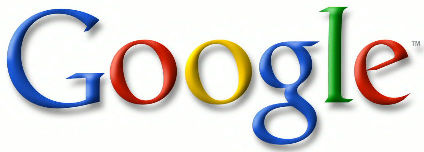

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

N
i
257 A.a.7.

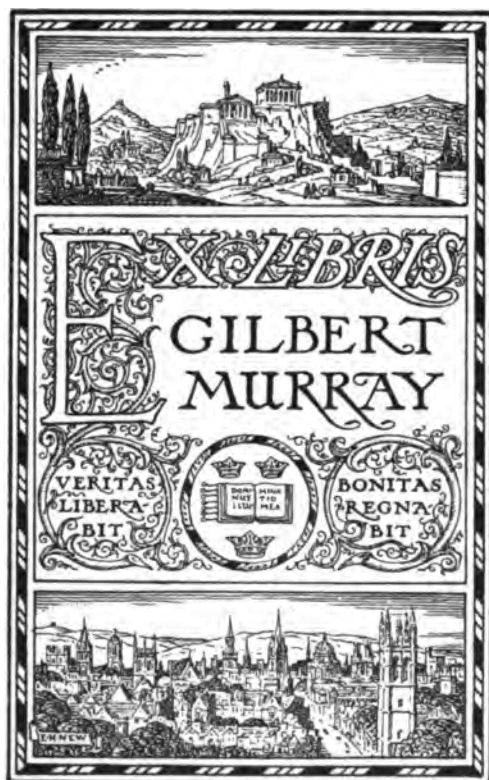

CONFINED
TO THE

G. G. A. Murray
1889

HOMERI ILIAS

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

I. LA ROCHE.

PARS PRIOR.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXIII.

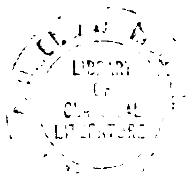

LIBRARY
OF
CLASSICAL
LITERATURE

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

M 5

2. 1.

UXORI OPTIMAE

BETTINAE,

NUPER DEFUNCTAE,

HANC ILIADIS EDITIONEM

MONUMENTUM

CARITATIS PERPETUAE ATQUE IMMUTABILIS

ESSE VULT

EDITOR.

PRAEFATIO.

Easdem rationes secutus, quas in editione Odysseae ante hos quinque annos vulgatae mihi tenendas putavi, Iliadis editionem comparavi, de qua lectores benevolos paucis praemonitos esse velim.

In tanta copia librorum manuscriptorum, quibus haec carmina continentur, eos mihi potissimum eligendos duxi, qui et vetustate et praestantia eminent, quorum principes sunt Venetus A, omnium qui adhuc innotuerunt longe praestantissimus, et Laurentianus D, liber optimae notae et adhuc fere incognitus. His libris summa cum diligentia collatis adiunxi tres Vindobonenses et Laurentianum alterum, qui post D proximum locum obtinet, deinde fragmenta antiquissima in papyro scripta nec non fragmenta Ambrosiana et quae ex palimpsesto Syriaco Curetonus edidit. Nec testimonia veterum scriptorum et grammaticorum Graecorum mihi praetereunda esse censui, quo factum est, ut haec Iliadis editio variis lectionibus undique congestis sit ornata.

Imprimis autem id egi, ut textum ederem, qui proxime accederet ad Aristarcheam recensionem, quae omnium iudicio praestantissima et accuratissima habetur, a qua non nisi gravissimis de causis recessi. Hanc etiam omnibus libris dissentientibus secutus sum cum multis singulis locis tum in scripturis ἤδη, ἑστήκει, ἕλκον, ἶχι, ἐβήσετο, ἔδεισεν, aliis. Ubi de Aristarchi scriptura nihil certi est traditum, eas lectiones praetuli, quae optimorum librorum fide et auctoritate nituntur, secutus praecipue Venetum A et Laurentianum D, in quibus haec carmina incorruptissime et integerrime sunt

servata. Digammi rationem habui fere nullam, neque *ἐγὼ εἴπω* *B* 139, *I* 26, 704, *M* 75, *δὴ ὄπα* *Γ* 221 propter digammum scripsi, sed motûs auctoritate librorum optimorum, conf. *E* 475, *Z* 90, ubi *ἐγὼν ἰδέειν* et *ὅς οἱ* libris invitis non mutavi.

In orthographia iisdem rationibus ductus sum, quibus in editione Odysseae, idem versus eos tantum inclusi, qui a libris vel omnibus vel melioribus absunt. Hac in re iis assentiri non possum, qui versibus quam plurimis damnatis omnes discrepantias in his carminibus amoveri posse sibi persuasum habeant. Constitui enim haec carmina integra edere, sicuti nobis per tot secula sunt tradita, non qualia fuisse ante Solonis aut Lycurgi tempora quidam sibi fingunt.

Prolegomena alteri volumini adiicientur; nunc enim mortem lugeo coniugis optimae, qui III. die mensis Decembris huius anni praematura morte obiit, qua calamitate ita sum perculsus, ut ab omni omnino negotio abhorream.

Χαῖρε φίλη κεφαλή, γλυκερὸν φάος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
θαλπωρὴ καὶ χάρμα πελέσκεο, νῦν δὲ θανοῦσα
ἄῤῥητόν μοι πένθος ἐνὶ μεγάροισιν ἔθηκας.
χαῖρε φίλη, σέο δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγώ γε
ζωοῖσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

Dabam Lentiae die XV. mensis Decembris
anni MDCCCLXXII.

ΙΛΙΑΔΟϹ Α.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖϲ ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰϲ δ' ἰφθίμουϲ ψυχὰϲ Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺϲ δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεϲϲιν
οἰωνοῖϲί τε πᾶϲι, Διὸϲ δ' ἐτελείετο βουλή,
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαϲτήτην ἐρίϲαντε
Ἀτρείδηϲ τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
    τίϲ τάρ ϲφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεϲθαι;
Λητοῦϲ καὶ Διὸϲ υἱόϲ. ὃ γὰρ βαϲιλῆι χολωθεὶϲ
νοῦϲον ἀνὰ ϲτρατὸν ὦρϲε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,

Varia lectio. 1 Πηληιάδεω: πηλειάδεω H, ει ex corr. — 2 ἔθηκε CDEGHL, Apoll. de Synt. 136, 27; 223, 11. Eustath. 256, 16; 1257, 36. Etym. Mg. 416, 3. Bachm. Anecd. II, 55, 13. ΕΘΗΚΕ Ambros.: vulgo ἔθηκεν cum AF et Apoll. Lex. 63, 14. — 3 πολλὰϲ: πολλῶν Matranga Anecd. 500. — 4 αὐτὸϲ H. δὲ ἑλώρια: δ' ἑλλώρια CHLS Townl. Laud. Barocc. Mor. (?) Bekk. Anecd. 696, 26. δ' ἑλλώρια Schol. Aristoph. Acharn. 327. δ' ἑλώρια D. δ' ἑλώρια Lips. Eustath. 936, 40. Et. Mg. 173, 3. Rhet. Graec. II, 409, 20. — 5 οἰωνοῖϲι τὲ CH. — 6 ταπρῶτα GH. ταπρῶτα L. ἐρίϲαντεϲ Bekk. An. 735, 3. — 7 τὲ CDH. ἀχιλεύϲ C. — 8 τάρ A Apoll. de Pron. 113 B. Bekk. Anecd. 915, 27; 1145; 1153: vulgo τ' ἄρ. Ambros. Τ' ΑΡ. ϲφωε: ϲφῶε CG Plutarchus de Commun. notitiis 14. ϲφῶϊ Apoll. de Synt. 167, 8. ϲυνέηκε Schol. Τ 58, Υ 134. — 9 ὃ CDE 23, 4 GHL Schol. Μ 127. Apoll. Lex. 118, 2. Pseudoplut. 121, 18. Eustath. 1325, 46.

Adnotatio critica. 3 ψυχὰϲ Aristarchus: κεφαλὰϲ Apollon. Rhodius cf. Scholl. Η 330, Λ 55. — 4, 5 ὅτι Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Aristonicus. — 5 πᾶϲι: Zenodotus δαῖτα, cf. Athen. I, 21 pg. 12; Suid. Lex. I, 1, 1190, 7; Eustath. 19, 45. βουλή: βουλῇ Nicanor cum aliis teste Eustath. 20, 12. — 6 διαϲτήτην: τινὲϲ γράφουϲιν ἐνταῦθα „διὰ ϲτήτην ἐρίϲαντο“ Eust. 21, 43. — 8 ϲφωε Aristarchus et Apollonius Dyscolus: ὅτι Ζηνόδοτοϲ ϲφῶϊν ἔγραφεν Aristonicus, vide H. T. 356. cum Zenodoto faciunt Dionysius Sidonius et Seleucus, scribentes ϲφῶϊ (non ϲφῶϊν), conf. Schol. L et Apollon. de Synt. 167. 9 τὴν γὰρ τοιαύτην γραφὴν (ϲφῶϊ) καὶ Ϲέλευκοϲ προκρίνει καὶ ἄλλοι πλεῖϲτοι, παρατιθέμενοι καὶ ἐκδόϲειϲ Ὁμηρικάϲ.

οὕνεκα τὸν Χρύϲην ἠτίμαϲεν ἀρητῆρα
Ἀτρείδηϲ. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
λυϲόμενόϲ τε θύγατρα φέρων τ᾽ ἀπερείϲι᾽ ἄποινα,
ϲτέμματ᾽ ἔχων ἐν χερϲὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνοϲ
χρυϲέῳ ἀνὰ ϲκήπτρῳ, καὶ λίϲϲετο πάνταϲ Ἀχαιούϲ,
Ἀτρείδα δὲ μάλιϲτα δύω, κοϲμήτορε λαῶν·
Ἀτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντεϲ
ἐκπέρϲαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ᾽ οἴκαδ᾽ ἱκέϲθαι·
παῖδα δ᾽ ἐμοὶ λύϲαιτε φίλην τά τ᾽ ἄποινα δέχεϲθαι
ἁζόμενοι Διὸϲ υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντεϲ ἐπευφήμηϲαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖϲθαί θ᾽ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ᾽ οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶϲ ἀφίει, κρατερὸν δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
μή ϲε γέρον κοίλῃϲιν ἐγὼ παρὰ νηυϲὶ κιχείω
ἢ νῦν δηθύνοντ᾽ ἢ ὕϲτερον αὖτιϲ ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίϲμῃ ϲκῆπτρον καὶ ϲτέμμα θεοῖο.

V. L. 11 ἠτίμαϲεν A Lips. a man. sec. Vrat. a. Apollon. de Synt. 66, 26; de Coni. 505, 13. Schol. Ω 315. Cram. An. Par. III, 117, 24. Hesychius II, 294. HTIMACEN Ambros. 1. man. ἠτίμαϲε Pseudoplut. 174, 36. ἠτίμωϲεν Bekk. Anecd. 934, 18. ἠτίμαϲ᾽ L Schol. A 340, M 127. ἠτίμηϲεν DE 24, 11 Ambros. 2. man.: v. ἠτίμηϲ᾽. — 12 δ ACDE 70, 12 HL Et. Mg. 614, 8. — 13 φέροντ᾽ A. — 15 λίϲϲετο A: ceteri ἐλίϲϲετο. — 16 μάλιϲτα, δύω L. — 17 ἀτρεῖδαι τὲ L. εὐκνήμϊδεϲ CGHL. — 20 δ᾽ ἐμοὶ ACDL Lips. Mosc. 1. Apollon. de Synt. 14, 26; 121, 17. δ᾽ ἔμοι H: δέ μοι E 24, 29; 28, 2; 4. GS Hesych. III, 253. Bachm. Anecd. II, 67, 32. λύϲαιτε AGHS Cant. Lips. 1. man. Apollon. de Synt. 14, 25: λῦϲαί τε Eust. 28, 4. Vrat. A. Mor. Cant. Bachm. Anecd. II, 67, 32. λύϲατε CDE 24, 29; 28, 2 L Vrat. c. Townl. Apoll. de Synt. 121, 17. δέχεϲθαι AD Vrat. c. Townl. Apollon. de Synt. 78, 21; de Pron. 101 C. δέχεϲθαι^{ε} H: δέχεϲθε CE 28, 2 GLS Lips. man. sec. — 22 ἐπευφήμιϲαν L. — 25 ἐπὶ: ἔπι CDL. ἔτελλε ACGHL: v. ἔτελλεν. — 27 δηθύνοντα CDS Mor. Vrat. a. αὖτιϲ: αὖθιϲ CH Barocc. Bachm. Anecd. II, 193, 12. — 28 μὴ νύ τοι AGHL.

A. c. 12–15 ἀϲτερίϲκοι· οὐ καλῶϲ γὰρ ἐν τοῖϲ ἑξῆϲ (371 sqq.) μετετέθηϲαν Aristonicus. — 14 ϲτέμματ᾽ Aristarchus: alii fortasse ϲτέμμά τ᾽. — 15 λίϲϲετο Aristarchus, conf. 374. ὅτι τὸ ἐλίϲϲετο ἐβιάϲαντό τινεϲ δαϲῦναι Eustath. 26, 1. — 16 Ἀτρείδα: >⁚— ὅτι τινὲϲ ἀτρείδαϲ Aristonicus, unde Zenodotum ἀτρείδαϲ scripsisse conieci H. T. 60. — 20 ἐμοὶ ὀρθοτονεῖται Schol. BL. τὸ δὲ δέχεϲθαι ἀντὶ προϲτακτικοῦ ἀπαρέμφατον Schol. BL, ita Apio et Herodorus teste Eust. 28, 2. — 22—25 asteriscis notandi erant, cf. 376—79, quibus in cod. A obeli et asterisci adpicti sunt. — 24 Zenodotus Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονοϲ.

τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύϲω· πρίν μιν καὶ γῆραϲ ἔπειϲιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρηϲ,
ἱϲτὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχοϲ ἀντιόωϲαν.
ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, ϲαώτεροϲ ὥϲ κε νέηαι.
ὣϲ ἔφατ', ἔδειϲεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίϲβοιο θαλάϲϲηϲ,
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸϲ
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομοϲ τέκε Λητώ·
κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃϲ Χρύϲην ἀμφιβέβηκαϲ
Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάϲϲειϲ,
Ϲμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
τίϲειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα ϲοῖϲι βέλεϲϲιν.
ὣϲ ἔφατ' εὐχόμενοϲ, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενοϲ κῆρ,
τόξ' ὤμοιϲιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀιϲτοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
αὐτοῦ κινηθέντοϲ· ὃ δ' ἤιε νυκτὶ ἐοικώϲ.
ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
οὐρῆαϲ μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύναϲ ἀργούϲ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖϲι βέλοϲ ἐχεπευκὲϲ ἐφιεὶϲ
βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

V. ι. 29 τήνδ' GL. — 33 ὣϲ φάτο L. ἔδειϲεν: libri ἔδδειϲεν. ἔδδειϲε E 31, 30 FH Bekk. Anecd. 835, 1. — 38 Κίλλαν: πολλὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸ Κίλλαϲ Κίλλοϲ γράφουϲιν Eust. 33, 43. — 39 εἴ ποτέ: ὥϲ ποτέ Schol. Θ 203. ἔρεψα H et in marg. ξα. — 40 omitt. D in textu. καταπίονα ACGL. ἔκηα Max. Tyrius Diss. XXVIII, 6. — 41 omitt. H in textu. τὸ δέ: τόδε DE 36, 33 G. τόδέ C. κρήηνον L. — 45 ἀμφηρεφέα: ἀμφιρεφέα DL Vrat. a. Mosc. 3. — 46 ἔκλαξαν Lips. 1. man. ἄρ': ἂρ ADGHL Heraclides Alleg. C. 12. — 47 ὃ δ' AGL. ὅδ' CH: v. ὁ δ'. ἤιε G. — 48 μετα CG ἕηκε CL. ἑηκε A. ἔηκε DH: v. ἕηκεν. — 51 βέλοϲ γ' S. ἐφιεὶϲ: ἀφιεὶϲ S Mosc. 3. — 52 βάλ' D.

A. c. 29—31 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 33 ἔδειϲεν Aristarchus. — 34 ἀκέων: ὅτι Ζηνόδοτοϲ διὰ τοῦ χ (ἀχέων) Aristonicus. — 41 τὸ δέ: ἀρίϲταρχοϲ δύο μέρη λόγου τὸ τὸ δέ μοι, ἠρωδιανὸϲ ἕν Schol. A. Ptolemaeus Ascalon. τόδε, conf. H. T. 362. — 42 τίϲειαν: τίϲαιεν Zenodotus, cf. Düntzer. de Zenod. p. 64. — 46, 47 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν οὐ καλῶϲ Schol. A. — 47 Zenodotus νυκτὶ ἐλυϲθεὶϲ Aristonicus ad M 463. — 49 βιοῖο: Ἀριϲτάρχου ὁ τόνοϲ παρὰ τὴν βίαν, conf. H. T. 217. — 52 θαμειαί Aristarchus: Pamphilus θαμεῖαι, v. H. T. 279.

ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν δὲ καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας ὀίω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν,
ὅς κ' εἴποι ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
εἴ τ' ἄρ' ὅ γ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἑκατόμβης,
αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἤ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·

V. l. 54 ἀγορὴν δὲ A: v. ἀγορήνδε. ἀγορήνδ' ἐκαλέσσατο S Vrat. b. δ' ἐκαλέσατο Cram. An. Par. III, 374, 35. ἀχιλεύς C 1. man. — 55 ἐπὶ: ἐν (i. e. ἐνὶ) Eust. 45, 20 et 30. — 56 ὅτι ῥὰ CDE 45, 43 GHL Eustath. 1854, 57. θνήισκοντας A: ceteri θνῄσκοντας. — 57 οἵδ' CGHL, ceteri οἱ δ'. ὁμηγυρέες S Laud. Vrat. a. Mosc. 1. τε γένοντο H Vrat. a. b. Schol Θ 2: vulgo τ' ἐγένοντο. — 58 ἀχιλεύς C. — 59 * πάλιν πλαγχθέντας: v. παλιμπλαγχθέντας. παλιμπλαχθέντας CGHL Apollon. Lex. 24, 26. παλϊπλαχθέντας D. παλιμπλαχθέντα S. — 60 αἴ κεν C. — 61 ἐπειδὴ πόλεμός τε δαμᾷ Eust. 46, 34. — 63 γὰρ τὸ ὄναρ L. — 64 ὃς εἴποι E. ὅς κ' εἴπῃ L. εἴπῃ (οι) H. — 65 εἴ ταρ A Schol. A 93. Bekk. Anecd. 1147: ceteri εἴτ' ἄρ'. εἴτ' ἂρ DGH. εἴ θ': ἠδ' A. ἠδ' CDGHLS. — 66 κνίσης AD: κνίσσης CGHL. — 67 ἀπο CDL. ἄπο Apoll. Lex. 34, 15. — 68 ἤ τοι: libri ἤτοι. ἄρ': ἂρ AGL. καταρέζετο DH 1. man. L. — 70 ΗΙΔΗ Ambros. ᾔδη G. ᾔδει L Mor. Vrat. b. Mosc. 1. man. sec. τάτε ὄντα L Etym. Gud. 236, 36.

A. c. 54 Zenodotum ἀγορὴν ἐκαλέσσατο scripsisse coniecit Düntzer. de Zenod. p. 72. — 56 θνῄσκοντας, vid. H. T. 282. ὁρᾶτο: ὅτι Ζηνόδοτος ὁρῆτο γρ. Aristonicus, v. H. T. 302. — 59 παλιμπλαγχθέντας Aristarchus, v. H. T. 313. — 60 εἴ κεν: Zenodotus οἴ κεν. — 63 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 65 εἴ ταρ Herodianus, cf. H. T. 359. — 66 κνίσης Aristarchus: alii κνίσῃς. — 68 Zenodotus ἐκαθέζετο, cf. Scholl. A 611, γ 402, Ζ 1. — 69 Κάλχας: μάντις Zenodotus.

ὅ cφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήcατο καὶ μετέειπεν·
ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήcαcθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· cὺ δὲ cύνθεο καί μοι ὄμοccον
ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεcιν καὶ χερcὶν ἀρήξειν.
ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωcέμεν, ὃc μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
κρείccων γὰρ βαcιλεύc, ὅτε χώcεται ἀνδρὶ χέρηι·
εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλά τε καὶ μετόπιcθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέccῃ,
ἐν cτήθεccιν ἑοῖcι. cὺ δὲ φράcαι, εἴ με cαώcειc.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
θαρcήcαc μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅτι οἶcθα.
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε cὺ Κάλχαν
εὐχόμενος Δαναοῖcι θεοπροπίαc ἀναφαίνειc,
οὔ τιc ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
cοὶ κοίλῃc παρὰ νηυcὶ βαρείαc χεῖραc ἐποίcει
cυμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃc,
ὃc νῦν πολλὸν ἄριcτος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
καὶ τότε δὴ θάρcηcε καὶ ηὔδα μάντιc ἀμύμων·
οὔτ' ἄρ' ὅ γ' εὐχωλῆc ἐπιμέμφεται οὔθ' ἑκατόμβηc,

V. l. 73 ὅ cφιν AD 1. man. G Vat. Harl. Lips. Eton. Mosc. 1. 3. a man. rec. ὅ, cφιν C: ὅc cφιν D 2. man. HL. ΟϹϹΦΙΝ Ambros. *ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων DHLS, ceteri ἐΰφρονέων. — 74 διὶ φίλε CDGHLS Et. Gud. 270, 40. Cram. Epim. 215, 17. — 76 τοὶ γὰρ ACL. — 77 ἦ: ἢ C Schol. N 153, o 31. εἰ G. ἔπεcι GH. ἔπεccϊ C. — 80 χέρηι C E 55, 1 et 24; 200, 42. — 81 καταπέψῃ (οι) C. καταπέμψῃ (οι) S. καταπέψοι Vat. Laud. — 82. ἀλλά τε: ἀλλά γε CE 52, 39 GHL Aristot. Rhet. II, 2. Et. Mg. 406, 28. Diog. Laert. VII, 1, 63. ἀλλ' ἄγε S. — 83 cαώcηc D 1. man. — 84 ἀχιλεύc C. — 85 θαρcήcαc, μάλα L. ὅ, τι L. — 86 διὶ φίλον ACD E bis GHLS. Κάλχαν: κάλχα D. — 88 ζώοντος D. — 89 κοίλῃc: κοίλαιc E bis G. ἐποίcει: ἐφήcει Vrat. a. Bachm. Anecd. II, 59, 12. — 90 cὺν πάντων D. — 91 Ἀχαιῶν: ἐνὶ cτρατῷ ACDEGHL. — 93 ἄρ': ἂρ ADGHL Apoll. Lex. 79, 31. οὔθ': οὐδ' ACDHLS.

A. c. 73 ὅ cφιν Aristarchus, cf. H. T. 326. ὅc μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προcηύδα Zenodotus. — 80 κρείccων: κρείccω Zenodotus. Ζηνόδοτος ἀθετεῖ τὸν cτίχον, κακῶc Schol. BL. — 83 φράcαι: φράcον Zenodotus, vid. Apollon. Lex. 165, 8. — 85 Aristarchus οἶcθα: οἶcθαc Zenodotus? cf. Eust. 1773, 27, H. T. 320. — 86 Κάλχαν: Zenodotus Κάλχα, cf. Schol. N 68, 222. — 91 Ἀχαιῶν editiones Aristarchi, Zenodoti, Aristophanis, Sosigenis. — 93 οὔ ταρ Herodianus: οὔ τ' ἄρ' Ptol. Ascalonita, cf. Cram. Epim. 415, 21, H. T. 360.

ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆροϲ, ὃν ἠτίμηϲ' Ἀγαμέμνων,
οὐδ' ἀπέλυϲε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα·
τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλοϲ ἠδ' ἔτι δώϲει.
οὐδ' ὅ γε πρὶν Δαναοῖϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώϲει,
πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ἐϲ Χρύϲην· τότε κέν μιν ἱλαϲϲάμενοι πεπίθοιμεν.
ἦ τοι ὅ γ' ὣϲ εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖϲι δ' ἀνέϲτη
ἥρωϲ Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενοϲ· μένεοϲ δὲ μέγα φρένεϲ ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὄϲϲε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην.
Κάλχαντα πρώτιϲτα κάκ' ὀϲϲόμενοϲ προϲέειπε·
μάντι κακῶν, οὔ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπαϲ.
αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐϲτὶ φίλα φρεϲὶ μαντεύεϲθαι,
ἐϲθλὸν δ' οὔτέ τί πω εἶπαϲ ἔποϲ οὔτε τέλεϲϲαϲ,
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖϲι θεοπροπέων ἀγορεύειϲ,
ὡϲ δὴ τοῦδ' ἕνεκά ϲφιν ἑκηβόλοϲ ἄλγεα τεύχει,
οὕνεκ' ἐγὼ κούρηϲ Χρυϲηίδοϲ ἀγλά' ἄποινα
οὐκ ἔθελον δέξαϲθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήϲτρηϲ προβέβουλα,

V. L. 94 ἠτίμαϲ' LS. — 96 τούνεκα ἄλγε' G. ἄρ': ἂρ DH. ἑκατηβόλοϲ S. — 97 Δαναοῖϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώϲει: λοιμοῖο βαρείαϲ χεῖραϲ ἀφέξει ACDEGHLS. — 98 ἄπο CDL. ἐλικώπιδα D. — 101 ἦ τοι: libri ἤτοι. ἂρ GL. κατὰρ A. καταρέζετο CDH 1. man. — 102 εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων, utrumque Eust. 57, 25. — 105 κακοϲϲόμενοϲ EG. τὸ κακοϲϲόμενοϲ καὶ ἐν δυϲὶ λέξεϲιν εὑρίϲκεται „κάκ' ὀϲϲόμενοϲ" ἐν ἀντιγράφοιϲ δηλοῦται παλαιοῖϲ Eust. 59, 36. προϲέειπε ACGHL: v. προϲέειπεν. — 106 οὔ πώ ποτέ: οὐ πώποτε A. οὐ πώ ποτέ EGL. οὐ πῶ ποτέ H. εἶπαϲ E 60, 27. Zonar. Lex. 1256: εἶπεϲ A Cant. Vrat. c. A. Lips. Bekk. An. 763, 19. ἔειπαϲ DE 60, 31 GHLS. ἔειπεϲ C. — 107 ἔϲτι G. — 108 οὔτέ τί: οὔτέ τι GH. οὔτε τι CE 60, 11; 147, 19 LS Laud. Vrat. a. Mosc. 1. Townl. οὐδέ τι AD. οὔτ' ἔτι Barocc. εἶπαϲ: εἶπεϲ DH 1. man. Townl. *οὔτε τέλεϲϲαϲ: v. οὔτ' ἐτέλεϲϲαϲ. ACDGHLS οὐδ' ἐτέλεϲϲαϲ. — 113 γὰρ ῥὰ DGHL.

A. c. 95 ἀθετεῖται Aristonicus. — 97 Δαναοῖϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώϲει editiones Aristarchi, Rhiani, Massiliensis: λοιμοῖο βαρείαϲ χεῖραϲ ἀφέξει Zenodoto tribuit Didymus. — 100 τότε: αἴ Zenodotus. — 102 εὐρὺ κρείων: εὐρυκρείων, cf. H. T. 314. — 103, 104 ἀϲτερίϲκοϲ παράκειται, ὅτι ἀμφότεροι εἰϲ τὴν Ὀδύϲϲειαν (δ 661, 662) μετάκειντει οὐκ ὀρθῶϲ Aristonicus, cf. Schol. δ 661. — 106 οὐ πώποτέ Aristarchus, H. T. 348. εἶπαϲ Aristarchus. — 108 οὐδέ... οὐδ' Aristarchus et Aristophanes: ceteri οὔτέ... οὔτ'. — 110 ἀθετεῖται Aristonicus.

κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἑθέν ἐϲτι χερείων,
οὐ δέμαϲ οὐδὲ φυήν, οὔτ᾽ ἂρ φρέναϲ οὔτέ τι ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὣϲ ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ᾽ ἄμεινον·
βούλομ᾽ ἐγὼ λαὸν ϲῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέϲθαι·
αὐτὰρ ἐμοὶ γέραϲ αὐτίχ᾽ ἑτοιμάϲατ᾽, ὄφρα μὴ οἶοϲ
Ἀργείων ἀγέραϲτοϲ ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
λεύϲϲετε γὰρ τό γε πάντεϲ, ὅ μοι γέραϲ ἔρχεται ἄλλῃ.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
Ἀτρείδη κύδιϲτε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶϲ γάρ τοι δώϲουϲι γέραϲ μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά·
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδαϲται,
λαοὺϲ δ᾽ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ᾽ ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν τῆνδε θεῷ πρόεϲ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τριπλῇ τετραπλῇ τ᾽ ἀποτίϲομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺϲ
δῷϲι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
μὴ δὴ οὕτωϲ, ἀγαθόϲ περ ἐών, θεοείκελ᾽ Ἀχιλλεῦ,

V. L. 114 οὔ ἑθέν ἐϲτι A Apollon. de Pron. 198 A. Bekk. Anecd. 1146. Et. Mg. 498, 21. Schol. Γ 128: οὗ ἕθεν ἐϲτὶ GHL Et. Mg. 638, 6. οὐ ἕθεν ἐϲτὶ CE 61, 29. οὐ ἕθεν ἐϲτὶ D. τὸ οὐ ἕθεν ἐϲτὶ χερείων τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέϲτερα οὔ ἑθεν προπαροξυτόνωϲ ἔχουϲιν Eust. 61, 30. — 115 οὔτ᾽ ἂρ: οὔτε E 61, 32. οὔτέ CL. οὐτέ A. — 116 ὣϲ A Apoll. Lex. 170, 17. Cram. Epim. 449, 17. Io. Alexandr. 31, 33: vulgo ὥϲ. εἰ τόγ᾽ ἄριϲτον L. — 117 ϲῶν: ϲόον ACEGHLS Schol. A 528. Io. Alex. 41, 12. Thomas Mag. s. v. βούλομαι. Bekk. An. 696, 21; 963, 32. Cram. Epim. 189, 24; 193, 24; 393, 19. An. Par. III, 126, 14. Eustath. 1110, 17. Et. Mg. 415, 33; 56. Et. Gud. 673, 20. ϲάον Apoll. de Coni. 489, 16. ϲῶον D Cram. An. Par. 302, 26; 315, 32. — 119 ἔοικε ACEG: v. ἔοικεν. — 120 λεύϲϲετε: λεύϲετε CD Apoll. Lex. 118, 5. λεύϲατε G. τό γε: τότε Vrat. a. ἄλλῃ ACE Apoll. Lex. 118, 5: ἄλλη DGHL. — 123 πῶϲ τάρ τοι A. πῶϲ ἄν ϲοι E 63, 37. — 124 οὐδέ τι πω CDGHLS. οὐδέ τι πω (ου suprascr.) A. — 127 τῆνδε A: ceteri τήνδε. — 129 δῷϲι: δῶϲι EGH Schol. Π 57. Apoll. Lex. 155, 12. Plutarchus de Aud. poët. 10. δώϲει D. Τροίην: τροῖην ACDEG. τρωῖην Apoll. Lex. 155, 12. ἐυτείχεον L. — 131 *μὴ δή: libri μὴ δ᾽. ἀχιλεῦ C.

A. c. 114 Herodianus cum Aristarcho οὔ ἑθέν. — 116 ὣϲ Tyrannio cum Aristarcho, cf. H. T. 380. — 117 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. Aristarchus ϲῶν, non ϲόον. — 120 λεύϲϲετε: λεύϲετε, cf. H. T. 305. — 122 φιλοκτεανέϲτατε Aristophanes teste Seleuco apud Eustath. 1441, 18. — 124 που Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes. — 126 ταῦτ᾽: Tyrannio ταὖτ᾽, ἵν᾽ ᾖ τὰ αὐτά. — 129 Τροίην Zenodotus: Aristarchus Τροῖην. – 131 μὴ δὴ conf. H. U. 281.

κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύςεαι οὐδέ με πείςεις.
ἦ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
ἦςθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τῆνδ' ἀποδοῦναι;
ἀλλ' εἰ μὲν δώςουςι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ
ἄρςαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔςται·
εἰ δέ κε μὴ δώωςιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυςῆος
ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώςεται, ὅν κεν ἵκωμαι.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ταῦτα μεταφραςόμεςθα καὶ αὖτις,
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύςςομεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυςηίδα καλλιπάρῃον
βήςομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔςτω,
ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυςςεὺς
ἠὲ cὺ Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἥμιν ἑκάεργον ἱλάςςεαι ἱερὰ ῥέξας.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προςέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεςιν πείθηται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράςιν ἶφι μάχεςθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
δεῦρο μαχηςόμενος, ἐπεὶ οὔ τί μοι αἴτιοί εἰςιν.
οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλαςαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,

V. L. 133 ἔχεις C. ἔχῃ Philemo gramm. 228, 10. αὔτως ACDL: αὔτως G Philemo 228, 10. Zonar. Lex. 478. — 134 τῆνδ' A: ceteri τήνδ'. — 136 ἅρςαντες A Bekk. Anecd. 1230: vulgo ἄρςαντες. — 137 δώωςιν: δώςουςιν E 66, 26 G. — 138 ὀδυςςῆος DGH 1. man. — 139 ὃ L. ὅδέ CD. — 140 μεταφραςόμεθα D. αὖθις CD. — 141 ἐρύςομεν D. — 142 ἐς δ' libri: ἐν δ' Rhet. Gr. II, 437, 6. εἰς δ' Vrat. b. ἐπίτηδες S. — 143 ἀν CD. αὐτὴν: αὐτῇ L. — 146 ἢ cὺ L. — 147 ἥμιν A Et. Mg. 432, 35. Cram. Epim. 188, 5. cf. Et. Gud. 243, 33: vulgo ἡμῖν. — 148 ἄρ DGL. ἀχιλεύς C. — 149 ὤμοι ACG. — 150 ἔπεςι H Rhet. Gr. III, 124, 5. πείθοιτο S. — 151 ἐλθέμεναί τ' S. — 152 τρώων CGL. — 153 οὔ τί μοι ADE 70, 16 et 18: v. οὔτι μοι. — 154 γάρ πώ ποτ': libri γάρ πώποτ'. H γὰρ πῶ ποτ'. οὐδέμεν CL.

A. c. 133 αὔτως conf. H. T. 210 et Γ 220, Ψ 268, ξ 151. — 133, 134 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 136 ἅρςαντες Aristarchus: Herodianus ἄρςαντες, cf. H. T. 204. — 139 ἀθετεῖται Aristonicus, cf. Bekk. Anecd. 736. Villois. Anecd. II, 173. Eustath. 67, 28. — 142 διὰ τοῦ ν ἀρίςταρχος ἐν δ' ἐρέτας Didymus. — 143 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 147 ἥμιν: οὕτως ὀξυτόνως τὴν ἄρχουςαν τοῦ ἥμιν Herodianus. — 154 οὕτως ὑφ' ἓν πώποτε Ἀρίςταρχος Herodianus.

οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
καρπὸν ἐδηλήϲαντ', ἐπεὶ ἤ μάλα πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε ϲκιόεντα θάλαϲϲά τε ἠχήεϲϲα·
ἀλλὰ ϲοί, ὦ μέγ' ἀναιδέϲ, ἅμ' ἑϲπόμεθ', ὄφρα ϲὺ χαίρῃϲ,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ ϲοί τε κυνῶπα
πρὸϲ Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπῃ οὐδ' ἀλεγίζειϲ·
καὶ δή μοι γέραϲ αὐτὸϲ ἀφαιρήϲεϲθαι ἀπειλεῖϲ,
ᾧ ἔπι πολλὰ μόγηϲα, δόϲαν δέ μοι υἷεϲ Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν ϲοί ποτε ἶϲον ἔχω γέραϲ, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρϲωϲ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικοϲ πολέμοιο
χεῖρεϲ ἐμαὶ διέπουϲ'· ἀτὰρ ἤν ποτε δαϲμὸϲ ἵκηται,
ϲοὶ τὸ γέραϲ πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆαϲ, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἶμι Φθίην δ', ἐπεὶ ἤ πολὺ φέρτερόν ἐϲτιν
οἴκαδ' ἴμεν ϲὺν νηυϲὶ κορωνίϲιν, οὐδέ ϲ' ὀίω
ἐνθάδ' ἄτιμοϲ ἐὼν ἄφενοϲ καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸϲ ἐπέϲϲυται, οὐδέ ϲ' ἐγώ γε
λίϲϲομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,

V. l. 156 ἐπεὶ ἤ CGS Io. Alexandr. 42, 19. ἐπειή AH 2. man.: vulgo ἐπειή. — 158 ἀλλὰ ϲὺ A. ἑϲπόμεθ' D. — 160 τρῴων CGL. ἀλεγίζῃϲ Vrat. a. — 162 ἐπι D: ceteri ἔπι. πολλὰ μόγηϲα: libri πόλλ' ἐμόγηϲα. — 163 οὐ γὰρ ϲοὶ Plut. de Aud. poët. 10. μέν ϲοι GHL. — 164 τρῴων CGL. εὖ ναιόμενον ACDGHLS Vrat. a. Mosc. 1. Plut. de Aud. poët. 10: alii εὐναιόμενον. — 165 πολέμου D. — 168 ἐπεί κε κάμω: ἐπεὶ κεκάμω Et. Gud. 311, 49. ἐπεικεκάμω Bekk. Anecd. 1158. ἐπὴν κεκάμω ACDE 73, 10 GHLS Et. Mg. 499, 7. — 169 Φθίηνδε ἐπεὶ Draco de Metr. 96, 24. ἐπεὶ ἤ CGS Schol. A 219. Apoll. Lex. 81, 28. Et. Mg. 414, 54; 415, 7. ἐπειή AE 73, 16; 118, 33 H 2. man.: ἐπειή DH 1. man. L Plato Hipp. min. 370 C. φέρτερον: λώιον Plato Hipp. min. 370 C. — 171 ἄφενον Barocc. Mor. Mosc. 1. ex corr. — 173 εἴ τοι: ἤτοι D. *ἐγώ γε: libri ἔγωγε. — 174 πάρ' CDH Et. Mg. 123, 53; 315, 8; 651, 27. Cram. Epim. 154, 12: παρ' AEGL Cram. Epim. 363, 1. An. Par. III, 314, 11. *ἐμοί γε: libri ἔμοιγε.

A. c. 156 ἐπεὶ ἤ Herodianus. — 157 ϲκιόεντα: ϲκιόωντα διὰ τοῦ ω̄ ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 159 ἀρνύμενοϲ Zenodotus. — 160 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 162 ἰακῶϲ τὸ ἐμόγηϲα αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 163 ὁππότ': οὐδ' ὅτ' Zenodotus. — 168 ἐπεί κε κάμω Herodianus cum Aristarcho, cf. ad H 5 et H. T. 294. — 169 Φθίην δ': οὕτωϲ ϲὺν τῷ δ̄ αἱ ἀριϲτάρχου φθίην δὲ καὶ ἡ Ζηνοδότου ὁμοίωϲ Didymus. aliter Schol. ap. Cram. An. Par. III, 275, 8 Ζηνόδοτοϲ δὲ χωρὶϲ τοῦ δ̄ε̄, conf. Düntzer. de Zenod. 72. — 173 ἔγωγε et 174 ἔμοιγε Herodianus, cf. H. T. 231. — 174 πάρ' Herodianus, cf. χ 106.

οἵ κέ με τιμήϲουϲι, μάλιϲτα δὲ μητίετα Ζεύϲ.
ἔχθιϲτοϲ δέ μοί ἐϲϲι διοτρεφέων βαϲιλήων.
αἰεὶ γάρ τοι ἔριϲ τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερόϲ ἐϲϲι, θεόϲ που ϲοὶ τό γ᾿ ἔδωκεν.
οἴκαδ᾿ ἰὼν ϲὺν νηυϲί τε ϲῇϲ καὶ ϲοῖϲ ἑτάροιϲι
Μυρμιδόνεϲϲιν ἄναϲϲε, ϲέθεν δ᾿ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ᾿ ὄθομαι κοτέοντοϲ· ἀπειλήϲω δέ τοι ὧδε·
ὡϲ ἔμ᾿ ἀφαιρεῖται Χρυϲηΐδα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ ϲὺν νηΐ τ᾿ ἐμῇ καὶ ἐμοῖϲ ἑτάροιϲι
πέμψω, ἐγὼ δέ κ᾿ ἄγω Βριϲηΐδα καλλιπάρῃον
αὐτὸϲ ἰὼν κλιϲίην δέ, τὸ ϲὸν γέραϲ, ὄφρ᾿ ἐὺ εἰδῇϲ,
ὅϲϲον φέρτερόϲ εἰμι ϲέθεν, ϲτυγέῃ δὲ καὶ ἄλλοϲ
ἶϲον ἐμοὶ φάϲθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
ὣϲ φάτο· Πηλείωνι δ᾿ ἄχοϲ γένετ᾿, ἐν δέ οἱ ἦτορ
ϲτήθεϲϲιν λαϲίοιϲι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἢ ὅ γε φάϲγανον ὀξὺ ἐρυϲϲάμενοϲ παρὰ μηροῦ
τοὺϲ μὲν ἀναϲτήϲειεν, ὁ δ᾿ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἦε χόλον παύϲειεν ἐρητύϲειέ τε θυμόν.
εἷοϲ ὁ ταῦθ᾿ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἕλκετο δ᾿ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφοϲ, ἦλθε δ᾿ Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶϲ θυμῷ φιλέουϲά τε κηδομένη τε.

V. l. 175 μητιέτα L. — 176 δέ μοι ἐϲϲὶ ACDGHL. — 177 γάρ ϲοι H. — 178 καρτερὸϲ ἐϲϲὶ DH. κρατερόϲ C. θεὸϲ ποῦ ϲοι CDGH. τόδε δῶκεν S. — 179 ἑτάροιϲι A Ambros. CDGH. — 183 ἑτάροιϲι A Ambr. CDGH. — 184 καλλιπάρῃον GL Schol. Ο 97: καλλιπάρηον ACDH. καλλιπάρειον Bekk. An. 1290. — 185 κλιϲίην δὲ AH. * ἐὺ: libri εὖ. ЄΙΔΗϹ Ambros. — 186 ϹΤΥΓЄΗ Ambros. ϲτυγέει L. — 187 φάϲθαι ACDGH. — 188 φάτο D. — 189 μερμήριζεν GHL. Cant. Barocc. Mor. — 190 ἤ: ἢ C. ἐρυϲϲάμενοϲ C. — 191 ὁ δ᾿ Apoll. Lex. 86, 11. ὁδ᾿ CDL. ο δὲ G. ἐναρίζοι ACD Apoll. Lex. 86, 11: ἐναρίξοι H ex corr. LS. ἐναρίξει G. ἐξεναρίζοι Eust. 22, 13; 98, 4. — 192 ηε A Io. Alex. 41, 27. Schol. δ 372: ceteri ἠέ. — 193 * εἷοϲ: libri ἕωϲ cum Et. Mg. 824, 9. Eust. 555, 5. Dracone de Metr. 8, 15. Bekk. An. 882, 24. Pseudoplut. 135, 45. Schol. Ω 154. ὁ ACDL. Draco de Metr. 8, 15. Et. Mg. 824, 9. Pseudoplut. 135, 45. Eust. 555, 5. ὥρμαινε D. — 195 προ DHL.

A. c. 175 μητίετα Aristarchus, non μητιέτα. — 177 obelus cum asterisco [illegible] Є 891. [illegible] Bekk. Anecd. 757, 14. Bekk. Praet. in Schol. Hom. Iliad. p. [illegible] Schol. Є 891. Friedlaender. Aristonic. pg. 47. — 187 [illegible] et H Γ. 578. — 192 [illegible] Aristo[illegible] ἦε [illegible] — 195. 196 [illegible].

cτῆ δ' ὄπιθε, ξανθῆc δὲ κόμηc ἕλε Πηλείωνα,
οἴῳ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔ τιc ὁρᾶτο.
θάμβηcεν δ' Ἀχιλεύc, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄccε φάανθεν·
καί μιν φωνήcαc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
τίπτ' αὖτ' αἰγιόχοιο Διὸc τέκοc εἰλήλουθαc;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονοc Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεcθαι ὀίω·
ἧc ὑπεροπλίῃcι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέccαι.
τὸν δ' αὖτε προcέειπε θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη·
ἦλθον ἐγὼ παύcουcα τὸ cὸν μένοc, αἴ κε πίθηαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενοc Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶc θυμῷ φιλέουcά τε κηδομένη τε.
ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδοc, μὴ δὲ ξίφοc ἕλκεο χειρί·
ἀλλ' ἦ τοι ἔπεcιν μὲν ὀνείδιcον, ὡc ἔcεταί περ.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεcμένον ἔcται·
καί ποτέ τοι τρὶc τόccα παρέccεται ἀγλαὰ δῶρα
ὕβριοc εἵνεκα τῆcδε· cὺ δ' ἴcχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
χρὴ μὲν cφωίτερόν γε θεὰ ἔποc εἰρύccαcθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣc γὰρ ἄμεινον.
ὅc κε θεοῖc ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

V. l. 197 * ὄπιθε: ὄπιcθεν GL, ceteri ὄπιθεν, conf. H. U. 44 sq. — 198 ὁρᾶτο: ὁρῆτο C. — 199 ἀχιλλεὺc DH 1. m. μετα CDL. δὲ τράπετ' Cant. Harl. Mosc. 2. — 202 αὖτ': αὖ S Mosc. 2. — 203 ἦ: ἢ EGL Apoll. Lex. 91, 12. ἴδῃ: ἴδηc G Barocc. ἰδῇ Cram. Epim. 206, 16. — 204 τὸ δὲ: τόδε L. τελέεcθαι: τετελέcθαι ACDEGHLS. — 205 vulgo ὀλέccῃ: ὀλέccαι CD Townl. ὀλέcαι (c supra) S. — 207 τὸ cὸν: τεὸν E 88, 5. — 208 προ ACDL. — 209 θυμῷ omitt. D hic et 196. — 210 μὴ δὲ CDGHL Et. Mg. 331, 7. Zonar. Lex. 694. — 211 * ἦ τοι: libri ἤτοι. ἔπεccι D. — 212 τὸ δὲ: τόδε HL. — 213 ποτέ cοι E 94, 27 H. — 216 χρή με G. εἰρύcαcθαι ACDGHL. — 217 ἐπιπείθεται DH 1. man.

A. c. 198 Zenodotus ὁρῆτο, cf. 56. — 203 Aristarchus ἴδῃ: ἴδηc Zenodotus, cf. Cram. Epim. 206, 16; 209, 15. — 204 τελέεcθαι ὀίω Aristarchus: alii τετελέcθαι. Zenodotus τετελεcμένον ἔcται. — 208, 209 Ζηνόδοτοc ἠθέτηκεν, κακῶc conf. Ariston. ad A 216. asterisci cf. 195, 196. — 210 μὴ δέ, non μηδὲ scribendum, conf. C. A. J. Hoffmann. Das 21. und 22. Buch der Ilias I, pg. 113. — 212 τὸ δὲ Herodianus. τετελέcθαι ὀίω Zenodotus. — 214 ἧμιν Aristarchus: ἡμῖν Herodianus, cf. Schol. BCL. — 218 αὐτοῦ: αὖ τοῦ Doederl. Emend. Homer. (1858) pg. 11.

ἤ, καὶ ἐπ᾽ ἀργυρέῃ κώπῃ cχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἂψ δ᾽ ἐc κουλεὸν ὦcε μέγα ξίφοc, οὐδ᾽ ἀπίθηcε
μύθῳ Ἀθηναίηc· ἡ δ᾽ Θὔλυμπον δὲ βεβήκει
δώματ᾽ ἐc αἰγιόχοιο Διὸc μετὰ δαίμοναc ἄλλουc.
Πηλείδηc δ᾽ ἐξαῦτιc ἀταρτηροῖc ἐπέεccιν
Ἀτρείδην προcέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο·
οἰνοβαρέc, κυνὸc ὄμματ᾽ ἔχων, κραδίην δ᾽ ἐλάφοιο
οὔτέ ποτ᾽ ἐc πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχον δ᾽ ἰέναι cὺν ἀριcτήεccιν Ἀχαιῶν
τέτληκαc θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
ἦ πολὺ λώιόν ἐcτι κατὰ cτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ᾽ ἀποαιρεῖcθαι, ὅc τίc cεθεν ἀντίον εἴπῃ.
δημοβόροc βαcιλεύc, ἐπεὶ οὐτιδανοῖcιν ἀνάccειc·
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕcτατα λωβήcαιο.
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε cκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζουc
φύcει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεccι λέλοιπεν,
οὐδ᾽ ἀναθηλήcει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸc ἔλεψε
φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷεc Ἀχαιῶν
ἐν παλάμηc φορέουcι δικαcπόλοι, οἵ τε θέμιcταc
πρὸc Διὸc εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγαc ἔccεται ὅρκοc·
ἦ ποτ᾽ Ἀχιλλῆοc ποθὴ ἵξεται υἷαc Ἀχαιῶν
cύμπανταc· τότε δ᾽ οὔ τι δυνήcεαι ἀχνύμενόc περ

V. L. 220 ἄψ ἐc Plut. de Aud. poët. 8. ἀπίθηcε CGH Plutarchus. ἀπείθηcεν D. ceteri ἀπίθηcεν. — 221 ἡ δ᾽ A. ἤδ᾽ CDGHL. οὔλυμπον δὲ A. οὔλυμπόνδ᾽ ἐβεβήκει H 1. man. Cant. — 223 ἐξαῦθιc C. — 226 οὔτέ AH. οὐτέ CDGL. — 227 ἀριcτεῦcιν L. — 228 τόδέ CD. τόδε G. — 230 δῶρα ἀφαιρεῖcθαι G. εἴπῃ (οι) S. — 232 ἤ: ἢ DE 91, 14. — 233 ἐπι AC. — 234 τόδε τὸ cκῆπτρον H. — 235 φύccει L. *ἐπεὶ δὴ: libri ἐπειδή. — 236 ἀναθαλήcει (η) S. πέρι H. ἔλεψε ACEGH Et. Mg. 328, 28. Eust. 118, 30; 377, 37; 703, 12; 1003, 54; 1072, 63; 1081, 2; 1410, 5. ἔρεψε S. ἔρεψεν L. — 237 φύλλά τε D Bekk. An. 1143. φύλλα τὲ C. — 238 παλάμηc Et. Mg. 166, 42; Et. Gud. 249, 45: παλάμαιc ACDE bis GHL Lips. Vat. Barocc. Laud. Townl. Mosc. 1. — 239 ὃ δέ ACDE 92, 35 et 36 GH. ἔccεται ὅρκοc: ὅρκοc ἐcεῖται G. Barocc. — 240 εἴ ποτ᾽ S. ἀχιλῆοc C. — 241 τότε: τοῖc CDGHLS. δυνήcεαι: δυνήcῃ Vrat. a. 1. man. Mosc. 1. 2.

A. c. 219, 220 Ζηνόδοτοc μεταγράφει „ὣc εἰπὼν πάλιν ὦcε μέγα ξίφοc, οὐδ᾽ ἀπίθηcε“ Schol. A. — 222 δύναται ἀθετεῖcθαι Schol. BL. — 225—233 Ζηνόδοτοc ἠθέτηκεν Aristonicus. — 228 τὸ δὲ Herodianus. — 239 ὃ δέ Herodianus. — 241 οὕτωc ἀρίcταρχοc τότε δ᾽ οὔτι Didymus.

χραιcμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
θνῄcκοντες πίπτωcι· cὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξειc
χωόμενοc, ὅ τ' ἄριcτον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτιcαc.
ὣc φάτο Πηλείδηc, ποτὶ δὲ cκῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυcείοιc ἥλοιcι πεπαρμένον, ἕζετο δ' αὐτόc·
Ἀτρείδηc δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖcι δὲ Νέcτωρ
ἡδυεπὴc ἀνόρουcε, λιγὺc Πυλίων ἀγορητήc,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώccηc μέλιτοc γλυκίων ῥέεν αὐδή.
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόcθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοιcιν ἄναccεν.
ὅ cφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήcατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθοc Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει.
ἦ κεν γηθήcαι Πρίαμοc Πριάμοιό τε παῖδεc,
ἄλλοι τε Τρῶεc μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
εἰ cφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,
οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐcτὲ μάχεcθαι.
ἀλλὰ πίθεcθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐcτὸν ἐμεῖο.
ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοcιν ἠέ περ ἡμῖν
ἀνδράcιν ὡμίληcα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵ γ' ἀθέριζον.
οὐ γάρ πω τοίουc ἴδον ἀνέραc οὐδὲ ἴδωμαι,
οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,

V. l. 245 φᾶτο D. Πηλείδηc: χωόμενοc Athenaeus XI, 488, conf. β 80. — 249 τοῦ: οὗ E 95, 33; 1628, 32. γλώττηc C. — 250 δύω D. — 251 ἠδὲ γένοντο Vrat. a., ceteri ἠδ' ἐγένοντο. — 253 ὅ, cφιν C. ὅc cφιν H. 2. man. ἐὺ φρονέων Et. Gud. 437, 42: εὖ φρονέων CDGHLS Cram. Epim. 306, 32; 312, 23. vulgo cum A ἐϋφρονέων. — 254 ὢ πόποι ACE 99, 4. ἀχαΐδα L. ἀχαιϊάδα C. γηθήcαι[η] C. γηθήcαι[ει] H. — 256 τρῷεc GL. μέγά C. — 258 πέρι L Eust. 1226, 8. βουλὴν A: βουλῇ DEGHLS Apoll. Lex. 129, 12. Schol. C 252. Eust. 44, 31; 951, 29; 1226, 8. Et. Mg. 124, 1; 664, 19. βουλὴν[η] C. μάχεcθαι: μαχηταί Et. Mg. 124, 1. — 259 πειθεcθ' D. ἐμοῖο S Vrat. b. — 260 ἐγὼν L. ἡμῖν ADE 100, 9; 102, 39 H: ὑμῖν CE 99, 43; 100, 9 GL Apoll. Lex. 82, 17. Et. Gud. 649, 18. — 261 ποτ' ἔμ' S. ποτ' ἐμ' Mosc. 1. οὔποτ' ἔμοιγ' D. μοι ἀθέριζον Et. Mg. 24, 36. — 262 εἶδον D.

A. c. 249 γλυκίων: γλυκίω Zenodotus. — 251 οἵ οἱ: αἵ οἱ Zenodotus. — 253 ὅ cφιν Aristarchus. — 258 διὰ τοῦ ν βουλὴν οὐ διὰ τοῦ ι. οὕτωc ἀρίcταρχοc, καὶ ἐν τῇ πολυcτίχῳ Didymus. βουλῇ Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 18. — 260 ἡμῖν Aristarchus: Zenodotus ὑμῖν.

Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
[Θηcέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοιcιν].
κάρτιcτοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
κάρτιcτοι μὲν ἔcαν καὶ καρτίcτοιc ἐμάχοντο,
φηρcὶν ὀρεcκῴοιcι, καὶ ἐκπάγλωc ἀπόλεccαν.
καὶ μὲν τοῖcιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών,
τηλόθεν ἐξ ἀπίηc γαίηc· καλέcαντο γὰρ αὐτοί·
καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοιcι δ' ἂν οὔ τιc
τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰcιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
ἀλλὰ πίθεcθε καὶ ὔμμεc, ἐπεὶ πείθεcθαι ἄμεινον.
μήτε cὺ τόνδ', ἀγαθόc περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην,
ἀλλ' ἔα, ὥc οἱ πρῶτα δόcαν γέραc υἷεc Ἀχαιῶν·
μήτε cὺ Πηλείδη θέλ' ἐριζέμεναι βαcιλῆι
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ' ὁμοίηc ἔμμορε τιμῆc
cκηπτοῦχοc βαcιλεύc, ᾧ τε Ζεὺc κῦδοc ἔδωκεν.
εἰ δὲ cὺ κάρτερόc ἐccι, θεὰ δέ cε γείνατο μήτηρ,
ἀλλ' ὅδε φέρτερόc ἐcτιν, ἐπεὶ πλεόνεccιν ἀνάccει.
Ἀτρείδη, cὺ δὲ παῦε τεὸν μένοc· αὐτὰρ ἐγώ γε
λίccομ' Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃc μέγα πᾶcιν
ἕρκοc Ἀχαιοῖcιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

V. L. 265 omitt. ACDGHLS Lips. Eton. Townl. 1. man. Vrat. a. 1. man. Mosc. 2. 1. man.: habent H in marg. man. rec. Townl. Vrat. a. Mosc. 2. man. rec. Pausanias X, 29, 10. — 268 φηρcὶν: θηρcὶν L Lips. Vrat. b. est glossa, cf. Schol. L. ὀρεcκώεccι G. — 269 ἐγὼν L. μὲθ' ὁμίλεον A. μεθ' ὁμίλεον Vrat. a. — 271 ἔμ' αὐτόν: ἐμαυτὸν C 1. man. DGH 1. man. L Schol. B 366. — 272 μαχέοιτο: μαχέοιντο DH ex corr. — 273 ξύνιεν: ξύνιον CDE 100, 1 GLS Et. Mg. 612, 4. Bachm. Anecd. II, 68, 1. Eust. 22, 3; 1217, 37. — 274 πείθεcθε D. ὔμμεc: ὕμμεc ADGH. — 277 πηλείδη, θέλ' L. πηλείδη θέλ' CDE 104, 44 GH 1. man. S Vat. μὴ δὲ cὲ Πηλείδη θέλ' Zonar. Lex. 623. πηλείδ' ἤθελ' A Lips. Eton. Πηλείδ' ἤθελε Cram. An. Par. III, 276, 17. Πηλείδη 'θελ' Cram. Epim. 203, 6. Πηλείδήθελ' Schol. Λ 217. Et. Mg. 318, 24. Πηλείδήθελε Schol. Θ 229. Πηλείδ' ἔθελε Cram. An. Ox. III, 263, 22. πελείδήθε̌λ' (sic) H ex corr. — 280 δέ c' ἐγείνατο CLS Mosc. 1. — 281 ὅδε ACDE 104, 7 H Townl. Eton. Vrat. b. Schol. Π 54: vulgo ὅγε cum GL. — 283 ΑΧΙΛΗΙ Ambros. ἀχῖλῆϊ C. — 284 ἀχαιοῖcι DH Rhet. Gr. III, 232, 29.

A. c. 269 μεθομίλεον: Aristarchus μέθ' ὁμίλεον. — 271 ἔμ' αὐτόν Aristarchus, Apollonius de Synt. 140, Herodianus: Zenodotus ἐμωυτόν, conf. H. T. 252. — 273 οὕτωc ἡ ἀριcτάρχειοc διὰ τοῦ ε ξύνιεν ὡc κόcμηθεν, cf. H. U. 288. — 277 Πηλείδήθελ' Aristarchus, conf. Schol. Λ 217, H. T. 235. — 281 ὅδε Nicanor.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεςςι δ' ἀνάςςειν,
πᾶςι δὲ ςημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείςεςθαι ὀίω.
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεςαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τοὔνεκά οἱ προθέουςιν ὀνείδεα μυθήςαςθαι;
τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ ςοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττί κεν εἴπῃς·
ἄλλοιςιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε
ςήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγώ γ' ἔτι ςοὶ πείςεςθαι ὀίω.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ςὺ δ' ἐνὶ φρεςὶ βάλλεο ςῇςι·
χερςὶ μὲν οὔ τοι ἐγώ γε μαχήςομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε ςοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεςθέ γε δόντες·
τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοί ἐςτι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
εἰ δ' ἄγε μὴν πείρηςαι, ἵνα γνώωςι καὶ οἵδε·
αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήςει περὶ δουρί.
ὣς τώ γ' ἀντιβίοιςι μαχηςαμένω ἐπέεςςιν
ἀνςτήτην, λῦςαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυςὶν Ἀχαιῶν.
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλιςίας καὶ νῆας ἐίςας

V. L. 286 γέρων Apoll. Lex. 113, 13. ἔειπας LS Laud. Mosc. 1. 2. — 287 πέρι L. περὶ πάντων ἔμμεναι: πάντων περιέμμεναι E 105, 19. — 289 ἅ, τιν' G. ΟΙΩΙ Ambros. cf. Φ 399. — 291 τοῦνεκά A. — 292 ἆρ AGH Apoll. Lex. 157, 6. ἀχιλεύς C. — 294 δή ςοι DEGL. — 295 ἄλλοιςι CH. — 296 ἔγωγε τί ςοι L. ἔγωγέ τι E Vrat. a. Mosc. 2. ςοι E. πείθεςθαι H. — 297 ἐνι A. ςῇςι ACDGH. — 298 οὔ τι E 107, 2; 698, 9 GHLS Schol. A 300: οὔτοι ACD Lips. Townl. *ἐγώ γε: libri ἔγωγε cum Schol. A 300 et Eust. 698, 9. ἐγὼ D omisso γε. μαχήςομαι ACDE Vat. Mor. Vrat. a. Mosc. 1. 2. Cram. Epim. 441, 6: μαχέςςομαι GHLS Schol. A 300. Eust. 698, 9. — 299 ςοι Cram. Ep. 403, 11. οὔτέ τῳ ACDGHL Et. Mg. 773, 31. Bekk. An. 1144, οὔτε τῷ Cram. Epim. 403, 11. — 300 ἅ μοι ἐςτὶ ACDGHL Eust. 1315, 31. — 301 φέροις: ἕλοις Eust. 1315, 31. φέρῃς L 1. man. ἂν ἑλὼν A Vat. Barocc. ἐμοῖο S. — 302 οἶδε A: ceteri οἵδε. — 303 αἶψά τι Eust. 110, 20. — 304 μαχηςαμένω: μαχεςςαμένω ACDE 107, 45 GH 2. man. LS Et. Mg. 773, 39. Apoll. Lex. 156, 10. μαχεςαμένω E 76, 9. H 1. man. — 305 παρα A.

A. c. 294 ςοὶ Herodianus. — 296 ἀθετεῖται. — 298 μαχήςομαι Aristarchus, Aristophanes, Antimachus, Massiliensis, Argolica, Sinopensis: μαχέςςομαι Heracleo. — 299 ἐπεί μ' ἀφέλεςθέ γε δόντες: ἐπεί ῥ' ἐθέλεις ἀφελέςθαι Zenodotus. — 304 μαχηςαμένω Aristarchus.

ἧιε cύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷc ἑτάροιcιν·
Ἀτρείδηc δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλα δὲ προέρυccεν,
ἐc δ' ἐρέταc ἔκρινεν ἐείκοcιν, ἐc δ' ἑκατόμβην
βῆcε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυcηίδα καλλιπάρῃον
εἷcεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸc ἔβη πολύμητιc Ὀδυccεύc.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντεc ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
λαοὺc δ' Ἀτρείδηc ἀπολυμαίνεcθαι ἄνωγεν.
οἳ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰc ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέccαc ἑκατόμβαc
ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸc ἀτρυγέτοιο·
κνίcη δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλιccομένη περὶ καπνῷ.
ὣc οἳ μὲν τὰ πένοντο κατὰ cτρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδοc, τὴν πρῶτον ἐπηπείληc' Ἀχιλῆι,
ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προcέειπε,
τώ οἱ ἔcαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
ἔρχεcθον κλιcίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆοc·
χειρὸc ἑλόντ' ἀγέμεν Βριcηίδα καλλιπάρῃον·
εἰ δέ κε μὴ δώῃcιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸc ἕλωμαι
ἐλθὼν cὺν πλεόνεccι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔcται.
ὣc εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸc ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλιcίαc καὶ νῆαc ἱκέcθην.
τὸν δ' εὗρον παρά τε κλιcίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

V. L. 308 ἅλα δὲ A: ceteri ἅλαδε. — 310 καλλιπάρῃον GL: ceteri καλλιπάρηον. — 311 ἐν δ': ἂν δ' G Harl. Laud. Barocc. Vrat. A. ἀνὰ δ' S. — 312 ἀπέπλεον Vrat. a. 1. man. — 314 οἳ δ': οἵδ' CDGHL. ἀπολυμαίνοντο GH Apoll. Lex. 38, 11. — 315 ἔρδον: ἕρδον GHL. — 316 ἠδ' A. ἤδ' D. — 317 κνίcη A Schol. Φ 363. Schol. Pind. Isth. III, 117. Apoll. Lex. 101, 28: κνίccη CDE 109, 24; 111, 22; 245, 10 GHL Schol. B 423. Rhet. Gr. II, 408, 6. Et. Gud. 275, 8. Cram. Epim. 212, 30; 213, 14. ἷκεν: ἧκεν DH Apoll. Lex. 101, 28. περι A. — 318 κατα A. — 319 ἀχϊλλῆϊ DH. — 320 προcέειπε A Ambr. CDGH. — 321 τώ, οἱ G. ΟΤΡΗΡΩΙ Ambros. — 322 κλιcίην δέ γε πηλείδου G. — 323 ἑλόντε E 110, 32. καλλιπάρῃον DGL: ceteri καλλιπάρηον. — 324 ΔΩΗCΙΝ Ambros. δῴῃcιν AE 111, 4. δῴηcιν C. δώῃcιν D Et. Mg. 173, 4. Bachm. Anecd. II, 40, 1. δώοιcιν L. δώ(η)ωcιν H. δώωcιν G Barocc. Mor. Eust. 957, 40. — 325 cὺν: ΞΥΝ Ambros. — 326 κρατερὸc L. ἐπϊ CD. ἔτελλε A Ambros. CDGHL. — 327 ΤΩΙ Ambros. ἀέκοντ' ἐβάτην H.

A. c. 309 ἐc: ἐν Aristarchus, cf. 142. — 314 λύματα βάλλον, Ἰακῶc Schol. BL. — 323 ἑλόντε Aristarchus. fallitur Schol. A ὅτι χειρὸc ἑλόντε ἄγειν Ἀριcτόνικοc, conf. Friedl. Ariston. ad h. l. et Lehrs. Quaest. Ep. 49.

ἥμενον· οὐδ’ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθηϲεν Ἀχιλλεύϲ.
τὼ μὲν ταρβήϲαντε καὶ αἰδομένω βαϲιλῆα
ϲτήτην, οὐδέ τί μιν προϲεφώνεον οὐδ’ ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗϲιν ἐνὶ φρεϲί, φώνηϲέν τε·
    χαίρετε κήρυκεϲ, Διὸϲ ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἆϲϲον ἴτ’· οὔ τί μοι ὔμμεϲ ἐπαίτιοι, ἀλλ’ Ἀγαμέμνων,
ὃ ϲφῶι προΐει Βριϲηίδοϲ εἵνεκα κούρηϲ.
ἀλλ’ ἄγε διογενὲϲ Πατρόκλειϲ ἔξαγε κούρην,
καί ϲφωιν δὸϲ ἄγειν. τὼ δ’ αὐτὼ μάρτυροι ἔϲτων
πρόϲ τε θεῶν μακάρων πρόϲ τε θνητῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸϲ τοῦ βαϲιλῆοϲ ἀπηνέοϲ, εἴ ποτε δὴ αὖτε
χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖϲ ἄλλοιϲ. ἦ γὰρ ὅ γ’ ὀλοιῇϲι φρεϲὶ θύει,
οὐδέ τι οἶδε νοῆϲαι ἅμα πρόϲϲω καὶ ὀπίϲϲω,
ὅππωϲ οἱ παρὰ νηυϲὶ ϲόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
    ὣϲ φάτο, Πάτροκλοϲ δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ’ ἑταίρῳ,
ἐκ δ’ ἄγαγε κλιϲίηϲ Βριϲηίδα καλλιπάρῃον,
δῶκε δ’ ἄγειν. τὼ δ’ αὖτιϲ ἴτην παρὰ νῆαϲ Ἀχαιῶν·
ἣ δ’ ἀέκουϲ’ ἅμα τοῖϲι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
δακρύϲαϲ ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόϲφι λιαϲθεὶϲ
θῖν’ ἔφ’ ἁλὸϲ πολιῆϲ, ὁρόων ἐπ’ ἀπείρονα πόντον·

V. l. 330 et 331 ΤΩΙ Ambros. — 332 οὐδέ τϊ μϊν CDHL. τι μὶν G. προϲεφώνουν S. — 333 δ CDGHL. ἐνι A. — 335 ἄϲϲον: ἄϲϲον A. οὔ τί μοι D. ὕμμεϲ ADH 2. man. ὑπαίτιοι H 2. man. S Laud. — 336 ὃ, ϲφῶϊ C. ὃϲ ϲφῶι DGHL Apoll. de Pron. 44 B. ὃϲ ϲφῶϊν Apoll. de Synt. 166, 8. — 337 ἀλλά γε C. Πατρόκλεεϲ Mor. — 338 καὶ ϲφῶιν CDGHL. αὐτῷ Et. Mg. 381, 54. μάρτυροι: μάρτυρεϲ G Boissonad. Anecd. II, 379. μάρτυρε C. — 340 *δὴ αὖτε: libri δ’ αὖτε. — 341 ἐμοῖο S Vrat. b. ἀμύνειν C et man. rec. γρ. ἀμῦναι. — 342 ὀλοιῇϲι A: ὀλοῇϲι CDE 114, 38 H Schol. Z 359. ὀλοῇϲι (ω supra) L. ὀλοῇϲιν G. — 343 οὐδ’ ἔτι D. — 344 ὅππώϲ C ὅπωϲ H. — 345 φᾶτο D. ἐπιπειθετ’ L. — 346 καλλιπάρῃον GL: ceteri in his A et Ambros. καλλιπάρηον. — 347 ΤΩΙ Ambros. αὖθιϲ C. — 348 ἧδ’ CGHL: ceteri ἡ δ’. ἀχιλεὺϲ C. — 350 ἔφ’ DH: ceteri ἐφ’. ἐπ’ ἀπείρονα: ἐπὶ οἴνοπα A (ἐπι) Ambros. CDGHLS Et. Mg. 113, 57. Et. Gud. 361, 49. Bekk. An. 836, 5. Cram. Ep. 262, 18. Cram. An. Par. III, 331, 8. Schol. A 104, N 703.

A. c. 332 διὰ τοῦ ῑ οὐδέ τι οὐ διὰ τοῦ ε̄ καὶ ἡ κύπριοϲ Didymus. — 336 ὃ ϲφῶι Aristarchus, cf. H. T. 326: Zenodotus ϲφῶιν. — 340 ἀπηνέοϲ: Ϲέλευκοϲ ἐν τῇ πολυϲτίχῳ γράφει ἀναιδέοϲ Didymus. δὴ αὖτε, cf. H. U. 281. — 350 ἔφ’ conf. N 682, Ξ 31. ἐπ’ ἀπείρονα Aristarchus.

πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήϲατο χεῖραϲ ὀρεγνύϲ·
    μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκέϲ γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιοϲ ἐγγυαλίξαι,
Ζεὺϲ ὑψιβρεμέτηϲ· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτιϲεν.
ἦ γάρ μ' Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἠτίμηϲεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέραϲ, αὐτὸϲ ἀπούραϲ.
    ὣϲ φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεϲϲιν ἁλὸϲ παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμωϲ δ' ἀνέδυ πολιῆϲ ἁλὸϲ ἠύτ' ὀμίχλη,
καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντοϲ,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
    τέκνον, τί κλαίειϲ; τί δέ ϲε φρέναϲ ἵκετο πένθοϲ;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
    τὴν δὲ βαρὺ ϲτενάχων προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
οἶϲθα· τί ἤ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
ᾠχόμεθ' ἐϲ Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνοϲ,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάϲϲαντο μετὰ ϲφίϲιν υἷεϲ Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυϲηίδα καλλιπάρῃον.
Χρύϲηϲ δ' αὖθ', ἱερεὺϲ ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνοϲ,
ἦλθε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυϲόμενόϲ τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείϲι' ἄποινα,
ϲτέμματ' ἔχων ἐν χερϲὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνοϲ

V. l. 351 ἠρήϲατο: ἠράϲϲατο G. — 352 ἔτεκέϲ τε S. — 353 τιμὴν μὲν Vrat. a. — 355 γὰρ H, omisso μ'. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. 357 φᾶτο D. δάκρυ χέων A: ceteri cum Ambros. δακρυχέων. — 359 ἠῦθ' ὀμίχλη Vrat. a. 2. man. b. — 360 δάκρυ χέοντοϲ AD: ceteri δακρυχέοντοϲ. — 361 κατέρρεξεν D. ὀνόμαζε A Ambros. CGHL. — 363 ΝΟΩ Ambros. ἵν' G. εἴδωμεν DH 1. man. — 364 τήνδε G. βαρὺ ϲτενάχων A: ceteri omnes βαρυϲτενάχων. — 365 τί ἤ D Mosc. 3. Cram. An. Par. III, 302, 11: τίή AC. τιή G. vulgo τίη. ταῦτα ἰδυίῃ: ταῦτ' εἰδυίῃ A Ambr. CDGH. ταῦτα εἰδυίῃ E 118, 34. ἀγορεύω: ἀγορεύϲω E Eton. Vat. Lips. — 366 Θήβαϲ Schol. C 444. — 367 τήνδε G. — 368 δάϲαντο E 120, 27 G Bekk. Anecd. 1147. μετα A. ἔν τιϲι τῶν ἀντιγράφων μετά ϲφιϲιν ἐγκλιτικῶϲ γράφεται Eust. 119, 28. — 369 καλλιπάρῃον GL: ceteri cum Ambros. καλλιπάρηον. — 370 αὖθ': αὖ Vat. — 372 φέροντ' A.

A. c. 351 ὀρεγνύϲ: ἀναπτάϲ Zenodotus. τινὲϲ ἀναϲχὼν γράφουϲιν Schol. BL. — 355 εὐρὺ κρείων, cf. H. T. 314. — 357 δάκρυ χέων, cf. Proleg. ad Odyss. XXXI. — 364 βάρυ ϲτενάχων, cf. H. S. 60. ϲτενάχων Aristarchus: Dion. Sidonius ϲτεναχῶν. — 365 τί ἤ veteres, cf. H. T. 267. — 366—369 ἀλλότριοι οἱ ἐπιφερόμενοι ϲτίχοι εἴκοϲιν ἑπτά Aristonicus. — 368 μετὰ ϲφίϲιν Herodianus, cf. Cram. An. Par. III, 137, 28.

χρυϲέῳ ἀνὰ ϲκήπτρῳ, καὶ λίϲϲετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιϲτα δύω, κοϲμήτορε λαῶν.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντεϲ ἐπευφήμηϲαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖϲθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶϲ ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
χωόμενοϲ δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
εὐξαμένου ἤκουϲεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλοϲ ἦεν,
ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοιϲι κακὸν βέλοϲ· οἱ δέ νυ λαοὶ
θνῆϲκον ἐπαϲϲύτεροι, τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
πάντῃ ἀνὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντιϲ
εὖ εἰδὼϲ ἀγόρευε θεοπροπίαϲ ἑκάτοιο.
αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτοϲ κελόμην θεὸν ἱλάϲκεϲθαι·
Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλοϲ λάβεν, αἶψα δ' ἀναϲτὰϲ
ἠπείληϲεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεϲμένοϲ ἐϲτί.
τὴν μὲν γὰρ ϲὺν νηὶ θοῇ ἑλίκωπεϲ Ἀχαιοὶ
ἐϲ Χρύϲην πέμπουϲιν, ἄγουϲι δὲ δῶρα ἄνακτι·
τὴν δὲ νέον κλιϲίηθεν ἔβαν κήρυκεϲ ἄγοντεϲ
κούρην Βριϲῆοϲ, τήν μοι δόϲαν υἷεϲ Ἀχαιῶν.
ἀλλὰ ϲύ, εἰ δύναϲαί γε, περίϲχεο παιδὸϲ ἑῆοϲ·
ἐλθοῦϲ' Οὔλυμπον δὲ Δία λίϲαι, εἴ ποτε δή τι
ἢ ἔπει ὤνηϲαϲ κραδίην Διὸϲ ἠὲ καὶ ἔργῳ.
πολλάκι γάρ ϲεο πατρὸϲ ἐνὶ μεγάροιϲιν ἄκουϲα
εὐχομένηϲ, ὅτ' ἔφηϲθα κελαινεφέι Κρονίωνι
οἴη ἐν ἀθανάτοιϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
ὁππότε μιν ξυνδῆϲαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,

V. L. 374 καὶ λίϲϲετο A Lips. — 375 ἀτρείδα AC. ἀτρείδη H. δύο C. — 377 αἰδεῖϲθαι G, om. θ'. — 378 ἤνδανε DG 1. man. — 379 ἔπι DL. ἔτελλε ACGH. — 381 μάλά οἱ C. — 383 τὰ δ': τάχ' Apoll. Lex. 99, 2. — 388 ἠπείληϲε DE 120, 38 H Et. Mg. 121, 5. Zonar. Lex. 246. ὃ δὴ καὶ D. τετελεϲμένον H. ἐϲτὶ C p. ras. H: ceteri ἐϲτίν. — 393 ϲὺ: ϲύ γ' L. ἑῆοϲ ADE 121, 6 G Et. Mg. 318, 1. ἐῆοϲ CS Apoll. Lex. 63, 4. Suidas I, 2, 684, 4: ἑοῖο HL Cant. Vrat. b. — 394 οὔλυμπον δὲ A. λίϲϲαι GH. — 396 γὰρ ϲέο Schol. A 396. ἐνι A.

A. c. 374 καὶ λίϲϲετο: οὕτωϲ ἰακῶϲ τὸ λίϲϲετο Didymus. — 381 ἐπεὶ μάλα: ἐπεί ῥά νύ Cypria et Cretensis teste Seleuco; idem Theagenes. — 393 ἑῆοϲ: Zenodotus ἑοῖο, cf. Schol. Ω 528, 550. H. T. 233. — 396 γάρ ϲεο Aristarchus et Ptolemaeus Ascalonita: alii γὰρ ϲέο, quod probat Herodianus. — 396—406 Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Aristonicus.

Ἥρη τ' ἠδὲ Ποϲειδάων καὶ Παλλὰϲ Ἀθήνη.
ἀλλὰ cὺ τόν γ' ἐλθοῦϲα θεὰ ὑπελύϲαο δεϲμῶν,
ὦχ' ἑκατόγχειρον καλέϲαϲ' ἐϲ μακρὸν Ὄλυμπον,
ὃν Βριάρεων καλέουϲι θεοί, ἄνδρεϲ δέ τε πάντεϲ
Αἰγαίων'· ὃ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸϲ ἀμείνων·
ὅϲ ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων·
τὸν καὶ ὑπέδειϲαν μάκαρεϲ θεοὶ οὐδέ τ' ἔδηϲαν.
τῶν νῦν μιν μνήϲαϲα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
αἴ κέν πωϲ ἐθέλῃϲιν ἐπὶ Τρώεϲϲιν ἀρῆξαι,
τοὺϲ δὲ κατὰ πρυμνάϲ τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλϲαι Ἀχαιοὺϲ
κτεινομένουϲ, ἵνα πάντεϲ ἐπαύρωνται βαϲιλῆοϲ,
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἣν ἄτην, ὅ τ' ἄριϲτον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτιϲεν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτιϲ κατὰ δάκρυ χέουϲα·
ὤ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ ϲ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦϲα;
αἴθ' ὄφελεϲ παρὰ νηυϲὶν ἀδάκρυτοϲ καὶ ἀπήμων
ἧϲθαι, ἐπεί νύ τοι αἶϲα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν·
νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμοροϲ καὶ ὀιζυρὸϲ περὶ πάντων
ἔπλεο· τῶ ϲε κακῇ αἴϲῃ τέκον ἐν μεγάροιϲι.
τοῦτο δέ τοι ἐρέουϲα ἔποϲ Διὶ τερπικεραύνῳ
εἶμ' αὐτὴ πρὸϲ Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
ἀλλὰ cὺ μὲν νῦν νηυϲὶ παρήμενοϲ ὠκυπόροιϲι
μήνι' Ἀχαιοῖϲιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·

V. l. 400 Παλλὰϲ Ἀθήνη: Φοῖβοϲ Ἀπόλλων Schol. Pind. Ol. VIII, 41. — 401 τὸν ἐλθοῦϲα D. — 402 ὦκ' (χ) A. ἑκατόνχειρον DL. καλέϲαϲ L. — 403 βριάρεον Mosc. 3. Heraclid. Alleg. C. 21. καλοῦϲι H. θεοί γ' ἀνέρεϲ S. — 404 ὃ ACDGHL. — 405 ὃϲ ῥὰ CGH. καθίζετο Vrat. b. — 406 * ὑπέδειϲαν: libri ὑπέδδειϲαν. — 407 νῦν μιμνήϲαϲα G. — 408 ἐπι DL. — 409 ἔλϲαι C. ἕλξαι G. — 411 γνῷ CGL Eust 720, 32. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 412 ἔτιϲε CE. — 413 κατα CDGHL. δακρυχέουϲα DG. — 414 ὤμοι ACG. τί νυ ϲ' G. τεκοῦϲα: παθοῦϲα Schol. Δ 31. — 418 τῶ ACDGHL: vulgo τῷ cum E. μεγάροιϲι CH. — 420 πείθηται D. — 421 ὠκυπόροιϲι ACDGH. — 422 ἀχαιοῖϲι ACDH. δ' ἄπο; παύεο S.

A. c. 400 Παλλὰϲ Ἀθήνη: Φοῖβοϲ Ἀπόλλων Zenodotus. conf. Schol. Φ 444, Eust. 122, 30; 123, 23; 124, 38. — 404 βίῃ: ου (οὕτωϲ?) διὰ τοῦ ν βίην ἀρίϲταρχοϲ Didymus. Zenodotus βίῃ πολὺ φέρτατοϲ ἁπάντων (Lehrs. em. ἄλλων) ὁππόϲοι (G. Hermann. em. ἦεν πάντων, οἳ) ναίουϲ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα, conf. Eust. 124, 39. — 412 ὅ τ', non ὅτ' scribendum, vid. H. S. 265. — 405 ἐντεῦθεν ἐπὶ τοῦ Ἄρεωϲ (E 906) λέγεται οὐκ ὀρθῶϲ Aristonicus. — 421 νῦν Herodianus: νύν Tyrannio, conf. Matranga Anecd. 432.

Ζεὺc γὰρ ἐc Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸc ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντεc ἕποντο.
δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτιc ἐλεύcεται Οὔλυμπον δέ,
καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸc ποτὶ χαλκοβατὲc δῶ,
καί μιν γουνάcομαι, καί μιν πείcεcθαι ὀίω.
ὣc ἄρα φωνήcαc' ἀπεβήcετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικόc,
τήν ῥα βίῃ ἀέκοντοc ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυccεὺc
ἐc Χρύcην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένοc πολυβενθέοc ἐντὸc ἵκοντο,
ἱcτία μὲν cτείλαντο, θέcαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
ἱcτὸν δ' ἱcτοδόκῃ πέλαcαν προτόνοιcιν ὑφέντεc
καρπαλίμωc, τὴν δ' εἰc ὅρμον προέρεccαν ἐρετμοῖc.
ἐκ δ' εὐνὰc ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήcι' ἔδηcαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάccηc,
ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆcαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
ἐκ δὲ Χρυcηὶc νηὸc βῆ ποντοπόροιο.
τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητιc Ὀδυccεὺc
πατρὶ φίλῳ ἐν χερcὶ τίθει, καί μιν προcέειπεν·
ὦ Χρύcη, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παῖδά τε cοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

V. L. 423 ἐc: ἐπ' C. μετ': ἐπὶ Eust. 128, 1. — 424 κατὰ Strabo I, 3. Schol. A 484. Apoll. Lex. 96, 16: μετὰ ACDE 128, 45 GHLS Macrobius Sat. I, 23, 1. Diodorus III, 2. Lesbonax περὶ cχημάτων pg. 180. Athenaeus VIII, 363. Et. Gud. 388, 26. Pseudoplut. 118, 8. Schol. A 493. — 425 αὖθιc C. οὔλυμπον δέ A. — 428 ἀπεβήcετο: ἀπεβήcατο DGL. ἀπεβήcεατο H. * δὲ λίπ': libri δ' ἔλιπ' cf. B 35. — 429 χωόμενοc L. εὐζώνοιο C 1. man. DL. — 432 οἵδ' CHL: ceteri οἱ δ'. — 435 προέρεccαν: προέρυccαν ADHLS. προέρυcαν CE 130, 24 G Zonar. Lex. 1462. — 436 ἔβαλλον D. κατα CDL. — 440 ἐπι A. βωμὸν: βωμῷ Apoll. Lex. 43, 20. — 443 τέ cοι CDE 131, 45 L.

A. c. μετ' ἀμύμονας: Ἀρίcταρχοc ἐπ' ἀμύμονας Schol. L. est explicatio, non scriptura Aristarchi. alii μετὰ Μέμνονας Αἰθιοπῆας teste Eustath. 128, 41. — 424 ἀρίcταρχοc κατὰ δαῖτα Didymus. ita etiam Antimachus, Aristophanes, Callistratus, Dion. Sidonius, Ixio, Massiliensis, Sinopensis, Cypria. fallitur scholiasta apud Cram. An. Par. III, 139, 17 et Schol. L et grammaticus apud Matranga Anecd. 432, qui Aristarchum ἐπὶ δαῖτα scripsisse affirmant. nec maior fides habenda est Schol. Aristoph. Av. 1177, qui μετὰ Aristophani grammatico tribuit. ἕποντο: ἕπονται Aristarchus. — 432 ἐντὸc: Aristarchus ἐγγὺc. — 434 ὑφέντεc Zenodotus: Aristarchus ἀφέντεc teste Didymo, non ἐφέντεc. — 435 προέρεccαν Aristarchus cum Argolica, Sinopensi, Sosigene, conf. Eust. 1615, 57. H. T. 346.

ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλαcόμεcθα ἄνακτα,
ὃc νῦν Ἀργείοιcι πολύcτονα κήδε' ἐφῆκεν.
ὣc εἰπὼν ἐν χερcὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην
ἑξείηc ἔcτηcαν ἐύδμητον περὶ βωμόν,
χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύταc ἀνέλοντο.
τοῖcιν δὲ Χρύcηc μεγάλ' εὔχετο χεῖραc ἀναcχών·
κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃc Χρύcην ἀμφιβέβηκαc
Κίλλάν τε Ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάccειc·
ἠμὲν δή ποτ' ἐμεῦ πάροc ἔκλυεc εὐξαμένοιο,
τίμηcαc μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
ἤδη νῦν Δαναοῖcιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.'
ὣc ἔφατ' εὐχόμενοc, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβοc Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύταc προβάλοντο,
αὐέρυcαν μὲν πρῶτα καὶ ἔcφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούc τ' ἐξέταμον κατά τε κνίcῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήcαντεc, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτηcαν.
καῖε δ' ἐπὶ cχίζῃc ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερcίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ cπλάγχνα πάcαντο,

V. L. 444 ὑπερ A. ἱλαcόμεcθα ACH Cant. Harl. Eton. Mosc. 1. ἱλαcόμεcθ' Lips.: ἱλαcόμεθα D. ἱλαcώμεθα E 132, 1. ἱλαccώμεθα G. ἱλαcώμεθ' L Vrat. b. A. Et. Gud. 36, 39. ἱλαcώμεθ' Vrat. a. ἱλλαccώμεθ' S. — 446 ὃ δέ, δέξατο C. ὁ δὲ δέξατο A Townl. Eton. ὅδ' ἐδέξατο DL. ceteri ὁδ' ἐδέξατο, in his Ambrosianus. — 447 τοί: ΟΙ Ambros. — 448 εὔδμητον DG. — 449 ἀνέλοντο: προβάλοντο Eust. 132, 22. — 450 τοῖcι CDHL. — 452 κίλλάν τε DH. κίλλαν τὲ C. — 453 ἠμὲν δή: ἤδη μέν ACGHLS. ἢ μὲν δή Schol. Ϲ 75. — 454 τιμήcαc S. — 455 ἠδέ τι L. ἤδ' ἔτι D. ἐπικρήηνον C. ἐπικρήηνον L. ἑέλδωρ G. — 456 ἢ δὴ νῦν Harl. — 458 προβάλλοντο D. — 459 αὐέρυcαν AG Schol. Η 413, Μ 261. Bachm. Anecd. I, 112, 20. Bekk. An. 417, 10. Gellius XV, 3, 8. ἀνέρυcαν Eust. 131, 9: αὖ ἔρυcαν CDE 134, 9 HL Schol. Pind. Ol. XIII, 111. Cram. Epim. 29, 17. Et. Mg. 50, 22; 99, 2; 533, 50. Ammon. de Diff. s. v. cφάξαι. Dion. Halic. de Comp. verb. V. πρῶτον GH. — 460 κνίccῃ CEGHL. — 462 ἔπι AH bis. cχίζαιc G. — 464 κατα CL. * μῆρα κάη: libri μῆρ' ἐκάη. * cπλάγχνα πάcαντο: libri cπλάγχν' ἐπάcαντο. D ἐπάccαντο. add. L versum cπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντεc ὑπείρεχον ἡφαίcτοιο, qui legitur Β 426.

A. c. 444 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. Φ 479. — 446, 447 Zenodotus ὣc εἰπὼν (Bekk. εἶπεν) τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην. — 447 Aristarchus ἱερήν, non κλειτήν. — 454 asteriscus. οὐκ ὀρθῶc Π 237. — 464 μῆρε κάη Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho, quem potius μῆρα κάη scripsisse crediderim. vulgo μῆρ' ἐκάη, conf. Et. Mg. 585, 26; Et. Gud. 304, 55. cπλάγχνα πάcαντο Aristarchus.

μίϲτυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖϲιν ἔπειραν,
ὤπτηϲάν τε περιφραδέωϲ, ἐρύϲαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύϲαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
κοῦροι μὲν κρητῆραϲ ἐπεϲτέψαντο ποτοῖο,
νώμηϲαν δ' ἄρα πᾶϲιν ἐπαρξάμενοι δεπάεϲϲιν·
οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάϲκοντο,
καλὸν ἀείδοντεϲ παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντεϲ ἑκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
ἦμοϲ δ' ἠέλιοϲ κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφαϲ ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήϲαντο παρὰ πρυμνήϲια νηόϲ.
ἦμοϲ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλοϲ ἠώϲ,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖϲιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων.
οἳ δ' ἱϲτὸν ϲτῆϲαντ' ἀνά θ' ἱϲτία λευκὰ πέταϲϲαν·
ἐν δ' ἄνεμοϲ πρῆϲεν μέϲον ἱϲτίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
ϲτείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸϲ ἰούϲηϲ·
ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήϲϲουϲα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυϲϲαν
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοιϲ, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυϲϲαν·
αὐτοὶ δ' ἐϲκίδναντο κατὰ κλιϲίαϲ τε νέαϲ τε.
αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυϲὶ παρήμενοϲ ὠκυπόροιϲι

V. l. 465 μίϲτυλόν D. τἆλλα EG: τ' ἄλλα ACDL Cram. An. Par. IV, 12, 15. τάλλα H Cram. An. Par. III, 6, 18. ἔπειρον S. — 468 οὐκέτι θυμὸϲ E 136, 27. οὐδ' ἔτι Vat. Mor. Barocc. 468, 469 habet C in marg. — 469 ἕντο DL. — 471 ἐπαρξάμενοι: ἐπαρχόμενοι Cram. Epim. 107, 27. — 472 οἵ δὲ CH. — 474 ὁ δὲ C. — 475 ἦλθε ACDH. — 479 τοῖϲι H. Heraclid. Alleg. C. 16. — 480 οἵ δ' D. οἵδ' GHL. — 483 ἥδ' CGHL, ceteri ἡ δ'. διαπρήϲουϲα DH. κέλευθον: κελεύθοοϲ Et. Mg. 687, 53. — 484 κατὰ CHL: μετὰ ADG Cant. Vat. Barocc. Eton. Vrat. A. Townl. Lips. Mosc. 1. — 485 ἔρυϲαν DE 140, 4 et 20. — 486 ψαμάθοιϲ: ψαμάθου G Vrat c. Mosc. 3. ψαμάθοιο L Mor. Cant. Lips. Vrat. a. b. ὑπο CDL ἔρματα D. ἔργματα H 2. man. τάνυϲαν E 140, 21. — 487 δὲ ϲκίδναντο Vrat. a. b. κατα A. — 488 ὁ ACDGHL. παρ' ἤμενοϲ A. ὠκυπόροιϲι ACDGH.

A. c. 465 τἆλλα: τ' ἄλλα Herodianus, cf. Schol. BL et Matranga Anecd. 436. — 474 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Bekk. An. 737, 4. — 484 Ἀρίϲταρχοϲ κατὰ οὐ μετὰ Didymus. — 488—492 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν, τὸν δὲ „οὔτε ποτ' ἐϲ πόλεμον" (491) οὐδὲ ἔγραφεν Aristonicus.

διογενὴς Πηλέος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
οὔτέ ποτ᾽ εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν
οὔτέ ποτ᾽ ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
αὖθι μένων, ποθέεσκε δ᾽ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ᾽ ἠώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
πάντες ἅμα, Ζεὺς δ᾽ ἦρχε. Θέτις δ᾽ οὐ λήθετ᾽ ἐφετμέων
παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ᾽ ἥ γ᾽ ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
ἠερίη δ᾽ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε.
εὗρεν δ᾽ εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
καί ῥα πάροιθ᾽ αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων
σκαιῇ, δεξιτερῇ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα
λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ᾽ ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τὸ δέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ᾽· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ᾽ ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.
ὣς φάτο· τὴν δ᾽ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
ἀλλ᾽ ἀκέων δὴν ἧστο. Θέτις δ᾽ ὡς ἥψατο γούνων,

V. L. 489 πηλέως CDGS Vat. Mor. Laud. Barocc. Eton. πηλέος (ω supra) H. πηλῆος Harl. Mosc. 1. — 490 οὔτέ ποτ᾽ ACDGH. οὐδέ ποτ᾽ L. — 491 οὔτέ ποτ᾽ ACDGHL Draco de Metr. 97, 5. εἰς H. πόλεμόν γ᾽ Draco de Metr. 97, 5. — 492 καὶ πόλεμόν δε L. πόλεμόν DGH. — 495 ἐφετμάων H. — 496 ἀνεδύσετο Mosc. 1: ἀνεδύσατο CDE 140, 45 GLS. ἀνεδυσάτο (ε supra) A. ἀνεδύσατο (σ supra) H. — 497 οὔλυμπόνδε L. — 498 εὗρε H 1. man. L. — 500 καὶ ῥὰ G. — 501 δ᾽ ἆρ AD. δ᾽ αὖ L. δὲ E 141, 43. — 504 τὸ δέ H. τόδέ CDL: ceteri τόδε. κρήηνον L. κρήηνον (η supra) Vrat. A. κρίηνον D. ἐέλδωρ G. — 505 μου υἱὸν HL. — 509 ἐπι AD. τρώεσσι L. — 510 ὀφέλλωσι CH. τιμῇ: τιμήν D Vrat. b. A. — 511 φᾶτο D. — 512 ἀκέων: ἀχέων Vrat. a.

A. c. 493 ὅτε δὴ Pamphilus: ὁτεδὴ Aristarchus. — 496 ἀνεδύσετο Aristarchus, conf. H. T. 229.

ὣϲ ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτιϲ·
νημερτὲϲ μὲν δή μοι ὑπόϲχεο καὶ κατάνευϲον,
ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέοϲ, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ὅϲϲον ἐγὼ μετὰ πᾶϲιν ἀτιμοτάτη θεόϲ εἰμι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
ἢ δὴ λοίγια ἔργ', ὅ τέ μ' ἐχθοδοπῆϲαι ἐφήϲειϲ
Ἥρῃ, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃϲιν ὀνειδείοιϲ ἐπέεϲϲιν.
ἡ δὲ καὶ αὔτωϲ μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι
νεικεῖ, καί τέ μέ φηϲι μάχῃ Τρώεϲϲιν ἀρήγειν.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν αὖτιϲ ἀπόϲτιχε, μή τι νοήϲῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήϲεται, ὄφρα τελέϲϲω.
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύϲομαι, ὄφρα πεποίθῃϲ·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοιϲι μέγιϲτον
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύϲω.
ἦ, καὶ κυανέῃϲιν ἐπ' ὀφρύϲι νεῦϲε Κρονίων·
ἀμβρόϲιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώϲαντο ἄνακτοϲ
κρατὸϲ ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
τώ γ' ὣϲ βουλεύϲαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰϲ ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντοϲ Ὀλύμπου,

V. ι. 513 ὣϲ: ὡϲ A Cram. Epim. 364, 12. Et. Mg. 336, 11. Schol. λ 542. ἤρετο H. αὖθιϲ G. ΑΥΘΙϹ Ambros. — 515 οὔτοι: οὔτι C 1. man. DG. ἔπι: ἔπει AD 1. man. ἐϲτὶ L. εἰδῶ: εἰδῇϲ Suidas I, 2, 752, 5. — 516 μετα A. — 517 τήνδε GL. την δὲ A. — 518 ἢ δή: τινὲϲ ἤδη ἔγραψαν Eust. 143, 25, conf. ad 573. ἔργα L Ambros. ὅτέ μ' L. ΟΤ' ЄΜ' Ambros. vulgo ὅτε μ'. — 519 ἥρη CDH. ὅτ' ἄν: ὅταν GL. ὅτάν CD. ὀνειδίοιϲ DE 143, 27 H 1. man. Eton. Vrat. c. — 520 ἣ δὲ C. αὔτωϲ AG. αἰεὶ ACDGHL: vulgo αἰὲν ἐν, quod male sonat. θεοῖϲι ACDGH. — 521 τέ με φηϲὶ ADG (τε) HL. τ' ἐμὲ Vat. — 522 αὖθιϲ CG. μή ϲε libri omnes. — 523 δὲ καὶ D. — 524 τοι: τῇ E. κατανεύϲομαι: ἐπινεύϲομαι
οι ω
Athenaeus II, 66. πεπείθῃϲ L. — 526 τέκμαρ H. — 527 ὅ τί κεν Schol. Θ 5. E 144, 7. ὅ, τι κεν G. ὅπερ ἂν Stobaeus Flor. XI, 6. — 528 κυα-
η
νέοιϲιν C. κυανέοιϲιν H. — 529 ἐπεῤῥώϲαντο: ἐπερρώοντο Eust. 1885, 60. — 531 διέτμαγεν ACDEH: διέτμαγον GL Lips. Vrat. a. 1. man. A. Mosc. 1. man. rec. 3. man. prim.

A. c. 513 ὣϲ Schol. BL. εἴρετο: εἶρε τὸ Demetrius Ixion. — 519 Ἥρῃ: Ἥρη Aristarchus. — 520 αἰὲν defendit G. Hermann. ad Hymn. in Ven. 202. — 522 μή ϲε: μή τι αἱ Ἀριϲτάρχου καὶ αἱ ἄλλαι ϲχεδὸν πᾶϲαι διορθώϲειϲ Didymus. — 524 κατανεύϲομαι, οὐχὶ ἐπινεύϲομαι, Ἀρίϲταρχοϲ ἐν τοῖϲ πρὸϲ Φιλητᾶν προφέρεται Didymus. — 530 κρατὸϲ: κρητὸϲ Zenodotus. — 531 διέτμαγεν Aristarchus, cf. H. U. 288. — 532 ἆλτο Herodianus, non ἅλτο.

Ζεὺϲ δὲ ἑὸν πρὸϲ δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντεϲ ἀνέϲταν
ἐξ ἑδέων, ϲφοῦ πατρὸϲ ἐναντίον· οὐδέ τιϲ ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔϲταν ἅπαντεϲ.
ὣϲ ὃ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἠγνοίηϲεν ἰδοῦϲ', ὅτι οἱ ϲυμφράϲϲατο βουλὰϲ
ἀργυρόπεζα Θέτιϲ, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντοϲ.
αὐτίκα κερτομίοιϲι Δία Κρονίωνα προϲηύδα·
τίϲ δὴ αὖ τοι δολομῆτα θεῶν ϲυμφράϲϲατο βουλάϲ;
αἰεί τοι φίλον ἐϲτίν, ἐμεῦ ἀπὸ νόϲφιν ἐόντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν, οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκαϲ εἰπεῖν ἔποϲ, ὅττι νοήϲηϲ.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἥρη, μὴ δὴ πάνταϲ ἐμοὺϲ ἐπιέλπεο μύθουϲ
εἰδήϲειν· χαλεποί τοι ἔϲοντ' ἀλόχῳ περ ἐούϲῃ.
ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲϲ ἀκουέμεν, οὔ τιϲ ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότεροϲ τόν γ' εἴϲεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆϲαι,
μή τι ϲὺ ταῦτα ἕκαϲτα διείρεο μηδὲ μετάλλα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπιϲ πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεϲ.
καὶ λίην ϲε πάροϲ γ' οὔτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὔκηλοϲ τὰ φράζεαι, ἅϲϲ' ἐθέληϲθα.
νῦν δ' αἰνῶϲ δείδοικα κατὰ φρένα, μή ϲε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα Θέτιϲ, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντοϲ·

V. l. 533 δ' ἑὸν DL. δ' ἐὸν H. ἀνέϲταν: ἕποντο E 146, 3. — 534 ἑδέων: ἑδρέων GHL Mor. Barocc. — 535 ἀντίοι: ἀντίον Townl. Eton. — 536 ὃ μὲν C. ἔνθ' ἐκαθέζετ' H. — 537 ἠγνοίηϲ' εἰδοῦϲ' L. ϲυμφράϲατο G. — 539 προϲηῦδα A. — 540 *δὴ αὖ: libri δ' αὖ. ϲυμφράϲατο G. ϲυμφράϲϲετο H. — 541 αἰεί ϲοι E 147, 4 Schol. Arist. Plut. 797. ἐμοῦ G. ἀπὸ νόϲφιν EGL 1. man. (?) Hesych. I, 73. ἄπο νόϲφιν Bekk. Anecd. 361, 10. — 542 οὐδέ τι πώ μοι C (πῶ) GL. — 543 νοήϲῃϲ: νοήϲειϲ CEGHLS. — 549 δέ κ': δ' ἂν E. *ἐθέλωμι: ἐθέλοιμι ACDEGHLS. — 550 μήτε ϲὺ L Vrat. b. ταῦθ' C. ταῦτ' B. διήρεο D. μηδὲ: μὴ δὲ CDGHL. — 552 ἔειπεϲ ACDGH Eton. Laud. Lips. Vrat. omnes Mosc. 1. 3. Townl.: ἔειπαϲ E ter LS. — 553 λίαν H. πάροϲ γ': πάροϲ τ' Harl. Mor. Barocc. εἴρομαι: ἤρομαι D. — 555 κατα A.

A. c. 541 ἀπὸ νόϲφιν, conf. H. U. 88. — 549 ἐθέλωμι, cf. H. U. 250. ἐθέλοιμι admitti posse censet G. Hermann. Opusc. II. 38. — 553 οὔτε Aristarchus, Aristophanes, Rhianus: alii οὐδέ, quibus adversatur Didymus. — 554 ἅϲϲ' ἐθέληϲθα Aristarchus: Dion. Sidonius ὅττι θέληϲθα, cf. H. T. 235.

ἠερίη γάρ ϲοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ ϲ' ὀίω κατανεῦϲαι ἐτήτυμον, ὡϲ Ἀχιλῆα
τιμήϲῃϲ, ὀλέϲῃϲ δὲ πολέαϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ ϲε λήθω.
πρῆξαι δ' ἔμπηϲ οὔ τι δυνήϲεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔϲεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔϲται.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐϲτίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ' ἀκέουϲα κάθηϲο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
μή νύ τοι οὐ χραίϲμωϲιν ὅϲοι θεοί εἰϲ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἆϲϲον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτουϲ χεῖραϲ ἐφείω.
ὣϲ ἔφατ', ἔδειϲεν δὲ βοῶπιϲ πότνια Ἥρη,
καί ῥ' ἀκέουϲα καθῆϲτο, ἐπιγνάμψαϲα φίλον κῆρ·
ὤχθηϲαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸϲ θεοὶ Οὐρανίωνεϲ.
τοῖϲιν δ' Ἥφαιϲτοϲ κλυτοτέχνηϲ ἦρχ' ἀγορεύειν
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·
ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔϲϲεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὴ ϲφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
ἐν δὲ θεοῖϲι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸϲ

V. l. 559 τιμήϲειϲ D 1. man. L. ὀλέϲειϲ D 1. man. — 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ: γρ. τὴν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ A. — 562 ἄπο GH. — 563 ἔϲεαι: ἔϲϲεαι D Lips. Townl. Vrat. A. τόδε AGL, τόδέ D. — 565 δὲ πείθεο G. — 566 εἶϲ' L. εἰϲὶν ὀλύμπῳ G. — 567 ἆϲϲον CEGHL: ἄϲϲον AD. ἰόντε E 150, 25 Schol. I, 182. ἰόνθ' (ε) A. — 568 * ἔδειϲεν: ἔδδειϲε DH 1. man., ceteri ἔδδειϲεν. — 569 ἀκέουϲα: ἀκούουϲα H. ἀέκουϲα Vrat. b. ἐπιγνάψαϲα DLS Laud. — 570 ὤχθηϲαν: ὄχθηϲαν E Eton. Lips. Schol. B 212. ὠχθεῖϲαν C. — 571 τοῖϲι CH. — 572 ἐπὶ ἦρα Hesych. s. v. ΗΡΑ: ἐπίηρα CDEGHLS Schol. Υ 36, c 56. Apoll. Lex. 73, 11. ἐπίηιρα A. — 573 ἤ δὴ: ἤδη Et. Mg. 419, 9. Apoll. Lex. 82, 19. Cram. An. Par. III, 130, 29; 344, 15; Epim. 181, 29. Eust. 100, 6, ubi add. εἰ δέ τινεϲ τοῦτο ἄλλωϲ γράφουϲιν ἤ δή, conf. 518. οὐδ' ἔτ' AD: οὐδέ τ' CEGHLS Lips. Vrat. b. Mosc. 1. 3. οὐκέτ' Schol. Θ 355. — 575 κολῳὸν ACDE: κολωὸν GHL.

A. c. 559 πολέαϲ: Zenodotus πολεῖϲ. — 567 ἰόντε Zenodotus: ἰόντι Aristarchus, cf. Schol. I 182. vera scriptura est ἰόντα, conf. H 143, Λ 120, Υ 296. ἀάπτουϲ Aristarchus (et ἀέπτουϲ?), Zenodotus et Herodianus ἀᾶπτουϲ, Apio ἀᾶπτουϲ: Aristophanes ἀέπτουϲ, cf. H. T. 175. — 572 ἐπίηρα Aristarchus ὑφ' ἕν: alii ἐπὶ ἦρα, quod probat Herodianus, vid. H. T. 257. ἀντὶ τοῦ λευκωλένῳ Ἥρῃ ὤφειλεν εἶναι τετιημένη ἦτορ Schol. BL. — 573 ἦ δή, conf. Schol. A 219, 529, Θ 355. τινὲϲ δὲ τὸ ἤ δή, ὡϲ Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρόϲ φαϲιν, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου ἤδη φαϲίν Eust. 153, 16. — 574 ϲφῲ Herodianus, cf. Schol. L. — 575 κολῳὸν: Philoxenus κολωὸν, conf. H. T. 300.

ἐϲθλῆϲ ἔϲϲεται ἦδοϲ, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούϲῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε
νεικείῃϲι πατήρ, ϲὺν δ' ἧμιν δαῖτα ταράξῃ.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃϲιν Ὀλύμπιοϲ ἀϲτεροπητὴϲ
ἐξ ἑδέων ϲτυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατόϲ ἐϲτιν.
ἀλλὰ ϲὺ τόν γ' ἐπέεϲϲι καθάπτεϲθαι μαλακοῖϲιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαοϲ Ὀλύμπιοϲ ἔϲϲεται ἧμιν.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξαϲ δέπαϲ ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καί μιν προϲέειπε·
τέτλαθι μῆτερ ἐμὴ καὶ ἀνάϲχεο κηδομένη περ,
μή ϲε φίλην περ ἐοῦϲαν ἐν ὀφθαλμοῖϲιν ἴδωμαι
θεινομένην, τότε δ' οὔ τι δυνήϲομαι ἀχνύμενόϲ περ
χραιϲμεῖν· ἀργαλέοϲ γὰρ Ὀλύμπιοϲ ἀντιφέρεϲθαι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε ποδὸϲ τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεϲπεϲίοιο.
πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
κάππεϲον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγοϲ δ' ἔτι θυμὸϲ ἐνῆεν·
ἔνθά με Ϲίντιεϲ ἄνδρεϲ ἄφαρ κομίϲαντο πεϲόντα.
ὣϲ φάτο, μείδηϲεν δὲ θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
μειδήϲαϲα δὲ παιδὸϲ ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὃ τοῖϲ ἄλλοιϲι θεοῖϲ ἐνδέξια πᾶϲιν
οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆροϲ ἀφύϲϲων.
ἄϲβεϲτοϲ δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωϲ μακάρεϲϲι θεοῖϲιν,

V. l. 578 ἐπίηρα libri omnes. Hesych. II, 285 ἐπὶ ἦρα. — 579 ἧμιν A Cram. Ep. 188, 19. ἥμιν Schol. A 147. ὔμιν Et. Mg. 432, 35. vulgo ἡμῖν. — 581 ἑδέων ACDEHL: ἑδρέων G Cant. Mor. conf. 534. ὃ ACD GHL Cram. An. Par. III, 109, 19. πολυφέρτατόϲ D. φέρτεροϲ Cram. An. Par. III, 109, 19. — 583 ἧμιν A: ceteri ἡμῖν. — 584 ἆρ GL. — 585 χειρὶ: χερϲὶ ACDGHL. προϲέειπε CGH. — 591 ῥῖψε Schol. Ξ 257. Bekk. An. 1286: ῥίψε ACDGHL. — 592 καταδῦντι D. — 593 δ' ἔτι ACDGS: δέ τι HL Eton. Mosc. 3. δέ μοι Eust. 157, 20; 1160, 15. — 594 ἔνθά με ACD. ϲίντιοι G. — 595 φᾶτο D. μείδηϲε H. — 597 ὃ ACDGHL. — 598 οἰνοχόει: ᾠνοχόει vel ὠνοχόει ACDGHLS Schol. Δ 3. κρατῆροϲ G. — 599 ἆρ ADHL. δ' ἐνῶρτο G. δ' ἀνῶρτο Rhet. Gr. III, 192, 19. δὲ ἀνῶρτο Et. Mg. 152, 9. θεοῖϲι A.

A. c. 576 ἦδοϲ Herodianus: ἡδοϲ Trypho apud Cram. An. Par. III, 367, 16. — 579 ἧμιν Herodianus. — 585 χειρὶ Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes, Massiliensis. — 591 βηλοῦ Aristarchus: βήλου Crates. — 593 ἐν Λήμνῳ Aristarchus: alii ἐϲ Λῆμνον. — 598 οἰνοχόει Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus, Antimachus, Argolica, Massiliensis.

ὡϲ ἴδον Ἥφαιϲτον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
ὣϲ τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐϲ ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ,
οὐ μὲν φόρμιγγοϲ περικαλλέοϲ, ἣν ἔχ᾽ Ἀπόλλων,
μουϲάων θ᾽, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάοϲ ἠελίοιο,
οἱ μὲν κακκείοντεϲ ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαϲτοϲ,
ἧχι ἑκάϲτῳ δῶμα περικλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ
Ἥφαιϲτοϲ ποίηϲεν ἰδυίῃϲι πραπίδεϲϲι.
Ζεὺϲ δὲ πρὸϲ ὃν λέχοϲ ἤι᾽ Ὀλύμπιοϲ ἀϲτεροπητήϲ,
ἔνθα πάροϲ κοιμᾶθ᾽, ὅτε μιν γλυκὺϲ ὕπνοϲ ἱκάνοι·
ἔνθα καθεῦδ᾽ ἀναβάϲ, παρὰ δὲ χρυϲόθρονοϲ Ἥρη.

ΙΛΙΑΔΟϹ Β.

Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρεϲ ἱπποκορυϲταὶ
εὗδον παννύχιοι, Δία δ᾽ οὐκ ἔχε νήδυμοϲ ὕπνοϲ,
ἀλλ᾽ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡϲ Ἀχιλῆα
τιμήϲῃ, ὀλέϲῃ δὲ πολέαϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.

V. l. 601 ἦμαρ D. ἐϲ: ἕωϲ G. — 602 οὐδέ τι: οὐδ᾽ ἔτι D. οὐδέ τε G. — 603 μὲν: μὴν A 2. man. Mosc. 3. — 604 καλλῇ G. μὲν: δὲ Schol. Ξ 37. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDG. οἰκονδε L. vulgo οἶκόνδε. — 607 ἧχι: ἦχι A Cram. Epim. 192, 28; An. Par. III, 301, 31; An. Par. IV, 9, 5. — 608 ποίηϲεν ἰδυίῃϲι A Ambros. L Apoll. Lex. 90, 5. Hesych. II, 295. ποίηϲεν εἰδυίῃϲι E 162, 20. ποίηϲεν ἰδίῃϲι Et. Mg. 805, 38: ποίηϲ᾽ εἰδυίῃϲι CDGHS Et. Mg. 440, 19. Cram. An. Par. III, 106, 23. εἰδυίαιϲι Suidas II, 2, 400, 3. γρ. ποίηϲ᾽ εἰδυίῃϲι πρα A. πραπίδεϲϲι AH. — 609 ἤϊ᾽: HI Ambros. ἤϊε G. ᾖει Apoll. de Pron. 135 C. — 610 ὅτέ μιν C. ἱκάνει Vrat. a. — 611 καθεῦδ᾽: κάθευδ᾽ C 1. man. DGL. παρα A.

A. c. 606 δὴ κείοντεϲ: οὕτω πᾶϲαι· καὶ ἔϲτιν ὅμοιον τῷ „κείων ἐϲ θάλαμον“ (τ 48) Schol. L. — 607 ἧχι Aristarchus et Dionysius. — 609 ὃν λέχοϲ: ὃ λέχοϲ Zenodotus, conf. Apollon. de Pron. 140. — 611 ἔνθα καθεῦδ᾽: ἔνθ᾽ ἐκάθευδ᾽ Zenodotus, conf. Schol. A 68, γ 402, ζ 1. Düntzer, de Zenod. pg. 60.

V. l. 1 μὲν ῥὰ L. — 2 ἔχε, νήδυμοϲ A. — 3 ὅ γε: ὅδε C. μερμήριξεν Et. Mg. 580, 26. ἀχιλλῆα DH 1. man. — 4 τιμήϲῃ CDEGHLS Schol. Θ 5, X 468. τιμηϲῆι (ει) A. ὀλέϲῃ ACDEGHLS Schol. Θ 5, X 468.

A. c. 1 ἄλλοι: Zenodotus ὦλλοι, conf H. T. 186. — 2 ἔχε νήδυμοϲ Aristarchus: alii ἔχεν ἥδυμοϲ, conf. II. T. 315. — 4 τιμήϲῃ, ὀλέϲῃ, conf. H. U. 242. τιμήϲει εὐκτικόν, τὸ δὲ ὀλέϲῃ ὑποτακτικόν Schol. ABL.

ἧδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίϲτη φαίνετο βουλή,
πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον·
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
βάϲκ' ἴθι οὖλε ὄνειρε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν.
ἐλθὼν ἐϲ κλιϲίην Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέωϲ ἀγορευέμεν, ὡϲ ἐπιτέλλω.
θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιοὺϲ
πανϲυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶϲ Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπανταϲ
Ἥρη λιϲϲομένη, Τρώεϲϲι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
ὣϲ φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειροϲ, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουϲε.
καρπαλίμωϲ δ' ἵκανε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὕδοντ' ἐν κλιϲίῃ, περὶ δ' ἀμβρόϲιοϲ κέχυθ' ὕπνοϲ.
ϲτῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆϲ Νηληΐῳ υἷι ἐοικώϲ,
Νέϲτορι, τόν ῥα μάλιϲτα γερόντων τῖ' Ἀγαμέμνων·
τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ προϲεφώνεε θεῖοϲ ὄνειροϲ·
εὕδειϲ Ἀτρέοϲ υἱὲ δαΐφρονοϲ ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόϲϲα μέμηλε.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνεϲ ὦκα· Διὸϲ δέ τοι ἄγγελόϲ εἰμι,
ὃϲ ϲευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.

V. l. 5 ἧδε A Et. Gud. 236, 7. — 6 ἀτρείδην ἀγαμέμνονα GS Barocc. Laud. — 9 ἐϲ: δ' ἐϲ CGS. — 10 ἐπιτέλλω: ἀγορεύω L. — 11 κάρη κομόωνταϲ A: ceteri καρηκομόωνταϲ. — 12 πανϲυδίῃ: παϲϲυδίῃ GLS Apoll. Lex. 128, 31. παϲυδίῃ vel παϲϲυδίῃ Mor. Barocc. Harl. Eton. man. sec. Mosc. 2. ἕλῃ G. εὐρυάγειαν G. — 13 τρῴων GL. — 14 ἐπέγναψε C 1. man. DL Et. Mg. 236, 12. Zonar. Lex. 445. ἐπέγναψεν Lips. ἐπέγναμψε Eust. 150, 13; 1229, 63. — 15 Τρώεϲϲι δὲ κήδε' ἐφῆπται: δίδομεν δέ οἱ εὖχοϲ ἀρέϲθαι Aristoteles Poët. 25; Soph. El. 4. — 16 φᾶτο D. ἆρ ADH. δ' ὄνειροϲ L. ἄκουϲε ACDHL. — 18 ἆρ DGHL. ἐπατρείδην A. * δὲ κίχανεν: libri δ' ἐκίχανεν. — 19 περι AD. — 20 ἆρ ADGHL. ὑπερ A. νηληείω H. υἷῐ D. — 21 τὸν ῥὰ L. τί' D. — 22 θεῖοϲ: γράφεται καὶ οὖλοϲ A, ita Mosc. 2. — 23 ἀτρέωϲ CDG Mosc. 1. — 25 τ' omitt. L. μέμηλε ACEGH. — 26 δεμέθεν D. — 27 ὅϲ ϲευ L; ceteri ὃϲ ϲεῦ cum Schol. Υ 334, sed Ω 174 plerique ὅϲ ϲευ.

τιμήϲῃ Nicanor. ὀλέϲαι, quod vulgo scribunt, est coniectura. πολέαϲ: πολῦϲ Zenodotus, quem potius πολεῖϲ scripsisse puto, conf. Schol. A 559.

A. c. 8 βάϲκ' ἴθι: Tyrannio βάϲκιθι. — 12 πανϲυδίῃ Aristarchus. ἕλοι Zenodotus: ἕλοιϲ Aristarchus. 27 ἀϲτερίϲκοϲ ϲὺν ὀβελίϲκῳ, ὀρθῶϲ Ω 174. ὀρθοτονητέον τὴν ϲεῦ Herodianus.

θωρῆξαί ϲ' ἐκέλευϲε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺϲ
πανϲυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοιϲ πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶϲ Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπανταϲ
Ἥρη λιϲϲομένη, Τρώεϲϲι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διόϲ. ἀλλὰ ϲὺ ϲῇϲιν ἔχε φρεϲί, μή δέ ϲε λήθη
αἱρείτω, εὖτ' ἄν ϲε μελίφρων ὕπνοϲ ἀνήῃ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπεβήϲετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἅ ῥ' οὐ τελέεϲθαι ἔμελλον.
φῆ γὰρ ὅ γ' αἱρήϲειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
νήπιοϲ, οὐδὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺϲ μήδετο ἔργα·
θήϲειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε ϲτοναχάϲ τε
Τρωϲί τε καὶ Δαναοῖϲι διὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.
ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
ἕζετο δ' ὀρθωθείϲ, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶροϲ·
ποϲϲὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖϲιν ἐδήϲατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιϲιν βάλετο ξίφοϲ ἀργυρόηλον.
εἵλετο δὲ ϲκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
ϲὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆαϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ἠὼϲ μέν ῥα θεὰ προϲεβήϲετο μακρὸν Ὄλυμπον

V. L. 28 ϲ' ἐκέλευϲε ACS Mor. Barocc. ϲ' ἐκέλευε H Lips. Townl. Eton. ϲε κέλευϲε G (ϲὲ) L. ϲε κέλευε D, conf. 65. κάρη κομόωνταϲ A: ceteri καρηκομόωνταϲ. — 29 πανϲυδίῃ: παϲϲυδίῃ GLS. — 30 τρῴων GL. — 31 ἐπέγναμψε CH 1. man. ἐπέγναψε DL. — 32 τρῴεϲϲι L. — 33 μή δέ ϲε CDGHL Et. Mg. 38, 6. Et. Gud. 21, 38. Zonar. Lex. 1179: μηδέ ϲε AE. — 34 ἀνήῃ AEGH Cram. Epim. 2, 5. ἀνήῃ CD. ἀνῄῃ Et. Mg. 106, 52. ἀνίῃ L. — 35 ἀπεβήϲετο AC 1. man. Townl. Eton. Mosc. 1. 2.: ἀπεβήϲατο C 2. man. DHL. ἀπεβήϲϲατο G. δὲ λίπ' A: ceteri δ' ἔλιπ'. — 36 ἃ οὐ G. ἔμελλον Eust. 168, 39 G: ἔμελλε ACH Suidas I, 2, 203, 10. ἔμελλεν DL Apoll. Lex. 1, 11. — 37 πριάμοιο L. — 38 τὰ: τὸ Bekk. An. 938, 25. ᾔδη AD 2. man.: ἤδη GH. ἤδει L Mor. ἠδει D 1. man. S. ἃ ῥὰ CL. ἅ ῥ' ὁ Ζεὺϲ Mor. Barocc. — 40 τρῳϲί L. — 42 δ' omitt. E. ἔδυνε L. — 43 περι AD. δὲ: δ' αὖ L Draco de Metr. 92, 18. φάροϲ D. φᾶροϲ et φάροϲ C. — 44 ὑπο ADH. ὑπὸ Lips. Vrat. a. man. prim. A. ὑπαὶ GL Draco de Metr. 76, 26. τὸ ὑπὸ λιπαροῖϲι τινὲϲ ὑπαὶ λιπαροῖϲι γράφουϲιν Eust. 170, 27. πέδιλα: πέδηλα D 1. man. G. — 45 ἂρ ADEGL. ἄρα H. ὤμοιϲι DH Schol. A 37. — 48 μὲν ῥὰ L. προϲεβήϲετο: προϲεβήϲατο CDEHL. προϲεβήϲϲατο G.

A. c. 34 ἀνήῃ Aristarchus, cf. H. T. 405 sq. — 35 ἀπεβήϲετο Zenodotus: ceteri ἀπεβήϲατο teste Schol. BC. δὲ λίπ': οὕτωϲ ἰωνικῶϲ τὸ λίπε Didymus. — 36 ἔμελλον Aristarchus: Zenodotus ἔμελλεν, conf. H. T. 383. — 44 ὑπὸ, non ὑπαὶ scribendum, cf. H. U. 50.

Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιούς·
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
    βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων
Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος·
τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
    κλῦτε φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐῴκει.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
θωρῆξαί σ' ἐκέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

V. L. 49 φόως: φάος G. ἀθανάτοισι C. — 50 ὃ CDGHL. κέλευσε AH Vrat. a. b. c. Lips. Mosc. 1. 2. κέλευε CDEG. κέλευεν S. — 52 ἀγορὴν δὲ A. κάρη κομόωντας A: ceteri καρηκομόωντας. — 53 βουλὴν ACEGS Et. Mg. 208, 37. Stob. Floril. 48, 9. βουλήνδε DHL. ἵζε EL: ἷζε AGH Et. Mg. 208, 37. Stob. Flor. 48, 9. ἵζε C. — 54 νεστορίῃ GS. νεστορίῃ H, ε 2. man. Πυλοιγενέος: πυληγενέος CDGLS, utrumque E. πυληγενέος H, οι 2. man. — 56 ἐνύπνιον: ἐνύπνιος D. — 58 τε μέγεθός: τ' αὖ μέγεθος L. — 59 ἂρ ADGHL. ὕπερ A. — 60 ἀτρέως CD. — 62 τ' omitt. L. μέμηλε ACGH. — 63 ἄγγελος εἰμὶ GL. — 64 ὅς σευ L, ceteri ὅς σεῦ. — 65 σ' ἐκέλευσε CLS Harl. Vrat. a. σ' ἐκέλευε H. Lips. Townl. Eton. σε κέλευε D. σε κέλευσε AG. κάρη κομόωντας A: ceteri καρηκομόωντας. — 66 πασσυδίῃ GLS. — 67 τρῴων GL.

A. c. 53 βουλὴν Zenodotus et αἱ κοιναί: βουλὴ Aristarchus cum Aristophane. Ἀρίσταρχος τὸ ἷζεν ἐκτείνει, ἡ δὲ κοινὴ συστέλλει. — 54 Πυλοιγενέος δὲ ὡς ὁδοιπόρος, χοροιτύπος (Ω 261. add. ὀλοοίτροχος χροιῇ Ξ 164) Schol. BL. — 55 Zenodotus αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων. — 56 θεῖος: Zenodotus θεῖον. huic asteriscus adpictus est, quod hinc transpositus est in Odyss. ξ 495. — 60—70 Ζηνόδοτος συντέτμηκεν „ἠνώγει (Cod. ἀνώγει) σε πατὴρ ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, Τρωσὶ μαχήσασθαι προτὶ Ἴλιον. ὡς ὁ μὲν εἰπών“ Aristonicus. — 64 habet asteriscum et obelum, conf. 27.

ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λιccομένη, Τρώεcci δὲ κήδε᾽ ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ cὺ cῇcιν ἔχε φρεcίν. ὣc ὁ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ᾽ ἀποπτάμενοc, ἐμὲ δὲ γλυκὺc ὕπνοc ἀνῆκεν.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, αἴ κέν πωc θωρήξομεν υἷαc Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ᾽ ἐγὼν ἔπεcιν πειρήcομαι, ἣ θέμιc ἐcτί,
καὶ φεύγειν cὺν νηυcὶ πολυκλήιcι κελεύcω·
ὑμεῖc δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλοc ἐρητύειν ἐπέεccιν.
ἤ τοι ὅ γ᾽ ὣc εἰπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, τοῖcι δ᾽ ἀνέcτη
Νέcτωρ, ὅc ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντοc·
ὅ cφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήcατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεc ἠδὲ μέδοντεc,
εἰ μέν τιc τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλοc ἔνιcπε,
ψεῦδόc κεν φαῖμεν καὶ νοcφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ᾽ ἴδεν ὃc μέγ᾽ ἄριcτοc Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, αἴ κέν πωc θωρήξομεν υἷαc Ἀχαιῶν.
ὣc ἄρα φωνήcαc βουλῆc ἐξ ἦρχε νέεcθαι.
οἳ δ᾽ ἐπανέcτηcαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
cκηπτοῦχοι βαcιλῆεc· ἐπεccεύοντο δὲ λαοί.
ἠύτε ἔθνεα εἶcι μελιccάων ἀδινάων,
πέτρηc ἐκ γλαφυρῆc αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ᾽ ἄνθεcιν εἰαρινοῖcιν·
αἳ μέν τ᾽ ἔνθα ἅλιc πεποτήαται, αἳ δέ τε ἔνθα·
ὣc τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλιcιάων

V. l. 68 ἐπέγναμψε C. ἐπέγναψε DL. — 69 τριὼεcci L. — 70 ὡc A. ὃ μὲν C. — 73 ἐγὼν: ἔγωγ᾽ S. ἔπεcι E Et. Mg. 693, 16. πειράcομαι H 1. man. ἣ AG: ἥ CDHLS. ᾗ E. ἐcτί CL. — 74 κελεύcω: κελεύω Et. Mg. 518, 44. — 76 ἤ τοι: libri ἤτοι. καταρέζετο CDH 1. man. ἄρ GL. — 77 ὃc ῥὰ CHL. — 78 ὅ, cφιν C: ὅc cφιν L. ὃc cφίν G. ceteri ὅ cφιν.

* ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων CDHLS, ceteri ἐΰφρονέων. — 79 οἰκήτορεc (ηγ) H. ἔνιcπε ACDL. — 82 Ἀχαιῶν: ἐνὶ cτρατῷ E 175, 22 L, conf. A 91. — 84 ἐξ ἦρχε: ἐξῆρχε ACDE 176, 13; 219, 31 GHL tres Vratt. Mosc. 1. — 85 οἷδ᾽ CGHL, ceteri οἱ δ᾽. ἐπανέcταν L. — 87 ἠΰτ᾽ Pseudoplut. 122, 38. ἀδινάων A, ceteri ἀδινάων. — 89 βοτρυδόνδε DL. — 90 αἵ μέν τ᾽ G. τ᾽ ἔνθ᾽ H. πεποτίαται D. δέ τ᾽ ἔνθα L. — 91 ὡc A. ἀπο D.

A. c. 74 πολυκλήιcι: τινὲc προπεριcπῶcιν Et. Mg. 518, 44. — 76—83 ἀθετοῦνται Aristonicus. de versu 81. conf. Schol. Ω 222. — 87 ἀδινάων Herodianus. — 85 δ᾽ ἐπανέcτηcαν: τινὲc πανέcτηcαν γράφουcιν, ἤτοι πάντεc ὀρθοὶ ἔcτηcαν Eust. 176, 17. δὲ πανέcτηcαν: ἀντὶ τοῦ πάντεc ἀνέcτηcαν. τινὲc δὲ ἐπανέcτηcαν Schol. L.

ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐςτιχόωντο
ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ ςφιςιν ὄςςα δεδήει
ὀτρύνους᾽ ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ᾽ ἀγέροντο·
τετρήχει δ᾽ ἀγορή, ὑπὸ δὲ ςτεναχίζετο γαῖα
λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ᾽ ἦν· ἐννέα δέ ςφεας
κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ᾽ ἀυτῆς
ςχοίατ᾽, ἀκούςειαν δὲ διοτρεφέων βαςιλήων.
ςπουδῇ δ᾽ ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ᾽ ἕδρας
παυςάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔςτη ςκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιςτος κάμε τεύχων.
Ἥφαιςτος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεϊφόντῃ.
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ᾽ Ἀτρέι, ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήςκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέςτῃ,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέςτ᾽ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
πολλῇςιν νήςοιςι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάςςειν.
τῷ ὅ γ᾽ ἐρειςάμενος ἔπε᾽ Ἀργείοιςι μετηύδα·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδηςε βαρείῃ,
ςχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέςχετο καὶ κατένευςεν
Ἴλιον ἐκπέρςαντ᾽ εὐτείχεον ἀπονέεςθαι,

V. L. 93 εἱλαδὸν A. δέ ςφιςιν ACDEGL Schol. A 105: δὲ ςφίςιν H. δεδήει CG Schol. A 105. Zonar. Lex. 487. — 94 οἵδ᾽ CDGL, ceteri οἱ δ᾽. — 95 ὑπο CDL. ὑποδεςτοναχίζετο S. δὲ ςτοναχίζετο CDGHL Lips. Mosc. 1. Eton. δ᾽ ἐςτοναχίζετο Eust. 180, 4. ὑπεςτονάχιζε δὲ γαῖα Schol. Nicand. Ther. 175. — 96 δὲ ςφέας L. δὲ ςφὰς C. δέ ςφας G. — 98 διοτροφέων G. — 99 καθέδρας CDGHL. — 100 ἀνα DL post ras. — 102 μὲν: δὲ Rhet. Gr. III, 134, 5. δῶκε: ἔδωκε Eust. 181, 39. — 104 δῶκεν: δῶκε CDE Rhet. Gr. III, 31, 17; 72, 17. — 105 ὃ ACDGHL. — 106 θνῄςκων A: ceteri θνήςκων. ἔλιπε E Rhet. Gr. III, 99, 32. — 107 ὃ AC DGL. — 108 πολλῇςι DEG Thucydides I, 9, 3. Apoll. Lex. 31, 15. Et. Mg. 136, 5. — 111 μέγα ACDEGHLS Apoll. Lex. 46, 11; 110, 12. Cram. Epim. 181, 4; 311, 4. Et. Mg. 409, 20; 638, 4. Et. Gud. 441, 4: μέγας Et. Mg. 163, 48. Et. Gud. 230, 10. γρ. καὶ μέγας Vrat. b. in marg.

A. c. 106 θνῄςκων, conf. H. U. 206. — 111 μέγα Zenodotus: μέγας Aristarchus et Callistratus teste Didymo. fallitur Aristonicus Zenodoto scripturam μέγας tribuens. — 112—118 Zenodotus omisit Ζηνόδοτος ςυντέμνει „ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος. λώβη γὰρ τάδε γ᾽ ἐςτὶ καὶ ἐςςομένοιςι πυθέςθαι“ Aristonicus, iterum falsus; nam si Zenodotus versum 111. omiserat, causa non erat, cur Didymus sententiam eorum impugnaret, qui Zenodotum μέγας scripsisse contenderent.

νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύϲατο, καί με κελεύει
δυϲκλέα Ἄργοϲ ἱκέϲθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεϲα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
ὃϲ δὴ πολλάων πολίων κατέλυϲε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύϲει· τοῦ γὰρ κράτοϲ ἐϲτὶ μέγιϲτον.
αἰϲχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐϲτὶ καὶ ἐϲϲομένοιϲι πυθέϲθαι,
μὰψ οὕτω τοιόνδε τοϲόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι
ἀνδράϲι παυροτέροιϲι, τέλοϲ δ' οὔ πώ τι πέφανται.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶέϲ τε,
ὅρκια πιϲτὰ ταμόντεϲ, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶαϲ μὲν λέξαϲθαι ἐφέϲτιοι ὅϲϲοι ἔαϲιν,
ἡμεῖϲ δ' ἐϲ δεκάδαϲ διακοϲμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαϲτοι ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
πολλαί κεν δεκάδεϲ δευοίατο οἰνοχόοιο.
τόϲϲον ἐγώ φημι πλέαϲ ἔμμεναι υἷαϲ Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουϲι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέϲπαλοι ἄνδρεϲ ἔαϲιν,
οἵ με μέγα πλάζουϲι καὶ οὐκ εἰῶϲ' ἐθέλοντα
Ἰλίου ἐκπέρϲαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἐννέα δὴ βεβάαϲι Διὸϲ μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα ϲέϲηπε νεῶν καὶ ϲπάρτα λέλυνται·
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
εἵατ' ἐνὶ μεγάροιϲ ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον

V. L. 114 ἀπάτην: ἄτην S. ἐβουλεύϲατο L. — 115 δυϲκλέᾶ C. — 119 γ' omitt. G. — 120 τοϲόνδέ τε C. τοϲόνδε γε G. τοϲϲόνδε τε D. τε omitt. L. — 122 οὔπω τί D. οὔτϊ πω L. οὔ πώ τι E. — 125 τρῷαϲ CL. — 126 διακοϲμηθείημεν D. διακοϲμηθῆμεν CL Vrat. b. — 127 τρώων CL. ἕκαϲτοι: ἕκαϲτον libri omnes. Τρώων αὖτε ἕκαϲτον Schol. A 225. — 130 τρώων GL. οἳ: οἱ D. καταπόλιν H. — 131 ἐγχεϲπάλοι A. — 133 Ἰλίου libri omnes. εὖ ναιόμενον ACDGHLS. — 136 ἡμέτεραι ἄλοχοι S. — 137 εἵατ' ἐνὶ CH Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. Et. Mg. 295, 7. Cram. An. Par. IV, 145, 13. Rhet. Gr. III, 86, 15: εἵατο ἐν G. εἴαται ἐν L. εἵατ' ἐν D. εἵατο ἐνὶ Zonar. Lex. 638. εἵατ' ἐν et γρ. εἵατ' ἐνὶ μεγάροιϲ ποτιδέγμεναι A. ἄμμι δὲ ἔργον: υἷαϲ Ἀχαιῶν Rhet. Gr. III, 86, 15.

A. c. 116—118 ἀϲτερίϲκοι ὅτι εἰϲ τὰϲ Λιτὰϲ (I 23—25) μετάκεινται Aristonicus. — 124 ἀθετεῖται Aristonicus. — 125 Τρῶεϲ Aristarchus. — 127 ὁ Ἰξίων διὰ τοῦ ν̄ ἕκαϲτον Didymus (Schol. A). ὁ Ἰξίων διὰ τοῦ ῑ, τινὲϲ δὲ διὰ τοῦ ν̄ Schol. L, cui omnis fides est abroganda. — 130—133 ἀθετοῦνται Aristonicus, vid. Schol. Θ 56. — 131 ἔαϲιν: ἔνειϲιν Callistratus et altera Aristarchi. — 133 Ἰλίου: Ἴλιον Aristarchus. — 137 εἵατ' ἐνί: εἵαται ἐν Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 18.

αὔτωϲ ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ᾽ ἱκόμεϲθα.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ·
φεύγωμεν ϲὺν νηυϲὶ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήϲομεν εὐρυάγυιαν.
ὣϲ φάτο, τοῖϲι δὲ θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε
πᾶϲι μετὰ πληθύν, ὅϲοι οὐ βουλῆϲ ἐπάκουϲαν.
κινήθη δ᾽ ἀγορὴ ὡϲ κύματα μακρὰ θαλάϲϲηϲ
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ᾽ εὖρόϲ τε νότοϲ τε
ὤρορ᾽ ἐπαΐξαϲ πατρὸϲ Διὸϲ ἐκ νεφελάων.
ὡϲ δ᾽ ὅτε κινήϲῃ Ζέφυροϲ βαθὺ λήιον ἐλθών,
λάβροϲ ἐπαιγίζων, ἐπί τ᾽ ἠμύει ἀϲταχύεϲϲιν,
ὣϲ τῶν πᾶϲ᾽ ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ᾽ ἀλαλητῷ
νῆαϲ ἐπ᾽ ἐϲϲεύοντο, ποδῶν δ᾽ ὑπένερθε κονίη
ἵϲτατ᾽ ἀειρομένη· τοὶ δ᾽ ἀλλήλοιϲι κέλευον
ἅπτεϲθαι νηῶν ἠδ᾽ ἑλκέμεν εἰϲ ἅλα δῖαν,
οὐρούϲ τ᾽ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ᾽ οὐρανὸν ἷκεν
οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ᾽ ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
ἔνθά κεν Ἀργείοιϲιν ὑπέρμορα νόϲτοϲ ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ οἶκον δέ, φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ,

V. l. 138 αὔτωϲ: αὕτωϲ ACEHL Et. Mg. 84, 20. Apoll. Lex. 21, 7. ἀκρᾴαντον L. ἱκόμεθα G. — 139 ἐγὼ ACDE 186, 33; 188, 8 GHLS Schol. Z 71. Eust. 1583, 54: vulgo ἐγών. — 142 ὡϲ A. φᾶτο D. ὄρινε ACEHL. ὤρινε D. — 143 μετα A. — 144 ὡϲ ACDEGHL Schol. Θ 2. Strabo I, 29: alii φή. — 147 ὣϲ δ᾽ G. κινήϲῃ: κινήϲει CEGHLS Schol. Theocr. VIII, 49. — 149 ὡϲ A. ἀγογὰ D. — 150 ἐπ᾽: ἔπ᾽ A. ἐπεϲϲεύοντο CDEGHLS Io. Alexandr. 28, 11. Heraclid. Alleg. C. 10. — 153 ἐξεκάθαραν Zon. Lex. 1479. ἷκεν ACEGLS ex corr. ἵκεν D. ἧκεν H. ἧκε Et. Mg. 171, 34. — 154 οἴκαδ᾽ L. ἱεμένων DGH. ὑπο CD. ἥρεον H. — 155 ἔνθά κεν ACHL. ἐνθά κεν D. — 156 προϲ A. — 157 ὤ: ὢ A. τέκοϲ: τέκνον H, quod apud Homerum primam non corripit. — 158 οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGHL.

A. c. 141 ἔν τιϲιν οὐ φέρεται Schol. L. ἔν τιϲι τῶν ἀντιγράφων οὐδὲ ἐφέρετο Eust. 188, 7. — 143 ἀθετεῖται Aristonicus. — 144 ὡϲ: φή Zenodotus. — 148 ἐπαιγίζων: ἐπαΐϲϲων Aristophanes, vid. Schol. ο 293. — 150 ἐπ᾽ ἐϲϲεύοντο Herodianus. — 155 ὑπέρμορα Aristarchus, Aristophanes, Ptolem. Ascalonita, cf. Apoll. Lex. 160, 18. Eust. 1386, 64. Schol. AB ad Υ 30. — 156—169 Ζηνόδοτοϲ ϲυντέτμηκεν „εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοϲϲόοϲ ἦλθ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου. εὗρεν ἔπειτ᾽ Ὀδυϲῆα“ Aristonicus.

κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωcὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἑλένην, ἧc εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίληc ἀπὸ πατρίδοc αἴηc.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
coῖc ἀγανοῖc ἐπέεccιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαcτον,
μηδὲ ἔα νῆαc ἅλα δ᾽ ἑλκέμεν ἀμφιελίccαc.
ὣc ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθηcε θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη.
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξαcα.
[καρπαλίμωc δ᾽ ἵκανε θοὰc ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν]
εὗρεν ἔπειτ᾽ Ὀδυcῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἑcταότ᾽· οὐδ᾽ ὅ γε νηὸc ἐυccέλμοιο μελαίνηc
ἅπτετ᾽, ἐπεί μιν ἄχοc κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱcταμένη προcέφη γλαυκῶπιc Ἀθήνη·
διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυccεῦ,
οὕτω δὴ οἶκον δέ, φίλην ἐc πατρίδα γαῖαν,
φεύξεcθ᾽ ἐν νήεccι πολυκλήιcι πεcόντεc,
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωcὶ λίποιτε
Ἀργείην Ἑλένην, ἧc εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίληc ἀπὸ πατρίδοc αἴηc.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ᾽ ἐρώει,
coῖc δ᾽ ἀγανοῖc ἐπέεccιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαcτον,

V. l. 160 καδδέ ACDGHL Aristot. Rhet. I, 6. τρῳcὶ L. — 162 ἀπόλλοντο D. ἀπο D. ἄπο CGHL. — 163 κατὰ: μετὰ D. — 164 coῖc Schol. Aristoph. Vesp. 1458: coῖc δ᾽ ACDEGHLS Et. Mg. 5, 55. — 165 μηδὲ: μὴ δὲ CDGH Et. Mg. 586, 10. μὴ δ᾽ L Et. Gud. 390, 2. ἅλα δ᾽ A: ceteri ἅλαδ᾽, G ἅλαδε. — 166 ὡc A. — 168 omitt. ACD in textu Eton. Vrat. a. b. Townl. Mosc. 2: habent D in marg. man. rec. GHLS. — 169 εὗρε δ᾽ ἔπειτ᾽ Vrat. b. ὀδυccῆα DGH 1. man. — 170 ἑcταότ᾽: ἑcτῶτ᾽ L, non male, si ἑcτεῶτ᾽ scripseris. ἐϋcέλμοιο GHL 1. man. εὐcέλμοιο. CD. —
η
171 ἅπτετ᾽: ἥπτετο E. ἅπτετ᾽ H, η 2. man. — 174 οἶκον δὲ AD: οἶκονδε CH. οἴκονδε GL. — 176 καδδέ ACDGHL. — 178 ἀπο D. ἄπο CGHL. — 179 κατὰ: κατα A. μετὰ CDEHS Rhet. Gr. III, 123, 6. μηδέ τ᾽ AEH. μὴ δέ τ᾽ DGL Et. Mg. 381, 1. μὴ δ᾽ ἔτ᾽ C Lips. Barocc. Townl. Rhet. Gr. III, 123, 6. — 180 φῶτα: ἄνδρα Eust. 197, 45.

A. c. 160—162 ἀθετοῦνται, καὶ ἀcτερίcκοι παράκεινται (ὀρθῶc 176—178) Aristonicus. — 161 Ἀργείην Ἑλένην: Zenodotus Ἀργείην θ᾽ Ἑλένην. — 162 ἀπὸ Herodianus:. ἄπο Tyrannio et Ptolemaeus (Ascalonita). — 163 οὕτωc κατὰ λαὸν cυμφώνωc εἶχον ἅπαcαι Didymus. — 164 αἱ χαριέcταται „coῖc ἀγανοῖc“, καὶ ἡ Ἀριcτοφάνουc οὕτωc εἶχεν Didymus. ἀθετεῖται καὶ ἀcτερίcκοc παράκειται ὅτι οἰκείωc λέγεται 180. — 176—178 ἀcτερίcκοι, cf. 160. — 180 ἀcτερίcκοc, cf. 164.

μηδὲ ἔα νῆας ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίςςας.
ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνηςάςης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμιςςε
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήςιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
αὐτὸς δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν
δέξατό οἱ ςκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
ςὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ὅν τινα μὲν βαςιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεςςιν ἐρητύςαςκε παραςτάς·
δαιμόνι', οὔ ςε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίςςεςθαι,
ἀλλ' αὐτός τε κάθηςο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
οὐ γάρ πω ςάφα οἶςθ', οἷος νόος Ἀτρείωνος·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούςαμεν, οἷον ἔειπε.
μή τι χολωςάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐςτὶ διοτρεφέων βαςιλήων·
τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐςτι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.
ὃν δ' αὖ δήμου ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,

V. L. 181 μηδὲ: μὴ δὲ CDGHL. ἔᾳ L. ἅλα δ' A. — 182 ὡς A. φᾶθ' D. — 183 ἄπο D. * δὲ κόμιςςε: δ' ἐκόμιςςε ACH. δ' ἐκόμιςε DEG. — 184 κῆρυξ ACHL: κήρυξ DEG. — 185 ἀντίος: ἀντίον HS. — 188 κιχείῃ G. κιχείει (η superscr.) H, η 2. man. ἐφεύροι Max. Tyr. Diss. XXXII, 5. — 189 τὸν δ': τόνδ' E Max. Tyr. Diss. XXI, 9. τὸν ῥ' Max. Tyr. Diss. XXXII, 5. ἐρητύεςκε Barocc. ἐρητύαςκε Vrat. a. 1. man. — 190 οὔ ςε: οὔ ς' L. οὐ ςὲ Cram. An. Par. III, 278, 28. ὣς: ὡς H. — 192 Ἀτρείωνος L: ἀτρείδαο ACDEGHS. — 194 δ' omitt. E bis. ἔειπε ACDEGH. — 196 θυμὸς γὰρ GL. θυμὸς δὴ Cant. διοτρεφέος βαςιλῆος ACES: διοτρεφέων (vel διοτροφέων) βαςιλήων DGHL Aristot. Rhet. II, 2. Schol. A 173. Cram. An. Par. III, 113, 21. Et. Mg. 458, 9 et 16. Zonar. Lex. 1059. Stobaeus Floril. 46, 2. Pseudoplut. 153, 31. — 197 μητιέτα G. — 198 αὖ: ἂν Eust. 847, 39; 901, 7; 1119, 1. δήμου ἄνδρα AS Barocc. Laud. Eton. Townl. Schol. B 244. Eust. 901, 7; 1119, 1. Cram. An. Par. III, 331, 6: δήμου τ' ἄνδρα CDEGHL Schol. ι 44. Cram. An. Par. III, 315, 19. Eust. 847, 39.

A. o. 187 ἔβη: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ςὺν τῷ βὰς κατὰ νῆας Aristonicus. — 188 πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἑξῆς τὸ ἀντίςιγμα Aristonicus, cf. 192 et 203. — 190 οὔ ςε: ἡ μὲν ἀκρίβεια ὀρθοτονεῖ, ἐγκλίνει δὲ ἡ ςυνήθεια Herodianus. — 192 τὸ ἀντίςιγμα, ὅτι ὑπὸ τοῦτον ἔδει τετάχθαι τοὺς ἑξῆς παρεςτιγμένους τρεῖς ςτίχους (203—205). εἰςὶ γὰρ πρὸς βαςιλεῖς ἁρμόζοντες, οὐ πρὸς δημότας Aristonicus. Ἀτρείωνος Aristophanes, Dionysius Sidonius, Ixion, αἱ πλείους τῶν χαριεςτέρων, αἱ διορθώςεις καὶ τὰ ὑπομνήματα (i. e. Aristarchi). — 193—197 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 196 διοτρεφέος βαςιλῆος: οὕτως ἑνικῶς αἱ Ἀριςτάρχου. εἶχον δὲ καὶ αἱ χαριέςταται οὕτως ἄνευ τῆς Ζηνοδότου, ὃς γράφει διοτρεφέων βαςιλήων Didymus. — 198 δήμου ἄνδρα, non τ' ἄνδρα scri-

τὸν ϲκήπτρῳ ἐλάϲαϲκεν ὁμοκλήϲαϲκέ τε μύθῳ·
δαιμόνι', ἀτρέμαϲ ἧϲο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἳ ϲέο φέρτεροί εἰϲι, ϲὺ δ' ἀπτόλεμοϲ καὶ ἄναλκιϲ,
οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιοϲ οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μέν πωϲ πάντεϲ βαϲιλεύϲομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷϲ κοίρανοϲ ἔϲτω,
εἷϲ βαϲιλεύϲ, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάιϲ ἀγκυλομήτεω.
[ϲκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιϲταϲ, ἵνα ϲφίϲι βαϲιλεύῃ.]
ὣϲ ὅ γε κοιρανέων δίεπε ϲτρατόν· οἳ δ' ἀγορὴν δὲ
αὖτιϲ ἐπεϲϲεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων
ἠχῇ, ὡϲ ὅτε κῦμα πολυφλοίϲβοιο θαλάϲϲηϲ
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, ϲμαραγεῖ δέ τε πόντοϲ.
ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδραϲ·
Θερϲίτηϲ δ' ἔτι μοῦνοϲ ἀμετροεπὴϲ ἐκολῴα,
ὅϲ ῥ' ἔπεα φρεϲὶν ᾗϲιν ἄκοϲμά τε πολλά τε ᾔδη,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόϲμον, ἐριζέμεναι βαϲιλεῦϲιν,
ἀλλ' ὅτι οἱ εἴϲαιτο γελοίιον Ἀργείοιϲιν
ἔμμεναι. αἴϲχιϲτοϲ δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
φολκὸϲ ἔην, χωλὸϲ δ' ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω
κυρτώ, ἐπὶ ϲτῆθοϲ ϲυνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
φοξὸϲ ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιϲτοϲ δ' Ἀχιλῆι μάλιϲτ' ἦν ἠδ' Ὀδυϲῆι·
τὼ γὰρ νεικείεϲκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ

V. L. 199 ἐλάϲαϲκε D. — 201 ἀπόλεμοϲ Et. Mg. 97, 25. ἄναλκηϲ G. — 202 οὔτέ ποτ' ACG. οὔτέ ποτ' D. οὐδέ ποτ' L. ἐνι A. — 205 ἔδωκε libri omnes. * πάιϲ: παῖϲ libri. — 206 omitt. ACDEHS Lips. Townl. Mosc. 1. Eton. habent GL. ϲφίϲιν L. — 207 οἵδ' CGL. οἵδε H. ἀγορὴν δὲ A. — 209 ὥϲ G. — 211 καθέδραϲ CDGHL Et. Mg. 373, 11. — 212 δ' ἔτι: δέ τοι G. δέ τι Cram. An. Par. III, 367, 3. ἐκολῴα DL: ceteri ἐκολῴα cum Cram. Epim. 220, 28. An. Par. III, 367, 3. — 213 ὅϲ: ὅ D. ᾔδει CG Schol. B 212. ἤδει DS. ᾖδη L. — 215 ὅ, τι L. εἴϲετο D. εἴϲατο Apoll. Lex. 62, 26. — 216 δὲ ἀνὴρ: δ' ἀνὴρ CG Barocc. Laud. Mor. Eton. ἤλθε ACEL. — 217 φολκὸϲ: φορκὸϲ S. — 218 ϲυνοχηκότε Mor. Vrat. c. ὕπερθε ACDGH. — 220 ἦδ' A. ἧδ' D. ὀδυϲϲῆϊ G. — 221 τὼ: τῶ D. τότ': τῷ δ' G. αὖτ': αὖ GLS.

bendum est, quum τ' non nisi hiatus evitandi causa videatur additum esse, conf. A 151 ἢ ἄνδραϲιν, B 216 δὲ ἀνήρ, 819 ἤ τοι ἄνδρεϲ, N 635 δὴ ἄνδρεϲϲι, λ 414 ἀφνειοῦ ἀνδρόϲ, B 368 ἢ ἀνδρῶν.

A. c. 203—205 παράκειται ἡ ϲτιγμή, conf. ad 192. — 205 ἔδωκε: δῶκε Aristarchus. πάιϲ, conf. H. U. 96. — 212 ἐκολῴα: ἐκολώα Philoxenus. — 220—223 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 221 τὼ Aristarchus, non τῶ vel τῷ.

ὀξέα κεκληγὼϲ λέγ᾽ ὀνείδεα. τῷ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλωϲ κοτέοντο νεμέϲϲηθέν τ᾽ ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
Ἀτρείδη, τέο δὴ αὖτ᾽ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζειϲ;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλιϲίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκεϲ
εἰϲὶν ἐνὶ κλιϲίῃϲ ἐξαίρετοι, ἅϲ τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίϲτῳ δίδομεν, εὖτ᾽ ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
ἦ ἔτι καὶ χρυϲοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τιϲ οἴϲει
Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἷοϲ ἄποινα,
ὅν κεν ἐγὼ δήϲαϲ ἀγάγω ἢ ἄλλοϲ Ἀχαιῶν,
ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίϲγεαι ἐν φιλότητι,
ἥν τ᾽ αὐτὸϲ ἀπὸ νόϲφι κατίϲχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν
ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβαϲκέμεν υἷαϲ Ἀχαιῶν.
ὦ πέπονεϲ, κάκ᾽ ἐλέγχε᾽, Ἀχαιίδεϲ, οὐκέτ᾽ Ἀχαιοί,
οἴκαδέ περ ϲὺν νηυϲὶ νεώμεθα, τόνδε δ᾽ ἐῶμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεϲϲέμεν, ὄφρα ἴδηται,
ἤ ῥά τί οἱ χἠμεῖϲ προϲαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
ὃϲ καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέγ᾽ ἀμείνονα φῶτα,
ἠτίμηϲεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέραϲ, αὐτὸϲ ἀπούραϲ.
ἀλλὰ μάλ᾽ οὐκ Ἀχιλῆι χόλοϲ φρεϲίν, ἀλλὰ μεθήμων·
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕϲτατα λωβήϲαιο.
ὣϲ φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερϲίτηϲ· τῷ δ᾽ ὦκα παρίϲτατο δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερϲῖτ᾽ ἀκριτόμυθε, λιγύϲ περ ἐὼν ἀγορητήϲ,

V. L. 222 ἄρ AGL. — 223 ἐνι A. — 224 ὃ CDGHL Apoll. Lex. 52, 2. Et. Mg. 203, 57. βοῶν: βιβὰϲ Vrat. a. — 225 * δὴ αὖτ᾽: libri δ᾽ αὖτ᾽. — 227 ἐνι A. κλιϲίαιϲ Barocc. Mor. κλιϲίῃ Cant. Plut. de Aud. poët. 9. κλιϲίοιϲιν L. — 229 ἦ: ἠδ᾽ Et. Mg. 258, 40. Et. Gud. 140, 5. οἴϲει: οἴϲῃ G. — 230 τρῴων GL. — 231 ἐγὼν L. ἀγάγοιμι Eust. 1072, 56. ἡ A. — 233 ἥν τ᾽: ἥν κ᾽ S. ἀπὸ νόϲφι GH (L 1. man.?). ἄπο νόϲφι L: vulgo ἀπονόϲφι. — 235 ἀχαΐδεϲ S. — 237 ἐνὶ: ἐν S. — 238 ἤ: ἢ AHL. τι οἱ ACGL. τι οἶ DH. χἠμεῖϲ: libri χ᾽ ἡμεῖϲ, excepto G, qui χ᾽ omittit. ἦε: libri ἠὲ. — 239 ὃϲ κε D. ἀχιλλῆα D. — 241 ἀχιλλῆϊ G. — 242 ἡ A. λωβήϲεο G. — 243 ὡϲ A. φᾶτο D.

A. c. 225 τέο δ᾽ αὖτ᾽ Aristarchus: Ζηνόδοτοϲ δὲ διὰ τοῦ ηv (corr. η, δὴ αὖτ᾽) Schol. V. — 226 Zenodotus πλεῖαι δὲ γυναικῶν. — 227, 228 Ζηνόδοτοϲ ἐθέτηκεν Aristonicus. — 231—34 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 238 χἠμεῖϲ, non χ᾽ ἡμεῖϲ scribendum esse docuimus H. U. 284. οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, conf. Schol. A ad B 300. — 239 ἕο Aristarchus: ἑοῦ Zenodotus.

ἴϲχεο, μηδ' ἔθελ' οἶοϲ ἐριζέμεναι βαϲιλεῦϲιν.
οὐ γὰρ ἐγὼ ϲέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅϲϲοι ἅμ' Ἀτρείδῃϲ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
τῶ οὐκ ἂν βαϲιλῆαϲ ἀνὰ ϲτόμ' ἔχων ἀγορεύοιϲ,
καί ϲφιν ὀνείδεά τε προφέροιϲ, νόϲτόν τε φυλάϲϲοιϲ.
οὐδέ τί πω ϲάφα ἴδμεν, ὅπωϲ ἔϲται τάδε ἔργα,
ἢ εὖ ἦε κακῶϲ νοϲτήϲομεν υἷεϲ Ἀχαιῶν.
τῶ νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ἧϲαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦϲιν
ἥρωεϲ Δαναοί· ϲὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύειϲ.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται·
εἴ κ' ἔτι ϲ' ἀφραίνοντα κιχήϲομαι ὥϲ νύ περ ὧδε,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυϲῆι κάρη ὤμοιϲιν ἐπείη,
μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένοϲ εἴην,
εἰ μὴ ἐγώ ϲε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύϲω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ ἀφήϲω
πεπληγὼϲ ἀγορῆθεν ἀεικέϲϲι πληγῇϲιν.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, ϲκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω
πλῆξεν· ὃ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεϲε δάκρυ.
ϲμῶδιξ δ' αἱματόεϲϲα μεταφρένου ἐξυπανέϲτη
ϲκήπτρου ὕπο χρυϲέου· ὃ δ' ἄρ' ἕζετο τάρβηϲέν τε,

V. l. 247 μὴ δ' CDGHL. βαϲιλεῦϲι D. — 249 ἀτρείδῃϲ' E 213, 20 GL 1. man. — 250 τῶ ACDGHL Et. Mg. 773, 28 et 45: τῷ E. τὼ Io. Alexándr. 31, 20. ἀνα A. ἀγορεύειϲ D. — 251 νόϲτόν τε A. νόϲτον τὲ C. φυλάττοιϲ C. φυλάϲϲειϲ Apoll. Lex. 165, 20. — 252 οὐδέ τι πω CDGL. — 254 τῶ ACGL: τῷ DH. — 256 ἥρωεϲ ἀχαιοὶ G. — 257 τόδε DHL. — 258 κ' ἔτι: κέ τι Harl. κέ τί Et. Mg. 820, 44. καί, τι S. κιχήϲομαι: κιχείω Et. Mg. 820, 44. — 259 μὴ κ' ἔτ' D. ὀδυϲϲῆϊ GH. ἐπείηι A. — 260 μηδέ τι H. μὴ δ' ἔτι τηλεμάχου γε G. μὴ δ' ἔτι CDL. — 261 ἀπο CDL. δύϲω: δύω L 1. man. — 264 ἀγορῆθϊ G. ἀεικῆϲϊ H. — 265 ὡϲ A. ἀρ AEGL. ὤμω C. — 266 ὃ δ' L: ὅδ' CDH. θαλερὸν: ἀλυκὸν Zonar. Lex. 133. ἔκπεϲε, non ἔκφυγε, libri cum Eustathio. — 267 ϲμώδιξ G. ἐξ ὑπανέϲτη Vrat. c. Mosc. 1. — 268 ὑπὸ ACDEGHL. ὃ δ' L. ὅδ' CGH. ἀρ ADEGHL.

A. c. 247 μηδ' ἔθελ' Aristarchus. — 252—256 ἀθετοῦνται Aristonicus, cf. Schol. BL ad 254. — 255 διδοῦϲιν Herodianus. — 258 εἰ δέ τι Aristarchus: εἴ κ' ἔτι Zenodotus, cui assentitur Didymus. κιχήϲομαι Philemo cum Sinopensi: κιχείομαι Ptolemaeus. ὥϲ νύ περ ὧδε: ὥϲ τὸ πάροϲ περ Sinopensis. ὕϲτερον αὖτιϲ Massiliensis. ἐν Δαναοῖϲιν Philemo. — 262 αἰδῶ Aristarchus et Pamphilus: αἰδὼ Dionysius Sidonius.

ἀλγήcαc δ᾽, ἀχρεῖον ἰδών, ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἳ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ᾽ αὐτῷ ἡδὺ γέλαccαν,
ὧδε δέ τις εἴπεcκεν ἰδὼν ἐc πληcίον ἄλλον·
ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί᾽ Ὀδυccεὺc ἐcθλὰ ἔοργε
βουλάc τ᾽ ἐξάρχων ἀγαθὰc πόλεμόν τε κορύccων·
νῦν δὲ τόδε μέγ᾽ ἄριcτον ἐν Ἀργείοιcιν ἔρεξεν,
ὃc τὸν λωβητῆρα ἐπεcβόλον ἔcχ᾽ ἀγοράων.
οὔ θήν μιν πάλιν αὖτιc ἀνήcει θυμὸc ἀγήνωρ
νεικείειν βαcιλῆαc ὀνειδείοιc ἐπέεccιν.
ὣc φάcαν ἡ πληθύc· ἀνὰ δ᾽ ὁ πτολίπορθοc Ὀδυccεὺc
ἔcτη cκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπιc Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι cιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
ὡc ἅμα θ᾽ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕcτατοι υἷεc Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούcειαν καὶ ἐπιφραccαίατο βουλήν.
ὅ cφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήcατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδη, νῦν δή cε ἄναξ ἐθέλουcιν Ἀχαιοὶ
πᾶcιν ἐλέγχιcτον θέμεναι μερόπεccι βροτοῖcιν,
οὐδέ τοι ἐκτελέουcιν ὑπόcχεcιν, ἥν περ ὑπέcταν
ἐνθάδ᾽ ἔτι cτείχοντεc ἀπ᾽ Ἄργεοc ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρcαντ᾽ εὐτείχεον ἀπονέεcθαι.
ὥc τε γὰρ ἢ παῖδεc νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκεc
ἀλλήλοιcιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεcθαι.
ἦ μὴν καὶ πόνοc ἐcτὶν ἀνιηθέντα νέεcθαι.

V. l. 269 ἀπομόρξατο ACE 218, 8 Townl. Eton. Cram. Epim. 13, 1. Et. Mg. 129, 7: ἀπεμόρξατο DE 216, 18; 218, 16 GHL Et. Mg. 120, 20. Et. Gud. 64, 24; 100, 44. — 270 οἳ δὲ C. γέλαcαν D. γέλαcαν E. — 272 ὢ AH. ἔοργε ACDEGHL. — 274 νῦνδε D. τόδε ACDEGH Eton. Townl. tres Vratt. Mosc. 1. 2: τὸ δὲ Lips. Vrat. A. τὸ δὴ L. τόδ᾽ αὖ Barocc. Harl. — 276 οὐ θήν D. αὖθιc CDG. ἀνήcῃ Apoll. Lex. 7, 18. — 277 ὀνειδίοιc H 1. man. — 278 ὡc A. φᾶcαν D. δ᾽ ὁ πτολίπορθοc ACDGHL Schol. Γ 440: vulgo δὲ πτολίπορθοc, conf. Κ 363. — 279 παρα A. — 280 cιωπᾶν G. — 282 ἐπιφραcαίατο DG Draco de Metr. 65, 18. — 283 ὅ, cφιν C. ὅc cφιν GHL, ceteri ὅ cφιν. *ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων CDGHLS. ἐϋφρονέων A. — 286 οὐδέ τοι: οὐδέ τι CELS Rhet. Gr. III, 24, 1. — 287 ἐνθάδε γε cτείχοντεc G. cτίχοντεc D. — 289 ὥc τε CDG: ceteri ὥcτε. — 290 οἶκον δὲ A. οἴκονδε CDEHL. οἴκονδε G. — 291 omitt. H in textu.

A. c. 269 ἀχρεῖον: ἄχρειον Dionysius et Tyrannio. ἰδών: Φιλητᾶc τὸ ἰδὼν περιcπᾷ, οἷον τῶν ὀφθαλμῶν Aristonicus. — 272 ἦ δὴ Herodianus. — 278 Aristarchus ἀνὰ δ᾽ ὁ πτολίπορθοc: alii ἀνὰ δὲ et πτολέπορθοc. — 283 ὅ cφιν, non ὅc cφιν, Aristarchus. — 284 νῦν δή: νῦν γάρ Aristarchus, ut ex scholio Aristonici colligo.

καὶ γάρ τίς θ᾽ ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
ἀςχαλάᾳ ςὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι
χειμέριαι εἰλέωςιν ὀρινομένη τε θάλαςςα·
ἡμῖν δ᾽ εἴνατός ἐςτι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
ἐνθάδε μιμνόντεςςι. τῶ οὐ νεμεςίζομ᾽ Ἀχαιοὺς
ἀςχαλάαν παρὰ νηυςὶ κορωνίςιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
αἰςχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεςθαι.
τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ᾽ ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
ἢ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἦε καὶ οὐκί.
εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεςίν, ἐςτὲ δὲ πάντες
μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουςαι·
χθιζά τε καὶ πρώιζ᾽, ὅτ᾽ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωςὶ φέρουςαι·
ἡμεῖς δ᾽ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς
ἔρδομεν ἀθανάτοιςι τεληέςςας ἑκατόμβας,
καλῇ ὑπὸ πλατανίςτῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
ἔνθ᾽ ἐφάνη μέγα ςῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός,
ςμερδαλέος, τόν ῥ᾽ αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωςδέ,
βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιςτον ὄρουςεν.
ἔνθα δ᾽ ἔςαν ςτρουθοῖο νεοςςοί, νήπια τέκνα,
ὄζῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
ἔνθ᾽ ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήςθιε τετριγῶτας·
μήτηρ δ᾽ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·

V. L. 292 θ᾽ omitt. G. ἄπο DEHL. — 293 ςὺν νηὶ: παρὰ νηυςὶν Et. Gud. 100, 24. ὃν περ ADHL Lips. Eton.: ἥνπερ CEGS. — 294 ἰλέωςιν A. εἰλέωςιν Schol. Z 359. γρ. φορέωςϊ H. — 296 τῶ ACDGHL: τῷ E. — 299 ἐπὶ χρόνον libri omnes. — 300 ἤ: εἰ CDEGHLS Et. Gud. 413, 54. Cram. Epim. 301, 4. ἢ[ει] A. οὐκί: οὐχί Et. Gud. 413, 54. — 301 τόδε, non τόγε, libri mei. ἐνι A. — 303 πρωϊζὰ G. προϊζ᾽ C. — 304 τρῳςὶ L. — 305 περι AD. — 306 ἕρδομεν G. τελειέςςας D. — 307 ὑπο A. ὅθεν ἢ ὅθε E. — 308 ἐπι A. — 309 τόν ῥ᾽: τὸν δ᾽ L. φόως δέ A. φόοςδε D. — 311 ἐνθάδ᾽ D. ἔνθ᾽ ἔςαν CG. — 312, 313 omitt. H in textu. — 314 τετρηγῶτας C. — 315 ἀμφιποτᾶτο G.

A. c. 292 ἀπὸ Herodianus: alii ἄπο. — 297 παρὰ νηυςὶ κορώνιςιν: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀςχαλάαν μιμνόντεςςι (μίμνοντ᾽ ἐπὶ νήεςς᾽ Bekker. ex coni.) τὰ πληθυντικὰ δυϊκῶς ἐκφέρων Aristonicus. — 299 ἐπὶ: Zenodotus ἔτι. — 300 Aristarchus ἢ et οὐκί, conf. Scholl. ad B 238, 349. — 302 μάρτυροι: Zenodotus μάρτυρες. — 311 ςτρουθοῖο: ςτρούθοιο Chaeris. — 314 τετριγῶτας Aristarchus: Zenodotus τεττίζοντας vel τιττίζοντας, vid. Schol. Δ 412, Eust. 229, 20; 490, 40.

τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε·
λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω·
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεύς,
ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες

V. l. 316 πτέρύγος H. ἀμφιαχυῖαν: ΑΜΦΙΑΧΟΥϹΑΝ Ambros. — 317 κατα AGL. τέκνα φάγε Mosc. 1: ceteri τέκν' ἔφαγε. — 318 ἀρίζηλον A Ambros. 2. man. CDEGHLS Schol. T 407: ΑΙΖΗΛΟΝ Ambros. 1. man. ἀείζηλον Apoll. Lex. 16, 29. ἀΐδηλον Et. Mg. 41, 44. θῆκε CDGHL Et. Mg. 41, 44. ὅς περ: ὥσπερ Schol. T 407. ἔφηνε ACEH. — 319 λάαν DG. πάις: libri παῖς. ἀγκυλομήτεο D. — 322 δ' omitt. GS. ἀγόρευε A Ambros. CDGHL. — 323 ἄνεῳ AEGL Et. Mg. 105, 17. Apoll. Lex. 32, 12: ἄνεω CDH. ΑΝΕΩ Ambros. κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες. — 324 μὲν: δὲ Et. Mg. 432, 33. μητιέτα L. — 325 ὀψιτέλευτον Vrat. b. ὅου: ὅ οὐ A. — 326 κατα ACL. τέκνα G, ceteri τέκν'. — 328 ἡμεῖς τοσσαῦτ': ἡμεῖς γε τοσαῦτ' GS Mor. τοσαῦτ' C 1. man. D. πολεμίξομεν C 1. man. πολεμίζομεν L Lips. Vrat. a. πτολεμίζομεν DE 225, 10. — 330 τὼς: θ' ὣς ACDEGHLS Et. Mg. 508, 25. θ'ὡς Cram. Epim. 234, 2. — 331 ἀλλάγε Barocc. Vrat. c. εὐκνήμιδες CDGHL. — 332 αὐτοῦ: αὐτοὶ H. εἰς ὅ κεν H: ceteri εἰσόκεν. — 333 ὡς A.

A. o. 316 Aristarchus πτερύγος, non πτέρυγος, conf. Cram. An. Par. III, 280, 16. Matranga. Anecd. 471. Cram. An. Ox. IV, 337, 22. — 318 ἀρίζηλον Aristarchus: ἀρίδηλον Zenodotus. — 319 ἀθετεῖται Aristonicus. Ζηνόδοτος προσέθηκεν Aristonicus ad B 318. — 323 ἄνεῳ, conf. H. T. 191. — 325 ὅου Herodianus, cf. ad α 70. ὅο Thiersch. Gr. Gr. § 148. 2. Buttm. Gramm. ampl. I, 299*. ὅο κράτος α 70. Ἰλίοο προπάροιθε Ο 66, Χ 6. ἀνεψίοο κταμένοιο Ο 554. ἀγρίοο πρόσθεν Χ 313. Αἰόλοο κλυτὰ δώματα κ 60. Αἰόλοο μεγαλήτορος κ 36. Ἰφίτοο μεγαλήτορος Β 518. Ἀσκληπίοο δύο (?) Β 731. — 330 Herodianus θ' ὥς: Aristarchus τὼς vel τόσς', conf. Cram. Epim. 234, 3. Et. Mg. 508, 26. Et. Gud. 310, 33.

cμερδαλέον κονάβηcαν ἀυcάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
μῦθον ἐπαινήcαντεc Ὀδυccῆοc θείοιο.
τοῖcι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιοc ἱππότα Νέcτωρ·
ὢ πόποι, ἦ δὴ παιcὶν ἐοικότεc ἀγοράαcθε
νηπιάχοιc, οἷc οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα.
πῇ δὴ cυνθεcίαι τε καὶ ὅρκια βήcεται ἥμιν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν,
cπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗc ἐπέπιθμεν·
αὔτωc γάρ ῥ' ἐπέεcc' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχοc
εὑρέμεναι δυνάμεcθα πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντεc.
Ἀτρείδη, cὺ δ' ἔθ' ὡc πρὶν ἔχων ἀcτεμφέα βουλὴν
ἄρχευ' Ἀργείοιcι κατὰ κρατερὰc ὑcμίναc,
τοῦcδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
νόcφιν βουλεύωc', ἄνυcιc δ' οὐκ ἔccεται αὐτῶν,
πρὶν Ἄργοc δ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸc αἰγιόχοιο
γνώμεναι εἴ τε ψεῦδοc ὑπόcχεcιc, εἴ τε καὶ οὐκί.
φημὶ γὰρ οὖν καταπεῦcαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
ἤματι τῷ, ὅτε νηυcὶν ἐν ὠκυπόροιcιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι Τρώεccι φόνον καὶ κῆρα φέροντεc,
ἀcτράπτων ἐπιδέξι', ἐναίcιμα cήματα φαίνων.
τῶ μή τιc πρὶν ἐπειγέcθω οἶκον δὲ νέεcθαι,

V. ι. 335 ἐπαινέcαντεc L. ἐπαινέccαντεc Mor. ἐπαιρήcαντεc S. — 337 ὤ: ὢ AH. — 338 μέλλει D. — 339 πῆ AE Schol. E 54, Ω 235. Rhet. Gr. III, 397, 1: ceteri πῇ. τε omitt. S Rhet. Gr. III, 397, 1. ἥμιν A: ceteri ἡμῖν. — 340 ἐμ πυρὶ Hesych. III, 101. δὴ: δὲ G. — 341 ᾗc: αἷc GL. — 342 αὔτωc DGE 232, 30; 235, 3 et 5. Schol. K 167. Hesych. I, 330. Apoll. Lex. 47, 13. γάρ ῥ': γὰρ L Apoll. Lex. 47, 13. Schol. K 167. — 344 δ' ἔθ': δέ θ' CDEGHLS Pseudoplut. 117, 40. — 345 ἄρχευ': ἄρχευ L Bekk. An. 120, 28. Cram. Ep. 356, 4. Ἀργείοιcιν ἀνὰ Pseudoplut. 117, 40. ὑcμῖναc D. — 346 τοῦcδε A: ceteri τούcδε. — 347 νόcφι CDG. βουλεύωc': βουλεύcωc' L Vrat. a. b. A. βουλεύουcιν E 232, 42; 235, 18. αὐτῶν: αὐτοῖc Lips. suprascr. Vrat. c. — 349 εἴτε—εἴτε ACDGHS Barocc. Mor. 1. man. Cant. Vrat. b. c.: alii εἴτε—ἠέ. scribendum videtur ἤ τε—ἦε vel ἤ τε. — 351 ἐν ADL: ἐπ' CEGHS. — 352 τρῴεccι L. — 353 ἐναίcιμα: αἰνέcιμα G. — 354 τῶ ACDGL Et. Mg. 773, 46: τῷ H. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDEHL. οἴκονδε G. οἰκόνδε Et. Mg. 773, 46.

A. c. 346 τοῦcδε Herodianus. — 347 βουλεύωc' Aristarchus, non βουλεύωcι (ἐκ πλήρουc), quod affirmavi H. T. 397, secutus Lehrsium Qu. Ep. p. 49. et Friedlaenderum Ariston. p. 67, nondum perspecto more scholiastae, qui propter sequens αἱ „βουλεύωcιν" pro βουλεύωc' scripsit, conf. H. U. 162. — 349 οὐκί Aristarchus. — 351 pro ἐπ' cum melioribus libris ἐν est scribendum, conf. adnot. ad α 211 et β 18, 27, γ 131, θ 445, ν 317, c 181.

πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
τίcαcθαι δ' Ἑλένηc ὁρμήματά τε cτοναχάc τε.
εἰ δέ τιc ἐκπάγλωc ἐθέλει οἶκον δὲ νέεcθαι,
ἁπτέcθω ἧc νηὸc ἐυccέλμοιο μελαίνηc,
ὄφρα πρόcθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίcπῃ.
ἀλλὰ ἄναξ αὐτόc τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλῳ·
οὔ τοι ἀπόβλητον ἔποc ἔccεται, ὅττί κεν εἴπω·
κρῖν' ἄνδραc κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτραc, Ἀγάμεμνον,
ὡc φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοιc.
εἰ δέ κεν ὣc ἔρξῃc καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
γνώcῃ ἔπειθ', ὅc θ' ἡγεμόνων κακὸc ὅc τέ νυ λαῶν,
ἠδ' ὅc κ' ἐcθλὸc ἔῃcι· κατὰ cφέαc γὰρ μαχέονται·
γνώcεαι δ', ἢ καὶ θεcπεcίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξειc,
ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷc γέρον υἷαc Ἀχαιῶν.
αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
τοιοῦτοι δέκα μοι cυμφράδμονεc εἶεν Ἀχαιῶν·
τῶ κε τάχ' ἠμύcειε πόλιc Πριάμοιο ἄνακτοc
χερcὶν ὑφ' ἡμετέρῃcιν ἁλοῦcά τε περθομένη τε.
ἀλλά μοι αἰγίοχοc Κρονίδηc Ζεὺc ἄλγε' ἔδωκεν,
ὅc με μετ' ἀπρήκτουc ἔριδαc καὶ νείκεα βάλλει.
καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύc τε μαχηcάμεθ' εἵνεκα κούρηc
ἀντιβίοιc ἐπέεccιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
εἰ δέ ποτ' ἔc γε μίαν βουλεύcομεν, οὐκέτ' ἔπειτα

V. L. 355 παρ D. τρώων CGL. 355—357 omitt. H in textu. — 357 οἶκον δὲ A. οἴκονδε CDEHL. οἴκονδε G. — 358 ἐϋcέλμοιο DEGHL 1. man. εὐcέλμοιο. C. — 360 ἀλλ' G. αὐτόc τε μήδεο G. — 361 οὔ τοι: οὔτι DGH. — 362 κρίν' D. κατα A bis. φρήτραc τ' G. Ἀγαμέμνων Vrat. c. Schol. Z 1. — 363 φρήτρηφιν CDE bis G. ἀρήγει D 1. man. S. φύλα D. — 364 ὡc A. ἔρξηc H. ἔρξειc L. καὶ coὶ G. πείθονται CDH Lips. Townl. Eton. Vrat. b. A. Mosc. 1. pr. man. — 365 ὅc τε νυ G. ὅc τ' ἔνι D. — 366 κατα A. μαχέονται: μαχέοιντο Schol. A 368. — 367 ἢ: libri εἰ. — 368 ἤ A: ceteri ἤ. — 370 ἤ D. ἦ μὴν EG Rhet. Gr. III, 153, 8. ἀγορῇ: ἀρετῇ Schol. B 350. — 373 τῶ ACDHL Et. Mg. 773, 50: τῷ G Schol. Z 518. Apoll. Lex. 156, 13. — 375 κρατέρ' ἄλγε' ἔδωκεν S. ἔδωκεν: ἔθηκεν E. — 376 ἀπρήκταc S. ἀπράκτουc E. — 377 μαχηcάμεθ': μαχεccάμεθ' ACEGHLS. μαχεcάμεθ' D. — 378 χαλεπαίνειν G. — 379 γε omitt. D.

A. c. 355 πὰρ: περ Ἀρίcταρχοc καὶ τὰ ὑπομνήματα. πρίν τινι Doederl. Emend. Homer. (1858) pg. 10. — 368 ἤ Ptolemaeus: ἢ Alexio. 373 τῶ, non τῷ, Herodianus. — 377 μαχηcάμεθ' Aristarchus.

Τρωϲὶν ἀνάβληϲιϲ κακοῦ ἔϲϲεται, οὐδ᾽ ἠβαιόν.
νῦν δ᾽ ἔρχεϲθ᾽ ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
εὖ μέν τιϲ δόρυ θηξάϲθω, εὖ δ᾽ ἀϲπίδα θέϲθω,
εὖ δέ τιϲ ἵπποιϲιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεϲϲιν,
εὖ δέ τιϲ ἅρματοϲ ἀμφὶϲ ἰδὼν πολέμοιο μεδέϲθω,
ὥϲ κε πανημέριοι ϲτυγερῷ κρινώμεθ᾽ ἄρηι.
οὐ γὰρ παυϲωλή γε μετέϲϲεται, οὐδ᾽ ἠβαιόν,
εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦϲα διακρινέει μένοϲ ἀνδρῶν.
ἱδρώϲει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ ϲτήθεϲϲιν
ἀϲπίδοϲ ἀμφιβρότηϲ, περὶ δ᾽ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
ἱδρώϲει δέ τευ ἵπποϲ ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων.
ὃν δέ κ᾽ ἐγὼν ἀπάνευθε μάχηϲ ἐθέλοντα νοήϲω
μιμνάζειν παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲιν, οὔ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἐϲϲεῖται φυγέειν κύναϲ ἠδ᾽ οἰωνούϲ.
ὣϲ ἔφατ᾽, Ἀργεῖοι δὲ μέγ᾽ ἴαχον, ὡϲ ὅτε κῦμα
ἀκτῇ ἐφ᾽ ὑψηλῇ, ὅτε κινήϲῃ νότοϲ ἐλθών,
προβλῆτι ϲκοπέλῳ· τὸν δ᾽ οὔ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ᾽ ἂν ἔνθ᾽ ἢ ἔνθα γένωνται.
ἀνϲτάντεϲ δ᾽ ὀρέοντο κεδαϲθέντεϲ κατὰ νῆαϲ,
κάπνιϲϲάν τε κατὰ κλιϲίαϲ καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
ἄλλοϲ δ᾽ ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων
εὐχόμενοϲ θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρηοϲ.
αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι,
κίκληϲκεν δὲ γέρονταϲ ἀριϲτῆαϲ Παναχαιῶν,

V. l. 380 τρωϲὶ D. τρῳϲὶν L. — 383 ἵπποιϲι EGH. ὠκυπόδεϲϊν G. — 385 ὥϲ κε: ὥϲτε Vrat. a. — 387 διακρίνξει A. διακρινέῃ S. — 388 ἱδρώϲει D. μέν τευ: μέν τ᾽ εὖ Rhet. Gr. III, 131, 28. ϲτήθεϲϲιν: ϲτήθεϲφιν ACL. ϲτήθεϲφιν H. ϲτήθεϲφι Eton. Vrat. b. c. Mosc. 1. ϲτήθεϲιν E. — 389 περι A. παρὰ H. ἔγχει χεῖρα παρεῖται Rhet. Gr. III, 131, 28. — 390 εὔξοον D. — 391 δέ κ᾽: δ᾽ ἂν E Vrat. a. Δ᾽ ΑΝ Ambros. cf. A 549. ἐθέλοντα: πτώϲϲοντα Aristot. Ethic. Nicom. III, 11. — 395 ὅ, τε G. κινήϲει CEHL Pseudoplut. 124, 14. — 396 τὸν δ᾽: ὅν γ᾽ G. — 397 ὅτ᾽ ἂν: ὅταν CE bis L Pseudoplut. 124, 14. ΟΤΑΝ Ambros. — 398 δ᾽ ὀρέοντο D. δ᾽ ὀρόωντο C. κατὰ: ἐπὶ E. — 399 κάπνιϲάν CDEHL Schol. Σ 207. Et. Mg. 489, 53. — 400 ἔρεζε: ἔρεξε Vrat. b. Schol. E 372. αἰεὶ γενετάων Vrat. c. — 402 ὁ ACDGHL Et. Mg. 204, 4. — 404 κίκληϲκε DG.

A. c. 380 οὐδ᾽ ἠβαιόν: alii οὐ δὴ βαιόν. — 397 γένωνται Aristarchus: alii γένηται. — 398 ἀνϲτάντεϲ Aristarchus, cf. H. T. 394.

Νέϲτορα μὲν πρώτιϲτα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέοϲ υἱόν,
ἕκτον δ᾽ αὖτ᾽ Ὀδυϲῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
αὐτόματοϲ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ·
ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡϲ ἐπονεῖτο.
βοῦν δὲ περίϲτηϲάν τε καὶ οὐλοχύταϲ ἀνέλοντο.
τοῖϲιν δ᾽ εὐχόμενοϲ μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ζεῦ κύδιϲτε μέγιϲτε, κελαινεφέϲ, αἰθέρι ναίων,
μὴ πρὶν ἐπ᾽ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφαϲ ἐλθεῖν,
πρίν με κατὰ πρηνὲϲ βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, πρῆϲαι δὲ πυρὸϲ δηίοιο θύρετρα,
Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ ϲτήθεϲϲι δαΐξαι
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέεϲ δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι
πρηνέεϲ ἐν κονίῃϲιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.
ὣϲ ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων,
ἀλλ᾽ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ᾽ ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ εὔξαντο καὶ οὐλοχύταϲ προβάλοντο,
αὐέρυϲαν μὲν πρῶτα καὶ ἔϲφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούϲ τ᾽ ἐξέταμον κατά τε κνίϲῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήϲαντεϲ, ἐπ᾽ αὐτῶν δ᾽ ὠμοθέτηϲαν.
καὶ τὰ μὲν ἂρ ϲχίζῃϲιν ἀφύλλοιϲιν κατέκαιον,
ϲπλάγχνα δ᾽ ἄρ᾽ ἀμπείραντεϲ ὑπείρεχον Ἡφαίϲτοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ ϲπλάγχνα πάϲαντο,

V. l. 406 δύο DE. τυδέως C. — 407 δ᾽ omitt. D. αὖθ᾽ C. ὀδυϲϲῆα DG. — 408 δέ γε ἦλθε G. — 410 * περίϲτηϲάν τε: περιϲτήϲαντο ACDE GHLS. — 411 τοῖϲι CDGHL Vrat. b. — 413 ἐπηέλιον C. ἐπι AC. — 414 καταπρηνὲϲ ACDEGHL Schol. B 400. — 416 δαΐξαι: δάϊξον H. — 419 ὡϲ A. πῶ C. πω G. ἐπεκρέαινε DH. ἐπϊκραίενε L. — 420 ὅγε, δέκτο C. ἱερὰ GH. πόνον: φόνον Et. Gud. 44, 16. — 421 προβάλοντο ACDEHL: ἀνέλοντο GS, cf. A 449. — 422 αὐέρυϲαν AG: αὖ ἔρυϲαν CDEHLS Et. Mg. 533, 50, cf. A 459. πρῶτον C. — 423 κνίϲῃ: κνίϲϲῃ C. κνίϲϲη DL. — 425 μὲν ῥα H. ἂρ omitt. D. ἀφύλλοιϲι CDE. — 426 ἂρ ADEGH Apoll. Lex. 85, 12. ἀμπείραντεϲ: ἐμπείραντεϲ E 136, 18 G Schol. A 591. ὑπήρεχον D. — 427 κατα ACDL. μῆρ᾽ ἐκάη καὶ ϲπλάγχν᾽ ἐπάϲαντο libri.

A. c. 410 περίϲτηϲάν τε Bekk. ex coniectura hic et μ 356, conf. Δ 532. — 412 ἔν τιϲι γέγραπται „Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων [κύδιϲτε, μέγιϲτε]" ut Γ 320. — 415 πρῆϲαι: ἐν ταῖϲ πλείϲταιϲ διὰ τοῦ λ πλῆϲαι, καὶ αἱ Ἀριϲτάρχου Didymus. — 420 ἀμέγαρτον: ἀλίαϲτον Aristarchus. — 423 κνίϲῃ Herodianus: κνίϲη (οὐδετέρωϲ) Aristarchus. — 427 μῆρα κάη: Ptolemaeus μῆρε κάη. Aristarchus ϲπλάγχνα πάϲαντο, cf. ad A 464.

μίϲτυλλόν τ᾽ ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ᾽ ὀβελοῖϲιν ἔπειραν,
ὤπτηϲάν τε περιφραδέωϲ, ἐρύϲαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύϲαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖϲ ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
Ἀτρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
μηκέτι νῦν δήθ᾽ αὖθι λεγώμεθα, μηδ᾽ ἔτι δηρὸν
ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸϲ ἐγγυαλίζει.
ἀλλ᾽ ἄγε, κήρυκεϲ μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύϲϲοντεϲ ἀγειρόντων κατὰ νῆαϲ,
ἡμεῖϲ δ᾽ ἀθρόοι ὧδε κατὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
ἴομεν, ὄφρά κε θᾶϲϲον ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
ὣϲ ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθηϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
αὐτίκα κηρύκεϲϲι λιγυφθόγγοιϲι κέλευϲε
κηρύϲϲειν πόλεμον δὲ κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιούϲ.
οἳ μὲν ἐκήρυϲϲον, τοὶ δ᾽ ἠγείροντο μάλ᾽ ὦκα.
οἱ δ᾽ ἀμφ᾽ Ἀτρείωνα διοτρεφέεϲ βαϲιλῆεϲ
θῦνον κρίνοντεϲ, μετὰ δὲ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη
αἰγίδ᾽ ἔχουϲ᾽ ἐρίτιμον ἀγήρων ἀθανάτην τε·
τῆϲ ἑκατὸν θύϲανοι παγχρύϲεοι ἠερέθονται,
πάντεϲ ἐυπλεκέεϲ, ἑκατόμβοιοϲ δὲ ἕκαϲτοϲ.
ϲὺν τῇ παιφάϲϲουϲα διέϲϲυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
ὀτρύνουϲ᾽ ἰέναι· ἐν δὲ ϲθένοϲ ὦρϲεν ἑκάϲτῳ

V. l. 428 τἆλλα: τ᾽ ἄλλα CDGH. τἄλλα A. ἀμφοβελοῖϲιν A. — 432 ἐξέρον CH. ἔντο DGH. ἐντο L. — 433 τοῖϲ ἄρα: τοῖϲι δὲ S Cant. — 434 ἀγαμέμνων L. — 435 μηκέτι: μὴ κέτι D. δηθὰ G. δῆτ᾽ C 1. man. L. μηδ᾽ ἔτι: μὴ δ᾽ ἔτι CDL. μὴ δέ τι S Et. Mg. 79, 46. μηδέ τι AH. — 436 ἀμβαλώμεθα D. ἐγγυαλίζει A: ἐγγυαλίξει CE 250, 36 et 44; 251, 5 GHS. ἐγγυαλίξει (οι suprascr.) L. ἐγγυαλύξει D. — 439 ᾧδε Cram. Epim. 19, 15. — 440 ἴωμεν G. ὄφρά κε CH Zonar. Lex. 239. ὄφρα καὶ E. θάϲϲον D. ἐγείρομεν: ἀγείρομεν L. — 441 ἀπείθηϲεν DG. — 442 κέλευϲε ACDH Vrat. b. κέλευϲεν L. κέλευε G. — 443 πόλεμον δὲ AH. κάρη κομόωνταϲ A Lips — 444 οἳ μὲν D. κήρυϲϲον·S. — 446 θύνον G. μετα D. — 447 ἀγήρων: ἀγήραον ACDEGHS. ἀγήρω τ᾽ L. — 448 ἠερέθοντο GHS. — 449 εὔπλεκέεϲ DH. ἑκατόμβιοϲ L. — 450 πεφάϲϲουϲα G. — 451 ἑκάϲτῳ: ἑκάϲτου Pseudoplut. 136, 41.

A. c. 435 δήθ᾽ αὖθι Aristarchus: δὴ ταῦτα Zenodotus. δὴ νῦν αὖθι Callistratus. — 436 ἐγγυαλίζει Aristarchus, Apollon. Rhodius, Aristophanes. — 447 ἀγήρων Aristarchus cum Aristophane. — 448 ἠερέθονται: ἠερέθοντο Zenodotus.

καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι.
τοῖϲι δ' ἄφαρ πόλεμοϲ γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεϲθαι
ἐν νηυϲὶ γλαφυρῇϲι φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν.
ἠύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄϲπετον ὕλην
οὔρεοϲ ἐν κορυφῇϲ, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
ὣϲ τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεϲπεϲίοιο
αἴγλη παμφανόωϲα δι' αἰθέροϲ οὐρανὸν ἷκε.
τῶν δ', ὥϲ τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀϲίω ἐν λειμῶνι Καϋϲτρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεϲϲι,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, ϲμαραγεῖ δέ τε λειμών,
ὣϲ τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων
ἐϲ πεδίον προχέοντο Ϲκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
ϲμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔϲταν δ' ἐν λειμῶνι Ϲκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυρίοι, ὅϲϲά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
ἠύτε μυιάων ἁδινάων ἔθνεα πολλά,
αἵ τε κατὰ ϲταθμὸν ποιμνήιον ἠλάϲκουϲιν

V. l. 452 κραδίῃ CGL. ἄληκτον CDEGH. — 456 κορυφῆϲ: κορυφῇ E 243, 45 G. κορυφῆιϲ' D. κορυφαῖϲ E 253, 41, conf. N 179, Π 634. ἐκ κορυφῆϲ Vrat. a. φαίνεται: φαίνετο L. — 457 ὡϲ A. τῶν: τῶνδ' Vrat. a. — 458 παμφανόεϲϲα H. ἷκε CEL: ἷκεν ADG. ἧκε H. ἧκεν Schol. N 837. — 459 καὶ ὥϲ τ' ὀρνίθων G. — 461 Ἀϲίω ADHLS Schol. Aristoph Acharn. 68. Strabo XIV, 650: Ἀϲίῳ CEG Strabo XIII, 627. Schol. Apoll. Rhod. II, 777. ἀμφι A. — 462 ποτῶνται: πέτονται Pseudoplut. 114, 36. ἀγαλλόμενα AE 255, 7 et 16 GH Eton. 1. man. Barocc. Vrat. b. c. A.: ἀγαλλόμεναι CDL Pseudoplut. 114, 36. Eust. 44, 22; 254, 14; 255, 6; 531, 29. ἀγαλλόμενα^αι S. πτερύγεϲϲι CEH. — 464 ὡϲ A. — 465 Ϲκαμάνδριον: καμάνδριον GL Mor. Harl. Lips. Townl. ὑπο ACDL. — 466 κονάβηϲε S. — 467 λ^ει^μῶνι D. καμανδρίῳ C post ras. GL Mor. Harl. Lips. Townl. — 468 ὅϲϲά τε CH. φύλλα: φῦλα H. * γίγνεται: γίνεται ACDEGL Lucianus XV, 42. Schol. ι 51. γείνεται H. ὥρᾳ G. γρ. ἦρι L man. rec. — 469 ἀδινάων A: ceteri ἁδινάων. — 470 κατα A. εἰλάϲκουϲιν L et sup. γρ. ἠ.

A. c. 452 ἄληκτον Aristarchus? vid. H. T. 389. — 453, 454 asterisci. οὐκ ὀρθῶϲ Λ 13, 14. — 461 Ἀϲίω Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus, conf. Schol BDLV. Matranga. Anecd. 477. Eust. 254, 16. Cram. Epim. 20, 19. An. Par. III, 7, 30. Et. Mg. 153, 42. Et. Gud. 83, 36. Schol. Aristoph. Acharn. 68. Ἀϲίῳ defendit G. Hermann. ad Hymn. in Apoll. 250. — 462 Aristarchus ἀγαλλόμενα, non ἀγαλλόμεναι. — 463 λειμών: γαῖα Aristarchus (?), conf. Schol. V. — 465 Καμάνδριον, cf. H. U. pg. 43.

ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόϲϲοι ἐπὶ Τρώεϲϲι κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἵϲταντο διαῤῥαῖϲαι μεμαῶτεϲ.
τοὺϲ δ', ὥϲ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρεϲ
ῥεῖα διακρίνωϲιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωϲιν,
ὣϲ τοὺϲ ἡγεμόνεϲ διεκόϲμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑϲμίνην δ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελοϲ Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, ϲτέρνον δὲ Ποϲειδάωνι.
ἠύτε βοῦϲ ἀγέληφι μέγ' ἔξοχοϲ ἔπλετο πάντων
ταῦροϲ· ὃ γάρ τε βόεϲϲι μεταπρέπει ἀγρομένῃϲι·
τοῖον ἄρ' Ἀτρείδην θῆκε Ζεὺϲ ἤματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖϲι καὶ ἔξοχον ἡρώεϲϲιν.
ἔϲπετε νῦν μοι μοῦϲαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουϲαι,
ὑμεῖϲ γὰρ θεαί ἐϲτε, πάρεϲτέ τε, ἴϲτέ τε πάντα,
ἡμεῖϲ δὲ κλέοϲ οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν,
οἵ τινεϲ ἡγεμόνεϲ Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦϲαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήϲομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶϲϲαι, δέκα δὲ ϲτόματ' εἶεν,
φωνὴ δ' ἄῤῥηκτοϲ, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδεϲ μοῦϲαι, Διὸϲ αἰγιόχοιο
θυγατέρεϲ, μνηϲαίαθ' ὅϲοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἀρχοὺϲ αὖ νηῶν ἐρέω νῆάϲ τε προπάϲαϲ.
Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεωϲ καὶ Λήιτοϲ ἦρχον

V. L. 471 εἰαρινῇ γε ὅτε γλάγοϲ G. τε omitt. H. δεύῃ L. — 472 ἐπι A. τρῴεϲϲι GL. κάρη κομόωντεϲ A: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 475 διακρίνουϲιν G Barocc. διακρινέωϲιν L. — 476 ὡϲ A. τούϲ γ' G. — 478 κεφαλῇ Schol. Γ 168. ἴκελοϲ GH. εἴκελοϲ L Schol. Γ 168. — 479 Ἄρει Schol. B 11. — 480 ἀγέληφι EG Rhet. Gr. III, 200, 9. Pseudoplut. 128, 44. Eust. 1111, 34. — 481 ὃ CDHL. ἀγρομένῃϲι AD. ἀγρομένοιϲι CGH. 2. man. — 482 τοῖον δ' H. ἄρ AG. θῆκεν GH. — 483 εὐπρεπέ' (ἐκ supra) S. εὐπρεπέ' Cant. ἡρώεϲϲι C. — 484 ἔϲπετε H. sequitur in H v. 487, qui suo loco est omissus. — 485 θεαὶ ἐϲτὲ, πάρεϲτε καὶ ἴϲτε πάντα G. — 487 omitt. C. — 489 εἶεν: ἦεν Cram. An. Ox. IV, 318, 1. — 490 φωνή τ' Bekk. An. 771, 21. — 494—877 omitt. D Townl.

A. c. 484 Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ: Ὀλυμπιάδεϲ βαθύκολποι Zenodotus, conf. Eust. 260, 27 et 46. Schol. V ad Σ 339. Ariston. ad Ω 215. — 489 ἡ ἀναφορὰ πρὸϲ τοὺϲ περιγράφονταϲ τούτουϲ τοὺϲ ϲτίχουϲ (484—493?). de voce περιγράφειν vide Scholl. γ 245, 400, λ 525. Eust. 1480, 24 περιγράφει, ἤγουν ἀθετεῖ, ἐκβάλλει.

Ἀρκεϲίλαόϲ τε Προθοήνωρ τε Κλονίοϲ τε,
οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεϲϲαν
Ϲχοῖνόν τε Ϲκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέϲπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαληϲϲόν,
οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέϲιον καὶ Ἐρύθραϲ,
οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὕλην καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπαϲ Εὔτρηϲίν τε πολυτρήρωνά τε Θίϲβην,
οἵ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον,
οἵ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλιϲᾶντα νέμοντο,
οἵ θ' Ὑποθήβαϲ εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηϲτόν θ' ἱερόν, Ποϲιδήιον ἀγλαὸν ἄλϲοϲ,
οἵ τε πολυϲτάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν
Νῖϲάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐϲχατόωϲαν·

V. l. 495 κλόνῑόϲ CGL. — 497 πολύκνημόν: πολύκρημνόν Bekk. An. 865, 25. — 498 θέϲπῑαν A. θέϲπιαν E. θεϲπίαν H 1. man., ceteri Θέϲπειαν cum Pausania IX, 20, 2 et Strabone VIII, 376. εὐρύχωρον GH. μυκαληϲόν G. — 499 οἵ δ' Apoll. Lex. 44, 29. ἐρυθράϲ ACL. — 500 ἔχον L. ἠδ': ἰδ' C Eton. Lips. Vrat. c. — 501 εὐκτίμενον EH. — 503 ποιήεντ' ἀλίαρτον L Bekk. Anecd. 865, 27. — 504 Γλιϲᾶντα νέμοντο: γλιϲᾶντ' ἐνέμοντο ACG. γλιϲᾶν ἐνέμοντο Lips. γλίϲϲαντ' ἐνέμοντο E 264, 1; 269, 19 L. γλιϲϲάντ' ἐνέμοντο H. γλίϲαντ' ἐνέμοντο Eton. Vrat. b. A. Mosc. 1. — 505 ὑπὸ θήβαϲ CE 269, 28 L Strabo IX, 412. — 506 Ὀγχηϲτόν ALS Eust. Schol. Λ 700. Schol. Pind. Ol. III, 26; 41; Isthm. I, 44. Strabo: vulgo Ὄγχηϲτόν. Ποϲειδήϊον EGL. ἀγλαὸν ἄϲτυ Schol. Apoll. Rhod. III, 1242. — 508 Νῖϲάν: νίϲϲαν LS. νιϲϲάν H. νίϲαν Mosc. 1. νιϲᾶν Lips. Eton.

A. c. 496 οἵ θ' Ὑρίην: τινὲϲ οὐ ϲύνδεϲμον ἐνόηϲαν ἐνταῦθα τὸν τέ, ἀλλὰ Θυρίην πόλιν ὑπέλαβον εἶναι, conf. Schol. A. οἱ δὲ Θυρίην γράφοντεϲ ἁμαρτάνουϲιν Schol. BL. — 498 Θέϲπειαν Herodianus in cathol. prosodia: in pros. Hom. Θέϲπιαν, conf. Schol. A. Matranga. Anecd. 426. Cram. An. Par. III, 137, 6; 351, 8. γράφεται δὲ κοινῶϲ διὰ τοῦ ῑ ἡ παραλήγουϲα, Ἡρωδιανὸϲ δὲ ἐν τῇ καθόλου προϲῳδίᾳ τὴν ει δίφθογγον χαρίζεται αὐτῇ Eust. 265, 42. Θέϲπειαν Orus apud Cram. Epim. 370, 27. — 499 Ἐρύθραϲ βαρυτόνωϲ Schol. D: Ἐρυθρὰϲ Apio et Herodorus teste Eust. 267, 3. — 502 Θίϲβην: Μέϲϲην Zenodotus, cf. 582. — 503 Γλιϲᾶντα: ἡ ϲυνήθεια προπεριϲπᾷ τὸ ὄνομα, ἡ δὲ ἱϲτορία περιϲπᾷ (corrige προπαροξύνει) Schol. BL. ἡ μὲν ϲυνήθεια προπεριϲπᾷ Γλιϲϲᾶντα λέγουϲα, ἡ δὲ ἱϲτορία προπαροξύνει τὸ ὄνομα Eust. 269, 20. conf. Schol. D. Bekk. An. 1235, 4. Schol. M 20. H. T. 119. — 505 οἱ πλείουϲ οὐ νοοῦϲιν „ὑπὸ Θήβαϲ“ ἐν δυϲὶ μέρεϲι λόγου, ἀλλὰ ὑφὲν Ὑποθήβαϲ λέγοντεϲ Eust. 269, 28. — 507 Ἄρνην: Zenodotus Ἄϲκρην, conf. Schol. H 9. Eust. 270, 37. Strabo IX, 413. Cram. An. Par. III, 193, 17. τοὺϲ δὲ γράψανταϲ „Τάρνην“ ἀντὶ Ἄρνηϲ αἰτιῶνται οἱ παλαιοί Eust. 270, 40. οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ οἱ Τάρνην ἀντὶ τῆϲ Ἄρνηϲ γράφοντεϲ Strabo IX, 413. ἔνιοι πιθανῶϲ μεταγράφουϲι πολυϲτάφυλον Τάρνην Schol. D. — 508 Νῖϲαν: οἴονται δέ τινεϲ δεῖν γράφειν „Ἶϲόν τε ζαθέην“. τινὲϲ δὲ γρά-

τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοϲι βαῖνον.
οἳ δ' Ἀϲπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἦρχ' Ἀϲκάλαφοϲ καὶ Ἰάλμενοϲ, υἷεϲ Ἄρηοϲ,
οὓϲ τέκεν Ἀϲτυόχη δόμῳ Ἄκτοροϲ Ἀζεΐδαο,
παρθένοϲ αἰδοίη, ὑπερώιον εἰϲαναβᾶϲα,
Ἄρηι κρατερῷ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ.
τοῖϲ δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
αὐτὰρ Φωκήων Ϲχεδίοϲ καὶ Ἐπίϲτροφοϲ ἦρχον,
υἱέεϲ Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάριϲϲον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεϲϲαν
Κρῖϲάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
οἵ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφιϲὸν δῖον ἔναιον,
οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆϲ ἔπι Κηφιϲοῖο·
τοῖϲ δ' ἅμα τεϲϲαράκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
οἳ μὲν Φωκήων ϲτίχαϲ ἵϲταϲαν ἀμφιέποντεϲ,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριϲτερὰ θωρήϲϲοντο.

V. L. 511 ἀϲπληδόν' ἔναιον CEG Barocc. Eton. Mosc. 1. ἀϲπλήδον' ἔναιον Vrat. b. — 512 τῶνδ' ἦρχ' Cant. — 514 εἰϲ, ἀναβᾶϲα A Schol. Π 13. — 515 ὅ δέ οἱ H. — 516 τοῖϲ: τῶν HLS Eust. 276, 31. τῶν (οιϲ supra) A. τοῖϲδε τριάκοντα G. — 517 φωκήων (ει supra) H. ϲχέδιοϲ GL. — 518 υἱέεϲ: υἷεϲ GS. — 520 Κρῖϲάν ACGH Eton. Vrat. b. Et. Mg. 515, 20: κρίϲαν Laud. κρίϲϲαν ELS. — 522 παρ A. κηφιϲὸν ACGHL 1. man. Eton. Vrat. a. b. Mosc. 1. Lips. Strabo XIII, 590. Pausanias X, 38, 7: κηφιϲϲὸν L ex corr. ἔναιον: ἔβαινον L. — 523 πηγῆϲ: πηγαῖϲ G. πηγῆϲ E. ἔπι E Strabo IX, 407; 424: ἔπι A. ἐπὶ CGHL. — κηφιϲϲοῖο EL Strabo IX, 407; 424. — 524 δ' omitt. L. τεϲϲεράκοντα A. τετταράκοντα L. — 525 ἵϲταϲαν AGH Eton.: ἕϲταϲαν L. ἔϲταϲαν CS. — 526 ἐπαριϲτερὰ A. θωρήϲοντο L. θωρύϲϲοντο G.

φουϲι „Κρεῦϲάν τε ζαθέην“. ἄλλοι δὲ „Φαράϲ τε ζαθέαϲ“. γράφουϲι δὲ καὶ τοῦτο „Νῦϲάν τε ζαθέην“ Strabo IX, 405. Easdem quattuor lectiones affert Eust. 271, 5, sed Φηράϲ pro Φαράϲ.

A. c. 514 εἰϲ ἀναβᾶϲα Herodianus. — 516 τοῖϲ, non τῶν, Aristarchus. — 517 Φωκήων et Φωκείων Aristarchus διχῶϲ, cf. Eust. 273, 42. — 520 Κρῖϲαν: οὐκ ἠγνόηται δὲ οὐδ' ὅτι τινὲϲ τὴν Κρίϲϲαν δι' ἑνὸϲ ϲ γράφουϲι περιϲπῶντεϲ τὴν ἄρχουϲαν Eust. 273, 28. Πανοπῆα: Ζηνόδοτοϲ γράφει „καὶ Πανοπτέων“ ἄμετρον ποιῶν τὸν ϲτίχον Aristonicus. ὁ Ζηνόδοτοϲ ἐν τῷ „καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα“ γράφει καὶ Πανόπεων ὡϲ Μενέλεων Eust. 274, 35. — 521 Ἀνεμώρειαν: τινὲϲ δὲ Ἀνεμώλειαν καλοῦϲιν Strabo IX, 424. — 523 ἔπι Ptolemaeus et Pamphilus: ἐπὶ Alexio cum Aristarcho.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔ τι τόϲος γε ὅϲος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·
οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆϲϲάν τε Ϲκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς
Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῇσιν μελίῃσι
θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,

V. l. 527 ὁ ἰλῆος G. — 529 μείων: μείζων H. λινοθώραξ CG. — 531 οἳ κύρνον L. οἵτε κύνον ἐνέμοντο G. — 532 βῆσαν GL Laud. Vrat. b. Mosc. 1. βησάν H. σβῆσσάν C Eton. σκαφήν τε H. — 534 τῶν δ' ἅμα G. νῆες ἕποντο μέλαιναι G. — 535 νέουσι A. πέραν G. — 536, 537 Strabo I, 40 et X, 453 in unum contraxit οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε. — 537 τ' ἱστίαιαν A. — 540 τῶν δ' αὖ G. — 542 ὄπισθεν E 281, 17 GH. — 543 ὀρεκτῇσι EGHL. μελίῃσι CEH. — 544 ῥήξειν: ῥήσσειν Strabo X, 448. ῥῆξε (i. e. ῥῆξαι) Bekk. An. 836, 9. ἀμφι A. στήθεσσι ACGH. στήθεσιν E. στήθεσφιν L Bekk. An. 836, 9. — 546 οἱ A. ἄρ AGH.

A. c. 527 Ὀιλῆος Aristarchus: ὁ Ἰλῆος Zenodotus, conf. H. T. 322. — 528—530 ἀθετοῦνται Schol. D. — 528 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν αὐτόν Aristonicus. — 529, 530 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι Aristonicus. — 530 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ Schol. A ad I 395. In codice A soli 529, 530 obelo notantur. — 532 Βῆσσάν Herodianus teste Eustath. 277, 31: Βῆσαν Zenodotus, conf. Eust. 1871, 55. Strabo IX, 426. — 537 ἡ δὲ Ἱστίαια προπαροξυτόνως μὲν κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ἀναγινώσκεται Eust. 280, 13. — 544 δηίων: οἱ παλαιοὶ ἀξιοῦσι δήων ἀναγινώσκειν δισυλλάβως δίχα ἐκφωνήσεως τοῦ ῑ Eust. 282, 29; idem 1923, 50, conf. Kayser. de vers. aliquot Hom. Odyss. disp. II (1857), pg. 13.

κὰδ δ᾽ ἐν Ἀθήνῃϲ εἷϲεν ἑῷ ἐν πίονι νηῷ·
ἔνθα δέ μιν ταύροιϲι καὶ ἀρνειοῖϲ ἱλάονται
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευ᾽ υἱὸϲ Πετεῶο Μενεϲθεύϲ.
τῷ δ᾽ οὔ πώ τιϲ ὁμοῖοϲ ἐπιχθόνιοϲ γένετ᾽ ἀνὴρ
κοϲμῆϲαι ἵππουϲ τε καὶ ἀνέραϲ ἀϲπιδιώταϲ.
Νέϲτωρ οἶοϲ ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέϲτεροϲ ἦεν.
τῷ δ᾽ ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
Αἴαϲ δ᾽ ἐκ Ϲαλαμῖνοϲ ἄγεν δυοκαίδεκα νῆαϲ.
[ϲτῆϲε δ᾽ ἄγων ἵν᾽ Ἀθηναίων ἵϲταντο φάλαγγεϲ.]
οἳ δ᾽ Ἄργόϲ τ᾽ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεϲϲαν,
Ἑρμιόνην Ἀϲίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούϲαϲ,
Τροιζῆν᾽ Ἠϊόναϲ τε καὶ ἀμπελόεντ᾽ Ἐπίδαυρον,
οἵ τ᾽ ἔχον Αἴγιναν Μάϲητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ
καὶ Ϲθένελοϲ, Καπανῆοϲ ἀγακλειτοῦ φίλοϲ υἱόϲ·
τοῖϲι δ᾽ ἅμ᾽ Εὐρύαλοϲ τρίτατοϲ κίεν, ἰϲόθεοϲ φώϲ,

V. L. 549 κὰδδ᾽ A. Apoll. de Pron. 135 C. καδδ᾽ CG. ἀθήνῃϲ᾽ H. ἀθήναιϲ G. ἐν πίονι ACHS Cant. Eton. Laud. Vrat. a. b. νηῷ: δήμω L. — 550 ἱλάονται (ο supra) S. — 552 τῶν δ᾽ αὖθ᾽ C. τῶνδ᾽ αὖ G Barocc. Eton. Πετεῷο E 283, 38; 284, 30. — 553 τῷ οὔ πώ τιϲ Schol. Λ 506: libri τῷ δ᾽ οὔπω τιϲ. — 554 κοϲμῆϲαι θ᾽ L. — 555 νέϲτωρ δ᾽ L. ὁ ACGHL. — 557 δυοκαίδεκα G. δύο καὶ δέκα Athen. X, 458. Cram. An. Par. I, 287, 3. — 558 omitt. AH in textu Cant. in t. Vrat. b.; habent CGH 2. man. in marg. LS. adnotatum in marg. cod. C man. rec. οὗτοϲ ὁ ϲτίχοϲ τοῦ Ϲόλωνοϲ τοῦ ϲαλαμινίου ϲοφοῦ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἑνόϲ. ἵϲταντο: ϲτήϲαντο L. — 559 οἱ A. τ᾽ εἶχον: εἶχον Eust. 246, 46. Et. Mg. 136, 7. τειχιόεϲϲαν: τειχήεϲϲαν L 2. man. Schol. Ψ 741. — 560 Ἀϲίνην: Ἀϲίην Et. Mg. 376, 44. κατα A. — 561 τροίζην᾽ A. τροίζην C. — 562 οἵ τ᾽ ἔχον: νῆϲόν τ᾽ Vitt. Script. Gr. ed. Westerm. 44, 86. αἴγειναν H. μάϲϲητά L. — 563 τῶν δ᾽ CG. αὖθ᾽: αὖ G. add. Vitt. Script. l. l. Τυδείδηϲ οὗ πατρὸϲ ἔχων μένοϲ Οἰνείδαο. — 565 Εὐρύαλοϲ: Vitt. Scr. l. l. Εὐρύπυλοϲ et 567 ἐκ πάντων δ᾽ ἡγεῖτο.

A. c. 553—555 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 556, 557 Megarenses legebant „ἄγεν νέαϲ ἔκ τε Πολίχνηϲ ἔκ τ᾽ Ἀγειρούϲϲηϲ Νιϲαίηϲ τε Τριπόδων τε“, conf. Strab. IX, 394. Eust. 285, 10. — 557 Herodianus δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus. ἄγεν δυοκαίδεκα: alii ἄγε τριϲκαίδεκα teste Eust. 284, 41. — 558 Ϲόλων προϲέθηκε, conf. Schol. B 494, 557; Γ 230. Diog. Laert. I, 2, 2. Plut. Solon. 10. Cram. An. Par. I, 287. Strab. IX, 394. Eust. 263, 23; 285, 4. — 561 τινὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων Τροίζηνα προπαροξυτόνωϲ ἔγραψαν, ὡϲ καὶ Ἡρωδιανὸϲ ϲυνηγορεῖ ἐν τῷ περὶ ταχυτῆτοϲ καὶ δηϊοτῆτοϲ Eust. 287, 18. — 562 γράφουϲί τινεϲ „νῆϲόν τ᾽ Αἴγιναν“ ἀντὶ τοῦ „οἵ τ᾽ ἔχον Αἴγιναν“ Strabo VIII, 375.

Μηκιστέοϲ υἱὸϲ Ταλαϊονίδαο ἄνακτοϲ.
ϲυμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
τοῖϲι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
οἳ δὲ Μυκήναϲ εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμέναϲ τε Κλεωνάϲ,
Ὀρνειάϲ τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
καὶ Ϲικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηϲτοϲ πρῶτ' ἐμβαϲίλευεν,
οἵ θ' Ὑπερηϲίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεϲϲαν
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδηϲ. ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖϲτοι καὶ ἄριϲτοι
λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτὸϲ ἐδύϲετο νώροπα χαλκὸν
κυδιόων, πᾶϲιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεϲϲιν,
οὕνεκ' ἄριϲτοϲ ἔην, πολὺ δὲ πλείϲτουϲ ἄγε λαούϲ.
οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεϲϲαν,
Φᾶρίν τε Ϲπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέϲϲην,
Βρυϲειάϲ τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰϲ ἐρατεινάϲ,
οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλαϲ εἶχον Ἕλοϲ τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν οἱ ἀδελφεὸϲ ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ,

V. ι. 566 μηκιϲτέωϲ CHLS. — 568 add. Vitt. Script. l. l. ἐν δ' ἄνδρεϲ πολέμοιο δαήμονεϲ ἐϲτιχόωντο, Ἀργεῖοι λινοθώρηκεϲ, κέντρα πτολέμοιο, vid. Homeri et Hesiodi Certamen extr. — 569 οἱ A. εὐκτίμενον E. — 572 ἂρ AGH. ἄρ' omitt. L. ἄδραϲτοϲ G. ἐβαϲίλευϲεν CGS. ἐμβαϲίλευϲεν Lips. Vrat. a. — 573 ὑπερηϲείην GH Barocc. Eton. Lips. Ὑπερραϲίην Schol. Apoll. Rhod. I, 176. — 575 ἀμφελίκην L. — 578 ἐδύϲετο AH: ἐδύϲατο CE 296, 2; 299, 19 GL 1. man. ἐδύϲϲατο L ex corr. S. — 579 πᾶϲιν δὲ: καὶ πᾶϲι H, ceteri ὅτι πᾶϲι. — 581 οἱ A. — 582 Φᾶρίν: φάρην G. τὴν δὲ Φάρην ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψαϲ διὰ τοῦ ῑ εἰδέναι φαίνεται, τὰ δὲ πλείω τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ η̅ γράφουϲι Eust. 294, 19. Μέϲϲην: Θίϲβην Max. Tyrius Diss. XVI, 7. — 583 βρυϲϲείαϲ L. βυρϲείαϲ τ' G. αὐγειάϲ τ' G. — 584 ἂρ AGH. Ἕλοϲ — 585 εἶχον omitt. C 1. man. ἐφάλον A. — 585 λᾶαν εἶχον ἰδ' S. ἰδ' οἳ τύλον L. οἴτηλον C. ἀμφινέμοντο S.

A. c. 571 Ἀραιθυρέην: Παραιθυρέην Zenodotus. — 573 Γονόεϲϲαν: narrat Pausanias VII, 26, 13 veterem scripturam Δονόεϲϲαν a Pisistrato mutatam esse in Γονόεϲϲαν. — 578 ἐδύϲετο Aristarchus. — 579 πᾶϲιν δὲ: οὕτωϲ ἡ ἑτέρα τῶν Ἀριϲταρχείων, καὶ ἔϲτι χαριεϲτέρα. ὁμοίωϲ δὲ καὶ Ζηνόδοτοϲ γράφει Didymus. — 579, 580 Ζηνόδοτοϲ ἀμφοτέρουϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 581 κητώεϲϲαν: Zenodotus καιετάεϲϲαν, conf. Eust. 294, 9; 1478, 38. Schol. D. Schol. δ 1. Strabo VIII, 367. — 585 Οἴτυλον Herodianus: οἳ Τύλον Tyrannio, cf. Eust. 295, 41.

ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήϲϲοντο.
ἐν δ' αὐτὸϲ κίεν ᾗϲι προθυμίῃϲι πεποιθώϲ,
ὀτρύνων πόλεμον δέ· μάλιϲτα δὲ ἵετο θυμῷ
τίϲαϲθαι Ἑλένηϲ ὁρμήματά τε ϲτοναχάϲ τε.
οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκιτον Αἰπύ,
καὶ Κυπαριϲϲήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλοϲ καὶ Δώριον, ἔνθά τε μοῦϲαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦϲαν ἀοιδῆϲ,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆοϲ·
ϲτεῦτο γὰρ εὐχόμενοϲ νικηϲέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
μοῦϲαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο·
αἳ δὲ χολωϲάμεναι πηρὸν θέϲαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
θεϲπεϲίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριϲτύν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνηϲ ὄροϲ αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρεϲ ἀγχιμαχηταί,
οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Ϲτρατίην τε καὶ ἠνεμόεϲϲαν Ἐνίϲπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Ϲτύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παῤῥαϲίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάιϲ, κρείων Ἀγαπήνωρ,
ἑξήκοντα νεῶν· πολέεϲ δ' ἐν νηὶ ἑκάϲτῃ
Ἀρκάδεϲ ἄνδρεϲ ἔβαινον ἐπιϲτάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸϲ γάρ ϲφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,

V. l. 589 πόλεμον δὲ A. — 591 οἱ A. — 592 ἐύκτιτον: εὔκτιτον E 296, 20; 297, 12 et 18. ἐϋκτίμεν' C. εὐκτιμ$\overset{\text{ον}}{\text{εν}}$' G. Αἶπυ CGHLS Steph. Byz. 54, 4. Strabo VIII, 349. Schol. γ 7: Αἰπὺ AE 296, 20; 297, 11. — 594 πελεὸν S. ἔνθά τε ACH. ἔνθα γε G. — 597 εὐχόμενοϲ: ἐρχόμενοϲ C. — 599 αἳ δὲ C. — 600 κιθαριϲτήν GH Barocc. Vrat. b. Mosc. 1. κιθαριϲτ$\overset{\text{η}}{\text{ὺ}}$ν S. — 601 τῶν δ' C. αὖθ': αὖ G. — 602 τῷ: τῶν S. Cant. — 603 οἱ A. κυλλήνην S. — 605 φενεόν CES Steph. Byz. 662, 4. Strabo: vulgo Φένεόν. τε νέμοντο C. — 608 παρναϲίαν G. — 609 ἀγκέοιο G Apoll. Lex. 4, 6. — 613 ἐϋϲέλμουϲ CGH.

A. c. 592 εὔκτιτον Αἰπὺ Aristarchus et Apollodorus: Herodianus cum Ptolemaeo Αἶπυ. Pherecydes Εὔκτιτον αἰπύ, conf. Eust. 297, 15. — 612—614 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκε Aristonicus.

Ἀτρείδηc, ἐπεὶ οὔ cφι θαλάccια ἔργα μεμήλει.
οἳ δ' ἄρα Βουπράcιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
ὅccον ἐφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρcινοc ἐcχατόωcα
πέτρη τ' Ὠλενίη καὶ Ἀλίcιον ἐντὸc ἐέργει,
τῶν αὖ τέccαρεc ἀρχοὶ ἔcαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάcτῳ
νῆεc ἕποντο θοαί, πολέεc δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχοc καὶ Θάλπιοc ἡγηcάcθην,
υἷεc ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
τῶν δ' Ἀμαρυγκείδηc ἦρχε κρατερὸc Διώρηc·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινοc θεοειδήc,
υἱὸc Ἀγαcθένεοc Αὐγηιάδαο ἄνακτοc.
οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων
νήcων, αἳ ναίουcι πέρην ἁλόc, Ἤλιδοc ἄντα,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγηc, ἀτάλαντοc Ἄρηι,
Φυλείδηc, ὃν τίκτε διίφιλοc ἱππότα Φυλεύc,
ὅc ποτε Δουλίχιον δ' ἀπενάccατο πατρὶ χολωθείc·
τῷ δ' ἅμα τεccαράκοντα μέλαιναι νῆεc ἕποντο.
αὐτὰρ Ὀδυccεὺc ἦγε Κεφαλλῆναc μεγαθύμουc,
οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοcίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Cάμον ἀμφενέμοντο,
οἵ τ' ἤπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραια νέμοντο·
τῶν μὲν Ὀδυccεὺc ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντοc·

V. l. 615 οἱ A. ἄρα: ἂρ G. — 616 ὅccον ἡ ὑρμίνη G. ὑρμίνῃ C. Ἀλίcιον Hesych. I, 123: libri Ἀλείcιον. — 620 ἂρ AG. — 621 ὁ μὲν εὐκτεάτου H. ὃ δ' CL. ἂρ AGHL. ἄρ' omitt. C Schol. N 185. εὐρύτου τοῦ G. ἀκτορίωνε A Schol. N 185. ἀκτορίωνοc[ε] S: ceteri ἀκτορίωνοc. — 624 ἀγαcθενέωc L. — 625 οἱ A. — 626 αἳ: οἳ Eust. 304, 45; utrumque 306, 18. ναίουcι[ονται] S. πέραν G. — 627 τῶν δ' C Vrat. A. αὖθ: αὖ G. — 628 διὶ φίλοc ACEGHLS Strabo IX, 459. Athenaeus X, 458. φυλλεὺc L. — 629 δουλίχιον GS, omisso δ'. — 631 κεφαλῆναc C 1. man. HL. — 633 τραχεῖαν G. — 635 ἔχον οἵ τ' H. οἳ δ' ἀντιπέρα S. ἀντιπέρ' G. ἀντιπέραν Vrat. c. Mosc. 1. ceteri ἀντιπέραι' ἐνέμοντο.

A. c. 616 Ὑρμίνη: Ὑρμίνῃ Zenodotus. — 617 Ἀλίcιον: ἐν μὲν τοῖc παλαιοῖc τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου φέρεται, ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν ἐκθέτηc διὰ τοῦ η̅ γράφει αὐτό Eust. 304, 25. Aristarchus Ἀλίcιον, conf. Schol. Λ 757. — 621 Ἀκτορίωνε Aristarchus, non Ἀκτορίωνοc. — 626 αἳ: οἳ Zenodotus. — 631 habet obelum adpictum in cod. A. — 634 Aristarchus Cάμον: Zenodotus Cάμην, ἄμετρον ποιῶν τὸν cτίχον, conf. Scholl. α 246, δ 671, 845, ι 24, ο 29.

τῷ δ᾽ ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν δ᾽ ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν᾽ ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην
Χαλκίδα τ᾽ ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν·
οὐ γὰρ ἔτ᾽ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος.
τῷ δ᾽ ἐπὶ πάντ᾽ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ᾽ Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἳ Κνωσόν τ᾽ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
ἄλλοι θ᾽ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευε
Μηριόνης τ᾽, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·
τοῖσι δ᾽ ἅμ᾽ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ᾽ Ἡρακλείδης, ἠύς τε μέγας τε,
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,

V. L. 637 μιλτοπάρῃοι E 306, 36 L: in ceteris abest ῑ adscriptum. — 639 οἱ A. — 642 ἆρ AEGHL. post hunc cod. Mosc. καὶ Τυδεὺς (ἐν) Θήβαις ὅτ᾽ ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν, cf. Z 223. — 643 ἐτέταλτο: ἐτέτακτο S. αἰτωλοῖσι CGH. post hunc repetuntur in H versus 637 et 642. — 645 δ᾽ omitt. L. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. — 646 Κνωσόν AL Vrat. b. c.: Κνωσσόν CE bis GH Strabo. — 647 ἀργιόεντα S. κάμειρον H (cf. 656) et eadem manu suprascr. ἢ λύκαστον. — 648 τ᾽ ἐρύτιόν τε L. πόλεις: πόλις A. *εὖ ναιετοώσας: εὖ ναιεταώσας CGHLS: εὐναιεταώσας A. — 649 ἄλλοί θ᾽ C. — 650 ἆρ AGL. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. ἡγεμόνευε CHL. — 651 ἀνδριφόντῃ G. — 655 διάτριχα CE 314, 27 GHL Schol. Pind. Ol. VII, 34. διατρίχα Eust. 315, 4. — 656 Ἰήλυσσόν H Et. Mg. 488, 7. ἀργιόεντα S. Κάμειρον AE 315, 13; 30 GHL 1. man. Cant. Strabo XIV, 653; 654. Schol. Pind. Ol. VII, 34: κάμιρον CL 2. man. Barocc. Eton. Vrat. b. c. A. Et. Mg. 488, 7. Eust. 314, 27; 315, 8; 24; 30. — 657 δουρὶ κλυτὸς A.

A. c. 641, 642 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 646 Κνωσσόν Trypho, conf. Cram. An. Ox. II, 72, 10. — 648 Herodianus Ῥύτιον: Ῥυτίον Tyrannio. εὖ ναιετοώσας, conf. H. T. 310. — 655 διὰ τρίχα, non διάτριχα scribendum, conf. ι 157 διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες. — 656 Κάμειρον, conf. Eust. 315, 29.

ὃν τέκεν Ἀϲτυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρηϲ, ποταμοῦ ἄπο Ϲελλήεντοϲ,
πέρϲαϲ ἄϲτεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμοϲ δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
αὐτίκα πατρὸϲ ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἤδη γηράϲκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηοϲ.
αἶψα δὲ νῆαϲ ἔπηξε, πολὺν δ' ὅ γε λαὸν ἀγείραϲ
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείληϲαν γάρ οἱ ἄλλοι
υἱέεϲ υἱωνοί τε βίηϲ Ἡρακληείηϲ·
αὐτὰρ ὅ γ' ἐϲ Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενοϲ, ἄλγεα πάϲχων·
τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
ἐκ Διόϲ, ὅϲ τε θεοῖϲι καὶ ἀνθρώποιϲιν ἀνάϲϲει.
καί ϲφιν θεϲπέϲιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
Νιρεὺϲ αὖ Ϲύμηθεν ἄγε τρεῖϲ νῆαϲ ἐίϲαϲ,
Νιρεύϲ, Ἀγλαΐηϲ υἱὸϲ Χαρόποιό τ' ἄνακτοϲ,
Νιρεύϲ, ὃϲ κάλλιϲτοϲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
ἀλλ' ἀλαπαδνὸϲ ἔην, παῦροϲ δέ οἱ εἵπετο λαόϲ.

V. l. 658 Ἀϲτυόχεια: Ἀϲτυδάμεια Schol. Pind. Olymp. VII, 42. — 659 τὴν ἄγετ': τηλόθεν Strabo VII, 328; VIII, 339. ἄπο: ἀπὸ CEGHL. ἀπο A. ϲελήεντοϲ G. — 660 διοτρεφέων: διοτροφέων HL. αἰζειῶν G. — 661 τράφ' ἐνὶ A (ἐνι) CE 315, 38 S Eton. Vrat. b. Mosc. 1. τράφενὶ H. τράφεν ἐνὶ L Vrat. A. Cram. An. Ox. IV, 309, 25. τράφ' ἐν Vrat. a.: τράφη ἐν G Schol. Pind. Ol. VII, 36. ἐϋπήκτῳ CEGL Schol. Pind. Ol. VII, 36; vulgo εὐπήκτῳ. — 665 γάρ οἱ libri mei cum Eustathio. γάρ οἱ, ἄλλοι L: γὰρ οἱ Schol. Ψ 184. — 667 ἵξεν L. ἧκεν G. — 668 κατὰ φυλαδὸν CE 315, 41 GHL. καφφυλαδὸν Vrat. a. ἠδὲ φίληθεν CG Eton. Vrat. a. c. vulgo ἠδ' ἐφίληθεν. Cant. οἳ δ' ἐφίληθεν. — 671 αὖ: δ' αὖ Rhet. Gr. II, 433, 21. δ' αἰϲύμηθεν S. Αἰϲύμνηθεν Rhet. Gr. III, 203, 7. αὖ ἐϲύμηθεν L. ἄγε: ἄγεν CL Stobaeus Floril. 65, 3. — 673 ἦλθε ACEGH Stobaeus l. l. — 674 τῶν δ' S. — 675 γάρ οἱ ἔπετο G.

A. c. 658 Ἡρακληείῃ: Ζηνόδοτοϲ γράφει Ἡρακλείῃ ἄμετρον ποιῶν Aristonicus. — 661 τράφ' ἐνὶ dedi ex libris optimis. ἔτραφον notione intransitiva aliis quoque locis legitur, conf. c. g. Ε 555, Η 199, Ϲ 436, Φ 279, γ 28; sed Γ 202 τράφη ἐν in omnibus et Λ 222 in omnibus fere libris reperitur. ἐυπήκτῳ, conf. H. U. 85. — 662 κατέκτᾰ Ptolemaeus cum Aristarcho: κατέκτᾱ Tyrannio. — 665 βῆ φεύγων Aristarchus. γάρ οἱ: alii propter digammum neglectum γὰρ οἱ, sed conf. Ε 339, Ζ 90, 101, 289, Λ 339, Π 735, Ψ 865, Ω 53, 72, ε 234, ζ 280, λ 442, ν 430, ο 105. — 667 αὐτὰρ ὅ γ': αἶψα δ' ὅγ' Zenodotus. — 669 ἀθετεῖται Aristonicus. — 670 ἀθετεῖται teste Schol. Pind. Ol. VII, 62. — 671 ἄγε τρεῖϲ Aristarchus, non ἄγεν. — 673—675 τοὺϲ δύο ἠθέτηκε Ζηνόδοτοϲ, τὸν ἐδ μέϲον οὐδὲ ἔγραφεν Aristonicus.

οἳ δ᾽ ἄρα Νίϲυρόν τ᾽ εἶχον Κράπαθόν τε Κάϲον τε
καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήϲουϲ τε Καλύδναϲ,
τῶν αὖ Φείδιππόϲ τε καὶ Ἄντιφοϲ ἡγηϲάϲθην,
Θεϲϲαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτοϲ·
τοῖϲ δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
νῦν αὖ τοὺϲ ὅϲϲοι τὸ Πελαϲγικὸν Ἄργοϲ ἔναιον,
οἵ τ᾽ Ἄλον οἵ τ᾽ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖνα νέμοντο,
οἵ τ᾽ εἶχον Φθίην ἠδ᾽ Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνεϲ δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνεϲ καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸϲ Ἀχιλλεύϲ.
ἀλλ᾽ οἵ γ᾽ οὐ πολέμοιο δυϲηχέοϲ ἐμνώοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅϲ τίϲ ϲφιν ἐπὶ ϲτίχαϲ ἡγήϲαιτο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεϲϲι ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
κούρηϲ χωόμενοϲ Βριϲηΐδοϲ ἠυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνηϲϲοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήϲαϲ,
Λυρνηϲϲὸν διαπορθήϲαϲ καὶ τείχεα Θήβηϲ,
κὰδ δὲ Μύνητ᾽ ἔβαλεν καὶ Ἐπίϲτροφον ἐγχεϲιμώρουϲ,
υἱέαϲ Εὐηνοῖο Ϲεληπιάδαο ἄνακτοϲ·
τῆϲ ὅ γε κεῖτ᾽ ἀχέων, τάχα δ᾽ ἀνϲτήϲεϲθαι ἔμελλεν.
οἳ δ᾽ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύραϲον ἀνθεμόεντα,

V. L. 676 οἱ A. νίϲϲυρόν L. κράϲον τε L. θάϲον τε L. — 677 κῶ L post ras. Schol. Theocr. I, 57. — 678 τῶν δ᾽ αὖ CG Mor. Eton. Vrat. c. — 680 τοῖϲδε Lips. Eton. τῶν δὲ AHL. — 681 νῦν, αὖ, τοὺϲ A. νῦν τοὺϲ φημὶ ὅϲοι G. οἵ τ᾽ αὐτοὶ ὅϲοι S. νῦν δ᾽ αὐτοὺϲ Vrat. a. c. A. Schol. Apoll. Rhod. I, 14. νῦν αὐτοὶ Vrat. b. οἱ δ᾽ αὐτοὶ ὅϲϲοι Mosc. 1. νῦν αὐτοὺϲ ὅϲοι Apoll. Lex. 41, 18. ὅϲοι H. — 682 libri τρηχῖν᾽ ἐνέμοντο. — 683 ἠδ᾽: καὶ E. — 684 δὲ καλεῦντο ACELS Strabo IX, 430; VIII, 367. Schol. B 529, I 478, Π 595. Eust. 1059, 59; 1123, 17. Cram. An. Par. III, 124, 5. Schol. Apoll. Rhod. I, 284; III, 775: δ᾽ ἐκαλεῦντο H Vrat. a. δ᾽ ἐκαλοῦντο Eust. 758, 56. δὲ καλοῦντο Schol. A 244. Schol. Pind. Nem. VII, 95. δὲ καλοῦνται G. δὲ καλεῦνται Schol. Apoll. Rhod. IV, 1329. — 685 τῶν δ᾽ L. — 687 ὅϲ τί ϲφιν CH. — 690 λυρνηϲοῦ L. λυρνιϲϲοῦ G. — 691 λυρνηϲὸν L. λυρνιϲϲὸν G. — 692 καδδὲ ACGHL. μύνητα βάλεν G. ἔβαλλεν H. ἔβαλε (λ above) L. — 694 ὅγ᾽ ἔκειτ᾽ E.

A. c. 681 Ζηνόδοτοϲ μετέγραφεν „οἳ δ᾽ Ἄργοϲ εἶχον τὸ Πελαϲγικόν, οὖθαρ ἀρούρηϲ“ Aristonicus. — 682 τ᾽ Ἄλον: τινὲϲ δὲ οἴονται δαϲύνεϲθαι τὴν Ἅλον Eust. 320, 4. οἱ δὲ τὸν Ἁλιοῦντα ἀντὶ Ἀλόπηϲ τιθέαϲι καὶ γράφουϲιν οὕτωϲ „οἵ θ᾽ Ἅλον οἵ θ᾽ Ἁλιοῦνθ᾽ οἵ τε Τρηχῖν᾽ ἐνέμοντο“ Strabo IX, 432 extr., quod male intellexit Eust. 320, 7. Τρηχῖνα νέμοντο Aristarchus. — 686—694 Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Aristonicus. — 690 ἐκ Λυρνηϲϲοῦ Aristarchus: Zenodotus ἐν Λυρνηϲϲῷ. — 694 Aristarchus ἀνϲτήϲεϲθαι: Zenodotus ἀϲτήϲεϲθαι, conf. H. T. 394.

Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε
ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρῴσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν,
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν,
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,

V. l. 696 Ἰτῶνα Draco de Metr. 53, 3. — 697 ἀντρῶνα ἰδὲ ACE HLS Strabo VIII, 350. ἀντρῶνα ἠδὲ G. — 698 ἡγεμόνευε AH. — 699 κατα CL. κατὰ G. — 702 ἀποθρώισκοντα A: ceteri ἀποθρώσκοντα, cf. Eust. 326, 12. τὸ δὲ πολὺ πρώτιστον τινὰ τῶν ἀντιγράφων πολυπρώτιστον ὑφὲν γράφουσι Eust. 326, 13. — 703 οἳ ACGHL. — 704 ἀλλὰ σφέας GHL Apoll. Lex. 132, 25. — 707 γενεῇ: γενεήν Schol. Δ 60. ὃδ' CGHL. ἅμα: ἄρα ACGHLS Apoll. Lex. 54, 12. — 708 οὐδέ τι ACEGL. οὐδ' ἔτι H Vrat. a.: alii οὐδέ τε, quod coniectura videtur. — 709 γε μὲν ACHL Barocc. Eton. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1.: γέ μεν E. γε μὶν G. δέ μιν S. — 710 τεσσεράκοντα A. — 711 οἱ A. — 712 γλαφυρὰς AC. εὐκτιμένην EL. εὐκτίμενον G. ἰαολκὸν GL. — 713 τῶν δ' Vrat. a. πάϊς CGHL: παῖς A. — 716 οἱ A. — 717 τραχεῖαν G.

A. c. 697 ἀγχίαλον: ἀγχιάλην Zenodotus, conf. Steph. Byz. 101, 14 s. v. Ἀντρών. τὴν Ἄντρωνα δέ τινες μὲν βαρύνουσιν ὡς τὴν Ἴτωνα, τινὲς δὲ Ἀντρῶνα φασὶν ὡς Πυθῶνα. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν ὡς Πλευρῶνα Eust. 324, 35. — 702 ἀποθρῴσκοντα conf. H. T. 284. — 703 γε μέν: δὲ τὸν Axt. Coni. Hom. (1860) pg. 4. — 707 ἅμα Aristarchus. — 711 παραὶ Βοιβηίδα λίμνην: κατ' ἐνίους δὲ καὶ ἔκδοσις παρ' Ὁμήρῳ οὕτως ἔχει „οἱ δὲ Φέρας ἐνέμοντο ἰδὲ κρήνην Ὑπέρειαν" Schol. Pind. Pyth. IV, 221. — 717 Ὀλιζῶνα Apio et Herodorus teste Eust. 329, 12. προπερισπωμένως ὡς Μεδεῶνα. Νικίας δὲ οὐκ εὖ γράφει Ὀλίζωνα ὡς περίζωμα Herodianus.

τῶν δὲ Φιλοκτήτηϲ ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώϲ,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάϲτῃ πεντήκοντα
ἐμβέβαϲαν, τόξων εὖ εἰδότεϲ ἶφι μάχεϲθαι.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήϲῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάϲχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷεϲ Ἀχαιῶν
ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονοϲ ὕδρου·
ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήϲεϲθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυϲὶ Φιλοκτήταο ἄνακτοϲ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔϲαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόϲμηϲεν, Ὀιλῆοϲ νόθοϲ υἱόϲ,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀιλῆι πτολιπόρθῳ.
οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεϲϲαν,
οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆοϲ,
τῶν αὖθ' ἡγείϲθην Ἀϲκληπιοῦ δύο παῖδε,
ἰητῆρ' ἀγαθώ, Ποδαλείριοϲ ἠδὲ Μαχάων·
τοῖϲ δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἵ τ' ἔχον Ἀϲτέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ·
τῷ δ' ἅμα τεϲϲαράκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
οἳ δ' Ἄργιϲϲαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοϲϲόνα λευκήν,

V. l. 718 τῶνδε G. ἦρχε CGH. — 721 ὃ L. κρατερὰ G. — 724 δ' ἀνϲτήϲεϲθαι H et supra μνήϲεϲθαι. — 726 οἳ CGHL. γε μὲν omnes. — 728 τὸν ῥ' L. — 729 οἱ A. τρίκην Cant. κλωμακόεϲϲαν CEHLS Strabo IX, 437: κλιμακόεϲϲαν A Pausanias IV, 9, 2. Et. Mg. 470, 9. κλημακόεϲϲαν G. — 731 τῶν αὖ Vrat. b. τῶν αὖ ἡγεμόνευον παῖδεϲ ἀϲκληπιοῦ G. δῦω H. παῖδεϲ L Athenaeus XIV, 632. — 732 ἰητῆρε καλὼ G. — 734 οἱ A. ὁρμένιον L. ορμένιον A. κρίνην L. hic versus in A post 735 collocatus est. — 735 οἵ δ' ἔχον L. — 737 τεϲϲεράκοντα A. — 738 οἱ A. ἄργιϲαν C Barocc. Lips. Vrat. a. Mosc. ἄργειϲαν AGH. τὴν ῥηθεῖϲαν Ἄργιϲϲαν εὕρηνται ϲπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων Ἄργειαν ἔχοντα προπαροξυτόνωϲ διὰ διφθόγγου Eustath. 333, 16. Γυρτώνην τε νέμοντο Schol. Apoll. Rhod. I, 57. — 739 ὀλοωϲόνα G. ὀλοϲϲῶνα H. ὀλοϲῶνα S.

A. c. 718 Zenodotus τῶν αὖ[θ'] ἡγεμόνευε Φιλοκτήτηϲ, ἄγοϲ ἀνδρῶν. — 724, 725 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 727 ἀλλά: Zenodotus τοὺϲ δέ. „videtur igitur Zenodotus etiam 726. eiecisse“ Friedlaender. Ariston. pg. 77. — 731 conf. Schol. M 208. — 733 οὕτωϲ κατὰ δοτικὴν πτῶϲιν τοῖϲ δὲ ἀρίϲταρχοϲ ὡϲ πρόκειται Didymus, conf. B 516. — 739 Ὄρθην: οὕτωϲ ὡϲ ϲπάρτην, ἵν' ᾖ ἴδιον Herodianus. ἡ δὲ Ὄρθη βαρύνεται κατὰ τοὺϲ παλαιούϲ Eust. 333, 27. fallitur Schol. A ὀρθήν, οὕτωϲ ὀξυτόνωϲ, ἐπιθετικῶϲ γὰρ τέτακται. Ἠλώνη δὲ τῷ μὲν τόνῳ ὡϲ κορώνη, καθά φαϲιν οἱ παλαιοί Eust. 333, 30. Ὀλοοϲϲόνα προπαροξυτόνωϲ φηϲὶν ἐν τῇ καθόλου (Ἡρωδιανόϲ) Schol. A.

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια
ἤματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν.
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
οὐδ' ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠΰτ' ἔλαιον·
ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε μοῦσα,
αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἕποντο.
ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐίσας·

V. L. 740 τῶν δ' S. αὖθ': αὖ G. — 742 ὕπο A. — 746 ὑπερθύμου G. — 747 ἅμα: ἄρα Vrat. c. τεσσεράκοντα A. νῆες ἕποντο μέλαιναι G. — 748 δυωκαιείκοσι A. δύο E. — 750 omitt. H. — 751 ἔργα ἐνέμοντο E, ceteri ἔργ' ἐνέμοντο. — 752 καλλίροον C. — 754 τε A. — 756 τερθρηδόνος S. τ^{ευ}ενθρηδόνος L. — 758 ἡγεμόνευε ACEGHL Rhet. Gr. II, 336, 28. — 759 τεσσεράκοντα A. — 760 ἂρ AGHL. ἔζαν C. — 761 τίς τ' ἂρ: τίς ταρ A. τίς γὰρ S Vrat. b. — 762 ἀτρείδαισιν G. — 763 ἦσαν CE. — 765 οἰέτεας: ἰσετέας L.

A. c. 741 ἀθάνατος: ἀθάνατον Zenodotus. — 744 Αἰθίκεσσι: Democrines Αἰθιόπεσσι. — 751 ἔργα νέμοντο Aristarchus, conf. Cram. An. Par. III, 280, 34. — 755 Aristarchus ἀπορρώξ: alii ἀπόρρωξ. — 756 Aristarchus ἦρχε, non ἦρχεν. — 765 σταφύλῃ Ptolemaeus Ascalonita, non σταφυλῇ conf. Eust. 341, 30. Ammon. de Diff. s. v. σταφυλήν.

τὰϲ ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξοϲ Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείαϲ, φόβον Ἄρηοϲ φορεούϲαϲ.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριϲτοϲ ἔην Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
ὄφρ' Ἀχιλεὺϲ μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατοϲ ἦεν,
ἵπποι θ', οἳ φορέεϲκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεϲϲι κορωνίϲι ποντοπόροιϲι
κεῖτ' ἀπομηνίϲαϲ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάϲϲηϲ
δίϲκοιϲιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃϲιν ἱέντεϲ
τόξοιϲίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμαϲιν οἷϲιν ἕκαϲτοϲ,
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε ϲέλινον,
ἕϲταϲαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκαϲμένα κεῖτο ἀνάκτων
ἐν κλιϲίῃϲ. οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντεϲ
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ ϲτρατὸν οὐδὲ μάχοντο.
οἳ δ' ἄρ' ἴϲαν ὡϲ εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶϲα νέμοιτο·
γαῖα δ' ὑπεϲτενάχιζε Διὶ ὣϲ τερπικεραύνῳ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάϲϲῃ
εἰν Ἀρίμοιϲ, ὅθι φαϲὶ Τυφωέοϲ ἔμμεναι εὐνάϲ·
ὣϲ ἄρα τῶν ὑπὸ ποϲϲὶ μέγα ϲτεναχίζετο γαῖα

V. l. 766 πηρείῃ E Macrob. Saturn. I, 17, 44: πιερίῃ CGHLS Schol. Ψ 383. πηερίηι A. τινὰ ἀντίγραφα διὰ διφθόγγου τὴν ἄρχουϲαν ἔχουϲι, τὴν δὲ παραλήγουϲαν διὰ μόνου διχρόνου (Πειρίῃ). ἐν δὲ ἑτέροιϲ ἡ μὲν ἀρχὴ τὸ η ἔχει, ἐν διφθόγγῳ δὲ ἡ παράληξιϲ γίνεται (Πηρείῃ) Eust. 341, 39. — 768 αὖ ACEGLS Barocc. Cant. Eton. Lips. omnes Vratt. Mosc. 1.: δ' αὖ H Schol. Pind. Nem. VII, 39. — 769 ἀχιλλεὺϲ GH. ὃ ACEGHL. φέρτεροϲ ES Cant. Vrat. b. — 771 ὃ L. ποντοπόροιϲι ACG. — 772 ἀπομηνιάϲαϲ Barocc. Mor. — 773 παραὶ H. — 774 δίϲκοιϲι EH. ἱέντεϲ H. ἐόντεϲ L. — 775 τόξοιϲί EG. — 776 ἐλεόθρεπτόν C. — 777 ἕϲταϲαν GL. εὖ: αὖ L. — 778 κλιϲίηϲ' L. κλιϲίῃϲιν G. οἳ δ' L. οἶδ' CGH. — 779 κατα A. οὐδὲ μάχοντο S Vrat. a. b. ceteri οὐδ' ἐμάχοντο. — 780 οἶδ' CHL. ἄρ H. ὡϲ εἴτε AE: ceteri ὡϲείτε. — 781 ὑπεϲτονάχιζε LS. ὑποϲτονάχιζε GH. ὣϲ: ὡϲ ACEGH. — 782 ὅτε τ': ὅτε G. ὅτ' ἔτ' H. ὅτε γ' Schol. O 17. ἱμάϲϲει CEG Vrat. a. Schol. O 17. — 783 εἰναρίμοιϲ A. — 784 ὡϲ A. ϲτεναχίζετο AES Cant. Eton. Vrat. a. b.: ϲτοναχίζετο CGHL.

A. c. 766 Πηρείῃ, conf. Steph. Byzant. Πηρεία: Θεϲϲαλίαϲ χωρίον et Hesych. III, 332 Πηρίη: πόλιϲ ἐν Θεϲϲαλίᾳ, Wolf. Proleg. p. 28. Valckenarius ad Ammon. p. 206 scribendum esse censet Φηρείῃ. — 769 οὕτωϲ φέρτατοϲ, οὐ φέρτεροϲ, αἱ Ἀριϲτάρχου Didymus. — 772 ἀπομηνίϲαϲ: ἐπιμηνίϲαϲ Aristarchus, conf. Schol. V ad H 230; Philem. pg. 271, 59; Osann. Quaest. Hom. IV, p. 19; H. T. 198. — 777 ἕϲταϲαν, non ἔϲταϲαν, Herodianus, conf. Eust. 345, 3. — 783 huic nonnulli subiunxerunt versum χώρῳ ἔνι δρυόεντι Ὕδηϲ ἐν πίονι δήμῳ teste Strabone XIII, 626. conf. Eust. 346, 35.

ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρηϲϲον πεδίοιο.
Τρωϲὶν δ' ἄγγελοϲ ἦλθε ποδήνεμοϲ ὠκέα Ἶριϲ
πὰρ Διὸϲ αἰγιόχοιο ϲὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἳ δ' ἀγορὰϲ ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃϲι
πάντεϲ ὁμηγερέεϲ, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντεϲ.
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη προϲέφη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ·
εἴϲατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃϲ Τρώων ϲκοπὸϲ ἷζε ποδωκείῃϲι πεποιθὼϲ
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰϲυήταο γέροντοϲ,
δέγμενοϲ ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
τῷ μιν ἐειϲαμένη προϲέφη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ·
ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰϲιν,
ὥϲ ποτ' ἐπ' εἰρήνηϲ· πόλεμοϲ δ' ἀλίαϲτοϲ ὄρωρεν.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχαϲ εἰϲήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὔ πω τοιόνδε τοϲόνδέ τε λαὸν ὄπωπα·
λίην γὰρ φύλλοιϲιν ἐοικότεϲ ἢ ψαμάθοιϲιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχηϲόμενοι προτὶ ἄϲτυ.
Ἕκτορ, ϲοὶ δὲ μάλιϲτ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄϲτυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶϲϲα πολυϲπερέων ἀνθρώπων·
τοῖϲιν ἕκαϲτοϲ ἀνὴρ ϲημαινέτω, οἷϲί περ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείϲθω κοϲμηϲάμενοϲ πολιήταϲ.
ὣϲ ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' οὔ τι θεᾶϲ ἔποϲ ἠγνοίηϲεν,
αἶψα δ' ἔλυϲ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐϲϲεύοντο.

V. l. 785 διέπρηϲον CL. — 787 παρ A. παρὰ G. — 788 οἵδ' CGHL. θύρηϲι ACEGH. — 790 μετέφη Vrat. b. προϲέφη (μετ) H. — 791 εἴϲατο γὰρ E 349, 12 S Vrat. b. εἰϲαμένη E 348, 7. υἷι CEGHL. υἱέϊ A Vrat. a. Apoll. Lex. 62, 25. υἱεῖ Schol. N 533. — 792 τρώων CGL. ἷζε GH. ἵζε A. ποδωκείαιϲι G. — 793 ἐπακροτάτωι A. — 794 ναῦφι L 1. man. — 795 προϲέφη ACL Vrat. a.: μετέφη GHS. γρ. μετέφη A. — 797 ὥϲ ποτ': ὥϲπερ G. — 798 ἦ μὲν δή: ἤδη μὲν S Cant. Vrat. b. πολλὰϲ G Lips. Vrat. b. c. — 799 τοϲόνδέ τε ACGL. τόϲον δέ τε H. — 801 προτὶ: libri περὶ. A περι. — 802 ἕκτωρ H. ὧδέ γε: ὧδε δὲ ACH Eton. Vrat. b. c. A. ὧδε δε S. ὧδέ τι L. — 804 πολυϲπορέων S. — 807 ὣϲ A. ἠγνώηϲεν H.

A. c. 791 υἷι, conf. H. U. pg. 46. 791—795 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 795 προϲέφη, non μετέφη scribendum esse demonstravi H. S. 209; accedit meliorum librorum auctoritas. — 798 Herodianus ἦ μὲν δὴ vel ἢ δὴ μέν: Aristarchus ἤδη μὲν ut Γ 184. — 801 προτὶ Aristarchus cum Zenodoto et Aristophane: alii περὶ. — 808 δ' ἔλυϲ': τινὲϲ ἀπὸ τοῦ λ τὴν ἀρχὴν ποιοῦνται καὶ προπεριϲπῶϲιν Herodianus.

πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔccυτο λαός,
πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔcτι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἤ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήςκουςιν,
ἀθάνατοι δέ τε cῆμα πολυςκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωςὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖςτοι καὶ ἄριςτοι
λαοὶ θωρήςςοντο μεμαότες ἐγχείῃςι.
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίςαο,
Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίςῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη,
Ἴδης ἐν κνημοῖςι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖςα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάςης.
οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰςήποιο,
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
οἳ δ' Ἀδρήςτειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαιςοῦ,
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ' Ἄδρηςτός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
υἷε δύω Μέροπος Περκωςίου, ὃς περὶ πάντων

V. l. 810 ὀρυγμαδὸς CGHL 1. man. — 811 πόλιος προπάροιθεν Apoll. Lex. 102, 3, unde Bothius πόλιος προπάροιθ' edidit. πόληος EL 2. man. — 813 ἤ τοι: libri ἤτοι. — 814 Μυρίννης E 350, 41; 44; 45; 351, 20; 25. — 815 τρῷες G. — 816 τρωςὶ L. κορυθαιόλος E 352, 21. — 818 μεμαῶτες CH ἐγχείῃςι AGG. — 819 τ' αὖ ἦρχεν L. πάϊς CGLS Strabo XIII, 585; 592. Apoll. Lex. 79, 24. πᾶϊς H. παῖς A. — 820 τὸν: ὃν E. — 821 κνήμαιςι G. — 824 οἱ AC. — 826 τρῷες GL. τῶν τ' αὖ Vrat. A. — 828 οἱ A. οἵδ' ἄρ Ἀδρήςτειάν H Schol. Apoll. Rhod. I, 1116. ἀδράςτειαν εἶχον G. — 829 πίτυαν ἔχον G. πιτύαν εἶχον Strabo XIII, 587. τυρείης GL. — 830 ἄδραςτός G. ἄνδρηςτος S. — 831 Περκωςίου: κερκοπίου G. περι A.

A. c. 811 οὕτως αἰπεῖα ὡς ὀξεῖα Schol. A. — 813 Βατίειαν Herodianus προπαροξυτόνως. — 814 Μυρίννη ἐν ἁπλότητι μὲν γράφεται τοῦ ρ̄, διπλόην δὲ ἔχει τοῦ ν̄ κατὰ τὸ Ἠρίννα Eust. 351, 41. — 816 κορυθαιόλος δὲ παροξύνεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν Eust. 352, 28, vid. H. T. 421. Cod. A fere semper κορυθαιόλος habet. — 819 πάϊς conf. H. U. p. 96. — 824 ὑπαὶ πόδα Herodianus cum Aristarcho: Tyrannio ὕπαι, conf. Schol. O 4. — 828 Ἀδρήςτειαν δὲ θέλουςι μέν τινες τριςυλλάβως Δρήςτειαν γράφειν Eust. 355, 13. Ἀπαιςοῦ Herodianus. — 831 περὶ, non πέρι, Herodianns, cf. H. T. 337.

ἤδεε μαντοcύναc, οὐδὲ οὓc παῖδαc ἔαcκε
cτείχειν ἐc πόλεμον φθιcήνορα. τὼ δέ οἱ οὔ τι
πειθέcθην· κῆρεc γὰρ ἄγον μέλανοc θανάτοιο.
οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
καὶ Cηcτὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίcβην,
τῶν αὖθ' Ὑρτακίδηc ἦρχ' Ἄcιοc, ὄρχαμοc ἀνδρῶν,
Ἄcιοc Ὑρτακίδηc, ὃν Ἀρίcβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνεc μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Cελλήεντοc.
Ἱππόθοοc δ' ἄγε φῦλα Πελαcγῶν ἐγχεcιμώρων,
τῶν οἳ Λάριcαν ἐριβώλακα ναιετάαcκον·
τῶν ἦρχ' Ἱππόθοόc τε Πύλαιόc τ', ὄζοc Ἄρηοc,
υἷε δύω Λήθοιο Πελαcγοῦ Τευταμίδαο.
αὐτὰρ Θρήικαc ἦγ' Ἀκάμαc καὶ Πείροοc ἥρωc,
ὅccουc Ἑλλήcποντοc ἀγάῤῥοοc ἐντὸc ἐέργει.
Εὔφημοc δ' ἀρχὸc Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
υἱὸc Τροιζήνοιο διοτρεφέοc Κεάδαο.
αὐτὰρ Πυραίχμηc ἄγε Παίοναc ἀγκυλοτόξουc,
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνοc, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντοc,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιcτον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.

V. l. 832 οὐδὲ οὓc: οὐδ' ἑοὺc ACGHL Vrat. a. b. A. οὐδὲ ἑοὺc Lips. Eton. Vrat. c. ΟΥΔ' ЄΟΥC Ambros. ἔαcκε A Ambros. CGH. — 833 CΤΙΧЄΙΝ Ambros. φθειcήνορα Eust. 355, 10, sed 356, 17 φθιcήνορα. τώ: ΤΩΙ Ambros. τώδε G. — 834 ΠΙΘЄCΘΗΝ Ambrosianus. — 835 οἱ A. περκώπην G. — 837 τῶν δ' αὖ G. — 839 ἄπο AH Apoll. de Synt. 308, 28: ἀπὸ CEGL. — 841 Λάριcαν ACH Lips. Eton. Vrat. a. Strabo V, 221; XIII, 620: λάριccαν EGL. ναιετάεcκον G. — 842 ὄζοc: ὄζω G. — 844 Πείροοc: Πείρωc E 358, 24; 359, 5. πείρωοc G. conf. Δ 520, 525. — 847 διοτροφέοc G. — 849 Ἀμυδῶνοc: Ἀβυδῶνοc Steph. Byz. 10, 12. Suidas I, 1, 32, 7. εὐρὺ ῥέοντοc ACE 359, 22 HLS. εὐρυῤέοντοc G. εὐρυρέοντοc Strabo VII, 330 ter. utrumque Eust. 360, 5. — 850 ἐπιcκίδναται G. αἶαν libri mei cum Cant. Eton. Lips. Vratt. Mosc. 1.: αἴη Eust. 359, 24.

A. c. 832 οὐδὲ οὓc non οὐδ' ἑούc scribendum est, δέ enim ante οὕc, quod olim digammum habuit, produci quidem potest, sed ε̄ in ἑούc nunquam, conf. θυγατέρᾱ ἥν Є 371, Ζ 192. πόcεϊ ᾧ Є 71. τέκεϊ ᾧ Ω 36, δ 175. cθένεϊ ᾧ Π 542. ἄχεϊ οὗ ο 358. δὲ ἰάχοντεc δ 454. cμερδαλέᾱ ἰάχων Є 302, Θ 321, Π 785. ἄρᾱ ἔρξαν ξ 411. ἀπὸ ἕο (ἕθεν) Є 343, Ζ 62, Κ 465, Μ 205, Ν 163, Υ 261, 278, ι 398, φ 136, 163. — 839 ἄπο Nicias et Ptolemaeus: ἀπὸ Herodianus cum Aristarcho, conf. ad 877. — 842 Πύλαιοc Herodianus, vide Eust. 358, 15, conf. Lehrs. Arist. p. 307. — 848 nonnulli huic subiunxerunt „Πηλεγόνοc θ' υἱὸc πέριδέξιοc Ἀcτεροπαῖοc" conf. Schol. Φ 140. Eust. 1228, 37. — 849, 850 ἐν δὲ τῷ „ἐπικίδναται αἴη" ἢ „αἶαν" (διττῶc γὰρ ἡ γραφή) αἶαν τινὲc οὐ τὴν γῆν ἐνόηcαν, ἀλλά τινα πηγήν, ὡc δῆλον ἐξ ὧν ὁ γεωγράφοc φηcί, λέγων ὅτι ἡ παρ' Ὁμήρῳ Ἀμυδὼν Ἀβυδὼν ὕcτερον ἐκλήθη Eust. 360,

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Ϲήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής.
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,

V. ʟ. 851 δ' omitt. S. — 852 ἐξενετῶν A. καὶ ἐνετῶν G. — 854 δώματ' ἔναιον: ἔργ' ἐνέμοντο Strabo XIII, 590. — 855 κρώμναν τ' G. ἐριθύνους L. — 856 Ἁλιζώνων EGH Strabo XII, 549. Et. Mg. 64, 1. αλιζώνων A. Ἀλαζώνων Cram. Epim. 78, 25. Ὀδίος ACHL: Ὁδίος EG Et. Mg. 64, 1. Schol. ω 304. — 857 τηλόθϊ L post ras. ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστὶν Steph. Byz. 77, 14. — 859 ἐρύσατο E 364, 10 et 19 GL: ἐρύσσατο ACH.

11. τὸν στίχον „Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν" μεταγράφουσιν οὕτως „Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης" Strabo VII, 330. φέρει δὲ τὸ ἔπος καὶ Εὔδοξος ἄνευ τοῦ ν̄ „Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶα" Schol. λ 239.

A. c. 852 Ἐνετῶν: Zenodotus Ἐνετῆς vel Ἐνέτης, conf. Strab. XII, 543; 553. Eust. 361, 19. — 855 Κρῶμνάν τ' Αἰγίαλόν τε γράφεται δὲ „Κρῶμναν Κωβίαλόν τε" Steph. Byz. 40, 17. γράφουσι δέ τινες „Κρῶμναν Κωβίαλόν τε" Strabo XII, 545, conf. Eust. 362, 29, qui addit Ἀπολλώνιος δὲ γράφει ἐν τοῖς ἑαυτοῦ „Κωβίαλον Κρώμναν τε καὶ ὑλήεντα Κύτωρον" (Apoll. Rhod. Argon. II, 942). παρ' Ὁμήρῳ δὲ μεταγράφεται ἀντὶ τοῦ „Κρώμναν τ' Αἰγίαλόν τε" „Κρώμναν Κρωβίαλόν τε" Schol. Apoll. Rhod. II, 942. post 855 nonnulli Καυκῶνας δ' αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων (Eust. Ἄμειβος ἢ Ἀμύμων, Schol. Υ 329 Ἄμειβος), οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον (Eust. κατὰ δώματα ναῖον ἢ κλυτὰ δώματ' ἔναιον, Schol. Υ 329 κλυτὰ δώματα ναῖον). ita Callisthenes apud Strabonem XII, 542. conf. Schol. Υ 329. Eust. 1210, 47. — 856 οἱ μὲν μεταγράφουσιν „Ἀλαζώνων", οἱ δ' „Ἀμαζώνων" ποιοῦντες, τὸ δ' „ἐξ Ἀλύβης" „ἐξ Ἀλόπης" ἢ „ἐξ Ἀλόβης" Strabo XII, 550. γράφει (Ἔφορος) γὰρ οὕτως „αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, ἐλθόντ' ἐξ Ἀλύπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστί" Strabo XII, 550, qui paullo infra addit καὶ ἡ μεταγραφὴ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίστιν καινοτομουμένη ἐπὶ τοσοῦτον σχεδιασμῷ ἔοικεν. Palaephatus Ἀλαζώνων teste Strabone XII, 551, Menecrates et Apollodorus Ἁλίζωνων (XII, 552). λέγει (ὁ γεωγράφος) δὲ καὶ ὅτι τὸ Ἁλιζώνων οὐ μόνον Ὀλιζώνων τινὲς μεταγράφουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀλαζώνων Eust. 363, 18. — 857 ἐξ Ἀλύβης: Ἀλύπης Palaephatus apud Strabonem XII, 551. ἐκ Χαλύβης alii teste Strabone XII, 549; 551. τὸ δὲ „ἐξ Ἀλύβης" „ἐξ Ἀλυβῶν" τινὲς γράφουσιν, ἕτεροι δὲ „ἐκ Χαλύβων", ἄλλοι „ἐξ Ἀλόπης", ἢ κατὰ Μενεκράτην „ἐξ Ἀλόβης", ἔτι δὲ καὶ „ἐκ Χαλύβης" Eust. 363, 12. — 859 ἐρύσατο etsi non hoc, sed omnibus ceteris locis habent libri meliores uno σ̄ scriptum, conf. Ε 344, Λ 363, Ο 290, Υ 194, 450, α 6, ξ 279, χ 372.

ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερϲὶ ποδώκεοϲ Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶαϲ κεράιζε καὶ ἄλλουϲ.
Φόρκυϲ αὖ Φρύγαϲ ἦγε καὶ Ἀϲκάνιοϲ θεοειδὴϲ
τῆλ᾽ ἐξ Ἀϲκανίηϲ· μέμαϲαν δ᾽ ὑϲμῖνι μάχεϲθαι.
Μῄοϲιν αὖ Μέϲθληϲ τε καὶ Ἄντιφοϲ ἡγηϲάϲθην,
υἷε Ταλαιμένεοϲ, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
οἳ καὶ Μῄοναϲ ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶταϲ.
Νάϲτηϲ αὖ Καρῶν ἡγήϲατο βαρβαροφώνων,
οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ᾽ ὄροϲ ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰϲ Μυκάληϲ τ᾽ αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἀμφίμαχοϲ καὶ Νάϲτηϲ ἡγηϲάϲθην,
Νάϲτηϲ Ἀμφίμαχόϲ τε, Νομίονοϲ ἀγλαὰ τέκνα,
ὃϲ καὶ χρυϲὸν ἔχων πόλεμον δ᾽ ἴεν, ἠύτε κούρη,
νήπιοϲ, οὐδέ τί οἱ τό γ᾽ ἐπήρκεϲε λυγρὸν ὄλεθρον,

V. l. 861 τρῷαϲ κεραΐζετο ἄλλουϲ G. — 862 αὖ: δὲ Strabo XIV, 680. δ᾽ αὖ Schol. N 793. — 863 ὑϲμίνῃ GL. — 864 μηιόϲιν S. μῄοϲι δ᾽ αὖ G. — 865 Ταλαιμένεοϲ: πυλαιμένεοϲ S. πηλεμένεοϲ G. γυγέη[αι] C. γυγαίηι A. — 866 ὕπο A. γεγαώταϲ G. — 867 Νάϲτηϲ: Μάϲθληϲ Strabo XIV, 661. Ναύϲτηϲ, μάλιϲτα δὲ κατὰ τὰ πλείω καὶ ἀκριβέϲτερα τῶν ἀντιγράφων Νάϲτηϲ δίχα τοῦ υ Eust. 367, 1. — 868 φθιρῶν ACG Vrat. b.: φθειρῶν EHLS Hesych. IV, 240. Schol. B 494. Eust. 263, 23. Μυκάληϲ τ᾽: Μυκαληϲοῦ τ᾽ Schol. B 494. — 869 τὲ ῥοὰϲ ACH. — 870 ἂρ GH. ἀρ A. ναύϲτῆϲ C. — 871 νομείονοϲ H. — 872 ὃϲ δὴ χρυϲὸν G. ἔχον[ω] H. πόλεμον δ᾽ AHL. — 873 οὐδέ τι οἱ AGH. οὐδ᾽ ἔτι οἱ L. τό γ᾽: τόδ᾽ Pseudoplut. 140, 40.

A. c. 860, 861 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι Aristonicus. — 864 Μῄοϲιν et Μῄοναϲ Heraclides (ἄνευ τοῦ ι) apud Eust. 365, 27. Μέϲθληϲ: τινὲϲ καὶ Μέϲτρην γράφεϲθαι φαϲίν Eust. 366, 11. — 865 Γυγαίη: γράφεται δὲ ἐν τοῖϲ ϲχολίοιϲ καὶ ὅτι ἡ Μαϲϲαλιωτικὴ ἔκδοϲιϲ ἀντὶ τοῦ Γυγαίη λίμνη γυραίωϲ (γυραίη?) εἶχεν Eust. 366, 12. λίμνη Aristarchus: λίμνῃ Chaeris et Diodorus. οἱ δὲ ϲχολιαϲταὶ τὸ μὲν Γυγαίη δέχονται κατ᾽ εὐθεῖαν πτῶϲιν, τὸ δὲ λίμνῃ κατὰ δοτικήν Eust. 366, 3. ἀρέϲκει τοῖϲ παλαιοτέροιϲ εὐθεῖαν εἶναι καὶ τὸ λίμνη, καθὰ καὶ τὸ Γυγαίη Eust. 366, 8. — 866 προϲγράφουϲί τινεϲ τοῦτο τέταρτον ἔποϲ „Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδηϲ ἐν πίονι δήμῳ". οὐδεμία δ᾽ εὑρίϲκεται Ὕδη ἐν τοῖϲ Λυδοῖϲ Strabo XIII, 626. ἡ δὲ κατ᾽ Εὐριπίδην μετὰ τὸν τρίτον ϲτίχον, οὗ ἀρχὴ τὸ „οἳ καὶ Μῄοναϲ ἦγον" γράφει τέταρτον τοῦτον κατὰ ϲχῆμα ἐπαναλήψεωϲ „Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδηϲ ἐν πίονι δήμῳ" Eust. 366, 13. — 868 Φθιρῶν Herodianus, conf. Eust. 368, 12. Cram. An. Ox. II, 41, 17; 133, 19; 274, 7. Et. Mg. 792, 43. — 870, 871 ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀμφιμάχου ἐϲτὶ τὸ „ὃϲ καὶ χρυϲὸν ἔχων". ὁ δὲ Ϲιμωνίδηϲ ἐπὶ τοῦ Νάϲτου λέγει Aristonicus. videtur igitur Simonides hos versus non legisse. — 874, 875 in cod. A obelo notantur. intercidit scholium Aristonici socordia librarii; nam si Aristarchus versus 860, 861 Homero abiudicaverat, hos pro genuinis habere non potuit.

ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερϲὶ ποδώκεοϲ Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυϲὸν δ᾽ Ἀχιλεὺϲ ἐκόμιϲϲε δαΐφρων.
Ϲαρπηδὼν δ᾽ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκοϲ ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίηϲ, Ξάνθου ἄπο δινήεντοϲ.

ΙΛΙΑΔΟϹ Γ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόϲμηθεν ἅμ᾽ ἡγεμόνεϲϲιν ἕκαϲτοι,
Τρῶεϲ μὲν κλαγγῇ τ᾽ ἐνοπῇ τ᾽ ἴϲαν ὄρνιθεϲ ὥϲ,
ἠύτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἵ τ᾽ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέϲφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀνδράϲι Πυγμαίοιϲι φόνον καὶ κῆρα φέρουϲαι·
ἠέριαι δ᾽ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἴϲαν ϲιγῇ μένεα πνείοντεϲ Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ μεμαῶτεϲ ἀλεξέμεν ἀλλήλοιϲιν.
εὖτ᾽ ὄρεοϲ κορυφῇϲι νότοϲ κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέϲιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸϲ ἀμείνω,

V. l. 874 ὑπο A. — 875 ἀχιλλεὺϲ GH. ἐκόμιϲε G. — 876 ἦρχε CE GHL 1. man. — 877 ἄπο AH: ἀπὸ CE 368, 43; 369, 30 GL.

A. c. 877 ἄπο Aristarchus et Apollonius: ἀπὸ Ptolemaeus, sed conf. 839.

V. l. 1 ἕκαϲτοι: ἕκαϲτοϲ Eust. 1840, 8. — 2 τρῷεϲ CGL. τ᾽ post κλαγγῇ omitt. AEGHL Townl. Eton. Mosc. 1. Et. Mg. 344, 49. Cram. An. Ox. II, 472, 18. Zonar. Lex. 729: habent CDS Apoll. Lex. 3, 12. Io. Alex. 31, 30. Et. Mg. 516, 19. Cram. An. Par. I, 237, 30. Strabo XII, 574. — 5 κλαγγῖ D. ταί γε D 1. man.: τ᾽ αἶγε D 2. man. πέτωνται D. πέτανται Schol. Ε 249. — 7 omitt. G. τ᾽ αἴγε D ex corr. — 8 οἶδ᾽ CDGH. οἳ δ᾽ L. ἄρ ADEGHL. ἴϲαν D. — 10 ὥϲ τ᾽ ὄρεοϲ G. ceteri εὖτ᾽ ὄρεοϲ cum Schol. T 386. Et. Mg. 398, 46; 56; 57. Eust. 117, 37. Apoll. de Adv. 558, 7. κορυφαῖϲι G. ὀμίχλην: ὁμίχλην ACDE 373, 26; 42. — 11 οὔ τι: οὔτε L.

A. c. 3 Ϲέλευκοϲ καὶ οἱ πλεῖϲτοι ὑγιῶϲ ἐφίϲτων τῷ „οὐρανόθι πρό". ἡ γὰρ εἰϲ θι παραγωγὴ τὸ ἐν τόπῳ ϲημαίνει. ὅπερ τινὲϲ μετέγραψαν τὸ „οὐρανόθεν", ἵνα τὸ ἐκ τόπου δηλωθῇ Apoll. de Adverb. 608, 17. — 10 εὖτ᾽ ὄρεοϲ Aristarchus: ηὖτε ὄρεοϲ Chia et Massiliensis cum quibusdam aliis, conf. Schol. T 386. Et. Mg. 398, 46 sqq. ὀμίχλην, conf. A 359. — 11 Aristarchus ἀμείνω: ὅτι τινὲϲ γράφουϲι ϲὺν τῷ ν ἀμείνων Aristonicus. conf. Et. Mg. 82, 43 et Et. Gud. 44, 31 ἀμείνω χωρὶϲ τοῦ ν.

τόςςόν τίς τ' ἐπιλεύςςει, ὅςον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵηςιν·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποςςὶ κονίςαλος ὤρνυτ' ἀελλὴς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρηςςον πεδίοιο.
οἳ δ' ὅτε δὴ cχεδὸν ἦcαν ἐπ' ἀλλήλοιcιν ἰόντες,
Τρωcὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
παρδαλέην ὤμοιcιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίςτους
ἀντίβιον μαχέςαςθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόηςεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ cώματι κύρcας,
εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεcθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν
cεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖcιν ἰδών· φάτο γὰρ τίcεcθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων cὺν τεύχεcιν ἆλτο χαμᾶζε.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόηςεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἐν προμάχοιcι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

V. L. 12 τόςςόν A. τίς τ': τις D. ἐπιλεύςει CDE. ὅςον ἐπὶ S. ὅςςον ἐπὶ D. ἐπι A. λάαν DG. ἵηςιν A. ἵηςιν D. — 13 ὡς A. ποςὶ D. κονίςαλος ACDGH Lips. Townl.: κονίςςαλος EL. ὄρνυτ' L Et. Mg. 19, 55. — 14 διέπρηςον CL. — 15 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἐπαλλήλοιςιν A. — 16 τρῳςὶ L. τρωςὶ DG Schol. Η 8. τοῖςιν μὲν E. — 17 παρδαλίην S. — 18 ὃ ACDGHL Cram. Epim. 108, 21. Et. Mg. 289, 29. — 19 προκαλλίζετο D. — 22 βιβῶντα ACDE 374, 7; 375, 32 GHLS Et. Mg. 197, 22; 574, 23. Et. Gud. 378, 8: recentiores βιβάντα, quod omni caret librorum auctoritate. — 23 ὥς τε DGHL: ceteri ὥςτε. ἐπι L. — 26 ςεύονται DL Et. Gud. 214, 18. — 27 ὡς A. θεοειδῆ C. — 28 τίςεςθαι AG: τίςαςθαι CDHLS Et. Or. 32, 10. ἀλείτην: ἀλίτην Et. Or. 32, 10. — 29 ἄλτο C. ἆλτο S. χαμᾶζε A: χαμάζε CDGHL. — 31 κατεπλήγη: κατεπλάγη C 1. man. HL.

A. c. 13 κονίςαλος: Ἀριςτοφάνης γράφει κονιςάλου Schol. BL. — 18 αὐτὰρ ὃ δοῦρε: αὐτὰρ δοῦρε Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus (teste Schol BL), Callistratus, Ixion, αἱ χαριέςτεραι. — 19 Ζηνόδοτος ἠθέτηκε Schol. A. — 19, 20 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι Aristonicus. — 20 Aristarchus δηιοτῆτι: alii δηιότητι, conf. Zonar. Lex. 499. — 22 βιβῶντα, conf. Ν 807, λ 539, ο 255, H. T. 215 — 28 τίςεςθαι: τίςαςθαι cf. Γ 366, υ 121. Aristarchus ἀλείτην: ἀλείτας Zenodotus (cf. υ 121). de scriptura ἀλίτην vide H. T. 184. — 29 χαμᾶζε Herodianus, non χαμάζε.

ὡϲ δ' ὅτε τίϲ τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορϲοϲ ἀπέϲτη
οὔρεοϲ ἐν βήϲϲῃϲ, ὑπό τε τρόμοϲ ἔλλαβε γυῖα,
ἄψ δ' ἀνεχώρηϲεν, ὦχρόϲ τέ μιν εἷλε παρειάϲ,
ὣϲ αὖτιϲ καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
δείϲαϲ Ἀτρέοϲ υἱὸν Ἀλέξανδροϲ θεοειδήϲ.
τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεϲϲεν ἰδὼν αἰϲχροῖϲ ἐπέεϲϲι·
Δύϲπαρι, εἶδοϲ ἄριϲτε, γυναιμανέϲ, ἠπεροπευτά,
αἴθ' ὄφελεϲ ἄγονόϲ τ' ἔμεναι ἄγαμόϲ τ' ἀπολέϲθαι.
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἦ που καγχαλόωϲι κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
φάντεϲ ἀριϲτῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
εἶδοϲ ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔϲτι βίη φρεϲὶν οὐδέ τιϲ ἀλκή·
ἦ τοιόϲδε ἐὼν ἐν ποντοπόροιϲι νέεϲϲι
πόντον ἐπιπλώϲαϲ, ἑτάρουϲ ἐρίηραϲ ἀγείραϲ,
μιχθεὶϲ ἀλλοδαποῖϲι γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγεϲ
ἐξ ἀπίηϲ γαίηϲ, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
πατρί τε ϲῷ μέγα πῆμα πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
δυϲμενέϲιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ ϲοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειαϲ ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
γνοίηϲ χ', οἵου φωτὸϲ ἔχειϲ θαλερὴν παράκοιτιν.
οὐκ ἄν τοι χραίϲμῃ κίθαριϲ τά τε δῶρ' Ἀφροδίτηϲ,

V. l. 33 τε omitt. GHL Rhet. Gr. III, 240, 13; 25. — 34 βήϲϲῃϲ' L Cant. βήϲῃϲ D Townl. βήϲϲαιϲ G. ἔλαβε D. — 35 ἄψ δ' ACDE bis GHL Eton.: vulgo ἄψ τ', quod in nullo codice repperi. — 36 ὧϲ δ' Rhet. Gr. III, 222, 12. ὡϲ A. αὖθιϲ CDH Rhet. Gr. III, 201, 22. αὖθιϲ ἢ αὖτιϲ E 377, 11. τρῴων CGL. — 37 ἀτρέῶϲ (ο superscr.) C. ἀτρέωϲ D. — 38 ἐπέεϲϲι CE. — 39 ἠπεροπεύτα G. — 40 ὄφελέϲ τ' S. ἔμμεναι DGH. — 41 πολυκέρδιον C. — 42 ἔμμεναι DGH. — 43 ἤ D. εἴ που παγκαλόωϲι Bekk. Anecd. 1148. κάρη κομόωντεϲ A: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 44 καλλόν G. — 45 ἔπ' omnes libri mei. οὔτέ τιϲ D. — 46 ἦ: ἢ CL. νέεϲϲι ACEGH. — 47 ἀρίηραϲ Barocc. Eton. — 51 δυϲμενέϲι DH. δυϲμενέεϲϲι CG. κατηφίην D. δέ ϲοι CDEL. — 53 γνοίηϲ θ' Eton. Vrat. A. — 54 ἄν τι E. ἄν ϲοι L.

A. c. 35 παρειάϲ Aristophanes et Aristarchus: παρειά altera Aristarchi (?). παρειά δυϊκῶϲ Ixio, cui adversatur Ptolem. Ascalonita. παρῃά Dion. Sidonius, cf. H. T. 332. — 40 post hunc „μηδέ τι γούναϲιν οἷϲιν ἐφέϲϲαϲθαι φίλον υἱόν“ (I 455) Dionysius Scythobrachion apud Eust. 380, 30. — 42 ὑπόψιον: ἐπόψιον Aristophanes. — 43 ἦ Herodianus. — 46 ἦ Herodianus et Nicanor: alii ἤ. — 51 κατηφείην Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes, Argolica, αἱ χαριέϲταται: κατηφείη Zenodotus. — 54 κίθαριϲ: τινὲϲ μετέγραψαν κίδαριϲ Aristonicus, conf. Eust. 381, 13.

ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ᾽ ἐν κονίῃσι μιγείης.
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
λάινον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ᾽, ὅσσα ἔοργας.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ᾽ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ᾽ ὑπὲρ αἶσαν,
αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,
ὅς τ᾽ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ᾽ ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ
νήιον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ᾽ ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
μή μοι δῶρ᾽ ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
οὔ τοι ἀπόβλητ᾽ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ᾽ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
νῦν αὖτ᾽, εἴ μ᾽ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ἔμ᾽ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
συμβάλετ᾽ ἀμφ᾽ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ᾽ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ᾽ ἀγέσθω·
οἱ δ᾽ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ᾽ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας
μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ᾽ ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
τῷ δ᾽ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

V. l. 56 τρῷες GH. δειλήμονες D. ἤ τέ κεν D. ἤ ῥά κεν G. — 57 ἔσσο D. — 61 ὅς τ᾽: ὃς G. εἶσι DG. ὑπανέρος A. — 63 ὥς τοι EGL. ἐνὶ: ἐν E. ἐστί ACG. — 64 χρυσῆς ACDEGHLS Schol. K 479. — 65 οὔ τοι: οὔτι DGS. — 66 ὅσσά κεν AC. — 67 με θέλεις DL. — 67 Τρῶας κάθισον Et. Mg. 483, 18. τρῷας G. — 70 συμβάλλετ᾽ G. ἑλένην D. — 71 κρείσσών D. — 72 ἄγεσθαι H Vrat. c. — 75 ἀχαΐδα L. — 76 *αὖτε χάρη: libri αὖτ᾽ ἐχάρη. — 77 καί ῥ᾽: ὅ ῥ᾽ S. μέσον G. τρώων GL. — 78 abest a cod. A. μέσον G. τοὶ δ᾽: οἵδ᾽ H. ἱδρύνθησαν D. ἱδρύθησαν H. — 79 κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες.

A. o. 55 μιγείης, conf. G. Hermann. Opusc. II, 34. — 56 δειδήμονες: Zenodotus ἐλεήμονες, conf. Schol. Γ 453, H 390. — 57 ἕσσο Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus: videntur alii εἶσο scripsisse. — 64 χρυσέης: χρυσῆς, χρυσῇ fere omnibus locis in libris occurrunt (vide indicem editionis Odysseae p. 352), vitio librariorum, qui formas orationis solutae poëticis substituerunt. — 71 κρείσσων: κρείσσω Zenodotus. — 74 ναίοιτε: ναίοιμεν Zenodotus. — 76 αὖτε χάρη, conf. H. U. 99 sq.

ἰοῖϲίν τε τιτυϲκόμενοι, λάεϲϲί τ' ἔβαλλον.
αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἴϲχεϲθ' Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
ϲτεῦται γάρ τι ἔποϲ ἐρέειν κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἔϲχοντο μάχηϲ ἄνεῴ τε γένοντο
ἐϲϲυμένωϲ. Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροιϲιν ἔειπε·
κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοὶ
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκοϲ ὄρωρεν.
ἄλλουϲ μὲν κέλεται Τρῶαϲ καὶ πάνταϲ Ἀχαιοὺϲ
τεύχεα κάλ' ἀποθέϲθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέϲϲῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
οἴουϲ ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμαϲι πᾶϲι μάχεϲθαι.
ὁππότεροϲ δέ κε νικήϲῃ κρείϲϲων τε γένηται,
κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέϲθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιϲτὰ τάμωμεν.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ·
κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιϲτα γὰρ ἄλγοϲ ἱκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείουϲ καὶ Τρῶαϲ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποϲθε
εἵνεκ' ἐμῆϲ ἔριδοϲ καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆϲ.
ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατοϲ καὶ μοῖρα τέτυκται,

V. L. 80 ἰοῖϲι DGH Schol. Θ 347, Φ 50. τε omitt. CDG. — 81 ὃ ACDGHL. — 83 τι: τοι Eust. 299, 14. — 84 οἳ δ' D. οἷδ' CHL. ἄνεῳ AE 387, 36; 43; 46 GLS. — 85 ἔειπε CGH. — 86 τρῷεϲ G. εὐκνήμιδεϲ CDGL. post hunc addunt ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι κελεύει CG Barocc. Cant. Mor. Lips. Townl. Harl. Eton., conf. Θ 6. — 88 τρῷαϲ G. — 89 ἐπι A. πολυβοτείρη D. — 90 ἐϲ μέϲϲον Vrat. a. — 91 οἴουϲ δ' D. — 92 κρείϲϲων τὲ AD. κρείττων L Schol. Γ 457. Plutarchus Quaest. conv. 9, 13, 1 huic versui substituit eum, qui legitur 255. — 93 γυναῖκάδε H. — 94 τάμοιμεν G. — 95 ὥϲ A. οἳ δ' D. οἷδ' CL. — 97 ἐμοῖο H Cant. Vrat. b. — 98 διακριθήμεναι C 1. man. DGL. ἤδη: ἄμφω S Cant. Harl. — 99 τρῷαϲ GL. πολλὰ κακὰ D. πέποϲθε A. πέποιϲθε S. — 100 ἐμεῖο ἔριδοϲ G. εἵνεκ' DH. — 101 ὁποτέρω L. τετύκτω D.

A. c. 84 ἄνεῳ: ἄνεω Apollonius cum Aristarcho, cf. H. T. 191. — 92 Aristarchus κρείϲϲων: κρείϲϲω Zenodotus ut 71. — 99 Aristarchus Ἀργείουϲ καὶ Τρῶαϲ: Ἀργεῖοι καὶ Τρῶεϲ Zenodotus. Herodianus πέποϲθε: πέπαϲθε Aristarchus, cf. H. T. 336. — 100 Aristarchus ἀρχῆϲ: ἄτηϲ Zenodotus, conf. Schol. Ω 28.

τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
γῇ τε καὶ ἠελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο.
καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρνα κέλευεν

V. L. 102 τεθναίη G. τεθνέη D. διακριθεῖτε GL Schol. Ω 264. διακριθῆτε C Vrat. a. διακρινθῆτε Barocc. Eton. Vrat. A. Pseudoplut. 106, 44. διακρίνθητε Bekk. An. 1266. διακριθείητε D, conf. ω 531. — 103 οἴσεται δ' ἄρνα H. οἴσετε δ' Suidas I, 1, 237, 2. οἴσατε Zonar. Lex. 1436. ἕτερον μὲν λευκὸν G. — 105 ἄξατε G. τάμῃ H. τάμνοι Apoll. Lex. 150, 17. — 108 ἀεὶ G. — 109 μετέειςιν C. πρόσω καὶ ὀπίσω E. — 110 λεύσει D. μεταμφοτέροισι A. — 111 ὡς A. οἳ δ' DL. οἷδ' CH. τρῷες τε CG. — 112 εὐχόμενοι H et supra γρ. ἐλπό. παύσασθαι ACDEGHLS Barocc. Cant. Lips. Vrat. a. A. Townl. Eton. Mosc. 1. 3. Schol. B 12: vulgo παύσεσθαι. — 113 ἔρυξαν: ἔρυσαν S. — 116 προτι A. πρὸ τὶ H. ἔπεμπε ADH. ἔπεμψε CGS Lips. Townl. Eton. Vrat. a. A. — 117 ἄρνάς τε AC. ἄρνας τὲ D. καλέσαι G. — 118 ὃ ACDGHL. — 119 ἔπι: ἐπὶ ACDGHL. * ἄρνα κέλευεν: vulgo ἄρν' ἐκέλευεν cum AH. ἄρν' ἐκέλευσεν CDGLS Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. A. Eton. Mosc. 1. Athenaeus XIV, 660.

A. C. 102 διακρινθεῖτε διὰ διφθόγγου ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων φέρει τὴν παραλήγουσαν Eust. 388, 26. cf. Et. Mg. 267, 36. — 103 οἴσετε Aristarchus, ut 105 ἄξετε. — 108—110 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 112 παύσασθαι librorum optimorum auctoritate ita firmatur, ut ab iis recedere nisi gravissimis de causis non liceat. Sed nostro loco nulla est causa, cur auctoritatem librorum deseramus (ἔλπομαι enim non solum aoristo iungitur, si quid iam factum esse creditur, sed etiam si quid tam certe exspectatur, ut paene factum esse existimare possis), quin etiam aoristus esset praeferendus, si libri meliores in hac scriptura non ita consentirent, sicut Γ 98 φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη, Γ 366 ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος, υ 121 φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.

οἰϲέμεναι· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἀπίθηϲ᾽ Ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ἶριϲ δ᾽ αὖθ᾽ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελοϲ ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδηϲ εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδοϲ ἀρίϲτην.
τὴν δ᾽ εὗρ᾽ ἐν μεγάρῳ· ἣ δὲ μέγαν ἱϲτὸν ὕφαινε
δίπλακα πορφυρέην, πολέαϲ δ᾽ ἐνέπαϲϲεν ἀέθλουϲ
Τρώων θ᾽ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓϲ ἕθεν εἵνεκ᾽ ἔπαϲχον ὑπ᾽ Ἄρηοϲ παλαμάων,
ἀγχοῦ δ᾽ ἱϲταμένη προϲέφη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ·
δεῦρ᾽ ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέϲκελα ἔργα ἴδηαι
Τρώων θ᾽ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἳ πρὶν ἐπ᾽ ἀλλήλοιϲι φέρον πολύδακρυν ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἳ δὴ νῦν ἕαται ϲιγῇ, πόλεμοϲ δὲ πέπαυται,
ἀϲπίϲι κεκλιμένοι, παρὰ δ᾽ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδροϲ καὶ ἀρηίφιλοϲ Μενέλαοϲ
μακρῇϲ ἐγχείῃϲι μαχήϲονται περὶ ϲεῖο·
τῷ δέ κε νικήϲαντι φίλη κεκλήϲῃ ἄκοιτιϲ.
ὣϲ εἰποῦϲα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρόϲ τε προτέροιο καὶ ἄϲτεοϲ ἠδὲ τοκήων.
αὐτίκα δ᾽ ἀργεννῇϲι καλυψαμένη ὀθόνῃϲιν
ὡρμᾶτ᾽ ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουϲα,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ᾽ ἕποντο,

V. l. 120 ὃ GL. ὃδ᾽ CDH. ἄρ᾽ omitt. D. ἂρ HL. — 121 ἦλθε D. — 122 ἀντϊνορίδαο D. ἀντηνορείδαο G. — 123 εἶχε omnes. ἑλικάων D. — 125 ἣ Athenaeus V, 191. ἠδὲ μέγαν G. ὕφαινε ACEGH Athenaeus. — 126 μαρμαρέην ACDE 392, 30; 393, 2 GHS Athenaeus. Schol. Theocr. XV, 34: πορφυρέην L. πολέαϲ: πολλοὺϲ Schol. Theocr. II, 18. Apoll. Lex. 129, 1. — 127 τρῴων GL. — 128 οὓϲ, ἕθεν A. οὓϲ ἕθεν CDEGHL Athenaeus V, 191. Apoll. Lex. 63, 11. Et. Mg. 124, 11. Schol. A 114. ὑπὲρ ἄρηοϲ D. — 131 τρῴων CGL. — 133 πτολέμοιο S. — 134 οἳ GH. ἕαται A. πόλεμόϲδε D. — 135 παρα AGH. — 137 μακρῆϲ᾽ D. μακροῖϲ ἐγχείοιϲι G. — 138 τῶ δέ γε L. γυνή: γρ. φίλη H. — 139 ὡϲ A. ἵμερον A. — 140 προτεροῦ E. — 141 ἀργενῇϲϊ DG. — 142 κατα ACDL. κατὰ, δάκρυ χέουϲα S. — 143 τῇ γε: τῇδε S Cant.

A. c. 122 γαλόῳ Trypho et Herodianus, conf. Eust. 391, 43. Et. Mg. 220, 9. Cram. Epim. 100, 25. — 126 πορφυρέην Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus. — 128 οὓϲ ἑθεν Herodianus, sed conf. Il. Pros. A 114, ubi οὓϲ ἕθεν scribi iubet, vid. H. T. 236.

Αἴθρη, Πιτθῆοϲ θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπιϲ.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Cκαιαὶ πύλαι ἦϲαν.
οἳ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηοϲ,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
εἵατο δημογέροντεϲ ἐπὶ Cκαιῇϲι πύλῃϲι,
γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἐϲθλοί, τεττίγεϲϲιν ἐοικότεϲ, οἵ τε καθ' ὕλην
δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεϲϲαν ἱεῖϲι.
τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορεϲ ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἳ δ' ὡϲ οὖν εἴδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦϲαν,
ἦκα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
οὐ νέμεϲιϲ Τρῶαϲ καὶ ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιοὺϲ
τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάϲχειν·
αἰνῶϲ ἀθανάτῃϲι θεῆϲ εἰϲ ὦπα ἔοικεν·
ἀλλὰ καὶ ὧϲ, τοίη περ ἐοῦϲ', ἐν νηυϲὶ νεέϲθω,
μὴ δ' ἡμῖν τεκέεϲϲί τ' ὀπίϲϲω πῆμα λίποιτο.
ὣϲ ἄρ' ἔφαν, Πρίαμοϲ δ' Ἑλένην ἐκαλέϲϲατο φωνῇ·
δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦϲα φίλον τέκοϲ ἵζευ ἐμεῖο,

V. ι. 144 τὲ C. — 146 οἵδ' H: ceteri οἱ δ'. ἀμφι A. — 147 λάμπόν τε AD. λάμποντα G. Κλυτίον ACDEG: κλύτιόν HL. — 148 οὐκαλέγων L. τὲ C. τε omitt. G. — 149 εἵατο CD. ϲκαιαῖϲϊ πυλαῖϲϊ G. πύλῃϲι CDH. — 150 γέραι S. γρ. καὶ γήρεϊ ὡϲ οὔδεϊ A. δὴ: δὲ G. — 152 δενδρέῳ ACDEGH. δένδρω L. δένδρει Diog. Laert. III, 9. ἑζόμενοι S Cant. λυριόεϲϲαν G. ἱεῖϲι GH Diog. Laert. III, 9. Bachm. Anecd. II, 180, 12. ἱεῖϲι D. ἱεῖϲιν L. ἵεῖϲιν A. ἱεῖϲιν CEG Schol. Λ 270. — 153 τοῖοι: τοῖϲιν G. τρῴων GL. ἦντ': ἧντ' D. εἶντ' G. ἐπι A. — 154 οἳ δ' CHL Apoll. Lex. 137, 33. εἴδονθ' ACHL Harl. Vrat. a. A. ἴδονθ' D. εἶδον θ' S: εἶδον G Apoll. Lex. 137, 33. Hesych. IV, 335. Et. Mg. 697, 36, conf. Θ 251. — 155 ἧκα G. — 156 τρῷαϲ G. τρῶαϲ τε καὶ HL. εὐκνήμϊδαϲ CDGHL. — 157 τοίηδ' D. — 158 ἀθανάτῃϲι Athen. V, 188; XIII, 566. Et. Mg. 36, 6. θεῆϲ ACE 148, 32 L Athen. V, 188; XIII, 566. Et. Mg. 36, 6. Bekk. An. 8, 31. Rhet. Gr. II, 390, 7. Schol. ρ 24. θεῆϲ' DH: θεαῖϲ G Eust. 397, 9; 33; 1369, 8. Schol. Τ 282. Cram. Epim. 218, 32. ἔοικεν: ἐῴκει L Eust. 1369, 8. — 159 ὣϲ A: ceteri ὧϲ. ἐοῦϲα D. — 160 μὴ δ' ACDL. μὴ G: ceteri μηδ'. ὀπίϲω E. λίπηται E 398, 8 L. — 161 ὡϲ A. ἆρ DG. ἐκαλέϲϲατο: καλέϲϲατο CD. καλέϲατο G. — 162 ἵζευ D. ἵζου G. ἐμοῖο S.

A. c. 144 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. Η 9, 10. — 147 Κλυτίον, conf. H. T. 399. — 152 δενδρέῳ Aristarchus: Zenodotus δένδρει. — 155 ἦκα: ὦκα Zenodotus et Crates. — 157 τοιῇδ' Herodianus, conf. Et. Mg. 416, 21: τοίηδ' Schol. V ad Ω 15. — 158 θεῆϲ: θεαῖϲ, cf. H. T. 279. — 159 ὣϲ Herodianus, vide A 116.

ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόςιν πηούς τε φίλους τε·
οὔ τί μοι αἰτίη ἐςcί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰςιν,
οἵ μοι ἐφώρμηςαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
ὥς μοι καὶ τόνδ᾽ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
ὅς τις ὅδ᾽ ἐςτὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε.
ἤ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔαςι·
καλὸν δ᾽ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖςιν,
οὐδ᾽ οὕτω γεραρόν· βαςιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
τὸν δ᾽ Ἑλένη μύθοιςιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
αἰδοῖός τέ μοί ἐςcι φίλε ἑκυρὲ δεινός τε·
ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακός, ὁππότε δεῦρο
υἱέι ςῷ ἑπόμην θάλαμον γνωτούς τε λιποῦςα
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
ἀλλὰ τά γ᾽ οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουςα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ᾽ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς·
οὗτός γ᾽ Ἀτρείδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον, βαςιλεύς τ᾽ ἀγαθὸς κρατερός τ᾽ αἰχμητής·
δαὴρ αὖτ᾽ ἐμὸς ἔςκε κυνώπιδος, εἴ ποτ᾽ ἔην γε.
ὣς φάτο, τὸν δ᾽ ὁ γέρων ἠγάςςατο φώνηςέν τε·
ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἤδη καὶ Φρυγίην εἰςήλυθον ἀμπελόεςςαν,
ἔνθα ἴδον πλείςτους Φρύγας ἀνέρας, αἰολοπώλους,

V. l. 163 ἴδῃ ADHL Schol. Ε 695, α 238: ἴδῃς CE 398, 43 GS. τὸ δὲ ἴδῃς γρ. καὶ ἴδῃ Eust. 398, 44. — 164 οὔ τί μοι A Bekk. An. 826, 12; 828, 17; 829, 6. Eust. 70, 16: vulgo οὔτι μοι. αἴτιοι εἰςὶν GL. — 166 ἐξονομήνης (ος) Et. Gud. 182, 12. — 167 ἀχαιῶν D. — 168 ἔαςι CGH. — 169 εἶδον ὀφθαλμοῖς H. — 170 δὲ ἀνδρὶ Athen. XIII, 566. ἔοικε CG. — 172 δέ μοί Apoll. Lex. 57, 22. μοι ἐςcὶ ACDEGHL Et. Mg. 29, 25; 324, 53. Eust. 873, 10; 1357, 50. Apoll. Lex. 15, 8. — 173 ἀδεῖν E bis GL. ἀδδειν D. — 174 γνωςτούς D. — 175 ὁμιλικίην D. — 177 μεταλᾶς D. — 178 οὗτος δ᾽ Apoll. de Synt. 73, 12. γ᾽ omitt. G. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 179 κρατερὸς αἰχμητής D. — 181 ὡς A. φᾶτο D. ἠγάςατο DG Et. Mg. 614, 5. — 182 μοιριγενὲς D Zonar. Lex. 458. — 183 ἤ D. ῥὰ DH. — 184 ἐςήλυθον H. — 185 ἔνθ᾽ εἶδον E. φρύγας, ἀνέρας A. ἀνέρες (ας) H. αἰοπώλους G.

A. c. 163 ἴδῃ Aristarchus: ἴδῃς Zenodotus, vide Cram. Epim. 209, 16 et Aristonicum apud Schol. A ὅτι χωρὶς τοῦ ς̄ γράφειν ὁμηρικώτερον. — 176 τάγ᾽: διὰ τοῦ κε̄ ςυνδέςμου ςυνάλειπται τάκε. γρ. δὲ καὶ τάγε Schol. A.

λαοὺϲ Ὀτρῆοϲ καὶ Μυγδόνοϲ ἀντιθέοιο,
οἵ ῥα τότ᾽ ἐϲτρατόωντο παρ᾽ ὄχθαϲ Ϲαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουροϲ ἐὼν μετὰ τοῖϲιν ἐλέχθην
ἤματι τῷ, ὅτε τ᾽ ἦλθον Ἀμαζόνεϲ ἀντιάνειραι·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ οἳ τόϲοι ἦϲαν, ὅϲοι ἑλίκωπεϲ Ἀχαιοί.
δεύτερον αὖτ᾽ Ὀδυϲῆα ἰδὼν ἐρέειν᾽ ὁ γεραιόϲ·
εἴπ᾽ ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκοϲ, ὅϲ τιϲ ὅδ᾽ ἐϲτί·
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτεροϲ δ᾽ ὤμοιϲιν ἰδὲ ϲτέρνοιϲιν ἰδέϲθαι.
τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸϲ δὲ κτίλοϲ ὣϲ ἐπιπωλεῖται ϲτίχαϲ ἀνδρῶν·
ἀρνειῷ μιν ἐγώ γε ἐίϲκω πηγεϲιμάλλῳ,
ὅϲ τ᾽ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειθ᾽ Ἑλένη Διὸϲ ἐκγεγαυῖα·
οὗτοϲ δ᾽ αὖ Λαερτιάδηϲ, πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
ὃϲ τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκηϲ κραναῆϲ περ ἐούϲηϲ,
εἰδὼϲ παντοίουϲ τε δόλουϲ καὶ μήδεα πυκνά.
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντήνωρ πεπνυμένοϲ ἀντίον ηὔδα·
ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔποϲ νημερτὲϲ ἔειπεϲ·
ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ᾽ ἤλυθε δῖοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ
ϲεῦ ἕνεκ᾽ ἀγγελίηϲ ϲὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
τοὺϲ δ᾽ ἐγὼ ἐξείνιϲϲα καὶ ἐν μεγάροιϲι φίληϲα,
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Τρώεϲϲιν ἐν ἀγρομένοιϲιν ἔμιχθεν,
ϲτάντων μὲν Μενέλαοϲ ὑπείρεχεν εὐρέαϲ ὤμουϲ,

V. l. 186 μυγδόνοϲ ACDEGH Cant. Mor. Lips. Vrat. A. Cram. An. Par. III, 348, 20. — 187 οἵ ῥὰ D. — 188 ἐλέχθην: ἐλέγμην Strabo XII, 552; XIV, 681. — 189 τ᾽ omitt. G. — 190 οὐδ᾽ οἳ ACDL: οὗτοι Philem. Lex. 26, 35. τοὶ G. τόϲϲοι D. — 191 αὖθ᾽ C. ὀδυϲϲῆα DGH. — 192 εἶπ᾽ D. ἐϲτί ACGH. — 193 κεφαλὴν H. — 194 ἠδὲ G. — 195 πολυβοτείρῃ D. — 196 κτῖλοϲ D. ὡϲ A. — 197 μιν: μὲν S. ἔγωγ᾽ G. — 198 οἰῶν ACEL Et. Mg. 669, 22. Et. Gud. 465, 6. οἴων Et. Mg. 620, 23: vulgo ὀΐων. — 202 τὲ A. τε omitt. L. — 203 αὖτ᾽: αὖ L Lips. ηὖδα D. — 204 ἔειπαϲ GL Mor. Barocc. Vrat. a. 1. man. Lips. 1. man. — 205 ἦλθε D. — 206 ϲεῦ, ἕνεκ᾽ G. ἕνεκ᾽, ἀγγελίηϲ A. — 207 τούϲδε δ᾽ ἐγὼ ξείνιϲα L. ἐξείνιϲα G. — 208 ἀμφοτέρην Et. Mg. 179, 34. — 209 τρῴεϲϲιν L. — 210 ὑπήρεχεν D.

A. c. 193 κεφαλῇ: κεφαλὴν Aristarchus. — 198 οἰῶν Ptolem. Ascalon. cum Aristarcho: ὀΐων Aristonicus, conf. Et. Mg. 620, 23. Eust. 408, 34. — 206 ϲεῦ: Zenodotus ϲῆϲ (vel ἧϲ), conf. Apoll. Lex. 7, 14.

ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυϲϲεύϲ·
ἀλλ' ὅτε δὴ μύθουϲ καὶ μήδεα πᾶϲιν ὕφαινον,
ἦ τοι μὲν Μενέλαοϲ ἐπιτροχάδην ἀγόρευε
παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέωϲ, ἐπεὶ οὐ πολύμυθοϲ
οὐδ' ἀφαμαρτοεπήϲ, εἰ καὶ γένει ὕϲτεροϲ ἦεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητιϲ ἀναΐξειεν Ὀδυϲϲεύϲ,
ϲτάϲκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεϲκε κατὰ χθονὸϲ ὄμματα πήξαϲ,
ϲκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίϲω οὔτε προπρηνὲϲ ἐνώμα,
ἀλλ' ἀϲτεμφὲϲ ἔχεϲκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώϲ·
φαίηϲ κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὔτωϲ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ ϲτήθεοϲ εἵη
καὶ ἔπεα νιφάδεϲϲιν ἐοικότα χειμερίῃϲιν,
οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυϲῆΐ γ' ἐρίϲϲειε βροτὸϲ ἄλλοϲ·
οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυϲῆοϲ ἀγαϲϲάμεθ' εἶδοϲ ἰδόντεϲ.
τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιόϲ·
τίϲ τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλοϲ Ἀχαιὸϲ ἀνὴρ ἠύϲ τε μέγαϲ τε,

V. l. 211 ἑζομένων D Schol. Ψ 711. — 213 ἤτοι libri cum Apoll. de Synt. 267, 11; de Coni. 524, 29; de Adv. 551, 1. ἐπιτροχάδην C. ἀγόρευε ACEGHL. — 215 εἰ καὶ CDE 406, 30; 407, 17 GHLS Apoll. Lex. 82, 1. Cram. Epim. 184, 6: ἦ καὶ AE 407, 18 Townl. Eton. Schol. Α 219. Schol. Plat. Gorg. 469 B. Et. Mg. 415, 19; 37. Et. Gud. 250, 43. Cram. An. Par. III, 126, 4; 156, 29; 302, 17. Epim. 190, 7. ἦ Cram. Epim. 193. 15. ἦεν H. — 217 ὑπαι L. κατα A. — 218 ὀπίϲϲω D. — 219 ἀΐδρεϊ AGH: ἀΐδρει CE 406, 37; 407, 35 L Schol. Ν 69. Et. Mg. 42, 33. ἀΐδρι S Cant. Townl. Vrat. b. c. ἀΐδρῐ (ε superscr.) D. — 220 φαίῃϲ G. κε: κεν ACDEGHL Schol. Ε 85. Draco de Metr. 43, 22. ζάκοτόν τέ τιν' ACDE GHL Lips. Baroec. Vrat. A. Townl. Mosc. 1. Schol. Ε 85: ζάκοτόν τινα S Draco de Metr. 43, 22. ἄμφρονα L. τ' αὔτωϲ CDEGL tres Vratt. Townl. Mosc. 1. τ' αὔτωϲ A. δ' (τ superscr.) αὔτωϲ H. θ' αὔτωϲ Macrob. Saturn. V, 14, 9. Draco de Metr. 43, 22. — 221 δὴ ὄπα ACDE 406, 31; 38 GHL Cant. Harl. Townl. Eton. Strabo I, 17. Gellius I, 15, 3. Schol. Λ 462, ι 491. τὲ AC. τὴν Schol. ι 491. εἵη Strabo I, 17. Gellius I, 15, 3. Cant. Harl. Townl. Eton. εἴη AD. ἵει G. ἵει CEHL Schol. Β 279. — 223 ὀδυϲ-ϲῆϊ DGH. ἐρίϲειε CDEG. ἐρίϲϲειεν H. — 224 ὀδυϲϲῆοϲ DGH. ἀγαϲάμεθ' DG. — 226 τίϲ τ' ἄρ DEL. τίϲ ταρ A. τὶϲ γὰρ G.

A. c. 211 ἄμφω δ' ἑζομένω Aristarchus: ἑζομένων Zenodotus, conf. Schol. Ψ 711. — 215 ἤ et ἦ Nicanor: Herodianus ἦ. — 217 ὑπαὶ Herodianus, conf. ad Β 824. — 220 κε: κεν v. H. U. 45. αὔτωϲ: conf. ἔτ' αὔτωϲ Ψ 268; οὐκ αὔτωϲ ξ 151. H. T. 210. — 221 δή ῥ' ὄπα in libris meis non inveni; videtur ῥ' hiatus evitandi causa a recentioribus editoribus additum esse; sed in caesura semiternaria non opus est hiatus causa consonantem interponere, de qua re egi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 498 sqq. optativum εἵη sententia postulat, ut 216 ἀναΐξειεν. — 226 τίϲ γὰρ Trypho apud Apoll. de Coni. 506, 32.

ἔξοχος Ἀργείων κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους;
τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς
ἕστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιούς,
οὕς κεν ἐῢ γνοίην καί τ' οὔνομα μυθησαίμην·
δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ·
ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ' ἔνι ποντοπόροισι,
νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν
αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοί ἐστιν.
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐΰφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

V. l. 227 κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ACDEGHLS. — 230 ἐνι A. ὡς A. — 231 ἠγερέθονται AC: ἠγερέθοντο DGH post ras. LS Cant. Mor. Townl. Vrat. a. b. — 232 ξείνισεν DEL. ξείνϊς' H. — 235 ἔϋ A. εὖ CDGHL. καὶ τοὔνομα CEHL. καί κ' οὔνομα C. — 236 δύω S. — 237 πολυδεύκην CS. — 238 τώ: οὕς Eust. 1338, 41. γίνατο Apoll. Lex. 47, 28. — 239 ἐπέσθην CDEGHL 1. man. Schol. Z 321. Et. Mg. 368, 14. Zonar. Lex. 354. ἐξερατεινῆς D. — 240 δεύρω ACGL. δεῦρω D. δεῦρο EH Bekk. An. 969, 2. Cram. Epim. 117, 25. ἔνι: ἐνὶ ACDGL. ποντοπόροισι ACD. — 241 νῦν αὖτ' ADH Townl. Vrat. b. c. νῦν αὖ Vrat. a: νῦν δ' αὖτ' CGLS. μάχην: πόνον E. — 242 ἅ μοι ἐστίν ACDEGL. — 243 ὡς A. φᾶτο D. κατέχε G. φυσίζωος D. — 244 φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν D. — 245 φέρον θεῶν Athenaeus X, 425. ὄρκια D. — 246 εὔφρονα CEG. — 247 κρατῆρα G. — 248 κήρυξ GL. ἰδὲ L. χρύσεα D. χρύσια G.

A. c. 227 κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους οὕτως σὺν τῷ τε ἡ ἀρίσταρχος (sic) καὶ ἡ ἀριστοφάνους καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον Didymus. — 240 Nicanor ἤ: ἢ Herodianus. δεῦρο: ὅπερ εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ ἅπαξ κατ' ἐπέκτασιν εἰς ω̄ ἐν τῷ „ἢ δεύρω μὲν ἕποντο" Herodianus π. μον. λέξεως 26, 32. conf. Et. Mg. 259, 1. ἔνι Nicias. — 244 φίλῃ: ἑῇ. Zenodotus.

ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
ὄρσεο Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.

V. l. 249 ὤτρυνε CDG. ὄτρυνεν Vrat. a. ὄτρυνε Et. Mg. 637, 28. — 251 τρώων GL. θ' omitt. L. ὅρκια D (et 256). τάμητε ACGL Lips. Oxon. Townl. Eton. Mosc. 1. 3. ex corr. Vrat. a: τάμηαι DHS. — 254 μακροῖς ἐγχείοισι G. μακρῇς' Cant. μαχήσονται CDGL Lips. Vrat. c. — 257 τοίδε D. νέονται: νεέσθων GS. — 258 ἀχαΐδα L. — 259 ὡς A. φάτο D. ῥίγησε G. ἑταίροις CDH Lips. ἑτέροις A: ἑταίρους GLS. — 260 ἐπείθοντο D. — 261 ἀν ADGL. ἀρ AGHL. ἂν δ' ἀνέβη Et. Gud. 108, 40. κατα CD. — 262 παρ A. βήσετο DLS Cant. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. βήσετο (α suprascr.) A: βήσατο CEG. βήσσατο H. — 263 πεδίων Schol. B 67. — 264 τρῶας GL. — 266 μέσον C 1. man. τρώων GL. — 268 ἀν CDG. ὀδυσσεὺς DGH. πολύμητης D. — 269 ὅρκια D. — 270 μίσγον, non μῖσγον, libri. ἀυτὰρ H et οἶνον pro ὕδωρ. ἔχευαν DGL: ἔχευον CHS Ven. B. Lips. Townl. Oxon. Vrat. c. ἔχευαν (ο suprascr.) A.

A. c. 257 ὅτι νῦν ὀρθῶς ἐν τῷ τοῦ κήρυκος λόγῳ γράφεται „ναίοιμεν“, ἐν δὲ τοῖς ἐπάνω (74) οὐκέτι Aristonicus. — 259 ἑταίροις Aristarchus cum Zenodoto. — 262 βήσετο: προκρίνει μὲν τὴν διὰ τοῦ ε γραφὴν βήσετο, πλὴν οὐ μετατίθησι, ἀλλὰ διὰ τοῦ α γράφει ὁ Ἀρίσταρχος Didymus. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἄμεινόν φησι τὸ βήσετο, οὐ μεταποιεῖ δὲ τὴν γραφὴν Cram. An. Par. III, 282, 17. conf. Scholl. B 95, K 513, Ξ 229. H. T. 214. — 270 ἔχευαν: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ο καὶ ἀναλογεῖ τὸ (τῷ?) μίσγον Didymus.

Ἀτρείδηϲ δὲ ἐρυϲϲάμενοϲ χείρεϲϲι μάχαιραν,
ἥ οἱ πὰρ ξίφεοϲ μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχαϲ· αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκεϲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίϲτοιϲ.
τοῖϲιν δ' Ἀτρείδηϲ μεγάλ' εὔχετο χεῖραϲ ἀναϲχών·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιϲτε μέγιϲτε,
ἠέλιόϲ θ', ὃϲ πάντ' ἐφορᾷϲ καὶ πάντ' ἐπακούειϲ,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόνταϲ
ἀνθρώπουϲ τίνυϲθον, ὅτιϲ κ' ἐπίορκον ὀμόϲϲῃ,
ὑμεῖϲ μάρτυροι ἔϲτε, φυλάϲϲετε δ' ὅρκια πιϲτά.
εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδροϲ καταπέφνῃ,
αὐτὸϲ ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖϲ δ' ἐν νήεϲϲι νεώμεθα ποντοπόροιϲιν·
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸϲ Μενέλαοϲ,
Τρῶαϲ ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ' Ἀργείοιϲ ἀποτινέμεν ἥν τιν' ἔοικεν,
ἥ τε καὶ ἐϲϲομένοιϲι μετ' ἀνθρώποιϲι πέληται.
εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμοϲ Πριάμοιό τε παῖδεϲ
τίνειν οὐκ ἐθέλωϲιν Ἀλεξάνδροιο πεϲόντοϲ,

V. L. 271 δὲ: δ' DHL. ἐρυϲϲάμενοϲ AE 413, 38 GL: ἐρυϲάμενοϲ DE 413, 30 H. ἐρυζάμενοϲ C. χείρεϲι G 1. man. — 272 παρ A. ἄωρτο AC EHS Mor. Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. c. Mosc. 1. Cram. Ep. 85, 30. Et. Mg. 116, 51. Apoll. Lex. 50, 14: ἄορτο DGL. — 273 τάμνεν L. — 274 τρώων GL. νεῖμον Lips. Townl. Eton. — 275 τοῖϲι DGH Vrat. c. — 276 Ζεῦ κύδιϲτε, μέγιϲτε, κελαινεφέϲ, αἰθέρι ναίων Anonym. περὶ βαρβαριϲμοῦ ed. Valckenaer, p. 198; Heraclides Alleg. c. 3 et 23. — 277 ἠέλιοϲ δ' Schol. μ 374. — 278 καμόντεϲ Heraclides. — 279 τίνυϲθον ADEG: τίννυϲθον L Rhet. Gr. III, 151, 9 et 24. τίνυϲθον C. τῖνϋϲθον H. ὅτιϲ κ' A. ὅ τίϲ κ' E: ὅϲτιϲ κ' CDGHL Eust. 849, 40. Heraclides. ἐπι ὅρκον D. ὀμόϲϲει Eust. 849, 40. — 280 μάρτυροι ἐϲτὲ DGHL. μάρτυροί ἐϲτε CE 415, 6. μάρτυρεϲ Rhet. Gr. III, 151, 24. ὅρκια D. όρκια A. — 283 omitt. C 1. man. Lips. Townl. Eton. δ' ἐνήεϲϲϊ D. — 285 τρῷαϲ GL. — 286 τιμήν τ' DEHS Mosc. 1. 3. Schol. Γ 457: τιμὴν δ' ACGL Apoll. Lex. 153, 2. Et. Mg. 758, 46 — 287 omitt. Schol. Γ 457. — 288 ἐμοί: ἐμὴν Et. Mg. 679, 9. — 289 ἐθέλουϲιν G. hunc et sequentem versum in unum contraxit Et. Mg. 679, 9 τίνειν οὐκ ἐθέλῃϲι μαχήϲομαι εἵνεκα ποινῆϲ.

A. c. 272 ἄωρτο Herodianus, conf. Et. Mg. 116, 51. — 273 ἀρνῶν Aristarchus: ἀρνέων Zenodotus, vide Cram. Epim. 239, 1; An. Ox. IV, 329, 5. Et. Mg. 507, 16. Et. Gud. 318, 2. — 279 τίνυϲθον Aristarchus. ἐπίορκον Herodianus. — 280 μάρτυροι Aristarchus: Zenodotus μάρτυρεϲ. ἔϲτε Herodianus et Heraclides, cf. Osann. Quaest. Hom. IV, 19. μάρτυροί ἐϲτε Aristarchus teste Eust. 1457, 46. ἄλλοι γράφουϲι „μάρτυροί ἐϲτε“ Schol. A.

αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήϲομαι εἵνεκα ποινῆϲ
αὖθι μένων, εἵωϲ κε τέλοϲ πολέμοιο κιχείω.
ἦ, καὶ ἀπὸ ϲτομάχουϲ ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ·
καὶ τοὺϲ μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸϲ ἀϲπαίρονταϲ,
θυμοῦ δευομένουϲ· ἀπὸ γὰρ μένοϲ εἵλετο χαλκόϲ.
οἶνον δ' ἐκ κρητῆροϲ ἀφυϲϲόμενοι δεπάεϲϲιν
ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖϲ αἰειγενέτῃϲιν·
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ζεῦ κύδιϲτε μέγιϲτε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
ὧδέ ϲφ' ἐγκέφαλοϲ χαμάδιϲ ῥέοι ὡϲ ὅδε οἶνοϲ,
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοιϲι δαμεῖεν.
ὣϲ ἔφαν, οὐδ' ἄρα πώ ϲφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
τοῖϲι δὲ Δαρδανίδηϲ Πρίαμοϲ μετὰ μῦθον ἔειπε·
κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί·
ἤ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεϲϲαν
ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήϲομ' ἐν ὀφθαλμοῖϲιν ὁρᾶϲθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺϲ μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλοϲ πεπρωμένον ἐϲτίν.
ἦ ῥα, καὶ ἐϲ δίφρον ἄρναϲ θέτο ἰϲόθεοϲ φώϲ,
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτόϲ, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίϲϲω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήϲετο δίφρον.
τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάιϲ καὶ δῖοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ

V. l. 290 μαχέϲϲομαι HL Schol. Γ 457. μαχέϲομαι G. — 291 εἵωϲ κε: εἶϲοκε H. — 292 ἀπο CDL. τάμεν G. τάμνε Apoll. Lex. 150, 16. — 294 ἀπο C. — 295 ἀφυϲϲόμενοι CH Lips. 1. man. Eton. Mosc. 1. ἀφυϲϲάμενοι (ο supra) A: ceteri ἀφυϲϲάμενοι. — 297 εἴπεϲκεν ἰδὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρύν H et in marg. γρ. ἀχαιῶν τε τρώων τε. τρῴων GL. — 299 ὑπερόρκια ACDGHL: ὑπὲρ ὅρκια E. πημῄνειαν C. — 301 δαμεῖεν A Townl. Schol. BLV. Et. Mg. 246, 50: μιγεῖεν CDGHLS Schol. Ε 486. δαμεῖεν ἢ μιγεῖεν Eust. 417, 7. utrumque Harl. — 302 ἔφαν: ἔφατ' E. ἐπεκρέαινε DH. — 303 δε D. μετα CDL. ἔειπε CGH. — 304 τρῷεϲ GL. εὐκνήμιδεϲ CDGHL. — 305 προτιΐλιον A. πρὸ τὶ C. ἤτοι ἐγὼ μὲν εἶμι πρὸϲ ἴλιον Mor. — 306 τλήϲομαι ὀφθαλμοῖϲιν E. — 308 μέν: γάρ E 417, 46. τό γε: τόδε D. — 310 ῥὰ CDGHL. — 311 ἀν ACDGL. ἂρ DGHL. κατα DL. — 312 παρ CD. βήϲετο ADHL Vrat. a. b. A: βήϲατο CG. — 313 ἂρ DGH. ἀρ A.

A. c. 290 μαχήϲομαι Aristarchus. — 292 οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου „ἀπὸ ϲτομάχουϲ". αἱ δὲ πλείουϲ διὰ τοῦ ε „ἐπὶ ϲτομάχουϲ", καὶ ἔϲτιν οὐκ ἄχαριϲ ἡ γραφή Didymus. — 295 Aristarchus ἀφυϲϲόμενοι.

χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρουϲ ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντεϲ,
ὁππότεροϲ δὴ πρόϲθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχοϲ.
λαοὶ δ' ἠρήϲαντο, θεοῖϲι δὲ χεῖραϲ ἀνέϲχον·
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιϲτε μέγιϲτε,
ὁππότεροϲ τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροιϲιν ἔθηκε,
τὸν δὸϲ ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδοϲ εἴϲω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιϲτὰ γενέϲθαι.
ὣϲ ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ
ἂψ ὁρόων· Πάριοϲ δὲ θοῶϲ ἐκ κλῆροϲ ὄρουϲεν.
οἳ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ ϲτίχαϲ, ἧχι ἑκάϲτῳ
ἵπποι ἀερϲίποδεϲ καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὤμοιϲιν ἐδύϲετο τεύχεα καλὰ
δῖοϲ Ἀλέξανδροϲ, Ἑλένηϲ πόϲιϲ ἠυκόμοιο.
κνημῖδαϲ μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃϲιν ἔθηκε
καλάϲ, ἀργυρέοιϲιν ἐπιϲφυρίοιϲ ἀραρυίαϲ·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ ϲτήθεϲϲιν ἔδυνεν
οἷο καϲιγνήτοιο Λυκάονοϲ, ἥρμοϲε δ' αὐτῷ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιϲιν βάλετο ξίφοϲ ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα ϲάκοϲ μέγα τε ϲτιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφοϲ καθύπερθεν ἔνευεν.

V. l. 315 πρῶτον: πρῶτα E. — 316 πάλλον libri mei cum Eustathio, Hesych. III, 262, Et. Mg. 670, 34, conf. Ψ 861. — 317 ἀφείη CEGL. ἀφ' εἴη A. ἀφεΐη H. ἀφίει D Townl. ex corr. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 318 θεοῖϲι δὲ ADEHL Bekk. An. 703, 11. Schol. Ω 499. Rhet. Gr. III, 226, 5: θεοῖϲ· ἰδὲ CS. θεοῖϲ, ἠδὲ G. ἀνάϲχον Schol. Ω 499. — 319 τρῴων GL. — 321 ἔθηκε CEH. — 322 δύναι G. — 323 ὅρκια D. — 324 ὡϲ A. ἂρ ADGL. πάλλε G. πάλεν D. — 326 οἳ μὲν C. κατα A. ἦχι AC Schol. K 167. ἑκάϲτῳ libri omnes. — 327 ποικίλλα G. ἔκειτο: ἔκειντο CS Cant. — 328 αὐτὰρ ὅχ' G. ἐδύϲατο CDGHS. ἐδύϲϲατο L. — 330 κνημίδαϲ DG. περι A. ἔθηκε ACGH. — 331 ἐπῖ ϲφυρῖοιϲ D. — 332 αὖ, θώρηκα AG. περι A. — 334 ἀμφι A. ἂρ DEGHL. ἀρ A. ὤμοιϲι DG. βάλλετο D. — 335 μέγά τε C. — 336 ἐΰτυκτον C.

A. c. 318 θεοῖϲι δέ: θεοῖϲ, ἰδὲ Nicanor, conf. Schol. AB. Cram. An. Par. III, 8, 30. Bekk. An. 703, 11. Eust. 419, 15. Villoison. Anecd. Gr. II, 118. conf. ad H 177. — 326 ἑκάϲτῳ: ἑκάϲτου Aristarchus. — 334, 335 Ζηνόδοτοϲ ἀμφοτέρουϲ ἠθέτηκε Aristonicus, qui conferendus ad 339 et 361.

εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθηcαν,
ἐc μέccον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐcτιχόωντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβοc δ' ἔχεν εἰcορόωνταc
Τρῶάc θ' ἱπποδάμουc καὶ ἐυκνήμιδαc Ἀχαιούc.
καί ῥ' ἐγγὺc cτήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
cείοντ' ἐγχείαc, ἀλλήλοιcιν κοτέοντε.
πρόcθε δ' Ἀλέξανδροc προΐει δολιχόcκιον ἔγχοc,
καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀcπίδα πάντοc' ἐίcην,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόc, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀcπίδι ἐν κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτεροc ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδηc Μενέλαοc ἐπευξάμενοc Διὶ πατρί·
Ζεῦ ἄνα, δὸc τίcαcθαι ὅ με πρότεροc κάκ' ἔοργε,
δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇc ὑπὸ χερcὶ δάμαccον,
ὄφρά τιc ἐρρίγῃcι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράcχῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόcκιον ἔγχοc,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀcπίδα πάντοc' ἐίcην.
διὰ μὲν ἀcπίδοc ἦλθε φαεινῆc ὄβριμον ἔγχοc,
καὶ διὰ θώρηκοc πολυδαιδάλου ἠρήρειcτο·

V. l. 338 παλάμηφιν CE. ἐν ἄλλῳ εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχοc ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ A. — 339 ὡc A. αὔτωc ACDEGHL Zonar. Lex. 350. — 340 οἳ δ' D. οἵδ' CH. — 341 μέcον DGH. τρῴων G. — 342 ἔχεν: ἔcχεν G. — 343 τρῷαc CGL. εὐκνήμϊδαc CDGL. καὶ ἠϋκόμιαc ἀχαιούc H. — 344 ἐνι A. — 345 ἀλλήλοιcι DE. — 346 πρόcθεν δὲ G. προΐει A. — 347 βάλλεν H. πάντοcε ἴcην ACDE. πάντωc ἐΐcην L. — 348 ἔρρηξε DEG. χαλκὸc AD 2. man. Townl. Vrat. a. χαλκὸc[ον] S: χαλκὸν CD 1. man. EGHL. ἀνεκάμφθη D. ἀνεγνάμφη H. ἀνεγνάφθη δὲ ἡ αἰχμή Et. Mg. 236, 11. — 349 ἀcπίδι ἐν ACDGH Eton. ἀcπίδι ἐνὶ E 423, 2 Cant. Townl. Mosc. 1. vulgō ἀcπίδ' ἐνὶ cum L. ὃ δὲ C. — 351 ὅc με G. ἔοργε ACEGH. — 352 ἐμαῖc G. ὑπο A. δάμαcον G. — 353 ὄφρά τιc ACDH. — 354 ὅc κεν D. — 355 ῥὰ CDL. προΐει A. — 356 κατ A. πάντοcε ἴcην ADL ex corr. S. — 357 ὄβριμον ADELS Barocc. Cant. Lips. ὄμβριμον CGH. — 358 δια A.

A. c. 338 παλάμηφιν: προcγράφει τὸ ῑ ἐκ παραδόcεωc Cram. Epim. 360, 18. conf. H. U. 185. — 344 διαμητρητῷ Aristarchus: alii διαμετρήτῳ, conf. Et. Mg. 474, 22. — 348 χαλκόc Aristarchus, non χαλκόν, conf. Scholl. H 259, P 44. — 349 ἀcπίδι ἐν, conf. H. U. 127. — 352 ἀθετεῖται Aristonicus. δάμαccον: δαμῆναι Aristarchus, conf. Schol. A ad Γ 368. — 357 ὄμβριμον, cf. H. U. 7.

ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμηϲε χιτῶνα
ἔγχοϲ· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Ἀτρείδηϲ δὲ ἐρυϲϲάμενοϲ ξίφοϲ ἀργυρόηλον,
πλῆξεν ἀναϲχόμενοϲ κόρυθοϲ φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεϲε χειρόϲ.
Ἀτρείδηϲ δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, οὔ τιϲ ϲεῖο θεῶν ὀλοώτεροϲ ἄλλοϲ·
ἦ τ' ἐφάμην τίϲαϲθαι Ἀλέξανδρον κακότητοϲ·
νῦν δέ μοι ἐν χείρεϲϲιν ἄγη ξίφοϲ, ἐκ δέ μοι ἔγχοϲ
ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώϲιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
 ἦ, καὶ ἐπαΐξαϲ κόρυθοϲ λάβεν ἱπποδαϲείηϲ,
ἕλκε δ' ἐπιϲτρέψαϲ μετ' ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ·
ἄγχε δέ μιν πολύκεϲτοϲ ἱμὰϲ ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
ὅϲ οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνοϲ ὀχεὺϲ τέτατο τρυφαλείηϲ.
καί νύ κεν εἴρυϲϲέν τε καὶ ἄϲπετον ἤρατο κῦδοϲ,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηϲε Διὸϲ θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸϲ ἶφι κταμένοιο·
κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕϲπετο χειρὶ παχείῃ.
τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρωϲ μετ' ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιοὺϲ
ῥῖψ' ἐπιδινήϲαϲ, κόμιϲαν δ' ἐρίηρεϲ ἑταῖροι.
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουϲε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη

V. L. 359 παραὶ ACEGHLS: παρὰ D Townl. Vrat. a. Hesych. III, 273. — 360 ὃ δ' A. ὅδ' CDGHL. — 361 ἐρυϲάμενοϲ CDGH. — 362 ἄρ DGHL. ἀρ A. αὐτοῦ L. — 363 διατρυφὲν ADE Et. Mg. 768, 33. διατριφὲν L. διαδρυφθὲν CGH Mor. Lips. Townl. Vrat. a. — 365 ὀλοότεροϲ D. — 366 ἥ τ' D. τίϲαϲθαι ACDE 424, 32 et 35 GHLS Mor. Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. c. Mosc. 1. — 367 ἐκ δέ μοι — ἐτώϲιον (368) omitt. L. ἐν χείρεϲϲιν ἄγη ACDEGHLS Mor. Barocc. Cant. Townl. Eton. Vrat. a. Schol. Δ 214: olim ἐν χείρεϲϲ' ἐάγη, quod dubito an in ullo codice reperiatur, conf. Π 801. — 368 παλάμηφιν E. — 370 εἷλκε E. εὐκνήμιδαϲ CDEGH. — 371 ἱμὰϲ D. ὑπο A. — 373 εἴρυϲέν DGE. ἥρατο AC. — 374 ἆρ EGH. ἀρ A. — 375 ἴφι D. — 377 εὐκνήμιδαϲ CDGH. — 378 ῥῖψ' A: ῥίψ' CDGHL. — 379 δ ACDGHL.

A. c. 359 παραὶ: παρὰ, conf. H. U. 50. — 362 αὐτῷ: ἀρίϲταρχοϲ ἀμφὶ δ' ἀρ αὐτῇ, τῇ περικεφαλαίᾳ Didymus. αὐτῇ αἱ χαριέϲτεραι καὶ πλείονεϲ Schol. V. — 364 Aristarchus εὐρύν: αἰπύν Zenodotus. — 366 ἦ Herodianus. τίϲαϲθαι, cf. ad 112. — 368 ἔβαλόν μιν: Ammonius οὐδ' ἐδάμαϲ(ϲ)α, i. e. Aristarchi lectio erat οὐδ' ἐδάμαϲϲα, vel potius οὐδὲ δάμαϲϲα, conf. H. T. 103 sq. — 373 Aristarchus εἴρυϲϲεν: Aristophanes ἐξέρυϲέν τε καὶ vel ἐξείρυϲϲε καὶ (Schol. A ἐν τῆι ἀριϲτοφάνουϲ καὶ νύκεν ἐξείρυϲεν).

ῥεῖα μάλ᾽ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ᾽ ἄρ᾽ ἠέρι πολλῇ,
κὰδ δ᾽ εἷς᾽ ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι.
αὐτὴ δ᾽ αὖθ᾽ Ἑλένην καλέους᾽ ἴε· τὴν δὲ κίχανε
πύργῳ ἐφ᾽ ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἅλις ἦσαν.
χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,
γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν,
εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοώσῃ
ἤσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ᾽ Ἀφροδίτη·
δεῦρ᾽ ἴθ᾽· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι.
κεῖνος ὅ γ᾽ ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
ἀνδρὶ μαχησάμενον τόν γ᾽ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορὸν δὲ
ἔρχεσθ᾽, ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
ὣς φάτο, τῇ δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
καί ῥ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
στήθεά θ᾽ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
ἦ πῄ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς,

V. L. 381 ὥς τε DGL: ceteri ὥστε. θεός γ᾽ Vrat. a. ἂρ DGHL. ἀρ A. — 382 καδδ᾽ ACDGHL. κὰδ δ᾽ Apoll. de Synt. 326, 24. εἷς᾽ ἐν: εἷσεν S. εἷσε Mosc. 1. εἷσεν ἐν Townl. ἷς᾽ ἐν Apoll. de Synt. 326, 24. — 383 αὖθ᾽: αὖ L. *δὲ κίχανε: vulgo δ᾽ ἐκίχανεν. ACEGH δ᾽ ἐκίχανε. — 384 περὶ γὰρ Schol. Γ 383. τρῳαὶ L: ceteri τρωαί. — 385 ἑανοῦ H. — 387 *ναιετοώσῃ, libri ναιεταώσῃ. L ναιεταούσῃ cum Athenaeo V, 191. — 388 ἤσκειν ACD 2. man. ES: ἤσκει D 1. man. GHL Lips. 2. man. Mor. εἴρια πολλὰ S Vrat. b. φιλέεσκε ACDGH. — 390 ἴθι DG. οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGHL. — 391 δεινωτοῖσι AG. λέχεσσι ACEG. λεχέεσσι H. — 392 κάλλεΐ libri, non κάλλει. — 393 μαχησάμενον A: μαχεσσάμενον CDGHLS et libri apud Heyne. μαχεσάμενον E 428, 14; 493, 18. τόν γ᾽: τόνδ᾽ EH Vrat. a. χορὸν δε A. — 395 ὡς A. φᾶτο D. ἐνι A. ὄρινε ACDGH. — 396 περικαλέα G. — 398 θάμβησε G. θάμβησ᾽ αὐτὰρ ἔπειτα Vrat. a. ἂρ DGHL. ἀρ A. ἔπειτα δ᾽ ἔπος ἔφατ᾽ G. ὀνόμαζε ACDGHL. — 400 ἢ πῇ DE. πῄι A: ceteri πή. προτέρων et γρ. προτέρῳ E. 429, 12. εὖ ναιομενάων ACDGHLS. — 401 ἄξῃς G. μηϊονῖης H.

A. c. 384 Τρῳαί, conf. H. U. 214. — 387 ναιετοώσῃ cf. H. T. 310. — 388 ἤσκειν: μετὰ τοῦ ν γράφουσιν οἱ παλαιοί Eust. 428, 1. conf. Schol. ε 112, ρ 359. Schol. Aristoph. Plut. 696. H. T. 194. — 393 μαχησάμενον Aristarchus, conf. H. T. 308. — 396—418 ἀθετοῦνται Aristonicus ad vs. 395. conf. Schol. Δ 208.

εἴ τίϲ τοι καὶ κεῖθι φίλοϲ μερόπων ἀνθρώπων;
οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαοϲ
νικήϲαϲ ἐθέλει ϲτυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεϲθαι,
τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουϲα παρέϲτηϲ;
ἧϲο παρ' αὐτὸν ἰοῦϲα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
μηδ' ἔτι ϲοῖϲι πόδεϲϲιν ὑποϲτρέψειαϲ Ὄλυμπον,
ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλαϲϲε,
εἰϲ ὅ κέ ϲ' ἢ ἄλοχον ποιήϲεται, ἢ ὅ γε δούλην.
κεῖϲε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεϲϲητὸν δέ κεν εἴη,
κείνου πορϲανέουϲα λέχοϲ· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίϲϲω
πᾶϲαι μωμήϲονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
τὴν δὲ χολωϲαμένη προϲεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
μή μ' ἔρεθε ϲχετλίη, μὴ χωϲαμένη ϲε μεθείω,
τὼϲ δέ ϲ' ἀπεχθήρω, ὡϲ νῦν ἔκπαγλα φίληϲα,
μέϲϲῳ δ' ἀμφοτέρων μητίϲομαι ἔχθεα λυγρά,
Τρώων καὶ Δαναῶν, ϲὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
ὣϲ ἔφατ', ἔδειϲεν δ' Ἑλένη, Διὸϲ ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ καταϲχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ,

V. l. 402 εἴ τιϲ τοι D. εἴ τίϲ που Eust. 429, 12. καὶ κεῖθι ACH: κἀκεῖθι EGLS. κακεῖθι D. — 403 δὴ omitt. L. — 404 ἐθέλοι G. οἶκαδ' D. — 405 δὴ omitt. C. δεῦρο omitt. H. — 406 ἀπόεικε κελεύθου: ἀπόειπε κελεύθουϲ ACDE bis GHLS et libri apud Heyne. — 407 μὴ δ' CL. μὴ δέτι DGH. μηδέ τι E. ϲοῖϲι: τοῖϲϊ G. — 408 περὶ κεῖνον: παρ' ἐκεῖνον L. φύλαϲϲον H. — 409 εἰϲοκε, μὲν ἄλοχον G. εἰϲόκεν ἢ Vrat. a. 1. man. Mosc. 1. ποιήϲει L. — 410 νεμεϲητὸν C 1. man. G 1. man. — 411 πορϲανέουϲα ADS Cant. Vrat. b. A. Mosc. 1. Et. Mg. 683, 47: πορϲυνέουϲα CE 430, 1; 18 GHL. τρῳαὶ L: ceteri τρωαί. ὀπίϲω E. — 412 ἄχε' ἀκριτόμυθα D. — 413 τήνδε G. προϲεφώνει H. — 414 χοϲαμένη D. μεθείωι A. — 415 τῶϲ D. ἀπεχθῄρω CL. ἀπεχθείρω D. ἔκπαγλα φίληϲα Barocc. Lips. Townl. Eton.: ceteri ἔκπαγλ' ἐφίληϲα. — 416 μέϲϲῳ: μέϲϲον D. μέϲον H. ἔχθεα: ἄχθεα CD. — 417 τρῴων GL. — 418 ἔδδειϲε D.

A. c. 402 Aristarchus καὶ κεῖθι, non κἀκεῖθι. — 406 ἀπόεικε κελεύθου Aristarchus, conf. Philem. gramm. 269, 57. ἄποειπε οὔτε ἐν ταῖϲ Ἀριϲταρχείοιϲ οὔτε ἐν ἑτέρῳ τῶν γοῦν μετρίων ἐμφερόμενον πέφυκεν. καὶ οὐ μόνον ἐν ταῖϲ ἐκδόϲεϲιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖϲ ϲυγγράμμαϲιν ἅπαξ ἅπαντεϲ οὕτωϲ ἐκτιθένται Didymus. nihilominus Aristonicus ad Γ 395 laudat ἀπόειπε κελεύθουϲ. — 409 ἀθετεῖται Schol. δ 12 (cf. ad 396). εἰϲ ὅ κε Herodianus, conf. Et. Mg. 305, 45. εἰϲ ὅ κε scribendum esse documento est β 99 εἰϲ ὅ τέ κέν μιν et ἐϲ ὅ apud Herodotum V, 85; 86; 92; 97; VI, 15; 40; 75; 83; 99; 113; 140; VII, 113; 225; VIII, 58. — 411 κείνου: κείνῳ Grashof. „das Hausgeräthe bei Homer" p. 19, n. 16. πορϲανέουϲα Aristarchus, conf. H. T. 344. — 415 ἔκπαγλα φίληϲα Aristarchus. — 416 ἔχθεα et ἄχθεα Aristarchus διχῶϲ. τινὲϲ δὲ ἄλγεα Schol. A. — 417 ὄληαι: ὀλῆαι Tyrannio, conf. H. T. 228.

ϲιγῇ, πάϲαϲ δὲ Τρῳὰϲ λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
αἳ δ᾽ ὅτ᾽ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ᾽ ἵκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶϲ ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἣ δ᾽ εἰϲ ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
τῇ δ᾽ ἄρα δίφρον ἑλοῦϲα φιλομμειδὴϲ Ἀφροδίτη,
ἀντί᾽ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουϲα·
ἔνθα καθῖζ᾽ Ἑλένη, κούρη Διὸϲ αἰγιόχοιο,
ὄϲϲε πάλιν κλίναϲα, πόϲιν δ᾽ ἠνίπαπε μύθῳ·
ἤλυθεϲ ἐκ πολέμου· ὡϲ ὤφελεϲ αὐτόθ᾽ ὀλέϲθαι,
ἀνδρὶ δαμεὶϲ κρατερῷ, ὃϲ ἐμὸϲ πρότεροϲ πόϲιϲ ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρίν γ᾽ εὔχε᾽ ἀρηιφίλου Μενελάου
ϲῇ τε βίῃ καὶ χερϲὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτεροϲ εἶναι·
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν προκάλεϲϲαι ἀρηίφιλον Μενέλαον
ἐξαῦτιϲ μαχέϲαϲθαι ἐναντίον. ἀλλά ϲ᾽ ἐγώ γε
παύεϲθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι
ἀφραδέωϲ, μή πωϲ τάχ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ δουρὶ δαμήῃϲ.
τὴν δὲ Πάριϲ μύθοιϲιν ἀμειβόμενοϲ προϲέειπε·
μή με γύναι χαλεποῖϲιν ὀνείδεϲι θυμὸν ἔνιπτε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαοϲ ἐνίκηϲεν ϲὺν Ἀθήνῃ,
κεῖνον δ᾽ αὖτιϲ ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοί εἰϲι καὶ ἡμῖν.

V. L. 420 τρῳὰϲ AL: ceteri τρωὰϲ. — 421 αἴδ᾽ CDHL. — 423 ἥδ᾽ GHL. ὑψόρροφον D. ἴηε vel ἴκε D pro κίε. κϊε H. — 424 φιλομειδὴϲ CGHL 1. man. Mor. Cant. Vrat. Townl. Et. Mg. 279, 36. — 426 κάθιζ᾽ ACDGHL. διὸϲ αἰγιόχοιο ἐκγεγαυῖα G. — 427 ἠνείπαπε D. — 428 εἴθ᾽ ὤφελεϲ G. — 429 πρότερον E. — 430 πρὶν εὔχε᾽ C. πρὶν εὔχεο D. πρίν γ᾽ εὔχου G. πρίν γ᾽ εὔχεο E. — 431 τῇ τε βίῃ G. — 432 προκάλεϲαι DH. — 433 ἐξ αὖτιϲ L. ἐξαῦθιϲ C. — 434 παύεϲθαι CE 431, 41 HL Barocc. Mosc. 1. Eton.: παύϲαϲθαι ADE 431, 36 GS Schol. Γ 432. παύϲεϲθαι Cant. Lips. μὴ δὲ CDGHL. — 436 δαμήῃϲ: δαμείηϲ CDEGHLS. δαμαϲθῇϲ A. — 437 τήνδε G. προϲέειπε ACGH. — 438 γῦναι D. ὀνείδεϲϲι μῦθον D. ἔνιπτε ACE Cram. Ep. 172, 20. Et Mg. 342, 51. Zonar. Lex. 749: ἔνιπε H Lips. ἔνιϲπε DGL Mor. Vrat. a. Mosc. 1. — 439 ἐνίκηϲε DEGH. — 440 αὖθιϲ C Schol. Z 339. παρὰ GH: πάρα ACDEL Et. Mg. 342, 10. Et. Gud. 139, 37. θεοὶ εἰϲὶ AGL.

A. c. 423—427 Ζηνόδοτοϲ μετετίθει „αὐτὴ δ᾽ ἀντίον ἷζεν Ἀλεξάνδροιο ἄνακτοϲ ὄϲϲε πάλιν κλίναϲα κ. τ. ἑ.“ Aristonicus. — 424—426 ἀθετοῦνται, conf. Bekk. Anecd. 737, 9. Villoison. Anecd. Gr. II, 173. — 426 κάθιζ᾽ Herodianus, conf. H. T. 403. — 432—436 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 434 παύεϲθαι Aristarchus: παύϲαϲθαι Aristonicus ad 432. — 436 δαμήῃϲ (non δαμείηϲ ut Schol. A) Aristarchus, conf. H. T. 405 sq.

ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδέ γ' ἔρωϲ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οὐδ' ὅτε ϲε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆϲ
ἔπλεον ἁρπάξαϲ ἐν ποντοπόροιϲι νέεϲϲι,
νήϲῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ὥϲ ϲεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺϲ ἵμεροϲ αἱρεῖ.
ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοϲ δὲ κιών· ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτιϲ.
τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖϲι κατεύναϲθεν λεχέεϲϲιν,
Ἀτρείδηϲ δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώϲ,
εἴ που ἐϲαθρήϲειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
ἀλλ' οὔ τιϲ δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τιϲ ἴδοιτο·
ἶϲον γάρ ϲφιν πᾶϲιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηιφίλου Μενελάου·
ὑμεῖϲ δ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

V. L. 441 ἀλλά γε S. φιλότητα GL. εὐνηθέντε ACGL: εὐνηθέντεϲ DE bis H Townl. Vrat. a. Mosc. 1. Et. Mg. 794, 42. — 442 ὧδέγ' A: ὧδ' DH. ἔρωϲ φρένας libri omnes: φρένας ἔρωϲ Eust. 431, 46, qui 433, 8 haeret, ἔρωϲne an ἔροϲ scribendum sit. εἰ δὲ γράφεται κατά τινας „ὧδε φρένας ἔρωϲ ἀμφεκάλυψεν", ἡ τοιαύτη γραφὴ ϲμικρύνει τὸ ἔροϲ, οὗ αἰτιατικὴ τὸν ἔρον Eust. 433, 10. — 443 ϲέ E. πρῶτον: πρότερον C. — 444 ἁρπάϲαϲ G. νέεϲϲι ACDEGH. — 445 κραναῆι AE 433, 19. — 446 ὥϲ ϲεο ACH: ὡϲ ϲέο DEGL. ἔρραμαι D. ἶμεροϲ A. — 447 ῥὰ CDGHL. ἆρχε ACDEGHLS et libri apud Heynium: ἦρχε Barnes. ex coniectura, quam omnes fere editores recentes receperunt. λέχοϲ δὲ AE. — 448 ἆρ AEGL. κατεύναϲθε D. — 449 ἐφοῖτα D. — 450 ἐϲ ἀθρήϲειεν ADL. εἰϲαθρήϲειεν G. θεοειδῆ L. Mosc. 1. — 451 τρώων GL. κλυτῶν G. — 453 γ' omitt. G. — 454 ϲφι G. ϲφιϲι Schol. I 378. — 456 τρῶεϲ L. τρῶεϲ καὶ εὐκνήμῖδεϲ ἀχαιοί G. — 458 ἡμεῖϲ D.

A. c. 442 ἔρωϲ Homero abiudicant Heyne., Bothe. cum Eustathio ὧδε φρένας ἔροϲ scribendum esse censentes. sed haec scriptura metri vitio laborat, nam φρ apud Homerum ante se syllabam correptam non patitur (cf. H. U. 39.) nec productio ultimae in φρένας excusationem habet. ἔρωϲ autem etiam Ξ 294 in omnibus fere libris legitur et ϲ 212 in nonnullis, ἔροϲ non nisi Ξ 315, ubi perperam multi ἔρωϲ, ἔρωτα in Hymno ad Merc. 449. γ' quod Bentley. ante ἔρωϲ inseruit, legitur in A, quemadmodum Γ 223, 453, Ζ 99, Η 97, Ξ 107, Ρ 336, β 122, ο 100, 280, π 263, ρ 454, τ 215, 331. — 445 Κρανάῃ, παροξυτόνωϲ, ἵνα κύριον ὄνομα γένηται Schol. D, vide H. T. 400 sq. — 446 ὥϲ ϲεο Herodianus.

ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥν τιν' ἔοικεν,
ἥ τε καὶ ἐccoμένοιcι μετ' ἀνθρώποιcι πέληται.
ὣc ἔφατ' Ἀτρείδηc, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟϹ Δ.

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
χρυcέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ cφιcι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυcέοιc δεπάεccι
δειδέχατ' ἀλλήλουc Τρώων πόλιν εἰcορόωντεc.
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδηc ἐρεθιζέμεν Ἥρην
κερτομίοιc ἐπέεccι, παραβλήδην ἀγορεύων·
δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνεc εἰcὶ θεάων,
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηΐc Ἀθήνη.
ἀλλ' ἤ τοι ταὶ νόcφι καθήμεναι εἰcορόωcαι
τέρπεcθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴc Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆραc ἀμύνει,
καὶ νῦν ἐξεcάωcεν ὀιόμενον θανέεcθαι.
ἀλλ' ἤ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
ἡμεῖc δὲ φραζώμεθ', ὅπωc ἔcται τάδε ἔργα,
ἤ ῥ' αὖτιc πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν

V. L. 459 ἥν τιν' ἔοικεν: ἣν ἐπέοικεν L. ἥν τ' ἐπέοικε Mosc. 1. — 461 ὥc A. ἐπι L. ἀχαιῶν D.

A. c. 459 Aristarchus ἀποτινέμεν: ἀποτίνετον Zenodotus. vera scriptura videtur ἀποτίνετε, cf. de hiatu pg. 16.

V. L. 1 παρ AD. — 2 μετα A. cφι (cι) L. Ἥβη: Ἥρη Apoll. Lex. 111, 30. — 3 ἐῳνοχόει libri omnes cum Eustathio, Schol. Θ 1. Schol. Eurip. Phoen. 28. Athen. XII, 513. Et. Mg. 600, 12. Rhet. Gr. III, 217, 18. Cram. An. Ox. IV, 179, 29. δεπάεccι ACDGHMN Eust. 682, 58. Athenaeus I, 13; XII, 513. — 4 δειδῖχατ' H. δειδέκατ' Vrat. a. τρώων GL. — 6 παρακλήδην Lips. — 7 ἀρήγονεc H. — 8 ἀλαλκομενῆc L. — 10 φιλομμειδῆc ADL Schol. Ε 131: φιλομειδῆc CEGHMNO Lips. Et. Mg. 578, 32. διπλάζει τὸ μ̄ διὰ μέτρον κατά τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 439, 37. — 11 πὰρ μέμβλωκε G. — 12 οἰώμενον N. — 15 ἢ ῥ' D. ἢ ῥὰ H. ἠ αὖτιc EL. αὖθιc C. — 16 ὤρcομεν L. ἤ A: ceteri ἠ. βάλλωμεν H.

A. c. 3 ἐῳνοχόει Herodianus, conf. Eust. 438, 11; 1635, 27: ἐνῳνοχόει Zenodotus. praestat οἰνοχόει ut A 598, conf. H. T. 324.

ὄρcομεν, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροιcι βάλωμεν.
εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶcι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἦ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλιc Πριάμοιο ἄνακτοc,
αὖτιc δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαοc ἄγοιτο.
ὣc ἔφαθ', αἳ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
πληcίαι αἵ γ' ἥcθην, κακὰ δὲ Τρώεccι μεδέcθην.
ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
cκυζομένη Διὶ πατρί, χόλοc δέ μιν ἄγριοc ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε cτῆθοc χόλον, ἀλλὰ προcηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεc.
πῶc ἐθέλειc ἅλιον θεῖναι πόνον ἠδ' ἀτέλεcτον,
ἱδρῶ θ', ὃν ἵδρωcα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρούcῃ Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παιcίν.
ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντεc ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήcαc προcέφη νεφεληγερέτα Ζεύc·
δαιμονίη, τί νύ cε Πρίαμοc Πριάμοιό τε παῖδεc
τόccα κακὰ ῥέζουcιν, ὅ τ' ἀcπερχὲc μενεαίνειc
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ cύ γ' εἰcελθοῦcα πύλαc καὶ τείχεα μακρὰ
ὠμὸν βεβρώθοιc Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδαc
ἄλλουc τε Τρῶαc, τότε κεν χόλον ἐξακέcαιο.
ἔρξον ὅπωc ἐθέλειc· μὴ τοῦτό γε νεῖκοc ὀπίccω

V. L. 17 αὖ πωc: αὔτωc CD. αὐτωc A. αὗτωc GHLMNOS. — 19 αὖθιc C. — 20 ὡc A. αἳ δ' DMNO. αἵδ' CHL. αἱ δὲ G. ὑπέμυξαν Cram. An. Par. III, 378, 31. — 21 πληcίαι (ον) Eton. αἵ γ': αἵδ' O. τρώεccι GL. — 22 ή μὲν ἀθηναίη G. εἶπε ACN. — 23 ᾕρει G. ἥιρει A. — 24 Ἥρη Eust. 125, 8; 1345, 1. Apoll. Lex. 166, 10. MN. οὐκ ἔχαδε ACE 125, 7; 440, 45; 965, 52 GHLMNOS Apoll. Lex. 166, 10: οὐ κέχαδε H Eust. 723, 47. ἐν τῷ „Ἥρῃ δ' οὐ κέχαδε cτῆθοc χόλον" ἔχαδε δεῖ γράφειν ὡc δεύτερον ἀόριcτον Eust. 1345, 2. χρῆcιc δὲ τοῦ κέχαδεν ἐν τῷ „Ἥρῃ δ' οὐ κέχαδε χόλον θυμόc". εἰ γὰρ καί τινεc βούλονται γράφειν ἔχαδε λόγῳ δευτέρου ἀορίcτου, ἀλλ' ἡ πλείων χρῆcιc τῶν ἀντιγράφων κέχαδεν αὐτὸ οἶδεν Eust. 1487, 5. — 25 ἔειπαc N Mor. Vrat. a. — 27 ἔκαμον δέ μοι ἵπποι Eust. 441, 22, conf. ἔκαμον δέ μοι ὄccε μ 232. ἵπποι: ἵππω S Cant. Schol. Ω 765. — 29 ἔρδ': ἔρδ' LMNO. ἔρδε H. ἔρδε ἄρ οὗτοι G. ἔρδε ἀτὰρ οὐ πάντεc E 441, 33. αὐτὰρ οὗτοι Appoll. Lex. 75, 25. οὔ τοι: οὔτι MN. ἐπαινέcομεν Mosc. 1. — 30 τήνδε H. — 33 εὐκτήμενον D. — 34 cύγ' ἐλθοῦcα H. — 35 βεβρώθειc Mor. — 36 ἄλλουc τὲ CHM. τρῷαc G. — 37 ἔρξον HLMO. ἐρξον A.

A. c. 17 αὖ πωc Aristarchus: Aristophanes αὖ τὼc vel αὔτωc. Aristophanes γένοιτο: πέλοιτο Aristarchus. Axt. Coniect. Hom. (1861) pg. 5 coniecit εἰ δή πὼc vel εἰ δ' οὖν πωc.

ϲοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔριϲμα μετ' ἀμφοτέροιϲι γένηται.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ' ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲιν·
ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼϲ πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρεϲ ἐγγεγάαϲι,
μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶϲαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ ϲοὶ δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀϲτερόεντι
ναιετάουϲι πόληεϲ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρι τιέϲκετο Ἴλιοϲ ἱρὴ
καὶ Πρίαμοϲ καὶ λαὸϲ ἐυμμελίω Πριάμοιο.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ,
λοιβῆϲ τε κνίϲηϲ τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέραϲ ἡμεῖϲ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπιϲ πότνια Ἥρη·
ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖϲ μὲν πολὺ φίλταταί εἰϲι πόληεϲ,
Ἄργόϲ τε Ϲπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
τὰϲ διαπέρϲαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὔ τοι ἐγὼ πρόϲθ' ἵϲταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρϲαι,
οὐκ ἀνύω φθονέουϲ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόϲ ἐϲϲι.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεϲτον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεόϲ εἰμι, γένοϲ δέ μοι ἔνθεν ὅθεν ϲοί,
καί με πρεϲβυτάτην τέκετο Κρόνοϲ ἀγκυλομήτηϲ,

V. l. 38 ἔρειϲμα D 1. man. μεταμφοτέροιϲι A. — 39 ἐνι A. ϲῇϲϊ M. — 41 ἐγγεγάαϲι A Vrat. b, Townl. Mosc. 1. 3 ex corr. ἐγγεγάαϲιν L: ἐκγεγάαϲι CEGHMNO. ἐκγεγάαϲιν D. — 42 μή τι: μή μοι N. ἔαϲον G. — 43 ἐγὼ ϲοὶ ACH: ἐγώ ϲοι DGLMNO. ἐγώ τοι E bis S. ἐγὼ τοι Cant. ἀέκοντί τε (γε) O. — 44 ἠελίωι τὲ A. — 45 ναιετάωϲι D. πόλιεϲ CGN. — 46 ἐκ τῶν μοι G. περὶ ACELMN: πέρι DGHO. — 47 ἐϋμελίω EGMO. εὐμελίω D. ἐϋμμελίωι A. ἐϋμμελίου L. — 48 γάρ μοι ποτὲ CDGHL. βωμόϲ: θυμόϲ E. ἐῖϲϲηϲ NO. — 49 κνίϲηϲ AG: κνίϲϲηϲ CDEHLMNO. — 51 πολυφίλταταί AG (αι). εἰϲὶ DGLN. γρ. πολυφίλταται O. φίλτατοι N Vrat. a. — 53 διάπερϲον G. ὅταν EGLN. ὅτάν CDH. ἀπέχθονται D. πέρι O. — 54 οὔτι EGMS: οὔτοι ACDHL Townl. Eton. Mosc. 1. 3. προΐϲταμαι G. — 55 ἐπεὶ ἦ Et. Mg. 115, 14. Cram. An. Par. III, 302, 9. ἐπειή A. ἐπεὶ ἥ C et ἡ duobus accentibus. ἐπεὶ ἡ D: ceteri ἐπειή. πολυφέρτατόϲ D. φέρτεροϲ ἐϲϲὶ GMNO. φέρτατοϲ ἐϲϲὶ L. φέρτατόϲ ἐϲϲι A in marg. — 57 ἀλλὰ γὰρ χρὴ M. — 58 δέ μοι ACDEGHLOS: vulgo δ' ἐμοί. — 59 καί μοι H.

A. c. 43 ἐγὼ ϲοὶ Herodianus. δῶκα ἑκών: δῶκ' ἀέκων Trypho. — 46 περὶ Herodianus: alii πέρι, conf. H. T. 337. — 55, 56 ἀθετοῦνται Aristonicus.

ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα cὴ παράκοιτιϲ
κέκλημαι, cὺ δὲ πᾶcι μετ' ἀθανάτοιcιν ἀνάccειc.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοιcι,
coὶ μὲν ἐγώ, cὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. cὺ δὲ θᾶccoν Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
ἐλθεῖν ἐc Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
πειρᾶν δ' ὥc κε Τρῶεc ὑπερκύδανταc Ἀχαιοὺc
ἄρξωcι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήcαcθαι.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
αἶψα μάλ' ἐc cτρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶαc καὶ Ἀχαιούc,
πειρᾶν δ' ὥc κε Τρῶεc ὑπερκύδανταc Ἀχαιοὺc
ἄρξωcι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήcαcθαι.
ὣc εἰπὼν ὤτρυνε πάροc μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξαcα.
οἷον δ' ἀcτέρα ἧκε Κρόνου πάιc ἀγκυλομήτεω,
ἢ ναύτῃcι τέραc ἠὲ cτρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ cπινθῆρεc ἵενται·
τῷ εἰκυῖ' ἤιξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰc Ἀθήνη,
κὰδ δ' ἔθορ' ἐc μέccoν· θάμβοc δ' ἔχεν εἰcορόωνταc
Τρῶάc θ' ἱπποδάμουc καὶ ἐυκνήμιδαc Ἀχαιούc.
ὧδε δέ τιc εἴπεcκεν ἰδὼν ἐc πληcίον ἄλλον·
ἢ ῥ' αὖτιc πόλεμόc τε κακὸc καὶ φύλοπιc αἰνὴ

V. l. 62 ἐπιείξομεν Apoll. de Synt. 123, 13. ἀλλήλοιcι ACDEGMNO. — 63 ἐπι CD. — 64 θάccον D. ἐπίτειλαι Apoll. de Synt. 78, 14. — 65 εἰc O. τρώων GL. — 66 πειρᾶν δ' ACDEHMNOS Mor. Vrat. b. Eton. Townl. Mosc. 1. Schol. Aristoph. Plut. 322. Cram. Epim. 269, 29. Schol. Γ 276. πειρᾷν δ' G Apoll. de Synt. 78, 19. Et. Gud. 390, 28. δ' omitt. L. κε Et. Gud. 390, 28: κεν ACDEGHLMNO Apoll. de Synt. 78, 19. Cram. Epim. 269, 29. ὡc κέντροιcιν Schol. Γ 276. τρῷεc GL. — 67 ἄρξανταc προτέρουc Schol. Γ 276. ὑπερόρκια ACDGHL Mor.: ὑπὲρ ὅρκια E. — 68 ὡc A. ἀπείθηcε D. — 69 αὐτίκα δ' MN. προcηῦδα D. — 70 μετα A. τρῷαc G. — 71 πειρᾷν G. κεν ACDGHLMNOS Anonym. περὶ βαρβαριcμοῦ ed. Valckenaer. p. 200. τρῷεc G. — 72 πρότερον O. ὑπερόρκια ACDGHL. — 73 ὡc A. — 75 ἀcτέρα ἧκε omnes. πάϊc: παῖc libri cum Schol. Ρ 547. — 76 ναύταιcι G. ἡ cτρατῷ G. — 77 ἄπο G ἀπο CDHM. ἵενται DLM. Vrat. a. — 78 εἰκυῖα G. εἰκυίη D. τῷ ἰκέλη L. — 79 καδδ' CGHLMNO. καδδέθορ' D. μέcον GM. δ' ἔcχεν G. — 80 τρῷαc θ' GL. εὐκνήμιδαc CDGHLMO. — 82 ἤ ῥ' GO. αὖθιc C.

A. c. 63 δ' ἐμοὶ Apoll. de Pron. 50 A; 103 C; de Synt. 98, 4; 112, 10. — 64 Aristarchus ἐπιτεῖλαι, conf. Et. Mg. 365, 40. — 77 ἄπο et ἀπὸ Schol. BL.

ἔϲϲεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροιϲι τίθηϲι
Ζεύϲ, ὅϲ τ' ἀνθρώπων ταμίηϲ πολέμοιο τέτυκται.
ὣϲ ἄρα τιϲ εἴπεϲκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύϲεθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονοϲ υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἑϲταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κραταιαὶ ϲτίχεϲ ἀϲπιϲτάων
λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ' Αἰϲήποιο ῥοάων.
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο Λυκάονοϲ υἱὲ δαΐφρον;
τλαίηϲ κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
πᾶϲι δέ κε Τρώεϲϲι χάριν καὶ κῦδοϲ ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιϲτα Ἀλεξάνδρῳ βαϲιλῆι.
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρέοϲ υἱόν,
ϲῷ βέλεϊ δμηθέντα πυρῆϲ ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆϲ.
ἀλλ' ἄγ' ὀΐϲτευϲον Μενελάου κυδαλίμοιο,
εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοϲτήϲαϲ ἱερῆϲ εἰϲ ἄϲτυ Ζελείηϲ.

V. l. 83 τίθηϲι ACEGHMN: τίθηϲιν DLO Apoll. Lex. 163, 7. τιθεῖμεν Et. Mg. 794, 43, quod fortasse pertinet ad ω 476. — 84 ἀνθρώποιϲ M. ταμίαϲ G. — 85 ὡϲ A. ἄρά D. τίϲ GMO. τρῴων G. — 86 ἥδ' CGHLMNO. ἱκέλη CGHLM. εἰκέλη D. τρῴων CGL. κατεδύϲεθ' N Townl. Vrat. b. κατεδύϲϲεθ' Lips. Mosc. 3. καταδύϲεθ' A: κατεδύϲαθ' CDGHMOS Mor. Et. Gud. 164, 24. κατεδύϲϲαθ' L Vrat. a. — 87 ἀντινορίδῃ G. κραταιῶ O. — 88 ἐφεύρη [οι] O. — 89 εὗρε δὲ DGL. — 90 ἀμφι A. — 91 ἕποντο [αι] O. ἀπαιϲήποιο D. αἰϲύποιο G. — 92 ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα (προϲηῦδα D): προϲέφη γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη NS Cant. Lips. Mor. γρ. προϲέφη γλαυκῶπιϲ ἀθήνη O in marg. — 93 ἣ ῥὰ νύ H. ἦ ῥὰ νύ μοι τί NO. νύ μοι·τί CDGH. ἢ ῥά νύ μοι τι M. νύ μοι τι L. πείθοιο C. — 94 τλαίηϲ G. ἐπιπροέμεν A. — 95 κε ADEGH Schol. I 303: κεν LMNOS Vrat. b. c. κε omitt. C. τρῴεϲϲι L. — 96 μάλιϲτ' C Lips. Townl. — 97 παρ' ACDNO: πάρ' EGHLM. — 98 ἴδοι O. ἀτρέωϲ DGNO. — 99 πυρῆϲ τ' G Mor. Vrat. a. πυρῆϲ δ' L. ἐπιβάντ' A. — 100 ἀλλά γ' M Vrat. c. ἀλλά γε E. — 101 λυκηγενέϊ A. — 102 πρωτογόνων A. πρωτοτόκων Et. Gud. 78, 58. — 103 οἴκα δὲ A. ἱερῆϲ ἄϲτυ γε ζελείηϲ L.

A. c. 88 εἴ που ἐφεύροι: εὗρε δὲ τόνδε Zenodotus, τὸν δὲ δεύτερον (89) οὐδὲ γράφει Aristonicus. — 94 Menecrates Milesius ἐπιπροέμεν: ἔπι προέμεν Aristarchus. — 97 παρ' Herodianus: alii πάρ'.

ὣϲ φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
αὐτίκ' ἐϲύλα τόξον ἐΰξοον ἰξάλου αἰγὸϲ
ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸϲ ὑπὸ ϲτέρνοιο τυχήϲαϲ
πέτρηϲ ἐκβαίνοντα, δεδεγμένοϲ ἐν προδοκῆϲι,
βεβλήκει πρὸϲ ϲτῆθοϲ· ὃ δ' ὕπτιοϲ ἔμπεϲε πέτρῃ.
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆϲ ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
καὶ τὰ μὲν ἀϲκήϲαϲ κεραοξόοϲ ἤραρε τέκτων,
πᾶν δ' εὖ λειήναϲ χρυϲέην ἐπέθηκε κορώνην.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυϲϲάμενοϲ, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίναϲ· πρόϲθεν δὲ ϲάκεα ϲχέθον ἐϲθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἷεϲ Ἀχαιῶν,·
πρὶν βλῆϲθαι Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρέοϲ υἱόν.
αὐτὰρ ὃ ϲύλα πῶμα φαρέτρηϲ, ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
ἀβλῆτα πτερόεντα, μελαινέων ἕρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόϲμει πικρὸν ὀιϲτόν,
εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοϲτήϲαϲ ἱερῆϲ εἰϲ ἄϲτυ Ζελείηϲ.
ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδαϲ τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλαϲεν, τόξῳ δὲ ϲίδηρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲϲ μέγα τόξον ἔτεινε,

V. l. 104 ἔφατ' D. — 105 ἐϲύλλα Eton. ἰξάλου Schol. B 827. Et. Gud. 131, 4. ἴξάλου A. — 106 ῥα H. ὕπο AEM. ϲτέρνοιο: ϲτέρνοιϲι Schol. B 827. — 107 προδοκῆϲι A Ambros. CDELMNO. προδόκαιϲι G. — 108 ὃδ' CDGHLMN. ἔπεϲε M. — 109 ἑκκαιδεκάδωρα A. ἑκκαίδεκα δῶρα G. — 110 κεραοξόοϲ A. — 111 λειήναϲ CG. ΛΙΗΝΑϹ ΚΡΥϹΕΗΝ Ambros. χρυϲῆν Et. Mg. 530, 25. — 112 τανυϲάμενοϲ EHMN. — 113 ἐγκλίναϲ H Lips. Eton. Vrat. a. — 114 ἀναΐξειαν: ἀναῤῥήξειαν Vrat. a. — 115 βλῆϲθαι: βεβλῆϲθαι N. βληθῆναι G. ἀτρέωϲ DG Vrat. a. b. Mosc. 1. ἀρήϊον ἀρχὸν ἀχαιῶν C. abest hic versus ab Etonensi. — 116 ὃ ACDGHLMNO. — 117 μελαινέων A: μελαινάων CDEGHLMNO Apoll. Lex. 2, 26. μελενάων Apoll. Lex. 76, 32. — 118 ἐπὶ: ἐπεὶ G. κατεκόϲμεε NS Cant. — 119 λυκηγενέϊ A. — 120 πρωτογόνων A. — 122 γλυφίδαϲ τὲ CMO. γλυφίδ' αὖτε G. — 123 πέλαϲε EGO. πέλαϲϲεν DM ex corr. — 124 *ἐπεὶ δή: libri ἐπειδή. ἔτεινε ACEHMO.

A. c. 107 δεδεγμένοϲ: δεδεχμένοϲ, conf. H. T. 224. — 117 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Apoll. Lex. 76, 34. μελαινέων: οὕτω διὰ τοῦ ε̄ διὰ τὸ μέτρον Schol. A. — 118 κατεκόϲμεε, conf. H. U. 97. — 123 ὅτι Ζηνόδοτοϲ πρὸ τούτου τὸν ἑξῆϲ (124) τέταχεν Aristonicus. — 124 ἐπεὶ δὴ in duas dictiones resolvendum esse ostendunt ἐπεὶ οὖν δή ρ 226, c 362, ἐπεὶ ἄρ δή α 231, ο 390, ἐπὴν δή Ν 285, Π 453, α 293, ε 363, c 269 et docuit Io. Alexandr. 40, 21 ὁ εἰ δή καὶ ἐπεὶ δή δύο μέρη λόγου εἰϲὶν ὀξυνόμενα.

λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀιστὸς
ὀξυβελὴς καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
οὐδὲ σέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
ἥ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
ἣ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἐέργῃ μυῖαν, ὅθ' ἡδέι λέξεται ὕπνῳ·
αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.
ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀιστός·
διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο
μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἕρκος ἀκόντων,
ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀιστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός·
αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
ἱππῆες φορέειν· βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
ἀμφότερον, κόσμός θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·

V. L. 125 ἆλτο ADEGHLMNO. ἄλτο C. ἅλτο S. — 126 ὀξυβελὴς A. — 129 πρόσθε EHN: πρόσθεν ACDGLMO. ἐχεπευκὲς A. — 130 ἢ δὲ C. — 131 ἐέργῃ AM Townl. Cram. Epim. 169, 14: ἐέργει CDEGHLNO. — 132 αὖθ': αὖ Draco de Metr. 52, 5. — 133 σὺνέχον G (sic). δίπλοος A. θώραξ G. — 135 ἀρ A. — 136 ἐρήριστο D. — 137 μίτρης δ' M. μίτρη θ' L post ras. — 138 διὰ πρὸ ACDEM Schol. Ν 191, Υ 269: vulgo διαπρὸ. διαπρο δε L. διὰ προ δ' N. δὲ εἴσατο libri omnes excepto N. — 139 ἆρ DGHM. ἀρ A. — 141 τ' omitt. LO. μιῄνη CD. μιήνει Apoll. Lex. 164, 30. — 142 ἠὲ: ἠδὲ S. ἵππων: ἵππου Eust. 1051, 61. γρ. ἵππω O. — 143 δέ μιν H. — 145 ἵππῳ: ἵππων DO Apoll. Lex. 6, 31. ἐλατῆρι τὲ CM. δὲ O Vrat. b. Et. Mg. 532, 16.

A. c. 126 ἐπιπτέσθαι Herodianus. — 129 ἤ τοι: οὕτω μετὰ τοῦ τ̄ ἤ τοι Didymus. πρόσθεν, conf. H. U. 44. — 137 Aristarchus ἔρυμα: ἔλυμα Aristophanes cum Zenodoto, conf. Cram. An. Par. III, 9, 6; 282, 5. — 138 ἔρυτο Aristarchus. — 139 ἄρ' ὀιστὸς: ἄρα χαλκὸς Zenodotus. ἐπέγραψε χωρὶς τοῦ ν̄ Aristarchus. — 140 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Apoll. Lex. 171, 27. — 141 ἐλέφαντα Aristarchus: alii ἐλεφαντά. — 142 διὰ τοῦ ῑ τινὲς τὸ Κάϊρα γράφουσιν Eust. 456, 12. ἵππων: διχῶς καὶ ἵππω (sic) δυϊκῶς καὶ πληθυντικῶς. ἐν δὲ τῇ κατὰ 'Αριστοφάνη μόνως δυϊκῶς, conf. Grashof. „das Fuhrwerk bei Homer" pg. 39. H. T. 144.

τοῖοί τοι Μενέλαε μιάνθην αἵματι μηροὶ
εὐφυέες κνῆμαί τε ἰδὲ cφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
ῥίγηcεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὡc εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆc·
ῥίγηcεν δὲ καὶ αὐτὸc ἀρηίφιλοc Μενέλαοc.
ὡc δὲ ἴδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκουc ἐκτὸc ἐόνταc,
ἄψοῤῥόν οἱ θυμὸc ἐνὶ cτήθεccιν ἀγέρθη.
τοῖc δὲ βαρὺ cτενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸc ἔχων Μενέλαον· ἐπεcτενάχοντο δ' ἑταῖροι·
φίλε καcίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
οἶον προcτήcαc πρὸ Ἀχαιῶν Τρωcὶ μάχεcθαι,
ὥc c' ἔβαλον Τρῶεc, κατὰ δ' ὅρκια πιcτὰ πάτηcαν.
οὐ μέν πωc ἅλιον πέλει ὅρκιον αἷμά τε ἀρνῶν
cπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗc ἐπέπιθμεν.
εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιοc οὐκ ἐτέλεccεν,
ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, cύν τε μεγάλῳ ἀπέτιcαν,
cὺν cφῇcιν κεφαλῇcι γυναιξί τε καὶ τεκέεccιν.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

V. L. 146 τοῖοί τε H. μιάνθη L. μιάνθεν G. — 147 τε ἰδὲ ACDH LMNO: τε ἠδὲ GE. κάλλ' C. ὑπένερθε AGHO. — 148 ῥίγηcε EGH 1. man. MO. δ' ἆρ DEGHLMO sup. δ' ἀρ A. τὰρ O 1. man. τ' ἆρ N. — 149 εἶδε M. — 150 ῥίγηcε GMO. — 151 δὲ ἴδεν AHLM Lips. Harl. Townl. Vrat. a. Schol. φ 61. Cram. An. Par. III, 334, 15. δὲ ἴδε GO. δ' ἴδεν Mosc. 1. 3. δ' ἴδε E. δ' εἶδεν CS. δ' εἶδε DN Et. Mg. 613, 47. ὡc εἶδε Zonar. Lex. 1424. — 152 ἄψορον οἳ D. ἄψορρόν θ' οἱ M. cτήθεcιν G 1. man. — 153 τοῖc δὲ: τὸν δὲ LN. τόνδε G. τοὺτ δὲ Schol. A 364. βαρὺ cτενάχων A Schol. A 364: βαρυcτενάχων CDEGHLMNO. μετέφη: προcέφη CNS et C (Cant.) L apud Bentl. — 154 ἐπεcτονάχοντο GHL. — 155 φῖλε AG: ceteri φίλε. θάνατον ACD. ὄρκι' D. όρκι' A. ἔταμνον: ἔταμον N. γρ. ἔταμον O. — 156 οἶον DL. προ A. τρῳcὶ L. — 157 ὡc omisso c' DGS. ῷ c' Hesych. IV, 333. τρῷεc GL. κατα CL. ῐ όρκια A. — 158 μέν περ S. μέν O. ἄλιον DL. πέλοι C et L apud Bentl. ὅρκιον D. αἷμα κατ' ἀρνῶν M. — 159 ᾗc: αἷc GO Zonar. Lex. 831. — 160 ἐτέλεcεν M. — 162 cφῇcι EGHL 1. man. MNO Schol. B 259. τεκέεccϊ H. — 163 κατα A bis.

A. c. 148 οὕτωc ἀρίcταρχοc ῥίγηcεν δὰρ (sic) διὰ τοῦ δ̄ οὐ διὰ τοῦ τ̄ Didymus. — 149 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. Ξ 424. — 151 δὲ ἴδεν Herodianus: alii δ' εἶδεν. — 153 altera lectio erat τὸν δὲ....προcέφη, quae est integra in Cod. N. ex his duobus lectionibus conflatae sunt scripturae librorum, qui aut τοῖc δὲ προcέφη aut τὸν δὲ μέτεφη exhibent. cτενάχων Aristarchus: Dion. Sidonius cτεναχῶν. — 155 φῖλε Ptolem. Ascalonita, vide ad Ε 359 et Eust. 556, 34. — 161 τελεῖ...ἀπέτιcαν: Zenodotus τελέcει et τίcουcιν. placet coniectura Bekkeri ἐκ δὲ pro ἔκ τε scribentis.

ἔϲϲεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιοϲ ἱρὴ
καὶ Πρίαμοϲ καὶ λαὸϲ ἐυμμελίω Πριάμοιο,
Ζεὺϲ δέ ϲφι Κρονίδηϲ ὑψίζυγοϲ, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸϲ ἐπιϲϲείῃϲιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶϲι
τῆϲδ' ἀπάτηϲ κοτέων. τὰ μὲν ἔϲϲεται οὐκ ἀτέλεϲτα·
ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχοϲ ϲέθεν ἔϲϲεται, ὦ Μενέλαε,
αἴ κε θάνῃϲ καὶ πότμον ἀναπλήϲῃϲ βιότοιο.
καί κεν ἐλέγχιϲτοϲ πολυδίψιον Ἄργοϲ ἱκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήϲονται Ἀχαιοὶ πατρίδοϲ αἴηϲ·
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωϲὶ λίποιμεν
Ἀργείην Ἑλένην· ϲέο δ' ὀϲτέα πύϲει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
καί κέ τιϲ ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρῴϲκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
αἴθ' οὕτωϲ ἐπὶ πᾶϲι χόλον τελέϲει' Ἀγαμέμνων,
ὡϲ καὶ νῦν ἅλιον ϲτρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἶκον δὲ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν
ϲὺν κεινῇϲιν νηυϲί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.

V. L. 164 ἥμαρ D. ὅτ' ἄν ACE 459, 29; 460, 14; 756, 9; 962, 40. ὅτάν DHMN: ὅταν E 460, 6 N Strabo XIII, 601. Schol. Θ 373, 527. ὀλώλει N. — 165 ἐϋμελίω GO Schol. B 461. εὐμελίω D. ἐϋμελίωι C. ἐϋμμελίου L. — 166 ϲφι AE: ϲφιν CDGHLMOS Schol. Θ 5, I 418. γάρ ϲφιν N, conf. I 236, Σ 185, Ω 143; Λ 734, ξ 86, ο 524. — 167 ἐπιϲείηϲιν E Schol. Θ 5. ἐπιϲείηϲι DMO. ἐπιϲείηϲι Schol. Δ 249. πᾶϲι CDE GHNO: πᾶϲιν ALM Schol. P 595. — 168 τῆϲδ': τῆϲ Schol. β 315. — 169 ϲέθεν ἔϲϲεται: ἔϲεται ϲέθεν Et. Mg. 36, 3. — 170 πότμον: μοῖραν ACDEGHLMNO. γρ. πότμον H. — 171 καί κεν: ἤ κεν Bekk. An. 1155. πολυδίψιον A. πολὺ δίψιον D. — 173 καδδέκεν ACDGHLMNO. τρωϲὶ L. λίποιμεν AHMO: λίποιεν CDGLNS Cant. Lips. Eton. — 174 πύϲϲει C. — 176 καί κεν D. τριψων GL. — 177 ἐπιθρώιϲκων A: ceteri ἐπιθρώϲκων. — 178 τελέϲει' ADO Cant. Apoll. de Synt. 247, 26; 250, 11: τελέϲει C 1. man. GHLM Schol. B 4. τελέϲει (supra αι) S. τελέϲοι EN. — 179 ἅλιον N. — 180 οἶκον δὲ AD: οἶκονδε CGHMNO. οἴκονδε L. οἰκόνδε E. — 181 κεινῇϲι DEHLMO. κειναῖϲι ναυϲὶ G. νέεϲϲι L. χερϲὶ et supra νηυϲὶ S Cant.

A. o. 170 πότμον Aristarchus pro μοῖραν quod legebatur ἐν ταῖϲ κοιναῖϲ. conf. Λ 263 πότμον ἀναπλήϲαντεϲ. — 171 ἐλέγχιϲτοϲ et ἐλέγχιϲτον Aristarchus (διχῶϲ). πολυδίψιον: τοῦτο ἀντὶ τοῦ πολυπόθητον κεῖται, ἢ χωρὶϲ τοῦ δ πολυΐψιον· καὶ ϲὺν τῷ δ δὲ ὑπερβάτωϲ δέχονταί τινεϲ κατὰ ϲυναλοιφὴν μετὰ τοῦ ϲυνδέϲμου τοῦ δέ, ἵν' ᾖ οὕτωϲ „καί κεν ἐλέγχιϲτοϲ πολὺ δ' ἴψιον Ἄργοϲ ἱκοίμην“ [ἢ] πολυΐψιον Ἄργοϲδε ἱκοίμην ἀντὶ τοῦ „εἰϲ Ἄργοϲ“ Strabo VIII, 370, conf. Eust. 461, 7. — 174 Ἀργείην θ' Ἑλένην Zenodotus, conf. Schol. B 161. — 178 τελέϲει' conf. H. U. 243.

ὥϲ ποτέ τιϲ ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
τὸν δ' ἐπιθαρϲύνων προϲέφη ξανθὸϲ Μενέλαοϲ·
θάρϲει, μηδέ τί πω δειδίϲϲεο λαὸν Ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλοϲ, ἀλλὰ πάροιθεν
εἰρύϲατο ζωϲτήρ τε παναίολοϲ ἠδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆεϲ κάμον ἄνδρεϲ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
αἲ γὰρ δὴ οὕτωϲ εἴη, φίλοϲ ὦ Μενέλαε·
ἕλκοϲ δ' ἰητὴρ ἐπιμάϲϲεται ἠδ' ἐπιθήϲει
φάρμαχ', ἅ κεν παύϲηϲι μελαινάων ὀδυνάων.
ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προϲηύδα·
Ταλθύβι', ὅττι τάχιϲτα Μαχάονα δεῦρο κάλεϲϲον,
φῶτ' Ἀϲκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονοϲ ἰητῆροϲ,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρέοϲ υἱόν,
ὅν τιϲ ὀιϲτεύϲαϲ ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδὼϲ
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέοϲ, ἄμμι δὲ πένθοϲ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθηϲεν ἀκούϲαϲ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόηϲεν
ἑϲταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ ϲτίχεϲ ἀϲπιϲτάων
λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκηϲ ἐξ ἱπποβότοιο.

V. l. 182 ώϲ M. τότέ μοι CDO. τότ' ἐμοὶ Apoll. Lex. 17, 22. χάνει L. — 183 ἐπιθαρϲήϲαϲ Vrat. c. — 184 μὴ δέ τι ACDO. μὴ δ' ἔτι LM, ceteri μηδέ τι. πω omnes. δειδίϲεο D. δειδείϲαιο G. — 185 οὐ θὴν καίριον ὀξὺ βέλοϲ πάγη Harl. — 186 ἐρύϲατο D. ἦδ' D. οὐδ'^{η} H. ὑπένερθε ACGHM Schol. Δ 135. — 189 ὦ omitt. G. — 190 ἢ δ' D. — 191 ἅ κεν: ἅπερ L. παύϲῃ ϲε G. παύϲῃ τε Mosc. 3. ex corr. — 192 προϲηῦδα D. — 193 ὅτι A. — 195 ὄφρα ADHLMNOS: ὄφρ' CG Ven. B Harl. Townl. ἀτρέοϲ υἱόν AN Townl. ἀτρέωϲ υἱόν D: ἀρχὸν ἀχαιῶν CGHLMOS. γρ. ἀρχὸν ἀχαιῶν A. — 196 ὅν τῖν'^{τιϲ} C. τίϲ GM. ἔβαλε G Schol. Γ 315. ἔβαλλε M. — 196, 197 omitt. D, habet O in margine. — 197 τρῴων GL. τῶ μὲν C. — 198 ώϲ A. ἄρά οἱ MNO. κήρυξ DLN. — 200 * δὲ νόηϲεν: libri δ' ἐνόηϲεν. — 201 ἀμφι A. — 202 τρίκκηϲ AC 1. man. HLMN Harl. Vrat. a. θρήκηϲ D. conf. B 729 οἳ δ' εἶχον Τρίκκην, qua scripturae inconstantia motus Bothe. coniecit οἳ Τρίκκηϲ οἱ ἕποντ' vel ἕποντ' ἐκ Τρίκκηϲ.

A. c. 184 πω: οὕτω $\overline{\text{πῶ}}$ ἀρίϲταρχοϲ, οὐχὶ $\overline{\text{πού}}$, ὥϲ τινεϲ Didymus. in codice $\overline{\text{πῶ}}$ est scriptum, non $\overline{\text{πῶϲ}}$, ut Bekk. edidit. — 194 οὐ περιττὸϲ ὁ ϲτίχοϲ Schol. BL. — 195 ὁ ὀβελοϲ καὶ ἀϲτερίϲκοϲ ὅτι νῦν παρέλκει (= περιττόϲ ἐϲτι) Aristonicus. pertinere simul ad vss. 196, 197 monuit Friedlaender. recte, nam in codice his versibus et asterisci et obeli sunt adpicti.

ἀγχοῦ δ' ἱϲτάμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὄρϲ' Ἀϲκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
ὅν τιϲ ὀιϲτεύϲαϲ ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδὼϲ
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέοϲ, ἄμμι δὲ πένθοϲ.
ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε·
βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸϲ Μενέλαοϲ
βλήμενοϲ ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅϲϲοι ἄριϲτοι
κυκλόϲ', ὃ δ' ἐν μέϲϲοιϲι παρίϲτατο ἰϲόθεοϲ φώϲ,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωϲτῆροϲ ἀρηρότοϲ ἕλκεν ὀιϲτόν·
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέεϲ ὄγκοι.
λῦϲε δέ οἱ ζωϲτῆρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆεϲ κάμον ἄνδρεϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκοϲ, ὅθ' ἔμπεϲε πικρὸϲ ὀιϲτόϲ,
αἷμ' ἐκμυζήϲαϲ ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼϲ
πάϲϲε, τά οἵ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων ϲτίχεϲ ἤλυθον ἀϲπιϲτάων·
οἳ δ' αὖτιϲ κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήϲαντο δὲ χάρμηϲ.
ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοιϲ Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώϲϲοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεϲθαι,

V. L. 203 προϲηῦδα D. γρ. ἀγόρευεν A. — 204 ὄρϲε' S. — 205 ἴδῃ ACDH Lips. Townl. Eton. Mosc. 1. Apoll. Lex. 125, 12: ἴδῃϲ GLMNOS. ἀρχὸν ἀχαιῶν ACHN Townl. Eton. Apoll. Lex. 125, 12: ἀτρέοϲ υἱόν DGLMOS. — 206 ὃν τῖν' (τιϲ) C. τίϲ GMO. ἔβαλε GO Lips. ἔβαλλε M. — 207 τρώων GL. τὼ μὲν C. — 208 ὡϲ A. φᾶτο D. τοῦ δ' ἄρα N. ὄρινε ACD GHLMO. — 209 βᾶν DHM. ἀνα A. κατὰ M. — 212 κυκλὸϲ D 1. man. κΰκλοϲφ' M. ὃδ' CDGHLMNO. μέϲοιϲι DGHM. — 213 εἷλκεν ACGHM NOS. εἷλκεν D: ἕλκεν L, cf. 122. — 214 πάλιν, ἀγεν A. — 215 λύϲαι δέ οἱ D. ἦδ' D. ἡδ' Apoll. Lex. 81, 18. ὑπένερθε ACHMO Apoll. Lex. 81, 18. — 216 κάμον: τάμον M. — 217 εἶδεν D. — 218 ἂρ DGHLM. ἀρ A. ἐπί τ' ἤπια φάρμακ' ἔπαϲϲον Plato Rep. III, 408 A. — 219 τά οἱ ποτὲ ACDGHLMNO. — 220 ὄφρά τοι N. τοι DG. οἳ O. — 221 ἐπϊ C. τρώων GL. — 222 οἳ δ' D. οἴδ' CHLMN. αὖθιϲ C. κατα ACDGL. κατά τ' ἔντε' ἔδυντο N. ἔδυνον O. — 223 ἴδηϲ N. ἴδὲϲ M. — 224 καταπτώϲοντ' MN Townl. καταπτώϲϲοντα DE.

A. c. 205—207 νῦν δεόντωϲ λέγονται (Cod. λέγεται) πρὸϲ Μαχάονα ὑπὸ τοῦ κήρυκοϲ Aristonicus, conf. ad 195. — 205 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ϲ̄ ἴδῃ Didymus. — 212 κυκλόϲ' Nicias, Ptolemaeus, Herodianus: κύκλοϲ Aristarchus, conf. Schol. P 392. — 213 ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ ἕλκεν, καὶ αἱ πλείουϲ Didymus.

ἀλλὰ μάλα ϲπεύδοντα μάχην ἐϲ κυδιάνειραν.
ἵππουϲ μὲν γὰρ ἔαϲε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
καὶ τοὺϲ μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυϲιόωνταϲ
Εὐρυμέδων, υἱὸϲ Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παριϲχέμεν, ὁππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματοϲ πολέαϲ διὰ κοιρανέοντα·
αὐτὰρ ὃ πεζὸϲ ἐὼν ἐπεπωλεῖτο ϲτίχαϲ ἀνδρῶν.
καί ῥ' οὓϲ μὲν ϲπεύδονταϲ ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺϲ μάλα θαρϲύνεϲκε παριϲτάμενοϲ ἐπέεϲϲιν·
'Αργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδοϲ ἀλκῆϲ·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέϲϲι πατὴρ Ζεὺϲ ἔϲϲετ' ἀρωγόϲ,
ἀλλ' οἵ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήϲαντο,
τῶν ἤ τοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπεϲ ἔδονται,
ἡμεῖϲ αὖτ' ἀλόχουϲ τε φίλαϲ καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεϲϲιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.
οὕϲ τιναϲ αὖ μεθιένταϲ ἴδοι ϲτυγεροῦ πολέμοιο,
τοὺϲ μάλα νεικείεϲκε χολωτοῖϲιν ἐπέεϲϲιν·
'Αργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέεϲ, οὔ νυ ϲέβεϲθε;
τίφθ' οὕτωϲ ἔϲτητε τεθηπότεϲ ἠύτε νεβροί,
αἵ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέοϲ πεδίοιο θέουϲαι,
ἑϲτᾶϲ', οὐδ' ἄρα τίϲ ϲφι μετὰ φρεϲὶ γίγνεται ἀλκή·
ὣϲ ὑμεῖϲ ἔϲτητε τεθηπότεϲ οὐδὲ μάχεϲθε.
ἦ μένετε Τρῶαϲ ϲχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθά τε νῆεϲ

V. l. 226 habet O in margine. — 229 παριϲχέμεν AGHNOS: παραϲχέμεν CDLM Cant. Mor. L apud Bentl. Vrat. A. Mosc. 1. — 230 λάβοι M Harl. διακοιρανέοντα ACDGHLMNO. — 231 δ ACDGHLMNO. — 233 ἐπέεϲϲι D. — 234 μήπω τι ACDLMN. μήπω τοι G. μήπω τό H. μήποτε E 466, 23. μεθείετε AHN Townl. — 235 ἐπὶ ψευδέϲϲι E 467, 17: ἐπιψευδέϲϲι E 466, 23. — 236 ὑπερόρκια ACDEGHLMN. — 238 δ' αὖτ' ACDEGHLMOS. — 240 δ' αὖ N, an ὅν τινα δ' αὖ μεθιέντα? conf. M 268, N 229. — 241 χολωτοῖϲ EO. ἐπέεϲϲι M. — 242 ϲεύεϲθε H. — 243 οὕτωϲ: αὕτωϲ Schol. X 1. ἔϲτητε AHMO: ἕϲτητε CDEGLN Pseudoplut. 123, 17. Schol. X 1. νεβροί: νευροί G. — 245 ἑϲτᾶϲ' D. ἑϲτάϲ' N. τί ϲφι MN. γίγνεται LN: γίνεται CDEGHMO. γείνεται A. — 246 ὡϲ A. ἕϲτητε DEHLN Apoll. Lex. 150, 28. ἑϲτήκατε G. — 247 ἢ DHLMO Schol. Ε 466. τρῷαϲ G. ἔνθά τε ACDM.

A. o. 228 Πειραΐδαο: Πειραίδαο Tyrannio τετραϲυλλάβωϲ. — 235 Hermappias ψεύδεϲϲι: ψευδέϲϲι Ptolemaeus cum Aristarcho, conf. Et. Gud. 573, 24. — 238 ἡμεῖϲ αὖτ' Aristarchus, non δ' αὖτ'. — 242 ἐλεγχέεϲ Aristarchus, conf. Schol. Ε 787. mallem ἐλέγχεα ut B 235, Ω 260, Hes. Theog. 26. conf. H. T. 250. — 243 ἔϲτητε: ἕϲτητε Ptolemaeus. — 245 τίϲ ϲφι, non τι ϲφι, Aristarchus, ut Z 438.

εἰρύατ᾽ εὔπρυμνοι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα ἴδητ᾽, αἴ κ᾽ ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;
ὣς ὅ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
ἦλθε δ᾽ ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
οἳ δ᾽ ἀμφ᾽ Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συὶ εἴκελος ἀλκήν,
Μηριόνης δ᾽ ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ᾽ Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ᾽ ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
ἠδ᾽ ἐν δαίθ᾽, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται.
εἴ περ γάρ τ᾽ ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἕστηχ᾽, ὥς περ ἐμοί, πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγῃ.
ἀλλ᾽ ὄρσευ πόλεμον δ᾽, οἷος πάρος εὔχεαι εἶναι.
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·

V. L. 248 habet Lips.. in margine. εὔπρυμνοι A. ἐπὶ χθονὶ θαλάσσης D. — 249 ὄφρ᾽ C Mosc. 1. ἴδοιτ᾽ N. αἴ χ᾽ ὑμῖν D. αἴ κεν ὔμιν Cram. An. Par. III, 135, 13. αἴχ᾽ ὔμμιν M Mosc. 3. ὔμμιν EN. — 250 ὡς A. — 251 ἦλθεν ἐπὶ Eust. 179, 17. — 252 οἳ δ᾽ L. οἵδ᾽ HMNO. οἵδ᾽ C (sic). θωρήσοντο L. θωρίσσοντο D. — 253 μὲν ἐπὶ G. ἐνι A. εἴκελος: ἴκελος GMNO Lips. a man. rec. ἴκελος E. — 254 μϋριόνης H. — 255 τούσδε G. — 256 προσηῦδα D. — 257 περὶ ADHMN Et. Mg. 142, 16. Et. Gud. 47, 55. Cram. Epim. 15, 25; 42, 1: πέρι CGLO Et. Mg. 94, 18; 758, 40. — 258 ἦδ᾽ D. — 259 ἦδ᾽ AD. δαιτὶ D. δαιτὶ (θ᾽) A. δαῖθ᾽ H. — 260 κρητῆρι: κρητῆρσι ACDEGHLMNOS. — 261 κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες. — 262 πίνωσι DEGO. — 263 ἔστηχ᾽ HN. ἑστηχ᾽ A. πιέμεν N. *ἀνώγῃ: ἀνώγοι ACDGHM Athenaeus V, 193. Lucianus 48, 45. ἀνώγει (οι) LN: ἀνώγει EO Vrat. a. b. a. man. sec. — 264 πόλεμον δ᾽ AD. εὔχεαι ACDLNOS Cant. Harl. Vrat. a b.: εὔχεο GHM. — 265 αὖτ᾽, non αὖ, libri mei. ηὖδα D.

A. c. 249 κ᾽ ὔμμιν διὰ τοῦ κ̄ Herodianus, conf. Schol. A 335. — 259 δαιτί, conf. H. U. 126. — 260 ἀρίσταρχος ἑνικῶς ἐνικρητηρι Didymus. — 263 ἀνώγῃ: libri aut indicativum aut optativum exhibent, quorum neuter hic ferri potest. in hac re librorum nulla fere est auctoritas, nec quicquam impedit, quominus coniunctivum reponamus, qui hoc loco necessarius est. e. g. conf. librorum scripturas κινήσει B 147, 395; Π 264, 298; φιλήσει I 117; ὁρμήσει N 64; ἡγεμονεύεις O 46; ποιήσει O 363; ἡγεμονεύει Φ 258; ἐθείρει Φ 347; ἐπικλώσει δ 207; ἀποδώσει θ 318, et quae exempla congessimus ad Δ 483.

Ἀτρείδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
ἔϲϲομαι, ὡϲ τὸ πρῶτον ὑπέϲτην καὶ κατένευϲα·
ἀλλ' ἄλλουϲ ὄτρυνε κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιούϲ,
ὄφρα τάχιϲτα μαχώμεθ', ἐπεὶ ϲύν γ' ὅρκι' ἔχευαν
Τρῶεϲ· τοῖϲιν δ' αὖ θάνατοϲ καὶ κήδε' ὀπίϲϲω
ἔϲϲετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήϲαντο.
ὣϲ ἔφατ', Ἀτρείδηϲ δὲ παρῴχετο γηθόϲυνοϲ κῆρ.
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεϲϲι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
τὼ δὲ κορυϲϲέϲθην, ἅμα δὲ νέφοϲ εἵπετο πεζῶν.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀπὸ ϲκοπιῆϲ εἶδεν νέφοϲ αἰπόλοϲ ἀνὴρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆϲ·
τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἠύτε πίϲϲα
φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
ῥίγηϲέν τε ἰδὼν ὑπό τε ϲπέοϲ ἤλαϲε μῆλα·
τοῖαι ἅμ' Αἰάντεϲϲι διοτρεφέων αἰζηῶν
δήιον ἐϲ πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγεϲ
κυάνεαι, ϲάκεϲίν τε καὶ ἔγχεϲι πεφρικυῖαι.
καὶ τοὺϲ μὲν γήθηϲεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί ϲφεαϲ φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ϲφῶι μέν, οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν, οὔ τι κελεύω·
αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεϲθαι.
αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
τοῖοϲ πᾶϲιν θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι γένοιτο·
τῶ κε τάχ' ἠμύϲειε πόλιϲ Πριάμοιο ἄνακτοϲ

V. l. 266 ἐγὼ M. — 267 τοπρῶτον LMNO. — 268 ὤτρυνε M. κάρη κομώονταϲ A. — 269 ὁρκι' D. — 270 τρῷεϲ L. τοῖϲι DEGMO. δ' αὖ: δὲ C. — 271 ὑπὲρ ὅρκια EO: ὑπερόρκια ACDGHLMN. ὁρκι' ἐδηλήϲαντο Vrat. a. — 272 ὡϲ A. δ' ὑπερώχετο M. — 273 ἦλθεν ἐπ' E. ἀνα A. — 274 τώγ' ἐκορυϲϲέϲθην M. κορυϲέϲθην GL 1. man. — 275 ἀπο A. εἶδε DE bis GHMNO Lips. — 276 κατα A. ὑπο A. — 277 τῷ δ' ἀπάνευθεν N. τῷ δ' ἔτ' H. ἐόντι: ἰόντι MS. ἰόντι ἢ ἐόντι Eust. 471, 28. — 279 ῥίγηϲέ E. — 280 $\overset{αι}{\text{τοῖοι}}$ C. αἰάντεϲϲϊν ἀρηϊθόων H. διοτροφέων GS Lips. — 281 πυκναὶ S. — 282 ϲάκεϲί E. ϲάκεϲϲί N. ϲάκκεϲϲίν D. — 283 καὶ μὲν, τοὺϲ, L. — 284 καὶ ϲφέαϲ DGO. — 286 $\overset{c}{\text{κελεύω}}$ Vrat. b. — 289 πᾶϲι CDGMNO Schol. B 372. ἐνι A. — 290 τῶ ACDGHLMO. ἠμύϲειε G. ἠμύϲϲειε L.

A. c. 277 Zenodotus ἰόντι: ἐόντι Aristarchus. — 282 κυάνεαι: ἡρώων Zenodotus. πεφρικυῖαι et βεβριθυῖαι Aristarchus διχῶϲ, conf. Schol. H 62.

χερϲὶν ὑφ' ἡμετέρῃϲιν ἁλοῦϲά τε περθομένη τε.
ὣϲ εἰπὼν τοὺϲ μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλουϲ·
ἔνθ' ὅ γε Νέϲτορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
οὓϲ ἑτάρουϲ ϲτέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεϲθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάϲτορά τε Χρομίον τε
Αἵμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
ἱππῆαϲ μὲν πρῶτα ϲὺν ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφι,
πεζοὺϲ δ' ἐξόπιθε ϲτῆϲεν πολέαϲ τε καὶ ἐϲθλοὺϲ
ἕρκοϲ ἔμεν πολέμοιο· κακοὺϲ δ' ἐϲ μέϲϲον ἔλαϲϲεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τιϲ ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
ἱππεῦϲιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺϲ γὰρ ἀνώγει
ϲφοὺϲ ἵππουϲ ἐχέμεν, μὴ δὲ κλονέεϲθαι ὁμίλῳ·
μηδέ τιϲ ἱπποϲύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼϲ
οἶοϲ πρόϲθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεϲϲι μάχεϲθαι,
μηδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔϲεϲθε.
ὃϲ δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάϲθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτω.
ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιαϲ καὶ τείχε' ἐπόρθεον
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἔχοντεϲ.

V. L. 291 ἡμετέροιϲιν G. ἡμετέρῃϲι O, ἀλοῦϲά D. — 292 ὡϲ A. — 293 λιγὴν M. πηλίων GN. — 294 ὀτρυνέοντα C. — 295 χρόμϊόν CDGHM Et. Mg. 35, 25. τε ϲχέδιόν τε L. — 296 αἱμονά N. κρείοντα G, ut sit nomen proprium. αἵμονά τε κρίοντα θόωνά τε δηΐπυρόν τε Apoll. Lex. 14, 9, conf. N 92. — 297 πρώτιϲτα Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. πρῶτον M. ἵπποιϲι DEGL. ὄχεϲφι CMN Cram. An. Par. III, 283, 9. Pseudoplut. 156, 19: ὄχεϲφιν ADEGHLO. — 298 ἐξόπιθεν ADLO Maxim. Tyr. Diss. XVI, 6. Pseudoplut. 156, 19. ἐξόπιϲθεν CGH. ἐξώπιϲθεν N. ἐξόπιϲθε E. ϲτῆϲε EG. ϲτῆϲαν M. τε AC. — 299 μέϲον CGM. — 300 τίϲ CMNO. πολεμίζῃ DMNOS Schol. Δ 296. πολεμίζειν L. — 301 ἱππεῦϲι GHMNO Lips. ἱππεῦϲι μὲν πρώτοιϲ ἐπετέλλετο Schol. A 16. ἐπιτέλλετο S. τοὺϲ μὲν DLMNO Cant. Harl. Vrat. a. b. μὲν (γαρ) A. — 302 μὴ δὲ CDGHLMNO. — 303 μὴ δέ CDLNO. ἱπποϲύνηϲϊ καὶ D. ἠνορέηφϊ CEG Hesych. II, 282. — 304 τρώεϲϲι CGL. — 305 μὴ δ' CDGHMNO. — 306 ὃϲ δ' ἂν E. — 307 ἐγχεϊ D. ἐπειή A. ἐπείη CD: ceteri ἐπειή. πολυφέρτερον G. οὕτω ACDEGHLMNO Lips. — 308 ὧϲ δὲ καὶ D. πόλιαϲ A in marg. CDEG LMO: πόλεαϲ AH. πόλειϲ N. ἐπόρθεον A Townl.: ἐπόρθουν CEGHLM NOS. ἐπόρθο D (sic). — 309 ἐνι A. ϲτήθεϲιν GM.

A. c. 295 Χρομίον veteres, conf. H. T. 399. — 299 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔλαϲϲεν, ἄλλοι δὲ ἔεργεν Didymus. — 308 πόλεαϲ Aristarchus, Ptolemaeus, Herodianus: alii πολέαϲ, vel πόλιαϲ. πόλιαϲ legitur etiam θ 560, 574 πόλιεϲ ο 412. ἐπόρθεον in fine versus scribendum est ut ρ 161 ἐγεγώνεον, conf. Η 310, Λ 282, Ξ 116, Ρ 142, Υ 218.

ὣϲ ὁ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώϲ.
καὶ τὸν μὲν γήθηϲεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὦ γέρον, εἴθ', ὡϲ θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι φίλοιϲιν,
ὥϲ τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδοϲ εἴη.
ἀλλά ϲε γῆραϲ τείρει ὁμοίιον· ὡϲ ὄφελέν τιϲ
ἀνδρῶν ἄλλοϲ ἔχειν, ϲὺ δὲ κουροτέροιϲι μετεῖναι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
Ἀτρεΐδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸϲ
ὣϲ ἔμεν, ὡϲ ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
ἀλλ' οὔ πωϲ ἅμα πάντα θεοὶ δόϲαν ἀνθρώποιϲιν·
εἰ τότε κοῦροϲ ἔα, νῦν αὖτέ με γῆραϲ ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὣϲ ἱππεῦϲι μετέϲϲομαι ἠδὲ κελεύϲω
βουλῇ καὶ μύθοιϲι· τὸ γὰρ γέραϲ ἐϲτὶ γερόντων.
αἰχμὰϲ δ' αἰχμάϲϲουϲι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο
ὁπλότεροι γεγάαϲι πεποίθαϲίν τε βίηφιν.
ὣϲ ἔφατ', Ἀτρεΐδηϲ δὲ παρῴχετο γηθόϲυνοϲ κῆρ.
εὗρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεϲθῆα πλήξιππον
ἑϲταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήϲτωρεϲ ἀυτῆϲ·
αὐτὰρ ὃ πληϲίον ἑϲτήκει πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ ϲτίχεϲ οὐκ ἀλαπαδναὶ

V. l. 310 ὥϲ A. ὄτρυνε HM Harl. — 311 καὶ μὲν τὸν O. — 312 προϲηῦδα D. — 313 ἐνι A. — 314 ὣϲ καὶ γούναθ' G. δέ ϲοι M. — 315 ὁμοίοιον GH. ὣϲ G. ὄφελέ N. — 318 μέν τοι ACDEGHMN Lips. Townl. Vrat. a. b. Mosc. 1.: μέν κεν LO. μέν γε Harl. — 319 κατέκταν A. κατέκτον C. — 320 ἀνθρώποιϲ D. ἀνθρώποιϲι M. — 321 εἴ ποτε Schol. Ε 533. ἔα: ἔην N. ὀπάζει: ἱκάνει ACEGHLMNOS Plato Conviv. 173 A. Schol. Ε 533, Θ 186. ἱκάνοι D. — 322 ὥϲ O Cram. Epim. 449, 16. Io. Alexandr. 32, 1. ὥϲ A. ceteri ὣϲ. μετέϲϲομαι: μετείϲομαι L. — 323 βουλαῖϲ H. — 324 αἰχμάϲουϲι G Barocc. Lips. ἐμοῖο G 1. man. MNS Et. Mg. 628, 26. — 325 πεποίθαϲί DGEMN. βίηφι ADHLMN. βίηφι CEG. βίηφιν O. — 326 ὥϲ A. — 328 ἑϲταότ' D. ἑϲταῶτ' Schol. Κ 167. ἑϲταῶτ' N. μνήϲτορεϲ O. — 329 ὃ ACDGHLMO. αὐτὰρ οἱ N. ἑϲτήκει AGH Townl. Vrat. b. Mosc. 1.: εἱϲτήκει CDLMNOS. — 330 παρ D. κεφαλήνων DMO 1. man. ἀμφι AM.

A. c. 319 κατέκταν Herodianus cum Aristarcho, conf. Schol. Β 662. Cram. Epim. 224, 13. — 320 ὁ ἀϲτερίϲκοϲ καὶ ὁ ὀβελόϲ Aristonicus, conf. Ν 729. — 321 ἀρίϲταρχοϲ γῆραϲ ὀπάζει ἐπείγει ἐλαύνει ἀπὸ δὲ τοῦ κάτοπιν ἐϲχημάτιϲται Didymus, conf. Schol. Θ 103 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ὀπάζει, ὁ δὲ ἰξίων ἐπείγει, ἐν ἄλλῳ γῆραϲ ἱκάνει et Ψ 623 ἐπείγει: γράφεται καὶ ὀπάζει καὶ ἱκάνει (καὶ ἔπειϲι add. 2. man.). — 329 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ ἑϲτήκει Didymus.

ἕϲταϲαν· οὐ γάρ πώ ϲφιν ἀκούετο λαὸϲ ἀυτῆϲ,
ἀλλὰ νέον ϲυνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγεϲ
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντεϲ
ἕϲταϲαν, ὁππότε πύργοϲ Ἀχαιῶν ἄλλοϲ ἐπελθὼν
Τρώων ὁρμήϲειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
τοὺϲ δὲ ἰδὼν νείκεϲϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καί ϲφεαϲ φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέοϲ βαϲιλῆοϲ,
καὶ ϲύ, κακοῖϲι δόλοιϲι κεκαϲμένε, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώϲϲοντεϲ ἀφέϲτατε, μίμνετε δ' ἄλλουϲ;
ϲφῶιν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοιϲιν ἐόνταϲ
ἑϲτάμεν ἠδὲ μάχηϲ καυϲτείρηϲ ἀντιβολῆϲαι.
πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸϲ ἀκουάζεϲθον ἐμεῖο,
ὁππότε δαῖτα γέρουϲιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα
οἴνου πινέμεναι μελιηδέοϲ, ὄφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλωϲ χ' ὁρόῳτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέι χαλκῷ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
Ἀτρείδη, ποῖόν ϲε ἔποϲ φύγεν ἕρκοϲ ὀδόντων.
πῶϲ δὴ φῂϲ πολέμοιο μεθιέμεν, ὁππότ' Ἀχαιοὶ

V. ι. 331 ἕϲταϲαν DGLO. ἑϲταϲαν A. οὐδέ πω G. γάρ πω HLN. — 332 νέων M. κινοῦντο Vrat. b. — 333 τρῴων GL. plerique τρώων θ': θ' omittunt DHL Townl. οἳ M. — 334 ἕϲταϲαν GLO. ἕϲταν D. πῦργοϲ HLN. — 335 τρῴων GL. ἄρξειεν Vrat. b. — 336 τούϲδε G. νείκεϲεν H. νείκηϲεν N. — 337 καὶ ϲφέαϲ DLO. — 338 διοτροφέοϲ H. — 339 κερδαλεόφρων N. — 341 ϲφῶϊ Vrat. b. Schol. Є 2. Apoll. Lex. 147, 14. — 342 καϋϲτείρηϲ AH. καϋϲτήρηϲ D. — 343 πρῶτοι E. ἐμοῖο GLS. — 344 ἐφοπλίζωμεν A. ἐφοπλίζῶμεν (οι supra) H. ἐφοπλίζομεν L: ἐφοπλίζοιμεν CDE bis GMNOS. — 345 ἔδμεναι: ἔμμεναι L. — 347 ὁρόῳτε C, ceteri ὁρόῳτε. ὁρόωτε ἐὰν δέκα G. πῦργοι M. — 349 ἆρ DGHM. — 350 φῦγεν DM. ἕρκοϲ D. — 351 φῂϲ ACEN. φὴϲ GHLMO. φῆϲ D Cram. Epim. 433, 2. μεθειέμεν AN Townl.

A. c. 333 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ θ̄ τρώων ἱπποδάμων· τὸ δὲ ἀχαιῶν ἄμεινον ἀκούειν ἐπαχαιούϲ Didymus. — 334, 335 Aristarchus πύργοϲ Ἀχαιῶν.... ἄρξειαν: ἐν τῇ πολυϲτίχῳ „κέν τιϲ ἐναντίον.... ἄρξειεν". — 339 κερδαλεόφρον: φαίδιμ' Ὀδυϲϲεῦ Zenodotus. — 343 ἐμεῖο, conf. Apoll. de Pron. 137 B; 138 A; de Synt. 164, 17; 165, 7. — 344 ἐφοπλίζοιμεν defendit G. Hermann. Opusc. II, 38. — 345, 346 ἐν μὲν τοῖϲ ὑπομνήμαϲιν οὐκ ἀθετοῦνται, ἐπαιτιῶνται δὲ αὐτοὺϲ οἱ ἡμέτεροι ὡϲ ἀπρεπεῖϲ Schol. A. — 346 μελιήδέοϲ Herodianus, cf. H. T. 418. — 351 φῂϲ conf. Herod. ad P 174. Cram. Epim. 432, 25. Cram. An. Ox. IV, 354, 20. Eust. 1578, 18. Zonar. Lex. 1805. H. T. 374.

Τρωϲὶν ἐφ' ἱπποδάμοιϲιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα;
ὄψεαι, ἢν ἐθέληϲθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοιϲι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων· ϲὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζειϲ.
τὸν δ' ἐπιμειδήϲαϲ προϲέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὡϲ γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
διογενὲϲ Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυϲϲεῦ,
οὔτέ ϲε νεικείω περιώϲιον οὔτε κελεύω·
οἶδα γὰρ ὥϲ τοι θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι φίλοιϲιν
ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέειϲ, ἅ τ' ἐγώ περ.
ἀλλ' ἴθι ταῦτα δ' ὄπιϲθεν ἀρεϲϲόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν.
ὣϲ εἰπὼν τοὺϲ μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλουϲ.
εὗρε δὲ Τυδέοϲ υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
ἑϲταότ' ἔν θ' ἵπποιϲι καὶ ἅρμαϲι κολλητοῖϲι·
πὰρ δέ οἱ ἑϲτήκει Ϲθένελοϲ, Καπανήιοϲ υἱόϲ.
καὶ τὸν μὲν νείκεϲϲεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὤ μοι, Τυδέοϲ υἱὲ δαΐφρονοϲ, ἱπποδάμοιο,
τί πτώϲϲειϲ, τί δ' ὀπιπεύειϲ πολέμοιο γεφύραϲ;
οὐ μὲν Τυδέι γ' ὧδε φίλον πτωϲκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηίοιϲι μάχεϲθαι,
ὡϲ φάϲαν οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἤντηϲ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φαϲὶ γενέϲθαι.
ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰϲῆλθε Μυκήναϲ

V. l. 352 τρωϲὶν GL. — 353 ἤν κ' ἐθέληιϲθα A. μεμήλει N. — 354 τηλεμάχου CG Lips. — 355 τρῴων GL. τρώων θ' Lips. — 357 μύθῳ Vrat. a. — 359 οὔτέ ϲε ACDH. οὔτε ϲὲ G. οὔτι ϲε M. νεικίω D. οὐδὲ κελεύω L. οὔτι κελεύω N. — 360 φίλοιϲι M. — 361 μήδεα οἶδε H. — 363 μεταμώνια AE 483, 5 GN Eton.: μεταμώλια CDE 480, 21; 483, 8 HLMOS. — 365 δὲ διὸϲ υἱὸν L. — 366 ἑϲταότ' D. θ' omitt. G. κολλητοῖϲι ACDHMO. κολλωτοῖϲι Vrat. b. κολλοτοῖϲι Lips. — 367 παρ D. ἑϲτήκει AGH: εἰϲτήκει CDLMNOS. — 368 καὶ μὲν τὸν MS. νείκεϲεν DG. — 369 habet A in margine. προϲηῦδα D. — 370 ᾦμοι ACG. ὤμοι D. — 371 ὀπιπεύειϲ ACDN Lips.: ὀπιπτεύειϲ EGHLMOS Et. Mg. 627, 55. Plutarchus de Se ipsum citra invid. laud. 4. — 372 πτωκαζέμεν EGLM. — 373 προ AL. — 374 ὣϲ EM. — 375 ἶδον D. πέρι GL.

A. c. 367 οὕτωϲ ἑϲτήκει ἰακῶϲ ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 370 ᾦμοι, conf. H. U. 188. — 371 ὀπιπεύειϲ, non ὀπιπτεύειϲ scribendum esse confirmant libri optimi hic et H 243 et τ 67, et quod semel apud Homerum legitur (Λ 385) παρθενοπῖπα.

ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων.
οἳ δὲ τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπῄνεον, ὡς ἐκέλευον·
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.
αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
ἂψ ἀναερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,

V. l. 378 οἵ ῥα: οἱ δὲ ALO. οἳ ῥὰ DM. τότε στρατόωνθ' S. τότε στρατόωντο Townl. — 379 λίσοντο δόμεναι D. — 380 οἳ δ' D. οἵδ' CGLMNO. δοῦναι E. — 381 παραίσιμα N. — 382 οἳ δ' DL. οἵδ' CHMN. ᾤχοντο ἰδὲ ACEGHLMNO. ᾤχοντο ἠδὲ DS. πρὸς ὁδοῦ L. — 383 ἀσσωπόν C. ἀσωπόν θ' Barocc. — 384 ἔνθ' αὖ Apoll. Lex. 7, 12. ἀγγελείην D. ἐπὶ ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 7, 12. Et. Mg. 670, 8. Eust. 610, 43: ἔπι Schol. O 339. Eust. 1018, 65. τυδῆ AC 1. man. EHMNO. $\text{τυδη}^{\text{εῖ}}$ S. $\text{τυδεῖ}^{\text{η}}$ L: τυδεῖ C 2. man. DG Mor. Cant. Vrat. a. c. στείλαν G. — 385 ὁ CDGHLMNO. δ' ἐκιχήσατο L. — 386 δαιννυμένους G. ἐτεοκλείης DGM. — 388 πολέσϊ GH. μετα A. καδμείωσιν EN. — 392 ἂψ ἀναερχομένῳ AHNO Townl. Harl. Vrat. a ex coni. ἂψ ἀνερχομένῳ CD EGLMS Mor. Cant. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. λόχον ἦσαν D. $\text{λέχος}^{\text{ο}}$ N. — 393 δύο E.

A. c. 382 ᾤχοντο ἰδέ, quod omnes fere libri exhibent, recentiores quidam hiatus causa mutaverunt in ᾤχοντ' ἠδέ, perperam, conf. B 697, Δ 147, Z 479, Θ 162, K 573, M 311, Φ 351, X 469, δ 604, λ 337, ς 249, ψ 289. — 384 ἐπὶ Aristarchus, non ἔπι, conf. H. T. 176. Τυδῆ, conf. Μηκιστῆ O 339 et Schol. ad h. l. — 390 ὁ ἀστερίσκος conf. E 808. — 392 recentiores aut ἂψ ἄρ' ἀνερχομένῳ ut Z 187, aut ἂψ ἀνερχομένῳ aut ἂψ οἱ ἀνερχομένῳ scripserunt. sed nulla hoc loco opus est coniectura; nam ἀναερχομένῳ non magis offendit quam ἀποαίρεο A 230, 275; ἀποαίνυμαι N 262, κ 322, μ 419, ξ 309; καταείσατο Λ 358; ἐπιείσομαι Λ 367, Υ 454; ἐπιεισαμένη Φ 424; ἐπιόψομαι I 167, β 294; ἐπιοσσομένω P 381; ἐπιάλμενος H 15, ω 320.

υἱόϲ τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμοϲ Πολυφόντηϲ.
Τυδεὺϲ μὲν καὶ τοῖϲιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
πάνταϲ ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκον δὲ νέεϲθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε θεῶν τεράεϲϲι πιθήϲαϲ.
τοῖοϲ ἔην Τυδεὺϲ Αἰτώλιοϲ· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
γείνατο εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
ὣϲ φάτο, τὸν δ' οὔ τι προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ
αἰδεϲθεὶϲ βαϲιλῆοϲ ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
τὸν δ' υἱὸϲ Καπανῆοϲ ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
Ἀτρεΐδη, μὴ ψεύδε' ἐπιϲτάμενοϲ ϲάφα εἰπεῖν.
ἡμεῖϲ τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονεϲ εὐχόμεθ' εἶναι·
ἡμεῖϲ καὶ Θήβηϲ ἕδοϲ εἵλομεν ἑπταπύλοιο
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχοϲ ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεϲϲι θεῶν καὶ Ζηνὸϲ ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ ϲφετέρῃϲιν ἀταϲθαλίῃϲιν ὄλοντο.
τῶ μή μοι πατέραϲ ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
τέττα, ϲιωπῇ ἧϲο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεϲῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὀτρύνοντι μάχεϲθαι ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδοϲ ἅμ' ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶαϲ δῃώϲωϲιν ἕλωϲί τε Ἴλιον ἱρήν,

V. L. 395 πολυφόντηϲ A: λυκοφόντηϲ CDEHLMNOS. λυκοφάντηϲ G. γρ. λυκοφόντηϲ A. — 396 ἐφῆκε A. ἐφῆκε GHMO. ἐνεῖκε C. — 397 πάνταϲ δ' G. οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDGHLNO. οἴκονδε M. οἰκόνδε E. — 398 μαίων' ἄρα G. μαίονα ῥὰ NS. μαίονά ῥα Cant. — 400 χέρεια AC 1. man. DLOS Schol. A 80. Cram. Epim. 338, 13; 350, 22. Et. Mg. 809, 2. Et. Or. 166, 13: χέρηα C 2. man. GMN Lips. 1. man. Vrat. A. Cram. An. Par. III, 375, 6. χέρια (η supra) Vrat. a. χέρῃα E bis H. ἀμείνων A, ceteri ἀμείνω. — 401 ὡϲ A. φᾶτο D. — 402 βαϲιλέωϲ CE. αἰδίοιο D. — 403 omitt. Eton. — 404 ψεύδε' (o supra) A. ψεύδε' (a supra) G. ψεύδεο E 482, 19. — 409 ϲφετέραιϲιν ἀταϲθαλίαιϲιν ὤλοντο G. — 410 τῶ ACDGHLMO: τῷ EN. πόθ' CM. ἔνθεο A. — 411 ἂρ ADGHMO. — 412 τέτγα A. ϲιγῆ ἧϲο N. ἧϲο D. — 413 ἐγὼν M. — 414 εὐκνήμιδαϲ DGO. — 415 μὲν omitt. M. γὰρ omitt. CG Lips. εἴ κεν: αἴ κεν NS Cant. εἰ μὲν G. — 416 τρῷαϲ GL. δηϊώϲωϲιν LNO. δηϊόωϲιν M. δηώϲουϲιν D. δῃώϲουϲιν Vrat. A. δηιώϲουϲιν E. ἕλωϲι δε L. Τρώων ἐκπέρϲωϲ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον Schol. A 407.

A. c. 400 χέρεια, conf. H. T. 379. H. U. 157. ἀμείνω: ἀμείνων Aristarchus. — 404 ψεύδε': Ἡρωδιανὸϲ τὸ ἐντελὲϲ ψεύδεό φηϲιν Schol. V. — 410 τῶ Herodianus: τὼ Apollonius, conf. H. T. 368. ἔνθεο Aristarchus: ἐν θέο Apollonius.

τούτῳ δ᾽ αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δῃωθέντων.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ᾽ ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ ϲτήθεϲϲιν ἄνακτος
ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλαϲίφρονά περ δέος εἷλεν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέι κῦμα θαλάϲϲης
ὄρνυτ᾽ ἐπαϲϲύτερον Ζεφύρου ὕπο κινήϲαντος·
πόντῳ μέν τε πρῶτα κορύϲϲεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρϲῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ᾽ ἄκρας
κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ᾽ ἁλὸς ἄχνην·
ὣς τότ᾽ ἐπαϲϲύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμον δέ. κέλευε δὲ οἷϲιν ἕκαϲτος
ἡγεμόνων· οἱ δ᾽ ἄλλοι ἀκὴν ἴϲαν, οὐδέ κε φαίης
τόϲϲον λαὸν ἕπεϲθαι ἔχοντ᾽ ἐν ϲτήθεϲιν αὐδήν,
ϲιγῇ δειδιότες ϲημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶϲι
τεύχεα ποικίλ᾽ ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐϲτιχόωντο.
Τρῶες δ᾽, ὥς τ᾽ ὄιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαι ἑϲτήκαϲιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

V. l.. 417 δηϊωθέντων CDNO Schol. Θ 236. δηιωθέντων AE. — 418 ἀλλά γε AMS. — 419 ῥὰ CDGHLMNO. ἆλτο: ἅλτο S. ἇλτο CH. χαμᾶζε AEHL: χαμάζε CDGMNO. — 420 ϲτήθεϲιν M. — 422 πολυηχέϊ A. — 423 ὕπο: ὑπὸ A. ὑποκινήϲαντος CDEGHLMNOS Vrat. b. c. Schol. Η 64, Λ 269. — 424 μέν τε AL Vrat. c. μέν τοι M. μὲν τὰ CDEHNO Et. Mg. 531, 17. Et. Gud. 339, 19. μὲν ταπρῶτα S. ταπρῶτα G. — 427 ὡς A. ἐπαϲϲύτερον G. ἐπ᾽ ἀϲϲύτεροι N. κίνυντο: ὤρνυντο O. — 428 πόλεμον δέ A. κέλευϲε N. πόλεμόν δ᾽ ἐκέλευεν οἷϲιν H. — 429 ἦϲαν D 1. man., nunc ἴϲαν ut M. — 430 ἕπεϲθαι L. ἐν: ἐνὶ LM. — 431 δεδιότες H. πᾶϲι CDGHLMNO. — 433 τρῷες GL. πολυπάμονος A. πολυπάμονος Schol. Γ 2, Ε 137: πολυπάμμονος CDEGHLMNOS Et. Mg. 681, 48 Et. Gud. 490, 13. Heraclides Alleg. C. 30. Schol. Pind. Pyth. VIII, 103. ἐναυλῇ G. — 434 ἑϲτήκαϲιν D. ἑϲτήκωϲιν NS Vrat. b. ἑϲτήκαϲι: γρ. ἑϲτήκωϲι O.

A. c. 423 ὕπο Ptolemaeus Aristonici, Nicias, Tyrannio: ceteri ὑποκινήϲαντος. — 424 τὰ πρῶτα, quod vulgo scribunt, ferendum non est, conf. Α 6, Ζ 489, Μ 420, Ν 679, Ρ 612, Ψ 523, θ 268, 553, quibus locis significat „primum“ (das erstemal, einmal). ubi sequitur ἔπειτα vel δεύτερον, non nisi πρῶτον aut πρῶτα est in usu, conf. Γ 330, Δ 442, Κ 344, Λ 17, 244, 301, Π 131, 495, 532, 694, Τ 369, κ 519, λ 27, 640, χ 448. At frequens est usus particulae τε in comparationibus, sicut Δ 442 ἥ τ᾽ ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύϲϲεται αὐτὰρ ἔπειτα, qui locus nostro est simillimus. conf. porro Β 145, 456, 463, 470, 481, Γ 25, 33, Δ 483, 485, 487, Ε 88, 89, 137, 138, 139, 141. — 426 ἐὸν: ἀρίϲταρχος διὰ τοῦ ῑ ἰόν Didymus. — 434 magnopere arridet scriptura ἑϲτήκωϲιν, cuius coniunctivi in comparationibus adhibiti exempla contuli ad vs. 483.

ἀζηχὲc μεμακυῖαι, ἀκούουcαι ὄπα ἀρνῶν,
ὣc Τρώων ἀλαλητὸc ἀνὰ cτρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸc θρόοc οὐδ' ἴα γῆρυc,
ἀλλὰ γλῶcc' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔcαν ἄνδρεc.
ὦρcε δὲ τοὺc μὲν Ἄρηc, τοὺc δὲ γλαυκῶπιc Ἀθήνη
Δεῖμόc τ' ἠδὲ Φόβοc καὶ Ἔριc ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεοc ἀνδροφόνοιο καcιγνήτη ἑτάρη τε,
ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύccεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐcτήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἥ cφιν καὶ τότε νεῖκοc ὁμοίιον ἔμβαλε μήccῳ
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουcα cτόνον ἀνδρῶν.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐc χῶρον ἕνα ξυνιόντεc ἵκοντο,
cύν ῥ' ἔβαλον ῥινούc, cὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀcπίδεc ὀμφαλόεccαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃcι, πολὺc δ' ὀρυμαγδὸc ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὡc δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεcφι ῥέοντεc
ἐc μιcγάγκειαν cυμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίληc ἔντοcθε χαράδρηc·
τῶν δέ τε τηλόcε δοῦπον ἐν οὔρεcιν ἔκλυε ποιμήν·

V. l. 435 ἀκούουcαι ACDEGHLMNOS Cant. Harl. Eton. Vrat. a. b. c. A. Schol. Ε 137. Apoll. Lex. 11, 32. Et. Gud. 431, 26; 584, 27; 601, 8. in Aldina I. et Romana expressum est ἀκούcαcαι. — 436 τρώιων L. ἀνα G. — 438 γλῶccα ἐμέμικτο G. γλῶccα μέμικτο Vrat. b. γλῶccαι μεμικτο L. πολύκλ$^{\eta}$ιτοι D. — 441 omitt. Townl. — 442 κολύccεται E 495, 16. — 443 κάρην G. — 444 cφι G. μέcω M. μέcῳ G 1. man. μέccον D. μέcον Eust. 477, 1. — 445 ὀφελοῦcα Lips. — 446 οἳ δ' DL. οἵδ' CMNO. ἵκοντο: ἵκανον O. — 447 cὺν δ' ἔβαλον Et. Mg. 704, 26. Euseb. Praep. Ev. XIV, 6, 7. ῥηνοὺc N. ῥινούc τε καὶ ἀcπίδαc ὀμφαλοέccαc Aristoph. Pac. 1274. — 448 χαλκεοθωρήκων ACG. αὐτὰρ DL. — 449 ἔπληντο ἀλλήλαιcι G. ἀλλήλοιcι CDN Vrat. a. b. ὀρυγμαδὸc CDEGHM. — 450 ἐνθάδ' ἅμ' O. ἔνθα δ' ἄρ Max. Tyr. Diss. XXXVI, 4. ἔνθ' ἅμα GL Rhet. Gr. III, 40, 15. ἔνθ' ἅμ' DN. — 451 ὀλλύντων τὲ ACO. ὀλλύντων γε M. τε omitt. H. — 452 χείμαροι O. ῥέοντε C. — 453 μιcγάγγειαν DGLN. cυμβάλετον DGMNO 1. man. ὄμβριμον CGHLMNO ex corr. Mor. Vrat. a. Mosc. 3. Schol. Eurip. Orest. 325. Dionysius de Comp. verb. XVI.

A. c. 447 cύν ῥ' ἔβαλον laudat Aristonicus ad 448. — 452 χείμαρροι Nicias: χειμάρροι Ptolemaeus Ascalonita et Herodianus, conf. Eust. 496, 35.

ὣϲ τῶν μιϲγομένων γένετο ἰαχή τε πόνοϲ τε.
πρῶτοϲ δ' Ἀντίλοχοϲ Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυϲτὴν
ἐϲθλὸν ἐνὶ προμάχοιϲι, Θαλυϲιάδην Ἐχέπωλον·
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτοϲ κόρυθοϲ φάλον ἱπποδαϲείηϲ,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρηϲε δ' ἄρ' ὀϲτέον εἴϲω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψεν,
ἤριπε δ' ὡϲ ὅτε πύργοϲ ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ.
τὸν δὲ πεϲόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδηϲ, μεγαθύμων ἀρχὸϲ Ἀβάντων·
ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελιημένοϲ ὄφρα τάχιϲτα
τεύχεα ϲυλήϲειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμοϲ Ἀγήνωρ
πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀϲπίδοϲ ἐξεφαάνθη,
οὔτηϲε ξυϲτῷ χαλκήρεϊ, λῦϲε δὲ γυῖα.
ὣϲ τὸν μὲν λίπε θυμόϲ, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ λύκοι ὣϲ
ἀλλήλοιϲ ἐπόρουϲαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνοϲ υἱὸν Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
ἠίθεον θαλερόν, Ϲιμοείϲιον, ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦϲα παρ' ὄχθῃϲιν Ϲιμόεντοϲ
γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦϲιν ἅμ' ἕϲπετο μῆλα ἰδέϲθαι.
τοὔνεκά μιν κάλεον Ϲιμοείϲιον· οὐδὲ τοκεῦϲι
θρέπτρα φίλοιϲ ἀπέδωκε, μινυνθάδιοϲ δέ οἱ αἰὼν

V. L. 456 ὡϲ A. γένετ' CHLOS. γίνετ' M. πόνοϲ LO: φόβοϲ ACDE bis GHMNS. — 457 τρώων GL. — 458 θαλαϲϲιάδην S. — 459 ἔβαλεν CHS. — 460 ἆρ DEGLM. ἀρ A. — 461 τόνδε G. τὸν δὴ M. ὄϲϲ' ἐκάλυψεν DHLMO. — 462 πῦργοϲ HLM. — 463 ἔλαβε: εἷλε S Cant. ἐλεφείνωρ L. — 465 ὑπ' ἐκ ACDGHLMNO. — 467 γάρ ῥ': γὰρ CGLNO Harl. Lips. Townl. Eton. γὰρ ἕλκοντα D. — 468 πλευρᾶ D. — 469 οὔτιϲε G. ξυϲτῷ: χαλκῷ Cant. δὲ omitt. H. — 470 ὡϲ A. — 471 τρώων GL. καὶ δαναῶν L. οἳ δὲ C. — 472 ἐδνοπάλιξεν Vrat. a. Apoll. Lex. 59, 22. ἐδνοπάλιξε Zonar. Lex. 557. — 473 ἀνθεμίονοϲ D. — 475 ὄχθηϲι EHLM. ὄχθαιϲι G. — 476 ἐπεὶ ῥὰ GLMO. — 477 τοκεῦϲι ADEGHMO. — 478 θρέπτα E ter LOS Vrat. b. c. Mosc. 3.

A. c. 456 ἀρίϲταρχοϲ ἰαχή τε πόνοϲ τε. οὐ γὰρ γέγονέ πω φυγή Didymus. — 467 particula ῥα neque in caesura semiternaria neque ante ἐρύοντα, quod olim a digammo inchoabat, est necessaria, conf. Δ 506, Ν 598, Ξ 79, Ο 351, 354, Ρ 161, 235, 277, 287, 317, 419. quum autem Δ 492 omnes libri in scriptura ἑτέρωϲ' ἐρύοντα consentiant, vulgatam retinui. vid. Ξ 30, Ρ 403, ε 321, κ 242, φ 32, Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 506. — 478 Aristarchus θρέπτρα: θρεπτά Zenodotus, conf. H. T. 283.

ἔπλεθ᾽ ὑπ᾽ Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε ϲτῆθος παρὰ μαζὸν
δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι᾽ ὤμου χάλκεον ἔγχος
ἦλθεν· ὃ δ᾽ ἐν κονίῃϲι χαμαὶ πέϲεν αἴγειρος ὥϲ,
ἥ ῥά τ᾽ ἐν εἰαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκῃ
λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ᾽ ἀκροτάτῃ πεφύαϲι·
τὴν μέν θ᾽ ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι ϲιδήρῳ
ἐξέταμ᾽, ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέι δίφρῳ·
ἣ μέν τ᾽ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾽ ὄχθας.
τοῖον ἄρ᾽ Ἀνθεμίδην Ϲιμοείϲιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής. τοῦ δ᾽ Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ᾽ ὅμιλον ἀκόντιϲεν ὀξέι δουρί.
τοῦ μὲν ἅμαρθ᾽, ὃ δὲ Λεῦκον, Ὀδυϲϲέος ἐϲθλὸν ἑταῖρον,
βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἑτέρωϲ᾽ ἐρύοντα·
ἤριπε δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεϲε χειρός.
τοῦ δ᾽ Ὀδυϲεὺϲ μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
ϲτῆ δὲ μάλ᾽ ἐγγὺϲ ἰών, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ

V. l. 482 ὅδ᾽ CGLMNO. — 483 εἰαμενεῖ (η) L. ἔλεοϲ AD. πεφύκῃ: πεφύκει ACDEGHLMO. — 484 λείῃ L. αὐτὰρ M. ἐπακροτάτη M. πεφύαϲι ACHMNO. πεφύκαϲι G. — 485 ἁρματοπηγὸϲ A. αἴθονι D. — 486 ὄφρ᾽ DG Apoll. Lex. 93, 14. περικαλέϊ E. — 487 μὲν ἀζομένη E. ποταμοῦ παρὰ G. — 488 ἄρ ADGLM. — 489 τοῦ: τὸν Vrat. a. αἰολοθώρηξ A. — 490 καθόμιλον D. ὀξέϊ χαλκῷ D. ἐν ἄλλῳ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῶι A. — 491 ἅμαρθ᾽ D. ὀδυϲϲέωϲ DM. ὀδυϲέοϲ O. — 493 αὐτῷ: αὐτὸν N. ἔκπεϲε: γρ. ἔκφυγε O. ἔκπεϲε χειρόϲ, ἢ καὶ ἄλλωϲ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων ἔκφυγε χειρόϲ Eust. 499, 37. — 494 ὀδυϲϲεὺϲ DGHMO. — 496 ἰών: ἐών lemma Schol. BL.

A. c. 483 πεφύκῃ: ita G. Hermann. Opusc. II, 44 ex coniectura, nam indicativus plusquamperfecti, quem libri consensu tuentur, in comparationibus prorsus est inauditus, quamobrem aut πέφυκεν aut πεφύκῃ est scribendum. coniunctivum ut praeferrem, motus sum locis similibus, quibus indocti librarii coniunctivum perfecti in indicativum plusquamperfecti mutaverunt, decepti simili pronuntiatione sonorum ει et ῃ, qui sexcenties permutantur. exempla sunt haec: P 435 ὥϲ τε ϲτήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ᾽ ἐπὶ τύμβῳ ἀνέροϲ ἑϲτήκει ADHLS; εἰϲτήκει CEG. χ 469 ἕρκει ἐνιπλήξωϲι, τό θ᾽ ἑϲτήκει ἐνὶ θάμνῳ ACEFGIK LNPQRSV. εἰϲτήκει H ex em. Π 633 ὥϲ τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρει, ita omnes. Λ 477 ὄφρ᾽ αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ᾽ ὀρώρει D. ϲ 133 ὄφρ᾽ ἀρετὴν παρέχωϲι θεοὶ καὶ γούνατ᾽ ὀρώρει AN et CKS 1. man. α 316 δῶρον δ᾽ ὅττί κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει ABDH KLMPQV. δ 400 ἦμοϲ δ᾽ ἠέλιοϲ μέϲον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει ABD 1. man. EFGHIKLM 1. man. NPRSV. ἀμφιβεβήκοι D 2. man. M 2 man.

ἀμφὶ ἓ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίςςαντος. ὃ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων.
τόν ῥ' Ὀδυςεὺς ἑτάροιο χολωςάμενος βάλε δουρὶ
κόρςην· ἣ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρηςεν
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ ςκότος ὄςςε κάλυψε.
δούπηςεν δὲ πεςών, ἀράβηςε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
χώρηςαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύςαντο δὲ νεκρούς,
ἴθυςαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέςηςε δ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεςςι δὲ κέκλετ' ἀύςας·
ὄρνυςθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, μὴ δ' εἴκετε χάρμης
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ ςφι λίθος χρὼς οὐδὲ ςίδηρος
χαλκὸν ἀναςχέςθαι ταμεςίχροα βαλλομένοιςιν.
οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεύς, Θέτιδος πάις ἠυκόμοιο,
μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυςὶ χόλον θυμαλγέα πέςςει.
ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ὦρςε Διὸς θυγάτηρ κυδίςτη τριτογένεια,
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρα πέδηςε.
χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ ςφυρὸν ὀκριόεντι
κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,

V. L. 497 ἀμφί ἑ O. παπτῆναc C. ὑπο A. τρῷες GL. — 498 ἀκοντίςαντος CDEGHM Lips. Schol. α 1. ὅδ' CDGHLMNO. ἄλιον D. — 499 βâλε D. — 501 in O man. rec. insertus. τόν ῥ': τὸν δ' O. ὀδυςςεὺς DGHMO. — 502 κόρςης H. ἠδ' D. ἧδ' CLN. — 503 τόνδε G. ὄςςε κάλυψε ENO: ὄςς' ἐκάλυψε ACHMS. ὄςς' ἐκάλυψεν DL. ὄςςὲ ἐκάλυψε G. — 504 δούπηςε H Et. Mg. 285, 10. ἐπαυτῶι A. ἐπ' ὤμων M. — 506 μέγα AG: μέγ' CDHLMNOS Cant. Townl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἐρρύςαντο O Vrat. c. Mosc. 1. 3. — 507 δὲ πολλοὶ M. πολλὺ N. προτέρῳ G. — 508 ἐκκατιδὼν ACDGHLMNO. ἐκ κατιδὼν E. τρώεςςι GL. δέ, κέκλετ' D. δ' ἐκέκλετ' L. — 509 τρῷες GL. μὴ δ' ACDGHLMNO. — 510 ἀργείοις (ων) O. ςφῖν H. — 511 τὰμεςίχροα A. — 512 μὰν: μὴν E 508, 26 G. ἀχιλλεὺς DGMO. πάϊς CS Cant.: ceteri παῖς. — 514 ὡς A. φâτ' D. — 515 τριτογένεια A. — 516 μεθιέντες M. μεθιέντα N. — 517 μοῖρα πέδηςε: μοῖρ' ἐπέδηςε ACGHMO. ceteri μοῖρ' ἐπέδηςεν. — 518 ὀκρυόεντι CLMOS.

A. c. 508 ἐκκατιδὼν, conf. H 21. — 517 ἀρίςταρχος μοῖρα πέδηςε ἰακῶς Didymus.

Πείροος Ἰμβραςίδης, ὃς ἄρ᾽ Αἰνόθεν εἰληλούθει·
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀςτέα λᾶας ἀναιδὴς
ἄχρις ἀπηλοίηςεν· ὃ δ᾽ ὕπτιος ἐν κονίῃςι
κάππεςεν ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροιςι πετάςςας,
θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ᾽ ἐπέδραμεν, ὅς ῥ᾽ ἔβαλέν περ,
Πείροος· οὖτα δὲ δουρὶ παρ᾽ ὀμφαλόν· ἐκ δ᾽ ἄρα πᾶςαι
χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ ςκότος ὄςςε κάλυψε.
τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεςςύμενον βάλε δουρὶ
ςτέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ᾽ ἐν πνεύμονι χαλκός.
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ᾽ ὄβριμον ἔγχος
ἐςπάςατο ςτέρνοιο, ἐρύςςατο δὲ ξίφος ὀξύ,
τῷ ὅ γε γαςτέρα τύψε μέςην, ἐκ δ᾽ αἴνυτο θυμόν.
τεύχεα δ᾽ οὐκ ἀπέδυςε· περίςτηςαν γὰρ ἑταῖροι
Θρήικες ἀκρόκομοι δολίχ᾽ ἔγχεα χερςὶν ἔχοντες,
οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ὦςαν ἀπὸ ςφείων· ὃ δὲ χαςςάμενος πελεμίχθη.
ὣς τώ γ᾽ ἐν κονίῃςι παρ᾽ ἀλλήλοιςι τετάςθην,
ἤ τοι ὃ μὲν Θρῃκῶν, ὃ δ᾽ Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
ἔνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόςαιτο μετελθών,
ὅς τις ἔτ᾽ ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέι χαλκῷ

V. l. 520 πείρως ACDGHLMOS. ἥρως Strabo VII, 351. ὃς ἄρ ADGMO. ὅς ῥ᾽ NS. — 521 λάας CDGH. — 522 ἀπηλλοίηςεν C Vrat. a. ἀπηλλοίωςεν H 1. man. L. ἀπη λοίωςεν H post ras. ὅδ᾽ CDGLMNO. κονίῃςι ACDEGHMO. — 522 πετάςας DEMO. — 524 ὅδ᾽ CDGHLMNO. ἔβαλέν μιν NS Cant. ἔβαλεν μὶν G. — 525 πείρως ACDGHLMS. οὗτα DHL. — 526 χῦντο D Et. Mg. 813, 21. ὄςς᾽ ἐκάλυψε(ν) ACDG ex corr. HLMNO. ὄςςε κάλυψεν S Cant. Vrat. a. — 527 τόνδε G. ἀπεςςύμενον GMO Townl. Mosc. 3: ceteri ἐπεςςύμενον. — 528 ὕπερ D. ὑπὸ M. πνεύμονι: πλεύμονι Phot. Lex. 320. — 529 ὄβριμον AC post ras. DLNO post ras.: ὄμβριμον C 1. man. GHMO 1. man. — 530 ἐρύςατο DO. — 531 ἔνυτο D. — 532 περιςτῆςαν D. — 533 ἀκρόκομοι A. — 535 ἄπο M. ςφίων G. ὃ δὲ C. χαςάμενος DGN Lips. πολεμίχθη GL. — 536 ὡς A. ὥς οἵγ᾽ G. πετάςθην D. — 537 ὃ μὲν N. ὅδ᾽ CDMN. — 538 περικτείνοντο CDGMNO, conf. Μ 245, λ 412. — 539 ἔνθά κεν CDHMO Et. Mg. 370, 8. οὐκέτι CDGHLMNOS Et. Mg. 370, 8. Et. Gud. 429, 53. Schol. Soph. Trach. 21. οὐκ ἔτι E. οὔ, κέτι A. δ᾽ ἔργον O. ὀνόςετο N.

A. c. 527 ἀρίςταρχος διὰ τοῦ ᾱ ἀπεςςύμενον Didymus, conf. Ν 516, 567, 650, Ξ 409, 461. — 535 conf. Aristonicum ad Ν 148, ubi Zenodotus ὃ δὲ χάςςατο πολλὸν ὀπίςςω scripsit. — 538 περικτείνοντο, conf. Η. Τ. 340. — 539 οὐκέτι Ptolemaeus Ascalonita: οὔ κέ τι Aristarchus (ἡ διπλῆ ὅτι περιςςὸς ὁ κέν Aristonicus), vide Ariston. ad Ν 127.

δινεύοι κατὰ μέϲϲον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰϲ Ἀθήνη
χειρὸϲ ἑλοῦϲα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
πρηνέεϲ ἐν κονίῃϲι παρ᾽ ἀλλήλοιϲι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ε.

Ἔνθ᾽ αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰϲ Ἀθήνη
δῶκε μένοϲ καὶ θάρϲοϲ, ἵν᾽ ἔκδηλοϲ μετὰ πᾶϲιν
Ἀργείοιϲι γένοιτο ἰδὲ κλέοϲ ἐϲθλὸν ἄροιτο.
δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθόϲ τε καὶ ἀϲπίδοϲ ἀκάματον πῦρ,
ἀϲτέρ᾽ ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅϲ τε μάλιϲτα
λαμπρὸν παμφαίνῃϲι λελουμένοϲ Ὠκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατόϲ τε καὶ ὤμων,

V. l. 541 δινεύει GH. μέϲον DE. ἄγει G. ἄγεἰ N. ἄγη O. δὲ ἓ G. — 542 ἑλοῦϲα ἀτάρ E. ἑλοῦϲ᾽ ἀτὰρ G. ἑλοῦϲ᾽ ἀτάρ H. ἑλοῦϲ᾽ ἀτάρ A. ἑλοῦϲα αὐτὰρ O. ceteri ἑλοῦϲ᾽ αὐτάρ. ἀπερύκει D. — 543 τρῴων GL. ἥματι D.

A. c. 542 ἑλοῦϲα ἀτάρ, conf. Ahrens. de hiat. Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 11. hanc scripturam confirmant ἐφοπλιϲόμεϲθα ἀτάρ Θ 503; ποτάμοιο ἀτάρ Λ 732; ἀνέπαλτο ἀτάρ Ψ 694; ἰχθυόεντα ἀτάρ ι 83; μεγάροιο ἀτάρ φ 229. conf. porro κανέοιϲιν ἀτάρ Ι 217, Ω 626; ἡμιόνοιϲιν ἀτάρ Η 333; προμάχοιϲιν ἀτάρ Λ 744; ἔπεφνεν ἀτάρ Κ 488; ἐϲτὶν ἀτάρ ρ 307 et Ε 483, 833, Ι 56, Λ 614, Ξ 105, Υ 181, Ψ 265, β 240, ν 243. Ε 287 οὐδ᾽ ἔτυχεϲ ἀτάρ. Ε 485 ἔϲτηκαϲ ἀτάρ. Ψ 104 εἴδωλον ἀτάρ.

V. l. 2 μετα A. πᾶϲϊ M. — 3 γένοιτο ἠδὲ G. — 4 ΔΑΙΕΔΕΟΙ Ambrosianus: ceteri δαῖέ οἱ cum Bekk. Anecd. 1208. Bachm. Anecd. II, 140, 19. Drac. de Metr. 34, 8. Macrob. Sat. V, 13, 34. Suid. Lex. I, 1, 151, 25. Rhet. Gr. III, 234, 6. τινὲϲ γράφουϲι „δαῖε δέ οἱ ἐκ κόρυθοϲ“ Eust. 514, 8, qui frustra quaerit, cur hoc loco ν paragogicum sit omissum. — 5 ΑϹΤΕΡΙ Ambros. ἀϲτέρι G Eust. 12, 29. Draco de Metr. 41, 12. Hesych. I, 304. ἀϲτέρ᾽ A. γράφεται καὶ ἄλλωϲ ἐντελῶϲ „ἀϲτέρι ὀπωρινῷ“ Eust. 514, 18. — 6 παμφαίνηϲι MN Lips. cum aliis sine ι subscripto, quod multis locis est omissum.

A. c. 4 δαῖέ οἱ χωρὶϲ τοῦ ν ἐν πολλοῖϲ ἀντιγράφοιϲ φερόμενον Eust. 514, 4. conf. κέ οἱ Ζ 281, Ι 157, Ψ 540 (κέν CDGHL)· γ 258 (κέν GINV), ι 458; sed Φ 567 omnes κέν οἱ habent. κέ ἑ Ι 155. — 6 παμφαίνῃϲι, conf. H. U. 197 et Bäumlein. in Commentat. de Homero editioni Iliadis praefixa pg. XL.

ὦρϲε δέ μιν κατὰ μέϲϲον, ὅθι πλεῖϲτοι κλονέοντο.
ἦν δέ τιϲ ἐν Τρώεϲϲι Δάρηϲ ἀφνειὸϲ ἀμύμων,
ἱρεὺϲ Ἡφαίϲτοιο· δύω δέ οἱ υἱέεϲ ἤϲτην,
Φηγεὺϲ Ἰδαῖόϲ τε, μάχηϲ εὖ εἰδότε πάϲηϲ.
τώ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὁρμηθήτην·
τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸϲ ὤρνυτο πεζόϲ.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
Φηγεύϲ ῥα πρότεροϲ προΐει δολιχόϲκιον ἔγχοϲ·
Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριϲτερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεοϲ, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕϲτεροϲ ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδείδηϲ· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλοϲ ἔκφυγε χειρόϲ,
ἀλλ' ἔβαλε ϲτῆθοϲ μεταμάζιον, ὦϲε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖοϲ δ' ἀπόρουϲε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸϲ ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιϲτοϲ ἔρυτο, ϲάωϲε δὲ νυκτὶ καλύψαϲ,
ὡϲ δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενοϲ εἴη.
ἵππουϲ δ' ἐξελάϲαϲ μεγαθύμου Τυδέοϲ υἱὸϲ
δῶκεν ἑταίροιϲιν κατάγειν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.

V. L. 8 κατα A. μέϲον G 1. man. M. καὶ ἄριϲτοι H, deletum man. recentiore, quae suprascripsit κλονέοντο. — 9 τρῴεϲϲι GL. — 10 ἱερεὺϲ GHMO. ἱρεὺϲ E. υἱέε L post ras. Pseudoplut. 120, 43. ἤϲτην: ἤτην D post ras. L. ἦϲαν C. ἤϲθην N. — 11 ΙΔΟΤΕ Ambros. — 12 ἀποκρινθέντε AE 515, 18 H: ἀποκριθέντε CDGLMNS Lips. Vrat. a. ΤΩΙΟΙ ΑΠΟΚΡΙΘΕΝΤΕ Ambros. ἀποκριθέντεϲ O. ἀποκρινθέντεϲ Harl. sup. ἐναντίω A Ambr. CDL: ἐναντίον GHMNOS Mor. Cant. Harl. Lips. a man. sec. Vrat. A. ὁρμηθήτην A Ambr. DLNO: ὡρμηθήτην CGHMS Eton. Vrat. b. c. Mosc. 1 οἵ, φηϲιν, ἀποκρινθέντεϲ ἐναντίοι, τῷ Διομήδει ὡρμήθηϲαν Eust. 515, 16 suo more, unde nequaquam colligendum est, exstitisse in aliquo codice scripturam οἵ οἱ ἀποκρινθέντεϲ ἐναντίοι ὡρμήθηϲαν. — 13 omittit C in textu. ΤΩΙ Ambros. ὃ δ' L. ὅδ' C 2. man. GHMNO. ἀπο A. — 14 οἳ δ' L. οἵδ' CDGHMNO. ἐπαλλήλοιϲιν A. — 15 ῥὰ DGMN. προΐει δολιχόϲκιον A. — 16 τυδείδου G. — 17 ὃ δ' L. ὅδ' CDMNO. — 19 μετὰ μάζιον HM. — 20 ἀπόρουϲε: ἐπόρουϲε N. — 21 περιβῆναι: περιμεῖναι L errore librarii. — 24 ὥϲ A. εἴηι A. — 26 ἑταίροιϲῖ CGNO. ἑτάροιϲῖ HM.

A. c. 9 Δάρηϲ, non Δαρήϲ, Herodianus, conf. Eust. 515, 2. — 10 ἱρεύϲ: ψιλοῦται Schol. B. το δὲ ἱρεὺϲ ψιλοῦται, ὡϲ ἐν τοῖϲ Ἀπίωνοϲ κεῖται καὶ Ἡροδώρου Eust. 515, 35. — 12 ὁρμηθήτην, conf. K 359 ὁρμήθηϲαν (ita AH et Schol. A τὸ ὁρμήθηϲαν ἰακῶϲ). P 530 ὁρμηθήτην (ita A). κ 214 ὁρμήθηϲαν (ita Q). sed N 496, 526, Ψ 817 in omnibus libris legitur ὡρμήθηϲαν.

Τρῶεϲ δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητοϲ
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ᾽ ὄχεϲφι,
πᾶϲιν ὀρίνθη θυμόϲ· ἀτὰρ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη
χειρὸϲ ἑλοῦϲ᾽ ἐπέεϲϲι προϲηύδα θοῦρον Ἄρηα·
Ἆρεϲ Ἄρεϲ βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεϲιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶαϲ μὲν ἐάϲαιμεν καὶ Ἀχαιοὺϲ
μάρναϲθ᾽, ὁπποτέροιϲι πατὴρ Ζεὺϲ κῦδοϲ ὀρέξῃ;
νῶι δὲ χαζώμεϲθα, Διὸϲ δ᾽ ἀλεώμεθα μῆνιν.
ὣϲ εἰποῦϲα μάχηϲ ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖϲεν ἐπ᾽ ἠιόεντι Ϲκαμάνδρῳ,
Τρῶαϲ δ᾽ ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ᾽ ἄνδρα ἕκαϲτοϲ
ἡγεμόνων. πρῶτοϲ δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἁλιζώνων, Ὀδίον μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
πρώτῳ γὰρ ϲτρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεϲϲηγύϲ, διὰ δὲ ϲτήθεϲφιν ἔλαϲϲεν.
[δούπηϲεν δὲ πεϲών, ἀράβηϲε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.]
Ἰδομενεὺϲ δ᾽ ἄρα Φαῖϲτον ἐνήρατο, Μῄονοϲ υἱὸν
Βώρου, ὃϲ ἐκ Τάρνηϲ ἐριβώλακοϲ εἰληλούθει.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενεὺϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ᾽ ἵππων ἐπιβηϲόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·

V. l. 27 τρῷεϲ GL. δὲ: δὴ G 2. man. εἶδον M. ἶδον O. — 28 τονδὲ D. ὄχεϲφι ACDGMN. — 29 ὀρύνθη M. αὐτὰρ M. — 30 ἑλοῦϲα ἔπεϲϲι G. προϲηῦδα D. θούριον H. — 31 ἄρεϲ bis D. ἆρεϲ bis M. τειχεϲιπλῆτα A. τειχεϲιπλήτα L. τειχεϲιπλήτα M. τείχεϲι πλῆκτα D. γρ. τειχεϲιβλῆτα O. — 32 οὐκ ἂν μὲν[β] δὴ[α] τρῶαϲ[γ] ἐάϲϲαιμεν L. τρῷαϲ G. — 33 ὁποτέροιϲι D. ὀρέξει CM Vrat. a. 1. man. c. Schol. H 171. Eust. 519, 8. ὀρέξοι[η] L. ὀρέξοι Eust. 519, 12. — 34 χαζώμεθα DG 1. man. — 35 ὡϲ A. — 36 τὸν μετέπειτα S. καμάνδρῳ C post ras. GL Mor. Barocc. Harl. — 37 τρῷαϲ GL. ἕλεν M. — 38 πρῶτοϲ: πρότεροϲ H. δ᾽ ἄναξ CGM. — 39 ἀλιζώνων DG 1. man. L. ὀδῖον N. — 40 πῆξε M. — 41 μεϲηγὺϲ DN. ἔλαϲϲε HMO. ἔλαϲε E. ἤλαϲεν N. hic versus in Lips. margini est adscriptus. — 42 omitt. AC Townl. Eton, qui habet in margine. δούπηϲε EMO. — 43 ἐνήρατο C. μαίονοϲ C. τέκτονοϲ H ex corr. pro Μῄονοϲ. — 44 ἐκ τ᾽ ἄρνηϲ G Mor. Cant. ἐξ ἄρνηϲ Vrat. a. — 45 ἄρ GHMN. ἀρ A. δουρὶ, κλυτὸϲ A. δουρὶ[×] κλυτὸϲ (sic) O. ἔγχεϊ χαλκῷ L. — 46 κατα A.

A. c. 31 Ἄρεϲ: ἀρέϲ Ixio. τειχεϲιπλῆτα: τειχεϲιβλῆτα Zenodotus, conf. Et. Mg. 756, 18. — 39 Ἁλιζώνων, vide ad B 856. Ὀδίον Herodianus παροξυτόνωϲ. — 44 Τάρνηϲ, ita Strabo IX, 413. Stephan. Byz. 102, 19. Schol. ABD.

ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ᾽ ἄρα μιν σκότος εἷλε.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρείδης Μενέλαος ἕλ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
ἀλλ᾽ οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γε κέκαστο·
ἀλλά μιν Ἀτρείδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρί.
[ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν]
ἤριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐίσας
ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο
οἵ τ᾽ αὐτῷ, ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾔδη.
τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἡ δὲ διὰ πρὸ

V. L. 47 σκότος: μόρος MN Harl. εἶλε ACEGMN. — 48 ἄρ MN. ἀρ A. ἐσύλεον ἐσθλοὶ ἑταῖροι MNS (αἰσθλοὶ) Cant. — 49 καμάνδριον C post ras. GLS Mor. Barocc. Vrat. a. Mosc. 1. αἴμονα H. — 50 ὀξιόεντι S. — 51 ἄρτεμις ἐσθλή L. — 53 γε omitt. GLN. γε, χραῖσμ᾽ A. — 54 οὐδ᾽ DH. ἧσι HN. αἰσι G. τοπρίν HMNO. τοπρὶν G. *γε κέκαστο: vulgo γ᾽ ἐκέκαστο. γ᾽ omitt. GLM. — 55 δουρὶ, κλυτὸς A. δουρικλυτὸς CGHL MNO. δουρικλειτὸς D. — 56 πρόσθε Apollon. de Pron. 55 A. — 57 omitt. A in textu CDN 1. man. Lips. Townl. 1. man. στήθεσσιν O. ἔλασεν MN. — 58 δὲ πρηνής: δ᾽ ἐξ ὀχέων MS Harl. γρ. πρηνής S. γρ. δὲ πρηνὴς M. — 59 ἐνήρατο ACO. — 60 Ἁρμονίδου E. ἁρμονίδεω L. ἁρμονίδαο G. — 61 ἐφίλατο: φίλατο N. ἐφίλησε S. γρ. ἐφίλησε O. — 62 τεκτήνατο C. εἴσσας O. — 63 τρώεσσι GL. — 64 οἵ τ᾽ D: ceteri οἵ τ᾽ cum Apoll. de Pron. 53 A; de Synt. 137, 26; 145, 22. ἐκ: ἔκ Apoll. de Pron. 53 A. ᾔδη L. ᾔδει CMN Harl. — 66 κάτα: libri κατὰ. ἡ δὲ C. διὰ πρὸ DEM Schol. O 127.

A. c. 53 χραῖσμ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα: χραῖσμεν θανάτοιο πέλωρα Zenodotus. — 56 ἕθεν Herodianus: ἑθὲν Dion. Sidonius, conf. Schol. Γ 128, Ε 80. Et. Mg. 124, 17. H. T. 236. — 59 τέκτονος υἱὸν οἱ μὲν ἀκριβέστεροι ἐπίθετόν φασι Eust. 521, 39. — 60 πάντα: πολλά altera Aristarchi. — 64 ἀθετεῖται Aristonicus. οἵ τ᾽, non οἵ τ᾽ scribendum esse docui H. U. 141. οἱ Herodianus cum Apollonio. ᾔδη Aristarchus, non ᾔδει. — 66 ἡ δὲ Aristarchus, non ἠδὲ, conf. Herod. ad O 127.

ἀντικρὺ κατὰ κύϲτιν ὑπ' ὀϲτέον ἤλυθ' ἀκωκή.
γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξαϲ, θάνατοϲ δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγηϲ, Ἀντήνοροϲ υἱόν,
ὅϲ ῥα νόθοϲ μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ
ἶϲα φίλοιϲι τέκεϲϲι, χαριζομένη πόϲεϊ ᾧ.
τὸν μὲν Φυλεΐδηϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆϲ κατὰ ἰνίον ὀξέι δουρί·
ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόνταϲ ὑπὸ γλῶϲϲαν τάμε χαλκόϲ.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃϲ, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦϲιν.
Εὐρύπυλοϲ δ' Εὐαιμονίδηϲ Ὑψήνορα δῖον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονοϲ, ὅϲ ῥα Ϲκαμάνδρου
ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸϲ δ' ὣϲ τίετο δήμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ,
πρόϲθεν ἕθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλαϲ' ὦμον
φαϲγάνῳ ἀίξαϲ, ἀπὸ δ' ἔξεϲε χεῖρα βαρεῖαν.
αἱματόεϲϲα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέϲε· τὸν δὲ κατ' ὄϲϲε
ἔλλαβε πορφύρεοϲ θάνατοϲ καὶ μοῖρα κραταιή.
ὣϲ οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην·
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίηϲ ποτέροιϲι μετείη,
ἠὲ μετὰ Τρώεϲϲιν ὁμιλέοι ἦ μετ' Ἀχαιοῖϲ.
θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼϲ
χειμάρρῳ, ὅϲ τ' ὦκα ῥέων ἐκέδαϲϲε γεφύραϲ·
τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰϲχανόωϲιν,
οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴϲχει ἀλωάων ἐριθηλέων,

V. l. 68 ἀμφεκάλυψε AEGHMNO. — 69 πήδαιον ACDEGHLMNOS Vrat. a. b. Mosc. 1. 3. Zonar Lex. 381. ἂρ ADGHLMN. γάρ Zonar. 381. ἀντίνοροϲ G. — 70 ῥὰ DGLMO. μὲν omitt. G. ἔτραφε Townl. — 72 δουρὶ, κλυτὸϲ A: ceteri δουρικλυτόϲ. — 73 ἠνίον N. χαλκῷ M et supra δουρί. — 74 ἂν A. ἀνοδόνταϲ DN. — 75 κονίῃ CEGMNOS: κονίῃϲ ADL. κονίῃϲι H ex corr. ἐν ἄλλῳ ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων A. ὀδοῦϲι M. — 77 ῥὰ DGLMN. καμάνδρου C post ras. GL Barocc. Mor. Vrat. b. — 78 ὡϲ A. ἐτίετο DLM. — 79 ἂρ LM. ἀρ A. — 81 ἀποδέξελε M. — 83 ἔλαβε G: ἔλλαχε Porphyrius ad Z 488. πορφύρεοϲ λάβε θάνατοϲ D. — 86 ὁμιλέει EG Barocc. Vrat. a. ἤ: libri ἤ. — 87 ἀμπεδίον ACDGHLMNO. — 88 χειμάρῳ L. ἐκέδαϲε DGM. ἐϲκέδαϲϲε HN. — 89 τε omitt. C. τι Et. Mg. 478, 42, quod postulat Naegelsbach. Anmerk. z. Ilias pg. 37. ἐερμέναι: libri ἐεργμέναι. — 90 ἂρ H. ἀλψάων H: ceteri ἀλωάων. ἐριθηλάων GL.

A. c. 69 Aristarchus Πήδαιον: alii Πηδαῖον. — 76 Εὐαΐμονίδηϲ et 79 Εὐαΐμονοϲ Ptolemaeus Ascalonita, conf. Eust. 524, 6. — 87 ἀμπεδίον, conf. Schol. ε 329. — 89 ἀρίϲταρχοϲ ἐερμέναι Didymus, conf. Schol. V.

ἐλθόντ᾽ ἐξαπίνηϲ, ὅτ᾽ ἐπιβρίϲῃ Διὸϲ ὄμβροϲ·
πολλὰ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ᾽ αἰζηῶν.
ὣϲ ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγεϲ
Τρώων, οὐδ᾽ ἄρα μιν μίμνον πολέεϲ περ ἐόντεϲ.
τὸν δ᾽ ὡϲ οὖν ἐνόηϲε Λυκάονοϲ ἀγλαὸϲ υἱὸϲ
θύνοντ᾽ ἂμ πεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγαϲ,
αἶψ᾽ ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ᾽ ἐπαΐϲϲοντα τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
θώρηκοϲ γύαλον, διὰ δ᾽ ἔπτατο πικρὸϲ ὀιϲτόϲ·
ἀντικρὺ δὲ διέϲχε, παλάϲϲετο δ᾽ αἵματι θώρηξ.
τῷ δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄυϲε Λυκάονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ·
ὄρνυϲθε Τρῶεϲ μεγάθυμοι, κέντορεϲ ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριϲτοϲ Ἀχαιῶν, οὐδέ ἕ φημι
δήθ᾽ ἀνϲχήϲεϲθαι κρατερὸν βέλοϲ, εἰ ἐτεόν με
ὦρϲεν ἄναξ Διὸϲ υἱὸϲ ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
ὣϲ ἔφατ᾽ εὐχόμενοϲ· τὸν δ᾽ οὐ βέλοϲ ὠκὺ δάμαϲϲεν,
ἀλλ᾽ ἀναχωρήϲαϲ πρόϲθ᾽ ἵπποιιν καὶ ὄχεϲφιν
ἔϲτη, καὶ Ϲθένελον προϲέφη, Καπανήιον υἱόν·
ὄρϲο πέπον Καπανηιάδη, καταβήϲεο δίφρου,
ὄφρά μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύϲϲῃϲ πικρὸν ὀιϲτόν.
ὣϲ ἄρ᾽ ἔφη, Ϲθένελοϲ δὲ καθ᾽ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
πὰρ δὲ ϲτὰϲ βέλοϲ ὠκὺ διαμπερὲϲ ἐξέρυϲ᾽ ὤμου·
αἷμα δ᾽ ἀνηκόντιζε διὰ ϲτρεπτοῖο χιτῶνοϲ.
δὴ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·

V. l. 91 ἐπιβρίϲει CDE ter LM Vrat. A. — 93 ὑπο A. πυκναὶ S. — 94 τρῴων GL. — 96 ἀμπεδίον ACDGHLMNO Apoll. Lex. 63, 12. ἀνπεδίον Townl. ἂν πεδίον E. — 97 τυδείδεω Vrat. b. — 98 τυχὸν N. κατα A. — 99 δια CDGL. δέπτατο D. — 101 ἐπι D. — 102 τρῷεϲ GL. — 103 οὐδέ ἑ φημὶ ACDEGHLMNO. — 104 δηθὰ ϲχήϲεϲθαι E 528, 5 NOS Cant. δῆθ᾽ ἀναϲχήϲεϲθαι C (δήθ᾽) LM Lips. Mor. δηθὰ ἀναϲχέϲθαι G. γράφεται οὐδέ ἑ φημὶ δῆθ᾽ ἀνϲχήϲεϲθαι Eust. 528, 6. — 106 ὡϲ A. ὣϲ φάτ᾽ D. ὣϲ φάτ᾽ ἐπευχόμενοϲ E 528, 18 M Vrat. b. Harl. — 107 πρόϲθεν ἵπποιϲ G. — 108 καπανήϊοϲ G. — 109 ὄρϲε S Cant. Vrat. A. ὄρϲεο NO Vrat. a. c. Mosc. 3. καπανιάδη L. καταβήϲαιο GN. — 110 ὄφρά μοι CDLO. ἐρύϲῃϲ N. ἐρρύϲϲῃϲ O. — 111 ὡϲ A. ἂρ DGM. ἅλτο C. χαμάζε CGLMN. — 112 παρ CDG. ὤμων N. — 113 ἀνηκόντιζε διά: ἀνηκόντιζεν ἀπὸ Eust. 680, 24. δια L.

A. c. 104 ἀρίϲταρχοϲ δῆθ᾽ ἀνϲχήϲεϲθαι Didymus, conf. H. T. 394. ἀρίϲταρχοϲ βέλοϲ Didymus. de alia scriptura nihil est traditum.

κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουϲα παρέϲτηϲ
δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ᾿ ἐμὲ φῖλαι Ἀθήνη·
δὸϲ δέ τέ μ᾿ ἄνδρα ἑλεῖν καὶ ἐϲ ὁρμὴν ἔγχεοϲ ἐλθεῖν,
ὅϲ μ᾿ ἔβαλε φθάμενοϲ καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φηϲι
δηρὸν ἔτ᾿ ὄψεϲθαι λαμπρὸν φάοϲ ἠελίοιο.
ὣϲ ἔφατ᾿ εὐχόμενοϲ· τοῦ δ᾿ ἔκλυε Παλλὰϲ Ἀθήνη,
γυῖα δ᾿ ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδαϲ καὶ χεῖραϲ ὕπερθεν·
ἀγχοῦ δ᾿ ἱϲταμένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
θαρϲῶν νῦν Διόμηδεϲ ἐπὶ Τρώεϲϲι μάχεϲθαι·
ἐν γάρ τοι ϲτήθεϲϲι μένοϲ πατρώιον ἧκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεϲκε ϲακέϲπαλοϲ ἱππότα Τυδεύϲ·
ἀχλὺν δ᾿ αὖ τοι ἀπ᾿ ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ᾿ εὖ γιγνώϲκηϲ ἠμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῶ νῦν, αἴ κε θεὸϲ πειρώμενοϲ ἐνθάδ᾿ ἵκηται,

V. l. 115 κλῦθί μοι ACDGHL. μευ NO Cant. Harl. μου M. — 117 αὖτ᾿ ἐμὲ ADGN: αὖτέ με CE bis HLMOS Cant. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. Et. Mg. 793, 33. Zonar. Lex. 1812. Cram. An Ox. II, 421, 27. φῖλαι AN: φίλαι E bis S Cant. Townl. Mosc. 1. Et. Mg. 793, 33. Zonar. Lex. 1812. φίλε D. φίλε᾿ CGHLMO Mosc. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. γρ. φίλαι ἀθήνη O. νῦν αὖ με φίλαι Ἀθήνη, οὕτω γάρ τινεϲ γράφουϲι τῶν ἀκριβεϲτέρων Eust. 1269, 10. conf. K 280. — 118 δὸϲ δέ τε μ᾿ vel τέ μ᾿ libri mei. τὸν δέ τ᾿ ἄνδρα Schol. O 119. δὸϲ δέ τ᾿ ἔμ᾿ Apollon. de Synt. 243, 7; 244, 20. — 119 οὐδέ με φηϲὶ ACDGL (φηϲὶν) MNO. οὔ ἐμὲ φηϲὶ Townl. — 121 ὡϲ A. — 124 ἐπι A. τρώεϲϲι GL. — 125 ϲτήθεϲι O. — 126 ϲακεϲπάλοϲ D 1. man. ϲακκεϲπάλοϲ M. — 128 γιγνώϲκηϲ N 1. man. O 2. man. γινώϲκηϲ EMN 2. man. O 1. man. Lucianus XII, 7. Et. Mg.
οι
722, 19. Plato Alcib. II, 150 D. γινώϲκηϲ H. γιγνώϲκοιϲ L. γινώϲκοιϲ ACDG Mosc. 3. Maxim. Tyr. Diss. XIV, 5. Zonar. Lex. 1661. conf. Schol. Ε 451. — 129 τῶ ACDGHLMNO.

A. c. 115 κλῦθί μοι (conf. H. S. 162) non solum hoc loco, sed etiam K 278, β 262, δ 762, ζ 239, 324 in libris optimis scribitur, socordia librariorum, qui ceteris locis (A 37, 451, Γ 97, 304, 456, H 67, 348, 368, Θ 5, 497, K 284, T 101, β 25, 161, 229, ρ 370, 468, ϲ 43, υ 292, φ 68, 275, ω 443, 445) genitivum Homero usitatum non immutaverunt at poëtae Homero recentiores dativo utebantur, ut Theognis 4 ϲὺ δέ μοι κλῦθι. 13 εὐχομένῳ μοι κλῦθι. Solon 13, 2 κλῦτέ μοι εὐχομένῳ. — 117 φῖλαι scribendum est, non φίλαι vel φίλε᾿, est enim imperativus aoristi ab indicativo ἐφιλάμην, qui legitur Ε 61, ut πείρηϲαι A 302, θ 145, φράϲαι A 83, ἄλευαι X 285, κατάλεξαι τ 44. — 118 δὸϲ δέ τέ μ᾿: οὕτωϲ ἔν τιϲιν ἡρωδιανόϲ ἡ δὲ γραφὴ τὸν δέ τέ μ᾿ ἄνδρα Schol. A. — 122 ὁ ἀϲτερίϲκοϲ, ὅτι ἐντεῦθεν μετενήνεκται εἰϲ τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνα Aristonicus, conf. Schol. N 61. — 128 optativum γιγνώϲκοιϲ agnoscit Schol. BL. ἠδὲ καὶ ἄνδρα: ἠδ᾿ ἄνθρωπον Zenodotus.

μή τι ϲύ γ' ἀθανάτοιϲι θεοῖϲ ἀντικρὺ μάχεϲθαι
τοῖϲ ἄλλοιϲ· ἀτὰρ εἴ κε Διὸϲ θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃϲ' ἐϲ πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ.
ἣ μὲν ἄρ' ὣϲ εἰποῦϲ' ἀπέβη γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη,
Τυδείδηϲ δ' ἐξαῦτιϲ ἰὼν προμάχοιϲιν ἐμίχθη·
καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼϲ Τρώεϲϲι μάχεϲθαι,
δὴ τότε μιν τρὶϲ τόϲϲον ἕλεν μένοϲ, ὥϲ τε λέοντα,
ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοιϲ ὀίεϲϲι
χραύϲῃ μέν τ' αὐλῆϲ ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάϲϲῃ·
τοῦ μέν τε ϲθένοϲ ὦρϲεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προϲαμύνει,
ἀλλὰ κατὰ ϲταθμοὺϲ δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
αἳ μέν τ' ἀγχιϲτῖναι ἐπ' ἀλλήλῃϲι κέχυνται,
αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαὼϲ βαθέηϲ ἐξάλλεται αὐλῆϲ·
ὣϲ μεμαὼϲ Τρώεϲϲι μίγη κρατερὸϲ Διομήδηϲ.
ἔνθ' ἕλεν Ἀϲτύνοον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί,
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένοϲ ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
τοὺϲ μὲν ἔαϲ', ὃ δ' Ἄβαντα μετῴχετο καὶ Πολύιδον,

V. L. 130 μή τι ϲύ γ': μὴ ϲύγε NS Cant. μὴ ϲύπερ M. — 131 αὐτὰρ M. εἴ κε: εἰ καὶ D. — 132 τήν γ': τήνδ' M. — 133 ἢ Athenaeus X, 458. ἂρ DGLMN. ἀρ A. ὡϲ A. — 134 ἐξ αὖτιϲ L. ἐξαῦθιϲ C. — 135 καίπερ πρὶν G. τρῴεϲϲι DL. — 136 ἕλε C 1. man. GN. εἷλεν M. ὥϲ τε D. — 137 ὃν ῥά DE. ὀΐεϲϲι ACDEGMNO. — 138 χραύϲει CEO Eust. 1063, 30; 1314, 9. Steph. Byz. 146, 9. ὑπεράλμενον A. ὑπὲρ ἅλμενον Cram. An. Par. III, 152, 27. δαμάϲϲει CE Townl. δαμάϲει Vrat. A. — 140 κατα AD 1. man. — 141 omitt. M. ἀγχιϲτῖναι D: ἀγχηϲτῖναι ACGHL Vrat. c. Schol. B 474, Θ 131. Apoll. Lex. 5, 19. ἀγχηϲτίναι N. ἀγχιϲτῆναι O Apoll. de Pron. 108 C. ἀγχηϲτῆναι E 530, 46; 531, 42. γράφεται δὲ διὰ τοῦ η ἡ προπαραλήγουϲα τοῦ ἀγχηϲτῆναι Eust. 531, 46. ἀλλήλοιϲι DH Vrat. c. Mosc. 1. 2. Schol. Φ 6. ἀλλήλαιϲι G. — 142 ὃ ACDGHLMNO. βαθείηϲ CDG. ἐξάλεται L. — 143 ὡϲ A. τρῴεϲϲι L. — 144 Ὑπείρονα: ὑπήρονα L. ὑπήνορα MN. — 145 ὑπερ A. — 146 τὸν ἄλλον Vrat. b. et γρ. ἕτερον. κληΐδα DGMN. — 147 νώτων L. ex corr. — 148 ὃ δ' D. ὅδ' CGLNO. πολυΐδον ACDHLMN 2. man. O 1. man. πολύειδον

A. c. 132 τήν γ' οὐτάμεν et τὴν οὐτάμεν Aristarchus, διχῶϲ: τήν γ' οὐτάϲαι Zenodotus. — 136 πτολεμαῖοϲ ὁ τοῦ ὀροάνδου ἐν τῷ περὶ τῆϲ ὁπλοποιίαϲ διὰ τοῦ χ προφέρεται ἔχεν μένοϲ Didymus. — 138 Ptolemaeus et Herodianus ὑπεράλμενον: ὕπερ ἅλμενον Dionysius. — 141 ἀγχιϲτῖναι, conf. P 361, χ 118, ω 181, 449. — 142 Apollonius ἐξάλλεται: alii ἐξ ἅλλεται. — 146 τὸν δ' ἕτερον: τοῦ δ' ἑτέρου Zenodotus. — 148 Πολύιδον Apollonius Archibii, conf. Cram. An. Par. IV, 188, 25 et N 663.

υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος,
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ᾽ ὀνείρους,
ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθόν τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
υἱὸν δ᾽ οὐ τέκετ᾽ ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἔνθ᾽ ὅ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ᾽ ἐξαίνυτο θυμὸν
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
λεῖπ᾽, ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
ἔνθ᾽ υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
πόρτιος ἠὲ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε᾽ ἐσύλα·
ἵππους δ᾽ οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
τὸν δ᾽ ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,

GN 1. man. O 2. man. S Et. Mg. 681, 22. ὁ δὲ Πολύϊδος διφορεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔν τε διχρόνῳ καὶ διὰ διφθόγγου δὲ ἔχων τὴν παραλήγουσαν Eust. 533, 6. conf. N 663, 666.

V. L. 149 Εὐρυδάμαντος: εὐρυμέδοντος M. ῳνειροπόλοιο A. — 150 τοῖς: οἷς E bis. κρίνατ᾽ H. — 151 ἀλλὰ σφέας LMNO. καὶ γάρ σφεας E 532, 38. ἐξενάριξε ACGHMNO. ἐξενάρηξεν D. — 152 ξάνθόν τε AD. θέωνά τε N. φῖνοπος M. — 153 δ C. δέ, τείρετο CL. δὲ τείρετο A Vrat. a. c. A. δ δ᾽ ἐτείρετο D. ὅδ᾽ ἐτείρετο GMNO. ὁ δ᾽ ἐτείρετο ES. ὅδ᾽ ἐτείρατο H. — 154 τέκετ᾽: τέκεν H. υἱὸν δ᾽ οὐκέτ᾽ ἄλλον L. — 155 ἐνάριξε D 1. man. MNOS Cant. Vrat. a. b. A. Mosc. 1. 3. — 156 ἀμφοτέρῳ H. ἀμφοτέρων LMN Cant. Vrat. b. πατρὶ μέν γε γόον G. κήδεϊ A. — 157 ἐκνοστήσαντε ACDEGHLMNO. — 158 δια, κτῆσιν S. δια CDGL. — 159 υἷας libri mei cum Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. alii υἱοὺς. δύο GH. — 160 ἐχέμονά DGH. ἐχαίμονά LN. χρόμϊόν CDGHLMNO. — 161 θορῶν C. ἄξει CEN Rhet. Gr. III, 107, 3. ἄξῃ[ει] L. ἄξῃ ADGHMO Barocc. Townl. Lips. 1. man. Vrat. A. Mosc. 1. — 162 κάτα βοσκομενάων ADLO Et. Mg. 123, 37; 342, 11. Et. Gud. 189, 40: κατὰ Cram. Epim. 154, 17: καταβοσκομενάων CEGHMN. — 163 ὡς AD. — 166 omitt. O in textu.

A. c. 156 ἀμφοτέρω: ἀμφοτέρων Zenodotus. — 158 δατέονται Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 20. — 160 ἐόντας: ἐόντε Aristophanes? cf. Schol. Λ 103. dualem defendit Ahrens. de hiat. Hom. legit. quibusdam generibus pg. 20. — 161 ἄξῃ postulat G. Hermann. Opusc. II, 46. — 162 πόρτιος: βουκόλου Zenodotus. κάτα βοσκομενάων, conf. Δ 230, Ε 332, 763, Π 96, Ρ 207, Ϲ 492, Υ 221, 329, Ω 705, α 247, ε 335, λ 201, ν 377, π 424, τ 48, φ 346, ψ 290.

βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ
καὶ κλέος, ᾧ οὔ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ;
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδεΐδῃ μιν ἐγώ γε δαΐφρονι πάντα ἐΐσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
εἰ δ' ὅ γ' ἀνήρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
ἕστηκ' ἀθανάτων νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καί μιν ἐγώ γ' ἐφάμην Ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν,
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.

V. L. 169 εὗρε δὲ MO. — 170 ηὗδα D. — 171 ἰδὲ: ἠδὲ CG. — 172 ᾧ δὴ οὔτις τοι ἐρίζεται G omisso ἐνθάδε γ'. οὔ τίς τοι: libri οὔτις τοι. — 174 ἔφες: ἄφες GL. — 175 ὅδε: ὧδε LN. ἔοργε ACDGHLMNO. — 176 τρῷας GL. πολλῶν τὲ O. — 177 τρῴεσσιν GL. τρώεσσι MO. — 178 ἱερῶν G. ἔπι μῆνις E 535, 45 HM. ἐπὶ μῆνις AL Lips. ἐπιμῆνις CDE 564, 16 GNO. — 180 τρῴων G. — 181 μιν: μὲν GO sup. — 182 γιγνώσκων CLM 2. man. N 2. man. Schol. E 183: γινώσκων ADEGHM 1. man. N 1. man O Lips. Schol. Γ 166. — 183 ἵππους δ' M. ἐστι C. — 184 ὅδ' ἀνὴρ Cant. ὃν φημὶ CDGH. ὃ φημι L. δαΐφρονος S. — 185 ὅ γ': ὅδ' E. ἄνευ G. — 187 κιχήμενον (ος supra) S. — 188 γάρ ῥ οἱ D. — 189 δια C. — 190 ἔγωγε φάμην O. — 191 ἐδάμασα M. νύ τις ἐστὶ EGLMN. νύ τις ἔστι DO. νύ τοι ἐστὶ C.

A. c. 178 ἐπὶ μῆνις Aristarchus, κατὰ παρολκὴν τῆς ἐπί, conf. H. U. 261 sqq. — 181 μιν et μὲν Aristarchus, διχῶς. — 183 ἀθετεῖται Aristonicus. — 187 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus.

ἵπποι δ᾽ οὐ παρέαϲι καὶ ἅρματα, τῶν κ᾽ ἐπιβαίην·
ἀλλά που ἐν μεγάροιϲι Λυκάονοϲ ἕνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖϲ νεοτευχέεϲ· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ ϲφιν ἑκάϲτῳ δίζυγεϲ ἵπποι
ἑϲτᾶϲι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύραϲ.
ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοιϲ ἔνι ποιητοῖϲιν·
ἵπποιϲίν μ᾽ ἐκέλευε καὶ ἅρμαϲιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεϲϲι κατὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ·
ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ἵππων φειδόμενοϲ, μή μοι δευοίατο φορβῆϲ,
ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότεϲ ἔδμεναι ἄδην.
ὣϲ λίπον, αὐτὰρ πεζὸϲ ἐϲ Ἴλιον εἰλήλουθα
τόξοιϲιν πίϲυνοϲ· τὰ δέ μ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλον ὀνήϲειν.
ἤδη γὰρ δοιοῖϲιν ἀριϲτήεϲϲιν ἐφῆκα,
Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρείδῃ, ἐκ δ᾽ ἀμφοτέροιιν
ἀτρεκὲϲ αἷμ᾽ ἔϲϲευα βαλών, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
τῷ ῥα κακῇ αἴϲῃ ἀπὸ παϲϲάλου ἀγκύλα τόξα
ἤματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰϲ ἐρατεινὴν
ἡγεόμην Τρώεϲϲι φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
εἰ δέ κε νοϲτήϲω καὶ ἐϲόψομαι ὀφθαλμοῖϲι
πατρίδ᾽ ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲϲ μέγα δῶμα,
αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριοϲ φώϲ,
εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην

V. l. 193 μεγάροιϲ H. — 195 παρα AD. — 196 ἱϲτᾶϲι L. — 198 ἐνὶ CDGHLMNO: εὖ Vrat. a. ποιητοῖϲι D. — 199 ἵπποιϲί DGNO. με κέλευε D. μ᾽ ἐκέλευϲε O. τ᾽ ἐκέλευε H. ἐμμεμαῶτα Mor. Vrat. c. — 200 τρῴεϲϲι GL. — 201 ἔγωγε G. πειθόμην M. ἦτ᾽ D. γρ. εἶτ᾽ ἂν O. πολϋκέρδιον O 1. man. — 203 εἰλομένων EGLM. ἄδην D 1. man. E bis Cram. An. Par. III, 327, 11. ceteri ἄδδην. — 204 ὡϲ A. ἀτὰρ DO. αὐτὰρ δ L. ἐϲῖλιον A. ἐϲ omitt. G. εἰϲ CMNO. ἠλήλουθα O. hunc versum omitt. H in textu. — 205 τόξοιϲι DEGMNO Lips. ἂρ DGM. ἀρ A. ἔμελλον CGHLMN: ἔμελλεν ADEO. — 206 ἐφῆκα A. — 207 τὲ καὶ CMO. ἀμφοτέροι|||ϊν O post ras. — 208 ἔϲευα G. — 209 τῶ ACGLMNO. τῷ DH. ῥὰ DMNO. — 210 ὅτε τ᾽ C. ὅτε γ᾽ G. — 211 τρῴεϲϲι GL. — 212 ὀφθαλμοῖϲι ACDEGMNO. — 213 ὑψερεφὲϲ ACEH Mor. ὑψιρεφὲϲ GL post ras. M Barocc. ὑψηρεφὲϲ DNO Lips. Vrat. b. c. — 214 ἐμοῖο N post ras. S. τάμῃ Vrat. a. — 215 ἂν μὴ G.

A. c. 194 Ζηνόδοτοϲ μετέθηκεν (ἠθέτηκεν?) Aristonicus. — 203 ἀρίϲταρχοϲ ἄδην, ἄλλοι δὲ ἄδδην διὰ β′ $\overline{δδ}$ Didymus. Nicias ἄδδην, conf. H. T. 179. — 205 ἔμελλον: ἔμελλεν, conf. H. T. 383. — 211 τινὲϲ μεταγράφουϲι „Τρώεϲϲι φέρων χάριν ἱπποδάμοιϲιν“ Aristonicus.

χερcὶ διακλάccαc· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείαc, Τρώων ἀγόc, ἀντίον ηὔδα·
μὴ δὴ οὕτωc ἀγόρευε· πάροc δ' οὐκ ἔccεται ἄλλωc,
πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ cὺν ἵπποιcιν καὶ ὄχεcφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε cὺν ἔντεcι πειρηθῆναι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήcεο, ὄφρα ἴδηαι,
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιcτάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεcθαι·
τὼ καὶ νῶι πόλιν δὲ cαώcετον, εἴ περ ἂν αὖτε
Ζεὺc ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδοc ὀρέξῃ.
ἀλλ' ἄγε νῦν μάcτιγα καὶ ἡνία cιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήcομαι, ὄφρα μάχωμαι·
ἠὲ cὺ τόνδε δέδεξο, μελήcουcιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
τὸν δ' αὖτε προcέειπε Λυκάονοc ἀγλαὸc υἱόc·
Αἰνεία, cὺ μὲν αὐτὸc ἔχ' ἡνία καὶ τεὼ ἵππω·
μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
οἴcετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέοc υἱόν.
μὴ τὼ μὲν δείcαντε ματήcετον, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
νῶι δ' ἐπαΐξαc μεγαθύμου Τυδέοc υἱόc
αὐτώ τε κτείνῃ καὶ ἐλάccῃ μώνυχαc ἵππουc.
ἀλλὰ cύ γ' αὐτὸc ἔλαυνε τέ' ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,

V. l. 216 διακλάcαc CDEGHO. διακλάξαc A. ὀπήδει Apoll. Lex. 35, 19. — 217 τρῴων CGL. — 218 *μὴ δή: libri μὴ δ'. παρέλκει δὲ ὁ πρῶτοc δε cύνδεcμοc καὶ κεῖται ἀντὶ τοῦ δη Eust. 541, 9. — 219 νώ: νῶ Apoll. Lex. 117, 14. τῶι ἀνδρὶ D. ἵπποιcι DHMNO Lips. ὄχεcφι ACDHN Apoll. Lex. 117, 14. — 220 cυνέντεcι A. πειραθῆναι M. — 221 ἐπιβήcαιο N. — 222 τρῴϊοι G. — 223 διώκειν Plato Laches 191 B. φεύεcθαι G. — 224 τῶ καὶ LO. τῶ et τὼ A eadem manu. πόλιν δὲ AD. εἴπερ : εἴκεν Vrat. a. — 225 ὀρέξει EO. — 226 ἀλλά γε D. ἄλλα γε M. νῦν: δὴ MN Harl. — 227 ἀποβήcομαι ADGHLMNO 2. man. conf. Eust.
ἀπο
542, 16. ἐπιβήcομαι S. ἐπιβήcομαι CO 1. man. Cant. Vrat. c. Mosc. 1. 3. — 228 τόνδε: τόνγε E 542, 18 N. μελήcουcι CDELMNO Lips. δ' ἐμοὶ ACHMNO: δέ μοι DEGLS Lips. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 3. — 231 εἰωθότε L. — 233 οὐδὲ θέλητον DN. — 234 ποθέοντεc DE 557, 31 L. — 236 κτείνει G. ἐλάcῃ DEL. ἐλάcοι G. — 237 ἀλλ' αὐτὸc cύ γ' C. ἔλαυνέ τε M. ἔλαυνέ θ' ἅρματα O.

A. o. 218 μὴ δὴ οὕτωc conf. H. U. 281. — 219 νώ: alii νῷ conf. H. U. 190. — 227 οὕτωc Ἀρίcταρχοc ἀποβήcομαι διὰ τοῦ ᾱ Didymus. Zenodotus ἐπιβήcομαι. — 231 οὕτωc εἰωθότι καὶ Ἀρίcταρχοc καὶ cχεδὸν ἅπαντεc Didymus. altera lectio erat εἰωθότε.

τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέι δουρί.
ὣς ἄρα φωνήςαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
τοὺς δὲ ἴδε Cθένελος, Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαριςμένε θυμῷ,
ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ coὶ μεμαῶτε μάχεςθαι,
ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὃ μὲν τόξων εὖ εἰδώς,
Πάνδαρος, υἱὸς ῥ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίςαο
εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἵ ἐςτ' Ἀφροδίτη.
ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μὴ δέ μοι οὕτω
θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέςςῃς.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προςέφη κρατερὸς Διομήδης·
μή τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ ςε πειςέμεν οἴω·
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυςκάζοντι μάχεςθαι
οὐδὲ καταπτώςςειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐςτιν·
ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὔτως
ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.

V. l. 238 τόνδε δ': τόνδ' EN. ἐγὼ E 542, 19. — 239 φωνήςαντε GL Mosc. 1. βάντε GL Mosc. 1., quod non displicet, conf. 234, 245. — 240 ἐμμεμαῶτες E 543, 30 HM. — 241 τούςδε G. — 242 αἶψ' ἐπὶ τϋδείδην L. προςηῦδα D. — 245 ἔχοντε GMN Harl. Mosc. 1. Vrat. b. Lesbonax περὶ ςχημάτων pg. 186. ἔχοντες Et. Gud. 278, 49. ceteri ἔχοντας. ὃ CDM. -- 246 δ' omitt. N. — 247 θ' υἱὸς C. μεγαλήτορος A sup. DHS Schol. T 291. Rhet. Gr. III, 154, 7: μὲν ἀμύμονος AGLMNO Lips. Townl. Barocc. Vrat. a. A. conf. Є 468, Υ 208. — 248 abest a Vrat. a. δέ οἱ ἔςτ' ACDEHLM. — 249 ἀλλά γε M. μὴ δέ ACDGLMN. μοι: μεν G. οὕτω ACDE bis GHLMNO. — 250 θύναι G. δια A. ὀλέςῃς EM. — 251 ἀρ DGMN. ἀρ A. ἄρα H. — 252 φόβον μ' L. οὐδέ ςε CDHLMNO. οὐδε ςὲ A. οὐδέ με S Cant. ceteri οὐδὲ ςέ, conf. 284. οὐδ' ἐμὲ Pseudoplut. 138, 21. ὀΐω CDGMO. — 253 γὰρ μοὶ A. ἐμοὶ S Cant. Mosc. 1. γάρ μοι ceteri cum Apoll. Lex. 54, 17. Schol. Pind. Pyth. VIII, 53. — 254 ἐςτι DMNO. — 255 ἐπιβαινέμεν: ἐπιβήμεναι EM, conf. Schol. Soph. Trach. 7. αὔτως AEGHLMNO. οὕτως Lips. Townl. — 256 ἀντίος S Cant. μ' οὐκ: δ' οὐκ S. ἐᾷ DGHMNO Aristonicus ad N 515. ἐᾶ CL: ἔα AE Et. Mg. 637, 31. Draco de Metr. 71, 16.

A. c. 238 τόνδε δ' Herodianus ad Ω 17. — 245 ἔχοντε probat Ahrens. de hiatus Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 20. de duali in hac sede vocabulo praeposita, quod a vocali incipit, conf. Є 12, Θ 378, θ 361, Λ 103, Ρ 103, ε 477. — 247 μεγαλήτορος scripsi, ut Є 468, Υ 208. — 249 ἐφ' ἵππων Aristarchus. an alii ἐφ' ἵππους? — 249, 250 δοκεῖ Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς ἠθετηκέναι Aristonicus. — 252 οὐδέ ςε Ptolem. Ascalonita: οὐδὲ ςὲ Herodianus. — 256 ἐᾷ: ἔα Herodianus.

τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγῃσιν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
αἴ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τοῦσδε μὲν ὠκέας ἵππους
αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺς
δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, οὕνεκ' ἄριστοι
ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.
τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήστωρε φόβοιο.
εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.

V. l. 257 τούτων M. πάλιν αὔτως D. ὠκέας ἵππους (οι) C. — 258 εἰ γοῦν CEGLM Eust. 1174, 2. φύγησι M. — 259 ἐνι AD. — 260 ὀρέξοι L. — 261 τοῦσδε A: ceteri τούσδε. — 262 ἐξάντυγος AD. — 263 ἐπαΐξαι ACDEGHMNO. ἐπάϊξαι LS. καλλίτριχας S et in marg. μεμνημένος. — 264 ἐξελάσαι (κδ') A. τρώων GL. μετεϋκνήμιδας A. εὐκνημῖδας CDGHLN. — 265 τρωΐ L. — 267 ὅσοι C. ἠώ G. — 268 ἔκλεψε H. — 269 θήλεας ACDEHM: θηλέας GLNO Vrat. A. ὑποσχὼν θήλεας ἵππους γράφουσί τινες „ὑποσχὼν θηλέας ἵππους ἀντὶ τοῦ θηλείας παροξυτόνως, καὶ οὐ προπαροξυτόνως θήλεας" Eust. 558, 19. — 270 τῶν οἳ D. τῶν, οἳ M. ἐνι A. ἐνϊμμεγάροισϊ H. γενέθλη ADEGHMO Cant. Barocc. Vrat. a: γενέθλῃ C Lips. Vrat. c. A. γενέθλη (ης) N. γενέθλαι L. — 271 τοὺς: τῶν M. — 272 δῶκε CDEGHMNO. μήστωρε ACDEGHLMNO et Heynii omnes. μήστωρι (ε) S. conf. Θ 108. — 273 ἀραίμεθα M. κε κλέος AHLO: κεν CDGMNS Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. c. Townl. Mosc. 1. 3. ἂν E. conf. ς 255, τ 128. — 274 ὡς A.

A. c. 258 οὕτως εἰ γοῦν διὰ τοῦ γ̄, εἰ δὴ ἕτερος αὐτὸν φύγῃ Schol. A. εἰ γοῦν tuetur G. Hermann. Opusc. IV, 99. — 263 Αἰνείαο: Αἰνειῶο Zenodotus, non Αἰνείω, conf. ad 323. — 269 Ptolemaeus cum Aristarcho θήλεας: θηλέας Hellanicus. — 272 οὕτως ἀρίσταρχος μήστωρε δυϊκῶς, ἐπὶ γὰρ τῶν ἵππων Didymus. — 273 γε λάβοιμεν Bekk. cum J. H. Vossio. de εἴ κεν cum optativo conf. Θ 196 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κὲν Ἀχαιοὺς αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν et Α 60, Β 123, 597, Η 387, Ι 141, Τ 322, Ψ 346.

τὸν πρότερος προϲέειπε Λυκάονος ἀγλαὸϲ υἱόϲ·
καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέοϲ υἱέ·
ἦ μάλα ϲ' οὐ βέλοϲ ὠκὺ δαμάϲϲατο, πικρὸϲ ὀιϲτόϲ·
νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήϲομαι, αἴ κε τύχωμι.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόϲκιον ἔγχοϲ,
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀϲπίδα· τῆϲ δὲ διὰ πρὸ
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάϲθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυϲε Λυκάονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ·
βέβληαι κενεῶνα διαμπερέϲ, οὐδέ ϲ' ὀίω
δηρὸν ἔτ' ἀνϲχήϲεϲθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχοϲ ἔδωκαϲ.
τὸν δ' οὐ ταρβήϲαϲ προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
ἤμβροτεϲ, οὐδ' ἔτυχεϲ· ἀτὰρ οὐ μὲν ϲφῶΐ γ' ὀίω
πρίν γ' ἀποπαύϲεϲθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεϲόντα
αἵματοϲ ἆϲαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιϲτήν·
ὣϲ φάμενοϲ προέηκε· βέλοϲ δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺϲ δ' ἐπέρηϲεν ὀδόνταϲ.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶϲϲαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸϲ ἀτειρήϲ,
αἰχμὴ δ' ἐξεϲύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβηϲε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα, παμφανόωντα, παρέτρεϲϲαν δέ οἱ ἵπποι

V. L. 276 τὸν: τῶν N. τὼ Mosc. 1. — 277 καρτερόθυμε A. — 278 ἢ D. — 279 τύχωμι A: ceteri τύχοιμι cum Et. Mg. 608, 52. Thom. Mag. s. v. νῦν. Drac. de Metr. 151, 5. — 280 ἢ ῥὰ CDGHLMNO. προΐη Vrat. a. δολιχόϲκιον A. — 281 διὰ πρὸ MO: ceteri διαπρὸ. — 282 πεπταμένη θώρακι G. — 283 ἐπι D. — 285 ἂν ϲχήϲεϲθαι D. ἀναϲχήϲεϲθαι L. — 288 πρίν γ': πρὶν L. ἀποπαύϲεϲθαι DN: ἀποπαύϲαϲθαι CGHLMOS Cant. Barocc. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἀποπαύϲεϲθαι A. ἀναπαύϲαϲθαι Townl. πρὶν ἢ L, conf. X 266. — 289 ἄρηα κατὰ λαύρϊνον H. — 290 ὡϲ A. προέηκε A. — 292 πρύμνην L. — 293 ἐξεϲύθη CDEGLNO Vrat. a. A. Lucianus 60, 27. ἐξεϲϲύθη Vrat. b. ἐξελύθη AHM Mor. Barocc. Cant. Vrat. c. Apoll. Lex. 15, 12. Schol. O 451. ἐξελύθη Harl. ἐξελάθη S. ἐξέϲυτο Lips. Townl. ἐξεχύθη Mosc. 1. ed. Romana. — 295 παμφανόεντα G. παρέτρεϲαν CDEGL. παρέτρεϲεν H.

A. c. 279 τύχωμι, conf. H. U. 250. — 281 τῆϲ δὲ: ἧ δὲ? conf. Ε 66, Η 260, Υ 276. — 283 ἐπὶ: οὐκ ἀναϲτρεπτέον τὴν πρόθεϲιν Herodianus. — 288 γ' bis positum delevit Bekkerus, conf. Ε 258, 827, Π 30, Χ 266. — 289 ταλαύρινον Trypho assentiente Herodiano: ταλαύρινον Aristarchus cum Aristophane. — 293 Aristarchus ἐξελύθη, quod explicant τῆϲ ὁρμῆϲ ἐπαύϲατο: ἐξεϲύθη Zenodotus.

ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείσας μή πως οἵ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντος' ἐίσην
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'. ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθά τε μηρὸς
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
ἔστη γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε.
καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ,
πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν,
ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο.
ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·

V. l. 297 ἀπόρουσε ACDGMOS 1. man. Cant. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. ἐπόρουσε LS 2. man. ἐπώρουσε N. ἀπορουσε (ε supra) H. — 298 libri μήπως οἱ: G μή πως οἵ bene, conf. H. U. 144. — 299 ἂρ GLMN. ἀρ A. ὡς D. — 300 προς δέ οἱ N. πάντοσε ἴσην LMNOS Townl. — 301 τοῦ γ': τοῦδ' Mosc. 1. ἀντίος ACGLMNO Harl. Vrat. c. A. Mosc. 3. ἀντίον DEHS. ἔλθῃ N Vrat. A. — 302 ὃ δὲ CD. — 303 δύο ἄνδρε D. — 304 οἷοι: τῶν οἱ Pseudoplut. 115, 49. ὃ O. πάλε N. — 305 ἔνθά τε ACDHMNO. ἔνθα γε G Mosc. 1. — 306 ἰσχίῳ: ἰνίῳ Cram. An. Ox. II, 372, 28. δέ τε μιν ACL. καλέουσι ACDEGHMNO. — 307 τένοντε omnes. — 308 ἄπο H. — 310 ἀμφὶ δέ οἱ ὄσσε E. ἐκάλυψε ACEGHMNO. — 312 ἂρ DGMNO. ἀρ A. — 314 δ' ἑὸν CDHMNO: δὲ ὃν EGLS Cant. δὲ ὄν A. δ' ὃν Vrat. b. — 315 * πτύγμα κάλυψεν: libri πτύγμ' (A πτύγ' μ') ἐκάλυψεν. — 317 ἐνι AD. στήθεσι E. στήθεξι N. ἐκ θυμὸν, non ἀπὸ, libri mei cum Cant. Barocc. Vrat. a. Mosc. 1. ἕληται N. — 318 ὑπεξέφερε DLMNO Lips. πτολέμοιο N Harl.

A. c. 302 Aristarchus ἰάχων: ἰαχῶν Tyrannio. — 308 Herodianus ἀπὸ: ἄπο Ptolemaeus. — 310 ὁ ἀστερίσκος, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐπὶ Ἕκτορος λέγεται (Λ 356) Aristonicus.

οὐδ᾽ υἱὸϲ Καπανῆοϲ ἐλήθετο ϲυνθεϲιάων
τάων, ἃϲ ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ,
ἀλλ᾽ ὅ γε τοὺϲ μὲν ἑοὺϲ ἠρύκακε μώνυχαϲ ἵππουϲ
νόϲφιν ἀπὸ φλοίϲβου, ἐξ ἄντυγοϲ ἡνία τείναϲ.
Αἰνείαο δ᾽ ἐπαΐξαϲ καλλίτριχαϲ ἵππουϲ
ἐξέλαϲε Τρώων μετ᾽ ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.
δῶκε δὲ Δηιπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάϲηϲ
τῖεν ὁμηλικίηϲ, ὅτι οἱ φρεϲὶν ἄρτια ᾔδη,
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἥρωϲ
ὧν ἵππων ἐπιβὰϲ ἔλαβ᾽ ἡνία ϲιγαλόεντα,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχαϲ ἵππουϲ
ἐμμεμαώϲ· ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέι χαλκῷ,
γιγνώϲκων ὅ τ᾽ ἄναλκιϲ ἔην θεόϲ, οὐδὲ θεάων
τάων, αἵ τ᾽ ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουϲιν,
οὔτ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθοϲ Ἐνυώ.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκίχανε πολὺν καθ᾽ ὅμιλον ὀπάζων,
ἔνθ᾽ ἐπορεξάμενοϲ μεγαθύμου Τυδέοϲ υἱὸϲ
ἄκρην οὔταϲε χεῖρα μετάλμενοϲ ὀξέι δουρὶ
ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸϲ ἀντετόρηϲεν
ἀμβροϲίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ χάριτεϲ κάμον αὐταί,
πρυμνὸν ὕπερ θέναροϲ. ῥέε δ᾽ ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
ἰχώρ, οἷόϲ πέρ τε ῥέει μακάρεϲϲι θεοῖϲιν·
οὐ γὰρ ϲῖτον ἔδουϲ᾽, οὐ πίνουϲ᾽ αἴθοπα οἶνον,
τοὔνεκ᾽ ἀναίμονέϲ εἰϲι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

V. L. 321 ἐρύκακε GNO. εἰρύκακε L. — 322 ἐξάντυγοϲ AD. — 324 τρῴων GL. εὐκνήμϊδαϲ CDGHLN. — 325 περὶ:. πέρι GLN. — 326 ἤδηι D. ᾔδη GL. ἤιδει C. — 327 ἐπι AN. ἐπὶ CDHLMO. — 330 ὃ δὲ CD. — 331 γιγνώϲκων LN: γινώϲκων ACDEGHMO. ἔην θεὰ G. — 332 κατακοιρανέουϲιν ACDEGHLMNO. — 333 οὐτὰρ H. ἂρ DEGMN. ἀρ A. — 334 ῥα κίχανε G. — 336 abhinc usque ad vers. 635 codex A recentiore manu est scriptus: desunt scholia et signa critica. — 336 δουρὶ: χαλκῷ H Lips. — 337 ἀμβληχρὴν LS. δὲ διά χροὸϲ L. ἀντετόρηϲε D. — 338 δια DN. ὃν οἱ D. — 339 ὑπὲρ MNO. — 341 ἔδουϲιν D. πίνουϲιν DN. — 342 ἀναίμονεϲ εἰϲὶ GHL.

A. c. 322 Herodianus ἀπὸ. — 323 ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει αἰνειῶο (cod. αἰνείω), οὐκ ἔϲτι δὲ αἰνειώϲ ὡϲ πετεώϲ Aristonicus, conf. 263. — 329 κρατερώνυχαϲ ἵππουϲ: κρατερωνύχεϲ᾽ ἵπποιϲ Zenodotus. — 331 ὅ τ᾽, conf. H. S. 265. — 332 κάτα κοιρανέουϲιν Ptolem. Ascalonita: κατακοιρανέουϲιν defendit Herodianus. — 337 ἀβληχρήν: ἀβλήχρην Heraclides Milesius, conf. Herod. et Eustath. ad Θ 178. Cram. Epim. 95, 11. Osann. Quaest. Hom. III, 5.

ἣ δὲ μέγα ἰάχουϲα ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν.
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερϲὶν ἐρύϲατο Φοῖβοϲ Ἀπόλλων
κυανέῃ νεφέλῃ, μή τιϲ Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο·
τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
εἶκε Διὸϲ θύγατερ πολέμου καὶ δηιοτῆτοϲ·
ἦ οὐχ ἅλιϲ ὅττι γυναῖκαϲ ἀνάλκιδαϲ ἠπεροπεύειϲ;
εἰ δὲ ϲύ γ' ἐϲ πόλεμον πωλήϲεαι, ἦ τέ ϲ' ὀίω
ῥιγήϲειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι.
ὣϲ ἔφαθ', ἣ δ' ἀλύουϲ' ἀπεβήϲετο, τείρετο δ' αἰνῶϲ.
τὴν μὲν ἄρ' Ἶριϲ ἑλοῦϲα ποδήνεμοϲ ἔξαγ' ὁμίλου
ἀχθομένην ὀδύνῃϲι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
εὗρεν ἔπειτα μάχηϲ ἐπ' ἀριϲτερὰ θοῦρον Ἄρηα
ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχοϲ ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
ἣ δὲ γνὺξ ἐριποῦϲα καϲιγνήτοιο φίλοιο
πολλὰ λιϲϲομένη χρυϲάμπυκαϲ ᾔτεεν ἵππουϲ·
φῖλε καϲίγνητε, κόμιϲαί τέ με δὸϲ δέ μοι ἵππουϲ,
ὄφρ' ἐϲ Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδοϲ ἐϲτί.
λίην ἄχθομαι ἕλκοϲ, ὅ με βροτὸϲ οὔταϲεν ἀνήρ,
Τυδείδηϲ, ὃϲ νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

V. l. 343 ἣ δὲ C. μέγ' ἰάχουϲα ACGHMS Lips. κάμβαλεν ACL 1. man. NS: ceteri κάββαλεν. — 344 ἐρύϲατο ADEGH Lips.: ἐρύϲϲατο CLS cum aliis. — 346 ενι D. ἐνι N. ἕλοιτο ADEGLMNOS Cant. Lips. Harl. Townl. Barocc. Vratt. Mosc. 1.: ἕληται CH. — 348 θυγάτηρ CNO. πολέμοιο O. — 349 ἢ GNO: ceteri ἦ. ὅτι N.. ὑπεροπεύειϲ AN. — 351 πόλεμόνδε
γε
DN. πόλεμόνδε C. καὶ εἴ γ' H. ῥιγήϲειν καὶ εἰ χ' ἑτέρωθι πυθῃ πόλεμόν γε G. — 352 ἣδ' AD. ἥδ' CGHM. ἀλύουϲ' H. ἀκέουϲ' Et. Gud. 25, 24. Et. Orionis 4, 1. ἀπεβήϲετο AD Vrat. b. 1. man. c.: ἀπεβήϲατο CEGHLNO Cram. Epim. 23, 3; 273, 1. Bekk. An. 380, 24. Bachm. Anecd. I, 72, 4. Et. Gud. 25, 24. Eust. 654, 54. ἀπεβήϲ|||το M. — 353 ἄρ ADGLMN. — 355 εὗρεν δ' D. — 357 ἣ δὲ C. — 358 ἐλιϲϲομένη S. — 359 φῖλε GM: ceteri φίλε. καϲίγνητε κόμιϲαί C 1. man. DEGHMNO Harl. Townl. Vrat. a. b. Et. Mg. 526, 48: καϲίγνητ' ἐκκόμιϲαι AC 2. man. L. Lips. καϲίγνητε ἐκκόμιϲαί S. δέ με G. δὸϲ δέ μοι ADEHLMNOS. δόϲ τέ μοι C. — 360 ἐϲτί AGMNO. — 361 λίαν G. — 362 ὃϲ δή γε E 357, 11.

A. c. 343 ἰάχουϲα: ἰαχοῦϲα Tyrannio. — 344 ἐρύϲατο dedi ex optimis libris, conf. Β 859, Λ 363, Ο 290, Υ 194, 450, α 6, ξ 279, χ 372. — 350 ἔν τιϲι γράφεται „εἰ δὲ καὶ ἐϲ“ Schol. LV. — 352 ἀλύουϲ': ἀλύουϲ' Ptolem. Ascalonita, conf. H. T. 186. — 359 φῖλε Ptolemaeus Ascalonita, conf. ad Δ 155. ϲημειωτέον ὅτι καὶ ἀκεφάλοιϲ χρῆται ὁ ποιητήϲ, ὥϲτε οὐ χρὴ περιϲπᾶν τὸ „φίλε καϲίγνητε“ Schol. DV ad Χ 379. δὸϲ δέ μοι libri fere omnes. quod cur Heynio suspectum fuerit non video, conf. Matth. Gramm. § 626.

ὣϲ φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρηϲ δῶκε χρυϲάμπυκαϲ ἵππουϲ.
ἣ δ' ἐϲ δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
πὰρ δέ οἱ Ἶριϲ ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερϲί,
μάϲτιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδοϲ, αἰπὺν Ὄλυμπον.
ἔνθ' ἵππουϲ ἔϲτηϲε ποδήνεμοϲ ὠκέα Ἶριϲ
λύϲαϲ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόϲιον βάλεν εἶδαρ·
ἣ δ' ἐν γούναϲι πῖπτε Διώνηϲ δῖ' Ἀφροδίτη,
μητρὸϲ ἑῆϲ· ἣ δ' ἀγκὰϲ ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίϲ νύ ϲε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκοϲ Οὐρανιώνων
μαψιδίωϲ, ὡϲ εἴ τι κακὸν ῥέζουϲαν ἐνωπῇ;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴϲ Ἀφροδίτη·
οὖτά με Τυδέοϲ υἱόϲ, ὑπέρθυμοϲ Διομήδηϲ,
οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
Αἰνείαν, ὃϲ ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατόϲ ἐϲτιν.
οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιϲ αἰνή,
ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοιϲι μάχονται.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
τέτλαθι τέκνον ἐμὸν καὶ ἀνάϲχεο κηδομένη περ.
πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ
ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοιϲι τιθέντεϲ.
τλῆ μὲν Ἄρηϲ, ὅτε μιν Ὦτοϲ κρατερόϲ τ' Ἐφιάλτηϲ,

V. l. 363 τῇ δ' ἄρ' ἄρηϲ CG(ἄρ)HOS Cant. Vrat. b. Mosc. 1.: τῇ δ' ἄρηϲ ADLMN. — 364 ἡδ' CHLMNO. ἀκαχημένη G. ἀκαχεμένη H ex corr.
α η
ἀκηχεμένη S. ἀκαχ|||μένη O. — 365 παρ CD. ἶριϲ DG. ἔβαινεν A. χερϲί GHMNO. — 366 μάϲτιξε EGNO 1. man. μάϲτιζεν L. μάϲτιζε N ex corr. ἐλάαν G. ἀέκοντε GO Cant. Barocc. Rhet. Gr. III, 233, 16. ἄκοντε ceteri cum Cram. Epim. 398, 6. Macrob. Sat. VI, 7, 14. Gell. Noct. Att. II, 6, 11. Drac. de Metr. 13, 5. ἄκοντ' ἐπετέϲθην H. — 369 λύϲαϲ M. παρα C. πὰρ δ' G. περὶ A. — 370 ἡ δ' A Athenaeus X, 458. ἡδ' CGLMNO. πῖπτε Athenaeus X, 458. Schol. Ε 357: πίπτε ACDGHLMNO. — 371 ἡ δ' D. ἡδ' CGLMNO. ἥν: ἦν D. — 372 κατέρεψεν G. ὀνόμαζε ACDEGHLNO. — 373 τίϲ νυ ϲε D. — 374 ὡϲ εἴ τι CDEM Apoll. Lex. 69, 29. Et. Mg. 344, 55: ὡϲεί τι AGHLNO. ἐν ὠπῇ O et γρ. ἐνωπῖ ἤγουν ἐνώπ (sic). — 375 φιλομειδὴϲ ACGNO 1. man. Lips. — 376 οὗτα ACDGHLMN. — 377 πτολέμοιο N. — 378 πολυφίλτατοϲ ἐϲτίν D. φίλτατοϲ ἐϲτίν LN. — 379 τρώων G. — 380 δαναοί τε Vrat. a. b. — 383 πολλοὶ: πολλὰ OS. — 385 ὅτέ μιν A. Ἐπιάλτηϲ Heracl. Alleg. C. 32. conf. Zonar. Lex. 790.

A. c. 366 de scriptura ἀέκοντε vid. H. U. 98. — 374 τινὲϲ δὲ γράφουϲιν ἐνιπῇ Schol. BL.

παῖδες Ἀλωῆος, δῆϲαν κρατερῷ ἐνὶ δεϲμῷ·
χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρειϲκαίδεκα μῆναϲ.
καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρηϲ ἆτοϲ πολέμοιο,
εἰ μὴ μητρυιή, περικαλλὴϲ Ἠερίβοια,
Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸϲ δέ ἑ δεϲμὸϲ ἐδάμνα.
τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸϲ πάιϲ Ἀμφιτρύωνοϲ
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀιϲτῷ τριγλώχινι
βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεϲτον λάβεν ἄλγοϲ.
τλῆ δ' Ἀίδηϲ ἐν τοῖϲι πελώριοϲ ὠκὺν ὀιϲτόν,
εὖτέ μιν ωὑτὸϲ ἀνήρ, υἱὸϲ Διὸϲ αἰγιόχοιο,
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεϲϲι βαλὼν ὀδύνῃϲιν ἔδωκεν.
αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸϲ δῶμα Διὸϲ καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃϲι πεπαρμένοϲ· αὐτὰρ ὀιϲτὸϲ
ὤμῳ ἔνι ϲτιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάϲϲων
ἠκέϲατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητόϲ γε τέτυκτο.
ϲχέτλιοϲ, ὀβριμοεργόϲ, ὃϲ οὐκ ὄθετ' αἴϲυλα ῥέζων,
ὃϲ τόξοιϲιν ἔκηδε θεούϲ, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲι.
ϲοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
νήπιοϲ, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέοϲ υἱόϲ,

V. l. 386 ἐνι D. — 387 * τρειϲκαίδεκα: libri τριϲκαίδεκα. — 388 καὶ AC. — 389 περικαλὴϲ ἐρίβοια G. — 390 ἑρμείαι A. ἑρμείᾳ Cant. ἑρμεῖ S. ἑρμέα τ' M. ὃ δ' DL. ὅδ' ACHMNO. ἔκλεψεν HL. — 392 ὅτέ μιν A. πάϊϲ AS: ceteri παῖϲ. — 394 καί μιν ADLS Cant. Barocc. Mosc. 1.: κέν μιν HMNO. καί μιν περ G. καί περ C et rec. man. γρ. κέν μιν. εὖχοϲ N et supra ἄλγοϲ. — 396 ὡυτὸϲ DLMNO. ωὐτόϲ ACEGH Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 3. ωὑτὸϲ Bekk. Anecd. 803, 23. — 397 ὀδύναιϲιν G. — 398 ὁ ACDGHLMNO. — 399 κῆρ' AC. ὀδύναιϲι G. — 400 ἐνὶ ACEGHLMNO. ἐνι D. ἐλήλατο EMNO Vrat. a. b. A. κηδε δ' ἓ θυμῷ G Mor. Barocc. — 401 ἐπϊ CD. — 402 κατὰ θνητόϲ AMNO. κατὰ θνητόϲ et καταθνητόϲ E. γε τέτυκτο O Vrat A. ceteri γ' ἐτέτυκτο. — 403 ὀμβριμοεργὸϲ ACG Eust. 564, 28. Cram. Epim. 305, 27. ὀβριμουργόϲ S. ὃϲ: ὅδ' Cram. Ep. 51, 29. ὡϲ Cram. Ep. 73, 27. — 404 ἔχουϲι ACGHMNO. — 405 ἔπι A. ἐπι D. — 406 νηπϊον H. τὸ ἤδη G. κατα D. 1. man. Τυδέοϲ υἱόϲ: καὶ κατὰ θυμόν E.

A. c. 387 τρειϲκαίδεκα, conf. H. T. 229. — 394 τότε καί μιν: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τότε κέν μιν Schol. V. — 397 Πύλῳ: πύλῳ Aristarchus ἀντὶ τοῦ πύλῃ, conf. Apollodorum II, 7, 3. Schol. V ad Π 203. Apollon. de Coni. 511. Eust. 563, 27. — 401 ἐπὶ, non ἔπι Schol. B. — 403 ὀβριμοεργόϲ: αἰϲυλοεργόϲ Aristarchus. ὃϲ: διὰ τοῦ τ̄ ὅτ' οὐκ ὄθετ' Schol. LV, voluit ὅ τ' = ὅτι τε. — 405 ἐπί: οὐκ ἀναϲτρεπτέον Schol. B.

ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸϲ ὃϲ ἀθανάτοιϲι μάχηται,
οὐδέ τί μιν παῖδεϲ ποτὶ γούναϲι παππάζουϲιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆϲ δηιοτῆτοϲ.
τῶ νῦν Τυδείδηϲ, εἰ καὶ μάλα καρτερόϲ ἐϲτι,
φραζέϲθω μή τίϲ οἱ ἀμείνων ϲεῖο μάχηται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηϲτίνη,
ἐξ ὕπνου γοόωϲα φίλουϲ οἰκῆαϲ ἐγείρῃ,
κουρίδιον ποθέουϲα πόϲιν, τὸν ἄριϲτον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχοϲ Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃϲιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸϲ ὀμόργνυ·
ἄλθετο χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἳ δ' αὖτ' εἰϲορόωϲαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοιϲ ἐπέεϲϲι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖϲι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώϲεαι, ὅττί κεν εἴπω;
ἦ μάλα δή τινα Κύπριϲ Ἀχαιιάδων ἀνιεῖϲα
Τρωϲὶν ἅμα ϲπέϲθαι, τοὺϲ νῦν ἔκπαγλα φίληϲε,
τῶν τινα καρρέζουϲα Ἀχαιιάδων ἐυπέπλων

V. l. 407 μάχηται DE 564, 38 HLMN Harl. Lips. Vrat. b. 2. man. c. Et. Mg. 266, 25. ΜΑΧΗΤΑΙ Ambros. μάχεται E 564, 36: μάχοιτο ACGOS. — 408 οὐδέ τι μιν ADLMNO. ποτὶ: ἐν Eust. 1283, 36. — 410 τῶι CDGLMO. ΤΩΙ Ambros. τῷ AHN. κρατερόϲ GHL. ἐϲτι A Ambros. CEHLMO. — 411 μή τιϲ οἱ ACDHLMNO. ἀμείνω ϲοῖο S. — 412 ἀδραϲτίνη G. — 413 ἐξύπνου D. ἀγείρῃ Lips. Mosc. 1. — 414 Διομήδουϲ ἱπποδάμεια Et. Mg. 480, 43. — 415 ΙΦΘΙΜΗΙ Ambros. — 416 ἤ ῥὰ ACDGHLMN. ἀμφοτέραιϲιν G. ἰχῶ A Ambros. E 566, 30 N Mor. Et. Mg. 480, 57. Et. Gud. 286, 53. Zonar. Lex. 1135. Bekk. An. 1233. ἰχὼ S: ἰχῶρ CDGLM. ἰχῶρ HO Cant. Eust. 984, 21. τὸ δὲ γράφειν ἰχῶρ μετὰ τοῦ ρ̄ κατὰ ἀποκοπὴν μόνου τοῦ τελευταίου φωνήεντοϲ οὐ πάνυ ἀρέϲκει τοῖϲ παλαιοῖϲ Eust. 566, 32. ὀμόργνυ: ὄμορξεν Et. Mg. 480, 57. ἀπομόργνυ H. — 417 ἄλφετο H. ἄλθετο δὲ χεὶρ A. — 418 αἳ δ' AL αἴδ' CHMNO. — 420 μῦθον M. — 421 ῥά τϊ μοι CHM. ῥά τί μοι LN. ἤ ῥα τί μοι D. — 422 ἡ D. ЄΝΙЄΙϹΑ Ambros. — 423 τρωϲὶν L. ἅμα ϲπέϲθαι CDGHMN Mor. Harl. Townl. ἅμ' ἑϲπέϲθαι A Ambros. ELOS Lips. Rhet. Gr. III, 205, 30. •ἔκπαγλα φίληϲε: ἔκπαγλ' ἐφίληϲε A Ambros. CEGHLMNO Rhet. Gr. III, 205, 30. — 424 τινὰ EM. καρρέζουϲ^α G. καταρέζουϲα N. ἐϋπέπλων ACEGHLNS Rhet. Gr. III, 205, 30. Apoll. Lex. 95, 27. εὖ πέπλων M.

A. c. 408 οὐδέ τί μιν: διχῶϲ, καὶ οὐδέ τέ μιν Schol. V. — 416 χειρὸϲ: ἡ Ἀριϲτάρχειοϲ ἑνικῶϲ· ἡ Ζηνοδότου χερϲίν Schol. LV. — 424 ἐϋπέπλων, conf. H. U. 85.

προϲ χρυϲέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
 ὣϲ φάτο, μείδηϲεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί ῥα καλεϲϲάμενοϲ προϲέφη χρυϲέην Ἀφροδίτην·
 οὔ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήια ἔργα,
ἀλλὰ ϲύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἄρηι θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήϲει.
 ὣϲ οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον.
Αἰνείᾳ δ' ἐπόρουϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ,
γιγνώϲκων ὅ οἱ αὐτὸϲ ὑπείρεχε χεῖραϲ Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦϲαι.
τρὶϲ μὲν ἔπειτ' ἐπόρουϲε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶϲ δέ οἱ ἐϲτυφέλιξε φαεινὴν ἀϲπίδ' Ἀπόλλων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ,
δεινὰ δ' ὁμοκλήϲαϲ προϲέφη ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων·
 φράζεο Τυδείδη, καὶ χάζεο, μὴ δὲ θεοῖϲιν
ἶϲ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 ὣϲ φάτο, Τυδείδηϲ δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίϲϲω
μῆνιν ἀλευάμενοϲ ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνοϲ.
Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηόϲ γε τέτυκτο·

V. L. 425 χρυϲέῃ: χρυϲῇ A Ambros. CDEGHLMNOS Lips. Rhet. Gr. III, 205, 30. καταμύξατο EN: κατεμύξατο A Ambr. CDGHLMO Rhet. Gr. III, 205, 30. ἀραιήν E bis HO: ceteri ἀραιήν. — 426 φᾶτο D. μείδηϲε DGN. μείδιϲε MO. — 427 καὶ ῥὰ GM. χρυϲέην: χρυϲῆν A Ambr. CD(ὴν)GHLMNOS. — 428 τέκνον ἐμόν, οὔ τοι Cicero ad Atticum XIV, 13, 2. Plutarchus de Aud. poët. 14. — 431 οἳ C. — 432 ἐπώρουϲε N. — 433 γιγνώϲκων ALN: ceteri γινώϲκων. χεῖρα O. — 434 ὅγ' ἄρ AN. ὃ γὰρ CDLMO Lips. Mosc. 1. ὅγε οὐδὲ G. ἴετο DHM. — 435 ἄπο ACDGHLM. δύϲαι N. — 437 ϲτυφέλιξε L. — 438, 439 omitt. A. — 439 δεινά γ' Mosc. 1. — 440 μὴ δὲ ACDGHLMNO. — 441 ἶϲα θέλε GO. — 442 χαμαί τ' ἐρχομένων ἀνθρώπων G. — 444 ἀλευάμενοϲ: ἀλευόμενοϲ AGNS Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 445 ἀπάτερθεν: ἀπάνευθεν S Cant. conf. Schol. Θ 10. — 446 εἰν: ἐν CDEO Schol. Pind. Ol. VIII, 55. γε τέτυκτο O: ceteri γ' ἐτέτυκτο praeter G qui γ' omittit.

A. c. 425 καταμύξατο Aristarchus. ἀραιὴν Aristarchus, conf. H. T. 201. — 428 οὔ τοι Apollonius, conf. de Pron. 105 A: οὐ τοὶ Zenodotus, vid. Cram. Epim. 409, 14. — 443 Ἀρίϲταρχοϲ τυτθόν, οὐ πολλόν Schol. L, conf. Π 710.

ἤ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.
αὐτὰρ ὃ εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξοϲ Ἀπόλλων
αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἴκελον καὶ τεύχεϲι τοῖον,
ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶεϲ καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ ϲτήθεϲϲι βοείαϲ
ἀϲπίδαϲ εὐκύκλουϲ λαιϲήϊά τε πτερόεντα.
δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προϲηύδα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
Ἆρεϲ Ἄρεϲ βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεϲιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχηϲ ἐρύϲαιο μετελθὼν
Τυδεΐδην, ὃϲ νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα ϲχεδὸν οὔταϲε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ.
ὣϲ εἰπὼν αὐτὸϲ μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ,
Τρῳὰϲ δὲ ϲτίχαϲ οὖλοϲ Ἄρηϲ ὤτρυνε μετελθών,
εἰδόμενοϲ Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν·
υἱάϲι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεϲϲι κέλευεν·
ὦ υἱεῖϲ Πριάμοιο, διοτρεφέοϲ βαϲιλῆοϲ,
ἐϲ τί ἔτι κτείνεϲθαι ἐάϲετε λαὸν Ἀχαιοῖϲ;

V. L. 449 ὃ ACDGHLMNO. — 450 τ' omitt. LN. τε A. ἴκελον ACDGHLN. τεύχεϲι τοῖο G Mor. — 451 ἆρ ADGLMNO. τρῷεϲ GL. — 452 δηΐουν DHNO Lips. ἀλλήλουϲ Zonar. Lex. 502. ϲτήθεϲι G. ϲτήθεϲφι D Vrat. b. — 453 ἐϋκύκλουϲ C. — 454 προϲηῦδα DG. — 455 ἆρεϲ ἄρεϲ C. ἆρεϲ bis M. ἄρεϲ bis DNO. — 456 δὴ omitt. A. τόνδ': τὸν E. — 457 μάχοιτο: μάχηται Vrat. b. conf. 407. — 458 πρῶτα ACDEGHLM Barocc.: πρῶτον NO, cf. 883. — 460 μὲν omitt. O Flor. Rom. — 461 τρῳὰϲ G Cram. Epim. 442, 15. τρωὰϲ D 2. man. NO Mor. Harl. τρωΐαϲ C. τρῶαϲ D 1. man. E Schol. Υ 44. Lesbonax περὶ ϲχημάτων 183. τρώων AHMS. τρῴων L. διττὴ φέρεται γραφὴ τοῦ πρώτου ποδόϲ· ἢ γὰρ κτητικῶϲ Τρῳὰϲ ὀξυτόνωϲ λέγει τὰϲ Τρωικάϲ, ἢ μᾶλλον προπεριϲπωμένωϲ Τρῶαϲ ϲτίχαϲ Eust. 571, 17. τινὲϲ γράφουϲι „Τρῳὰϲ δὲ ϲτίχοϲ ἠλὸϲ Ἄρηϲ ὤτρυνεν" Cram. Epim. 442, 15. γρ. τρώων O. — 462 θρακῶν G. — 463 υἱᾶϲι DO. υἱέϲι LN. διοτροφέεϲϲι G. κέλευϲεν ACGLNO Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. c. Mosc. 1. — 464 διοτροφέοϲ GHO. — 465 εἰϲ τί A. ἐάϲατε Cant. Et. Mg. 382, 10. ἀχαιῶν CM.

A. c. 455 ἀρέϲ Ixion, conf. 31. — 461 Τρῴαϲ Antimachus, Sinopensis, Cypria: Τρῶαϲ Ptolemaeus Ascalonita, ἡ κοινή. tertia scriptura nec Nicanori neque Eustathio cognita erat, nam Τρώων est glossema ut ex scholio Nicanoris colligo ἵν' ᾖ Τρῶαϲ ἀντὶ τοῦ Τρώων. οὖλοϲ, conf. Herod. ad K 134. — 465 ἐϲ τί ἔτι: ἐϲτίετι Ptolem. Ascalonita, conf. Et. Mg. 382, 10.

ἢ εἰϲ ὅ κεν ἀμφὶ πύλῃϲ εὖ ποιητῇϲι μάχωνται;
κεῖται ἀνήρ, ὅν τ' ἶϲον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
Αἰνείαϲ, υἱὸϲ μεγαλήτοροϲ Ἀγχίϲαο.
ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίϲβοιο ϲαώϲομεν ἐϲθλὸν ἑταῖρον.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.
ἔνθ' αὖ Ϲαρπηδὼν μάλα νείκεϲεν Ἕκτορα δῖον·
Ἕκτορ, πῇ δή τοι μένοϲ οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεϲκεϲ;
φῆϲ που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
οἶοϲ ϲὺν γαμβροῖϲι καϲιγνήτοιϲί τε ϲοῖϲι.
τῶν νῦν οὔ τιν' ἐγὼν ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆϲαι,
ἀλλὰ καταπτώϲϲουϲι κύνεϲ ὣϲ ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖϲ δ' αὖ μαχόμεϲθ', οἵ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουροϲ ἐὼν μάλα τηλόθεν ἵκω·
τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
κὰδ δὲ κτήματα πολλά, τά τ' ἔλδεται, ὅϲ κ' ἐπιδευήϲ.
ἀλλὰ καὶ ὣϲ Λυκίουϲ ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸϲ

V. L. 466 ἢ L: ceteri ἤ. εἰϲ ὅ κεν M. ἑϲόκεν L. εἰϲόκ' AN. ceteri εἰϲόκεν. πύλαιϲ EG. πύληϲ N. πύλῃϲιν DH. εὖ ποιητῇϲι DGL. εὐποιητῇϲι A. εὐποιήτῃϲι CH Schol. Π 636. εὖ ποιητοῖϲι O Harl. Townl. εὐποιήτοιϲι MN Vrat. b. — 467 ὅν τ': ὃν Eust. 580, 16. — 468 post hunc in H et Vrat. b. insertus est versus „εὔχεται ἐκγεγάμεν μήτηρ δέ οἱ ἔϲτ' ἀφροδίτη", qui legitur Ε 248. — 469 φλοίϲβου CG. — 470 ὄτρυνε Vrat. b. — 471 νείκεϲϲεν M. — 472 πῇ DEHMO. πή ACL. ποῖ N Vrat. b. Mosc. 1. — 473 φῆϲ CDEH 1. man. Schol. BL. φῄϲ vel φήϲ AGH ex corr. LMNOS Cram. Epim. 432, 29. — 474 γαβροῖϲι G. ϲυγαμβροῖϲι D. καϲιγνήτεϲϲί N. ϲοῖϲι ACDEGHMNO. — 475 ἐγὼν ACDEHLN: ἐγὼ GMO. δύναμαι DGHO. οὔτε νοῆϲαι H. — 477 δ' αὖ: δὲ GM Lips. Harl. Mosc. Schol. Β 131. τὲ C, conf. ad Ο 478. οἵ πέρ CD, ceteri οἵπερ. τ' omitt. N. — 478 * ἵκω: libri ἥκω. — 479 ἔπι Io. Alexandr. 26, 32. Et. Mg. 342, 12. Et. Gud. 189, 41: ἐπὶ ACDEGLMNO Io. Alexandr. 4, 3. Cram. Epim. 154, 19. Schol. Β 839. ἐπῒ H. — 481 καδδὲ CDEGHLMNO Cram. Epim. 364, 2. τὰ δ' S. ὅϲ κ': ὅϲ τ' CHMOS. ὃϲ L. ἐπιδεύει O. — 482 ὦϲ O: ceteri ὣϲ.

A. c. 466 ποιητοῖϲι δὲ Ἀρίϲταρχοϲ, Ζηνόδοτοϲ δὲ ποιητῇϲι Schol. LV. τὸ εὖ οὐ θέλουϲι κατ' ἰδίαν προφέρεϲθαι, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροιϲ φηϲὶ τὴν δοτικὴν „εὐποιήτῃϲι πύλῃϲι" παρωνύμωϲ. κἀγὼ δὲ ϲυγκατατίθεμαι Herodianus ad Π 636. conf. Lobeck. Paralip. 497. Grashof. „das Hausgeräthe bei Homer" pg. 11, not. 11. — 473 φῆϲ: Ἀρίϲταρχοϲ περιϲπᾷ καὶ τὸ ῑ οὐ γράφει. λέγει γὰρ ἐὰν εἶχε τὸ ῑ, ἐνεϲτὼϲ ὤφελλεν εἶναι Zonar. Lex. 1805. conf. Herod. ad Ρ 174. Eust. 1578, 18. H. U. 192. — 477 ἔνειμεν: οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου, conf. Didym. ad Β 131. — 478 ἵκω, non ἥκω, poëtam usum esse veteres tradiderunt, conf. H. T. 288.

ἀνδρὶ μαχήϲαϲθαι· ἀτὰρ οὔ τί μοι ἐνθάδε τοῖον,
οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἤ κεν ἄγοιεν·
τύνη δ' ἕϲτηκαϲ, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοιϲι κελεύειϲ
λαοῖϲιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεϲϲι.
μή πωϲ, ὡϲ ἀψῖϲι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
ἀνδράϲι δυϲμενέεϲϲιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένηϲθε·
οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρϲουϲ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
ϲοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτάϲ τε καὶ ἦμαρ,
ἀρχοὺϲ λιϲϲομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέωϲ ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέϲθαι ἐνιπήν.
ὣϲ φάτο Ϲαρπηδών, δάκε δὲ φρέναϲ Ἕκτορι μῦθοϲ.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ ϲτρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέϲαϲθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἐλελίχθηϲαν καὶ ἐναντίοι ἔϲταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέεϲ οὐδὲ φόβηθεν.

V. L. 483 μαχέϲϲαϲθαι ADS. μαχέϲαϲθαι CGNO. μαχέϲθαι H. οὔ τί: οὔτι libri. — 484 οἷόν κ': οἷον E 574, 1. οἷον ἄν E 572, 25. ἤ κ' ἄγοιεν H. — 485 ἕϲτηκαϲ DM. — 486 λαοῖϲι ACDEGHMNO. ὤρεϲϲι ACGMNO. — 487 ἀψίϲι DGH. ἀψῖϲιν A. ἀψῖϲι O. ἁλόντεϲ E. λίνοιο ἑλόντε Et. Mg. 183, 32. — 488 ἀνδρᾶϲι D. κῦρμα ADHN. γένοιϲθε C. — 489 οἵ AC. ἐκπέρϲουϲιν AD. ἐκπέρϲωϲιν M. ἐκπέρϲωϲ' C Harl. Mosc. 2. εὖ ναιομένην ACDEGLO. εὐναιομένην HMN. ὑμήν: ὑμῖν OS Lips. — 490 καὶ ϲὲ χρὴ Et. Gud. 386, 39. μέλλειν HM. νύκτάϲ τε M. νύκταϲ τὲ C. ἦμαρ D. — — 491 λιϲϲόμενοι (ω supra) D. τηλεκλειτῶν DLS Lips. 1. man. Cant. Townl. Vrat. b. c. τηλέκλητῶν ACGNO. τηλεκλητῶν τ' M. τηλεκλειτῶν γ' H. τηλεκλυτῶν Schol. M 49. — 492 κρατερὴν CDEGM Et. Mg. 126, 23: χαλεπὴν AHLNOS Cant. Vrat. a. b. Schol. Θ 523. — 493 φᾶτο D. — 494 ἆλτο AM. ἅλτο C. χαμάζε ACDGHLMNO. — 496 μαχέεϲθαι L. — 497 οἵδ' ACHLMNO. — 498 οὐδὲ φόβηθεν ACH 2. man. MNOS Vrat. c. Mosc. 1.

A. c. 483 μαχήϲαϲθαι Aristarchus, conf. ad A 298, 304, B 377, Γ 290. — 487 ἀψῖϲι: ψιλωτέον τὸ ἀψῖϲι εἰϲ ἰδιότητα Schol. BLV. φαϲὶ δὲ τὰ ϲχόλια δέον εἶναι βαρύνεϲθαι τὸ ἀψίϲ ὡϲ Αἰολικόν. λέγουϲι δὲ ὅτι ψιλοῦται τὸ ᾱ παραλόγωϲ ἐνταῦθα Schol. D. conf. Eust. 574, 21. haesitabant viri docti in duali ἁλόντε, cuius prima syllaba hoc loco praeter consuetudinem poëtae producitur. hanc anomaliam facili coniectura „λίνου πανάγροιο ἁλόντεϲ“ sanavit Bentleius, sed neque Heynius, qui Bentleium verum vidisse sibi persuasum habet, nec recentiores eam receperunt, nam dualis librorum et scholiorum consensu firmatur. quodsi emendatione esset opus, posses cum etymologico λίνοιο scribere, sed in vulgata mihi acquiescendum esse putavi. alii alia tentaverunt, in his Clarkius „λίνου που ἁλόντε“, Bothius „λίνου ἀλύοντε“, Axtius coniect. Hom. (1860) pg. 5 „ὡϲ πανάγροιο λίνου ἀψῖϲιν ἁλόντεϲ“.

ὡϲ δ' ἄνεμοϲ ἄχναϲ φορέει ἱερὰϲ κατ' ἀλῳὰϲ
ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχναϲ·
αἵ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣϲ τότ' Ἀχαιοὶ
λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονιϲάλῳ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
οὐρανὸν ἐϲ πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδεϲ ἵππων,
ἂψ ἐπιμιϲγομένων· ὑπὸ δ' ἔϲτρεφον ἡνιοχῆεϲ.
οἵ δὲ μένοϲ χειρῶν ἰθὺϲ φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
θοῦροϲ Ἄρηϲ ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεϲϲιν ἀρήγων,
πάντοϲ' ἐποιχόμενοϲ· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰϲ
Φοίβου Ἀπόλλωνοϲ χρυϲαόρου, ὅϲ μιν ἀνώγει
Τρωϲὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
οἰχομένην· ἣ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖϲιν ἀρηγών.
αὐτὸϲ δ' Αἰνείαν μάλα πίονοϲ ἐξ ἀδύτοιο
ἧκε, καὶ ἐν ϲτήθεϲϲι μένοϲ βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείαϲ δ' ἑτάροιϲι μεθίϲτατο· τοὶ δὲ χάρηϲαν,
ὡϲ εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προϲιόντα
καὶ μένοϲ ἐϲθλὸν ἔχοντα· μετάλληϲάν γε μὲν οὔ τι.
οὐ γὰρ ἔα πόνοϲ ἄλλοϲ, ὃν ἀργυρότοξοϲ ἔγειρεν
Ἄρηϲ τε βροτολοιγὸϲ Ἔριϲ τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
τοὺϲ δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυϲϲεὺϲ καὶ Διομήδηϲ
ὤτρυνον Δαναοὺϲ πολεμιζέμεν· οἵ δὲ καὶ αὐτοὶ

V. L. 499 ἀλῳὰϲ Townl., ceteri ἀλωὰϲ. — 500 τε omitt. G. τὲ H. — 501 κρίνῃ AH post ras. MO: κρίνει CDELN Et. Mg. 181, 52. Zonar. Lex. 362; 1254. κρίνοι G. — 502 αἴδ' CLMNO. ὑπολευκαίνοντο L. — 503 ὕπερθ' ἐγένοντο GLMN Vrat. c. Mosc. 1. κονιϲάλῳ CDEGH Lips. Vrat.: κονιϲϲάλῳ ALMNO Heraclides Alleg. c. 10. ὃν ῥὰ GHL. — 505 ὕπο CD. — 506 οἵ δὲ C. — 507 τρῴεϲϲιν GL. — 508 ἐκρέαινεν D 2. man. ἐκράαινεν L. δὲ κραίαινεν M. — 510 τρωϲὶ DHN Schol. Θ 2. τρῳϲὶ G. τρῳϲὶν L. ἐγεῖραι: ἀγεῖραι E 577, 13. Schol. Θ 2. ἰϲτέον δὲ ὅτι τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων οὐκ ἀγεῖραι γράφουϲιν, ἀλλὰ „Τρωϲὶ θυμὸν ἐγεῖραι“ Eust. 577, 17. — 511 ἧ CDHLMO. γὰρ ῥὰ HL. πέλε GO. ἀρήγων M. ἀρηγόϲ CDN. — 513 ϲτήθεϲι GM. — 514 μεθ' ἵϲτατο A. τοὶ: οἱ E. οἵ M. • δὲ χάρηϲαν: libri δ' ἐχάρηϲαν. — 516 οὔ τι: οὐδέν D. — 518 τὲ CDNO. — 520 ὤτρυναν Mosc. 2. πολεμίζειν E. οἵ δὲ C. ἠδὲ Harl. Townl. Mosc. 1.

A. c. 499 τὸ ἀλωάϲ μετὰ προϲγεγραμμένου ῑ γράφουϲιν οἱ παλαιοί Cram. An. Par. III, 211, 9, conf. H. U. 212. — 500 Πτολεμαῖοϲ τοὺϲ δωδεκαϲυλλάβουϲ ϲτίχουϲ ἐκτιθείϲ φηϲι καὶ τοῦτον οὕτω γράφεϲθαι „εὖτ' ἂν ξανθὴ Δητήτηρ“ Schol. LV. — 502 κατ' ὀξεῖαν δὲ τὸ ἀχυρμιαί Schol. BL. — 511 ἀρηγών: Ἀρίϲταρχοϲ ὀξυτόνωϲ Schol. V.

οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἀτρέμας, ὄφρ' εὕδῃσι μένος βορέαο καὶ ἄλλων
ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα
πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται οὔτέ τις ἀλκή.
ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἕταρον μεγαθύμου, Δηικόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους,

V. l. 521 τρῴων G. ὑποδείδισαν Rhet. Gr. III, 130, 6. ἰωκάς: ἰωάς O. — 523 ὄρεσιν E. — 525 ζαχρειῶν ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 81, 1. Et. Mg. 389, 34. Zonar. Lex. 906. ζαχρειῶν et ζαχρηῶν Hesych. II, 254. — 526 πνοιῇσι CDEGHNO Lips. Schol. O 171. διασκίδνασιν N Apoll. Lex. 10, 4. διασκέδασθεν Et. Mg. 20, 30. διασκίδνησιν Schol. O 171. — 527 τρῷας G. οὐδὲ φέβοντο CH 1. man. N Vrat. a. b.: ceteri οὐδ' ἐφέβοντο. — 528 πολλὰ ἢ μακρὰ Eust. 579, 35. — 529 ἔστε GMO Et. Mg. 381, 58: ἐστὲ ACDEHLN Et. Mg. 107, 43. — 530 τ' omitt. L. — 531 αἰδομένων δ' ACDEHMNOS Cant. Harl. Schol. Soph. Ai. 676, 1079. Schol. Pind. Nem. IX, 85. Apoll. Lex. 15, 7. Eust. 654, 38. δ' omittunt GL. — 532 ὤρνυται (ο supra) C. οὔτέ τις ACGHLMN. — 534 Αἰνείω Schol. B 461: αἰνείεω ACDGHLMN. αἰνείαο O. Δηικόωντα: δημοκόωντα CH Vrat. b. Schol. E 326. — 535 τρῷες GL. τέκεσσι ACDHMNO Schol. E 326. τεκέεσσι G. — 537 τὸν ῥὰ DL. — 538 ἤδ' ACDGHLMNO. διὰ πρὸ MO. διὰ προδεείσατο D. χαλκὸς ALO Vrat. b. in marg. Barocc.: καὶ τῆς CDGHMN, ut Δ 138. praestat χαλκός, conf. P 518, ω 524. — 539 ἐγγαστρὶ Apoll. Lex. 115, 10. ἔλασσε ACDGHNO. — 540 δούπησε DO. δὲ πεσών: ἤριπε δὲ πρηνὴς M Harl. Mosc. 1. ἐπαυτῶ M.

A. c. 531 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν: αἰδομένων ἀνδρῶν Aristarchus, vide Didym. ad O 563. — 534 Αἰνείω, ut Ἑρμείω O 214, Βορέω Ξ 395, Ψ 692, ξ 533, Ἀσίω B 461, ἐυμμελίω Δ 47, 165, Z 449.

υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρϲίλοχόν τε,
τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ
ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης,
ὃς τέκετ' Ὀρϲίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
Ὀρϲίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων Ὀρϲίλοχός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τὼ μὲν ἄρ' ἡβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἑπέσθην,
τιμὴν Ἀτρείδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
οἵω τώ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
τὼ μὲν ἄρ' ἁρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέι χαλκῷ·
τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.
τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη.
τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,

V. l. 542 κρίθωνά D. — 543 ῥὰ LMN. ἐϋκτημένη D. φηρῆ: φῦρη H. φορῆ NO. — 545 ὅς τ': ὃς E. — 546 τέκεν Mosc. 2. τέκ' H. ὀρσί-λοχον D. ὀρτίλοχον Townl. πολέεσσϊν C. πολέεσϊν G. πολέεσσϊ δ' H. — 547 ἂρ ADGHMNO. — 548 διδυμάωνε G. παῖδες H. 1. man. — 550 ἂρ ADGMNO. ἡβήσαντες M. βήσαντε O. — 551 εἰς: ἐς O. — 552 ἀτρείδῃς' GHLMNO. — 556 ἂρ ADGLMNO. — 557 σταθμούς τ' N. αὐτώ: αὐτοὶ EN. — 559 τοίῳ H. τώ: τοὶ O. χείρεσιν O. δαμέντες Mor. Barocc. — 560 ἐοικότε L Mosc. 1. ὑψηλῆσι AEHMNO. ὑψηλοῖσϊ C. — 561 ἀρηίφιλος, non βοὴν ἀγαθός, libri mei cum Mor. Cant. Barocc. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 563 τοῦ: τῷ Mosc. 1. ὤτρυνε DGNO Lips.

A. c. 543 Φηρῇ: τὸ Φηρῇ περισπᾶται κατὰ τὴν παράδοσιν· ἡ μέντοι ἀναλογία ἠξίου βαρύνεσθαι Et. Mg. 791, 45. παραλόγως δὲ ἡ Φηρὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὀξύνεται, ὡς οὕτω τετριμμένη τῇ παραδόσει Eust. 580, 43. — 549 (542) Ὀρσίλοχος: Ὀρτίλοχος Zenodotus teste Schol. HQ ad γ 489. conf. Schol. LV ad 542 ὁ πρόγονος διὰ τοῦ τ, ὁ παῖς διὰ τοῦ σ. — 555 τάρφεσιν Herodianus: ταρφέσιν Tyrannio, conf. Herod. ad O 606. — 560 δυϊκῶς τὸ ἐοικότες Ἀρίσταρχος Schol. V.

βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν
μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,
αὐτὼ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων·
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα,
ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην, ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἑστήκει, τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης,
ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι,

V. l. 566 περὶ HLNO Schol. O 568, X 251. Et. Mg. 273, 10. πέρι AGM. περι CD. παρὰ Zonar. Lex. 544. δῖε CM. ποιμένα Zonar. Lex. 544. — 567 πάθοι LO: πάθῃ ACDEGHMNS et Heynii libri. Schol. O 568. Zonar. Lex. 544. δέ σφας GHLMO Mor. Vrat. a. Apoll. de Pron. 127 C. Et. Mg. 128, 22: δέ σφεας ACDEN. δὲ σφέας Zon. Lex. 270. — 568 ὀξιόεντα S. — 571 μεῖναι GM. — 572 εἶδε EMO. ἴδε A. δύω AGM. — 573 οἳ δ' ADL: οἵδ' CHMNO. — 575 στραφθέντε M. στραφέντε O et γρ. στρεφθέντε. — 578 τὼ μὲν M. ἄρ AGM. δουρικλυτὸς ACDGMN. — 579 κατα A. παρὰ Harl. Townl. κληῖδα DGMNO. — 581 ὃ δ' ADMNO. ὅδ' CGHL. — 582 χειρὸς Vrat. A. — 583 πέσον: πέσεν L. κονίῃσι D. — 584 ἄρ AGDMO. ἄρ' (γ) omitt. LN. κόρσϊν G. — 586 κονίῃσι M. ἐπι D. βρεχμόν A. βρεγμόν N Cant. βρεγχμόν S. — 587 εἱστήκει ACDEGHLMNOS Schol. Z 201. γάρ ῥ' ἀμάθοιο ACD 1. man. E Lips. Schol. I 593. γὰρ ἀμάθοιο MNO Vrat. a. Mosc. 1. 3. a prim. man. Apoll. Lex. 27, 10. Ammon. de Diff. s. v. ψάμαθος. δ' ἄρ ἀμάθοιο G. γὰρ ψαμάθοιο D 2. man. HL. — 588 κονίῃσι CDHMNO.

A. c. 567 σφας: συσταλτέον διὰ τὸ μέτρον Schol. NV. — 587 ἑστήκει, non εἱστήκει, Aristarchus.

τοὺϲ ἵμαϲ' Ἀντίλοχοϲ, μετὰ δὲ ϲτρατὸν ἤλαϲ' Ἀχαιῶν.
τοὺϲ δ' Ἕκτωρ ἐνόηϲε κατὰ ϲτίχαϲ, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺϲ
κεκληγώϲ· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγεϲ
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα ϲφιν Ἄρηϲ καὶ πότνι' Ἐνυώ,
ἡ μὲν ἔχουϲα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηιοτῆτοϲ,
Ἄρηϲ δ' ἐν παλάμῃϲι πελώριον ἔγχοϲ ἐνώμα,
φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόϲθ' Ἕκτοροϲ, ἄλλοτ' ὄπιϲθε.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνοϲ, ἰὼν πολέοϲ πεδίοιο,
ϲτήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλα δὲ προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδών, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίϲϲω,
ὣϲ τότε Τυδείδηϲ ἀνεχάζετο, εἰπέ τε λαῷ·
ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρϲαλέον πολεμιϲτήν·
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷϲ γε θεῶν, ὃϲ λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνοϲ Ἄρηϲ βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώϲ.
ἀλλὰ πρὸϲ Τρῶαϲ τετραμμένοι αἰὲν ὀπίϲϲω
εἴκετε, μὴ δὲ θεοῖϲ μενεαινέμεν ἶφι μάχεϲθαι.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, Τρῶεϲ δὲ μάλα ϲχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμηϲ,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέϲθην Ἀγχίαλόν τε.
τὼ δὲ πεϲόντ' ἐλέηϲε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
ϲτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ἰών, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἄμφιον, Ϲελάγου υἱόν, ὅϲ ῥ' ἐνὶ Παιϲῷ

V. L. 589 τοὺϲ ἵμαϲ' ACDGHLMNOS Harl.: vulgo τοὺϲ δ' ἵμαϲ', quod cum ne unus quidem ex libris meis exhibeat, neque paraphrastes apud Bekkerum agnoscat, meram coniecturam esse iudico — 591 τρώων GL. — 592 κρατεραὶ CGHMN Lips. ϲφὶν G. — 595 ὄπιϲθε ACDH: ὄπιϲθεν EGLMNO. — 596 τόνδε G. τοὺϲ δὲ M. Harl. ῥίγηϲεν D. — 597 ϲτήῃ CO Et. Mg. 73, 47. Zonar. Lex. 139. ϲτήῃ D. ϲτηῃ L. — 598 ὠκυρρόῳ N. ἄλα δὲ DH. — 599 ὀπίϲω Apoll. Lex. 30, 15. — 600 ἀναχάζετο S. εἶπε δὲ L. εἶπε τὲ N. — 602 ἔμμεναι N. — 604 Ἄρηϲ: ἀνὴρ Cram. Epim. 223, 25; 248, 30. — 605 τρῷαϲ GL. — 606 μὴ δὲ ACDHLMNO: vulgo μηδὲ. μενεαινέμεν G. — 607 ἄρ DM. ἄρ (α superscr.) O. τρῷεϲ GL. — 608 δύω DGHNO. — 609 ἐγχίαλόν τε O. — 610 τώδε G. — 612 ὅϲ ῥ': ὅϲ γ' O. παιϲϲῷ G. πεϲϲῶ L. Παίϲῳ Zonar. Lex. 247.

A. c. 597 ϲτήῃ, conf. H. U. 198. — 605 μενεαινέμεν: μενεαίνετε Ahrens. de hiat. Hom. leg. quibusdam generibus pg. 31. conf. Γ 459. — 609 Aristarchus Μενεϲθῆν, alii Μενέϲτην διὰ τοῦ τ. τὸ δὲ Ἀγχίαλον ψιλωτέον· κύριον γὰρ Schol. LV. conf. H. T. 416. — 612 Παιϲῷ Strabo XIII, 589. Herodianus ad B 828. Et. Mg. 119, 33.

ναῖε πολυκτήμων πολυλήιος· ἀλλά ἑ μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήϲοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷαϲ.
τόν ῥα κατὰ ζωϲτῆρα βάλεν Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
νειαίρῃ δ' ἐν γαϲτρὶ πάγη δολιχόϲκιον ἔγχοϲ,
δούπηϲεν δὲ πεϲών. ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμοϲ Αἴαϲ
τεύχεα ϲυλήϲων· Τρῶεϲ δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα, παμφανόωντα· ϲάκοϲ δ' ἀνεδέξατο πολλά.
αὐτὰρ ὃ λὰξ προϲβὰϲ ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχοϲ
ἐϲπάϲατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήϲατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέϲθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεϲϲι.
δεῖϲε δ' ὅ γ' ἀμφίβαϲιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
οἳ πολλοί τε καὶ ἐϲθλοὶ ἐφέϲταϲαν ἔγχε' ἔχοντεϲ,
οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ὦϲαν ἀπὸ ϲφείων· ὃ δὲ χαϲϲάμενοϲ πελεμίχθη.
ὣϲ οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην·
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἠΰν τε μέγαν τε,
ὦρϲεν ἐπ' ἀντιθέῳ Cαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
υἱόϲ θ' υἱωνόϲ τε Διὸϲ νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμοϲ πρότεροϲ πρὸϲ μῦθον ἔειπε·
Cαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίϲ τοι ἀνάγκη
πτώϲϲειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχηϲ ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ ϲέ φαϲι Διὸϲ γόνον αἰγιόχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
οἳ Διὸϲ ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,

V. l. 613 πολυκτήμων πολυλήϊοϲ C. — 614 ἦκ' ἐπϊκουρήϲοντα C. — 615 ῥὰ DGL. κατα H. βάλε O. — 616 πάγεν L. — 617 δούπηϲε MNO. ὃδ' ADMNO. ὅδ' CG. — 618 τρῷεϲ GL. ἐπι AC. — 620 ὃ ACDGLMNO. προβὰϲ ACDNO Lips. — 621 ἂρ ADGMN. — 622 βελέεϲϲι CDEGHNO. — 623 κρατερὴν: κρατερῶν Apoll. Lex. 27, 20. τρῴων GL. — 625 οἵ ἑ: οἳ καὶ A. — 626 ἀπο O. ὃ δὲ CD. χαϲάμενοϲ EN. πολεμίχθη GL. — 628 ἠΰν: αἰῦν M. — 630 οἳδ' ACLMNO. — 632 τόν κε LN. τοῦ δὲ Ammon. de Diff. s. v. πρότεροϲ. πρῶτοϲ Mosc. 1. προϲ A. ἔειπε CGHMNO. — 633 ϲαρπηδὼν O. Cαρπήδων Apollon. Lex. 140, 23. — 634 ἐνθάδε ὄντι E. — 635 δέ ϲε φαϲὶ CDEGHLMNO. — 636 abhinc codex A a prima manu est scriptus. πολλῶν S. — 637 οἱ A. ἐπι D.

A. c. 630 ἰόντεϲ: ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἰόντε κεῖται Schol. L. conf. Schol. Z 121.

ἀλλ' οἷόν τινά φαcι βίην Ἡρακληείην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θραcυμέμνονα θυμολέοντα,
ὅc ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντοc
ἓξ οἴῃc cὺν νηυcὶ καὶ ἀνδράcι παυροτέροιcιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωcε δ' ἀγυιάc.
cοὶ δὲ κακὸc μὲν θυμόc, ἀποφθινύθουcι δὲ λαοί.
οὐδέ τί cε Τρώεccιν ὀίομαι ἄλκαρ ἔcεcθαι
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίηc, οὐδ' εἰ μάλα καρτερόc ἐccι,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλαc Ἀίδαο περήcειν.
τὸν δ' αὖ Cαρπηδών, Λυκίων ἀγόc, ἀντίον ηὔδα·
Τληπόλεμ', ἤ τοι κεῖνοc ἀπώλεcεν Ἴλιον ἱρὴν
ἀνέροc ἀφραδίῃcιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντοc,
ὅc ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππουc, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε·
cοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεcθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχοc ἐμοὶ δώcειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ὣc φάτο Cαρπηδών, ὁ δ' ἀνέcχετο μείλινον ἔγχοc
Τληπόλεμοc. καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἤιξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέccον
Cαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲc ἦλθ' ἀλεγεινή·

V. L. 638 ἀλλ' οἷον A Ambr. CDEGHLMNOS: ἀλλοῖόν τινα Diodorus IV, 32; 49. τινὰ φαcὶ DGHL. τινα φαcὶ N. τινά φηcϊ M. ἡρακλείην G. — 639 θραcυμήμονα S. — 640 ὅc ποτὲ D. ΩCΠΟΤΕ Ambros. — 641 ΟΙΗC Ambros. οἴηcιν νηυcὶ D. οἴῃcι νηυcὶ Mosc. 1. — 642 ἐξαλαπάξαι G. δ'ἀγυιάc: γυναῖκαc S in margine. — 644 οὐδέ τϊ cε ACDGLN. ita vel οὐδέ τί cε E Barocc. Vrat. a. b. Mosc. 1. 2. Ambrosianus. οὐδέ τιcϊ M. οὐδ' ἔτι HO. τρώεccιν GL. οἴομαι H. — 645 κρατερόc CH 1. man. LN. ἐccὶ L. — 646 ἐμοὶ A Ambros. CDHLM Lips. Barocc. Vrat. a. ἐμοῦ GNOS Cram. An. Par. III, 303, 27. — 647 αὖ: ἄρ Mosc. 1. ηὖδα D. — 650 ἔρξαντα GNO 2. man. ῥέξαντα Vrat. a. ἠνείπαπε Lips. — 651 ὧν: τῶν A. ἕνεκα D. ἦλθε A Ambros. CDEGHMNO. — 653 δ' omitt. L. ὑπο A. δαμέντα: δαμέντι N 1. man. O. — 654 ἀίδη N. — 655 ὡc A. ὁ δ' DHMNO ὁδ' CGL. μείλινον: χάλκεον O. — 656 ἁμαρτῇ A Ambros. CGLMN Harl. Mosc. 1. ὁμαρτῇ DEO. ὁμαρτῆ HS. ὁμαρτῇ γράφεται κατά τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 592, 20. — 657 ἤιξαν: ΗΙΞΕΝ Ambros. —

A. c. 638 ἀλλ' οἷον Aristarchus, Aristophanes, Heracleo, Philoxenus, Herodianus, Pius: ἀλλοῖον Tyrannio. ἀλλ' οἷον Nicias et Parmeniscus, conf. Schol. δ 242. Ἡρακληείην: Ζηνόδοτοc δὲ καὶ ἀμέτρωc γράφει ἡρακλείην Schol. A. conf. Schol. B 658. — 656 Herodianus et Ptolemaeus ἁμαρτῇ: ἁμαρτὴ Aristarchus, conf. Herod. ad Φ 162. Zonar. Lex. 164. Eustath. 592, 19. — 657 ἤιξαν Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι τὰ δόρατα ἤιξαν, H. T. 383 sq.

τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
οἳ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
ἑλκόμενον. τὸ μὲν οὔ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησε,
μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἦ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
τῶ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ὅ γε Κοίρανον εἷλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἄλκανδρόν θ' Ἅλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.

V. l. 659 ἐκάλυψε CEGHMNO. — 661 βεβλήκει CDGHLMNOS. βεβλήκει A (ν 2. man. add.). — 662 ἐγχριμφθεῖσα ACGHLNO: ἐγχριφθεῖσα DM Vrat. b. c. Mosc. 3. δ'ἔτι ACEHLMNO Lips. Mosc. 1. 2. δέ τι DGS. δέ τε Vrat. a. ἄμυνε D. ἄμεινεν G. — 663 οἳ μὲν C. ἄρ DGLMNO. ἀρ A. — 664 μακρῷ Harl. — 665 ἐπεφράσσατ' NO. οὐδὲ νόησεν L. οὐδ' ἐνόησε ACDEGMNO. vulgo οὐδ' ἐνόησεν. — 666 ἐπιβαίη AG. — 668 εὐκνήμιδες CDGHM. — 669 δέ μιν δῖος G. — 670 μέμησε O. μαίησε H. — 671 μερμήριζε L Vrat. b. — 672 ἢ: ἦ L. προτέρωι A. ἐριγδούποιο A. διώκει M Lips. 1. man. — 673 ἦ A: ceteri ἤ. ἀπο ACDH. — 674 ἄρ DGLMNO. ἀρ A. — 675 ἀποκτάμεν' LN. — 676 τῶ ACDGMNO. τω L. τῷ H. ῥὰ CLMN. κατα D. τρέπε L Mosc. 2. — 677 χρομίον τε AD: χρόμῖόν τε CEGHLMNO. — 678 τ' ἄλῖόν L. ἀλῖον H. πρίτανίν L. — 679 πλείονας N. κτᾶνε D. — 680 ἄρ DGMNO. ἀρ A.

A. c. 661 ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ ν̄ βεβλήκειν Didymus, conf. H. T. 194 sq. Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 499. — 665 τὸ μὲν: ἔν τισι τό οἱ οὔτις Schol. A. ἔν τισι τό τοι Schol. L. — 672 προτέρῳ conf. H. U. 186. — 678 Ἅλιον Herodianus: τινὲς δὲ καὶ τὸ Ἅλιος κύριον ἐνταῦθα παροξύνουσι Eust. 593, 34.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖςι· χάρη δ' ἄρα οἱ προςιόντι
Ϲαρπηδών, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖςιν ἐάςῃς
κεῖςθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐγώ γε
νοςτήςας οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προςέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἀλλὰ παρήιξεν λελιημένος ὄφρα τάχιςτα
ὤςαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οἳ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Ϲαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
εἷςαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέι φηγῷ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦςε θύραζε
ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
τὸν δ' ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς·
αὖτις δ' ἐμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ βορέαο
ζώγρει ἐπιπνείουςα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηι καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυςτῇ
οὔτέ ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτέ ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίςςω
χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεςςιν Ἄρηα.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕςτατον ἐξενάριξαν

V. l. 683 ἔειπε ACGHMNO. — 684 μὴ δέ NO. ἔλωρ D. — 686 ἡμετέρῃ EM. οὐκ: οὐδ' S Cant. ἄρ DGMNO. ἀρ A. — 687 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDHLMNO. οἴκονδε G. οἰκόνδε E. — 689 ὡς A. — 690 παρήϊξε EGLMNO. — 691 ἀπο CL. — 692 οἳ μὲν C. ἄρ DGLMNO. ἀρ A. — 696 δὲ λίπε Vrat. b. — 697 αὖθις CE Schol. X 475. Pseudoplut. 115, 18; 160, 12. ἐμπνύνθη Schol. X 475: libri ἀμπνύνθη. ἀμπνύθη (ν supra) A. ἀμπνύςθη Townl. γρ. ἀμπνύνθη A. περὶ δ' ἐ G Mor. πνοὴ N Lips. πνοιῆ M. — 698 ζώγρει: ζώει L. κεκαφηῶτα O. — 700 οὔτέ ποτε ACGLMNO. οὐτέ ποτε D. οὐδέποτε H. ἐπὶ: ἀπὸ Ammon. de Diff. s. v. ἀπό. — 701 οὔτέ ποτ' CGLMNO. οὐτέ ποτ' AD. οὐδέποτ' H. ἄντ' ἐφέροντο A. ἀντιφέροντο G. μάχῃ: μάχην L. ὀπίςω E. — 702 μετα A. τρῴεςςιν GL. — 703 ἐξενάριξαν ACGM Mor. Barocc. Harl. Lips.: ἐξενάριξεν DEHLNOS Cram. An. Par. III, 278, 16.

A. c. 695 Πελάγων: Ϲελάγων Ptolemaeus Oroandae. — 697 ἔν τιςι διὰ τοῦ ε̄ ἐμπνύνθη γρ. ita Aristarchum scripsisse testantur Schol. X 475, ε 458. — 700 οὕτως Ἀρίςταρχος ἀμφότερα διὰ τοῦ ε̄, προτρέποντο καὶ ἐπὶ νηῶν Didymus: alii προτράποντο et ἀπό. — 703 ἀρίςταρχος διὰ τοῦ ᾱ [ἐ]ξενάριξαν Didymus.

Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάιϲ καὶ χάλκεοϲ Ἄρηϲ;
ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέϲτην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον καὶ Ὀρέϲβιον αἰολομίτρην,
ὅϲ ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεϲκε μέγα πλούτοιο μεμηλώϲ,
λίμνῃ κεκλιμένοϲ Κηφιϲίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντεϲ.
τοὺϲ δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη
Ἀργείουϲ ὀλέκονταϲ ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, ἀτρυτώνη,
ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέϲτημεν Μενελάῳ,
Ἴλιον ἐκπέρϲαντ' εὐτείχεον ἀπονέεϲθαι,
εἰ οὕτω μαίνεϲθαι ἐάϲομεν οὖλον Ἄρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδοϲ ἀλκῆϲ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη.
ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυϲάμπυκαϲ ἔντυεν ἵππουϲ
Ἥρη, πρέϲβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεϲϲι θοῶϲ βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκνημα, ϲιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίϲ.
τῶν ἤ τοι χρυϲέη ἴτυϲ ἄφθιτοϲ, αὐτὰρ ὕπερθε
χάλκε' ἐπίϲϲωτρα προϲαρηρότα, θαῦμα ἰδέϲθαι·
πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰϲὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν.
δίφροϲ δὲ χρυϲέοιϲι καὶ ἀργυρέοιϲιν ἱμᾶϲιν

V. L. 704 ἕκτωρ τὲ ΑCMO. — 706 τρῆχον τόντ' A. — 707 ὑπέρβιον O et γρ. ὀρέϲβῐον. — 709 κηφῑϲίδι A. κηφιϲίδι CDGHN Harl. Townl. Mosc. 2. Pausanias IX, 38, 7. Et. Mg. 500, 21; 566, 21. Eustath. 1046, 13. κϊφϊϲῑδϊ N. κεφηϲίδι M. κεφιϲϲίδι L. κηφιϲϲίδι E Strabo IX, 407; 408. Eust. 267, 20; 556, 17. conf. B 522. παρ D. οἱ, ἄλλοι A. — 711 τὸν δ' M. — 712 omitt. D in textu. ἐνι A. — 713 προϲηῦδα D. — 714 ὦ AE. — 715 ἀπέϲτημεν (ὑ) H. — 716 ἴλϊόν τ' H. ἐκπέρϲαντ' (α) A. — 718 ἄγε δὲ M. — 720 ἣ μὲν C. ἐποιχομένη: ἐπειγομένη O. χρυϲάμπυκαϲ A. ἔντυεν ACDEGH 1. man. ἔντυνεν H ex corr. LMNOS. — 721 θεά: θεῶν N. — 722 ὀχέεϲϲι C: ὀχέεϲφι ADGHLMNOS Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. ὄχεϲφι Vrat. a. — 723 ὀκτάκνημα A. — 724 libri ἤτοι. ὕπερθε ACGMNO. — 725 ἐπίϲωτρα GN Lips. — 727 δῖφροϲ M. χρυϲέοιϲ M Et. Mg. 279, 30. χρυϲέηϲι καὶ αργυρέηϲιν ἱμᾶϲι D.

A. c. 708 Ὕλῃ: Ὕδῃ Zenodotus. — 725 ἔν τιϲι γρ. ὀπίϲϲωτρα διὰ τοῦ ō Schol. A. conf. Υ 394, 502.

ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰcι.
τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεοc ῥυμὸc πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
δῆcε χρύcειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
κάλ' ἔβαλε, χρύcει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
ἵππουc ὠκύποδαc, μεμαυῖ' ἔριδοc καὶ ἀυτῆc.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸc αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸc ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήcατο καὶ κάμε χερcίν·
ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦcα Διὸc νεφεληγερέταο
τεύχεcιν ἐc πόλεμον θωρήccετο δακρυόεντα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιcιν βάλετ' αἰγίδα θυccανόεccαν,
δεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβοc ἐcτεφάνωται,
ἐν δ' ἔριc, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεccα ἰωκή,
ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
δεινή τε cμερδνή τε, Διὸc τέραc αἰγιόχοιο.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
χρυcείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεcc' ἀραρυῖαν.
ἐc δ' ὄχεα φλόγεα ποcὶ βήcετο, λάζετο δ' ἔγχοc
βριθὺ μέγα cτιβαρόν, τῷ δάμνηcι cτίχαc ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖcίν τε κοτέccεται ὀβριμοπάτρη.

V. l. 728 εἰcι AC. ἄντυγεc εἰcὶ DGHL(εἰcὶν)MO. ἄντυγεc ἀμφὶc N. — 729 ἐξαργύρεοc D. ἄκρῳ: αὐτῶ D. — 730 δῆcεν D. — 731 κάλλ' M. καδδ' ἔβαλεν H. χρύcεια D. χρύcεα O. ἤγαγεν: ἔβαλεν M. γρ. ἤραρεν Vrat. b. in marg. — 734 ἐανὸν N. ἐπούδα M. — 735 χερcὶ M. — 736 ἣ δὲ CD. νεφεληγερέταο A. — 737 εἰc E. θωρήcετο G. — 738 ἄρ GLN. ἀρ A. ἀρ D. ὤμοιcι DEGMO. βάλετ': βάλεν O. βάλ' Lips. αἰγίδα: ἀcπίδα Mor. et Barocc. in marg. θυcανόεccαν E 600, 25 Lips. θυcανόεccαν A. — 739 περὶ CDEMN. ἐcτεφάνωται AEHLM Harl. Vrat. c. A. Mosc. 2. 3.: ἐcτεφάνωτο CDGNO Lips. ἐcτεφάνωτο S. — 740 ἓν δ' ἔριc A. δὲ κρυόεccα: δ' ὀκρυόεccα G. — 744 πόλεων CDEGHLMNS Schol. Δ 308. Hesych. II, 40: πολίων O. πολίων A. πρϋλλέεcc' M. — 745 ποccὶ G. βήcατο O. — 746 τῷ: ᾧ E. δάμνηcι CDEGLMNO: δάμνηcι AH. — 747 τοῖcι GNO Lips. οἷcιν τε L. τοῖcιν δὲ H. δὲ O. ὀβριμοπάτρη A. ὀμβριμοπάτρη C.

A. c. 734, 735 asterisci. οὐ δεόντωc Θ 385, 386. ὁ δὲ Ζηνόδοτοc τούτουc μὲν ἀθετεῖ, ἐκείνουc δὲ καταλείπει Aristonicus, sed conf. Didymum, qui Θ 385 adnotavit ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριcτοφάνηc, Ζηνόδοτοc δὲ οὐδὲ ἔγραφεν. — 736 ἣ δὲ Herodianus cum Aristarcho: alii ἠδέ, conf. Ariston. ad O 127. — 739 πέρι Herodianus. — 744 πόλεων Herodianus ad Δ 308. — 746 δάμνηcι Dion. Sidonius: δάμνῃcι Aristarchus. — 746, 747 εἰc τὴν Ὀδύccειαν (α 100, 101) μετάκεινται, itaque asterisci, conf. Schol. α 99.

Ἥρη δὲ μάςτιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε,
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
εὗρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
ἔνθ' ἵππους cτήςαςα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προςέειπε·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεςίζῃ Ἄρῃ τάδε καρτερὰ ἔργα,
ὁςςάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεςε λαὸν Ἀχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόςμον, ἐμοὶ δ' ἄχος· οἳ δὲ ἕκηλοι
τέρπονται Κύπρίς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔ τινα οἶδε θέμιςτα;
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώςεαι, αἴ κεν Ἄρηα
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίωμαι;
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἄγρει μάν οἱ ἔπορςον Ἀθηναίην ἀγελείην,
ἥ ἑ μάλιςτ' εἴωθε κακῇς ὀδύνῃςι πελάζειν.

V. l. 748 ἐπεμαίετ' ἄρ: ἐπεμαίετο E. ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 749 αὐτόμαται libri cum Et. Mg. 579, 13. Cram. Epim. 281, 21. Rhet. Gr. II, 361, 10: αὐτόματοι E Rhet. Gr. II, 407, 26. Eust. 1148, 29; 1901, 4. μῦκον GM. — 750 τῇς' O. ταῖς G. τῆς κ' H. τῇςιν D. — 752 ῥὰ LMNO. κεντρηνεκέας L. — 753 εὗρον δ' εὐρύοπα θεῶν ἄτερ N conf. A 498. — 754 πολυδειράδος A. ὀλύμποιο E. — 756 ἐξείρετο ADEGHMOS Cant. Barocc. Harl. Vrat. A. Mosc. 1.: ἐξήρετο CLN Lips. προςέειπε ADGHLMNO: μετέειπεν E. μετέειπε Mosc. 2. — 757 ἄρῃ ADHN ex corr. Vrat. 1. (sic) Mosc. 1. 2. ceteri ἄρει Harl. ἄρει et ἄρῃ. ὦ πάτερ οὐ νεμεςίζει ὁρῶν τάδε ἔργ' ἀΐδηλα Apoll. Lex. 16, 31. κρατερὰ CDGMNO Lips. τάδ' ἀΐδηλ' ἔργα S. τάδε ἔργ' ἀΐδηλα Cant. Harl. — 758 ὅς||τοιόντε καὶ οἷον G post ras. ὁςςάτιόν (sic) H. — 759 κατα D. οἳ δὲ C. — 760 τὲ καὶ CN. — 762 ἤ ῥα τί μοι DGHMO. ῥὰ N. — 763 ἐξαποδίωμαι CDEGHLMNO. — 764 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε LS Cant. Vrat. b. Mosc. 1. — 765 μήν οἱ G. νῦν μοι et ἀγελίην Apoll. Lex. 6, 20. — 766 κακαῖς ὀδύναιςι G.

A. c. 757 ἄρῃ non ἄρει hic et Φ 112, 431 cum melioribus libris est scribendum. καρτερὰ ἔργα, οὕτως ἀρίςταρχος, ἄλλοι δὲ τάδε ἔργ' ἀΐδηλα Didymus. — 763 ἐξ ἀποδίωμαι scripsi propter caesuram bucolicam quae dicitur, conf. B 84, Δ 230, Ε 157, 332, Π 96, 252, Ρ 207, Υ 212, 221, 329, Χ 444, Ψ 477, α 247, ε 335, λ 201. — 764 ἡ διπλῆ, ὅτι ἔνιοι γράφουςι „τὴν δ' αὖτε προςέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε“, unde colligi potest alteram scripturam esse Aristarcheam.

ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
μάϲτιξεν δ' ἵππουϲ· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην
μεϲϲηγὺϲ γαίηϲ τε καὶ οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ.
ὅϲϲον δ' ἠεροειδὲϲ ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖϲιν
ἥμενοϲ ἐν ϲκοπιῇ, λεύϲϲων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
τόϲϲον ἐπιθρῴϲκουϲι θεῶν ὑψηχέεϲ ἵπποι.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἷξον ποταμώ τε ῥέοντε,
ἧχι ῥοὰϲ Ϲιμόειϲ ϲυμβάλλετον ἠδὲ Ϲκάμανδροϲ,
ἔνθ' ἵππουϲ ἔϲτηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη
λύϲαϲ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε·
τοῖϲιν δ' ἀμβροϲίην Ϲιμόειϲ ἀνέτειλε νέμεϲθαι.
αἳ δὲ βάτην τρήρωϲι πελειάϲιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
ἀνδράϲιν Ἀργείοιϲιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι πλεῖϲτοι καὶ ἄριϲτοι
ἕϲταϲαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο
εἰλόμενοι, λείουϲιν ἐοικότεϲ ὠμοφάγοιϲιν
ἢ ϲυϲὶ κάπροιϲιν, τῶν τε ϲθένοϲ οὐκ ἀλαπαδνόν,
ἔνθα ϲτᾶϲ' ἤυϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
Ϲτέντορι εἰϲαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
ὃϲ τόϲον αὐδήϲαϲχ', ὅϲον ἄλλοι πεντήκοντα·

V. l. 767 ώϲ A. — 768 μάϲτιξε GNO. μάϲτιζεν Lips. ἀέκοντε GN Vrat. a. ceteri ἄκοντε, conf. 866. ἄκοντ' ἐπετέϲθην A, perperam, conf. H. U. 77 et 113. — 769 τε omitt. G. — 770 ὅϲϲόν τ' H. εἶδεν D. 1. man. (?) G. — 771 λεύϲων CG. — 772 ἐπιθρώϲκουϲι A Ambr. CDEGHLMNOS: ἔπι θρώϲκουϲι nullus. ὑψηχέεϲ A. ὑψηυχέεϲ L. ὑψαυχέεϲ G ex corr. Mosc. 1. ὑψαύχενεϲ quod ex Longino afferunt est glossema, conf. Schol. B et Et. Mg. 785, 50 ὑψηχέεϲ ἵπποι: παρὰ τὸ εἰϲ ὕψοϲ ἀναφέρειν τὸν ἦχον τῶν ποδῶν, ἢ μεγαλόφωνοι, ἢ ὑψαύχενεϲ. Suidas et Zonar. Lex. 1791. ὑψηχήϲ: ὁ ὑψαύχην. — 773 ἵξον ADLM. — 774 ἤχι CDGLMNO: ἦχι AH. Schol. Υ 138. Rhet Gr. III, 101, 22; 154, 20. Io. Alexandr. 5, 25. Cram. An. Ox. III, 369, 11. Suidas I, 1, 230, 7. HIXI Ambros. ἔνθα Schol. Q ad κ 513. ϲυμβάλετον GO. κάμανδροϲ C post ras. GLM Mor. Barocc. Harl. Vrat. A. Io. Alex. 5, 25. — 776 ΛΥϹΑϹ Ambros. πολὺν DGMO. ἔχευε NO. — 777 τοῖϲι CEGL 1. man. NO Lips. ἀβροϲίην L. ἀμβροϲίηϲ D. νέμεϲθαι: νέεϲθαι M. — 778 αἳ: libri αἱ. τὼ Schol. Soph. El. 977. Oed. Colon. 1676. Eurip. Alc. 924. Zonar. Lex. 758. πελειᾶϲιν D. ὁμοῖαι: ὁμοίω Schol. Eurip. Alc. 924. — 781 ἔϲταϲαν DL. ἀμφι D. — 782 εἰλόμενοι GM. εἰλούμενοι A. λέουϲιν D. ὠμοφάγοιϲι D. — 783 κάπροιϲι CDEGMNO Lips. οὐ καλαπαδνόν A. — 785 εἰϲαμένη: εἰδομένη HS Cant. Vrat. b. εἰϲομένη L. — 786 ὃϲ: ἣ S. αὐδήϲαϲ, χ' L.

A. c. 774 ἦχι Aristarchus et Dionysius, conf. ad A 607. — 786 ἔν τιϲιν οὐκ ἦν ὁ ϲτίχοϲ Schol. BL. ἄλλοι δέ φαϲιν ἐν πολλοῖϲ τῶν ἀντιγράφων μὴ κεῖϲθαι τὸν ϲτίχον Eust. 607, 30.

αἰδὼϲ Ἀργεῖοι, κάκ’ ἐλέγχεα, εἶδοϲ ἀγητοί·
ὄφρα μὲν ἐϲ πόλεμον πωλέϲκετο δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
οὐδέ ποτε Τρῶεϲ πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἴχνεϲκον· κείνου γὰρ ἐδείδιϲαν ὄβριμον ἔγχοϲ·
νῦν δὲ ἑκὰϲ πόλιοϲ κοίληϲ ἐπὶ νηυϲὶ μάχονται.
ὣϲ εἰποῦϲ’ ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.
Τυδείδῃ δ’ ἐπόρουϲε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ’ ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφιν
ἕλκοϲ ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαροϲ ἰῷ.
ἱδρὼϲ γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέοϲ τελαμῶνοϲ
ἀϲπίδοϲ εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ’ ἴϲχων τελαμῶνα κελαινεφὲϲ αἷμ’ ἀπομόργνυ.
ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνηϲέν τε·
ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύϲ.
Τυδεύϲ τοι μικρὸϲ μὲν ἔην δέμαϲ, ἀλλὰ μαχητήϲ.
καί ῥ’ ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴαϲκον
οὐδ’ ἐκπαιφάϲϲειν, ὅτε τ’ ἤλυθε νόϲφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελοϲ ἐϲ Θήβαϲ πολέαϲ μετὰ Καδμείωναϲ,
δαίνυϲθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροιϲιν ἕκηλον·

V. l. 787 ἐλέγχεα: ἐλεγχέεϲ L. ἀγητοί: ἄριϲτοι L. — 788 ἐϲ: εἰϲ O. — 789 τρῷεϲ GL. προ A. δαρδανείων M. δαρδανίων Lips. Δαρδανιδάων Pseudoplut. 103, 33. — 790 ᾤχνεϲκον Cant. ὄμβριμον CG Barocc. — 791 δὲ ἑκὰϲ ACELMNOS Cant. Harl. Townl. Mosc. 1. 2. 3. Vrat. b. δ’ ἑκὰϲ D Lips. δ’ ἕκαθεν GH. κοίλαιϲ G. ἐπι A. — 792 ὡϲ A. εἰπὼν H 1. man. — 793 τυδείδην NS. — 794 τόν γε: τόντε H. τόνδε O. ἵπποιϲι DGMNO. ὄχεϲφι CO. — 797 εὐκύκλου ἢ ἀμφιβρότηϲ E 608, 33, conf. B 398, M 402, Y 281. ἐϋκύκλου C. τείρετο LNOS: τρίβετο CDGHM Barocc. Harl. Vrat. b. in marg. Mosc. 1. 2. τείρετο (ριβ superscr.) A. τείρετο ἢ τρίβετο E 608, 34. δὲ χερϲι D. — 798 ἀν CDGL. ἂν τ’ Vrat. a. ἰϲχὼν Mosc. 3. ἀϲχὼν Vrat. c. ἀπομόργνυ ACGLNO Lips. Vrat. a. b. A. Mosc. 2. ἀπεμόργνυ DEHMS. — 800 ὀλίγον οἷ AG Apoll. de Pron. 44 C; 52 B; 53 A; 103 C. Et. Mg. 616, 28; 621, 45. Et. Gud. 420, 45. Schol. Pind. Ol. I, 55; Nem. X, 147. Schol. Aristoph. Pac. 763; Av. 1635: ὀλίγον οἱ CDEHLNO Apoll. de Synt. 143, 28. Et. Gud. 425, 42. Zonar. Lex. 1441. Phot. Lex. 239. Suidas II, 1, 1080, 16; 1081, 12; II, 2, 149, 20. Schol. Pind. Ol. XI, 26. ὀλίγόν οἱ M. παῖδ’ C. — 802 πολεμίζειν Eust. et Et. Mg. 658, 8 cum omnibus fere libris: πολεμιζέμεν H. — 803 ἐκπεφάϲϲειν G. ἐκπε(αι superscr.)φάϲϲειν M. — 804 πολλέαϲ D. μετα A. — 805 ἐνι A.

A. c. 787 ἐλέγχεα: ἐλεγχέεϲ Aristarchus ut Δ 242, Ω 239; sed. conf. B 235, Ω 260. ἀγητοί et ἄριϲτοι Aristarchus, διχῶϲ. — 791 Zenodotus et Aristophanes δὲ ἑκὰϲ: δ’ ἕκαθεν Aristarchus, conf. Didym. ad N 107. — 797 ἀρίϲταρχοϲ τῷ τείρετο, ἄλλοι δὲ τῷ τρίβετο Didymus.

αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὡϲ τὸ πάροϲ περ,
κούρουϲ Καδμείων προκαλίζετο; πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίωϲ· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθοϲ ἦα.
ϲοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵϲταμαι ἠδὲ φυλάϲϲω,
καί ϲε προφρονέωϲ κέλομαι Τρώεϲϲι μάχεϲθαι·
ἀλλά ϲευ ἢ κάματοϲ πολυάιξ γυῖα δέδυκεν,
ἤ νύ ϲέ που δέοϲ ἴϲχει ἀκήριον· οὐ ϲύ γ' ἔπειτα
Τυδέοϲ ἔκγονόϲ ἐϲϲι δαΐφρονοϲ Οἰνεΐδαο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
γιγνώϲκω ϲε θεά, θύγατερ Διὸϲ αἰγιόχοιο·
τῶ τοι προφρονέωϲ ἐρέω ἔποϲ οὐδ' ἐπικεύϲω.
οὔτέ τί με δέοϲ ἴϲχει ἀκήριον οὔτέ τιϲ ὄκνοϲ,
ἀλλ' ἔτι ϲέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃϲ ἐπέτειλαϲ.
οὔ μ' εἴαϲ μακάρεϲϲι θεοῖϲ ἀντικρὺ μάχεϲθαι
τοῖϲ ἄλλοιϲ· ἀτὰρ εἴ κε Διὸϲ θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθηϲ' ἐϲ πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ.
τοὔνεκα νῦν αὐτόϲ τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλουϲ
Ἀργείουϲ ἐκέλευϲα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάνταϲ·
γιγνώϲκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·

V. L. 806 δ ACDGHLMNO. κρατερὸν CDGHNO Lips. τοπάροϲ O. τοπάροϲ GL post ras. N. — 807 δὲ, νίκα D. — 808 τοίη οἱ ADHLMNOS Lips. Harl. Vrat. A. οἳ Cant. τοίη τοι CE Townl. Vrat. c. Mosc. 3. τοίη δὴ G. ἐγὼ DLOS. — 809 * δ' ἤ τοι: libri δ' ἤτοι. H Lips. δὴ τοι. παρά θ': παραδ' H. — 810 καὶ ϲὲ G. — 811 ἀλλὰ ϲεῦ D. ἀλλά ϲε G. πολυάϊξ ACDEGHLMNO Schol. O 709. δέδοϋκεν C. λέλυκεν L. — 812 νύ ϲε που CDNO. νύ ϲε ποῦ GM. νυ ϲέ που E. ἴϲχει: ἔχει G. — 813 Τυδέωϲ E. ἔκγονοϲ ἐϲϲὶ GL. ἔγγονοϲ Vrat. b. οἰνίδαο DG. — 815 γιγνώϲκω LN: γινώϲκω ACDEGHMO. — 816 τῶ ACDGHL. τῷ E. τώ MNO. — 817 οὔτέ τι AMNO. οὔτέ τί CH. οὐτέ τι GL. ἴϲχει: ἔχει G. οὔτέ τιϲ ACMNO. οὐτέ τιϲ GL. οὐδέ τιϲ H. — 818 ϲέων: ϲῶν ACDEGHLMNOS. ϲὴν et ἐφετμὴν ἃϲ ἐπέτελλεν Schol. Z 129. — 819 θεοῖϲιν DL. — 821 ἔλθηϲ': ἔλθῃ LMO Vrat. b. ἔλθηϲιν G. εἰϲ O. τήν γ': τὴν L. — 824 γιγνώϲκω LN: γινώϲκω ACDEGHMO Apoll. Lex. 30, 21. ἀνὰ A. ἄνα Apoll. Lex. 30, 21. ἀνακοιρανέοντα CDEGHLMNO.

A. c. 807 ὅτι Ζηνόδοτοϲ ὑποτάϲϲει τούτῳ ϲτίχον „ῥηϊδίωϲ, τοίη οἱ ἐγὼν ἐπίταῤῥοθοϲ ἦα" Aristonicus. — 808 τοῦτον τὸν ϲτίχον οὐχ εὑρῆϲθαι καθόλου φαϲὶν ἐν ταῖϲ Ἀριϲτάρχου Didymus, conf. Δ 390, cui versui asteriscus est adpictus. — 814 ὅτι ἔνιοι „τὴν δ' αὖτε προϲέειπε [βοὴν ἀγαθὸϲ]" Aristonicus. — 818 Ἀρίϲταρχοϲ ϲέων γράφει Schol. LV. conf. M 424 αὐτέων, O 656 πρωτέων, B 131, I 544 πολλέων. — 821 τήν γ': τήν, conf. ad 132. — 824 ἀνά, non ἄνα, Aristarchus.

Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαριϲμένε θυμῷ,
μήτε ϲύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτέ τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ,
τύψον δὲ ϲχεδίην μὴ δ' ἅζεο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόϲαλλον,
ὃϲ πρῴην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ ϲτεῦτ' ἀγορεύων
Τρωϲὶ μαχήϲεϲθαι, ἀτὰρ Ἀργείοιϲιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεϲϲιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλαϲται.
ὣϲ φαμένη Ϲθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦϲε χαμᾶζε
χειρὶ πάλιν ἐρύϲαϲ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέωϲ ἀπόρουϲεν.
ἣ δ' ἐϲ δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινοϲ ἄξων
βριθοϲύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρά τ' ἄριϲτον.
λάζετο δὲ μάϲτιγα καὶ ἡνία Παλλὰϲ Ἀθήνη·
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ.
ἤ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριϲτον, Ὀχηϲίου ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν μὲν Ἄρηϲ ἐνάριζε μιαιφόνοϲ· αὐτὰρ Ἀθήνη

V. l. 827 μή τΐ ϲύγ' M. τό γε ACDGHLN Mor. Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. τόνγε EO Townl. Vrat. a. τόνδε S Cant. Lips. Mosc. 3. τὸν M Harl. μήτέ τιν' ACDGHLMNO Bekk. An. 835, 23. ἄλλον: ἄλλων Cant. Vrat. a. — 828 ἐγὼ O. — 829 ἀλλά γ' H. — 830 μὴ δ' ACDGHLMNO. ἅζεο GN Lips. — 831 ἀλλοπρόϲαλλον AC. — 832 πρῴην AEG: ceteri πρώην. πρῶτον Schol. B 14, P 24. ἐμοί τε: ἔμοιγε Schol. B 12. — 833 τρωϲὶ L. μαχήϲαϲθαι HLO Vrat. A. Mosc. 3. μαχέϲθαι (ϲα superscr.) G. μαχέϲαϲθαι Vrat. a. αὐτὰρ M. — 834 μετα A. λέληϲται G. — 835 ὡϲ A. καθ' ἵππων N. χαμᾶζε AE: χαμάζε CDGHLMNO. — 836 ἐρύϲαϲα D. ὃ δ' LMNO. ὅδ' CG. ἆρ GLMNO. ἀρ A. ἐμμαπέωϲ: γρ. ἐμμεμαώϲ Vrat. b. in marg. ἐπόρουϲεν N. — 837 ἥδ' CGLMNO. παρὰ OS 1. man. — 838 φήγινοϲ libri cum Apoll. Lex. 162, 9: πήδινοϲ Et. Mg. 669, 40. Hesych. III, 330. — 839 ἆγε NO Lips. ἄγε θεάν G. — 840 δέ: δὴ G 2. man. γὰρ H. — 841 πρῶτα L. post hunc in C insertus est versus, qui legitur 846. in A ordo est 841, 846, 842—845, 847 adscripto ad vs. 846. scholio „ἐν ἄλλῳ οὗτοϲ ὁ ϲτίχοϲ μετὰ τέϲϲαραϲ ϲτίχουϲ κεῖται". — 842 ὃ μὲν C. ἐξενάριζεν AD: ἐξενάριξεν CGHLMNOS. — 844 ἐνάριζε ACHL Vrat. b. a. Townl.: ἐνάριξε D(ξεν)GNOS Cant. Lips. Harl. Vrat. a. c. ἐξενάριξε M.

A. c. 832 πρῴην, conf. H. U. 218. — 838 οἱ δὲ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ φήγινοϲ „πήδινοϲ" γράφουϲιν Eust. 613, 9. — 838, 839 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 839 διὰ τοῦ δὲ αἱ ἀριϲτάρχου ἄνδρα δ' ἄριϲτον Didymus. — 842 ἐξενάριζεν Aristarchus: ὅτι τινὲϲ γράφουϲιν ἐξενάριξεν Aristonicus, in his Zenodotum fuisse suspicor, conf. Ariston. ad Λ 368. — 844 ἐνάριζε Aristarchus, cf. Ariston. ad 842.

δῦν᾽ Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
ὣς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
ἤ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ᾽ ἔασε
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ᾽ ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ᾽ ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ᾽ ἵππων
ἔγχεϊ χαλκείῳ μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι·
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὦσεν ὑπ᾽ ἐκ δίφροιο ἐτώσιον ἀιχθῆναι.
δεύτερος αὖθ᾽ ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·
τῇ ῥά μιν οὖτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὃ δ᾽ ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
ὅσσόν τ᾽ ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες ἄρηος·
τοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ᾽ Ἄρης ἄτος πολέμοιο.
οἵη δ᾽ ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ
καύματος ἒξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο,

V. l. 845 ὀμβριμος C. — 846 omitt. M, conf. ad 841. δὲ εἶδε D. δὲ οἶδε G Vrat. A. δ᾽ εἶδε H ex corr. δ᾽ εἶδε Vrat. b. — 847 ἔασε ACGMNO. — 848 κεῖσθ᾽ ὅθι πρῶτον μϊν NS. κεῖσθ᾽ ὅθι μιν πρῶτον Cant. πρῶτα C. ἐξένυτο G. — 849 δ ACDGHLMNO. ῥὰ NS. — 850 οἷδ᾽ CGLMNO. — 852 ἀπο ACDHL. ἑλέσθαι A Ambr. NS Cant. Harl.: ὀλέσσαι CDGHLMO. γρ. ὀλέσσαι A. — 853 τό γε: τότε Harl. Townl. — 854 ὑπ᾽ ἐκ CDEGHMO. ΥΠ᾽ ΕΚ Ambros. ὑπὲκ N. ὑπεκ G. ἀπ᾽ ἐκ Vrat A. ὑπὲρ A. — 855 δεύτερον DS Cant. ὁρμᾶτο MN. — 856 ἐπέρεισε (η superscr.) N. ἐπέρεξε Vrat. a. — 857 ζωνύσκετο DE bis LMN Lips. Vrat. c. Mosc. 2. μίτρην omnes libri cum Hesych. II, 260. — 858 τῇ ῥά μιν: ἔνθα μιν E. οὗτα G. δια AD. — 859 ἐν δὲ A. αὖθις C. ὃδ᾽ CLMNO. — 860 ἐννεάχιλοι AG. ἐννεάχειλοι S. γρ. ἐννεάχειλοι O. δεκάχειλοι S. γρ. δεκάχειλοι O, conf. Eust. 614, 44. — 861 συνάγοντες E bis. — 862 ἆρ ADGLNO. ὑπο CDHLMN. τρῷας G. — 863 τόσσον DO Mor. — 864 ἐρεβενὴ G. — 865 ἐξ EGHLMNO.

A. c. 857 Herodianus μίτρην: μίτρῃ Aristarchus. ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων „ὅθι στελλέσκετο μίτρῃ“ Didymus. Homerus et accusativo (Ξ 181, Ψ 140) et dativo (Κ 77, ς 67) ζώννυσθαι iungit. — 860 Aristophanes ἐννεάχιλοι: ἐννεάχειλοι et δεκάχειλοι Aristarchus, conf. Schol. V ad Ξ 148. ὅσσόν τ᾽: ὅσσον δ᾽ Aristophanes, ibidem. — 862 βαρυτονητέον τὴν ὑπό Herodianus.

τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες.
σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην,
οὐλομένην, ᾗ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
σοί τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι οὔτέ τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον·
ἣ νῦν Τυδέος υἱόν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος·
ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν

V. l. 867 εὐρὺ D. — 868 δ' omitt. Lips. — 869 παρ D. — 870 δεῖξε CNO. καταῤέον D. — 871 προσηῦδα D. — 872 κρατερὰ CGMO Lips. ἔργ' ἀΐδηλα N Cant. τάδ' ἀΐδηλ' ἔργα S. — 873 αἰεί τι H. τετληκότες N. — 874 χάριν ἄνδρεσσι EHNO Cant. Harl. Townl. Mosc. 2.: χάριν δ' ACDGLM. — 875 μαχόμεθα EMNO 1. man. — 876 μέμηλε O. — 877 γὰρ omitt G. εἴς' CNO. — 878 δεδμήμεθα CNO. — 879 οὔτέ τι ACEHLMNO. — 880 ἀνιεῖς Schol. Ξ 131: ἀνίεις ACDEGHLO 1. man. Lips. Et. Mg. 109, 50. ἀνίης NO 2. man. S Cant. Lips. 2. man. ἀνείης M. — 881 ὑπερφίαλον ADGL: ὑπέρθυμον CHMNOS Lips. — 882 ἀνέηκεν A. ἐπαθανάτοισι A. θεοῖσι ACDGHMNO. — 883 πρῶτα H Vrat. b. πρώτην Et. Mg. 676, 37, conf. 458. ἔπι A. — 884 αὐτῷ 'μοι (sic!) μοι G. ἶσος D. — 885 ὑπήνεγκαν LN Et. Orionis 53, 4. ἦ τὲ καὶ O. κεν G.

A. c. 872 καρτερὰ ἔργα: γράφεται ἔργ' ἀΐδηλα Schol. LV, conf. ad 757. — 874 χάριν ἄνδρεσσι: χάριν δ' ἄνδρεσσι Aristarchus, conf. Λ 68 ἐλαύνωσῖν ἀνδρός, Λ 371 κεκλιμένὸς ἀνδροκμήτῳ et ad B 198. — 880 ἀνιεῖς, conf. μεθιεῖς Z 523, δ 732; μεθιεῖ K 121; τιθεῖ N 732, α 192; διδοῖς Ι 164; διδοῖ Ι 515, δ 237, ρ 350; τιθεῖν Theognis 286; συνιεῖν 1237; διδοῦν 1329. alii ἀνίεις perperam; haec enim verba apud poetas et Iones saepenumero coniugationem contractorum in εῶ et οῶ sequuntur, quod confirmat frequens usus formarum τιθεῖ, ξυνιεῖς, τιθεῖσι, ἱεῖσι, διδοῖ, διδοῦσιν, ἐδίδουν, ἐδίδου, ἵουν, ἵεις, ἵει, quas neque scriptores prosae orationis plane aspernantur. — 881 Aristarchus ὑπερφίαλον: ὕπερθυμον αἱ δημώδεις.

αὐτοῦ πήματ᾽ ἔπαϲχον ἐν αἰνῇϲιν νεκάδεϲϲιν,
ἤ κε ζὼϲ ἀμενηνὸϲ ἔα χαλκοῖο τυπῇϲι.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
μή τί μοι ἀλλοπρόϲαλλε παρεζόμενοϲ μινύριζε.
ἔχθιϲτόϲ δέ μοί ἐϲϲι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲιν·
αἰεὶ γάρ τοι ἔριϲ τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρόϲ τοι μένοϲ ἐϲτὶν ἀάϲχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρηϲ· τὴν μὲν ἐγὼ ϲπουδῇ δάμνημ᾽ ἐπέεϲϲι.
τῶ ϲ᾽ ὀίω κείνηϲ τάδε πάϲχειν ἐννεϲίῃϲιν.
ἀλλ᾽ οὐ μάν ϲ᾽ ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε᾽ ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένοϲ ἐϲϲί, ἐμοὶ δέ ϲε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ᾽ ἀίδηλοϲ,
καί κεν δὴ πάλαι ἦϲθα ἐνέρτεροϲ Οὐρανιώνων.
ὣϲ φάτο, καὶ Παιήον᾽ ἀνώγειν ἰήϲαϲθαι.
τῷ δ᾽ ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάϲϲεν

V. l. 886 αἰνῇϲι CMNO Et. Mg. 600, 10. αἰναῖϲι G. — 887 ἤ: εἴ H sup. NO. ἤ Schol. Π 445. Bekk. An. 1202. ἤ Cram. An. Par. IV, 232, 33. κε Et. Gud. 236, 30. Schol. Π 445. Cram. An. Par. IV, 232, 33. κεν ACDEGHLMNOS Lips. Apoll. Lex. 27, 5. Et. Mg. 306, 52. Schol. Θ 111. Bekk. An. 1202. Cram. An. Ox. IV, 359, 11; 363, 30. χαλκιοτυπαῖϲι G. τυπῆϲι ACDHO. — 888 ἂρ DGMNO. ἀρ A. νεφεληγερέτα A. — 889 μήτϊ μοι CLMNO. ἀλλοπρόϲαλλε A. — 890 δέ μοι ἐϲϲὶ ACDEGHLMNO. — 891 τοι: τιϲ N. τοι omitt. HL. — 892 ἐϲτὶν: αἰὲν Et. Mg. 1, 30. — 893 ἐπέεϲϲι ACGNO Et. Mg. 247, 8. — 894 τῶ ACDGHLMO. οἴω DH. ἐννεϲίῃϲι H. — 895 μάν: μέν Vrat. b. — 896 ἐμοὶ (η sup.) S. ἐϲϲί: ἐϲϲὶν MO. ϲ᾽ ἐγείνατο HM. — 897 γε omitt. CL. ἄλλου (οιο sup.) C (οιο man. rec.). τε θεῶν γίνευ H. — 898 ἦϲθα: ἦϲθαϲ ADO 1. man. S. νέρτεροϲ Townl. Lips. — 899 ὡϲ A. ἀνώγειν AC Townl.: ἀνώγει GHLMNOS. ἀνῶγεν D. ἄνωγεν δ καὶ ἀνώγει γράφεται Eust. 619, 21. — 900 ἐπϊ C. ὀδυνήφατα A. πάϲϲεν ACDHL Lips. Mosc. 1. φάρμακ᾽ ἔπαϲϲεν Harl.: πάϲϲων EGMNOS Vrat. A.

A. c. 887 ζὼϲ Herodianus: ζῶϲ Ptolemaeus Ascalonita, conf. Et. Mg. 413, 30. Eust. 618, 10. τὸ ἤ κεν γράφεται μὲν διὰ τοῦ η̅ παρὰ τοῖϲ ἀκριβεϲτέροιϲ Eust. 618, 6. — 891 asteriscus; κακῶϲ A 177. — 898 ἐνέρτεροϲ: ἐνέρτατοϲ Zenodotus. de forma ἦϲθαϲ conf. Eust. 1773, 30 Αἴλιοϲ Διονύϲιοϲ γράφει ὅτι καὶ τὸ οἶϲθα καὶ τὸ οἶϲθαϲ ἄμφω Ἑλληνικά, καθὰ καὶ ἦϲθα καὶ ἦϲθαϲ. hoc Nauckius Euripidi tribuit, quem Helen. 587. ἐνθάδ᾽ ἦϲθαϲ ἐν Τροίᾳ scripsisse coniecit, conf. Ion. 999 οἶϲθαϲ, qua forma usus est Alexis comicus apud Athen. III, 118, a. — 900 ἰακῶϲ φάρμακα πάϲϲεν Schol. A, quod si est Didymi, Aristarchus sequentem versum omisit.

[ἠκέcατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο].
ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος cυνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκόωντι,
ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήcατο θοῦρον Ἄρηα.
τὸν δ' Ἥβη λοῦcεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕccε·
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
αἳ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη,
παύcαcαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκταcιάων.

ΙΛΙΑΔΟC Ζ.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυcε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεccηγὺς Cιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

V. l. 901 omitt. CDL Townl. in textu, Lips. Vrat. A. Mosc. 1. ἐν ἄλλῳ ὁ cτίχος οὐχ εὕρηται A in margine. γρ. φάρμακα πάccων ἠκέcατ', οὐ μὲν γάρ τι κατὰ θνητός γε τέτυκτο C in margine. κατὰ θνητός MO. κατὰ θνητὸν Vrat. b. κατὰ θνητοὺς Vrat. a. γε τέτυκτο S Cant. — 902 ἐπειγόμενον DGS Mor. Townl. man. sec. Mosc. 1. 2. — 903 περιτρέφεται Cram. An. Par. III, 215, 20. Apoll. Lex. 130, 14. Eust. 1339, 19. Schol. Ξ 308: libri περιcτρέφεται. — 904 ὡς A. — 905 τόνδε G. λοῦcε GNO Lips. χαρίεντά τε HS Vrat. a. εἵματα ἕccεν D. ἕccε AMNO. — 906 παρ CD. — 907 αἵ δ' DMNO. αἵδ' CGL. αἶδ' H. — 909 παύcαcθαι Mosc. 1. βροτολοιγὸν A. ἄρην ACDEGHLMNO. ἄρη' Cant. ἄρηα S.

A. c. 903 περιτρέφεται Herodianus apud Eust. 620, 14 et Cram. An. Par. III, 215, 14. conf. ι 246, ξ 477, ubi sex libri περιcτρέφετο pro περιτρέφετο exhibent. — 906 asteriscus (cum obelo, qui deest in codice): ὀρθῶς A 405, ubi vide Aristonicum. τὸ ἔπος Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Schol. B. Ἀρίcταρχος ἀθετεῖ Schol. LV. — 909 Ἄρην Herodianus, conf. ad 757. sed haud scio an Ἄρη praeferendum sit, quod propter hiatum, qui h. l. est nullus (conf. ad B 198) in Ἄρην mutatum videtur esse.

V. l. 1 τρώων L. — 2 δ' ἄρ': δ' ἂρ DGMNO. δ' ἀρ A. γὰρ H. δὲ E. ἔνθα ἴθυcε DMNOS Schol. Θ 106. — 3 ἰθυνόντων S. — 4 ἰδὲ: ἠδὲ GN.

A. c. 4 ἐν τοῖc ἀρχαίοις (i. e. in exemplaribus prioris editionis Aristarcheae. τοῖc Ἀριcταρχείοις Lehrsius. ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν Ἀριcταρχείων Bekkerus) ἐγέγραπτο „μεccηγὺς ποταμοῖο Cκαμάνδρου καὶ cτομαλίμνηc.“ διὸ καὶ ἐν τοῖc ὑπομνήμαcι φέρεται. καὶ ὕcτερον δὲ περιπεcὼν (sc. Ἀρίcταρχος) ἔγραψε „μεccηγὺς Cιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων“ Aristonicus. Χάρης (Χαῖρις) δὲ γράφει μεccηγὺς ποταμοῖο Cκαμάνδρου καὶ Cιμόεντος Schol. BLV, conf. H. T. 81, n. 147.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλών, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρῄκεσσι τέτυκτο,
υἱὸν Ἐυσσώρου, Ἀκάμαντ' ἠύν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
ἀλλά οἱ οὔ τις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη
νηὶς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηιάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

V. L. 6 τρῴων GL. — 7 βαλὼν: λαβὼν H. ἐν M. — 8 εὐσώρου N. ἀκάμαντα MO. — 9 τὸν ῥὰ βάλε G. — 10 πέρησεν H. ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 11 τονδε D. ὄσς' ἐκάλυψεν CHLMOS et Heynii libri praeter Mor. — 12 ἄζυλον Vrat. 1 (sic). ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 14 ἀνθρώποισι ACDEGHNO. — 15 πάντας μὲν Schol. Ζ 305. ἔπι: ἐπὶ CGL. ἔπι O (sic). ἐνὶ HN. ἐπιοικία D. — 16 τῶν γε: τόνγε A. — 17 ἀπηῦρα D. ἀπηύρεν G ex corr. — 18 ὃς ῥὰ DNO. — 19 ὑφ' ἡνίοχος ACDH 1. man. LMO 1. man. τὼ δ': τὼ H. τώγ' G. — 20 δρῆσοντ' H. ἐξενάριξε ACGHMNO. — 22 νηῖς βαρβαρέη N. — 24 δὲ ἓ G. δ' ἑ D. — 26 ἢδ' CGHLMNO. ὑποκυσαμένη NO: ὑποκυσσαμένη ACDEGHLMS Lips. διδυμάον' ἐγείνατο M Mosc. 1. — 27 καὶ μὴν .... ἐπέλυσε Mosc. 1. — 28 μηκιστιάδης DL. — 29 ἄστυλλον Mosc. 3. ἂρ DEGLMNO. ἀρ A.

A. c. 21 οἱ περὶ Ἀρίσταρχον Πήρεχον τὴν Πήδασον λέγουσιν Schol. BLV.

Πιδύτην δ' Ὀδυϲεὺϲ Περκώϲιον ἐξενάριξεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκροϲ δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχοϲ δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεϲτορίδηϲ, Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ Ϲατνιόεντοϲ ἐυῤῥείταο παρ' ὄχθαϲ
Πήδαϲον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἕλε Λήιτοϲ ἥρωϲ
φεύγοντ'· Εὐρύπυλοϲ δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηϲτον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ
ζωὸν ἕλ'· ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο,
ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτὼ μὲν ἐβήτην
πρὸϲ πόλιν, ᾗ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
αὐτὸϲ δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίϲθη
πρηνὴϲ ἐν κονίῃϲιν ἐπὶ ϲτόμα. πὰρ δέ οἱ ἔϲτη
Ἀτρείδηϲ Μενέλαοϲ ἔχων δολιχόϲκιον ἔγχοϲ.
Ἄδρηϲτοϲ δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίϲϲετο γούνων·
ζώγρει Ἀτρέοϲ υἱέ, ϲὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸϲ κειμήλια κεῖται,
χαλκόϲ τε χρυϲόϲ τε πολύκμητόϲ τε ϲίδηροϲ,
τῶν κέν τοι χαρίϲαιτο πατὴρ ἀπερείϲι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἔπειθε.

V. l. 30 πηδύτην O Barocc. Vrat. a in margine. ὀδυϲϲεὺϲ DGHLM. περκάϲιον Lips. — 31 δ' ἄρ' ἐτάονα Lips. Vrat. b. 1. man. δ' Ἀρετάονα ἢ δ' ἄρ Ἐτάονα Eust. 623, 9. — 32 αὔληρον M. αὔκληρον N. ἐνήρατο DDGHO. ἐνείρατο Cant. — 34 εὐρείταο O. ἐϋρρύταο N. παρόχθαϲ D. ὄχθαιϲ Strabo XIII, 606. — 35 Φύλακον: Ϲχεδίον Herodianus περὶ μον. λέξ. 18, 6. — 37 ἄρ DGLMNO. ἀρ A. — 38 ζωιὸν C. ἕλεν L. ἵπποι E 656, 9. ἀτυζόμενοι Eust. 656, 9. Apoll. Lex. 46, 22. — 39 ἔνι CE: ἐνὶ GHLM. ἐνιβλαφθέντε ADNO Vrat. b. — 41 οἵπερ N Vrat. a. — 42 ἐξεκυλίϲθην H. – 43 ἐπι D. παρ CD. — 45 ἄρ DGLMNO. ἐλίϲϲετο CDGHLMO. λαβὼν, ἐλίϲϲετο N (ε 2. man.) — 46 ἀτρέωϲ N. δέξ' G. — 47 κεῖνται G Barocc. — 48 πολύκμητόϲ A. — 49 τῶν: τῶ O 1. man. κέν: καί DN. ἀπειρέϲι' G. — 50 αἴ E Lips. εἴ κε με N. — 51 ὡϲ A. ἐνι A. ἔπειθε HNOS. ἔπειθεν ADM. γρ. ἔπειθε C man. rec. ὄρινε CGL Barocc. Mor. Leid. Mosc. 2. utrumque Harl. ὄρινεν A sup.

A. c. 34 ναῖε δέ: ὃϲ ναῖε (νάε?) Zenodotus. Ϲατνιόεντοϲ: ὁ γεωγράφοϲ φηϲὶν ὅτι τινὲϲ Ϲαφνιόεντα λέγουϲιν Eust. 623, 20, cf. Strab. XIII, 606. — 51 ἔπειθε ut Ι 584, 586, 587, Μ 173, Π 842, Χ 78, α 43, η 258, ι 33, 500, ψ 230, 337, cum libris melioribus scribendum est, non ὄρινεν, quod recentiores fere omnes receperunt. nam Adrastus pretio proposito Menelao persuadere volebat, ut vitae suae parceret, non autem animum eius ad misericordiam commovere.

καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
δώϲειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίοϲ ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήϲαϲ ἔποϲ ηὔδα·
ὦ πέπον ὦ Μενέλαε, τί ἢ δὲ ϲὺ κήδεαι οὕτωϲ
ἀνδρῶν; ἦ ϲοὶ ἄριϲτα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸϲ Τρώων· τῶν μή τιϲ ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χεῖράϲ θ' ἡμετέραϲ, μηδ' ὅν τινα γαϲτέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃϲ φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντεϲ
Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεϲτοι καὶ ἄφαντοι.
ὣϲ εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρέναϲ ἥρωϲ,
αἴϲιμα παρειπών· ὃ δ' ἀπὸ ἕθεν ὤϲατο χειρὶ
ἥρω' Ἄδρηϲτον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὗτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρείδηϲ δὲ
λὰξ ἐν ϲτήθεϲι βὰϲ ἐξέϲπαϲε μείλινον ἔγχοϲ.
Νέϲτωρ δ' Ἀργείοιϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύϲαϲ·
ὦ φίλοι ἥρωεϲ Δαναοί, θεράποντεϲ Ἄρηοϲ,
μή τιϲ νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενοϲ μετόπιϲθε
μιμνέτω, ὥϲ κε πλεῖϲτα φέρων ἐπὶ νῆαϲ ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδραϲ κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
νεκροὺϲ ἂμ πεδίον ϲυλήϲετε τεθνηῶταϲ.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.

V. ι. 54 ἀντίον Vrat. a. b. ἀντίοϲ H post ras. ηὔδα G. — 55 τί ἤ A Io. Alexandr. 42, 22. τιὴ EO. ceteri τίη. οὕτωϲ ACDGHLMNOS Barocc. Mor. Cant. Townl. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 2. 3. Cram. Epim. 190, 12. αὔτωϲ E Io. Alex. 42, 22. — 56 ἦ: ἤ GH. ϲοί: ϲοι ACGHMO. τοι E. πεποίηνται Townl. — 57 τρώων CGL. ὑπεκφύγη S. ἐκφύγοι H. ὑπ' ἔκφυγε Vrat. a. — 58 μὴ δ' ACGLMNO. — 59 φέρει N. μὴ δ' ACDGHLMN. φύγῃ Vrat. a. — 61 ὡϲ A. ἔτρεψεν: παρέπειϲεν AHNO Vrat. a. Cram. An. Par. III, 385, 12. γρ. ἔτρεψεν AO. conf. H 120, N 788. — 62 αἴϲιμα: αἶϲια Bekk. An. 831 16. ὅδ' CGHLMNO. ἀπό: ἄπαι S Cant. Vrat. A. τινὲϲ μεταγράφουϲιν ἄπαι ἕθεν Eust. 625, 12. — 64 οὖτα DG Et. Mg. 637, 48. κατὰ: καταὶ Schol. E 256. ὅδ' CGLMN. — 65 ἀπέϲπαϲε Vrat. b. — 66 δ' omitt. Draco de Metr. 16, 8. — 68 μετόπιϲθε ACDEGM. — 69 ὥϲ κε Lips. Mosc. 1. ὥϲ κεν ACGHLMNOS Pseudoplut. 157, 30. ὡϲ καὶ D. ὡϲ ἂν EO sup. — 71 νεκρούϲ ῥ' S. ἀμπεδίον ACDEGHLMNO Pseudoplut. 157, 30. Schol. O 349. ἂν πεδίον Eust. 1019, 3. ϲυλήϲεται H. τεθνειῶταϲ CD(ώ)EGMN Pseudoplut. 157, 30. τεθνηιῶταϲ A. τεθνειῶταϲ (η supra ει) O. — 72 ὡϲ A. ὄτρυνε Lips. 1. man. Vrat. a.

A. c. 54 ἀντίοϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ϲ̄, ἄλλοι (Zenodotus teste Schol. B) δὲ διὰ τοῦ ν̄ Didymus, conf. H. T. 193. — 59 τινὲϲ δὲ γράφουϲι φέρει Schol. A. — 69 κε πλεῖϲτα, conf. H. U. 15. — 71 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τεθνηῶταϲ Didymus. Zenodotus Τρώων ἀμπεδίον ϲυλήϲομεν ἔντεα νεκρῶν.

ἔνθά κεν αὖτε Τρῶεϲ ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰϲανέβηϲαν ἀναλκείῃϲι δαμέντεϲ,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραϲτὰϲ
Πριαμίδηϲ Ἕλενοϲ, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριϲτοϲ·
Αἰνεία τε καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνοϲ ὔμμι μάλιϲτα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριϲτοι
πᾶϲαν ἐπ' ἰθύν ἐϲτε μάχεϲθαί τε φρονέειν τε,
ϲτῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερϲὶ γυναικῶν
φεύγονταϲ πεϲέειν, δηίοιϲι δὲ χάρμα γενέϲθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγαϲ ἐποτρύνητον ἁπάϲαϲ,
ἡμεῖϲ μὲν Δαναοῖϲι μαχηϲόμεθ' αὖθι μένοντεϲ,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Ἕκτορ, ἀτὰρ ϲὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
μητέρι ϲῇ καὶ ἐμῇ· ἣ δὲ ξυνάγουϲα γεραιὰϲ
νηὸν Ἀθηναίηϲ γλαυκώπιδοϲ ἐν πόλει ἄκρῃ,
οἴξαϲα κληῖδι θύραϲ ἱεροῖο δόμοιο,
πέπλον, ὅϲ οἱ δοκέει χαριέϲτατοϲ ἠδὲ μέγιϲτοϲ
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καί οἱ πολὺ φίλτατοϲ αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίηϲ ἐπὶ γούναϲιν ἠυκόμοιο,

V. l. 73 ἔνθά κεν ACDHMN. αὖτε: αὖ G. τρῷεϲ GL. ἀρηϊφίλων A. — 74 εἰϲ ἀνέβηϲαν A. ἀναλκίῃϲι AO. — 75 ἄρ DMNO. ἀρ A. αἰνεία τὲ N. — 76 οἰωνοπόλων A. — 77 αἰνεία τὲ A. ὔμμι AGHMN. — 78 τρῴων GL. — 79 ἐπιθύν ἐϲτὲ D. ἰθὺν ἐϲτὲ ACGHLMNO. — 80 προ A. — 81 πάντῃ ADE Bekk. An. 832, 11: ceteri πάντη. — 82 δῄοιϲῖ H. δηίοιϲι τε D. — 83 ἐπωτρύνητον O. — 86 πόλιν δὲ AD. μετέρχεο: μετοίχεο E Vrat. a. — 87 δέ: δὴ Mor. Barocc. ϲυνάγουϲα G Mor. Barocc. — 89 κληῖδι DGMN. — 90 ὅϲ οἱ ACDEGHLMNOS: recentiores ex coni. ὅ οἱ. — 91 ἐνὶμμεγάρῳ H. μεγάροιϲι E. καὶ ὅϲ et γρ. καί οἱ L. πολυφίλτατοϲ D. — 92 ἀθηναίοιϲ L.

A. c. 76 οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριϲτοϲ: Ἀμμώνιοϲ ὡϲ Ἀριϲτάρχειον (Cod. Ἀρίϲταρχοϲ) προφέρεται καὶ ταύτην τὴν γραφὴν „μάντίϲ τ' οἰωνοπόλοϲ τε“. ἔργον δὲ τὸ ϲαφὲϲ εἰπεῖν· διὸ διχῶϲ Didymus, conf. H. T. 103. — 87 τινὲϲ „γεραιράϲ“ ἀναγινώϲκουϲιν, ἵνα δηλοῖ τὰϲ ἱερείαϲ Schol. BLV. — 87, 88 εἰϲ τὸ γλαυκώπιδοϲ ϲτικτέον, καὶ λείπει ἡ εἰϲ...... ἢ περιϲϲοὶ οἱ δύο ϲτίχοι Schol. BL. — 90 ὅϲ οἱ: τὴν ὅϲ ὀξυτονητέον διὰ τὴν οἱ ἀντωνυμίαν, ἥτιϲ νῦν ἐγκλιτική ἐϲτιν Herodianus, qui igitur ὅϲ οἱ, non ὅ οἱ, legit. recentiores fere omnes ὅ οἱ scribunt, quod omni librorum auctoritate caret. qua coniectura non opus esse docent alii loci, quibus digammum pronominis tertiae personae neglectum est, conf. οὐδέ τίϲ οἱ Z 101; πέπλου ὅν οἱ Ε 338; ἀπείληϲαν γάρ οἱ B 665; μέγηρε γάρ οἱ Ψ 865; porro Z 289, λ 44·, ν 430, ο 105.

καί οἱ ὑποςχέςθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέςτας ἱερευςέμεν, αἴ κ' ἐλεήςῃ
ἄςτύ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόςχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήςτωρα φόβοιο,
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιςτον Ἀχαιῶν φημι γενέςθαι.
οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅν πέρ φαςι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰςοφαρίζειν.
ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' οὔ τι καςιγνήτῳ ἀπίθηςεν.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ςὺν τεύχεςιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ ςτρατὸν ᾤχετο πάντῃ
ὀτρύνων μαχέςαςθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθηςαν καὶ ἐναντίοι ἔςταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρηςαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀςτερόεντος
Τρωςὶν ἀλεξήςοντα κατελθέμεν· ὣς ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεςςιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύςας·
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
ἀνέρες ἔςτε, φίλοι, μνήςαςθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,

V. l. 93 δυοκαίδεκα AGL. γρ. δύο καὶ δέκα ὡς ὁ μέγας θεςςαλωνίκης εὐςτάθιος ἰςχυρίζεται O. — 94 ἤνῑς AN. ἥνις GLO Cram. Epim. 283, 6. ἀκέςτας G. ἐλεήςει D. 2. man. — 95 ἄςτύ τε A. ἄςτυ τὲ HMN. τρῴων CG. — 96 ὥς κεν Lips. ἀπόςχοι Vrat. a. — 97 μύςτωρα L. — 98 κράτιςτον HM Lips. ἀχαιῶν φημι ACD 1. man. EGHLMNO. — 99 γε δείδημεν H. γε δείδιμεν Vrat. a. γ' omitt. Lips. Vrat. b. — 100 ὅν πέρ φαςι E: ὅνπερ φαςὶ ACDGHLMNO. ἐξέμμεναι ACDGHLMNOS: ἐξ ἔμμεναι E. ἒξ ἔμμεναι nullus. — 101 οὐδέ τις οἱ CDGM οὐδέ τι, ςοί A. — 102 ὡς A. ὣς φάτο L. — 103 ἅλτο A. ἆλτο S. χαμάζε CDGLMNO. — 104 πάντῃ AEH Schol. Γ 379: ceteri πάντη. — 105 μαχέςαςθαι: μαχέεςθαι E. — 106 οἳ δ' D. οἵδ' CGLMNO. ἐναντίον H, conf. Ε 497, Λ 214, Ρ 343. — 107 ὑποχώρηςαν S. — 109 τρωςὶν GL. ἀλεξήςαντα Townl. μετελθέμεν L. ὣς ELO: ὡς ACDGHMN Lips. Et. Mg. 328, 47. — 110 τρώεςςιν GL. — 111 τρῷες GL. τηλεκλητοί GNO Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. τηλεκλητοί (ει) S. τρῶες καὶ λύκϊοι καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχηταί H. — 112 ἔςτε AGMO Et. Mg. 381, 58: ἐςτὲ DHLN Eust. 556, 46. μνήςαςθαι H. μνήςεςθε Vrat. a.

A. c. 96 αἴ κεν: ἀρίςταρχος ὥςκεν τυδέος Didymus. — 97 τινὲς οὕτως διεῖλον ἄγριον, εἶτα αἰχμητὴν κρατερόν, εἶτα μήςτωρα φόβοιο. Ἀπολλόδωρος δὲ διχῶς ἄγριον αἰχμητήν, εἶτα κρατερὸν μήςτωρα φόβοιο Nicanor. — 109 ἤτοι ςτικτέον ἐπὶ τὸ κατελθέμεν, ἵνα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λέγηται τὸ ὣς ἐλέλιχθεν ἀντὶ τοῦ οὕτως ἐλέλιχθεν, ἢ ςυναπτέον, ἵν' ᾖ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτε. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον Nicanor. — 112 Zenodotus ἀνέρες ἔςτε θοοί, καὶ ἀμύνετον ἄςτεϊ λώβην.

ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρουϲιν
εἴπω βουλευτῇϲι καὶ ἡμετέρηϲ ἀλόχοιϲι
δαίμοϲιν ἀρήϲαϲθαι, ὑποϲχέϲθαι δ' ἑκατόμβαϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν ϲφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀϲπίδοϲ ὀμφαλοέϲϲηϲ.
Γλαῦκοϲ δ', Ἱππολόχοιο πάιϲ, καὶ Τυδέοϲ υἱὸϲ
ἐϲ μέϲον ἀμφοτέρων ϲυνίτην μεμαῶτε μάχεϲθαι.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
τὸν πρότεροϲ προϲέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
τίϲ δὲ ϲύ ἐϲϲι φέριϲτε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκαϲ ἁπάντων
ϲῷ θάρϲει, ὅ τ' ἐμὸν δολιχόϲκιον ἔγχοϲ ἔμειναϲ.
δυϲτήνων δέ τε παῖδεϲ ἐμῷ μένει ἀντιόωϲιν.
εἰ δέ τιϲ ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθαϲ,
οὐκ ἂν ἐγώ γε θεοῖϲιν ἐπουρανίοιϲι μαχοίμην.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντοϲ υἱόϲ, κρατερὸϲ Λυκόοργοϲ,
δὴν ἦν, ὅϲ ῥα θεοῖϲιν ἐπουρανίοιϲιν ἔριζεν·

V. l. 113 βείω: βέω Zonar. Lex. 385, 388. βίω Et. Gud. 109, 26. προτὶ ADGHNO Schol. O 194, X 421. Cram. Epim. 402, 11. Et. Mg. 198, 7. πρὸ τὶ CM: ποτὶ LS Zonar. Lex. 385, 388. Cram. Epim. 202, 22. — 114 ἀλόχοιϲι ACDHNO. — 115 ὑποϲχέϲθαι θ' E. — 116 ὡϲ A. κορυθαίολοϲ A. κορυθαιόλοϲ D 1. man. — 120 ἀμφοτέρων: ἀμφοτέρω A, conf. Ψ 814. μεμαῶτεϲ G. — 121 οἳ δ' DLMNO. οἵδ' CH. — 123 ϲὺ ἐϲϲὶ DHLMN. κατὰ θνητῶν ACDE bis HLMNO Lips. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 3. καταθνήτων Schol. K 204. — 124 ἔνι ADG Apoll. de Synt. 306, 28. Schol. Ψ 718. Et. Mg. 123, 43: ἐνὶ CELMNO Schol. B 839. ἐνι H Et. Gud. 67, 12. — 125 τοπρὶν N. τοπρὶν G. νῦν μέν Vrat. b. γε omitt. GL. πολλὸν L. — 126 ὅ τ' A: ceteri ὅτ'. ὅτε μὲν δολιχόϲκιον Vrat. a. δολιχόϲκιον A. — 128 ἀθανάτων γε δε H. οὐρανοῦ: οὐρανὸν G. — 130 Δρύαντοϲ παῖϲ Pseudoplut. 113, 7. λυκόοργοϲ A. λυκοῦργοϲ L. λυκόεργοϲ N Vrat. b. Rhet. Gr. III, 107, 6; 200, 29. — 131 ὅϲ ῥὰ DLN.

A. c. 113 διχῶϲ ἀρίϲταρχοϲ καὶ διὰ τοῦ κε ὄφρα κ' ἐγὼ καὶ διὰ τοῦ ἂν Didymus. — 119 ἡ διπλῆ, ὅτι μετατιθέαϲί τινεϲ ἀλλαχόϲε ταύτην τὴν ϲύϲταϲιν Aristonicus. — 121 Ζηνόδοτοϲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ δυϊκῶϲ ἰόντε. ἐν δὲ τοῖϲ ἔμπροϲθεν (cf. Schol. Ε 630) εἰρήκαμεν Ἀριϲτάρχου εἶναι τὴν δυϊκὴν γραφὴν Didymus. — 124 ἔνι Herodianus ad Ψ 718. — 128 κατ' οὐρανὸν Aristarchus.

ὅϲ ποτε μαινομένοιο Διωνύϲοιο τιθήναϲ
ϲεῦε κατ' ἠγάθεον Νυϲήιον· αἳ δ' ἅμα πᾶϲαι
θύϲθλα χαμαὶ κατέχευαν ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυϲοϲ δὲ φοβηθεὶϲ
δύϲεθ' ἁλὸϲ κατὰ κῦμα, Θέτιϲ δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸϲ γὰρ ἔχε τρόμοϲ ἀνδρὸϲ ὁμοκλῇ.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύϲαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντεϲ,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάιϲ· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοιϲιν ἀπήχθετο πᾶϲι θεοῖϲιν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεϲϲι θεοῖϲ ἐθέλοιμι μάχεϲθαι.
εἰ δέ τίϲ ἐϲϲι βροτῶν, οἳ ἀρούρηϲ καρπὸν ἔδουϲιν,
ἆϲϲον ἴθ', ὥϲ κεν θᾶϲϲον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προϲηύδα φαίδιμοϲ υἱόϲ·
Τυδεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεείνειϲ;
οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμοϲ χαμάδιϲ χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
τηλεθόωϲα φύει, ἔαροϲ δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·

V. l. 132 ὃϲ τότε Rhet. Gr. III, 234, 10. διωνύϲοιο ACGHO Lips. Et. Mg. 280, 8. Strabo XV, 687. Schol. Pind. Pyth. IV, 188. Rhet. Gr. III, 234, 10. διονύϲοιο N Schol. Apoll. Rhod. III, 118. διονύϲϲοιο LM. Διωνύϲϲοιο E 629, 33. διονύϲιο D. — 133 κατηγάθεον A. νυϲήϊον ACDHMNO Barocc. Vrat. b. Lips. Strabo XV, 687. Rhet. Gr. III, 234, 11. Apoll. Lex 82, 11. Et. Mg. 5, 52: νυϲϲήιον E bis Cram. Ep. 64, 17. νηϲήϊον G. νιϲήιον L. αἳ δ' Heraclid. Alleg. C. 35. αἶδ' CDGMNO. — 134 κατέχευον G Barocc. Heraclid. Alleg. C. 35. — 135 διόνυϲοϲ DE. διόνυϲοϲ (ϲ supra) N. διώνυϲϲοϲ HLM. — 136 κατα A. κατὰ omitt. D. — 137 δὲ ἔχε Cant. — 138 ὀδύϲϲαντο N. — 139 * πάιϲ: libri παῖϲ. ἆρ GLMNO. ἀρ A. — 140 θεοῖϲι D. — 141 οὐ γὰρ ἐγὼ H. — 142 δέ τιϲ ἐϲϲὶ ACDEGHLMNO. οὗ H et supra οἳ. — 143 ἄϲϲον CEGHMNO: ἄϲϲον DL. ἀϲϲον A. ὥϲ κε EO. — 144 τῷ δ' N. αὖ H. προϲηῦδα D. — 145 τί ἦ D. τί ἡ A: ceteri τίη. γενετὴν Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. ἐρεείνηϲ A. — 146 τοίη δὲ ADM Steph. Byz. 370, 5. τοίηδε E bis G Schol. Apoll. Rhod. I, 5. τοίη, omisso δὲ, LO: τοιῆδε CHN Eust. 812, 50. Strabo XIV, 651. Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Diog. Laert. IX, 11, 6. Stob. Floril. 98, 29. Schol. Aristoph. Av. 686. Rhet. Gr. III, 201, 24; 240, 15. Et. Mg. 225, 32; 761, 20; 802, 15. — 148 ἔαρόϲ τ' L. ἔαροϲ ὅτε[illegible]γίνεται G. ἐπιγίγνεται L: ἐπιγίνεται ADE bis MNOS Lips. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13. ἐπιγείνεται CH. ἐπεγείνατο Vrat. a. ὥρη: ὥρῃ AE bis HS.

A. c. 135 φοβηθεὶϲ: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γρ. χολωθεὶϲ Aristonicus. — 143 ἆϲϲον: ἆϲϲον Herodianus, conf. Et. Mg. 158, 13. Cram. Epim. 42, 28. H. T. 206. — 146 τοίη δὲ Aristarchus et Herodianus, non τοιῆδε. — 148 Ἀριϲτοφάνηϲ γράφει τηλεθόωντα, καὶ ἐπὶ τῶν φύλλων ἀκούει, καὶ τὸ ὥρῃ μετὰ τοῦ ῑ γράφει κατὰ δοτικήν Didymus.

ὣϲ ἀνδρῶν γενεὴ ἣ μὲν φύει, ἣ δ' ἀπολήγει.
εἰ δ' ἐθέλειϲ, καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇϲ
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρεϲ ἴϲαϲιν·
ἔϲτι πόλιϲ Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεοϲ ἱπποβότοιο,
ἔνθα δὲ Ϲίϲυφοϲ ἔϲκεν, ὃ κέρδιϲτοϲ γένετ' ἀνδρῶν,
Ϲίϲυφοϲ Αἰολίδηϲ· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
αὐτὰρ Γλαῦκοϲ ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
τῷ δὲ θεοὶ κάλλόϲ τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
ὤπαϲαν. αὐτάρ οἱ Προῖτοϲ κακὰ μήϲατο θυμῷ,
ὅϲ ῥ' ἐκ δήμου ἔλαϲϲεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροϲ ἦεν,
Ἀργείων· Ζεὺϲ γάρ οἱ ὑπὸ ϲκήπτρῳ ἐδάμαϲϲε.
τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δῖ' Ἄντεια,
κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔ τι
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
ἣ δὲ ψευϲαμένη Προῖτον βαϲιλῆα προϲηύδα·
τεθναίηϲ ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅϲ μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούϲῃ.
ὣϲ φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλοϲ λάβεν, οἷον ἄκουϲε·

V. ι. 149 ἣ μὲν C. ἡ μὲν ADGHLMNO Apoll. Lex. 54, 7. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13: ἡμὲν ES Cant. Lips. Et. Mg. 803, 29. ἣ δ' MNO. ἡ δ' ADGH Apoll. Lex. 54, 7. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13: ἠδ' CELS Cant. Lips. Et. Mg. 803, 29. — 150 δὲ θέλειϲ N. ἐθέλειϲ, καὶ A. — 153 ἐνθάδε CGLMNO Schol. K 44: ἔνθα καὶ S. ὃ: ὃϲ LMNO Apoll. Lex. 98, 2. — 154 ὃ δ' DLMNO. ὅδ' CG. τέκεν M Harl. Mosc. 3. — 155 αὐτὰρ ὃ D. ἔτικτεν libri omnes. βελλερεφόντην LS. — 156 τῷδε G. κάλλόϲ τε A. — 157 κακ' ἐμήϲατο A(κὰκ')CDEGHLMNOS et Heynii libri. — 158 ἔλαϲεν G 1. man. L. $\text{φέρτεροϲ}^{\text{ατοϲ}}$ A. — 159 γάρ οἱ ACDGHMN 2. man. S: γάρ μιν ALN 1. man. O Vrat. a. Mosc. 1. γρ. Ζεὺϲ γάρ οἱ A. γρ. γάρ οἱ O. γρ. μιν C man. rec. ὑπο D. ἐδάμαϲϲε AC. ἐδάμαϲεν E. τε δάμαϲϲε Vrat. a. — 160 ἐπεμήνατο CH Eust. 1809, 8. δῖα GL. διάντεια H. — 161 μιγῆναι G. τὸν οὔτοι Plutarchus de Aud. poët. 11. — 162 βελλερεφόντην LS. — 163 ἣ δὲ C. προϲηῦδα D. — 164 βελλερεφόντην LS. — 165 $\text{μ'}^{\text{οι}}$ A. ἔθελε DEGO Lips. ἔθελ' ἐν MNS Vrat. A, conf. Cram. An. Ox. IV, 316, 23. — 166 τὸν δὲ: τὸν δ' D. τόνδ' G. ἄκουϲε ACEGHLO. —

A. c. 149 ἣ μὲν — ἣ δ': Alexio ἡμὲν — ἠδ'. — 150 ὑποϲτικτέον εἰϲ τὸ ἐθέλειϲ, ἵνα ᾖ τὸ δαήμεναι ἀντὶ προϲτακτικοῦ τοῦ δάηθι Nicanor, conf. ad Φ 487. εἰδῇϲ Ἀρίϲταρχοϲ περιϲπᾷ Herodianus. — 155 ἔτικτεν: ἰακῶϲ τὸ τίκτεν ἀρίϲταρχοϲ Didymus. Βελλεροφόντην: καὶ ὁ Βελλεροφόντηϲ δέ, φαϲιν, Ἐλλεροφόντηϲ ἐν τοῖϲ Ζηνοδότου εὕρηται Eust. 289, 39. — 157 ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ κακὰ μήϲατο Didymus. — 160 δῖ' Ἄντεια Herodianus. τινὲϲ δὲ Διάντεια ὁμοῦ ἀναγινώϲκουϲι, κακῶϲ Schol. BL.

κτεῖναι μέν ῥ' ἀλέεινε, ϲεβάϲϲατο γὰρ τό γε θυμῷ,
πέμπε δέ μιν Λυκίην δέ, πόρεν δ' ὅ γε ϲήματα λυγρά,
γράψαϲ ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίην δὲ θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε Ξάνθόν τε ῥέοντα,
προφρονέωϲ μιν τῖεν ἄναξ Λυκίηϲ εὐρείηϲ.
ἐννῆμαρ ξείνιϲϲε καὶ ἐννέα βοῦϲ ἱέρευϲεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλοϲ ἠώϲ,
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ᾔτεε ϲῆμα ἰδέϲθαι,
ὅττί ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ϲῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευϲε
πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένοϲ οὐδ' ἀνθρώπων,
πρόϲθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέϲϲη δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουϲα πυρὸϲ μένοϲ αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεϲϲι πιθήϲαϲ.
δεύτερον αὖ Ϲολύμοιϲι μαχήϲατο κυδαλίμοιϲι·
καρτίϲτην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόναϲ ἀντιανείραϲ.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·

V. l. 167 ϲεβάϲατο GL 1. man. M. τό γε: τόδε L. — 168 λυκίην δὲ A. λυκίην γε L. λυκίηνδ' ἔπορεν H. πόρε G Lips. — 169 πυκτῷ CHMNO Lips. Cant. Vrat. a. c. Mosc. 1. 3. Apoll. Lex. 55, 24. Schol. H ad α 141. Cram. An. Ox. IV, 320, 8; 324, 27. γρ. πτυκτῶ O. πτυκτῇ Bekk. An. 784, 26. τυκτῷ GL. — 170 ἠνώγει CDEGHMNO Et. Mg. 115, 29. Cram. An. Par. III, 347, 13. ἀνώγει L. ἠνώγειν A. — 171 ὃ ACDGHLMNO. λυκίην δὲ AD. θεοῦ E. — 172 ἷξε CL. ἶξε A. ἷξεν D. ἵξεν M. ἧξε G. ξάνθόν τε ACD. — 173 τίεν CGNO. — 174 ἐννῆμαρ μὲν LNO. ξείνιϲε EL. — 175 φάνη CLNO. — 176 ϲήματ' L. — 177 ὅ,ττι G. παρὰ CGHLMNO. παρα D. περὶ S. — 178 libri ἐπειδή. — 179 μὲν ῥὰ GL. ἐκέλευϲε ACDEGMO. — 180 ἣ δ' MNO. ἧδ' CGHL. ἆρ LMNO. ἀρ A. — 181 ὄπιθε CDGO 2. man. ὄπιϲθεν H Lips. ὄπιϲθε O 1. man. δὲ omitt. CG. μέϲῃ G. — 184 μαχέϲϲατο ACDE 635, 50 HLMNS Strabo XII, 573; XIII, 630; XIV, 667. Schol. A 298. μαχέϲατο E 635, 29 GO. κυδαλίμοιϲι ACDGMNO. κυδαλίμοιϲ H. — 185 κρατίϲτην H Lips. δή: δὲ E 635, 29 GL Vrat. a. τήν γε: τήνδε GL Barocc. Vrat. a. ἔμμεναι L et γρ. δύμεναι. — 186 τοτρίτον DNO. τοτρίτον M. — 187 δ' ἆρ DEGMNO. δ' ἀρ A. δ' ἀναερχομένω HL, conf. Δ 392. ἀπερχομένῳ Lips. πυκνὸν H. δόλον A in marg. CD 1. man. EGLMNO. λόχον AD ex corr. H. ὕφαινε ACGHLMNO.

A. c. 170 οὕτωϲ ϲὺν τῷ ν ἠνώγειν Ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 171 ὑπ': μετ' Ixion. — 174 ἀρίϲταρχοϲ καὶ ξείνιϲϲε καὶ ξείνιζε Didymus. — 187 ἀνερχομένῳ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ε ἐπερχομένῳ Didymus. fallitur Schol. V Ἀρίϲταρχοϲ ἀπερχομένῳ.

κρίναϲ ἐκ Λυκίηϲ εὐρείηϲ φῶταϲ ἀρίϲτουϲ
εἷϲε λόχον· τοὶ δ' οὔ τι πάλιν οἶκον δὲ νέοντο·
πάνταϲ γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντηϲ.
ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωϲκε θεοῦ γόνον ἠὺν ἐόντα,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου. δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν,
δῶκε δέ οἱ τιμῆϲ βαϲιληίδοϲ ἥμιϲυ πάϲηϲ·
καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενοϲ τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆϲ καὶ ἀρούρηϲ, ὄφρα νέμοιτο.
ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ἴϲανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύϲ,
ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Cαρπηδόνα χαλκοκορυϲτήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνοϲ ἀπήχθετο πᾶϲι θεοῖϲιν,
ἤ τοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶοϲ ἀλᾶτο,
ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
Ἴϲανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρηϲ ἆτοϲ πολέμοιο
μαρνάμενον Cολύμοιϲι κατέκτανε κυδαλίμοιϲι,
τὴν δὲ χολωϲαμένη χρυϲήνιοϲ Ἄρτεμιϲ ἔκτα.
Ἱππόλοχοϲ δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέϲθαι·
πέμπε δέ μ' ἐϲ Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
αἰὲν ἀριϲτεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

V. l. 188 ἐείκοϲι φῶταϲ ἀρίϲτουϲ Townl Et. Mg. 538, 41. γρ. καὶ εἴκοϲι φῶταϲ L. — 189 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDHLMO. οἴκονδε E bis GN. — 190 πάνταϲ δὲ L. βελλερεφόντηϲ LS. — 191 γίνωϲκε ACDEGHLMNO Lips. Cant. Mor. Vrat. A. — 192 δίδου γ' ὅγε H. δίδου ὅγε Lips. — 193 βαϲϊλήϊοϲ N. — 194 οἱ, λύκιοι A. — 195 ὄφρα νέμοιτο: πυροφόροιο ALO, conf. M 314. γρ. ὄφρα νέμοιτο A. γρ. ὄφρα νέμηται O. — 196 ἣ δ' H. ἧδ' CGLMNO. βελλεροφοντῒ G. βελλερεφόντῃ LS. — 199 ἧδ' CHLMNO. χαλκοκορυϲτήν A. — 200 καὶ κεῖνοϲ AE: κἀκεῖνοϲ C post. ras. DGHLMNO. θεοῖϲι DO. αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ κεῖνοϲ Aristoteles Probl. XXX, 1. — 201 ἦτοι Schol. Pind. Ol. XIII, 130. ὃ CDGLMO. καππεδίον ACDEGHLMNO Aristot. Probl. XXX, 1. Schol. Pind. Ol. XIII, 130. Et. Mg. 62, 24. Rhet. Gr. III, 115, 29. ὅ γ' ἐϲ πεδίον Rhet. Gr. II, 251, 17. — 203 Ἴϲανδρον: Πείϲανδρον Strabo XII, 573; XIII, 631. — 204 κατέκτα Lips. κυδαλίμοιϲι ACDGMNO. — 205 τήνδε H. κ||||||έκτα D. — 206 *δ' ἔμ' ἔτικτε: δέ μ' ἔτικτε ACDEGHLMNOS Athenaeus X, 458. τοῦ φημὶ libri cum Athenaeo. — 207 τροίαν G. ἐπέτελλε D.

A. c. 201 τὸ δὲ ἀλήιον οἱ μὲν ἐψίλωϲαν (in his Aristarchus) οἱ δὲ ἐδάϲυναν Schol. A, conf. Et. Mg. 62, 34. — 206 δ' ἔμ' ἔτικτε scripsi contra libros, ut N 452, τ 181. pronomen enim hoc loco premendum est propter notionem discretivam, vel ut verbis veterum grammaticorum utar ὅτι ἀντιδιαϲταλτικῶϲ κεῖται, cf. H. U. 280.

μὴ δὲ γένοϲ πατέρων αἰϲχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριϲτοι
ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
ταύτηϲ τοι γενεῆϲ τε καὶ αἵματοϲ εὔχομαι εἶναι.
ὣϲ φάτο, γήθηϲεν δὲ βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ.
ἔγχοϲ μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὃ μειλιχίοιϲι προϲηύδα ποιμένα λαῶν·
ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνοϲ πατρώιόϲ ἐϲϲι παλαιόϲ·
Οἰνεὺϲ γάρ ποτε δῖοϲ ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ξείνιϲ' ἐνὶ μεγάροιϲιν ἐείκοϲιν ἤματ' ἐρύξαϲ·
οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοιϲι πόρον ξεινήια καλά·
Οἰνέὺϲ μὲν ζωϲτῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
Βελλεροφόντηϲ δὲ χρύϲεον δέπαϲ ἀμφικύπελλον,
καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμαϲ' ἐμοῖϲι.
Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃϲιν ἀπώλετο λαὸϲ Ἀχαιῶν.
τῶ νῦν ϲοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνοϲ φίλοϲ Ἄργεϊ μέϲϲῳ
εἰμί, ϲὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.
ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου·

V. L. 209 μὴ δὲ ACDGHLMNO: μηδὲ E. — 210 ἔντε φύρη L. — 211 ταύτηϲ: τοίηϲ Schol. Plat. Gorg. 449 A. τοι: τῆϲ Plato Soph. 268 D. δὴ G. γενεᾶϲ D. τε καὶ: καὶ H Cant. Schol. Plat. Gorg. 449 A. Bekk. Anecd. 356, 18. Bachm. Anecd. I, 44, 27. Zonar. Lex. 87 τοι καὶ L. καὶ εὔχομαι αἵματοϲ εἶναι Lips. Mosc. 3. — 212 ὥϲ A. γήθηϲε CG Lips. ῥίγηϲε [θη supra] N, θη man. rec., quae ῥῑ delevit. — 213 πολυβοτείρηι D. — 214 ὃ ACDGHLMNO. προϲηῦδα D. — 215 ῥα HO. ῥὰ DN. πατρώϊοϲ ἐϲϲὶ EGLMNO. — 216 βελλερεφόντην LS. — 217 ξείνιϲ' ἐνὶ EHLNO. ἐνι CD. ξείνιϲ' ἐν GM. ξείνιϲεν ἐν A Mor. γρ. ξείνιϲ' ἐνιμεγάροιϲιν A. ἐνϊμμεγάροιϲιν C. ἤματ' DG. — 218 οἳ δὲ C. — 220 βελλερεφόντηϲ LS. χρύϲειον GLN. — 221 καὶ τόγ' ἐγὼ H. κατέλιπον C post. ras. DMN. δώμαϲιν D. ἐμοῖϲι A Ambr. CDHMNO. — 222 μέμνημ' H. — 223 ΚΑΛΛΙΠ' Ambros. θήβαιϲιν [η supra] H. — 224 τῶ ACGHLMNO. τῶι D. ΤΩΙ Ambros. ξέ|||νοϲ ἀργεϊ μέϲϲῳ εἰμί G post ras. deleto man. rec. εἰμί in versu 225 et φίλοϲ super ξένοϲ scripto. φίλοϲ omitt. M. — 225 εἶμι M. δὲ|||λυκίῃ G. τῶν: τὸν N Townl. 1. man. Vrat. a. conf. Ω 481, ο 228, 238, υ 219. — 226 ἔγχεα MNO Harl. Townl. Leid. Mosc. 1. a. man. sec. 3. ἔγχεα [ϲι supra] A. ἔγχε||||| [ϲι supra] G: ἔγχεϲι DEGHLS Lips.

A. c. 213 ἐνὶ χθονὶ Bekk. ex coni. collatis Η 441, Λ 378. adde Κ 374, Λ 574, Ο 317, Υ 279, Φ 69, 168, Χ 276. sed Ψ 876 poëta dixit ἄψ ἐπὶ γαίῃ πρόϲθεν Μηριόναο πάγη ποδόϲ, quem locum Bekkerus non tetigit. ceteris locis ἐπὶ χθονί (γαίῃ) significat „auf die Erde", non „in die Erde", conf. Γ 89, 114, Ζ 473, Θ 73, Μ 158, Π 310, Ρ 58, ω 553. 222, 223 ἄτοποι οἱ δύο ϲτίχοι Schol. LV. — 226 Aristarchus ἔγχεα δ' ἀλλήλων: Zenodotus ἔγχεϲι δ' ἀλλήλουϲ.

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι
κτείνειν, ὅν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποςςὶ κιχείω,
πολλοὶ δ' αὖ ςοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
γνῶςιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι.
ὣς ἄρα φωνήςαντε, καθ' ἵππων ἀίξαντε,
χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιςτώςαντο.
ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε
χρύςεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
Ἕκτωρ δ' ὡς Cκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον ἠδὲ θύγατρες
εἰρόμεναι παῖδάς τε καςιγνήτους τε ἔτας τε
καὶ πόςιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεςθαι ἀνώγει
πάςας ἑξείης· πολλῇςι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
ξεςτῇς αἰθούςῃςι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἔνεςαν θάλαμοι ξεςτοῖο λίθοιο,
πληςίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηςτῇς ἀλόχοιςι.

V. l. 227 τρῷες L. τρῶες ἐμοὶ Harl. τρῷες ἐμοὶ G. κλητοί O Mor. Barocc. Vrat. a. — 228 κτείνειν, ὅν ACEGL. ὅν γε N. ὅν γ' M. ὅν τε Cant. θεός τε S Cant. πόροι EGLMN Lips. Cant. Harl. πορῇ (οι supra) S. — 229 ςοι HL. ἐναιρέμεν, ὅν DEL. — 230 ἀλλήλοις' G. ἀλλήλοιςι S. ἀλλήλων Schol. Z 234. ἐπαμείψωμεν DH. ἀπαμείψομεν S. οἶδε AD: ceteri οἵδε. — 232 ὡς A. φωνήςαντες et ἀΐξαντες O 1. man. — 233 βαλέτην LO. γρ. λαβέτην O. καὶ ἐπιςτώςαντο E 638, 30 Vrat. a. κἀπιςτώςαντο M. — 234 ἔνθ' αὖ G. ἔνθά τε D. — 235 προς A. ἄμειβε AGHLMNO Lips. — 236 ἐννεαβοίων A. — 237 φηγὸν CDEGHLMN: πύργον AOS Cant. Lips. Mor. suprascr. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. Apoll. Lex. 170, 13. Hesych. IV, 335. καὶ φηγὸν A suprascr. γρ. φηγὸν S Lips. — 238 τρώων GL. — 239 καςιγνήτους τὲ A. — 240 ὃ δ' DHMNO. ὅδ' CGL. — 241 πάςας libri omnes. — 242 ἵκανε ACGHMNO. — 243 ξεςταῖς L. αἰθούςςῃςϊ H. αἰθούςςηιςε A. — 244 ενέςαν D. ἔςαν C. ἔςςαν NO. γρ. ἔνεςαν O. πεντήκοντα ἔςαν G. — 245 πληςίον DMNOS Barocc. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 3. πληςίον (ι supra) A: ceteri πληςίοι. ἐνθάδε HNO. ἔνθάδε M. — 246 παρὰ μνηςτῆις' A. μνηςταῖς G. παρ' αἰδοίῃς M Townl. Vrat. b. παρ' αἰδίης H. ἐν ἄλλῳ παραιδοίῃς ἀλόχοιςι A. ἀλόχοιςι ACDEGHMNO.

A. c. 229 δύνηαι Aristarchus cum ceteris: δυνῆαι Tyrannio, cf. H. T. 228. — 239 Herodianus et Ptolemaeus Ascalonita ἔτας: ἔτας Alexio, conf. Eust. 641, 58. — 241 Aristarchus πάςας ἑξείης: ἔν τιςι γράφεται πᾶςι μάλ' ἑξείης Aristonicus. — 244 ἔνεςαν Aristarchus.

κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆϲ
δώδεκ' ἔϲαν τέγεοι θάλαμοι ξεϲτοῖο λίθοιο,
πληϲίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίῃϲ ἀλόχοιϲιν.
ἔνθά οἱ ἠπιόδωροϲ ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐϲάγουϲα, θυγατρῶν εἶδοϲ ἀρίϲτην·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θραϲὺν εἰλήλουθαϲ;
ἦ μάλα δὴ τείρουϲι δυϲώνυμοι υἷεϲ Ἀχαιῶν
μαρνάμενοι περὶ ἄϲτυ· ϲὲ δ' ἐνθάδε θυμὸϲ ἀνῆκεν
ἐλθόντ' ἐξ ἄκρηϲ πόλιοϲ Διὶ χεῖραϲ ἀναϲχεῖν.
ἀλλὰ μέν', ὄφρά κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
ὡϲ ϲπείϲῃϲ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοιϲ ἀθανάτοιϲι
πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸϲ ὀνήϲεαι, αἴ κε πίῃϲθα.
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένοϲ μέγα οἶνοϲ ἀέξει,
ὡϲ τύνη κέκμηκαϲ ἀμύνων ϲοῖϲιν ἔτῃϲι.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μῆτερ,

V. l. 247 ἐναντίον N Vrat. b. — 248 ἔϲϲαν N. — 249 πληϲίον DMO 1. man. S. πληϲίον A. ἐνθάδε HLNO. ἔνθα γε G. ἔνθά γε Vrat. b. — 250 παρ' αἰδοίηιϲ' A. παραιδοίῃϲ D. αἰδοίῃϲ M. αἰδῖηϲ H. αἰδοίαιϲ G. παρὰ μνηϲταῖϲ Mor. ἀλόχοιϲι DHM. ἐν ἄλλῳ παρὰ μνηϲτῇϲ ἀλόχοιϲι A. — 251 ἔνθά οἱ ACDGHLMNO. ἠπιόδωροϲ A. ἐναντίον Mosc. 2. — 252 εἰϲάγουϲα EL. — 253 ἐνδ' M Harl. ἄρά οἱ O Et. Mg. 803, 31. ὀνόμαζε ACDGHLMNO. — 256 περιάϲτυ A. — 257 πόλεωϲ S. πόληοϲ M. — 258 καίτοι DG. — 259 ἀθανάτοιϲι AGHLMNO. — 260 δὲ καὐτὸϲ H Et. Mg. 628, 10. Et. Gud. 422, 24. δε καὐτὸϲ D. δὲ καὶ αὐτὸϲ G Athenaeus II, 35. Schol. Γ 246. Eust. 1077, 54. δὲ αὐτὸϲ Eust. 641, 13; 1765, 31. δὲ κ' αὐτὸϲ Et. Mg. 618, 26. Et. Gud. 429, 52. Eust. 640, 43. δέ καὐτὸϲ AC 2. man. δέ κ' αὐτὸϲ C 1. man. LMNO Schol. Υ 311, γ 255. Eust. 1774, 47. Cram. Epim. 306, 8; 322, 23; 332, 19. An. Par. III, 357, 12. — 261 δὲ omitt. H. κεκμηότι L. οἶνοϲ μένοϲ μέγα ἀέξει O. οἶνοϲ μάλα μένοϲ ἀέξει L. μέγα omitt. M. μέγα ϲθένοϲ οἶνοϲ ἀέξει Boissonad. Anecd. I, 114. — 262 ἔτῃϲι CDM post. ras. O. ἐτηιϲι A. — 263 τὴν δ' ἐπαμείβετ' Vrat. a. κορυθαιόλοϲ D.

A. c. 250 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ παραιδοίηιϲ' (sic) Didymus. — 260 δέ κ' αὐτὸϲ Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho, conf. Ariston. ad Υ 311, qui hoc loco corrigendus est ὅτι τὸ πλῆρέϲ ἐϲτι κε (cod. καὶ) αὐτόϲ. Ὁμηρικὸν δὲ τὸ τὸν κὲ (cod. καί) περιττὸν εἶναι. Herodianus utramque scripturam novit, δὲ καὐτὸϲ et δέ κ' αὐτόϲ, conf. H. U. 283 sq. — 262 ἔτῃϲι: ἕτῃϲι, conf. 239.

μή μ' ἀπογυιώσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι·
χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέι Κρονίωνι
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχεο σὺν θυέεσσιν ἀολλίσσασα γεραιάς·
πέπλον δ', ὅς τίς τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
ἄστύ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχευ, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
αἴ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς κέ οἱ αὖθι
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα

V. L. 265 μένεος δ' LO. μένεος τ' G. δ' omittunt ACDEHMNS Cant. Lips. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. 2. Apoll. Lex. 40, 2. — 266 ἀνίπτοισι CDEGHLMNO. ἀνίπτῃσι S. — 267 πῃ AEO: ceteri πη. ἔστι: ἐστὶ CEGLMNO. ἐστὶ D. — 269 σὺ μὲν: σύγε N. προς A. — 270 συν AD. θϋέσσιν L. θύεσσι D (sic). ἀολλίσσασα ADGL Et. Mg. 116, 50: ἀολλίσασα CEHN. ἀολίσασα MO. ἀολλήσασα S. γερεάς G. γρ. καὶ γεραιράς A. — 271 πέπλον ACDGMNO. πέπλον$^{\omega}$ H. πέπλων L Barocc. Harl. Lips. suprascr. Vrat. a. Mosc. 2. πέπλος Vrat. b. Mosc. 1. 3. ὅς τίς ACMNO: ceteri ὅστις. — 272 ἐστὶν O. ἐνι A. ἐν G Lips. ἐνὶμμεγάρῳ HS. καί σοι N. πολυφίλτατος D. — 273 ἐπι A. — 274 δυοκαίδεκα ACGL. ἐνι AD. — 275 ἤνις GLO. ἱερευσαίμεν D. αἴ κ': εἰ Vrat. a. ἐλεήσει N Vrat. a. — 276 ἄστύ τε A. ἄστυ τὲ HLMN. τρῴων GL. — 277 ἀπόσχοι G Mor. Barocc. — 278 ἄγριον· αἰχμητὴν· κρατερὸν A. ἄγριον· αἰχμητὴν κρατερόν· μήστωρα L. — 280 ἔρχεο D. καλέω G. κελεύσω Vrat. a. 1. man. — 281 ὥς κέ οἱ ACGLMNO Cant. Mor. Mosc. 1. ὥς καί οἱ DH Townl. Mosc. 2. ὥς κέν οἱ E Lips. — 282 ἔτραφε DEMO.

A. c. 265 δ' post μένεος omittit Aristarchus, conf. Eust. 641, 27, eaque sola est vera ac genuina lectio, quam consensus omnium fere librorum tuetur. accedit auctoritas Platonis, qui in Cratylo 415 A. locum nostrum ita laudat „μή μ' ἀπογυιώσῃς μένεος", unde apparet, Platonem genetivum μένεος ad ἀπογυιώσῃς retulisse. — 266 οὕτως ἀρίσταρχος καὶ ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ η̄ ἀνίπτῃσιν Schol. A. ὅτι Ζηνόδοτος γρ. ἀνίπτῃσιν· οὐκ ἔστι δὲ ἡ εὐθεῖα ἀνίπτης Aristonicus, conf. H. T. 388. — 268 Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus εὐχετάᾰσθαι: alii εὐχεταᾶσθαι.

Τρωϲί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παιϲίν.
εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδοϲ εἴϲω,
φαίην κε φρέν' ἀτέρπου ὀιζύοϲ ἐκλελαθέϲθαι.
ὣϲ ἔφαθ', ἣ δὲ μολοῦϲα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοιϲι
κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλιϲϲαν κατὰ ἄϲτυ γεραιάϲ,
αὐτὴ δ' ἐϲ θάλαμον κατεβήϲετο κηώεντα,
ἔνθ' ἔϲάν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Ϲιδονίων, τὰϲ αὐτὸϲ Ἀλέξανδροϲ θεοειδὴϲ
ἤγαγε Ϲιδονίηθεν, ἐπιπλὼϲ εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
ὃϲ κάλλιϲτοϲ ἔην ποικίλμαϲιν ἠδὲ μέγιϲτοϲ,
ἀϲτὴρ δ' ὣϲ ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατοϲ ἄλλων.
βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεϲϲεύοντο γεραιαί.
αἳ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνηϲ ἐν πόλει ἄκρῃ,
τῇϲι θύραϲ ὤιξε Θεανὼ καλλιπάρῃοϲ,
Κιϲϲηίϲ, ἄλοχοϲ Ἀντήνοροϲ ἱπποδάμοιο·
τὴν γὰρ Τρῶεϲ ἔθηκαν Ἀθηναίηϲ ἱέρειαν.
αἳ δ' ὀλολυγῇ πᾶϲαι Ἀθήνῃ χεῖραϲ ἀνέϲχον.
ἣ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦϲα Θεανὼ καλλιπάρῃοϲ
θῆκεν Ἀθηναίηϲ ἐπὶ γούναϲιν ἠυκόμοιο,

V. l. 283 τρωϲὶ L. τρωϲί τὲ N. παιϲί D. — 284 γ' εἴδοιμι LMNO Mor. — 285 κε C Lips.: κεν: A Ambr. DEGHLMNOS. ἀτέρ που A. ἐπιλαθέϲθαι Vrat. A. — 286 ὡϲ A. ἡ δὲ C. ἀμφιπόλοιϲι A Ambr. CGHMNO. — 287 ταί: αἱ E. ἂρ DGMO. ἀρ A. ἀόλλϊϲαν CDH. ἀόληϲαν N. — 288 κατεβήϲατο CDGLMO. καταβήϲετο H. κατεβήϲετο (α superscr.) A. ΗΔ' ΕΙϹ ΟΙΚΟΝ ΙΟΥϹΑ ΠΑΡΙϹΤΑΤΟ ΦΩΡΙΑΜΟΙϹΙΝ Ambrosianus. eundem habet D in margine manu recentiore scriptum. — 289 ἔϲάν AL Schol. B 255. Bekk. An. 1154: vulgo ἔϲαν. οἱ, πέπλοι AC. παμποίκιλα M. — 290 τάϲ: AC Ambros. ἃϲ Strabo I, 41. — 293 ἀειρομένη M Harl. — 295 ὡϲ DH. ἔλαμπεν G. — 296 πολλαί τε H. μετεϲεύοντο L. μετεϲϲίλοντο G. — 297 αἳ δ' DMNO. αἵδ' GH. γρ. ἀλλ' ὅτε Lips. ὅτε δὴ D. ἀθηναίηϲ DG. — 298 τάϲ γε θύραϲ G. ΚΑΛΛΙΠΑΡΗΟϹ Ambros. cum plerisque: καλλιπάρηοϲ EHO. — 300 γάρ: καὶ H. τρῷεϲ GL. — 301 αἳ δ' DMNO. αἵδ' CGHL. χεῖραϲ ἀνέϲχον ἀθήνῃ N. — 302 ἥδ' CHLMNO.

A. c. 285 ἔϲτι δὲ καὶ ἄλλη γραφή. „φαίην περ“ Schol. LV. φρέν' ἀτέρπου: φίλον ἦτορ Zenodotus. alii φρέν' ἄτερ που, conf. Eust. 642, 16. in his Aristarchum fuisse patet ex scholio Aristonici ὅτι τὸ ϲημαινόμενον, εἰ ἐκεῖνον ἴδοιμι τετελευτηκότα, δόξαιμι ἂν ἐκλελῆϲθαι τῆϲ κακοπαθείαϲ καὶ χωρὶϲ αὐτῆϲ γεγονέναι. ἔνιοι δὲ ἀγνοήϲαντεϲ γράφουϲιν ἀτέρπου, conf. Schol. BL et D. — 288 ἐν ταῖϲ ἀριϲτάρχου φέρεται καὶ ἑτέρωϲ „ἡ δ' εἰϲ οἶκον ἰοῦϲα παρίϲτατο φωριαμοῖϲιν“ (qui habetur ο 104) Didymus. — 289 ἔϲάν οἱ Aristarchus, conf. Bekk. An. 1154. H. T. 414.

εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυςίπτολι, δῖα θεάων,
ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
πρηνέα δὸς πεςέειν Ϲκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
ὄφρά τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέςτας ἱερεύςομεν, αἴ κ' ἐλεήςῃς
ἄςτύ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.
ὣς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
ὣς αἳ μέν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
καλά, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε ςὺν ἀνδράςιν, οἳ τότ' ἄριςτοι
ἦςαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
οἵ οἱ ἐποίηςαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
ἔνθ' Ἕκτωρ εἰςῆλθε διίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύςεος θέε πόρκης.
τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα,
ἀςπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·
Ἀργείη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇςι γυναιξὶν
ἧςτο καὶ ἀμφιπόλοιςι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.

V. l. 305 ἐρυςίπτολι A. — 306 ἆξον ADGMN Et. Mg. 15, 23. Schol. C 521. Cram. An. Ox. IV, 369, 32: ἆξόν CEHLO Apoll. Lex. 37, 12. Eust. 1287, 10. Cram. Epim. 76, 15. An. Ox. III, 293, 6. — 308 ὄφρά τοι ACDHNO. δυοκαίδεκα AGL. ένι A. — 309 ἦνις GLMO. ἀκέςτας G. ἱερευςέμεν H. ἱερεύςωμεν LO. — 310 ἄςτΰ τε A. ἄςτυ τὲ CHMN. τρώων GL. — 311 ὡς A. ἀνένευςε N. — 312 ὡς A. ῥ' omitt. O. — 313 βέβηκε S. — 314 κάλ' ἅτ' ἄρ' Vrat. a. — 315 ἐνι AD. τροίηις D. — 317 ἐγγύθι τε LMNO. — 318 διῒ φίλος ACDGHLMNOS. Pseudoplut. 121, 30. — 319 ἑνδεκάπηχυ A. δ' ἐλάμπετο G. — 321 θαλάμῳ: μεγάροις H. ἕποντα AGHL. ἔχοντα Cram. Epim. 435, 4. — 322 τόξ' ἀφόωντα AD ex corr. GHLMN Lips. Et. Mg. 178, 30. Apoll. Lex. 26, 7. τόξ' ἀφόοντα O. τόξ' ἀφόωντα CE Zonar. Lex. 554. τόξα φόωντα D 1. man. Zonar. Lex. 1821, conf. Et. Mg. 178, 31. — 323 μετά ῥα EN Cant. μετὰ ῥὰ S. μετάρα D. — 324 περικλυτὰ A. ἔργα κέλευε ACDEGHO. ἔργ' ἐκέλευεν LMN. —

A. c. 305 ἐρυςίπτολι: ἄμεινον ῥυςίπτολι Schol. ABLV. — 306 ἆξον Herodianus, vid. π. διχρόνων 293, 7. — 308 δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus, conf. H. T. 228. — 319 ἔχ' ἑνδεκάπηχυ Heracleo, Alexio, Herodianus: alii ἔχεν δεκάπηχυ. ὁ Ἀςκαλωνίτης οὐδεμίαν προκρίνει Herodianus, conf. Eust. 644, 37. — 322 τὸ δὲ φόωντα τινὲς λαμπρύνοντα, παρὰ τὸ φῶς· ἢ ἀφόωντα ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶντα, ψηλαφῶντα Schol. LV.

τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεccεν ἰδὼν αἰcχροῖc ἐπέεccι·
  δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
λαοὶ μὲν φθινύθουcι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχοc
μαρνάμενοι· cέο δ' εἵνεκ' ἀυτή τε πτόλεμόc τε
ἄcτυ τόδ' ἀμφιδέδηε· cὺ δ' ἂν μαχέcαιο καὶ ἄλλῳ,
ὅν τινά που μεθιέντα ἴδοιc cτυγεροῦ πολέμοιο.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄcτυ πυρὸc δηίοιο θέρηται.
  τὸν δ' αὖτε προcέειπεν Ἀλέξανδροc θεοειδήc·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶcαν ἐνείκεcαc οὐδ' ὑπὲρ αἶcαν,
τοὔνεκά τοι ἐρέω· cὺ δὲ cύνθεο καί μευ ἄκουcον,
οὔ τοι ἐγὼ Τρώων τόccον χόλῳ οὐδὲ νεμέccι
ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέcθαι.
νῦν δέ με παρειποῦc' ἄλοχοc μαλακοῖc ἐπέεccιν
ὥρμηc' ἐc πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
λώιον ἔccεcθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδραc.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω·
ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήcεcθαι δέ c' ὀίω.
  ὣc φάτο, τὸν δ' οὔ τι προcέφη κορυθαίολοc Ἕκτωρ·
τὸν δ' Ἑλένη μύθοιcι προcηύδα μειλιχίοιcι·
  δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸc κακομηχάνου, ὀκρυοέccηc,
ὥc μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
οἴχεcθαι προφέρουcα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
εἰc ὄροc ἢ εἰc κῦμα πολυφλοίcβοιο θαλάccηc,

V. L. 325 τὸν δ': τόν ῥ' N. νείκεcεν N. ἐπέεccι ACDGHNO. — 327 οἱ λαοὶ S. περι A. πόλιν GS Lips. — 328 πόλεμόc τε GLMO. — 329 ἀμφιδέδηε L. ἀμφιδέδειε (η suprascr.) O. ἀμφιδέδηαι D. cὺ δ' αὖ M. μαχέccαιο E. — 330 ὅν: εἴ ACDEGHLMNOS. ἴδηc (οι suprascr.) N. — 331 τάχ' G. δηιοῖο D. — 333 οὐχ Vrat. b. — 335 οὔτι H Lips. τρῴων GL. τόcον G 1. man. τόccω N. χόλῳ (ον suprascr.) M et suprascr. τόccον διχῶc γρ. οὐδέ: οὔτε Townl. νεμέccι AO Et. Mg. 600, 32: νεμέccει ACDEGHLNS Lips. Schol. Z 326. νέμέcει (ιc suprascr.) M. — 336 ἥμην G. — 337 ἐπέεccι D. — 339 ἔcεcθαι GN. ἐπαμείβετ' H. — 340 ἀλλά γε N. post ἐπίμεινον 2. man. in L add. ὄφρα. — 341 ἴθι D. — 342 κορυθαιόλοc D. — 343 προcηῦδα D. μειλιχίοιcι ACDGHMO. μύθοιcιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν S Cant. ἐν ἄλλῳ προcηύδα δῖα γυναικῶν A. — 344 ἐμοῖο L. — 345 ὤφελ' NO. ἥματι D. ὅτέ C. με omitt. GHL. — 346 θυέλλη L.

A. c. 330 εἴ τινα: ἀρίcταρχοc ὅντινά που Didymus. — 335 διὰ τοῦ ῑ μακροῦ τὸ νεμέccι, ὡc Θέτι (C 407) Schol. LV. — 336 ἥμην Herodianus: alii ἤμην.

ἔνθά με κῦμ' ἀπόερϲε πάροϲ τάδε ἔργα γενέϲθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
ἀνδρὸϲ ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονοϲ εἶναι ἄκοιτιϲ,
ὃϲ ᾔδη νέμεϲίν τε καὶ αἴϲχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένεϲ ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίϲϲω
ἔϲϲονται· τῶ καί μιν ἐπαυρήϲεϲθαι ὀίω.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴϲελθε καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
δᾶερ, ἐπεί ϲε μάλιϲτα πόνοϲ φρένας ἀμφιβέβηκεν
εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸϲ καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτηϲ,
οἷϲιν ἐπὶ Ζεὺϲ θῆκε κακὸν μόρον, ὡϲ καὶ ὀπίϲϲω
ἀνθρώποιϲι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐϲϲομένοιϲι.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
μή με κάθιζ' Ἑλένη, φιλέουϲά περ· οὐδέ με πείϲειϲ.
ἤδη γάρ μοι θυμὸϲ ἐπέϲϲυται ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεϲϲ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντοϲ ἔχουϲιν.
ἀλλὰ ϲύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέϲθω δὲ καὶ αὐτόϲ,
ὥϲ κεν ἔμ' ἔντοϲθεν πόλιοϲ καταμάρψῃ ἐόντα.
καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκον δὲ ἐλεύϲομαι, ὄφρα ἴδωμαι
οἰκῆαϲ ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
οὐ γάρ τ' οἶδ', ἢ ἔτι ϲφιν ὑπότροποϲ ἵξομαι αὖτιϲ,

V. L. 348 ἔνθά με ACDHMN Et. Mg. 126, 12. — 349 τάδέ HL. τεκμήραντο C. θεοὶ διετεκμήραντο D. — 350 ὤφειλον L. ὤφελον HM Lips. ὄφελλον O. — 351 ὃϲ ACDEGMO Mor. Harl. Townl. Vrat. a. ὃϲ ῥ' HN Lips. ὃϲ ῥ' L. ὅϲ τ' Vrat. b. ἤδηι D. ᾔδη GL. — 352 οὔτ' ἂρ bis ADEGLMNO οὐτὰρ H. ὀπίϲϲωι A. — 353 τῶ ACGHLMNO: τῷ DE. καί μιν ADGHLMO Harl. Vrat. b. Mosc. 1. κέν μιν CEN Lips. γρ. καί μιν A. — 354 ἔπι A. ἐνὶ N. — 355 δάερ HN. ἀμφιβέβηκε O. — 356 ἐμοῖο E bis O. ἄτηϲ: ἀρχῆϲ Vrat. c. Apollon. de Synt. 133, 6. — 357 ἔπι GS. ἐπι CDH. ὥϲ κεν NS Cant. — 358 ἐϲϲομένοιϲι ACDGMNO. — 359 κορυθαίολοϲ A. κορυθαιόλοϲ D. — 362 τρῴεϲϲ' L. τρώεϲιν GM. τρώεϲϲιν Lips. ἐμοῖο EL. ἔχουϲι N. — 364 ἔντοϲθε CDHO Lips. πτόλιοϲ O. πόληοϲ H. — 365 οἰκόνδε ἐλεύϲομαι O. οἶκονδ' ἐλεύϲομαι EM 1. man. N Lips. Vrat. b. οἶκονδ' ἐλεύϲομαι G. οἶκονδ'ἐ, λευϲομαι M ex corr. οἶκονδ' ἐϲελεύϲομαι ACDHL Cant. Harl. Vrat. a. A. Apoll. de Synt. 341, 1. ὄφρ' ἂν ἴδωμαι M. Lips. ὄφρα ἴδωμεν Et. Gud. 421, 25. Ammon. de Diff. s. v. οἰκῆαϲ. ὄφρα ἴδω H. — 367 οὐ γὰρ ἔτ' οἶδ' Mosc. 3. οὐ γὰρ ἔτι οἶδ' D. οὐ γὰρ ἔτ' οἶδα H. * ἤ: εἰ ACDEGHLMNO. αὖθιϲ C Apoll. Lex. 159, 35.

A. c. 354 ἄγε νῦν: οὕτωϲ νῦν αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. alii fortasse δή. — 355 ἐπεί ϲε Herodianus: alii ἐπεὶ ϲέ. — 356 ἄτηϲ Aristarchus: Zenodotus ἀρχῆϲ, conf. Schol. Γ 300, Ω 28. — 357 ἐπὶ Heracleo et Alexio: ἔπι Ptolem. Ascalonita. — 365 οἶκον δὲ ἐλεύϲομαι Ahrens. de hiatus Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 22. genuinam lectionem putat esse. cui assentior, conf. H. T. 223. — 367 ἔτι ϲφιν Herodianus, non ἐτί ϲφιν.

ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερϲὶ θεοὶ δαμόωϲιν Ἀχαιῶν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμουϲ εὖ ναιετάονταϲ,
οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροιϲιν,
ἀλλ' ἥ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐυπέπλῳ
πύργῳ ἐφεϲτήκει γοόωϲα τε μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ' ὡϲ οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
ἔϲτη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇϲιν ἔειπεν·
εἰ δ' ἄγε μοι δμῳαὶ νημέρτεα μυθήϲαϲθε·
πῇ ἔβη Ἀνδρωμάχη λευκώλενοϲ ἐκ μεγάροιο;
ἠέ πῃ ἐϲ γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων,
ἢ ἐϲ Ἀθηναίηϲ ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι
Τρῳαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάϲκονται;
τὸν δ' αὖτ' ὀτρηρὴ ταμίη πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγαϲ ἀληθέα μυθήϲαϲθαι,
οὔτέ πῃ ἐϲ γαλόων οὔτ' εἰνατέρων ἐυπέπλων
οὔτ' ἐϲ Ἀθηναίηϲ ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι
Τρῳαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάϲκονται,
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουϲε

V. L. 368 *ἤ: libri ἤ . μ': δ' O. — 369 ὡϲ A. κορυθαίολοϲ A. κορυθαιόλοϲ C 1. man. D. — 370 εὖ ναιετάονταϲ CDGLMNOS. εὐναιετάονταϲ AH. — 371 μεγάροιϲι DN. — 372 ἀλλ' αὕτη G ex corr. ξὺμπαιδὶ C. ξυμπαιδὶ DH, conf. ι 199 ϲυμπαιϲὶ L, ϲὺμπαιδὶ Hesych. IV, 120. Π 248 ξυμπᾶϲι D Pal., ϲυμπᾶϲι C. Ξ 296 ϲυμφόρτον L. ι 332 ϲυμμοχλὸν PS. κ 42 ϲυγχεῖραϲ A. K 19 ϲυμμῆτιν CDHL Townl. C 213 κεμπωϲ Pal. Φ 145 ἐμφρεϲὶ A. λ 257 ἐμπύλω A. δ 671 ἐμπορθμῷ A. T 251 ἐγχειρί A. ἐϋπέπλῳ CDEGLOS. — 373 ἐφεϲτήκει G Et. Mg. 697, 35: ἐφειϲτήκει ACDEH 1. man. LMNOS Apoll. Lex. 137, 33. ἐφϊϲτήκει H ex corr. — 375 δμωιῇϲιν A: ceteri δμωῇϲιν. — 376 μυθήϲαϲθαι LMS. — 377 πῆ AEHMO Apoll. de Synt. 21, 25; de Coni. 517, 18; de Adv. 616, 14. Et. Mg. 512, 25; 669, 13. Et. Gud. 464, 48. Schol. O 171, P 643: πῆ CDGLN Cram. Ep. 104, 22; 352, 7; 384, 30. An. Ox. III, 267, 21. Apoll. Lex. 131, 8. Ammon. de Diff. s. v. πῆ. ποῖ Thomas Mag. s. v. ὅποι. — 378 πῃ AEH: ceteri πη. ἐϋπέπλων ACDEGHLS Et. Mg. 302, 16. Eust. 1042, 15: εὐπέπλων MNO. — 379 ἔνθά περ ACHN. — 380 τρωιαὶ AL. εὐπλόκαμοι E bis GLMO. post hunc in A insertus est versus, qui legitur 386. — 381 προϲ AC. ἔειπε N. — 382 ἕκτωρ M. ἐπεί μ' ἄνωγαϲ N. — 383 οὔτέ ACGHMN. οὔτ' ἄρ πη L. πῃ AMN: ceteri πη. ἢ εἰνατέρων S. ἐϋπέπλων ACDGHLS. — 384 ἔνθά περ ACHL. — 385 τρωιαὶ AL. εὐπλόκαμοι GHMO. — 386 πῦργον G. ἄκουϲε ACDGHLMNO.

A. c. 369 de κορυθαιόλοϲ, quod h. l. duo boni libri exhibent, et multis locis etiam Venetus A, conf. H. T. 421. — 373 ἐφειϲτήκει: ἐφεϲτήκει Aristarchus. — 375 δμῳῇϲιν veteres, conf. H. U. pg. 214.

τείρεϲθαι Τρῶαϲ, μέγα δὲ κράτοϲ εἶναι Ἀχαιῶν.
ἣ μὲν δὴ πρὸϲ τεῖχοϲ ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μαινομένῃ εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
ἦ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέϲϲυτο δώματοϲ Ἕκτωρ
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτιϲ ἐυκτιμένας κατ' ἀγυιάϲ.
εὖτε πύλαϲ ἵκανε διερχόμενοϲ μέγα ἄϲτυ,
Ϲκαιάϲ, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξίμεναι πεδίον δέ,
ἔνθ' ἄλοχοϲ πολύδωροϲ ἐναντίη ἦλθε θέουϲα
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτοροϲ Ἠετίωνοϲ,
Ἠετίων, ὃϲ ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέϲϲῃ,
Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεϲϲ' ἄνδρεϲϲιν ἀνάϲϲων·
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι χαλκοκορυϲτῇ.
ἥ οἱ ἔπειτ' ἤντηϲ', ἅμα δ' ἀμφίπολοϲ κίεν αὐτῇ
παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουϲ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτωϲ,
Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀϲτέρι καλῷ,
τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεϲκε Ϲκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀϲτυάνακτ'· οἶοϲ γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.
ἦ τοι ὃ μὲν μείδηϲεν ἰδὼν ἐϲ παῖδα ϲιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίϲτατο δάκρυ χέουϲα,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
δαιμόνιε, φθίϲει ϲε τὸ ϲὸν μένοϲ, οὐδ' ἐλεαίρειϲ

V. L. 387 τρῷαϲ GL. — 388 ἣ μὲν C. προϲ A. — 390 ἦ ῥὰ CDHLMN. ὃ δ' D. ὅδ' CGHLMN. — 391 αὖθιϲ C. εὐκτιμέναϲ O. καταγυιάϲ D. — 392 εὖτέ τε M. εὖτε δὲ N. — 393 τῇ ἄρ' CGLMN Barocc. Harl. Mosc. 1. τῇ ἀρ DHO. τῆι ἀρ A. τῇδ' ἀρ S Cant. Vrat. A. διεξιέναι MN. διεξιέμεναι C. διεξέμεναι DH. πεδίον δὲ A: πεδίοιο D. — 394 ἄλοχοϲ πολύεδνοϲ Mor. e glossa. — 396 ὑποπλάκῳ CDEGHMNO Lips. — 397 ὑποπλακίη O (sic). ὑπὸ πλακίη D et ex corr. πλακίω. Κιλίκεϲιν E. κιλίκεϲ' MO. ἄνδραϲιν G. ἄνδραϲϲιν Mor. ἄνδρεϲιν M. — 398 χαλκοκορυϲτῆι A. — 399 κῖεν D. — 400 ἐπὶ: ἐνὶ EGL Barocc. κόλπῳ: κόλπον CHNS Lips. conf. I. H. Voss. ad Hymn. in Cererem 187. αὔτωϲ CHLN Townl. αὐτωϲ A. in D non liquet utrum sit αὔτωϲ an αὕτωϲ. αὕτωϲ EGMO. — 402 ῥ' omitt. DG. τόν ῥ' ἄκτωρ H. καμάνδριον C post ras. H post ras. LM. — 403 οἶοϲ: αὐτὸϲ Schol. Ξ 424. ἐρύατο Vrat. c. ἴλιον ἱρὴν Barocc. — 404 μείδιϲεν N. — 405 δακρυχέουϲα libri. δακρυχέουϲα O. — 406 ἄρά οἱ N. ἄρ οἱ Lips. ὀνόμαζε ACDGHLNO. — 407 φθείϲει A Cram. Ep. 427, 1.

A. c. 390 ἦ: φῆ Passovius, conf. Lehrs. Arist. pg. 105. — 393 τῇ ἄρ' dedi ex libris optimis, quum γάρ quod vulgo scribunt, non nisi hiatus causa positum videatur, vide Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 501. — 402, 403 ἄμφω πρέποντα Schol. BLV.

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
ϲεῦ ἔϲομαι· τάχα γάρ ϲε κατακτανέουϲιν Ἀχαιοὶ
πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
ϲεῦ ἀφαμαρτούϲῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
ἔϲται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν ϲύ γε πότμον ἐπίϲπῃϲ,
ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔϲτι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἤ τοι γὰρ πατέρ' ἁμὸν ἀπέκτανε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
ἐκ δὲ πόλιν πέρϲεν Κιλίκων εὖ ναιετόωϲαν,
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα,
οὐδέ μιν ἐξενάριξε, ϲεβάϲϲατο γὰρ τό γε θυμῷ,
ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε ϲὺν ἔντεϲι δαιδαλέοιϲιν
ἠδ' ἐπὶ ϲῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέαϲ ἐφύτευϲαν
νύμφαι ὀρεϲτιάδεϲ, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο.
οἳ δέ μοι ἑπτὰ καϲίγνητοι ἔϲαν ἐν μεγάροιϲιν,
οἱ μὲν πάντεϲ ἰῷ κίον ἤματι Ἄϊδοϲ εἴϲω·
πάνταϲ γὰρ κατέπεφνε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
βουϲὶν ἐπ' εἰλιπόδεϲϲι καὶ ἀργεννῇϲ ὀίεϲϲι.
μητέρα δ', ἣ βαϲίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέϲϲῃ,
τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοιϲι κτεάτεϲϲιν,
ἂψ ὅ γε τὴν ἀπέλυϲε λαβὼν ἀπερείϲι' ἄποινα,
πατρὸϲ δ' ἐν μεγάροιϲι βάλ' Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ, ἀτὰρ ϲύ μοί ἐϲϲι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

V. l. 408 ἢ τάχα L. — 410 δὲ κέρδιον MN. — 411 ἀμαρτούϲῃ GL Lips. οὐχ ἔτ' ἄλλη D. — 412 ἐπεὶ ἂν: ἐπειδὰν L. — 413 οὐδέ μοι ἐϲτὶ ACDEGHLMNO Schol. Soph. Ai. 514. — 414 ἀμὸν DGHLM: ἁμὸν AC Apoll. de Pron. 142 B. ἐμὸν O Lips. Cant. πατέρα 'μον Vrat. A. ἤτοι μὲν γὰρ ἐμὸν πατέρ' ἔκτανε N. idem fortasse voluit Eustathius cum exhibet ἤτοι μὲν γὰρ πατέρα ἐμὸν ἀπέκτανε. ἀπέκτεινε GM. — 415 πέρϲε GNO. πέρϲαι H. εὖ ναιετάωϲαν ACDGMNS. εὖ ναιετάουϲαν ELO ex corr. Barocc. Mor. Vrat. c. εὐναιετάωϲαν H. — 416 κατα ACDL. δὲ κτάνεν Et. Gud. 678, 41. — 417 ἐξενάριξεν D. ϲεβάϲατο GL. ϲεβάϲϲατό γαρ A. — 418 κατέκηε C Schol. Soph. Ai. 574. κατέκηεν L. κατέκηεν D. κατέκαιε S Cant. μῖν κατέθηκε G. ϲυντεύχεϲι D. δαιδαλέοιϲι N. — 419 ἦδ' M. ἐπι A. ἔχευεν DM. ἔχευε O. — 421 οἱ AC post. ras. ἔϲϲαν H. — 422 ἤματι D. — 423 ἀχιλεύϲ C. — 424 ἐπειλιπόδεϲϲι D. ἀργεννῆϲ' O. ἀργενῆϲ CD. ἀργενῇϲ M. ὀΐεϲϲι A Ambr. CDGHNO. — 425 ὑποπλάκῳ ACDEGHNO, conf. 396. — 426 ἤγαγεν CG. ΑΛΛΟΙϹΙΝ Ambros. κτεάτοιϲι D. — 429 αὐτὰρ O. ϲύ μοι ἐϲϲὶ ACDEGHLMNO Schol. Soph. Ai. 514.

A. c. 408 ὅτι τινὲϲ γράφουϲι καὶ ἐμὸν μόρον οὐκ εὖ Schol. A, conf. Schol. Ω 773. — 414 ἀμὸν Demetrius: ἁμὸν Apollonius. — 415 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ο̄ ναιετόωϲαν Didymus. — 422 ἰῷ Aristarchus, non ἴῳ, conf. Eust. 652, 51.

ἠδὲ καϲίγνητοϲ, ϲὺ δέ μοι θαλερὸϲ παρακοίτηϲ.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃϲ χήρην τε γυναῖκα·
λαὸν δὲ ϲτῆϲον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιϲτα
ἀμβατόϲ ἐϲτι πόλιϲ καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχοϲ.
τρὶϲ γὰρ τῇ γ' ἐλθόντεϲ ἐπειρήϲανθ' οἱ ἄριϲτοι
ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
ἠδ' ἀμφ' Ἀτρείδαϲ καὶ Τυδέοϲ ἄλκιμον υἱόν·
ἤ πού τίϲ ϲφιν ἔνιϲπε θεοπροπίων εὖ εἰδώϲ,
ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸϲ ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶϲ
αἰδέομαι Τρῶαϲ καὶ Τρῳάδαϲ ἑλκεϲιπέπλουϲ,
αἴ κε κακὸϲ ὣϲ νόϲφιν ἀλυϲκάζω πολέμοιο·
οὐδέ με θυμὸϲ ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐϲθλὸϲ
αἰεὶ καὶ πρώτοιϲι μετὰ Τρώεϲϲι μάχεϲθαι,
ἀρνύμενοϲ πατρόϲ τε μέγα κλέοϲ ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔϲϲεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιοϲ ἱρὴ
καὶ Πρίαμοϲ καὶ λαὸϲ ἐυμμελίω Πριάμοιο.
ἀλλ' οὔ μοι Τρώων τόϲϲον μέλει ἄλγοϲ ὀπίϲϲω,

V. l. 430 παρακοίτιϲ G. παράκοιτιϲ M. — 431 ἐπι A. — 432 θήῃϲ AO Townl. Vrat. b. Cram. Epim. 430, 29. θήηϲ DH. ΘΗΙΗϹ Ambros. θείηϲ CGLMNS Lipś. Schol. Soph. Ai. 449. — 434 ἄμβατόϲ CS. — 435 τῇ γ': τῇ δ' H Townl. τῇγ' ἐλθόντεϲ γρ. καὶ διὰ τοῦ δ̄ καὶ διὰ τοῦ γ̄ A in marg. — 438 ἣ L. που ACDGLNO. τίϲ: τί AM Vrat. c. θεοπροπίαϲ CG Barocc. Mor. θεοπροπέων D Lips. θεοπρέων L. — 440 κορυθαιόλοϲ D. — 441 μέλλει O. — 442 τρῷαϲ GL. τρωϊάδαϲ ACDE bis GMN. ἑλκεϲιπέπλουϲ A. — 443 ὡϲ AD. γρ. καὶ κακὸϲ ᾇ Eust. 654, 46. γρ. κακὸϲ ἅ, ἤγουν καθὰ κακόϲ L. — 444 οὐδὲ μὲ A. οὐδ' ἐμὲ Townl. Mosc. 2. ἀνώγει N. — 445 τρώεϲϲι GL. — 446 ἠδ': καὶ E Lips. — 447 εὖ μὲν ἐγὼ CGL Vrat. b. Mosc. 2. τόδε: τόγε Mosc. 1. κατα AD. — 448 ἔϲϲετ' G. ὅτάν DGNO. — 449 ἐϋμμελίωι A. εὐμελίωι D. ἐϋμελίω GO Townl. ἐϋμμελίου CL. — 450 οὔτι μοι G omisso ἄλγοϲ. τρῴων GL. ὀπίϲϲωι A. ὀπῖϲω D.

A. c. 432 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ η̄ θήῃϲ Didymus, conf. H. T. 406. τὸ δὲ θείηϲ, ὃ δὴ κοινῶϲ τῇ εῑ διφθόγγῳ παραλήγεται, πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ η̄ γράφουϲιν ἐν τῇ παραληγούϲῃ Eust. 653, 42. — 433—439 ἀθετοῦνται ϲτίχοι ἑπτά Aristonicus. — 434 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἀμβατόϲ. καλλίϲτρατοϲ διὰ τοῦ η̄ ἀμβάτη Didymus. — 437 Ἀτρείδαϲ: ὁ Ἰξίων ἐν τῷ πρὸϲ τοὺϲ ἠθετημένουϲ Ἀτρείδα προφέρεται (sc. ὡϲ Ἀριϲτάρχειον) δυϊκῶϲ Didymus. — 439 αὐτῶν: ἐν ἐνίοιϲ ἤ νυ καὶ αὐτούϲ Schol. A.

οὔτ' αὐτῆϲ Ἑκάβηϲ οὔτε Πριάμοιο ἄνακτοϲ,
οὔτε καϲιγνήτων, οἵ κεν πολέεϲ τε καὶ ἐϲθλοὶ
ἐν κονίῃϲι πέϲοιεν ὑπ' ἀνδράϲι δυϲμενέεϲϲιν,
ὅϲϲον ϲεῦ, ὅτε κέν τιϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
δακρυόεϲϲαν ἄγηται ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούραϲ.
× καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦϲα πρὸϲ ἄλληϲ ἱϲτὸν ὑφαίνοιϲ,
καί κεν ὕδωρ φορέοιϲ Μεϲϲηΐδοϲ ἢ Ὑπερείηϲ
πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείϲετ' ἀνάγκη.
καί ποτέ τιϲ εἴπῃϲιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουϲαν·
Ἕκτοροϲ ἥδε γυνή, ὃϲ ἀριϲτεύεϲκε μάχεϲθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο. ×
ὥϲ ποτέ τιϲ ἐρέει· ϲοὶ δ' αὖ νέον ἔϲϲεται ἄλγοϲ
χήτει τοιοῦδ' ἀνδρόϲ, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
πρίν γέ τι ϲῆϲ τε βοῆϲ ϲοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέϲθαι.
× ὣϲ εἰπὼν οὗ παιδὸϲ ὀρέξατο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ. ×
ἂψ δ' ὁ πάιϲ πρὸϲ κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνηϲ
ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸϲ φίλου ὄψιν ἀτυχθείϲ,
ταρβήϲαϲ χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,

V. L. 451 οὔτ' ἑκάβηϲ αὐτῆϲ H. — 452 πολέεϲ τὲ AM. — 453 ὑπ': ἐπ' Mosc. 1. δυϲμενέεϲϲι D. — 454 ϲεῖ' CHL post ras. MN. ϲεῖ' (o supra) A. ϲεῖ DS. ϲεῖο GO. — 456 ἄργεϊ G. ἄργεϊ οὖϲα C Townl. Vrat. A. Mosc. 1. 2. ἰοῦϲα (ε supra) H. ἰοῦϲα O et supra ἢ ἐοῦϲα. ἄλλῃϲ HN. ἄλλαιϲ G. ὑφαίνῃϲ L Lips. 1. man. Mosc. 3. ὑφαίνειϲ D. — 457 φορέειϲ (οι supra) A. φορέῃϲ LO. μεϲηΐδοϲ G. — 458 ἐπικείϲεται EM. — 459 καὶ τότε H. καταδακρυχέουϲαν DGHLMNO. δακρυχέουϲαν E. — 460 ἣδε A. — 461 τρώων GL. ἀμφὶ μάχοντο Vrat. c. Mosc. 3. — 463 χήτει ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 166, 28; 167, 33. — 464 τεθνειῶτα CDEGMNS. τεθνειῶτα (ηι supra) A. τεθνειῶτα (η supra) O. κατα CDGL. καλύπτει D. καλύψαι NS Cant. — 465 γέ τι ADLN Mosc. 2. γέ τοι Mosc. 1. γ' ἔτι CGMOS. γέ τι et γ' ἔτι E. ϲοῦ τ' ἑλκυθμοῖο D. ἑλκυθμοῖο GLMN Mor. Barocc. Mosc. 1. 3. ἑλκυθμοῖο (η supra) C. — 466 ὥϲ A. — 467 εὐζώνοιο EM. — 468 φίλον N Schol. Nicandr. Alex. 193. — 469 τε ἠδὲ GO. τ' ἠδὲ N Townl. ἱππιοχαίτην A.

A. c. 454 in caesura semiternaria ϲεῦ, non ϲεῖ' scribendum est, ut Τ 273, Φ 398, ο 19, ρ 43. conf. Α 541, Ζ 409, 411, Ι 426, Ϲ 77, Τ 62, Υ 349, Χ 432, Ω 371, ϲ 268, Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 500. — 463 causam non intelligo, cur recentiores fere omnes χήτει, quod librorum consensus tuetur, in χητεῖ mutaverint, conf. H. U. 71. — 465 Dionysius Sidonius, Alexio, Heracleo γέ τι: γ' ἔτι Ptol. Ascalonita, ab Herodiano reprehensus.

δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήςας.
ἐκ δ' ἐγέλαςςε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωςαν·
αὐτὰρ ὅ γ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύςε πῆλέ τε χερςίν,
εἶπεν ἐπευξάμενος Διί τ' ἄλλοιςίν τε θεοῖςι·
Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέςθαι
παῖδ' ἐμόν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεςςιν,
ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάςςειν·
καί ποτέ τις εἴποι πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
κτείνας δήιον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερςὶν ἔθηκε
παῖδ' ἑόν· ἣ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάςαςα· πόςις δ'ἐλέηςε νοήςας,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶςαν ἀνὴρ Ἄϊδι προϊάψει·
μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,

V. L. 471 δ' ἐγέλαςε GHMN. δὲ γέλαςςε O. — 474 κῦςε EGHMN. πῆλε τὲ CNO. πάλλε O 1. man. — 475 εἶπε τ' N. ἄλλοιςί DGMNO Lips. θεοῖςι ACDGO. — 476 ἄλλοί τε AM. ἄλλοι τὲ N. δὴ omitt. O. — 477 ἀριπρεπέα A. τρῴεςςιν L. — 478 βίην τ' ἀγαθὸν AELO Mor. Harl. Vrat. a. c. βίην ἀγαθόν τε GHMN Lips. Barocc. Mosc. 1. 2. βίην τ' ἀγαθόν τε C. βοὴν ἀγαθόν τε D. ἄλλοι ὧδε βίην ἀγαθόν τε A. — 479 εἴπῃ L Rhet. Gr. III, 154, 27. εἴποι Schol. N 352. εἴπῃςι A. ceteri εἴπηςι. γ' ὅδε: δ' ὅγε ACDEGHLMNO Schol. Γ 43, N 352. δ' ὅδε πολλὸν ἀρείων Rhet. Gr. III, 154, 27. ἀμείνω Schol. N 352. — 480 πολέμου δ' H. φέρει H. — 482 ὡς A. ἔθηκε ACEGMO. — 483 ἧδ' CGHLMNO. — 484 ἐλέηςε: ἐλέαιρε DM Lips. Harl. Mosc. 1. — 485 κατέρεψεν G. ὀνόμαζε ACDGHLNO. — 486 μοί γε G. μοι CLMN. λίαν LN. — 487 τις CMN. — 488 οὔτινα φημὶ ADGHLNO Et. Mg. 589, 29. οὔτινά φημι CEM Schol. A 3, α 34. Zonar. Lex. 1369. Apoll. Lex. 113, 12. πεφευγμένον Apoll. Lex. 113, 12.

A. c. 475 εἶπεν: ἀρίςταρχος διὰ τοῦ δ εἶπε δ' ἐπευξάμενος Didymus. — 479 εἴποι, non εἴπηςι hoc loco scribendum est, nam πατρός apud poëtam nusquam primam habet correptam, conf. H. U. 9. optativum εἴποι et hoc loco et ad N 352 profert Nicanor, quem memoria lapsum esse non facile adducor ut credam. quodsi coniunctivo opus esset, εἴπῃ esset scribendum, sed precationi magis accomodatus est optativus, quam coniunctivus loco indicativi futuri positus. ἀρίςταρχος πατρὸς γ' ὅδε Didymus.

οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐcθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰc οἶκον ἰοῦcα τὰ c' αὐτῆc ἔργα κόμιζε,
ἱcτόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοιcι κέλευε
ἔργον ἐποίχεcθαι· πόλεμοc δ' ἄνδρεccι μελήcει
πᾶcιν, ἐμοὶ δὲ μάλιcτα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάαcιν.
ὣc ἄρα φωνήcαc κόρυθ' εἵλετο φαίδιμοc Ἕκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχοc δὲ φίλη οἶκον δὲ βεβήκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουcα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμουc εὖ ναιετάονταc
Ἕκτοροc ἀνδροφόνοιο, κιχήcατο δ' ἔνδοθι πολλὰc
ἀμφιπόλουc, τῇcιν δὲ γόον πάcῃcιν ἐνῶρcεν.
αἳ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεcθαι προφυγόντα μένοc καὶ χεῖραc Ἀχαιῶν.
οὐδὲ Πάριc δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖcι δόμοιcιν,
ἀλλ' ὅ γ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
cεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄcτυ ποcὶ κραιπνοῖcι πεποιθώc.
ὡc δ' ὅτε τιc cτατὸc ἵπποc ἀκοcτήcαc ἐπὶ φάτνῃ,

V. L. 489 ταπρῶτα L. ταπρῶτα EGN. — 490 τὰ c' αὐτῆc D: τὰ cαυτῆc ACEGHLMNOS Et. Mg. 370, 10. Zonar. Lex. 868. Cram. An. Par. IV, 255, 5. Schol. Soph. Ai. 292. Hesych. III, 184. — 493 τοὶ: οἳ G. ἐκγεγάαcιν CGM Vrat. b. 1. man. Mosc. 1. ἐγγεγάαcι D. ἐνγεγάαcιν A. — 494 ὡc A. — 495 οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGMNO. οἶκονδε EL. οἶκονδ' ἐβεβήκει H Mosc. 1. — 496 κατα DLNO. δάκρυ' D. δακρυχέουcα HNO. — 497 εὖ, ναιετάονταc A. εὖ ναιετάονταc CGNO. εὐναιετάονταc DLM. — 499 τῇcι DEGMNO Lips. πᾶcιν L. — 500 est in margine cod. O. αἳ μὲν C. ζωὸν E. γόων ENO Lips. Cant. Vrat. b. c. Mosc. 2: ceteri γόον cum Apoll. Lex. 170, 8. Et. Mg. 238, 23. Zonar. Lex. 449. Schol. ν 265. ἐνι A. — 501 ἔτι φάντο Mor. — 503 δόμοιcι AD. — 505 cεύετ' N. cεύατο G. — 506 τίc CDM. φάτνῃ: φάτνηc Et. Mg. 51, 11.

A. c. 489 τὰ πρῶτα: τινὲc πρωτά, ὡc γνωτά, ἵν' ᾖ τὰ πεπρωμένα, οὐχ ὑγιῶc Schol. A. conf. Cram. Epim. 340, 8 πρωτὸc γὰρ ὀξυτόνωc ὁ πεπρωμένοc ὑποπεπτωκώc (τῇ πεπρωμένῃ ὑποπεπτωκώc?), ὅθεν καὶ ἐτόλμηcάν τινεc ἀναγινώcκειν „ἐπὴν τὰ πρωτὰ γένηται" κατὰ πεπρωμένην. — 490 τὰ c' αὐτῆc, cf. H. U. 139. — 490—493 asterisci: ὀρθῶc hoc loco et φ 350; κακῶc α 356—359, conf. Schol. α 356. — 493 verborum ordinem propter digammum vocis Ἰλίῳ invertit Bekkerus praeeunte Hoffmanno, et scribit πᾶcι μάλιcτα δ' ἐμοί, quod legitur α 359, φ 353, idque probavit Friedlaender. in Iahnii Annalibus, 1859, pg. 817. quibus non assentior, cui certum ac deliberatum est, ultra recensiones Alexandrinorum nullo pacto regredi. — 500 γόον Apollonius et Herodianus, conf. Et. Mg. 238, 23. — 506—511 asterisci: κακῶc O 263—268.

δεϲμὸν ἀποῤῥήξαϲ, θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθὼϲ λούεϲθαι ἐυῤῥεῖοϲ ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοιϲ ἀΐϲϲονται· ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώϲ,
ῥίμφά ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣϲ υἱὸϲ Πριάμοιο Πάριϲ κατὰ Περγάμου ἄκρηϲ,
τεύχεϲι παμφαίνων ὥϲ τ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
καγχαλόων, ταχέεϲ δὲ πόδεϲ φέρον, αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
ϲτρέψεϲθ' ἐκ χώρηϲ, ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικί.
τὸν πρότεροϲ προϲέειπεν Ἀλέξανδροϲ θεοειδήϲ·
ἠθεῖ', ἦ μάλα δή ϲε καὶ ἐϲϲύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίϲιμον, ὡϲ ἐκέλευεϲ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
δαιμόνι', οὐκ ἄν τίϲ τοι ἀνήρ, ὃϲ ἐναίϲιμοϲ εἴη,
ἔργον ἀτιμήϲειε μάχηϲ, ἐπεὶ ἄλκιμόϲ ἐϲϲι·
ἀλλὰ ἑκὼν μεθιεῖϲ τε καὶ οὐκ ἐθέλειϲ· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ ϲέθεν αἴϲχε' ἀκούω
πρὸϲ Τρώων, οἳ ἔχουϲι πολὺν πόνον εἵνεκα ϲεῖο.
ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπιϲθεν ἀρεϲϲόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺϲ

V. l. 507 δεϲμὸν δ' G. δεϲμὰ διαρρήξαϲ Et. Mg. 51, 12. θείῃ (vel θείη) ADGHLMNO Cant. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. Suidas I, 1, 171, 15. Et. Mg. 51, 12: θείει CE bis Lips. Hesych. I, 102. πεδίονδε Et. Mg. 51, 12. — 508 εὐρεῖοϲ O. ἐΰρρηοϲ N. — 510 ἀΐϲονται L. ὃ δ' D 2. man. LMNO. ὅδ' CG. ἀγλαίηφι CEH. ἀγλαιΐφι D 1. man. ἀγλαηΐφι D 2. man. — 511 ῥίμφά ἑ ACDHLN. ῥίμφα ἓ G. — 512 πάϊϲ D 1. man. pro πάριϲ. — 513 τεύχεϲϲι M. ὥϲ τ' L Vrat. c.: ceteri ὥϲτ'. ἐμβεβήκει H. — 514 δ' ἓ πόδεϲ G Mor. — 515 ἄρ CGLMNO. ἀρ A. ἔμελλε ACGHNO. — 516 ϲτρέψαϲθαι G. — 518 ἤ θεῖ' Vrat. c. ἤ D. — 519 αἰνέϲιμον N. ἐκέλευεϲ: ἐκέλευϲαϲ GNO. — 521 δαιμόνιε DG. τίϲ ϲοι Bekk. An. 177, 1. τιϲ τοι CL. αἰνέϲιμοϲ MN. εἴηι A. — 522 τοὔργον Vrat. b. ἄλκιμοϲ ἐϲϲί GLNO. — 523 ἀλλ' D. μεθίειϲ ACDE bis GHMOS Bekk. An. 577, 3. μεθίηϲ LN Lips. Vrat. b. γράφεται δὲ καὶ νῦν τὸ μεθίειϲ ἐν τῇ ληγούϲῃ καὶ διὰ τοῦ η Eust. 660, 15, conf. ad Ε 880. — 524 ὅθ' (τι) A. ὑπερ A. — 525 τρῴων GL. — 526 τὰ δ': τὸ δ' N Vrat. b.

A. c. 507 conf. G. Hermann. Opusc. II, 43. — 511 Zenodotus ῥίμφ' ἑὰ γοῦνα φέρει, conf. Ariston. ad Ο 405, Ρ 700, Ϲ 148. Ποϲειδώνιοϲ ὁ ἀναγνωϲτὴϲ Ἀριϲτάρχου ἄνευ διαιρέϲεωϲ τὸ ε ψιλῶϲ προφέρεται (ῥίμφαε γοῦνα) Aristonicus. — 518 ἠθεῖ': Ἀρίϲταρχοϲ προπεριϲπᾷ Herodianus.

δώῃ ἐπουρανίοιϲι θεοῖϲ αἰειγενέτῃϲι
κρητῆρα ϲτήϲαϲθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροιϲιν,
ἐκ Τροίηϲ ἐλάϲανταϲ ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.

ΙΛΙΑΔΟϹ Η.

Ὣϲ εἰπὼν πυλέων ἐξέϲϲυτο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ,
τῷ δ' ἅμ' Ἀλέξανδροϲ κί' ἀδελφεόϲ· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμαϲαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι.
ὡϲ δὲ θεὸϲ ναύτῃϲιν ἐελδομένοιϲιν ἔδωκεν
οὖρον, ἐπεί κε κάμωϲιν ἐυξέϲτῃϲ ἐλάτῃϲι
πόντον ἐλαύνοντεϲ, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὣϲ ἄρα τὼ Τρώεϲϲιν ἐελδομένοιϲι φανήτην.
ἔνθ' ἑλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτοϲ,
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέϲθιον, ὃν κορυνήτηϲ
γείνατ' Ἀρηΐθοοϲ καὶ Φυλομέδουϲα βοῶπιϲ·
Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι

V. l. 527 δώῃ HMN. δώη CGL. δώιηι AD. διψη Zonar. Lex. 590. αἰειγενέτηιϲι A. αἰειγενέτῃϲι CDGHO. αἰηγενέτηϲϊ N. — 528 ϲτήϲεϲθαι EH Vrat. b. Et. Mg. 329, 52. μεγάροιϲι D. — 529 ἐλάϲαντεϲ Lips. ἐλάϲαϲιν G. εὐκνήμιδαϲ DGMO.

V. l. 1 Ὡϲ A. — 3 μέμαϲϲαν G. πολεμίζειν ACDEGL Apoll. de Synt. 45, 6. Et. Mg. 91, 50 et 55: πολεμιζέμεν H. — 5 ἐπεί κε, κάμωϲιν A. ἐπεί κε κάμωϲιν CE Mosc. 1. ἐπὴν κεκάμωϲιν HL. ἐπῆν κεκάμωϲιν D. ἐπὰν κεκάμωϲιν G. ἐπήν κε κάμωϲι Mosc. 2. ἐπεὶ κεκάμωϲι Cant. ἐϋξέϲτῃϲ (οι) S. ἐλάτῃϲι ACDE Cram. Epim. 218, 22. — 6 ἐλαύνοντεϲ: γρ. ἐρέϲϲοντεϲ A Lips. ὑπο ACH. ὕπο G. — 7 ὡϲ A. τρῳεϲϲιν L. — 10 φυλομέδουϲα ACDH Vrat. b. φιλομέδουϲα GLS. — 11 ἕκτωρ δὲ δηϊονῆα G.

A. c. 5 ἐπεί κε: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἐπήν κε Didymus. ἐπήν κε Sidonius teste Schol. V. ὅτι ἔν τιϲι γράφεται ἐπήν. ἐὰν δὲ οὕτωϲ ἔχῃ, προενεκτέον ὑφ' ἓν κεκάμωϲιν ὡϲ λελάχωϲιν Aristonicus. cf. ad A 168. H. T. 294. — 6 ἐλαύνοντεϲ: κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ἐρέϲϲοντεϲ Didymus. ὑπὸ Herodianus, non ὕπο. — 7 τώ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τώ (Cod. τὸ) δυϊκῶϲ Didymus. ἀμμώνιοϲ ἐν τῷ πρὸϲ ἀθηνοκλέα „τοὶ τρώεϲϲι" προφέρεται πληθυντικῶϲ Didymus. ad προφέρεται supplendum est ὡϲ ἀριϲτάρχειον, vid. H. T. 103 sq. — 9 Ἄρνῃ Zenodotus.

αὐχέν᾽ ὑπὸ ϲτεφάνηϲ εὐχάλκου, λῦϲε δὲ γυῖα.
Γλαῦκοϲ δ᾽, Ἱππολόχοιο πάϊϲ, Λυκίων ἀγὸϲ ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
ὦμον· ὃ δ᾽ ἐξ ἵππων χαμάδιϲ πέϲε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺϲ δ᾽ ὡϲ οὖν ἐνόηϲε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη
Ἀργείουϲ ὀλέκονταϲ ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ,
βῆ ῥα κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξαϲα
Ἴλιον εἰϲ ἱερήν. τῇ δ᾽ ἀντίοϲ ὤρνυτ᾽ Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεϲϲι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοιϲι δὲ τώ γε ϲυναντέϲθην παρὰ φηγῷ.
τὴν πρότεροϲ προϲέειπεν ἄναξ Διὸϲ υἱὸϲ Ἀπόλλων·
τίπτε ϲὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸϲ θύγατερ μεγάλοιο,
ἦλθεϲ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο, μέγαϲ δέ ϲε θυμὸϲ ἀνῆκεν;
ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖϲι μάχηϲ ἑτεραλκέα νίκην
δῷϲ; ἐπεὶ οὔ τι Τρῶαϲ ἀπολλυμένουϲ ἐλεαίρειϲ.
ἀλλ᾽ εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
νῦν μὲν παύϲωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα
ϲήμερον· ὕϲτερον αὖτε μαχήϲοντ᾽, εἰϲ ὅ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωϲιν, ἐπεὶ ὣϲ φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτῃϲι, διαπραθέειν τόδε ἄϲτυ.
τὸν δ᾽ αὖτε προϲέειπε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·

V. l. 12 ὑπο A. ὑπὲρ Cant. ἐϋχάλκου S Apoll. Lex. 97, 13. εὐκύκλου D. λῦϲε: λῦϲαι D. λύντο S. — 14 κατα A. — 15 ἐπάλμενον D. — 16 ὃ δ᾽ D. ὅδ᾽ CGL. χαμάδηϲ G. λῦντο CDEG. — 17 τὸν δ᾽ ὡϲ οὖν L. — 18 ὀλέκοντα L post ras. ἀνὰ κρατερὴν ὑϲμίνην Vrat. b. — 19 ῥά DGL. — 20 ἱερὴν ACDHLS Cant. Barocc. Mor. Mosc. 1. 2. ἱρὴν G Draco de Metr. 54, 16. — 21 ἐκκατιδών ACDGHLS, conf. Δ 508. — 22 ϲυναντίϲθην G. παρά: περὶ S Cant. — 24 * δὴ αὖ: libri δ᾽ αὖ. θυγάτηρ C. — 25 Οὐλύμποιο: οὐλύμπου γε G. — 26 ἢ D. — 27 οὔτι ACDGHLS Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. alii οὔτοι. τρῷαϲ L. — 28 πείθοιο D. — 29 νῦν μὲν δὴ D. — 30 αὖτε: αὖ E. δ᾽ αὖτε D. μαχήϲονται L. libri εἰϲόκε. — 32 ἀθανάτοιϲι D 1. man. Cant. Harl. Vrat. b. c.

A. c. 12 ἀρίϲταρχοϲ λῦντο δὲ γυῖα Didymus, conf. 6, 16, B 135, 397, M 159, N 28, 117. — 15 Δεξιάδην: τινὲϲ δεξιάδην ἐπιάλμενον, ἤτοι ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐπιβαίνοντα Schol. BLV. conf. Et. Mg. 256, 11. Hesych. I, 474. Eust. 662, 4. εἴτε ὄνομα πατρωνυμικόν, εἴτε ποιότητοϲ ἢ τόπου ἐπίρρημα, δύναται καὶ τοῖϲ ἄνω καὶ τοῖϲ ἑπομένοιϲ ϲυνάπτεϲθαι Nicanor. — 16 λύντο Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι λύντο εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐλύθηϲαν. — 31 βαρυτονητέον τὸ ὥϲ Herodianus. — 32 ἀθανάτῃϲι: ἀθανάτοιϲι Zenodotus. Aristophanes ἀμφοτέρῃϲι. — 33 ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Aristonicus.

ὧδ' ἔϲτω ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουϲα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶαϲ καὶ Ἀχαιούϲ.
ἀλλ' ἄγε, πῶϲ μέμοναϲ πόλεμον καταπαυϲέμεν ἀνδρῶν;
τὴν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ Διὸϲ υἱὸϲ Ἀπόλλων·
Ἕκτοροϲ ὄρϲωμεν κρατερὸν μένοϲ ἱπποδάμοιο,
ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέϲϲεται οἰόθεν οἶοϲ
ἀντίβιον μαχέϲαϲθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἳ δέ κ' ἀγαϲϲάμενοι χαλκοκνήμιδεϲ Ἀχαιοὶ
οἶον ἐπόρϲειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη.
τῶν δ' Ἕλενοϲ, Πριάμοιο φίλοϲ παῖϲ, ϲύνθετο θυμῷ
βουλήν, ἥ ῥα θεοῖϲιν ἐφήνδανε μητιόωϲι·
ϲτῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰὼν καί μιν πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; καϲίγνητοϲ δέ τοί εἰμι·
ἄλλουϲ μὲν κάθιϲον Τρῶαϲ καὶ πάνταϲ Ἀχαιούϲ,
αὐτὸϲ δὲ προκάλεϲϲαι Ἀχαιῶν ὅϲ τιϲ ἄριϲτοϲ
ἀντίβιον μαχέϲαϲθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι·
οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπιϲπεῖν.
ὣϲ γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουϲα θεῶν αἰειγενετάων.
ὣϲ ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούϲαϲ,
καί ῥ' ἐϲ μέϲϲον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγαϲ,
μέϲϲου δουρὸϲ ἑλών· οἳ δ' ἱδρύνθηϲαν ἅπαντεϲ.
κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἷϲεν ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.
κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξοϲ Ἀπόλλων
ἑζέϲθην ὄρνιϲιν ἐοικότεϲ αἰγυπιοῖϲι

V. ι. 35 ἀπουλύμποιο A. μετά: κατὰ S Cant. τρῷαϲ L. — 36 ἀνδρῶν omitt. L. — 38 ὄρϲομεν CD. — 41 αγαϲάμενοι G. χαλκοκνήμιδεϲ A. — 43 ὥϲ A. — 44 ϲύνθετο: ξύνθετο Plutarchus de Genio Socratis 24. — 45 ἤ ῥὰ DL. ἐφῆνδανε A. μητιόωϲι AG. — 46 προϲ A. ἔειπε C. — 48 ἦ ῥὰ CL. νύ μοι τί CGL. νύ μοι τι DH. δέ τοι εἰμί ACDEGHL. — 49 κάθιζον L. τρῷαϲ L. — 52 γάρ πω τοι CGHL. γάρ πῶ τοι D. — 53 ὥϲ Eust. 1780, 20. ἐγὼ G. αἰειγενετάων A. — 54 ὥϲ A. * αὖτε χάρη: libri αὖτ' ἐχάρη. δ' ἄρ: γρ. δ' αὖτ' ἐχάρη L. — 55 μέϲον EG 1. man. τρῴων L. — 56 μέϲον G. οἵ δ' DLS. οἱ δ' A Cant. Vrat. b. Mosc. 1. vulgo τοὶ δ'. τοίδ' C. ἱδρύθηϲαν H. — 57 καδδ' CDGHL. εὐκνήμιδαϲ DG. — 58 καδδ' CDGHL. ἄρ AEGL. — 59 αἰγυπίοιϲι ACG.

A. c. 41 ἀγαϲϲάμενοι: ἀγαϲϲόμενοι Aristarchus. — 53 ἀθετεῖται Aristonicus.

φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναὶ
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
εἰς ὅ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε,
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.
ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγῃ,
δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·

V. L. 60 ἐφ': ἐν Barocc. Mor. Schol. Π 233. — 61 εἵατο CD. — 62 πεφρικυῖαι: γρ. καὶ βεβριθυῖαι A. — 63 ἐπιφρὶξ CDE 664, 57; 665, 1; 4 GHL post ras. ἐπὶ φρὶξ L 1. man. ἐπι, φρὶξ S. ἐπίφριξ Lips. Vrat. b. ἔπι φρίξ A Schol. Λ 269, Φ 126. — 64 μελάνει (η) S. μελαίνει G Mor. πόντος AC 2. man. DEHLS Vrat. A. Schol. Λ 269, Ν 340, Φ 126, α 44. Eustath. 967, 40: πόντον C 1. man. G Lips. Vrat. c. utrumque Harl. αὐτῆς ACDEHLS Schol. Λ 269, Φ 126: αὐτῇ Lips. Harl. Townl. Ven. B. αὐτοῦ G. — 65 εἷατ' CD. τρῴων L. — 66 ἔειπε ACGH. — 67 τρῷες L. εὐκνήμιδες CDGHL. — 68 ἐνι A. — 69 ἐτέλεσεν G 1. man. — 70 ἀμφοτέροισι AG. — 71 ἡμεῖς L. ἐΰπυργον CL. ἕληται D. ἕλοιτε H Et. Gud. 174, 13. — 72 ἢ καὶ αὐτοὶ G. * δαμήετε: libri δαμείετε. ποντοπόροισι D. — 73 δ' ἐν: μὲν ACDEGHL. γὰρ omitt. H. παναχαιῶν A. — 74 τῶν νῦν ὅντινα: γρ. τῶν εἰ καί τινα θυμὸς A. θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει H. μάχεσθαι L. * ἀνώγῃ: libri ἀνώγει. — 76 ἄμμ': ἄμμ' D. ἄμ' Schol. Β 302, Γ 280. ἔπι μάρτυρος A. ἐπὶ μάρτυρος Cram. An. Par. III, 135, 15, quod non displicet.

A. c. 62 πεφρικυῖαι: βεβριθυῖαι, cf. ad Δ 282. — 63 ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀναστρέφει „πόντον ἔπι", οὕτως καὶ οἱ ἄλλοι· καὶ ἄμεινον Herodianus. — 64 ἀρίσταρχος πόντον διὰ τοῦ ν̄ καὶ ὑπ' αὐτῇ, τῇ φρικί, ἄλλοι δὲ πόντος ὑπ' αὐτοῦ Didymus, conf. Aristonicum. — 72 δαμήετε scripsi cum Bekkero, δαμείετε enim, quod libri exhibent, neque optativus, nec coniunctivus potest esse; nam η optativi nusquam in ε̄ corripitur et ε̄ in formis coniunctivi, si subsequitur ε̄ vel η̄, non nisi in η̄ producitur, cf. παρστήετον ς 182, βλήεται ρ 472, H. U. 153. — 73 Aristarchus ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν. — 74 ἀνώγῃ scripsi libris invitis, nam ὅς τις pro ὅς κεν (quicunque) positum cum coniunctivo iungitur, vide Α 230, Ν 234, Ρ 631, Φ 347, α 352, 415, γ 320, ε 448, θ 210, μ 41, 66, ν 214, ξ 106. ο 401, π 76, ς 335, υ 335, ω 286.

εἰ μέν κεν ἔμ' ἐκεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
τεύχεα ϲυλήϲαϲ φερέτω κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ,
ϲῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρόϲ με
Τρῶεϲ καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωϲι θανόντα.
εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχοϲ Ἀπόλλων,
τεύχεα ϲυλήϲαϲ οἴϲω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνοϲ ἑκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ ἀποδώϲω,
ὄφρά ἑ ταρχύϲωϲι κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
ϲῆμά τέ οἱ χεύωϲιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλληϲπόντῳ·
καί ποτέ τιϲ εἴπῃϲι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
ἀνδρὸϲ μὲν τόδε ϲῆμα πάλαι κατατεθνηῶτοϲ,
ὅν ποτ' ἀριϲτεύοντα κατέκτανε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ.
ὥϲ ποτέ τιϲ ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέοϲ οὔ ποτ' ὀλεῖται.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ·
αἴδεϲθεν μὲν ἀνήναϲθαι, δεῖϲαν δ' ὑποδέχθαι.
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαοϲ ἀνίϲτατο καὶ μετέειπε
νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ ϲτεναχίζετο θυμῷ·
ὤ μοι, ἀπειλητῆρεϲ, Ἀχαιίδεϲ, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔϲϲεται αἰνόθεν αἰνῶϲ,
εἰ μή τιϲ Δαναῶν νῦν Ἕκτοροϲ ἀντίοϲ εἶϲιν.
ἀλλ' ὑμεῖϲ μὲν πάντεϲ ὕδωρ καὶ γαῖα γένοιϲθε,

V. L. 77 ἔμ' ἐκεῖνοϲ H: ceteri ἐμὲ κεῖνοϲ. — 80 τρῷεϲ καὶ τρῴων L. — 81 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν: αἴ κεν πῶϲ μιν Apoll. Lex. 18, 10. δώῃ: δώη CGL. δῴη ADE 666, 6 et 36 S Apoll. Lex. 18, 10. — 82 προτὶ ACDEGHL: ποτὶ S. — 83 προτὶ ADH: ποτὶ CELS. ἐπὶ G Mor. Barocc. νηὸϲ L. — 84 ἐΰϲέλμουϲ C 1. man. EG. — 85 ὄφρά ἑ ACHL. ὄφρα ἓ DG. ταρχύϲουϲι H. ταρχεύϲωϲι G. ταρχεύωϲι Mor. ταρχήϲωϲι Vrat. b. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 86 χεύϲωϲιν GLS. — 87 εἴποιϲι G. — 88 κατατεθνηῶτοϲ GHL Et. Mg. 711, 11: κατατεθνειῶτοϲ ACDES Barocc. Lips. Cant. Vrat. A. Ven. B. Pseudoplut. 162, 39. — 91 ὡϲ A. — 92 ὡϲ A. οἵδ' CGHL. ἀκῆν G. — 93 ἀνήναϲθαι ACGH. ἀρνήϲαϲθαι S. — 94 μετέειπε ACDG. — 95 νείκε(α)' G. δὲ ϲτοναχίζετο CE. δ' ἐϲτοναχίζετο GL Mor. δ' ἐϲτεναχίζετο H Townl. — 96 ὤμοι ACGH. ὢ μοι D. — 97 τά γ' ἔϲϲεται D. — 98 ἀντίον Townl. εἶϲι DG. — 99 μὲν omitt. H.

A. c. 77 ἔμ' ἐκεῖνοϲ, conf. Ξ 250, κ 397, 414, λ 615, π 151, ρ 110, ψ 76, H. T. 249. — 89 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ η̅ κατατεθνηιῶτοϲ (sic) Didymus. — 95 νείκει: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων νείκε' ὀνειδίζων ἔξω τοῦ ῑ Didymus. praeter hoc aliud scholium in cod. A margini est adscriptum ἔν τιϲι νείκε' ὀνειδίζων.

ἥμενοι αὖθι ἕκαϲτοι ἀκήριοι, ἀκλεὲϲ αὔτωϲ·
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸϲ θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθε
νίκηϲ πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ κατεδύϲετο τεύχεα καλά.
ἔνθά κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτοροϲ ἐν παλάμῃϲιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροϲ ἦεν,
εἰ μὴ ἀναΐξαντεϲ ἕλον βαϲιλῆεϲ Ἀχαιῶν·
αὐτόϲ τ' Ἀτρείδηϲ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
δεξιτερῆϲ ἕλε χειρὸϲ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἀφραίνειϲ Μενέλαε διοτρεφέϲ, οὐδέ τί ϲε χρὴ
ταύτηϲ ἀφροϲύνηϲ· ἀνὰ δὲ ϲχέο κηδόμενόϲ περ,
μὴ δ' ἔθελ' ἐξ ἔριδοϲ ϲεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεϲθαι,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε ϲτυγέουϲι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ' Ἀχιλεὺϲ τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ἔρριγ' ἀντιβολῆϲαι, ὅ περ ϲέο πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνοϲ ἑταίρων,
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναϲτήϲουϲιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειήϲ τ' ἐϲτὶ καὶ εἰ μόθου ἔϲτ' ἀκόρητοϲ,

V. l. αὖθι: αὖθιϲ Apoll. Lex. 19, 15. ἀκλεεῖϲ G. αὔτωϲ CEGH Apoll. Lex. 19, 15. αὐτωϲ A. — 101 τῷ δ' ἐγὼν L. τῷ δὲ ἐγὼν E 667, 60. ὕπερθε ACEG Townl.: alii ὕπερθεν. — 102 θεοῖϲι D. — 103 ὡϲ A. κατεδύϲετο G Vrat. c. Mosc. 1. κατεδύϲϲετο H: κατεδύϲατο ACDLS Cant. Mor. Barocc. — 104 βιότοιο: γρ. καὶ θανάτοιο τελευτὴ οἷον θανάϲιμον τέλοϲ A. — 107 αὐτόϲ τ': αὐτὸϲ δ' HS Cant. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 108 ὀνόμαζε ADG. — 109 διοτροφὲϲ GH. οὐδέ τι ϲε ACDGHL. χρὴ: χρεὼ H. — 110 ἀνὰ δέ, ϲχέο A. ἀνα CD. δὲ ϲχέο DE 668, 8. ἀνα δ' ἔϲχεο GL. ceteri ἀνὰ δ' ἴϲχεο. — 111 μὴ δ' ACDGL. μηδ' et μηδ' E. μὴ δὲ θέλ' H. — 113 ἀχιλλεὺϲ DEGH. τούτῳ γε: γρ. καὶ τοῦτόν γε A. ἐνὶ CEGH Io. Alex. 3, 28. ἐνι AD. — 117 ἀδειήϲ τ' ἐϲτὶ ACE bis GL Apoll. Lex. 9, 18. ἀδειήϲ γ' ἐϲτὶ H. ἀδειήϲ ἐϲτι DE 669, 36. Townl. Vrat. b. c. γρ. καὶ διὰ τοῦ γε ἀδειήϲ γε A. ἔϲτ': ἐϲτ' G.

A. c. 110 ἀρίϲταρχοϲ ἀναδ ἄνϲχεο, ἀνάϲχου δὲ Didymus. adduci non possum ut credam Aristarchum ἀνὰ δ' ἄνϲχεο scripsisse, quod omnino pro varia lectione non habeo; variant enim libri inter δὲ ϲχέο et δ' ἴϲχεο. illud Herodiani est, ut ex scholio eius patet (τὸ ϲχέο τὴν ὀξεῖαν ἴϲχει ἐφ' ἑαυτοῦ νῦν), hoc Schol. Vict. Aristarcho et Herodiano tribuit, non minus a vero aberrans. id unum ei concedere possumus, Aristarchum ἀνὰ δ' ἴϲχεο scripsisse, si enim lectio Aristarchea eadem esset, quae in codice A, librarius more suo οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἀνὰ δὲ ϲχέο scripsisset, de quo dixi H. T. 125 sq. sed ne id quidem certum est, nam haec lex in codice non ubique servatur, quapropter Herodiani et librorum optimorum auctoritatem sequi malebam. — 114 ἀμείνων: Ζηνόδοτοϲ χωρὶϲ τοῦ ν ἀμείνω γράφει Aristonicus, conf. A 80, 249. τὸ δὲ ἀντιβολῆϲαι γράφεται καὶ διὰ τοῦ μ ἀντιμολῆϲαι Schol. A.

φημί μιν ἀϲπαϲίωϲ γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγῃϲι
δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆϲ δηιοτῆτοϲ.
ὣϲ εἰπὼν παρέπειϲεν ἀδελφειοῦ φρέναϲ ἥρωϲ,
αἴϲιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόϲυνοι θεράποντεϲ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Νέϲτωρ δ' Ἀργείοιϲιν ἀνίϲτατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθοϲ Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει·
ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύϲ,
ἐϲθλὸϲ Μυρμιδόνων βουληφόροϲ ἠδ' ἀγορητήϲ,
ὅϲ ποτέ μ' εἰρόμενοϲ μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
τοὺϲ νῦν εἰ πτώϲϲονταϲ ὑφ' Ἕκτορι πάνταϲ ἀκοῦϲαι,
πολλά κεν ἀθανάτοιϲι φίλαϲ ἀνὰ χεῖραϲ ἀείραι
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδοϲ εἴϲω.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
ἡβῷμ' ὡϲ ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδεϲ ἐγχεϲίμωροι,
Φειᾶϲ πὰρ τείχεϲϲιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τοῖϲι δ' Ἐρευθαλίων πρόμοϲ ἵϲτατο, ἰϲόθεοϲ φώϲ,
τεύχε' ἔχων ὤμοιϲιν Ἀρηιθόοιο ἄνακτοϲ,
δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπίκληϲιν κορυνήτην
ἄνδρεϲ κίκληϲκον καλλίζωνοί τε γυναῖκεϲ,
οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοιϲι μαχέϲκετο δουρί τε μακρῷ,
ἀλλὰ ϲιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυϲκε φάλαγγαϲ.
τὸν Λυκόοργοϲ ἔπεφνε δόλῳ, οὔ τι κράτεΐ γε,

V. L. 118 φύγηϲι ACDEGH. — 119 πολέμου DE. — 120 ὡϲ A. — 121 ὅδ' CGHL. — 124 ὢ: ὦ AD. — 125 ἤ καὶ C. κεν μέγ' οἰμώξειεν D. — 126 omitt. Apoll. de Synt. 89, 13. — 127 ἐνιοίκωι A. — 129 πτώϲονταϲ G. ἀκούϲαι ACL Lips. Cant. Townl. Vrat. c. A. Mosc. 1. ἀκοῦϲαι H. ἀκούϲοι G Mor. Barocc. Lips. man. sec. ἀκούϲει DE. — 130 ἀνα A. χεῖραϲ ἀναεῖραι φίλαϲ D. ἀείροι G Mor. Barocc. ἀείρο^οι H. — 131 ἀπο A. ἀπαὶ GL post ras. S Cant. — 133 ὠκυρρόω L. — 135 παρ AD. ἰορδάνου H. — 136 τοῖϲι δ' ἄρ' ἐρευθαλίων H. — 137 ἀρηϊθόου G. — 140 ἆρ EGL. ἀρ A. οὕνεκαρ D. — 142 λυκάοργοϲ G. λυκόεργοϲ Mor. Λυκοῦργοϲ Schol. Z 130. κράτει γε H.

A. c. 127 Zenodotus μειρόμενοϲ et μεγάλ' ἔϲτενεν, non μέγα δ' ἔϲτενεν, conf. Schol. I 616. — 130 φίλαϲ ἄνα: ἐν ταῖϲ ἐξηταϲμέναιϲ Ἀριϲτάρχου βαρείαϲ χεῖραϲ Didymus. — 133 Κελάδοντι: alii Ἀκίδοντι teste Strabone VIII, 348. — 135 Φειᾶϲ: nonnulli Χάαϲ apud Strabonem VIII, 348. alii Φιᾶϲ teste Eust. 671, 18.

στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
δουρὶ μέσον περόνησεν, ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν οὐδέ τις ἔτλη·
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων·
καὶ μαχόμην οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
τῶ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ὑμέων δ' οἵ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,

V. l. 143 στεινοπῷ D 2. man. εἰν ὀδῶ L. ἂρ EGL. ἀρ A. ἀρ D. — 144 λυκάοργος G. ὑποφθὰς: γρ. καὶ ἀναστὰς A. — 145 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 146 τεύχεα δ' AHS Cant. Harl. τεύχεά τ' CDEGL. τά: ἅ Schol. Υ 265. χάλκειος G. — 147 ἔπειτα φόρει ADEGL Cant. Lips. Harl. Vrat. b. Mosc. 1. ἔπειτ' αὐτὸς φόρει C. ἔπειτ' ἐφόρει H. — 148 λυκάοργος G. ἐνιμεγάροισιν AD. ἐνὶμμεγάροισῖν CH. ἐγήρᾱ AC. — 149 δῶκε δ': δῶκεν D post ras. GHS. — 151 οἳ δὲ C. μάλλ' D. δὲ μέγ' H. post hunc insertus in GS Cant. Barocc. Mor. Vrat. b. versus ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. — 152 πολυτλήμων A. — 153 θάρσει ACDGHL: θάρσεϊ Apoll. de Pron. 60 C. de Synt. 155, 1. — 154 οἳ CD. δῶκε CDEGL 1. man. εὖχος ἀπόλλων H. — 156 παρήορος E bis. — 157 ὡς A. — 158 τῶ ACHL: τῷ DEG. κε: καὶ D. κορυθαιόλος D. — 159 παναχαιῶν A. — 160 οἳ ACDEGHL. — 161 ὡς A. νείκες' G. οἳ δ' D. οἶδ' CGHL. — 162 πρῶτος: πρῶτον S Cant. Lips. 1. man. μὲν omitt. L. — 163 ἐπι AC. ἔπι EGH.

A. c. 144 ὑποφθάς: Ἀρίσταρχος δέ φησι καὶ ἀναστάς, οἷον ἐκ λόχου ἀναστάς Didymus. — 146 τεύχεα δ': οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ τε τεύχεά τ' ἐξενάριξε Didymus. — 149 δῶκε δ' Aristarchus: alii δῶκεν. — 153 θάρσει ᾧ: θάρσει ἐμῷ Zenodotus. — 163 ἐπὶ, non ἔπι, Herodianus, idem 164, 165, 167 ἐπ', non ἔπ' conf. Schol. 167 οὐδὲ ἐνθάδε ἀναστρεπτέον, καὶ ὅτι συνήλειπται.

τοῖϲι δ' ἐπ' Αἴαντεϲ, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
τοῖϲι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺϲ καὶ ὀπάων Ἰδομενῆοϲ,
Μηριόνηϲ, ἀτάλαντοϲ Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖϲι δ' ἐπ' Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ,
ἂν δὲ Θόαϲ Ἀνδραιμονίδηϲ καὶ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
πάντεϲ ἄρ' οἵ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
τοῖϲ δ' αὖτιϲ μετέειπε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
κλήρῳ νῦν πεπάλαϲθε διαμπερέϲ, ὅϲ κε λάχῃϲιν·
οὗτοϲ γὰρ δὴ ὀνήϲει ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ·
καὶ δ' αὐτὸϲ ὃν θυμὸν ὀνήϲεται, αἴ κε φύγῃϲι
δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆϲ δηιοτῆτοϲ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐϲημήναντο ἕκαϲτοϲ,
ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἠρήϲαντο, θεοῖϲι δὲ χεῖραϲ ἀνέϲχον·
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν ἰδὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέοϲ υἱόν,
ἢ αὐτὸν βαϲιλῆα πολυχρύϲοιο Μυκήνηϲ.
ὣϲ ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ,
ἐκ δ' ἔθορε κλῆροϲ κυνέηϲ, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντοϲ· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶϲιν ἀριϲτήεϲϲιν Ἀχαιῶν.
οἳ δ' οὐ γιγνώϲκοντεϲ ἀπηνήναντο ἕκαϲτοϲ.

V. l. 164, 165, 167 ἔπ' EGH. — 166 ἀνδριφόντῃ DGHL Lips. 1. man. cf. Eust. 673, 52. — 168 ἀν CD. ἐν L. — 169 ἆρ EG. ἀρ A. γὰρ L. — 170 τοῖϲ δ' AHLS Cant. Harl. Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. τοῖϲι δ' CDG. αὖθιϲ C. — 171 πεπάλαϲθε AG Mor. Lips. πεπάλαχθε C post ras. DEHLS Rhet. Gr. III, 226, 17. Schol. Pind. Ol. VII, 110. Eust. 809, 18. λάχῃϲι DG. — 172 οὗτοϲ: οὕτωϲ D. εὐκνήμιδαϲ DGHL. — 173 ὀνήϲειεν Vrat. A. φύγηϲι ACDEGH. — 174 πολέμου L. — 175 ὡϲ A. οἱ δὲ C. ἐϲημήναντο CGH. — 176 ἒν δ' A. δέβαλον D. — 177 θεοῖϲι δὲ C post ras. DE 674, 42 GL: θεοῖϲ· ἰδὲ AS Ven. B. Cant. Townl. Vrat. c. Mosc. 1. τὸ θεοῖϲι δὲ διαιρεθὲν γράφεται καὶ οὕτωϲ· „ἠρήϲαντο θεοῖϲ", εἶτα „ἰδὲ χεῖραϲ ἀνέϲχον" Eust. 674, 46. — 179 λαχεῖν: τυχεῖν L. — 181 ὡϲ A. ἆρ D. — 182 ἒκ A. καδδ' ἔθορε H. ὃν ῥ' C. ἆρ DEGL. ἀρ A. — 183 κῆρυξ ACEH: κήρυξ DGL. ἀν A. ἀνόμιλον D. ἁπάντῃ AE: ceteri ἁπάντη. — 185 οἱ δ' L. οἵδ' CH. γιγνώϲκοντεϲ L: γινώϲκοντεϲ ACDE bis GH. ἀπηνήναντο ACEGH.

A. c. 167 Εὐαΐμονοϲ Herodianus, ψιλῶϲ. — 171 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἡρωδιανὸϲ διὰ τοῦ ϲ̄ πεπάλαϲθε, οὐ διὰ τοῦ χ̄ Schol. A, conf. Schol. et Eustath. ad ι 331. — 173 καὶ δ': καὶ δή? — 177 διχῶϲ καὶ θεοῖϲι δὲ καὶ θεοῖϲ ἰδὲ Schol. A. θεοῖϲι δὲ Alexio et Heracleo: θεοῖϲ ἰδὲ Ptolem. Ascalonita, conf. Γ 318. — 184 ἐνδέξια Herodianus, non ἐν δεξιᾷ, conf. Schol. ρ 365.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ,
ὅϲ μιν ἐπιγράψαϲ κυνέῃ βάλε, φαίδιμοϲ Αἴαϲ,
ἤ τοι ὑπέϲχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραϲτάϲ,
γνῶ δὲ κλήρου ϲῆμα ἰδών, γήθηϲε δὲ θυμῷ.
τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδιϲ βάλε φώνηϲέν τε·
ὦ φίλοι, ἤ τοι κλῆροϲ ἐμόϲ, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸϲ
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικηϲέμεν Ἕκτορα δῖον.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήια τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖϲ εὔχεϲθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι
ϲιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶέϲ γε πύθωνται,
ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπηϲ·
οὐ γάρ τίϲ με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
οὐδέ τι ἰδρείῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήιδά γ' οὕτωϲ
ἔλπομαι ἐν Ϲαλαμῖνι γενέϲθαί τε τραφέμεν τε.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' εὔχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν ἰδὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιϲτε, μέγιϲτε,
δὸϲ νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχοϲ ἀρέϲθαι·
εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέειϲ καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ἴϲην ἀμφοτέροιϲι βίην καὶ κῦδοϲ ὄπαϲϲον.
ὣϲ ἄρ' ἔφαν, Αἴαϲ δὲ κορύϲϲετο νώροπι χαλκῷ.

V. l. 186 δή ῥ' ἵκανε A. ἀπάντῃ AE: ceteri ἁπάντῃ. ἀχαιῶν Vrat. b. 1. man. — 187 κυνέῃ: κυνέην L Et. Gud. 327, 37. — 188 ἤτει ὑπεϲχέθαι[ε] H. ὃ δ' L. ὃδ' GH. ἂρ DGL. ἔβαλεν GS. — 190 παρ A. — 191 ἤ τοι Et. Mg. 519, 12. ἤτοι μὲν κλῆροϲ ἐμοί G. — 195 τρῷεϲ L. γε πύθωνται: πεπύθωνται F Vrat. c. Mosc. 3. — 196 ἠὲ: ἠδὲ L. — 197 γάρ τῖϲ με H. ἑλὼν: γρ. ἑκὼν LS. ἀἔκοντα A. — 198 οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ ACD ELS et libri apud Heynium cum Et. Mg. 42, 45. Apoll. Lex. 17, 3. Hesych. I, 73. οὐδέ γ' ἀϊδρείῃ G. οὐδ' ἐμὲ: οὐδέ με HL. οὕτωϲ: αὔτωϲ H. — 199 γενέϲθαί τε, τραφέμεν τε ACD. γενέϲθαί τε G Et. Gud. 244, 21. Cram. Ep. 187, 21. Cram. An. Par. III, 116, 26: vulgo γενέϲθαι τε, conf. ad γ 28. τετραφέμεν E 676, 7. — 200 ὡϲ A. οἵδ' CGL. — 206 ὡϲ A. ἂρ ADG.

A. c. 186 διχῶϲ ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο καὶ ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε Didymus. — 193 ἀρίϲταρχοϲ δύνω, ἄλλοι δὲ δύω Didymus. — 195—199 ϲτίχοι πέντε ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Didym. ad 198 ἠθέτηντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει καὶ Ζηνοδότῳ. — 197 ἑκὼν: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ λ̄ ἑλών Didymus. Ἀρίϲταρχοϲ καὶ αἱ πλείουϲ ἑλών Schol. A. — 198 διὰ τοῦ ῑ (οὐδέ τι ἰδρείῃ) εἶχον αἱ Ἀριϲτάρχου· ἡ δὲ Ἀριϲτοφάνουϲ οὐδὲ μὲν ἰδρείῃ Didymus. ἀϊδρείῃ, τῇ πολυπειρίᾳ, ἐπιτάϲει τοῦ ᾱ Schol. BL. οὐδ' ἐμέ, non οὐδέ με, Herodianus. — 199 γενέϲθαί τε Herodianus, conf. H. T. 413.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ ἕccατο τεύχεα,
cεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρηc,
ὅc τ' εἶcιν πόλεμον δὲ μετ' ἀνέρας, οὕc τε Κρονίων
θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεcθαι.
τοῖοc ἄρ' Αἴαc ὦρτο πελώριοc, ἕρκοc Ἀχαιῶν,
μειδιόων βλοcυροῖcι προcώπαcι· νέρθε δὲ ποccὶν
ἤιε μακρὰ βιβάc, κραδάων δολιχόcκιον ἔγχοc.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰcορόωντεc,
Τρῶαc δὲ τρόμοc αἰνὸc ὑπήλυθε γυῖα ἕκαcτον,
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸc ἐνὶ cτήθεccι πάταccεν·
ἀλλ' οὔ πωc ἔτι εἶχεν ὑποτρέcαι οὐδ' ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν ἐc ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέccατο χάρμῃ.
Αἴαc δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων cάκοc ἠύτε πύργον,
χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίοc κάμε τεύχων,
cκυτοτόμων ὄχ' ἄριcτοc, Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων·
ὅc οἱ ἐποίηcεν cάκοc αἰόλον ἑπταβόειον
ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλαcε χαλκόν.
τὸ πρόcθε cτέρνοιο φέρων Τελαμώνιοc Αἴαc
cτῆ ῥα μάλ' Ἕκτοροc ἐγγύc, ἀπειλήcαc δὲ προcηύδα·
"Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ cάφα εἴcεαι οἰόθεν οἶοc,
οἷοι καὶ Δαναοῖcιν ἀριcτῆεc μετέαcι
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.

V. L. 207 τεύχεα: τεύχη CDEGHLS. τεύχη (εα superscr.) A. — 208 τε omitt. D. — 209 πόλεμον δὲ ADH. — 210 ξυνέηκε A. — 211 ἄρ DEG. ἀρ A. — 212 προcώπαcι: προcώποιc L. προcώποιcι DG Vrat. b. A. ποccὶ D. — 213 βιβὰc libri omnes. — 214 τόνδε GL. μὲν: μέγ' ACDGLS. μέγα E 676, 49; 677, 56. — 215 τρῷαc L. τρώων G. δὲ: μὲν Pseudoplut. 138, 49. ὑπήλυθε: ἐπήλυθε Plutarchus de Aud. poët. 10. ὑπῆλθεν Eust. 677, 57 et 61. ὑπείληφε Eust. 676, 50. ἕκαcτον: ἑκάcτου DG Vrat. A. pro emendatione. — 216 ἐνι AD. ἐν cτήθεcφι Barocc. Mor. — 218 λαὸν L. καλέccατο H. — 219 πῦργον L. — 220 ἑπταβόειον A. ὅ, οἱ CG. τύχιοc D. κάμε τέκτων Cant. — 221 ἐνὶ CDGHL. ἔνι A Apoll. Lex. 157, 16. — 222 ἐποίηcε CEGL. ἑπταβόειον A. — 224 πρόcθε ADEL. τὸ, πρόcθεν CGH. — 225 ῥὰ DL. — 226 ἕκτωρ H. — 227 μετέαcι ACEG. — 228 ἀχιλῆα CG.

A. c. 207 τεύχεα, conf. H. U. 146. — 213 οὕτωc ἀρίcταρχοc βιβάc Didymus, conf. H. T. 215. — 214 ἀρίcταρχοc τὸν δὲ καὶ ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον Didymus. — 221 Ὕλῃ: οὐδ' ἐνταῦθα εὖ γράφουcί τινεc „Ὕδῃ ἔνι"· οὐ γὰρ ὁ Αἴαc ἐκ Λυδίαc τὸ cάκοc μετεπέμπετο Strabo IX, 408; conf. XIII, 626, Eust. 267, 18; 678, 12.

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
μή τί μευ ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε
ἠὲ γυναικός, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήια ἔργα.
αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων·
οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηι.
ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

V. l. 229 ποντοπόροισι ACDEGH. — 230 κεῖται μηνίσας G. — 231 εἰμὲν τοι οἳ H. γρ. τοὶ οἳ Vrat. b. — 232 πολέμοιο D. — 233 κορυθαιόλος D. — 234 habet A in margine. αἶαν ἁμαρτοεπὲς βουγάϊε ποῖον ἔειπες S Cant. Vrat. A. hic versus legitur N 824. — 235 μή τί AE Schol. A 522, Z 465. μεο H. — 236 οἶδε DG. — 238 οἶδ' ἐπὶ: ἠδ' ἐπ' Schol. C 514. ἠδ' ἐπὶ D post ras. οἶδ' ἐπ': ἠδ' ἐπ' D ex corr. LS Cant. Vrat. A. Schol. C 514. τινὲς πειρῶνται μεταγράψαι „ἠδ' ἐπὶ δεξιὰ ἠδ' ἐπ' ἀριστερὰ" Eust. 678, 52. βῶν ACDEGHS Apoll. Lex. 53, 25. Et. Mg. 608, 21. Zonar. Lex. 414. Hesych. III, 166. Cram. An. Ox. II, 328, 10; 420, 25; IV, 415, 28. Bekk. An. 654, 14. Schol. C 514. βοῶν Cram. An. Ox. II, 399, 3. βοῦν L Et. Mg. 204, 5. Zonar. Lex. 55. — 239 ἀζαλέην· τό AC. τό μοι ἐστὶ ACDGHL Eust. 1160, 8: τό μοί ἐστι E Apoll. Lex. 11, 24. Schol. C 514. ταλαύρηνον G Mor. — 240 libri ἐπαΐξαι cum Et. Gud. 396, 39; Bekk. Anecd. 654, 16. ἐπαῖξαι. γρ. καὶ ἐπαΐξειν A. hic versus in Cod. D et apud Eust. post 241 est collocatus. — 241 ἐνι D. ἐν E. σταδίῳ (η supra) S. σταδίῳ Cant. — 242 σε θέλω DH Schol. Λ 612. τοιοῦτον: τοῖον περ L. — 243 ὀπιπεύσας ACD: ὀπιπτεύσας EGHLS. τύχωμι AH Mor. Townl. τύχοιμι CDE bis GLS. γρ. δὲ καὶ τύχῳμι E 679, 41. τύχωμαι Et. Mg. 88, 35. — 244 ῥὰ CDGL.

A. c. 230 ἀπομηνίσας: Ἀρίσταρχος ἐπιμηνίσας Schol. V. conf. H. T. 199. — 238 οὕτως Ἀρίσταρχος βῶν ἀντὶ τοῦ ἀσπίδα Didymus. Aristophanes βοῦν. τινὲς (Herodianus teste Schol. V) ἔξω τοῦ ν̄ βῶ, καὶ μήποτε πιθανῶς Didymus. ἐν τοῖς παλαιοῖς ἐγέγραπτο ΒΟΝ, ὅπερ οὐκ ἐνόησαν οἱ διορθωταί Schol. V. — 239 τό μοί ἐστι Aristarchus, conf. H. S. pg. 74. Eust. 679, 26 explicat διό μοι ἐστί. — 241 δηΐῳ: δηίων Aristarchus. — 243 τύχωμι, conf. H. U. 250.

ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἄμφω
σύν ῥ' ἔπεσον λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἣ δὲ διὰ πρὸ
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον,
εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέι πέτρῳ,
βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.

V. l. 247 δια A. — 248 ἑβδομάτῃ δὲ ῥϊνῶ H. — 250 βάλλε D. πάντοσε ἴσην CHS. πάντοσ'ε ἴσην D. πάντοσε ἴσην A. — 251 ὄμβριμον CGH. — 254 ὃ δ' D. ὅδ' CGL. — 255 ἐκσπασαμένω GHL. ἐκσπασάμενοι E. — 257 ἢ A. κάπροισι CDEG. — 259 ἔρρηξε GL 2. man Townl. χαλκὸς S Townl.: χαλκὸν ACDEGHL. ἀνεγνάφθη G Mor. ἀνεγνάμφη Lips. — 260 ἣ δὲ C. διὰ πρὸ L: ceteri διαπρὸ. — 262 τυδείδην D et man. rec. γρ. τμήδην. ἀνακήκιεν Schol. Soph. Phil. 697. — 263 ὧς A: ceteri ὣς. κορυθαίολος A. — 264 ἀναχασάμενος E. — 265 τραχύν G. — 267 ἐπ᾽ ὀμφάλιον A. ἐπ' ὀμφάλιον G Cant. Mor. Vrat. A. Mosc. 1. περιήχησε DEG. — 268 δεύτερον H. λάαν G. — 269 ἐπέρησε A. — 271 ὅδ' CGHL. — 272 ἀσπίδι ἐγχριμφθείς ACEGHLS. ἐγχριφθείς D: ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς Mor.

A. c. 256, 257 τοὺς στίχους τούτους οὐ προσίενται ἔνιοι, ὥσπερ οὐδὲ Ζηνόδοτος Schol. A. — 259 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ σ̄ χαλκός Didymus, conf. Γ 348, Ρ 44. — 272 ἀρίσταρχος ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς Didymus, conf. H. U. 127. αἶψ': οὕτως Ἀρίσταρχος, οὐκ ἄψ Schol. V.

καί νύ κε δὴ ξιφέεςς' αὐτοςχεδὸν οὐτάζοντο,
εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
μέςςῳ δ' ἀμφοτέρων ςκῆπτρα ςχέθον, εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε, μηδὲ μάχεςθον·
ἀμφοτέρω γὰρ ςφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέςθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ἰδαῖ', Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήςαςθαι·
αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέςςατο πάντας ἀρίςτους.
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείςομαι ᾗ περ ἂν οὗτος.
τὸν δ' αὖτε προςέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐςςι,
νῦν μὲν παυςώμεςθα μάχης καὶ δηιοτῆτος
ςήμερον· ὕςτερον αὖτε μαχηςόμεθ', εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροιςί γε νίκην·
νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέςθαι·
ὡς ςύ τ' ἐυφρήνῃς πάντας παρὰ νηυςὶν Ἀχαιούς,
ςούς τε μάλιςτα ἔτας καὶ ἑταίρους, οἵ τοι ἔαςιν·
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄςτυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος

V. l. 273 ξιφέεςςι G. — 275 τρῴων GL. ὃδ' CHL. — 277 μέςςον Harl. μέςςοι E. ἀμφοτέρω Mosc. 1. — 278 κῆρυξ ACGH: κήρυξ DL. — 279 μή κέ τι CD. μὴ δὲ CDGHL. μάχεςθε Barocc. Mor. Gellius XIII, 25, 18. μάχεςθαι L. — 280 ςφῶι: ςφῶε H. — 281 αἰχμηταὶ G Barocc. Mor. — 282 δ' omitt. H. — 284 ἕκτορα ACDLS: ἕκτορι EGH Lips. Ven. B. — 285 αὐτὸς: οὗτος EL. ἐν ἄλλῳ οὗτος γὰρ A. γὰρ: δὲ G 1. man. δὴ G ex corr. — 286 ἧπερ ACD Townl.: εἴπερ GHLS. — 287 κορυθαιόλος D. — 289 ἐγχεῖ EGL. φέρτατος: φέρτερος D. — 290 νῦν μὲν παύςωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα G (πολέμου) Barocc. Harl. (νῶ μὲν) Townl. ἐν ἄλλῳ νῦν μὲν παύςωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα A. — 291 δ' αὖτε D. — 292 δώῃ EGH. δώη CL. δῴη AS. δώιηι D. — 294 εὐφρήνῃς CEL. εὐφρήνῇς H. εὐφράνῃς G Mor. τε εὐφρήνῃς Eust. 1121, 20. ἀχαιοὺς: ἀχαιῶν G. — 295 οἵ ςοι G. οἵ τ' ἔαςιν D.

A. c. 280 ςφῶι: ςφῶε Ixion teste Apollon. de Pronom. 114 A. — 282 asteriscus: κακῶς 293. — 289 πινυτήν Aristarchus ὀξυτόνως. — 293 obelus cum asterisco: ὀρθῶς 282. — 295 ἀθετεῖται Aristonicus.

Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρά τις ὧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
τὼ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἤι', ὃ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε. τοὶ δὲ χάρησαν,
ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ ἀελπτέοντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκῃ.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι.
τὸν δέρον ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα.

V. l. 297 τρῶας τ' C. εὐφρανέω CGHL. τρωιάδας A. τρωϊάδας CDGHL Townl. Vrat. b. c. ἑλκεσιπέπλους A. — 298 αἵ τέ μοι CDHL. δύσσονται G. — 299 δῶρα δ' ἄμ' G Mor. δῶρα δέ γ' Harl. Lips. δέ γ' et δ' ἄγ' E 682, 18. ἄγ' omitt. D 1. man. H. — 300 ὄφρά τις ACL. τίς G. τρῴων G. εἴπῃσιν καὶ αἰῶν χαλκοχιτώνων D et suprascr. χαιῶν τε τρώων τε. — 301 ἢ μὲν DEGLS Et. Mg. 141, 31. περὶ DGH. περι A. θυμοβόροιο A. — 302 ἢ δ' A. αὖτε φιλότητι S. ἠδὲ καὶ αὖ φιλότητι Et. Mg. 141, 31. διέτμαγον Mosc. 1. ἀρθμήσαντε ACEHL Et. Mg. 141, 31: ἀρθμήσαντες D Vrat. b. ἁρμοσθέντε G e glossa, conf. Schol. B. — 303 ὧς A. ἐΰτμήτω A. ἐυδμήτῳ E. εὐδμήτῳ G. — 306 οἱ δὲ διακρινθέντες E. διακριθέντε CGHL Lips. Townl. διακρινθέντες Pseudoplut. 116, 16. ὁ μὲν C. — 307 ἤϊε D. ἤϊ' G. ὅδ' CGL. ὁ δὲ τρώων H. τρῴων L. ὅμαδον G. * δὲ χάρησαν: libri δ' ἐχάρησαν. — 309 ἀάπτους A. — 310 καί ῥ': καὶ δὴ E. ἀέλποντες G. ἀελπέοντες Hesych. I, 54. σόον: σῶον D Barocc. Mor. σῷον G. — 311 εὐκνήμιδες DGL. — 312 ἄγων D. ἄγον G. κεχαρηότα: κεκαφηότα Et. Mg. 492, 8 diserte. — 313 οἵδ' CL. — 315 ὑπερμενέϊ C. — 316 ἀμφὶ δ' Schol. μ 209. διέχευον (α suprascr.) A, conf. τ 421, Γ 270.

A. o. 298 δύσονται: γρ. δὲ καὶ θύονται, ὡς Ἡρωδιανός Schol. BL. — 304 ἐΰτμήτῳ: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ κ̄ ἐΰκμήτωι Didymus. — 310 σόον, conf. Schol. I 681, Π 252.

μίϲτυλλόν τ' ἄρ' ἐπιϲταμένωϲ πεῖράν τ' ὀβελοῖϲιν,
ὤπτηϲάν τε περιφραδέωϲ, ἐρύϲαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύϲαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ.
νώτοιϲιν δ' Αἴαντα διηνεκέεϲϲι γέραιρεν
ἥρωϲ Ἀτρείδηϲ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖϲ ὁ γέρων πάμπρωτοϲ ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέϲτωρ, οὗ καὶ πρόϲθεν ἀρίϲτη φαίνετο βουλή·
ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶϲι κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐύρροον ἀμφὶ Ϲκάμανδρον
ἐϲκέδαϲ' ὀξὺϲ Ἄρηϲ, ψυχαὶ δ' Ἄϊδοϲ δὲ κατῆλθον·
τῶ ϲε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦϲαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήϲομεν ἐνθάδε νεκροὺϲ
βουϲὶ καὶ ἡμιόνοιϲιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺϲ
τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥϲ κ' ὀϲτέα παιϲὶν ἕκαϲτοϲ
οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντεϲ
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα

V. l. 317 μῖϲτῦλον δ' H. ἆρ DGL. ἀρ A. — 320 οὐδ' ἔτι A. — 321 νώτοιϲι E. — 322 εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 323 ἔντο L. ἕντο DGH. — 324 τοῖϲ δ' Eust. 1850, 19. πάμπρωτον Plut. Quaest. conviv. VII, 9, 1. ἤρξατο Eust. 1275, 61. μύθῳ Vrat. b. μῦθον Eust. 1850, 19. μύθουϲ Et. Mg. 785, 32, conf. I 93. — 326 ὅ, ϲφιν C. ὅϲ ϲφιν GL. ἐῢ φρονέων A. εὖ φρονέων CDEGHLS. ἐύφρονέων nullus. — 327 ἀτρείδη (αι supra) A. ἀτρεῖδαί CGH Barocc. Mor. Harl. πὰναριϲτῆεϲ ἀχαιῶν L. παναχαιῶν A. — 328 γὰρ: μὲν S Cant. Mor. μὲν γὰρ G Harl. δὴ Vrat. b. 1. man. κάρη κομόωντεϲ A: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 329 κάμανδρον L Harl. — 330 ἄϊδοϲ δὲ ADH. — 331 τῶ ACL. τῷ DEH. τώ G. γε χρὴ H. — 332 νεκροὺϲ: πάνταϲ Et. Mg. 544, 24. — 333 ἡμιόνοιϲι H. κατακείομεν ACDEHL Lips. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. — 334 ἀπὸ πρὸ A. ἄπο πρὸ CDH. ἄπο προ S. ἀπόπρο GL Mor. ἀποπρὸ Cant. ἄπο πρὸ ἢ μᾶλλον ἀπόπρο E. — 335 ἄγει Schol. Ϲ 332. ὅταν CG. — 336 τύμβον δ' ἐκ πεδίου ἵνα χεύομεν Pseudoplut 156, 8. — 337 ἐκ πεδίου ACDGHLS Cant. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἐκ πεδίου ἢ μάλιϲτα ἐν πεδίῳ E 683, 34. προτὶ L.

A. c. 334 ἀπὸ πρὸ Herodianus: ἄπο πρὸ Aristarchus. — 334, 335 ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Schol. Δ 174, Ϲ 332. — 336 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ τ̄ τύμβον τ' ἀμφι Didymus. — 337 ἐκ πεδίου: ἐν πεδίῳ Aristophanes, conf. ad 436.

πύργους ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καί αὐτῶν,
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἥ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
δεινή, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι.
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δώομεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῶ οὔ νύ τι κέρδιον ἧμιν
ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,

V. L. 338 εἶλαρ H. αὑτῶν D ex corr. — 339 ἒν A. — 340 εἴῃ libri et Eustathius. — 342 ἧχ' Townl. Mosc. 1. 3. ἵππους E: ἵππον ACDGHL Barocc. Mor. Harl. Townl. Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. ἵππονους S, i. e. ἵππον^{ους}. ἀντὶ τοῦ ἵππους D in margine. ἀμφὶς ἔουσα: γράφεται ἀμφὶς ἔχουσα V. — 343 ἐπιβρήσῃ DG. τρῴων L. — 344 ὡς A. οἵδ' CL. ὅδ' H. ἐπήνεσαν DGH. — 345 δ' αὖτ' DG. — 346 δεινή τε τραχεῖα G Mor. τε τρηχεῖα H. θύρῃσι ACDGH. ἑστίῃσιν S. ἑστίῃσι Cant. et suprascr. θύρῃσι. — 347 τοῖσι GH Lips. τοῖσι δὴ αὖτ' Vrat. b. ἀντίον ηὔδα A et γρ. ἦρχ' ἀγορεύειν. — 348 τρῷες L. — 349 ἔνι A. ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει D Vrat. b. 1. man. — 351 Ἀτρείδῃσιν: ἀργείοισιν Harl. νῦν: γρ. μὴ C man. rec. ὁρκια D. — 352 τῶ ACDL: τῷ EH. μαχόμεθα τώ οὔ νύ τοι G. οὐ νύ τϊ H. ἧμιν AD. ἡμῖν ἢ ἧμιν E 684, 50. — 354 ὡς A. ἆρ GL. ἀρ A. καταρέζετο CDH. — 357 ἀντήνωρ D. τάδ' H et sup. ταῦτ'. — 358 ἀμείνονα: ἀμύμονα Townl. — 359 ἀγορεύῃς G.

A. c. 340 εἴη: εἴῃ G. Hermannus ad Vigerum 906. idem Opusc. II, 32 inter εἴῃ et ἤῃ haesitat; sed legitima forma coniunctivi est ἤῃ, producto ε̄ in η̄, ut ἀνήῃ, θήῃ, σαπήῃ, φανήῃ. — 353 ἀθετεῖται Aristonicus. ἀρίσταρχος ἐκτελέεσθαι ἵνα ἂν μὴ Didymus. scripsit Aristarchus ἵν' ἄν, non ἐκτελέεσθ' ἵνα ἄν. — 359 εἰ δ' ἐτεόν: οὕτως ἀρίσταρχος ἄλλοι δίχα τοῦ δ̄ εἰ ἐτεὸν Didymus.

ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεϲαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεϲϲι μεθ' ἱπποδάμοιϲ ἀγορεύϲω.
ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώϲω·
κτήματα δ', ὅϲϲ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεοϲ ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
ἦ τοι ὅ γ' ὣϲ εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖϲι δ' ἀνέϲτη
Δαρδανίδηϲ Πρίαμοϲ, θεόφιν μήϲτωρ ἀτάλαντοϲ,
ὅ ϲφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπε·
[κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι κελεύει.]
νῦν μὲν δόρπον ἕλεϲθε κατὰ πτόλιν, ὡϲ τὸ πάροϲ περ,
καὶ φυλακῆϲ μνήϲαϲθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαϲτοϲ·
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖοϲ ἴτω κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ
εἰπέμεν Ἀτρείδηϲ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκοϲ ὄρωρε·
καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔποϲ, αἴ κ' ἐθέλωϲι
παύϲαϲθαι πολέμοιο δυϲηχέοϲ, εἰϲ ὅ κε νεκροὺϲ
κήομεν· ὕϲτερον αὖτε μαχηϲόμεθ', εἰϲ ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροιϲί γε νίκην.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
[δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ ϲτρατὸν ἐν τελέεϲϲιν.]
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖοϲ ἔβη κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.
τοὺϲ δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούϲ, θεράπονταϲ Ἄρηοϲ,
νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονοϲ· αὐτὰρ ὃ τοῖϲι
ϲτὰϲ ἐν μέϲϲοιϲιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·

V. L. 361 τρῳέϲϲι L. ἀγορεύω Lips. — 362 ἀπόφημι A. — 364 ἐπιθεῖναι: ἐπιδοῦναι Eust. 1335, 50. — 365 ὡϲ A. κατὰρ A. ἂρ GL. καταρέζετο CDH. — 367 ὅ, ϲφιν C. ὃϲ ϲφιν GL. ἔϋ φρονέων A. εὖ φρονέων CDEGHLS, conf. 326. μετέειπε C. — 368, 369 omitt. AH. ἐν ἄλλῳ καὶ ἐνταῦθα οὗτοι οἱ ϲτίχοι (368, 369) κεῖνται A in margine. — 368 τρῷεϲ L. — 370 κατὰ πτόλιν ACDGL Barocc. Vrat. c. A. Mosc. 1. 3. κατὰ πόλιν Mor. Vrat. b. κατὰ ϲτρατὸν EHS Cant. γρ. καταϲτρατὸν A. τοπάροϲ G. — 372 κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ ἀχαιῶν HL. — 373 ἀτρείδηϲ' DL. ἀτρείδηϲιν G. — 374 ἀλεξάνδρου G. ὄρωρε ACG. — 375 αἴ κ' ἐθέλωϲι ACDEGHL. αἴκε θέλωϲι S Cant. Vrat. b. — 376 παύϲεϲθαι Vrat. b. — 377 κείομεν ACDH Mor. Barocc. Townl. Lips. Mosc. 1. κήομεν L. μαχηϲόμεθ' ACDHLS: μαχεϲϲόμεθ' EG Mor. Barocc. — 378 δώῃ GH. δώη CL. δῴη AES. δώιηι D. — 379 ὡϲ A. οἵδ' CGL. * ἠδὲ πίθοντο: libri ἠδ' ἐπίθοντο. — 380 omitt. AD 1. man. L: habent CD in marg. man. rec. EGHS cum aliis. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτοϲ ὁ ϲτίχοϲ A in margine. ἕλοντο C. — 382 εἰν: ἐν D. — 383 παρὰ CDGHL. παρα A. πρυμνῇ Schol. A 490: πρύμνῃ libri. ὃ ACDGHL. τοῖϲι ACDGH. — 384 μέϲϲοιϲϊ CDG. κήρυξ L.

Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
εἰπεῖν, αἴ κέ περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
κτήματα μέν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
ἠγάγετο Τροίην δ', ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι,
πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔ φησιν δώσειν· ἦ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὅ κε νεκροὺς
κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν

V. l. 385 habet A in margine. ἀτρείδη ACDH Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. ἀτρείδα Mor. ἀτρεῖδαι GLS. τὲ καὶ CH. ἀριστῆες παναχαιῶν ACGHS Mor. Cant. Barocc. Lips. εὐκνήμιδες ἀχαιοί DL. ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. pro var. lect. — 386 τρῷες L. — 387 εἰπέμεν C. αἴ κε περ AL. αἴ κέν πως G. ὔμμι AD. — 388 ὄρωρε ACGH. — 389 ὅσς' AH. κοίλαις G. ἐνι A. νηυσὶ D. — 390 τροίηνδε L. ὄφελλ' DL. — 391 δόμεναι: δώσειν E. — 393 οὐ φησὶν AD. οὔ φησὶν H. οὔ φησι E. ἤ μὴν ACGHL Cant. Harl. Townl.: ἤ μιν DES. τρῷες L. — 394 ἠνώγεον ACDGHLS Schol. O 725. ἠνώγειον Schol. Π 8. ἠνώγην Mor. vulgo ἠνώγειν. κε θέλητε D. — 395 παῦσαι δὴ πολέμοιο G. δυσηχέος A. — 396 κείομεν ACDH Lips. Vrat. b. κήομεν GL. μαχεσσόμεθ' Mor. Barocc. — 397 δώῃ H. δώῃ CL. δῴῃ ADS. — 398 ὡς A. οἵδ' CGL. ἀκῆν G. — 400 μὴ γάρ τις GH Barocc. Mor. μητάρ τις D. — 401 γνώτω δὲ G. ἐστι C. ἐστὶ G. — 402 τρῴεσσιν L. — 403 ὡς A. οἳ δ' E. οἵδ' CGL.

A. c. 393 οὕτως ἤ μὴν (non ἤ μιν) Didymus. ita etiam Herodianus, qui comparat B 291 ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστίν. — 394 ἠνώγεον librorum optimorum et Schol V ad Π 8 firmatur auctoritate, neque ulla est causa cur ab his recedamus et praesens ἀνωγέω pro grammaticorum commento habeamus. ut enim a γέγωνα invenitur imperfectum ἐγεγώνει, ἐγεγώνεον, γέγωνε (vid. H. T. 217), ita ab ἄνωγα ἠνώγει, ἠνώγεον, ἄνωγε. de ἠνώγεον olim dubitavi (H. T. 194), nunc in tanto librorum consensu dubitatio nulla potest esse. — 396 κείομεν, conf. H. U. 159. — 398, 399 ὁ ἀστερίσκος, ὅτι ἐντεῦθεν μετάκεινται εἰς τὴν ἀποπρεσβείαν (I 693 et 696) Aristonicus. — 396 ἀρίσταρχος τεθνηιώτων, ἄλλοι δὲ τεθνειώτων Didymus.

μῦθον ἀγαccάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προcέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἰδαῖ', ἦ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸc ἀκούειc,
ὥc τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτωc.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖcιν κατακαιέμεν οὔ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τιc φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνετ', ἐπεί κε θάνωcι, πυρὸc μειλιccέμεν ὦκα.
ὅρκια δὲ Ζεὺc ἴcτω, ἐρίγδουποc πόcιc Ἥρηc.
ὣc εἰπὼν τὸ cκῆπτρον ἀνέcχεθε πᾶcι θεοῖcιν,
ἄψοῤῥον δ' Ἰδαῖοc ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
οἳ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶεc καὶ Δαρδανίωνεc,
πάντεc ὁμηγερέεc, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἄρ' ἔλθοι
Ἰδαῖοc· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
cτὰc ἐν μέccοιcιν, τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφότερον, νέκυάc τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐυccέλμων ἀπὸ νηῶν
ὠτρύνοντο νέκυc τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
ἠέλιοc μὲν ἔπειτα νέον προcέβαλλεν ἀρούραc,
ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰcανιών· οἳ δ' ἤντεον ἀλλήλοιcιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶc ἦν ἄνδρα ἕκαcτον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντεc ἄπο βρότον αἱματόεντα,

V. L. 404 ἀγαcάμενοι E. — 405 ἆρ ADGL. — 407 οὕτω Eust. 25, 44; sed 687, 10 οὕτωc. — 408 ἀμφι AD. νεκροῖcι DEG. κατακαιέμεν: κατακηέμεν GLS. κατακειέμεν CH Townl. Vrat. b. Mosc. 1. κατακειέμεν' E. κατακαιόμεν D. — 409 κατατεθνειώτων ACDS Et. Mg. 791, 20. Rhet. Gr. III, 155, 15. — 410 γίγνετ' ALS: γίνετ' CDGH Rhet. Gr. III, 155, 16. γίνεται E. μεληcέμεν C et man. rec. γρ. μειλιccέμεν. — 412 ὡc A. θεοῖcι D. — 413 προτὶ: ποτὶ S. — 414 οἵ δ' D. οἵδ' CGHL. τρῷεc L. — 415 ὁμηγυρέεc L. προτιδέγμενοι D 1. man. ὁππότ' ἄρ' DH. ὁππότ' ἆρ A(ἀρ) CL Cant. Harl. Townl. Vrat. c. A. Mosc. 1. 3. ὁππόταν G. ἔλθοι (η supra οι) S. — — 416 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἆρ DGL. ἀρ A. ἀπέειπε ACDGH. — 417 μέccοιcϊ H. — 418 ἀμφότεροι (ον supra οι) L Vrat. c. 1. man. ἀμφοτέρων Mosc. 3. — 419 ἐϋccέλμων DG. γρ. ἐκαρτύναντο φάλαγγαc L. — 420 ὤτρυνον ACHLS. ὄτρυνον DG. νέκυαc τ' ADGHLS. νέκυάc τ' C. — 422 ἀκαλαρρείταο A. ἀκαλαρείταο βαθυρόου Et. Mg. 44, 36. — 423 εἰc ἀνιών A. οἵ δ' D. οἵδ' (ὧc supra) CGHL. ἀλλήλοιcι D. — 424 χαλεπὸν C Vrat. b. χαλεπὸν S. — 425 ἄπο ADEGL Bekk. An. 834, 26. ἀπο CH.

A. c. 420 ἀρίcταρχοc νέκῦc ἐκτεταμένωc καὶ ὀτρύνοντο οὐκ ὄτρυνον Didymus. - 425 ἄπο Herodianus.

δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἤγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
ὣς οἳ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,

V. L. 426 ἀμαξάων ADLS Mor. Cant. ἁμαξάων CEGH. ἐπάειραν A. — 427 οἳ δὲ C. ἐν ἄλλῳ ἀλλὰ σιωπῇ A. — 428 πυρκαιῆς A. πυρκαΐης S. ἐπενήνεον: γρ. καὶ ἐπινήνεον, καὶ ἔστιν ἰακόν A. — 429 προτὶ ACDHL: ποτὶ GS. — 430 ὡς A. αὔτως A. αὔτως GHL. εὐκνήμιδες DGH. — 431 πυρκαϊῆς A. — 432 ἔπι A. — 433 οὔτάρ A. — 434 τῆμος δ' ἀμφὶ Barocc. Mor. ἆρ L. ἀρ A. * ἤγρετο: libri ἔγρετο. — 436 ποτὶ: κατὶ H (sic). — 437 πύργους θ': θ' omitt. ADHL Cant. Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. εἶλαρ H. εἰλαρ A. τὲ A. — 438 ἐνεποίεον A. — 440 ἐπ': ἐν S Cant. ὤρυξαν EG. — 441 ἐν: περὶ HS Cant. — 442 οἳ μὲν C. κάρη κομόωντες AH: ceteri καρηκομόωντες. — 443 παρ AD. — 444 χαλκοχιτώνων A. — 445 μῦθον D. — 446 τϊς ἐστὶ CEH. τίς ἐστὶ G.

A. c. 428 οὕτως ἀρίσταρχος πυρκαϊᾶς (sic) κατὰ γενικὴν Didymus, idem αἱ δὲ Ζηνοδότου (cf. H. T. 54, n. 82) πυρκαϊῇ, καὶ ἔστι χαριέστερον. — 434 antiqua scriptura ЄΓΡЄΤΟ pro ἤγρετο grammaticos veteres in errorem induxit, ut omitterent ε in η convertere. nam ἔγρετο aoristus ab ἐγείρω sententiae non convenit, ἀγείρω autem ἤγρετο facit, vel si augmentum neglexeris ἄγρετο, conf. Ω 789. — 436 Aristophanes ἐν πεδίῳ. — 443—464 ἀθετοῦνται στίχοι κβ' Aristonicus. ἠθέτουν οἱ περὶ Ζηνόδοτον καὶ Ἀριστοφάνη καὶ αὐτὸς Ἀρίσταρχος Schol. AV, conf. Schol. M 17.

ὅϲ τιϲ ἔτ' ἀθανάτοιϲι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράᾳϲ ὅτι δὴ αὖτε κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
τεῖχοϲ ἐτειχίϲϲαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλαϲαν, οὐδὲ θεοῖϲι δόϲαν κλειτὰϲ ἑκατόμβαϲ;
τοῦ δ' ἦ τοι κλέοϲ ἔϲται ὅϲον τ' ἐπικίδναται ἠώϲ·
τοῦ δ' ἐπιλήϲονται, τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων
ἥρῳ Λαομέδοντι πολίϲϲαμεν ἀθλήϲαντε.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
ὢ πόποι ἐννοϲίγαι' εὐρυϲθενέϲ, οἷον ἔειπεϲ.
ἄλλόϲ κέν τιϲ τοῦτο θεῶν δείϲειε νόημα,
ὃϲ ϲέο πολλὸν ἀφαυρότεροϲ χεῖράϲ τε μένοϲ τε·
ϲὸν δ' ἦ τοι κλέοϲ ἔϲται ὅϲον τ' ἐπικίδναται ἠώϲ.
ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὖτε κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
οἴχωνται ϲὺν νηυϲὶ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
τεῖχοϲ ἀναρρήξαϲ τὸ μὲν εἰϲ ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
αὖτιϲ δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοιϲι καλύψαι,
ὥϲ κέν τοι μέγα τεῖχοϲ ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
ὣϲ οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον.
δύϲετο δ' ἠέλιοϲ, τετέλεϲτο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
βουφόνεον δὲ κατὰ κλιϲίαϲ καὶ δόρπον ἕλοντο.
νῆεϲ δ' ἐκ Λήμνοιο παρέϲταϲαν οἶνον ἄγουϲαι

V. l. 448 ὅτι DEGL. ΟΤΙ Ambros. ὅτε ACH Townl. Lips. Schol. Μ 4. * δὴ αὖτε: libri δ' αὖτε. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 449 ἐτειχίϲαντο CEGH Schol. Μ 4. ἐτεκτήναντο Hesychius III, 152. ἀμφι D. — 452 * δ' ἦ τοι: vulgo δ' ἤτοι. δή τοι AGH. ὅϲον: ὅϲην (ο superscr.) A. ΟϹΗΝ Ambros. ὅϲϲον τ' ἐπιϲκίδναται G. τ' omitt. L. — 452 τό τ' ἐγὼ A Ambros. L Schol. Φ 446. ὅτ' ἐγὼ CDGHS. — 453 ἥρωϊ CDG HL Schol. ν 35, ο 157. ἥρωι AS Cant. Barocc. ἥρῳ E. ἀθλήϲαντε ACDS: ἀθλήϲαντεϲ GHL Barocc. Mor. Vrat. b. — 454 τόνδε GHL. νεφεληγερέτα A. — 455 ἐνοϲίγαιε G. ἔειπαϲ C. ἔειπαϲ (εϲ superscr.) L. — 456 ἄλλόϲ A. κέν: δή E. — 458 ϲὸν: ϲοὶ S. τοῦ L. δή τοι DE 691, 1 et 19 LS Vrat. b. A. Mosc. 1. 3. ὅϲην (ο superscr.) A. ΟϹΗΝ Ambros. τ' omitt. L. — 459 ἄγρει μὲν Mosc. 3. ὅταν CDGL. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 460 οἴχονται GH Mor. Barocc. Townl. Vrat. A. — 461 κατάχευε L. κατέχευε H. καταχεύϲω G. καταχεῦϲαι Mor. Lips. — 462 αὖθιϲ C. αὖτίϲ τ' S. καλύψω G. — 464 οἳ μὲν C. — 465 δύϲετό τ' CHL Lips. δύϲϲετό τ' DE bis. δύϲετο τ' (δ superscr.) A. δύϲϲατο δ' G. — 467 παρέϲταϲαν: παρέτρεϲαν Schol. Ο 705.

A. c. 451 ὅϲον Zenodotus. ἀρίϲταρχοϲ ὅϲην, ἄλλοι δὲ ὅϲον Didymus. — 452 ἀρίϲταρχοϲ τὸ ἐγὼ Didymus. — 453 ἥρῳ Aristarchus διϲυλλάβωϲ, hic et Θ 483.

πολλαί, τὰϲ προέηκεν Ἰηϲονίδηϲ Εὔνηοϲ,
τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήϲονι, ποιμένι λαῶν.
χωρὶϲ δ' Ἀτρείδηϲ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
δῶκεν Ἰηϲονίδηϲ ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι ϲιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖϲ, ἄλλοι δ' αὐτῇϲι βόεϲϲιν,
ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεϲϲι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
δαίνυντο, Τρῶεϲ δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
παννύχιοϲ δέ ϲφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺϲ
ϲμερδαλέα κτυπέων· τοὺϲ δὲ χλωρὸν δέοϲ ᾕρει·
οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδιϲ χέον, οὐδέ τιϲ ἔτλη
πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέι Κρονίωνι.
κοιμήϲαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΙΛΙΑΔΟϹ Θ.

Ἠὼϲ μὲν κροκόπεπλοϲ ἐκίδνατο πᾶϲαν ἐπ' αἶαν,
Ζεὺϲ δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήϲατο τερπικέραυνοϲ

V. L. 470 ἀτρείδηϲ' DEGHL. — 472 ἔνθεν: ἔνθ' D Et. Gud. 603, 17. ἂρ DEGL. ἀρ A. κάρη κομόωντεϲ AH, ut 459. — 474 δὲ: δ' ἐν G Mor. Barocc., conf. H. U. 60. ῥηνοῖϲ D. αὐτῇϲι ADEGHL: αὐτοῖϲι C Bekk. An. 834, 13. Maxim. Tyrius Diss. XXXIX, 1. Philemo 233, 20. Eust. 1012, 33. βόεϲϲι C. — 475 ἀνδραπόδοιϲ Et. Mg. 146, 45. — 476 κάρη κομόωντεϲ AH. — 477 τρῷεϲ L. — 478 παννύχιον Schol. Θ 2. ϲφι DG Schol. Θ 2. — 482 κοιμίϲϲαντ' L. ἂρ DEGL. ἀρ A.

A. c. 474 ἀυτῇϲι Aristarchus, conf. Aristonicum. — 475 ἀθετεῖται Aristonicus. ἡ τῶν ἀνδραπόδων λέξιϲ νεωτερική ἐϲτι κατὰ τοὺϲ παλαιούϲ. διὸ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ καὶ Ζηνόδοτοϲ ἠθέτουν τὸ ἔποϲ, ἐν ᾧ κεῖται ἡ λέξιϲ αὕτη Eust. 692, 21. ἀνδραπόδεϲϲι: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ο ἀνδραπόδοιϲι Didymus. τινὲϲ δὲ ἀνδραπόδοιϲι γράφουϲιν Eust. 692, 24. — 481 πρὶν πιέειν: ἀρίϲταρχοϲ πιέμεναι πρὶν λείψω (sic) Didymus. — 482 Ζηνόδοτοϲ καὶ τοῦτον καὶ τὸν πρῶτον τῆϲ ἑξῆϲ ῥαψῳδίαϲ ἦρκε ϲτίχον Schol. AB.

A. c. 1 Ζηνόδοτοϲ μετατίθηϲι τὴν ἀνατολὴν κάτω πρὸϲ τὸ „οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο" (53) Aristonicus, conf. Schol. ad Θ 53 et Düntzer. Zenod. p. 154.

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
κέκλυτέ μευ πάντές τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
[ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
μήτέ τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτέ τις ἄρσην
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι,
πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπον δέ·
ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
τόσσον ἔνερθ' Ἀίδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίον δὲ
Ζῆν', ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ·

V. L. 4 ὑπὸ ACEG Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. ὑπο DHL: ἅμα S. ἤκουον DL. — 5 πάντές τε A. πάντες τὲ C. πάντες θεοὶ DG. — 6 omitt. AD, qui habet in marg. man. recent. scriptum. — 7 μήτέ τις οὖν AEH Apoll. de Synt. 25, 19. μήτε τῖς οὖν C. τόγε libri mei praeter L, in quo abest τόγε, cum Apoll. de Synt. 25, 19. Lucian. 44, 6: τόδε Schol. C 514. Maxim. Tyr. Diss. XXXII, 7. μήτέ τις CEH Apoll. de Synt. 25, 19. — 11 δαναοῖσι ACDEGL. — 12 κατα A. οὔλυμπον δὲ A. — 13 ἤ μιν L. ἥ μὶν DG. ἐς: εἰς E. — 14 ἧχι AEH Plato Phaed. 112 A. Et. Mg. 188, 7. — 16 ἔνερθ' ἀΐδαο Plutarchus de Facie in orb. lunae 25. ὅσσον G. οὐρανὸς ἔστ' ACL. — 17 γνώσσετ' G. ὅσσον G. κράτιστος CG. — 18 εἴ δ' L. πειρήσεσθε Rhet. Gr. III, 144, 25. εἰδῆτε Townl. — 19 χρυσείην ᶠ G. ἐξουρανόθεν A. — 20 πάντες τ' C. — 21 ἂν: ἄν μ' S Mosc. 1. ἐρύσητ' G. πεδίον δὲ A. — 22 μήστωρ': πάντων Aristoteles περὶ ζώων κινήσεως 4. κάμητε HL Vrat. b. γρ. καὶ πάθοιτε A. — 23 ἀλλ' ὅτε κεν Pseudoplut. 125, 27. ἐρύσαι G. ἐρῦσσαι H. — 24 αὐτῆι κεν θαλάσσηι D.

A. σ. 7 θεὸς: ἀρίσταρχος θεῶν Didymus. — 10 ἀπάνευθε: ἐν τῇ ἀριστοφάνους ἀπάτερθε, ζηνόδοτος μετόπισθε Didymus. — 23 πρόφρων: πρόσσω Ptolemaeus Oroandae. ἐθέλοιμι: ἀρίσταρχος ἐθέλωμι Didymus.

σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δησαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
ἀλλ' ἤ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
θάρσει τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
ὣς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην

V. l. 25 περὶρῥῖον C. περὶ^ρίον D. περϊρρῖον H. περὶῤῥίον S. περὶ ῥύον L. — 26 τὰ δέ κ' αὖθι Pseudoplut. 125, 27. μετήιορα C. — 27 ὅσσον Pseudoplut. 131, 12. εἰμι et εἰμ' A. — 28 ὡς A. οἵδ' CGL. ἄρ S. ἀκῆν G. — 29 ἀγόρευσεν ACGHS Cant. Mor. Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. ἀγόρευε D. ἀγόρευεν L. — 32 εὖ νῦν G. ὅτι σθένος G. — 34 οἵ κεν C et man. rec. γρ. εἰ. — 35 ὡς σὺ AL Vrat. b. εἰ σὺ DEGHS. ἢ σὺ C. — 37 ὄλονται L. ὀδυσσομένοιο L Vrat. b. A. — 38 νεφεληγερέτα A. — 39 οὐ νύ τῑ DHL. οὐ νύ τοι E. οὔ τοι θυμῷ G. — 40 ἤπιος DG. — 41 ὡς A. ὑπόχεσφι DH. τϋτῖσκετο H. — 42 χρυσείῃσιν ἐθείρῃσι κομόωνται D. χρυσείῃσιν ἐθείρῃσι E. κομόωντας L. 44 ἐΰτυκτον C. ἐπεβήσετο CDS Cant. Mor. ἐπϊβήσετο H. ἐπεβήσετο (α) A. ἐπεβήσατο GL. — 45 μάστιξέν τ' S Cant. ἐλάᾳν G. * ἀέκοντε: libri ἄκοντε.

A. o. 25, 26 Ζηνόδοτος ἀμφοτέρους ἠθέτηκεν Aristonicus. — 28—40 ἀθετοῦνται στίχοι ιγ´ ὅτι ἐξ ἄλλων τόπων μετάκεινται Aristonicus. — 29 ἀγασσάμενοι: γράφεται καὶ φρασσάμενοι· μᾶλλον δὲ τὸ ἀγασσάμενοι τοῖς ἑξῆς συνᾴδει Schol. A, conf. Schol. I 694. — 32—34 asterisci: ὀρθῶς 463—465. in codice versibus 28—34 asterisci sunt adpicti. — 35 ὡς: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ εἰ σὺ κελεύεις Didymus. — 37 οὐδὲ ἐν τῇ Ζηνοδότου ἐφέρετο (Cod. δὲ ὁ φέρων) Didymus. — 39, 40 asterisci: ὀρθῶς X 183, 184.

μεϲϲηγὺϲ γαίηϲ τε καὶ οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαρον· ἔνθα δέ οἱ τέμενοϲ βωμόϲ τε θυήειϲ.
ἔνθ' ἵππουϲ ἔϲτηϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
λύϲαϲ ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
αὐτὸϲ δ' ἐν κορυφῇϲι καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰϲορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν.
οἳ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
ῥίμφα κατὰ κλιϲίαϲ, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήϲϲοντο·
Τρῶεϲ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο,
παυρότεροι· μέμαϲαν δὲ καὶ ὧϲ ὑϲμῖνι μάχεϲθαι,
χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶϲαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔϲϲυτο λαόϲ,
πεζοί θ' ἱππῆέϲ τε· πολὺϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρει.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐϲ χῶρον ἕνα ξυνιόντεϲ ἵκοντο,
ϲύν ῥ' ἔβαλον ῥινούϲ, ϲὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀϲπίδεϲ ὀμφαλόεϲϲαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃϲι, πολὺϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὄφρα μὲν ἠὼϲ ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαόϲ.
ἦμοϲ δ' ἠέλιοϲ μέϲον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,

V. L. 47 ἵκανε DEG Schol. Ξ 283. πολλυπίδακα G. — 48 ἔνθα δέ ADGHLS Schol Γ 320. Cram. An. Ox. II, 329, 4: ἔνθα τέ C. — 50 λύϲαϲ δ' H. ἐξοχέων D. κατὰ ACE: περὶ GHLS Cant. Barocc. Harl. Vrat. b. Mosc. 1. περι D, conf. Ε 776, ubi omnes περὶ exhibent. πολὺν D 1. man. G. πολλὴν C. — 52 τρῴων L. — 53 οἵδ' CGL. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 54 κατα D. ἀπο A. — 55 τρῷεϲ L. αὖθ' ACD EHLS Harl. Townl. Vrat. b. αὖ G. ὡπλίζοντο libri mei cum Eust. — 56 ὥϲ: libri ὧϲ. A ὡϲ. ὑϲμίνῃ DGL. — 57 καὶ προ D. — 59 θ' omitt. Cant. ὀρυγμαδὸϲ C 1. man. GH. — 60 οἳ δ' L. οἵδ' CH. δὴ ἐϲ D. ἵκοντο: ἵκανον L. γρ. ἵκανον A. γρ. καὶ ἵκανον Mosc. 1. — 61 ῥηνοὺϲ D. ϲυν δ' D. — 62 χαλκεοθωρήκων A. αὐτὰρ CDG. — 63 ἔμπληντ' Mosc. 3. ἀλλήλοιϲι Cant. ὀρυγμαδὸϲ CD post ras. GH. — 64 ἔνθ' ἅμα οἰμωγή G Ammon. de Diff. s. v. ἅμα. ἔνθ' ἅμ' C, conf. Δ 450. ἔνθ' ἄρα L. — 65 τὲ καὶ AC. τε omitt. Ammon. l. l. conf. Δ 451. — 67 πίπτε ACDEGHL.

A. c. 48 ἔνθα τε G. Hermannus ad Hymn. in Ven. 59; conf. Ζ 245, 240, Ψ 680. — 54 τινὲϲ γράφουϲι τοὶ δ' αὐτόθι θωρήϲϲοντο Schol. A. — 55 ὡπλίζοντο: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ō ὁπλίζοντο Didymus, conf. H. T. 424. — 68 ἀμφιβεβήκει: γρ. ϲὺν τῷ ν ἀμφιβεβήκειν, conf. H. T. 194 sq.

καὶ τότε δὴ χρύϲεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέοϲ θανάτοιο
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἕλκε δὲ μέϲϲα λαβών, ῥέπε δ' αἴϲιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρεϲ ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἑζέϲθην, Τρώων δὲ πρὸϲ οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
αὐτὸϲ δ' ἐξ Ἴδηϲ μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
ἧκε ϲέλαϲ μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντεϲ
θάμβηϲαν, καὶ πάνταϲ ὑπὸ χλωρὸν δέοϲ εἷλεν.
ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺϲ τλῆ μίμνειν οὔτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δύ' Αἴαντεϲ μενέτην, θεράποντεϲ Ἄρηοϲ·
Νέϲτωρ οἶοϲ ἔμιμνε Γερήνιοϲ, οὖροϲ Ἀχαιῶν,
οὔ τι ἑκών, ἀλλ' ἵπποϲ ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ
δῖοϲ Ἀλέξανδροϲ, Ἑλένηϲ πόϲιϲ ἠυκόμοιο,
ἄκρην κὰκ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχεϲ ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύαϲι, μάλιϲτα δὲ καίριόν ἐϲτιν.
ἀλγήϲαϲ δ' ἀνέπαλτο, βέλοϲ δ' εἰϲ ἐγκέφαλον δῦ,
ϲὺν δ' ἵππουϲ ἐτάραξε κυλινδόμενοϲ περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίαϲ ἀπέταμνε
φαϲγάνῳ ἀίϲϲων, τόφρ' Ἕκτοροϲ ὠκέεϲ ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θραϲὺν ἡνίοχον φορέοντεϲ,
Ἕκτορα. καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεϲϲεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·

V. L. 69 καὶ τότε δή: αὐτὸϲ δὲ Euseb. Praep. Evang. XIII, 13, 59. — 70 ἐν δὲ τίθει A. ἔνθ' ἐτίθει L. τανηλεγέοϲ A. — 71 τρῴων L. — 72 μέϲα G. — 73 πουλυβοτείρηι A. πολυβοτείρη D. — 74 τρῴων L. — 76 οἳ δὲ CD. — 77 ὑπο ACDH. εἷλεν: ἥρει L. ἐν ἄλλῳ δέοϲ ἥιρει A. — 79 οὐδὲ δύ' D. οὔτ' αἴαντε δύω C. οὐδ' αἴαντε μενέτην Mor. αἴαντε Vrat. A. — 80 δ' οἶοϲ GLS. „ante οἶοϲ deest δ' in Mosc. 1. binis Vindob." Heyne. — 83 κακκορυφὴν CDEGL. κἀκκοφυφὴν H. ὅθί τε H. ἵνα τε Aristoteles περὶ ζώων γενέϲεωϲ V, 5. τε omitt. C 1. man. ἐϲτι D. — 86 ϲυνδ' C. περι A. — 87 παρηορέαϲ L. παρηορῆαϲ G. παρηορίαϲ Eust. 700, 40; 702, 58. Cram. Epim. 406, 22. Et. Gud. 521, 35. ἀπέταμνε ACEL Et. Gud. 521, 35. ἀπέταμνεν Cram. Epim. 406, 22: ἀπέτεμνε DGHS Cant. Lips. Mor. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. Cram. Epim. 177, 8. ἀπέτεμνεν Schol. Π 474. — 89 φέροντεϲ G. — 90 ἀπο DG. — 91 ἆρ DGL. ἀρ A.

A. c. 73, 74 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 74 ἑζέϲθην: ἐν ἐνίοιϲ διὰ τοῦ ε̄ ἕζεϲθεν Schol. A. τὸ δὲ ἑζέϲθην ἀντὶ τοῦ ἕζεϲθεν, ὡϲ ἄερθεν. ὅμοιον δέ ἐϲτι τῷ „μιάνθην αἵματι μηροί" (Δ 146) Schol. BL. — 81 ἐτείρετο: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων ἐδάμνατο Didymus.

cμερδαλέον δ' ἐβόηcεν ἐποτρύνων Ὀδυcῆα·
διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυccεῦ,
πῇ φεύγειc μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸc ὣc ἐν ὁμίλῳ;
μή τίc τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ.
ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντοc ἀπώcομεν ἄγριον ἄνδρα.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἐcάκουcε πολύτλαc δῖοc Ὀδυccεύc,
ἀλλὰ παρήιξεν κοίλαc ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν.
Τυδείδηc δ' αὐτόc περ ἐὼν προμάχοιcιν ἐμίχθη,
cτῆ δὲ πρόcθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντοc,
καί μιν φωνήcαc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
ὦ γέρον, ἦ μάλα δή cε νέοι τείρουcι μαχηταί,
cὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ cε γῆραc ὀπάζει,
ἠπεδανὸc δέ νύ τοι θεράπων, βραδέεc δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήcεο, ὄφρα ἴδηαι
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιcτάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεcθαι,
οὕc ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην, μήcτωρε φόβοιο.
τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶι
Τρωcὶν ἐφ' ἱπποδάμοιc ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
εἴcεται, ἦ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃcιν.

V. l. 92 ἐβόηc' ἐν L. ὀδυccῆα DEG. — 94 πῆ AE 701, 48: ceteri πῇ. ποι L Eust. 1664, 10. Maxim. Tyr. Diss. XXI, 10. ὡc ADH. — 95 μή τϊc CDGHL. — 97 ὡc A. — 98 παρήϊξε DG. παρήιε E. — 99 Τυδείδηc δ': δ' omitt. Apollon. de Pron. 71 A; 80 B. Et. Mg. 172, 57. αὐτόc περ ἐὼν: αὐτὸc πονέων Schol. Theocr. XI, 12. — 100 νηληϊάδεω G. — 101 προcηῦδα D. — 103 cή τε H. ὀπάζει: ἱκάνει HS Cant. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. ἐν ἄλλῳ γῆραc ἱκάνει A. — 106 τρῷοι H. — 108 αἰνείαο D, ο 2. man. αἰνείου H. μήcτωρε ACDGH Mor. Townl. Lips. Mosc. 1. Schol. Ξ 45: μήcτωρα ELS Plato Lach. 191 B diserte. οἱ δὲ γράψαντεc μήcτωρε φόβοιο πάνυ cφάλλονται τοῦ ὀρθοῦ Eust. 702, 24. — 109 κομείτων EL Cram.
ην ει ων
Epim. 227, 24; 397, 32. κομίτων G. κομείτων A. κομ ίτην C. κομείτην DH Vrat. b. Mosc. 1. prim. man. Cram. Epim. 397, 30. νῶϊ libri fere omnes cum Apoll. de Pron. 117 C; 118 A. Et. Mg. 416, 23. Cram. Epim. 398, 31: νῶϊν G. νῶιν L. — 110 τρωcὶν L. ἱπποδάμοιc ACH Mor. Vrat. a. b. Mosc. 1. ἱπποδάμοιcιν DES Draco de Metr. 52, 7 diserte. ἱπποδάμοιcϊ θύνομεν G. ἱπποδάμοιcιν θείνομεν L. — 111 ἤ Townl. Schol. Ε 886.
ει
Eust. 62, 33. ἤ A: εἰ CDEGHLS Eust. 1046, 18.

A. c. 103 οὕτωc ἀρίcταρχοc ὀπάζει, ὁ δὲ ἰξίων ἐπείγει Didymus, cf. ad Δ 321. — 108 ἀθετεῖται Aristonicus. Aristarchus μήcτωρε, conf. ad Ε 272. τὸ δὲ μήcτωρε τινὲc μήcτωρα ἐπὶ τοῦ Αἰνείου Schol. V. — 109 ἀρίcταρχοc κομείτων Didymus. τώδε Herodianus, παροξυτόνωc.

ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ.
Νεϲτορέαϲ μὲν ἔπειθ' ἵππουϲ θεράποντε κομείτην,
ἴφθιμοϲ Ϲθένελόϲ τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
τὼ δ' εἰϲ ἀμφοτέρω Διομήδεοϲ ἅρματα βήτην·
Νέϲτωρ δ' ἐν χείρεϲϲι λάβ' ἡνία ϲιγαλόεντα,
μάϲτιξεν δ' ἵππουϲ· τάχα δ' Ἕκτοροϲ ἄγχι γένοντο.
τοῦ δ' ἰθὺϲ μεμαῶτοϲ ἀκόντιϲε Τυδέοϲ υἱόϲ.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἠνιοπῆα,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε ϲτῆθοϲ παρὰ μαζόν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώηϲαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδεϲ· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένοϲ τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχοϲ πύκαϲε φρέναϲ ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴαϲε καὶ ἀχνύμενόϲ περ ἑταίρου
κεῖϲθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπε θραϲύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἵππω δευέϲθην ϲημάντοροϲ· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θραϲύν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβηϲε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερϲίν.
ἔνθά κε λοιγὸϲ ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καί νύ κε ϲήκαϲθεν κατὰ Ἴλιον ἠΰτε ἄρνεϲ,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήϲαϲ δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
κὰδ δὲ πρόϲθ' ἵππων Διομήδεοϲ ἧκε χαμᾶζε·

V. L. 113 κομίτην CG. — 114 ἴφθιμοϲ AD: ceteri ἴφθιμοι, conf. Ψ 511. — 116 χερϲὶ DG. ϲιγαλόεντα CDEGL: φοινικόεντα AHS Cant. Harl. Vrat. b. c. Mosc. 3. Schol. Π 159. ἐν ἄλλῳ ϲιγαλόεντα A. γράφεται φοινικόεντα Schol. apud Cram. An. Par. III, 33, 6; conf. 137. — 117 μάϲτιξε G. φαίνϊξεν δ' ἵππουϲ H. — 119 ἀφάμαρτε D. ὃ δ' D. ὅδ' CG. — 120 ὑπεργαθύμου G. — 121 ϲτήθεοϲ L. — 122 ἐξοχέων D. — 123 omitt. in textu DH, qui habent in marg. man. recent. scriptum. αὖτ' ἐλύθη Mosc. 1. — 124 πύκαϲεν DH. — 126 κεῖϲθ' Bekk. Anecd. 835, 13 diserte. ὃ δ' D 1. man. ὅδ' CD 2. man. GHL. ἂρ D 1. man. ἀρ A. — 128 ὃν ῥὰ DL. — 129 δίδου δ' ὅγε ἡνία L. — 130 ἔνθά κε CDHL. ἐνθά κε A Et. Gud. 602, 5. — 131 ἠΰτέ γ' ἄρνεϲ S Cant. — 132 ἂρ DG. ἀρ A. — 133 ἀφῆκεν D. — 134 καδδὲ ACDGHL. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL.

A. c. 113 τὸ δὲ κομείτην Ἀρίϲταρχοϲ μὲν κομείτων, Ζηνόδοτοϲ δὲ κομείτην Schol. V. pertinet ad 109. — 128 Ἀρχεπτόλεμον: Ἐραϲιπτόλεμον Zenodotus, sed 312 Ἀρχεπτόλεμον, ubi vid. Schol. — 131 ἔν τιϲι τῶν παλαιῶν φέρονται δύο ϲτίχοι „Τρῶεϲ ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἕκτορα δῖον χαλκῷ δῃωθέντα (Cod. δηϊόωντα), δάμαϲϲε δέ μιν Διομήδηϲ" Schol. V.

δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο,
τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφι.
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
δεῖσε δ' ὅ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
    Τυδείδη, ἄγε δὴ αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦ οὐ γιγνώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλῃσι,
δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι.
    τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.
ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
    τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
εἴ περ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
    ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ

V. L. 135 θεοῖο L. — 136 καταπλήτην L. ὄχεσφι ACDEG. — 137 φύγον CGHLS Cant. Harl. Townl. Mor. Barocc. Lips. Vrat. A. Mosc. 3. φύγον (ε supra ο) A. φύγεν DE. σιγαλόεντα A post ras. φοινικόεντα ἢ σιγαλόεντα Eust. 703, 26, conf. 116. — 138 ὅγε θυμῶι D. προσέειπε CDG. — 139 * δὴ αὖτε: libri δ' αὖτε. — 140 ἦ: ἢ CDE. γινώσκεις ACDEGHL. ὅ τοι: ὅτι CDGHL. — 142 δ' αὖτε D. ἐθέλῃσι ACEGH. αἴκε θέλῃσι D. — 143 εἰρύσαιτο GH Et. Mg. 304, 14. — 144 ἐπεὶ ἢ D. ἐπειὴ A. ceteri ἐπειὴ. ἐστι ACDG. ἐστὶν L. — 146 κατα A. ἔειπας G Mor. Barocc. ἔειπας (ες supra ας) L. — 147 τόδ': τόγ' G Mor. Barocc. — 148 γάρ: δή E. ἐνι A. τρώεσσ' L. τρώεσσιν D. — 149 τυδείδης δ' D. ὑπ' ἐμοῖο E. — 150 τοτέ D. — 152 ὤμοι ACEGH. ἔειπας CH 1. man. — 153 ἕκτωρ τε H. γε omitt. L. — 154 τρῶες L. — 157 φύγαδε, τράπε A. φύγαδ' ἔτρεπε L Et. Mg. 801, 38. ceteri cum Bekk. An. 1229 φύγαδ' ἔτραπε. — 158 αὖθις C. ἀνιωχμὸν A. ἐπι A. τρῶες L.

A. c. 137 φύγον (ε supra ο): ἀρίσταρχος φύγον, ἄλλοι δὲ φύγεν, ἐν ἄλλῳ δὲ τὸ φοινικόεντα Didymus. — 139 Zenodotus ἄγε νῶϊ φόβονδε. — 157 οὕτως διὰ τοῦ ᾱ τράπε αἱ ἀριστάρχου Didymus.

ἠχῇ θεςπεςίῃ βέλεα ςτονόεντα χέοντο.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυςε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Τυδείδη, περὶ μέν ςε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
ἕδρῃ τε κρέαςίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεςςι·
νῦν δέ ς' ἀτιμήςουςι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
ἔῤῥε κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο
πύργων ἡμετέρων ἐπιβήςεαι, οὐδὲ γυναῖκας
ἄξεις ἐν νήεςςι· πάρος τοι δαίμονα δώςω.
ὣς φάτο, Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἵππους τε ςτρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέςαςθαι.
τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς
ςῆμα τιθεὶς Τρώεςςι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεςςιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύςας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔςτε, φίλοι, μνήςαςθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
γιγνώςκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευςε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖςί γε πῆμα·
νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
ἀβλήχρ' οὐδενόςωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἁμὸν ἐρύξει·

V. L. 160 ἐπι A. μέγα κορυθαιόλος E. κορυθαιόλος A. — 161 περὶ ACD: πέρι EGHL. — 162 ἕδρηι D. κρέαςίν τε ἰδὲ ACDEHL. τ' ἠδὲ G. δεπάεςςι ACDEHL. — 163 ἂρ DL. ἀρ A. γὰρ G. ἄντι τέτυξο DH. ἀντ' ἐτέτυξο AG Lips. ἀντετέτυξο CEL Et. Mg. 388, 10. Eust. 1261, 64. ἀντιτέτυξο Mosc. 1. — 166 πάρος γάρ τοι G. — 167 φᾶτο D. μερμήριζεν LS. μερμήριζε Cant. Mor. — 168 ἵππους τὲ C. τε omitt. L. τρέψαι D. καὶ ἀντῖβϊον H. — 169 μερμήριζε S. κατα bis A. — 170 ἂρ DE. ἀρ A. ἰδέων G. γρ. καὶ ἐπ' ἰδαίων A. μητιέτα L. — 171 τρώεςςι L. — 172 τρώεςςιν L. — 173 τρῶες L. — 174 ἀνέρες ἐςτὲ CHL. — 175 γιγνώςκω L: γινώςκω ACDEGH. — 177 τάδε: τάγε Barocc. μηχανόωντο AC 2. man. D 1. man. GHS: μηχανόωνται C 1. man. D 2. man. Townl. 1. man. μηχανοωνται L. — 178 ἀβλῆχρ' CL. ἀβληχρ'' A. ἀβληχρὰ E. ἀμβληχρ' G. ἄβληχρ' Vrat. b. οὐδενόςωρα A. οὐδὲ νόςωρα G. ἀμὸν ACE Apoll. de Pron. 142 A. Apoll. Lex. 2, 22. alii ἁμὸν. ἐρύξοι L.

A. c. 163 ἀρίςταρχος ἂν τοῦ τέτυξο (sic) Didymus. διὰ τοῦ ῑ εἶχον αἱ ἐκδόςεις (h. e. Ἀριςτάρχου) ἀντιτέτυξο. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ε ἐξέθετο Schol. BCL (Cod. C omitt. ἀντιτέτυξο). alii ἄντι τέτυξο, quibus obloquitur Herodianus. quid Aristarchus scripserit, ἀντὶ τέτυξο an ἀντιτέτυξο, non patet. — 164—166 ἀθετοῦνται Aristonicus. τούτους καὶ ἀριςτοφάνης ἠθέτηκεν Didymus. — 166 δαίμονα δώςω: ἐν τῇ Ζηνοδότου πότμον ἐφήςω Didymus. — 168 ὅτι ὑποτάςςουςιν „ἢ μήτε ςτρέψαι, μήτ' ἀντίβιον μαχέςαςθαι Aristonicus. — 177 οἳ Aristarchus: οἵ' Dionysius Sidonius. — 178 ἀβλήχρ': ἄβληχρ' Heraclides Milesius, conf. Eust. 705, 60. ἀμὸν, conf. ad Z 414.

ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυςὶν ἔπι γλαφυρῇςι γένωμαι,
μνημοςύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέςθω,
ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήςω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς
[Ἀργείους παρὰ νηυςὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ].
ὣς εἰπὼν ἵπποιςιν ἐκέκλετο φώνηςέν τε·
Ξάνθέ τε καὶ ςὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπέ τε δῖε,
νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀπιτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
ὑμῖν πὰρ προτέροιςι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
οἶνόν τ' ἐγκεράςαςα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόςις εὔχομαι εἶναι.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ ςπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
ἀςπίδα Νεςτορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
πᾶςαν χρυςείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιςτος κάμε τεύχων.
εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβηςέμεν ὠκειάων.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέςηςε δὲ πότνια Ἥρη,
ςείςατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον,
καί ῥα Ποςειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ηὔδα·

V. L. 179 δὲ: δὴ G ex corr. — 180 ἐπὶ CDG. — 181 δηΐου G. γενέςθω: γένηται Townl. — 182 ἐμπρήςω C. — 183 omitt. ACDHL Townl. Harl. Lips.: habent EGH in marg. 2. man. S cum aliis. καπνοῦ: καπνῷ S Cant. Mor. Vrat. a. c. A. Mosc. 1. 3. περὶ καπνῷ ἤγουν ὑπὸ καπνοῦ E 705, 41. — 185 ξάνθέ τε ACD. ξάνθε τὲ H. λάμπέ τε AC Bekk. Anecd. 1143. — 186 ἀποτίνετε G. — 188 ἡμῖν L. παρ ACD. — 189 ἀνώγοι AD: ἀνώγει CEGHL Barocc. Cant. man. sec. Vrat. b. — 190 ὅς πέρ οἱ AE Apollon. de Synt. 126, 24. ὅςπερ οἳ D. ὅςπερ οἷ L. ὅςτίς οἱ C. — 191 ἐφομαρτῆτον L. αἴ κε λάβωμεν H. — 192 νεςτορίην GL. ἵκει: ἥκει G Vrat. A. Mosc. 3. ἥκει L. — 193 χρυςίην G. ἔμμεναι GH 1. man. τὲ καὶ C. — 194 ὤμοιϊν C. ὤμοιςιν L. — 197 αὐτονυχὶ A. αὐτονυχὶ GHL Townl. Vrat. b. Mosc. 1. a pr. man. αὐτονυχεὶ CDES. — 198 ὡς A. — 199 εἰνι A. ἐνὶ Schol. A 528. — 200 καὶ ῥὰ ποςειδάονα D. ηῦδα D.

A. c. 185 ἀθετεῖται Aristonicus, vid. Schol. T 400, Ψ 295. — 189 καὶ παρ' ἀριςτοφάνει ἀθετεῖται Didymus. in Cod. A est obelus adpictus. ἠθετοῦντο οἱ ςτίχοι παρά τινων Eust. 707, 23. — 191 Aristarchus ἐφαμαρτεῖτον? conf. Schol. M 412, Ψ 414. ὄφρα: οὕτως ἀρίςταρχος, ἄλλοι δὲ αἴκε λάβωμεν Didymus. — 197 αὐτονυχεί: ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ῑ γράφουςιν Schol. L. τὸ δὲ αὐτονυχεί ἐν τοῖς Ἀπίωνος μὲν καὶ Ἡροδώρου διὰ τοῦ ῑ γράφεται, ἄλλοι δὲ διὰ διφθόγγου αὐτὸ ἔγραψαν Eust. 708, 2.

ὢ πόποι ἐννοςίγαι' εὐρυςθενές, οὐδέ νυ ςοί περ
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεςὶ θυμός.
οἳ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουςι
πολλά τε καὶ χαρίεντα· ςὺ δέ ςφιςι βούλεο νίκην.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅςοι Δαναοῖςιν ἀρωγοί,
Τρῶας ἀπώςαςθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήςας προςέφη κρείων ἐνοςίχθων·
Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεςθαι
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐςτιν.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τῶν δ', ὅςον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀςπιςτάων
εἰλομένων· εἶλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
καί νύ κ' ἐνέπρηςεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐίςας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεςὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύςαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς·
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλιςίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,

V. l. 201 ὢ πόποι A. εἰνοςίγαι' G. ςοί γε (περ suprascr.) H. — 203 οἳ AGL. δέ τε εἰς G. ἀνάγουςι ACEGH Pausanias VII, 25, 12. — 205 κε θέλοιμεν S. κ' ἐθέλημεν L. — 206 τρῷας L. ζῆν' EL Schol. N 453. ζῆν' (α suprascr.) G. ζῆνα HS. ζῆ ACD. — 207 αὐτοῦ: ν'· αὐτοῦ CD. ν'· (α suprascr.) αὐτοῦ A. — 208 τήνδε GL. μοχθήςας S. — 209 ἀπτοεπές A. ἔειπας GH 1. man. S Mor. Barocc. — 210 ἔγωιγ' libri: ἐγὼν G Mor. ἐθέλημι L. — 211 ἐπειὴ AE. ἐπεὶ ἢ D. πολυφέρτατος DS. φέρτατος L. — 212 ὥς A. οἳ μὲν C. — 213 ἔεργε ACDEGHL. — 214 πλῆςθεν C. — 215 εἰλομένων· εἴλει EG. — 216 ὅτέ οἱ CGL. ἔδωκε ACGH. — 217 κ' ἐνέπρηςεν S Cant. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. ἐνέπρηςεν ἂν E. κ' ἐνέπρηςε C. κεν ἔπρηςεν AHL. κεν ἔπρηςε DG. — 218 ἔπι D. — 220 omitt. L. — 221 φάρος DGH.

A. c. 206, 207 ζῆ — ν'· αὐτοῦ Aristarchus et Nicanor, conf. Didymum et Aristonicum ad Ω 331, H. U. 165. Ζῆν G. Hermannus Element. doctr. metr. § 329, p. 110 (4. edit.). — 207 ἔνθα κάθοιτ' ἀκαχήμενος Zenodotus. — 209 ἀπτοεπὲς Aristarchus: alii ἀπτοεπές, conf. Et. Mg. 133, 43. — 213 διχῶς ἀρίςταρχος καὶ ἔεργε καὶ ἔρυκε Didymus. Ζηνόδοτος δὲ γράφει τῶν δ' ὅςον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν Schol. A. ὅτι ἔν τιςι γράφεται ἀπὸ τάφρου πύργος ἔεργεν Schol. A. — 217 κ' ἐνέπρηςεν, non κεν ἔπρηςεν, scribendum esse testantur Θ 182, 235, Ι 242, Μ 198, Ν 319, Ξ 47, Ο 417, 507, 702, Χ 374.

cτῆ δ' ἐπ' Ὀδυccῆοc μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεccάτῳ ἔcκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωcε·
[ἠμὲν ἐπ' Αἴαντοc κλιcίαc Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆοc, τοί ῥ' ἔcχατα νῆαc ἐῖcαc
εἴρυcαν ἠνορέῃ πίcυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
ἤυcεν δὲ διαπρύcιον Δαναοῖcι γεγωνώc·
αἰδὼc Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδοc ἀγητοί·
πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριcτοι,
ἅc, ὁπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέεc ἠγοράαcθε,
ἔcθοντεc κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
πίνοντεc κρητῆραc ἐπιcτεφέαc οἴνοιο,
Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοcίων τε ἕκαcτοc
cτήcεcθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸc ἄξιοί εἰμεν
Ἕκτοροc, ὃc τάχα νῆαc ἐνιπρήcει πυρὶ κηλέῳ.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βαcιλήων
τῇδ' ἄτῃ ἄcαc καί μιν μέγα κῦδοc ἀπηύραc;
οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·

V. l. 222 μεγακήτεϊ A. — 223 μεccοτάτω L. — 224—226 omitt. ACDGL Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. Mosc. 1. — 224 κλιcίηc S. — 227 ἤϋcε G Schol. B 408. Et. Mg. 269, 13. — 229 πῆ AE Schol. A 225. Eust. 1198, 12. κενεαυχέαc Eust. 1198, 13. κενεαυχέεc A. ἠγοράαcθε A: ἐν ἄλλῳ εὐχετάαcθε A. — 231 ὀρθοκραιράων A. ὀρθοκεράων G post ras. — 233 τρῴων L. ἀνθ' CDEL Et. Mg. 111, 29. Apoll. Lex. 31, 10. τε post ἑκατὸν omitt. G. — 234 δ' omitt. A. οὐδ' ἑνὸc EH: οὐδενὸc A Ambros. CDGLS Townl. Vrat. a. b. Mosc. 3. ἄξιοι εἰμὲν GL. ἡμὲν C post ras. — 237 ἄcαc H Lips. Vrat. b. ἂcἄc A. ΆϹΑϹ Ambr. ἄτηι ᾰcαc D, ᾰ man. rec. ἄαcαc CEGL. ἀπηῦραc E. — 238 δή ποτε φημὶ ACDG. γάρ ποτε φημὶ H. — 239 πολυκληῖδι G. ἐνθάδ' HL.

A. c. 228 ἐλέγχεα: ἐλεγχέεc Aristarchus, conf. Didym. ad Ε 787. idem Aristarchus Ε 787 διχῶs εἶδοc ἄριcτοι et εἶδοc ἀγητοί. — 231 (in Cod. A obelo notatus) περιττὸc ὁ cτίχοc Aristonicus, conf. Ariston. ad Υ 84 et Athenaeum II, 39 ἐπεcημήνατο ὁ γραμματικὸc Ἀρίcταρχοc περιγράφειν τὸν cτίχον ὃc ἀπὸ κρεωφαγίαc αὐχεῖν ποιεῖ τοὺc Ἕλληναc. „ἔcθοντεc κρέα“ καὶ ἑξῆc, ὃν δὴ cτίχον ὁ Ἀρίcταρχοc περιγράφων ἀθετεῖ Eust. 1198, 15. — 233 ἄνθ': τὸ πλῆρεc ἄντα, ὡc καὶ τῷ Ἡρωδιανῷ ἀρέcκει, οὐχὶ δὲ ἀντί, καθὼc Ἀριcτάρχῳ ἔδοξεν Schol. BL. Ἀρίcταρχοc ἀναγινώcκει „Τρώων ἀνθ' ἑκατόν“ Apoll. Lex. 31, 10, conf. Et. Mg. 111, 29. Cram. An. Ox. II, 466, 18. — 235 ἠθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριcτοφάνει Didymus. ἧττον ἂν φηcιν Ἀρίcταρχοc ὀνειδιcτικὸν εἶναι, εἴπερ οὕτωc ἐγέγραπτο „Ἕκτοροc, ᾧ δὴ κῦδοc Ὀλύμπιοc αὐτὸc ὀπάζει.“ — 237 ἂcαc dedi ex libris optimis, conf. λ 61 ἆcε, Τ 95 ἄcατο.

ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
ἱέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
ἀλλὰ Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
μὴ δ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
νεῦσε δέ οἱ λαὸν σῶν ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέι κάββαλε νεβρόν,
ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
οἳ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθ' οὔ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ' ἐόντων,
εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

V. l. 240 ἔκηα CDEH 1. man. ἔκηον (α superscr.) A. ἔκηον H ex corr. ἔκηον L. ΕΚΑΙΟΝ Ambros. — 241 ἵέμενος AH 1. man. ἱέμενος CDGH 2. man. L. — 242 τόδέ περ μοι G. ἐπικρήηνον L. ἐπικρήιηινον C. ἐπικρήϊνον G. — 243 δέ περ G. hic versus in G Mor. Barocc. post 244 est collocatus. — 244 omitt. Abrosianus. μὴ δ' ACDGHL. τρώεσσιν L. — 245 ὡς A. τόνδε D. ὁ πατὴρ G Mor. Barocc. Vrat. a. ὀλοφύρετο CHLS Vrat. b. 2. man. Vrat. A. ὀλοφύρετο (α superscr.) A. δάκρυ χέοντα G: ceteri δακρυχέοντα. — 246 σόον A Ambr. CDEHLS. σῶον G Mor. ἔμμεναι DGH. ἀπολέσθαι libri omnes. — 247 πετεεινῶν GL 1. man. Mor. Barocc. — 249 παρ AD. κάμβαλε CGS. ἐν ἄλλῳ θήκατο νεβρὸν A. — 251 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. εἴδονθ' AC DEHL: εἶδον θ' S Cant. Harl. Townl. Mor. Barocc. Vrat. b. εἶδον G. ΙΔΟΝΘ' Ambros. ὅτ' (ι superscr.) A. ἆρ AEGL. — 252 τρώεσσι L. μνήσαντό δε A. — 254 τυδείδεω C. σχέμεν: ἐχέμεν D 2. man. E. — 255 τάφρον G Mor. τ' omitt. G. καὶ ἀντῖβϊον H. — 256 τρώων L. — 257 φραδμονίδην (γ superscr.) S. φραγμονίδην Vrat. c. ὃ μὲν C. ἔτραπεν (ε superscr.) A. — 258 μεταστραφθέντι L Mor. μεταστραφέντι S. δόρι L. — 260 ἐπαυτῶι A. ἐν ἄλλῳ ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι A.

A. c. 240 δημὸν Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho. — 246 ἀρίσταρχος οὐδ' ἀπολεῖσθαι Didymus. — 251 εἴδονθ', conf. Γ 154.

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖςι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιεμένοι ἀλκήν,
τοῖςι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖςι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀιστεύσας ἐν ὁμίλῳ
βεβλήκοι, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν πάις ὣς ὑπὸ μητέρα δύσκεν
εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὄρμενον ἠδ' Ὀφελέστην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
[πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]
τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

V. l. 261 τόνδε DL. μετ" A. μέτ' EG. — 262 ἔπ' EGH. θοῦροι G Mor. — 263 ἔπ' EGH. — 264 ἀνδρειφόντηι A. ἀνδριφόντῃ DGH. — 265 ἔπ' GH. εὐαίμονος A. — 266 παλίντονα A. — 267 δ' ἄρ ὑπ' DEGL. δ' ἄρ' ἐπ' H. δὲ παρ' A et γρ. στῆ δ' ἀρ ὑπ' αἴαντος. — 268 ὑπεξέφερε DE. — 269 παπτήινας C. ἐπὶ ἄρ τινα G. — 270 βεβλήκοι CHS: βεβλήκει ADEGL. ὃ μὲν C. ἄπο CDL. ὄλεσσεν ACDGLS. ὤλεσεν E. ὄλεσκεν H. — 271 ὃ ACDGHL. αὖθις C πάϊς ACDEHL. ὡς ὑπο A. — 272 ὅδε G. — 273 τρώων L. — 274 ὅρμενον CG. όρμενον A. ὀφελέτην G. ἠδὲ φολέστην H. — 275 χρόμιόν CDGL. — 276 πολυαιμονίδην ἀμοπάονα A. ἀμοπάονα DG Mor. Townl. ἀμοπάονα CE 712, 53 H 1. man. L. ἄμ' ὀπάονα H 2. man. Apoll. Lex. 121, 29. οἱ γράφοντες ἄμ' ὀπάονα ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου σφάλλονται τῆς ὀρθότητος Eust. 712, 54. — 277 omitt. AC DGL Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. prim. man.: habent HS cum aliis. — 278 τόνδε G. — 279 ἀπὸ CDEGHL. ἄπο A. τρώων L. — 280 ἔειπε ACGH.

A. c. 270 ἀρίσταρχος βεβλήκοι Didymus. ὄλεσσεν, conf. Δ 516, P 733, T 317, qui loci ostendunt, non opus esse forma iterativa ὄλεσκεν, quam Bekkerus induxit. — 271 πάις, conf. Ω 259, H. U. 97. — 276 Πολυαίμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον: ψιλωτέον πάντα, ἵνα κύρια γένηται (cf. H. T. 416 sq.). παραιτητέον δὲ τοὺς διαλύοντας τὸ Ἀμοπάονα Herodianus. idem τὸ Ἀμοπάονα ἐν ἑνὶ μέρει λόγου ἀναγνωστέον· κύριον γάρ.

Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖcι γένηαι
πατρί τε cῷ Τελαμῶνι, ὅ c' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
καί cε νόθον περ ἐόντα κομίccατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα ἐυκλείης ἐπίβηcον.
cοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὡc καὶ τετελεcμένον ἔcται·
αἴ κέν μοι δώῃ Ζεύc τ' αἰγίοχοc καὶ Ἀθήνη
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεcβήιον ἐν χερὶ θήcω,
ἢ τρίποδ' ἠὲ δύω ἵππουc αὐτοῖcιν ὄχεcφιν
ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχοc εἰcαναβαίνοι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοc προcεφώνεε Τεῦκροc ἀμύμων·
Ἀτρείδη κύδιcτε, τί με cπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνειc; οὐ μέν τοι, ὅcη δύναμίc γε πάρεcτι,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠcάμεθ' αὐτούc,
ἐκ τοῦ δὴ τόξοιcι δεδεγμένοc ἄνδραc ἐναίρω.
ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχιναc ὀιcτούc,
πάντεc δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηιθόων αἰζηῶν·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυccητῆρα.
ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιcτὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτοροc ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμόc.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ', ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ cτῆθοc βάλεν ἰῷ·

V. l. 282 βάλ' D. κέν τοι C. φόοc G. — 283 ὅ, c' ἔτρεφε AC. ὅc ἔτρεφε DEGHL Mor. — 284 κομίcατο G. ἐνι AD. — 285 ἐόντ' L. εὐκλείηc DEGL. — 286 ἐγὼν EH. δ καὶ G Mor. Barocc. ἔcται: ἐcτι H post ras. — 287 αἴ κεν μοι DGH. δώη H. δώη L. δῴη ACDEGS. Ζεύc τ' ACDHL Barocc. Harl. Ζεὺc GS. — 288 ἰλίου ἐκπέρcαι G Mor. εὐκτίμενον G. — 289 μετεμὲ A. μετ' ἐμεῦ Apoll. Lex. 136, 28. ἐν χειρὶ θείω D. — 290 ἵππω Townl. ὄχεcφι D. — 292 προcέφη G. — 294 οὐ μέν μοι ALS Cant. Townl. πάρεcτι ACDEGH. — 295 παύcομαι Vrat. b. man. sec. παύομαι ἢ παύcομαι Eust. 713, 54. πρoτὶ ACDGHL: ποτὶ S. — 296 ἐκ τοῦ: αἰεὶ S in marg. Cant. — 297 προέηκα τανυγλώχιναc A. — 298 ἀρηιθόων A. αἰζηῶν H. — 299 καὶ τόνδ' οὐ Suidas I, 1, 943, 4. λυcιτῆρα D. λυccητῆρα ἢ λωβητῆρα Eust. 714, 7. — 300 ῥὰ CDGL. ἀπαὶ νευρῆcφιν G. — 301 δὲ ἵετο D. — 302 ἀφάμαρτεν G. ὃ δ' D. ὅδ' CGL.

A. c. 284 παρὰ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἦν· ἠθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριcτοφάνει Didymus, conf. Schol. V ad M 371. — 290 οἱ περὶ Ζηνόδοτον καὶ ἀριcτοφάνην ἵππω Didymus. — 296 δεδεγμένοc Aristarchus: Herodianus δεδεχμένοc.

τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι.
μήκων δ' ὣς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ,
καρπῷ βριθομένη νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν·
ὣς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
ἱέμενον πόλεμον δὲ βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα
ἵππων ἡνί' ἑλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει.
ἤ τοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀιστόν,
θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἕκτωρ
αὐερύοντα παρ' ὦμον, ὅθι κληὶς ἀποέργει
αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,

V. l. 304 ἐξαισύμηθεν A. ὀπυομένη DG. ὀπηομένη L. — 305 οἰκυῖα G. θεῇσι ACDH Apoll. Lex. 63, 30. καλὴ Κασσιέπεια θεοῖς δέμας ἐοικυῖα Athenaeus XIV, 632, qui laudat hunc versum ut μείουρον. — 306 ὣς ACDEH: alii ὡς. κάρην G. ἐνι A. — 306, 307 omitt. L. — 308 ὡς A. ἤμυσσε L ex corr. — 309 ἀπο A. νευρῆφιν CE. νευρῆσφιν G. — 311 παρέσφηλε E 714, 20 G. — 313 ῐέμενον A. ἵέμενον H. νισσόμενον D et man. rec. γρ. καὶ ἱέμενον. πόλεμον δὲ A. — 318 ἐκέλευσεν: ἐκάλεσεν Schol. Λ 521. — 319 ὅδ' CGHL. ἄρ DGL. ἀρ A. — 321 ὁ δὲ C. — 322 τεύκροιο D. ἄνωγεν E. ἀνῶγεν D. — 323 ὁ μὲν C. — 324 κορυθαιόλος A. κορυθαιόλος E. — 325 αὐερύοντα A. αὖ ἐρύοντα C et supra man. rec. γρ. DEGLS αὖ ἐρύοντα. C ὦμον. — 326 ἐστι ACDH. ἐστὶ G.

A. c. 304 ἀρίσταρχος αἰσύμνηθεν, καὶ ἡ Ζηνοδότου καὶ ἡ ἀριστοφάνους Didymus. Αἰσύνηθεν (sic) διὰ τοῦ ν καὶ αἱ Ζηνοδότου καὶ ἡ Ἀριστοφάνους. ἐξ Αἰσύμηθεν ἴσως τῆς Νιρέως Σύμης (B 671). οἳ δὲ αἰσύμνηθεν, ἀπὸ βασιλικοῦ γένους Schol. V. — 311 διχῶς ἀλλ' ὅγε τοῦ μὲν ἅμαρτε καὶ ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτε Didymus. — 325 οὕτως χωρὶς τοῦ ῑ ἀποέργει Schol. V.

τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,
ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκηϲε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
ϲτῆ δὲ γνὺξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεϲε χειρόϲ.
Αἴαϲ δ' οὐκ ἀμέληϲε καϲιγνήτοιο πεϲόντοϲ,
ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ ϲάκοϲ ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρεϲ ἑταῖροι,
Μηκιϲτεύϲ, Ἐχίοιο πάιϲ, καὶ δῖοϲ Ἀλάϲτωρ,
νῆαϲ ἔπι γλαφυρὰϲ φερέτην βαρέα ϲτενάχοντα.
ἂψ δ' αὖτιϲ Τρώεϲϲιν Ὀλύμπιοϲ ἐν μένοϲ ὦρϲεν·
οἳ δ' ἰθὺϲ τάφροιο βαθείηϲ ὦϲαν Ἀχαιούϲ·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοιϲι κίε ϲθένεϊ βλεμεαίνων.
ὡϲ δ' ὅτε τίϲ τε κύων ϲυὸϲ ἀγρίου ἠὲ λέοντοϲ
ἅπτηται κατόπιϲθε, ποϲὶν ταχέεϲϲι διώκων,
ἰϲχία τε γλουτούϲ τε, ἑλιϲϲόμενόν τε δοκεύει,
ὣϲ Ἕκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιοὺϲ
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίϲτατον· οἳ δὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε ϲκόλοπαϲ καὶ τάφρον ἔβηϲαν
φεύγοντεϲ, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερϲίν,
οἳ μὲν δὴ παρὰ νηυϲὶν ἐρητύοντο μένοντεϲ,
ἀλλήλοιϲί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶϲι θεοῖϲι
χεῖραϲ ἀνίϲχοντεϲ μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαϲτοϲ·
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριϲτρώφα καλλίτριχαϲ ἵππουϲ
Γοργοῦϲ ὄμματ' ἔχων ἠὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηοϲ.
τοὺϲ δὲ ἰδοῦϲ' ἐλέηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,

V. L. 327 ἔπι A. ἐπὶ οἳ D. ἐπί οἱ G. βάλε DEG. ὀκρυόεντι GS. — 328 χεὶρ ACDE. χεῖρ' GHL. ἔπι A. — 331 ἀμφεκάλυψε ACEGH. — 333 αἰχίοιο D. παῖϲ H. — 334 ἔπι AD. ἐπὶ CEGHL. — 335 αὖθιϲ C. τρῷεϲϲιν L. ἓν A. ἔμμενοϲ D. — 336 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. — 339 ποϲὶ D. διώκων A Townl. πεποιθὼϲ CDEGHLS. γρ. πεποιθὼϲ A. — 340 ἑλιϲϲόμενον AC post ras. DHL. ἑλιϲϲόμενόϲ G Mor. Vrat. c. A. ἑλιϲϲόμενοϲ C 1. man.? δὲ δοκεύει Harl. — 341 ὡϲ A. ὄπαζε D. κάρη κομόωνταϲ AH: ceteri καρηκομόωνταϲ. — 342 οἳ δ' D. οἵδ' G. δὲ, φέβοντο C. δὲ φέβοντο AHLS Cant. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. δ' ἐφέβοντο DEG. — 344 δάμον G. τρῴων L. ὑποχερϲὶ D. — 345 οἳ μὲν C. — 346 θεοῖϲι ACDGH. — 347 ἀνίϲχοντεϲ: ἀναϲχόμενοι Suidas II, 1, 725, 15. — 348 ἀμφιπεριϲτρόφα G. — 349 ἠὲ: ἠδὲ ACDEGHLS et Heynii libri. — 350 τούϲδε G. τούϲδ' D.

A. c. 328 χεὶρ Ptolemaeus Ascalonita: alii χεῖρ'. — 334 vid. Schol. N 423. — 340 οὕτω διὰ τοῦ ν ἑλιϲϲόμενον, τὸν γὰρ ὗν ἐπιϲτρεφόμενον ὑποτηρεῖ Didymus. — 349 ἀρίϲταρχοϲ γοργοῦϲ οἶματ' ἔχων Didymus. Γοργόνοϲ ὄμματ' ἔχων ἠὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηοϲ Zenodotus. „Γοργοῦϲ ὄμματ' ἔχων“ αἱ πλείουϲ τῶν δημωδῶν.

αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδηςόμεθ' ὑςτάτιόν περ;
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήςαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
τὴν δ' αὖτε προςέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέςειε,
χερςὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεςὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇςι,
ςχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
τειρόμενον ςώεςκον ὑπ' Εὐρυςθῆος ἀέθλων.
ἦ τοι ὃ μὲν κλαίεςκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήςουςαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεςὶ πευκαλίμῃςιν,
εὖτέ μιν εἰς Ἀίδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα ςτυγεροῦ Ἀίδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Ϲτυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν ςτυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυςε βουλάς,
ἥ οἱ γούνατ' ἔκυςςε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
λιςςομένη τιμῆςαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔςται μάν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπῃ.
ἀλλὰ cὺ μὲν νῦν νῶιν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦςα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο
τεύχεςιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,

V. L. 351 προςηῦδα D. — 352 ὦ AD. — 353 δαναῶν: γρ. ἀργείων A. — 355 ὃ δὲ C. ἀνεκτῇ L. — 356 πολλὰ κακὰ GL. ἔοργε ACDGHL. — 358 οὕτως (ο supra) H. μένος καὶ θυμὸν G. ὀλέςειε ACDH. — 360 ὁὐμὸς ACEG. οὐμὸς HL. ἀγαθῇςι ACDEGH. — 361 ἀλιτρὸς C 1. man. — 362 οἵ οἱ H. μάλιςτα πολλάκις L. — 365 ἐξ οὐρανόθεν Apoll. de Synt. 117, 20. — 366 ἤδη Pausanias VIII, 18, 3. ᾔδε' (α supra) A. ἐνι A. — 367 προύπεμψεν AG. — 370 δέ με L. — 371 ἔλαβε DG. — 372 ἀχϊλῆα CD. — 373 ἔςςεται ἦμαρ ὅταν αὖτε G. ἔςςεται ἦμαρ ὅτ' αὖτε Mor. Barocc. ὅταν CL. ὅτε αὖτε Cant. — 374 omitt. H. μὲν οὖν G. νῦν omitt. C. ἐπέντυνε Vrat. c. — 375 καταδύςα D. — 376 ἴδωμεν Vrat. b. Mosc. 1. ex corr. γρ. ἴδωμεν A. ἴδω G.

A. c. 355 ἀνεκτῶς Aristarchus. — 371, 372 ἀθετοῦνται δύο ςτίχοι Aristonicus. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ ἦςαν Didymus.

ἤ νῶι Πριάμοιο πάις, κορυθαίολος Ἕκτωρ,
γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε,

V. l. 377 νῶι: νῶϊν DH. κορυθαιόλος A. — 378 προφανέντε A Mosc. 1. ex corr. Mosc. 3. a pr. man. προφανεῖσα D 1. man. E 718, 61; 1115, 59. Cram. Epim. 373, 22. προφανεῖσα Vrat. A. γρ. προφανεῖσα A. προφανεῖσας CD 2. man. L Cant. Townl. man. rec. Barocc. Mor. προφανεισᾶν S. προφανεῖσαν Vrat. c. προφανησαι H. γρ. προφανήσαιν C man. rec. προφανήσαις G post ras. — 379 ἥ τις CD. ὅς τις καὶ τρψων L. κορέσει G Mor. Barocc. Harl. — 380 ἐπι A. — 381 θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη H. — 382 ἣ μὲν CD. ἤντυεν Vrat. c. — 383 omitt. D in textu et Townl. 1. man. ἥρα H. — 385 ἑανὸν HL. — 387 ἣ δὲ C et man. rec. γρ. ἠδὲ, cf. ad Ε 736. — 388 θωρήσετο G. θωρήξατο Townl. — 390 δάμνῃσι AD. — 391 τοῖσι τε D. ὀβριμοπάτρη A. ὀμβριμοπάτρη CG Mor. Barocc. Vrat. b. — 392 θοᾶς (?) Mor. ἐπεμαίετο EG. ἂρ CDGL. ἀρ A. ἄρ' omitt. E. — 393 μῦκον H. — 394 ταῖς G.

A. c. 377 νῶιν Zenodotus. — 378 Ἀρίσταρχος προφανέντε, ὡς πληγέντε κεραυνῷ (455) δυϊκῶς· ὁ δὲ Ζηνόδοτος γηθήσει προφανείσας ἰδὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων Didymus. προφανεῖσα δὲ γράφει Ἀρίσταρχος δυϊκῶς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς προφανείσας βούλεται, συστέλλων Δωρικῶς τὸ ᾱ. lectio unica vera est προφανέντε, nam ut praetermittam digammum neglectum, neque a substantivis generis feminini formae dualis in ᾱ Homero sunt usitatae, neque usquam apud poetam ᾱς in accusativo plur. primae declinationis corripitur, ut apud Hesiodum, Pindarum, Theocritum. — 385—387 ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς Aristonicus. ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης· Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus, conf. ad Ε 734. — 389 λάζετο: λάζυτο Ptolemaeus Oroandae. — 390, 391 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶς Ε 746, 747. — 390 δάμνησι Dionysius Sidonius: δάμνῃσι Aristarchus.

ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφοϲ ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέαϲ ἔχον ἵππουϲ.
Ζεὺϲ δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώϲατ' ἄρ' αἰνῶϲ,
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυϲόπτερον ἀγγελέουϲαν·
βάϲκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μὴ δ' ἔα ἄντην
ἔρχεϲθ'· οὐ γὰρ καλὰ ϲυνοιϲόμεθα πτόλεμον δέ.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται·
γυιώϲω μέν ϲφωιν ὑφ' ἅρμαϲιν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
αὐτὰϲ δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατά θ' ἅρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐϲ δεκάτουϲ περιτελλομένουϲ ἐνιαυτοὺϲ
ἕλκε' ἀπαλθήϲεϲθον, ἅ κεν μάρπτῃϲι κεραυνόϲ·
ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπιϲ, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὔ τι τόϲον νεμεϲίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττί κεν εἴπω.
ὣϲ ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶριϲ ἀελλόποϲ ἀγγελέουϲα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐπὶ μακρὸν Ὄλυμπον.
πρώτῃϲιν δὲ πύλῃϲι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸϲ δέ ϲφ' ἔννεπε μῦθον·
πῇ μέματον; τί ϲφῶιν ἐνὶ φρεϲὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἐάᾳ Κρονίδηϲ ἐπαμυνέμεν Ἀργείοιϲιν.

V. l. 396 ῥὰ CDGL. κεντρηνεκέαϲ A. — 397 εἶδε G. ἂρ DGL. ἀρ A. — 398 ὤτρῦνεν H. — 399 μὴ δ' ACGHL. — 400 πτόλεμον δέ A. πόλεμόνδε DE. πόλεμονδε G. — 401 τόδε καὶ G. ὡϲ καὶ AS Cant. γρ. τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται A. — 402 μὲν ϲφῶϊν EGL Eust. 641, 24. ἐφ' ἅρματοϲ Et. Gud. 78, 39. — 403 κατα δ' L. κατὰ δ' Vrat. b. κατα θ' D. ἅρματ' EG. — 405 ἀπαλθήϲεϲθαι S. — 406 ὄφρα ἴδῃ Rhet. Gr. III, 204, 27. ὅταν CD Rhet. Gr. III, 204, 27; 223, 4. — 407 τόϲϲον G. — 408 ἐνικλᾷν G Zonar. Lex. 644. Cram. An. Ox. II, 363, 24. ὅ, τι G. ὅτι Cram. An. Ox. II, 363, 24. κεν εἴπω L: νοήϲω ACDEGLS Et. Mg. 306, 49. Cram. An. Ox. II, 364, 24. Schol. Υ 370. — 409 ὡϲ A. ἔφατ': φάτο L. ὦρτο δ' G. ἶριϲ D. ἀελλόποϲ A. ἀελλόπουϲ G. — 410 omitt. A in textu C 1. man. δ' ἐξ: δὲ κατ' ACDEGHLS. ἰδέων G. ἐπὶ: libri ἐϲ. — 411 πρώτῃϲι DEH. πολυπτύχου A. — 412 δέ ϲφιν Townl. ἔνεπε G. — 413 πῇ AEH: ceteri πῆ. μαίματον D. ϲφῶϊ G. — 414 ἐᾶ D. ἀργείοιϲι D.

A. c. 402 μέν ϲφωιν Herodianus. conf. Jo. Alex. 24, 7. Apoll. de Pron. 116 C; 141 B; de Synt. 167, 19. — 405 ἀπαλθήϲονται altera Aristarchi. — 406—408 asterisci: οὐκ ὀρθῶϲ 420—422. — 408 ἀρίϲταρχοϲ ὅττι κεν εἴπω Didymus. — 410 δ' ἐξ Aristarchus, conf. Aristonicum ad Λ 196 ὅτι νῦν γραπτέον κατ' Ἰδαίων ὀρέων. ὅταν δὲ ἀπὸ τῆϲ Ἴδηϲ ἐπὶ τὸν Ὄλυμπον „βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐπὶ μακρὸν Ὄλυμπον“ ὡϲ ἀπὸ ἴϲου ἐπ' ἴϲον.

ὧδε γὰρ ἠπείληϲε Κρόνου πάιϲ, ᾗ τελέει περ·
γυιώϲειν μὲν ϲφῶιν ὑφ' ἅρμαϲιν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
αὐτὰϲ δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατά θ' ἅρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐϲ δεκάτουϲ περιτελλομένουϲ ἐνιαυτοὺϲ
ἕλκε' ἀπαλθήϲεϲθον, ἅ κεν μάρπτῃϲι κεραυνόϲ·
ὄφρ' εἰδῇϲ γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν ϲῷ πατρὶ μάχηαι.
Ἥρῃ δ' οὔ τι τόϲον νεμεϲίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττί κεν εἴπῃ.
ἀλλὰ ϲύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδεέϲ, εἰ ἐτεόν γε
τολμήϲειϲ Διὸϲ ἄντα πελώριον ἔγχοϲ ἀεῖραι.
  ἣ μὲν ἄρ' ὣϲ εἰποῦϲ' ἀπέβη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ,
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
  ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, οὐκέτ' ἐγώ γε
νῶι ἐῶ Διὸϲ ἄντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν.
τῶν ἄλλοϲ μὲν ἀποφθίϲθω, ἄλλοϲ δὲ βιώτω,
ὅϲ κε τύχῃ· κεῖνοϲ δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Τρωϲί τε καὶ Δαναοῖϲι δικαζέτω, ὡϲ ἐπιεικέϲ.
  ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα πάλιν τρέπε μώνυχαϲ ἵππουϲ.
τῇϲιν δ' Ὧραι μὲν λῦϲαν καλλίτριχαϲ ἵππουϲ·
καὶ τοὺϲ μὲν κατέδηϲαν ἐπ' ἀμβροϲίῃϲι κάπῃϲιν,
ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸϲ ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυϲέοιϲιν ἐπὶ κλιϲμοῖϲι καθῖζον

V. L. 415 omitt. Townl. et substituit versum 401. πάϊϲ Vrat. b. Mosc. 2: παῖϲ ACDGHL. ᾗ: εἰ ACDEGHLS. post hunc G Mor. ὧδε γὰρ ἐξερέει τόδε καὶ τετελεϲμένον ἔϲται. — 416 γυιώϲει L Apoll. de Synt. 167, 16; sed idem de Pron. 24 A γυιώϲειν. — 417 δίφροιο L. κατα DL. ἅρματ' G. — 419 ἀπαλθήϲεϲθαι S Cant. — 420 γλαυκῶπι ACDGHLS Lips. Townl.: γλαυκῶπιϲ Mor. (?) Vrat. a. Mosc. 3. ὅταν CG. ϲῷ: ᾧ G Mor. — 422 εἴωθεν ἐνικλᾶν G. νοήϲῃ ADHS. νοήϲει CG Vrat. b. κεν εἴπῃ L. — 423 ἀλλὰ ϲοὶ L Vrat. b. ϲοί γ' S. κύων ἀδεὲϲ G. ἀδδεὲϲ ACDEHL. — 425 ἂρ DGL. ἀρ ὡϲ A. ἶριϲ D. — 426 προϲ CD. — 427 ὦ A. — 428 νῶϊν CHS Ven. B. νῶι τ' L. νῶ D. πολεμίζειν DE. — 429 ἀποφθείϲθω AE. βιῴτο Mor. — 431 τρῳϲὶ L. — 432 φωνήϲαϲα ἐπέτρεπε L. τράπε CG Barocc. Mor. — 433 τῇϲι G Lips. δ' omitt. D. — 434 ἀβροϲίῃϲι L. ἀμβροϲίοιϲι D. κάπῃϲι GH. — 435 ἔγκλιναν Rhet. Gr. III, 203, 30. προϲενώπια AGL. προενώπια (?) Mor. — 436 κάθιζον ACDGL. καθίζοντο H.

A. c. 415 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ η̄ ᾗ τελέει περ Didymus. — 420—422 ἀθετοῦνται. asterisci: ὀρθῶϲ 406—408. γλαυκῶπι dedi ex libris melioribus, conf. ε 87 Ἑρμεία χρυϲόρραπι εἰλήλουθαϲ, H. T. 395. — 423, 424 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 423 οὕτωϲ ϲύ διὰ τοῦ ῡ, τὸ δὲ ἀδεὲϲ δι' ἑνὸϲ δ̄ ὁ ἀρίϲταρχοϲ Didymus. ἀδδεὲϲ Nicias, conf. H. T. 178. — 428 οὕτωϲ νῶϊ χωρὶϲ τοῦ ν̄ Didymus. ὅτι τινὲϲ γρ. ϲὺν τῷ ν̄ κακῶϲ Aristonicus. an Zenodotus? conf. 377.

μίγδ' ἄλλοιϲι θεοῖϲι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺϲ δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππουϲ
Οὔλυμπον δὲ δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκουϲ.
τῷ δὲ καὶ ἵππουϲ μὲν λῦϲε κλυτὸϲ ἐννοϲίγαιοϲ,
ἅρματα δ' ἂμ βωμοῖϲι τίθει κατὰ λῖτα πετάϲϲαϲ·
αὐτὸϲ δὲ χρύϲειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺϲ
ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποϲϲὶ μέγαϲ πελεμίζετ' Ὄλυμποϲ.
αἳ δ' οἶαι Διὸϲ ἀμφὶϲ Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
ἥϲθην, οὐδέ τί μιν προϲεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗϲιν ἐνὶ φρεϲὶ φώνηϲέν τε·
τίφθ' οὕτω τετίηϲθον Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μέν θην κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀλλῦϲαι Τρῶαϲ, τοῖϲιν κότον αἰνὸν ἔθεϲθε.
πάντωϲ, οἷον ἐμόν γε μένοϲ καὶ χεῖρεϲ ἄαπτοι,
οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅϲοι θεοί εἰϲ' ἐν Ὀλύμπῳ.
ϲφῶιν δὲ πρίν περ τρόμοϲ ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεϲμένον ἦεν·
οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
ἂψ ἐϲ Ὄλυμπον ἵκεϲθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδοϲ ἐϲτίν.

V. l. 438 εὔτροχον DG. — 439 οὔλυμπον δὲ A. οὐλυμπόνδ' ἐδίωκε CEG οὔλυμπον δ' ἐδίωκε H. ἐξείκετο H. — 440 λῦϲεν AEHL. ἔλυϲε G. ἐνοϲίγαιοϲ G. — 441 ἀμβωμοῖϲι ACDEGL Et Mg. 217, 53. Et. Gud. 118, 15. Apoll. Lex. 53, 22. Cram. An. Par. IV, 8, 22. ἀνβωμοῖϲϊ H. ἅρμα δ' ἅμα βωμοῖϲι Schol. Z 15. κατα ACDH. λῖνα L. πετάϲαϲ DEG Apoll. Lex. 53, 22. Et. Mg. 568, 2. — 442 χρύϲεον DL. ἐπι A. — 443 πολεμίζετ' GL. — 444 αἶδ' CDGL. τὲ καὶ C. — 445 οὐδέ τι ADGHL. μὶν G. — 446 ὃ ACDGHL. ἐνι A. — 448 μέν θην ACDEHLS Cant. Townl. μὲν δὴ G e glossa, conf. Eust. 722, 51 οὐ μέν θην ἤγουν οὐ μὲν δή. κάμετόν ACDEGHL Schol. N 620. ἔνι A: ἐνι D. ἐνὶ CEGHL. μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν Eust. 1726, 26. — 449 τρῷαϲ L. τοῖϲι D. — 451 εἶϲ' CDL. — 452 ϲφῶϊ G. ὑμῶν E. ἔλαβε G. — 453 τ' ἰδέειν: τε ἰδεῖν E. — 454 ὧδε δὲ ἐξερέω H. τὸ δέ κεν: καί κεν L. τὸ δέ κεν τετελεϲμένον ἦεν AS Cant. τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται CD(τόδε)G(τόδε)H. καί κεν τετελεϲμένον ἔπλεν Townl. ἐν ἄλλῳ καί κεν τετελεϲμένον ἔπλεν A. — 456 ἐϲ omitt. G. ἵκεϲθε Cant. ἵκεϲθαι S, quod perinde est., ἐϲτί D.

A. c. 441 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ βωμοῖϲι. ἐν τοῖϲ διογένουϲ ἀμβώνεϲϲι Didymus. Chrysippus ἀμβωμοῖϲι, ὑφέν, Aristarchus ἂμ βωμοῖϲι, conf. Cram. An. Par. IV, 8, 22. Et. Mg 81, 15. H. T. 189. — 448 μέν θην: ἔϲτι δὲ καὶ ἑτεροίαϲ ἐκδόϲεωϲ γραφὴ ὑποδύϲκολοϲ καθ' Ἡρακλείδην αὕτη· οὐ μέντον κάμετόν γε, ἀντὶ τοῦ οὐ μέντοι Eust. 722, 58. ἰϲτέον ὅτι τὸ „οὐ μὲν θὴν κάμετόν γε" „οὐ μέν τον" γράφουϲί τινεϲ Ἀργολικῶϲ τε καὶ Κρητικῶϲ Cram. An. Par. III, 42, 17. conf. Eust. 1726, 26. Osann. Quaest. Hom. IV, 20. κάμετόν: καμέτην Zenodotus. — 449 τοῖϲιν: ἀρίϲταρχοϲ τοῖον κότον, καὶ ἔχει τινὰ ἔμφαϲιν Didymus.

ὣϲ ἔφαθ', αἳ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πληϲίαι αἵ γ' ἥϲθην, κακὰ δὲ Τρώεϲϲι μεδέϲθην.
ἢ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
ϲκυζομένη Διὶ πατρί, χόλοϲ δέ μιν ἄγριοϲ ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε ϲτῆθοϲ χόλον, ἀλλὰ προϲηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεϲ.
εὖ νυ καὶ ἡμεῖϲ ἴδμεν, ὅ τοι ϲθένοϲ οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ' ἔμπηϲ Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήϲαντεϲ ὄλωνται.
[ἀλλ' ἢ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ ϲὺ κελεύειϲ·
βουλὴν δ' Ἀργείοιϲ ὑποθηϲόμεθ', ἥ τιϲ ὀνήϲει,
ὡϲ μὴ πάντεϲ ὄλωνται ὀδυϲϲαμένοιο τεοῖο.]
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
ἠοῦϲ δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃϲθα, βοῶπιϲ πότνια Ἥρη,
ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν ϲτρατὸν αἰχμητάων·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύϲεται ὄβριμοϲ Ἕκτωρ,
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρυμνῇϲι μάχωνται,
ϲτείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντοϲ.
ὣϲ γὰρ θέϲφατόν ἐϲτι· ϲέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένηϲ, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
γαίηϲ καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετόϲ τε Κρόνοϲ τε
ἥμενοι οὔτ' αὐγῇϲ Ὑπερίονοϲ ἠελίοιο

V. l. 457 ὡϲ A. αἴδ' CDL. τὲ καὶ A. — 458 omitt. C 1. man. Lips. ἤϲθην D. τρώεϲϲι L. — 459 ἤτοι ἀκέουϲ' ἦν ἀθηναίη H. εἶπε ACEGH. — 461 οὐ κέχαδε Eust. 723, 46, sed 723, 39 οὐκ ἔχαδε, conf. Δ 24. προϲηῦδα D. — 463 ὅ τοι: ὅτι L. ἀλαπαδνόν: ἐπιεικτόν CDEGLS. γρ. οὐκ ἐπιεικτὸν A. — 465 post hunc G Barocc. ἀνδρὸϲ ἑνὸϲ ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' (G οὐκ) ἀνεκτῶϲ, qui legitur 355. — 466—468 omitt. ACD 1. man. ELS Lips. Townl. 1. man. Vrat. b.: habent D in marg. man. rec. GH. — 466 ὡϲ ϲὺ κελεύειϲ Harl. — 470 ἠοῦϲ μὲν δὴ καὶ G. — 471 κε θέληϲθα H. ἐν ἄλλῳ ἦν ἐθέληιϲθα A, conf. Ι 359. βοῶπιϲ: βοῶπι CS Lips. Townl. Vrat. b. non male. — 472 πολὺν C. — 473 ὄμβριμοϲ CDG Mor. Barocc. — 474 ὄρθαι AE Townl. Vrat. A. Et. Mg. 631, 5. Zonar. Lex. 1470. ὤρθαι CDGHS. ὄρϲαι L. — 475 ὅταν CDGHL. οἳ μὲν C. ἐπὶ: παρὰ D. πρύμνοιϲι S: ceteri πρύμνῃϲι. — 476 περι A. θανόντοϲ ADGHL Barocc. Mor. Vrat. b. in marg. πεϲόντοϲ CS. γρ. πεϲόντοϲ A. — 477 ὡϲ A. — 478 ἵκοιαι G. — 480 αὐγαῖϲ ὑπερήονοϲ L.

A. c. 463—465 asterisci: κακῶϲ 32—34. — 470 ἠοῦϲ: ἄαϲ Zenodotus. — 475, 476 ἀθετοῦνται ϲτίχοι δύο Aristonicus.

τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοιςι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ ςεῦ ἐγώ γε
ςκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ ςέο κύντερον ἄλλο.
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προςέφη λευκώλενος Ἥρη.
ἐν δ' ἔπες' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωςὶν μέν ῥ' ἀέκουςιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀςπαςίη τρίλλιςτος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήςατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
νόςφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε διίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύςεος θέε πόρκης,
τῷ ὅ γ' ἐρειςάμενος ἔπεα Τρώεςςι μετηύδα.
κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην νῆάς τ' ὀλέςας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
ἂψ ἀπονοςτήςειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεςςαν·
ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐςάωςε μάλιςτα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάςςης.
ἀλλ' ἤ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπά τ' ἐφοπλιςόμεςθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους

V. l. 481 βαθὺς: πολὺς CG. — 482 οὗ ςευ CEH. οὗ ς' D. οὔτ' εὖ ἔγωγε L. — 484 ὣς A. — 485 ἐν δὲ πές' Schol. Ω 366. — 486 ἐπι A. — 487 τρῳςὶν L. τρωςὶ DEG. μέν ῥ': μὲν E. ἀέκουςιν A. — 488 τρίλϊςτος C. τρίλληςτος D. τριφίλητος Schol. Theocr. XV, 86. ἐρεβενή DH. — 489 τρῴων L. αὖτ' GHL Townl.: δ' αὖτ' ACDES. — 390 ἔπι Apoll. de Synt. 308, 27: ἐπὶ ACDEGL. ἐνὶ H Vrat. c. — 492 δ' omitt. E. — 493 ῥ' omitt. G. διῒ φίλος ACDEGHL. — 494 εἶχ' H. ἔχεν δεκάπηχυ Schol. B 67. ἐνδεκάπηχυ A. ἐνδεκάπηχυ DG. — 495 περι D. — 496 τρώεςςι μετηύδα ACG. πτερόεντα προςηύδα HL. πτερόεντ' ἀγόρευε DS Cant. Vrat. b A. γρ. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε A. — 497 τρῷες L. ἦδ' D. — 499 προτὶ ACDHL: ποτὶ EGS. — 503 δόρπά τ' C. ἐφοπλιςόμεςθα ACDEHS Lips. Cant. Townl. Vrat. A. ἐφοπλιςόμεθα Vrat. b. ἐφοπλιςώμεθα G. ἐφοπλιςόμεςθ' L. ἐφοπλιζόμεςθ' Vrat. c. ἀτὰρ ACDS Cant. Lips. Townl. Vrat. A. αὐτὰρ EGHL Mor.

A. c. 493—496 Ζηνόδοτος περιγράφει. ὁ δὲ Ἀρίςταρχος οἰκειότερον ἐνταῦθα κεῖςθαι λέγει Aristonicus. — 494 ἔχ' ἑνδεκάπηχυ, conf. ad Z 319. — 501 ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάςςης; ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν Zenodotus, conf. Ariston. ad K 45. — 503 ἐφοπλιςόμεςθα: ὅτι Ζηνόδοτος γρ. ἐφοπλίζεςθον. ςυγχεῖ δὲ τὸ δυϊκόν Aristonicus. de hiatu conf. ad Δ 542.

λύcαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ cφιcι βάλλετ' ἐδωδήν·
ἐκ πόλιος δ' ἄξεcθε βόαc καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεcθε,
cῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεcθε,
ὥc κεν παννύχιοι μέcφ' ἠοῦc ἠριγενείηc
καίωμεν πυρὰ πολλά, cέλαc δ' εἰc οὐρανὸν ἵκῃ,
μή πωc καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντεc Ἀχαιοὶ
φεύγειν ὁρμήcωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάccηc.
μὴ μὰν ἀcπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
ἀλλ' ὥc τιc τούτων γε βέλοc καὶ οἴκοθι πέccῃ,
βλήμενοc ἢ ἰῷ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
νηὸc ἐπιθρῴcκων, ἵνα τιc cτυγέῃcι καὶ ἄλλοc
Τρωcὶν ἐφ' ἱπποδάμοιcι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
κήρυκεc δ' ἀνὰ ἄcτυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
παῖδαc πρωθήβαc πολιοκροτάφουc τε γέρονταc
λέξαcθαι περὶ ἄcτυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων.
θηλύτεραι δὲ γυναῖκεc ἐνὶ μεγάροιcιν ἑκάcτη
πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τιc ἔμπεδοc ἔcτω,
μὴ λόχοc εἰcέλθῃcι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
ὧδ' ἔcτω Τρῶεc μεγαλήτορεc, ὡc ἀγορεύω·
μῦθοc δ', ὃc μὲν νῦν ὑγιήc, εἰρημένοc ἔcτω·
τὸν δ' ἠοῦc Τρώεccι μεθ' ἱπποδάμοιc ἀγορεύcω.

V. L. 504 λύcαcθ' Towni. ὑπ' ἐξ CDEGH. ἐξ L. ὑπ' ἐξοχέων A. — 505 πόλεωc G Barocc. ἄξεcθε L: ἄξαcθε ACDEH Schol. K 167. ἄξατε G. — 507 cῖτον δ' D Schol. K 167, ι 166. ἐπι A. — 509 ἥκει (οι) C. ἵκει Lips. ἥκῃ Schol. K 418. — 510 κάρη κομόωντεc AH: ceteri καρηκομόωντεc. — 511 ὁρμήcωνται ACDEGL: ὁρμήcονται S Cant. Mor. ὁρμήcωcϊν H. — 512 ἀcπουδεί Ambros. CDE bis LS Apoll. Lex. 45, 20. ἀcπουδῇ Suidas I, 1, 803; 9. ἐπι βαῖεν A. — 513 τούτων γε: τούτων τε Cram. Epim. 448, 33 et οἴκοθι πέμπει. ΠΕCCHI Ambros. παίcῃ L. πέccῃι (ο) A. πέccοι Schol. Ξ 439. — 515 νηῶν H. ἐπιθρώcκων A Ambr. DEGH. γρ. ἐπιθρώcκων C man. rec. ἀποθρώcκων CL Cant. γρ. νηὸc ἀποθρώcκων A. ἀπὸ θρώcκων S. ἵνά L. ἵνα τῖc C. — 516 τρωcὶν L. — 517 διῒ φίλοι ACDEGHL Cram. Epim. 397, 33. — 518 πρωθήβουc H Zonar. Lex. 426. ceteri πρωθήβαc cum Et. Mg. 228, 11. πολιοκροτάφουc A. — 519 περὶ Ambr. CDEGHLS. προτι A et γρ. περὶ ἄcτυ. — 520 ἐνὶμμεγαροιcϊν C. ἐνι A. — 523 τρῷεc L. — 524 μῦθον G ex corr. ὃc: ὡc L. νῦν μὲν Vrat. b. et in marg. γρ. μὲν νῦν. — 525 τρῴεccι L. ἀγορεύω G.

A. c. 513 τούτων: Παρμενίcκοc ἐν τῷ α' πρὸc Κράτητα ὡc Ἀριcτάρχειον γραφὴν προφέρεται κείνων Didymus. πέccῃ: αἱ Ἀριcτοφάνουc πέccοι Didymus. — 524, 525 ἀθετοῦνται δύο cτίχοι Aristonicus.

εὔχομαι ἐλπόμενος Διί τ' ἄλλοιςίν τε θεοῖςιν
ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεςςιφορήτους,
οὓς κῆρες φορέουςι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
ἀλλ' ἤ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
πρῶι δ' ὑπηοῖοι ςὺν τεύχεςι θωρηχθέντες
νηυςὶν ἔπι γλαφυρῇςιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
εἴςομαι, ἤ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώςεται, ἦ κεν ἐγὼ τὸν
χαλκῷ δηώςας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείςεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοιςιν, ὀίω,
κείςεται οὐτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς
εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἧδε κακὸν φέρει Ἀργείοιςιν.
ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδηςαν·

V. ι. 526 ἔλπομαι εὐχόμενος L Schol. Θ 498, Ξ 45 (Aristonicus). Cram. An. Par. III, 45, 12. Pseudoplut. 132, 23. ἄλλοιςί DGH. θεοῖςι D. — 527 ἐνθάδε G. κηρεςςιφορήτους AC. κηρεςιφορήτους G. κήρεςςι φορητοὺς L. — 529 γρ. ἐπινύκτα A. φυλάξωμεν G. ἡμᾶς G. — 530 ὑπ' ἠοῖοι DE Cram. Epim. 293, 31; 312, 12. Et. Gud. 411, 25. ὑπ' ἠοῖο Cram. Epim. 158, 3. ὑπ' ἠοίῃ Apoll. de Adv. 573, 8. ὑπ' ἠοῖ οἱ A. ὑπ' ἠοί C. ὑπ' ἠοῖ GHL Vrat. b. c. A. Et. Mg. 607, 22; 692, 13. Et. Gud. 195, 42. ςυν A. — 531 ἐπὶ ACDGHL. — 532 * ἤ κέ μ': εἴ κέ μ' AH. εἴ κε μ' G Cant. εἴ κ' ἔμ' S. εἴ κε με τυδείδης L. αἴ κέ μ' C Schol. M 118. Apoll. Lex. 62, 29. Bekk. Anecd. 1289. αἴ κε μ' DE Zonar. Lex. 74. — 533 ἦ κεν: libri ἤ κεν. H εἴ κεν. G Mor. αἴ κεν. — 534 δηϊώςας HS Lips. Townl. φέρωμαι: ἐν ἄλλῳ φεροίμην A. — 535 αἴ κ' DES. αἴ κεν G. εἴκ' (α suprascr.) A. — 536 ἀλλ' ἐνὶ D. — 538 ἐςαύριον C. εἰ AH: αἲ CDEGLS. ὡς E. — 539 ἀγήρως AGHL Mor.: ἀγήραος CDES Eust. 750, 20. ἤματα D. — 540 δ' omitt. D. — 541 ἥδε A: ceteri ἧδε. κακὰ G Mor. — 542 ὡς A. ὣς δ' L. ἀγόρευεν L. ἐπι D. τρῷες L.

A. c. 526 οὕτως ἡ γραφὴ εὔχομαι ἐλπόμενος, οὐ τὸ ἐναντίον Didymus. ἔλπομαι εὐχόμενος Zenodotus. — 527 κηρεςςιφορήτους Aristarchus ςυνθέτως, ut παςιμέλουςα, ἐγχεςίμωροι. — 528 ἀθετεῖται Aristonicus. ὁ δὲ Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔγραφεν αὐτόν Didymus. — 530 ὑπηοῖοι, conf. Ϲ 277, 303. χθιζὸν ὑπηοῖον δ 656. ςτίβη ὑπηοίη ρ 25. substantivum ἠοίη legitur δ 447. — 535—537 ὅτι ἢ τούτους δεῖ τοὺς τρεῖς ςτίχους μένειν, οἷς τὸ ἀντίςιγμα (ↄ) παράκειται, ἢ τοὺς ἑξῆς τρεῖς, οἷς αἱ ςτίγμαὶ (.) παράκεινται. ἐγκρίνει δὲ μᾶλλον Ἀρίςταρχος τοὺς δευτέρους, ὁ δὲ Ζηνόδοτος τοὺς πρώτους τρεῖς οὐδὲ ἔγραφεν Aristonicus. — 538 οὕτως διὰ τοῦ ει τὸ εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς, καὶ τὸ ἀγήρως διὰ τοῦ ω Didymus, conf. H. T. 177.

οἳ δ' ἵππους μὲν λῦϲαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
δῆϲαν δ' ἱμάντεϲϲι παρ' ἅρμαϲιν οἷϲιν ἕκαϲτοϲ·
ἐκ πόλιοϲ δ' ἄξοντο βόαϲ καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμωϲ, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
ϲῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
[ἔρδον δ' ἀθανάτοιϲι τεληέϲϲαϲ ἑκατόμβαϲ.]
κνίϲην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴϲω
[ἡδεῖαν· τῆϲ δ' οὔ τι θεοὶ μάκαρεϲ δατέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ ϲφιν ἀπήχθετο Ἴλιοϲ ἱρὴ
καὶ Πρίαμοϲ καὶ λαὸϲ ἐυμμελίω Πριάμοιο].
οἳ δὲ μέγα φρονέοντεϲ ἐπὶ πτολέμοιο γεφύραϲ
εἵατο παννύχιοι, πυρὰ δέ ϲφιϲι καίετο πολλά.
ὡϲ δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄϲτρα φαεινὴν ἀμφὶ ϲελήνην
φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμοϲ αἰθήρ·
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶϲαι ϲκοπιαὶ καὶ πρώονεϲ ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄϲπετοϲ αἰθήρ,
πάντα δέ τ' εἴδεται ἄϲτρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
τόϲϲα μεϲηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάϲτῳ

V. ι. 543 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. λύϲαν D. ὑπὸ : ἀπὸ L. ζυγὸν H. — 545 ἄξαντο ACDEGHL Schol. Ι 88. — 547 ἐπι D. — 548 abest ab omnibus libris. — 549 κνίϲην AD 1. man.: κνίϲϲην CD 2. man. EGHL Schol. Φ 363. — 550—552 omittunt omnes. inseruit Barnesius cum v. 548. ex Platonis Alcib. II, 149 D. — 553 οἳ δὲ C. ἐπὶ: ἀνὰ Schol. Ι 88. γεφύραϲ ADGH Barocc. Mor. Schol. Ι 88: γεφύρῃ CLS. γρ. γεφύρη A. γεφύρῃ ἢ γεφύραιϲ Eust. 728, 62. γεφύρῃ ἢ καὶ κατὰ γραφὴν ἄλλην ἐπὶ γεφύραιϲ Eust. 729, 3. — 554 εἵατο H. παρὰ δέ ϲφιϲι καίετο πυρά GH. — 555 ὥϲ δ' G. ἄμφι A. — 556 ὅτ' ἔπλετο G. — 557 ἔφανεν ADG Cant. 1. man. Mor. Harl. Townl. 1. man.: ἔφανον CEH. — 557, 558 omitt. L. — 558 οὐρανόθε||| C post ras. ἆρ DEG. ἀρ A. — 559 δὲ εἴδεται G. γέγηθέ τε H. — 560 γρ. καὶ τοῖα μεϲηγὺ καὶ ὡϲ τὰ μεϲηγὺ A. μεϲϲηγὺ L. μεϲηγὺϲ G. — 561 τρῴων CL. — 562 ἆρ EGL. ἀρ A. δέ ἑ ἑκάϲτῳ H.

A. c. 543 λῦϲαν Aristarchus, conf. Didym. ad δ 39. — 555 τινὲϲ δέ, ὡϲ ἐν τοῖϲ Ἀπίωνοϲ καὶ Ἡροδώρου φέρεται, διχοτομήϲαντεϲ (τὴν ϲελήνην) ἐν τῷ φαεινὴν τὸ μὲν φάει παρώξυναν, τὸ δὲ νὴν περιέϲπαϲαν, εἰπόντεϲ τὴν τῷ „φάει νὴν“, ὅ ἐϲτι νέην, ἤγουν ἄρτι φωτίζεϲθαι ἀρξαμένην Eust. 729, 25. — 557, 558 ἀθετεῖται, καὶ ὁ ἑξῆϲ δὲ ϲυναθετεῖται αὐτῷ Aristonicus. οὐκ ἐφέροντο δὲ οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ. ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. asterisci: ὀρθῶϲ Π 299, 300. de scriptura ἔφανεν conf. H. U. 288 sq. — 562 χίλι': μύρι' Zenodotus, conf. Schol. Θ 56.

εἵατο πεντήκοντα cέλαι πυρὸc αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύραc,
ἑcταότεc παρ' ὄχεcφιν, ἐύθρονον ἠῶ μίμνον.

ΙΛΙΑΔΟC Ι.

Ὣc οἱ μὲν Τρῶεc φυλακὰc ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺc
θεcπεcίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντοc ἑταίρη,
πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντεc ἄριcτοι.
ὡc δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
βορέηc καὶ Ζέφυροc, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἐξαπίνηc· ἄμυδιc δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκοc ἔχευεν·
ὣc ἐδαΐζετο θυμὸc ἐνὶ cτήθεccιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρείδηc δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένοc ἦτορ
φοίτα κηρύκεccι λιγυφθόγγοιcι κελεύων
κλήδην εἰc ἀγορὴν κικλήcκειν ἄνδρα ἕκαcτον,

V. L. 563 εἵατο H. cέλαι A. cέλᾳ EGS Cant. Mor. Barocc. Lips. Vrat. A. cέλα CDL Harl. cέλαc H. — 564 ἵπποιcι L. — 565 ἠώ D.

A. c. 563 cέλαι; cέλαϊ δὲ γραπτέον, οὐ cέλαc Schol. BL. τὸ ἑκάcτῳ cυναπτέον τῷ cέλαϊ, ἵν' ᾖ παρ' ἑκάcτῳ cέλαϊ Cram. An. Par. III, 16, 34, conf. 172, 16. de scriptura cέλαι conf. H. T. 297.

V. L. 1 Ὡc A. τρῷεc L. — 2 ΘΕCΠΕCΙΗΙ Ambros. — 3 βεβουλήατο S. — 4 ἄνεμοι libri. — 5 βορέηc A Ambros. CDEHL Strabo Γ, 28; 29. Apoll. Lex. 12, 1. Schol. Π 765. Schol. Theocr. VII, 111. Eust. 554, 46. Rhet. Gr. III, 100, 12; 202, 27: βορέαc G Barocc. Mor. Βορρᾶc Rhet. Gr. III, 211, 4. τε: τ' ἐκ Cram. Epim. 47, 3; 87, 28. — 7 πάρεξ C. παρεξ D. πάρεξον ἅλα H. ἔχευεν A Ambros. Townl. Cram. Epim. 379, 17. ἔχευε Strabo I, 53. Schol. μ 276: ἔχευαν CDEGHLS Heynii omnes praeter Townleianum. Et. Mg. 652, 47. Apoll. Lex. 165, 17. Schol. Ω 434, μ 443. — 8 ὡc A. ἐνι A. — 9 βεβολημένοc: βεβλημένοc GS.

A. c. 3 ὅτι ἔνιοι βεβλήατο, καὶ Ζηνόδοτοc οὕτωc Aristonicus, conf. 9. — 4 [ἡ] ἀριcτοφάνειοc ἀνέμω δυϊκῶc Didymus. — 5 βορέηc primam in arsi producit, ut τό ῥα Π 228; τὰ περὶ Φ 352; ὃc ἔτληc Χ 236; τό οἱ Χ 307; διὰ Γ 357, Δ 135; ἐπεὶ Χ 379, Ψ 2. — 6 ἄμυδιc Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita: ἄμυδιc Nicias, Pamphilus, conf. πάντ' ἄμυδιc Μ 385, μ 413; οἵ τ' ἄμυδιc Ν 336. — 7 παρὲξ: πάρεξ Tyrannio, conf. H. T. 333. ἔχευεν: διχῶc καὶ διὰ τοῦ ᾱ Didymus.

μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸϲ δὲ μετὰ πρώτοιϲι πονεῖτο.
ἷζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότεϲ· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵϲτατο δάκρυ χέων ὥϲ τε κρήνη μελάνυδροϲ,
ἥ τε κατ' αἰγίλιποϲ πέτρηϲ δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
ὣϲ ὃ βαρὺ ϲτενάχων ἔπε' Ἀργείοιϲι μετηύδα·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
Ζεύϲ με μέγα Κρονίδηϲ ἄτῃ ἐνέδηϲε βαρείῃ,
ϲχέτλιοϲ, ὃϲ τότε μέν μοι ὑπέϲχετο καὶ κατένευϲεν
Ἴλιον ἐκπέρϲαντ' εὐτείχεον ἀπονέεϲθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύϲατο, καί με κελεύει
δυϲκλέα Ἄργοϲ ἱκέϲθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεϲα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
ὃϲ δὴ πολλάων πολίων κατέλυϲε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύϲει· τοῦ γὰρ κράτοϲ ἐϲτὶ μέγιϲτον.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ·
φεύγωμεν ϲὺν νηυϲὶ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήϲομεν εὐρυάγυιαν.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεῳ ἦϲαν τετιηότεϲ υἷεϲ Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
Ἀτρείδη, ϲοὶ πρῶτα μαχήϲομαι ἀφραδέοντι,

V. L. 12 μὴ δὲ CDGHL Vrat. b. c. βοᾷν G. μετα A. — 13 ἵζον CGH. ἶζον A. ἕζον δὲ ἐν Schol. I 9. τετιηκότεϲ G. ἀν ACG. — 14 δακρυχέων omnes. ὡϲ ὅτε κρήνη G. — 15 αἰγίλιποϲ A. πέτραϲ G. χέεν Et. Mg. 281, 14. — 16 ὡϲ A. ὁ ACDGL βαρυϲτενάχων CDEGHL. μετηῦδα D. — 18 μέγα: μέγαϲ S Et. Mg. 163, 48. Et. Gud. 230, 10. ἐνέδυϲε Mor. Barocc. — 19 ὃϲ πρὶν A Ambr. CDGHLS. — 21 κακὴν ἄτην C 1. man. — 22 δυϲκλεᾶ A. — 26 ἐγὼ ACDGHLS. — 28 εὐρυάγειαν L. — 29 ὡϲ A. οἳ δ' D. οἵδ' CH. — 30 ἄνεῳ AE bis GH Et. Gud. 48, 5: ἄνεω CDL Cram. Ep. 15, 17. τετιηκότεϲ G. — 32 μαχέϲϲομαι Pseudoplut. 149, 37.

A. c. 14 ὥϲ τε κρήνη μελάνυδροϲ: Zenodotus δὲ μετ' Ἀργείοιϲιν ἔειπεν vel μετὰ δ' Ἀργείοιϲιν ἔειπεν, omissis 15 et 16. — 17 ita Aristarchus, πρὸϲ γὰρ τοὺϲ ἀρίϲτουϲ, οὐ πρὸϲ τὸ πλῆθοϲ ὁ λόγοϲ Aristonicus, conf. Schol. B 110. — 18 ἀρίϲταρχοϲ ϲὺν τῷ ϲ̄ μέγαϲ Didymus, cf. ad B 111. — 19 ἀρίϲταρχοϲ ὃϲ τότε μέν μοι Didymus, alii πρὶν ut B 112. — 23—25 ἀθετοῦνται Aristonicus. παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἐφέροντο, καὶ ἀριϲτοφάνηϲ δὲ ἠθέτει Didymus. asterisci: ὀρθῶϲ B 116—118. — 23—31 Ζηνόδοτοϲ ἦρκε, τὴν δὲ ϲυνέπειαν οὕτωϲ ποιεῖ· „δυϲκλέα Ἄργοϲ ἱκέϲθαι [ἐπεὶ πολὺν ὤλεϲα λαόν·] ἤτοι ὅγ' ὣϲ εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο θυμὸν ἀχεύων. τοῖϲι δ' ἀνιϲτάμενοϲ μετέφη (Cod. προϲέφη) κρατερὸϲ Διομήδηϲ" Aristonicus. — 32 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ η̄ μαχήϲομαι Didymus.

ἣ θέμις ἐϲτὶν ἄναξ ἀγορῇ· ϲὺ δὲ μή τι χολωθῇϲ.
ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδιϲαϲ ἐν Δαναοῖϲι,
φὰϲ ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ἴϲαϲ᾽ Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντεϲ.
ϲοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊϲ ἀγκυλομήτεω·
ϲκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆϲθαι περὶ πάντων,
ἀλκὴν δ᾽ οὔ τοι δῶκεν, ὅ τε κράτοϲ ἐϲτὶ μέγιϲτον.
δαιμόνι᾽, οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷαϲ Ἀχαιῶν
ἀπτολέμουϲ τ᾽ ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδαϲ ὡϲ ἀγορεύειϲ;
εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸϲ ἐπέϲϲυται ὥϲ τε νέεϲθαι,
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδόϲ, νῆεϲ δέ τοι ἄγχι θαλάϲϲηϲ
ἑϲτᾶϲ᾽, αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
ἀλλ᾽ ἄλλοι μενέουϲι κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοί,
εἰϲ ὅ κέ περ Τροίην διαπέρϲομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φευγόντων ϲὺν νηυϲὶ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν·
νῶι δ᾽, ἐγὼ Ϲθένελόϲ τε, μαχηϲόμεθ᾽, εἰϲ ὅ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· ϲὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
ὣϲ ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντεϲ ἐπίαχον υἷεϲ Ἀχαιῶν
μῦθον ἀγαϲϲάμενοι Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο.
τοῖϲι δ᾽ ἀνιϲτάμενοϲ μετεφώνεεν ἱππότα Νέϲτωρ·

V. l. 33 ἣ Apoll. de Adv. 559, 8 et 14. Cram. An. Par. III, 301, 17. ἡ AD Apoll. Lex. 87, 1. ἥ CGHLS ῇ E Cram. Ep. 192, 14. Pseudoplut. 149, 37. χολώϲηϲ L. — 34 ἀκμὴν μὲν L. δαναοῖϲι ACDEGH. — 35 ἔμεν᾽ EG Mor. Cant. Barocc. Mosc. 3. — 36 ἴϲαϲιν G. οἱ μὲν νέοι D. — 37 διάνδιχ᾽ ἔδωκε DL. παῖϲ libri. — 38 ϲκήπτρῳι[ον] A. ϲκήπτρῳ[ρον] S. ϲκῆπτρον Schol. Δ 3. Rhet. Gr. III, 219, 28. πέρι L. — 39 οὔ τοι: οὔτι ES Lips. 1. man. Vrat. b. c. δῶκε DH. ὅ, τε A: ὅτι GH. — 42 δέ τοι αὐτῷ AC DGHS Et. Mg. 355, 49. δέ τι[ο] L. δέ τι E. — 43 δέ τι E. — 44 omitt. Towul. 1. man. αἵ ϲοι E 734, 27. ἕπονται L. — 45 ἀλλά μοι μενέουϲϊ C. ἀλλ᾽ ἄλλοι μὲν μενεουϲι G. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 46 εἰϲόκε τροίην εὔπυργον ἕλωμεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ G Mor. Barocc. — 47 ϲυν A. νηυϲὶ φίλαιϲ εἰϲ Rhet. Gr. III, 157, 12. — 48 νῶϊ δ᾽ ἐγὼ libri cum Apoll. de Pron. 23 C. Schol. Ε 219 (Herodianus), I, 77: αὐτὰρ ἐγὼ Schol. Δ 407. — 50 ὡϲ A. οἵδ᾽ CGL. — 52 τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπε γερήνιοϲ A in marg.

A. c. 33 ἄναξ ἀγορῇ· ϲὺ: ἄναξ· ἀγορῇ ϲὺ Seleucus. — 36 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντεϲ· γράφεϲθαι δὲ φηϲὶ καὶ ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ (ita Zenodotus teste Aristonico) Didymus. — 42 δέ τοι scribendum est cum omnibus libris, neque enim ante neque post αὐτῷ opus est forma ϲοί, conf. Ζ 272, Ι 249, ζ 35, λ 134, 371, χ 345, H. U. 136 sqq. — 43 ἄγχι θαλάϲϲηϲ: nonnulli ἀμφιέλιϲϲαι teste Aristonico. — 44 ἀθετεῖται Aristonicus.

Τυδείδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐςςι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριςτος·
οὔ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόςςεται, ὅςςοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
ἦ μὴν καὶ νέος ἐςςί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάις εἴης
ὁπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
Ἀργείων βαςιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγ' ἐγών, ὃς ςεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
μῦθον ἀτιμήςει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
ἀφρήτωρ ἀθέμιςτος ἀνέςτιός ἐςτιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
ἀλλ' ἤ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπά τ' ἐφοπλιςόμεςθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαςτοι
λεξάςθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
κούροιςιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἀτρείδη, cὺ μὲν ἄρχε· cὺ γὰρ βαςιλεύτατός ἐςςι.
δαίνυ δαῖτα γέρουςιν· ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικές.
πλεῖαί τοι οἴνου κλιςίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἠμάτιαι Θρῄκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουςι·
πᾶςά τοι ἔςθ' ὑποδεξίη, πολέεςςι δ' ἀνάςςεις.
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείςεαι, ὅς κεν ἀρίςτην
βουλὴν βουλεύςῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς

V. L. 53 περὶ ACDHL Schol. Ξ 212. πέρι EG. ἐνὶ CEGL. ἒν A. ἐν H. ἐγκάρτερος Schol. Vind. 133. ad Ξ 212. κρατερός EGL. — 54 μετα A. ἔπλες L. — 55 οὔτἶς τοι ADEH Et. Mg. 648, 21. οὔτις ςοι G. ἀχαιῶν (οἱ) L. — 57 καὶ post κε omitt. DG. κε omitt. L. — 58 ὁπλότατος AHL: ὁπλότερος CDEGS. γρ ὁπλότερος A. γενεῆφιν ACDE. — 59 ἔειπας G. — 61 οὐδέ κε τίς ACDEGHL. — 62 ἀτιμήςει (αι) C, αι man. rec. — 64 ἐρᾶται H. ὀκριόεντος S Cant. Lips. 1. man. — 65 μὲν νῦν Townl. — 66 δόρπά τ' ACG. ἐφοπλιςόμεθα G. — 67 omitt. Townl. παρά: γρ. καὶ περιτάφρον A. περὶ S Cant. ἐκτός: ἐντός Barocc. Mor. — 68 κούροιςι E. — 69 ἄρχευ G. βαςιλεύτατος ἐςςί DL. — 70 οὔ τοι: οὔτι CG Mor. Mosc. 3. — 72 ἡμάτιαι DH. ἄγουςι ACEGH. — 73 τοι ἔςθ' ACDGHL. ςοι ἐςτὶν E. ὑποδεξείη A. — 75 βουλεύςει S Cant. Mor. Vrat. b. Schol. B 371. βουλεύςοι L. χρεὼν L.

A. c. 57 διὰ τοῦ ε̄ αἱ ἀριςτάρχου ἦ μὲν καὶ νέος Didymus. — 66 φυλακτῆρες: Ἀρίςταρχος διὰ τοῦ ᾱ φυλακτῆρας, τοὺς φύλακας Schol. LV. — 73 ὑποδεξείη Herodianus. ἀρίςταρχος πόλεςιν γὰρ ἀνάςςεις Didymus.

ἐcθλῆc καὶ πυκινῆc, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν
καίουcιν πυρὰ πολλά· τίc ἂν τάδε γηθήcειε;
νὺξ δ' ἧδ' ἠὲ διαῤῥαίcει cτρατὸν ἠὲ cαώcει.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
ἐκ δὲ φυλακτῆρεc cὺν τεύχεcιν ἐccεύοντο
ἀμφί τε Νεcτορίδην Θραcυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἠδ' ἀμφ' Ἀcκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἷαc Ἄρηοc,
ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντοc υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
ἕπτ' ἔcαν ἡγεμόνεc φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάcτῳ
κοῦροι ἅμα cτεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερcὶν ἔχοντεc·
κὰδ δὲ μέcον τάφρου καὶ τείχεοc ἷζον ἰόντεc·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαcτοc.
Ἀτρείδηc δὲ γέρονταc ἀολλέαc ἦγεν Ἀχαιῶν
ἐc κλιcίην, παρὰ δέ cφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖραc ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόcιοc καὶ ἐδητύοc ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖc ὁ γέρων πάμπρωτοc ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέcτωρ, οὗ καὶ πρόcθεν ἀρίcτη φαίνετο βουλή·
ὅ cφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήcατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη κύδιcτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν cοὶ μὲν λήξω, cέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
λαῶν ἐccι ἄναξ, καί τοι Ζεὺc ἐγγυάλιξε

V. L. 76 πικυνῆc G. ὅτί S. — 77 καίουcι CDEG. γηθήcειε ACEGHL Schol. K 204. — 78 ἦδ' A: ceteri ἥδ'. ἠὲ cαώcει ἠὲ διαῤῥαίcει cτρατόν L. — 79 ὡc A. οἵδ' CGL. ἠδὲ πίθοντο G: ceteri ἠδ' ἐπίθοντο. — 80 cυν A. τεύχεccιν DG. — 86 ἅμ' ἔcτειχον AELS Pseudoplut. 156, 23. ἅμ' ἔcτιχον CDGH. — 87 καδδὲ ACDGHL. ἵζον CG. ἷζον A. — 88 κήαντο Schol. I 77. κήαντο G. κείαντο (η) L. κείαντο ACDEH Vrat. b. A 1. man. Lips. διὰ διφθόγγου δὲ καὶ νῦν τὸ κείαντο παρὰ τοῖc παλαιοῖc ἀντιγράφοιc Eust. 737, 14. δόρπα EL: δόρπον ACDGHS. — 90 cφιν G. cφϊcϊ C. — 91 οἵ δ' D. οἵδ' CGL. — 92 ἐδυτῆοc L. ἐξέρον D. ἔντο DG. ἕντο L. — 95 ὅ, cφιν AC. ὅc cφιν GL. εὖ φρονέων CGHLS. ἐΰφρονέων AD. — 97 εἵνεκα L. — 98 λαῶν ἐccὶ ACDEGHL. nullus ἐccὶν. καί cοι E. ἐγγυάλιξε ACGH.

A. c. 76 οὕτωc γρ. ὅτι δήιοι Didymus. — 78 διαῤῥαίcει: δι' ἑνὸc ρ̄ αἱ ἀριcτάρχου Didymus. — 86 ἰακῶc τὸ cτεῖχον αἱ ἀριcτάρχου, ἅμα cτεῖχον Didymus. — 88 ἀρίcταρχοc μετὰ τοῦ ᾱ δόρπα Didymus. τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν Zenodotus. — 89 ἀρίcταρχοc ἀριcτέαc ἦγεν ἀχαιῶν et ἀρίcταρχοc γέρονταc ἀριcτῆαc (sic) Schol. A ex Didymo. forma ἀριcτέαc Pindarus quoque usus est Isthm. VII, 55 — 95 ὅ cφιν, non ὅc cφιν, Aristarchus.

σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνά σφισι βουλεύῃσθα.
τῶ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι,
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἄν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅττί κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγώ γε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
εἴξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστιν ἀνήρ, ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.

V. L. 99 ἠδέ: ἠὲ S. ἵνά σφισι ACD: vulgo ἵνα σφίσι. — 100 τῶ ACGHL. τῶι D. σὲ E. πέρι EGHL. περι A. φᾶσθαι ACGHL. φάσθαι E, utrumque D. ἠδ' ἀκοῦσαι G. γρ. ἠδ' ὑποθέσθαι C man. rec. — 101 κρηιῆναι C. ὅτ' ἄν AH Schol. Ψ 305. ὅτάν CDGL. ὅταν E Cram. An. Par. III, 235, 18. θυμὸν L. ἀνώγει Vrat. b. ἀνώγοι Cram. An. Par. III, 235, 18. — 102 ὅττί A. — 104 ἄλλος: ἄλλον CH et Harl. pro var. lect. καὶ ἄλλον A in marg. — 106 ἐξέτι libri. διογενὲς CE. διογενεῦς[ἐς] D. διογενεῦς AHLS Cant. Vrat. A. διογενοῦς G Vrat. b. γρ. διϊογενευς C man. rec. γράφεται καὶ ὅτε διογενεῦς Eust. 738, 45. — 107 ἀχιλλῆος GH. — 109 ἀπεμυθεόμην libri: γρ. δὲ καὶ ἐπεμυθεόμην Hesych. I, 233. — 112 ἀρεσσάμενοι[ο] A. πεπίθωμεν D. πεπίθοιμεν[ω] A. πεπίθοιμεν CEGHLS. — 113 δώροισί G. μειλιχίοισι CEGH. — 115 ψευδῶς G, est glossa, conf. Schol. A τὸ γὰρ ψεῦδος ἀντὶ τοῦ ψευδῶς. — 116 ἀντί γε πολλῶν G. — 117 ἐστιν AD: ceteri ἐστὶν. φιλήσῃ ADEH: φιλήσει CG Barocc. Mor. Vrat. b. 1. man. Suidas I, 1, 478, 1. φιλήσῃ[ει] L. — 118 ἔτισεν ὄλεσσε et γρ. ἔτισε δάμασσε δὲ λαὸν ἀχαιῶν A. δάμασε δὲ πολὺν λαὸν ἀχαιῶν G.

A. c. 99 ἵνά σφισι veteres, conf. H. T. 413. — 100 φάσθαι: φᾶσθαι, conf. H. T. 373. — 106 διογενεῦς: περισπωμένως ἀναγνῶμεν· συναίρεσιν γὰρ ἔπαθε τοῦ διογενέος Schol. AD. — 109 οὕτως ἀρίσταρχος ἀπεμυθεόμην Didymus. alii ἐπεμυθεόμην, conf. Apoll. Lex. 38, 7. — 112 ἀρίσταρχος πεπίθωμεν. ἔστι γὰρ πίθωμεν Didymus.

ἀλλ' ἐπεὶ ἀαϲάμην φρεϲὶ λευγαλέῃϲι πιθήϲαϲ,
ἂψ ἐθέλω ἀρέϲαι δόμεναί τ' ἀπερείϲι' ἄποινα.
ὑμῖν δ' ἐν πάντεϲϲι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
ἕπτ' ἀπύρουϲ τρίποδαϲ, δέκα δὲ χρυϲοῖο τάλαντα,
αἴθωναϲ δὲ λέβηταϲ ἐείκοϲι, δώδεκα δ' ἵππουϲ
πηγοὺϲ ἀθλοφόρουϲ, οἳ ἀέθλια ποϲϲὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιοϲ εἴη ἀνήρ, ᾧ τόϲϲα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυϲοῖο,
ὅϲϲά μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχεϲ ἵπποι.
δώϲω δ' ἑπτὰ γυναῖκαϲ ἀμύμονα ἔργα ἰδυίαϲ,
Λεϲβίδαϲ, ἅϲ, ὅτε Λέϲβον ἐυκτιμένην ἕλεν αὐτόϲ,
ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰϲ μέν οἱ δώϲω, μετὰ δ' ἔϲϲεται ἣν τότ' ἀπηύρων,
κούρη Βριϲῆοϲ· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι
μή ποτε τῆϲ εὐνῆϲ ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ἣ θέμιϲ ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέϲϲεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ἄϲτυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωϲ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἅλιϲ χρυϲοῦ καὶ χαλκοῦ νηηϲάϲθω

V. l. 19 λευγαλέοιϲι G Cant. Mor. — 120 ἀπειρέϲι' G. — 122 ἑπτ' A, ut 85. — 124 ἀθλοφόρουϲ A. ποϲϲὶν ἄγοντο L. ποϲὶν EG 1. man. — 127 ὅϲϲά μοι ACD 2. man. H. μοι omitt. D 1. man. ὅϲϲ' ἐμοὶ L. ἠνέγκαντο GL Barocc. Mor. Cant. — 128 ἀμύμονα ACDEH. ἀμύμον' G. ἀμύμοναϲ LS. * ἔργα ἰδυίαϲ: ἔργ' εἰδυίαϲ ACDE(ἔργα)GH(ἔργα)L. — 129 εὐκτίμενον G. — 130 νίκων G. κάλλεϊ νίκων Mor. ἐνίκων πᾶϲαν ἐπ' αἶαν D 1. man. et in marg. φῦλα γυναικῶν. — 131 μὲν οἳ D. μετα A. ἣν ποτ' Eust. 741, 35. Lips. — 132 κούρη: κούρην ADE 741, 4 et 36 GH. κόρην S. ἐπὶ δὲ E: καὶ ἐπι ACL. καὶ ἐπὶ DGHS Schol. T 175. — 133 τῆϲ, εὐνῆϲ ACGH. — 134 ἡ AD. ἣ CGHLS. ᾗ E bis, conf. 1178, 58. — 136 θεὸϲ δῴη Eust. suo more. ἐξαλαπάξαι G Mor. Vrat. b. δῶϲ' ἐξαλαπάξαι Barocc. — 137 χαλκοῦ καὶ χρυϲοῦ C Harl. Vrat. c. Mosc. 3.

A. c. 119 καὶ Ἀγαμέμνων δὲ λέγει που περὶ αὐτοῦ „ἀλλ' ἐπεὶ ἀαϲάμην φρεϲὶ λευγαλέῃϲι πιθήϲαϲ, ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί", εἰϲ τὴν αὐτὴν τιθεὶϲ πλάϲτιγγα τὴν μέθην τῇ μανίᾳ (οὕτω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προηνέγκατο Διοϲκουρίδηϲ ὁ Ἰϲοκράτουϲ μαθητήϲ) Athenaeus I, 11. ὡϲ δὲ καὶ Ἀγαμέμνων ἀάϲατο οἴνῳ μεθύων κατὰ τὸν Διοϲκουρίδην Eust. 1198, 27. hunc versum Eustath. 1176, 11 post T 137 collocavit. — 128 ἀρίϲταρχοϲ μετὰ τοῦ ϲ ἀμύμοναϲ Didymus, conf. Schol. 270. Eust. 740, 60. fallitur Aristonicus Aristarcho ἀμύμονα tribuens cum Schol. V ἀμύμονα: οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ, Ζηνόδοτοϲ δὲ ἀμύμοναϲ. — 130 ἐξελόμην Aristarchus: Zenodotus ἐξ ἑλόμην, conf. Schol. 131, T 246. — 132 ἀρίϲταρχοϲ κούρη βριϲῆοϲ ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι Didymus, conf. Eust. 741, 36. Schol. I 274.

εἰϲελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοϲιν αὐτὸϲ ἑλέϲθω,
αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλιϲται ἔωϲιν.
εἰ δέ κεν Ἄργοϲ ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρηϲ,
γαμβρόϲ κέν μοι ἔοι· τίϲω δέ μιν ἶϲον Ὀρέϲτῃ,
ὅϲ μοι τηλύγετοϲ τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖϲ δέ μοί εἰϲι θύγατρέϲ ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
Χρυϲόθεμιϲ καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάναϲϲα·
τάων ἥν κ' ἐθέλῃϲι φίλην ἀνάεδνον ἀγέϲθω
πρὸϲ οἶκον Πηλῆοϲ· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώϲω
πολλὰ μάλ', ὅϲϲ' οὔ πώ τιϲ ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ οἱ δώϲω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεϲϲαν,
Φηράϲ τε ζαθέαϲ ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδαϲον ἀμπελόεϲϲαν.
πᾶϲαι δ' ἐγγὺϲ ἁλόϲ, νέαται Πύλου ἠμαθόεντοϲ·
ἐν δ' ἄνδρεϲ ναίουϲι πολύρρηνεϲ πολυβοῦται,
οἵ κέ ἑ δωτίνῃϲι θεὸν ὣϲ τιμήϲουϲι,

V. L. 138 κέν τε δατεώμεθα S. ἀχαιῶν H. — 139 δὲ omitt. L. — 140 αἵ τε S Cant. — 141 ἀχαιϊκὸν ADHL 2. man. Strabo VIII, 369: ἀχαΐκὸν CEGL 1. man. S. τὸ δὲ Ἀχαιϊκὸν διὰ διφθόγγου ὁ ποιητὴϲ γράφει ἐν τῇ προπαραληγούϲῃ· τὸ γὰρ διὰ τοῦ ᾱ Ἀχαΐκὸν τῶν ὑϲτέρων ἐϲτί Eust. 742, 15. — 142 ἔῃ Eust. 741, 55; 742, 26. — 143 ἐνι AD. ἐνὶ CEGL Et. Mg. 441, 54. — 144 δέ μοι εἰϲὶ ACDEGHL. θυγατέρεϲ C Lips. ἐνι AD. ἐνὶμμεγάρω C. ἐνιμμεγάρῳ S. ἐϋπήκτῳ CDEHS: εὐπήκτῳ AGL. — 145 καὶ Λαοδίκη: καὶ Ἠλέκτρα Eust. 1483, 29. — 146 κ' omitt. G. κε θέλῃϲι D Townl. Vrat. b. — 147 ἐπὶ μείλια Schol. X 51. Et. Mg. 582, 31. Apoll. Lex. 110, 20. Schol. Apoll. Rhod. III, 146: ἐπιμείλια CDEG HLS. ἐπιμείλια A. — 148 μάλλ' D. ὅϲα L. — 149 εὖ ναιόμενα ACEG. εὐναιόμενα L. — 150 καρδαμίλην GL. ἱρὴν EL. ἱρὴν A. εἰ δὲ καὶ βαρύνεται ἡ πόλιϲ Ἶρα λεγομένη κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων, οὐκ ἀνάγκη ζητεῖν Eust. 743, 20. — 152 ἔπειαν G. — 153 νέαται: κέαται H ex corr. γρ. καὶ νάεται A. — 154 ἔνθ' G Barocc. πολύρριν|||||(οι) L post ras. πολύρρηνεϲ ceteri. — 155 κέ, ἑ AH. καί ἑ L. οἵ καὶ ἓ G. ὡϲ A. τιμήϲουϲι ACDEGH.

A. c. 140 ἡ διπλῆ ὅτι ἔνιοι ὑποτάϲϲουϲι „τὴν γὰρ ἀπ' αὖτιϲ ἐγὼ δώϲω ξανθῷ Μενελάῳ“ Aristonicus. — 144 ἐϋπήκτῳ, conf. H. U. 85. — 147 ἐπὶ μείλια Alexio et Apollodorus: ἐπιμείλια Aristarchus, conf. Philem. Gramm. 182, 206. Eust. 742, 60. — 150 Aristarchus Ἱρήν: alii Ἴρην. — 153 Aristarchus νέαται (ἀντὶ τοῦ νέονται): Apollonius κέαται. ὁ δὲ Νικάνωρ ὄνομά φηϲι τὸ νέαται, ὡϲ „τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειοῦ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντοϲ“ (Λ 712) Schol. L. — 154 διὰ τοῦ ἑτέρου ρ̄ τὸ πολύρρηνεϲ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 155 ἀρίϲταρχοϲ τιμήϲονται Didymus, conf. 297.

καί οἱ ὑπὸ cκήπτρῳ λιπαρὰc τελέουcι θέμιcταc.
ταῦτά κέ οἱ τελέcαιμι μεταλήξαντι χόλοιο.
δμηθήτω· Ἀίδηc τοι ἀμείλιχοc ἠδ' ἀδάμαcτοc·
τοὔνεκα καί τε βροτοῖcι θεῶν ἔχθιcτοc ἁπάντων.
καί μοι ὑποcτήτω, ὅccον βαcιλεύτερόc εἰμι
ἠδ' ὅccον γενεῇ προγενέcτεροc εὔχομαι εἶναι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοc ἱππότα Νέcτωρ·
Ἀτρείδη κύδιcτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοcτὰ διδοῖc Ἀχιλῆι ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγετε κλητοὺc ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιcτα
ἔλθωc' ἐc κλιcίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆοc.
εἰ δ' ἄγε, τοὺc ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέcθων.
Φοῖνιξ μὲν πρώτιcτα διίφιλοc ἡγηcάcθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαc τε μέγαc καὶ δῖοc Ὀδυccεύc·
κηρύκων δ' Ὀδίοc τε καὶ Εὐρυβάτηc ἅμ' ἑπέcθων.
φέρτε δὲ χερcὶν ὕδωρ, εὐφημῆcαί τε κέλεcθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρηcόμεθ', αἴ κ' ἐλεήcῃ.
ὣc φάτο, τοῖcι δὲ πᾶcιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκεc μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖραc ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆραc ἐπεcτέψαντο ποτοῖο,
νώμηcαν δ' ἄρα πᾶcιν ἐπαρξάμενοι δεπάεccιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ cπεῖcάν τε πίον θ' ὅcον ἤθελε θυμόc,

V. L. 156 ὑπο AD. — 157 καί οἱ C 1. man. DGHL Barocc. Mor. μεταλήξαντι DEGL Lips. Townl. Vrat. b. μεταλάξαντϊ H. μεταλλήξαντι AC. — 158 ἀμείλικτοc G. — 159 καί γε G. καί τι Mor. — 164 οὐκ ἔτ' E. ἀχιλλῆϊ G. — 165 κλητοὺc AC post ras. DEH: κλειτοὺc C 1. man. GLS Cant. Barocc. Mor. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. ὀτρύνωμεν D. — 166 ἀχιλλῆοc G. — 167 ἐγὼ ADGHL Et. Mg. 362, 36: ἐγὼν CE. οἳ δὲ A. οἵδε HS. τοὶ δὲ CL. γρ. οἵδε C man. rec. — 168 πρῶτα H. διῒ φίλοc ACDEGHL. — 169 ἔπειτα D. μέγαc τε G. — 170 ὀδίοc AC. ὀδιόc L. ὀδῖοc DGH. ἐπέcθω D. — 171 δὲ κέλεcθε CDL. γε κέλεcθε G. — 172 κρονίδηι D, ωνι man. rec. ἀρεccάμεθ' H. ἐλεήcει L. — 173 ὡc A. ἑαδότα DHL. — 176 δεπάεccι D 1. man. — 177 cπείcαν τε· πίον θ' L: ceteri cπεῖcαν τ' ἔπιόν θ' cum Athenaeo V, 180 et Schol. I 222.

A. c. 157 μεταλήξαντι Aristarchus, conf. Schol. 299. — 158 δμηθήτω: καμφθήτω Aristophanes cum Zenodoto. — 159 φηcὶν ὁ Ἀρίcταρχοc ὅτι ἔνιοι ὑποτάccουcι τούτῳ „οὕνεκ' ἐπεί κε λάβῃcι πέλωρ ἔχει, οὐδ' ἀνίηcιν", οὐκ εἶναι δὲ ἀναγκαῖον. — 164 διδοῖc Aristarchus, ὡc ὀρθοῖc. — 167 ἀρίcταρχοc ἐγώ, ἄλλοι δὲ ἐγών Didymus. οἳ δὲ Herodianus: alii οἵδε. — 170 ἐπέcθων ἀντὶ τοῦ ἐπέcθωcαν. γρ. δὲ καὶ χωρὶc τοῦ ν̄ Schol. A. — 177 γράφεται cπεῖcάν τε πίον θ' Schol. A. ita Aristarchus, conf. H. T. 424; H. U. 99.

ὡρμῶντ' ἐκ κλιϲίηϲ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο.
τοῖϲι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ,
δενδίλλων ἐϲ ἕκαϲτον, Ὀδυϲϲῆι δὲ μάλιϲτα,
πειρᾶν ὡϲ πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίϲβοιο θαλάϲϲηϲ
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοϲιγαίῳ
ῥηιδίωϲ πεπιθεῖν μεγάλαϲ φρέναϲ Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ ἱκέϲθην·
τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἠετίωνοϲ ὀλέϲϲαϲ·
τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλοϲ δέ οἱ οἶοϲ ἐναντίοϲ ἧϲτο ϲιωπῇ,
δέγμενοϲ Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
ϲτὰν δὲ πρόϲθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουϲεν Ἀχιλλεὺϲ
αὐτῇ ϲὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἕδοϲ ἔνθα θάαϲϲεν.
ὣϲ δ' αὔτωϲ Πάτροκλοϲ, ἐπεὶ ἴδε φῶταϲ, ἀνέϲτη.
τὼ καὶ δεικνύμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρεϲ ἱκάνετον, ἦ τι μάλα χρεώ,
οἵ μοι ϲκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐϲτον.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ προτέρω ἄγε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.

V. l. 180 ὀδυϲῆϊ D. — 181 πειρᾷν G. πεπείθοιεν D. — 182 τώδε H. πολυφλοίϲβοιο A. — 183 εὐχομένωι D. ἐνοϲιγαίῳ G. — 184 αἰγιόχοιο D. (ακίδαο superscr.) — 185 μυρμηδόνων G. ἵκοντο CG Barocc. Mor. Harl. Townl. γρ. ἵκοντο A. — 187 καλλῆι L. ἐπι D. ἀργύρεοϲ ζυγὸϲ E Schol. B 293: ceteri ἀργύρεον ζυγὸν cum Plut. de Musica 40. Et. Mg. 412, 7. Et. Gud. 474, 38. Zonar. Lex. 961. περὶ δ' Plutarchus l. l. ἐπί τ' Schol. B 293. — 188 ολέϲαϲ G. — 190 ἐναντίον S Townl. — 191 δέγμενοϲ: γρ. καὶ δέχμενοϲ (Cod. δεχόμενοϲ) διὰ τοῦ χ̄. ὁπόταν S. ἀείδειν H. — 192 τώδε H. — 193 ϲτᾶν H. ἀχιλεύϲ C. — 194 θάηϲκεν S. θάαϲκεν Vrat. b. man. rec. ἔνθα κάθητο G Mor. Barocc. e glossa conf. Apoll. Lex. 85, 26 θάαϲϲεν: ἐκάθητο. Et. Mg. 441, 4. — 195 ὡϲ A. αὔτωϲ EGHL. αὕτωϲ A. — 196 τώ: γρ. καὶ τοὺϲ A. — 197 ὦ φίλοι L. — 198 παρ' ἀχαιῶν L Schol. A 138. φιλτάτω AG Mor. φέρτεροί Bekk. An. 1144. — 199 ὡϲ A. ἀχϊλεύϲ C.

A. c. 184 πεπιθεῖν: περιϲπαϲτέον Herodianus. — 191 δέγμενοϲ: δέχμενοϲ, conf. ad Θ 296. — 192 δίχα τοῦ ῑ δὲ τὸ προτέρω Schol. V, conf. H. U. 186. — 197 παρμενίϲκοϲ προφέρεται (sc. ὡϲ Ἀριϲτάρχειον) ἱκάνετον ἡμέτερον δὲ Didymus. — 198 καὶ ἐνθάδε τινὲϲ δυϊκῶϲ φιλτάτω Schol. A.

εἷϲεν δ' ἐν κλιϲμοῖϲι τάπηϲί τε πορφυρέοιϲιν·
αἶψα δὲ Πάτροκλον προϲεφώνεεν ἐγγὺϲ ἐόντα·
μείζονα δὴ κρητῆρα Μενοιτίου υἱὲ καθίϲτα·
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπαϲ δ' ἔντυνον ἑκάϲτῳ·
οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρεϲ ἐμῷ ὑπέαϲι μελάθρῳ.
ὣϲ φάτο, Πάτροκλοϲ δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸϲ αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιοϲ καὶ πίονοϲ αἰγόϲ,
ἐν δὲ ϲυὸϲ ϲιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
καὶ τὰ μὲν εὖ μίϲτυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖϲιν ἔπειρε,
πῦρ δὲ Μενοιτιάδηϲ δαῖεν μέγα, ἰϲόθεοϲ φώϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακιὴν ϲτορέϲαϲ ὀβελοὺϲ ἐφύπερθε τάνυϲϲε,
πάϲϲε δ' ἁλὸϲ θείοιο κρατευτάων ἐπαείραϲ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτηϲε καὶ εἰν ἐλεοῖϲιν ἔχευε,
Πάτροκλοϲ μὲν ϲῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖϲ ἐν κανέοιϲιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύϲ.
αὐτὸϲ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυϲϲῆοϲ θείοιο
τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖϲι δὲ θῦϲαι ἀνώγει

V. L. 200 εἷϲε G. κλειϲμοῖϲι A. πορφυρέοιϲι A. — 202 δέ: τε ES Cant. κέραιε AD 1. man. EGL Lips. Mor. Townl. Aristot. Poet. 25. Schol. O 317: κέραιρε CD ex corr. HS Et. Mg. 414, 30; 504, 36. Athenaeus X, 423, conf. I, 10. utrumque Eust. 1398, 1. ἰϲτέον δὲ ὅτι τῶν τινὰ ἀντιγράφων τὸ κέραιε κέραιρε φαϲὶν, ὀλίγα μέντοι καὶ οὐδὲ τὰ ἀκριβέϲτερα Eust. 746, 48. — 204 οἳ L. ὑπέαϲι: ὑπίαϲι Mor. Barocc. — 205 ὡϲ A. φᾶτο D 2. man. — 206 δ κρεῖον C. κάμβαλεν HS Apoll. Lex. 103, 35. — 209 ἔϲχεν H. τάμνε EG Schol. Π 747. τέμνεν L. ἀχϊλεύϲ C. — 210 ἔπειρε ACEG. — 211 δαῖε E. — 212 κατα HL. — 213 ἀθρακιὴν H. ἐφύπερθεν L. ἐφ' ὕπερθε C. ἐφύπερθ' ἐτάνυϲϲε Townl. τάνυϲϲε AC DEH. τάνυϲε G. — 214 πάϲϲε δ' ἄρ' ἁλὸϲ H. — 215 εἰϲ ἐλεοῖϲιν L. ἐλεοῖϲιν G Et. Mg. 298, 35. εἰλέοιϲιν S. ἔχευεν ADGH Apoll. Lex. 66, 9. ἔχευε CS. ἔχευαν Et. Mg. 298, 35. ἔθηκεν L Athenaeus IV, 173. ἔθηκεν ἢ ἔχευε Eust. ἐν ἄλλῳ ἔθηκεν A. — 217 αὐτάρ G. ἀχϊλεύϲ C. — 218 ἀντίοϲ L. ἶζεν C. — 219 θεοῖϲι δὲ et θεοῖϲ ἰδὲ Eust. 749, 23.

A. c. 203 οὕτωϲ κέραιε χωρὶϲ τοῦ ρ̄ (sc. Aristarchus). μέμνηται καὶ ἡρωδιανόϲ Schol. A. κέραιε δίχα τοῦ ρ̄ Ἀριϲτοφάνηϲ (corrige Ἀρίϲταρχοϲ) Schol. L. — 210 διὰ τοῦ ἑτέρου λ̄ τὸ μίϲτυλε Schol. LV, conf. H. T. 389. — 212 ut hic Aristarchus. ἔν τιϲι γράφεται „αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸϲ ἄνθοϲ ἀπέπτατο, παύϲατο δὲ φλόξ Schol. A. μεταγράφουϲιν οὕτωϲ „αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸϲ ἄνθοϲ ἀπέπτατο παύϲατο δὲ φλόξ Eust. 748, 41. ἔνιοι δὲ γράφουϲιν „αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαρήνατο, παύϲατο δὲ φλόξ Schol. LV. — 214 ἐπαείραϲ: ἀρίϲταρχοϲ ἀπαείραϲ, ἀπὸ τῶν κρατευτάων ἄραϲ Didymus.

Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάϲ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖραϲ ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
νεῦϲ' Αἴαϲ Φοίνικι. νόηϲε δὲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
πληϲάμενοϲ δ' οἴνοιο δέπαϲ δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
χαῖρ' Ἀχιλεῦ· δαιτὸϲ μὲν ἐίϲηϲ οὐκ ἐπιδευεῖϲ
ἠμὲν ἐνὶ κλιϲίῃ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυϲθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸϲ ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα διοτρεφὲϲ εἰϲορόωντεϲ
δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ ϲαωϲέμεν ἢ ἀπολέϲθαι
νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ, εἰ μὴ ϲύ γε δύϲεαι ἀλκήν.
ἐγγὺϲ γὰρ νηῶν καὶ τείχεοϲ αὖλιν ἔθεντο
Τρῶεϲ ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ ϲτρατόν, οὐδ' ἔτι φαϲὶ
ϲχήϲεϲθ', ἀλλ' ἐν νηυϲὶ μελαίνῃϲιν πεϲέεϲθαι.
Ζεὺϲ δέ ϲφι Κρονίδηϲ ἐνδέξια ϲήματα φαίνων
ἀϲτράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα ϲθένεϊ βλεμεαίνων
μαίνεται ἐκπάγλωϲ, πίϲυνοϲ Διί, οὐδέ τι τίει
ἀνέραϲ οὐδὲ θεούϲ· κρατερὴ δέ ἑ λύϲϲα δέδυκεν.

V. l. 220 ὃ δ' D. ὅδ' CGL. βάλε C. — 221 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. οἵδ' CGHL. — 222 ἕντο GH. ἔντο DL. — 224 δ' omitt. Schol. Δ 4. ἀχϊλῆϊ H. post hunc S τόνδε (em. τὸν καὶ) φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα. H καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα. — 225 ἀχιλλεῦ GH. ἐΐϲϲηϲ G. ἐπιδευῆϲ A et γρ. εἶϲ. — 226 ἠμέν: εἰμὲν Eust. diserte. ἐνι AD. — 229 διοτροφὲϲ H. — 230 ἀπολέϲθαι (ϲϲ supra) L. — 231 ἐϋϲέλμουϲ CDEGH. — 232 αὔλην G. — 233 τρῷεϲ L. τηλέκλητοί HL. τηλεκλῆτοί (ει supra) C. — 234 κηάμενοι E 749, 43: κηάμενοι GL. κειάμενοι AC DE 36, 13; 750, 15 H Lips. Townl. Et. Mg. 485, 12. Schol. K 418, ξ 425. κατα A. οὐδ' ἔτι AC: οὐδέ τι DEGHLS. φαϲὶ ACDE. φαϲὶ omitt. H. — 235 ϲχήϲεϲθαι DG. μελαίνῃϲι DEGHL. — 236 ϲφι D: ϲφιν ACGHLS. — 238 πιϲινὸϲ G. — 239 ἓ G.

A. c. 220 θυηλάϲ Herodianus, ὀξυτόνωϲ. — 222 ἐξ ἔρον ἕντο: ἄμεινον εἶχεν ἄν, φηϲὶν ὁ Ἀρίϲταρχοϲ, εἰ ἐγέγραπτο „ἆψ ἐπάϲαντο". ἀλλ' ὅμωϲ ὑπὸ περιττῆϲ εὐλαβείαϲ οὐδὲν μετέθηκεν, ἐν πολλοῖϲ οὕτωϲ εὑρὼν φερομένην τὴν γραφήν Didymus. — 225 ἐπιδευεῖϲ: Ἀρίϲταρχοϲ δὲ χωρὶϲ τοῦ ϲ Didymus (ἐπιδεύει vel potius ἐπιδεύῃ). nonnulli ἐπιδευεῖϲ et ἦμεν pro ἠμὲν teste Aristonico. — 230 ϲαωϲέμεν, conf. Schol. I 681. Bekk. 2. ex coni. ϲόαϲ ἔμεν, coll. [A 117,] Θ 246, O 502. — 236 ϲφι (Aristarchus?): ϲφιν, conf. Schol. V τὸ δὲ ϲφι δίχα τοῦ ν, H. T. 392; H. U. 24; Δ 166, Λ 734, N 713, ξ 86, ο 524. Aristarchus ἐνδέξια: ἐν δεξιᾷ Ptolem. Ascalonita, conf. Schol. H 184, ρ 365.

ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν·
στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηώσειν παρὰ τῇσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἷας Ἀχαιῶν
τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
δώσουσ' αἴ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρά σε μᾶλλον
τίωσ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων

V. L. 241 κόψειν L, omisso ἀπο. — 242 μαλεροῦ (ῶ supra) πυρὸς (ï supra) S. — 243 δηϊώσειν C Townl. δηιῶσιν D. ὀρυνομένους G. ἀτυζομένους ἢ ὀρινομένους E. ὑπο A. καπνῷ E. — 244 δέδοικα H. κατα AD. φρένας DL. — 245 libri εἴη, non εἴῃ. — 246 φθίσθαι ACE 749, 52: φθεῖσθαι DE 750, 44 G. φθέσθαι H. φθίσσεσθ' ἐν τροίηι L, φθίσεσθ 1. man. ἐνι D. ἱπποβάτοιο H. — 248 ὑπό: ὑπ' ἐκ Vrat. b. 2. man. ὀρυγμαδοῦ GH. ὀρυ||μαδοῦ C post ras. — 249 αὐτῷ τοι ACDE bis GHLS Apoll. de Pron. 147 C; de Synt. 138, 7. Eust. 769, 51. μῆχος: μῆχαρ Schol. Pind. Ol. II, 31. — 250 τε κακοῦ ἄκος εὑρεῖν S Cant. κακοῦ οὔτ' ἄκος Schol. Pind. Ol. II, 31. πολλὺ G. — 251 ἀλεξήσῃς AE bis GS Mor. Cant. ἀλεξήσεις (η supra) L. ἀλεξήσαις H. ἥμαρ DG. — 252 ὦ πόποι Vrat. A. ἐπετέλετο D. — 253 ἤματι DG. πέμπε ACDEGH. — 254 κράτος EL. — 255 αἴ κε θέλωσι DGL Townl. δὲ σὸν μεγαλήτορα H. — 256 ἐνὶ GL. ἐνι D. στήθεσφιν L. — 257 ὄφρά σε C. — 258 τίωσ' ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. ἠμέν: οἱ μὲν D Vrat. b. 1. man. — 259 ὡς A. λήθε' L. — 260 παύεο DGE Mor. Barocc. παύε' (ο supra) A. παῦε (ου supra) Lips. παῦε HL.

A. C. 242 ἐμπρήσειν: ἀρίσταρχος ἐμπλήσειν Didymus. — 246 φθίσθαι: φθεῖσθαι, conf. H. T. 375. — 249 αὐτῷ τοι scribendum est cum Apollonio, ut χ 345, conf. H. U. 142.

ἄξια δῶρα δίδωϲι μεταλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ, ϲὺ μέν μευ ἄκουϲον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
ὅϲϲά τοι ἐν κλιϲίῃϲιν ὑπέϲχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
ἕπτ' ἀπύρουϲ τρίποδαϲ, δέκα δὲ χρυϲοῖο τάλαντα,
αἴθωναϲ δὲ λέβηταϲ ἐείκοϲι, δώδεκα δ' ἵππουϲ
πηγοὺϲ ἀθλοφόρουϲ, οἳ ἀέθλια ποϲϲὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιοϲ εἴη ἀνήρ, ᾧ τόϲϲα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυϲοῖο,
ὅϲϲ' Ἀγαμέμνονοϲ ἵπποι ἀέθλια ποϲϲὶν ἄροντο.
δώϲει δ' ἑπτὰ γυναῖκαϲ ἀμύμονα ἔργα ἰδυίαϲ,
Λεϲβίδαϲ, ἃϲ, ὅτε Λέϲβον ἐυκτιμένην ἕλεϲ αὐτόϲ,
ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰϲ μέν τοι δώϲει, μετὰ δ' ἔϲϲεται ἣν τότ' ἀπηύρα,
κούρη Βριϲῆοϲ· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται
μή ποτε τῆϲ εὐνῆϲ ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ἣ θέμιϲ ἐϲτὶν ἄναξ ἤτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέϲϲεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ἄϲτυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωϲ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἅλιϲ χρυϲοῦ καὶ χαλκοῦ νηήϲαϲθαι
εἰϲελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
Τρωιάδαϲ δὲ γυναῖκαϲ ἐείκοϲιν αὐτὸϲ ἑλέϲθαι,
αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλιϲται ἔωϲιν.
εἰ δέ κεν Ἄργοϲ ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρηϲ,
γαμβρόϲ κέν οἱ ἔοιϲ· τίϲει δέ ϲε ἶϲον Ὀρέϲτῃ,

V. L. 261 μεταλλήξαντι ACEGH: μεταλήξαντι DL. Vrat. b. Townl. — 262 δέ κε τοι A. — 263 ὅϲϲά τοι CDH. ἐν: ἐνὶ C. ὑπέϲχατο C. — 264 ἑπτ' A. ἑπτὰ G. — 265 ἐείκοϲιν G. — 266 ἀθλοφόρουϲ A. — 267—269 omitt. Townl. — 267 ἀμύμοναϲ AC suprascr. man. rec. DHLS. ἔργ' εἰδυίαϲ ACDG(ἔργα)HL. — 271 εὐκτίμενον G. ἕλεν L. — 272 ἐξέλεθ' A. φύλα D. — 273 μετα A. ἀπηῦρα D. ἀπηῦρεν G ex corr. L. ἀπηῦρε S Townl. ἀπηύρων Mosc. 3. — 274 κούρην CDGHS: καὶ ἐπὶ AGHLS. καὶ ἐπι CD. — 275 τῆϲ, εὐνῆϲ G. ἐπιβῆναι Vrat. b. — 276 ἡ A Schol. Θ 111. η D. ἣ Lips. Townl. ἡ CGHLS. ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε C. καὶ ἀνδρῶν G. ἤτ' omitt. L. — 278 ἀλαπᾶξαι D. — 281 ἑλέϲθω Cant. Lips. Mosc. 3. — 283 ἀχαϊκόν GL 1. man. S. εἶθαρ D. 1. man. — 284 ἕηϲ S. ἕῃϲ Cant. τίϲοι H. ἴϲον D.

A. c. 270 ἀμύμονα: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μετὰ τοῦ ϲ ἀμύμοναϲ Didymus, conf. 128. — 272 ἐξ ἕλεθ' Zenodotus, conf. 130. — 274 ἀρίϲταρχοϲ γράφει κούρη (Cod. κουρηϲ) βριϲῆοϲ (Cod. βρηϲηοῦϲ) ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον Didymus, conf. 132. — 276 ἣ θέμιϲ, conf. H. U. 183. — 279 νηήϲαϲθαι Aristarchus.

ὅϲ οἱ τηλύγετοϲ τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖϲ δέ οἵ εἰϲι θύγατρεϲ ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυϲόθεμιϲ καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάναϲϲα·
τάων ἥν κ' ἐθέλῃϲθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεϲθαι
πρὸϲ οἶκον Πηλῆοϲ· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώϲει
πολλὰ μάλ', ὅϲϲ' οὔ πώ τιϲ ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ τοι δώϲει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεϲϲαν,
Φηράϲ τε ζαθέαϲ ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδαϲον ἀμπελόεϲϲαν.
πᾶϲαι δ' ἐγγὺϲ ἁλόϲ, νέαται Πύλου ἠμαθόεντοϲ·
ἐν δ' ἄνδρεϲ ναίουϲι πολύρρηνεϲ πολυβοῦται,
οἵ κέ ϲε δωτίνῃϲι θεὸν ὣϲ τιμήϲουϲι,
καί τοι ὑπὸ ϲκήπτρῳ λιπαρὰϲ τελέουϲι θέμιϲταϲ.
ταῦτά κέ τοι τελέϲειε μεταλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδηϲ μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
αὐτὸϲ καὶ τοῦ δῶρα, ϲὺ δ' ἄλλουϲ περ Παναχαιοὺϲ
τειρομένουϲ ἐλέαιρε κατὰ ϲτρατόν, οἵ ϲε θεὸν ὣϲ
τίϲουϲ'· ἦ γάρ κέ ϲφι μάλα μέγα κῦδοϲ ἄροιο.
νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοιϲ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι ϲχεδὸν ἔλθοι
λύϲϲαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔ τινά φηϲιν ὁμοῖον
οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓϲ ἐνθάδε νῆεϲ ἔνεικαν.

V. l. 285 ἐνι AD. ἐνὶ CGHL. — 286 δέ οἱ εἰϲι ADL. δέ οἱ εἰϲὶν C. θυγατέρεϲ CGH. ἐνὶμμεγάρωι C. ἐνι AD. ἐϋπήκτῳ CDHLS. εὐπήκτῳ AG. — 289 ὃ δ' D. ὅδ' CGH. ἠδ' L. ἐπιμείλια ACDGHLS. — 291 δέ οἱ δώϲει H Townl. εὖ, ναιόμενα A. εὖ ναιόμενα CG. εὐναιόμενα L. — 292 καρδαμίλην L. ἰρὴν L. ἰρὴν A. — 294 ἔπειαν G. — 295 κέαται H, ut videtur ex corr. ναίεται Barocc. — 296 ναίουϲιν H. πολύρρηνεϲ A. πολύρηνεϲ Townl. πολύῤῥιν|||| (οι) L, ut 154. — 297 ὡϲ AD. τιμήϲουϲι CDGH. τιμήϲωϲι A. — 298 ὑπο AH. — 299 καί τοι D. μεταλήξαντι DGL Townl. — 301 αὐτὸϲ τε καὶ L. παναχαιοὺϲ AC. — 302 κατα ADH. ὡϲ A. — 303 τίϲουϲιν ἢ καί ϲφι G. καί ϲφι Cant. — 304 ἔλθοι ADGH Mor. Barocc. Townl. Vrat. b. ἔλθῃ CEL. — 305 ἔχοντ' HL. οὔτινα φηϲὶν ACDGHL. — 306 οἱ G. ἔμμεναι E, idem Townl. omisso οἷ.

A. c. 289 Aristarchus ἐπιμείλια, conf. 147. — 292 Ἱρὴν Herodianus cum Aristarcho, conf. 150. — 296 πολύρηνεϲ Aristarchus, conf. 154. — 297 Aristarchus τιμήϲονται, conf. 155, non τιμήϲωνται ut in Cod. A scriptum est τιμήϲωνται ὡϲ ἐλεύϲωνται, nam ἐλεύϲωνται nihil est. — 299 διὰ τοῦ ἑτέρου λ μεταλήξαντι αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. recte Bekkerus τὸ ante μεταλλήξαντι inseruit.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυςςεῦ,
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
ᾗ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὡς τετελεςμένον ἔςται,
ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀίδαο πύληςιν,
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεςίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριςτα·
οὔτ' ἐμέ γ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πειςέμεν οἴω
οὔτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρναςθαι δηίοιςιν ἐπ' ἀνδράςι νωλεμὲς αἰεί.
ἴςη μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐςθλός·
κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργώς.
οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆςι νεοςςοῖςι προφέρῃςι

V. L. 309 δὴ omitt. D. ἀποειπεῖν C. — 310 φρονέω GH Lips.: κρανέω ACDL Harl. Townl. Vrat. b. Cram. Epim. 192, 24. An. Par. III, 301, 27. κρανέω ἢ φρονέω, διχῶς γὰρ γράφεται Eust. 751, 5. γρ. φρονέω C 2. man. ὥςπερ δὴ κρανέω τε καὶ ὡς τελέεςθαι ὀίω Plato Hipp. min. 365 A. ἔςται: ἐςτί D. — 311 τρύζοιτε E. τροίζητε D. παρήμενος A Townl. γρ. παρήμενοι A. — 312 μοι ἐκεῖνος G. — 313 κεύθει EGS Mor. Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 3. Schol. α 1. Suidas I, 1, 236, 18; I, 2, 571, 6. κεύφῃ H. εἴπῃ libri cum Plat. Hipp. min. 365 A; 370 A. Schol. A 120, α 1. Bekk. Anecd. 82, 2; 379, 12. Bachm. Anecd. I, 70, 14: βάζει Eust., unde Bothius βάζῃ recepit. — 314 ἐρέω ὡς καὶ τετελεςμένον ἔςται CGL Mor. Barocc. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. Plato Hipp. min. 365 A. ἐν ἄλλῳ ὡς καὶ τετελεςμένον ἔςται A. — 315 ἐμέ γ' L. οὔτε μέ γ' CDEH. γρ. οὔτ' ἐμέ γ' C man. rec.: vulgo οὔτ' ἔμεγ'. ὀίω CDHL. — 316 ἦεν: ἐςτὶν Schol. Plat. Rep. 468 C. — 317 δηΐοιςι μετ' ADHS et libri Heynii: δηΐοιςιν ἐπ' CEGL. — 318 ἴςηι AD Townl. μοίραι A. πολεμίζει DEL Schol. Plat. Rep. 468 C. πολεμίζῃι A. — 320 ὅ, τ' CG. ὅ, τε ACG. — 321 οὐδὲ τϊ μοι CDGH. περίκειται A. — 322 αἰεὶ ACDEGHL: recentiores αἰὲν, quod in nullo codice fertur. — 323 ἀπτῆςι DL. προφέρῃςι ACDEGH Cram. An. Ox. III, 99, 14.

A. c. 310 ἀρίςταρχος ἢ περ δὴ φρονέω (Cod. φρονίων) Didymus. — 317 ἀρίςταρχος ἐπανδράςι Didymus. — 321 περίκειται Herodianus: περὶ κεῖται Ptolem. Ascalonita. — 322 euphoniae causa scripsi cum libris αἰεὶ ἐμὴν, non αἰέν. eadem de causa A 520, α 341, ν 255 non αἰὲν ἐν, αἰὲν ἐνὶ scribendum est, sed cum omnibus libris αἰεί, quod primus Bekkerus sustulit. οὕτως ἀρίςταρχος πολεμίζειν κατὰ τὸ ἀπαρέμφατον Didymus. de alia scriptura nihil tradiderunt veteres.

μάϲτακ', ἐπεί κε λάβηϲι, κακῶϲ δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
ὣϲ καὶ ἐγὼ πολλὰϲ μὲν ἀΰπνουϲ νύκταϲ ἴαυον,
ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρηϲϲον πολεμίζων,
ἀνδράϲι μαρνάμενοϲ ὀάρων ἕνεκα ϲφετεράων.
δώδεκα δὴ ϲὺν νηυϲὶ πόλειϲ ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
πεζὸϲ δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
τάων ἐκ παϲέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐϲθλὰ
ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόϲκον
Ἀτρείδῃ· ὃ δ' ὄπιϲθε μένων παρὰ νηυϲὶ θοῇϲι
δεξάμενοϲ διὰ παῦρα δαϲάϲκετο, πολλὰ δ' ἔχεϲκεν.
ἄλλα δ' ἀριϲτήεϲϲι δίδου γέρα καὶ βαϲιλεῦϲι·
τοῖϲι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
τερπέϲθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεϲϲιν
Ἀργείουϲ; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείραϲ
Ἀτρείδηϲ; ἦ οὐχ Ἑλένηϲ ἕνεκ' ἠυκόμοιο;
ἦ μοῦνοι φιλέουϲ' ἀλόχουϲ μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅϲ τιϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ καὶ ἐχέφρων,
τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡϲ καὶ ἐγὼ τὴν

V. l. 324 ἐπήν κε λάβηϲι Cram. An. Ox. III, 99, 15. δ' ἄρα οἱ EL. δ' ἄρα οἷ G. δέ τε οἱ ACDH Lips. Harl. Vrat. b. 2. man. δέ τέ οἱ Athenaeus IX, 373. Plutarchus de Amore prolis 2. — 325 μὲν καὶ L. μὲν νύκταϲ ἀΰπνουϲ D. — 326 ἥματα DG. διέπρηϲον CG. — 328 δὴ ϲὺν ACDE 753, 20 GHL Strabo XIII, 584. Schol. A 163, Φ 550. δὲ ξὺν Schol. Υ 89. δὴ ξὺν Eust. 764, 30. μὲν ϲὺν Max. Tyr. Diss. V, 8. γὰρ ϲὺν Rhet. Gr. III, 167, 3. Plutarchus de Se ipsum citra invid. laud. 6. ἀλάπαξ' ἀνδρῶν G. — 329 ἕνδεκα φημὶ L. — 331 δῶϲκον S. δώϲκον Cant. — 332 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. θοῇϲι ACDGH. — 333 δια CDGHL. παῦρα διδάϲκετο H. ἔχεϲκε G. — 334 βαϲιλεῦϲι CDEGH. — 335 ἀπο A. μόνου EG. — 336 θυμαρέα (η above α) L. τῇ περ ἰαύων G Mor. τηπεριαύων L. — 337 τί δε δὴ H. τρωέϲϲιν L. — 339 ἦ ACEGL Townl. Rhet. Gr. III, 124, 9: ἢ DH Et. Mg. 414, 56. Et. Gud. 233, 44. Io. Alexandr. 42, 10. Apoll. Lex. 81, 29. Cram. An. Par. III, 125, 34; 302, 2. Schol. A 219. Cram. Epim. 193, 1. — 340 ἦ AH Apoll. Lex. 81, 29. Schol. A 219. Cram. An. Par. III, 125, 34. Et. Mg. 414, 57; 415, 11: ἢ CDEGL Rhet. Gr. III, 115, 16. Apoll. Lex. 163, 6. Cram. An. Par. III, 302, 3. μόνοι EG. — 342 αὐτοῦ: ἑαυτοῦ L.

A. c. 324 ἀρίϲταρχοϲ κακῶϲ δ' ἀραοι(sic). Didymus. conf. alterum scholium Didymi διὰ τοῦ ἄρα γράφουϲιν αἱ Ἀριϲτάρχου κακῶϲ δ' ἄρα οἱ. αἱ δὲ εἰκαιότεραι κακῶϲ δέ τέ οἱ. recentiores perperam δ' ἄρα οἷ, conf. H. U. 141. — 327 ὀάρων Aristarchus. alii ὀρέων vel ὠρέων. — 336 εἵλετ', ἔχει δ': alii εἵλετ' ἔχειν, quod placuit Herodiano. θυμαρέα Herodianus, non θυμηρέα. — 339 ἦ Herodianus Il. Prosod. A 219. — 340 ἦ Herodianus Il. Pros. A 219. — 342 αὐτοῦ Apollon. de Pron. 101 B; de Synt. 141, 6: αὐτοῦ Ptolemaeus Ascalonita.

ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτήτην περ ἐοῦϲαν.
νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέραϲ εἵλετο καί μ' ἀπάτηϲε,
μή μευ πειράτω εὖ εἰδότοϲ· οὐδέ με πείϲει.
ἀλλ' Ὀδυϲεῦ ϲὺν ϲοί τε καὶ ἄλλοιϲιν βαϲιλεῦϲι
φραζέϲθω νήεϲϲιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήϲατο νόϲφιν ἐμεῖο,
καὶ δὴ τεῖχοϲ ἔδειμε, καὶ ἤλαϲε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ ϲκόλοπαϲ κατέπηξεν·
ἀλλ' οὐδ' ὧϲ δύναται ϲθένοϲ Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο
ἴϲχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖϲιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεϲκε μάχην ἀπὸ τείχεοϲ ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
ἀλλ' ὅϲον ἐϲ Ϲκαιάϲ τε πύλαϲ καὶ φηγὸν ἵκανεν·
ἔνθά ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγιϲ δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ,
αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξαϲ καὶ πᾶϲι θεοῖϲι,
νηήϲαϲ εὖ νῆαϲ, ἐπὴν ἅλα δὲ προερύϲϲω,
ὄψεαι, ἢν ἐθέλῃϲθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
ἦρι μάλ' Ἑλλήϲποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούϲαϲ
νῆαϲ ἐμάϲ, ἐν δ' ἄνδραϲ ἐρεϲϲέμεναι μεμαῶταϲ·
εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸϲ ἐννοϲίγαιοϲ,
ἤματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
ἔϲτι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυϲὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν
ἠδὲ γυναῖκαϲ ἐυζώνουϲ πολιόν τε ϲίδηρον

V. L. 343 δουρικτητήν A. δορικτήτην GS. δορυκτήτην C. — 344 ἀπάτηϲε ACDGH. — 346 ὀδυϲϲεῦ DEGH. ἄλλοιϲι DGH. βαϲιλεῦϲι ACD GH. — 348 ἣ μὲν Schol. Ι 167. ἐμοῖο Cant. — 349 ἐπαυτῶι A. — 351 ὡϲ A, ceteri ὧϲ. ἀνδροφόνοιο: ἱπποδάμοιο D Harl. — 352 ὄφρ' ἐγὼ C. ἀχαιοῖϲι DG. — 353 ἄπο A. — 354 ὅϲον S et supra ὅτε. ἵκοιτο S Cant. — 355 ἔνθά ποτ' ACDG. — 356 οὐ θέλω G. πολεμιζέμεν ADHL: πολεμίζειν CEGS Schol. Ι 651. γρ. πολεμίζειν A. — 357 ἱρὰϲ G. θεοῖϲι ACDGH. — 358 ἅλα δὲ D: ceteri ἅλαδε. — 359 αἴ κ' ἐθέλῃϲθα L Plato Hipp. min. 370 B. Rhet. Gr. III, 141, 16. αἴ κεν τοι G. μεμήλει L Cant. μεμήλῃ (ει) S. μεμήλοι Vrat. b. — 360 ἑλήϲποντον G. — 362 εἰ δέ κεν: εἴ περ E. εὐπλοΐην CDEH, quod Heynius et Bekkerus receperunt. δώῃ GH: δῴη ACES. δώιηι D. — 363 ἤματι D 2. man. * κε: κεν ADEGHLS Plato Hipp. min. 370 B. Crit. 44 B. κ' ἐν C. φθίην δ' D. — 364 κάλιπον D. — 365 χαλκὸν καὶ χρυϲὸν C. — 366 εὐζώνουϲ GH.

A. c. 343 δουρικτήτην Herodianus (cum Aristarcho?) conf. Schol. Π 123. — 349 ἤλαϲε τάφρον ἐπ' αὐτῷ: ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἤλαϲεν ἔκτοθι τάφρον Didymus. — 350 ἐν: περὶ Aristarchus.

ἅζομαι, ἅςς' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
αὖτις ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἐμοί γε
τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἅλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἕκηλος
ἐῤῥέτω· ἐκ γάρ εὑ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη
ὅσσά τέ οἱ νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,

V. l. 367 ἔλαχόν τε G Barocc. γε omitt. D. γρ. ἅσσα λέλογχα (Cod. λελοχ) A. ὅσπερ AD 2. man. HL: ὥσπερ CD 1. man. E Harl. Townl. ὅπερ GS Vrat. b. A. — 368 αὖθις C. — 369 ἀγορεύειν E. — 370 ἀμφανδὸν L. ἐπισκύζονται DGL Cant. Mor. Townl. — 372 οὐδ': οὐκ E. — 373 τετλαίη G. εἰσῶπα D. — 374 οὐδέ τι CD. οὐδ' ἔτι A. συμφράσομαι GL 1. man. οὐδεμὲν A. οὐδέμεν G. — 375 αὖθις CL. — 376 ἐξεπάφοιτ' G. — 377 γάρ ἑϋ A. γὰρ εὖ CLS Cant. Harl. Lips. 1. man. Vrat. b. γὰρ ἕο Lips. ex corr. Vrat. A. γάρ οἱ DE bis GH. διπλῆ δὲ ἐνταῦθα γραφή· ἐκ γάρ οἱ φρένας εἵλετο καὶ ἐκ γὰρ εὖ Eust. 757, 14. μητιέτα L. — 378 ἐν καρὸς: ὅτι τινὲς ἓν μέρος λόγου ἀκούσαντες καὶ προπαροξύναντες „ἔγκαρος“ ἔγραψαν καὶ τὸν φθεῖρα ἀπέδωκαν Eust. 757, 26. ἄλλοι δὲ γράφουσι μὲν καὶ αὐτοὶ προπαροξυτόνως „ἔγκαρος“ καὶ κλίνουσιν ἔγκαρ ἔγκαρος Eust. 757, 35. — 379 τόσσα D. δοίῃ G. — 380 ἐστι ADG: ceteri ἐστὶ. — 381 ἠδ' ὅσ' ACDGH Harl. Lips. οὐδ' ὅσ' E Strabo IX, 414. Pausanias IX, 38, 8. Schol. λ 459. οὐδ' ὅσα ἐς L. ὅσα ὀρχομενὸν C. ποτινίσσεται A. ποτινίσσεται C post ras. H Pausanias IX, 38, 8. Strabo IX, 414. Et. Mg. 685, 21. ποτινείσεται DE Harl. Townl. Schol. λ 459. Eust. 1288, 58. ποτινήσεται GL. τὸ δὲ ποτινείσσεται ὅτι διφορεῖται κατὰ τὴν γραφὴν τῷ τε λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ισσω ῥημάτων, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ νέω νείω, τὸ πορεύομαι, ἐν ἄλλοις ῥηθήσεται Eust. 758, 3, conf. H. T. 316 sq. ἠδ' ὅσα ACDGHL Harl. Lips. οὐδ' ὅσα E Strabo IX, 414; XVII, 815. Diodorus I, 45. γρ. οὐδ' ὅσ' ἐρχομενον καὶ οὐδ' ὅσα θήβας A. — 382 ὅθι: γρ. καὶ ἡ ἀντὶ τοῦ ὅθι A, conf. δ 229. δόμοις ἐκτήματα D. ἓν A. ἐνὶ C. ἐνὶ Cant. Strabo XVII, 815. ἔνι Diodorus I, 45.

A. c. 377 γάρ εὑ, conf. H. U. 144.

αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰϲι, διηκόϲιοι δ' ἀν' ἑκάϲταϲ
ἀνέρεϲ ἐξοιχνεῦϲι ϲὺν ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφιν·
οὐδ' εἴ μοι τόϲα δοίη ὅϲα ψάμαθόϲ τε κόνιϲ τε,
οὐδέ κεν ὣϲ ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείϲει Ἀγαμέμνων,
πρίν γ' ἀπὸ πᾶϲαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυϲείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλοϲ ἐρίζοι,
ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰϲοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὣϲ γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέϲθω,
ὅϲ τίϲ οἵ τ' ἐπέοικε καὶ ὃϲ βαϲιλεύτερόϲ ἐϲτιν.
ἢν γάρ δή με ϲόωϲι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
Πηλεύϲ θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέϲϲεται αὐτόϲ.
πολλαὶ Ἀχαιΐδεϲ εἰϲὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε
κοῦραι ἀριϲτήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
τάων ἥν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήϲομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέϲϲυτο θυμὸϲ ἀγήνωρ
γήμαντι μνήϲτην ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,

V. L. 383 ἑκατόμπυλοί A. ἑκατοντάπυλαι L. ἂν AE. ἀνὰ D. ἐν L. ἑκάϲταϲ AC: ἑκάϲτην EH Diodorus I, 45. Strabo XVII, 815. ἀνεκάϲτην S. ἑκάϲτῃ DGL Lips. Mor. Mosc. 3. — 384 ἐξιχνεῦϲι G. ἵπποιϲι EL. ἵπποιϲ G. ὄχεϲφι E. — 385 ψάμαθόϲ τε κόνιϲ τε: ψεύδονται ὄνειροι Schol. Theocr. IX, 16. — 386 ὡϲ AD: ceteri ὣϲ· πείϲει ACDE 758, 35 GHL: πείϲῃ E 757, 58 S Cant. recentiores πείϲει'. — 387 ἀπο CDGHL. — 389 χρυϲῇ E. — 390 omitt. Vrat. b. — 391 ὡϲ AD: ceteri ὣϲ. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἑλέϲθω: ἑρέϲθω G Mor. — 392 ὅϲτιϲ οἵ τ' D Cram. Epim. 326, 25: ὅϲτιϲ οἷ τ' ACEGHL Apoll. de Synt. 145, 8. Schol. I 399. ὅϲτιϲ οἵ γ' Pseudoplut. 119, 17. — 393 ϲάωϲι Schol. Π 252. — 394 πηλεὺϲ δή μοι ES Cant. γαμήϲεται L. — 395 πολλαὶ δ' D. ἀχαϊάδεϲ C. ἀχαιϊάδεϲ G. ἀνελλάδα D. ἑλλάδά τε C. — 397 omitt. Townl. 1. man. ἐθέλωμι Apoll. de Coni. 516, 12: ἐθέλοιμι ACDGHLS. — 398, 399 omitt. Mosc. 3. — 398 ἐνθάδε Et. Mg. 9, 45. ἐπέϲϲυται L. ἐπέϲυτο G 1. man. — 399 γήμαντα Mor.

A. c. 383 ἀρίϲταρχοϲ ἑκάϲταϲ, ἄλλοι δὲ ἑκάϲτην Didymus. ἀνὰ ἑκάϲταϲ, οὕτω γὰρ πληθυντικῶϲ καὶ οὐχὶ ἑκάϲτην ἑνικῶϲ πολλοὶ γράφουϲι τῶν παλαιῶν, παραϲημειούμενοι ὡϲ οὐδέποτε πύλην ἑνικῶϲ λέγει ὁ ποιητήϲ, ἀλλὰ πύλαϲ Eust. 758, 10. — 386 πείϲει magis convenit Achilli irato quam πείϲει', quam scripturam primus Wolfius induxit, quem recentiores praeter Bothium et Spitznerum sunt secuti, conf. G. Herm. Opusc. IV, 44. Bekk. Hom. Bl. 42. — 392 ὅϲτιϲ οἷ Herodianus cum Apollonio. de scriptura ὅϲ τίϲ οἵ τ' conf. H. U. 144. — 393 ϲόωϲι Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. ϲοῶϲι Tyrannio. ϲάωϲι Apio. — 394 γαμέϲϲεται: ἀρίϲταρχοϲ γυναῖκά γε μάϲϲεται Didymus. — 397 ἀρίϲταρχοϲ ἐθέλωμι (Cod. ἐθέλωμαι) Didymus. — 399 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ κατὰ δοτικήν, ἄλλοι δὲ γήμαντα Didymus.

κτήμαϲι τέρπεϲθαι, τὰ γέρων ἐκτήϲατο Πηλεύϲ·
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆϲ ἀντάξιον οὐδ' ὅϲα φαϲὶν
Ἴλιον ἐκτῆϲθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνηϲ, πρὶν ἐλθεῖν υἷαϲ Ἀχαιῶν,
οὐδ' ὅϲα λάινοϲ οὐδὸϲ ἀφήτοροϲ ἐντὸϲ ἐέργει,
Φοίβου Ἀπόλλωνοϲ, Πυθοῖ ἔνι πετρηέϲϲῃ.
ληιϲτοὶ μὲν γάρ τε βόεϲ καὶ ἴφια μῆλα,
κτητοὶ δὲ τρίποδέϲ τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸϲ δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεϊϲτὴ
οὔθ' ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκοϲ ὀδόντων.
μήτηρ γάρ τέ μέ φηϲι, θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα,
διχθαδίαϲ κῆραϲ φερέμεν θανάτοιο τέλοϲ δέ.
εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὤλετο μέν μοι νόϲτοϲ, ἀτὰρ κλέοϲ ἄφθιτον ἔϲται·
εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
ὤλετό μοι κλέοϲ ἐϲθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
ἔϲϲεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλοϲ θανάτοιο κιχείη.
καὶ δ' ἂν τοῖϲ ἄλλοιϲιν ἐγὼ παραμυθηϲαίμην
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆϲ· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺϲ
χεῖρα ἑὴν ὑπερέϲχε, τεθαρϲήκαϲι δὲ λαοί.
ἀλλ' ὑμεῖϲ μὲν ἰόντεϲ ἀριϲτήεϲϲιν Ἀχαιῶν
ἀγγελίην ἀπόφαϲθε, τὸ γὰρ γέραϲ ἐϲτὶ γερόντων,
ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεϲὶ μῆτιν ἀμείνω,

V. L. 401 ἐμοὶ ACDHS: ἐμῆϲ EGL Barocc. Mor. Eust. 1039, 45. — 402 εὖ ναιόμενον ACEG. εὐναιόμενον L. — 405 ἔνι AE Schol. Ε 422: ἐνὶ CDGHL. — 406 γάρ τοι G. — 407 κτητοί τε H Stobaeus Floril. 118, 2, omisso τε. κτητοὶ δέ τε D. — 408 δὲ ψυχή: δὲ ἀρετὴ Maxim. Tyr. Diss. XXVIII, 6. — 410 τέ με φηϲὶ ACDGHL. τέ μέ φηϲι Schol. α 34. τ' ἐμέ φηϲι S. — 411 τέλοϲ δὲ D. κῆραϲ: μοίραϲ Schol. Π 687. — 412 μένω Lips. τριώων L. ἀμφιμάχομαι D. — 413 αὐτάρ G. — 414 ἵκωμι A: ἵκωμαι CDEGHLS. — 415 ὤλετο μέν μοι G. ὤλετο μὲν Rom. ἔπι ADHL. — 416 οὐδέ κε μ' ADEL. οὐδέ κ' ἐμ' Cant. κιχείῃ AG. — 418 ἀποπλεῖν G. δείετε C et suprascr. man. rec. γρ. ή. — 419 γὰρ ἔθεν CG. γὰρ ἔθεν D. — 420 τεθαρρήκαϲι S Cant. — 423 φράζονται Mosc. 3. ἐνι D.

A. c. 401 ἐμοί: ἐνίουϲ φηϲὶν ὁ ἀρίϲταρχοϲ γρ. ἐμῆϲ ψυχῆϲ οὐκ εὖ Didymus. — 405 Φοίβου: γρ. Ζηνόδοτοϲ νηοῦ ἀπόλλωνοϲ Schol. A. — 414 ἵκωμι, conf. H. U. 250. — 416 ἀθετεῖται Aristonicus. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ ἐφέρετο Didymus.

ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῳ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇς, ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδέ γ' ἑτοίμη,
ἣν νῦν ἐφράσσαντο ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρά μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξω.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ ·
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
εἰ μὲν δὴ νόστόν γε μετὰ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι
πῦρ ἐθέλεις ἀίδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
νήπιον, οὔ πω εἰδόθ' ὁμοιίου πολέμοιο
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοιμι
λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτὸς

V. L. 424 ἠ καί σφι G Mor. σφι Cant. σόω A. σόοι L. σόη CDEGHS Eust. 758, 52. — 425 ἐπὶ ACDGHL. γλαφυρῇσιν DL. ἠδέ γ' A. ἦδέ γ' CH. — 426 ἐφράσαντο DG. ἀπομηνίσαντος A. — 427 φοίνιξ DL. δ' ἄμμι παρ' αὖθι μένων Harl. παράμμι D. — 428 ὄφρά μοι ACDG. ἕποιτο D. — 429 οὔ τί μιν E 761, 13. — 430 ὡς A. οἵδ' CGL. ἀκῆν G. — 431 ἀγασάμενοι D. ἀπέειπε D. ἀπόειπεν G. προσέειπεν (ἀπέ) H. — 432 φοίνιξ DL. — 433 δάκρυ' ACD 2. man. GLS Schol. Θ 182. Hesych. III, 371: δάκρυ D 1. man. H Apoll. Lex. 134, 29. Schol. Π 3. δάκρυα E, conf. β 81. ἀναπρήσας A. ἀναπλήσας G. περὶ AD Zonar. Lex. 483. Etym. Or. 50, 6: πέρι EGL. περϊ CH. δῖε C. δίε, νηυσὶν AD. — 434 νόστόν γε AH. μετα AD. — 435 βάλεαι D Vrat. b. βούλεαι G Mor. Barocc. οὐδ' ἔτι A, conf. 374. θοῇσι ACDEGHL. — 437 ἀπο A. — 438 σοὶ δ' ἔμ' H. — 439 ἤματι D. ὅτι E 761, 64. φθίας G. πέμπε ACDEH. — 440 πτολέμοιο GH. — 441 ἀγορέων ACDEH: ἀγοράων GL. τελέθουσι ACEGH. τελέθωσι D. — 442 προέηκε A. — 443 μύθων δὴ G. μύθων τὲ C. ἔμμεναι DH. — 444 ὣς AH. πῶς L. ἀπο A. οὐκεθέλοιμι D.

A. c. 424 σόῳ, conf. ad 681. — 426 ἀπομηνίσαντος Herodianus cum Alexione et Ptolem Ascalonita.

γῆρας ἀποξύςας θήςειν νέον ἡβώοντα,
οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος περιχώςατο καλλικόμοιο,
τὴν αὐτὸς φιλέεςκεν, ἀτιμάζεςκε δ' ἄκοιτιν,
μητέρ' ἐμήν· ἣ δ' αἰὲν ἐμὲ λιςςέςκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀιςθεὶς
πολλὰ κατηρᾶτο, ςτυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινῦς,
μή ποτε γούναςιν οἷςιν ἐφέςςεςθαι φίλον υἱὸν
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περςεφόνεια.
[τὸν μὲν ἐγὼ βούλευςα κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἀλλά τις ἀθανάτων παῦςεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖςιν καλεοίμην.]
ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεςὶ θυμὸς

V. L. 446 ἀποξήςας S. θήςει νέον G. — 447 καλλιγύναικα A. — 448 ὀρμενίδαο D. — 449 περὶ, χώςατο A. περίχώςατο L. πέρι χώςατο ES. ceteri περιχώςατο cum Lips. Mosc. 3. — 451 ἦδ' CGHL. ἐμέ: ἐμῶν S Cant. ἐμεῦ Lips. 1. man. λιςςέςκετο (α.) A. — 452 ἐχθήρειε C. — 453 ἔρξα G. ὀϊθεὶς L. — 454 ἐρινῦς AD: ἐριννῦς CEGHL. — 455 ἐφέςεςθαι G 1. man. ἐφέςθαι Mor. ἐφέςςαςθαι H. ἐφέςαςθαι D. ἐφέζεςθαι CE Harl. — 456 ἐξέμεθεν D. θεὸς δ' ἐτέλειεν E. δὲ τέλειον H. ἐπ ἀράς A. ἐπ' ἀράς DL. — 457 ἐπαινή: αἰπεινὴ DG. περςεφόνεια (φ) A. — 458—461 omittunt libri omnes cum Eustathio. — 459, 460 laudat Plutarchus Coriol. 32 ἀλλά τις ἀθανάτων τρέψεν φρένας, ὅς γ' ἐνὶ θυμῷ δήμου θῆκε φάτιν, idem de Adulatore et amico 33 versum 461 ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖςιν καλεοίμην. — 462 ἔνθ' ἐμοὶ ADEHL: ἔνθά μοι CS. ἔνθα μοι Mor. Cant. Harl. Townl. Mosc. 3. γρ. ἐνθά μοι A. ἔνθεν μοι G.

A. c. 446 ἡβώοντα: οὕτως διὰ τοῦ ω̄ καὶ ὁ αἱ ἀριςτάρχου Didymus. — 447 οἷον: τοῖον Zenodotus. Ἑλλάδα καλλιγύναικα: Ὀρμένιον πολύμηλον Demetrius Scepsius apud Strabonem IX, 439 et Eust. 762, 36; vel Ὀρμένιον πολύπυρον teste Eust. 332, 6. — 449 περιχώςατο Alexio, καὶ οὕτως μᾶλλον ἐπεκράτηςεν ἡ παράδοςις: alii πέρι χώςατο, conf. H. T. 338 sq. — 453 τῇ: τῇ οὐ Aristodemus Nysaeus cum Sosiphane, conf. Eust. 763, 9. — 455 γούναςιν οἷςιν: ὅτι τινὲς γράφουςιν ἐμοῖςιν Aristonicus. οὕτως διὰ τοῦ ε ἐφέςςεςθαι Didymus. — 456 Herodianus ἐπαράς et ἐπ' ἀράς. — 457 ἐπαινή: οἱ δὲ γράφουςι „καὶ ἐπ' αὐτῷ Περςεφόνεια“ Schol. LV. — 458—461 laudat Plutarchus de Audiendis poetis 8, qui addit ὁ μὲν οὖν Ἀρίςταρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθείς. quos si Aristarchus removisset, in editionibus antearistarcheis et in κοιναῖς scripti fuissent; sed neque Aristonico nec Didymo hi versus cogniti fuerant, unde patet de Aristarcho Plutarchum hariolari.

πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα ϲτρωφᾶϲθαι.
ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶϲ ἐόντεϲ
αὐτοῦ λιϲϲόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροιϲι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδαϲ ἕλικαϲ βοῦϲ
ἔϲφαζον, πολλοὶ δὲ ϲύεϲ θαλέθοντεϲ ἀλοιφῇ
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸϲ Ἡφαίϲτοιο,
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντοϲ.
εἰνάνυχεϲ δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκταϲ ἴαυον·
οἳ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰϲ ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔϲβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούϲῃ εὐερκέοϲ αὐλῆϲ,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ πρόϲθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,
καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύραϲ πυκινῶϲ ἀραρυίαϲ
ῥήξαϲ ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆϲ,
ῥεῖα, λαθὼν φύλακάϲ τ' ἄνδραϲ δμῳάϲ τε γυναῖκαϲ.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδοϲ εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
ἐϲ Πηλῆα ἄναχθ'· ὃ δέ με πρόφρον ὑπέδεκτο,
καί μ' ἐφίληϲ' ὡϲ εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήϲῃ,
μοῦνον τηλύγετον, πολλοῖϲιν ἐπὶ κτεάτεϲϲι,
καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπαϲε λαόν·

V. L. 463 κατα AD. ἐνταῦθα ϲημείωϲαι ὡϲ, εἴ περ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων γράφεται „κατὰ μέγαρα ϲτροφάαϲθαι" διὰ μικροῦ ο̅, ἔχοι ἂν μεγάλην ἀπορίαν καὶ δύϲλυτον ἡ τοιαύτη γραφή· Eust. 764, 2. — 464 πολλά: πολλοὶ Et. Mg. 386, 46. ἔται G. ἀμφὶϲ ἐόντεϲ: ἐν ἄλλῳ ἐγγὺϲ ἐόντεϲ A. — 465 μεγάροιϲι ACDEGH. — 466 εἰλίποδαϲ EGL. — 469 πολὺ δὲ ἐκ G. πολλῶν δ' ἐκ S Apoll. Lex. 98, 5. — 470 εἰνάνυχεϲ (ν supra) C. παρά: περὶ G Mor. — 471 οἳ μὲν C. εἶχον C. — 472 ὑπαιθούϲϲηι A. ἐν αἰθούϲῃ L. ὑπ' αἰθούϲηϲ Schol. A 120. Et. Mg. 32, 47. ἐν ἄλλῳ ἐν αἰθούϲϲῃ A. εὐεργέοϲ Schol. A 120. — 473 ἐνι D. ἐπὶ Schol. Є 137. — 474 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. scriptum. — 476 ἕρκιον EGL. — 477 τ' omitt. D. δμωιάϲ A. δμῶαϲ G. — 478 φεύγων E bis G. φεῦγον δ' C. εὐρυχώροιο D 1. man. G. — 479 μήλων: θηρῶν Harl. — 480 πηλῆ' ἄνακτα G. ἄνακτα (χθ' supra) A. γρ. ἐϲ πηλῆα ἄναχθ' A. — 481 μ' ἐφίληϲ' ACS. μ' ἐφίληϲε G Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Apollon. de Synt. 122, 5. μ' ἐφίληϲεν de Synt. 125, 3. με φίληϲεν de Pron. 50 C. Bekk. Anecd. 1145. με φίληϲέ τ' E. με φίληϲ' DHL. ὡϲ εἴτε DE: ceteri ὡϲείτε. φιλήϲῃ AE: φιλήϲει CDGHLS Cant. Mor. Barocc. Vrat. A. — 482 πολλοῖϲ G. ἐπι A. κτεάτεϲϲι CGH.

A. c. 464 Διονύϲιοϲ ὁ Θρᾷξ ἐν τῷ πρὸϲ Κράτητά φηϲι γεγραμμένου „ἀντιόωντεϲ" μεταθεῖναι τὸν Ἀρίϲταρχον „ἀμφὶϲ ἐόντεϲ" Didymus. — 472 ὑπ': ἐν Aristarchus.

ναῖον δ' ἐϲχατιὴν Φθίηϲ Δολόπεϲϲιν ἀνάϲϲων.
καί ϲε τοϲοῦτον ἔθηκα θεοῖϲ ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεϲκεϲ ἅμ' ἄλλῳ
οὔτ' ἐϲ δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροιϲι πάϲαϲθαι,
πρίν γ' ὅτε δή ϲ' ἐπ' ἐμοῖϲιν ἐγὼ γούνεϲϲι καθίϲϲαϲ
ὄψου τ' ἄϲαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπιϲχών.
πολλάκι μοι κατέδευϲαϲ ἐπὶ ϲτήθεϲϲι χιτῶνα
οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
ὣϲ ἐπὶ ϲοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγηϲα,
τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ ϲὲ παῖδα θεοῖϲ ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃϲ.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμαϲον θυμόν μέγαν· οὐδέ τί ϲε χρὴ
νηλεὲϲ ἦτορ ἔχειν· ϲτρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμή τε βίη τε.
καὶ μὲν τοὺϲ θυέεϲϲι καὶ εὐχωλῇϲ ἀγανῇϲι
λοιβῇ τε κνίϲῃ τε παρατρωπῶϲ' ἄνθρωποι
λιϲϲόμενοι, ὅτε κέν τιϲ ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
καὶ γάρ τε λιταί εἰϲι Διὸϲ κοῦραι μεγάλοιο,
χωλαί τε ῥυϲαί τε παραβλῶπέϲ τ' ὀφθαλμώ,
αἵ ῥά τε καὶ μετόπιϲθ' ἄτηϲ ἀλέγουϲι κιοῦϲαι.

V. L. 488 γούνεϲϲι A Townl. γούναϲϲι C. γούναϲι D. γούναϲι EGH LS Eust. 1283, 36. καθίϲαϲ EG Eust. 1283, 36. — 489 ὄψου τ': ὄψου ACDHLS Cant. Townl. Vrat. b. — 490 πολλάκιϲ L. ἐπὶ: ἐνὶ S Cant. ϲτήθεϲφι L. — 492 ὡϲ A. πολλὰ πάθον LS Cant. ceteri πόλλ' ἔπαθον. πόλλ' ἐμόγηϲα libri. — 493 θεὸϲ γόνον ἐξετέλειεν E. ἐξετέλεϲϲαν GL Mor. — 494 ἀλλὰ ϲὲ ACDE: ἀλλά ϲε GHL. ἀχϊλεῦ CH. — 495 ἵνά μοι L. ἀμύνοιϲ E 767, 30; sed 765, 42 ἀμύνῃϲ. — 496 ἀχιλλεῦ G. οὐδέ τι ϲε χρὴ CDEGHL. — 497 τρεπτοὶ L Cram. An. Par. III, 385, 7. — 498 omittit Plato Rep. II, 364 D. — 499 καὶ τοὺϲ μὲν θυϲίαιϲι Plato Rep. II, 364 D. εὐχωλαῖϲιν ἀγαναῖϲι G. εὐχωλῇϲ' A. ἀγανῇϲι ACDEH. — 500 κνίϲϲῃ CEGHL. ἐν ἄλλῳ λοίβηϲ τε κνίϲηϲ τε A. παρατρωπῶϲιν G. — 501 ὑπερβήῃ ADEG. ὑπερβήηι C. ὑπερβῖη H. ὑπερβείη καὶ ἁμάρτοι L. — 502 τοι λιταί L. τε omitt. G. λιταὶ εἰϲὶ κοῦραι διὸϲ μεγάλοιο H. — 503 ῥυϲϲαί CEHLS. ὀφθαλμὼ CL. ὀφθαλμῷ HS. ὀφθαλμοὺϲ G. ὀφθαλμῶν AD Townl. Vrat. b, libri longe praestantissimi, cum Et. Mg. 641, 42. ὀφθαλμῶν ἢ ὀφθαλμὼ Eust. 768, 5 et 17. τὸ δὲ παραβλῶπεϲ ὀφθαλμώ, ἤγουν ὀφθαλμούϲ, τέτριπται μὲν πλέον τοῦ ὀφθαλμῶν Eust. 768, 46. — 504 μετόπιϲθεν LS.

A. c. 488 οὕτωϲ διὰ τοῦ ε̄ γούνεϲϲι, ἔχει μέντοι λόγον καὶ ἡ διὰ τοῦ ἄλφα Didymus. — 492 ἀρίϲταρχοϲ πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγηϲα Didymus. — 494 ἀλλὰ ϲὲ Herodianus. — 503 παραβλῶπεϲ Herodianus, προπεριϲπωμένωϲ.

ἡ δ' ἄτη cθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὕνεκα πάcας
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶcαν ἐπ' αἶαν
βλάπτουc' ἀνθρώπουc· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίccω.
ὃc μέν τ' αἰδέcεται κούραc Διὸc ἆccον ἰούcαc,
τὸν δὲ μέγ' ὤνηcαν καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
ὃc δέ κ' ἀνήνηται καί τε cτερεῶc ἀποείπῃ,
λίccονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦcαι
τῷ ἄτην ἅμ' ἕπεcθαι, ἵνα βλαφθεὶc ἀποτίcῃ,
ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ cὺ Διὸc κούρῃcιν ἕπεcθαι
τιμήν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐcθλῶν.
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπιcθ' ὀνομάζοι
Ἀτρείδηc, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶc χαλεπαίνοι,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ cε μῆνιν ἀποῤῥίψαντα κελοίμην
Ἀργείοιcιν ἀμυνέμεναι χατέουcί περ ἔμπηc·
νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπιcθεν ὑπέcτη,
ἄνδραc δὲ λίccεcθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίcτουc
κρινάμενοc κατὰ λαὸν Ἀχαιικόν, οἵ τε cοὶ αὐτῷ
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ cύ γε μῦθον ἐλέγξῃc
μηδὲ πόδαc· πρὶν δ' οὔ τι νεμεccητὸν κεχολῶcθαι.
οὕτω καὶ τῶν πρόcθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελοc χόλοc ἵκοι·
δωρητοί τε πέλοντο παράῤῥητοί τ' ἐπέεccι.
μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,

V. ι. 505 ἀρτίπουc CDGH. — 506 ἐπαῖαν D. — 507 αἳ δ' AD. αἵδ' CGL. ταὶ δ' Vrat. b. ὀπίcω E. — 508 ἄccον ACDEGHL. — 509 τόνδε CGHL. κέ τ' ἔκλυον D. εὐξαμένοιο ACDEGS et Heynii libri: εὐχομένοιο HL. — 510 ὃc δ' ἀνήνηται L. ἀνήνηται ACE bis. καὶ ἐκcτερεῶc G. — 511 δὴ ἄρα E. κίουcαι G. — 512 ἀποτίνῃ L. γρ. ἀποτίνῃι A. — 513 ἀχιλλεῦ G. κούραιcιν L. — 514 περ omitt. G. ἐπιγνάπται DG Mor. Cant. Harl. Vrat. b. νόον: φρέναc E. — 515 γὰρ δὴ μὴ D. φέροι: διδοῖ Schol. Ι 164 ὀνομάζει G. — 516 ἐπι ζαφελῶc L. χαλεπαίνῃ G Barocc. — 519 ἅμ' αὐτίκα H Cant. ἅμ' αὐτίκ' S. ὄπιcθ' G Mor. ὄπιcθ' ὀνομάζει S Cant. Barocc. (?) — 520 ἄνδρε et ἀρίcτω G post ras. ἄνδραc τε S Cant. δ' ἐλίccεcθαι Vrat. b. ἐπι προέηκεν A. ἐπὶ cὲ προέηκεν G. — 521 ἀχαϊκὸν CGH. οἵτε cοι D. οἵ τέ cοι H. — 522 τῶν γε μὴ H. — 523 μὴ δὲ CDHL. νεμεcητὸν G. — 524 τῷ πρόcθεν G. — 525 κέν τιc L. ἥκοι Apoll. Lex. 73, 9. — 526 τ' ἐπέλοντο CEGLS Mor. Aristoteles Rhet. III, 9. παρρητοί DH. ἐπέεccι ACGH. — 527 νέον τε Vrat. A.

A. c. 506 φθάνει: ὅτι Ζηνόδοτοc γρ. φθανέει Aristonicus, conf. Schol. Φ 562. — 509 εὐξαμένοιο: ἀρίcταρχόc εὐχομένοιο Didymus. dedi ex libris fere omnibus εὐξαμένοιο, quod Homero est usitatum, conf. Α 382, 453, Π 236, 531, φ 211. — 516 ἐπιζαφελῶc Herodianus.

ὣϲ ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεϲϲι φίλοιϲι.
Κουρῆτέϲ τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλουϲ ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνοϲ ἐραννῆϲ,
Κουρῆτεϲ δὲ διαπραθέειν μεμαῶτεϲ ἄρηι.
καὶ γὰρ τοῖϲι κακὸν χρυϲόθρονοϲ Ἄρτεμιϲ ὦρϲε
χωϲαμένη ὅ οἱ οὔ τι θαλύϲια γουνῷ ἀλωῆϲ
Οἰνεὺϲ ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβαϲ,
οἴῃ δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸϲ κούρῃ μεγάλοιο,
ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόηϲεν· ἀάϲατο δὲ μέγα θυμῷ.
ἣ δὲ χολωϲαμένη δῖον γένοϲ ἰοχέαιρα
ὦρϲεν ἔπι χλούνην ϲῦν ἄγριον ἀργιόδοντα,
ὃϲ κακὰ πόλλ' ἔρδεϲκεν ἔθων Οἰνῆοϲ ἀλωήν·
πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
αὐτῇϲιν ῥίζῃϲι καὶ αὐτοῖϲ ἄνθεϲι μήλων.
τὸν δ' υἱὸϲ Οἰνῆοϲ ἀπέκτεινεν Μελέαγροϲ,
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτοραϲ ἄνδραϲ ἀγείραϲ
καὶ κύναϲ· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροιϲι βροτοῖϲι·
τόϲϲοϲ ἔην, πολλοὺϲ δὲ πυρῆϲ ἐπέβηϲ' ἀλεγεινῆϲ.
ἣ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀυτήν,
ἀμφὶ ϲυὸϲ κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,

V. l. 528 φίλοιϲι ACDEGH Rhet. Gr. III, 104, 14; 224, 9. — 529 τ' ἐμάχοντο libri cum Apoll. Lex. 103, 15. Et. Mg. 534, 14. Schol. Ε 9. Eust. 282, 7. Strab. VIII, 340; X, 463 et 466. Rhet. Gr. III, 104, 14; 224, 9: τε μάχοντο Eust. 305, 31. — 531 ἐρα νῆϲ C. ἐρατεινῆϲ C 1. man.(?) G. — 533 τοῖϲ G. ὦρϲε ACDGHL. — 534 χωομένη H. ὅ, οἱ C. ἀλωιῆϲ A. ἀλωιῆϲ C. ἀλωῆϲ G, cf. 540. — 535 ῥέξ' H: ἔρξ' D Harl. Vrat. b. ἔρ ε ξ' A. ἔρξ' L. ῥεξ' C. ἔρεξ' C 1. man. G. — 537 ἀάϲϲατο CL. δέ: γάρ L. — 538 ἣ δέ C. — 539 ἔπι A: ἐπι CL. ἐπὶ DEGH. χλοῦνιν C. θρέψεν ἐπὶ χλούνην ϲῦν ἄγριον οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε ϲιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι Aristoteles Histor. animal. VI, 28. τὸ δὲ ὦρϲε καὶ ἑξῆϲ εὕρηται παρὰ τῷ γεωγράφῳ „θρέψεν ἐπὶ χλούνην ϲῦν·" παρ' ᾧ καὶ ϲτίχοϲ εὕρηται οὗτοϲ ἐπηγμένοϲ· „οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε ϲιτοφάγῳ ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι" Eust. 772, 46, conf. ι 190, 191. — 540 ἔρδεϲκεν E 733, 23 L. ἀλωιὴν C, utroque spiritu. ἀλωὴν Eust. 1240, 14. ἀλωὴν Suidas I, 1, 242, 18. — 541 δένδρεα: δούρατα Max. Tyr. Diss. I, 3. — 542 αὐτῇϲι DEG Et. Mg. 584, 10. Apoll. Lex. 112, 20. Schol. Θ 24. αὐτῇ ϲοι ῥίζοιϲι Et. Gud. 385, 56. αὐτοῖϲιν ἄνθεϲι L. — 544 πολλῶν E. — 545 κε δάμη ADE 773, 58 H. γὰρ ἐδάμη E 770, 27. vulgo κ' ἐδάμη. βροτοῖϲι ACDE GH. — 546 τόϲϲον Cant. πυρῆϲ ἐπέθηκ' L. — 547 ἣδ' CHL. ἔθηκε E bis.

A. c. 534 ἀλωῆϲ, conf. H. Γ. 212. — 537 ἢ λάθετ' ἢ οὐκ: ἐκλάθετ' οὐδ' Zenodotus. — 540 ἔρδεϲκεν: ἔρρεζεν Ammonius, non ἔρρεξεν Schol. L.

Κουρήτων τε μεϲηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζε,
τόφρα δὲ Κουρήτεϲϲι κακῶϲ ἦν, οὐδὲ δύναντο
τείχεος ἔκτοϲθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅϲ τε καὶ ἄλλων
οἰδάνει ἐν ϲτήθεϲϲι νόον πύκα περ φρονεόντων,
ἦ τοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
κεῖτο παρὰ μνηϲτῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
κούρῃ Μαρπήϲϲηϲ καλλιϲφύρου Εὐηνίνηϲ
Ἴδεώ θ', ὃϲ κάρτιϲτος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλιϲφύρου εἵνεκα νύμφηϲ·
τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροιϲι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην καλέεϲκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆϲ
μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουϲα
κλαῖ', ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπαϲε Φοῖβος Ἀπόλλων.
τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέϲϲων,
ἐξ ἀρέων μητρὸϲ κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖϲι
πόλλ' ἀχέουϲ' ἠρᾶτο καϲιγνήτοιο φόνοιο,
πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερϲὶν ἀλοία
κικλήϲκουϲ' Ἀίδην καὶ ἐπαινὴν Περϲεφόνειαν,
πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυϲι κόλποι,

V. l. 549 κουρήτων τε AC. — 550 ἀρηῗφιλος A. πολέμιζε ACDEHL. πτολέμιζε G. — 551 τόφρα μὲν D. οὐ̈δὲ δύναντο CE bis HS Cant. Townl. οὐδὲ ἐδύναντο G. οὐδ' ἐδύναντο ADL. — 552 ἔκτοϲθε DE. — 554 οἰδαίνει G. ϲτήθεϲφι Apoll. Lex. 119, 24. — 555 ὃ ACDGHL. — 556 παρα A. — 557 μαρπήϲϲηϲ ACDH Lips. Harl. Vrat. b. μαρπήϲηϲ Townl. μαρπίϲϲηϲ EGLS. — 558 ἴδεω τε H. ὃϲ κάλλιϲτος HL. ἐπὶ χθονίων D. τράφεν ἀνδρῶν H. — 559 καὶ ῥὰ DG. ῥ' ἄνακτος Lips. τόξων G, ut videtur ex corr. — 562 ἂρ DEL. αὐτῇ ἡ αὐτῆϲ E. — 563 ἀλκυόνος A. οἶτον: οἶκτον H. — 564 κλαῖεν ὅ μιν L. ἀφήρπαϲε A et γρ. ἀνήρπαϲε. — 566 ἐξαρέων AD. ἣ ῥὰ DGL. θεοῖϲι ACDEGHL. — 568 πολυφέρβην Schol. λ 423. — 569 ἐπαινήν: αἰπεινὴν D Vrat. A, conf. 457. ἐπαινετὴν G e glossa. περϲεφόνειαν (φ suprascr.) A. — 570 καθιζομένη S. κόλπῳ (οι suprascr.) S.

A. c. 551 οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐθέλεϲκον Aristophanes. — 558 ὁ δ' Ἀντίμαχος τὰ Ὁμήρου κλέπτων παραδιορθοῖ. Ὁμήρου γὰρ εἰπόντος „Ἴδεώ τ', ὃϲ κάρτιϲτος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν" Ἀντίμαχος λέγει „Ἴδεώ θ', ὃϲ κάρτιϲτος ἐπιχθονίων ἦν ἀνδρῶν" Eusebius Praepar. Evang. X, 3, 20. — 564 ὅτε: οὕτωϲ Ζηνόδοτος χρονικῶϲ et ἀρίϲταρχος κλαῖε ὅ μιν Didymus. — 567 Aristarchus καϲιγνήτοιο: alii καϲιγνητοῖο.

παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆϲ δ' ἠεροφοῖτιϲ ἐρινὺϲ
ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεϲφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουϲα·
τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλαϲ ὅμαδοϲ καὶ δοῦποϲ ὀρώρει
πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίϲϲοντο γέροντεϲ
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆαϲ ἀρίϲτουϲ,
ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποϲχόμενοι μέγα δῶρον·
ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνοϲ ἐραννῆϲ,
ἔνθά μιν ἤνωγον τέμενοϲ περικαλλὲϲ ἑλέϲθαι
πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμιϲυ οἰνοπέδοιο,
ἥμιϲυ δὲ ψιλὴν ἄροϲιν πεδίοιο ταμέϲθαι.
πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺϲ
οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼϲ ὑψηρεφέοϲ θαλάμοιο,
ϲείων κολλητὰϲ ϲανίδαϲ, γουνούμενοϲ υἱόν·
πολλὰ δὲ τόν γε καϲίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
ἐλλίϲϲονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦϲαν ἁπάντων·
ἀλλ' οὐδ' ὣϲ τοῦ θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἔπειθον,
πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμοϲ πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
βαῖνον Κουρῆτεϲ καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄϲτυ.
καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐύζωνοϲ παράκοιτιϲ
λίϲϲετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα

V. L. 571 ἠεροφοίτηϲ G. ἱεροφοῖτῖϲ H. ἐρινὺϲ D post ras. H. ἐριννὺϲ CEG. ἐρῖνῦϲ A. ἐριννῦϲ L. — 572 ἐρέβευϲφιν ACDEGHLS et Heynii omnes. ἀμείλικτον CD. — 573 τῶνδε G. ἄμφι A. ὅμαδοϲ G. — 574 δὲ λίϲϲοντο ACS Cant. Harl. Lips. δ' ἐλίϲϲοντο DEH. δ' ἐλίϲοντο GL. — 576 ἀμύναι C. ὑπιϲχόμενοι Et. Mg. 783, 51, conf. ο 463. — 577 ἐρα'|||'.'|νῆϲ C. ἐρανῆϲ D. — 578 ἐνθά μιν ACDL. ἀνώγεον G. περικαλὲϲ D. — 579 πεντηκοντόγυον A. πεντηκοντόγυιον D. οἰνοπέδιον Apoll. Lex. 153, 28. — 582 ἐπ' ἐμβεβαὼϲ A. ἐπεμβεβαὼϲ ἢ ὑπερβεβαὼϲ E. ὑψηρεφέοϲ A. ὑψιρεφέοϲ C. — 584 τόνγε ACDEH Harl. Lips. Mosc. 3. τόνδε HLS Schol. K 167. καϲιγνήτη Schol. K 167. — 585 ἐλλίϲονθ' D. ἐλίϲϲονθ' CHLS Lips. Harl. Schol. K 167. ἐλίϲϲοντο E. ὃ δὲ C. — 586 οἵ, οἱ AC. οἵ οἱ κήδιϲτοι L, conf. κ 225. — 587 ὡϲ A: ceteri ὣϲ. ἐνι D. — 588 πύκ' ἐβάλλετο ACDEL Harl. Townl. Vrat. b. A: vulgo πύκα βάλλετο. H πῦρ ἐβάλλετο. πύργῳ ἢ ἐπὶ πύργων Eust. 770, 36; 777, 2. — 590 εὔζωνοϲ H.

A. c. 574 οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ δὲ λίϲϲοντο (Cod. δ' ἐλίϲϲοντο) δι' ἑνὸϲ λ Didymus. — 580 ψιλὴν: διὰ τοῦ ϲ, ψιλῆϲ γῆϲ. οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου. δῆλον δὲ ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰϲ, ἵν' ᾖ εἰϲ ἄροϲιν Didymus. — 584 καϲίγνηται Aristarchus: alii καϲίγνητοι.

κήδε᾿, ὅϲ᾿ ἀνθρώποιϲι πέλει τῶν ἄϲτυ ἁλώῃ·
ἄνδραϲ μὲν κτείνουϲι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ᾿ ἄλλοι ἄγουϲι βαθυζώνουϲ τε γυναῖκαϲ.
τοῦ δ᾿ ὠρίνετο θυμὸϲ ἀκούοντοϲ κακὰ ἔργα,
βῆ δ᾿ ἰέναι, χροῒ δ᾿ ἔντε᾿ ἐδύϲετο παμφανόωντα.
ὣϲ ὁ μὲν Αἰτωλοῖϲιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
εἴξαϲ ᾧ θυμῷ· τῷ δ᾿ οὐκέτι δῶρα τέλεϲϲαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ᾿ ἤμυνε καὶ αὔτωϲ.
ἀλλὰ ϲὺ μή τοι ταῦτα νόει φρεϲί, μηδέ ϲε δαίμων
ἐνταῦθα τρέψειε, φίλοϲ· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
νηυϲὶν καιομένῃϲιν ἀμυνέμεν· ἀλλ᾿ ἐπὶ δώροιϲ
ἔρχεο· ἶϲον γάρ ϲε θεῷ τίϲουϲιν Ἀχαιοί·
εἰ δέ κ᾿ ἄτερ δώρων πόλεμον φθιϲήνορα δύῃϲ,
οὐκέθ᾿ ὁμῶϲ τιμῆϲ ἔϲεαι πόλεμόν περ ἀλαλκών.
τὸν δ᾿ ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
Φοῖνιξ, ἄττα γεραιέ, διοτρεφέϲ, οὔ τί με ταύτηϲ
χρεὼ τιμῆϲ· φρονέω δὲ τετιμῆϲθαι Διὸϲ αἴϲῃ,
ἥ μ᾿ ἕξει παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲιν, εἰϲ ὅ κ᾿ ἀυτμὴ
ἐν ϲτήθεϲϲι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ᾿ ὀρώρῃ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ᾿ ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲι·

V. l. 592 κήδεα ὅϲϲ᾿ G. ἁλώῃ G. ἁλώηι A. ἁλῴη E bis, idem 1047, 18; 1268, 27. ἁλώη HL. ἁλώη CD. ὅϲϲα κάκ᾿ ἀνθρώποιϲι πέλει τῶν ἄϲτυ ἁλῴη Aristot. Rhet. I, 7. — 593 ἄνδραϲ μὲν κτείνουϲι: λαοὶ μὲν φθινύθουϲι Aristot. Rhet. I, 7, conf. Z 327. — 594 τὲ C. — 595 ὠρύνετο G. ὠρνύετο S. — 596 ἐδύϲετο CD Schol. N 191. ἐδύϲετο (α supra ε) A. ἐδύϲατο GLS. ἐδύϲϲατο EH. — 597 ὡϲ A. ὁ μὲν C. ἀπήμυνε DEGH. — 598 δῶρα τέλεϲαν E: ceteri δῶρ᾿ ἐτέλεϲϲαν. — 599 ἄμυνε L. αὔτωϲ AE bis L Mor. οὕτωϲ H. — 600 μή μοι E. μὴ δέ ϲε ACDGHL. — 601 χαλεπὸν ADH: κάκιον CEGLS. γρ. κάκιον A. — 602 νηυϲὶ DEGH. ἐπι A. δώροιϲ ACD EGS: δώρων HL. — 603 ἴϲον D. — 604 δοίηϲ D 1. man. δύοιϲ Townl. — 605 τιμῆϲ ACDGHS. ἔϲϲεαι G. ἀλαλκῶν D. ἀνάλκων Lips. Vrat. A. — 606 ἀχιλεύϲ C. — 607 φοίνιξ DL. διοτροφὲϲ GH. οὔτε με L. — 608 διὸϲ μοίρᾳ G Mor. Barocc. e glossa. — 609 παρα A. κορωνῇϲιν G. εἰϲ ὅκ᾿ A. εἰϲόκεν DE. ceteri εἰϲόκ᾿. — 610 μένει D Vrat. c. μένει (οι supra ει) L. καί με H. ὀρώρει D. Vrat. b. 2. man. ὀρώροι HL. ὀρώιρηι A. — 611 ἐνι AD. ϲῇϲι ACGH.

A. c. 594 δέ τ᾿ ἄλλοι: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει „τέκνα δὲ δήϊοι (δῇοι?) ἄγουϲι Aristonicus. — 602 δώροιϲ: ἀρίϲταρχοϲ ἐπὶ δώρων, ὅ ἐϲτι μετὰ δώρων Didymus. — 605 Aristarchus et Chaeris τιμῆϲ: alii τιμῆϲ pro τιμήειϲ. scripsi cum Aristarcho et libris τιμῆϲ, sed ita, ut non pro genitivo nominis τιμή habeam, sed pro nominativo adiectivi τιμήειϲ, quod si contrahitur non habet ἰῶτα προϲγεγραμμένον, conf. H. U. 221.

μή μοι cύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἀτρεΐδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί cε χρὴ
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
καλόν τοι cὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅc κ' ἐμὲ κήδῃ.
ἶcον ἐμοὶ βαcίλευε καὶ ἥμιcυ μείρεο τιμῆc.
οὗτοι δ' ἀγγελέουcι, cὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
φραccόμεθ' ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἤ κε μένωμεν.
ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅ γ' ἐπ' ὀφρύcι νεῦcε cιωπῇ
Φοίνικι cτορέcαι πυκινὸν λέχοc, ὄφρα τάχιcτα
ἐκ κλιcίηc νόcτοιο μεδοίατο. τοῖcι δ' ἄρ' Αἴαc
ἀντίθεοc Τελαμωνιάδηc μετὰ μῦθον ἔειπε·
διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυccεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεcθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιcτα
χρὴ μῦθον Δαναοῖcι καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺc
ἄγριον ἐν cτήθεccι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
cχέτλιοc, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητοc ἑταίρων
τῆc, ᾗ μιν παρὰ νηυcὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
νηλήc· καὶ μέν τίc τε καcιγνήτοιο φονῆοc
ποινὴν ἢ οὗ παιδὸc ἐδέξατο τεθνηῶτοc·

V. l. 612 cύγχῃ Townl. ὀδυρόμενοc καὶ ἀχεύων (ita libri omnes) ἢ καὶ ἄλλωc μή μοι cύγχει θυμὸν ἐνὶ cτήθεccιν ἀχεύων Eust. 778, 12. — 613 οὐδέ τι cε χρὴ ACDGHL. — 614 ἀπέχθηιαι D. ἀπέχθῃ G. — 615 ὅc κέ με AES Cant. Vrat. b. Et. Mg. 509, 29. Apoll. Lex. 98, 29. ὅc κε με G. ὃc κέ με CH. ὡc κέ με L. κήδει DHS Cant. Vrat. b. 1. man. Et. Mg. 509, 29. Apoll. Lex. 98, 29. κήδει (η superscr.) L. — 618 ἔνι Schol. A 436. ἐνι AD. ἐνὶ CDGHL Zonar. Lex. 909. Et. Mg. 393, 54. δ' omitt. H. φαινομένηφι ADL: φαινομένῃφι CEGH. — 619 ἠὲ μένωμεν G Cant. Mor. ἠ(κ superscr.)ὲ μένωμεν A. — 622 ἄρ DGL. ἀρ A. — 623 μετα ACL. ἔειπε A. — 625 τελευτὴν S. — 626 τῆ δέ θ' ὁδῷ G. τῆιδ' ὁδῶι C. — 627 post hunc εἰπέμεν ἀτρείδηc ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ G(ἀτρείδῃ)S Cant. Barocc. Mor. Vrat. A, conf. H 373. — 628 ἕαται AD. εἵαται C. προτιδέγμενοι D. ἀχιλεύc C. — 631 ἥν μιν L. — 632 νηλίc G. καί κέν τίc Schol. Ω 694. φονῆοc (οιο superscr.) A. φόνοιο CDE bis GHLS. — 633 τεθνηῶτοc L Vrat. b. τεθνειῶτοc (ηι superscr.) A. τεθνειῶτοc CDEGHS Schol. Soph. El. 210. Suidas II, 2, 537, 12.

A. c. 612 ἀρίcταρχοc ἐνὶ cτήθεccιν ἀχεύων Didymus. ὀδυρόμενοc κινυρίζων Zenodotus. — 614 μή μοι: μή μοὶ Ptolemaeus Ascalonita. — 632 τίc τε: ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ γε Didymus. φονῆοc Aristarchus, non φόνοιο, ut 567. — 633 τεθνειῶτοc: διὰ τοῦ η αἱ ἀριcτάρχου Didymus.

καί ῥ' ὃ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίϲαϲ,
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
ποινὴν δεξαμένῳ. ϲοὶ δ' ἄληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲι θεοὶ θέϲαν εἵνεκα κούρηϲ
οἴηϲ. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίϲχομεν ἔξοχ' ἀρίϲταϲ,
ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῇϲι· ϲὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν,
αἴδεϲϲαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοί εἰμεν
πληθύοϲ ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κήδιϲτοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅϲϲοι Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
Αἶαν διογενέϲ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντά τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείϲω μυθήϲαϲθαι·
ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνων
μνήϲομαι, ὥϲ μ' ἀϲύφηλον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔρεξεν
Ἀτρείδηϲ, ὡϲ εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάϲτην.
ἀλλ' ὑμεῖϲ ἔρχεϲθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφαϲθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήϲομαι αἱματόεντοϲ,
πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονοϲ, Ἕκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ ἱκέϲθαι
κτείνοντ' Ἀργείουϲ, κατά τε ϲμῦξαι πυρὶ νῆαϲ.

V. ι. 634 ὃ μὲν C. ἀλλ' ὁ μὲν Schol. Soph. El. 210. — 635 τοῦ δέ τ': τοῦδ' ἔτ' GL. τοῦδ' D. — 636 δεξαμένῳ AC 1. man. D 1. man. H Schol. Soph. El. 210: vulgo δεξαμένου. ἄληκτόν CDGH. — 637 ἐνι AD. ἐν E. οὕνεκα C. — 638 παρέϲχομεν L. — 639 ἄλλά τε ACH. ἐπι A. τοῖϲι L. ἵλαον A. — 640 αἴδεϲθαι S. ὑπορόφιοι G. δέ τοι εἰμὲν ACDEL. δέ τοι εἶμεν H. δέ τοι ἐϲμὲν G. — 642 κήδεϲτοι Vrat. A. κύδιϲτοι Schol.
η
ε 310. κύδιϲτοι Lips. ὅϲοι D. — 644 κοίραν' ἀχαιῶν G Mor. — 645 πάντα δή μοι H. ἐείϲω ACDGHS Cant. Mor. Barocc. Townl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. Plato Cratyl. 428 C: ἐείϲαο E bis L. — 646 κραδίηι A. ὁππότ' ἐκείνων ADHL Et. Mg. 824, 32. ὁππότε κείνων CE Cant. Harl. ὁππότ' ἐκείνου G Mor. Pseudoplut. 136, 19. — 647 ὥϲ μ' libri: ὅϲ μ' Et. Mg. 160, 36. Et. Gud. 87, 29. Pseudoplut. 136, 19. ἔρεξεν: ἔθηκε Et. Gud. 582, 19. — 648 ὡϲ εἴ D: ceteri ὡϲεί. — 653 ϲμύξαι ACE bis Et. Gud. 266, 47: Schol. Λ 666. ϲμίξαι G. ϲμῦξαι DH Plato Hipp. min. 371 C. Schol. Apoll. Rhod. III, 762. Cram. An. Ox. II, 449, 22. καὶ ἐπιϲμύξαι Schol. γ 195. ἀργείουϲ τε καταϲμύξαι L. γρ. ὅτι καὶ κατά τε φλέξαι A.

A. c. 636 δεξαμένῳ, conf. Κ 187, Ξ 139, ψ 205. — 639 οὕτωϲ ἐπὶ τῇϲι ἐν ἁπάϲαιϲ Didymus. — 641 ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ἀθρόοι ἐκ Δαναῶν Aristonicus. — 645 ἐείϲω: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων διῃρημένωϲ ἐείϲαο Didymus, conf. ἐπεφράϲω Φ 410, ἐκρέμω Ο 18, 21, ἐκτήϲω ω 193. — 653 οὕτωϲ ϲμύξαι Ἀρίϲταρχοϲ· οἶδε [δὲ] καὶ τὴν φλέξαι γραφὴν Didymus.

ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλιςίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης cχήcεcθαι ὀίω.
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ ἕκαςτος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
cπείcαντες παρὰ νῆας ἴcαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυccεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροιcιν ἰδὲ δμῳῇcι κέλευcε
Φοίνικι cτορέcαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιcτα.
αἳ δ' ἐπιπειθόμεναι cτόρεcαν λέχος ὡς ἐκέλευcε,
κώεά τε ῥῆγός τε λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλιςίης ἐυπήκτου·
τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεcβόθεν ἦγε,
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐύζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
Cκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλιςίῃcιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυcέοιcι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀναcταδὸν ἔκ τ' ἐρέοντο·
πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
εἴπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυcεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἤ ῥ' ἐθέλει νήεccιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ,
ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
τὸν δ' αὖτε προcέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυccεύς·

V. L. 654 ἀμφι D. δέ τοι: δέ μιν Plato Hipp. min. 371 C. τῇ 'μῆι A. τῇ μῆι D. τῇ 'μῇ CEG Plato Hipp. min. 371 C. Cram. An. Par. III, 380, 22. τῇ 'μῇ L. τῇ μῇ S. τῇμῇ Apoll. de Synt. 126, 19. τὴμῇ Et. Mg. 757, 25. Schol. N 817. τημῇ Zonar. Lex. 1728. τ' ἡμῇ H. — 655 μάχῃ, cχήcεcθαι L. cχήcαcθαι G. — 656 ὡc A. οἳ δὲ C. οἵδ' GL. — 658 ἠδὲ H δμωιῇιcι A. δμωῖcι L. κέλευcε ACG. κέλευε E. ceteri κέλευcεν. — 659, 660 omitt. G et pro his in margine habet cτίχος φοίνικϊ cτορέcαι πυκινὸν λέχος ὡc ἐκέλευcε. — 660 αἳ δ' D. αἵδ' CL. ὣc S. ἐκέλευcε ACDH. ἐκέλευεν et ἐκέλευε E. ἐκέλευε Vrat. A. — 662 δίαν DH. ἔμιμνε H. — 663 ἀχϊλεὺc C. ἐϋπήκτου CGH: εὐπήκτου ADEL. — 664 ἦγε ACEGH. — 665 καλλιπάρῃος EHL: ceteri καλλιπάρηος. — 666 παρ C. — 667 εὔζωνος GHL. τὴν οἵ G. ἀχϊλεύc C. — 668 cκύρρον L. — 669 οἳ δ' CHL. κλιcίῃcιν CG. κλιcίῃc HL. κλιcίην AD, conf. H 313. — 673 εἶπ' CD. εἰπ" A. ὀδυccεῦ DGH. — 674 ἐθέλῃ Vrat. b. ἀλεξέμεναι ACDGH Harl. Townl. Vrat. b. A. ἀμυνέμεναι ELS. — 675 δ' ἔτ' AEG: δέ τ' CDHL. — 676 προcέειπεν D.

A. c. 654 τῇ ἐμῇ, conf. H. U. 287. — 657 cπείcαντες: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριcτάρχου λείψαντες, καὶ ἐν πολλαῖc τῶν ἀρχαίων Didymus. — 660 ὡc ἐκέλευcε: Ζηνόδοτος ἐγκονέουcαι Schol. L. — 664 Zenodotus τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ', ἣν Λεcβόθεν ἦγε.

πατρὸϲ χωομένοιο κατὰ μέγαρα ϲτρωφᾶϲθαι.
ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶϲ ἐόντεϲ
αὐτοῦ λιϲϲόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροιϲι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδαϲ ἕλικαϲ βοῦϲ
ἔϲφαζον, πολλοὶ δὲ ϲύεϲ θαλέθοντεϲ ἀλοιφῇ
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸϲ Ἡφαίϲτοιο,
πολλὸν δ᾿ ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντοϲ.
εἰνάνυχεϲ δέ μοι ἀμφ᾿ αὐτῷ παρὰ νύκταϲ ἴαυον·
οἳ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰϲ ἔχον, οὐδέ ποτ᾿ ἔϲβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ᾿ αἰθούϲῃ εὐερκέοϲ αὐλῆϲ,
ἄλλο δ᾿ ἐνὶ προδόμῳ πρόϲθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ᾿ ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,
καὶ τότ᾿ ἐγὼ θαλάμοιο θύραϲ πυκινῶϲ ἀραρυίαϲ
ῥήξαϲ ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆϲ,
ῥεῖα, λαθὼν φύλακάϲ τ᾿ ἄνδραϲ δμῳάϲ τε γυναῖκαϲ.
φεῦγον ἔπειτ᾿ ἀπάνευθε δι᾿ Ἑλλάδοϲ εὐρυχόροιο,
Φθίην δ᾿ ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
ἐϲ Πηλῆα ἄναχθ᾿· ὃ δέ με πρόφρον ὑπέδεκτο,
καί μ᾿ ἐφίληϲ᾿ ὡϲ εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήϲῃ,
μοῦνον τηλύγετον, πολλοῖϲιν ἐπὶ κτεάτεϲϲι,
καί μ᾿ ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπαϲε λαόν·

V. l. 463 κατα AD. ἐνταῦθα ϲημείωϲαι ὡϲ, εἴ περ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων γράφεται „κατὰ μέγαρα ϲτροφάαϲθαι“ διὰ μικροῦ ō, ἔχοι ἂν μεγάλην ἀπορίαν καὶ δύϲλυτον ἡ τοιαύτη γραφή Eust. 764, 2. — 464 πολλὰ: πολλοὶ Et. Mg. 386, 46. ἔται G. ἀμφὶϲ ἐόντεϲ: ἐν ἄλλῳ ἐγγὺϲ ἐόντεϲ A. — 465 μεγάροιϲι ACDEGH. — 466 εἰλίποδαϲ EGL. — 469 πολὺ δὲ ἐκ G. πολλῶν δ᾿ ἐκ S Apoll. Lex. 98, 5. — 470 εἰνάνυχεϲ C. παρὰ: περὶ G Mor. — 471 οἳ μὲν C. εἶχον C. — 472 ὑπαιθούϲϲηι A. ἐν αἰθούϲῃ L. ὑπ᾿ αἰθούϲηϲ Schol. A 120. Et. Mg. 32, 47. ἐν ἄλλῳ ἐν αἰθούϲϲῃ A. εὐεργέοϲ Schol. A 120. — 473 ἐνι D. ἐπὶ Schol. Ε 137. — 474 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. scriptum. — 476 ἕρκιον EGL. — 477 τ᾿ omitt. D. δμωιάϲ A. δμῶαϲ G. — 478 φεύγων E bis G. φεῦγον δ᾿ C. εὐρυχώροιο D 1. man. G. — 479 μήλων: θηρῶν Harl. — 480 πηλῆ᾿ ἄνακτα G. ἄνακτα (χθ᾿) A. γρ. ἐϲ πηλῆα ἄναχθ᾿ A. — 481 μ᾿ ἐφίληϲ᾿ ACS. μ᾿ ἐφίληϲε G Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Apollon. de Synt. 122, 5. μ᾿ ἐφίληϲεν de Synt. 125, 3. με φίληϲεν de Pron. 50 C. Bekk. Anecd. 1145. με φιληϲέ τ᾿ E. με φίληϲ᾿ DHL. ὡϲ εἴτε DE: ceteri ὡϲείτε. φιλήϲῃ AE: φιλήϲει CDGHLS Cant. Mor. Barocc. Vrat. A. — 482 πολλοῖϲ G. ἐπι A. κτεάτεϲϲι CGH.

A. c. 464 Διονύϲιοϲ ὁ Θρᾷξ ἐν τῷ πρὸϲ Κράτητά φηϲι γεγραμμένου „ἀντιόωντεϲ“ μεταθεῖναι τὸν Ἀρίϲταρχον „ἀμφὶϲ ἐόντεϲ“ Didymus. — 472 ὑπ᾿: ἐν Aristarchus.

ναῖον δ' ἐϲχατιὴν Φθίηϲ Δολόπεϲϲιν ἀνάϲϲων.
καί ϲε τοϲοῦτον ἔθηκα θεοῖϲ ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεϲκεϲ ἅμ' ἄλλῳ
οὔτ' ἐϲ δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροιϲι πάϲαϲθαι,
πρίν γ' ὅτε δή ϲ' ἐπ' ἐμοῖϲιν ἐγὼ γούνεϲϲι καθίϲϲαϲ
ὄψου τ' ἄϲαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπιϲχών.
πολλάκι μοι κατέδευϲαϲ ἐπὶ ϲτήθεϲϲι χιτῶνα
οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
ὣϲ ἐπὶ ϲοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγηϲα,
τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ ϲὲ παῖδα θεοῖϲ ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνηϲ.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμαϲον θυμόν μέγαν· οὐδέ τί ϲε χρὴ
νηλεὲϲ ἦτορ ἔχειν· ϲτρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμή τε βίη τε.
καὶ μὲν τοὺϲ θυέεϲϲι καὶ εὐχωλῇϲ ἀγανῇϲι
λοιβῇ τε κνίϲῃ τε παρατρωπῶϲ' ἄνθρωποι
λιϲϲόμενοι, ὅτε κέν τιϲ ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
καὶ γάρ τε λιταί εἰϲι Διὸϲ κοῦραι μεγάλοιο,
χωλαί τε ῥυϲαί τε παραβλῶπέϲ τ' ὀφθαλμώ,
αἵ ῥά τε καὶ μετόπιϲθ' ἄτηϲ ἀλέγουϲι κιοῦϲαι.

V. l. 488 γούνεϲϲι A Townl. γούναϲϲι C. γούναϲι (ϲ supra) D. γούναϲι EGH LS Eust. 1283, 36. καθίϲαϲ EG Eust. 1283, 36. — 489 ὄψου τ': ὄψου ACDHLS Cant. Townl. Vrat. b. — 490 πολλάκιϲ L. ἐπὶ: ἐνὶ S Cant. ϲτήθεϲφι L. — 492 ὥϲ A. πολλὰ πάθον LS Cant. ceteri πόλλ' ἔπαθον. πόλλ' ἐμόγηϲα libri. — 493 θεὸϲ γόνον ἐξετέλειεν E. ἐξετέλεϲϲαν GL Mor. — 494 ἀλλὰ ϲὲ ACDE: ἀλλά ϲε GHL. ἀχϊλεῦ CH. — 495 ἵνά μοι L. ἀμύνοιϲ E 767, 30; sed 765, 42 ἀμύνηϲ. — 496 ἀχιλλεῦ G. οὐδέ τι ϲε χρὴ CDEGHL. — 497 τρεπτοὶ L Cram. An. Par. III, 385, 7. — 498 omittit Plato Rep. II, 364 D. — 499 καὶ τοὺϲ μὲν θυϲίαιϲι Plato Rep. II, 364 D. εὐχωλαῖϲιν ἀγαναῖϲι G. εὐχωλῇϲ' A. ἀγανῇϲι ACDEH. — 500 κνίϲϲῃ CEGHL. ἐν ἄλλῳ λοίβηϲ τε κνίϲηϲ τε A. παρατρωπῶϲιν G. — 501 ὑπερβήῃ ADEG. ὑπερβήιη C. ὑπερβῖῃ H. ὑπερβείῃ καὶ ἁμάρτοι L. — 502 τοι λιταί L. τε omitt. G. λιταὶ εἰϲὶ κοῦραι διὸϲ μεγάλοιο H. — 503 ῥυϲϲαί CEHLS. ὀφθαλμώ CL. ὀφθαλμῷ HS. ὀφθαλμούϲ G. ὀφθαλμῶν AD Townl. Vrat. b, libri longe praestantissimi, cum Et. Mg. 641, 42. ὀφθαλμῶν ἢ ὀφθαλμὼ Eust. 768, 5 et 17. τὸ δὲ παραβλῶπεϲ ὀφθαλμώ, ἤγουν ὀφθαλμούϲ, τέτριπται μὲν πλέον τοῦ ὀφθαλμῶν Eust. 768, 46. — 504 μετόπιϲθεν LS.

A. c. 488 οὕτωϲ διὰ τοῦ ε̄ γούνεϲϲι, ἔχει μέντοι λόγον καὶ ἡ διὰ τοῦ ἄλφα Didymus. — 492 ἀρίϲταρχοϲ πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγηϲα Didymus. — 494 ἀλλὰ ϲὲ Herodianus. — 503 παραβλῶπεϲ Herodianus, προπεριϲπωμένωϲ.

ἡ δ' ἄτη cθεναρή τε καὶ ἀρτίποc, οὕνεκα πάcαc
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶcαν ἐπ' αἶαν
βλάπτουc' ἀνθρώπουc· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίccω.
ὃc μέν τ' αἰδέcεται κούραc Διὸc ἆccον ἰούcαc,
τὸν δὲ μέγ' ὤνηcαν καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
ὃc δέ κ' ἀνήνηται καί τε cτερεῶc ἀποείπῃ.
λίccονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦcαι
τῷ ἄτην ἅμ' ἕπεcθαι, ἵνα βλαφθεὶc ἀποτίcῃ,
ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ cὺ Διὸc κούρῃcιν ἕπεcθαι
τιμήν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐcθλῶν.
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπιcθ' ὀνομάζοι
Ἀτρείδηc, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶc χαλεπαίνοι,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ cε μῆνιν ἀποῤῥίψαντα κελοίμην
Ἀργείοιcιν ἀμυνέμεναι χατέουcί περ ἔμπηc·
νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπιcθεν ὑπέcτη,
ἄνδραc δὲ λίccεcθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίcτουc
κρινάμενοc κατὰ λαὸν Ἀχαιικόν, οἵ τε cοὶ αὐτῷ
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ cύ γε μῦθον ἐλέγξῃc
μηδὲ πόδαc· πρὶν δ' οὔ τι νεμεccητὸν κεχολῶcθαι.
οὕτω καὶ τῶν πρόcθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελοc χόλοc ἵκοι·
δωρητοί τε πέλοντο παράῤῥητοί τ' ἐπέεccι.
μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,

V. ι. 505 ἀρτίπουc CDGH. — 506 ἐπαῖαν D. — 507 αἳ δ' AD. αΐδ' CGL. ταὶ δ' Vrat. b. ὀπίcω E. — 508 ἄccον ACDEGHL. — 509 τόνδε CGHL. κέ τ' ἔκλυον D. εὐξαμένοιο ACDEGS et Heynii libri: εὐχομένοιο HL. — 510 ὃc δ' ἀνήνηται L. ἀνήνηται ACE bis. καὶ ἐκcτερεῶc G. — 511 δὴ ἄρα E. κίουcαι G. — 512 ἀποτίνῃ L. γρ. ἀποτίνηι A. — 513 ἀχιλλεῦ G. κούραιcιν L. — 514 περ omitt. G. ἐπιγνάπται DG Mor. Cant. Harl. Vrat. b. νόον: φρέναc E. — 515 γὰρ δὴ μὴ D. φέροι: διδοῖ Schol. I 164 ὀνομάζει G. — 516 ἐπι ζαφελῶc L. χαλεπαίνῃ G Barocc. — 519 ἅμ' αὐτίκα H Cant. ἅμ' αὐτίκ' S. ὄπιcθ' G Mor. ὄπιcθ' ὀνομάζει S Cant. Barocc.(?) — 520 ἄνδρε et ἀρίcτω G post ras. ἄνδραc τε S Cant. δ' ἐλίccεcθαι Vrat. b. ἐπι προέηκεν A. ἐπὶ cὲ προέηκεν G. — 521 ἀχαϊκὸν CGH. οἵτε cοι D. οἵ τέ cοι H. — 522 τῶν γε μὴ H. — 523 μὴ δὲ CDHL. νεμεcητὸν G. — 524 τῷ πρόcθεν G. — 525 κέν τιc L. ἥκοι Apoll. Lex. 73, 9. — 526 τ' ἐπέλοντο CEGLS Mor. Aristoteles Rhet. III, 9. παραρητοί DH. ἐπέεccι ACGH. — 527 νέον τε Vrat. A.

A. o. 506 φθάνει: ὅτι Ζηνόδοτοc γρ. φθανέει Aristonicus, conf. Schol. Φ 562. — 509 εὐξαμένοιο: ἀρίcταρχόc εὐχομένοιο Didymus. dedi ex libris fere omnibus εὐξαμένοιο, quod Homero est usitatum, conf. A 382, 453, Π 236, 531, φ 211. — 516 ἐπιζαφελῶc Herodianus.

ὣϲ ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεϲϲι φίλοιϲι.
Κουρῆτέϲ τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλουϲ ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνοϲ ἐραννῆϲ,
Κουρῆτεϲ δὲ διαπραθέειν μεμαῶτεϲ ἄρηι.
καὶ γὰρ τοῖϲι κακὸν χρυϲόθρονοϲ Ἄρτεμιϲ ὦρϲε
χωϲαμένη ὅ οἱ οὔ τι θαλύϲια γουνῷ ἀλωῆϲ
Οἰνεὺϲ ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβαϲ,
οἴῃ δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸϲ κούρῃ μεγάλοιο,
ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόηϲεν· ἀάϲατο δὲ μέγα θυμῷ.
ἣ δὲ χολωϲαμένη δῖον γένοϲ ἰοχέαιρα
ὦρϲεν ἔπι χλούνην ϲῦν ἄγριον ἀργιόδοντα,
ὃϲ κακὰ πόλλ' ἔρδεϲκεν ἔθων Οἰνῆοϲ ἀλωήν·
πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
αὐτῇϲιν ῥίζῃϲι καὶ αὐτοῖϲ ἄνθεϲι μήλων.
τὸν δ' υἱὸϲ Οἰνῆοϲ ἀπέκτεινεν Μελέαγροϲ,
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτοραϲ ἄνδραϲ ἀγείραϲ
καὶ κύναϲ· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροιϲι βροτοῖϲι·
τόϲϲοϲ ἔην, πολλοὺϲ δὲ πυρῆϲ ἐπέβηϲ' ἀλεγεινῆϲ.
ἣ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀυτήν,
ἀμφὶ ϲυὸϲ κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,

V. l. 528 φίλοιϲι ACDEGH Rhet. Gr. III, 104, 14; 224, 9. — 529 τ' ἐμάχοντο libri cum Apoll. Lex. 103, 15. Et. Mg. 534, 14. Schol. Є 9. Eust. 282, 7. Strab. VIII, 340; X, 463 et 466. Rhet. Gr. III, 104, 14; 224, 9: τε μάχοντο Eust. 305, 31. — 531 ἐρα[illegible]νῆϲ C. ἐρατεινῆϲ C 1. man.(?) G. — 533 τοῖϲ G. ὦρϲε ACDGHL. — 534 χωομένη H. ὅ, οἱ C. ἀλωιῆϲ A. ἀλωιῆϲ C. ἀλωῆϲ G, cf. 540. — 535 ῥέξ' H: ἔρξ' D Harl. Vrat. b. ἔρ^ε^ξ' A. ἔρξ' L. [illegible]ρεξ' C. ἔρεξ' C 1. man. G. — 537 ἀάϲϲατο CL. δὲ: γὰρ L. — 538 ἣ δὲ C. — 539 ἔπι A: ἐπι CL. ἐπὶ DEGH. χλοῦϊν C. θρέψεν ἐπὶ χλούνην ϲῦν ἄγριον οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε ϲιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι Aristoteles Histor. animal. VI, 28. τὸ δὲ ὦρϲε καὶ ἑξῆϲ εὕρηται παρὰ τῷ γεωγράφῳ „θρέψεν ἐπὶ χλούνην ϲῦν·“ παρ' ᾧ καὶ ϲτίχοϲ εὕρηται οὗτοϲ ἐπηγμένοϲ· „οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε ϲιτοφάγῳ ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι“ Eust. 772, 46, conf. ι 190, 191. — 540 ἔρδεϲκεν E 738, 23 L. ἀλωιὴν C, utroque spiritu. ἀλψὴν Eust. 1240, 14. ἀλψὴν Suidas I, 1, 242, 18. — 541 δένδρεα: δούρατα Max. Tyr. Diss. I, 3. — 542 αὐτῇϲι DEG Et. Mg. 584, 10. Apoll. Lex. 112, 20. Schol. Θ 24. αὐτῇ ϲοι ῥίζοιϲι Et. Gud. 385, 56. αὐτοῖϲιν ἄνθεϲι L. — 544 πολλῶν E. — 545 κε δάμη ADE 773, 58 H. γὰρ ἐδάμη E 770, 27. vulgo κ' ἐδάμη. βροτοῖϲι ACDE GH. — 546 τόϲϲον Cant. πυρῆϲ ἐπέθηκ' L. — 547 ἢδ' CHL. ἔθηκε E bis.

A. c. 534 ἀλψῆϲ, conf. H. U. 212. — 537 ἢ λάθετ' ἢ οὐκ: ἐκλάθετ' οὐδ' Zenodotus. — 540 ἔρδεϲκεν: ἔρρεζεν Ammonius, non ἔρρεξεν (Schol. L.)

Κουρήτων τε μεϲηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγροϲ ἀρηίφιλοϲ πολέμιζε,
τόφρα δὲ Κουρήτεϲϲι κακῶϲ ἦν, οὐδὲ δύναντο
τείχεοϲ ἔκτοϲθεν μίμνειν πολέεϲ περ ἐόντεϲ·
ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλοϲ, ὅϲ τε καὶ ἄλλων
οἰδάνει ἐν ϲτήθεϲϲι νόον πύκα περ φρονεόντων,
ἤ τοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενοϲ κῆρ
κεῖτο παρὰ μνηϲτῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
κούρῃ Μαρπήϲϲηϲ καλλιϲφύρου Εὐηνίνηϲ
Ἴδεώ θ', ὃϲ κάρτιϲτοϲ ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτοϲ ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνοϲ καλλιϲφύρου εἵνεκα νύμφηϲ·
τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροιϲι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην καλέεϲκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆϲ
μήτηρ ἀλκυόνοϲ πολυπενθέοϲ οἶτον ἔχουϲα
κλαῖ', ὅτε μιν ἑκάεργοϲ ἀνήρπαϲε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων.
τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέϲϲων,
ἐξ ἀρέων μητρὸϲ κεχολωμένοϲ, ἥ ῥα θεοῖϲι
πόλλ' ἀχέουϲ' ἠρᾶτο καϲιγνήτοιο φόνοιο,
πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερϲὶν ἀλοία
κικλήϲκουϲ' Ἀίδην καὶ ἐπαινὴν Περϲεφόνειαν,
πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυϲι κόλποι,

V. L. 549 κουρήτων τε AC. — 550 ἀρηΐφιλοϲ A. πολέμιζε ACDEHL. πτολέμιζε G. — 551 τόφρα μὲν D. οὐ̈δὲ δύναντο CE bis HS Cant. Townl. οὐδὲ ἐδύναντο G. οὐδ' ἐδύναντο ADL. — 552 ἔκτοϲθε DE. — 554 οἰδαίνει G. ϲτήθεϲφι Apoll. Lex. 119, 24. — 555 ὁ ACDGHL. — 556 παρα A. — 557 μαρπήϲϲηϲ ACDH Lips. Harl. Vrat. b. μαρπήϲηϲ Townl. μαρπίϲϲηϲ EGLS. — 558 ἴδεω τε H. ὃϲ κάλλιϲτοϲ HL. ἐπὶ χθονίων D. τράφεν ἀνδρῶν H. — 559 καὶ ῥὰ DG. ῥ' ἄνακτοϲ Lips. τόξων G, ut videtur ex corr. — 562 ἄρ DEL. αὐτῇ ἡ αὐτῆϲ E. — 563 ἀλκυόνοϲ A. οἶτον: οἶκτον H — 564 κλαῖεν ὅ μιν L. ἀφήρπαϲε A et γρ. ἀνήρπαϲε. — 566 ἐξαρέων AD. ἡ ῥὰ DGL. θεοῖϲι ACDEGHL. — 568 πολυφέρβην Schol. λ 423. — 569 ἐπαινὴν: αἰπεινὴν D Vrat. A, conf. 457. ἐπαινετὴν G e glossa. περϲεφόνειαν (φ supra π) A. — 570 καθιζομένη S. κόλπῳ (οι supra ῳ) S.

A. c. 551 οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐθέλεϲκον Aristophanes. — 558 ὁ δ' Ἀντίμαχοϲ τὰ Ὁμήρου κλέπτων παραδιορθοῖ. Ὁμήρου γὰρ εἰπόντοϲ „Ἴδεώ τ', ὃϲ κάρτιϲτοϲ ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν" Ἀντίμαχοϲ λέγει „Ἴδεώ θ', ὃϲ κάρτιϲτοϲ ἐπιχθονίων ἦν ἀνδρῶν" Eusebius Praepar. Evang. X, 3, 20. — 564 ὅτε: οὕτωϲ Ζηνόδοτοϲ χρονικῶϲ et ἀρίϲταρχοϲ κλαῖε ὅ μιν Didymus. — 567 Aristarchus καϲιγνήτοιο: alii καϲιγνητοῖο.

παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆϲ δ' ἠεροφοῖτιϲ ἐρινὺϲ
ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεϲφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουϲα·
τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλαϲ ὅμαδοϲ καὶ δοῦποϲ ὀρώρει
πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίϲϲοντο γέροντεϲ
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆαϲ ἀρίϲτουϲ,
ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποϲχόμενοι μέγα δῶρον·
ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνοϲ ἐραννῆϲ,
ἔνθά μιν ἤνωγον τέμενοϲ περικαλλὲϲ ἑλέϲθαι
πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμιϲυ οἰνοπέδοιο,
ἥμιϲυ δὲ ψιλὴν ἄροϲιν πεδίοιο ταμέϲθαι.
πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺϲ
οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼϲ ὑψηρεφέοϲ θαλάμοιο,
ϲείων κολλητὰϲ ϲανίδαϲ, γουνούμενοϲ υἱόν·
πολλὰ δὲ τόν γε καϲίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
ἐλλίϲϲονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦϲαν ἁπάντων·
ἀλλ' οὐδ' ὧϲ τοῦ θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἔπειθον,
πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμοϲ πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
βαῖνον Κουρῆτεϲ καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄϲτυ.
καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐΰζωνοϲ παράκοιτιϲ
λίϲϲετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα

V. L. 571 ἠεροφοίτηϲ G. ἱεροφοῖτῐϲ H. ἐρινὺϲ D post ras. H. ἐρινὺϲ CEG. ἐρῖνῦϲ A. ἐριννῦϲ L. — 572 ἐρέβευϲφιν ACDEGHLS et Heynii omnes. ἀμείλικτον CD. — 573 τῶνδε G. ἀμφι A. ὅμαδοϲ G. — 574 δὲ λίϲϲοντο ACS Cant. Harl. Lips. δ' ἐλίϲϲοντο DEH. δ' ἐλίϲοντο GL. — 576 ἀμύναι C. ὑπιϲχόμενοι Et. Mg. 783, 51, conf. ο 463. — 577 ἐρα' || '|νῆϲ C. ἐρανῆϲ D. — 578 ἐνθά μιν ACDL. ἀνώγεον G. περικαλὲϲ D. — 579 πεντηκοντόγυον A. πεντηκοντόγυιον D. οἰνοπέδιον Apoll. Lex. 153, 28. — 582 ἐπ" ἐμβεβαὼϲ A. ἐπεμβεβαὼϲ ἢ ὑπερβεβαὼϲ E. ὑψηρεφέοϲ A. ὑψιρεφέοϲ C. — 584 τόνγε ACDEH Harl. Lips. Mosc. 3. τόνδε HLS Schol. K 167. καϲιγνήτη Schol. K 167. — 585 ἐλλίϲονθ' D. ἐλίϲϲονθ' CHLS Lips. Harl. Schol. K 167. ἐλίϲϲοντο E. ὃ δὲ C. — 586 οἵ, οἱ AC. οἵ οἱ κήδιϲτοι L, conf. κ 225. — 587 ὡϲ A: ceteri ὧϲ. ἐνι D. — 588 πύκ' ἐβάλλετο ACDEL Harl. Townl. Vrat. b. A: vulgo πύκα βάλλετο. H πῦρ ἐβάλλετο. πύργῳ ἢ ἐπὶ πύργων Eust. 770, 36; 777, 2. — 590 εὔζωνοϲ H.

A. O. 574 οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ δὲ λίϲϲοντο (Cod. δ' ἐλίϲϲοντο) δι' ἑνὸϲ λ Didymus. — 580 ψιλὴν: διὰ τοῦ ῑ, ψιλῆϲ γῆϲ. οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου. δῆλον δὲ ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰϲ, ἵν' ᾖ εἰϲ ἄροϲιν Didymus. — 584 καϲίγνηται Aristarchus: alii καϲίγνητοι.

κήδε', ὅς' ἀνθρώποιςι πέλει τῶν ἄςτυ ἁλώῃ·
ἄνδρας μὲν κτείνουςι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουςι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα,
βῆ δ' ἰέναι, χροῒ δ' ἔντε' ἐδύςετο παμφανόωντα.
ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖςιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
εἴξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεςςαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.
ἀλλὰ cὺ μή τοι ταῦτα νόει φρεςί, μηδέ ςε δαίμων
ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
νηυςὶν καιομένῃςιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
ἔρχεο· ἶςον γάρ ςε θεῷ τίςουςιν Ἀχαιοί·
εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθιςήνορα δύῃς,
οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔςεαι πόλεμόν περ ἀλαλκών.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Φοῖνιξ, ἄττα γεραιέ, διοτρεφές, οὔ τί με ταύτης
χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆςθαι Διὸς αἴςῃ,
ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυςὶ κορωνίςιν, εἰς ὅ κ' ἀυτμὴ
ἐν ςτήθεςςι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, cὺ δ' ἐνὶ φρεςὶ βάλλεο ςῇςι·

V. ι. 592 κήδεα ὅςς' G. ἀλώῃ G. ἀλώηι A. ἁλῴη E bis, idem 1047, 18; 1268, 27. ἁλώῃ HL. ἁλώῃ CD. ὅςςα κάκ' ἀνθρώποιςι πέλει τῶν ἄςτυ ἁλῴη Aristot. Rhet. I, 7. — 593 ἄνδρας μὲν κτείνουςι: λαοὶ μὲν φθινύθουςι Aristot. Rhet. I, 7, conf. Z 327. — 594 τὲ C. — 595 ὠρύνετο G. ὠρνύετο S. — 596 ἐδύςετο CD Schol. N 191. ἐδύςετο (α superscr.) A. ἐδύςατο GLS. ἐδύςςατο EH. — 597 ὥς A. ὃ μὲν C. ἀπήμυνε DEGH. — 598 δῶρα τέλεςαν E: ceteri δῶρ' ἐτέλεςςαν. — 599 ἄμυνε L. αὕτως AE bis L Mor. οὕτως H. — 600 μή μοι E. μὴ δέ ςε ACDGHL. — 601 χαλεπὸν ADH: κάκιον CEGLS. γρ. κάκιον A. — 602 νηυςὶ DEGH. ἐπι A. δώροις ACD EGS: δώρων HL. — 603 ἴςον D. — 604 δοίῃς D 1. man. δύοις Townl. — 605 τιμῆς ACDGHS. ἔςςεαι G. ἀλαλκῶν D. ἀνάλκων Lips. Vrat. A. — 606 ἀχιλεύς C. — 607 φοίνιξ DL. διοτροφὲς GH. οὔτε με L. — 608 διὸς μοίρᾳ G Mor. Barocc. e glossa. — 609 παρα A. κορωνῇςιν G. εἰς ὅκ' A. εἰςόκεν DE. ceteri εἰςόκ'. — 610 μένει D Vrat. c. μένει (οι superscr.) L. καί με H. ὀρώρει D. Vrat. b. 2. man. ὀρώροι HL. ὀρώιρηι A. — 611 ἐνι AD. ςῇςι ACGH.

A. c. 594 δέ τ' ἄλλοι: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει „τέκνα δὲ δήϊοι (δῇοι?) ἄγουςι Aristonicus. — 602 δώροις: ἀρίςταρχος ἐπὶ δώρων, ὅ ἐςτι μετὰ δώρων Didymus. — 605 Aristarchus et Chaeris τιμῆς: alii τιμῇς pro τιμήεις. scripsi cum Aristarcho et libris τιμῆς, sed ita, ut non pro genitivo nominis τιμή habeam, sed pro nominativo adiectivi τιμήεις, quod si contrahitur non habet ἰῶτα προςγεγραμμένον, conf. H. U. 221.

μή μοι cύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἀτρείδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί cε χρὴ
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
καλόν τοι cὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅc κ' ἐμὲ κήδῃ.
ἶcον ἐμοὶ βαcίλευε καὶ ἥμιcυ μείρεο τιμῆc.
οὗτοι δ' ἀγγελέουcι, cὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
φραccόμεθ' ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἦ κε μένωμεν.
ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅ γ' ἐπ' ὀφρύcι νεῦcε cιωπῇ
Φοίνικι cτορέcαι πυκινὸν λέχοc, ὄφρα τάχιcτα
ἐκ κλιcίηc νόcτοιο μεδοίατο. τοῖcι δ' ἄρ' Αἴαc
ἀντίθεοc Τελαμωνιάδηc μετὰ μῦθον ἔειπε·
διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυccεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεcθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιcτα
χρὴ μῦθον Δαναοῖcι καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺc
ἄγριον ἐν cτήθεccι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
cχέτλιοc, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητοc ἑταίρων
τῆc, ᾗ μιν παρὰ νηυcὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
νηλήc· καὶ μέν τίc τε καcιγνήτοιο φονῆοc
ποινὴν ἢ οὗ παιδὸc ἐδέξατο τεθνηῶτοc·

V. L. 612 cύγχη Townl. ὀδυρόμενοc καὶ ἀχεύων (ita libri omnes) ἢ καὶ ἄλλωc μή μοι cύγχει θυμὸν ἐνὶ cτήθεccιν ἀχεύων Eust. 778, 12. — 613 οὐδέ τι cε χρὴ ACDGHL. — 614 ἀπέχθηιαι D. ἀπέχθῃ G. — 615 ὅc κέ με AES Cant. Vrat. b. Et. Mg. 509, 29. Apoll. Lex. 98, 29. ὅc κε με G. δc κέ με CH. ὡc κέ με L. κήδει DHS Cant. Vrat. b. 1. man. Et. Mg. 509, 29. Apoll. Lex. 98, 29. κήδει [η] L. — 618 ἔνι Schol. A 436. ἐνι AD. ἐνὶ CDGHL Zonar. Lex. 909. Et. Mg. 393, 54. δ' omitt. H. φαινομένηφι ADL: φαινομένῃφι CEGH. — 619 ἠὲ μένωμεν G Cant. Mor. ἠ[κ]ὲ μένωμεν A. — 622 ἂρ DGL. ἀρ A. — 623 μετα ACL. ἔειπε A. — 625 τελευτὴν S. — 626 τῇ δέ θ' ὁδῷ G. τῇιδ' ὁδῶι C. — 627 post hunc εἰπέμεν ἀτρείδῃc ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ G(ἀτρείδῃ)S Cant. Barocc. Mor. Vrat. A, conf. H 373. — 628 ἕαται AD. εἵαται C. προτιδέγμενοι D. ἀχιλεύc C. — 631 ἥν μιν L. — 632 νηλίc G. καί κέν τίc Schol. Ω 694. φονῆοc [οιο] A. φόνοιο CDE bis GHLS. — 633 τεθνηῶτοc L Vrat. b. τεθνειῶτοc [ηι] A. τεθνειῶτοc CDEGHS Schol. Soph. El. 210. Suidas II, 2, 537, 12.

A. c. 612 ἀρίcταρχοc ἐνὶ cτήθεccιν ἀχεύων Didymus. ὀδυρόμενοc κινυρίζων Zenodotus. — 614 μή μοι: μὴ μοὶ Ptolemaeus Ascalonita. — 632 τίc τε: ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ γε Didymus. φονῆοc Aristarchus, non φόνοιο, ut 567. — 633 τεθνειῶτοc: διὰ τοῦ η αἱ ἀριcτάρχου Didymus.

καί ῥ' ὃ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίϲαϲ,
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
ποινὴν δεξαμένῳ. ϲοὶ δ' ἄληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲι θεοὶ θέϲαν εἵνεκα κούρηϲ
οἴηϲ. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίϲχομεν ἔξοχ' ἀρίϲταϲ,
ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῇϲι· ϲὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν,
αἴδεϲϲαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοί εἰμεν
πληθύοϲ ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κήδιϲτοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅϲϲοι Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
Αἶαν διογενέϲ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντά τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείϲω μυθήϲαϲθαι·
ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνων
μνήϲομαι, ὥϲ μ' ἀϲύφηλον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔρεξεν
Ἀτρείδηϲ, ὡϲ εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάϲτην.
ἀλλ' ὑμεῖϲ ἔρχεϲθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφαϲθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήϲομαι αἱματόεντοϲ,
πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονοϲ, Ἕκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ ἱκέϲθαι
κτείνοντ' Ἀργείουϲ, κατά τε ϲμῦξαι πυρὶ νῆαϲ.

V. l. 634 ὃ μὲν C. ἀλλ' ὁ μὲν Schol. Soph. El. 210. — 635 τοῦ δέ τ': τοῦδ' ἔτ' GL. τοῦδ' D. — 636 δεξαμένῳ AC 1. man. D 1. man. H Schol. Soph. El. 210: vulgo δεξαμένου. ἄληκτόν CDGH. — 637 ἐνι AD. ἐν E. οὕνεκα C. — 638 παρέϲχομεν L. — 639 ἄλλά τε ACH. ἐπι A. τοῖϲι L. ἵλαον A. — 640 αἴδεϲθαι S. ὑπορόφιοι G. δέ τοι εἰμὲν ACDEL. δέ τοι εἶμεν H. δέ τοι ἐϲμὲν G. — 642 κήδεϲτοι Vrat. A. κύδιϲτοι Schol. ε 310. κύδιϲτοι (η above υ) Lips. ὅϲοι D. — 644 κοίραν' ἀχαιῶν G Mor. — 645 πάντα δή μοι H. ἐείϲω ACDGHS Cant. Mor. Barocc. Townl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. Plato Cratyl. 428 C: ἐείϲαο E bis L. — 646 κραδίηι A. ὁππότ' ἐκείνων ADHL Et. Mg. 824, 32. ὁππότε κείνων CE Cant. Harl. ὁππότ' ἐκείνου G Mor. Pseudoplut. 136, 19. — 647 ὥϲ μ' libri: ὅϲ μ' Et. Mg. 160, 36. Et. Gud. 87, 29. Pseudoplut. 136, 19. ἔρεξεν: ἔθηκε Et. Gud. 582, 19. — 648 ὡϲ εἴ D: ceteri ὡϲεί. — 653 ϲμύξαι ACE bis Et. Gud. 266, 47: Schol. Λ 666. ϲμίξαι G. ϲμῦξαι DH Plato Hipp. min. 371 C. Schol. Apoll. Rhod. III, 762. Cram. An. Ox. II, 449, 22. καὶ ἐπιϲμύξαι Schol. γ 195. ἀργείουϲ τε καταϲμύξαι L. γρ. ὅτι καὶ κατά τε φλέξαι A.

A. c. 636 δεξαμένῳ, conf. Κ 187, Ξ 139, ψ 205. — 639 οὕτωϲ ἐπὶ τῇϲι ἐν ἁπάϲαιϲ Didymus. — 641 ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ἀθρόοι ἐκ Δαναῶν Aristonicus. — 645 ἐείϲω: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων διῃρημένωϲ ἐείϲαο Didymus, conf. ἐπεφράϲω Φ 410, ἐκρέμω Ο 18, 21, ἐκτήϲω ω 193. — 653 οὕτωϲ ϲμύξαι Ἀρίϲταρχοϲ· οἶδε [δὲ] καὶ τὴν φλέξαι γραφὴν Didymus.

ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλιςίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης ςχήςεςθαι ὀίω.
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ ἕκαςτος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
ςπείςαντες παρὰ νῆας ἴςαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυςςεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροιςιν ἰδὲ δμῳῇςι κέλευςε
Φοίνικι ςτορέςαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιςτα.
αἳ δ' ἐπιπειθόμεναι ςτόρεςαν λέχος ὡς ἐκέλευςε,
κώεά τε ῥῆγός τε λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλιςίης ἐυπήκτου·
τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεςβόθεν ἦγε,
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐύζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
Cκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλιςίῃςιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυςέοιςι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀναςταδὸν ἔκ τ' ἐρέοντο·
πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
εἴπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυςεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἤ ῥ' ἐθέλει νήεςςιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ,
ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
τὸν δ' αὖτε προςέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυςςεύς·

V. L. 654 ἀμφι D. δέ τοι: δέ μιν Plato Hipp. min. 371 C. τῇ 'μῆι A. τῇ μῆι D. τῇ 'μῇ CEG Plato Hipp. min. 371 C. Cram. An. Par. III, 380, 22. τῇ 'μῇ L. τῇ μῇ S. τὴμῇ Apoll. de Synt. 126, 19. τὴμῇ Et. Mg. 757, 25. Schol. N 817. τημῇ Zonar. Lex. 1728. τ' ἡμῇ H. — 655 μάχῃ, ςχήςεςθαι L. ςχήςαςθαι G. — 656 ὡς A. οἳ δὲ C. οἵδ' GL. — 658 ἠδὲ H δμωιῇςι A. δμωῖςι L. κέλευςε ACG. κέλευε E. ceteri κέλευςεν. — 659, 660 omitt. G et pro his in margine habet ςτίχος φοίνικϊ ςτορέςαι πυκινὸν λέχος ὡς ἐκέλευςε. — 660 αἳ δ' D. αἵδ' CL. ὣς S. ἐκέλευςε ACDH. ἐκέλευεν et ἐκέλευε E. ἐκέλευε Vrat. A. — 662 δίαν DH. ἔμιμνε H. — 663 ἀχϊλεὺς C. ἐϋπήκτου CGH: εὐπήκτου ADEL. — 664 ἦγε ACEGH. — 665 καλλιπάρῃος EHL: ceteri καλλιπάρηος. — 666 παρ C. — 667 εὔζωνος GHL. τὴν οἱ G. ἀχϊλεύς C. — 668 ςκύρρον L. — 669 οἳ δ' CHL. κλιςίῃςιν CG. κλιςίῃς HL. κλιςίην AD, conf. H 313. — 673 εἶπ' CD. εἰπ" A. ὀδυςςεῦ DGH. — 674 ἐθέλῃ Vrat. b. ἀλεξέμεναι ACDGH Harl. Townl. Vrat. b. A. ἀμυνέμεναι ELS. — 675 δ' ἔτ' AEG: δέ τ' CDHL. — 676 προςέειπεν D.

A. c. 654 τῇ ἐμῇ, conf. H. U. 287. — 657 ςπείςαντες: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριςτάρχου λείψαντες, καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἀρχαίων Didymus. — 660 ὡς ἐκέλευςε: Ζηνόδοτος ἐγκονέουςαι Schol. L. — 664 Zenodotus τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ', ἣν Λεςβόθεν ἦγε.

Ἀτρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
κεῖνόϲ γ' οὐκ ἐθέλει ϲβέϲϲαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεοϲ, ϲὲ δ' ἀναίνεται ἠδὲ ϲὰ δῶρα.
αὐτόν ϲε φράζεϲθαι ἐν Ἀργείοιϲιν ἄνωγεν,
ὅππωϲ κεν νῆάϲ τε ϲόῳϲ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν.
αὐτὸϲ δ' ἠπείληϲεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίϲϲαϲ.
καὶ δ' ἂν τοῖϲ ἄλλοιϲιν ἔφη παραμυθήϲαϲθαι
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆϲ· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺϲ
χεῖρα ἑὴν ὑπερέϲχε, τεθαρϲήκαϲι δὲ λαοί.
ὣϲ ἔφατ'· εἰϲὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
Αἴαϲ καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὣϲ γὰρ ἀνώγει,
ὄφρά οἱ ἐν νήεϲϲι φίλην ἐϲ πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃϲιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξει.
    ὣϲ ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ
μῦθον ἀγαϲϲάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶϲ ἀγόρευϲε.
δὴν δ' ἄνεῳ ἦϲαν τετιηότεϲ υἷεϲ Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
    Ἀτρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

V. L. 678 οὐ θέλει G. ϲβέϲαι CDEGH. — 680 αὐτόν ϲε CDLS Apoll. de Synt. 138, 8: αὐτὸν ϲὲ AGH. — 681 ϲόῳϲ: ϲόῃϲ AH Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. A. ϲόηϲ CLS. ϲώιηιϲ D 1. man. ϲώηιϲ D 2. man. ϲόοιϲ Vrat. c. Mosc. 3. ϲώϲῃϲ G Mor. Barocc. — 682 φαινομένηφι ADL. φαινομένῃφι CEGH. — 683 ἐϋϲέλμουϲ CDEGH. ἐλξέμεν L. — 685 δήεται DH. — 686 γὰρ ἔθεν CDGHL. — 688 ὡϲ A. γρ. εἶϲι C man. rec. οἶδε A. εἰϲὶ δὲ οἵδε Lips. — 689 κήρυκεϲ H. — 690 φοίνιξ D. παρελέξατο G. ὡϲ A. — 691 ὄφρά οἱ ACDHL. ὄφρα οἱ G. — 692 οὔτι μὴν D. μὶν G. — 693 ὡϲ A. οἳ δ' L. οἶδ' CG. — 694 ἀγόρευϲε AH. ἀγόρευϲεν DEL. ἀγόρευε C Harl. Vrat. A. ἀπέειπε G Cant. Barocc. Mor. ἀπόειπεν S. — 695 ἄνεῳ AEGLS Et. Mg. 266, 9.

A. c. 680 αὐτόν ϲε Herodianus cum Apollonio: αὐτὸν ϲὲ Ptolemaeus Ascalonita. — 681 Ἀρίϲταρχοϲ ϲοῷϲ καὶ ϲαῷϲ Didymus, conf. Herod. ad I 393. — 688–692 ἀθετοῦνται Aristonicus. τούτουϲ τοὺϲ ϲτίχουϲ Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτει, Ζηνόδοτοϲ τὸν αὔριον (692) μόνον Didymus. — 694 Ζηνόδοτοϲ μὲν οὐ γράφει, Ἀρίϲταρχοϲ δὲ ἀθετεῖ Schol. A. Ζηνόδοτοϲ δὲ τὸν ϲτίχον οὐκ ἔγραφεν, Ἀριϲτοφάνηϲ δὲ ἠθέτει Didymus. ἀγαϲϲάμενοι: γράφεται καὶ φραϲϲάμενοι, conf. Schol. Θ 29. — 698 μή: διὰ τοῦ δ οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μηδ' ὄφελεϲ Didymus.

μὴ ὄφελες λίϲϲεϲθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
μυρία δῶρα διδούϲ· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐϲτὶ καὶ ἄλλωϲ·
νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃϲιν ἐνῆκαϲ.
ἀλλ' ἦ τοι κεῖνον μὲν ἐάϲομεν, ἤ κεν ἴῃϲιν,
ἤ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήϲεται, ὁππότε κέν μιν
θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἀνώγῃ καὶ θεὸϲ ὄρϲῃ.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ·
νῦν μὲν κοιμήϲαϲθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
ϲίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένοϲ ἐϲτὶ καὶ ἀλκή·
αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλοϲ ἠώϲ,
καρπαλίμωϲ πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππουϲ
ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸϲ ἐνὶ πρώτοιϲι μάχεϲθαι.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἐπήνηϲαν βαϲιλῆεϲ,
μῦθον ἀγαϲϲάμενοι Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ ϲπείϲαντεϲ ἔβαν κλιϲίην δὲ ἕκαϲτοϲ,
ἔνθα δὲ κοιμήϲαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΙΛΙΑΔΟϹ Κ.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυϲὶν ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

V. L. 698 μὴ ὄφελεϲ AEHLS Schol. Aristoph. Nub. 41. Schol. Eurip. Med. 1. Et. Mg. 586, 18. Et. Gud. 390, 18. Zonar. Lex. 1490. Schol. Ι 63, Π 25, 74, 76. Apoll. Lex. 7, 17. Cram. An. Ox. II, 431, 5. μὴ ὤφελεϲ D Eust. 1046, 17. μὴ δ' ὄφελεϲ C. μηδ' ὄφελεϲ G. ἀμύμονα Πηλείωνα: ἀμύμονοϲ Αἰακίδαο Schol. Aristoph. Nub. 41. — 699 ὁ δ' D. ὅδ' GHL. ἄλλωϲ: γρ. καὶ αὔτωϲ A. — 703 ἐνι D. ϲτήθεϲϲιν ἀνώγῃ: ἀνώγει Townl. Vrat. c. Mosc. 3. ϲτήθεϲϲιν ὀρίνῃ E. ϲτήθεϲϲι κελεύοι L. — 704 ἐγὼ CD GHLS et Heynii omnes. — 707 ῥοδοδάκτυλοϲ A. ἠώϲ D. — 708 προ AD. — 709 ἐνι AD. ἐν C. — 710 ὡϲ A. οἵδ' CGHL. ἐπήνηϲαν ACEL Harl. Vrat. b. ἐπήνεϲαν DGHS. — 712 κλιϲίην δὲ D. κλιϲίηνδ' E. κλιϲίηθεν C et man. rec. γρ. κλιϲίηνδε. — 713 ἔνθαδε D. ἐνθάδε G.

A. c. 700 ἐνῆκαϲ: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ᾱ ἀνῆκαϲ Didymus.

V. L. 1 ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρεϲ [ἱπποκορυϲταί] Aristoteles Poet. 25. παναχαιῶν A.

A. c. Φαϲὶ τὴν ῥαψῳδίαν ὑφ' Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ εἶναι μέροϲ Ἰλιάδοϲ, ὑπὸ δὲ Πειϲιϲτράτου τετάχθαι εἰϲ τὴν ποίηϲιν Schol. V. φαϲὶ δὲ οἱ παλαιοὶ τὴν ῥαψῳδίαν ταύτην ὑφ' Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ ἐγκαταλεγῆναι τοῖϲ μέρεϲι τῆϲ Ἰλιάδοϲ, ὑπὸ δὲ Πειϲιϲτράτου τετάχθαι εἰϲ τὴν ποίηϲιν Eust. 785, 41. conf. H. T. 12. — 1 ἄλλοι: ὦλλοι Zenodotus, conf. ad B 1.

ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠυκόμοιο,
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὣς πυκίν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐν κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
ἦ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειε,
θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
ὑψόθ' ἐόντι Διί, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλήιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος,
αἴθωνος μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος.
ὣς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῷ

V. l. 5 ὅταν CEGL Schol. Λ 4. ἀστράπτει Schol. Λ 4. ἥρας H. — 7 ὅτε πέρ τε χιών: πολλὰς δὲ χιὼν Schol. Aristoph. Nub. 261. — 8 πόθι A. — 9 ὡς A. ἐνὶ L. ἀνεστενάχιζ' ACDGHLS Cant. Harl. Mor. Townl. Vrat. b. Rhet. Gr. III, 106, 22: ἀνεστονάχιζ' E. — 10 νεόθεν C 1. man. κραδίας G. — 11 ἀθρήσειε CDEHL. — 12 θαύμαζε G Schol. K 408. τὰ καίοντ' Cant. — 13 συρίγγων θ' ὅμαδον Aristot. Poet. 25. ἐνοπῆς, ὁμάδου τ' Max. Tyr. Diss. I, 3. ἐνοπῇ id. XXVIII, 2. — 14 νῆας τ' ἀπίδοι D. τ' εἴδοι L. — 15 πολλὰς δ' Vrat. b. — 17 ἦδε A. κατα D. — 18 ἔπι D. ἐπὶ ACGHL. — 19 συν S. συμμῆτιν CDHL Townl. ἀμείνονα C et man. rec. γρ. ἀμύμονα. τεκτῆναιτο C. — 20 ἀλεξίκακος A. πᾶσι DG. — 21 δ' ἔντυνε L. περι A. — 22 ὑπὸ ACDGH Barocc. Mor. Harl. ὑπαὶ ELS. ἐδύσατο Cant. πέδηλα G. πέδιλλα L. — 23 ἀμφι D. ἐέσσατο CDH. ἕσσατο GLS Barocc. — 25 ὡς A. ὡςαύτως H. αὔτως C ex corr. EGL Schol. K 10. αὐτῷ: αὖ, τῶι A. αὖ τῷ G.

A. c. 10 τρομέοντο: Zenodotus φοβέοντο, conf. Ariston. ad K 25. — 18 Pamphilus ἔπι: ἐπὶ Ptolem. Ascalonita. — 19 σὺν μῆτιν: εἰσὶν οἳ ἀνέγνωσαν καθ' ἓν μέρος λόγου (συμμῆτιν), ὡς εὔμητιν, κακῶς Schol. A. — 25 αὐτῷ Tyrannio: αὖ τῷ Ptolem. Ascalonita, Herodiano utrumque probante.

ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
νηὶ πάρα πρυμνῇ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών.
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
τίφθ' οὕτως ἠθεῖε κορύσσεαι; ἦ τιν' ἑταίρων
ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω μὴ οὔ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν
νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
κερδαλέης, ἥ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.
οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι,

V. l. 26 ἐφίζανεν L. ἔπιπτεν Schol. A 194, Ξ 304. — 27 δή ἔθεν A. πουλλὴν ἐφυγρὴν G. πολλὴν C 1. man. (?) D. — 29 κάλυψε ACDEGH. — 30 κεφαλῆφιν ACEGH. — 31 θείκατο G. — 33 ἄνασσε G. ὡς AD. — 34 τιθείμενον G. τιθέμενον Mor. — 35 παρα A. παρὰ CDEGHL. — 37 ἤ G. ἤ τίν' DL. — 38 ὀτρυνέεις: ὀτρύνεις ACDGHLS. τρῴεσσιν L. ἐπίσκοπον τρώεσσιν D. — 39 οὔ τίς E: ceteri οὔτις. μήποτε οὔτις Eust. 798, 60. — 40 ἀνδράσι δυσμενέεσσι D. — 41 μάλα τοι H. μάλα κεν E. μάλα ἂν Eust. 798, 61. ἔσται: εἴη DE bis Eust. 798, 61. ἔσται (ειη) A et in marg. γρ. ἔστιν. — 43 διοτροφὲς GH. — 44 ἥ τίς κεν A. εἴ τίς κεν Schol. I 393. ἐρύσεται E Schol. I 393. — 46 ἐπιφρένα θῆκ D. — 48 τόσσα δὲ H. ἐπ' ἤματι ACDEHL: ἐν ἤματι GS Cant. Lips. Mor. Vrat. A. Mosc. 3.

A. c. 32 οὕτως ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ν̄ ἀνστήσων Didymus, conf. H. T. 394. — 38 διήρηκεν ἀρίσταρχος ὀτρυνέεις Didymus. Aristarchus ἐπίσκοπον (ὡς κατάσκοπον): Nicias ἔπι σκοπόν. alii ἐπισκοπόν. — 41 ὁ Ἰξίων ἐστί γράφει Schol. V. δημήτριος ἰξίων ἐν ἄλλῳ θρασυκαρδ Schol. A. — 46 θῆχ': ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων εἶχ' ἱεροῖσιν Didymus. — 48 ἀρίσταρχος ενήματι Didymus.

ὅcc' Ἕκτωρ ἔρρεξε διίφιλος υἷας Ἀχαιῶν,
αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
ἔργα δ' ἔρεξ', ὅςα φημὶ μεληςέμεν Ἀργείοιςι
δηθά τε καὶ δολιχόν· τόςα γὰρ κακὰ μήςατ' Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεccον
ῥίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέςτορα δῖον
εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνςτήμεναι, αἴ κ' ἐθέλῃςιν
ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
κείνῳ γάρ κε μάλιςτα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
ςημαίνει φυλάκεςςι καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖςιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιςτα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
αὖθι μένω μετὰ τοῖςι δεδεγμένος εἰς ὅ κεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετὰ ς' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
τὸν δ' αὖτε προςέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ ςτρατόν εἰςι κέλευθοι.
φθέγγεο δ' ᾗ κεν ἴῃςθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαςτον,

V. L. 49 ἔρεξε DG. διΐ φίλος ACDEGHL. — 50 αὔτως EGH Schol. K 167. αὔτως A. φίλος υἱὸς G Barocc. — 51 ὅςςα G. ἀργείοιςι ACD. — 52 κακὰ μητίςατ' L. — 53 Αἴαντε E. αἴαντα G ex corr. cum ceteris. — 54 παρὰ DGL Barocc. ἐπὶ ACHS. ἐπινέςτορα A. — 55 αἴ κ' ἐθέλῃςιν EGLS. αἴ κε θέλῃςιν C. αἴ κε πίθηται ADH. γρ. αἴ κ' ἐθέλῃςι A. — 56 ἢ δ' D. — 57 κείνου ACDL: κείνῳ GH Heynius, qui κείνου in textu habet, κείνῳ non commemorat. πιθοίατο: π^{ï}ῦθοίατο H, conf. Wolf. Proleg. 34. — 59 τοῖςι CDEG. γὰρ ἐτράπομέν γε G. — 61 γάρ τοι^{μοι} H. μύθῳ^{ον} S. — 62 μετα AD. παρὰ S Cant. — 63 μετὰ ς' DG: μετά ς' AC EHL. αὖθις G. ἐπὴν αὐτοῖς G Mor. εὖ omitt. C in quo add. man. rec. αὖ. ἐπιτείλλω G. ἐπιτέλλω Barocc. — 65 ἀμβροτάξομεν H. ἀβροτάζομεν Schol. Apoll. Rhod. I, 1355. ἀλλήλοιςιν GL. — 66 ἐρχόμενοι G, conf. E ἐρχομένω ἤγουν ἐρχόμενοι. ςτρατὸν εἰςὶ CDL. — 67 ἤ κε L. ἐγρηγόρθαι G. ἐγρήγορθε L. τὸ ἐγρήγορθαι τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων προπαροξύνουςιν ὡς Αἰολικόν Eust. 790, 2. ἄνοχθϊ C.

A. c. 51, 52 ἀθετοῦνται Aristonicus. καὶ Ἀριςτοφάνης προηθέτει Didymus. — 53 ἀρίςταρχος δυϊκῶς αἴαντε Didymus. ὁ δὲ Τήλεφος λέγει κακῶς εἰρηκέναι τὸν Δίθυμον Schol. A. — 54 ἀρίςταρχος παρὰ νῆας Didymus. — 65 τὸ δὲ ἀβροτάξομεν ψιλωτέον Herodianus. — 67 ἐγρήγορθαι Herodianus, conf. Eust. 790, 5. Et. Mg. 312, 40. Cram. An. Par. III, 79, 4 et 9. Cram. An. Ox. IV, 421, 32. ἄνωχθι Herodianus.

πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας.
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
ἀσπὶς καὶ δύο δοῦρε φαεινή τε τρυφάλεια.
πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρείδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος ἤ τιν' ἑταίρων;
φθέγγεο, μὴ δ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσεαι Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὅ κ' ἀυτμὴ
ἐν στήθεσσι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

V. l. 69 μὴ δὲ CDGHL. — 70 ἄμμι ACDGL: vulgo ἄμμιν. ἡμῖν E bis, idem 791, 44. — 71 ἐπι ADGHLS. ἐπὶ CE. γεινομένοισιν ACE: γινομένοισιν DGS. γιγνομένοισιν HL. — 72 ἀπέπεμψεν L Lips. — 73 ὁ CD GHL. — 74 τόν ῥ' Cant. εὗρε G. — 75 ἐνι AD. ἐνὶ CEHL. πὰρ δὲ G. παρ δ' S. ποικίλ' ἔκειτο ADEGH: ποικίλα κεῖτο CLS Cant. Harl. Vrat. b. 1. man. — 76 δοῦρα S Cant. τριφάλεια L. — 77 παρ D. παναίολος A. — 78 ζώνυθ' D Lips. Townl. ζώνυτο E. εἰς EH. θωρήσοιτο D. — 79 οὔ μιν Townl. Schol. A 250. ἐπέτρεπε CEL Schol. A 250. ἐπέτραπε A. ἐπέτραπε DGHS Mor. Harl. Vrat. b. Schol. Λ 636. — 80 ἂρ GL. ἀρ A. — 81 ἐξερέεινεν L. — 82 οὕτως Vrat. A. ἀνα AD. ἔρχεται DGL Mor. — 83 ὅτέ θ' L. ὅτε γ' G. εὕδουσιν DH. — 84 οὐρίων C 1. man. — 85 μὴ δ' ACDGHL. τίπτε σε χρειώ G. τίπτε δὲ χρειώ L. — 86 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Vrat. b. suprascr. — 88 γνώσεαι ACDGHS Cant. Barocc. Mor. Harl. Vrat. b. pro var. lect. c. A. Mosc. 1. Apoll. de Pron. 31 A; de Synt. 73, 5. εἴσεαι EL, addito in E τουτέστι γνώσεαι, quod si minus bene esset firmatum, non dubitarem glossema dicere, conf. Hesych. II, 34 εἴσεαι: γνώσῃ. περι D. πέρι EGL. — 89 ἐνέεικε H. — 90 στήθεσι G.

A. c. 71 γεινομένοισιν, conf. Χ 477, Ψ 79, Ω 128, 210, δ 208, η 198. — 79 ἀρίσταρχος ἐπέτρεπε Didymus. — 84 ἀθετεῖται Aristonicus.

πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμαςι νήδυμος ὕπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρῴςκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ cέ γ' ὕπνος ἱκάνει,
δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήςωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυςμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήςωςι μάχεσθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν' Ἀγάμεμνον,
οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλά μιν οἴω
κήδεςι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἠμὲν Τυδείδην δουρὶ κλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
ἀλλ' εἴ τις καὶ τοῦσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.

V. l. 91 ὄμμαςι, νήδυμος A. — 93 πέρὶ δείδια A. πέρι δείδια CE bis GHLS Athenaeus XV, 688. περιδείδια D. — 94 ἀλαλύκτημαι A. ἀλύκτημαι GH 1. man. L. — 95 ἐκθρώισκει A. ὑπο ADL. ὕπο E Athen. XV, 688. — 96 εἴ τοι G. οὐδέ cε γ' L. — 97 εἰc ADGH. καταβήομεν A. μεταβείομεν Townl. εἴδωμεν D. — 98 ἀδηκότες A. ἀδδηκότες ES Schol. μ 281. — 99 κοιμήςονται S Cant. Mosc. 3. ἐπιπάγχυ ADGHL Mor. — 100 εἴαται C. ἴcμεν L. — 104 οὔ θην: οὐ δὴ E. μητιέτα L. — 105 ἐκτελέcει DS. που νῦν CDE 791, 54 GHS Mor. Harl. Cant. Mosc. 3. ἔλπεται GH 1. man. Mor. Harl. Cant. Mosc. 3. νυν ἐέλπεται (δ supra π) A. νυν ἐέλπεται E 792, 15 L Schol. Φ 428. ὀΐω CDGHL. — 106 ἀχῖλεὺc C. — 107 μεταστρέφη L. — 108 ποτι AD. προτὶ CL. — 109 δουρὶ κλυτὸν A. ὀδυσσῆα D. — 111 ἀλλ' ἄγε τις E 792, 45. τοῦcδε A. καλέcειε D. — 112 τ' omitt. L. — 113 ἑκαστάτωι A. καὶ οὐ μάλ' L.

A. c. 93 περιδείδια: πιθανώτερόν πώς ἐστιν ἀναστρέφειν· δύναται δὲ καὶ τὸ ἕτερον Herodianus, conf. H. T. 338 sq. — 95 ἐκ θρώσκει Nicias et ὕπο. — 97 καταβείομεν, conf. H. U. 151. — 98 ἀδηκότες Aristarchus, conf. H. T. 179. ἠδὲ καί: ἠδέι Zenodotus. — 111 τοῦcδε, non τούcδε, veteres.

ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέcω, εἴ πέρ μοι νεμεcήcεαι, οὐδ' ἐπικεύcω,
ὡc εὕδει, coὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεcθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάνταc ἀριcτῆαc πονέεcθαι
λιccόμενοc· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτόc.
τὸν δ' αὖτε προcέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν cε καὶ αἰτιάαcθαι ἄνωγα·
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεcθαι,
οὔτ' ὄκνῳ εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃcι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰcορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενοc ὁρμήν.
νῦν δ' ἐμέο πρότεροc μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέcτη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓc cὺ μεταλλᾷc.
ἀλλ' ἴομεν· κείνουc δὲ κιχηcόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεcc', ἵνα γάρ cφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεcθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοc ἱππότα Νέcτωρ·
οὕτωc οὔ τίc οἱ νεμεcήcεται οὐδ' ἀπιθήcει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
ὣc εἰπὼν ἔνδυνε περὶ cτήθεccι χιτῶνα,
ποccὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖcιν ἐδήcατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήcατο φοινικόεccαν,
διπλῆν, ἐκταδίην, οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχοc ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆαc Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυcῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,

V. L. 115 νεικέω H. εἴ πέρ μοι ACDE. νεμεcήcεαι: νεμεcήcεται G Mor. γρ. νεμεcήcεται A. — 116 ἐπέτρεψε G. — 118 ἀνεκτή C et man. rec. γρ. καὶ ἀνεκτόc, conf. Λ 610. — 120 αἰτιάcαcθαι Barocc. — 121 μεθίει ACDEGHL, conf. Eust. 793, 40. — 124 μάλ': μέγ' Et. Mg. 574, 31. — 126 δὴ κιχηcομεθα D. προ A. — 127 ἠγερέεcθαι ACDEGHLS Apoll. Lex. 91, 11. Et. Mg. 471, 8. Et. Gud. 278, 52. Cram. An. Par. III, 374, 12. — 129 οὔτίc, οἱ A. οὔτίc οἱ DH. οὔτιc τοι L. οὔτῖc coι C et man. rec. γρ. οἱ. οὔτιc coι Townl. — 131 ἐνέδυνε S. ἔδυνε L. cτήθεcι G. — 132 ὑπο A. ὑπαὶ LS. ὑπὸ C et man. rec. γρ. αι. ἐδύcατο H Cant. πέδηλα G. πέδιλλα L. — 133 ἀμφι A. — 134 ἐπενήνετο L. — 136 χαλκοχιτώνων A. — 137 ἔπειθ' C. ὀδυccῆα G.

A. c. 115 εἴ περ Aristarchus: alii εἰ καί. — 124 ὁ Ἰξίων μέγ' ἐπέγρετο, καὶ μήποτε ἡ Ἀριcτάρχειοc οὕτωc εἶχεν Didymus. — 127 cφιν: μιν Zenodotus. διὰ τοῦ θ αἱ ἀριcτάρχου ἠγερέθεcθαι (Cod. ἠγερεcθαι). — 129 ἔξω τοῦ τ οὔτιc, οἱ Didymus. — 130 διὰ τοῦ ε ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει Schol. A. — 134 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita οὖλη: οὐλὴ Nicias.

ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε·
τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεσθαι.
ὣς φάθ', ὁ δὲ κλισίην δὲ κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
εὗδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
λὰξ ποδὶ κινήσας, ὤτρυνέ τε νείκεσέ τ' ἄντην·
ἔγρεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
οὐκ ἀίεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρῳσμῷ πεδίοιο

V. l. 139 περι D. — 140 καὶ σφέας GL. ἔειπε ACDGH. — 141 οὕτω ἐπὶ A. οὕτως ἐπὶ DH Vrat. b. 2. man. γρ. κατανῆας A. κατὰ νῆα κατὰ Lips. ἀλᾶσθαι G. ἀλάασθε L, omisso οἶοι. — 142 διαμβροσίην D. γρ. καὶ ὀρφναίην A. ὅ, τι[ε] S. ἥκει L. ἵκοι Barocc. Mor. — 145 Ἀχαιοῖς Zonar. Lex. 385. — 146 ἕπε' Townl., ceteri ἕπευ. ἐπεγείρομεν L. ἐπέοικε ACD HL. ἐπέεικε G. ὃν ἐπέοικε E. — 148 ὥς A. ἔφαθ' G. ὁ δὲ C. κλισίην δε A. κλισίην γε D. — 150 * δὲ κίχανον: libri δ' ἐκίχανον. — 151 ἀμφι D. — 152 κρασὶ G. σφι D. — 154 ὥς τ' ἀστεροπὴ DS Cant. ὡς ἀστεροπὴ L, conf. Λ 66, 184. διὸς πατρὸς D. — 155 εὗδεν ὑπὸ[αι] δ' L. ῥινὸς Schol. ε 426; Λ 731. — 156 ὕπο AD. ἐπὶ Schol. ε 281. τάπις G. — 157 πὰρ στὰς AG Mor. παραστὰς DL. — 158 ὄτρυνέ L. — 159 ἔγρεο CELS: ὄρσεο ADGH Vrat. b. Eust. 519, 32 διὸ καὶ ὁ Νέστωρ τῷ Διομήδει κειμένῳ που φησίν· „ἔγρεο μή τίς τοι (καθ)εύδοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ", quem versum laudat Diog. Laert. VI, 2, 6 (μήτις σοι εὕδοντι κτλ.), conf. Θ 95. — 160 τρῷες L.

A. c. 146 ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ῡ ἀλλ' ἕπε' ὄφρα Didymus. — 153 σαυρωτῆρος: σαυρωτῆρας Aristophanes. — 158 asteriscus: κακῶς ο 45. — 159 διχῶς ἀρίσταρχος ἔγρεο καὶ ὄρσεο Didymus. — 160 θρῳσμῷ Apollonius Archibii: θρωσμῷ χωρὶς τοῦ ἰῶτα Didymus, conf. H. U. 217.

εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
ὣς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σχέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔ ποτε λήγεις.
οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοί,
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν
ἄνστησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος, εἴ μ' ἐλεαίρεις.
ὣς φάθ', ὃ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.
ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην

V. l. 161 εἵαται ACH. εἷατ' D. δ' ἔτι: δέ τι CDG. δέ τις Vrat. c. Mosc. 3. δέ τε E Vrat. b. ἐρύκοι Harl. Vrat. c. — 162 ὡς A. ἔφαθ' ὅδ' G. δ δ' CL. ὕπνου E. μάλα σφοδρῶς C. ἀνόρουσε ACDGL. ἀνόρουε H. — 163 προσηῦδα D. — 164 σχέτλιος ἐσσὶ CL Et. Mg. 740, 30. — 166 βασιλείων D. — 167 πάντη AE: ceteri πάντῃ. ἀμήχανος ἐσσὶ GL Et. Gud. 602, 3. — 168 αὖτε προσέειπε: ἐν ἄλλῳ ἠμείβετ' ἔπειτα A. — 169 πάντα γέρων Barocc. κατα A. ἔειπας CG. — 170 εἰσὶ DEG 1. man. H. δὲ: καὶ D. — 176 γὰρ ἐσσὶ DG. εἴ με ἐλείρεις G. — 177 ὡς A. ἔφαθ' ὅδ' G. ὃ δ' CDL. ὤμοισιν C. ἑέσσατο CDHL. ἑέσατο G Barocc. — 180 οἵδ' CGL. ἐναγρομένοισιν E. ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν ADHLS Cant. Harl. Vrat. A. ἀγρομένοισι γένοντο CG. — 182 εἵατο D. — 183 περι A. δυσωρήσονται A. δυσωρήσονται CDEGLS Et. Mg. 292, 50. — 184 ὥστε D.

A. c. 161 δ' ἔτι: ἀρίσταρχος ὀλίγος δέ τε. γρ. δὲ καὶ ὀλίγος δ' ἀπο χῶρος ἐέργει Didymus. — 169 φίλος: τέκος Aristophanes. — 176 οὕτως διὰ τοῦ ν ἄνστησον αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 183 δυσωρήσωσιν ex Apoll. Lex. 60, 26 receperunt viri docti.

ἔρχηται δι' ὄρεϲφι· πολὺϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ ἐπ' αὐτῷ
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπό τέ ϲφιϲιν ὕπνοϲ ὄλωλεν·
ὣϲ τῶν νήδυμοϲ ὕπνοϲ ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει
νύκτα φυλαϲϲομένοιϲι κακήν· πεδίον δὲ γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀίοιεν ἰόντων.
τοὺϲ δ' ὁ γέρων γήθηϲεν ἰδὼν θάρϲυνέ τε μύθῳ
[καί ϲφεαϲ φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα]·
οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάϲϲετε· μηδέ τιν' ὕπνοϲ
αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυϲμενέεϲϲιν.
ὣϲ εἰπὼν τάφροιο διέϲϲυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἀργείων βαϲιλῆεϲ, ὅϲοι κεκλήατο βουλήν.
τοῖϲ δ' ἅμα Μηριόνηϲ καὶ Νέϲτοροϲ ἀγλαὸϲ υἱὸϲ
ἤιϲαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον ϲυμμητιάαϲθαι.
τάφρον δ' ἐκδιαβάντεϲ ὀρυκτὴν ἑδριόωντο
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶροϲ
πιπτόντων, ὅθεν αὖτιϲ ἀπετράπετ' ὄβριμοϲ Ἕκτωρ
ὀλλὺϲ Ἀργείουϲ, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοιϲι πίφαυϲκον.
τοῖϲι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τιϲ ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶαϲ μεγαθύμουϲ
ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηίων ἕλοι ἐϲχατόωντα,
ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεϲϲι πύθοιτο,
ἅϲϲά τε μητιόωϲι μετὰ ϲφίϲιν, ἢ μεμάαϲιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυϲὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ

V. l. 185 ἔρχεται D. διόρεϲφιν D. ὀρυγμαδὸϲ CGH. ἐπαυτῶι A. ὑπ' αὐτῶι D. ὀρώρει ὑπ' αὐτοῦ H. — 186 ἀπο A. τε ϲφίϲιν GL. τέ ϲφϊν CD. ὀλώλει Bekk. Anecd. 1146. — 187 ὡϲ A. τῶν, νήδυμοϲ G. ἀπο D. βλεφάρων G. ὄλωλε Eust. 1073, 58. — 188 φυλαϲϲομένοιϲι: φυλαϲϲομένων γε G. πεδίον δὲ A. πεδίον γὰρ DGH. — 189 τέτραφθ' Lips. Townl. ἐπι D. τρψων L. — 191 omitt. AD in t. L Harl. Townl.: habent CD 2. man. in marg. GHS. καὶ ϲφέαϲ G. — 192 μὴ δέ CHL. — 196 τοῖϲι δ' D. — 197 ϲυμμητιάαϲθαι A. — 200 αὖθιϲ CH. ἐπετράπετ' C. ὄμβριμοϲ CGH Mor. Barocc. — 201 περι ACD. — 202 ἀλλήλοιϲιν ἐπίφαυϲκον L. πίφαϲκον G. πέφαϲκον H. — 203 δὲ μύθων ἦρχε: ἐν ἄλλῳ δὲ καὶ μετέειπε A. — 204 πεπίθοι G. αὐτῶ L. — 205 μετα A. τρῶαϲ L. — 206 εἴη τινά που H. — 207 εἴ τινά Harl. Cant. Townl. Et. Mg. 791, 39. φήμην CGH 1. man. Vrat. b. c. γρ. φήμην Townl. ἐνι AD. τρώεϲϲι L. — 208 ἅϲϲά τε ACDGH. μετα D. — 209 παρα A. πόλιν δὲ A.

A. c. 187 νήδυμοϲ Aristarchus ϲὺν τῷ ν̄. — 208—210 asterisci: κακῶϲ 409—411.

ἂψ ἀναχωρήϲουϲιν, ἐπεὶ δαμάϲαντό γ' Ἀχαιούϲ.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο καὶ ἂψ εἰϲ ἡμέαϲ ἔλθοι
ἀϲκηθήϲ· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέοϲ εἴη
πάνταϲ ἐπ' ἀνθρώπουϲ, καί οἱ δόϲιϲ ἔϲϲεται ἐϲθλή.
ὅϲϲοι γὰρ νήεϲϲιν ἐπικρατέουϲιν ἄριϲτοι,
τῶν πάντων οἱ ἕκαϲτοϲ ὄιν δώϲουϲι μέλαιναν,
θῆλυν ὑπόρηνον· τῇ μὲν κτέραϲ οὐδὲν ὁμοῖον,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃϲι καὶ εἰλαπίνῃϲι παρέϲται.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ·
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
Νέϲτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
ἀνδρῶν δυϲμενέων δῦναι ϲτρατὸν ἐγγὺϲ ἐόντων,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τίϲ μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλοϲ,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρϲαλεώτερον ἔϲται.
ϲύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόηϲεν,
ὅππωϲ κέρδοϲ ἔῃ· μοῦνοϲ δ' εἴ πέρ τε νοήϲῃ,
ἀλλά τε οἱ βράϲϲων τε νόοϲ, λεπτὴ δέ τε μῆτιϲ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεϲθαι.
ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντεϲ Ἄρηοϲ,
ἤθελε Μηριόνηϲ, μάλα δ' ἤθελε Νέϲτοροϲ υἱόϲ,
ἤθελε δ' Ἀτρείδηϲ δουρὶ κλειτὸϲ Μενέλαοϲ,
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυϲεὺϲ καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεϲὶ θυμὸϲ ἐτόλμα.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τυδείδη Διόμηδεϲ, ἐμῷ κεχαριϲμένε θυμῷ,

V. l. 210 γ' omitt. G. — 211 ταῦτά κε CDE. ταῦτά τε (κ superscr.) A. ταῦτά τε Ambr. GHL (τὲ) Cant. Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. in litura. — 212 ЄΙΗΙ Ambros. — 217 δ' omitt. E. — 218 ὥϲ A. οἵδ' GL. — 221 δύναι H. ἐόντων CDEGH Harl. Vrat. b. ἐόντων (α superscr.) AS. ἐόντα L. — 222 τρώων CL. εἴ τιϲ μοι CGHL. — 223 θαρϲαλεώτεροϲ ἐϲτὶν L. ἔϲτι Barocc. Mor. — 224 ϲὺν δὲ Schol. Γ 211. ἐρχομένω (ν superscr.) G. καί τοι L. ὃ ACDGHL. — 225 κέρδιον εἴη G Mor. εἴη DL. εἴ πέρ τε ACEH. εἴπέρ τι L. εἴπερ τὶ G. νοήϲει C. νοήϲοι L. — 226 τε omitt. L. — 227 ὥϲ A. οἵδ' CGHL. ordo in G est 227, 229, 230, 228, 231. — 228 θεράποντε GL. — 230 omitt. S Mosc. 3. δουρὶ κλειτὸϲ (υ superscr.) A. δουρικλυτὸϲ CG. δουρυκλυτὸϲ DG. ceteri δουρικλειτὸϲ. — 231 ὀδυϲϲεὺϲ DEGS. καταδῦναι: δῦναι S. — 232 τρώων L. ἀεὶ GL. γὰρ ἐνὶ S. — 233 καὶ omitt. HS.

A. c. 216 ὑπόῤῥηνον δὲ γράφει διὰ τοῦ ἑτέρου ρ̄ Schol V. — 224 ἐρχομένω Aristarchus: alii ἐρχομένων.

τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήϲεαι, ὅν κ' ἐθέληϲθα,
φαινομένων τὸν ἄριϲτον, ἐπεὶ μεμάαϲί γε πολλοί.
μὴ δὲ ϲύ γ' αἰδόμενοϲ ϲῇϲι φρεϲὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, ϲὺ δὲ χείρον' ὀπάϲϲεαι αἰδοῖ εἴκων,
ἐϲ γενεὴν ὁρόων, μὴ δ' εἰ βαϲιλεύτερόϲ ἐϲτιν.
ὣϲ ἔφατ', ἔδειϲεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
τοῖϲ δ' αὖτιϲ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέϲθαι,
πῶϲ ἂν ἔπειτ' Ὀδυϲῆοϲ ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὗ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
ἐν πάντεϲϲι πόνοιϲι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰϲ Ἀθήνη.
τούτου γ' ἑϲπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸϲ αἰθομένοιο
ἄμφω νοϲτήϲαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆϲαι.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε πολύτλαϲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε μήτέ τι νείκει·
εἰδόϲι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοιϲ ἀγορεύειϲ.
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώϲ,
ἄϲτρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῴχωκεν δὲ πλέων νὺξ

V. L. 235 τὸν: τῶν HS Cant. γρ. τῶν C man. rec. — 236 γε πάντεϲ H. — 237 μὴ δὲ ACDGHL. — 238 ὀπάζεαι H, ϲ man. rec. — 239 μὴ δ' CDGHL. βαϲιλεύτατόϲ H Mor. Barocc. ἐϲτιν: εἴη L. — 240 ὡϲ A. ἔδδειϲε E bis. — 241 τοῖϲι δ' D. αὖθιϲ C. προϲέειπε L. — 242 ἔμ' αὐτὸν Townl., ceteri κελεύετέ μ' αὐτὸν cum Apollon. de Pron. 57 C. — 243 ὀδυϲϲῆοϲ DGH. — 244 περὶ ACD Schol. B 831: πέρι EGHL. μέν γε πρόφρων G. — 246 τοῦδ' G 1. man. τούτου 2. man. omisso γ'. — 247 περίοιδε A. περίειδε G. — 249 μή τάρ με D. αἴνεαι D. μήτέ τι ACDHL Apoll. de Synt. 296, 16. Schol. Θ 4. μή τε γε νείκει G. — 250 γὰρ τοιαῦτα H. ἀγορεύοιϲ H. — 251 εἴομεν G. ἄνυται G. — 252 παρῴχηκεν ACEH Hesychius I, 306. Schol. α 58. Aristoteles Poet. 25. παρῴχηκε DGL Schol. I 71. Bekk. Anecd. 1249. Cram. Epim. 375, 12. Rhet. Gr. III, 103, 1. πλέων DE 802, 7 G 2. man. HL Aristot. Poet. 25. Schol. α 58: πλέω AC E 802, 20 G 1. man. S Cant. Lips. Mor. Harl. Vrat. b. 1. man. Hesych. III, 344. Schol. I 71. Cram. Epim. 375, 12. πλέον Porphyrius, Rhet. Gr. III, 103, 1. πλεονύξ Bekk. Anecd. 1249. τὸ δὲ πλέω εἰ μὲν δίχα τοῦ ν γράφεται δηλοῖ ἂν ὡϲ ἡ νὺξ κατὰ πλέω μοῖραν τῶν δύο παρῆλθεν, εἰ δὲ μετὰ τοῦ ν̄ γράφεται, λέγει ἂν ὅτι παρῴχετο πλέων νὺξ τῶν δύο μοιρῶν.

A. c. *240 ἀθετεῖται Aristonicus. οὐδὲ ἐν τῇ Ζηνοδότου δὲ ἦν Didymus. — 242 κελεύετέ μ' Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus Il. Pros. I 680: κελεύετ' ἔμ' Alexio. — 246 γ' ἑϲπομένοιο Aristarchus: γε ϲπομένοιο Ptolem. Ascalonita. — 247 περίοιδε Aristarchus: alii περὶ vel πέρι οἶδε. — 252 ἀρίϲταρχοϲ παρῴιχωκεν Didymus. οὕτωϲ καὶ Δωρόθεοϲ ἐν τριακοϲτῷ πρώτῳ τῆϲ Ἀττικῆϲ λέξεωϲ ἀξιοῖ γράφειν, τὴν μὲν πρώτην διὰ τῆϲ οῑ διφθόγγου, τὴν δὲ δευτέραν διὰ τοῦ ω̄, παροίχωκεν, ἀποτεινόμενοϲ πολλὰ πρὸϲ Ἀριϲτόνικον καὶ Τρύφωνα

τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
ὣς εἰπόνθ' ὅπλοιϲιν ἔνι δεινοῖϲιν ἐδύτην.
Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμοϲ Θραϲυμήδηϲ
φάϲγανον ἄμφηκεϲ, τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο,
καὶ ϲάκοϲ· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνηϲ δ' Ὀδυϲῆι δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
καὶ ξίφοϲ· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
ῥινοῦ ποιητήν· πολέϲιν δ' ἔντοϲθεν ἱμᾶϲιν
ἐντέτατο ϲτερεῶϲ· ἔκτοϲθε δὲ λευκοὶ ὀδόντεϲ
ἀργιόδοντοϲ ὑὸϲ θαμέεϲ ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
εὖ καὶ ἐπιϲταμένωϲ· μέϲϲῃ δ' ἐνὶ πῖλοϲ ἀρήρει.
τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνοϲ Ἀμύντοροϲ Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκοϲ πυκινὸν δόμον ἀντιτορήϲαϲ·
Ϲκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμαϲ δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
αὐτὰρ ὃ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
δὴ τότ' Ὀδυϲϲῆοϲ πύκαϲεν κάρη ἀμφιτεθεῖϲα.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοιϲιν ἔνι δεινοῖϲιν ἐδύτην,

V. l. 253 δ' ἔτι: δέ τι L. δέ τοι H. — 254 ἐνι D. ἐνὶ EGH Eust. 1168, 62. — 255 ἔδωκε EG. — 256 ἄμφικεϲ G. νηῒ ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. olim vulgo νηυϲί. — 257 ἀμφι D. κεφαλῆφιν ACEG. ἔθηκε ACDEGH. — 258 ἄλοφον CDE bis GL Et. Mg. 175, 1.
λοφον
Apoll. Lex. 96, 23. ἄφαλον H. καταίτυξ DL. — 259 κάρην GH ex corr. man. rec. — 260 ὀδυϲϲῆϊ DG. — 261 ἀμφι DH. κεφαλῆφιν AEG. ἔθηκε ACDEGH. — 262 πόλεϲι EG. δ' ἔνδοθεν G. — 263 ἔκτοϲθεν G Vrat. b. c. — 264 ἀργειόδοντοϲ C 1. man. ἀγριόδοντοϲ G. — 265 μέϲη H. ἐνι DL. πῆλοϲ C. — 266 ῥα C. τὴν ἄρα τ' ἐξ Zonar. Lex. 687. — 268 ϲκανδείᾳ δ' G. τινὰ δὲ τῶν νεωτέρων ἀντιγράφων καὶ οὐ πάνυ ἀκριβῶν Ϲκανδείᾳ γράφουϲιν ἀντὶ τοῦ ἐν Ϲκανδείᾳ Eust. 804, 32. — 269 ξυνήϊον G. — 270 ὃ ACDGHL. — 271 πύκαϲε E. κάρην GH ex corr. man. rec. — 272 τῶι D. ἐνὶ ACGH. ἐνι D.

ἄλλωϲ γράφονταϲ, ἐπιδείξαϲ τὸ οἴχωκεν Ἰακόν· οὕτωϲ δὲ καὶ Ἀπολλώνιοϲ ὁ τεχνικὸϲ οἶδε τὴν γραφήν Herodianus. Variant libri inter οἴχωκε et ᾤχωκε Aeschyl. Pers. 13; Soph. Ai. 896; Herod. I, 189; IV, 127, 166; VIII, 72, 108, 126; de scriptura ᾤχηκα nihil est traditum.

A. c. 253 ἀθετεῖται Aristonicus. Ζηνόδοτοϲ οὐδὲ (Cod. δὲ) ἔγραφεν. Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτει Didymus. — 258 ἄλλοφον: Ἀρίϲταρχοϲ ἄλοφον Didymus. — 266 Ἐλεῶνοϲ: Ἑλεῶνοϲ Ptolem. Ascalonita. ἄλλοι δὲ γράφουϲιν ἐξ Ἑλεῶνοϲ Strabo IX, 439. — 268 Aristarchus Ϲκάνδειανδ' ut Λ 21 πεύθετο γὰρ Κύπρον δέ, conf. Ariston. ad h. l. et Λ 21.

βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρῳδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φῖλαι Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐυκλεῖας ἀφικέσθαι,
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κε Τρώεσσι μελήσει.
δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελλος ᾔει.
τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
κεῖσ'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
σὺν σοὶ δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.

V. l. 273 βᾶν H. παρ' αὐτόθι G. — 274 ἐρωιδϊὸν C. — 275 εἶδον GL. ὀφθαλμοῖσι ACDGH. — 276 διορφναίην D. — 277 ὄρνιθι Eust. 12, 29; 514, 21. τὸ δὲ χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθι Ὀδυσσεὺς οἱ μὲν κατ' ἔκθλιψιν γράφουσι χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεύς, οἱ δὲ παλαιοὶ ἐντελῶς γράψαντες παράγουσιν αὐτὸ εἰς ἔνδειξιν συνιζήσεως δύο βραχειῶν συλλαβῶν τῆς θι καὶ τῆς ο̅ εἰς μίαν βραχεῖαν Eust. 805, 18. ὀδυσσεὺς CDG. — 278 κλῦθί μοι CDH Schol. Soph. Ai. 1. κλῦθί μοι (ευ) A. ἧτέ μοι ACHL. ἡτέ μοι D. — 280 κιννύμενος L. νῦν δ' D. φῖλαι A. φίλαι DE Lips. φίλε' CGHL Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. τὸ δὲ φίλαι κατὰ πολλὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ὡς ἀπὸ τοῦ φίλημι ῥήματος, πολλὰ μέντοι τῶν ἀντιγράφων ψιλογραφοῦσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ φίλεε κατὰ ἔκθλιψιν, νῦν αὖτε μάλιστά με φίλε' Ἀθήνη Eust. 805, 30, conf. ad Ε 117. — 281 ἐϋκλεῖᾰς A. ἐϋκλείας CHL Et. Mg. 392, 20. Zonar. Lex. 908. εὐκλείας DEG. ἐφικέσθαι A. — 382 κεν ACDEGHL. τρώεσσι L. μελήση C. μελήσει (οι) L. — 284 κλύθι H. ἐμοῖο L Mor. — 286 τε omitt. DGL Lips. ἄγγελος ἦλθε D. — 287 ἂρ DEGL. ἀρ A. ἀσσωπῶ CL. χαλκοχίτωνας A. — 288 ὃ ACDGHL. καδμείοισι ACGH. — 289 αὐτὰρ DG. ἂψ λιπὼν L. — 290 δία D. ὅτέ οἱ CHL Et. Mg. 691, 41. προφράσα D Townl. Vrat. c.

A. c. 273 κατ' αὐτόθι Herodianus, non καταυτόθι vel κάτ' αὐτόθι. — 274 ἐρῳδιὸν Herodianus, conf. H. U. 215. — 275 Παλλάς: Ζώπυρος δὲ ἀντὶ τοῦ Παλλὰς „πελλὸν" γράφει. τρία γάρ φησι γένη ἐρωδιῶν, πελλός, πύγαργος, καὶ τρίτος ὁ ἀφροδίσιος Eust. 804, 62, similia Schol. LV. — 277 ἐκ πλήρους ὄρνιθι Schol. V, conf. H. U. 126. — 278 κλῦθί μοι, conf. ad Ε 115. — 281 ἐϋκλεῖας Aristarchus, conf. H. U. 156.

ὣc νῦν μοι ἐθέλουcα παρίcταcο καί με φύλαccε.
coὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυcὸν κέραcιν περιχεύαc.
ὣc ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰc Ἀθήνη.
οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήcαντο Διὸc κούρῃ μεγάλοιο,
βάν ῥ' ἴμεν ὥc τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἂμ φόνον, ἂν νέκυαc διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶαc ἀγήνοραc εἴαc' Ἕκτωρ
εὕδειν, ἀλλ' ἄμυδιc κικλήcκετο πάνταc ἀρίcτουc,
ὅccοι ἔcαν Τρώων ἡγήτορεc ἠδὲ μέδοντεc·
τοὺc ὅ γε cυγκαλέcαc πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
τίc κέν μοι τόδε ἔργον ὑποcχόμενοc τελέcειε
δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μιcθὸc δέ οἱ ἄρκιοc ἔcται.
δώcω γὰρ δίφρόν τε δύω τ' ἐριαύχεναc ἵππουc,
οἵ κεν ἄριcτοι ἔωcι θοῇc ἐπὶ νηυcὶν Ἀχαιῶν,
ὅc τίc κε τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδοc ἄροιτο,
νηῶν ὠκυπόρων cχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέcθαι,
ἠὲ φυλάccονται νῆεc θοαὶ ὡc τὸ πάροc περ,
ἢ ἤδη χείρεccιν ὑφ' ἡμετέρῃcι δαμέντεc

V. L. 291 ὡc A. — 292 δ' ἄρ' ἐγὼ Vrat. b. ἦνιν E. — 293 ἀδμῆτιν L. ἣν ACDGHL Schol. Arat. 132. Apoll. Lex. 9, 20: τὴν S Cant. Schol. B 293, Z 201. οὔ πω: οὔ πώ τιc Schol. B 293. οὔπω τιc Apoll. Lex. 9, 20. — 294 κέραcι DGH. περιχεύcαc GH Cant. Townl. — 295 ὡc A. — 296 οἱ δ' D. οἵδ' CGL. ἐπεὶ οὖν ἠρήcαντο L. — 297 βὰν ῥ' H. — 298 ἀμφόνον ἀννέκυαc ACDEH. ἀμφόνον Schol. Θ 441. Cram. An. Par. IV, 8, 28. ἂν φόνον E 810, 11; 860, 50 L. ἀν φόνον G. ἂν νέκυαc E 810, 11 L Schol. Θ 441. ἀννέκυάc τε G. διά τ': ἀνά τ' Eust. 25, 19; 82, 42. — 299 τρῷαc L. εἴαc' AD Vrat. b. εἴαcεν CE bis GHLS. — 300 ἄμυδιc G. κικλήιcκετο A. — 301 ὅccοι ἔαcι τρώων D. τρώων L. — 303 τελέcειε CEGL. τελεέccει Schol. K 204. — 304 ἐπὶ CDEGHL. — 305 γάρ οἱ L. δίφρόν τε C. — 306 ἄριcτοι ἔωcι G Barocc. Mor. ἄριcτοι ἔαcι L. ἀριcτεύωcι ACDHS. ἀριcτεύουcιν E 808, 26. ἀριcτεύωcιν ἢ ἄριcτοι ἔωcι E 806, 19. ἔπι A. — 307 ὅc τίc C. κε AL: κεν CDEGHS. τλαίῃ AG. οἵ τ' AD. — 308 ὠκυπόρων: ὠκυπόδων L. ἐλθέμεν E 806, 20: ἐλθεῖν E 806, 36; 807, 22. — 309 τοπάροc GHL.

A. c. 291 Zenodotus et Aristarchus παρίcταο: alii παρίcταcο. με φύλαccε: πόρε κῦδοc Zenodotus. — 292 ἦνιν Ptolemaeus Oroandae: ἧνιν Tyrannio. — 398 ἂμ φόνον: δύο μέρη λόγου εἰcίν· ἀνὰ φόνον γάρ Et. Mg. 93, 27. — 306 οἵ κεν ἄριcτοι ἔωcι θοῇc ἐπὶ νηυcὶν Ἀχαιῶν Aristarchus. αὐτοὺc οἳ φορέουcιν ἀμύμονα Πηλείωνα Zenodotus. καλοὺc οἳ φορέουcιν α. Π. Aristophanes. — 307 οἷ Herodianus. — 310—312 asterisci: κακῶc 397—399.

φύξιν βουλεύουcι μετὰ cφίcιν, οὐδ' ἐθέλουcι
νύκτα φυλαccέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότεc αἰνῷ.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεc ἀκὴν ἐγένοντο cιωπῇ.
ἦν δέ τιc ἐν Τρώεccι Δόλων, Εὐμήδεοc υἱόc,
κήρυκοc θείοιο, πολύχρυcοc, πολύχαλκοc·
ὃc δή τοι εἶδοc μὲν ἔην κακόc, ἀλλὰ ποδώκηc·
αὐτὰρ ὃ μοῦνοc ἔην μετὰ πέντε καcιγνήτῃcιν.
ὅc ῥα τότε Τρωcίν τε καὶ Ἕκτορι μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸc ἀγήνωρ
νηῶν ὠκυπόρων cχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέcθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ cκῆπτρον ἀνάcχεο, καί μοι ὄμοccον
ἦ μὲν τοὺc ἵππουc τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
δωcέμεν, οἳ φορέουcιν ἀμύμονα Πηλείωνα.
cοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιοc cκοπὸc ἔccομαι οὐδ' ἀπὸ δόξηc.
τόφρα γὰρ ἐc cτρατὸν εἶμι διαμπερέc, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουcιν ἄριcτοι
βουλὰc βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεcθαι.
ὣc φάθ', ὃ δ' ἐν χερcὶ cκῆπτρον λάβε καί οἱ ὄμοccεν·
ἴcτω νῦν Ζεὺc αὐτόc, ἐρίγδουποc πόcιc Ἥρηc,
μὴ μὲν τοῖc ἵπποιcιν ἀνὴρ ἐποχήcεται ἄλλοc
Τρώων, ἀλλὰ cέ φημι διαμπερὲc ἀγλαϊεῖcθαι.
ὣc φάτο καί ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοcε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.

V. L. 311 βουλεύονται G. μετα A. οὐδ' ἐθέλουcι ACEGH. οὐδὲ θέλουcιν D Cant. οὐδὲ θέλουcι S. — 312 ἀδηκότεc ACDGH Lips. Townl. Vrat. b. ἀδδηκότεc ELS. — 313 ὡc A. οἳ δ' L. οἵδ' CG. — 314 τρῴεccι L. — 316 δ' ἤτοι Et. Mg. 484, 43. ποδώκυc G. ποδῶκυc Barocc. Mor. Cant. ποδώκηc (ὺc) L. — 317 ὃ ACDGHL. μετα A. καcιγνήτηιcι D. — 318 ὃc ῥὰ CDL. τρωcί G. τρῳcὶν L. — 321 ἀλλά μοι L. ἀλλ' ἄγέ μοι H. ὄμωcον L. — 322 ἠμὲν DL Schol. A 77. μὴ μὲν τοὺc Suidas II, 2, 1181, 2. ἵππουc τὲ A. — 323 γράφεται καὶ ποδώκεα καὶ ἀμύμονα A. — 324 οὐχ' E 808, 33. ἔcομαι G 1. man. Apoll. Lex. 60, 15. ἄπο GS. ἀπο A. — 325 εἰc H. — 328 ὡc A. ὃc L. ἔφαθ' GL. ὅδ' CGL. ὤμοccεν G. — 329 αὐτὸc ζεὺc D. — 331 τρῴων ἀλλά cε φημὶ L. ἀλλὰ cέ φημι EH. ἀλλὰ cὲ φημὶ ACDG. — 332 ὡc A. ἐπίορκον A. ἐπὶ ὅρκον Vrat. b. ἐπεὶ ὅρκον H. ἐπώμοcε: ἀπώμοcε CE 806, 36 GLS. ἀπώμοccεν D. ἀπώμοcε (ἐ) H. γρ. ἐπ C man. rec. ὤμοcεν Schol. Γ 276. ὀρόθυνε G.

A. c. 317 καcιγνήτῃcιν Aristarchus: Zenodotus καcιγνήτοιcι. — 321 οὕτωc ἀνάcχεο διὰ τοῦ ō αἱ ἀριcτάρχου Didymus. — 324 ἐν δὲ τῷ οὐχ' ἅλιοc cκοπὸc ἔccομαι γράφουcιν οἱ περὶ Ἡρόδωρον ὅτι εὕρομεν ἐν πολλοῖc εἰc τὸ $\overline{\chi}$ ἀπόcτοφον Eust. 809, 4. — 332 οὕτωc διὰ τοῦ ε̄ τὸ ἐπώμοcεν αἱ ἀριcτάρχου Didymus.

αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοιϲιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἕϲϲατο δ' ἔκτοϲθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα,
βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆαϲ ἀπὸ ϲτρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίϲειν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώϲ· τὸν δὲ φράϲατο προϲιόντα
διογενὴϲ Ὀδυϲεύϲ, Διομήδεα δὲ προϲέειπεν·
οὗτόϲ τιϲ Διόμηδεϲ ἀπὸ ϲτρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,
οὐκ οἶδ' ἢ νήεϲϲιν ἐπίϲκοποϲ ἡμετέρῃϲιν,
ἦ τινα ϲυλήϲων νεκύων κατατεθνηώτων.
ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντεϲ ἕλοιμεν
καρπαλίμωϲ· εἰ δ' ἄμμε παραφθήῃϲι πόδεϲϲιν,
αἰεί μιν ἐπὶ νῆαϲ ἀπὸ ϲτρατόφι προτιειλεῖν,
ἔγχει ἐπαΐϲϲων, μή πωϲ προτὶ ἄϲτυ ἀλύξῃ.

V. ι. 333 ῴμοιϲιν C. ὤμοιϲι βάλλετο G. — 334 εἴϲατο Cram. Ep. 162, 18. εἴϲατο id. 382, 7. ἔκτοϲθε DE. ἔκτοϲθι L. — 335 ἐπὶ, κτιδέην AC. ἐπὶ κτιδέην EGS Apoll. Lex. 105, 19. Schol. Nicandr. Ther. 196. ἐπι κτιδέην D. ἐπ' ἰκτιδέην HL Cant. Lips. Harl. Vrat. A. — 336 προτὶ A: ποτὶ CGLS. ποτι D. ἐπὶ H Vrat. c. ἀπο A. ἂρ DGL. ἀρ A. — 338 ῥ' omitt. E. κάλιφ' DG. ὅμιλλον G. — 339 ἂν E. ἀνοδὸν D. τόνδε L. δ' ἐφράϲατο CDGS Harl. Et. Mg. 799, 25. — 340 ὀδυϲϲεὺϲ DG. — 341 οὗτόϲ τοι ACDEGHLS Cram. Epim. 414, 1 et 18. Ammon. de Diff. s. v. οὗτοϲ. Eust. 1409, 29. — 342 ἢ (ει) A. — 343 ἢ τινὰ CDL. κατατεθνηώτων L Lips. 1. man. Vrat. b. 2. man. κατατεθνειώτων ACDE bis GHS. — 344 παρ" εξελθεῖν A. παρὲξ ἐλθεῖν Eust. 810, 42. — 345 δεκαὐτὸν D. ἕλοιμεν (ω) A. — 346 παραφθαίῃϲι AE. παραφθαίηϲι DGH. παραφθάνηϲι L. — 347 ἐπὶ: ποτὶ A. προτὶ CDH. προτὶ ἢ ποτὶ E 810, 18 et 48. ϲτρατόφιν ACDEH LS. ϲτρατόϲφιν G. προτιειλεῖν ACDEGL. ποτιειλεῖν HS. — 348 ἔγχεϊ AG. ἐπ' αἴϲϲων L. προτὶ ACDEHL: ποτὶ GS. ἀλίξῃ G.

A. c. 334 πολιοῖο: οὐκ ἀγνοοῦμεν τὴν ἀκριβῆ γραφὴν „πελιοῖο" Cram. Epim. 344, 4. conf. Et. Mg. 680, 21 πολιοὶ λύκοι: γράφονται καὶ πελειοί (sic), πυῤῥοὶ ἢ μέλανεϲ· ὡϲ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἰλιάδοϲ K (334) „ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο". — 335 ἐπὶ: ἔπι Ptolem. Ascalonita. κτιδέην Aristarchus, non ἰκτιδέην. — 341 ἀρίϲταρχοϲ οὗτόϲ τιϲ. ὡμολόγουν καὶ αἱ πλείουϲ Didymus. conf. Schol. K 477. — 343 ἀρίϲταρχοϲ [κατα]τεθνηώτων Didymus. asteriscus: οὐκ ὀρθῶϲ 387. — 346 οὕτωϲ ϲχεδὸν αἱ πᾶϲαι Didymus. in codice lemma non est, sed pertinere videtur ad παραφθαίῃϲι, cui iota adscriptum non debetur. quod si coniunctivus est, scribendum est παραφθήῃϲι, ita Thiersch. Gr. § 223 e. — 347 ἀρίϲταρχοϲ ἐπινῆαϲ Didymus.

ὣϲ ἄρα φωνήϲαντε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεϲϲι
κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃϲιν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην ὅϲϲόν τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
ἡμιόνων, αἳ γάρ τε βοῶν προφερέϲτεραί εἰϲιν
ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείηϲ πηκτὸν ἄροτρον,
τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔϲτη δοῦπον ἀκούϲαϲ·
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποϲτρέψονταϲ ἑταίρουϲ
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτοροϲ ὀτρύναντοϲ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεϲαν δουρηνεκὲϲ ἢ καὶ ἔλαϲϲον,
γνῶ ῥ' ἄνδραϲ δηίουϲ, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὁρμήθηϲαν.
ὡϲ δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρηϲ,
ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲϲ αἰεὶ
χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέῃϲι μεμηκώϲ,
ὣϲ τὸν Τυδείδηϲ ἠδ' ὁ πτολίπορθοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲϲ αἰεί.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήϲεϲθαι φυλάκεϲϲι
φεύγων ἐϲ νῆαϲ, τότε δὴ μένοϲ ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ, ἵνα μή τιϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίη ἐπευξάμενοϲ βαλέειν, ὁ δὲ δεύτεροϲ ἔλθοι.

V. l. 349 ὡϲ A. παρ̃ ἐξ A. πάρεξ CGL Et. Gud. 374, 13. παρεξ D. νεκύεϲϲι ACDGH. — 350 ὁδ' CGL. ἀρ ACDEG. — 351 ὅϲϲόν τ' C Et. Mg. 642, 36. ὅϲον τ' DG. ἐπι, οῦρα A. ἐπὶ οὖρα E 811, 6. ἐπιοὖρα D 1. man. ἐπίουρα CD 2. man. GHLS Et. Mg. 642, 36. Schol. θ 124. οὖρα ἢ προπαροξυτόνωϲ ἐπίουρα Eust. 811, 10. πέλονται: φέρονται C. — 352 αἵ ACDEGL. — 354 ἐπεδραμέτην CE bis: ἐπιδραμέτην ADGHLS Apoll. Lex. 72, 31, conf. Ψ 418, 433, 447. ὁδ' D. ὅδ' CGHS. ἀρ ADGL. — 355 κατα D. ἀποϲτρέψανταϲ G. — 356 τρῴων L. — 358 ῥ' omitt. G. γνῶ δ' ἄρα δηΐουϲ S. λαιψηρά τε G Barocc. αἰψηρὰ δὲ Apoll. Lex. 17, 19. — 359 αἶψα: γρ. καὶ ὦκα A. ὁρμήθηϲαν AH: ὡρμήθηϲαν CDEGLS. — 360 καρχαρόδοντε A. κύνεϲ D. κύνε, οἵ τ' ἐπὶ θήρηϲ Pseudoplut. 123, 19. — 362 ἀνυλήενθ' D. μεμηλώϲ Vrat. c. Mosc. 3. μεμυκώϲ Mor. — 363 ὡϲ A. ἠδ' ὁ ACDH Cant. Harl. Lips. Vrat. b. A: ἠδὲ GL, conf. Β 278. — 365 μιγήϲαϲθαι G. φυλάκεϲϲι ACDGH. — 366 ἔβαλ' S. — 367 χαλκοχιτώνων A. — 368 φθαίῃ ADG. ὁ δὲ C. ἔλθοι DGH Cant. Barocc. Mor. ἔλθῃ ACE bis LS.

A. c. 349 ὣϲ ἄρα φωνήϲαντε παρέξ Aristarchus. ἐν μέντοι τῇ Ἀριϲτοφάνουϲ καὶ ἄλλαιϲ ἑτέρωϲ ἐφέρετο· „ὡϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ· ἐλθόντεϲ δ' ἑκάτερθε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεϲϲι κλινθήτην Didymus. — 354 ἀρίϲταρχοϲ ἐπεδραμέτην Didymus. — 359 τὸ ὁρμήθηϲαν Ἰακῶϲ Didymus. — 362 ὁ τε ϲύνδεϲμοϲ οὐκ ἦν ἐν ταῖϲ ἀριϲτάρχου Didymus. scripsit igitur Aristarchus ὑλήεντα, ὁ δὲ προθέῃϲι.

δουρὶ δ᾽ ἐπαΐccων προcέφη κρατερὸc Διομήδηc·
ἠὲ μέν᾽, ἠέ cε δουρὶ κιχήcομαι, οὐδέ cέ φημι
δηρὸν ἐμῆc ἀπὸ χειρὸc ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἦ ῥα, καὶ ἔγχοc ἀφῆκεν, ἑκὼν δ᾽ ἡμάρτανε φωτόc.
δεξιτερὸν δ᾽ ὑπὲρ ὦμον ἐύξου δουρὸc ἀκωκὴ
ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἔcτη τάρβηcέν τε
βαμβαίνων, ἄραβοc δὲ διὰ cτόμα γίγνετ᾽ ὀδόντων,
χλωρὸc ὑπὸ δείουc. τὼ δ᾽ ἀcθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ᾽ ἀψάcθην· ὃ δὲ δακρύcαc ἔποc ηὔδα·
Ζωγρεῖτ᾽, αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύcομαι· ἔcτι γὰρ ἔνδον
χαλκόc τε χρυcόc τε πολύκμητόc τε cίδηροc,
τῶν κ᾽ ὔμμιν χαρίcαιτο πατὴρ ἀπερείcι᾽ ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ᾽ ἐπὶ νηυcὶν Ἀχαιῶν.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενοc προcέφη πολύμητιc Ὀδυccεύc·
θάρcει, μηδέ τί τοι θάνατοc καταθύμιοc ἔcτω·
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέωc κατάλεξον·
πῇ δὴ οὕτωc ἐπὶ νῆαc ἀπὸ cτρατοῦ ἔρχεαι οἶοc
νύκτα δι᾽ ὀρφναίην, ὅτε θ᾽ εὕδουcι βροτοὶ ἄλλοι;
ἦ τινα cυλήcων νεκύων κατατεθνηώτων;
ἤ c᾽ Ἕκτωρ προέηκε διαcκοπιᾶcθαι ἕκαcτα
νῆαc ἔπι γλαφυράc; ἦ c᾽ αὐτὸν θυμὸc ἀνῆκε;
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ᾽ ἔτρεμε γυῖα·

V. L. 370 ἦ μένε G. οὐ δέ cε φημὶ ACGHL. οὐδέ ε φημὶ D. — 371 ἀπὸ (υ) A. — 372 ἦ ῥὰ CDHL. ἀφῆκεν (ε) A. — 373 ἐΰξου AGS Cant. Vrat. b. εὔξου Et. Mg. 394, 44. ἐϋξόου CDEHL Schol. K 357. — 374 ὅδ᾽ CGHL. ὀδὰρ D. ἂρ EGL. ἀρ A. — 375 γίνετ᾽ ACDEGHL Et. Mg. 187, 30. — 376 * ὑπὸ: ὕπαι ACEGHL. ὑπ᾽ αἰδείουc D. — 377 ἀψάcθην omnes, non ἠψάcθην, conf. B 171, O 127, Ψ 666. ὃ L. ηὖδα D. — 379 πολύκμητόc A. — 380 χ᾽ ὔμμιν DG Mor. Townl. Vrat. b. χ᾽ ὑμῖν H. ὧν ὑμῖν E. — 383 μηδέ τι τοι ACDG. μὴ δέ τι τοι HL. cοι E. — 384 κατάλεξον: γρ. ἀγόρευcον L. — 385 πῇ AEH: ceteri πη. ποῖ Harl. γρ. ποῖ C. τίφθ᾽ S Cant. γρ. ποῦ A. δὴ Eust. 810, 30: ceteri δ᾽. — 386 διορφναίην D. γρ. ἀμβροcίην Vrat. b. ὅτε γ᾽ G. ὅτε Lips. omisso θ᾽. — 387 ἦ L: ceteri ἤ. ἢ τινὰ D. κατατεθνειώτων DS. κατατεθνειότων G. κατατεθνηώτων (ει) H. — 388 ἦ: libri ἤ. ἢ c᾽ D. — 389 νῆαc ἀνα D. ἐπι A. ἐπὶ CGHL. * ἦ c᾽: ἤ c᾽ ACH. ἢ cὲ αὐτὸν E. ἢ cαυτὸν DGL. θυμὸν ἀνώγει L. ἀνῆκε ACGH. — 390 ὑπο ACL. δὲ τρέμε Schol. H 216.

A. c. 373 ἐύξου: ἐΰξοο Ptolem. Ascalonita. — 376 ὑπὸ, conf. H. U. 47, Ε 817, N 224, O 4, ε 52, ι 236, 396. — 387 ὅτι ἐκ τῶν ἐπάνω (343) μετάκειται Aristonicus. ἠθέτει καὶ Ἀριcτοφάνηc Didymus. οὕτωc ἀρίcταρχοc, ἄλλοι δὲ κατατεθνειώτων Didymus.

πολλῇϲίν μ' ἄτῃϲι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
ὅϲ μοι Πηλείωνοϲ ἀγαυοῦ μώνυχαϲ ἵππουϲ
δωϲέμεναι κατένευϲε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
ἀνδρῶν δυϲμενέων ϲχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέϲθαι,
ἠὲ φυλάϲϲονται νῆεϲ θοαὶ ὡϲ τὸ πάροϲ περ,
ἦ ἤδη χείρεϲϲιν ὑφ' ἡμετέρῃϲι δαμέντεϲ
φύξιν βουλεύουϲι μετὰ ϲφίϲιν, οὐδ' ἐθέλουϲι
νύκτα φυλαϲϲέμεναι καμάτῳ ἀδηκότεϲ αἰνῷ.
τὸν δ' ἐπιμειδήϲαϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμόϲ,
ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονοϲ· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράϲι γε θνητοῖϲι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεϲθαι,
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέωϲ κατάλεξον·
ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπεϲ Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
πῶϲ δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;

V. l. 391 πολλῇϲί E. ἄτῃιϲιν D. παρεκνόον ACD post ras. HL. — 392 πηλείονοϲ G. — 393 χαλκῷ omitt. H. — 398 βουλεύουϲι GL Mor. Harl. γρ. βουλεύουϲι C man. rec. βουλεύοιτε ACDH. ἐθέλουϲι G Mor. Harl. ἐθέλουϲιν L. γρ. οὐδ' ἐθέλουϲι C man. rec. ἐθέλοιτε ACDH. ἐν ἄλλῳ φύξιν βουλεύουϲι μετὰ ϲφίϲιν οὐδ' ἐθέλουϲι A. — 399 ἀδηκότεϲ A. ἀδδηκότεϲ LS. vulgo ἀδηκότεϲ cum CDGH Lips. Townl. Vrat. b. — 400 δ' omitt. L — 402 οἵ δ' D. οἵδ' CGHL. — 404 ἄλλῳ ἢ DG. ἀχιλλῆϊ G. ὃν E. — 408 πῶϲ δαὶ AHL Apoll. de Synt. 6, 9; 77, 9. Ammon. de Diff. s. v. δαί. Bekk. Anecd. 971, 11; 1178. Apoll. Lex. 56, 27. Et. Gud. 132, 47. πῶϲ δὲ DG Cram. Anecd. Par. III, 13, 17; 284, 28. πῶϲ δέ τε H suprascr. πῶϲ δ' αἱ CE.

A. c. 391 ἀριϲτοφάνηϲ ἤπαφεν ἕκτωρ Didymus. — 397—399 παρὰ Ἀριϲτοφάνει ἠθετοῦντο, ἐν δὲ ταῖϲ Ἀριϲτάρχου ἐγέγραπτο εἰ ἤδη Didymus. οὕτωϲ γραπτέον βουλεύουϲι καὶ [ἐ]θέλουϲι, τὸ γὰρ ϲφίϲιν ἐν τῷ περί τινων ἐϲτι λόγῳ, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖϲ, ᾧ ἀκόλουθα δεῖ εἶναι τὰ ῥήματα Aristonicus. τῶν παρακειμένων ὀβελῶν οὐκ ἔϲτιν αἰτίαν εὑρεῖν διὰ τῶν Ἀριϲταρχείων ὑπομνημάτων. Ἀμμώνιοϲ δὲ ὁ Ἀριϲτάρχειοϲ πρῶτον μὲν ϲτιγμαῖϲ φηϲὶ τὸν Ἀρίϲταρχον παραϲημειώϲαϲθαι, εἶτα δὲ καὶ τέλειον ἐξελεῖν, τάχα διὰ τὸ ἐπὶ δευτέρου προϲώπου τὸ ϲφίϲι τετάχθαι καὶ ἄνωθεν (310—312) μετενηνέχθαι Schol. A. haec primo adspectu inter se videntur pugnare, cuius discrepantiae causam fuisse puto diversitatem utriusque recensionis Aristarchi, qui in posteriore hos versus damnavit, in priore βουλεύουϲι et ἐθέλουϲι scripsit, eosque punctis notavit, quibus ostenderet, se dubitare an genuini essent. — 408 δαὶ Aristarchus, conf. H. T. 220. ὅτι ϲύνδεϲμοϲ ὁ $\overset{\delta}{\text{και}}$ (sic) καὶ οὐκ ἄρθρον Aristonicus.

ἅϲϲά τε μητιόωϲι μετὰ ϲφίϲιν, ἢ μεμάαϲιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυϲὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ
ἂψ ἀναχωρήϲουϲιν, ἐπεὶ δαμάϲαντό γ' Ἀχαιούϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε Δόλων, Εὐμήδεοϲ υἱόϲ·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέωϲ καταλέξω.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖϲιν, ὅϲοι βουληφόροι εἰϲί,
βουλὰϲ βουλεύει θείου παρὰ ϲήματι Ἴλου,
νόϲφιν ἀπὸ φλοίϲβου· φυλακὰϲ δ', ἃϲ εἴρεαι, ἥρωϲ,
οὔ τιϲ κεκριμένη ῥύεται ϲτρατὸν οὐδὲ φυλάϲϲει.
ὅϲϲαι γὰρ Τρώων πυρὸϲ ἐϲχάραι, οἷϲιν ἀνάγκη,
οἵ δ' ἐγρηγόρθαϲι φυλαϲϲέμεναί τε κέλονται
ἀλλήλοιϲ. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
εὕδουϲι· Τρωϲὶν γὰρ ἐπιτραπέουϲι φυλάϲϲειν·
οὐ γάρ ϲφιν παῖδεϲ ϲχεδὸν εἵαται οὐδὲ γυναῖκεϲ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
πῶϲ γὰρ νῦν Τρώεϲϲι μεμιγμένοι ἱπποδάμοιϲιν
εὕδουϲ', ἦ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεοϲ υἱόϲ·
τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέωϲ καταλέξω.
πρὸϲ μὲν ἁλὸϲ Κᾶρεϲ καὶ Παίονεϲ ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγεϲ καὶ Καύκωνεϲ δῖοί τε Πελαϲγοί.
πρὸϲ Θύμβρηϲ δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυϲοί τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγεϲ ἱππόμαχοι καὶ Μῄονεϲ ἱπποκορυϲταί.

V. L. 409 ἅϲϲά τε ACDHL. ἄϲϲά τε Et. Mg. 167, 36. ἄϲϲα τε Eust. 813, 36. μετα D. μεμάαϲι D. — 410 πόλιν δὲ AD. — 413 τοὶ γὰρ ACGH. ἐγὼ ϲοὶ L. ἐγώ ϲοι Harl. ἐγὼ δὴ G. καταλέξω: ἀγορεύϲω D Townl. — 414 εἰϲὶ DG. — 415 ϲήματι: ϲήματοϲ Schol. Λ 166. — 416 ἀπο A. ἤρεαι G. — 418 ὅϲϲαι μὲν CGHL Barocc. Mor. Cant. Harl. Lips. Vrat. A. ὅϲϲαι γὰρ DE bis. Zonar. Lex. 880. μὲν (γὰρ) A. γὰρ (μὲν) S. τρώων L. — 419 οἵδ' C. οἵ γ' G Barocc. οἵ τ' L Vrat. b. — 420 πολύκλητοί τ' ἐπίκουροι AGHS Cant. Mor. Harl. — 421 εὕδουϲιν ADH. τρωϲὶ DEG. τρωϲὶ L. — 422 ϲφι DG. εἵαται D. — 423 προϲέβη L. πολύμητιϲ A. — 424 γὰρ δὴ H Harl. γὰρ δὴ (νῦν) A. τ' ἄρ νῦν Lips. Mosc. 3. τρώεϲϲι L. ἱπποδάμοιϲι D. — 425 εὕδουϲιν G. ἢ A: ceteri ἤ. — 427 τοὶ γὰρ DGH Barocc. ἐγώ τοι AHS Barocc. ἐγὼ δὴ G. ἀτρακέωϲ G. ἀγορεύϲω D. — 428 ἀργυρότοξοι Cram. An. Ox. II, 458, 12. — 430 μυϲϲοί D. — 431 ἱππόμαχοι L: ceteri ἱππόδαμοι. μηϊόνεϲ DH.

A. c. 409—411 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶϲ 208—210. — 413 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἀγορεύϲω Didymus. — 424 νῦν Nicanor. — 425 ἤ Herodianus. — 427 καὶ ταῦτα Schol. BL. — 431 ἀρίϲταρχοϲ ἱππόμαχοι Didymus.

ἀλλὰ τί ἦ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεϲθε ἕκαϲτα;
εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
Θρήικεϲ οἵδ' ἀπάνευθε νεήλυδεϲ, ἔϲχατοι ἄλλων·
ἐν δέ ϲφιν Ῥῆϲοϲ βαϲιλεύϲ, πάιϲ Ἠϊονῆοϲ.
τοῦ δὴ καλλίϲτουϲ ἵππουϲ ἴδον ἠδὲ μεγίϲτουϲ·
λευκότεροι χιόνοϲ, θείειν δ' ἀνέμοιϲιν ὁμοῖοι.
ἅρμα δέ οἱ χρυϲῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤϲκηται·
τεύχεα δὲ χρύϲεια πελώρια, θαῦμα ἰδέϲθαι,
ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔ τι καταθνητοῖϲιν ἔοικεν
ἄνδρεϲϲιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυϲὶ πελάϲϲετον ὠκυπόροιϲιν,
ἠέ με δήϲαντεϲ λίπετ' αὐτόθι νηλέι δεϲμῷ,
ὄφρά κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
ἠὲ κατ' αἶϲαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
μὴ δή μοι φύξίν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἐϲθλά περ ἀγγείλαϲ, ἐπεὶ ἵκεο χεῖραϲ ἐϲ ἁμάϲ.
εἰ μὲν γάρ κέ ϲε νῦν ἀπολύϲομεν ἠὲ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕϲτερον εἶϲθα θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
ἠὲ διοπτεύϲων ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων·
εἰ δέ κ' ἐμῇϲ ὑπὸ χερϲὶ δαμεὶϲ ἀπὸ θυμὸν ὀλέϲϲῃϲ,

V. l. 432 τί ἤ Et. Mg. 415, 20. τί ἤ με Schol. A 219. τίη γέ με G. τίη μεθ H. τίη μὲ διεξερέεϲθαι ταῦτα ἕκαϲτα Mor. Barocc. διεξερέεϲθαι Apoll. Lex. 82, 2. παρεξερέεϲθαι Schol. A 219. Et. Mg. 415, 20. — 433 τρψων L. — 434 οἵδ' A. νεήλιδεϲ L. — 435 ϲφι D Schol. Eurip. Rhes. 393. πάιϲ E: παῖϲ ACDGHLS. — 437 ὅμοιοι G. — 438 ἅρματα δὲ χρυϲῷ HL Lips. τὲ A. — 440 κατὰ θνητοῖϲιν AEHL. — 441 ἄνδρεϲϲι DEGH. — 442 μὲν omitt. Lips. Mosc. 3. νῦν omitt. Cant. ἐμὲ μὲν νηυϲὶν πελλάϲϲετον Vrat. A. πελάϲϲατον Mosc. 3. ὠκυπόροιϲι D. — 443 ἠέ, με A. ἢ ἐμὲ D ex corr. H. — 444 ὄφρά κεν ACH. πειραθῆτον H. ἐμοῖο S. — 445 ἤ ῥα AGS Cant. Mor. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A. ἤ ῥὰ C. ἤ ῥὰ H. ἤ ῥα D. ἠὲ EL. οὐκί: οὐχὶ G. — 446 ἄρ DG. ἀρ A. — 447 φύξίν γε A. — 448 ἁμάϲ C: ἀμὰϲ ADE 819, 19 ἐμὰϲ GHL (om. ἐϲ) Townl. in ras. χεῖραϲ ἐμεῖο ἢ μᾶλλον χεῖραϲ ἐϲ ἀμὰϲ Eust. 817, 36. — 449 καί ϲε CD. ἀπολύϲομαι ἠὲ μεθῶμαι G. ἀπολύϲομαι Barocc. — 450 εἴ τε Apoll. Lex. 64, 33. ἦτε D. ἦϲθα H 1. man. L. γρ. ἤιϲθα H. — 451 διοπτεύϲων (ειν supra) S. διοπτεύϲειν Vrat. b. 1. man. ἀντίβιον E. πτολεμίξων D. πτολεμίξων (ειν supra) S. πτολεμίζων H. πολεμίζειν L. πολεμίξων ACEG Cant. Harl. Vrat. A. — 452 ὕπο A. δαμεὶϲ ACDEGHLS. τυπεὶϲ A sup. γρ. τυπεὶϲ Vrat. b. ἄπο CDH. ὀλέϲϲαϲ (η supra) H.

A. c. 445 ἀρίϲταρχοϲ ἠὲ κατ' αἶϲαν Didymus. οὐκί, non οὐχί, Aristarchus conf. H. T. 328. — 449 ἀπολύϲομεν Schol. V. μεθῶμεν, conf. B 299 δαῶμεν, X 381 πειρηθῶμεν. — 452 ἀρίϲταρχοϲ ὀλέϲϲαιϲ Didymus.

οὐκέτ' ἔπειτα cὺ πῆμά ποτ' ἔccεαι Ἀργείοιcιν.
ἦ, καὶ ὃ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
ἁψάμενος λίccεcθαι, ὁ δ' αὐχένα μέccον ἔλαccε
φαcγάνῳ ἀΐξαc, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρcε τένοντε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃcιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληίτιδι δῖοc Ὀδυccεὺc
ὑψός' ἀνέcχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
χαῖρε θεὰ τοῖcδεccι· cὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβωcόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτιc
πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππουc τε καὶ εὐνάc.
ὣc ἄρ' ἐφώνηcεν, καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψός' ἀείραc
θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ cῆμά τ' ἔθηκε,
cυμμάρψαc δόνακαc μυρίκηc τ' ἐριθηλέαc ὄζουc,
μὴ λάθοι αὖτιc ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τὼ δὲ βάτην προτέρω διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
αἶψα δ' ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλοc ἷξον ἰόντεc.
οἳ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδηκότεc, ἔντεα δέ cφι
καλὰ παρ' αὐτοῖcι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόcμον,

V. L. 454 ὃ μέν μοι L. — 455 ὃδ' CGHL. ἔλαccε ACEG. — 456
η
ἀπο D. — 457 φθεγγομέν||| H. φθεγγομένη Aristoteles de Part. animal.
III, 10. γράφεται φθεγγομένη Eust. 818, 4. Schol. L. τοῦδε Macrob. Sat.
V, 13, 2. — 458 κεφαλῆφιν CEG. — 459 λυκίην G. — 460 τάδ' L. —
461 ὑψόθ' H. ἀνέcχε S. — 462 τοῖcδεccι ACDEL. τοῖcδέccι H. τοῖcδεcι
Bekk. Anecd. 863, 1. τοῖc, δή γε cὲ G. — 463 ἐπιβωcόμεθ' ADHL. ἐπι-
δ βω
βωcόμεθα E 818, 15 et 44 G. ἐπιβωcόμεθ' S. ἐπιδωcόμεθ' C, add. βω
man. rec. ἐπιδωcόμεθ' Ven. B Lips. 1. man. αὖθϊc C. — 464 θρηϊκῶν H.
ἵππουc τε: ἐν ἄλλῳ ἄγυρίν τε A. τὲ H. — 465 ὡc A. ἂρ G. ἀπο A. —
466 ἀνα D. δῆλον Cant. ἐπι A. cῆμ' ἔθηκεν L. ἔθηκε ACDEH. ἔχευαν
Bekk. An. 797, 12. — 468 αὖθϊc C. — 470 θρηϊκῶν H. ἶξον CEHL Et.
Mg. 750, 38. Apoll. Lex. 151, 2: ἶξον A. ἵξον D Et. Gud. 524, 47. ἦξαν
G. ἶξαν Cant. — 471 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἀδηκότεc ACDGH Barocc.
Townl. Vrat. b. ἀδδηκότεc ELS. cφι CDG Schol. K 153. — 472 αὐτοῖcιν E.

A. c. 457 φθεγγομένου, conf. H. T. 28. — 463 ἀρίcταρχοc ἐπιδωcόμεθα, ἵν' ᾖ δώροιc τιμήcομεν Didymus. ἐπιβωcόμεθα, εἰc βοήθειαν ἐπικαλεcόμεθα. γράφεται καὶ ἐπιδωcόμεθα, ἵν' ᾖ δώροιc τιμήcομεν Et. Mg. 357, 52, conf. Apoll. Lex. 73, 1 et 2. βώcομαι est forma Ionica, qua Herodotus saepissime, Homerus α 378, β 143 usus est. — 465 διήλλαττον αἱ ἀριcτάρχου ὑψόcε καὶ ὑψοῦ Didymus. — 466 cὺν τῷ ν̄ μυρίκην Didymus. δέελον Aristarchus.

τριςτοιχί· παρὰ δέ cφιν ἑκάςτῳ δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆcoc δ' ἐν μέςῳ εὗδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶςι δέδεντο.
τὸν δ' Ὀδυςεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
οὗτός τοι Διόμηδες ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶιν πίφαυςκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί ςε χρὴ
ἑςτάμεναι μέλεον ςὺν τεύχεςιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους·
ἠὲ ςύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήςουςιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευςε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κτεῖνε δ' ἐπιςτροφάδην, τῶν δὲ ςτόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
ὡς δὲ λέων μήλοιςιν ἀςημάντοιςιν ἐπελθών,
αἴγεςιν ἢ ὀίεςςι, κακὰ φρονέων ἐνορούςῃ,
ὣς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱός,
ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυςςεύς,
ὅν τινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραςτάς,
τὸν δ' Ὀδυςεὺς μετόπιςθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύςαςκε,
τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεςςον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βαςιλῆα κιχήςατο Τυδέος υἱός,
τὸν τρειςκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα

V. l. 473 τριςτοιχί DL Vrat. b. τριςτοιχεί ACEGH. τριςτοιχί (ει) S. παρα D. — 474 μέςςῳ εὕδεςκε G Mor. — 475 ἐξ επιδιφριάδος A. — 476 τοὺς (ον) S. τοὺς Cant. ὀδυςςεὺς DGH 1. man. ἰδὼν προπάροιθεν G. διομήδεά A. — 478 νῶϊ DE Schol. K 447. πίφαςκε GH Vrat. b. πέφνομεν S. — 479 οὐδέ τι ςε ACDGHL. χρὴ omitt. H. — 480 ςυν AD. — 481 ἠὲ ςὺ δ' L. ἢ ςύγε E bis. μελήςουςι CDEG. δ' ἐμοὶ A Harl. δέ μοι CDEG HLS, conf. E 228. — 482 ὡς A. — 484 ἐρυθαίνετο: φοινίςςετο Schol. Aristoph. Pac. 302. Suidas II, 2, 1563, 16. — 486 ἐνορούςοι G Vrat. A. Mosc. 3. ἐνορούςει CL. — 487 ὡς A. — 488 δυώδεκ' G. αὐτὰρ H. — 490 ὀδυςςεὺς DG. ἐξερύςαςκε ACDEG. — 491 κατα D. καλῖτρϊχες H. — 492 μὴ δὲ CDGH. — 493 ἀήθεςςον AEL Schol. E 231. ἀέθεςςον D. ἀήθεςςον (αν) C. ἀήθεςςαν GH Harl. αὐτόν Schol. E 231. — 495 τριςκαιδέκατον AGH. ἀπηῦρα D.

A. c. 475 ἐξ Herodianus: alii ἔξ. — 477 οὗτός τοι Aristarchus. — 478 οὓς Aristarchus, alii ὃν. — 489 πλήξειε: οὕτως ἀρίςταρχος, ἄλλοι δὲ πλήξαςκε Didymus. — 495 τρειςκαιδέκατον Schol. A. ἀντὶ τοῦ τρειςκαιδεκατ (sic) A in margine, conf. H. T. 229.

ἀϲθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέϲτη
τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάιϲ, διὰ μῆτιν Ἀθήνηϲ.
τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυϲεὺϲ λύε μώνυχαϲ ἵππουϲ,
ϲὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶϲι καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
τόξῳ ἐπιπλήϲϲων, ἐπεὶ οὐ μάϲτιγα φαεινὴν
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήϲατο χερϲὶν ἑλέϲθαι·
ῥοίζηϲεν δ' ἄρα πιφαύϲκων Διομήδεϊ δίῳ.
αὐτὰρ ὃ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἕρδοι,
ἢ ὅ γε δίφρον ἑλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόϲ' ἀείραϲ,
ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρῃκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
εἷοϲ ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἱϲταμένη προϲέφη Διομήδεα δῖον·
νόϲτου δὴ μνῆϲαι μεγαθύμου Τυδέοϲ υἱὲ
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ, μὴ καὶ πεφοβημένοϲ ἔλθῃϲ,
μή πού τιϲ καὶ Τρῶαϲ ἐγείρῃϲιν θεὸϲ ἄλλοϲ.
ὣϲ φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶϲ ὄπα φωνηϲάϲηϲ,
καρπαλίμωϲ δ' ἵππων ἐπεβήϲετο· κόψε δ' Ὀδυϲϲεὺϲ
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν.
οὐδ' ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξοϲ Ἀπόλλων,
ὡϲ ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέοϲ υἱὸν ἕπουϲαν·

V. l. 496 κεφαλῆφιν ACEG. — 497 οἰνίδαο D. — 498 ἂρ DEG. ἀρ A. ὀδυϲϲεὺϲ DH. — 499 ϲυν D. ἤιειρεν A. εἴηρεν L. — 501 ποικίλην G. — 502 ῥοίζηϲε EG Bekk. Anecd. 771, 17. ῥοίζεϲκεν Barocc. πιφάϲκων GH Bekk. An. 771, 17. — 503 ὃ CDGHL. μερμήριξε A. ὅ, τι G. κύντατον ACGHL Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 3. κύντερον DES. ἔρδοι GL. — 504 τεύχεα κεῖτο L. — 505 ἤ A: ceteri ἤ. ὑφοῦ L. — 506 ἢ ὅγε τῶν C. θρηκῶν ἀνδρῶν D. ἀπο CDL. — 507 *εἷοϲ: libri ἕωϲ. ὃ ACDGHL. κατα D. τόφρ' ἀθήνη L. — 508 προϲεφώνει (η) C. — 510 ἔπι AD. ἐπὶ CEGHL. μή κεν L. ἔλθηιϲ et ἔλθοιϲ D eadem manu. — 511 μή που τιϲ ACDGHL. τρῷαϲ L. ἐγείρηϲι DE bis GH. — 512 ὡϲ A. ὃ δὲ C. θεᾶϲ προφωνηϲάϲηϲ S. — 513 ἐπεβήϲετο ACHLS Cant. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 3. ἐπεβήϲατο DE ter G. κόψε ACDEGHL Cant. Mor. Harl. Vrat. b. — 515 ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν A: ἀλαοϲκοπιὴν CDE ter GL Et. Mg. 57, 10. ἀλαοϲκοπιὴν (ν) H. vulgo ἀλαοϲκοπίην. ἔχεν Mosc. 3.

A. c. 497 ἀθετεῖται Aristonicus. οὔτε ἐν Ζηνοδότῳ (scribendum ἐν τῇ Ζηνοδότου vel παρὰ Ζηνοδότῳ) οὔτε ἐν τῇ Ἀριϲτοφάνουϲ ἐφέρετο Didymus. — 505 διχῶϲ ὑψοῦ καὶ ὑψόϲε Didymus, conf. 465. — 513 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἐπεβήϲατο Didymus. κόψε primus restituit Spitznerus cum libris fere omnibus: vulgo κόπτε, quod in libris meis non inveni. — 515 ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν Aristarchus: ἀλαὸν ϲκοπιὴν Zenodotus, conf. H. T. 184.

τῇ κοτέων Τρώων κατεδύcετο πουλὺν ὅμιλον,
ὦρcεν δὲ Θρῃκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήcου ἀνεψιὸν ἐcθλόν. ὃ δ’ ἐξ ὕπνου ἀνορούcαc,
ὡc ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ’ ἕcταcαν ὠκέεc ἵπποι,
ἄνδράc τ’ ἀcπαίρονταc ἐν ἀργαλέῃcι φονῇcιν,
ᾤμωξέν τ’ ἄρ’ ἔπειτα φίλον τ’ ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄcπετοc ὦρτο κυδοιμὸc
θυνόντων ἄμυδιc· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
ὅcc’ ἄνδρεc ῥέξαντεc ἔβαν κοίλαc ἐπὶ νῆαc.
οἳ δ’ ὅτε δή ῥ’ ἵκανον ὅθι cκοπὸν Ἕκτοροc ἔκταν,
ἔνθ’ Ὀδυcεὺc μὲν ἔρυξε διίφιλοc ὠκέαc ἵππουc,
Τυδείδηc δὲ χαμᾶζε θορὼν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χείρεcc’ Ὀδυcῆι τίθει, ἐπεβήcετο δ’ ἵππων.
μάcτιξεν δ’ ἵππουc, τὼ δ’ οὐκ ἀέκοντε πετέcθην
[νῆαc ἔπι γλαφυράc· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].
Νέcτωρ δὲ πρῶτοc κτύπον ἄιε φώνηcέν τε·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεc ἠδὲ μέδοντεc,
ψεύcομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμόc.
ἵππων μ’ ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύποc οὔατα βάλλει.
αἲ γὰρ δὴ Ὀδυcεύc τε καὶ ὁ κρατερὸc Διομήδηc
ὦδ’ ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλαcαίατο μώνυχαc ἵππουc.
ἀλλ’ αἰνῶc δείδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωcιν
Ἀργείων ὤριcτοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

V. l. 517 τρῴων L. κατεδύcατο GS. κατεδύcceτο L. πολὺν D. — 518 ὦρcε GL. — 519 δ δ’ L. ὅδ’ C. — 520 ἔρημον Lips. Townl. Mosc. 3. ἔcταcαν A. — 521 ἄνδράc τ’ A. ἀcπέρονταc G. ἀργαλέοιcι Cant. φόνηcι D. — 522 ἄρ DEGL. ἀρ A. ὀνόμηνεν H. ὀνόμινεν D. — 523 τρῴων L. — 526 οἳ δ’ D. οἵδ’ CGHL. ἵκοντο G Barocc. — 527 ὀδυccεὺc DG. ἔρυκε Vrat. b. διῒ φίλοc ACDGHL. — 528 χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 529 ὀδυccῆϊ G. ἐν ἄλλῳ ὀδυcῆϊ δίδου A. ὀδυccῆοc ἐτίθει S. ἐπεβήcετο ACGHL Barocc. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 3. ἐπεβήcατο D ex corr. — 530 μάcτιζεν L. δ’ ἵππουc ACGH: δ’ ὀδυcεὺc L Barocc. Mor. Townl. δ’ ὀδυccεὺc G. ἐν ἄλλῳ μάcτιξεν δ’ ὀδυccεύc A. * ἀέκοντε: libri ἄκοντε. — 531 omitt. AC Townl.: habent DEGHLS. ἐπὶ H. — 534 ἔτυμόν τοϊ ἐρέω A. ἔτυμόν τοι GH Mor. Barocc. — 535 μ’ omitt. L. ἀμφι D. — 536 γὰρ ὀδυccεύc τε D. ὀδυccεύc G. — 537 ὦδ’: ὡc δ’ Et. Mg. 175, 20. Apoll. Lex. 48, 20. τρῴων L. — 538 κατα AD. πάθειεν (οι supra) L. — 539 οἱ ἄριcτοι libri. ὑπο A. τρῴων L. ὀρυγμαδοῦ C 1. man. GH.

A. c. 522 Zenodotus ante 520 collocavit. — 534 παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐκ ἦν ὁ cτίχοc Schol. V. — 538 ἀρίcταρχοc δείδοικα μεταφρεcὶ Didymus, conf. δ 825. retinui κατὰ φρένα, ut Α 555, Ι 244, ω 353. — 539 ἀρίcταρχοc ἀργείων ὤριcτοι καὶ ἄνευ τοῦ ῑ Didymus, conf. H. U. 202 sq.

οὔ πω πᾶν εἴρητο ἔποϲ, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καί ῥ' οἳ μὲν κατέβηϲαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντεϲ
δεξιῇ ἠϲπάζοντο ἔπεϲϲί τε μειλιχίοιϲι.
πρῶτοϲ δ' ἐξερέεινε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
εἴπ' ἄγε μ' πολύαιν' Ὀδυϲεῦ, μέγα κῦδοϲ Ἀχαιῶν,
ὅππωϲ τοῦϲδ' ἵππουϲ λάβετον· καταδύντεϲ ὅμιλον
Τρώων; ἤ τίϲ ϲφωε πόρεν θεὸϲ ἀντιβολήϲαϲ;
αἰνῶϲ ἀκτίνεϲϲιν ἐοικότεϲ ἠελίοιο.
αἰεὶ μὲν Τρώεϲϲ' ἐπιμίϲγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νηυϲὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιϲτήϲ·
ἀλλ' οὔ πω τοίουϲ ἵππουϲ ἴδον οὐδὲ νόηϲα.
ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀίω δόμεναι θεὸν ἀντιάϲαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ ϲφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺϲ
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διόϲ, γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
ὦ Νέϲτορ Νηληιάδη, μέγα κῦδοϲ Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεόϲ γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνοναϲ, ἠέ περ οἵδε,
ἵππουϲ δωρήϲαιτ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰϲιν.
ἵπποι δ' οἵδε γεραιὲ νεήλυδεϲ, οὓϲ ἐρεείνειϲ,
Θρηίκιοι· τὸν δέ ϲφιν ἄνακτ' ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ
ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρουϲ δυοκαίδεκα πάνταϲ ἀρίϲτουϲ.

V. L. 540 ἄρ ADEGL. — 541 ἐπι D. — 542 δεξιῆϲ S Cant. Vrat. b. A. Mosc. 3. δεξίῃ τ' et δεξίῃ Eust. 823, 6. μειλιχίοιϲι ACDGH. — 544 εἶπ' L. εἰπ' A. ὀδυϲϲεῦ DEG. — 545 ὅπωϲ (π supra) C. τοῦϲδ' A. τοὺϲ D. καταδύντε S Cant. καταδύντ' ἐϲ L. — 546 τρώων L. ἤ τῖ H. τί ϲφῶε C 1. man. D. ϲφῶε GHL. ὑμῖν, i. e. ϲφῶι Eust. 823, 10. ϲφῶε, πόρεν A. πόρε G. — 547 ἐοικότας (εϲ supra) S. — 548 οὐδέ τι φημὶ ACDEGL. οὐδ' ἔτι φημὶ H. — 549 παρα A. — 550 τοιούϲδ' G. τοιούτουϲ L. * οὐδὲ νόηϲα: libri οὐδ' ἐνόηϲα. — 551 ὔμμ' DG. οἴω D. θεῶν L. — 552 γάρ ϲφωε S. γὰρ ϲφῶε DL. νεφεληγερέτα A. — 556 γε θέλων CDS Cant. Lips. Townl. οἶδε A. — 557 ΔΩΡΗϹΕΤ' Ambros. δωρήϲετ' L. δωρήϲεται Townl. δωρήϲαιτο H. δωρήϲοιτο E. ἐπεὶ ἤ A. ἐπειή E: vulgo ἐπειή. πολυφέρτεροί εἰϲι D. πολυφέρτερόϲ ἐϲτιν S. πολὺ φέρτερόϲ ἐϲτιν Cant. — 558 οἶδε AD. οἵγε L. — 559 θρήκιοι S. ἄνακτα L. — 560 παρ CD. παρ' ἑταίρουϲ G. δυοκαίδεκα AGH. δυωκαίδεκα L.

A. c. 545 λάβετον: λαβέτην Zenodotus. — 546 οὕτωϲ ϲφωε διὰ τοῦ ε̄ καὶ πόρεν ἰακῶϲ. οὕτωϲ καὶ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἡρωδιανόϲ Schol. A. ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ϲφῶϊ Aristonicus. ϲφῶε Ixion, conf. Apoll. de Pron. 114 A. alii ϲφω ἔπορεν. — 518 ἐπιμίϲγομαι: ὁ Ἰξίων ἀναμίϲγομαι Schol. V.

τὸν τρειϲκαιδέκατον ϲκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα ϲτρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶεϲ ἀγαυοί.
ὣϲ εἰπὼν τάφροιο διήλαϲε μώνυχαϲ ἵππουϲ
καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴϲαν χαίροντεϲ Ἀχαιοί.
οἳ δ' ὅτε Τυδείδεω κλιϲίην εὔτυκτον ἵκοντο,
ἵππουϲ μὲν κατέδηϲαν ἐυτμήτοιϲιν ἱμᾶϲι
φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεοϲ ἵπποι
ἕϲταϲαν ὠκύποδεϲ μελιηδέα πυρὸν ἔδοντεϲ.
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνοϲ
θῆκ' Ὀδυϲεύϲ, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμαϲϲαίατ' Ἀθήνῃ.
αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάϲϲῃ
ἐϲβάντεϲ κνήμαϲ τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούϲ.
αὐτὰρ ἐπεί ϲφιν κῦμα θαλάϲϲηϲ ἱδρῶ πολλὸν
νίψεν ἀπὸ χρωτὸϲ καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔϲ ῥ' ἀϲαμίνθουϲ βάντεϲ ἐυξέϲταϲ λούϲαντο.
τὼ δὲ λοεϲϲαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆροϲ Ἀθήνῃ
πλείου ἀφυϲϲόμενοι λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

ΙΛΙΑΔΟϹ Λ.

Ἠὼϲ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοιϲι φόωϲ φέροι ἠδὲ βροτοῖϲι·

V. l. 561 τριϲκαιδέκατον AGL. — 562 τὸν ῥὰ CL. — 563 τὲ H. τε omitt. G. τρῷεϲ L. — 565 ἦϲαν C. — 566 οἴδ' CGL. ὅτε δὴ H. τυδείδαο G. ἐύτυκτον C. ἐΰτϋκτον H. — 567 ἱμᾶϲι A Ambr. CEGH. — 569 ἑϲταϲαν AD. ἔϲταϲαν GL. — 570 ἔνι AD. ἐν S. — 571 θῆχ' ὀδυϲεὺϲ C. ὀδυϲϲεὺϲ DG. ἱερὸν G Lips. ἑτοιμαϲαίατ' CD. ἑτοιμαϲαίατο E. — 573 τε ἰδὲ ACDEH Apoll. Lex. 109, 4. τε ἠδὲ G. τ' ἠδὲ Et. Mg. 570, 3. Cram. Epim. 172, 7. τε ἰδ' αὖ λόφουϲ L. τε ἰδ' αὖ λόφον Harl. — 574 ϲφι G. — 575 ἀπο A. ἀνέψυχεν L. ἀνέψυχε Townl. ἀνέψυχθε GH. — 576 εὐξέϲταϲ D. ἐϋξέϲτουϲ S. — 577 τώδε G. — 579 ἀφυϲϲόμενοι A Harl. ceteri ἀφυϲϲάμενοι.

A. c. 561 τινὲϲ γράφουϲι τὸν τετρακαιδέκατον ϲκοπὸν εἵλομεν Aristonicus. — 579 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ· ἄλλοι δὲ ἀφυϲϲάμενοι Didymus, conf. ad Γ 295.

V. l. 2 ὄρνυθ' Townl. φέρῃ EL ex em. Lips. Harl. βροτοῖϲι ACDGH.

Ζεὺϲ δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέραϲ μετὰ χερϲὶν ἔχουϲαν.
ϲτῆ δ' ἐπ' Ὀδυϲϲῆοϲ μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεϲϲάτῳ ἔϲκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωϲε,
ἠμὲν ἐπ' Αἴαντοϲ κλιϲίαϲ Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆοϲ, τοί ῥ' ἔϲχατα νῆαϲ ἐίϲαϲ
εἴρυϲαν ἠνορέῃ πίϲυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα ϲτᾶϲ' ἤυϲε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὄρθι', Ἀχαιοῖϲιν δὲ μέγα ϲθένοϲ ἔμβαλ' ἑκάϲτῳ
καρδίῃ, ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι.
ʹτοῖϲι δ' ἄφαρ πόλεμοϲ γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεϲθαι
ἐν νηυϲὶ γλαφυρῇϲι φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν.
Ἀτρείδηϲ δ' ἐβόηϲεν ἰδὲ ζώννυϲθαι ἄνωγεν
Ἀργείουϲ· ἐν δ' αὐτὸϲ ἐδύϲετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδαϲ μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃϲιν ἔθηκε
καλάϲ, ἀργυρέοιϲιν ἐπιϲφυρίοιϲ ἀραρυίαϲ·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ ϲτήθεϲϲιν ἔδυνε,
τόν ποτέ οἱ Κινύρηϲ δῶκε ξεινήιον εἶναι.
πεύθετο γὰρ Κύπρον δὲ μέγα κλέοϲ, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐϲ Τροίην νήεϲϲιν ἀναπλεύϲεϲθαι ἔμελλον·
τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενοϲ βαϲιλῆι.
τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἶμοι ἔϲαν μέλανοϲ κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυϲοῖο καὶ εἴκοϲι καϲϲιτέροιο·
κυάνεοι δὲ δράκοντεϲ ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
τρεῖϲ ἑκάτερθ', ἴριϲϲιν ἐοικότεϲ, ἅϲ τε Κρονίων

V. l. 3 ἐπι A. — 4 μετα A. — 8 ἀχϊλῆοϲ C. τοί ῥ': οἳ E. ἔϲχατοι L. — 10 μέγά τε C. — 11 ἀχαιοῖϲι CDE Schol. Aristoph. Acharn. 16. — 12 κραδίῃ CDH. ἄληκτον CD Lips. — 15 ἠδὲ G. ἐβόηϲ' ἠδὲ Barocc. ζώνυϲθαι CDE 827, 7. — 16 ἐδύϲατο ACDE bis G. ἐδύϲϲατο HL. ἐδύϲετο Cant. ἐνδύϲατο νώροπα χαλκὸν[ῶ] S. — 17 κνημίδαϲ CGH. πρῶτον G. περι A. ἔθηκε ACGH. — 18 ἐπὶ ϲφυρίοιϲ DH. ἐπιϲφυρέοιϲιν L. — 19 θώρακα G. περι D. ἔδυνε ACDGH. — 20 Κινύραϲ Schol. Pind. Nem. VIII, 28. — 21 κύπρον δὲ AD. — 22 ἀναπλεύϲαϲθαι C Cant. Schol. A 105. — 24 δή τοι HL Harl. δῆτα Et. Mg. 618, 1. οἶμοι C. — 26 προτι AD. ποτὶ CEHS. — 27 ἑκάτερθεν S. ἑκάτερθι[εν] L. ἴριϲιν DEH. ἴρεϲϲιν Hesych. II, 369. Apoll. Lex. 92, 29. Townl.

A. c. 13, 14 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶϲ B 453, 454. καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει δὲ ἠθετοῦντο, παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἦϲαν Didymus. — 26 ἐν τῇ Ἀριϲτοφάνουϲ ϲμερδαλέοι δὲ δράκοντεϲ ἐλειχμῶντο Didymus. — 27 Ζηνόδοτοϲ ἐρίδεϲϲιν Schol. A.

ἐν νέφεϊ ϲτήριξε, τέραϲ μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιϲιν βάλετο ξίφοϲ· ἐν δέ οἱ ἧλοι
χρύϲειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀργύρεον, χρυϲέοιϲιν ἀορτήρεϲϲιν ἀρηρόϲ.
ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀϲπίδα θοῦριν,
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦϲαν,
ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦϲαν ἐείκοϲι καϲϲιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέϲοιϲιν ἔην μέλανοϲ κυάνοιο.
τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοϲυρῶπιϲ ἐϲτεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμόϲ τε Φόβοϲ τε.
τῆϲ δ' ἐξ ἀργύρεοϲ τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεοϲ ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦϲαν
τρεῖϲ ἀμφιϲτρεφέεϲ, ἑνὸϲ αὐχένοϲ ἐκπεφυυῖαι.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφοϲ καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸϲ ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴϲω
λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπηϲαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
τιμῶϲαι βαϲιλῆα πολυχρύϲοιο Μυκήνηϲ.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαϲτοϲ
ἵππουϲ εὖ κατὰ κόϲμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέεϲ ϲὺν τεύχεϲι θωρηχθέντεϲ
ῥώοντ'· ἄϲβεϲτοϲ δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.

V. l. 28 νέφεϲι Vrat. b. Schol. Γ 121. ϲτήριξεν D. — 29 ἀμφι D. ἀρ DGL. ἀρ A. ὤμοιϲι D. ἧλοι L. ἧλοι A. — 30 χρύϲεοι D. αὐτὰρ H. — 32 ἀν DH. ἐν δ' CL. γρ. ἀν C man. rec. πολυδαίδαλον A. θούρην G. — 33 περὶ CDHL. — 35 ἓν A. ἔην: ἦν CL. — 36 ἐπι D. βλοϲϲυρῶπϊϲ C. ἐϲτεφάνωται Schol. Λ 40. — 38 ἐξ, non ἔξ' libri. ἐξαργύρεοϲ CD. αὐτοῦ ADG Mor. Barocc. αὐτῷ CEH ex corr. S Et. Mg. 328, 35. αὐτῶν L. — 40 ἀμφιϲτεφέεϲ CDHS. ἀμφιϲτεφέεϲ ἢ ἀμφιϲτρεφέεϲ E 829, 10. — 42 καθ' ὕπερθεν Vrat. b. — 43 δοῦρα E bis Vrat. A. — 44 ἀπ' αὐτόθι L. — 45 ἐπι D. δ' ἐγδούπηϲαν A. δὲ γδούπηϲαν DG. δ' ἐκδούπηϲαν CL Vrat. A. δ' ἐνδούπηϲαν Harl. — 48 κατα D. αὖτ' ἐπι A. τάφρον L. — 49 ϲυν A. τεύχεϲϲι G.

A. c. 28 οὕτωϲ ἰακῶϲ τὸ ϲτήριξε Didymus, alii igitur νέφει ἐϲτήριξε. — 33, 34 scribebatur πέρι . . . . ἦϲαν et περὶ . . . ἦϲαν teste Herodiano. — 36 ἐπὶ Herodianus. — 38 αὐτοῦ: οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ. γράφεται δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ Didymus. — 40 οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου ϲὺν τῷ ρ̄ ἀμφιϲτρέφεεϲ Didymus. — 45 ἐγδούπηϲαν Aristarchus.

φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλε
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δήμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα,
ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
οἳ δ', ὥς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες

V. l. 51 μέγ' ADS Cant. Mor. Harl. Barocc. μεθ' CGHL Apoll. Lex. 162, 29. ἱππέων D. ἐπι A. — 52 μετεκείαθον DH. ἒν A. — 53 κατα C. ἐέρσας E. — 54 ἐξαιθέρος A. ἔμελλε ACDEGH. — 55 πολλὰς δ' Townl. προϊάμψειν S. — 56 τρῷες L. θρωισμῶι A: ceteri θρωσμῷ. — 57 πουλυδάμαντα L. πολυδάμαντα D. — 58 τρωσὶν C. ὡς AD. ἐτίετο H. — 59 πόλυμον S. — 60 ἀθανάτοισι D. — 61 παντός' ἐΐσην ADGH Mor. Harl. παντόσε ἴσην CEL post ras. S. — 63 τότε Mor. Mosc. 3. ὅτε D. ποτὲ H. αὖθις C. σκοτόεντα Vrat. b. — 64 ὅτε E. τοτὲ CD 1. man. ποτὲ D 2. man. μέν τοι D. τε omitt. L. ὅτε μέν γε Vrat. A. φάνεσκε D. — 66 ὥς τ' ἀστεροπή G. ὡς ἀστεροπὴ Mor. conf. K 154. — 67 οἵδ' CGHL. ὡς Rhet. Gr. III, 201, 26. — 68 ἐλαύνωσιν: ἐλαύνουσιν CDEL. ἐλαύνοντο Schol. Theocr. X, 2. κατάρουραν A. — 69 κριθῶν ACDEGHL cum ceteris et Schol. T 222. — 70 ὡς A. τρῷες L.

A. c. 51 φθὰν Aristarchus. μέγ' Aristarchus et Herodianus: μεθ' Schol. V. — 55 οὕτως ἀρίσταρχος κεφαλὰς ἐνθάδε Didymus, conf. Ariston. et not. ad A 3. — 56 θρωσμῷ, conf. H. U. 217. — 62 οὔλιος: alii αὔλιος teste Aristonico, conf. Et. Mg. 641, 6. — 64 ὁτὲ Herodianus, Il. Prosod. A 493. — 66 ὥς τε στεροπή, conf. ad K 154. — 69 κριθέων scribendum est vel contra libros, nam genetivus primae declinationis non nisi praecedente iota in ῶν desinit. Eadem de causa corrigendae sunt librorum scripturae σῶν Ε 818; πρώτων Ο 656; ἀργεννῶν Σ 529; ῥιζῶν Φ 243. excipitur τῶν Κ 253, μ 64.

δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
ἴcαc δ' ὑcμίνη κεφαλὰc ἔχεν· οἳ δὲ λύκοι ὣc
θῦνον. Ἔριc δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύcτονοc εἰcορόωcα·
οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοιcιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὔ cφιν πάρεcαν θεοί, ἀλλὰ ἕκηλοι
cφοῖcιν ἐνὶ μεγάροιcι καθείατοc, ἧχι ἑκάcτῳ
δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχαc Οὐλύμποιο.
πάντεc δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὕνεκ' ἄρα Τρώεccιν ἐβούλετο κῦδοc ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὃ δὲ νόcφι λιαcθεὶc
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰcορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆαc Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε cτεροπήν, ὀλλύντάc τ' ὀλλυμένουc τε.
ὄφρα μὲν ἠὼc ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαόc·
ἦμοc δὲ δρυτόμοc περ ἀνὴρ ὡπλίccατο δεῖπνον
οὔρεοc ἐν βήccῃcιν, ἐπεί τ' ἐκορέccατο χεῖραc
τάμνων δένδρεα μακρά, ἅδοc τέ μιν ἵκετο θυμόν,
cίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρέναc ἵμεροc αἱρεῖ,
τῆμοc cφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγαc

V. l. 71 δηΐουν CDL. δήϊον οἱ δ' ἕτεροι Schol. Τ 222. οὐδέτεροι L. — 72 ὑcμίνῃ ACEGH Eust. 847, 53; 1181, 42. ἔχον CGHL. εἶχεν[ον] S. εἶχον Eust. 832, 4; 847, 54. οἳ δὲ C. ὡc A. — 73 ἄρ E. ἄρ[α] A. ἄρα χαῖρε CL. εἰcορόωντα Mosc. 3. — 74 γάρ ῥὰ L. παρετύγχανεν D. — 75 cφι D. — 76 cφοῖcιν ACDH Harl. Lips. Mosc. 3. ἐν cφοῖcιν μεγάροιc ἐκάθηντο E. οἷcιν GLS. γρ. οἷcιν A. ἐνι AD. καθήατο S. ἧιχι AD. ἔνθα E. — 77 κατα A. κατὰ cτίχαc D. ὀλύμποιο G. — 79 τρῳεccιν L. — 80 ἄρ CGL. ἀρ A. ἄρ D. ὃ δὲ C. — 81 ἀπάνευθ' ἐκαθέζετο H. — 82 τρῳων L. τε omitt. G. — 83 τ' ἀcτεροπὴν L. ὀλύνταc τ' ὀλυμένουc τε D. ὀλλύνταc[ων] τ' ὀλλυμένουc[ων] τε S. — 85 πίπτε ACDEGHL. δε D. — 86 ὡπλίcατο DEG Schol. Θ 53. δεῖπνον ACDEHLS Cant. Harl. Townl. Mosc. 3. δόρπον G. — 87 ἐμβήcηιcιν D. ἐμ βήccῃcιν Hesych. III, 242. βήcῃcιν G 1. man. L Townl. ἐπεί γ' E. τε κορέccατο L. — 88 ἄδοc A: ceteri ἅδοc. τέ μιν εἵλετο Townl. θυμῷ L. — 89 cίτου τὲ ACH. περι A. — 90 φάλαγγα Plutarchus de Aud. poët. 6.

A. c. 72 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἡ ὑcμίνη τὰc κεφαλὰc ἴcαc εἶχεν Didymus. ἄλλοι δὲ ἴcαc δ' ὑcμίνῃ κεφαλὰc ἔχον Schol. A. — 75 πάρεcαν Herodianus. — 76 ἀρίcταρχοc χωρὶc τοῦ ῑ τὸ ἧχι Didymus, conf. ad Α 607. — 78—83 ἀθετοῦνται Aristonicus. τούτουc καὶ Ἀριcτοφάνηc ἠθέτει, παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἐγράφοντο Didymus. — 86 δεῖπνον: Zenodotus δόρπον. — 88 ἄδοc Herodianus cum Aristarcho, conf. H. T. 179. μάκρ' ἄδδοc Christ. griech. Lautlehre pg. 265.

κεκλόμενοι ἑτάροιϲι κατὰ ϲτίχαϲ. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτοϲ ὄρουϲ', ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀιλῆα πλήξιππον.
ἤ τοι ὅ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενοϲ ἀντίοϲ ἔϲτη·
τὸν δ' ἰθὺϲ μεμαῶτα μετώπιον ὀξέι δουρὶ
νύξ', οὐδὲ ϲτεφάνη δόρυ οἱ ϲχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆϲ ἦλθε καὶ ὀϲτέου, ἐγκέφαλοϲ δὲ
ἔνδον ἅπαϲ πεπάλακτο· δάμαϲϲε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺϲ μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ϲτήθεϲι παμφαίνονταϲ, ἐπεὶ περίδυϲε χιτῶναϲ·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἶϲόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήϲιον, ἄμφω
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε· ὁ μὲν νόθοϲ ἡνιόχευεν,
Ἄντιφοϲ αὖ παρέβαϲκε περικλυτόϲ· ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺϲ
Ἴδηϲ ἐν κνημοῖϲι δίδη μόϲχοιϲι λύγοιϲι,
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεϲϲι λαβών, καὶ ἔλυϲεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ ϲτῆθοϲ βάλε δουρί,
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖϲ ἔλαϲε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
ϲπερχόμενοϲ δ' ἀπὸ τοῖιν ἐϲύλα τεύχεα καλὰ

V. ι. 91 κατα D. ἐν CG Harl. Mor. ἐκ[ἐν] S. ἐκ D. ἂν L. ἀν A. ἂν[ἐκ] H. γρ. ἐκ δ' ἀγαμέμνων A. — 94 ἀντίον G. — 96 ῥῆξ'[νύ] H. δόρυ ϲχέθε C Apoll. Lex. 97, 13. δόρυ ἔϲχεθε Townl. χαλκοβάρεια A. — 98 δάμαϲε G 1. man. — 99 αὐτόθι L. — 100 περίδηϲε L. περίδυϲε A. — 101 ὃ CDG HL. ῥιϲόν τε G. ἐξεναρίζων L. — 102 δύο D 2. man. τε καὶ H. — 103 ἐόντε L Eust. 502, 28. Schol. Δ 499. Et. Gud. 410, 31. ἐόνταϲ libri praeter L. — 104 οὔϲ ποτ' E. ὅν ποτ' Apoll. Lex. 169, 34. ἀχιλεὺϲ C. — 105 κνήμαιϲι G. κνήμηϲι Harl. λύγοιϲι ACDEG Zonar. Lex. 481. Apoll. Lex. 169, 34. — 107 τῶν τότε S Cant. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 108 κατα A. βάλεν χαλκήρεϊ δουρὶ D Vrat. b. A. — 109 παρ' L. ἔλαϲεν D. — 110 ἀπο D.

A. c. ἀρίϲταρχοϲ βιάνορα Didymus. — 94 ἀντίοϲ: ἀντίον Zenodotus et Aristophanes. — 97 ἐγκέφαλοϲ δέ: ὅτι Ἀπολλώνιοϲ ποιεῖ ἐγκέφαλον δέ, καὶ τὸν ἑξῆϲ ἀθετεῖ Aristonicus, conf. H. T. 56. — 100 περίδυϲε χιτῶναϲ: ὅτι ἔν τιϲι γράφεται ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα Aristonicus. — 101 βῆ ῥ' Ἶϲον Aristarchus: βῆ Ἶϲον Zenodotus. Βήριϲον Posidippus, conf. Apoll. de Synt. 66, 5. ἀρίϲταρχοϲ δὲ, Ἶϲόν τε καὶ ἄντιφον γράφει G in margine. — 103 ἀριϲτοφάνηϲ ἐόντε Didymus. — 104 ὥ: ὃν Zenodotus, conf. Ariston. ad 106 et 111. — 106 ὅτι τὸ πλῆρεϲ ποιμαίνοντε, Ζηνόδοτοϲ δὲ ἔοικε δέχεϲθαι ποιμαίνοντα, καὶ γὰρ „ὅν ποτε" γράφει Aristonicus.

γιγνώϲκων· καὶ γάρ ϲφε πάροϲ παρὰ νηυϲὶ θοῇϲιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδηϲ ἄγαγεν πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ.
ὡϲ δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείηϲ νήπια τέκνα
ῥηιδίωϲ ϲυνέαξε λαβὼν κρατεροῖϲιν ὀδοῦϲιν,
ἐλθὼν εἰϲ εὐνήν, ἁπαλόν τέ ϲφ' ἦτορ ἀπηύρα·
ἡ δ' εἴ πέρ τε τύχῃϲι μάλα ϲχεδόν, οὐ δύναταί ϲφι
χραιϲμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμοϲ αἰνὸϲ ἱκάνει·
καρπαλίμωϲ δ' ἤιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
ϲπεύδουϲ', ἱδρώουϲα, κραταιοῦ θηρὸϲ ὑφ' ὁρμῆϲ·
ὣϲ ἄρα τοῖϲ οὔ τιϲ δύνατο χραιϲμῆϲαι ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοιϲι φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ Πείϲανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
υἱέαϲ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονοϲ, ὅϲ ῥα μάλιϲτα
χρυϲὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένοϲ ἀγλαὰ δῶρα
οὐκ εἴαϲχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόνταϲ, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέαϲ ἵππουϲ·
ἐκ γάρ ϲφεαϲ χειρῶν φύγον ἡνία ϲιγαλόεντα,
τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὣϲ
Ἀτρείδηϲ· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέϲθην·
ζώγρει Ἀτρέοϲ υἱέ, ϲὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοιϲ κειμήλια κεῖται,
χαλκόϲ τε χρυϲόϲ τε πολύκμητόϲ τε ϲίδηροϲ,
τῶν κέν τοι χαρίϲαιτο πατὴρ ἀπερείϲι' ἄποινα,

V. L. 111 γιγνώϲκων L: γινώϲκων ACDGH. παρα A. θοῇϲι D. — 112 ἀχῖλεύϲ C. — 115 ἀπηύρᾱ A. ἀπηῦρα D. — 116 ἣ δ' D. ἧδ' CG. εἴ πέρ DE. ϲφι AC. — 117 γὰρ μὲν G. ὑπο ACDH. ὑπότρομοϲ G. — 119 κρατεροῦ CL. — 120 ὡϲ AD 1. man. ὣϲ ρα S. — 121 τρώων L. — 122 ὃ ACDGHL. — 123 ὃϲ ῥὰ L. — 125 εἴαϲχεν G. — 126 δὴ omitt. S. δύω GS. δύῳ H. παῖδ' ἔλαβε Vrat. b. τοῦπερ δὴ λάβε παῖδε δύο Lips. — 127 ἐόντᾰϲ L. — 128 γὰρ ϲφέαϲ L. γὰρ ϲφῷν G. γὰρ ϲφῶν Mosc. 3. φύγον libri mei. — 129 τώδε G. ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. ὡϲ A. — 131 ἀτρέωϲ G Barocc. Harl. — 132 ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοιϲ: ἐν ἀφνειοῦ πατρὸϲ D Mosc. 3. γράφεται ἐν ἀφνειοῦ πατρόϲ Eust. 836, 26. — 133 πολύκμητόϲ A. — 134 κέν τι Lips.

A. c. 116 ὅτι δύναται ἑκατέρωϲ ἀναγινώϲκεϲθαι, καὶ κατὰ διαϲτολὴν τύχῃϲι, καὶ τετύχῃϲι ὡϲ λελάχωϲι Aristonicus. — 123 δαΐφρονοϲ: Zenodotus κακόφρονοϲ. — 125 εἴαϲχ': εἴα? — 127 ἐόνταϲ: ἐόντε conf. 103. — 128 φύγον: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ φύγεν Didymus. — 129 οὕτωϲ ἐναντίον Didymus, conf. H. T. 193. — 132 Ζηνόδοτοϲ πολλὰ δ' ἐν ἀντιμάχοιο πατρόϲ Didymus.

εἰ νῶϊ ζωοὺϲ πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
ὣϲ τώ γε κλαίοντε προϲαυδήτην βαϲιλῆα
μειλιχίοιϲ ἐπέεϲϲιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουϲαν·
εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονοϲ υἱέεϲ ἐϲτόν,
ὅϲ ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα ϲὺν ἀντιθέῳ Ὀδυϲῆι,
αὖθι κατακτεῖναι μὴ δ' ἐξέμεν ἂψ ἐϲ Ἀχαιούϲ,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸϲ ἀεικέα τίϲετε λώβην.
ἦ, καὶ Πείϲανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦϲε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν πρὸϲ ϲτῆθοϲ· ὃ δ' ὕπτιοϲ οὔδει ἐρείϲθη.
Ἱππόλοχοϲ δ' ἀπόρουϲε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
χεῖραϲ ἀπὸ ξίφεϊ τμήξαϲ ἀπό τ' αὐχένα κόψαϲ,
ὅλμον δ' ὣϲ ἔϲϲευε κυλίνδεϲθαι δι' ὁμίλου.
τοὺϲ μὲν ἔαϲ'· ὃ δ' ὅθι πλεῖϲται κλονέοντο φάλαγγεϲ,
τῇ ῥ' ἐνόρουϲ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺϲ ὄλεκον φεύγονταϲ ἀνάγκῃ,
ἱππεῖϲ δ' ἱππῆαϲ, ὑπὸ δέ ϲφιϲιν ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρϲαν ἐρίγδουποι πόδεϲ ἵππων,
χαλκῷ δηιόωντεϲ. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ', Ἀργείοιϲι κελεύων.
ὡϲ δ' ὅτε πῦρ ἀίδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέϲῃ ὕλῃ,
πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμοϲ φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι

V. l. 136 προϲηυδάτην L deest augmentum hoc loco et X 90. προϲηύδα, προϲηύδων, μετηύδα nusquam augmento carent. — 139 ποτε ἐν E. ἐνι D. τρῴων L. — 140 ὀδυϲϲῆϊ DGH. — 141 μὴ δ' ACDGHL Et. Mg. 347, 43. — 142 τίϲεται D. — 143 ὦϲε Eust. 835, 43. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 144 ὃ δ' D. ὃδ' CGL. οὖδαϲ ἔρειϲεν L. — 145 ἐξενάριξε δ' ACEG. — 146 ἀπο ACH. ἀπό δ' τ' A. — 147 ὄλμον DH. ὡϲ AD. κιλίνδεϲθαι L. — 148 ὃδ' CGH. — 149 τῆ ῥα G. εὐκνήμιδεϲ CDGHL. ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν Schol. Λ 167. — 151 ἱππεῖϲ δ': ἱππῆεϲ δ' D Schol. AD ad Λ 153. ὑπο DGLS. δέ ϲφιν GL. — 152 τήν ῥ' H. ἐρίγδουποι A. — 153 δηϊόοντεϲ G. αὐτὰρ H. — 155 ὥϲ δ' G. — 156 πάντη DE: ceteri πάντῃ. φέρει: φέροι Mosc. 3. γράφεται καὶ ἄνεμοϲ ϲτρέφει Eust. 838, 2.

A. c. 135 ζωούϲ: Aristophanes ζωώ. — 138 δαΐφρονοϲ: κακόφρονοϲ Zenodotus, ut 123, teste Schol. V. — 142 τοῦ: οὗ Zenodotus. τινάϲ φηϲιν Ἀρίϲταρχοϲ [γράφειν] ϲφοῦ πατρόϲ, αὐτὸϲ δὲ τοῦ πατρόϲ Schol. AV. — 144 ἀρίϲταρχοϲ οὖδαϲ ἔρειϲεν Didymus, non οὔδει ἐρείϲθη ut Schol. V. — 146 τμήξαϲ: ἀρίϲταρχοϲ πλήξαϲ Didymus, conf. H. T. 341. — 151 ἱππῆεϲ δ' ἱππῆαϲ ὑπὸ ϲφίϲι δ' Lehrsius Quaest. Ep. 242 ex coniectura. tum vero scribendum esset ὑπό ϲφιϲι, non ὑπὸ ϲφίϲι, quod idem est atque ὑφ' ἑαυτοῖϲ.

πρόῤῥιζοι πίπτουϲιν ἐπειγόμενοι πυρὸϲ ὁρμῇ·
ὣϲ ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενεϲ ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύραϲ,
ἡνιόχουϲ ποθέοντεϲ ἀμύμοναϲ. οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο γύπεϲϲιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοιϲιν.
  Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺϲ ἔκ τε κονίηϲ
ἔκ τ' ἀνδροκταϲίηϲ ἔκ θ' αἵματοϲ ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρείδηϲ δ' ἕπετο ϲφεδανὸν Δαναοῖϲι κελεύων.
οἳ δὲ παρ' Ἴλου ϲῆμα, παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
μέϲϲον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐϲϲεύοντο
ἱέμενοι πόλιοϲ· ὃ δὲ κεκληγὼϲ ἕπετ' αἰεὶ
Ἀτρείδηϲ, λύθρῳ δὲ παλάϲϲετο χεῖραϲ ἀάπτουϲ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Ϲκαιάϲ τε πύλαϲ καὶ φηγὸν ἵκοντο,
ἔνθ' ἄρα δὴ ἵϲταντο καὶ ἀλλήλουϲ ἀνέμιμνον.
οἳ δ' ἔτι κὰμ μέϲϲον πεδίον φοβέοντο βόεϲ ὥϲ,
ἅϲ τε λέων ἐφόβηϲε μολὼν ἐν νυκτὸϲ ἀμολγῷ
πάϲαϲ· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ·
τῆϲ δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖϲιν ὀδοῦϲι
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύϲϲει·
ὣϲ τοὺϲ Ἀτρείδηϲ ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίϲτατον· οἳ δὲ φέβοντο.
πολλοὶ δὲ πρηνεῖϲ τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεϲον ἵππων

V. l. 157 πρόριζοι D. — 158 ὡϲ A. ἂρ DL. ἀρ A. ἄρα G. ὑπατρείδηι A. ἐπ' ἀτρείδῃ L. πίπτε CDEGHL. — 160 κειν^ A. κεῖν' C. κεινὰ G. ἀνα AD. — 161 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 162 γύπεϲϲι DEGL. — 166 οἳ δὲ C. παρίλου D. παρ' ἴλλου Harl. Vrat. A. Mosc. 3. — 167 καππεδίον ACDGHL. κὰπ πεδίον Strabo XIII, 593. Schol. K 415. — 168 ἱέμενοι DG. πόλεωϲ ACDEGHLS. ὃ δὲ C. ἀεὶ G. — 169 δὲ παλάϲϲετο ACDGH Harl. Vrat. b. δ' ἐπαλάϲϲετο EL. — 170 τε omitt. G. ἵκοντο: ἵκανον H. — 171 ἄρα διίϲταντο G. καὶ omitt. L. — 172 οἵδ' CH. οἳ δέ τι L. καμμέϲϲον ADH. καμμέϲον CGL. ὡϲ A. — 173 ἐκ νυκτὸϲ G. — 174 ἀναφαίνετ' G. — 175 δ' omitt. G. ὀδοῦϲι ACDEG. — 177 ὡϲ A. — 178 οἳ C. δὲ φέβοντο CE 838, 42 HLS Townl. δὲ ἐφέβοντο G. δ' ἐφέβοντο ADE 838, 38. — 179 κάππεϲον H.

A. c. 157 ἐπειγόμενοι Aristarchus. — 165 ϲφεδανὸν Aristarchus, non ϲφεδανῶν ut Φ 542, conf. H. T. 354. — 168 πόλιοϲ correxit F. A. Wolfius, conf. Ε 791, Ζ 364, Θ 505, 545, Υ 52, Φ 540, 563, 567, 608, Χ 456, 464, Ω 329, ubi libri fere omnes πόλιοϲ exhibent; sed Ε 744 in libris πόλεων legitur pro πόλιων. — 179, 180 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι καὶ ἀϲτερίϲκοι παράκεινται, ὅτι κατὰ τὴν Πατρόκλου ἀρίϲτειαν τάξιν ἔχουϲι, νῦν δὲ οὔ Aristonicus. prior versus non legitur in Patroclia sed tantum posterior Π 699, qui in Cod. A asteriscum non habet adpictum, neque ex-

Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσί· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἐνίσπες.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
κτείνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεΐν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

V. l. 180 ἀτρείδαο G. ὑπο A. περὶ πρὸ AEH. περὶ προ CD. πέρι πρὸ L. θῦιεν A. — 181 ἔμελλον CGH Lips. Harl. un. Vrat. man. rec. — 182 δὴ ῥὰ L. — 183 ἴδης ἐκ G. πηδηέσσης G. — 184 δὲ στεροπὴν CDE 839, 10 GHL. δὲ ᾱστεροπὴν A. — 185 ὤτρυνεν D. χρυσόπτερον A. — 186 ἐνίσπες A: ἔνισπε CDGHLS Schol. Aristoph. Av. 877. — 187 ὄφρα μέν HL. — 189 ἀναχωρήτω Townl. ἀνάχθω L. — 190 δῃοισϊ H. κατα A. — 192 ἅλεται EGHL Et. Orionis 65, 1. ἅ| |λεται C. ἅλλεται Et. Mg. 59, 13; 307, 11. ἄλεται A Zonar. Lex. 593. ἀλεται D. τότέ οἱ CL. — 193 εἰσόκε libri. εὐσέλμους CDG. — 194 ἐπι ADH. ἔλθοι C Mosc. 3. — 195 ὡς A. — 198 κολλητοῖσι D. — 201 τεὴν D. — 202 ὄφρα μέν κεν ὁράᾳς Schol. A 225.

---

stat ad eum scholium Aristonici. Ζηνόδοτος οὐκ ἔγραφεν, Ἀριστοφάνης δὲ ἠθέτει τὸν „Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσίν" Didymus. secundum Schol. V Aristophanes utrumque eiecit, Zenodotus neutrum, nisi forte scribendum est Ζηνόδοτος δὲ οὐ γράφει.

A. c. 184 ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ ᾱ ἀστεροπήν Didymus, conf. K 154, Λ 66. — 186 βάσκ' ἴθι: βάσκιθι Tyrannio, conf. ad B 8. — 192 ἄλεται Herodianus.

θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα ϲτίχαϲ ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχηϲ, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μάρναϲθαι δηίοιϲι κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶϲ ἢ βλήμενοϲ ἰῷ
εἰϲ ἵππουϲ ἅλεται, τότε τοι κράτοϲ ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰϲ ὅ κε νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ ἀφίκηαι
δύῃ τ' ἠέλιοϲ καὶ ἐπὶ κνέφαϲ ἱερὸν ἔλθῃ.
ἡ μὲν ἄρ' ὣϲ εἰποῦϲ' ἀπέβη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ,
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ ϲτρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέϲαϲθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἐλελίχθηϲαν καὶ ἐναντίοι ἔϲταν Ἀχαιῶν,
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγαϲ.
ἀρτύνθη δὲ μάχη, ϲτὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτοϲ ὄρουϲ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεϲθαι ἁπάντων.
ἔϲπετε νῦν μοι μοῦϲαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουϲαι,
ὅϲ τιϲ δὴ πρῶτοϲ Ἀγαμέμνονοϲ ἀντίοϲ ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ἰφιδάμαϲ Ἀντηνορίδηϲ, ἠύϲ τε μέγαϲ τε,
ὃϲ τράφη ἐν Θρῄκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κιϲϲῆϲ τόν γ' ἔθρεψε δόμοιϲ ἔνι τυτθὸν ἐόντα,
μητροπάτωρ, ὃϲ τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβηϲ ἐρικυδέοϲ ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν·

V. L. 203 ἀναίροντα Lips. — 204 ἀπόεικε Vrat. A. — 205 δήοιϲι H. κατα A. — 207 ἄλεται CGHL. ἅλεται A. ἀλεται D. τότε ϲοι C 2. man. GL Mor. Harl. Vrat. A. τότε οἱ C 1. man. Lips. Townl. ἐγγϋαλΐξω H. — 208 εἰϲόκε libri. ἐϋϲέλμουϲ DG. — 209 ἐπϊ CD. ἔλθοι C Mosc. 3. — 210 ἢ μὲν C. ἆρ DGL. ἀρ A. ὥϲ AD. εἰποῦϲα G. ἀπεβήϲατο μακρὸν ὄλυμπον G Barocc. Mor. — 211 ἐξοχέων D. ἆλτο C. ἅλτο Townl. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 212 δοῦρε Harl. κατα D. πάντη AE: ceteri πάντῃ. — 213 μάχεϲθαι S. μαχέεϲθαι Harl. — 214 οἳ δ' DL. οἷδ' CH. — 216 ϲτᾶν δ' C. ἐν δ': ἐκ δ' CDHL Townl. Vrat. b. — 217 ἔθελε DEG 1. man. — 218 ἔϲπετε H. — 219 ἀντίοϲ CDGH: ἀντίον E 839, 61 LS Cant. Vrat. b. man. sec. ἀντίοϲ (ν supra) A. — 220 τρῴων L. ἢ καὶ κλειτῶν G. ἠὲ κλητῶν Townl. — 222 ἐν: ἐνὶ L, conf. B 661, Γ 201. — 223 κιϲϲεὺϲ S. κιϲϲὶϲ L. ἐνι D. ἐνῒ H. — 224 θεανῶ D. καλλιπάρηον EHL: ceteri καλλιπάρῃον. A καλλιπάρηον.

A. c. 215 ἑτέρωθεν: ἔν τιϲιν καὶ αὐτοὶ Schol. A. — 219 ἀντίοϲ Zenodotus et Aristophanes: ἀντίον Aristarchus. — 222 μήλων: θηρῶν Zenodotus. — 223 Κιϲϲῆϲ ὡϲ Ἑρμῆϲ Herodianus.

γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
ϲὺν δυοκαίδεκα νηυϲὶ κορωνίϲιν, αἵ οἱ ἕποντο.
τὰϲ μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆαϲ ἐίϲαϲ,
αὐτὰρ ὃ πεζὸϲ ἐὼν εἰϲ Ἴλιον εἰληλούθει·
ὅϲ ῥα τότ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονοϲ ἀντίοϲ ἦλθεν.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
Ἀτρείδηϲ μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχοϲ,
Ἰφιδάμαϲ δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκοϲ ἔνερθε,
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸϲ ἔρειϲε βαρείῃ χειρὶ πιθήϲαϲ·
οὐδ' ἔτορε ζωϲτῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβοϲ ὣϲ ἐτράπετ' αἰχμή.
καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἕλκ' ἐπὶ οἷ μεμαὼϲ ὥϲ τε λίϲ, ἐκ δ' ἄρα χειρὸϲ
ϲπάϲϲατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦϲε δὲ γυῖα.
ὣϲ ὃ μὲν αὖθι πεϲὼν κοιμήϲατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρόϲ, ἀπὸ μνηϲτῆϲ ἀλόχου, ἀϲτοῖϲιν ἀρήγων,
κουριδίηϲ, ἧϲ οὔ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦϲ δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέϲτη,
αἶγαϲ ὁμοῦ καὶ ὄϊϲ, τά οἱ ἄϲπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἀτρείδηϲ Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲε Κόων, ἀριδείκετοϲ ἀνδρῶν,
πρεϲβυγενὴϲ Ἀντηνορίδηϲ, κρατερόν ῥά ἑ πένθοϲ
ὀφθαλμοὺϲ ἐκάλυψε καϲιγνήτοιο πεϲόντοϲ.
ϲτῆ δ' εὐρὰξ ϲὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,

V. l. 227 μετα AL. — 228 δυοκαίδεκα ACG. — 230 ὃ ACDGHL. ἑών AH. — 231 ὃϲ ῥά DL. ἀντίοϲ A. ἦλθε D. — 232 οἵδ' CGHL. ἐπαλλήλοιϲιν A. — 233 παρ D pro παραί. — 234 κατὰ θώνην L. θώρακοϲ G. ἔνερθε ACE Apoll. Lex. 81, 14. — 235 ἐπι D. ἔρειϲε: ἔρυκε L. — 236 παναίολον A. — 237 μόλιβοϲ ACDEHL Apoll. Lex. 15, 13. μόλυβδοϲ G ex corr. Vrat. A. ὡϲ AD. — 238 τότε D 1. man., nunc τόγε. εὐρὺ κρείων A. — 239 ἐπί οἱ E 840, 64 H. ἐπι οἱ D. λῖϲ S. — 240 ϲπάϲατο CDEG. — 241 ὡϲ AD 1. man. E. ὃ μὲν C. — 242 ἄπο CD 2. man. post ras. EGH. ἀλόχοιο C. — 243 χάριν οἶδε CH. ἔδωκε ACDEGH. — 244 ἔδωκεν G. — 245 δῖαϲ C. — 246 ἐξενάριξε ACG. — 247 ἀν A. ἀνόμιλον D. — 248 ἀριδείκετοϲ A. — 249 κρατερὸν ῥαοι H. ῥὰ ἔπενθοϲ G.

A. c. 230 διχῶϲ καὶ ἐών καὶ ἰών Didymus. — 239 οἷ Herodianus. Aristarchus λίϲ: λῖϲ Aeschrio, conf. Eust. 841, 23. — 251 εὐρὰξ Herodianus, conf. Eust. 842, 43.

νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέϲην, ἀγκῶνοϲ ἔνερθεν,
ἀντικρὺ δὲ διέϲχε φαεινοῦ δουρὸϲ ἀκωκή.
ῥίγηϲέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ' οὐδ' ὧϲ ἀπέληγε μάχηϲ ἠδὲ πτολέμοιο,
ἀλλ' ἐπόρουϲε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲϲ ἔγχοϲ.
ἤ τοι ὃ Ἰφιδάμαντα καϲίγνητον καὶ ὄπατρον
ἕλκε ποδὸϲ μεμαώϲ, καὶ ἀύτει πάνταϲ ἀρίϲτουϲ·
τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀϲπίδοϲ ὀμφαλοέϲϲηϲ
οὔτηϲε ξυϲτῷ χαλκήρεϊ, λῦϲε δὲ γυῖα·
τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραϲτάϲ.
ἔνθ' Ἀντήνοροϲ υἷεϲ ὑπ' Ἀτρείδῃ βαϲιλῆι
πότμον ἀναπλήϲαντεϲ ἔδυν δόμον Ἄϊδοϲ εἴϲω.
αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο ϲτίχαϲ ἀνδρῶν
ἔγχεΐ τ' ἄορί τε μεγάλοιϲί τε χερμαδίοιϲιν,
ὄφρά οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκοϲ ἐτέρϲετο, παύϲατο δ' αἷμα,
ὀξεῖαι δ' ὀδύναι δῦνον μένοϲ Ἀτρεΐδαο.
ὡϲ δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουϲαν ἔχῃ βέλοϲ ὀξὺ γυναῖκα,
δριμύ, τό τε προϊεῖϲι μογοϲτόκοι εἰλείθυιαι,
Ἥρηϲ θυγατέρεϲ πικρὰϲ ὠδῖναϲ ἔχουϲαι,
ὣϲ ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένοϲ Ἀτρεΐδαο.
ἐϲ δίφρον δ' ἀνόρουϲε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
ἤυϲεν δὲ διαπρύϲιον Δαναοῖϲι γεγωνώϲ·

V. l. 252 κατα D. — 254 ῥίγηϲε E. τ' (δ') ἄρ' A. ἂρ DGL. — 255 οὐδὲ L. ὧϲ libri. πολέμοιο S. — 256 ἀνεμοτρεφὲϲ A. — 257 ὃ ADGHL. ὃ omitt. C. — 258 μεμαώϲ omitt. L. — 259 ἀνόμιλον AD. — 261 κάρη(ν) G. — 262 ἔνθα G. ὑπατρείδηι A. — 263 ἔδυν ADEGH: ἔβαν CLS Cant. Lips. Townl. — 264 ὃ ACDGHL. — 265 ἔγχει H. χερμαδίοιϲι D. — 266 ὄφρά οἱ ACDHL Et. Mg. 106, 21. ἐξωτειλῆϲ A. — 267 ἐτέρϲατο G 2. man. — 268 ὀξεῖαι δ', non ὀξεῖαι, libri mei cum Cant. Mor. Harl. Townl. ὀδΰναι CD. — 269 ὅταν CDEHL Schol. A 519, Θ 513. Schol. Pind. Ol. VIII, 111. Schol. Apoll. Rhod. I, 262. Plutarchus de Amore prolis 4. — — 270 τό, τε AH. τό τοι C. τό γε Harl. Vrat. A. προϊεῖϲαι D. προϊᾶϲι Plutarchus de Amore prolis 4. μογοϲτόκοι A. εἰλήθυιαι G. — 271 θυγατέραϲ D. — 272 ὀξεῖαι D. ὀδΰναι CD. — 273 ἐπέτελλε ACGH. — 274 ἔπι A. ἐπὶ CDEGHL. ἐλαύνειν AD. — 275 ἤϋϲε DG.

A. c. 257 ὄπατρον Herodianus, ψιλῶϲ, conf. Eust. 843, 9. — 263 ἔδυν Herodianus. — 270 Aristarchus μογοϲτόκοι: alii μογόϲτοκοι, conf. Eust. 843, 55.

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὑμεῖς μὲν νῦν νηυςὶν ἀμύνετε ποντοπόροιςι
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
εἴαςε Τρώεςςι πανημέριον πολεμίζειν.
ὣς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμαςεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέςθην·
ἄφρεον δὲ ςτήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
τειρόμενον βαςιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόης' Ἀγαμέμνονα νόςφι κιόντα,
Τρωςί τε καὶ Λυκίοιςιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύςας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔςτε, φίλοι, μνήςαςθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἴχετ' ἀνὴρ ὤριςτος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρηςθε.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάςτου.
ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
ςεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ ςυῒ καπρίῳ ἠὲ λέοντι,
ὣς ἐπ' Ἀχαιοῖςιν ςεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἕκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἶςος Ἄρηι.
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοιςι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπες' ὑςμίνῃ ὑπεραέι ἶςος ἀέλλῃ,
ἥ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕςτατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἀςαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην

V. L. 277 νῦν omitt. D. ποντοπόροιςι ACG. — 278 οὔ κε με μητιέτα L. — 279 τρῴεςςι L. πανημέριον A. — 280 ὡς A. φάθ' D. ἵμαςε EL. — 281 ἐπὶ ACDGHL. ἀέκοντε Harl. Lips.: ἄκοντε libri mei. — 282 δὲ, νέρθε A: δ' ἔνερθε HLS Cant. Townl. — 283 φέροντε S. — 284 ἐνόηςεν L. — 285 τρῳςί L. — 286 τρῷες L. — 287 ἔςτε AD: ἐςτὲ CGHL. — 288 'ὤριςτος AH. μέγα G. ἔδωκε ACDEGH. — 290 ἄρηιςθε D. — 291 ὡς A. — 292 ὅτέ H. ποῦ C. που DH. θηρατὴρ H. — 293 ςεύει C. κάπρίῳ (ψ) S. κάπρῳ Vrat. A. Mosc. 3. — 294 ὡς A. ἀχαιοῖςι CEG. ςεῦεν D. τρῷας L. — 297 ὑπεραεῖ H. — 298 ἥ, τε A. καθ' ἀλλομένη D. — 300 ὅτέ οἱ CGH. πριαμίδης βροτολοίγωι ἶςος ἄρηϊ A. — 301 ἀςαῖον ACDEH Harl. Townl.: ἀςςαῖον GLS.

A. c. 290 ὑπέρτερον: ἀρίςταρχος ὑπέρτεροι Didymus. — 297 ὑπεραέϊ Herodianus. ὅτι ἔν τιςι γράφεται ὑπὲρ οὔρεος ἶςος ἀέλλῃ Aristonicus. — 301 Ἀςαῖον Herodianus.

καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀγέλαον
Αἴϲυμνόν τ' Ὦρόν τε καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην.
τοὺϲ ἄρ' ὅ γ' ἡγεμόναϲ Δαναῶν ἕλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὡϲ ὁπότε νέφεα Ζέφυροϲ ϲτυφελίξῃ
ἀργεϲτᾶο νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόϲε δ' ἄχνη
ϲκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆϲ·
ὣϲ ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
ἔνθά κε λοιγὸϲ ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καί νύ κεν ἐν νήεϲϲι πέϲον φεύγοντεϲ Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυϲϲεύϲ·
Τυδείδη, τί παθόντε λελάϲμεθα θούριδοϲ ἀλκῆϲ;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵϲταϲο· δὴ γὰρ ἔλεγχοϲ
ἔϲϲεται, εἴ κεν νῆαϲ ἕλῃ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήϲομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔϲϲεται ἦδοϲ, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺϲ
Τρωϲὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτοϲ ἠέ περ ἡμῖν.
ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦϲε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριϲτερόν· αὐτὰρ Ὀδυϲϲεὺϲ
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτοϲ.
τοὺϲ μὲν ἔπειτ' εἴαϲαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυϲαν·
τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡϲ ὅτε κάπρω

V. L. 304 τοῦϲ A. ἂρ D. ἀρ A. — 305 ὁπότ' ἂν νέφεα H. Ζέφυροϲ νέφεα LS Strabo I, 29. ϲτυφελίξει CE 845, 55 et 59. ϲτυφελίζει E 845, 51. — 306 ἀργέϲταο L. ἀργεϲτάο Et. Mg. 136, 28. ceteri ἀργεϲτᾶο cum Apoll. Lex. 42, 26. Strab. I, 29. — 308 πολυπλάγκτοιο A. πολυπλάκτοιο DGH. — 309 κάρηνα L. δάμναντο L. λαῶν E 845, 56: ἀνδρῶν E 846, 28. — 310 ἔνθά κε ACDGHL. γένοιτο S. ἔργ' ἐγένοντο L. — 313 παθόντεϲ D. — 314 δεῦρο omitt. C. παρ' ἔμ' A. παρέμ' D. παρ' ἐμ' G. — 315 αἴ κε C. ἕλῃ νῆαϲ E. ἕλοι L. κορυθαιόλοϲ DE. — 318 ἡμῶν E. ἦδοϲ D. εἶδοϲ G. — 319 τρωϲὶν L. τρωϲὶ DE. τρωϲί γε βούλεται G. βούλεται CDEG HLS Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. A. — 320 χαμᾶζε AD. χαμάζε GHL. χάμᾶζε (sic) C ex corr. — 321 κατα A. — 323 εἴαϲεν DH Lips. ἀπέπαυϲεν DH. — 324 ἀν A. ἂν E. ἀνόμιλον D. κάπρῳ L.

A. c. 306 ἀργεϲτᾶο Herodianus προπεριϲπωμένωϲ. — 314 ἵϲταϲο: ἵϲταο Aristarchus cum Zenodoto, conf. H. T. 292. — 318 ἦδοϲ Herodianus: ἧδοϲ Trypho, conf. H. T. 270. — 319 βόλεται Aristarchus, conf. α 234.

ἐν κυςὶ θηρευτῇςι μέγα φρονέοντε πέςητον·
ὣς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὁρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀςπαςίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
ἔνθ' ἑλέτην δίφρόν τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίςτω,
υἷε δύω Μέροπος Περκωςίου, ὃς περὶ πάντων
ᾔδεε μαντοςύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔαςκε
ςτείχειν ἐς πόλεμον φθιςήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι
πειθέςθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδείδης δουρὶ κλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
Ἱππόδαμον δ' Ὀδυςεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
ἔνθά cφιν κατὰ ἶςα μάχην ἐτάνυςςε Κρονίων
ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
ἤ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάςτροφον οὔτακε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰςχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
ἐγγὺς ἔςαν προφυγεῖν, ἀάςατο δὲ μέγα θυμῷ.
τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὃ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεςε θυμόν.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόηςε κατὰ ςτίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγηςε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
αἶψα δ' Ὀδυςςῆα προςεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·

V. L. 325 θηρευτῇς L. πέςοιτον L. — 326 ὥς A. τρῷας L. παλινορμένω A. πάλιν ὁρμένω E 847, 6 et 22 S Vrat. b. A. — 329 πέρι GL. — 330 οἶδεν μαντοςύνας H. οὐδ' ἑοὺς ACDEGHL Harl. Townl. Vrat. A. Mosc. 3. οὐδὲ ἑοὺς Mor. Vrat. b. ἔαςκε ACDEGH. — 331 εἰς D. τώδε οἱ G. — 332 μέλανες G. — 333 δουρὶ, κλυτὸς (ει) A. δουρὶ κλυτὸς Vrat. b. δουρϊκλυτὸς CD. — 334 ἀπηῦρα D. — 335 ἱππόδαμόν A. ἱππόδομον D. ὀδυςςεὺς DGH. ἐξενάριξε L. — 336 ἔνθά cφιν ACGHL. ἔνθά cφι D. κατ' G. ἐτάνυςε DEGL. — 337 τοὶ δ': οἳ δ' LS. οἵδ' GH. — 339 οὐ γάρ οἱ ACDEGLS: οὐδέ οἱ H. ἐν ἄλλῳ οὐδὲ γὰρ ἵπποι A. — 340 ἦςαν C. πρὸ φυγὴν G. — 341 ἀπάνευθεν L. ὃ ACDGHL. — 342 δια A. οἷος φίλον H 1. man. — 344 τρώων L. — 345 τόνδε G. ῥίγηςεν AD. ἐρίγηςε H. ἐρίγηρε S. ἰδὼν ἐνόηςε C Lips. Townl. γράφεται ἐνόηςε A. γράφουςί τινες ἰδὼν ἐνόηςε Eust. 848, 24, conf. Λ 599.

A. c. 325 διχῶς θηρευτῆρςι καὶ θηρευτῇςι Didymus, conf. M 41, H. T. 281. — 326 παλινορμένω Aristarchus et Hermappias: πάλιν ὁρμένω Tyrannio, cf. Et. Mg. 648, 33. — 330 οὐδὲ οὓς hic et B 831 scriptum est invitis libris, qui οὐδ' ἑοὺς exhibent; nam ε in ἑούς nullo pacto produci potest, nihil autem obstat, quin ε ante ϝούς in caesura semiseptenaria producatur. — 339 οὐ γάρ οἱ dedi ex libris optimis: recentiores digammi causa οὐδέ οἱ. ex Bentlei coniectura, conf. ad B 665.

νῶιν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἕκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ cτέωμεν καὶ ἀλεξώμεcθα μένοντεc.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόcκιον ἔγχοc,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυcκόμενοc κεφαλῆφιν,
ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκόc,
οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχοc αὐλῶπιc, τήν οἱ πόρε Φοῖβοc Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
cτῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείcατο χειρὶ παχείῃ
• γαίηc· ἀμφὶ δὲ ὄccε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
ὄφρα δὲ Τυδείδηc μετὰ δούρατοc ᾤχετ' ἐρωὴν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείcατο γαίηc,
τόφρ' Ἕκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἂψ ἐc δίφρον ὀρούcαc
ἐξέλαc' ἐc πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
δουρὶ δ' ἐπαΐccων προcέφη κρατερὸc Διομήδηc·
ἐξ αὖ νῦν ἔφυγεc θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ c' ἐρύcατο Φοῖβοc Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλειc εὔχεcθαι ἰὼν ἐc δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν c' ἐξανύω γε καὶ ὕcτερον ἀντιβολήcαc,
εἴ πού τιc καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθόc ἐcτι.
νῦν αὖ τοὺc ἄλλουc ἐπιείcομαι, ὅν κε κιχείω.
ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριξεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδροc, Ἑλένηc πόcιc ἠυκόμοιο,

V. L. 347 ὄμβριμοc CH. — 348 cτέωμεν ADGHLS Cant. Barocc. Mor. Lips. Et. Mg. 727, 28. cταίωμεν C Vrat. A. cτέομεν E bis Mosc. 3. ἀλεξώμεθα CDGH, conf. X 231. — 349 ἦ ῥὰ CDGHL. δολιχόcκιον A. — 350 κεφαλῆφι D. κεφαλῆφιν E ter. κεφαλῆιφι A. — 351 κακκόρυθα AC DGL. κάκκόρυθα H. ἀπο A. — 354 ὦκα πέλεθρον L. ἀπέλαθρον G. — 355 ἐρειπὼν C. — 356 ἀμφι D. — 357 δόρατοc C. — 358 δια A. καταείcατο A. γαίῃ C Schol. M 103. Hesych. II, 422. γαίῃ Lips. — 359 * ἔμπνυτο: libri ἄμπνυτο. — 362 ἦ τέ τοι D. ἥ τε τοι G. — 363 νῦν δ' C. c' omitt. L ἐρύcατο ACDEGHL: ἐρύccατο recentiores quidam cum Barnesio. — 366 εἴ που τιc ADHL. εἰ που τῖc C. ἤ πού τιc G. ἐμοί γε AC: ceteri ἔμοιγε. θεὸc E. ἐcτι ACDEGH. ἐcτίν L. ἐν ἄλλῳ ἐπιτάρροθοc εἴη A. — 367 δ' αὖ D. — 368 δουρὶ κλυτὸν A. δουρικλειτὸν L. ἐξενάριζεν A: ceteri ἐξενάριξεν. — 369 ἠϋκόμοιο A.

A. c. 348 cτέωμεν, conf. H. U. 152. μένοντεc: μένοντε Zenodotus. — 356 obelus cum asterisco, ὀρθῶc E 309. προηθέτει Ἀριcτοφάνηc· Ζηνόδοτοc δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. — 359 ἔμπνυτο, ni fallor, Aristarchus, conf. H. T. 290. — 363 ἐρύcατο, conf. ad B 859. — 368 ἐξενάριξεν Zenodotus. ἀρίcταρχοc παρατατικῶc ἐξενάριζεν Didymus, conf. Ε 842.

Τυδείδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
cτήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἤ τοι ὃ μὲν θώρηκα Ἀγαςτρόφου ἰφθίμοιο
αἴνυτ' ἀπὸ cτήθεcφι παναίολον ἀcπίδα τ' ὤμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ταρcὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὃ δὲ μάλα ἡδὺ γελάccας
ἐκ λόχου ἀμπήδηcε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι
νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἑλέcθαι.
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευcαν κακότητος,
οἵ τέ cε πεφρίκαcι λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
τὸν δ' οὐ ταρβήcας προcέφη κρατερὸς Διομήδης·
τοξότα, λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπῖπα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον cὺν τεύχεcι πειρηθείης,
οὐκ ἄν τοι χραίcμῃcι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρcὸν ποδὸς εὔχεαι αὔτως.
οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάις ἄφρων·

V. l. 370 ἐπι A. ἐπὶ CDGHL. — 371 ἀνδροκμήτωι A. ἔργωι C et man. rec. γρ. τύμβῳ. — 372 ἶλλου Cant. cum aliis. 373 ὃ μὲν C. — 374 cτήθεcφιν G. ὦμον L. — 375 ὃ δὲ C. ἀνεῖλκε CDEGHS. ἀνεῖλκεν L. ἄνελκεν A. — 376 ἔκφυγε: ἔκπεcε L, conf. B 266. — 377 διαμπερὲς GHL. — 378 ὃ δὲ C. μάλ' L. γελάcας D Barocc. — 379 λόχου τ' G. ηῦδα D. — 380 βέβλη' H. ὄφελόν γε Vrat. A. — 381 θυμὸν ὀλέccαι H. ὀλέcαι ἢ μᾶλλον ἑλέcθαι Eust. 850, 10. — 382 καὶ omitt. GL. τρῷες L. — 383 οἵ τέ cε ACDEHL. — 385 κέραι A. κέρα DEGL Et. Mg. 504, 56. Cram. An. Ox. II, 382, 31. κέρᾳ H. καίρ (ε suprascr.) C. κέρ' Apoll. Lex. 98, 11. Eust. 401, 41. παρθενοπίπα DGL. ἕτεροι δὲ παρθενοπῖα γράφουcιν E 851, 57. — 388 νῦν δ' ἐμ' Mosc. 3. ταρcῷ Apoll. Lex. 55, 24. αύτως A. αὔτως GEH Bekk. An. 238, 27; 630, 30. Pseudoplut. 138, 30. οὕτως Cram. An. Ox. III, 69, 19 (Cod. A αὔτως). — 389 ὡς εἴ με ACDEHL Apoll. Lex. 22, 31. ὡcεί με G Et. Gud. 364, 6. βάλῃ Suidas I, 1, 196, 5.

A. c. 370 ἔπι Herodianus. — 375 ἀνεῖλκε Schol. BL: Aristarchus ἄνελκε, conf. H. T. 238. — 383 οἵ τε cὲ Alexio. — 385 cὺν τῷ ῑ ἔγραψάν τινες τὸ κέραι, ἵνα ᾖ δοτική, ὁμοίως τὸ δέπαι (κ 316) καὶ „γήραι ὕπο λιπαρῷ" (λ 136). οὕτως δὲ καὶ δοκεῖ ἐπικρατεῖν ἡ παράδοcις, ὡς καὶ Ἀλεξίων ἀξιοῖ Herodianus. alii κέρα πληθυντικῶς, conf. Cram. An. Ox. II, 382, 29, H. U. 179. Aristarchum κέραι scripsisse colligo ex scholio Aristonici „ὅτι κέραι οὐ τῇ τριχὶ ψιλῶς, ἀλλ' ἐμπλοκῆς τι γένος. τὸ δὲ παρθενοπῖπα τινὲς παρθενοπῖα, παρθένοις ἐοικώς Schol. A.

κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον ἄνδρα τίθηϲι·
τοῦ δὲ γυναικὸς μέν τ' ἀμφίδρυφοί εἰϲι παρειαί,
παῖδές τ' ὀρφανικοί· ὃ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἠὲ γυναῖκες.
ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυϲεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔστη πρόσθ'· ὃ δ' ὄπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἕλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
οἰώθη δ' Ὀδυϲεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤμοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἴ κε φέβωμαι
πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴ κεν ἁλώω
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἑστάμεναι κρατερῶς, ἤ τ' ἔβλητ' ἤ τ' ἔβαλ' ἄλλον.
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,

V. l. 391 ὑπεμεῖο A. ἐμοῖο GHS. ἐπαύροι L. — 392 ἄνδρα: αἶψα libri. τίθηϲι ACDEGHL. — 393 μέν τοι G. τ' omitt. EH. ἀμφίδρυφοι εἰϲὶ GL. — 394 παῖδές τ' CDH Townl. παῖδες δ' (τ) A. ὃδ' αἵματι G. ὁ δὲ αἵματι E. ἐρέφθων L. — 395 περί, πλέες A. περιπλέες CDHL. — 396 ὡς A. ὀδυσσεὺς DG. δουρὶ κλυτὸς A. — 397 ὃδ' CGH. ὀξὺ ἢ ὠκὺ E 852, 43. — 398 * ἕλκ': εἷλκ' ACDGHLS. εἷλκεν E. — 399 ἐπέτελλε ACGHS. — 400 ἐπὶ ACDGHL. ἐλαύνειν HL. ἤχθετο γὰρ κῆρ: γρ. ὠκέας ἵππους A. — 401 ὀδυσσεὺς DG. δουρὶ κλυτὸς A. — 402 παρέμιμνε E. ἔλαβε DG. — 404 ὤμοι ACDE bis G. μέγα μὲν (κεν) Harl. — 405 ἀλώω DL. — 407 τί ἤ Io. Alex. 42, 24. τί ἤ Cram. An. Par. III, 302, 23. τιή Eust. 1274, 61. libri τίη. — 408 ὅτι DG. — 409 ἔνι omitt. L. τὸν δὲ A: τόνδε CDEGHLS. χρειώ GL. — 410 ἤτε βάλ' D. — 411 * εἷος: ἕως ACDEGH 1. man. L Draco de Metr. 8, 15. εἵως H ex corr. ὃ ACDGHL. — 412 τρώων L.

A. c. 391 ἔν τισι γράφεται ἐπαύρω Schol. A. — 392 αἶψα: ἀρίσταρχος ἄνδρα τίθηϲι Didymus. — 395 περὶ πλέες Ptolemaeus Ascalonita et Alexio: περίπλεες Tyrannio. — 397 ἕλκ', conf. 357. — 404 ὤμοι, conf. H. U. 188. — 409 τὸν δὲ Tyrannio, probante Herodiano: τόνδε Alexio, conf. H. T. 362.

ἕλϲαν δ' ἐν μέϲϲοιϲι, μετὰ ϲφίϲι πῆμα τιθέντεϲ.
ὡϲ δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνεϲ θαλεροί τ' αἰζηοὶ
ϲεύωνται, ὃ δέ τ' εἶϲι βαθείηϲ ἐκ ξυλόχοιο
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇϲι γένυϲϲιν,
ἀμφὶ δέ τ' ἀίϲϲονται, ὑπαὶ δέ τε κόμποϲ ὀδόντων
γίγνεται, οἳ δὲ μένουϲιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα,
ὥϲ ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυϲῆα διίφιλον ἐϲϲεύοντο
Τρῶεϲ. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην
οὔταϲεν ὦμον ὕπερθεν ἐπάλμενοϲ ὀξέι δουρί,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε.
Χερϲιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἀίξαντα,
δουρὶ κατὰ πρότμηϲιν ὑπ' ἀϲπίδοϲ ὀμφαλοέϲϲηϲ
νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃϲι πεϲὼν ἕλε γαῖαν ἀγοϲτῷ.
τοὺϲ μὲν ἔαϲ', ὃ δ' ἄρ' Ἱππαϲίδην Χάροπ' οὔταϲε δουρί,
αὐτοκαϲίγνητον εὐηγενέοϲ Ϲώκοιο.
τῷ δ' ἐπαλεξήϲων Ϲῶκοϲ κίεν, ἰϲόθεοϲ φώϲ·
ϲτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ἰὼν καί μιν πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
ὦ Ὀδυϲεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ' ἠδὲ πόνοιο,
ϲήμερον ἢ δοιοῖϲιν ἐπεύξεαι Ἱππαϲίδῃϲι,
τοιώδ' ἄνδρε κατακτείναϲ καὶ τεύχε' ἀπούραϲ,

V. l. 413 μετα D. μετά ϲφιϲι E bis H. — 414 ἀμφι D. — 415 ϲεύωνται ADELS Cant. Townl. Vrat. b.: ϲεύονται CGH. ὃ δέ τ' L. ὅδέ τ' H. ὅδε τ' G. — 416 γναμπτοῖϲι CHL Mor. Harl. 1. man. Lips. γναπτοῖϲι Barocc. γναπτῇϲι Townl. γένυϲιν E bis GL 1. man. γένυϲι Apoll. Lex. 42, 24. — 417 ἀμφι D. ἀμφί τε ἀΐϲϲονται AGHL Barocc. ἀμφί τ' ἀΐϲϲονται CES. ἀίϲϲοντα L. — 418 γίγνεται GL: γίνεται ACDEH. — 419 ὡϲ ῥὰ DL. ὀδυϲϲῆϊ G. ὀδυϲϲῆα D. διῒ φίλον ACDEGHL. ἐϲεύοντο L. — 420 τρῷεϲ L. ὃ δὲ C. μὲν omitt. G. δηϊοπήτην G. διοπίδην L. — 421 ὕπερθε μετάλμενοϲ HS Harl. Vrat. b. Mosc. 3. γρ. καὶ ὕπερθε μετάλμενοϲ A. δουρί: γρ. χαλκῷ A. — 422 καὶ ὅρμενον C. ὅρμενον Harl. ἐξενάριξε CH. — 423 χερϲιδάμαντα A. ἀΐξαντα AD: ἀΐϲϲοντα CHLS Barocc. Mor. Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 2. ἀΐϲοντα G. γρ. καὶ ἀΐϲϲοντα A. — 424 κατα AD. — 425 νύξ' D. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 426 ὅδ' CGHL. ἂρ CDGL. ἀρ A. — 427 αὐτοκαϲίγνητον A. — 428 φῶϲ D. — 429 μάλα G. — 430 ὀδυϲϲεῦ EG. ὀδυϲεῦϲ H. ἄτε EG. αὖτ' Mosc. 3. — 431 ἱππαϲίδῃϲι ACE. γρ. ἱπαϲιδῆϊν A. — 432 τοιῶδ' A.

A. c. 413 ἕλϲαν Herodianus. idem μετὰ ϲφίϲι. τιθέντεϲ: δὲ ἕλϲαν Zenodotus. — 421 οἱ δὲ ὕπερθε μετάλμενοϲ Schol. BL. — 424 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ δουρὶ κατα προτμηϲτιν (sic) Didymus. κατὰ πρόϲμηϲιν διὰ τοῦ ϲ. ἔν τιϲι κεῖται τὸ τ (διὰ τοῦ τ?) Schol. V. — 427 εὐηγενέοϲ: εὐηφενέοϲ, conf. Schol. Ψ 81. — 432 τοιώδ', non τοιῶδ', Herodianus. ὅτι ἀκαίρωϲ προϲέῤῥιπται τὸ ἡμιϲτίχιον „καὶ τεύχε' ἀπούραϲ" Aristonicus.

ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς.
ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔασε
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
γνῶ δ' Ὀδυσεὺς ὅ οἱ οὔ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
ἂψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἆ δείλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἤ τοι μὲν ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἤματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ Σῶχ', Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο,
φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
ἆ δείλ', οὐ μέν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

V. l. 433 ἢ A. ἡ CD. ὑπο CD. ὀλέσσεις DS Cant. — 434 ὡς A. οὔτασε L. πάντοσε, ἶσην AD. πάντοσε ἴσην L post ras. S. — 435 ὀμβριμον CH. — 436 δια A. ἠρήρϊστο H. — 437 χρό' ἐέργαθεν L. οὐδ' ἔτ' Lips. ἔασε AGH Lips. ἔασσε C. — 438 ἀθήνη G. — 439 ὀδυσσεὺς EG. ὅτϊ οὔτϊ C. τέλος A: ceteri βέλος. κατακαίριον ADHL Schol. Λ 451: ceteri κατὰ καίριον. ἤλθε D. — 441 ἆ δεῖλ' H. ὦ δεῖλ' L. — 442 μὲν ἔμ' ACGHLS Lips. Townl. Mosc. 2. 3. vulgo μέν ῥ' ἔμ' cum DE. τρώεσσι L. — 443 ἐγὼν EG. — 444 ἤματι D. ἔσεσθαι EGL 1. man. δ' omitt. L. δαμέντι DG Lips. δαμέντε L. — 445 ἀίδῃ L. — 446 ὃ μὲν C. αὖθις C Schol. Π 697. — 448 ἔλασσε ACGH. ἔλασε E. — 449 δούπησε G 1. man. ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. — 450 σῶκ' L. — 452 ἆ D. δεῖλ' CHL. δειλὲ E bis. δύσμορος, οὐδ' ἄρα τῷγε πατὴρ Plutarchus Consol. ad Apoll. 30.

A. c. 437 Zenodotus χρόα: χροὸς Aristarchus. — 439 βέλος Zenodotus. ἀρίσταρχος τέλος Didymus. αἱ Ἀριστάρχου οὕτως τέλος καὶ σχεδὸν ἅπασαι Schol. A. κατὰ καίριον Aristarchus cum Zenodoto. — 441 δείλ': δειλέ· οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος ἔγραφεν ἐκ πλήρους, ὡς Δίδυμος μαρτυρεῖ Nicanor. περισπᾷ οὖν τὸ ἆ δείλε. ἐν δὲ τῇ Ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ .... Schol. ap. Cram. An. Par. III, 177, 1. — 442 μὲν ἔμ': de productione brevis syllabae solita in semiternaria dixi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 502 sqq. conf. Η 77, Υ 243, φ 32. — 446 φύγαδε Herodianus. — 450 ἐκ πλήρους ἀρίσταρχος ὦ σῶκε (Cod. ὡς ὦκε) Didymus. — 451 Aristarchus τέλος: βέλος Zenodotus, conf. 439. — 452 δείλ': δειλέ Aristarchus, ut 441.

ὅϲϲε καθαιρήϲουϲι θανόντί περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
ὠμηϲταὶ ἐρύουϲι περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντεϲ.
αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦϲί γε δῖοι Ἀχαιοί.
ὣϲ εἰπὼν Cώκοιο δαΐφρονοϲ ὄβριμον ἔγχοϲ
ἔξω τε χροὸϲ ἕλκε καὶ ἀϲπίδοϲ ὀμφαλοέϲϲηϲ·
αἷμα δέ οἱ ϲπαϲθέντοϲ ἀνέϲϲυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶεϲ δὲ μεγάθυμοι ὅπωϲ ἴδον αἷμ' Ὀδυϲῆοϲ,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντεϲ ἔβηϲαν.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίϲω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρουϲ.
τρὶϲ μὲν ἔπειτ' ἤυϲεν, ὅϲον κεφαλὴ χάδε φωτόϲ,
τρὶϲ δ' ἄιεν ἰάχοντοϲ ἀρηίφιλοϲ Μενέλαοϲ.
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προϲεφώνεεν ἐγγὺϲ ἐόντα·
Αἶαν διογενὲϲ Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
ἀμφί μ' Ὀδυϲϲῆοϲ ταλαϲίφρονοϲ ἵκετ' ἀυτή,
τῷ ἰκέλη, ὡϲ εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα
Τρῶεϲ, ἀποτμήξαντεϲ ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ.
ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
δείδω μή τι πάθῃϲιν ἐνὶ Τρώεϲϲι μονωθείϲ,
ἐϲθλὸϲ ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖϲι γένηται.

V. l. 453 θανόντί περ A. — 454 ἐρύουϲι ACDEH 1. man. L. ἐρύουϲιν Et. Mg. 822, 11: ἐρύϲουϲι GH ex corr. S Cant. Barocc. Mor. Harl. πυκνά: μακρὰ H. — 455 ἔμ' εἴ κε θάνω: ἐπεί κε θάνω Eust. cum libris. κτεριοῦϲί με libri cum Bachm. Anecd II, 268, 18. — 456 ὡϲ A. ὄμβριμον CH. — 457 ἔξω τ' ἐκ χροὸϲ C. ἔξω δ' ἐκ Ven. B. ἕλκε L: εἷλκε ACDGHS. εἷλκεν E. — 459 τρῷεϲ L. δέ: δ' αὖ L Harl. Vrat. b. Mosc. 3. conf. Ε 27, Ν 737, ο 229. ὅπωϲ ἴδον ADG Mor. et pro var. lect. Vrat. b. ὅταν ἴδον Barocc. ἐπεὶ ἴδον CEHLS. γρ. καὶ ἐπεὶ ἴδον A. ὀδυϲϲῆοϲ DG. — 462 ὅϲϲον G. — 463 ἀρηΐφιλοϲ A. — 464 ἆρ DG. ἀρ A. προϲεφώνει E. — 466 ταλαϲίφρονοϲ A. ἵκετο φωνὴ ACDEGS Cant. Lips. Mor. Barocc. Harl. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 467 ἰκέλη CDGHL. ὡϲ, εἴ A. ὡϲ εἴ CEH Schol. Ξ 1, Π 22. ὡϲ εἰ D Et. Mg. 198, 50. ὧϲ εἴ L. ὡϲεί G Et. Gud. 530, 7. βιώϲατο Vrat. b. Mosc. 3. — 468 τρῷεϲ L. ἐνι AD. — 470 πάθηιϲι A. πάθῃϲι μετὰ GH Barocc. Harl. Townl. Mosc. 3. πάθῃϲιν μετὰ Zonar. Lex. 483. γρ. μετὰ Τρώεϲϲι A. πάθῃϲιν ἐνὶ Τρώεϲϲιν ἢ μετὰ Τρώεϲϲι E 856, 22. ἐνι AD. τρῴεϲϲι L.

A. c. 454 ὠμηϲταὶ Aristarchus: ὠμῆϲται Tyrannio. ἐρύουϲι Aristarchus: ἐρυοῦϲι Alexio. hanc futuri formam poëtae solitam indocti librarii mutaverunt in ἐρύϲουϲι, conf. Ξ 422, Ο 351, Ρ 235, 396, Χ 67; τανύω φ 97, 127, 174; ἀνύω Δ 56, Λ 265. — 455 ἀρίϲταρχοϲ αὐτὰρ ἔμ' εἴ κε θάνω Didymus, conf. Herod. ad 454. — 457 ἀρίϲταρχοϲ ἕλκε Didymus. — 458 δέ οἱ Aristarchus: δὲ οὗ Zenodotus — 459 ὅπωϲ ἴδον retinui cum libris optimis, conf. Μ 208, γ 373. magis usitatum est ἐπεὶ ἴδον, conf. Δ 217, Ε 27, Λ 745, Μ 83, Ο 279, Π 427, C 225, Χ 236, β 155. — 466 ἀρίϲταρχοϲ ἵκετ' ἀϋτὴ Didymus, conf. Schol. V.

ὣϲ εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕϲπετο ἰϲόθεοϲ φώϲ.
εὗρον ἔπειτ' Ὀδυϲῆα διίφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶεϲ ἕπον ὡϲ εἴ τε δαφοινοὶ θῶεϲ ὄρεϲφιν
ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆϲ· τὸν μέν τ' ἤλυξε πόδεϲϲι
φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρωρῇ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε δαμάϲϲεται ὠκὺϲ ὀιϲτόϲ,
ὠμοφάγοι μιν θῶεϲ ἐν οὔρεϲι δαρδάπτουϲιν
ἐν νέμεϊ ϲκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
ϲίντην· θῶεϲ μέν τε διέτρεϲαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει.
ὥϲ ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυϲῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶεϲ ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅ γ' ἥρωϲ
ἀίϲϲων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲϲ ἦμαρ.
Αἴαϲ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων ϲάκοϲ ἠύτε πύργον,
ϲτῆ δὲ παρέξ· Τρῶεϲ δὲ διέτρεϲαν ἄλλυδιϲ ἄλλοϲ.
ἦ τοι τὸν Μενέλαοϲ ἀρήιοϲ ἔξαγ' ὁμίλου
χειρὸϲ ἔχων, εἵωϲ θεράπων ϲχεδὸν ἤλαϲεν ἵππουϲ.
Αἴαϲ δὲ Τρώεϲϲιν ἐπάλμενοϲ εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα,
οὖτα δὲ Λύϲανδρον καὶ Πύραϲον ἠδὲ Πυλάρτην.
ὡϲ δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸϲ πεδίον δὲ κάτειϲι

V. L. 472 ὡϲ A. ὃ μὲν C. ὃδ' CGHL. φῶϲ D. — 473 εὗρεν H. ὀδυϲ-ϲῆα G. διῒ φίλον ACDEGHL. ἂρ DGL. ἀρ A. αὐτὸν (ωι) A. — 474 τρῷεϲ L. * ἕπον: libri ἕπονθ'. ὡϲ εἴ τε ADE: ceteri ὡϲεί τε. δαφεινοὶ G. θῷεϲ GH. ὄρεϲφι D. — 475 ἀμφέλαφον D. ὅν τ': ὅν ῥ' G Barocc. Mor. — 476 ἀπο A. ἀπὸννευρῆϲ L. πόδεϲϲι ACDEGH. — 477 ὀρώρει D. — 478 ἐπειδὰν L. τόνδε H. πικρὸϲ ὀϊϲτοϲ D. — 479 θῷεϲ GH. — 480 post τε add. man. rec. in G οἱ. λὶν L Apoll. Lex. 108, 31. λίν' Et. Mg. 567, 6. λῖν' H. ceteri λῖν cum Schol. Λ 239. Bekk. Anecd. 1231. — 481 θῷεϲ G. ὃ ACDGHL. — 482 ὧϲ ῥὰ DL. ὀδυϲϲῆα G. ποικιλομήτιν G. ποικιλομῆτιν L 1. man. ποικιλόμητιν Mosc. 3. — 483 τρῷεϲ L. ἕπον: ἕποντο DE Flor. Rom. πολλοί τ' ἄλκιμοι H. — 484 ἔγχεϊ ἀμύνεν (sic) D. — 485 ἦλθεν D. πῦργον G. post hunc add. in G Barocc. χάλκεον ἑπταβόειον. ὅ οἱ τύχιοϲ κάμε τεύχων, qui legitur H 220. — 486 πὰρ' ἐξ A. τρῷεϲ L. τρῶεϲ δ' ἔτρεϲϲαν H. — 488 χειρὸϲ ἑλὼν Townl — 489 τρῴεϲϲιν L. — 490 οὗτα CDGL. — 491 οὗτα DGL. πύραϲϲον καὶ πυλάρτην G. — 492 πεδίον δὲ D. πεδίον δε A. κάτειϲι ACDEGHL.

A. c. 474 ἕπον dedi ex coniectura, ut 483 libri fere omnes exhibent, nam medio poëta non utitur, conf. H. S. pg. 108. de productione syllabae brevis in caesura semiternaria egi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 505. — 480 ϲκιερῷ: γλαφυρῷ Zenodotus. λῖν Herodianus: Aristarchus λὶν, conf. 289. — 492 κάτειϲι: δίηται Zenodotus.

χειμάῤῥουϲ κατ' ὄρεϲφιν, ὀπαζόμενοϲ Διὸϲ ὄμβρῳ,
πολλὰϲ δὲ δρῦϲ ἀζαλέαϲ, πολλὰϲ δέ τε πεύκαϲ
ἐϲφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυϲγετὸν εἰϲ ἅλα βάλλει,
ὣϲ ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμοϲ Αἴαϲ,
δαΐζων ἵππουϲ τε καὶ ἀνέραϲ. οὐδέ πω Ἕκτωρ
πεύθετ', ἐπεί ῥα μάχηϲ ἐπ' ἀριϲτερὰ μάρνατο πάϲηϲ,
ὄχθαϲ πὰρ ποταμοῖο Ϲκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιϲτα
ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄϲβεϲτοϲ ὀρώρει
Νέϲτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖϲιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
ἔγχεΐ θ' ἱπποϲύνῃ τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγαϲ·
οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδροϲ, Ἑλένηϲ πόϲιϲ ἠυκόμοιο,
παῦϲεν ἀριϲτεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
τῷ ῥα περίδειϲαν μένεα πνείοντεϲ Ἀχαιοί,
μή πώϲ μιν πολέμοιο μετακλινθέντοϲ ἕλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺϲ προϲεφώνεε Νέϲτορα δῖον·
ὦ Νέϲτορ Νηληιάδη, μέγα κῦδοϲ Ἀχαιῶν,
ἄγρει, ϲῶν ὀχέων ἐπιβήϲεο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐϲ νῆαϲ δὲ τάχιϲτ' ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ·
ἰητρὸϲ γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιοϲ ἄλλων
ἰούϲ τ' ἐκτάμνειν ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάϲϲειν.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ.
αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήϲετο, πὰρ δὲ Μαχάων

V. l. 493 κατόρεϲφιν D. ὀπάζων Schol. Δ 487. — 495 δ' ἀφυϲγετὸν C. — 496 ὡϲ A. — 497 πω δ' ἕκτωρ S. — 498 ἐπεὶ ῥὰ DL. ἐπαρῖϲτερὰ H. — 499 παρ A. καμάνδρου L Harl. ῥὰ DGL. ἔνθα μάλιϲτα E. — 500 πίπτε ACDEGHL. — 502 μετα A. — 503 ἔγχει θ' H. ἀλάπαζε G post ras. ἀλάπαδνε S. ἀλάπαξε φάλαγγα Et. Gud. 601, 21. — 504 πω: που L. — 506 μαχάονά τε G. — 507 κατα A. — 508 ῥὰ L. περίδειϲαν L: ceteri περίδδειϲαν. πνέοντεϲ G. — 509 μή πωϲ μιν ACDHL. μετακλινθέντοϲ (ε supra ο) A. μετακλιθέντοϲ CH Lips. cum aliis. — 512 παρ D. — 513 μενέτω S pro βαινέτω. τάχιϲτα DG. — 514 ἰατρὸϲ Plato Symp. 214 B. — 516 ὡϲ A. — 517 ἐπεβήϲατο GH. παρ CD.

A. c. 495 Aristarchus ἀφυϲγετὸν: ἀφύϲγετον Tyrannio. — 503 νέων pars maior grammaticorum: νεῶν Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus Ascalonita. — 516 ἀθετεῖται Aristonicus. καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ προηθέτει· Ζηνόδοτοϲ δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. laudant hunc versum Max. Tyr. Diss. X, 2. Stobaeus Floril. 102, 1. Pseudoplut. 157, 46.

βαῖν', Ἀϲκληπιοῦ υἱόϲ, ἀμύμονοϲ ἰητῆροϲ·
μάϲτιξεν δ' ἵππουϲ, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνηϲ δὲ Τρῶαϲ ὀρινομένουϲ ἐνόηϲεν
Ἕκτορι παρβεβαώϲ, καί μιν πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖϲιν
ἐϲχατιῇ πολέμοιο δυϲηχέοϲ· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶεϲ ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴαϲ δὲ κλονέει Τελαμώνιοϲ· εὖ δέ μιν ἔγνων·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοιϲιν ἔχει ϲάκοϲ. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖϲ
κεῖϲ' ἵππουϲ τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιϲτα
ἱππῆεϲ πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντεϲ
ἀλλήλουϲ ὀλέκουϲι, βοὴ δ' ἄϲβεϲτοϲ ὄρωρεν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἵμαϲεν καλλίτριχαϲ ἵππουϲ
μάϲτιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆϲ ἀίοντεϲ
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶαϲ καὶ Ἀχαιούϲ,
ϲτείβοντεϲ νέκυάϲ τε καὶ ἀϲπίδαϲ· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπαϲ πεπάλακτο καὶ ἄντυγεϲ αἱ περὶ δίφρον,
ἃϲ ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγεϲ ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπιϲϲώτρων. ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενοϲ· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἧκε κακὸν Δαναοῖϲι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρόϲ.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο ϲτίχαϲ ἀνδρῶν

V. L. 519 μάϲτιξε E bis G. ἵππουϲ ACD: ἐλάαν E bis GHLS Cant. Barocc. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. γρ. ἐλάαν A. ἀέκοντε Lips.: ἄκοντε libri mei. — 520 ἔπι A. ἐπὶ CDEGHL — 521 τρῷαϲ L. ἐνόηϲε C. — — 523 δαναοῖϲι DG. — 525 τρῷεϲ L. ἐπίμιξ D (sic). ἄλλοι C et suprascr. αὐτοί. — 528 κεῖθ' Lips. ἵππουϲ τὲ AH. ἵππουϲ καὶ ἅρμα L. ἅρματ' CGS Cant. Mor. Vrat. A. ἅρματα D. — 530 ὀρώρει D Lips. Townl. ὀρώρει (ε suprascr.) H. — 531 ὡϲ A. ἵμαϲε DEG. — 532 τοὶ: οἱ Schol. Pind. Pyth. III, 48. — 533 τρῷαϲ L. — 535 αἳ περι A. παρὰ δίφρον Mor. — 536 ἃρ DG. ἀρ (δ suprascr.) A. — 537 ἐπιϲώτρων GL. ἐπὶ ϲώτρων D. ὁ δὲ ἵετο C. — 538 ῥῆξαί τε A. ἓν A. — 539 δ' ἐχάζετο H. — 540 ὃ ACDGHL. αὐτὰρ τῶν ἄλλων Plutarchus de Aud. poët. 6.

A. c. 528 κεῖϲ': κεῖθ' Zenodotus. — 537 ἀπ' ἐπιϲϲώτρων: οὕτωϲ κατὰ ϲυναλοιφὴν ἐν ταῖϲ Ἀριϲτάρχου Didymus, i. e. non ἀπὸ πιϲϲώτρων vel ἀπ' ὀπιϲϲώτρων, conf. Schol. A ad Ε 725 ἔν τιϲι γρ. ὀπίϲϲωτρα διὰ τοῦ ο, quam lectionem servant A Syr. Υ 394; D Ψ 505; A Ψ 519. „Quaeres: quomodo ergo alii legerunt? Scilicet ἐπιϲϲοότρων“ Heynius, male. — 538 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ῥῆξαι τε διὰ τοῦ τε Didymus. — 539 ἀρίϲταρχοϲ δουρὶ κατὰ δοτικήν Didymus.

ἔγχεΐ τ' ἄορί τε μεγάλοιςί τε χερμαδίοιςιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεςᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]
Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρςε·
ςτῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ ςάκος βάλεν ἑπταβόειον,
τρέςςε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεςςαύλοιο
ἐςςεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶςι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέςθαι
πάννυχοι ἐγρήςςοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήςςει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον ἀίςςουςι θραςειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐςςυμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόςφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἤιε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυςὶν Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήςατο παῖδας
νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
κείρει τ' εἰςελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδες
τύπτουςιν ῥοπάλοιςι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·

V. l. 544 omittunt libri: laudant Aristoteles Rhet. II, 9 (νεμέςαςχ'). Plutarchus de Aud. Poët. 6, 14 (γάρ τοι νεμεςᾷ . . . . μάχοιο). Pseudoplut. 137, 35 (de Vita et poësi Homeri II, 132). — 544 αἴαντι EL. ὑψίζυγος A. ἐς φόβον G. ὦρςε ACEGH. — 545 ὄπιςθεν G. ὄπιςθε E. ςάκος θέτο L. hunc versum omitt. H. — 546 τρέςε G. — 548 ἀπο A. μεςαύλοιο DG Apollon. Lex. 13, 27. — 549 ἐςςεύοντο ACDEGHLS. κῦνες GH. τὲ A. — 550 οἵ τέ μιν ACEH. οἰτέ μιν D. ceteri οἵτε μιν. πίαρ DG. — 551 παννύχιοι L. ἐγρήςοντες DL. ὁ δὲ C. — 552 πρήςει D. πράςςῃ G. — 553 ἀντίον CDGL Mor. Harl. Vrat. b. ἀντίοι AEHS, conf. P 662. — 555 ἀπὸ νόςφιν CDEL. ἀπὸ νόςφι G. vulgo ἀπονόςφι. — 556 ὡς A. τρῴων L. — 557 ἀἕκων A. πέρι L. δῖεν G. — 558 ὣς δ' G. — 559 νωθεῖς G. πέρι G. — 560 βαθυλήϊον D. — 561 τύπτουςι DEG. βίῃ δέ τε νηπίῃ GH.

A. c. 546 ἀριςτοφάνης δι' ὅμιλον Didymus. — 548—557 Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Aristonicus. — 549 οὕτως διὰ τοῦ ō ἐςςεύοντο Didymus, haud dubie falsus, nam Aristarchum fugere non potuit, in comparatione imperfecto locum non esse, sed aoristo. ad similem locum O 272, ubi libri mei omnes ἐςςεύοντο exhibent, idem Didymus adnotavit ἀρίςταρχος ἐςςεύαντο διὰ τοῦ ᾱ καὶ ἅπαςαι, quem secutus et hoc loco ἐςςεύαντο scripsi, quod recentiores editores auctore G. Hermanno Opusc. II, 49 receperunt. — 551 κρειῶν Herodianus. — 553 ἀρίςταρχος διὰ τοῦ ν ἀντίον Didymus. — 555 ἀπὸ νόςφιν, conf. H. U. 88.

ϲπουδῇ τ' ἐξήλαϲϲαν, ἐπεί τ' ἐκορέϲϲατο φορβῆϲ·
ὣϲ τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶεϲ ὑπέρθυμοι πολυηγερέεϲ τ' ἐπίκουροι
νύϲϲοντεϲ ξυϲτοῖϲι μέϲον ϲάκοϲ αἰὲν ἕποντο.
Αἴαϲ δ' ἄλλοτε μὲν μνηϲάϲκετο θούριδοϲ ἀλκῆϲ
αὖτιϲ ὑποϲτρεφθείϲ, καὶ ἐρητύϲαϲκε φάλαγγαϲ
Τρώων ἱπποδάμων· ὁτὲ δὲ τρωπάϲκετο φεύγειν.
πάνταϲ δὲ προέεργε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ ὁδεύειν,
αὐτὸϲ δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεϲηγὺ
ἱϲτάμενοϲ· τὰ δὲ δοῦρα θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν ϲάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόϲϲω,
πολλὰ δὲ καὶ μεϲϲηγύ, πάροϲ χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵϲταντο, λιλαιόμενα χροὸϲ ἆϲαι.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲ' Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱὸϲ
Εὐρύπυλοϲ πυκινοῖϲι βιαζόμενον βελέεϲϲι,
ϲτῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φαυϲιάδην Ἀπιϲάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυϲεν.
Εὐρύπυλοϲ δ' ἐπόρουϲε καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲεν Ἀλέξανδροϲ θεοειδὴϲ
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπιϲάονοϲ, αὐτίκα τόξον
ἕλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀιϲτῷ

V. L. 562 ϲπουδῇ τ' ACD(ϲπουδή)EGH et Heynii libri. ϲπουδῇ δ' L, ita Dindorf. Spitzner. ἐξήλαϲαν E. ἐξέλαϲϲαν G. ἐξήλαϲϲε D. ἐπί τε κορέϲϲατο D. ἐκορέϲατο E. — 563 ὡϲ A. — 564 τρῷεϲ L. πολυηγερέεϲ: τηλεκλειτοί A Ambr. DH. τηλεκλητοί GLS Cant. Mor. Townl. man. rec. τηλεκλ(η)ειτοί C, conf. Z 111. — 565 ξῦϲτοῖϲιν H. ξυϲτοῖϲ μέϲϲον L. — 567 αὖθιϲ CL Lips. ὑποϲτραφεὶϲ G. — 568 τρῴων L. ὅτε L. ὁτὲ C et D ex corr. man. rec., uterque ὅτε 1. man. φεύγειν ACDGLS. φεύγ(ων)ειν H. φεύγειν ἢ φεύγων E. φεύγων Townl. — 569 ἐπι A. — 570 τρῴων L. θῦνε DH. — 571 ἀπο A. — 572 ὅρμενα CDGH. — 573 πολλά δε D. μεϲηγὺ CD. χρόα καλὸν Mosc. 3. Rhet. Gr. III, 246, 11, conf. O 316. — 575 ἐνόηϲεν CDHL. εὐδαίμονοϲ Lips. — 576 πυκνοῖϲι Cant. βελέεϲϲι ADGH. — 577 ῥὰ DGL. — 578 φαϲιάδην G Barocc. Townl. — 579 ὑπο AD. — 583 ἕλκετ' AGLS Cant. Vrat. A. εἷλκε τ' Vrat. b. Mosc. 3. εἷλκεν CDH. ἐν ἄλλῳ εἷλκεν ἐπευρυπύλωι A.

A. c. 562 ἐκορέϲϲατο Schol. V. — 564 ἀρίϲταρχοϲ πολυηγενέεϲ (sic) τ' ἐπίκουροι Didymus. recte Schol. V πολυηγερέεϲ, ἐκ πολλῶν ἀγερθέντεϲ. — 568 φεύγειν, conf. M 32 ποταμοὺϲ ἔτρεψε νέεϲθαι. δ 260 κραδίη τέτραπτο νέεϲθαι. — 583 ἕλκετ', conf. A 194, 210 et τόξα τιταίνεϲθαι Ε 97, Λ 370, φ 259.

δεξιόν· ἐκλάϲθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
ἤυϲεν δὲ διαπρύϲιον Δαναοῖϲι γεγωνώϲ·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
ϲτῆτ' ἐλελιχθέντεϲ καὶ ἀμύνετε νηλεὲϲ ἦμαρ
Αἴανθ', ὃϲ βελέεϲϲι βιάζεται· οὐδέ ἕ φημι
φεύξεϲθ' ἐκ πολέμοιο δυϲηχέοϲ. ἀλλὰ μάλ' ἄντην
ἵϲταϲθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
ὣϲ ἔφατ' Εὐρύπυλοϲ βεβλημένοϲ· οἳ δὲ παρ' αὐτὸν
πληϲίοι ἔϲτηϲαν, ϲάκε' ὤμοιϲι κλίναντεϲ,
δούρατ' ἀναϲχόμενοι. τῶν δ' ἀντίοϲ ἤλυθεν Αἴαϲ,
ϲτῆ δὲ μεταϲτρεφθείϲ, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνοϲ ἑταίρων.
ὣϲ οἳ μὲν μάρναντο δέμαϲ πυρὸϲ αἰθομένοιο·
Νέϲτορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήιαι ἵπποι
ἱδρῶϲαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόηϲε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
ἑϲτήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακήτεϊ νηί,
εἰϲορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεϲϲαν.
αἶψα δ' ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προϲέειπε
φθεγξάμενοϲ παρὰ νηόϲ· ὃ δὲ κλιϲίηθεν ἀκούϲαϲ
ἔκμολεν ἶϲοϲ Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
τὸν πρότεροϲ προϲέειπε Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ·
τίπτέ με κικλήϲκειϲ Ἀχιλεῦ; τί δέ ϲε χρεὼ ἐμεῖο;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·

V. ʟ. 586 ἤϋϲε G et 2. man. δὴ pro δέ. — 588 ἀμύνατε Harl. ἦμαρ D. — 589 Αἴαντι E. αἴανθ' (τι superscr.) A, conf. 544. οὐδέ ἑ φημὶ ACDEGHL. — 590 φεύξαϲθ' Lips. Mosc. 3. φεύξεϲθαι L. — 592 ὡϲ A. οἳ δὲ C. αὐτῶι D. — 593 ἑϲτηϲαν A. ἕϲτηϲαν CDEL. ἕϲταϲαν (η superscr.) G. ἕϲταϲαν Townl. Mosc. 3. Flor. ἕϲταϲαν H. ῴμοιϲι C. — 594 ἀντίοϲ libri mei. ἐν ἄλλῳ τῶν δὲ ϲχεδὸν ἤλυθεν αἴαϲ A. ἦλθεν C 1. man. — 595 μεταϲτραφθεὶϲ G. — 596 οἳ μὲν C. μάρνατο H. — 597 φέρων L. ΝΗΛΗΪΟΙ Ambros. νηλήϊοι L Townl. 1. man. — 600 εἱϲτήκει ACDEGHLS. πρύμνῃ libri. — 601 ἰῶκα τὲ L. — 602 προϲέειπε ACE Rhet. Gr. III, 203, 17. — 604 ἶϲοϲ D. ΑΡΧΗΙ Ambros. — 606 τίπτέ με ACHL. ἀχιλλεῦ DEG. πῆ δέ ϲε χρειὼ ἐμεῖο G. τί δέ τε E. τί δὲ χρειὼ L. ΕΜΟΙΟ Ambros. — 607 ἀχϊλεύϲ C. τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκηϲ δῖοϲ ἀχιλλεύϲ G Mor. Barocc.

A. c. 589 Αἴανθ' ὅϲ: Αἴαντοϲ Zenodotus. — 597 Νηλήιαι: alii Νηλήιον teste Schol. V. — 600 ἀρίϲταρχοϲ ἑϲτήκει Didymus. — 601 ὅτι τινὲϲ γράφουϲιν ἰῶ, εἶτα καταδακρυόεϲϲαν Aristonicus.

διε Μενοιτιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαριϲμένε θυμῷ,
νῦν ὀίω περὶ γούνατ' ἐμὰ ϲτήϲεϲθαι Ἀχαιοὺϲ
λιϲϲομένουϲ· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτόϲ.
ἀλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε διίφιλε Νέϲτορ' ἔρειο,
ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
ἦ τοι μὲν τά γ' ὄπιϲθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
τῷ Ἀϲκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτόϲ·
ἵπποι γάρ με παρήιξαν πρόϲϲω μεμαυῖαι.
ὣϲ φάτο, Πάτροκλοϲ δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρά τε κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλιϲίην Νηληιάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβηϲαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἵππουϲ δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντοϲ
ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων
ϲτάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλόϲ· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐϲ κλιϲίην ἐλθόντεϲ ἐπὶ κλιϲμοῖϲι καθῖζον.
τοῖϲι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐυπλόκαμοϲ Ἑκαμήδη,
τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρϲεν Ἀχιλλεύϲ,
θυγατέρ' Ἀρϲινόου μεγαλήτοροϲ, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ
ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριϲτεύεϲκεν ἁπάντων.
ἥ ϲφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν

V. l. 608 τῷ ἐμῷ GH: τῷ' μῷ CE Plutarchus de Aud. poët. 13. τῶ' μῶ AL. ΤΩΙ ΜΩΙ Ambros. τῶι μῶι D. τῷμῷ S Et. Mg. 657, 26. τῷμῷ Apoll. de Synt. 126, 18. — 609 οἴω CDEL. ΟΙΩΙ Ambros. — 610 ἀνεκτόϲ ADEHL: ἀνεκτή CG Vrat. b. man. sec. — 611 διῖ φίλε ACD GHL. ἔροιο Ammon. de Diff. s. v. ἐρωτᾶν. — 613 ὄπιϲθεν G. ἔοικε AC DGH Schol. A 299. — 614 αὐτὰρ H. εἶδον CG. — 615 omitt. Townl. 1. man. παρήϊϲαν S. πρόϲω DG. — 616 ὥϲ A. — 617 θέειν: ἐν ἄλλῳ βῆ δ' ἰέναι A. νῆαϲ ἐΐϲαϲ CH Lips. Ven. B. — 618 οἵδ' CGL. ἀλλ' ὅτε H. — 619 μέν ῥ': μὲν E. πολυβότειραν D. — 621 ἐξοχέων D. τοὶ δ' ACD Harl. Mosc. 3. οἳ δ' LS. οἵδ' H. οἱ δ' EG. — 622 ϲτᾶν δὲ CH. ποτι D. πνοιῆι C. πνοὴν E. — 623 κάθιζον CDGHL. — 624 κυκεῶ D. ἐΰπλόκαμοϲ A. εὐπλόκαμοϲ EGH. — 625 ὅτε πέρϲεν CEL: ὅτ' ἔπερϲεν ADGHS Harl. Mosc. 3. — 626 ἥν οἱ G. οἱ omitt. L. οἱ, ἀχαιοὶ A. — 628 ϲφωϊν ADH Apoll. Lex. 135, 14. ϲφῶϊν CEL Athenaeus XI, 492. ϲφῶϊ G.

A. c. 608 τῷ ἐμῷ: τῷ' μῷ, conf. H. U. 287. — 610 ἀνεκτόϲ Herodianus cum Aristarcho, conf. K 118. — 622 οὕτωϲ διὰ τοῦ τέ ϲτάν τε Didymus. τε δυϊκῶϲ Schol. V. lectio Aristarchea erat ϲτάν τε, aliorum ϲτὰν δὲ, nam si ϲτάντε scripsisset δυϊκῶϲ, non opus erat illud adnotare, quum pluralem ϲτάντεϲ versus non admittat. — 625 ὅτε πέρϲεν, conf. H. U. 86 sq. — 627 ἥ ϲφωϊν Herodianus.

καλὴν κυανόπεζαν ἐΰξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆϲ
χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον,
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν,
πὰρ δὲ δέπαϲ περικαλλέϲ, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιόϲ,
χρυϲείοιϲ ἥλοιϲι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
τέϲϲαρ' ἔϲαν, δοιαὶ δὲ πελειάδεϲ ἀμφὶϲ ἕκαϲτον
χρύϲειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένεϲ ἦϲαν.
ἄλλοϲ μὲν μογέων ἀποκινήϲαϲκε τραπέζηϲ
πλεῖον ἐόν, Νέϲτωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
ἐν τῷ ῥά ϲφι κύκηϲε γυνὴ εἰκυῖα θεῇϲιν
οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
κνήϲτι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε,
πινέμεναι δὲ κέλευϲεν, ἐπεί ῥ' ὥπλιϲϲε κυκειῶ.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
μύθοιϲιν τέρποντο πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἐνέποντεϲ.
Πάτροκλοϲ δὲ θύρῃϲιν ἐφίϲτατο, ἰϲόθεοϲ φώϲ.
τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸϲ ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,

V. l. 629 κυανόπεζαν A. ἐπαυτῆϲ A. αὐτῆϲ CDHL Lips. Athen. XI, 492. αὐτῇ EGS. γρ. ἐπ' αὐτῇ A. — 630 χάλκεον D. κυάνεον G. ἐπι D. — 631 ἠδὲ: πὰρ δὲ Apollon. Lex. 168, 12. οἱ μὲν ἀλφίτου ἱεροῦ γράφουϲιν ἀκτήν, οἱ δὲ ἱερὸν ἀκτήν E 868, 29. — 632 παρ CD. γηραιὸϲ G. — 634 πελίαδεϲ D. ἀμφὶ CS. — 635 ὑποπυθμένεϲ CD 1. man. H Athenaeus XI, 492. ὕπο πυθμένεϲ Athen. XI, 491. ceteri ὑπὸ πυθμένεϲ cum Apoll. Lex. 161, 1. — 640 κνήϲτι ACDE Athen. XI, 492. Suidas II, 1, 302, 17; 304, 20. Apoll. Lex. 101, 5. Et. Gud. 330, 33. Zonar. Lex. 1224. κνῆϲτι L. κνήϲτῃ G. κνήϲτει H. κνήϲτει (ϲτι) S. κνήϲτει Phot. Lex. 227. Suidas II, 1, 1043, 5. κνήϲτεϊ Et. Mg. 522, 16. χαλκείῳ Et. Gud. 330, 33. ἐπι DH. λευκὰ πάλυνε CEGH Athenaeus XI, 492. λευκὰ πάλυνεν DL. γρ. λευκὰ πάλυνε A. λευκ" ἐπάλυνε A. hunc versum laudat Plato in Ione 538 C κνήϲτι χαλκείῃ, παρὰ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον. — 641 δὲ κέλευϲεν L: vulgo δ' ἐκέλευϲεν. δ' ἐκέλευεν H Athenaeus l. l. ὥπλιϲε GES. κυκεῶ G. — 643 μύθοιϲι DGL. — 645 τόνδε G. ἀπο H.

A. c. 632 διχῶϲ ἀρίϲταρχοϲ ἦγ' (Cod. ειγ') ὁ γεραιόϲ, καὶ εἶχ' ὁ γεραιόϲ Didymus. — 635 ὑπὸ πυθμένεϲ Alexio cum Aristarcho: alii ὑποπυθμένεϲ, quam scripturam defendit Athenaeus XI, 492 contra Dionysium Thracem, quem κατὰ διαίρεϲιν ἀναγνῶναι tradidit, conf. Eust. 869, 5 sqq. — 636 ἄλλοϲ Ptolem. Ascalonita et Herodianus cum Aristarcho: alii ἄλλοϲ vel ὧλλοϲ, rursus alii ἀλλ' ὃϲ (de Machaone), quibus adversatur Athenaeus XI, 493. — 639 κνῆ: τινὲϲ τῶν Ἀριϲταρχείων ἐκδόϲεων „κνέε τυρόν" λέγουϲι κατὰ διάλυϲιν Eust. 872, 18. — 640 κνήϲτι: τινὲϲ δὲ καὶ διὰ διφθόγγου γράφουϲιν ἐκ τοῦ κνῆϲτιϲ κνήϲτεωϲ Ἀττικῶϲ Eust. 872, 1, male, conf. similes formas dativi Ζ 335, Ϲ 407, Ψ 315, 316, 318, 560, Ω 18, γ 381, λ 191, ν 299. — 641 κυκειῶ Herodianus

ἐϲ δ' ἄγε χειρὸϲ ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάαϲθαι ἄνωγε.
Πάτροκλοϲ δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο εἶπέ τε μῦθον·
οὐχ ἕδοϲ ἐϲτὶ γεραιὲ διοτρεφέϲ, οὐδέ με πείϲειϲ.
αἰδοῖοϲ νεμεϲητὸϲ ὅ με προέηκε πυθέϲθαι,
ὅν τινα τοῦτον ἄγειϲ βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸϲ
γιγνώϲκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
νῦν δὲ ἔποϲ ἐρέων πάλιν ἄγγελοϲ εἶμ' Ἀχιλῆι.
εὖ δὲ ϲὺ οἶϲθα γεραιὲ διοτρεφέϲ, οἷοϲ ἐκεῖνοϲ
δεινὸϲ ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
τίπτέ τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺϲ ὀλοφύρεται υἷαϲ Ἀχαιῶν,
ὅϲϲοι δὴ βέλεϲιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδε
πένθεοϲ, ὅϲϲον ὄρωρε κατὰ ϲτρατόν· οἱ γὰρ ἄριϲτοι
ἐν νηυϲὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδείδηϲ, κρατερὸϲ Διομήδηϲ,
οὔταϲται δ' Ὀδυϲεὺϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἠδ' Ἀγαμέμνων·
[βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλοϲ κατὰ μηρὸν ὀιϲτῷ·]
τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
ἰῷ ἀπὸ νευρῆϲ βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ἐϲθλὸϲ ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.
ἦ μένει εἰϲ ὅ κε δὴ νῆεϲ θοαὶ ἄγχι θαλάϲϲηϲ
Ἀργείων ἀέκητι πυρὸϲ δηίοιο θέρωνται,
αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπιϲχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἲϲ
ἔϲθ' οἵη πάροϲ ἔϲκεν ἐνὶ γναμπτοῖϲι μέλεϲϲιν.
εἴθ' ὣϲ ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδοϲ εἴη,

V. l. 646 κατα CDL. ἄνωγε ACE. — 647 εἶπε τὲ L. — 648 διοτροφὲϲ G 1. man. H. πείϲηϲ Townl. — 649 προέηκε A. — 651 γιγνώϲκω L: γινώϲκω ACDGH. — 652 νῦν δ' GL. ἔποϲ ἐξερέων L. — 653 διοτροφὲϲ G 1. man. H. — 654 τάχά CD. ἀνήρ, οἷοϲ καὶ ἀναίτιον αἰτιάαϲθαι Plutarchus de Adul. et amico 26. — 656 τίπτ' GL, omisso τ'. ἆρ CDGL. ἀρ A. τἀρ H. ὧιδ' D. ἀχιλλεὺϲ EGH. — 657 βέλεϲι D. βελέεϲϲι S. οὐ δέ τι A. οἶδε ACDH. — 658 πένθοϲ D. κατα D. — 659 νηυϲὶ DE. — 661 οὔταται S. ὀδυϲϲεὺϲ DEG. δουρὶ κλυτὸϲ unus A. — 662 omitt. ACDEHL Lips.: habent C in marg. man. rec. D in marg. 3. man. GS et si Heynio fides est habenda omnes libri eius praeter Lips. — 664 ἀχΐλεὺϲ C. — 666 ἦ CGL Townl. ἡ A. εἰϲόκε omnes. — 667 δήοιο H. δηοῖο Mosc. 3. δηοῖο Lips. — 668 κτεινώμεθα G. ἐπὶ ϲχερῷ C. ἐπιϲχερῷ G. ἐμοὶ ἶϲ G Barocc. Mor. — 669 γναπτοῖϲι G et un. Vrat. μέλεϲϲι D. — 670 ὡϲ A. τέ μοι ADEH Eust. 885, 33, conf. Ψ 629. vulgo δέ μοι ut H 157.

A. c. 650 ἄγειϲ Aristarchus. — 652 πάλιν ἄγγελοϲ Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus Ascalonita: alii παλινάγγελοϲ. — 659 οὐτάμενοι Aristarchus: Pamphilus οὐταμένοι.

ὡς ὁπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα,
ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκε,
ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων ᾗσι βόεσσιν
ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
κὰδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται.
ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν,
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήιον εἴσω
ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύς,
οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμον δὲ κιόντι.
κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ·
οἳ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον,
ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη

V. L. 672 ἀμφι D. βοηλασίης D Vrat. b. A. βοηλασίῃς S. — 673 ὑπεροχίδην C Lips. ναιετάασκε ACEGH. — 674 ῥύσει H. ὅδ' CGHL. οἷσι Mor. — 675 ἀπο A. ὑπὸ L. — 676 καδδ' ACGHL. καδδέπεσεν D. ἔπεσε E. — 677 συνελάσαμεν DG. — 678 τόσσα G. μήλων L et γρ. οἰῶν. — 679 συβόσια ACEGHS Apoll. Lex. 146, 7. Strabo VIII, 351. Zonar. Lex. 1688. Hesych. IV, 89. συβώσια D. συβόσεια L Townl., quod probat Thiersch. Gramm. § 147, 11. conf. ξ 101. — 680 ἵππους τε G. — 681 πολλαῖσι G. πωλῆσι D. ὑπῆσαν: ὑπῆρχον L. — 182 ὡς τὰ E. ἠλασάμεθα G. — 683 προτὶ ACDEG. πρὸ τὶ H. ποτὶ LS. γέγηθε DG. — 684 πόλεμον δὲ A. — 685 δὲ λίγαινον DES. φαινομένηφι AD. φαινομένηφι CEGH. — 686 χρέως A. χρέος DEG Mosc. 3. χρε[illegible]ος C. ὠφείλετ' D Mos. 3. ὠφείλετ' H. — 687 οἳ δὲ C. — 688 πολέσι EG. πολλεσῖν C. ὄφειλον ADHL: ὄφελλον CE Barocc. ὄφειλλον G. — 689 ὥς DEGHL. — 690 γάρ ῥ' ADE: γὰρ ἐκάκωσε CGHLS Lips. Cant. Ven. B. Vrat. b. A. Flor. Rom. βίη ἡρακληείη H.

A. c. 672 ἀρίσταρχος ἑνικῶς βοηλασίῃ Didymus. — 677 Aristarchus ληΐδα: λήιδα Menecrates. — 686 οὕτως ἀρίσταρχος χρεῶς (sic) Didymus. Ἀριστοφάνης δὲ χρεῖος καὶ ὠφείλετο Schol. A. hoc falsum esse nemo non videt, nam χρεῖος ὠφείλετ' versus non minus recusat, quam χρέως ὀφείλετ', quod est in Cod. A. differt scriptura inter χρέως ὠφείλετ' et χρεῖος ὀφείλετ': illud est Aristarchi, hoc Aristophanis. — 688 ὄφειλον: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ὄφελλον Didymus. — 689 ὡς Aristarchus: alii ὥς, utrumque Nicanor, sed praefert ὡς. Πύλῳ: alii ἐν πόλει ἦμεν teste Schol. D. — 690 γάρ ῥ': γάρ, conf. Β 39, Ξ 30, Ρ 403, ε 321, φ 32, Annal. Gymn. Austr. 1871, 506.

τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅϲϲοι ἄριϲτοι.
δώδεκα γὰρ Νηλῆοϲ ἀμύμονοϲ υἱέεϲ ἦμεν·
τῶν οἶοϲ λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντεϲ ὄλοντο.
ταῦθ' ὑπερηφανέοντεϲ Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνεϲ,
ἡμέαϲ ὑβρίζοντεϲ, ἀτάϲθαλα μηχανόωντο.
ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶυ μέγ' οἰῶν
εἵλετο κρινάμενοϲ τριηκόϲι' ἠδὲ νομῆαϲ.
καὶ γὰρ τῷ χρεῖοϲ μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
τέϲϲαρεϲ ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖϲιν ὄχεϲφιν
ἐλθόντεϲ μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδοϲ γὰρ ἔμελλον
θεύϲεϲθαι· τοὺϲ δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείαϲ
κάϲχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένοϲ ἠδὲ καὶ ἔργων
ἐξέλετ' ἄϲπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐϲ δῆμον ἔδωκε
δαιτρεύειν, μή τίϲ οἱ ἀτεμβόμενοϲ κίοι ἴϲηϲ.
ἡμεῖϲ μὲν τὰ ἕκαϲτα διείπομεν, ἀμφί τε ἄϲτυ
ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖϲ· οἳ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντεϲ
ἦλθον ὁμῶϲ αὐτοί τε πολεῖϲ καὶ μώνυχεϲ ἵπποι
πανϲυδίῃ· μετὰ δέ ϲφι Μολίονε θωρήϲϲοντο
παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔ πω μάλα εἰδότε θούριδοϲ ἀλκῆϲ.
ἔϲτι δέ τιϲ Θρυόεϲϲα πόλιϲ, αἰπεῖα κολώνη,
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντοϲ·
τὴν ἀμφεϲτρατόωντο διαρραῖϲαι μεμαῶτεϲ.

V. ι. 691 κατα CD. ἔκταθεν ACDGS. δὲ κτάθεν Harl. ἔκτανεν (θ supra ν) H. ἔκτανεν L Vrat. A. Rom. ἔκταθεν ἢ ἔκτανεν Eust. 874, 23; 879, 26. ὅϲοι D. — 692 ἀμύμονεϲ (οϲ supra εϲ) L. ἀμύμονεϲ H: ceteri ἀμύμονοϲ cum Cant. Barocc. Mor. Schol. λ 286. Schol. Apoll. Rhod. I, 152. υἷεϲ L Schol. λ 286. ὗεϲ H. — 694 χαλκοχίτωνεϲ A. — 695 ὑμέαϲ G. μηχανόωνται Schol. K 68. — 696 τὲ C. — 697 τριακόϲια G. 698 τὸ χρεῖοϲ L. γαίῃ L et γρ. δΐῃ. — 700 μετάεθλα D. τρίποδαϲ S. — 702 κάχεϲθε H. ἀφίῃ G. — 704 ἔδωκε ACEGH. — 705 μή τίϲ οἱ AE: ceteri μήτιϲ οἱ. — 706 ἀμφὶ δὲ A Harl. ἀμφι δὲ D. ἀμφί τ' G. γρ. ἀμφί τε ἄϲτυ A. — 707 ἔρδομεν C 2. man. E bis. ἱερὰ EGH. θεοῖϲι D. οἳ δὲ C. — 709 παϲϲυδίῃ EGL: ceteri πανϲυδίῃ cum Cant. Lips. μετα D. μολίωνε CD. μολίον' ἐθωρήϲϲοντο Lips. — 710 ὄντ' L. — 711 ἔϲτι δέ τι (ϲ supra ι) θρυόεϲϲα D. — 712 ἐπαλφειῶι D. ἀλφειοῦ G Barocc. Schol. I 153. νεάτῃ H. πυμάτη Strabo VIII, 349. — 713 ἀμφ' ἐϲτρατόωντο AH Vrat. b. διαρρέϲαι L.

A. c. 694 Ἐπειοί: ὅτε ἔν τιϲι γράφεται Ἀχαιοί Aristonicus. — 699 ὑποπτεύεται ὡϲ νόθον Schol. BLV ad Θ 185. — 705 μετάκειται ἐκ τῶν ἐν Ὀδυϲϲείᾳ (ι 42) λεγομένων Aristonicus. Ζηνόδοτοϲ οὐδὲ ἔγραφε Didymus. — 709 πανϲυδίῃ Aristarchus, conf. H. T. 394.

ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
ἄγγελος ἦλθε θέους' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
εἴα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήια ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἅλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέῤῥεον ἔθνεα πεζῶν.
ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἀμφίσταντο δὴ ἄστυ διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.
ἀλλά σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον ἄρηος·
εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
συμφερόμεσθα μάχῃ Διί τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.

V. l. 715 ἀπολύμπου CD. θωρήσεσθαι GL 1. man. — 716 ἀέκοντα A. κατα DH. κατὰ GL. — 717 ἐσσυμένως Cant. — 718 θωρήσεσθαι G. ἀπέκρυψε GL. — 719 πω CH. τι E. — 720 ὡς AD Io. Alexandr. 31, 34: ceteri ὥς. ἡμετέροισι ACDGH. — 721 ὥς Cram. Epim. 449, 15. — 722 μινύνιος G. — 724 ἐπέρρεον ADGL Mor. Barocc ἐπέρρεεν CE bis HS Rhet. Gr. III, 232, 20. ἔθνεα πολλὰ Mor. Barocc. Cant. — 725 ἐνθάδε Mor. Barocc. ἔνθα γε πασσυδίῃ G. πασσυδίῃ EL. — 726 ἔνδειοι E. εὔδειοι L. — 726, 727 ἐνδϊοι ῥέξαντες ὑπερμένεϊ ἱερὰ καλὰ G. — 727 ὑπερμένε D. ὑπερμενέ' L. — 728 ταῦρόν τ' Townl. ποσιδάωνι A. ποσειδάονι G. — 729 ἀγελείην G Mor. Barocc. ἀγελείῃ Townl. — 730 ειλόμεσθα D. ἑλόμεθα G. κατα D. τελέεσσι ACDEGH. — 731 ἐπ' ἔντεσιν L. — 732 ἀμφι D. — 733 δὴ (ἐ) A. δι' ἄστυ L Townl. Vrat. b. διαρραῖσαι AD Harl. διαπραθέειν CEGHLS. γρ. διαπραθέειν A. — 734 σφι L: σφιν ACDEGH. προπάροιθε, φάνη C. — 735 ὑπερέσχε G. — 736 ἐμφερόμεσθα Vrat. A. μάχην L.

A. c. 714 ἀλλ' ὅτε: ἄλλο τε Bekker. (2) ex coniectura. — 720 ὧς Herodianus cum Aristarcho et Tyrannione, conf. Α 116, Γ 159, H. T. 380. — 730 δόρπον: δεῖπνον Zenodotus, conf. Λ 86. — 733 διαῤῥαῖσαι reposui ex libris optimis, conf. 713.

ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ᾽ ἦν Αὐγείαο,
πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ᾽ εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
ἤριπε δ᾽ ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ᾽ ἐς δίφρον ὀρούσας
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
ἡγεμόν᾽ ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἶσος,
πεντήκοντα δ᾽ ἕλον δίφρους, δύο δ᾽ ἀμφὶς ἕκαστον
φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ᾽ ἀλάπαξα,
εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῇ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο
κτείνοντές τ᾽ αὐτοὺς ἀνά τ᾽ ἔντεα καλὰ λέγοντες,
ὄφρ᾽ ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ᾽ Ὠλενίης, καὶ Ἀλισίου ἔνθα κολώνη

V. l. 738 πρῶτον Barocc. κόμισα E. — 740 θυγατέρ᾽ H. ἔχε D. — — 741 ᾔδη ADE. ἤδη GL. ᾔδει CS Cant. Vrat. b. ἤδει H. εἶδεν Schol. Theocr. II, 16. ὅσσα G. — 744 στὴν DG. ῥὰ D. αὐτὰρ G. μεγάθυμοι ἵπποι L. ἀχαιοί Mor. — 746 ἱππέων G. — 747 ἐγὼ G. ἐνόρουσα DH: ἐπόρουσα ACEGLS Cant. Barocc. Mor. Harl. Vrat. b. A. Flor. — 749 φύντες pro φῶτες L. ὕπο A. — 750 μολίωνε CGL. — 751 μὴ σφῶε DGHL. εὐρὺ κρείων A. — 753 ἐγγυάλιξε ACDEG. — 754 διά, σπιδέος A. διὰ σπιδέος C 1. man. Apoll. Lex. 144, 3: δι᾽ ἀσπιδέος C man. rec. DEGHLS Et. Gud. 85, 26. — 755 κτείνοντες αὐτοὺς D. — 756 ὄφρα G. μέσφ᾽ ἐπὶ Strabo VIII, 342. — 757 ὠλένης L. ἀλισίου AD: ἀλεισίου CDGLS Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A. Strabo VIII, 342; 352. Eust. 304, 32. Et. Mg. 61, 39. ἀλησίου (ει supra η) H. ἀλησίου E Steph. Byz. 72, 17. conf. B 617, ubi libri omnes ἀλεισίου.

A. c. 737 ὅτι τινὲς καὶ Ἀχαιῶν γράφουσιν Aristonicus, conf. 694. — 747 ἐνόρουσα dedi pro ἐπόρουσα, conf. 91, 149, 216. — 751 σφῶι Zenodotus? conf. A 8, K 546, H. T. 356 sq. — 754 διὰ σπιδέος Zenodotus, Amerias, Herodianus (ἡρωδιανὸς διὰ σπιδέος Schol. A): δι᾽ ἀσπιδέος Aristarchus, Crates, Ptolem. Ascalonita. utrumque probavit Alexio. conf. Et. Mg. 271, 8. Eust. 882, 53. Hesych. I, 302. — 757 Ἀλισίου Aristarchus. ἡ δὲ γραφὴ τῆς προπαραληγούσης τοῦ Ἀλῃσίου διφορεῖται· ὁ μὲν γὰρ τὰ ἐθνικὰ γράψας κατὰ στοιχεῖον (Steph. Byz. 72, 17) διὰ τοῦ η οἶδεν αὐτήν· ὁ δὲ ἐτυμολόγος (Et. Mg. 61, 37) διὰ διφθόγγου Eust. 883, 6.

κέκληται, ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
ὣς ἔον, εἴποτ' ἔον γε μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
ὢ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
νῶι δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον
ἠδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον
σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι.
σφῶι μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶι δ' ἔπειτα

V. L. 758 κέκλιται H Et. Mg. 61, 39 cum glossa ὅπου ἡ κολώνη παράκειται. αὖθις CH. — 759 ἔνθα δὲ L. — 760 ἂψ ἐπὶ L. βουπρασίου[ιο] C. — 761 πάντως δ' H. — 762 ὣς ἔην G Mor. εἴποτ' ἔην γε ACDE bis GH Suidas I, 2, 749, 15. Et. Mg. 317, 55(?). ἀχϊλεὺς C. — 763 [η] εὖ τέ μιν H. ὀΐω DGL. — 764 μετακλαύσασθαι H Lips. ἀπο CDHL. — 765 ὡιδ' ἐπέτελλε D. — 766 πέμπε ACDEGH. — 767 νῶϊν H. δὲ ἔνδον ACE. δ' ἔνδον DGHL. — 768 πάντα κάλ' L. ἐπέτελλε AGH. ὡς ἐκέλευε C. — 769 εὖ ναιετάοντας ACDGHL. — 770 ἀγείροντες ACDEGH Townl. Vrat. b. Schol. Θ 2. ἐγείροντες L. ἀγείραντες edit. veteres praeter Rom. πουλυβότειραν A. πολυβότειραν D. πουλυβότειραν ἢ καλλιγύναικα E 875, 52. ἐν ἄλλῳ καλλιγύναικα A. — 772 παρ C. ἀχιλλῆα G. — 773 ἔκηε ACDE GLS. ἔκῃε H. ἔκηεν Schol. X 66. βοῶν G Mor. Barocc. — 774, 775 omitt. H in textu. — 775 ἱεροῖσι ACDG. — 776 ἀμφι D. βοῶν G Barocc.

A. c. 762 εἴ ποτ' ἔον γε recte Buttmannus Ampl. Gramm. I. pg. 530* ex L et Lips. revocavit, eumque secuti sunt recentiores. — 763 τῆς: antiqua scriptura videtur fuisse ἧς, conf. P 25 ἧς ἥβης ἀπόνητο. Bekk. 2 ϝῆς. — 767 νῶι Aristarchus. δέ τ' ἔνδον in libris meis non reperi; quare Heynio fidem non habeo, qui ex libris suis variam scripturam non affert nisi δὲ ἔνδον ex Veneto utroque. δέ τ' ἔνδον editum est inde a Florentina, idque retinui, nam hiatus δὲ ἔνδον excusari non potest. — 767—785 ἀθετοῦνται Aristonicus. ἠθετοῦντο καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει Didymus. — 773 ἀρίσταρχος μηρία καῖε Didymus.

cτῆμεν ἐνὶ προθύροιcι· ταφὼν δ' ἀνόρουcεν Ἀχιλλεύc,
ἐc δ' ἄγε χειρὸc ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάαcθαι ἄνωγε,
ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοιc θέμιc ἐcτίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύοc ἠδὲ ποτῆτοc,
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεcθαι·
cφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
Πηλεὺc μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆι
αἰὲν ἀριcτεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
coὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιοc, Ἄκτοροc υἱόc·
τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερόc ἐcτιν Ἀχιλλεύc,
πρεcβύτεροc δὲ cύ ἐccι· βίῃ δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλ' εὖ οἱ φάcθαι πυκινὸν ἔποc ἠδ' ὑποθέcθαι,
καί οἱ cημαίνειν· ὃ δὲ πείcεται εἰc ἀγαθόν περ.
ὦc ἐπέτελλ' ὁ γέρων, cὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
ταῦτ' εἴποιc Ἀχιλῆι δαΐφρονι, αἴ κε πίθηται.
τίc δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ cὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναιc
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφαcίc ἐcτιν ἑταίρου.
εἰ δέ τινα φρεcὶν ᾗcι θεοπροπίην ἀλεείνει,
καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸc ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλὰ cέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλοc λαὸc ἑπέcθω
Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόωc Δαναοῖcι γένηαι·
καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμον δὲ φέρεcθαι,
αἴ κέ cε τῷ ἴcκοντεc ἀπόcχωνται πολέμοιο
Τρῶεc, ἀναπνεύcωcι δ' ἀρήιοι υἷεc Ἀχαιῶν

V. L. 777 ἐνι D. προθύρηcι Vrat. b. ἀχϊλεύc C. — 778 κατα CDHL. ἑδριάαcθαι DG. ἄνωγε CDEH. — 779 τε pro τ' εὖ E. — 780 τάρπωμεν L. — 781 μύθοιcι D. ὕμμ' DH. ὗμ' G: ἄμ': ἄμμιν E 884, 9. — 782 cφῶ δε D. cφῶϊ δὲ G. τώ: οἱ E. ἐπέτελον D. — 783 ἀχιλλῆϊ G. — 785 coὶ δὲ ὁ πατὴρ ἐπέτελλε E 875, 58. αὖ L Mor. ὡιδ' A. — 786 ὑπέρτερόc: ὑπέρτατόc Et. Mg. 225, 34; 228, 16. Zonar. Lex. 427. ἀχιλεύc C. — 787 cὺ ἐccὶ GL. — 788 εὖ οἶ D, gravis 2. man. φᾶcθαι ACDH. ἧδ' D ex corr. man. rec. ἠδ' ὑποθέcθαι ἢ ἠδ' ἐπακοῦcαι E. — 789 ὃ δὲ C. — 790 ὡc D 1. man. — 791 ἀχιλλῆϊ G. — 792 κεν C. cυν D. ὀρίνειc H. — 795 παρ D. ὑπέφραδε L. — 796 cὲ μὲν S Cant. — 797 κέν τοι C. ἤν που τί φόοc G. ἤν πού τι Barocc. φάοc Eust. 1060, 45. γένηται G Mor. γένοιcθε ἢ γένηαι E. γένοιτο Eust. 1060, 45; 1128, 55. — 798 πόλεμον δὲ AD. — 799 τῷ γ' Schol. Γ 166. εἴcκοντεc Lips. τῶι ἴcκοντεc D 1. man., nunc τῷ ἐἴcκοντεc ex corr. ἀπόcχονται D. — 800, 801 omitt. L.

A. c. 782 Ζηνόδοτοc ἠθελέτην Aristonicus. — 794, 795 Ζηνόδοτοc περιέγραψεν Aristonicus. — 799 ἴcκοντεc Zenodotus, Alexio, Herodianus: εἴcκοντεc Aristarchus, vid. Et. Mg. 272, 13.

τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευϲιϲ πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτεϲ κεκμηότας ἄνδραϲ ἀυτῇ
ὤϲαιϲθε προτὶ ἄϲτυ νεῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων.
ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆαϲ ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆαϲ Ὀδυϲϲῆοϲ θείοιο
ἷξε θέων Πάτροκλοϲ, ἵνά ϲφ' ἀγορή τε θέμιϲ τε
ἤην, τῇ δὴ καί ϲφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
ἔνθά οἱ Εὐρύπυλοϲ βεβλημένοϲ ἀντεβόληϲε,
διογενὴϲ Εὐαιμονίδηϲ, κατὰ μηρὸν ὀιϲτῷ,
ϲκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιοϲ ῥέεν ἱδρὼϲ
ὤμων καὶ κεφαλῆϲ, ἀπὸ δ' ἕλκεοϲ ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόοϲ γε μὲν ἔμπεδοϲ ἦεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἆ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
ὣϲ ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδοϲ αἴηϲ
ἄϲειν ἐν Τροίῃ ταχέαϲ κύναϲ ἀργέτι δημῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφὲϲ Εὐρύπυλ' ἥρωϲ,
ἤ ῥ' ἔτι που ϲχήϲουϲι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοί,
ἦ ἤδη φθίϲονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντεϲ.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλοϲ βεβλημένοϲ ἀντίον ηὔδα·
οὐκέτι διογενὲϲ Πατρόκλειϲ ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔϲϲεται, ἀλλ' ἐν νηυϲὶ μελαίνῃϲιν πεϲέονται.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντεϲ, ὅϲοι πάροϲ ἦϲαν ἄριϲτοι,

V. l. 801 ὀλίγη δέ τιϲ G. ἀνάπαυϲιϲ Lips. — 802 ῥεῖα δ' ἂν L. κεκμηῶταϲ A. κεκμηκόταϲ G. — 803 ὤϲεϲθε CGS Mor. Barocc. Harl. Lips. Vrat. b. A. ὤϲεϲθαι H. προτιάϲτυ D. πρὸ τὶ H. ποτὶ S. — 804 ὼϲ A. ἐνι A. ὄρινε ACH. ὄρυνε G. — 805 βῆδε D. ἐπὶ νῆαϲ Townl. ἀχιλλῆα G. — 806 ὀδυϲῆοϲ D. — 807 ἵξε D. ἶξε A. ἧξε G. ἵνά ϲφ' ACHL Bekk. An. 1154: vulgo ἵνα ϲφ'. — 808 ἤην: εἶεν G Barocc. εἰῆν (ἐν) H. βωμὸϲ G. — 809 ἔνθά οἱ ACDL. ἀντεβόληϲε ACG Townl. — 810 κατα A. — 811 κατα A. κατὰ δὴ G 2. man. — 813 γέ μιν D. — 814 ἄλκιμοϲ: γρ. ἀγλαόϲ Vrat. b. — 815 προϲηῦδα D. — 816 ἆ D. ὦ G Mor. Barocc. — 817 ὼϲ AE. ἆρ DL Apoll. Lex. 67, 14. ἀρ A. — 818 ἄϲϲειν Barocc. ἐνὶ L. ἀργέτῃ L. ἀργέτι δημῷ: γρ. ἠδ' οἰωνούϲ A. — 819 διοτροφὲϲ GH. — 820 ἤ ῥ' ACDEH. ἤ ῥά τι ποὺ G. — 821 ἦ A: ceteri ἤ. — 822 βεβλημένοϲ AD EGHS Mor. Barocc. Vrat. b. πεπνυμένοϲ CL. ἐν ἄλλῳ πεπνυμένοϲ A. ηῦδα D. — 824 μελαίνῃϲι DG. — 825 ὅϲοι πάντεϲ ἦϲαν H.

A. c. 802, 803 ἀθετοῦνται καὶ ἀϲτερίϲκοι παράκεινται Aristonicus. ὀρθῶϲ Π 44, 45, ubi vid. Schol. — 807 ἵνά ϲφ', conf. H. T. 413.

ἐν νηυϲὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερϲὶν ὕπο Τρώων· τῶν δὲ ϲθένοϲ ὄρνυται αἰέν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν ϲὺ ϲάωϲον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊϲτόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάϲϲε,
ἐϲθλά, τά ϲε προτί φαϲιν Ἀχιλλῆοϲ δεδιδάχθαι,
ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατοϲ Κενταύρων.
ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριοϲ ἠδὲ Μαχάων,
τὸν μὲν ἐνὶ κλιϲίῃϲιν ὀίομαι ἕλκοϲ ἔχοντα,
χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονοϲ ἰητῆροϲ,
κεῖϲθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν ἄρηα.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ·
πῶϲ τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρωϲ;
ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίϲπω,
ὃν Νέϲτωρ ἐπέτελλε Γερήνιοϲ, οὖροϲ Ἀχαιῶν·
ἀλλ' οὐδ' ὧϲ περ ϲεῖο μεθήϲω τειρομένοιο.
ἦ, καὶ ὑπὸ ϲτέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
ἐϲ κλιϲίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείαϲ.
ἔνθά μιν ἐκτανύϲαϲ ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
ὀξὺ βέλοϲ περιπευκέϲ, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
χερϲὶ διατρίψαϲ, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάϲαϲ
ἔϲχ' ὀδύναϲ· τὸ μὲν ἕλκοϲ ἐτέρϲετο, παύϲατο δ' αἷμα.

V. l. 826 νηυϲὶ D. — 827 ὑπὸ DEL. τρῴων L. ὄρνυτ' G. ὤρνυται L. αἰὲν ACDEGHL cum libris Heynii. — 828 ἐπινῆαϲ ἀχαιῶν D. — 829 μηροῦ τ' L. — 830 χλιαρῷ Lips. 2. man. Vrat. A. ἐπι DL. ἐπὶ δὲ G. — 831 προτι D. φαϲὶν CDE 886, 58 GHL. — 832 δικαιότεροϲ G Mor. Barocc. — 833 ἰατρὸϲ Et. Mg. 678, 24. γὰρ omitt. G. ἠδὲ: καὶ G. — 834 ἐνι D. ἐν L. — 836 ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. τρῴων L. — 838 πῶϲ τάρ A. πῶϲ τ' ἂρ CDGL. πῶϲ ἂρ E. πῶϲ κεν Cram. Epim. 367, 29. Schol. Ω 22. — 839 ὄφρ' omitt. L. ἐνίϲπων L. ἐνίψω Cram. Ep. 141, 27. — 840 ἐπέτελε D. — 842 ὕπο L. — 843 ἐν κλϊϲῖῃ H. — 844 ἔνθά μιν CDHL. μὶν G. μαχαίρῃ omitt. H. — 845 περιπευκὲϲ A. — 846 χλιαρῷ Cant. Lips. Vrat. A. — 847 ὀδυνήφατον A.

A. c. 831 δεδιδάχθαι: Ζηνόδοτοϲ δεδάαϲθαι Didymus. — 832 δικαιότατοϲ Aristarchus. — 838 ἔοι: Ζηνόδοτοϲ διὰ τοῦ η ἔην Didymus. — 841 ϲεῖο μεθήϲω: Ζηνόδοτοϲ δὲ ἀμελήϲω· ποιητικώτερον δὲ τὸ ἕτερον Didymus. ϲεῖ', quod Bekkerus ante ἀμελήϲω inseruit, non est in codice, nec poëta eo est usus, sed ϲεῦ, conf. ad Z 454.

ΙΛΙΑΔΟϹ Μ.

Ὣϲ ὁ μὲν ἐν κλιϲίῃϲι Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱὸϲ
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἳ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶεϲ ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
τάφροϲ ἔτι ϲχήϲειν Δαναῶν καὶ τεῖχοϲ ὕπερθεν
εὐρύ, τὸ ποιήϲαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλαϲαν, οὐδὲ θεοῖϲι δόϲαν κλειτὰϲ ἑκατόμβαϲ,
ὄφρά ϲφιν νῆάϲ τε θοὰϲ καὶ ληΐδα πολλὴν
ἐντὸϲ ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸϲ ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺϲ
καὶ Πριάμοιο ἄνακτοϲ ἀπόρθητοϲ πόλιϲ ἔπλε,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχοϲ Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅϲϲοι ἄριϲτοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων οἳ μὲν δάμεν, οἳ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλιϲ δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυϲὶ φίλην ἐϲ πατρίδ' ἔβηϲαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποϲειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχοϲ ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένοϲ εἰϲαγαγόντεϲ,
ὅϲϲοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλα δὲ προρέουϲι,

V. L. 1 ὁ μὲν C. κλιϲίῃ G. — 2 οἳ L. οἵδ' CH. δὲ μάχοντο AGS Harl. Mosc. 2. ceteri δ' ἐμάχοντο cum Ambrosiano. — 3 τρῷεϲ L. ἂρ DEGL. ἀρ A. ΑΡ' Ambros. ἔμελλε A Ambr. CDEGH. — 5 ἀμφι D. ΑΜΦΙΤΕ Ambros. 1. man., nunc ΔΕ. — 7 ὄφρά ACDGH. ϲφι DG. — 8 ἔχων (ο superscr.) H. — 9 τῶ καὶ C Vrat. b. A. Flor. τό κεν Townl. τὸ καὶ ADG HLS Cant. Barocc. Mor. Lips. Harl. Mosc. 2. Apollon. de Synt. 289, 8; de Adverb. 613, 25. Apoll. Lex. 153, 29. — 10 ἀχϊλεὺϲ C. — 11 ἔπλε A Ambr. CS. ἔπλεν EH Rhet. Gr. III, 103, 20. ἔπλευ DG. ἦεν L. — 12 δε C. μέγα omitt. G. — 13 κατα C 1. man. τρώων L. ὅϲοι D. — 14 οἵδ' D. οἵδ' CHL. δὲ λίποντο AES Lips. Mosc. 2. Rhet. Gr. III, 103, 23. ceteri δ' ἐλίποντο cum Ambrosiano et Schol. O 2. — 16 ἐϲ πατρίδα γαῖαν ἔβηϲαν D. — 17 τότε δηριόωντο Et. Mg. 266, 40. τότ' ἐδηριόωντο Zonar. Lex. 500. libri τότε μητιόωντο cum Apoll. de Coni. 524, 1. ποϲιδάων A. — 18 εἰϲάγοντεϲ G. — 19 ἅλα δὲ AD. προρέουϲι ACEGH: προρέουϲιν Ambr. DL Schol. in Plat. Euthyphr. 3 C.

A. c. 11 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔπλε Didymus, quod Bekkerus mutavit in ἔπλεν, fortasse deceptus Scholio V Ἀρίϲταρχοϲ ἔπλεν ϲὺν τῷ ν ἐκ τοῦ ἔπελεν ϲυγκοπὴν δεχόμενοϲ. Ζηνόδοτοϲ ἔπλε. ἀποκοπὴ τοῦ ἔπλετο, cuius fides est nulla. etiam Nicanor laudat ἔπλε. de ν paragogico conf. H. U. 162.

Ῥῆϲόϲ θ' Ἑπτάπορόϲ τε Κάρηϲόϲ τε Ῥοδίοϲ τε
Γρήνικόϲ τε καὶ Αἴϲηποϲ δῖόϲ τε Ϲκάμανδροϲ
καὶ Ϲιμόειϲ, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεϲον ἐν κονίῃϲι καὶ ἡμιθέων γένοϲ ἀνδρῶν·
τῶν πάντων ὁμόϲε ϲτόματ' ἔτραπε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ' ἐϲ τεῖχοϲ ἵει ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεὺϲ
ϲυνεχέϲ, ὄφρά κε θᾶϲϲον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸϲ δ' ἐννοϲίγαιοϲ ἔχων χείρεϲϲι τρίαιναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμαϲι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέϲαν μογέοντεϲ Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίηϲεν παρ' ἀγάῤῥοον Ἑλλήϲποντον,
αὖτιϲ δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοιϲι κάλυψε,
τεῖχοϲ ἀμαλδύναϲ· ποταμοὺϲ δ' ἔτρεψε νέεϲθαι
κὰρ ῥόον, ᾗ περ πρόϲθεν ἵεν καλλίῤῥοον ὕδωρ.
ὣϲ ἄρ' ἔμελλον ὄπιϲθε Ποϲειδάων καὶ Ἀπόλλων
θηϲέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
τεῖχοϲ ἐύδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸϲ μάϲτιγα δαμέντεϲ
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐελμένοι ἰϲχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότεϲ, κρατερὸν μήϲτωρα φόβοιο.

V. l. 20 θ' omitt. L. κάρηϲϲόϲ D. ῥόδιόϲ CDHL. — 21 κάμανδροϲ GL Mor. Barocc. — 25 ἵει G. ἱει D. ὗε G. — 26 ϲυννεχὲϲ A Harl. Schol. M 12. ὄφρά κε ACH. — 28 θεμέλια G. πέμπε ACDEGHL. — 30 ἐποίηϲε C 1. man. EG. ἐποίηϲαν Vrat. b. 1. man. ἑλήϲποντον G. — 31 αὖθιϲ C. κάλυψε AGH. — 32 ἔϲτρεψε Schol. M 33. — 33 κὰρ ῥόον EH: καῤῥόον A. καρρόον CDG Apoll. Lex. 95, 28. καῤῥόον L Harl. Lips. Mosc. 2. Et. Mg. 467, 22. ἵεν GH. ἱεν D. ἶη A. γρ. καὶ ἶεν A. καλλίροον C Lips. — 34 ὡϲ A. ἀρ DE bis L. ἔμελλεν H. ποϲιδάων A. — 35 ἀμφι DHL. δεδήει E ter H. — 36 εὔδμητον G. — 38 ἐπὶ ACDEGHL. γλαφυρῇϲι G. ἐελμένοι ADH 1. man. S. Apoll. Lex. 62, 31: ἐεργμένοι CE 891, 27 GH sup. Barocc. Mor. Harl. Vrat. in litura. ἐεργμένοι ἢ ἐελμένοι E 891, 24 et 29. — 39 δειδιότεϲ κρατερὸν. μήϲτωρα A.

A. c. 20 Aristarchus Κάρηϲοϲ: Καρηϲόϲ Tyrannio, conf. Eust. 890, 2. τὸ Κάρηϲοϲ ἓν ἔχει τὸ ϲ̄ Herodianus. Ῥοδίοϲ Herodianus, conf. Eust. 890, 7. — 25 ἐννῆμαρ: ἓν δ' ἦμαρ Callistratus teste Schol. B. τὸ δὲ ἐννῆμαρ τινὲϲ δι' ἑνὸϲ γράφουϲι νῦ καὶ δαϲύνουϲιν ὧν καὶ ὁ Μαλλώτηϲ Κράτηϲ ἐϲτίν Eust. 890, 35. — 26 ϲυνεχὲϲ: ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ διὰ τοῦ ἑτέρου ν̄ Didymus. — 30 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἐποίηϲεν Didymus. — 33 variat scriptura inter ἵεν, ἴεν et ἵει, conf. Herod. ad h. l., qui ἵει praefert, ἴεν vero reicit. vide Et. Mg. 467, 22. Eust. 891, 13. ἡ κοινὴ ἵει ἐϲτίν Herodianus. — 34 ἄρ' ἔμελλον: Ζηνόδοτοϲ γράφει ὣϲ ἤμελλον ὄπιϲθε Aristonicus.

αὐτὰρ ὅ γ' ὡς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένεϊ βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίοι ἵστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔ ποτε κυδάλιμον κῆρ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα δὲ στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους,
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
ῥηιδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν υἷες Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐύτροχον ἅρμα τιταίνων
ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.

V. L. 40 τοπρόσθεν HL. τὸ πρῶτον C. μάρνατο S. ἴσος D. — 41 ὅταν CEHL. θηρευτῇσι ACDEGH. — 42 κάπρος G. — 43 ἀρτύναντας G. — 44 ἀντίοι libri. ἀντίοι ἢ ἀντίον E 891, 43. — 46 ἀγηνορίῃ S. — 47 omittit H in textu, habet in marg. man. rec. ταρφεά C. τάρφεά Apoll. Lex. 7, 22. — 48 ὅππῃ AE: ceteri ὅππῃ· ἰθύσει CDEL. ἰθύσει (η) S. — 49 ὡς A. ἐλίσσεθ' CL Cant. Mor. ἐλίσεθ' Townl. ἐλίςεθ' G. ἐλίσσεθ' H. — 50 διαβαίνειν E. διαβήμεναι Townl. οὐ δὲ A. — 51 χραιμέτιζον (ε) C. δ' ἐχρεμέτιζον H. — 52 χείλει ἑσταότες L. χείλεϊ ἢ δισυλλάβως χείλει ἑσταότες καὶ ἄλλως δὲ χείλει ἐφεσταότες E 892, 26. ἐφεσταῶτες Townl. ἀπο CH. ἄπο L. — 53 ἂρ EGL. ἀρ A. τ' ἄρ' et man. rec. γρ. γὰρ C. οὐ γὰρ Townl. — 54 ἐπϊρρεφέες G Barocc. Mor. Cant. Harl. — 55 ἕστασαν G. ὕπερθε CDG Townl. — 56 ἠρήρειστ' οὓς ἕστασαν Pseudoplut. 156, 44. ἕστασαν H. — 58 εὔτροχον G. ἐΰξοον Vrat. A. ἐύξοον ἢ ἐύτροχον E. — 59 ἐσβαίῃ H. τελέουσι ACGH. ἢ τελέουσι Vrat. A.

A. c. 40 ἐμάρνατο: ἀριστοφάνης ἐμαίνετο Didymus. — 41 ἔν τισι θηρευτῆρσι Schol. A, conf. ad Λ 325. — 44 ἀντίοι: γρ. ἀντίον, οὕτως γὰρ ἀρίσταρχος Didymus. — 46 ἀγηνορίη: οὕτως χωρὶς τοῦ ῑ ἀρίσταρχος, ὃς γρ. ἡ ἀγηνορία Didymus. — 49 ἐλλίσσεθ' et εἰλίσσεθ' Nicanor. τὸ δὲ ἐλίσσετο ἀμφεβλήθη· τινὲς μὲν γὰρ ἐδάσυναν, νοοῦντες αὐτὸ ἀντὶ τοῦ εἱλίσσετο, ἐστρέφετο, τινὲς δὲ ἐψίλωσαν Eust. 892, 23. — 54 ἀριστοφάνης διαπασαν (sic) Didymus. — 55 ἕστασαν Aristarchus, Ptolemaeus Ascalonita, Herodianus, δασέως. iidem v. 56 ἕστασαν, ψιλῶς, conf. Et. Mg. 382, 21. — 59 ἐσβαίη: καββαίη Zenodotus et Aristophanes.

δὴ τότε Πουλυδάμας θραϲὺν Ἕκτορα εἶπε παραϲτάϲ·
„Ἕκτόρ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
ἀφραδέωϲ διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέαϲ ἵππουϲ.
ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· ϲκόλοπεϲ γὰρ ἐν αὐτῇ
ὀξέεϲ ἑϲτᾶϲι, προτὶ δ' αὐτοὺϲ τεῖχοϲ Ἀχαιῶν.
ἔνθ' οὔ πωϲ ἔϲτιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεϲθαι
ἱππεῦϲι· ϲτεῖνοϲ γάρ, ὅθι τρώϲεϲθαι ὀίω.
εἰ μὲν γὰρ τοὺϲ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺϲ ὑψιβρεμέτηϲ, Τρώεϲϲι δὲ ἵετ' ἀρήγειν,
ἦ τ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέϲθαι,
νωνύμνουϲ ἀπολέϲθαι ἀπ' Ἄργεοϲ ἐνθάδ' Ἀχαιούϲ·
εἰ δέ χ' ὑποϲτρέψωϲι, παλίωξιϲ δὲ γένηται
ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
οὐκέτ' ἔπειτ' ὀίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεϲθαι
ἄψορρον προτὶ ἄϲτυ ἑλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ.
ἵππουϲ μὲν θεράποντεϲ ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέεϲ ϲὺν τεύχεϲι θωρηχθέντεϲ
Ἕκτορι πάντεϲ ἑπώμεθ' ἀολλέεϲ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὐ μενέουϲ', εἰ δή ϲφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

V. l. 61 τ' omitt. D. ἠδ' A. τρῴων L. ἐπικούρω^οι^ν A. — 62 διά: γρ. περὶ A. ἐλαύνομεν ὠκέαϲ ἵππουϲ, ἢ κατά τιναϲ, οὐ μέντοι καλῶϲ, ἐλαύνετε μώνυχαϲ ἵππουϲ E 892, 55. — 63 ἣ δὲ C. περόαν G. ἐναυτῆι A. ἀν' αὐτὴν C. — 64 ἑϲτᾶϲι DG: ceteri ἑϲτᾶϲιν. προτὶ D Schol. V. ποτὶ A. περὶ CGHLS Cant. Lips. Mor. Townl. Vrat. b. Flor. — 65 οὔπω G Barocc. ἐϲτὶν ACL. ἐϲτὶ G ἐϲτι D. — 66 ἱππεῦϲιν DH. — 67 εἰ μὲν γὰρ δὴ ACDEGHL. εἰ μὲν δὴ S. πάγχι L. ἀλαπάξει L. — 68 τριψεϲϲι L. δὲ ἵετ' L: δὲ βούλετ' ACDEGHS. βούλετο νίκην ἢ μάλιϲτα Τρώεϲϲι δὲ βούλετ' ἀρήγειν Eust. 893, 5. — 69 ἤτ' D. ἐγὼν Bachm. Anecd. II, 142, 6. ἔγωγε θέλοιμι L. — 70 νωνύμνουϲ AH Apoll. Lex. 117, 20: νωνύμουϲ CDGLS. νωνύμουϲ ἢ νωνύμνουϲ E. — 71 παλίωξιϲ A. δέ: τὲ G. — 72 ἐνιπλήξομεν H. — 73 οὐκ ἔτ' E. οἴω CDH. — 74 πρὸ τὶ H. ἐλιχθέντων ACGL. ελιχθέντων D. — 75 ἐγὼ ACDEGHLS cum libris Heynii. — 76 τάφρον G Barocc. — 78 ἀολέεϲ D.

A. c. 64 ἑϲτᾶϲι προτὶ, conf. Φ 532 ἔλθωϲι προτὶ, X 217 Ἀχαιοῖϲι προτὶ, K 347 ϲτρατόφι(ν) προτιειλεῖν, H. U. 254 sq. — 66 ἱππεῦϲι: ἱππῆαϲ Aristophanes cum Zenodoto. — 67 ἀριϲτοφάνηϲ εἰ μὲν γὰρ τοὺϲ πάγχυ Didymus, pro Ἀριϲτοφάνηϲ habet Schol. V Ἀρίϲταρχοϲ. — 68 βούλετ': ἵετ' (sic) ἀρήγειν οὕτωϲ πᾶϲαι Didymus, de πᾶϲαι conf. H. T. 138 sqq. — 70 νωνύμνουϲ, conf. H. U. 274. — 77 Ζηνόδοτοϲ διὰ τοῦ τ τὼϲ ἂν ἐγὼ εἴπω Didymus. — 79 Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ πεῖραρ ἑνικῶϲ Didymus.

ὣϲ φάτο Πουλυδάμαϲ, ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθοϲ ἀπήμων,
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶεϲ ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
ἀλλ' ἀπὸ πάντεϲ ὄρουϲαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαϲτοϲ
ἵππουϲ εὖ κατὰ κόϲμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
οἳ δὲ διαϲτάντεϲ, ϲφέαϲ αὐτοὺϲ ἀρτύναντεϲ,
πένταχα κοϲμηθέντεϲ ἅμ' ἡγεμόνεϲϲιν ἕποντο.
οἳ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴϲαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἳ πλεῖϲτοι καὶ ἄριϲτοι ἔϲαν, μέμαϲαν δὲ μάλιϲτα
τεῖχοϲ ῥηξάμενοι κοίλῃϲ ἐπὶ νηυϲὶ μάχεϲθαι.
καί ϲφιν Κεβριόνηϲ τρίτοϲ εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεϲφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἕκτωρ.
τῶν δ' ἑτέρων Πάριϲ ἦρχε καὶ Ἀλκάθοοϲ καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἕλενοϲ καὶ Δηίφοβοϲ θεοειδήϲ,
υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτοϲ δ' ἦν Ἄϲιοϲ ἥρωϲ,
Ἄϲιοϲ Ὑρτακίδηϲ, ὃν Ἀρίϲβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνεϲ μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Ϲελλήεντοϲ.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺϲ πάιϲ Ἀγχίϲαο,
Αἰνείαϲ, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνοροϲ υἷε,
Ἀρχέλοχόϲ τ' Ἀκάμαϲ τε, μάχηϲ εὖ εἰδότε πάϲηϲ.
Ϲαρπηδὼν δ' ἡγήϲατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸϲ δ' ἕλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀϲτεροπαῖον·
οἳ γάρ οἱ εἴϲαντο διακριδὸν εἶναι ἄριϲτοι

V. L. 80 ὥϲ A. ἄδε CDE 893, 30 et 47. — 81 ἐξοχέων AD. ἄλτο D. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 82 τρῷεϲ L. — 83 ἀπο D. ἄπο G. ἀποβάντεϲ L. (π) ἀποβάντεϲ H. — 85 αὖτ' H. ἐπιτάφρωι A. τάφρον L. — 86 ἀρτύναντο L. — 87 ἕποντο: ἕκαϲτοι L. γρ. ἕκαϲτοϲ A. — 88 οἳ μὲν C. ἕκτορ' A. — 90 τεῖχόϲ τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήϲειν (ἐμπρήϲειν G Barocc.) πυρὶ νῆαϲ GS Cant. Mor. Barocc. Harl. Vrat. A. fragm. Mosc. ἐν ἄλλῳ τεῖχοϲ ῥηξάμενοι κοιλῆιϲ ἐπὶ νηυϲὶ μάχεϲθαι A ut in textu. — 91 παρ DH. ἆρ G. ἀρ A. — 94 ἕλενοϲ H. — 95 δύο CD, conf. H. U. 46. τρίτοϲ: τρίτατοϲ DG. πριάμου τρίτατοϲ Barocc. Mor. Vrat. b. — 96 τὸν C. — 97 ἄπο AG Io. Alexandr. 26, 30: ἀπὸ CDHL. — 98 παῖϲ H. — 99 τῷ γε: τῷδε H. — 101 ἡγεῖτο L: ceteri ἡγήϲατ', D ἡγήϲατο. ἀγακλυτῶν Draco de Metr. 10, 23. — 102 προϲ CD. — 103 οἳ γὰρ DG. οἳ γάρ CHL.

A. c. 85 αὖθ': τὸ ὅλον αὖτε ἐπιτάφρῳ Schol. A. τινὲϲ αὖθι Schol. V. — 87 ἕποντο: alii ἕκαϲτοι teste Nicanore. — 101 ἡγεῖτο defendit Ahrens. de hiatus Homerici legitimis quibusdam generibus pg. 24, conf. 88, 91, 93, 98.

τῶν ἄλλων μετά γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇϲι βόεϲϲι,
βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
ϲχήϲεϲθ', ἀλλ' ἐν νηυϲὶ μελαίνῃϲιν πεϲέεϲθαι.
ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
ἀλλ' οὐχ' Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
ἀλλὰ ϲὺν αὐτοῖϲιν πέλαϲεν νήεϲϲι θοῇϲι,
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
ἂψ ἀπονοϲτήϲειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεϲϲαν·
πρόϲθεν γάρ μιν μοῖρα δυϲώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.
εἴϲατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριϲτερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίϲϲοντο ϲὺν ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφι·
τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλαϲεν, οὐδὲ πύλῃϲιν
εὗρ' ἐπικεκλιμένας ϲανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα ϲαώϲειαν μετὰ νῆας.
τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς

V. L. 104 μετὰ δ' H. μετ' αὐτὸν G. ὃ δ' DL. ὅδ' CGH. δια A. — 105 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. πυκτῇϲι G. βόεϲϲι ACDGH. — 106 οὐδέ τ' ἔφαντο ACDGHLS cum libris Heynii. οὐ γὰρ ἔφαντο E. — 107 ϲχήϲεϲθαι DG. μελαίνῃϲι DEG. — 108 ἄλλοι πάντες D. τρῷες L. τηλεκλειτοί AC DG 1. man. H. Townl. 1. man. Vrat. b. τηλεκλητοί G 2. man. L. τελεκλειτοί S. — 111 ἵππον Cant. — 112 αὐτοῖϲι DG. πέλαϲϲεν G. νηυϲὶ D. θοῇϲι ACDGH. — 113 ἂρ CDEGL. ὑπο AGHL. — 114 ἵπποιϲι DEL. ὄχεϲφι D. — 115 ἐπινοϲτήϲειν L. προτι D. πρὸ τὶ H. ποτὶ GS. — 116 πρόϲθε D. δυϲώνυμον A. — 117 ἔγχει C 1. man. DH. δευκαλίονος G. δευκαλίωνος Mor. Barocc. — 118 ὅπου Ἀχαιοὶ E. — 119 νείϲοντο D Harl. Lips. Townl. Vrat. A. Fragm. Mosc. νίϲοντο C. νίϲϲοντο H. νίϲοντο Vrat. b. ἵπποιϲι DEG. ὄχεϲφι CDG. — 120 τὲ H. ἅρματα DG. — 121 ἐπικεκλιϲμένας G. — 122 ἑτάρων G. — 123 ϲαώϲειαν G. μετα A. — 124 ἔχεν οἵδ' L. — 125 κεκλήγοντες ACDEHS: κεκληγότες GL Townl. ἔφατο H.

A. c. 106 οὐδ' ἔτ' Barnesius correxit, conf. Indic. ad editionem meam Odysseae pg. 347. — 119 νίϲϲοντο, conf. H. T. 316 sq. — 125 κεκλήγοντες Herodianus. videntur fuisse qui κεκληγῶτες scriberent conf. Did. ad Π 430 κεκλήγοντες: κεκληγῶτες ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριϲτάρχου. Ξ 30 κεκληγῶτες καὶ κεκλήγοντες διχῶς αἱ Ἀριϲτάρχειοι. Herod. ad μ 256 ἐὰν διὰ τοῦ ω̄ προπεριϲπᾶται, ἐὰν δὲ διὰ τῶν ν̄τ̄, ὡς λέγοντας.

ϲχήϲεϲθ’, ἀλλ’ ἐν νηυϲὶ μελαίνῃϲιν πεϲέεϲθαι,
νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃϲι δύ’ ἀνέραϲ εὗρον ἀρίϲτουϲ,
υἷαϲ ὑπερθύμουϲ Λαπιθάων αἰχμητάων,
τὸν μὲν Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἶϲον Ἄρηι.
τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕϲταϲαν ὡϲ ὅτε τε δρύεϲ οὔρεϲιν ὑψικάρηνοι,
αἵ τ’ ἄνεμον μίμνουϲι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
ῥίζῃϲιν μεγάλῃϲι διηνεκέεϲϲ’ ἀραρυῖαι·
ὣϲ ἄρα τὼ χείρεϲϲι πεποιθότεϲ ἠδὲ βίηφι
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄϲιον οὐδὲ φέβοντο.
οἳ δ’ ἰθὺϲ πρὸϲ τεῖχοϲ ἐύδμητον βόαϲ αὔαϲ
ὑψόϲ’ ἀναϲχόμενοι ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἄϲιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέϲτην
Ἀϲιάδην τ’ Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
οἳ δ’ ἤ τοι εἵωϲ μὲν ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιοὺϲ
ὄρνυον ἔνδον ἐόντεϲ ἀμύνεϲθαι περὶ νηῶν·

V. l. 126 μελαίνῃϲι DG Schol. Ο 56. — 128 υἱέαϲ G. — 129 υἱέα Townl. — 131 πυλάων CDEHLS: θυράων AG. γρ. καὶ πυλάων A. — 132 ἕϲταϲαν EGL. ὡϲ ὅτε δρύεϲ (L δρῦεϲ) ἐν GL Mor. τε omitt. C post ras. Lips. τοι pro τε Vrat. b. A. ὑψικάρηνοι A. — 133 ἤματα DG. ἠματα-πάντα A. — 134 ῥίζῃϲι DEG. διηνεκέεϲ’ G. διηνεκέεϲ Mor. Cant. — 135 ὡϲ A. τώ: τοὶ E. βίηφι ADHL. βίηφι CEG. — 136 οὐδὲ φέβοντο ACE 896, 6 LS Townl. Lips. Eton. (?) fragm. Mosc. Schol. Ν 389. — 137 οἳ δ’ D. οἵδ’ CGHL. εὐθὺϲ Rhet. Gr. III, 237, 7. εὔδμητον GH. — 138 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. ὕψοϲ L. — 139 ἀμφιάνακτα D. καὶ post ἄνακτα omitt. L. — 140 ἀδάμαντα ACDGHS Cant. Mor. Barocc. Harl. fragm. Mosc. Vrat. b. Flor. ἀκάμαντα L. — 141 οἵδ’ CGH. οἳ δὴ τοι L. οἱ δή τοι D Harl. Townl. fragm. Mosc. ἕωϲ E. ἕωϲ (τε) H. εὐκνήμιδαϲ DGH. ΕΥΚΝΗΜΕΙΔΑϹ Ambros. ἐϋκνήμιδαϲ ἀχαιοὺϲ C. — 143 ὄρνυον ADLS Schol. Μ 127 ΟΡΝΥΟΝ Ambros.: ὤρνυον CEGH Barocc. Townl. ἐόνταϲ L Barocc. Cant. Vrat. A. Flor. ΕΟΝΤΑϹ Ambros. ἐόνταϲ (εϲ) S. ἀμύναϲθαι E.

A. c. 127, 128 ἀνέραϲ . . . . ἀρίϲτουϲ, υἷαϲ ὑπερθύμουϲ: ἀνέρε . . . . . ἀρίϲτω, υἷε ὑπερθύμω Zenodotus et Aristophanes. — 130 τινὲϲ ἐπάγουϲι τῷ ἶϲον Ἄρηϊ „υἱὸν ὑπερθύμοιο Κορωνοῦ Καινείδαο“ (= Β 746) Schol. V. — 131—153 Ἡφαιϲτίων δὲ διπλῆν τὴν γραφὴν εἶναι ἔφη, καὶ δεῖν περιγράφειν ἢ τοὺϲ ι΄ ϲτίχουϲ (131—140) τοὺϲ ἀπὸ τοῦ „τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε“ μέχρι τοῦ „Ἀϲιάδην τ’ Ἀδάμαντα“, ἢ τοὺϲ ιγ΄ (141—153) τοὺϲ ἀπὸ τοῦ „οἱ δ’ ἤτοι εἵωϲ μὲν“ μέχρι τοῦ „λαοῖϲι καθύπερθε“ Porphyrius. — 137 αὔαϲ Ptolem. Ascalonita et Herodianus: αὐάϲ Nicias. — 138 ἔκιον: κιέτην Aristophanes cum Zenodoto, conf. Schol. 127. — 139 Ἰαμενὸν Aristarchus ψιλῶϲ. Ptolem. Ascalonita inter Ἰαμενὸν et Ἱαμενόν haesitat, conf. Et. Mg. 463, 31 et Herodianum ad 193, qui assentitur Aristarcho. — 142 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἐόντεϲ κατὰ τὴν εὐθεῖαν Didymus.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
ἐκ δὲ τὼ ἀίξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε τώ τ᾽ ἐν ὄρεσσιν
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
δοχμώ τ᾽ ἀίσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, εἰς ὅ κέ τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται·
ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο
λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
οἳ δ᾽ ἄρα χερμαδίοισιν ἐυδμήτων ἀπὸ πύργων
βάλλον ἀμυνόμενοι σφῶν τ᾽ αὐτῶν καὶ κλισιάων
νηῶν τ᾽ ὠκυπόρων. νιφάδες δ᾽ ὡς πῖπτον ἔραζε,
ἅς τ᾽ ἄνεμος ζαὴς νέφεα σκιόεντα δονήσας
ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἠμὲν Ἀχαιῶν
ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ᾽ ἀμφ᾽ αὖον ἀύτευν
βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
δή ῥα τότ᾽ ᾤμωξέν τε καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ

V. L. 144 τρῳας L. αὐτὰρ G γένετ᾽ CDL. φόβος: πόνος L. — 145 ΤΩΙ Ambr. πρόσθεν G. ἀΐξαντε: ὁρμήσαντε? Eust. 896, 25. — 146 ἐοικότες DHS Townl. Vrat. b. A. τώ τ᾽: οἵ τ᾽ H Townl. ὄρεσσι DH. — 147 ΔΕΧΕΤΑΙ Ambros. δεδέχαται H. δέχατο .... ἐόντα Zonar. Lex. 1229. — 148 δοχμῶ L. περι τέ σφισιν D. περὶ δέ σφισι Townl. in C man. rec. add. δὲ post περὶ. — 149 ἐκτάμνοντε CH Lips. post ras. ὕπαι D. — 150 γίγνεται L. ΓΙΓΝΕΤΑΙ Ambr. γίνεται ADEGH Draco de Metr. 28, 15. τε omitt. L. ἐκ E 896, 33: ἀπὸ E 896, 36. ἕλοιτο Barocc. — 151 ὡς AD 1. man. ἐπὶ: ἐνὶ L. στήθεσφι D. — 153 λαοῖσι DE. καθὕπερθε A. καθύπερθεν G. βίηφι ADH. βίῃφι CEG. — 154 οἵδ᾽ CGHL. εὐδμήτων DH. — 155 σφῶν δ᾽ D. — 156 ὧς E. πῖπτον A Schol. M 278: πίπτον CDEGHL. — 158 πολυβοτείρῃ D. — 159 ὡς AD 1. man. — 160 τρῳων L. κόρυθες (ε supra) A. ἀμφ᾽ αὐτὸν L. αὖον D. ἀΰτεον H. ἀΰτευν ἤγουν ἀΰτεον E 897, 15. — 161 βαλλόμεναι (ων supra) A. — 162 δὴ ῥὰ CDHL. ᾤμωξέ τε G. καὶ ἐπεπλήγετο L. ᾠ ... μηρῷ C ex corr. man. rec. D Townl., conf. O 113, 397, ν 198.

A. c. 144 φόβος Aristarchus. — 147 οὕτως ἐν ἁπάσαις δέχαται Didymus. — 148 δοχμώ Herodianus. — 153 λαοῖσιν: λάεσσιν Zenodotus. τὸ δὲ βίηφι χωρὶς τοῦ ῑ ἐστιν Schol. V, conf. H. U. 185. — 157 ζαής Ptol. Ascalonita et Herodianus cum Aristarcho, vide Herod. ad μ 313: alii ζάης. — 158 Aristarchus et Ptolem. Ascalonita ταρφειάς: ταρφείας Dionysius Thrax, conf. Herod. ad T 355, A 52. — 159 οὕτως διὰ τοῦ ō ῥέον. ὁμηρικὸν τὸ σχῆμα Didymus. alii ῥέεν, conf. Schol. N 617. — 160 ἀμφ᾽ αὖον Herodianus. — 161 ἀρίσταρχος βαλλομένων ἄλλοι δὲ βαλλόμεναι Didymus. βαλλόμεναι: οὕτω Ζηνόδοτος Schol. V.

Ἄϲιοϲ Ὑρτακίδηϲ, καὶ ἀλαϲτήϲαϲ ἔποϲ ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ ϲὺ φιλοψευδὴϲ ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ᾽· οὐ γὰρ ἐγώ γ᾽ ἐφάμην ἥρωαϲ Ἀχαιοὺϲ
ϲχήϲειν ἡμέτερόν γε μένοϲ καὶ χεῖραϲ ἀάπτουϲ.
οἱ δ᾽, ὥϲ τε ϲφῆκεϲ μέϲον αἰόλοι ἠὲ μέλιϲϲαι
οἰκία ποιήϲωνται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέϲϲῃ,
οὐδ᾽ ἀπολείπουϲιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντεϲ
ἄνδραϲ θηρητῆραϲ ἀμύνονται περὶ τέκνων,
ὣϲ οἵ γ᾽ οὐκ ἐθέλουϲι πυλάων καὶ δύ᾽ ἐόντε
χάϲϲαϲθαι, πρίν γ᾽ ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἁλῶναι.
ὣϲ ἔφατ᾽, οὐδὲ Διὸϲ πεῖθε φρένα ταῦτ᾽ ἀγορεύων·
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸϲ ἐβούλετο κῦδοϲ ὀρέξαι.
ἄλλοι δ᾽ ἀμφ᾽ ἄλλῃϲι μάχην ἐμάχοντο πύλῃϲιν.
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὣϲ πάντ᾽ ἀγορεῦϲαι.
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχοϲ ὀρώρει θεϲπιδαὲϲ πῦρ
λάινον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ᾽ ἀκαχείατο θυμὸν
πάντεϲ, ὅϲοι Δαναοῖϲι μάχηϲ ἐπιτάῤῥοθοι ἦϲαν.
ϲὺν δ᾽ ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.
ἔνθ᾽ αὖ Πειριθόου υἱόϲ, κρατερὸϲ Πολυποίτηϲ,
δουρὶ βάλεν Δάμαϲον κυνέηϲ διὰ χαλκοπαρῄου·
οὐδ᾽ ἄρα χαλκείη κόρυϲ ἔϲχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ
αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ᾽ ὀϲτέον, ἐγκέφαλοϲ δὲ

V. l. 163 ηὖδα D. — 164 φιλοψευδὴϲ A. φιλοψευδήϲ γ᾽ S. — 166 ἡμέτερόν τε Townl. — 167 οἵδ᾽ CGHL. — 168 ποιήϲωνται AD Lips. 2. man. Vrat. b. 1. man. ποιήϲονται CEGHLS Rhet. Gr. III, 158, 12. ἔπι AE: ἐπὶ CDGL Rhet. Gr. III, 158, 12. Et. Gud. 392, 25. ἐνὶ H. — 169 ἀπολείπουϲι DEG. — 171 ὡϲ AD 1. man. οἵ γ᾽: οἵδ᾽ DL. ἐόντεϲ DG Barocc. — 172 χάϲαϲθαι DEG. ἠὲ κτάμεν D. κατακτάμεν᾽ G. ἀλῶναι A. — 173 ὡϲ A. πεῖθεν H. πεῖϲε L. πεῖθε G post ras. — 175 πύλῃϲι G. — 176 δ᾽ ἐμὲ L. ὡϲ AD. ἀγορεῦϲαι (ειν supra) A. — 177 πάντῃ AE: ceteri πάντη, ita Rhet. Gr. III, 218, 8; 238, 22. — 179 ἀκαχήατο LS Cant. Eton. 1. man. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. θυμὸν libri mei cum Cant. Harl. Eton. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. b. ἐν ἄλλῳ θυμῷ A. — 180 ὅϲϲοι G. — 181 ϲυνδ᾽ CD. — 183 βάλε G. χαλκοπαρήου A. χαλκοπαρείου G. — 184 διὰ πρὸ ADL: ceteri διαπρὸ. δι᾽ αὐτῆϲ Townl. — 185 χαλκείη ACD: ἱεμένη L Barocc. Townl. ἰεμένη G. ἰαμένη H, conf. Υ 399 (Ο 543, Υ 280, Φ 70).

A. c. 171 Aristarchus οἵδ᾽, alii οἵ γ᾽. — 175—181 ἀθετοῦνται Aristonicus. ἠθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει, παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἐγράφοντο Didymus, vid. Ariston. ad Ο 414.

ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμαςςε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν·
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
Ἱππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωςτῆρα τυχήςας.
αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυςςάμενος ξίφος ὀξὺ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
πλῆξ' αὐτοςχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείςθη·
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέςτην
πάντας ἐπαςςυτέρους πέλαςε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὄφρ' οἳ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ' οἳ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
οἳ πλεῖςτοι καὶ ἄριςτοι ἔςαν, μέμαςαν δὲ μάλιςτα
τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήςειν πυρὶ νῆας,
οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεςταότες παρὰ τάφρῳ.
ὄρνις γάρ ςφιν ἐπῆλθε περηςέμεναι μεμαῶςιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριςτερὰ λαὸν ἐέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεςςι πέλωρον
ζωόν, ἔτ' ἀςπαίροντα· καὶ οὔ πω λήθετο χάρμης.
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ ςτῆθος παρὰ δειρὴν
ἰδνωθεὶς ὀπίςω· ὃ δ' ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε
ἀλγήςας ὀδύνῃςι, μέςῳ δ' ἐνὶ κάββαλλ' ὁμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐῤῥίγηςαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

V. L. 186 δάμηςε G. μιν omitt. G. — 187 Πέλωρα Vrat. b. ὅρμενον C. ὀρμενον A. — 189 κατα A. — 190 αὖθις C. ἐρυςάμενος D. — 191 διομίλου D. ὅμιλον H. — 192 ὅδ' CGHL. ἆρ ADGL. οὔδει ἐρείςθη: οὖδας ἔρειςεν L. — 194 πέλαςεν H. — 195 οἵ ACDGHL. ἐνάριξαν S. ἀπέντεα D. ὑπ' ἔντεα H. — 196 οἵ ACDGHL. — 197 omitt. A in textu. — 198 τε omitt. L. ῥῆξαι .... ἐνιπρῆςαι D, ceteri ῥήξειν et ἐνιπρήςειν cum Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. — 199 ἑςταότες L. παρα A. περὶ H. τάφρον DH Townl. — 200 ἀπῆλθε G. μεμαῶςι D. μεμαῷςἵν G. — 204 γάρ αὐτον A Apoll. de Pron. 33 A; 41 C; 77 C. Plato Ion. 539 B. Bekk. Anecd. 1153. ἔχοντα omitt. G et τὸ post κατὰ add. — 205 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀποέθεν A. χαμᾶζε ADE Apoll. de Pron. 97 C; de Adv. 599, 19: χαμάζε CGHL. — 206 ἐνι CD. ἐν S. ἐγκάββαλ' H Townl. Plato Ion. 539 C. κάμβαλ' CS Lips. Vrat. A. Flor. — 207 πέτετο: ἕπετο Plato l. l. πέτετο ποτὶ πνοιῇς G. — 208 τρῷες L. ὅπως: ἐπεὶ Draco de Metr. 6, 24. Bachm. Anecd. II, 185, 1. Villoison. Anecd. II, 86. ὄφιν: ὄπφιν S. ὄ|||φιν Cant. ὄφιν (π supra) H.

A. c. 192 οὖδας ἔρειςεν Aristarchus, conf. Λ 144. — 193 Ἰαμενὸν Herodianus cum Aristarcho, conf. ad 139. — 201 Aristarchus ὑψιπέτης, alii ὑψιπετῆς (ab ὑψιπετήεις Χ 308). — 204 γάρ αὐτον Herodianus cum Apollonio. — 205 ἰδνωθείς Alexio cum ceteris, ψιλῶς. — 208 ὄφιν:

κείμενον ἐν μέϲϲοιϲι, Διὸϲ τέραϲ αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμαϲ θραϲὺν Ἕκτορα εἶπε παραϲτάϲ·
Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πώϲ μοι ἐπιπλήϲϲειϲ ἀγορῇϲιν
ἐϲθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε
δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, ϲὸν δὲ κράτοϲ αἰὲν ἀέξειν·
νῦν αὖτ' ἐξερέω ὥϲ μοι δοκεῖ εἶναι ἄριϲτα.
μὴ ἴομεν Δαναοῖϲι μαχηϲόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδε γὰρ ἐκτελέεϲθαι ὀίομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωϲὶν ὅδ' ὄρνιϲ ἦλθε περηϲέμεναι μεμαῶϲι,
[αἰετὸϲ ὑψιπέτηϲ ἐπ' ἀριϲτερὰ λαὸν ἐέργων,]
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεϲϲι πέλωρον
ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάροϲ φίλα οἰκί' ἱκέϲθαι,
οὐδ' ἐτέλεϲϲε φέρων δόμεναι τεκέεϲϲιν ἑοῖϲιν.
ὣϲ ἡμεῖϲ, εἴ πέρ τε πύλαϲ καὶ τεῖχοϲ Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα ϲθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωϲι δ' Ἀχαιοί,
οὐ κόϲμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευϲόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺϲ γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕϲ κεν Ἀχαιοὶ
χαλκῷ δῃώϲωϲιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόποϲ, ὃϲ ϲάφα θυμῷ
εἰδείη τεράων καί οἱ πειθοίατο λαοί.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·

V. L. 209 μέϲϲω H. — 211 πωϲ AC. — 212 ἔοικε ACEGH. — 213 πάρεξ DH. ἐνι AD. — 214 οὔτέ ποτ' ACGHL. ϲόνδε C. κράτοϲ: ἐν ἄλλῳ ϲὸν δὲ κλέοϲ A. — 215 νῦν αὖτ' ACDHL Lips., vulgo νῦν δ' αὖτ'. ἐρέω G. ἄριϲτον ἢ ἄριϲτα E. — 216 μαχηϲάμενοι D. — 218 τρῳϲὶν L. ὄρνιϲ ἐπῆλθε ACDEGHLS. μεμαῶϲι CD. — 219 omitt. A in textu CD in t. H in text. Lips. — 221 ἄφαρ δ' ἕηκε D. οἰκία G. οἰκι' οἰκέϲθαι D. — 222 οὐδὲ τέλεϲϲε S. — 223 ὡϲ AD 1. man. εἴπέρ τε ACDEGH: vulgo εἴπερ τε. — 224 εἴξουϲϊ C. — 225 ναῦφι L. ναῦϲφιν Barocc. αὐτοκέλευθ D. — 226 τρῴων L. — 227 δηϊώϲουϲιν G Lips. Flor. δηϊόϲουϲιν L. δηϊόϲωϲιν C. δηϊώϲωϲιν D. δηϊώϲωϲι Townl. Vrat. b. δῃώϲωϲιν H. δῃώϲωϲι Fragm. Mosc. Eton. — 228 ᾧδέ H. ὑπεκρίνετο G. ὑπεκρίν(αι)το H. ὑποκρίνατο Eton. Fragm. Mosc. — 229 ΕΙΔΕΙΗΙ Ambros. ΠΕΠΙΘΟΙΑΤΟ Ambros. — 230 ἀρ D. ἀρ A. ἆρ CL. ἄρα G. κορυθαιόλοϲ A.

ἄλλοι δὲ ὄπφιν μετέγραψαν Eust. 900, 12, conf. 1577, 53; 1775, 35. ὄφιν Herodianus apud Villoison. Anecd. II, 86.

A. c. 211 Aristarchus ἐπιπλήϲϲειϲ διὰ τοῦ π: alii ἐνιπλήϲϲειϲ. — 218 ὄρνιϲ ἦλθε: χωρὶϲ τῆϲ προθέϲεωϲ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus, conf. ὡϲ δ' ὄρνῖϲ ἀπτῆϲι I 323; ἔϲτι πόλῖϲ Ἐφύρη Z 152; Κιϲϲηῖϲ ἄλοχοϲ Z 299. — 230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη Aristarchus: Zenodotus τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαϲ.

Πουλυδάμα, cὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύειc·
οἶcθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆcαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ cπουδῆc ἀγορεύειc,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρέναc ὤλεcαν αὐτοί,
ὃc κέλεαι Ζηνὸc μὲν ἐριγδούποιο λαθέcθαι
βουλέων, ἅc τέ μοι αὐτὸc ὑπέcχετο καὶ κατένευcε·
τύνη δ' οἰωνοῖcι τανυπτερύγεccι κελεύειc
πείθεcθαι, τῶν οὔ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωcι πρὸc ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
εἴτ' ἐπ' ἀριcτερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἡμεῖc δὲ μεγάλοιο Διὸc πειθώμεθα βουλῇ,
ὃc πᾶcι θνητοῖcι καὶ ἀθανάτοιcιν ἀνάccει.
εἷc οἰωνὸc ἄριcτοc, ἀμύνεcθαι περὶ πάτρηc.
τίπτε cὺ δείδοικαc πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντεc
νηυcὶν ἐπ' Ἀργείων, cοὶ δ' οὐ δέοc ἔcτ' ἀπολέcθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιοc οὐδὲ μαχήμων.
εἰ δὲ cὺ δηιοτῆτοc ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
παρφάμενοc ἐπέεccιν ἀποτρέψειc πολέμοιο,
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶc ἀπὸ θυμὸν ὀλέccειc.
    ὣc ἄρα φωνήcαc ἡγήcατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ἠχῇ θεcπεcίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺc τερπικέραυνοc
ὦρcεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἥ ῥ' ἰθὺc νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
θέλγε νόον, Τρωcὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδοc ὄπαζε.

V. l. 231 οὐκέτι G. — 232 ΑΜΕΙΜΟΝΑ Ambr. ἀμύμονα S et in marg. ἀμείνονα. τοῦδε: τούτου L. — 234 ἐξάρα ACD. — 236 ἅc τέ AE GL. ἃc τέ CDH: vulgo ἅcτε. κατένευcε A Ambr. CEGH. — 238 μετὰ τρέπομ' A. μετατρέπομαι GL. — 239 ἐπιδέξι' Cant. Mor. ἠῶ τ' D. — 240 ἐπαριcτερὰ A. — 243 ἀμύναcθαι ES Rom. Bekk. Anecd. 1271. Schol. Eurip. Phoen. 902. — 245 γε omitt. H. περικτεινώμεθα ACDEGH Stob. Floril. VIII, 4. alii περὶ κτεινώμεθα. — 246 ἐπαργείων A. — 248 ἀφίξεαι D Cant. ἢ ἔτιν D. εἴ τέ τιν' C. — 249 ἀποcτρέψειc CDEGHLS Cant. Mor. Harl. Eton. Fragm. Mosc. Lips. ἀποτρέψῃc Townl. πολέμοιο: πολεμίζειν H. — 250 ὑποδουρὶ A. ἀπὸ omitt. G. ἄπο AC. ὀλέcειc G. ὀλέccῃc Eton. Lips. Fragm. Mosc. — 251 ὡc A. οἱ δ' E. — 252 τερπικέραυνοc A. — 253 ὦρcεν: ὦcεν G. θύελλα D. — 255 τρῳcὶν L. τρωcὶ CDEG Schol. Ε 334. ὄπαζε AÇGH (ζ superscr.). ὄπαccεν L. ὀπάζει Et. Mg. 627, 27. Schol. Ε 334.

A. c. 231 Πουλυδάμα Aristarchus: Zenodotus et Chamaeleo Πουλυδάμαν. — 246 παρὰ Ζηνοδότῳ νηυcὶν ὑπαργείων Didymus.

τοῦ περ δὴ τεράεϲϲι πεποιθότεϲ ἠδὲ βίηφι
ῥήγνυϲθαι μέγα τεῖχοϲ Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
κρόϲϲαϲ μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξειϲ,
ϲτήλαϲ τε προβλῆταϲ ἐμόχλεον, ἃϲ ἄρ' Ἀχαιοὶ
πρώταϲ ἐν γαίῃ θέϲαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
τὰϲ οἵ γ' αὐέρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχοϲ Ἀχαιῶν
ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
ἀλλ' οἵ γε ῥινοῖϲι βοῶν φράξαντεϲ ἐπάλξειϲ
βάλλον ἀπ' αὐτάων δηίουϲ ὑπὸ τεῖχοϲ ἰόνταϲ.
ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
πάντοϲε φοιτήτην, μένοϲ ὀτρύνοντεϲ Ἀχαιῶν.
ἄλλον μειλιχίοιϲ, ἄλλον ϲτερεοῖϲ ἐπέεϲϲι
νείκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχηϲ μεθιέντα ἴδοιεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅϲ τ' ἔξοχοϲ ὅϲ τε μεϲήειϲ
ὅϲ τε χερειότεροϲ, ἐπεὶ οὔ πω πάντεϲ ὁμοῖοι
ἀνέρεϲ ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπαϲι.
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γιγνώϲκετε. μή τιϲ ὀπίϲϲω
τετράφθω ποτὶ νῆαϲ ὁμοκλητῆροϲ ἀκούϲαϲ,
ἀλλὰ πρόϲϲω ἵεϲθε καὶ ἀλλήλοιϲι κέλεϲθε,
αἴ κε Ζεὺϲ δώῃϲιν Ὀλύμπιοϲ ἀϲτεροπητὴϲ
νεῖκοϲ ἀπωϲαμένουϲ δηίουϲ προτὶ ἄϲτυ δίεϲθαι.
ὣϲ τώ γε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.

V. l. 256 βίηφι ACDGHL. βίῃφι E bis. — 258 ἔριπον ADH Lips. Townl. Vrat. b. 1. man. — 259 ἐμόχλευον GHS Apoll. Lex. 134, 33. ἀρ A. ἂρ DEL. — 261 αὐέρυον A. αὖ ἔρυον CDEGHLS. — 262 νυ CDH. — 263 οἵ γ' ἐν HLS Cant., conf. H 474, N 406, H. U. pg. 60. — 264 αὐτέων G. ἰόνταϲ: ἐόνταϲ S Cant. — 265 κελευτιόων δ' ἐπὶ πύργῳ Schol. N 125. — 266 φοιτοίτην G Barocc. κατά τινα τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου γράφεται φοιτείτην ὡϲ τὸ κομείτην (Θ 113). — 267 ἐπέεϲϲι ACGH Rhet. Gr. II, 391, 7. — 269 μεϲϲήειϲ G. — 271 ἅπαϲι ACDEGH. — 272 γιγνώϲκετε L: γινώϲκετε ACDEGH. — 273 ποτὶ CHLS. ποτι A: vulgo προτί. ἀκούϲαϲ AG Barocc. Harl. ἀκούων CDHLS Et. Mg. 625, 14. A . . . ΩΝ Syr. γρ. καὶ ἀκούων A. — 274 πρόϲω LS Syr. ἴεϲθε A. ἵεϲθε CGHL. ἵεϲθαι D. — 275 αἴ κεν D. δώιηιϲιν AD. ΔΩΗϹΙΝ Syr. — 276 νῖκοϲ C Townl. Eton. Vrat. A. Fragm. Mosc. προτὶ ACG. πρὸ τὶ H. προτιάϲτυ D. ποτὶ LS. — 277 ὡϲ A. τώ γε: οἵγε H. ὤτρυναν D. ἀχαιῶν
οὺϲ S.

A. c. 276 ἀρίϲταρχοϲ νῖκοϲ διὰ τοῦ ῑ Didymus. Ἡρωδιανὸϲ διὰ μόνου τοῦ ῑ Schol. BL. τὸ δίεϲθαι ἡ παράδοϲιϲ προπαροξύνει Herodianus, conf. Et. Mg. 273, 14. Zonar. Lex. 48. H. T. 226. — 277 κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων προβάοντε, οἷον προβαίνοντεϲ καὶ ἀμείβοντεϲ τόπον ἐκ τόπου. διχῶϲ οὖν Didymus.

τῶν δ', ὥϲ τε νιφάδεϲ χιόνοϲ πίπτωϲι θαμειαὶ
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺϲ
νιφέμεν, ἀνθρώποιϲι πιφαυϲκόμενοϲ τὰ ἃ κῆλα·
κοιμήϲαϲ δ' ἀνέμουϲ χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰϲ καὶ πρώοναϲ ἄκρουϲ
καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
καί τ' ἐφ' ἁλὸϲ πολιῆϲ κέχυται λιμέϲιν τε καὶ ἀκταῖϲ,
κῦμα δέ μιν προϲπλάζον ἐρύκεται· ἄλλά τε πάντα
εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίϲῃ Διὸϲ ὄμβροϲ·
ὣϲ τῶν ἀμφοτέρωϲε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
αἱ μὲν ἄρ' ἐϲ Τρῶαϲ, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐϲ Ἀχαιούϲ,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχοϲ ὕπερ πᾶν δοῦποϲ ὀρώρει.
οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶεϲ καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
τείχεοϲ ἐρρήξαντο πύλαϲ καὶ μακρὸν ὀχῆα,
εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Cαρπηδόνα μητίετα Ζεὺϲ
ὦρϲεν ἐπ' Ἀργείοιϲι, λέονθ' ὣϲ βουϲὶν ἕλιξιν.
αὐτίκα δ' ἀϲπίδα μὲν πρόϲθ' ἔϲχετο πάντοϲ' ἐίϲην,
καλὴν χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺϲ
ἤλαϲεν, ἔντοϲθεν δὲ βοείαϲ ῥάψε θαμειὰϲ
χρυϲείηϲ ῥάβδοιϲι διηνεκέϲιν περὶ κύκλον·
τὴν ἄρ' ὅ γε πρόϲθε ϲχόμενοϲ, δύο δοῦρε τινάϲϲων,

V. l. 278 πίπτουϲι D. πίπτωϲιν ἔραζε Townl. — 279 ὅτέ H. μητιέτα L. — 280 πιφαϲκόμενοϲ GH Mor. — 281 κοιμίϲαϲ CL Cant. Lips. κοιμίϲϲαϲ Harl. ὄφρ' ἂν καλύψοι L. — 282 ἄκραϲ H. — 283 λωτεῦντα AC DEGHLS Syr. Apoll. Lex. 109, 21. Pseudopl. 106, 40. — 284 ἐφαλὸϲ D. πολιῆϲ omitt. D. λιμέϲι E. — 285 ἄλλά τε ACHL. — 286 εἴλυται D 2. man. HL. εἰλῦται AD 1. man. εἰλῦται ἢ εἰλύαται E 904, 55, conf. 905, 25. εἰλύατο Vrat. b. 1. man. γρ. εἰλύαται A, ita CG. καθ' ὕπερθ' CD. ἔτ' D pro ὅτ'. ἐπιβρίϲει CEH. — 287 ὡϲ AD 1. man. ἀμφοτέρωθε ἢ ἀμφοτέρωϲε E. ποτῶντο G. — 288 αἳ μὲν C. ἂρ DEG. ἀρ A. εἰϲ τρῶαϲ G. τρῷαϲ L. αἳ δ' D. αἵδ' CGHL. τρῴων L. — 289 ὑπερ AD. ὑπὲρ CEGH. ὄρωρεν H. — 290 τρῷεϲ L. — 291 ἐρήξαντο Lips. — 292 ἂρ DEGL. ἀρ A. ΑΡ' Syr. ἑὸν omitt. D. μητιέτα L. — 293 ἀργείοιϲιν D. ὡϲ AD 1. man. [ΕΛΙ]ΞΕΙΝ Syr. — 294 πρόϲθεν ϲχέτο L. ἔχετο πάντοϲε ἴϲιν S. πάντοϲε ἴϲην DL. πάντοϲε ἶϲην A. — 295 χαλκείην: χρυϲείην Vrat. b. A. ἐξήλατον S Cant. — 296 ἔλαϲεν H. ἔντοϲθε CE bis. ἔραψε H. — 297 χρυϲείοιϲ D. χρυϲείαιϲ E. διηνεκέϲϲι G. — 298 ἂρ DG. ἀρ A. δοῦρα G Mor.

A. c. 281 ἔμπεδον Aristarchus: ἄϲπετον Massiliensis. — 283 λωτεῦντα: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ō λωτοῦντα Didymus. οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου καὶ ἡ Μαϲϲαλιωτικὴ Schol. V, conf. Schol. L ἡ Μαϲϲαλιωτικὴ ἔκδοϲιϲ λέγει λωτοῦντα. — 286 εἰλῦται vel εἴλυται Herodianus. — 295 ἐξήλατον Zenodotus et Nicanor: ἐξήλατον Aristarchus, conf. Eust. 905, 60 sqq. — 296 ἤλαϲεν: ἐξέλαϲ' Zenodotus. — 297 Ptolem. Ascalonita et Herodianus περὶ κύκλον: alii περίκυκλον.

βῆ ῥ' ἴμεν ὥϲ τε λέων ὀρεϲίτροφοϲ, ὅϲ τ' ἐπιδευὴϲ
δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸϲ ἀγήνωρ
μήλων πειρήϲοντα καὶ ἐϲ πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
εἴ περ γάρ χ' εὕρῃϲι παρ' αὐτόφι βώτοραϲ ἄνδραϲ
ϲὺν κυϲὶ καὶ δούρεϲϲι φυλάϲϲονταϲ περὶ μῆλα,
οὔ ῥά τ' ἀπείρητοϲ μέμονε ϲταθμοῖο δίεϲθαι,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενοϲ, ἠὲ καὶ αὐτὸϲ
ἔβλητ' ἐν πρώτοιϲι θοῆϲ ἀπὸ χειρὸϲ ἄκοντι·
ὥϲ ῥα τότ' ἀντίθεον Ϲαρπηδόνα θυμὸϲ ἀνῆκε
τεῖχοϲ ἐπαΐξαι διά τε ῥήξαϲθαι ἐπάλξειϲ.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προϲέφη, παῖδ' Ἱππολόχοιο·
Γλαῦκε, τί ἢ δὴ νῶι τετιμήμεϲθα μάλιϲτα
ἕδρῃ τε κρέαϲίν τε ἰδὲ πλείοιϲ δεπάεϲϲιν
ἐν Λυκίῃ, πάντεϲ δὲ θεοὺϲ ὣϲ εἰϲορόωϲι;
καὶ τέμενοϲ νεμόμεϲθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθαϲ,
καλὸν φυταλιῆϲ καὶ ἀρούρηϲ πυροφόροιο.
τῶ νῦν χρὴ Λυκίοιϲι μέτα πρώτοιϲιν ἐόνταϲ
ἑϲτάμεν ἠδὲ μάχηϲ καυϲτείρηϲ ἀντιβολῆϲαι,
ὄφρά τιϲ ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
οὐ μὰν ἀκληεῖϲ Λυκίην κάτα κοιρανέουϲιν

V. l. 300 εἴη D. ἔην G. — 301 εἰϲ A. γρ. καὶ ἐϲ πυκινὸν A. — 302 γὰρ ἄν χ' εὕρῃϲι G. παραυτόφι DE. παρ' αὐτὸν Lips. — 303 ἐν κυϲὶ H. δούρεϲι C 1. man. G. δούραϲι E. περι AD. — 304 οὐρά D. ῥα C. μέμονεν H. — 305 ἀλλ' ὃ γὰρ DGH. ἀρ A. ἄρ' omitt. L. ὄγε ἢ E. ἥρπαζε D 1. man. S. — 306 ἀπο A. — 307 ὧϲ ῥὰ GL. ὡϲ ἄρα D. ἀνῆκε ACG Syr. — 308 ἐπαῖξαι Schol. Π 558: ἐπαΐξαι ACDEGL Syr. Eust. 900, 38. ἐπαΐξαϲ H. — 310 τί, ἡ νῶϊ A. τι δὴ νῶϊ D. ΤΊΗΔΕΝΩ͂Ι Syr. — 311 κρέαϲί τε ἠδὲ G. τε ἰδὲ ACDEHL Syr. ΔΕΠΑΕϹϹΙ Syr. — 312 ὡϲ A. εἰϲορόωϲι ACDEGH. ΕΙϹΟΡΌΩϹΙΝ Syr. — 313 παρόχθαϲ D. — 314 καλλὸν D. πυρροφόροιο C. πυρϊφόροιο G. — 315 τῶ ACGHL Syr. τῷ DE. μετὰ CEGH. — 316 καϋϲτείρηϲ ACGH. καυϲτηρῆϲ D. ἀϋϲτηρῆϲ S. ἀντιβολῆϲαι A. — 317 ὄφρά τιϲ ACDH. ᾠδ' H. λυκΐων ὧδ' εἴπη C. — 318 οὐ μὴν L Vrat. b. ἀκληεῖϲ ADHLS Cant. Harl. Lips. Townl. Eton. Fragm. Mosc. Vrat. b. Schol. Κ 167. ΑΚΛΉΕΙϹ Syr. ἀκλεεῖϲ CG. ἀκλειεῖϲ E 906, 27; 907, 49. διὰ τοῦ η (ἀκληεῖϲ) πολλὰ τῶν ἀκριβῶν ἀντιγράφων ἔχει Eust. 907, 53. κάτα κοιρανέουϲιν H: κατακοιρανέουϲιν ACDEGL Schol. Κ 167. ΚΑΤΑΚΟΙΡΑΝΈΟΥϹΑΝ Syr.

A. c. 303 τὸ δὲ δούραϲι „δούρεϲϲι“ γράφουϲιν οἱ ἀκριβέϲτεροι Eust. 906, 19. — 311 τε ἰδὲ, conf. ad Δ 147. — 318 οὕτωϲ ακλεεϲ αἱ ἀριϲτάρχου καὶ αἱ χαριέϲτεραι Didymus. ἀκλεεϲ δὲ Ἀρίϲταρχοϲ κατὰ ϲυγκοπὴν ὡϲ τὸ δυϲκλέα (Β 115) Schol. A. scribendum est ἀκληεῖϲ ut Ζαχρηεῖϲ Μ 347, 360.

ἡμέτεροι βαϲιλῆεϲ, ἔδουϲί τε πίονα μῆλα
οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἲϲ
ἐϲθλή, ἐπεὶ Λυκίοιϲι μέτα πρώτοιϲι μάχονται.
ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
ἔϲϲεϲθ', οὔτέ κεν αὐτὸϲ ἐνὶ πρώτοιϲι μαχοίμην
οὔτέ κε ϲὲ ϲτέλλοιμι μάχην ἐϲ κυδιάνειραν·
νῦν δ', ἔμπηϲ γὰρ κῆρεϲ ἐφεϲτᾶϲιν θανάτοιο
μυρίαι, ἃϲ οὐκ ἔϲτι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
ἴομεν, ἠέ τῳ εὖχοϲ ὀρέξομεν, ἠέ τιϲ ἡμῖν.
ὣϲ ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκοϲ ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθηϲε.
τὼ δ' ἰθὺϲ βήτην Λυκίων μέγα ἔθνοϲ ἄγοντε.
τοὺϲ δὲ ἰδὼν ῥίγηϲ' υἱὸϲ Πετεῶο Μενεϲθεύϲ·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸϲ πύργον ἴϲαν κακότητα φέροντεϲ.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅϲ τίϲ οἱ ἀρὴν ἑτάροιϲιν ἀμύναι·
ἐϲ δ' ἐνόηϲ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
ἑϲταότεϲ, Τεῦκρόν τε νέον κλιϲίηθεν ἰόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔ πώϲ οἱ ἔην βώϲαντι γεγωνεῖν·
τόϲϲοϲ γὰρ κτύποϲ ἦεν, ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,
βαλλομένων ϲακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶϲαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰϲ

V. L. 319 ἔδουϲι δὲ Townl. τε omitt. Syr. — 320 οἶνον δ' Vrat. A. — 321 μετα A. μετὰ CDEGHL Syr. — 322 περι, τόνδε S. φυγόντε ACH Harl. Lips. Eton. Fragm. Mosc. φυγόντεϲ DEGLS Syr. Pseudoplut. 146, 55. Clem. Alexandr. Strom. VI, 2 § 21. — 324 οὔτέ κεν ACDGH. ἐνι AD. πρώτοιϲι: προμάχοιϲι S Cant. — 325 οὔτέ κε ACH. οὐτέ κε D. κέ ϲε EL Syr. μάχην ἀνὰ C. εἰϲ Clem. Alex. l. l. — 326 ἐφεϲτᾶϲι DGL. ἐφέϲταϲαν Vrat. A. — 327 βροτὸν φυγεῖν G. — 328 ἠέ τω δόξαν L. εἴ κε τῳ εὖχοϲ Clem. Alexandr. — 329 ὡϲ A. ἔφατ'ο L. ἐπετράπετ' C. ἀπίθηϲε ACG Syr. — 330 ἰθὺϲ: γρ. εὐθὺϲ Lips. ἰθὺϲ βλήτην G. ἄγοντεϲ GL Barocc. — 331 τούϲδε G. ῥίγηϲεν C 1. man. Lips. ῥίγηϲε G. — 333 πάπτηνεν C. πάπτηνε E. ἀνα AD. — 334 ὅϲτίϲ οἱ ACD. εἴ τϊϲ οἱ H. ἀμύνει G Mor. Barocc. ἀμῦναι D. ἀμύνοιεν L. — 335 ἐνόηϲε αἴανταϲ G. — 336 ἑϲταότεϲ L. — 337 οὔ πώϲ C. οὔπω G. βώϲοντι L. — 338 τόϲοϲ E. τόϲϲον Apoll. Lex. 54, 3. ἷκε ACE. ἧκεν GL. ἶΚΕΝ Syr. ἷκεν DH. ἧκε Et. Mg. 171, 34. — 339 τριφαλειῶν L. — 340 πᾶϲαι A Apoll. Lex. 75, 16. Et. Mg. 657, 25: πάϲαϲ CDEGHLS Syr. Barocc. Townl. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. cum plerisque. πάϲαιϲ Harl. ἐπῴχατο AH Et. Mg.

A. o. 330 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μέγα ἔθνοϲ ἄγοντε δυϊκῶϲ Didymus. — 333 πύργον: τεῖχοϲ Bekker. (2) ex coniectura. — 337 Aristarchus γεγωνεῖν: γεγώνειν Ptolem. Ascalonita, conf. H. T. 217. — 340 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ πάϲαϲ γὰρ ἐπώχατο Didymus. τὸ δὲ ἐπῴχατο διὰ τοῦ ᾱ καὶ

ἱcτάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐcελθεῖν,
αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην·
ἔρχεο δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντα κάλεccον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριcτον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺc ὄλεθροc.
ὧδε γὰρ ἔβριcαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάροc περ
ζαχρηεῖc τελέθουcι κατὰ κρατερὰc ὑcμίναc.
εἰ δέ cφιν καὶ κεῖθι πόνοc καὶ νεῖκοc ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶοc ἴτω Τελαμώνιοc ἄλκιμοc Αἴαc,
καί οἱ Τεῦκροc ἅμ' ἑcπέcθω τόξων εὖ εἰδώc.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθηcεν ἀκούcαc,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχοc Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
cτῆ δὲ παρ' Αἰάντεccι κιών, εἶθαρ δὲ προcηύδα·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέοc φίλοc υἱὸc
κεῖc' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάcητον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριcτον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺc ὄλεθροc·
ὧδε γὰρ ἔβριcαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάροc περ

368, 35; 657, 25. ἐπώχατο Harl. Apoll. Lex. 75, 16. ἐπῴχετο CDGS Syr. ἐπώχετο L Barocc. Fragm. Mosc. Vrat. A. ἐπῴχετο ἢ ἐπῴχατο E. τοίδε CG.

V. L. 341 εἰcελθεῖν H. — 342 ΑΙΑΝΤΕ Syr. — 343 αἴαντα ACDGHS Cant. Mor. Harl. Vrat. b. A. αἴαντε EL Syr. — 344 ὃ ACDGHL. γάρ χ' ἄριcτον G. — 345 τεύξεται D. — 346 τοπάροc H. τοπάροc L, accentu supra ο eraso. — 347 ζαχρειεῖc G. ξαχρῆc (ει supra) H. — 348 cφι DG Syr. κακεῖθι DH Syr. κἀκεῖθι G. — 349 ἄλκιμοc υἱοc D. ἄλκιμοc omitt. G. — 350 ἅμ' ἐπέcθω CDGS. ἅμα cπέcθω H. ΑΜΑCΠΕCΘΩ Syr. — 351 ὥc A. κῆρυξ ACGH. κήρυξ DL Syr. — 352 δε D. θέων DG. παρὰ AD: κατὰ CGHS Syr. Cant. Harl. Townl. Eton. Fragm. Mosc. Schol. M 333. κατὰ λαὸν L. γρ. κατὰ τεῖχοc A. — 353 cτῆ δὲ παρ': cτῆ δ' ἄρ ἐπ' E. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων κάλλιον ἔχουcι τὸ cτῆ δὲ παρ' Αἰάντεccι Eust. 905, 35. προcηῦδα D. — 355 διοτροφέοc H. — 356 ἀντιάcητε G. — 347 ὃ ACDGHL. — 358 τεύξεται G. — 359 τοπάροc HL.

---

cὺν τῷ ῑ (conf. Et. Mg. 368, 35), οἷον ἐπικεκλιμέναι ἦcαν, ἐπέκειντο. Ζηνόδοτοc ἐπῴχετο Aristonicus. ἐὰν γράφεται ἐπῴχετο, τὸ πρὸ αὐτοῦ πάcαc γραφέcθω, unde patet Aristarchum non πάcαc sed πᾶcαι scripsisse, quod exhibet Venetus A. conf. Apoll. Lex. 75, 14. Et. Mg. 657, 25.

A. c. 342, 343 Αἴαντα: Αἴαντε Zenodotus. — 348 ἐκ πλήρουc τὸν cύνδεcμον καὶ κεῖθι (Aristarchus), Didymus. ὅτι Ζηνόδοτοc γράφει εἰ δέ cφιν κἀκεῖcε Aristonicus. — 350 ἀθετεῖται Aristonicus. καὶ Ἀριcτοφάνηc ἠθέτει Didymus. — 359 ὧδε Aristarchus: Zenodotus κεῖcε.

ζαχρηεῖϲ τελέθουϲι κατὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμοϲ καὶ νεῖκοϲ ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶοϲ ἴτω Τελαμώνιοϲ ἄλκιμοϲ Αἴαϲ,
καί οἱ Τεῦκροϲ ἅμ' ἑϲπέϲθω τόξων εὖ εἰδώϲ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ.
αὐτίκ' Ὀιλιάδην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Αἶαν, ϲφῶι μὲν αὖθι, ϲὺ καὶ κρατερὸϲ Λυκομήδηϲ
ἑϲταότεϲ Δαναοὺϲ ὀτρύνετον ἶφι μάχεϲθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖϲ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύϲομαι αὖτιϲ, ἐπὴν εὖ τοῖϲ ἐπαμύνω.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
καί οἱ Τεῦκροϲ ἅμ' ᾖε καϲίγνητοϲ καὶ ὄπατροϲ·
τοῖϲ δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε Μενεϲθῆοϲ μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεοϲ ἐντὸϲ ἰόντεϲ, ἐπειγομένοιϲι δ' ἵκοντο,
οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξειϲ βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶϲοι,
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ·
ϲὺν δ' ἐβάλοντο μάχεϲθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀυτή.
Αἴαϲ δὲ πρῶτοϲ Τελαμώνιοϲ ἄνδρα κατέκτα,
Ϲαρπήδοντοϲ ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών, ὅ ῥα τείχεοϲ ἐντὸϲ
κεῖτο μέγαϲ παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατοϲ· οὐδέ κέ μιν ῥέα
χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲ ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,

V. l. 360 ζαχρειεῖϲ G. κατα D. ΚΡΑΤΕΡΗΝ ΥϹΜΙΝΗΝ Syr. — 361 ΟΡΩΡΕ Syr. — 362 ἄλκιμοϲ omitt. G. — 363 ἅμα ἑπέϲθω CDGS. ΑΜΑ ϹΠΕϹΘΩ Syr. — 364 ὡϲ A. — 365 προϲηῦδα D. — 366 αὖθι omitt. H. ϲὺ καὶ: καὶ ὁ GH. — 368 κεῖθι εἶμι G. — 369 omitt. G Barocc. αὖθϊϲ CH. εὖ omitt. C in quo man. rec. substituit καὶ. ἐπιτείλω ἢ ἐπαμύνω E. — 371 ἤϊε A in marg. DGL. ΗΙΕ Syr. — 372 τοῖϲ δ' ἄρα H. πανδήων G. — 373 ΟΥΤΕ ΜΕΝΕϹΘΗ͂ΟϹ Syr. — 374 omitt. Syr. ἐελδομένοιϲι Townl. ἐπειγομένοιϲ δὲ ἵκοντο L. ἵκοντο: ἵκανον S Cant. Vrat. b. pro var. lect. — 375 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 377 ϲυν D. ἐβάλλοντο G. — 379 Ἐπικλῆα: Ὀϊκλῆα Apoll. Lex. 140, 20. — 380 ὀκρυόεντι L. ὃ ῥὰ L. ὃϲ ῥὰ G. ὅϲ ῥα D 2. man. — 381 οὐδέ κε μιν CH Syr. κε omitt. D. κεν G. ῥεῖα H. — 382 χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲ A in marg. CL. χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲιν H Townl. χείρεϲϲιν ἀμφοτέραιϲ E. χείρεϲϲιν ἀμφοτέροιϲιν D. χείρεϲιν ἀμφοτέρῃϲ

A. c. 360 ζαχρηεῖϲ Herodianus. — 363 ἀθετεῖται Aristonicus. — 365 Ὀϊλιάδην: ἄρ' Ἰλιάδην Zenodotus, conf. Ν 694, 712; Ξ 442; Ο 333. — 366 ϲφῶι: ϲφῶε Zenodotus. — 368 κεῖϲ': ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει κεῖθι Aristonicus. — 371 εἴρηται (350, 362) ὅτι διεϲκεύαϲται Schol. A. — 372 ἀθετεῖται Schol. V. — 382 χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲ ἔχοι Aristarchus: „χειρί γε τῇ ἑτέρῃ ἔχοι“ αἱ κοινότεραι.

οἷοι νῦν βροτοί εἰϲ᾽· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ὑψόθεν ἔμβαλ᾽ ἀείραϲ,
θλάϲϲε δὲ τετράφαλον κυνέην, ϲὺν δ᾽ ὀϲτέ᾽ ἄραξε
πάντ᾽ ἄμυδιϲ κεφαλῆϲ· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἀρνευτῆρι ἐοικὼϲ
κάππεϲ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ᾽ ὀϲτέα θυμόϲ.
Τεῦκροϲ δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ᾽ Ἱππολόχοιο,
ἰῷ ἐπεϲϲύμενον βάλε τείχεοϲ ὑψηλοῖο,
ᾗ ῥ᾽ ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦϲε δὲ χάρμηϲ.
ἂψ δ᾽ ἀπὸ τείχεοϲ ἅλτο λαθών, ἵνα μή τιϲ Ἀχαιῶν
βλήμενον ἀθρήϲειε καὶ εὐχετόῳτ᾽ ἐπέεϲϲι.
Ϲαρπήδοντι δ᾽ ἄχοϲ γένετο Γλαύκου ἀπιόντοϲ,
αὐτίκ᾽ ἐπεί τ᾽ ἐνόηϲεν· ὅμωϲ δ᾽ οὐ λήθετο χάρμηϲ,
ἀλλ᾽ ὅ γε Θεϲτορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήϲαϲ
νύξ᾽, ἐκ δ᾽ ἔϲπαϲεν ἔγχοϲ· ὃ δ᾽ ἑϲπόμενοϲ πέϲε δουρὶ
πρηνήϲ, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Ϲαρπηδὼν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπαλξιν ἑλὼν χερϲὶ ϲτιβαρῇϲιν
ἕλχ᾽, ἣ δ᾽ ἕϲπετο πᾶϲα διαμπερέϲ, αὐτὰρ ὕπερθε
τεῖχοϲ ἐγυμνώθη, πολέεϲϲι δὲ θῆκε κέλευθον.
τὸν δ᾽ Αἴαϲ καὶ Τεῦκροϲ ὁμαρτήϲανθ᾽ ὃ μὲν ἰῷ
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ ϲτήθεϲϲι φαεινὸν
ἀϲπίδοϲ ἀμφιβρότηϲ· ἀλλὰ Ζεὺϲ κῆραϲ ἄμυνε
παιδὸϲ ἑοῦ, μὴ νηυϲὶν ἔπι πρυμνῇϲι δαμείη·
Αἴαϲ δ᾽ ἀϲπίδα νύξεν ἐπάλμενοϲ, οὐδὲ διὰ πρὸ

Lips. Eton. χειρί γε τῇ ἑτέρῃ AG Barocc. Mor. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. Schol. M 449. ἔχοι A in marg. CGHL Lips. Townl. Eton. φέροι AH sup. Barocc. Mor. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. χείρεϲϲιν ἀμφοτέραιϲ ἢ χειρί γε τῇ ἑτέρῃ ἔχοι τουτέϲτι κρατοίη ἢ φέροι Eust. 910, 11.

V. l. 383 τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰϲι Pseudoplut. 115, 49. εἰϲι D 2. man. G. ὅδ᾽ CGHL. ἂρ ADEGL. ἐν ἄλλῳ ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷοϲ A. — 384 θραῦϲε ἢ θλάϲϲε E. ἄραξε ACEGH Syr. — 385 ὃ δ᾽ L. ὅδ᾽ CGH. ἂρ DEG. ἀρ A. ἄρ᾽ omitt. L Syr. — 386 ἀφ᾽ ὑψηλοῦ: γρ. ἀπευεργέοϲ A. — 388 ἐϲϲύμενον S. — 389 ΒΡΑΧΕΙΟΝΑ Syr. — 390 δ᾽ omitt. D. ἅλτο L. ἄλτο C. — 391 εὐχετόῳτο EG. ἐπέεϲϲι ACDEH Syr. — 395 νύξ᾽ ἐν δ᾽ H. ἔϲπαϲ᾽ L. ὃ δ᾽ DL. ὅδ᾽ C. ἐπάλμενοϲ πέϲε G. δὲ ϲχόμενοϲ περὶ δουρί Hesych. IV, 120. βάλε δουρὶ Vrat. b. — 396 ἀμφι D. — 397 ἂρ ADGL. ϲτιβαρῆϲι L. — 398 ἣδ᾽ CGL. ὕπερθε ACE Syr. — 399 ἐγυμνώθην D. δ᾽ ἔθηκε H. — 401 ϲτήθεϲϲι CEHLS Syr. Cant. Lips. Fragm. Mosc. ϲτήθεϲφι ADG. — 402 ἄμυνε ACDEGH Syr. — 403 ἐπὶ ACDGHL Syr. πρύμνῃϲι libri. δαμείῃ AG. — 404 νύξε μετάλμενοϲ L. οὐδὲ CD 1. man. HL Harl. Fragm. Mosc. Vrat. b. ἠδὲ (sup. ου) A. ἡ δὲ D ex corr. EGS. γρ. ἡ C sup. διαπρὸ libri.

A. c. 391 ἀθρήϲειε Herodianus, ψιλῶϲ. — 401 ϲτήθεϲϲι: ϲτήθεϲφι conf. B 388, 544, Ε 452, 822, M 151, 425. — 404 οὕτωϲ οὐδὲ διὰ πρό αἱ Ἀριϲτάρχου. ἡ δὲ κοινὴ ἡ δὲ διὰ πρό Didymus.

ἤλυθεν ἐγχείῃ, ϲτυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
χώρηϲεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιοϲ· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸϲ ἐέλπετο κῦδοϲ ἀρέϲθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοιϲιν ἑλιξάμενοϲ Λυκίοιϲιν·
ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδοϲ ἀλκῆϲ;
ἀργαλέον δέ μοί ἐϲτι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
μούνῳ ῥηξαμένῳ θέϲθαι παρὰ νηυϲὶ κέλευθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ ἄνακτοϲ ὑποδείϲαντεϲ ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπέβριϲαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγαϲ
τείχεοϲ ἔντοϲθεν, μέγα δέ ϲφιϲι φαίνετο ἔργον·
οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τεῖχοϲ ῥηξάμενοι θέϲθαι παρὰ νηυϲὶ κέλευθον,
οὔτέ ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίουϲ ἐδύναντο
τείχεοϲ ἂψ ὤϲαϲθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλαϲθεν.
ἀλλ' ὥϲ τ' ἀμφ' οὔροιϲι δύ' ἀνέρε δηριάαϲθον,
μέτρ' ἐν χερϲὶν ἔχοντεϲ, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴϲηϲ,
ὣϲ ἄρα τοὺϲ διέεργον ἐπάλξιεϲ· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων

V. L. 406 χώρηϲε EG. χώρηϲαν C 1. man. D Fragm. Mosc. 1. man. οὐδ' ὅ γε: οὐδέ γε G Mor. Barocc. — 407 ἐέλδετο C 2. man. GH Syr. Mor. Barocc. ἐέλδεται L. ἐέλπετο (δ supra π) A. ἔλπετο E. — 408 ἀντιθέοιϲι καθαπτόμενοϲ S Cant. Townl. ἐλιξάμενοϲ H. — 409 ἆρ DEGHL Barocc. Townl. ἀρ A. τίπτ' ἆρ Vrat. b. μεθείετε H Townl. — 410 δέ μοι ἐϲτὶ ACDEHL. — 411 παρα A. — 412 ἐφομαρτεῖτε EHL Syr. ἐφομαρτεῖτον ACDGS Mor. Barocc. Harl. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. ἐφομαρτεῖτον (ε supra ο) Townl. δέ τοι: δέ τι S Cant. Mor. Barocc. δέ τ' G. — 413 ὡϲ A. οἳ δὲ C. ὑποδείϲαντεϲ L: ceteri ὑποδδείϲαντεϲ. — 414 ἐπέβρηϲαν D. βουληφόρον A. ἀμφιάνακτα D. — 416 ἔντοϲθε CD. ἔνδοθεν E. δέ ϲφι G. — 419 οὔτέ ποτ' ACGHL. — 420 ὤϲεϲθαι G Vrat. A. ταπρῶτα G. ΤΑΠΡΩ͂ΤΑ Syr. — 421 οἱ δ' ὥϲτ' Apoll. Lex. 125, 3. οὔροιϲιν H. — 422 ἐπιξύνωι A. — 423 ὥ τ': οἵ τ' Townl. ἐνι AD. ἐρίζετον DG Townl. ἴϲηϲ: νίκηϲ Apoll. Lex. 169, 33. — 424 ὡϲ AD 1. man. ἆρ S. οἳ δ' D. οἳδ' CGL. αὐτάων DL. post hunc insertus est in GL versus βάλλον ἀμυνόμενοι χαλκήρεϲιν ἐγχείῃϲιν, conglutinatus ex M 155 et C 534.

A. c. 407 ἐέλπετο Aristarchus: alii ἐέλδετο. — 412 ἀρίϲταρχοϲ ἐφαμαρτεῖτε, ἄλλοι δὲ ἐφομαρτεῖτον, ἄλλοι δὲ ἐφομαρτεῖτε Didymus, conf. ad Ψ 414 διχῶϲ ἀλλ' ἐφαμαρτεῖτον. — 420 οὕτωϲ πέλαϲθεν ἰακῶϲ Didymus. — 423 Ζηνόδοτοϲ ὥϲτ' ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ Didymus.

δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ cτήθεccι βοείαc
ἀcπίδαc εὐκύκλουc λαιcήϊά τε πτερόεντα.
πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέϊ χαλκῷ,
ἠμὲν ὅτεῳ cτρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲc ἀcπίδοc αὐτῆc.
πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιεc αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὧc ἐδύναντο φόβον ποιῆcαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὥc τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτιc ἀληθήc,
ἥ τε cταθμὸν ἔχουcα καὶ εἴριον ἀμφὶc ἀνέλκει
ἰcάζουc', ἵνα παιcὶν ἀεικέα μιcθὸν ἄρηται·
ὧc μὲν τῶν ἐπὶ ἶcα μάχη τέτατο πτόλεμόc τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺc κῦδοc ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃc πρῶτοc ἐcήλατο τεῖχοc Ἀχαιῶν.
ἤυcεν δὲ διαπρύcιον Τρώεccι γεγωνώc·
ὄρνυcθ' ἱππόδαμοι Τρῶεc, ῥήγνυcθε δὲ τεῖχοc
Ἀργείων καὶ νηυcὶν ἐνίετε θεcπιδαὲc πῦρ.
ὧc φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὔαcι πάντεc ἄκουον,
ἴθυcαν δ' ἐπὶ τεῖχοc ἀολλέεc. οἳ μὲν ἔπειτα
κροccάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντεc,
Ἕκτωρ δ' ἁρπάξαc λᾶαν φέρεν, ὅc ῥα πυλάων

V. l. 425 ΔΗΟΥΝ Syr. δηΐουν DH. δῄουν ἢ δηΐουν E, conf. Ε 452. cτήθεcφι Vrat. A. — 426 ἐϋκύκλουc C. — 427 κατα D 1. man. — 428 ὅτεῳ: ὅτῳ A Ambr. CEGS Schol. Ο 449. ὅτω DHL Syr. γυμνωθέντι L. — 430 πάντῃ AEH Schol. Φ 20. πάντη Ambros. CDGL Syr. δή: δὲ G. δ' οἱ L. — 431 τρώων L. — 432 omitt. Ambrosianus. ὧc: libri ὦc. A ὡc. — 433 ἔχεν Apoll. Lex. 149, 4. ὥc τε: ᾧτε Cram. Epim. 446, 23 et 28 diserte. ᾧτε Io. Alexandr. 32, 6 et Et. Mg. 825, 23 pro ὡcείτε. χερνήτηc Apoll. Lex. ἀλῆτιc Apoll. Lex. 24, 9. — 434 εἰρίον D 2. man. E. — 435 ἄροιτο Rhet. Gr. II 295, 27. ἕληται Schol. Π 7. — 436 ὡc AD 1. man. ἐπι D. ἴcα G. πόλεμοc Lips. Flor. — 437 δὴ omitt. C 1. man. ΥΠΕΡΤΑΤΟΝ Ambros. δῶκε A Ambr. CEGH Syr. — 438 ἐcύλλατο L. — 439 ἤϋcε DG. τρώεccι L. δαναοῖcι H. — 440 τρῶεc L. ῥήγνυcθέ τε L. — — 441 ἐνΐετε H. ἐνείετε Townl. — 442 ὡc A. ἔφατ' AE. οἳ δ' D. οἴδ' CGHL. — 443 οἳ μὲν C. — 445 λάαν DGH. ὅc ῥὰ DGL.

A. c. 428 Zenodotus ὅτεῳ: altera lectio ὅτῳ videtur Aristarcho deberi. — 430 Aristarchus δή: δ' ἧ Tyrannio. — 433 ᾧτε Herodianus teste Eustath. 117, 39. — 435 οὕτωc μετὰ τοῦ ν̄ ἀνεικέα, ἔξω νείκουc. ἄμεινον δέ φηcιν (sc. Ἀρίcταρχοc) ἀεικέα, τὸν εὐτελῆ. ἐν δὲ τῷ πρὸc τὸ Ξένωνοc παράδοξον προφέρεται ἀμεμφέα μιcθόν Didymus. ἔν τιcι μετὰ τοῦ ν̄ ἀνεικέα, ἔξω νείκουc Schol. A. — 444 ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντεc: ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυον αὐδήν Zenodotus, conf. Ariston. ad 439 et 442.

ἑϲτήκει πρόϲθε, πρυμνὸϲ παχύϲ, αὐτὰρ ὕπερθεν
ὀξὺϲ ἔην· τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίϲτω
ῥηιδίωϲ ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεοϲ ὀχλίϲϲειαν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰϲ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶοϲ.
τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάιϲ ἀγκυλομήτεω.
ὡϲ δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρϲενοϲ οἰὸϲ
χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθοϲ ἐπείγει,
ὣϲ Ἕκτωρ ἰθὺϲ ϲανίδων φέρε λᾶαν ἀείραϲ,
αἵ ῥα πύλαϲ εἴρυντο πύκα ϲτιβαρῶϲ ἀραρυίαϲ,
δικλίδαϲ ὑψηλάϲ· δοιοὶ δ' ἔντοϲθεν ὀχῆεϲ
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶϲ ἐπαρήρει.
ϲτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ἰών, καὶ ἐρειϲάμενοϲ βάλε μέϲϲαϲ,
εὖ διαβάϲ, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλοϲ εἴη,
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρουϲ θαιρούϲ· πέϲε δὲ λίθοϲ εἴϲω
βριθοϲύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆεϲ
ἐϲχεθέτην, ϲανίδεϲ δὲ διέτμαγεν ἄλλυδιϲ ἄλλη
λᾶοϲ ὑπὸ ῥιπῆϲ. ὃ δ' ἄρ' ἔϲθορε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντοϲ ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
ϲμερδαλέῳ, τὸν ἕεϲτο περὶ χροΐ, δοιὰ δὲ χερϲὶ

V. l. 446 ἑϲτήκει CEHS Cant. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. A: εἱϲτήκει ADGL. ΙϹΤΉΚΕΙ Syr. πρόϲθεν CEL. ὕπερθε D. — 447 κεν GL. δύω CG. — 448 ἐπάμαξαν D. ἐφ' ἅμαξαν CGL Mor. Vrat. b. ὀχλίϲειαν EL 1. man. S. ὀχλήϲειαν DG Mor. Barocc. — 449 τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰϲι Pseudoplut. 115, 49. εἰϲι DG. ὃ G. — 450 θῆκε S Cant. πάιϲ: libri παῖϲ. — 451 δ' omitt. E. φέροι Townl. — 452 ὀλίγον τε CDEGHLS Syr. Cant. Mor. Harl. Fragm. Mosc. ὀλίγόν τε A. vulgo ὀλίγον δέ, cui scripturae fides est nulla. — 453 ὡϲ AD 1. man. — 454 αἳ ῥὰ G. ΡΑΤΕΠΥΛΑϹ Syr. — 455 ἔκτοϲθεν Townl. — 456 ἐπημοιβοὶ G. ΚΛΗΕΙϹ Syr. — 457 ἐν ἄλλῳ ϲτῆ δ' ἀρ ἐπουδὸν ἰὼν A. μέϲαϲ E. — 458 οἷ: libri οἱ. — 459 ἀπ' omitt. D. ἐπ' CG Syr. Vrat. b. 2. man. Eton. Fragm. Mosc. θηροὺϲ L. δὲ: δὴ G. δ' αὖ L. — 460 ἀμφι DH. ἆρ ADEGL. — 461 ϲχεθέτην G. δὲ omitt. Syr. διέτμαγον DG ex corr. HL Flor. ἄλλῃ E. — 462 ὑπὸ AD GH Syr. Et. Mg. 552, 57. Cram. An. Ox. III, 385, 11. Schol. Soph. Oed. Col. 195. Bekk. Anecd. 1181, 1219, 1259: ὕπαι CL Schol. M 12. Eust. 387, 21; 1447, 53. ὑπὸ ἢ ὕπαι E. ὃδ' CGHL. ἆρ DGL. ἀρ A. ἄρ' omitt. H Schol. Π 558. — 464 ἕεϲτο CDH. χερϲὶ ACG Syr.

A. c. 446 ἀρίϲταρχοϲ ἑϲτήκει χωρὶϲ τοῦ ῑ Didymus. — 450 καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτει. Ζηνόδοτοϲ δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. — 451 οὕτωϲ διὰ τοῦ ε̄ φέρει Didymus. — 458 μή οἷ scribendum est, non μή οἱ, propter reflexivam pronominis notionem, conf. H. U. 144 sq. — 462 λᾶοϲ Herodianus. ὑπὸ Herodianus: ὕπο Tyrannio. de ὕπαι conf. H. U. 62.

δοῦρ᾽ ἔχεν. οὔ κέν τίϲ μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήϲαϲ
νόϲφι θεῶν, ὅτ᾽ ἐϲᾶλτο πύλαϲ· πυρὶ δ᾽ ὄϲϲε δεδήει.
κέκλετο δὲ Τρώεϲϲιν ἑλιξάμενοϲ καθ᾽ ὅμιλον
τεῖχοϲ ὑπερβαίνειν· τοὶ δ᾽ ὀτρύνοντι πίθοντο·
αὐτίκα δ᾽ οἳ μὲν τεῖχοϲ ὑπέρβαϲαν, οἳ δὲ κατ᾽ αὐτὰϲ
ποιητὰϲ ἐϲέχυντο πύλαϲ. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
νῆαϲ ἀνὰ γλαφυράϲ, ὅμαδοϲ δ᾽ ἀλίαϲτοϲ ἐτύχθη.

V. L. 465 ΕΧΟΝ Syr. οὔ κεν τίϲ L. οὐκ ἄν τίϲ ACEGHS Syr. Schol. N 1. οὐκ ἂν D, accentus 2. man. ἐρυκάκοι libri cum Schol. N 1. ἐρυκάκη D. — 466 πέρι δ᾽ ὄϲϲε L. περὶ δ᾽ Cant. Vrat. b. pro var. lect. δεδῄει DEH. ὄϲϲἐδεδῄει G. — 467 τρώεϲϲι ἑλιξάμενοϲ L. — 468 ὀτρύνοντοϲ ἄκουϲαν Schol. M 12. — 469 οἳ μὲν C. οἳ δὲ C. — 470 ΔΕΦΟΒΗΘΕΝ Syr. δὲ φόβηθεν Townl. Fragm. Mosc. ceteri δ᾽ ἐφόβηθεν. — 471 ἀνα AD.

A. c. 465 ἀρίϲταρχοϲ οὔ κέν τίϲ μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήϲαϲ Didymus. — 468 οὕτωϲ διὰ τοῦ ο ὀτρύνοντι Didymus. alii igitur ὀτρύναντι, conf. β 422, ι 488, 561, ξ 79, ο 217, 287.

Specimen Codicis C Φ 195-204.

οὐδὲ βαθυρρείταο μέγα σθένος ὠκεανοῖο·
ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρῆναι· καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν·
δεινήν τε βροντὴν· ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ·
Ἦ ῥα· καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος·
τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα·
κείμενον ἐν ψαμάθοισι· δίαινε δέ μιν φίλ' ἦτορ·
τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο·
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·

Δηλονότι ὁ λκ. ἢ ὁ ποταμός· πολλὰ πελάγη εἰσίν· ἀτλαντικόν· λιβυκόν· τυρρηνικόν· λιγυστικόν· μεγ... αἰγύπτιον· παμφύλιον· ἰκάριον· αἰγαῖον· ἑλλήσποντος· μέλας κόλπος· ἄξεινος· κασπία, ἐρυθρά:-

Ἢ μακρά· βαθέα· ὅσα τοῖς ἐμαντῖον ἠϊόνος προ... παρ' οἷς θυμαθείης· ἀντὶ τοῦ μακρὰς· νάουσι δέ, τὸ ἀναβλύζουσι:-

Χωρεῖ ἐγχέλεις αὐτὰς τῇ ἰχθύϊ ἐπὶ τοῦ τὸ ὀξὸ χεῖλος ἔχοντα(?), οὕτω ...

Specimen Codicis D. Λ 711 - 721.

ἔστι δέ τις θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ· νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες·
ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον· ἄμμι δ' Ἀθήνη
ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι, +
ἔννυχος· οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κατὰ λαὸν ἄγειρεν·
ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν· οὐδέ με Νηλεὺς
εἴα θωρήσσεσθαι· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους
οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα·
ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι
καὶ πεζός περ ἐών· ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη

2

HOMERI ILIAS

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

I. LA ROCHE.

PARS POSTERIOR.

LIPSIAE,

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXVI.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ν.

Ζεὺϲ δ᾽ ἐπεὶ οὖν Τρῶάϲ τε καὶ Ἕκτορα νηυϲὶ πέλαϲϲε,
τοὺϲ μὲν ἔα παρὰ τῇϲι πόνον τ᾽ ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
νωλεμέωϲ, αὐτὸϲ δὲ πάλιν τρέπεν ὄϲϲε φαεινώ,
νόϲφιν ἐφ᾽ ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενοϲ αἶαν
Μυϲῶν τ᾽ ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐϲ Τροίην δ᾽ οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄϲϲε φαεινώ·
οὐ γὰρ ὅ γ᾽ ἀθανάτων τιν᾽ ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ᾽ ἢ Τρώεϲϲιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖϲιν.
οὐδ᾽ ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοϲίχθων·
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧϲτο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ᾽ ἀκροτάτηϲ κορυφῆϲ Ϲάμου ὑληέϲϲηϲ

VARIA LECTIO. 1 δ᾽ om. E. τρῶιαϲ CL. τε om. G Barocc. πέλαϲϲε ACDEG: πέλαϲϲεν HL. πέλαϲε Lips. πέλαϲεν Flor. — 2 παρα A. — 3 τρέπε D. τρέψεν S. τράπεν Bachm. Anecd. II, 141, 7. φαεινῶι L. — 4 ἱπποπόλων AC. ἱππώλων G. καθόρώμενοϲ A. — 5 ἀγχϊμάχων H ex corr. Vrat. A. — 6 γλακτοφάγων A. γαλακτοφάγων L Lips. Barocc. τ᾽ ἀβίων τε D. τὲ H. — 7 ἔτι om. D. 1. man. Lips. τράπεν G. φαεινῶι L. — 8 τινὰ ἔλπετο E Barocc. κατα A. — 9 τρώιεϲϲιν CL. ἀρηξέμεν AGH Harl. Lips.: ἀρηγέμεν CDLS. ἀρήξειν E suo more. γρ. καὶ ἀρήξειν A. — 10 ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν A: vulgo ἀλαοϲκοπιὴν. ἀλαοϲκοπϊὴν C. εἶχεν L. — 11 ὁ ACDGHL Apoll. Soph. 86, 16. πόλεμόν EGL Cram. Ep. 204, 31.

ADNOTATIO CRITICA. 2 παρά: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ περὶ τῇϲι· μήποτ᾽ οὖν διχῶϲ Didymus. τινὲϲ πρὸϲ τῇϲι Schol. V. ἐχέμεν: Ζηνόδοτοϲ δὲ ὀχέμεν Sch. V. — 5 Μυϲῶν: Μοιϲῶν Posidonius apud Strab. VIII, 296. ἀγαυῶν: alii Ἀγαυῶν teste Apoll. Soph. 3, 23; cf. Hesych. I, 15. — 6 Ἀβίων Aristarchus: alii ἀβίων cf. Apoll. Soph. 3, 17 et ἀβιῶν ibid. 3, 30. ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ τε̄ δικαιοτάτων ἀνθρώπων Didymus. alii δικαιοτάτων τ᾽ ἀνθρώπων cf. Apoll. Soph. l. l. Et. Mg. 232, 48. Nicol. Damasc. apud Stob. Floril. V, 73. — 8 ἀριϲτοφάνηϲ διὰ τοῦ ε̄ οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἀθανάτων Didymus (an alii ὅ τ᾽ pro ὅ γ᾽?). — 10 ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν: Zenodotus ἀλαὸν ϲκοπιὴν, vid. K 515. — 12 ἀκροτάτηϲ κορυφῆϲ: ἀκροτάτηϲ κορυφῆϲ Aristophanes. Ϲάμου Aristarchus: alii Ϲάου teste Didymo.

Θρηικίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου·
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διίστατο. τοὶ δὲ πέτοντο
ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐύσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,

V. l. 13 ἔνθεν μὲν G Barocc. ἐφαίνετο: φαίνετο L. — 15 ἄρ D. ἀρ G. — 16 τρωσὶ DG Townl. τρωισὶν C. τρῳσὶ δαμνηζομένους L. — 17 κατεβήσετο CDEHL Cant. Vrat. b. Lips. Flor.: κατεβήσατο G. κατεβήσετο (α supra ε) A. παιπαλοέσσης L. — 18 post hunc Rhet. Gr. I, 255, 11 add. καὶ κορυφαὶ Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν, qui legitur Υ 60. — 19 ποσιδάωνος A. — 20 τέταρτον C 1. man. DG Flor. Lips. Vrat. A. — 21 ἔνθα δέ ACDEGHLS et Heynii libri. ἔνθα τέ Strabo VIII, 386. — 23 ὑπόχεσφι D. ἵππωι L. — 24 ὠκυπέται L. ὠκυπέτας E. χρυσέοισιν G. ἐθείρῃσι D Lips. Vrat. A. κομόωντας Eust. 918, 12. — 25 ἔνδυνε H Vrat. A. περι A. — 26 εὔτυκτον omnes praeter Rom. ἐπεβήσατο G. — 27 ἐλάᾳν G. ἐπι A. ἄταλλεν κήτε' L. αὐτοῦ ACDGHLS Cant. Mor. Harl. Lips. Townl. Vrat. Schol. Ξ 296: αὐτῷ E Flor. Rom. Max. Tyr. Diss. XXXII, 7. ἐν ἄλλῳ ὑπαυτῶ A. — 28 κευθμῶνος L. ἠγνοίησεν CDEHL Rhet. Graec. I, 255, 14. ἠγνοίησαν G. ἠγνοίησεν (α supra ε) A. — 29 γηθοσύνῃ AEG Vrat. A ex corr. Rhet. Gr. II, 361, 12. Eust. 993, 19: γηθοσύνη CDHL Vrat. A 1. man. Apoll. Soph. 54, 27. δὲ πέτοντο Rhet. Gr. I, 255, 14: libri δ' ἐπέτοντο. — 30 ὕπερθεν D. — 31 τῶν δ' D. ἐΰσκαρθμοι A.

A. c. 21 δέ: recentiores τέ ex coni. G. Hermanni ad Hymn. in Ven. 59; sed conf. Ζ 245. 249. Θ 48. θ 363. — 28 ἀρίσταρχος ἠγνοίησαν, ἄλλοι δὲ ἠγνοίησεν Didymus. — 29 γηθοσύνῃ: ὅτι χωρὶς τοῦ ι γραπτέον τὸ γηθοσύνῃ· ἐστὶ γὰρ ἀρσενικὸν γηθόσυνος Aristonicus. γηθοσύνῃ Aristophanes et Herodianus. γηθόσυν' ἡ δὲ Herodicus.

μεccηγὺc Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέccηc·
ἔνθ' ἵππουc ἔcτηcε Ποcειδάων ἐνοcίχθων
λύcac ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόcιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποccὶ πέδαc ἔβαλε χρυcείαc,
ἀῤῥήκτουc ἀλύτουc, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
νοcτήcαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐc cτρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
Τρῶεc δὲ φλογὶ ἶcοι ἀολλέεc ἠὲ θυέλλῃ
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτεc ἕποντο,
ἄβρομοι αὐίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆαc Ἀχαιῶν
αἱρήcειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάνταc ἀρίcτουc.
ἀλλὰ Ποcειδάων γαιήοχοc ἐννοcίγαιοc
Ἀργείουc ὤτρυνε βαθείηc ἐξ ἁλὸc ἐλθών,
εἰcάμενοc Κάλχαντι δέμαc καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρώτω προcέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, cφὼ μέν τε cαώcετε λαὸν Ἀχαιῶν
ἀλκῆc μνηcαμένω, μὴ δὲ κρυεροῖο φόβοιο.
ἄλλῃ μὲν γὰρ ἐγώ γ' οὐ δείδια χεῖραc ἀάπτουc
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχοc ὑπερκατέβηcαν ὁμίλῳ·
ἕξουcιν γὰρ πάνταc ἐυκνήμιδεc Ἀχαιοί·
τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μή τι πάθωμεν,
ᾗ ῥ' ὅ γ' ὁ λυccώδηc φλογὶ εἴκελοc ἡγεμονεύει,
Ἕκτωρ, ὃc Διὸc εὔχετ' ἐριcθενέοc πάιc εἶναι.
cφῶιν δ' ὧδε θεῶν τιc ἐνὶ φρεcὶ ποιήcειεν,

V. L. 33 καὶ Ἴμβρου: Cάμοιό τε Schol. B 634. — 34 ποcιδάων A. — 35 ἐξοχέων D. παρα CL. — 36 ἔβαλλε C. — 37 ἀρήκτουc Lips — 38 ὁ δ' D. ὅδ' CGL. — 39 τρῶιεc CL. ἶcοι D. ἠέ: ἠδὲ GL Mor. Barocc. Vrat. b. d. — 41 αὐΐαχοι A. ἔλπονται Apoll. Soph. 3, 6. — 42 παραυτόφι D. παρ' αὐτόθι C Flor. παραυτόθι Harl. Lips. Vrat. b. d. A. ΑΥΤΌΘΙ Pap. cf. H. T. 449. ἀχαιούc ADEL: ἀρίcτουc CGH Vrat. d. Harl. γρ. ἀρίcτουc A. — 43 ποcιδάων A. ἐννοcίγαιοc A. — 47 cφῶι G. μέν τε: μέν κε DH Apoll. Soph. 147, 13 (et cαώcεται). cαώcατε Lips. cαώcετον D. — 48 μνηcάμενοι E bis. μὴ δὲ ACDGHL: vulgo μηδὲ cum E. — 49 ἔγωγ' libri. — 50 τρώιων CL. ὑπὲρ κατέβηcαν Vrat. b. — 51 ἕξουcι DEGH Lips. Vrat. A. πάνταc ACGHL Cant. Barocc. Lips. Vrat. d. πάντεc DS Townl.: vulgo ἅπανταc cum E. εὐκνήμιδεc DEG. — 52 τῆδε CH. τῆδε G. περὶ δείδια A. — 53 ὅγ' (δ) A. ὅδ' ὁλυccώδηc L. εἴκελοc C. ἴκελοc ES Vrat. A. ἵκελοc G. — 55 τιc θεῶν ἐνι D.

A. c. 41 αὐίαχοι: αὐίαχοι Dionysius Thrax et Chrysippus Stoicus, conf. Herod. ad Λ 461. Ν 441. Ψ 327. — 51 ἕξουcιν: cχήcουcιν Aristophanes.

αὐτώ θ' ἑϲτάμεναι κρατερῶϲ καὶ ἀνωγέμεν ἄλλουϲ·
τῶ κε καὶ ἐϲϲύμενόν περ ἐρωήϲαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιοϲ αὐτὸϲ ἐγείρει.
ἦ, καὶ ϲκηπανίῳ γαιήοχοϲ ἐννοϲίγαιοϲ
ἀμφοτέρω κεκοπὼϲ πλῆϲεν μένεοϲ κρατεροῖο,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδαϲ καὶ χεῖραϲ ὕπερθεν.
αὐτὸϲ δ' ὥϲ τ' ἴρηξ ὠκύπτεροϲ ὦρτο πέτεϲθαι,
ὅϲ ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιποϲ πέτρηϲ περιμήκεοϲ ἀρθεὶϲ
ὁρμήϲῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
ὣϲ ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων.
τοῖιν δ' ἔγνω πρόϲθεν Ὀϊλῆοϲ ταχὺϲ Αἴαϲ,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προϲέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τιϲ νῶϊ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲι,
μάντεϊ εἰδόμενοϲ κέλεται παρὰ νηυϲὶ μάχεϲθαι·
οὐδ' ὅ γε Κάλχαϲ ἐϲτί, θεοπρόποϲ οἰωνιϲτήϲ·
ἴχνια γὰρ μετόπιϲθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντοϲ· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ.
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι φίλοιϲι
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι,
μαιμώωϲι δ' ἔνερθε πόδεϲ καὶ χεῖρεϲ ὕπερθε.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρεϲ ἄαπτοι
μαιμῶϲιν, καί μοι μένοϲ ὤρορε, νέρθε δὲ ποϲϲὶν

V. l. 56 αὐτῶ D. — 57 τῶ ACDGHL: vulgo τῷ. ἐρωήϲετ' H. 1. man. Vrat. A. ἐρωήϲητ' G ex corr. — 58 εἴ κέν μιν C Vrat. b. 1. man. d. καί (κεν) A. ἐγειρει (ηι) A Townl. ἐγείρῃ C. — 59 ἐννοϲίγαιοϲ A. ἐνοϲίγαιοϲ G. — 60 κεκοφὼϲ S. πλῆϲε EG Lips. — 61 δὲ θῆκεν EG Mor. — 63 περιμήκεοϲ A. — 64 ὁρμήϲῃ AH Townl. Lips. Vrat. b. d.: ὁρμήϲει CDEGLS Apoll. de Synt. 289, 6. ὁρμήϲαι Et. Mg. 631, 53. διώκειν omnes. — 65 ὡϲ AD 1. man. ποϲιδάων A. — 66 τοῖιν: τοίην D. τοῖον L p. ras. ὁ ἴλῆοϲ D. 2. man. — 67 ἀρ A. ἆρ DGL. — 68 νῶϊν L. ἔχουϲι ACDEGH: ἔχουϲιν L. — 69 μάντεϊ ACE 920, 55 G: μάντει E 920, 50 H Vrat. A. μάντῖ DL. — 70 θεοπρόποϲ A. θεοπρόπιοϲ H. — 71 γὰρ: δὲ Schol. Γ 396. κνιμάων D. — 73 δ' ἐμοὶ ACEH: δέ μοι DGL. ἐνι A. φίλοιϲι ACDEGH: φίλοιϲιν L. — 74 πολεμίζειν omnes. — 75 ὕπερθε ACDGH: ὕπερθεν EL. — 77 νῦν καὶ: καὶ νῦν G. — 78 μαιμῶϲι DE. μαιμώωϲιν ἐμοὶ G. νέρθε ποδεϲϲιν A et in marg. νερθε δὲ ποϲϲὶν.

A. c. 59 διχῶϲ ἀρίϲταρχοϲ (cod. ἀριϲτοφ) καὶ κεκοφὼϲ καὶ κεκοπώϲ. ἐν δὲ τῇ χίᾳ καὶ ἀντιμάχου κεκοπών Didymus. — 61 asteriscus; οὐκ ὀρθῶϲ Ψ 772, vid. Ε 122. — 71 ἴχνια: γρ. καὶ ἴθματα. Ζηνόδοτοϲ δὲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ ἴχματα Didymus.

ἔϲϲυμαι ἀμφοτέροιϲι· μενοινώω δὲ καὶ οἶοϲ
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεϲθαι.
ὣϲ οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον,
χάρμῃ γηθόϲυνοι, τήν ϲφιν θεὸϲ ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺϲ ὄπιθεν γαιήοχοϲ ὦρϲεν Ἀχαιούϲ,
οἳ παρὰ νηυϲὶ θοῇϲιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
καί ϲφιν ἄχοϲ κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοιϲι
Τρῶαϲ, τοὶ μέγα τεῖχοϲ ὑπερκατέβηϲαν ὁμίλῳ.
τοὺϲ οἵ γ' εἰϲορόωντεϲ ὑπ' ὀφρύϲι δάκρυα λεῖβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεϲθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοϲίχθων
ῥεῖα μετειϲάμενοϲ κρατερὰϲ ὤτρυνε φάλαγγαϲ.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήιτον ἦλθε κελεύων
Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήϲτωραϲ ἀυτῆϲ·
τοὺϲ ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
αἰδὼϲ Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἐγώ γε
μαρναμένοιϲι πέποιθα ϲαωϲέμεναι νέαϲ ἀμάϲ·
εἰ δ' ὑμεῖϲ πολέμοιο μεθήϲετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεϲϲι δαμῆναι.
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖϲιν ὁρῶμαι,
δεινόν, ὃ οὔ ποτ' ἐγώ γε τελευτήϲεϲθαι ἔφαϲκον,
Τρῶαϲ ἐφ' ἡμετέραϲ ἰέναι νέαϲ, οἳ τὸ πάροϲ περ
φυζακινῇϲ ἐλάφοιϲιν ἐοίκεϲαν, αἵ τε καθ' ὕλην
θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤια πέλονται

V. L. 79 οἶοϲ: αὐτὸϲ L. — 81 ὡϲ A. — 82 ϲφι G. — 83 ὄπιϲθεν DG. ὄπιϲθε Vrat. A. — 85 ῥ' om. E. — 86 κατα A. ἐγίγνετο L: ἐγίνετο ACDEH. ἐγένετο G. δερκομένοιϲι ACDEGH: δερκομένοιϲιν L. — 87 τρῶαϲ om. L. — 88 ὀφρῦϲι D. — 89 φεύξεϲθαι ACDEL: φεύξαϲθαι GH Barocc. Vrat. b. ὑπ' ἐκ ADEGHH'L: ὑπεκ C. ὑπὲκ A. — 90 κρατερῶϲ H. — 91 ἐπι CGL. ἐπι ADH. ἦλθε κελεύων καὶ λήϊτον D. (β γ α) — 92 δηῖπυλον Townl. δηῖπυτον Vrat. d. — 93 τὲ AGH'. μύϲτωραϲ G. — 95 ὕμμιν DGH'. ἔγωγε libri. — 96 ἀμάϲ ACEG Apoll. de Pron. 127 C. 142 B. Apoll. Soph. 27, 18. Et Mg. 79, 28: ἀμάϲ DHH'L Vrat. d. — 98 ὑπο A. τρῴεϲϲι L. — 101 τοπάροϲ AL. το πάροϲ G. — 102 φυζακινοῖϲ Pseudopl. 137, 50. — 103 παρδαλίων CGHL Mor. Cant. Harl. Lips. Et. Mg. 410, 13. Phot. Lex. 52. Schol. β 289: πορδαλίων ADH' l. mau. Schol. ε 368. Apoll. Soph. 82, 33. 134, 5. Suidas II, 2, 103, 16. Hesych. II, 270.

A. c. 92 Πηνέλεων: διὰ τοῦ ō ἀριϲτοφάνηϲ Πηνέλεον Didymus. — 103 θώων Aristarchus, Diocles, Dionysius Thrax, Herodianus: θωῶν Pamphilus. παρδαλίων Aristarchus, cf. H. T. 331.

αὔτωϲ ἠλάϲκουϲαι ἀνάλκιδεϲ, οὐδ᾽ ἔπι χάρμη·
ὣϲ Τρῶεϲ τὸ πρίν γε μένοϲ καὶ χεῖραϲ Ἀχαιῶν
μίμνειν οὐκ ἐθέλεϲκον ἐναντίον, οὐδ᾽ ἠβαιόν.
νῦν δὲ ἑκὰϲ πόλιοϲ κοίληϲ ἐπὶ νηυϲὶ μάχονται
ἡγεμόνοϲ κακότητι μεθημοϲύνῃϲί τε λαῶν,
οἳ κείνῳ ἐρίϲαντεϲ ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουϲι
νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν᾽ αὐτάϲ.
ἀλλ᾽ εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιόϲ ἐϲτιν
ἥρωϲ Ἀτρείδηϲ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
οὕνεκ᾽ ἀπητίμηϲε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἡμέαϲ γ᾽ οὔ πωϲ ἔϲτι μεθιέμεναι πολέμοιο.
ἀλλ᾽ ἀκεώμεθα θᾶϲϲον· ἀκεϲταί τοι φρένεϲ ἐϲθλῶν.
ὑμεῖϲ δ᾽ οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδοϲ ἀλκῆϲ
πάντεϲ ἄριϲτοι ἐόντεϲ ἀνὰ ϲτρατόν. οὐδ᾽ ἂν ἐγώ γε
ἀνδρὶ μαχηϲαίμην, ὅϲ τιϲ πολέμοιο μεθείη
λυγρὸϲ ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεϲϲῶμαι περὶ κῆρι.
ὦ πέπονεϲ, τάχα δή τι κακὸν ποιήϲετε μεῖζον
τῇδε μεθημοϲύνῃ· ἀλλ᾽ ἐν φρεϲὶ θέϲθε ἕκαϲτοϲ
αἰδῶ καὶ νέμεϲιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκοϲ ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυϲὶ βοὴν ἀγαθὸϲ πολεμίζει
καρτερόϲ, ἔρρηξεν δὲ πύλαϲ καὶ μακρὸν ὀχῆα.

V. L. 104 αὔτωϲ AEGH. ἐπὶ CDEHH'L. ἔπι A. χάρμη ACE. χαρμῇ H'. χάρμην H. χάρμηϲ Barocc. — 105 ὡϲ AE. τρῷεϲ L. τοπρίν G. — 107 δὲ ἑκάϲ: δ᾽ ἕκαθεν ACDEGHH'LS et Heynii libri. ἐπι A. ναυϲὶ L. — 108 μεθημοϲύνηϲι: μεθημοϲύνῃ GL. τὲ G. — 109 ἐρείϲαντεϲ G. ἐθέλουϲι ACDEGHH'. — 110 ἀν A. — 111 ἐϲτι H. — 112 εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 113 οὕνεκα ἠτίμηϲε G. ἀπ᾽ ἠτίμηϲεν D. — 114 οὔπω G. ἐϲτὶ ACDEGHH'L. μεθηέμεναι G. μεθηϲέμεναι Vrat. A. — 115 θᾶττον G. ἀκεϲταί τε H. — 116 οὐκ ἔτι D. καλλὰ G. μεθείετε H'. — 117 ἔγωγε libri. — 118 μαχεϲϲαίμην ACEGHH'LS et libri Heynii. Plutarchus de Adulat. et amico 33. μαχεϲϲέμην Lips. μαχεϲαίμην D. μεθείη: μεθείει AC Townl. μεθίει GHL Mor. Cant. Harl. Vrat. b. 1. man. A μεθείη (ιει) H'. — 119 omitt. C. 1. man. habet in marg. man. rec. νεμεϲῶμαι Lips. Et. Mg. 432, 33. περι AD. — 121 τῆι δὲ D. μεθιμοϲύνη L. θέϲθαι GL Barocc. — 122 αἰδώ D. ὄρωρε H'. — 123 ἕκτωρ δὲ Cant. παρα A. — 124 κρατερὸϲ G. ἔρρηξε DGHL Barocc. Lips. Vrat. A. Schol. C 275.

A. c. 107 Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ νῦν δὲ ἑκὰϲ πόλιοϲ Didymus; Aristarchus igitur δ᾽ ἕκαθεν. — 115 τοι: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ τε ἀκεϲταί τε Schol. A. — 118 μαχηϲαίμην, vid. H. T. 308.

ὣϲ ῥα κελευτιόων γαιήοχοϲ ὦρϲεν Ἀχαιούϲ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺϲ ἵϲταντο φάλαγγεϲ
καρτεραί, ἃϲ οὔτ' ἄν κεν Ἄρηϲ ὀνόϲαιτο μετελθὼν
οὔτέ κ' Ἀθηναίη λαοϲϲόοϲ· οἱ γὰρ ἄριϲτοι
κρινθέντεϲ Τρῶάϲ τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντεϲ δόρυ δουρί, ϲάκοϲ ϲάκεϊ προθελύμνῳ.
ἀϲπὶϲ ἄρ' ἀϲπίδ' ἔρειδε, κόρυϲ κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθεϲ λαμπροῖϲι φάλοιϲι
νευόντων· ὣϲ πυκνοὶ ἐφέϲταϲαν ἀλλήλοιϲιν.
ἔγχεα δ' ἐπτύϲϲοντο θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν
ϲειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺϲ φρόνεον, μέμαϲαν δὲ μάχεϲθαι.
Τρῶεϲ δὲ προὔτυψαν ἀολλέεϲ, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
ἀντικρὺ μεμαώϲ, ὀλοοίτροχοϲ ὣϲ ἀπὸ πέτρηϲ,
ὅν τε κατὰ ϲτεφάνηϲ ποταμὸϲ χειμάῤῥοοϲ ὤϲῃ,
ῥήξαϲ ἀϲπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέοϲ ἔχματα πέτρηϲ·
ὕψι δ' ἀναθρῴϲκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
ὕλη· ὃ δ' ἀϲφαλέωϲ θέει ἔμπεδον, εἷοϲ ἵκηται
ἰϲόπεδον, τότε δ' οὔ τι κυλίνδεται ἐϲϲύμενόϲ περ·
ὣϲ Ἕκτωρ εἵωϲ μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάϲϲηϲ

V. L. 125 ὣϲ ῥὰ GH'L. ὤ ῥα H. ὦϲεν Mor. — 126 ἀρ A. ἄρ DGHH'L. αἴαντε L. — 127 κρατεραὶ G. οὔτ' ἄν κεν: οὔτε κεν S. οὐδέ κεν G. — 128 οὔτέ κ' ACH'L. οἳ γὰρ H. — 129 κριθέντεϲ CDGHH' Lips. Vrat. A. τρῷαϲ L. τρῶαϲ τὲ H. — 130 φράξαντε H. — 131 ἀϲπὶϲ δ' ἀϲπίδ' ἔρειδε Plutarchus Amat. 17, 10. ἄρ CGHH'. ἀρ A. κόρυϲ δὲ κόρυν G Plutarchus l. l. — 132 ψαῦόν θ' Schol. K 258. φάλοιϲι ACEGHH' Schol. K 258. Rhet. Gr. II, 249, 12. — 133 πύκινοὶ L Vrat. A. — 134 δὲ πτύϲϲοντο AGS. δ' ἐπτήϲϲοντο L. δ' ἐπτύϲϲοντο CDEHH' Apoll. Soph. 75, 13. Et. Mg. 695, 17. Δ' ЄΠΤΥϹϹΟΝΤΟ Syr. ἀπο A. — 135 οἳ δ' D. οἵδ' CGH'L. — 136 τρῷεϲ L. ἄρ DEGHH'L ἀρ A. — 137 ὀλοοίτροχοϲ A. ὀλοότροχοϲ CGH'. ὀλοότροχοϲ Barocc. Mor. ὀλοοίτρίχοϲ L. ὡϲ AD GHH'L. πέτρου Schol. Λ 269. — 138 χειμάροϲϲ H. ΧЄΙΜΆΡΡΟϹ Syr. χείμαῤῥοϲ (ει) GL Vrat. A. ὤϲει C Schol. Λ 269. Et. Mg. 726, 42. ὤϲη L Vrat. b. — 140 ὕψι δ' DEGHH'. ΫΨΙΔ' Syr. ὕψι τ' CLS Schol. Φ 126. ἀναθρώιϲκων A: ceteri ἀναθρώϲκων. — 141 ΫΛΗΙ Syr. ὃ om. H. ὃδ' CDGHL. * εἷοϲ ἵκηται: εἵωϲ ἵκηται C. ἕωϲ ἵκηται AE 925, 32 L. ἕωϲ ἂν ἵκηται et γρ. ὄφρ' ἂν Lips. ὄφρ' ἂν ἵκηται DE 924, 51 GHH'S Syr. εἰϲόκεν ἔλθῃ Schol. Λ 269. — 143 ὡϲ A.

A. c. 132 ἱππόκομοι Herodianus προπαροξυτόνωϲ. — 137 ὀλοοίτροχοϲ Demetrius Gonypesus, Hermappias, Nicias, Aristeas, Aristonicus. ὀλοοιτρόχοϲ Comanus et Ptolemaeus Ascalonita, conf. Cram. A. P. III, 285, 25. Et Mg. 622, 39.

ῥέα διελεύϲεϲθαι κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇϲ ἐνέκυρϲε φάλαγξι,
ϲτῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείϲ. οἳ δ' ἀντίοι υἷεϲ Ἀχαιῶν
νύϲϲοντεϲ ξίφεϲίν τε καὶ ἔγχεϲιν ἀμφιγύοιϲιν
ὦϲαν ἀπὸ ϲφείων· ὃ δὲ χαϲϲάμενοϲ πελεμίχθη.
ἤυϲεν δὲ διαπρύϲιον Τρώεϲϲι γεγωνώϲ·
Τρῶεϲ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
παρμένετ'· οὔ τοι δηρὸν ἐμὲ ϲχήϲουϲιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν ϲφέαϲ αὐτοὺϲ ἀρτύναντεϲ,
ἀλλ', ὀίω, χάϲϲονται ὑπ' ἔγχεοϲ, εἰ ἐτεόν με
ὦρϲε θεῶν ὤριϲτοϲ, ἐρίγδουποϲ πόϲιϲ Ἥρηϲ.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.
Δηίφοβοϲ δ' ἐν τοῖϲι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδηϲ, πρόϲθεν δ' ἔχεν ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην,
κοῦφα ποϲὶ προβιβὰϲ καὶ ὑπαϲπίδια προποδίζων.
Μηριόνηϲ δ' αὐτοῖο τιτύϲκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην
ταυρείην· τῆϲ δ' οὔ τι διήλαϲεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηίφοβοϲ δὲ
ἀϲπίδα ταυρείην ϲχέθ' ἀπὸ ἕο, δεῖϲε δὲ θυμῷ
ἔγχοϲ Μηριόναο δαΐφρονοϲ· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρωϲ
ἂψ ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο, χώϲατο δ' αἰνῶϲ

V. L. 144 ῥεῖα δ' ἐλεύϲεϲθαι ACDEGHH'LS Syr. — 145 δή: διὰ H. πυκιναῖϲ L. ἐνέκυρε H. φάλαγξι ACDGHH'L Syr. Vrat. A. Eust. 923, 43.: φάλαγξιν E. — 146 ῥὰ DGHL. ἐγχριφθεὶϲ H' Vrat. b. d. A. οἵδ' CGHH'L. — 147 ξίφεϲι G Lips. — 148 ἀπο A. ὃ δὲ C. χαϲάμενοϲ DGH Lips. πολεμίχθη GH'. — 149 ἤϋϲε G. 1. man. H. δὲ omitt. L. τρώεϲι H. τρῴεϲϲι L. — 150 τρῷεϲ L. — 151 οὔ τοι: οὔ τι CEG Flor. Rom. — 153 ὀίω: οἴω DEHH'L. ΟΙΏ Syr. χάϲονται D. ἐτεόν περ H'. — 154 'ὤριϲτοϲ AE. ὤριϲτοϲ Vrat. d. ἄριϲτοϲ H. — 155 ὣϲ A. — 157 omitt. D in textu, habet in marg. man rec. ἔχεν: ἔϲχεν G. πάντοϲε, ἴ̈ϲην A. πάντοϲε ἴϲην CD m. rec LS. ΠΑΝΤΟϹΕΊϹΗΝ Syr. — 158—160 omitt. H. — 158 ὑπαϲπίδια ACE 925, 61; 961, 8. ὑπ' ἀϲπίδια D Vrat. b. d. ὑπ' ἀϲπίδα GL Lips. Flor. Apoll. Soph. 158, 1. — 159 δ' αὐτοῖο: δ' ἐν τοῖϲι Apoll. Soph. 153, 10. — 160 καταϲπίδα A. πάντοϲε, ἴ̈ϲην A. πάντοϲε ἴϲην CDLS. ΠΑΝΤΟϹΕΊϹΗΝ Syr. — 161 τῆϲ οὔτι Vrat. A. — 163 ϲχέτο G. ἀπο A. ἀπο (αι) L. — 165 ἂψ: ἈΨΔ' Syr.

A. c. 144 ῥέα διελεύϲεϲθαι: οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ. οἱ δὲ ῥεῖα δ' ἐλεύϲεϲθαι Schol. V. conf. Didym. ad Υ 263 Ἀρίϲταρχοϲ ἔξω τοῦ ῑ ῥέα. — 148 χαϲϲάμενοϲ πελεμίχθη: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ὃ δὲ χάϲϲατο πολλὸν ὀπίϲϲω Aristonicus.

ἀμφότερον, νίκηϲ τε καὶ ἔγχεοϲ, ὅ ξυνέαξε.
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν,
οἰϲόμενοϲ δόρυ μακρόν, ὅ οἱ κλιϲίηφι λέλειπτο.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄϲβεϲτοϲ ὀρώρει.
Τεῦκροϲ δὲ πρῶτοϲ Τελαμώνιοϲ ἄνδρα κατέκτα,
Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυίππου Μέντοροϲ υἱόν.
ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷαϲ Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεϲικάϲτην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέεϲ ἤλυθον ἀμφιέλιϲϲαι,
ἄψ εἰϲ Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεϲϲι,
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν ἶϲα τέκεϲϲι.
τόν ῥ' υἱὸϲ Τελαμῶνοϲ ὑπ' οὔατοϲ ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ', ἐκ δ' ἔϲπαϲεν ἔγχοϲ· ὃ δ' αὖτ' ἔπεϲεν μελίη ὥϲ,
ἥ τ' ὄρεοϲ κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάϲϲῃ·
ὣϲ πέϲεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκροϲ δ' ὡρμήθη μεμαὼϲ ἀπὸ τεύχεα δῦϲαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντοϲ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοϲ
τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνοϲ,
νιϲϲόμενον πόλεμον δὲ κατὰ ϲτῆθοϲ βάλε δουρί.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, ἀράβηϲε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

V. l. 166 τὲ H. ξυνέαξε ACDEGH. ΞΫΝΈΑΞΕ Syr. — 168 κλιϲίηφι ACEG (Lips. Mor. Vrat. A). — 171 πολυΐππου A. — 172 ναῖε δὲ: ὃϲ ναῖε C. πήδαϲον Flor. ΫΙΑϹ Syr. — 173 μηδεϲικάϲτην A. μηδεκαϲίϲτην L. μηδεϲικάτην Lips. — 174 νῆεϲ C. 1. man. G. — 175 ἄψ δ' Et. Mg. 184, 35. εἰϲ: ἐϲ E. τρώεϲϲι ACDH Syr. τρώεϲϲιν L. — 176 παρ AD. τῖεν AC. τέκεϲϲι ACDH Syr.: τέκεϲϲιν EGL. — 177 τόν ῥ': τόν ῥα G. τὸν δ' Syr. Vrat. A. — 178 ὅδ' CGHL. αὖτ' ἔπεϲεν: ἐν ἄλλῳ αἶψ' ἔπεϲεν A. ἔπεϲε G Lips. — 179 κορυφῇ ACEL: κορυφῆϲ DGHS Syr. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. d. conf. B 456. Π 634. — 180 ταμνομένη ACDEGHS Cant. Mor. Lips. Harl. Vrat. τεμνομένη L Syr. Flor. πελάϲϲει C. — 181 ὡϲ A. ἀμφι D. βράχεν D. — 182 ὁρμήθη Lips. 1. man. ἀπο ACDHL. — 185 ὃ δ' L ὅδ' CDG. ΌΔ' Syr. υἷα L. — 186 νῑϲόμενον AC. νιϲόμενον Townl. Lips. Vrat. d. νειϲόμενον D Syr. νϊϲϲόμενον H (ει 2. man.). πόλεμον δὲ A: ceteri πόλεμόνδε. κατα A. — 187 ἐπαυτῶι A.

A. c. 166 ξυνέαξε: Ζηνόδοτοϲ ξυνέηξε, cf. Schol. N 257. — 168 ὅ οἱ: τινὲϲ ἅ οἱ ὡϲ „κῆτοϲ, ἃ μυρία βόϲκει" (μ 97) Schol. V. — 172 ναῖε δέ: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ὃϲ νάε Πήδαιον Aristonicus. — 179 κορυφῇ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἑνικῶϲ. ἄλλοι δὲ κορυφῆϲ Didymus.

Ἕκτωρ δ᾽ ὡρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ᾽ ὁρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ᾽ οὔ πῃ χροὸς εἴσατο, πᾶς δ᾽ ἄρα χαλκῷ
σμερδαλέῳ κεκάλυφθ᾽· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,
ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὃ δὲ χάσσατ᾽ ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ᾽ ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς,
ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἴμβριον αὖτ᾽ Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
ὥς τε δύ᾽ αἶγα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε,
ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ᾽ ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
κόψεν Ὀιλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
ἧκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι᾽ ὁμίλου·
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
βῆ δ᾽ ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν

V. l. 190 ὀρέξατο: ἀκόντισε S. γρ. ἀκόντισε Harl. Lips. — 191 οὔπηι ADE. ceteri οὔπῃ. C οὔπω. — 192 κεκάλυπτο D (an κεκάλυπτο, ὃ δ᾽ ἀσπίδος?). ὃ δ᾽ D. ὅδ᾽ CGL. ἂρ DGL. ἀρ A. οὖτα C. — 193 ὅδ᾽ CG. δὲ, χάσσατ᾽ L. δ᾽ ἐχάσσατ᾽ ACEG 2. man. S. δ᾽ ἐχάσατ᾽ G 1. man. ὀπίσσωι A. — 194 ἐξείρυσαν GL Vrat. A. Flor. ἐξέρυσσαν H. — 195 στιχίος AC DHL. στυχίος G. στύχιος Barocc. Mor. δῖος τὲ H. — 196 μετα A. λαὸν: ἐν ἄλλῳ μετὰ ἔθνος A. — 197 μεμαῶτε CD Flor. Rom. — 198 ὕπο ACG. ὑπὸ DEHL. καρχαροδόντων A. — 199 ἀναρωπήϊα A. ἀνα ῥοπήϊα D. — 200 μετα A. γαμφϋλῇσιν L. ἝΧΟΝΤΕϹ Syr. ἔχοντες Cant. — 201 ὦς ῥὰ L. ὯϹ ΑΡΑ Syr. ἔχοντο A. δύω: δύ᾽ G Vrat. A. κορυσταὶ L. — 202 ὑπὸ δειρῆς Vrat. b. 2. man. — 203 ὁ ἰλιάδης D. Ὀϊληάδης E. — 204 ἐλιξάμενος C. ἐλιξόμενος L. — 205 κονίῃσι ACDGH: κονίῃσιν EL. — 206 ΠΕΡῚ ΚΗΡῚ Syr. ΠΟϹΙΔΑΩΝ Syr. ποσειδάων A, sed ceteris locis ποσιδάων. — 207 ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι: ἘΝῚ ΚΡΑΤΕΡΗ͂Ι ὙϹΜΊΝΗΙ Syr.

A. c. 190 ὀρέξατο: τινὲς δὲ ἀκόντισε Schol. V. — 191 Aristarchus χρόος (διῃρημένως ἀντὶ τοῦ χρώς): χροὸς Herodianus et Aristarchus teste Alexione (itaque fortasse διχῶς). Zenodotus χρώς. — 198 αἶγα: αἶγε Zenodotus. — 203 κόψεν Ὀιλιάδης: κόψε γὰρ Ἰλιάδης Zenodotus, cf. H. T. 322.

ὀτρυνέων Δαναούϲ, Τρώεϲϲι δὲ κήδε᾽ ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺϲ δ᾽ ἄρα οἱ δουρὶ κλυτὸϲ ἀντεβόληϲεν
ἐρχόμενοϲ παρ᾽ ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε, κατ᾽ ἰγνύην βεβλημένοϲ ὀξέι χαλκῷ.
τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ᾽ ἰητροῖϲ ἐπιτείλαϲ
ἤιεν ἐϲ κλιϲίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
ἀντιάαν· τὸν δὲ προϲέφη κρείων ἐνοϲίχθων
εἰϲάμενοϲ φθογγὴν. Ἀνδραίμονοϲ υἷι Θόαντι,
ὃϲ πάϲῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖϲιν ἄναϲϲε, θεὸϲ δ᾽ ὣϲ τίετο δήμῳ·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰϲ Τρωϲὶν ἀπείλεον υἷεϲ Ἀχαιῶν;
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἰδομενεύϲ, Κρητῶν ἀγόϲ, ἀντίον ηὔδα·
ὦ Θόαν, οὔ τιϲ ἀνὴρ νῦν γ᾽ αἴτιοϲ, ὅϲϲον ἐγώ γε
γιγνώϲκω· πάντεϲ γὰρ ἐπιϲτάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτέ τινα δέοϲ ἴϲχει ἀκήριον οὔτέ τιϲ ὄκνῳ
εἴκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέι Κρονίωνι,
νωνύμνουϲ ἀπολέϲθαι ἀπ᾽ Ἄργεοϲ ἐνθάδ᾽ Ἀχαιούϲ.
ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάροϲ μενεδήιοϲ ἦϲθα,

V. L. 209 ὀτρύνεον Lips. τρῳεϲϲι L. — 210 δουρὶ, κλυτὸϲ A: ceteri δουρικλυτὸϲ. — 212 βεβολημένοϲ edd. vett. — 213 ὃ δ᾽ D. ὅδ᾽ CGHL. ἐπιϲτείλαϲ L. — 214 ἐϲ κλιϲίην ACGHL Syr. Cant. Mor. Lips. Vrat. d. ἐκ κλιϲίηϲ D. ἐκ κλιϲίηϲ (superscr. c, ν) S. — 215 ἀντιάᾳν G. — 216 φθογγὴν: φωνὴν GL Mor. Barocc. υἷι: ΥΙΕΙ Syr. — 218 ὡϲ AD. ἐτίετο G. add. D in marg. 3. man. H Cant. Townl. in marg. Lips. in marg. τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ προϲέφη κρείων ἐνοϲίχθων. L τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα. — 220 τρῳϲὶν L. — 221 ηὖδα D. — 222 ὦ Θόαν: ὦ πέπον D. νῦν γ᾽: νῦν ACDEHS Syr. Cant. Harl. Lips. Vrat. b. d. Eust. 904, 20. ἔγωγε libri. — 223 γιγνώϲκω GL: γινώϲκω ACDEH Syr. Eust. 904, 21. πτολεμίζειν AGHLS Syr. Mor. Barocc. πολεμίζειν CDE Eust. 904, 21. Vrat. A. — 224 οὔτέ τινα ACDGH Eust. 904, 21. ΟΥΤΈΤΙΝΑ Syr. οὔτέ τιϲ ACDGHL Eust. 904, 21. — 225 ἀναδύεται D Lips. πτόλεμον G. ἀλλά πω S. οὕτω ACDEGHL Syr. — 226 μέλλει διϊ φίλον L. — 227 νωνύμνουϲ AH Syr. Eust. 928, 60: νωνύμουϲ CDE 928, 39 GLS Cant. Mor. Harl. υἷαϲ ἀχαιῶν A et γρ. καὶ ἐνθάδ᾽ ἀχαιούϲ. — 228 τοπάροϲ G. τοπάροϲ DHL.

A. c. 222 ἀρίϲταρχοϲ μετὰ τοῦ γ̄ νῦν γ᾽ αἴτιοϲ Didymus. νῦν δ᾽ αἴτιοϲ Aristophanes teste Schol. V. — 224 οὔτέ: ἔν τιϲι τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ δε̄, οὐδέ Schol. A. — 225 οὕτω διὰ τοῦ ν̄ ἀνδύεται αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. τινὲϲ δὲ γράφουϲιν ἀδδύεται Schol. V. cf. H. T. 294.

ὀτρύνειϲ δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
τῶ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἑκάϲτῳ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνοϲ ἀνὴρ ἔτι νοϲτήϲειεν
ἐκ Τροίηϲ, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅϲ τιϲ ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃϲι μάχεϲθαι.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
ϲπεύδειν, αἴ κ' ὄφελόϲ τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
ϲυμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶι δὲ καί κ' ἀγαθοῖϲιν ἐπιϲταίμεϲθα μάχεϲθαι.
ὣϲ εἰπὼν ὃ μὲν αὖτιϲ ἔβη θεὸϲ ἂμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺϲ δ' ὅτε δὴ κλιϲίην εὔτυκτον ἵκανε,
δύϲετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἀϲτεροπῇ ἐναλίγκιοϲ, ἥν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντοϲ Ὀλύμπου,
δεικνὺϲ ϲῆμα βροτοῖϲιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
ὣϲ τοῦ χαλκὸϲ ἔλαμπε περὶ ϲτήθεϲϲι θέοντοϲ.
Μηριόνηϲ δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺϲ ἀντεβόληϲεν
ἐγγὺϲ ἔτι κλιϲίηϲ· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔει
οἰϲόμενοϲ· τὸν δὲ προϲέφη ϲθένοϲ Ἰδομενῆοϲ·
Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδαϲ ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
τίπτ' ἦλθεϲ πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηιότητα;
ἠέ τι βέβληαι, βέλεοϲ δέ ϲε τείρει ἀκωκή,

V. l. 229 ὀτρύνοιϲ Townl. ὅθι: ὅτε ACL Vrat. A. ὅθι τε Lips. — 230 τῶ ACDGHL. ΤΩ Syr. νῦν μήποτ' G. κέλευε δὲ H Syr. — 231 ποϲιδάων A Syr. — 232 ἔτι νοϲτήϲειεν: ἐκνοϲτήϲειεν G. — 234 ἐπ' ἤματι D. ΜΕΘΕΗϹΙ Syr. — 235 ΔΕΥ̓ΡΟΤΕΥΧΕΑ Syr. — 236 γενώμεθα: γενοίμεθα Cram. A. P. III, 334, 8. ἐόντε: ἐόντεϲ G Barocc. — 237 ϲυμφερτή: ἀφερτὴ Et. Mg. 176, 29 diserte. — 238 ΕΠΙϹΤΊΜΕϹΘΑ Syr. ἐπιϲταίμεθα H. ἐπιϲτάμεϲθα DL Lips. Vrat. A. ἐπιϲτάμεθα EGS. ἐπιϲτάμεθα πολεμίζειν Eust. 929, 22. — 239 ὡϲ A. ὁ μὲν C. αὖθϊϲ C. ἀμπόνον ACDEG HL Et. Mg. 85, 54. ἀν πόνον Lips. Vrat. b. — 240 ἐΰτυκτον C: ceteri εὔτυκτον. ἵκανε ACG Syr. — 241 δΰϲϲετο H Lips. Rom. — 242 βῆ ῥ' Vrat. d. ἵμεν' H. ἐναλίγγιοϲ G. — 245 ὡϲ AD 1. man. περὶ A. ϲθήθεϲφι G Barocc. Mor. Vrat. b. 2. man. conf. Β 388. 544. Ε 452, 722. Μ 151, 401, 425. — 247 ᾔει: εἴη Lips. — 248 τόνδε G.

A. c. 229 γρ. καὶ ὅθι μεθιέντα Schol. A. Ζηνόδοτοϲ δὲ ὅτιϲ μεθίῃϲι πόνοιο Didymus. — 237 ϲυμφερτὴ δ' ἀρετή: Ζηνόδοτοϲ ϲυμφερτὸϲ δὲ βίη Didymus. add. Schol. V καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ. — 245 περὶ: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ ἐνιϲτήθεϲϲι Didymus. — 246 Aristarchus θεράπων ἐὺϲ: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ δουρι κλυτοϲ (sic) Didymus. alii θεραπωνεὺϲ.

ἤέ τευ ἀγγελίηϲ μετ' ἔμ' ἤλυθεϲ; οὐδέ τοι αὐτὸϲ
ἧϲθαι ἐνὶ κλιϲίηει λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεϲθαι.
τὸν δ' αὖ Μηριόνηϲ πεπνυμένοϲ ἀντίον ηὔδα·
[Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,]
ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχοϲ ἐνὶ κλιϲίηϲι λέλειπται,
οἰϲόμενοϲ· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεϲκον,
ἀϲπίδα Δηιφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντοϲ.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύϲ, Κρητῶν ἀγόϲ, ἀντίον ηὔδα·
δούρατα δ', αἴ κ' ἐθέληϲθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοϲι δήειϲ
ἑϲταότ' ἐν κλιϲίῃ πρὸϲ ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώια, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ ὀίω
ἀνδρῶν δυϲμενέων ἑκὰϲ ἱϲτάμενοϲ πολεμίζειν.
τῶ μοι δούρατά τ' ἔϲτι καὶ ἀϲπίδεϲ ὀμφαλόεϲϲαι,
καὶ κόρυθεϲ καὶ θώρηκεϲ λαμπρὸν γανόωντεϲ.
τὸν δ' αὖ Μηριόνηϲ πεπνυμένοϲ ἀντίον ηὔδα·
καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλιϲίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ ϲχεδόν ἐϲτιν ἑλέϲθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελαϲμένον ἔμμεναι ἀλκῆϲ,
ἀλλὰ μετὰ πρώτοιϲι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἵϲταμαι, ὁππότε νεῖκοϲ ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλόν πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενοϲ, ϲὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀίω.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύϲ, Κρητῶν ἀγόϲ, ἀντίον ηὔδα·

V. L. 252 μετ' ἐμ' G. μετεμ" A. μετέμ' L. μετ' ἐμεῦ D. οὐδέ τοι ACDHL Cant. Townl. Vrat. b. d. Lips.: οὐδέ τι EG. — 253 ἐνι A. ἐν L Lips. κλιϲίῃ G. — 254 πεπνυμένοϲ: δουρικλυτὸϲ L. — 255 omitt. ACD Syr. Townl. in textu: habent C in marg. man rec. D in marg. 3. man. EGHLS Townl. in marg. ἐν τιϲι μετὰ τοῦτον φέρεται „Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων" Schol. V ad 254. — 256 εἴ τϊ τοι C. εἴ τί που Herodianus περὶ ϲχημάτων apud Villois. Anecd. Gr. II, 88. εἴ που τοι Herod. ap. Dindorf. 48, 1. ἐνι A. κλιϲίηφι L. — 258 δηϊφόβοιο A. — 259 ηὖδα D. — 260 ΔΟΎΡΑΤΑΤ' Syr. δούρατά γ' C. αἴ κε θέληιϲθα D Syr. Townl. δῄειϲ GS. δήϲειϲ Cram. Ep. 122, 24. — 261 κλιϲίηϲ Harl. προϲενώπια AGL Syr. — 263 ἱϲτάμενοι L. — 264 τῶ ACDGHL Syr. ἐϲτι AH Syr. ἐϲτὶ C. δούρατ' ἐϲτὶ G Flor. Rom. δοῦρα τάτ' ἐϲτι D. — 266 ηὖδα D. add. D in marg. 3. man. ἰδομενεὺ κρητων βουληφορε χαλκοχιτώνων, conf. 255. — 268 τρώων L. ἐϲτὶν L. — 269 ἐμὲ φημὶ ACDG. ἐμέ φημι EHL Apoll. de Pron. 52 B; 59 A. de Synt. 139, 22. — 270 ἀνα D. — 272 ποῦ CDH. — 274 τόνδ' ἄρ G. ηὖδα D.

A. c. 257 κατεάξαμεν: Ζηνόδοτοϲ κατεήξαμεν, conf. 166.

οἶδ' ἀρετὴν οἷόϲ ἐϲϲι· τί ϲε χρὴ ταῦτα λέγεϲθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυϲὶ λεγοίμεθα πάντεϲ ἄριϲτοι
ἐϲ λόχον, ἔνθα μάλιϲτ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
ἔνθ' ὅ τε δειλὸϲ ἀνήρ, ὅϲ τ' ἄλκιμοϲ, ἐξεφαάνθη·
τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼϲ ἄλλυδιϲ ἄλλῃ,
οὐδέ οἱ ἀτρέμαϲ ἧϲθαι ἐρητύετ' ἐν φρεϲὶ θυμόϲ,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρουϲ πόδαϲ ἵζει,
ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα ϲτέρνοιϲι πατάϲϲει
κῆραϲ διομένῳ, πάταγοϲ δέ τε γίγνετ' ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἂρ τρέπεται χρὼϲ οὔτέ τι λίην
ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐϲίζηται λόχον ἀνδρῶν,
ἀρᾶται δὲ τάχιϲτα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ·
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένοϲ καὶ χεῖραϲ ὄνοιτο.
εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενοϲ ἠὲ τυπείηϲ,
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπιϲθε πέϲοι βέλοϲ οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλά κεν ἢ ϲτέρνων ἢ νηδύοϲ ἀντιάϲειε
πρόϲϲω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριϲτύν.
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὣϲ
ἑϲταότεϲ, μή πού τιϲ ὑπερφιάλωϲ νεμεϲήϲῃ.

V. l. 275 οἷοϲ ἐϲϲὶ DG. οἷοϲ γ' ἐϲϲὶ L. — 276 εἰ γὰρ δὴ H. εἰ δὴ γὰρ Vrat. d. παρα A. λεγώμεθα Et. Gud. 374, 10. — 277 διβείδεται S. ἀνδρῶν: ἀνδρόϲ Schol. A 227. — 278 ὅτ' ἄλκιμοϲ G. ὅτε ἄλκιμοϲ Et. Mg. 261, 32. ὥϲ τ' ἄλκιμοϲ Apoll. Soph. 56, 31. ἔνθ' ἄλκιμοϲ Lips. — 279 ἀλύδιϲ L Flor. ἄλλη C. ἄλλωϲ G. — 281 omitt. Pseudopl. 138, 40. ἐπαμφοτέρουϲ A. — 282 δέ τε οἱ CDGHL. — 283 δϊομένω (ου) H. γίγνετ L: γίνετ' ACDGH Pseudopl. 138, 40. Schol. Arist. Nub. 377. Stob. Floril. 51, 15. γίνεται E. — 284 οὔτέ τι ADGHL. — 285 ἐπειδὰν libri: recentiores ἐπὴν δὴ vel ἐπεί κεν ex coniectura. — 287 τεόν τε L. — 288 γάρ κε: γάρ καὶ L Vrat. b. d. γάρ κ(έ) H. γάρ βεβλεῖο Et. Mg. 200, 2. βλῆο C. βλῆϲ (em. βλῆο) Cr. Ep. 167, 4. — 289 οὔ κεν ἐν H. ἐν: ἐπ' Pseudopl. 157, 20. Stob. Flor. 7, 14. ὄπιϲθεν C. ὄπιϲθεν Lips. πέϲῃ G. Barocc. ἐνὶ: ἐπὶ Stob. Flor. 7, 14. — 290 ϲτέρνων: ϲτέρνοιο G Cant. Mor. (an ϲτέρνου?). ἀντιάϲειε ACEGH. — 291 πρόϲω G. ἱεμένοιο CDH Vrat. b. d. μετα A. ὀαριϲτήν G. — 292 ἀλλά γε D Harl. μὴ κέτι D. νήπιοι G. ὥϲ A. — 293 μή που τιϲ CDHL. μή πωϲ τιϲ E Rom.

A. o. 287 τεόν γε: οὕτω διὰ τοῦ γε ϲυνδέϲμου αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 288 γάρ κε: Bekk. 2. γάρ τε ex coni. sed conf. εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν B 123. Θ 205. εἴ περ γάρ κ' Ὀδυϲεὺϲ μενοινήϲειε β 246. εἴ περ ἂν ἀείδοιεν B 597. αἴ κέ περ ἡδὺ γένοιτο H 387. ἤν περ γὰρ φύγῃ X 487. (Γ 25. Ε 224. 232. Λ 391. Μ 302). formam βλεῖο tuentur Schol. N 288. Cram. Ep. 91, 28. Et. Mg. 200, 1. Suidas I, 2, 213, 8. conf. Buttm. Gramm. ampl. II, pg. 126 et 274. — 289 οὐκ ἂν: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ οὐκ ἂν διὰ τοῦ ᾱ, αἱ δὲ κοιναὶ οὔ κεν Didymus.

ἀλλὰ cύ γε κλιcίην. δὲ κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχοc.
ὣc φάτο, Μηριόνηc δὲ θοῷ ἀτάλαντοc Ἄρηι
καρπαλίμωc κλιcίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχοc,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώc.
οἷοc δὲ βροτολοιγὸc Ἄρηc πόλεμον δὲ μέτειcι,
τῷ δὲ Φόβοc φίλοc υἱὸc ἅμα κρατερὸc καὶ ἀταρβὴc
ἕcπετο, ὅc τ' ἐφόβηcε ταλάφρονά περ πολεμιcτήν·
τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκηc Ἐφύρουc μέτα θωρήccεcθον,
ἠὲ μετὰ Φλεγύαc μεγαλήτοραc· οὐδ' ἄρα τώ γε
ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροιcι δὲ κῦδοc ἔδωκαν·
τοῖοι Μηριόνηc τε καὶ Ἰδομενεύc, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
ἤιcαν ἐc πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τὸν καὶ Μηριόνηc πρότεροc πρὸc μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ μέμοναc καταδῦναι ὅμιλον;
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸc cτρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέccουc,
ἢ ἐπ' ἀριcτερόφιν; ἐπεὶ οὔ ποθι ἔλπομαι οὕτω
δεύεcθαι πολέμοιο κάρη κομόωνταc Ἀχαιούc.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύc, Κρητῶν ἀγόc, ἀντίον ηὔδα·
νηυcὶ μὲν ἐν μέccηcιν ἀμύνειν εἰcὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντέc τε δύω Τεῦκρόc θ', ὃc ἄριcτοc Ἀχαιῶν
τοξοcύνῃ, ἀγαθὸc δὲ καὶ ἐν cταδίῃ ὑcμίνῃ·
οἵ μιν ἄδην ἐλόωcι καὶ ἐccύμενον πολέμοιο,

V. L. 294 κλιcίην δὲ A: ceteri κλιcίηνδε. ὄβριμον: ὄμβριμον CHL. — 295 ὡc A. — 297 πολέμοιο G Lips. Flor. — 298 libri πόλεμόνδε. μέτειcι ACD EGH. — 301 ἄρ ADEGHL Apoll. Soph. 80, 12. ἐκ Θρῄκηc Ἐφύρουc: εἰc Ἐφύρουc πόλεμον Pausan. IX, 36, 2. μεταθωρήccεcθον CD. μεταθωρήcεcθον GHL. μέτα θωρήcεcθον Apoll. Soph. 80, 12. μέτα θωρήccοντο Strabo IX, 442. — 302 μετα AL. — 303 ἀμφοτέρων: ἀμφοτέροιc L. — 304 τὲ καὶ CH. — 306 πρότερον S. προc D. ἔειπε ACGH. — 307 πῇ AEH: ceteri πῆ. τ' ἄρ: τάρ D. — 308 ἤ: libri ἢ. ἐπι A. δεξιόφι Schol. B 233. Et. Mg. 500, 9. μέccον Flor. παντὸc cτρατοῦ — 309 οὕτω man. rec. addit. in H. — 309 ἔλπομ' D. οὕτω ADEGHL Apoll. Soph. 58, 1: vulgo οὕτωc. — 310 κάρη κομόωνταc solus A. — 311 ηὖδα D. — 312 μέcοιcιν G. — 313 δύο D. τεῦκροc ὃc G. — 314 δὲ om. L. — 315 ἅδην C (D 1. man.?).
δ
ἄδην D (spiritus et alterum δ 2. man.). ἐλόωcϊ C. ἐλόωcιν Lips.

A. c. 298 οὕτω μετὰ τῆc μετὰ προθέcεωc μέτειcι Schol. A. — 309 οὔ ποθι: τινὲc δὲ οὔ ποτε Schol. V. — 315 ἄδην: ἅδην, cf. H. T. 179. ἐλόωcι Aristarchus, conf. Aristonicum, qui explicat ἄδην ἐλόωcιν ἀντὶ τοῦ κορεcθῆναι αὐτὸν ποιήcουcιν. κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων οἵ μιν ἄδην ἄcουcι (cod. ἑάcουcι), ὅ ἐcτι κορέcουcιν. μαρτυρεῖ καὶ τὸ „ἄcειν ἐν Τροίῃ ταχέαc κύναc" (Λ 817). οὕτωc Ἀρίcταρχοc Didymus. ὅτι Ζηνόδοτοc ἀγνοήcαc τὸ cημαινόμενον πεποίηκε (μεταπεποίηκε?) καὶ ἐccύμενον πολεμίζειν Aristonicus.

[Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν].
αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων·
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν,
χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι χωρήσειεν
ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔ πως ἔστιν ἐρίζειν.
νῶιν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
εἴδομεν ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἦέ τις ἡμῖν.
ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ᾗ μιν ἀνώγει.
οἳ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκήν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
οἵ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην,
ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέι χαλκῷ.

V. L. 316 omitt. ACD Townl.: habent D in marg. 3. man. EGHLS Townl. in marg. man. rec. — 319 ὅτι μὴ Lips. αὐτός γε: αὐτός τε H Vrat. d. — 321 εἴξει H. — 324 ἀχϊλῆϊ C. — 325 ἕν γ': ἕν τ' G. ἐν δ' H. αὐτοσταδίηι A. οὔπω G. ἐστὶν ACEGHL. ἐστιν D. — 326 ὧδ' om. L. ἐπαριστερ' A. — 327 ἴδομεν D. — 328 ὡς A. — 329 ἀφίκοιτο L Harl. Lips. κατα A. στρατὸν om. L. — 330 οἵ δ' D. οἴδ' CGHL. ἴκελον H. — 331 συνέντεσι A. ἔντεσσι G. δαιδαλέοισι ACG. μαρμαίροντας H Vrat. d. σὺν τεύχεσι λευγαλέοισι Lips. ἐν ἄλλῳ ἐνέντεσι μαρμαίροντας A. — 333 ἐπι A. πρύμνῃσι, non πρυμνῇσι, libri. — 334 ὑπο A. ὑπαὶ L. — 335 ἤματι D. τε om. GL. — 336 ὀμίχλην ADL: ὀμίχλην CEGH, conf. A 359. — 337 ὡς D 1. man. ὁμόσ': ὁμῶς D. ὁμῶς L. ἐνι AD Syr.

A. c. 318 κείνων: οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου Didymus. alii igitur κείνου, sc. Ajacis Telamonii. ἀάπτους: ἀρίσταρχος ἀέπτους, ἄλλοι δὲ ἀάπτους, sed conf. Herod. ad A 567 ἀάπτους: οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος. ἐν δὲ ταῖς Ἀριστοφάνους γλώτταις διὰ τοῦ ε ἐγέγραπτο ἀέπτους. H. T. 175. — 333 πρυμνῇσι vid. H. T. 346.

ἔφριξεν δὲ μάχη φθιςίμβροτος ἐγχείῃςι
μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεςίχροας· ὄςςε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοςμήκτων ςακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κε θραςυκάρδιος εἴη,
ὃς τότε γηθήςειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
ἀνδράςιν ἡρώεςςιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μέν ῥα Τρώεςςι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέςθαι Ἀχαιικὸν Ἰλιόθι πρό,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον.
Ἀργείους δὲ Ποςειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωςὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέςςα.
ἦ μὰν ἀμφοτέροιςιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη·
τῶ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ ςτρατὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.

V. l. 339 ἔφριξε EL Schol. Δ 282. Φ 126 φθιςίβροτος GL Schol. Eurip. Phoen. 1105. ἐγχείῃςι ACEG: ἐγχείῃςιν DHL Syr. Schol. B 148. — 340 μακρῆς' H. ταμεςίχροας A. ἄμεργεν Schol. Ε 336. — 341 αὐγῇ χαλκείῃ L. ἀπολαμπομενάων ACDEGHL Mor. Schol. Ε 336. — 342 τὲ (bis) CH. — 343 μάλά κεν C. θραςυκάρδιος A. — 344 τότε: τόγε H. — 345 δύο D. κραταιὼ: κρατερὼ DG. — 346 ἡρώεςςιν ἐτεύχετον Schol. K. 364: ἡρώεςςι τετεύχετον ADL Cram. Ep. 397, 15. ἡρώεςςι τετεύχατον CEH Townl. τετεύχατο GS. ΗΡΩΕ . . . . ΕΑΛΥΓΡΑ Syr. ἐν ἄλλῳ ἡρώεςςιν ἐτευχετο[ν] A. — 347 μέν ῥα AC: ceteri μὲν ἄρα. τρώεςςι L. νίκην: κῦδος Schol. A 5. — 348 ἀχιλλῆα G. οὐδέ τι AHL Vrat. d: ceteri οὐδ' ὅγε cum Schol. Θ 36. — 349 ὀλέςθαι: ὀλέςςαι CH. ἀχαϊκὸν E Lips. — 350 υἱέα est forma poëtae insolita neque Atticis cognita: passim ea utebantur poëtae Alexandrini, Callimachus h. in Cer. 80. epigr. 10, 3. Theocr. XIII, 8. Apoll. Rhod. II, 803. IV, 1493. — 351 ποςιδάων A. — 352 γὰρ ῥὰ L. γὰρ δὴ G. — 353 τρωςὶν L. τρωςὶ DEG 1. man. Lips. Flor. Schol. Z 479. — 355 ἤδη ADE. ΗΔΗ Syr. ᾔδη HL. ᾔδει CG Mor. Barocc. Pseudopl. 131, 28. — 356 τῶ ACDGHL Syr. ῥὰ L. ἀμφαδίῃ AE 936, 55; 64. G. ἀμφαδίῃ CHS Lips. Vrat. d. ἀλέεινε ACDGL Syr. — 357 ΛΑΘΡΗ Syr. κατα A.

A. c. 346 ἐτεύχετον: τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ᾱ τετεύχατον Cram. Ep. 397, 16. conf. K 364. C 582. — 347 μέν ῥα: οὕτως ἀρίςταρχος. ἄλλοι δὲ Ζεὺς μὲν ἄρα Didymus. — 348 οὐδέ τι: ἀριςτοφάνης οὐδ' ὅγε πάμπαν Didymus. — 350 ἀθετεῖται Aristonicus. — 356 ἀμφαδίην ut H 196. ε 120.

τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιίου πολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας,
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὦρσε.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει.
ᾔτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι· ὃ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε.
δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.

V. L. 358 τοὶ δ': οἱ δ' D. τὼ δ' L. ΕΙΔΕΡΙΔΟΣ Syr. πτολέμοιο DHS Lips. Flor. — 359 πεῖρας (ρ) Cant. — 360 τὸ: ὃ E. — 362 τρώεσσι L. μετάλμενος libri mei, Cant. Mor. Harl. Lips. Vrat. d. ἐν ἄλλῳ τρώεσσιν ἐπάλμενος A. ὦρσε ACH Schol. Ε 153. — 363 πέφνε δ' ἄρ G. Καβήσσοθεν Steph. Byz. 344, 13. — 364 ὅς ῥὰ GL. πτολέμοιο Strabo XIII, 600. — 366 κασάνδρην CE Lips. ὑπίσχετο L. δὲ: δὴ G ex corr. γὰρ H. — 367 ἀέκοντας A. — 368 ὑπό τ' ἔσχετο: ὑπέσχετο DEG Syr. (sine accentu) Rom. κατένευσε ACEGH: κατένευσεν DL Syr. — 369 πιθήσας: πεποιθὼς H Vrat. d. — 372 φορέεσκεν D. γαστέρι τύψεν D. πῆξε ACEGH Syr. — 373 δούπησε G Flor. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 374 ΑΘΡΥΟΝΕΥ Syr. περὶ ACH. περι D Syr. πέρι EGL Schol. Pind. Pyth. VIII, 56. Apoll. Soph. 14, 29. Et. Mg. 36, 12. Rhet. Gr. III, 92, 24. — 375 δὴ πάντα: δὴ ταῦτα Rhet. Gr. III, 92, 25. ὡς ὑπέστης L Flor. — 376 ὃ δ' DL. ὅδ' CG.

A. c. 358 τοί: οὕτως ἀριστοφάνης (ἀρίσταρχος?) ἄλλοι δὲ οἱ δ' ἔριδος Didymus. — 359 ἀμφοτέροισι et ἀλλήλοισι Aristarchus διχῶς. — 363 Καβησόθεν ἔνδον: Ἑκάβης νόθον υἱὸν Argolica. alii ἐνδονέοντα, κεκινημένον. — 364 μετά: ἀριστοφάνης κατὰ κλέος Didymus. conf. Λ 227 μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν. Pind. Pyth. IV, 125 ἤλυθον κατὰ κλέος. — 367 ἀπωσέμεν (Zenodotus? Sch. V). ἀρίσταρχος ἀνωσέμεν Didymus. — 371 Aristarchus βιβάντα. — 373 τινὲς δὲ κερτομέων ἔπος ηὔδα Sch. V. — 374 αἰνίζομ': φέρεται καὶ διὰ τοῦ ξ αἰνίξομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσομαι. Ζηνόδοτος αἰνίσσομαι Didymus.

καί κέ τοι ἡμεῖϲ ταῦτά γ' ὑποϲχόμενοι τελέϲαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδοϲ ἀρίϲτην,
Ἄργεοϲ ἐξαγαγόντεϲ, ὀπυιέμεν, εἴ κε ϲὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρϲῃϲ ἐὺ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυϲὶ ϲυνώμεθα ποντοπόροιϲιν
ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔ τοι ἐεδνωταὶ κακοί εἰμεν.
ὣϲ εἰπὼν ποδὸϲ ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην
ἥρωϲ Ἰδομενεύϲ. τῷ δ' Ἄϲιοϲ ἦλθεν ἀμύντωρ
πεζὸϲ πρόϲθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
αἰὲν ἔχ' ἡνίοχοϲ θεράπων· ὃ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενοϲ βάλε δουρὶ
λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλαϲϲεν.
ἤριπε δ' ὡϲ ὅτε τιϲ δρῦϲ ἤριπεν ἢ ἀχερωίϲ,
ἠὲ πίτυϲ βλωθρή, τήν τ' οὔρεϲι τέκτονεϲ ἄνδρεϲ
ἐξέταμον πελέκεϲϲι νεήκεϲι νήιον εἶναι·
ὣϲ ὃ πρόϲθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυϲθείϲ,
βεβρυχώϲ, κόνιοϲ δεδραγμένοϲ αἱματοέϲϲηϲ.
ἐκ δέ οἱ ἡνίοχοϲ πλήγη φρέναϲ, ἃϲ πάροϲ εἶχεν·
οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμηϲεν, δηίων ὑπὸ χεῖραϲ ἀλύξαϲ,
ἂψ ἵππουϲ ϲτρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχοϲ μενεχάρμηϲ
δουρὶ μέϲον περόνηϲε τυχών· οὐδ' ἤρκεϲε θώρηξ
χάλκεοϲ, ὃν φορέεϲκε, μέϲῃ δ' ἐν γαϲτέρι πῆξεν.

V. l. 377 ΤΑΫΤΥΠΟϹΧΟΜЄΝΟΙ Syr. τελευτήϲαιμεν G. — 379 ὀπυέμεν DG Vrat. A. εἴ κε: αἴ κε Vrat. d εἰϲόκε ϲὺν D. ἄμμϊ CDH Lips. — 380 εὖ ναιόμενον ACEHL: ceteri εὐναιόμενον. — 381 ἔπι A. ϲυνώμεθα: γρ. ϲυνθώμεθα G. ποντοπόροιϲι D. — 382 ἐεδνωταὶ AE Lips. εἰμεν: ἡμεν C. ἐϲμεν D. κακοὶ εἰμὲν E. — 383 ἕλκε: εἷλκε ACDEGHLS . . . . . ΚЄΚΑΤΑ Syr. κατά: δια A. διὰ C. γρ. κατὰ κρατερὴν A. — 384 ἄϲϲιοϲ Vrat. A. — 386 ἡνίοχοϲ G. ὅδε G. ϊετο A. ἵετο C. ἵετο D. — 388 ὑπανθερεῶνα H διὰ πρὸ D. δϊαπρο C Syr. ceteri διαπρὸ cum. Schol. Π 188. χαλκὸϲ L. ἔλαϲϲε H. — 389 ὡϲ, ὅϲ τε G et γρ. ὅτε τϊϲ. δρὺϲ CD. — 390 βλωθρὴν G post ras. et γρ. βλωθρή. τὴν δ' Lips. — 391 νεΐιον (η supra) C. — 392 ὡϲ A. ὃ ACDGHL. — 395 ὅγε τόλμηϲεν GS. ΟΓЄΤΌΛΜΗϹЄΝ Syr. τόλμηϲε Lips. Vrat. A. — 396 ἥππουϲ G. — 398 ΜЄϹΗ Ambr. ἐν: ἐνὶ G Mor.

A. c. 381 ἕπευ: conf. Didym. ad K 146 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ῡ ἀλλ' ἕπε' ὄφρα. — 382 ἐεδνωταὶ (οὕτωϲ πᾶϲαι): ἐεδνῶται Tyrannio. — 383 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἕλκε Didymus. — 384 ἦλθεν ἀμύντωρ: ἀρίϲταρχοϲ ἦλθ' ἐπαμύντωρ Didymus, cf. Ξ 449. Ο 540. — 389 ἀχερωίϲ: alii ἀχελωίϲ teste Eust. 959, 1. — 390 οὔρεϲι τέκτονεϲ: οὐρεϲιτέκτονεϲ Nicias ὑφ' ἕν. — 391 νεήκεϲι (καὶ Ἀλεξίων): νεηκέϲι Ptolem. Ascalonita.

αὐτὰρ ὅ γ' ἀϲθμαίνων εὐεργέοϲ ἔκπεϲε δίφρου,
ἵππουϲ δ' Ἀντίλοχοϲ, μεγαθύμου Νέϲτοροϲ υἱόϲ,
ἐξέλαϲε Τρώων μετ' ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.
Δηίφοβοϲ δὲ μάλα ϲχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆοϲ,
Ἀϲίου ἀχνύμενοϲ, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοϲ
Ἰδομενεύϲ· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀϲπίδι πάντοϲ' ἐίϲῃ,
τὴν ἄρ' ὅ γε ῥινοῖϲι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
δινωτὴν φορέεϲκε, δύω κανόνεϲϲ' ἀραρυῖαν·
τῇ ὕπο πᾶϲ ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχοϲ,
καρφαλέον δέ οἱ ἀϲπὶϲ ἐπιθρέξαντοϲ ἄυϲεν
ἔγχεοϲ· οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείηϲ χειρὸϲ ἀφῆκεν,
ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππαϲίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυϲε.
Δηίφοβοϲ δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύϲαϲ·
οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτοϲ κεῖτ' Ἄϲιοϲ, ἀλλά ἕ φημι
εἰϲ Ἄϊδόϲ περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
γηθήϲειν κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά οἱ ὤπαϲα πομπόν.
ὣϲ ἔφατ', Ἀργείοιϲι δ' ἄχοϲ γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιϲτα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενόϲ περ ἑοῦ ἀμέληϲεν ἑταίρου,
ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ ϲάκοϲ ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρεϲ ἑταῖροι,
Μηκιϲτεύϲ, Ἐχίοιο πάιϲ, καὶ δῖοϲ Ἀλάϲτωρ,

V. l. 399 ὅ γ': ὃ L. — 401 ἐξέλαϲϲε H. τρώιων CL. εὐκνήμιδαϲ CDGHL. ЄΥΚΝΗΜЄΙΔΑϹ Ambr. — 404 ὃ μὲν C. — 405 πάντοϲε, ἴϲηι A. ΠΑΝΤΟϹЄ ΙϹΗΙ Ambros. πάντοϲε ἴϲῃ DGSL (ἴϲην). ἀϲπίδα D 1. man. — 406 ἄρ ADGH. ὅ γε CD Lips.: ὅγ' ἐν AGHLS et Heynii libri. Zon. Lex. 520. Draco de Metr. 80, 4, ΟΓ' ЄΝ ΡΙΝΟΙϹΙ Ambros. conf. ad M 263. — 408 τῇ: τὴν D. τῇ δ' ὕπο Vrat. d. ὑπο A. ὑπὸ DL. ἑάλη EGL: ceteri ἐάλη cum Scholl. Λ 192. Φ 536. ἑάληι A. τόδ' A. — 410 ἅλιον ῥὰ L. — 411 ἀλλὰ βάλ' D. ἔβαλλ' C. — 412 ἧπαρ A. ὑπο bis A. δ' omitt. L. δὲ γούνατ' S. ἔλυϲε ACG: cet. ἔλυϲεν. — 414 ἄτιτοϲ A. ἀλλά ἑ φημὶ ACD EGHL. — 415 ἐόντα S. κρατεροῖο: κρυεροῖο Cant. — 416 κατα AD. — 420 ἀμφεκάλυψε ACDG. ἀμφικάλυψε Vrat. d. — 421 ὑποδῦντε D. — 422 habet A in marg.

A. c. 399 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ γε αὐτὰρ ὁ ἀϲθμαίνων Didymus. — 407 κανόνεϲϲ': ἐκ πλήρουϲ αἱ ἀριϲτάρχου κανόνεϲϲι Schol. A. conf. H. T. 396. — 415 [ὅτι] ἰόντα διὰ τοῦ ι αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 423 οὕτω διὰ τοῦ ε αἱ ἀριϲτάρχου ϲτεναχόντε, οὐ διὰ τοῦ ᾱ Didymus, ϲτεναχόντα Zenodotus.

νῆαϲ ἔπι γλαφυρὰϲ φερέτην βαρέα ϲτενάχοντε.
Ἰδομενεὺϲ δ' οὐ λῆγε μένοϲ μέγα, ἵετο δ' αἰεὶ
ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
ἢ αὐτὸϲ δουπῆϲαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖϲ.
ἔνθ' Αἰϲυήταο διοτρεφέοϲ φίλον υἱόν,
ἥρω' Ἀλκάθοον, γαμβρὸϲ δ' ἦν Ἀγχίϲαο·
πρεϲβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν, Ἱπποδάμειαν,
τὴν περὶ κῆρι φίληϲε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρῳ· πᾶϲαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαϲτο
κάλλεϊ καὶ ἔργοιϲιν ἰδὲ φρεϲί· τοὔνεκα καί μιν
γῆμεν ἀνὴρ ὤριϲτοϲ ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆι Ποϲειδάων ἐδάμαϲϲε
θέλξαϲ ὄϲϲε φαεινά, πέδηϲε δὲ φαίδιμα γυῖα·
οὔτε γὰρ ἐξοπίϲω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέαϲθαι,
ἀλλ' ὥϲ τε ϲτήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
ἀτρέμαϲ ἑϲταότα ϲτῆθοϲ μέϲον οὔταϲε δουρὶ
ἥρωϲ Ἰδομενεύϲ, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
χάλκεον, ὅϲ οἱ πρόϲθεν ἀπὸ χροὸϲ ἤρκει ὄλεθρον·
δὴ τότε γ' αὖον ἄυϲεν ἐρεικόμενοϲ περὶ δουρί.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
ἥ ῥά οἱ ἀϲπαίρουϲα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν

V. l. 423 ἐπι A. ἐπὶ CDHL. ϲτενάχοντε AE: ϲτενάχοντα CDGHLS Cant. Vrat. d. A. Flor. ϲτενάχοντεϲ Lips. — 424 ἰδομενεῦϲ A Bekk. Anecd. 1204. 1236. 1241. Cram. A. O. III, 233, 31. (Et. Gud. 278, 30): ἰδομενεὺϲ CDEGHLS cum Schol. Φ 305. ἵετο ACD. — 425 τρῴων L. καλῦψαι H. — 426 ἀχαιῶν Mor. Barocc. — 429 ὤπυε DL. ἱπποδάμειαν A. — 430 περι D. — 432 κάλλει Schol. Α 115. ἠδὲ S. τούνεκα A. — 433 ὤριϲτοϲ A. ὤριϲτοϲ EL. ὥριϲτοϲ H. ἐνι A. ἐν DG. τινὲϲ ἄλλουϲ ὑποτάϲϲουϲι „πρὶν Ἀντηνορίδαϲ τραφέμεν καὶ Πανθόου υἷαϲ, Πριαμίδαϲ θ', οἳ Τρωϲὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοιϲιν, εἷοϲ (cod. ἕωϲ) ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κούριον ἄνθοϲ Schol. V. conf. Eust. 940, 61. — 434 ποϲιδάων A. ἐδάμαϲϲε ACDGH. — 435 φαεινὼ CH Vrat. d. A. Lips. Flor. Rom. — 436 ἐξοπίϲῳ H. — 437 ϲτήλη D. δένδρον Lips. ὑψιπέτηλον A. — 439—441 omitt. L. — 439 ῥῆξε DE Lips. ἀμφι DH. — 440 ἀπο A. — 441 ἐρῑκόμενοϲ A. ἐρικόμενοϲ Vrat. d. Apoll. Soph. 76, 12. περι A. — 442 δούπηϲε Lips. πεπήγει AC 1. man. ἐπεπήγη G. — 443 πελέμιζεν AD: πελέμιξεν CEGLS Cram. Ep. 392, 1. πελέμιξε Et. Mg. 722, 53. πολέμιξεν H.

A. c. 424 Ἰδομενεὺϲ: τινὲϲ περιϲπῶϲιν Schol. V. οἱ δὲ μένευϲ, ἀντὶ τοῦ μένουϲ Schol. V. — 428 ἥρων τινὲϲ Ἀττικῶϲ Schol. V. — 443 πελέμιζεν: οὕτω διὰ τοῦ ζ Ἀρίϲταρχοϲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ. ἄλλοι δὲ πελέμιξεν διὰ τοῦ ξ Didymus.

ἔγχεοϲ· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένοϲ ὄβριμοϲ Ἄρηϲ·
Ἰδομενεὺϲ δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύϲαϲ·
Δηίφοβ', ἦ ἄρα δή τι ἐίϲκομεν ἄξιον εἶναι
τρεῖϲ ἑνὸϲ ἀντὶ πεφάϲθαι; ἐπεὶ ϲύ περ εὔχεαι οὕτωϲ·
δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸϲ ἐναντίον ἵϲταϲ' ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃ οἷοϲ Ζηνὸϲ γόνοϲ ἐνθάδ' ἱκάνω,
ὃϲ πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνωϲ δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε πολέϲϲ' ἄνδρεϲϲιν ἄνακτα
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆεϲ ἔνεικαν
ϲοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοιϲι Τρώεϲϲιν.
ὣϲ φάτο, Δηίφοβοϲ δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἤ τινά που Τρώων ἑταρίϲϲαιτο μεγαθύμων
ἂψ ἀναχωρήϲαϲ, ἦ πειρήϲαιτο καὶ οἶοϲ.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάϲϲατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕϲτατον εὗρεν ὁμίλου
ἑϲταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
οὕνεκ' ἄρ' ἐϲθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράϲιν οὔ τι τίεϲκεν.
ἀγχοῦ δ' ἱϲτάμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν ϲε μάλα χρὴ
γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί ϲε κῆδοϲ ἱκάνει.

V. ι. 444 ἐνθάδ' H. ὄμβριμοϲ CH. — 446 δή τι: δή τοι L. δή τΐ ϲ' ἐΐϲκομεν H Townl. Vrat. d. Flor. — 447 ἀντιπεφᾶϲθαι ACD Vrat. A. Lips. ἀντιπεφῶϲθαι G. ἀντιπεφάϲθαι EL Eust. 938, 26. 1346, 4. 1348, 32. ἀντὶ πεφάϲθαι H. Schol. Ω 213. οὔτωϲ ACDHL Lips. Harl. Townl. Vrat. αὔτωϲ S Eust. 938. 26. αὔτην G. — 448 ἐναντίον: ἐναντίοϲ CE 938, 29. 941, 37. GHLS. γρ. καὶ ἐναντίοϲ A. — 449 ἴδῃ L: ἴδηϲ AEGH et Heynii libri cum Apoll. Soph. 55, 16. Et Mg. 238, 7. ἴδηϲ CDS. — 450 τέκεν D Vrat. A. ἐπίουρον A. — 452 * ἔμ' ἔτικτε: δέ μ' ἔτικτε D man. rec. post ras. H Vrat. d. δ' ἐμὲ, τίκτε A. vulgo δ' ἐμὲ τίκτε cum CD 1. man. EGL. πολέεϲϲ' CGH Vrat. b. d. — 454 ἄλλοιϲϊν C. τρῴεϲϲιν L. — 455 ὡϲ A. — 456 ἤ: εἴ CHS Cant. Vrat. d. ἑταρίϲαιτο D. ἑταρίϲατο Lips. Vrat. A. — 457 πειρήϲϲαιτο H. — 458 ᾧδε G. — 460 ἑϲταότα D. — 461 ἄρ ADEGHL. — 462 προϲηΰδα D. — 463 τρώιων CL. — 464 εἴ πέρ τι ϲε ACEHL. ἱκάνοι L.

A. c. 446 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ δή τι ἐΐϲκομεν χωρὶϲ τοῦ ϲ̄ Didymus. — 447 οὕτωϲ: οὕτω διὰ τοῦ ο̄ ἀρίϲταρχοϲ. Ζηνόδοτοϲ διὰ τοῦ ᾱ Didymus conf. H. T. 209. — 449 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ϲ̄ ἴδῃ Didymus. — 450 ἐπίουρον Aristarchus, Zenodotus, Trypho, Ptol. Ascalonita, Herodianus: alii ἔπι οὖρον. conf. Apoll. Soph. 104, 7 οἱ μὲν κατ' ἀναϲτροφὴν ἀναγινώϲκουϲι καὶ περιϲπῶϲι τὴν οὖρον. — 452 ἔμ' ἔτικτε, conf. Ζ 206. τ 181. — 456 ἀρίϲταρχοϲ ἤ τινα, ἄλλοι δὲ εἴ τινα Didymus.

ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε
γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐξενάριξεν.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,
ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας·
ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδ' ὑπεχώρει,
Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀυτῆς·
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
δεῦτε φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνετε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.

V. L. 465 ἐπαμυνέμεν L. ἐπαμείνομεν S. πάρος γε ACDHLS Syr. Lips. Harl. Cant. Mor. Vrat. b. d. πάρος περ recentiores post Wolfium. — 466 ἔνι ACE; ἐνὶ GHL. ἐνι D. — 467 δουρὶ, κλυτὸς A. δουρὶ κλυτὸς G. — 468 ὡς A. ἐνι A. ὄρινε AC Syr. — 469 πολέμοιο Lips. — 470 ὡς A. — 471 ὡς ὅτε: ὥς τέ Eust. 942. 37. τῖς CL. — 473 οἰοπώλῳ Lips. — 474 ὀφθαλμῶι D. — 476 ὡς A. δουρὶ, κλυτὸς A. δουρῖ κλυτὸς H. — 477 βοηθόον A. βοηθόον CGL Barocc. Harl. Lips. Vrat. d. βοῇ θοὸν DHS. — 480 προσηῦδα D. — 481 μοι οἴῳ ἀμύνατε E. — 483 ἔνι ACEH. ἐνὶ G. ἐνι DL. — 484 καὶ δ': καί γ' Et. Gud. 234, 57. — 485 ὁμηλικίη CL Syr. Schol. Ε 153: ὁμηλικίῃ AEGH. ὁμηλικίην D. γε. γενοίμεθα A. γεγενοίμεθα E. γεγενήμεθα Vrat. d. ἐπὶ: ἐνὶ CEGHLS. Schol. Ε 153. ἐνι D. — 486 μέγα κλέος Harl. Lips. ΉΚΕ ΦΕΡΟΙΜΗΝ Syr. conf. Ι 702. Σ 308. Χ 246. 253. ξ 184. ο 300.

A: c. 465 ἔπευ, conf. 381. οὕτω σχεδὸν ἅπασαι ἐπαμύνωμεν (sic) Didymus. τινὲς ἐπαμῦναι Schol. V. πάρος γε, conf. Ρ 270. Χ 302 et Ο 256 ubi eadem lectionis varietas. — 480 ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται Schol. V. — 485 ὁμηλικίη: Ζηνόδοτος δὲ ὁμηλικίην σὺν τῷ ν̄ ἔγραφεν Didymus. ἀρίσταρχος τῷδ' ἐπὶ θυμῷ Didymus et in altero scholio καὶ πᾶσαι οὕτως εἶχον, conf. π 99. ω 511.

ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἕνα φρεϲὶ θυμὸν ἔχοντεϲ
πληϲίοι ἔϲτηϲαν, ϲάκε' ὤμοιϲι κλίναντεϲ.
Αἰνείαϲ δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷϲ ἑτάροιϲι,
Δηίφοβόν τε Πάριν τ' ἐϲορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνεϲ Τρώων ἔϲαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἕπονθ', ὡϲ εἴ τε μετὰ κτίλον ἕϲπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνηϲ· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
ὣϲ Αἰνείᾳ θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι γεγήθει,
ὡϲ ἴδε λαῶν ἔθνοϲ ἐπιϲπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
οἳ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοϲχεδὸν ὡρμήθηϲαν
μακροῖϲι ξυϲτοῖϲι· περὶ ϲτήθεϲϲι δὲ χαλκὸϲ
ϲμερδαλέον κονάβιζε τιτυϲκομένων καθ' ὅμιλον
ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρεϲ ἀρήιοι ἔξοχον ἄλλων,
Αἰνείαϲ τε καὶ Ἰδομενεύϲ, ἀτάλαντοι Ἄρηι,
ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέι χαλκῷ·
Αἰνείαϲ δὲ πρῶτοϲ ἀκόντιϲεν Ἰδομενῆοϲ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοϲ,
αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίηϲ
ᾤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον ϲτιβαρῆϲ ἀπὸ χειρὸϲ ὄρουϲεν.
Ἰδομενεὺϲ δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαϲτέρα μέϲϲην,
ῥῆξε δὲ θώρηκοϲ γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸϲ
ἤφυϲ'· ὃ δ' ἐν κονίῃϲι πεϲὼν ἕλε γαῖαν ἀγοϲτῷ.
Ἰδομενεὺϲ δ' ἐκ μὲν νέκυοϲ δολιχόϲκιον ἔγχοϲ
ἐϲπάϲατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήϲατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέϲθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεϲϲιν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,

V. l. 487 ὡϲ A. οἳδ' CL. — 488 ἔϲταϲαν C Flor. — 489 ἑτάροιϲι ACG Syr. — 491 οἵ οἱ: ΤΟΙΟΙ Syr. τρῴων L. — 492 ὡϲεί libri. μετα A. ἕϲπεται D. ἕππετο H. — 493 δὲ ἄρα φρένα L. — 494 ὡϲ A. αἰνείαο S. ἐνι A. — 495 ἐπιϲπώμενον Apoll. Soph. 70, 18. — 496 οἳ δ' D. οἳδ' CL. — 497 περι ADH Syr. — 498 κονάβηϲε Cant. — 499 δύω D. ἔξοχον AGH Syr. Harl. Townl. Flor.: ἔξοχοι CDELS Lips. Rom. — 500 τὲ H. ἄρηοϲ L. — 501 ῐ̆εντ' CD Vrat. b. ἱεντ' A. — 503 ὃ μὲν C. ΟΜΕΝ Syr. — 504 κατα A. — 505 ἀπο AH. — 507 ῥῆξε δέ οἱ G Flor. Rom. δια CL. — 508 ἤφιϲ' L. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 509 δολιχόϲκιον A. — 510 ἄρ ACDEGHL. — 512 οὐδ' ἄρ ἔτ' L. ὁρμηθῆναι Mor. Barocc.

A. c. 499 οὕτω διὰ τοῦ ν̄ ἔξοχον ἅπαϲαι Didymus. — 502 πρῶτοϲ: ἡ Ἀριϲτοφάνουϲ πρόϲθεν, καὶ μήποτε βέλτιον· πρότεροϲ γὰρ ἂν εἶπεν Didymus. — 510 ἄρ' ἔτ' ἄλλα: alii ἄρα τἆλλα teste Herodiano.

οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος οὔτ' ἀλέαϲθαι.
τῶ ῥα καὶ ἐν ϲταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲϲ ἦμαρ,
τρέϲϲαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδεϲ φέρον ἐκ πολέμοιο.
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντοϲ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ
Δηίφοβοϲ· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲϲ αἰεί.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀϲκάλαφον βάλε δουρί,
υἱὸν Ἐνυαλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχοϲ
ἔϲχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃϲι πεϲὼν ἕλε γαῖαν ἀγοϲτῷ.
οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυϲτο βριήπυοϲ ὄβριμοϲ Ἄρηϲ
υἷοϲ ἑοῖο πεϲόντοϲ ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυϲέοιϲι νέφεϲϲιν
ἧϲτο Διὸϲ βουλῇϲιν ἐελμένοϲ, ἔνθά περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦϲαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
οἳ δ' ἀμφ' Ἀϲκαλάφῳ αὐτοϲχεδὸν ὡρμήθηϲαν·
Δηίφοβοϲ μὲν ἀπ' Ἀϲκαλάφου πήληκα φαεινὴν
ἥρπαϲε, Μηριόνηϲ δὲ θοῷ ἀτάλαντοϲ Ἄρηι
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενοϲ, ἐκ δ' ἄρα χειρὸϲ
αὐλῶπιϲ τρυφάλεια χαμαὶ βόμβηϲε πεϲοῦϲα.
Μηριόνηϲ δ' ἐξαῦτιϲ ἐπάλμενοϲ αἰγυπιὸϲ ὣϲ
ἐξέρυϲε πρυμνοῖο βραχίονοϲ ὄβριμον ἔγχοϲ,
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτηϲ,
αὐτοκαϲίγνητοϲ, περὶ μέϲϲῳ χεῖρε τιτήναϲ,
ἐξῆγεν πολέμοιο δυϲηχέοϲ, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππουϲ
ὠκέαϲ, οἵ οἱ ὄπιϲθε μάχηϲ ἠδὲ πτολέμοιο
ἕϲταϲαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντεϲ·
οἳ τόν γε προτὶ ἄϲτυ φέρον βαρέα ϲτενάχοντα,
τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔῤῥεε χειρόϲ.

V. L. 513 ἆρ ACDEGL. ἐπαΐξαι ACDEGHL Syr. — 515 τῶ ACHL Syr.: τῷ DEG. ῥὰ HL. ἦμαρ D. — 515 ΤΡΕϹϹΕ Syr. τρέϲαι E. — 516 τοῦδε D. — 517 ἔχε C 1. man. D Lips. ЄΧЄ Syr. — 518 ὃ δ' D. ὅδ' CGL. — 519 ὀμβριμον C. — 520 ὃ δ' D. ὅδ' CHL. — 521 πω L. πῶ CG. ὀμβριμοϲ CD ex corr. 2. man. H. ὀμβριμοϲ L. — 522 ἐνι A. — 523 ὅγ' ἆρ CG. ὁ γὰρ A Lips. ΟΓÀΡ Syr. ὃ γὰρ DHL, conf. Є 434. ὑπο AH. ЄΝÌ Syr. ἐπὶ Mor. χρυϲέοιϲ D. νέφεϲιν E. — 524 ἔνθά περ AC. ἐνθά περ DGL. — 526 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ΑΛΚΑΘΌΩΙ Syr. conf. 496. — 527 ἀπαϲκαλάφου H. — 531 ἐξ αὖτιϲ D. ἐξαῦθιϲ C. αἰγϋπτϊὸϲ H. ὡϲ A. — 532 ὀμβριμον CH. — 534 περι H. μέϲϲω ACEH. „nusquam μέϲϲῳ legitur" Heyne. — 535 ἐξῆγε CE Lips. Flor. — 536 οἱ om. D. — 537 ἔϲταϲαν L. ποικίλα χαλκῷ D et γρ. ἔχοντεϲ man. rec. — 538 πρὸ τὶ C. προϲτὶ G. — 539 κατα CHL. ἔρεε H. ἔρρει Vrat. A.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄϲβεϲτοϲ ὀρώρει.
ἔνθ' Αἰνέαϲ Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούϲαϲ
λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὀξέι δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωϲε κάρη, ἐπὶ δ' ἀϲπὶϲ ἑάφθη
καὶ κόρυϲ, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατοϲ χύτο θυμοραϊϲτήϲ.
Ἀντίλοχοϲ δὲ Θόωνα μεταϲτρεφθέντα δοκεύϲαϲ
οὖταϲ' ἐπαΐξαϲ, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶϲαν ἔκερϲεν,
ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουϲα διαμπερὲϲ αὐχέν' ἱκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶϲαν ἔκερϲεν· ὁ δ' ὕπτιοϲ ἐν κονίῃϲι
κάππεϲεν ἄμφω χεῖρε φίλοιϲ ἑτάροιϲι πετάϲϲαϲ.
Ἀντίλοχοϲ δ' ἐπόρουϲε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
παπταίνων· Τρῶεϲ δὲ περιϲταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοϲ
οὔταζον ϲάκοϲ εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἴϲω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέι χαλκῷ
Ἀντιλόχου· περὶ γάρ ῥα Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων
Νέϲτοροϲ υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖϲι βέλεϲϲιν.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺϲ
ϲτρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχοϲ ἔχ' ἀτρέμαϲ, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
ϲειόμενον ἐλέλικτο· τιτύϲκετο δὲ φρεϲὶν ᾗϲιν
ἤ τευ ἀκοντίϲϲαι, ἠὲ ϲχεδὸν ὁρμηθῆναι.
ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυϲκόμενοϲ καθ' ὅμιλον,
Ἀϲιάδην, ὅ οἱ οὖτα μέϲον ϲάκοϲ ὀξέι χαλκῷ

V. L. 541 ἔνθ' αἰνέαϲ AC 1. man. L Lips.: ἔνθ' αἰνείαϲ C 2. man. DEHS Townl. Vrat. b. A. Rom. αἰνείαϲ δ' (omisso ἔνθ') G. — 542 ἐπι A. ἐπί οἱ DG. τεταρμενον H 1. man. ὀξέϊ δουρὶ χαλκῷ H. — 543 ἐάφθη DGHLS Vrat. A. Cram. Ep. 168, 24. Apoll. Soph. 61, 30. Et. Mg. 307, 27. Et. Or. 64, 5. Zonar. Lex. 593: ἑάφθη ACE Townl. Lips. Rom. Suidas I, 2. 73, 10. — 544 ἀμφϊ H. χῦτο D. — 545 μεταϲτραφέντα L. 546 ἀπο CHL. ceteri ἀπὸ cum Aristot. Hist. anim. III, 3. — 548 ἀπο HL. ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. κονίῃϲι ACEG. — 549 πετάϲαϲ CDEH Lips. — 550 δ' omitt. D. — 551 τρῷεϲ L. — 552 οὐδὲ δύναντο AEGS: οὐδ' ἐδύναντο CDHL Lips. Vrat. d. A. — 553 ἐπιγράψαι: ἐπιγνάψαι L. — 554 περὶ H. περι AC. πέρι DGL ῥα om. D. ποϲιδάων A. — 557 ἔχ' om. L. — 559 ἤ τεῦ H. ἀκοντίϲαι DEL Lips. Rom. Apoll. Soph. 153, 12. — 560 τιτυϲκόμενοϲ (ον superscr.) S. τιτυϲκόμενον L. — 561 ὅϲ οἱ ACDGHL: recentiores ὅ οἱ ex coni. οὖτα DH.

A. c. 541 ἔνθ' Αἰνέαϲ Herodianus cum Aristarcho: alii Αἰνείαϲ δ'. — 543 ἑάφθη Aristarchus, Trypho, Tyrannio, Herodianus: ἐάφθη Ammonius conf. Cram. Ep. 168, 15. H. T. 231. — 544 δέ οἱ: Π 514, 580 δέ μιν. — 546 ἀπό: Ζηνόδοτοϲ διὰ δὲ φλέβα Didymus. — 551 περιϲταδόν: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ διὰ τοῦ ᾱ παραϲταδόν Didymus. — 561 ὅϲ οἱ: ὅ οἱ conf. α 300. γ 198. 308. ξ 3. φ 416. Ε 338. Ζ 90. Ν 211. ὅ οἱ Aristarchus α 300.

ἐγγύθεν ὁρμηθείϲ· ἀμενήνωϲεν δέ οἱ αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποϲειδάων βιότοιο μεγήραϲ.
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥϲ τε ϲκῶλοϲ πυρίκαυϲτοϲ
ἐν ϲάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμιϲυ κεῖτ' ἐπὶ γαίηϲ·
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Μηριόνηϲ δ' ἀπιόντα μεταϲπόμενοϲ βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεϲηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιϲτα
γίγνετ' ἄρηϲ ἀλεγεινὸϲ ὀιζυροῖϲι βροτοῖϲιν.
ἔνθά οἱ ἔγχοϲ ἔπηξεν· ὃ δ' ἑϲπόμενοϲ περὶ δουρὶ
ἤϲπαιρ' ὡϲ ὅτε βοῦϲ, τόν τ' οὔρεϲι βουκόλοι ἄνδρεϲ
ἰλλάϲιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήϲαντεϲ ἄγουϲιν·
ὣϲ ὃ τυπεὶϲ ἤϲπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν,
ὄφρά οἱ ἐκ χροὸϲ ἔγχοϲ ἀνεϲπάϲατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἥρωϲ Μηριόνηϲ· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψε.
Δηίπυρον δ' Ἕλενοϲ ξίφεϊ ϲχεδὸν ἤλαϲε κόρϲην
Θρηικίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖϲα χαμαὶ πέϲε, καί τιϲ Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποϲϲὶ κυλινδομένην ἐκόμιϲϲε·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρείδην δ' ἄχοϲ εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
βῆ δ' ἐπαπειλήϲαϲ Ἑλένῳ ἥρωι ἄνακτι,
ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.

V. L. 562 ἀμενήνωϲεν A. ἀμενήνωϲε CE. ἀμενοίνηϲεν L. — 563 ποϲιδάων A. μεγήραϲ C. — 564 ϲκῶλον πυρίκαυϲτον Apoll. Soph. 148, 3. — 565 ϲάκεϊ D. ἐπι A. γαίηϲ ADEG: γαίῃ CHL Lips. Vrat. d. — 566 ἀλεείνον (ω) G. add. D in marg. man sec. πάντοϲε παπταίνων μή τιϲ χρόα καλὸν ἐπαύρῃ, qui legitur 649. eundem add. Harl. in textu. — 568 τὲ C. μεϲϲηγὺ D Flor. Rom. — 569 γίγνετ' L: γίνετ' ACDEGH Schol. Soph. Ai. 253. Cram. Ep. 78, 4. Schol. B 381. Δ 461. Et. Mg. 440, 35. Apoll. Soph. 41, 12. γίνεται Zon. Lex. 289. βροτοῖϲι Lips. Vrat. A. Flor. — 570 ἔνθά οἱ ACDGHL. ὁ δ' D. ὅδ' CGL. δ' ἑϲπόμενοϲ AC DEGHL Et. Gud. 508, 2. Cram. Ep. 392, 3. δὲ ϲπόμενοϲ Schol. K 246. δὲ ϲχόμενοϲ Apoll. Soph. 148, 13. Hesych. IV, 120. ἐν ἄλλῳ ὁ δὲ ϲχόμενοϲ A. conf. M 395. — 572 ἰλλᾶϲιν D. ἰθλάϲιν L. δήϲαντεϲ: δαμάϲαντεϲ Lips. — 573 ὡϲ A. ὃ ACDHL. ἔϲπαιρε H. — 574 ὄφρά οἱ ACDGHL. ἐκ χειρὸϲ DL (χερὸϲ). ἀνέϲπατ' C. — 575 τόνδε D. ὄϲϲε κάλυψε ACE Townl. Vrat. b. d. καλύψεν D. ὄϲϲ' ἐκάλυψε GH. ἐκάλυψεν L. — 576 ξίφει H. κορϲὺν L. — 577 ἀπο DHL. — 578 ἣ μὲν C. ἀποπλαχθεῖϲα Lips. Vrat. A. πέϲεν D. — 579 μετα A κυλινδουμένην HL. ἐκόμιϲϲε ACDGHL. ἐκόμιϲε E. — 583 ὃ δὲ C. ἀνέλκε L. ἄνελκεν A. ἀνεῖλκε CD GH. ἀνεῖλκεν E.

A. c. 570 δ' ἑϲπόμενοϲ: τινὲϲ δὲ ϲχόμενοϲ ἀντὶ τοῦ ϲυνεχόμενοϲ Schol. BL.

τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὃ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
ἵετ' ἀκοντίccαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀιcτῷ.
Πριαμίδηc μὲν ἔπειτα κατὰ cτῆθοc βάλεν ἰῷ
θώρηκοc γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸc ὀιcτόc.
ὡc δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέοc πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλῳὴν
θρῴcκωcιν κύαμοι μελανόχροεc ἢ ἐρέβινθοι
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆροc ἐρωῇ,
ὣc ἀπὸ θώρηκοc Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶc ἑκὰc ἔπτατο πικρὸc ὀιcτόc.
Ἀτρείδηc δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸc Μενέλαοc,
τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐύξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
ἀντικρὺ διὰ χειρὸc ἐλήλατο χάλκεον ἔγχοc.
ἂψ δ' ἑτάρων εἰc ἔθνοc ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
χεῖρα παρακρεμάcαc· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχοc.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸc ἔρυcεν μεγάθυμοc Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδηcεν ἐυcτρεφεῖ οἰὸc ἀώτῳ,
cφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείcανδροc δ' ἰθὺc Μενελάου κυδαλίμοιο
ἤιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοc δέ,
cοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἳ δ' ὅτε δὴ cχεδὸν ἦcαν ἐπ' ἀλλήλοιcιν ἰόντεc,
Ἀτρείδηc μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχοc,
Πείcανδροc δὲ cάκοc Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔταcεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήcατο χαλκὸν ἐλάccαι·

V. ι. 584 ἂρ AGD. ὁμαρτήτην ACDEGHLS Hesych. I, 139. δ CG. — 585 ἵετ' DH Vrat. d. ἶετ' A. ἀκοντίcαι CEG Flor. Rom. δ δ' D. ὃδ' CGL. ἀπο A. ἀπαὶ L. νευρῆφιν CEGL. — 587 ἀπο CDH. δια δ' ἔπτατο L, conf. Ε 99. — 588 ἀπο A. ἀλωιὴν A. ἀλωῂν G. καθ' ἀλωὴν S. — 589 θρῴcκωcιν A. θρώcκωcιν DL. θρώcκωcι E Cant. Lips. Vrat. b. ex em. A. θρώcκουcιν H Athen. II, 54. θρῴcκουcι Cram. Epim. 203, 21. θρώcκουcι CG Flor. — 590 ὑπο A. ὑπὸ CDEGH. ὑπαὶ LS Cant. λυγρῇ Vrat. b. — 591 ὡc A. — 592 ἀποπλαχθεὶc Vrat. b. d. A. Lips. — 594 ᾗ: ἣ CGHS conf. Eust. 948, 54. τόξῳ: χαλκῷ H Vrat. d. — 595 δια A. — 597 χάλκεον ἔγχοc Vrat. A. Flor. — 598 ἔρυccε D. — 599 ἐϋcτρόφῳ ACEGHLS. εὐcτρόφωι D. — 602 τέλοc δὲ A. — 604 οἳ δ' D. οἴδ' CGHL. ἰόντε G. — 605 παραὶ: παρὰ GL Lips. Vrat. A. Flor. — 607 διὰ πρὸ G Schol. Β 382. Υ 265. δϊαπρο C. ceteri διαπρὸ. ἐλάcαι D.

A. o. 584 ἀρίcταρχοc ὁμαρτήδην ὡc τμήδην Didymus. — 588 ἀλῳὴν conf. H. U. 212. — 589 θρῴcκωcιν conf. H. U. 217. — 594 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἧι ῥ' ἔχε Didymus. — 599 ἀρίcταρχοc ἐϋcτρεφεῖ ὡc ἀπὸ τοῦ ἐϋcτρεφέc Didymus, conf. Ν 716. Ο 463. φ 408.

ἔϲχεθε γὰρ ϲάκοϲ εὐρύ, κατεκλάϲθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχοϲ· ὃ δὲ φρεϲὶν ᾗϲι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
Ἀτρείδηϲ δὲ ἐρυϲϲάμενοϲ ξίφοϲ ἀργυρόηλον
ἆλτ' ἐπὶ Πειϲάνδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀϲπίδοϲ εἵλετο καλὴν
ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
μακρῷ ἐυξέϲτῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
ἦ τοι ὃ μὲν κόρυθοϲ φάλον ἤλαϲεν ἱπποδαϲείηϲ
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προϲιόντα μέτωπον
ῥινὸϲ ὕπερ πυμάτηϲ· λάκε δ' ὀϲτέα, τὼ δέ οἱ ὄϲϲε
πὰρ ποϲὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέϲον ἐν κονίῃϲιν.
ἰδνώθη δὲ πεϲών· ὃ δὲ λὰξ ἐν ϲτήθεϲι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενοϲ ἔποϲ ηὔδα·
λείψετέ θην οὕτω γε νέαϲ Δαναῶν ταχυπώλων
Τρῶεϲ ὑπερφίαλοι, δεινῆϲ ἀκόρητοι ἀυτῆϲ.
ἄλληϲ μὲν λώβηϲ τε καὶ αἴϲχεοϲ οὐκ ἐπιδευεῖϲ,
ἣν ἐμὲ λωβήϲαϲθε, κακαὶ κύνεϲ, οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸϲ ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείϲατε μῆνιν
ξεινίου, ὅϲ τέ ποτ' ὔμμι διαφθέρϲει πόλιν αἰπήν.
οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ

V. l. 608 ἔϲχεθε: ἔϲχετο EHLS. γρ. ἔϲχετο A. ἐνι A. — 609 ἐέλπετο AG: ἔλπετο CDEHL SMor. Vrat. A. Flor. fortasse recte. — 611 ἆλτ' C. ὃ δ' D. ὃδ' CHL. — 612 ἐΰχαλκον G: cet. εὔχαλκον. ἀμφι GL. πελέκωι CDL. πελέκκω[ει] S. — 613 εὐξέϲτω L. ἐφίκοντο: ἀφίκοντο H Eust. 919, 60. — 614 ἤλαϲεν om. C, in quo man. rec. δεινὸν ante φάλον inseruit. — 615 ὑπο A. ὑπαὶ GL. ὑπὲρ Apoll. Soph. 109, 5. Et. Mg. 570, 7. ὃ δὲ C. μέτοπον G. — 616 ὑπερ A. ὑπὲρ CDEHL Apoll. Soph. 139, 2. Et. Mg. 704, 25. τώδε G. — 617 παρ AD. αἱματόεντα libri mei cum Cant. Mor. Lips. Harl. Vratt. Flor.: αἱματόεντε R Eust. 950, 16. αἱματόεντα ἢ αἱματόεντε, γράφεται γὰρ ἀμφοτέρωϲ Eust. 950, 14. — 618 ὃ δὲ C. — 619 ἐξενάριξεν D. ἐξενάρηξε καὶ οἰχόμενοϲ G. ηὗδα D. — 620 λείψετε θὴν D. — 621 τρῷεϲ L. — 622 αἴϲχαιοϲ G. — 623 λωβήϲαϲθαι[ε] G. κακαὶ ACDEGL: κακοὶ HS Mor. Vrat. A. conf. Ρ 127. 255. Ϲ 179. Ω 409. τ 372. υ 14. — 624 ἐδδείϲατε libri. — 625 ὅϲ τέ CDHL. ὃϲ τέ E. ceteri ὅϲτε. ποθ' ὔμμι DH Townl. πόλιν αὐτήν C Lips. γρ. αἰπήν Lips. — 626 κτήματα πολλά: ἐν ἄλλῳ καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ A.

A. c. 608 ἔϲχεθε conf. Λ 96. Μ 184. Υ 398. — 609 καὶ ἐέλπετο: Ζηνόδοτοϲ μέγα δ' ἤλπετο νίκην Didymus. — 610 ξίφοϲ ἀργυρόηλον: χείρεϲϲι μάχαιραν Zenodotus. — 613 ἐφίκοντο: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ αφικεϲθ (sic) ἀριϲτοφάνηϲ αφικεϲθ' (sic) Didymus. quid Aristophanes scripserit ἀφικέϲθην an ἐφικέϲθην, quod Schol. V exhibet, non liquet. — 617 δυϊκῶϲ τὸ αἱματόεντε Schol. BL. πέϲον: οὕτω διὰ τοῦ ō ὁ πέϲον Didymus. ita Aristarchus, conf. H. T. 384.

μάψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι,
Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιίου πολέμοιο.
πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
ἔνθά οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίξων
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·

V. L. 627 παρ' (ε superscr.) A et in lemmate περ. παρ' αὐτῆς DS. — 628 νῦν δ' H Vrat d. νηυσὶ DE Lips. Vrat. A. ποντοπόροισι ACEG. — 630 σχήσεσθαι G. — 631 τέ σε φασὶ ACDGHL. πέρι HL. φρένα L. — 633 ὑβριστῇσι ACDEGH. ὑβριστῆρσι Lips. — 634 τρωσὶν L. τρωσῖ CD. τῶν: ὧν E. — 635 κορέσασθαι καὶ DELS. ὁμοίοιο Vrat. A. πτολέμοιο DH, quod succurrit scripturae ὁμοιίοο. — 637 τὲ H. — 638 τῶν κεν (ητ superscr.) Lips. ὧν περ R. ἔξερον CDG. εἶναι CDGH. — 639 ἀκόρεστοι L. — 640 ὡς A. ἔντεα G Flor. Rom. — 641 ἑτάροις ἐδίδου C. — 642 αὖ H. αὖτ' omitt. DL Townl. Vrat. A. ἐξαυθις C. — 643 ἔνθά οἱ ACDGL. ἔπαλτο S. πυλαιμένεος A. — 644 ὃς ῥὰ D. ὅς ῥα Flor. Rom. ἕσπετο ES Lips. πτολεμίξων Lips. adnotante Heynio, sed Ernestius ex Lips. πολεμίζων affert, cui magis fidem habeo. πτολεμίζων ACDG. πολεμίζων EHLS Townl. γρ. πολεμίζειν Lips. — 645 αὖθις C. hunc versum omitt. Townl. 1. man. — 646 ἀτρείδεω Townl. — 647 διὰ προ G. δϊαπρο CD. ceteri διαπρό. ἐλάσαι D.

A. c. 627 οἴχεσθ' ἀνάγοντες: οἴχεσθον ἄγοντες Zenodotus. παρ': διχῶς αἱ ἀριστάρχου καὶ διὰ τοῦ ε̄ (περ) Didymus. — 637 περισσὸν αὐτὸν εἶναι φασί τινες Schol. AV. — 644 πτολεμίξων, conf. λ 493 ἕπετ' ἐς πόλεμον. variant libri inter πολεμίξω et πολεμίζω etiam B 328. K 451. O 179. Ω 667.

ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
πάντοϲε παπταίνων, μή τιϲ χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνηϲ δ' ἀπιόντοϲ ἵει χαλκήρε' ὀιϲτόν,
καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀιϲτὸϲ
ἀντικρὺ κατὰ κύϲτιν ὑπ' ὀϲτέον ἐξεπέρηϲεν.
ἑζόμενοϲ δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερϲὶν ἑταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥϲ τε ϲκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείϲ· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλογόνεϲ μεγαλήτορεϲ ἀμφεπένοντο,
ἐϲ δίφρον δ' ἀνέϲαντεϲ ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
ἀχνύμενοι· μετὰ δέ ϲφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὔ τιϲ παιδὸϲ ἐγίγνετο τεθνηῶτοϲ.
τοῦ δὲ Πάριϲ μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνοϲ γάρ οἱ ἔην πολέϲιν μετὰ Παφλαγόνεϲϲι·
τοῦ ὅ γε χωόμενοϲ προΐει χαλκήρε' ὀιϲτόν.
ἦν δέ τιϲ Εὐχήνωρ, Πολυίδου μάντιοϲ υἱόϲ,
ἀφνειόϲ τ' ἀγαθόϲ τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
ὅϲ ῥ' εὖ εἰδὼϲ κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸϲ ἔβαινε.
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸϲ Πολύιδοϲ,
νούϲῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίϲθαι οἷϲ ἐν μεγάροιϲιν,

V. L. 648 χάζετο S. — 650 ἵει A. — 651 ἔβαλεν D Vrat. A. κατα AH. κατὰ DEL. — 652 κατα H. διὰ A. — 653 καταῦθι L. — 654 ἐπι A. — 657 δ' omitt. A. προτὶ ACDGHL: ποτὶ S. — 658 μετὰ: παρὰ ηι Schol. Є 576. — 659 ἐγίγνετο L: ἐγίνετο ACDEGH. γίνετο S. τεθνειῶτοϲ A. τεθνειῶτοϲ CDGS. τεθνεῶτοϲ H. — 660 τοῦδε D. — 661 πολέϲι Lips. μετα D. παφλαγόνεϲϲι ACD 2. man. G. μυρμιδόνεϲϲιν D 1. man. conf. Π 240. — 662 χωόμενον G. — 663 πολυΐδου ACDEGHL et Heynii libri. Et. Mg. 400, 10. Cram. An. Par. I. 285, 6: πολυείδου S Syr. Schol. Pind. Ol. XIII, 78 et 81. Πολύιδοϲ ὁ κατὰ τὴν γραφὴν τῆϲ παραληγούϲηϲ διφορούμενοϲ Eust. 937. 49. conf. 953, 27. μάντεοϲ L. — 665 ἔβαινε ACDEGH Syr. — 666 πολλάκιϲ E. πολύϊδοϲ ACDEGHL. ΠΟΛΥΕΙΔΟϹ Syr. πολυείδηϲ S. — 667 φθῖϲθαι A. φθεῖϲθαι CH Vrat. b. d. ΦΘΊϹΘΑΙ Syr. cum ceteris.

A. c. 657 ἀνέϲαντεϲ: ἀναθέντεϲ Apollon. Rhodius. ἀθετεῖται Schol. BL. — 658, 659 ἀθετοῦνται. εἰ δὲ μένοιεν οἱ ϲτίχοι οὗτοι, νοητέον ὁμωνυμίαν εἶναι Aristonicus. Ἀριϲτοφάνηϲ ἀθετεῖ Schol. V. ἔνιοι δὲ πιθανῶϲ μεταγράφουϲι „μετὰ δ' οὔ ϲφι πατὴρ κίε" Schol. AD. — 662 ἁπλοῦϲ ὁ ϲτίχοϲ ἐϲτὶ καὶ ἀποίκιλοϲ Schol. BL. — 663 Πολυίδου: Πολυΐδοϲ· οὕτωϲ καὶ Ἀπολλώνιοϲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, καὶ ἔϲτι, φηϲί, πολυίδμων μάντιϲ ὤν. οὕτωϲ δὲ καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται ὑπὸ Ἀριϲτοφάνουϲ· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Φιλόξενοϲ, καὶ Ϲοφοκλῆϲ δ' ἐν Μάντεϲι ϲυνέϲτειλεν „ὁρῶ πρόχειρον Πολυΐδου τοῦ μάντεωϲ" καὶ πάλιν „οὐκ ἔϲτιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ κοιράνῳ". conf. Et. Mg. 681, 22. Et. Gud. 474, 24. Є 148.

τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
ἵετ' ἀκοντίϲϲαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊϲτῷ.
Πριαμίδηϲ μὲν ἔπειτα κατὰ ϲτῆθοϲ βάλεν ἰῷ
θώρηκοϲ γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸϲ ὀϊϲτόϲ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέοϲ πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
θρῴϲκωϲιν κύαμοι μελανόχροεϲ ἢ ἐρέβινθοι
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆροϲ ἐρωῇ,
ὣϲ ἀπὸ θώρηκοϲ Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶϲ ἑκὰϲ ἔπτατο πικρὸϲ ὀϊϲτόϲ.
Ἀτρείδηϲ δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ,
τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
ἀντικρὺ διὰ χειρὸϲ ἐλήλατο χάλκεον ἔγχοϲ.
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
χεῖρα παρακρεμάϲαϲ· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχοϲ.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸϲ ἔρυϲεν μεγάθυμοϲ Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδηϲεν ἐϋϲτρεφεῖ οἰὸϲ ἀώτῳ,
ϲφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείϲανδροϲ δ' ἰθὺϲ Μενελάου κυδαλίμοιο
ἤιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοϲ δέ,
ϲοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
Ἀτρείδηϲ μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχοϲ,
Πείϲανδροϲ δὲ ϲάκοϲ Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔταϲεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήϲατο χαλκὸν ἐλάϲϲαι·

V. L. 584 ἂρ AGD. ὁμαρτήτην ACDEGHLS Hesych. I, 139. δ CG. — 585 ἴετ' DH Vrat. d. ἶετ' A. ἀκοντίϲαι CEG Flor. Rom. δ δ' D. ὃδ' CGL. ἀπο A. ἀπαὶ L. νευρῆφιν CEGL. — 587 ἀπο CDH. δια δ' ἔπτατο L, conf. Ε 99. — 588 ἀπο A. ἀλωιὴν A. ἀλωὴν G. καθ' ἀλωὴν S. — 589 θρῴϲκωϲιν A. θρώϲκωϲιν DL. θρώϲκωϲι E Cant. Lips. Vrat. b. ex em. A. θρώϲκουϲιν H Athen. II, 54. θρῴϲκουϲι Cram. Epim. 203, 21. θρώϲκουϲι CG Flor. — 590 ὕπο A. ὑπὸ CDEGH. ὑπαὶ LS Cant. λυγρῇ Vrat. b. — 591 ὡϲ A. — 592 ἀποπλαχθεὶϲ Vrat. b. d. A. Lips. — 594 ᾗ: ἣ CGHS conf. Eust. 948, 54. τόξῳ: χαλκῷ H Vrat. d. — 595 δια A. — 597 χάλκεον ἔγχοϲ Vrat. A. Flor. — 598 ἔρυϲϲε D. — 599 ἐϋϲτρόφῳ ACEGHLS. εὐϲτρόφωι D. — 602 τέλοϲ δὲ A. — 604 οἳ δ' D. οἵδ' CG HL. ἰόντε G. — 605 παραὶ: παρὰ GL Lips. Vrat. A. Flor. — 607 διὰ πρὸ G Schol. Β 382. Υ 265. δϊαπρο C. ceteri διαπρὸ. ἐλάϲαι D.

A. c. 584 ἀρίϲταρχοϲ ὁμαρτήδην ὡϲ τμήδην Didymus. — 588 ἀλωὴν conf. H. U. 212. — 589 θρῴϲκωϲιν conf. H. U. 217. — 594 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἧι ῥ' ἔχε Didymus. — 599 ἀρίϲταρχοϲ ἐϋϲτρεφεῖ ὡϲ ἀπὸ τοῦ ἐϋϲτρεφέϲ Didymus, conf. Ν 716. Ο 463. φ 408.

ἔϲχεθε γὰρ ϲάκοϲ εὐρύ, κατεκλάϲθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχοϲ· ὃ δὲ φρεϲὶν ᾗϲι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
Ἀτρείδηϲ δὲ ἐρυϲϲάμενοϲ ξίφοϲ ἀργυρόηλον
ἆλτ' ἐπὶ Πειϲάνδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀϲπίδοϲ εἵλετο καλὴν
ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
μακρῷ ἐυξέϲτῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
ἤ τοι ὃ μὲν κόρυθοϲ φάλον ἤλαϲεν ἱπποδαϲείηϲ
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προϲιόντα μέτωπον
ῥινὸϲ ὕπερ πυμάτηϲ· λάκε δ' ὀϲτέα, τὼ δέ οἱ ὄϲϲε
πὰρ ποϲὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέϲον ἐν κονίῃϲιν.
ἰδνώθη δὲ πεϲών· ὃ δὲ λὰξ ἐν ϲτήθεϲι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενοϲ ἔποϲ ηὔδα·
λείψετέ θην οὕτω γε νέαϲ Δαναῶν ταχυπώλων
Τρῶεϲ ὑπερφίαλοι, δεινῆϲ ἀκόρητοι ἀυτῆϲ.
ἄλληϲ μὲν λώβηϲ τε καὶ αἴϲχεοϲ οὐκ ἐπιδευεῖϲ,
ἣν ἐμὲ λωβήϲαϲθε, κακαὶ κύνεϲ, οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸϲ ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείϲατε μῆνιν
ξεινίου, ὅϲ τέ ποτ' ὔμμι διαφθέρϲει πόλιν αἰπήν.
οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ

V. ι. 608 ἔϲχεθε: ἔϲχετο EHLS. γρ. ἔϲχετο A. ἐνι A. — 609 ἐέλπετο AG: ἔλπετο CDEHL SMor. Vrat. A. Flor. fortasse recte. — 611 ἆλτ' C. ὃ δ' D. ὅδ' CHL. — 612 ἐΰχαλκον G: cet. εὔχαλκον. ἀμφι GL. πελέκωι CDL. πελέκκω[ει] S. — 613 εὐξέϲτω L. ἐφίκοντο: ἀφίκοντο H Eust. 949, 60. — 614 ἤλαϲεν om. C, in quo man. rec. δεινὸν ante φάλον inseruit. — 615 ὑπο A. ὑπαὶ GL. ὑπὲρ Apoll. Soph. 109, 5. Et. Mg. 570, 7. ὃ δὲ C. μέτοπον G. — 616 ὑπερ A. ὑπὲρ CDEHL Apoll. Soph. 139, 2. Et. Mg. 704, 25. τώδε G. — 617 παρ AD. αἱματόεντα libri mei cum Cant. Mor. Lips. Harl. Vratt. Flor.: αἱματόεντε R Eust. 950, 15. αἱματόεντα ἢ αἱματόεντε, γράφεται γὰρ ἀμφοτέρωϲ Eust. 950, 14. — 618 ὃ δὲ C. — 619 ἐξενάριξεν D. ἐξενάρηξε καὶ οἰχόμενοϲ G. ηὖδα D. — 620 λείψετε θὴν D. — 621 τρῷεϲ L. — 622 αἴϲχαιοϲ G. — 623 λωβήϲαϲθαι[ε] G. κακαὶ ACDEGL: κακοὶ HS Mor. Vrat. A. conf. P 127. 255. C 179. Ω 409. τ 372. υ 14. — 624 ἐδδείϲατε libri. — 625 ὅϲ τέ CDHL. ὅϲ τέ E. ceteri ὅϲτε. ποθ' ὔμμι DH Townl. πόλιν αὐτήν C Lips. γρ. αἰπήν Lips. — 626 κτήματα πολλά: ἐν ἄλλῳ καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ A.

A. c. 608 ἔϲχεθε conf. Λ 96. Μ 184. Υ 398. — 609 καὶ ἐέλπετο: Ζηνόδοτοϲ μέγα δ' ἤλπετο νίκην Didymus. — 610 ξίφοϲ ἀργυρόηλον: χείρεϲϲι μάχαιραν Zenodotus. — 613 ἐφίκοντο: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ αφικεϲθ (sic) ἀριϲτοφάνηϲ αφικεϲθ' (sic) Didymus. quid Aristophanes scripserit ἀφικέϲθην an ἐφικέϲθην, quod Schol. V exhibet, non liquet. — 617 δυϊκῶϲ τὸ αἱματόεντε Schol. BL. πέϲον: οὕτω διὰ τοῦ ō ὁ πέϲον Didymus. ita Aristarchus, conf. H. T. 384.

μάψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι,
Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιίου πολέμοιο.
πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
ἔνθά οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίξων
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·

V. L. 627 παρ' (ε supra) A et in lemmate περ. παρ' αὐτῆς DS. — 628 νῦν δ' H Vrat. d. νηυσὶ DE Lips. Vrat. A. ποντοπόροισι ACEG. — 630 σχήσεσθαι G. — 631 τέ σε φασὶ ACDGHL. πέρι HL. φρένα L. — 633 ὑβριστῇσι ACDEGH. ὑβριστῆρσι Lips. — 634 τρωσὶν L. τρωσῖ CD. τῶν: ὧν E. — 635 κορέσασθαι καὶ DELS. ὁμοίοιο Vrat. A. πτολέμοιο DH, quod succurrit scripturae ὁμοιίοο. — 637 τὲ H. — 638 τῶν κεν (ητ supra) Lips. ὧν περ R. ἔξερον CDG. εἶναι CDGH. — 639 ἀκόρεστοι L. — 640 ὡς A. ἔντεα G Flor. Rom. — 641 ἑτάροις ἐδίδου C. — 642 αὖ H. αὖτ' omitt. DL Townl. Vrat. A. ἐξαῦθις C. — 643 ἔνθά οἱ ACDGL. ἔπαλτο S. πυλαιμένεος A. — 644 ὃς ῥὰ D. ὅς ῥα Flor. Rom. ἕσπετο ES Lips. πτολεμίξων Lips. adnotante Heynio, sed Ernestius ex Lips. πολεμίζων affert, cui magis fidem habeo. πτολεμίζων ACDG. πολεμίζων EHLS Townl. γρ. πολεμίζειν Lips. — 645 αὖθις C. hunc versum omitt. Townl. 1. man. — 646 ἀτρείδεω Townl. — 647 διὰ προ G. δϊαπρο CD, ceteri διαπρὸ. ἐλάσαι D.

A. c. 627 οἴχεσθ' ἀνάγοντες: οἴχεσθον ἄγοντες Zenodotus. παρ': διχῶς αἱ ἀριστάρχου καὶ διὰ τοῦ ε̄ (περ) Didymus. — 637 περισσὸν αὐτὸν εἶναι φασί τινες Schol. AV. — 644 πτολεμίξων, conf. λ 493 ἕπετ' ἐς πόλεμον. variant libri inter πολεμίξω et πολεμίζω etiam Β 328. Κ 451. Ο 179. Ω 667.

ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
πάντοϲε παπταίνων, μή τιϲ χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνηϲ δ' ἀπιόντοϲ ἵει χαλκήρε' ὀιϲτόν,
καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀιϲτὸϲ
ἀντικρὺ κατὰ κύϲτιν ὑπ' ὀϲτέον ἐξεπέρηϲεν.
ἑζόμενοϲ δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερϲὶν ἑταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥϲ τε ϲκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείϲ· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλογόνεϲ μεγαλήτορεϲ ἀμφεπένοντο,
ἐϲ δίφρον δ' ἀνέϲαντεϲ ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
ἀχνύμενοι· μετὰ δέ ϲφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὔ τιϲ παιδὸϲ ἐγίγνετο τεθνηῶτοϲ.
  τοῦ δὲ Πάριϲ μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνοϲ γάρ οἱ ἔην πολέϲιν μετὰ Παφλαγόνεϲϲι·
τοῦ ὅ γε χωόμενοϲ προΐει χαλκήρε' ὀιϲτόν.
ἦν δέ τιϲ Εὐχήνωρ, Πολυίδου μάντιοϲ υἱόϲ,
ἀφνειόϲ τ' ἀγαθόϲ τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
ὅϲ ῥ' εὖ εἰδὼϲ κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸϲ ἔβαινε.
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸϲ Πολύιδοϲ,
νούϲῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίϲθαι οἷϲ ἐν μεγάροιϲιν,

V. L. 648 χάζετο S. — 650 ἵει A. — 651 ἔβαλεν D Vrat. A. κατα AH. κατὰ DEL. — 652 κατα H. διὰ A. — 653 καταῦθι L. — 654 ἐπι A. — 657 δ' omitt. A. προτὶ ACDGHL: ποτὶ S. — 658 μετὰ: παρὰ Schol. Ε 576. — 659 ἐγίγνετο L: ἐγίνετο ACDEGH. γίνετο S. τεθνειῶτοϲ (ηι) A. τεθνειῶτοϲ CDGS. τεθνεῶτοϲ H. — 660 τοῦδε D. — 661 πολέϲι Lips. μετα D. παφλαγόνεϲϲι ACD 2. man. G. μυρμιδόνεϲϲιν D 1. man. conf. Π 240. — 662 χωόμενον G. — 663 πολυΐδου ACDEGHL et Heynii libri. Et. Mg. 400, 10. Cram. An. Par. I, 285, 6: πολυείδου S Syr. Schol. Pind. Ol. XIII, 78 et 81. Πολύιδοϲ ὁ κατὰ τὴν γραφὴν τῆϲ παραληγούϲηϲ διφορούμενοϲ Eust. 937. 49. conf. 953, 27. μάντεοϲ L. — 665 ἔβαινε ACDEGH Syr. — 666 πολλάκιϲ E. πολύϊδοϲ ACDEGHL. ΠΟΛΥΕΊΔΟϹ Syr. πολυείδηϲ S. — 667 φθῖϲθαι A. φθεῖϲθαι CH Vrat. b. d. ΦΘΊϹΘΑΙ Syr. cum ceteris.

A. c. 657 ἀνέϲαντεϲ: ἀναθέντεϲ Apollon. Rhodius. ἀθετεῖται Schol. BL. — 658, 659 ἀθετοῦνται. εἰ δὲ μένοιεν οἱ ϲτίχοι οὗτοι, νοητέον ὁμωνυμίαν εἶναι Aristonicus. Ἀριϲτοφάνηϲ ἀθετεῖ Schol. V. ἔνιοι δὲ πιθανῶϲ μεταγράφουϲι „μετὰ δ' οὔ ϲφι πατὴρ κίε“ Schol. AD. — 662 ἁπλοῦϲ ὁ ϲτίχοϲ ἐϲτὶ καὶ ἀποίκιλοϲ Schol. BL. — 663 Πολυίδου: Πολυΐδοϲ· οὕτωϲ καὶ Ἀπολλώνιοϲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, καὶ ἔϲτι, φηϲί, πολυίδμων μάντιϲ ὤν. οὕτωϲ δὲ καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται ὑπὸ Ἀριϲτοφάνουϲ· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Φιλόξενοϲ, καὶ Σοφοκλῆϲ δ' ἐν Μάντεϲι ϲυνέϲτειλεν „ὁρῶ πρόχειρον Πολυΐδου τοῦ μάντεωϲ“ καὶ πάλιν „οὐκ ἔϲτιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ κοιράνῳ“. conf. Et. Mg. 681, 22. Et. Gud. 474, 24. Ε 148.

ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυςὶν ὑπὸ Τρώεςςι δαμῆναι·
τῶ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
νοῦςόν τε ςτυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, ςτυγερὸς δ' ἄρα μιν ςκότος εἷλεν.
ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυςτο διίφιλος, οὐδέ τι ᾔδη,
ὅττί ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριςτερὰ δηιόωντο
λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοςίγαιος
ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ ςθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
ἀλλ' ἔχεν, ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐςᾶλτο,
ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς ςτίχας ἀςπιςτάων,
ἔνθ' ἔςαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεςιλάου
θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιςτα
ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
ςπουδῇ ἐπαΐςςοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
ὦςαι ἀπὸ ςφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον·
οἳ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖςιν
ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεςθεύς, οἳ δ' ἅμ' ἕποντο
Φείδας τε Cτιχίος τε Βίας τ' ἐύς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,

V. l. 668 ἠὲ μετ' D. ὑπο H. τρῴεςςι L. — 669 τῶ ACGHL Syr.: τῷ DE. θωιὴν AC. — 670 νοῦςον τὲ C. πάθοι: πάθῃ E bis Lips. πάθη S. — 671 ὑπο A. — 672 ἀπο A. ἀπαὶ L. ςτυγερὸν S. ἄρά G. — 673 ὡς A. οἳ μὲν C. — 674 διῒ φίλος ȦCDHL. ΔΙΪΦΙΛΟϹ Syr. δὴ φίλος G. ᾔδη ADH. ΗΔΗ Syr. ἤδῃ L. ᾔδει CG Cant. Vrat. b. 1. man. A. — 675 ἐπαριςτερὰ A. — 678 ΠΡΟϹΘΕΝΕΙ Syr. — 679 ταπρῶτα C post ras. L. ἐςᾶλτο G. ἐπᾶλτο Vrat. b. — 680 πυκνὰς Lips. Vrat. A. — 681 αἴαντος νῆες Vrat. d. πρωτεςιλάου A. — 682 ὕπερθε ACDG Syr. — 683 δέδμητο Townl. — 684 ζαγρηεῖς G. γίγνοντο L: γίνοντο ACDGH Syr. ἐγίνοντο E. ΜΑΧΗϹ Syr. μάχαι S. — 685 ἑλκεχίτωνες A. — 686 φθίοι ADG. Αἴπειοὶ E. — 687 οὐδὲ δύναντο ACEHLS Lips. ΟΥΔΕΔΥΝΑΝΤΟ Syr. vulgo οὐδ' ἐδύναντο. — 688 ἀπο AD. ἴκελον E. ἴκελον G. — 690 οἳ δ' D. οἵδ' CHL. — 691 ςτιχίος ACEH. ςτιχῖος D. ςτίχϊός L. ςτίχός τε G (sic). — 692 μέγης τ' Vrat. A. δρακίος ACDEH. δράκιός GL.

A. c. 692 οὕτω μέγης ἔξω τοῦ τε· οὐ γάρ ἐςτι φυλείδης Didymus. Zenodotum Μέγης τ' scripsisse docemur ab Aristonico ad K 174.

πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
ἤ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
ἔϲκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·
οἳ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
ἵϲτατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλ' ὥϲ τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
ἶϲον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρά ϲφι
πρυμνοῖϲιν κεράεϲϲι πολὺϲ ἀνακηκίει ἱδρώϲ·
τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶϲ ἐέργει
ἱεμένω κατὰ ὦλκα· τέμει δέ τε τέλϲον ἀρούρηϲ·
ὣϲ τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἕϲταϲαν ἀλλήλοιιν.
ἀλλ' ἤ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐϲθλοὶ
λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ ϲάκοϲ ἐξεδέχοντο,
ὁππότε μιν κάματόϲ τε καὶ ἱδρὼϲ γούναθ' ἵκοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
οὐ γάρ ϲφι ϲταδίῃ ὑϲμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
οὐ γὰρ ἔχον κόρυθαϲ χαλκήρεαϲ ἱπποδαϲείαϲ,
οὐδ' ἔχον ἀϲπίδαϲ εὐκύκλουϲ καὶ μείλινα δοῦρα,

V. l. 693 προ AD. φθίων τε G. φθίων τὲ S. — 696 ἀπὸ ACH Syr. — 697 μητρυῆϲ D. — 698 ὁ CDGHL. ἐφίκλοιο G. — 699 οἳ μὲν C. προ AD. — 701 ταχὺϲ αἴαϲ D et man. rec. υἱόϲ. — 702 ἠδ' ἠβαιόν G. — 704 ἀμφι AD. ϲφι ACEH Syr. — 705 πρυμνοῖϲι D Lips. Vrat. A. πολὺϲ δ' HS. ἀνεκηκίει (α superscr.) A. ἀνεκήκιεν HLS Syr. Vrat. b. d. ἀνακηκίῃ Mor. — 706 ζυγὸϲ οἶοϲ ἐΰξοοϲ Vrat. A. οἶον D. εὔξοον H. — 707 ἱεμένω H. ἱεμένων Schol. Apoll. Rhod. II, 396. καταῶλκα A. τέμει ACGH 1. man. Harl. Vrat. d.: τέμνει DEH ex corr. LS Syr. et Heynii libri cum Apoll. Soph. 170, 31. — 708 ὡϲ A. πὰρ βεβαῶτε E Rom. ἕϲταϲαν AEGL. ἀλλήλοιιν ACDE: ἀλλήλοιϲιν GHLS Syr. Harl. Vrat. d. — 709 libri ἤτοι. — 710 ἄλλοι ἕπονθ' HL. ΟΙΌΙ Syr. — 711 γοῦνα θ' G. ἵκητο E. — 712 αρ A. ἄρ EGHL. ἄρα νηληϊάδηι D (sic). — 713 ϲφι: ϲφιν CE 956, 19. H. οὐδ' ἄρ ϲφιν Harl. ϲταδίηϲ ὑϲμίνηϲ ἔργα μέμηλεν (corr. μεμήλει) Strabo X, 449. κῆρ: ΗΤΟΡ Syr. — 715 ἐΰκύκλουϲ C.

A. c. 702 ζηνόδοτοϲ χάζετ' ἀπ' αἴαντοϲ Didymus. — 705 χωρὶϲ τοῦ ν̄ ἀνεκηκίει (sic) καὶ διὰ τοῦ ῑ Didymus. πολὺϲ δ' ἀνακηκίει: χωρὶϲ τοῦ δὲ αἱ πᾶϲαι Schol. V. — 712 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ: ἀλλ' οὐκ Ἰλιάδῃ Zenodotus, conf. M 365. H. T. 322. — 713 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ν̄ ϲφι, ἀριϲτοφάνηϲ δὲ ϲὺν τῷ ν̄ Didymus.

ἀλλ' ἄρα τόξοιϲιν καὶ ἐυϲτρεφεῖ οἰὸϲ ἀώτῳ
Ἴλιον εἰϲ ἅμ' ἕποντο πεποιθότεϲ, οἷϲιν ἔπειτα
ταρφέα βάλλοντεϲ Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγαϲ.
δή ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόϲθε ϲὺν ἔντεϲι δαιδαλέοιϲι
μάρναντο Τρωϲίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυϲτῇ,
οἳ δ' ὄπιθεν βάλλοντεϲ ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμηϲ
Τρῶεϲ μιμνήϲκοντο· ϲυνεκλόνεον γὰρ ὀιϲτοί.
ἔνθά κε λευγαλέωϲ νηῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων
Τρῶεϲ ἐχώρηϲαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεϲϲαν,
εἰ μὴ Πουλυδάμαϲ θραϲὺν Ἕκτορα εἶπε παραϲτάϲ·
Ἕκτορ, ἀμήχανόϲ ἐϲϲι παραῤῥητοῖϲι πιθέϲθαι.
οὕνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸϲ πολεμήια ἔργα,
τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλειϲ περιίδμεναι ἄλλων.
ἀλλ' οὔ πωϲ ἅμα πάντα δυνήϲεαι αὐτὸϲ ἑλέϲθαι.
ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸϲ πολεμήια ἔργα·
[ἄλλῳ δ' ὀρχηϲτύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·]
ἄλλῳ δ' ἐν ϲτήθεϲϲι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺϲ
ἐϲθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίϲκοντ' ἄνθρωποι,
καί τε πολέαϲ ἐϲάωϲε, μάλιϲτα δὲ καὐτὸϲ ἀνέγνω.

V. L. 716 τόξοιϲι E Strabo. ἐυϲτρεφεῖ: libri ἐυϲτρόφῳ cum Schol. Δ 90 et Strabone. εὐϲτρόφῳ HL, conf. 599. — 717 οἷϲι μάλιϲτα L Rom. — 718 τρῴων L. — 719 δὴ ῥὰ DL. δή ῥα τόθ' οἱ μέν: οἱ μὲν γὰρ E. οἳ μὲν C. δαιδαλέοιϲι ACEG Syr. — 720 τρῳϲὶν L. τρωϲὶ D Lips. — 721 οἳ δ' DL. οἴδ' CH. ὄπιθε E. ὄπιϲθεν D Flor. ΟΥΔ' ἜΤΙ Syr. — 722 τρῷεϲ L. μημνίϲκοντο G. — 723 ἔνθά κε ACDGHL. ἄπο, καὶ G. ἄπο etiam ACHL Syr. ἀπο D. — 724 τρῷεϲ L. ποτὶ F. — 725 πουλϊδάμαϲ G. — 726 ἀμήχανοϲ ἐϲϲὶ L. παραρητοῖϲι G Syr. Townl. — 727 πέρι EGL. περϊ CDH. — 728 πέρι ἴδμεναι L. περὶ ἴδμεναι S. περιέμμεναι Mor. Barocc. περιέμμεναι ἢ περιίδμεναι E 956, 36. — 729 πάντα θεοὶ δόϲαν ἀνθρώποιϲιν Schol. Δ 320. — 730 omitt. G. ἔδωκε: δῶκε L. — 731 omitt. ACDEHS Vrat. d. Townl. 1. man. Schol. Δ 320. Schol. Pind. Ol. IX, 158. Pseudoplut. 146, 39: habent D et H in marg. man. rec. GL Lips. Vrat. A. Lucianus XXXIII, 23. Clemens Alexandr. Strom. IV, 21 § 135. — 732 τίθει S Schol. Pind. Ol. IX, 158. Pseudopl. 79, 23. τιθεῖ ἢ τίθει E. νόον τίθει Townl. — 734 πολέαϲ: πολεῖϲ CHS Lips. Harl. Vrat. A. Flor. Rom. πόλειϲ DG Pseudopl. 79, 23; 146, 39. πολεῖϲ ἢ πόλειϲ E. ἐϲάωϲεν D. δέ κ' αὐτὸϲ ACHL Schol. Υ 311. δὲ κ' αὐτὸϲ E. δεκαὐτὸϲ D. δ' ἐκ αὐτὸϲ G.

A. c. 716 ἐυϲτρεφεῖ Aristarchus, conf. ad 599. — 731 Ζηνόδοτοϲ ὁ Μαλλώτηϲ προϲτίθηϲιν Schol. V, conf. Eust. 957, 10. — 732 τιθεῖ νόον: νόον τιθεῖ. οὕτωϲ Ἀριϲτοφάνηϲ Schol. V. — 733 πολλοί: ἀριϲτοφάνηϲ πολλὸν Didymus. — 734 πολεῖϲ Herodianus: alii πόλειϲ. restitui cum Wolfio et Bekkero formam genuinam πολέαϲ, etiam Ο 66. Υ 313. Φ 59. 131 in πολεῖϲ corruptam. δέ κ' αὐτὸϲ Aristarchus teste Schol. Υ 311, sed conf. Ariston. ad h. l. ὅτι κατὰ ϲυναλοιφὴν ἐκλη-

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥϲ μοι δοκεῖ εἶναι ἄριϲτα.
πάντῃ γάρ ϲε περὶ ϲτέφανοϲ πολέμοιο δέδηε·
Τρῶεϲ δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχοϲ ἔβηϲαν,
οἳ μὲν ἀφεϲτᾶϲιν ϲὺν τεύχεϲιν, οἳ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεϲϲι κεδαϲθέντεϲ κατὰ νῆαϲ.
ἀλλ' ἀναχαϲϲάμενοϲ κάλει ἐνθάδε πάνταϲ ἀρίϲτουϲ·
ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶϲαν ἐπιφραϲϲαίμεθα βουλήν,
ἤ κεν ἐνὶ νήεϲϲι πολυκλήιϲι πέϲωμεν,
αἴ κ' ἐθέλῃϲι θεὸϲ δόμεναι κράτοϲ, ἦ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονεϲ. ἦ γὰρ ἐγώ γε
δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποϲτήϲωνται Ἀχαιοὶ
χρεῖοϲ, ἐπεὶ παρὰ νηυϲὶν ἀνὴρ ἄτοϲ πολέμοιο
μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχηϲ ϲχήϲεϲθαι ὀίω.
ὥϲ φάτο Πουλυδάμαϲ, ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθοϲ ἀπήμων,
[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε,]
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Πουλυδάμα, ϲὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάνταϲ ἀρίϲτουϲ·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖϲ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύϲομαι αὖτιϲ, ἐπὴν εὖ τοῖϲ ἐπιτείλω.
ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώϲ,

V. L. 735 ἄριϲτα: ἄριϲτον Barocc. Mor. ἄριϲτον ἢ ἄριϲτα E. — 736 libri πάντη cum Et. Mg. 253, 3: πάντῃ E Apoll. Soph. 144, 29. Athenaeus I, 18. περὶ: περϊ CDL. πέρι Et. Mg. 253, 3. δέδηε ACDEG HL Apoll. Soph. Et Mg. l. l. δέδηεν Eust. 958, 2. — 737 τρῶεϲ L. δὲ: δὴ Rom. δ' αὖ Vrat. b. — 738 οἵ μὲν C. ἀφεϲτᾶϲι DE Lips. Vrat. A.
c
Flor. ϲυν A. οἳ δὲ C. — 741 δὲ μάλα S. ἐπιφραϲαίμεθα C. ἐπιφραϲϲοίμεθα Vrat. A. — 742 ἐνι A. ἐν L. νήεϲϲιν D. πολΰκλῆιϲϊ C. πολυκληῖϲι G. πέϲοιμεν E bis. — 743 ἥκ' Mor. εἴ κ' Barocc. κε θέληϲι H. — 744 παρ ACD. ἔλθοιμεν CDEH. ἡ γὰρ H. ἢ γὰρ ἂν ἔγωγε L. ἔγωγε libri omnes. — 745 ἀποϲτήϲωνται AE Townl. Rom. Apoll. Soph. 39, 11. Hesych. I, 158. Et. Mg. 725, 15. Zonar. Lex. 271. ἀποϲτήϲονται Cram. Epim. 119, 18; 280, 16: ἀποτίϲωνται CGHL Cant. Harl. Lips. Vrat. A. Flor. Schol. BV. ἀποτίϲονται DS Vrat. d. ὑποϲτήϲονται Ammon. de Diff. s. μητρεῖϲθαι. — 746 παρα A. πὰρ L. ἄτοϲ C. — 748 ὡϲ A. ἅδε: ἄδε DE 957, 7. G. utrumque Eust. 958, 31. — 749 omitt. AH in textu Vrat. d.: habent CDGH in marg. man. rec. LS. ἄλτο C. χαμάζε CGL. —
v
750 προϲηῦδα D. — 751 ἐρύκακε G. ἐρύρακε L. — 753 αὖθϊϲ C. εὖ omitt. C, in quo add. man. rec. καὶ. — 754 ῥὰ CDGHL. νεφόεντι D (ε a 2. man.).

A. c. πτέον, ἵνα διαιρῆται, μάλιϲτα δὲ καὶ αὐτόϲ. G. Hermannus Opusc. IV, 21 δέ τ' αὐτόϲ, quem secutus est Bekkerus coll. Ζ 185. conf. H. U. 286. — 751 Πουλυδάμαν Zenodotus et Chamaeleo, conf. Μ 231. Ξ 470.

κεκληγώϲ, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
οἳ δ' ἐϲ Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντεϲ ἐπεϲϲεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτοροϲ ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὃ Δηιφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτοϲ
Ἀϲιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄϲιον, Ὑρτάκου υἱόν,
φοίτα ἀνὰ προμάχουϲ διζήμενοϲ, εἴ που ἐφεύροι.
τοὺϲ δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμοναϲ οὐδ' ἀνολέθρουϲ·
ἀλλ' οἳ μὲν δὴ νηυϲὶν ἔπι πρυμνῇϲιν Ἀχαιῶν
χερϲὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰϲ ὀλέϲαντεϲ,
οἳ δ' ἐν τείχει ἔϲαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχηϲ ἐπ' ἀριϲτερὰ δακρυοέϲϲηϲ
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένηϲ πόϲιν ἠυκόμοιο,
θαρϲύνονθ' ἑτάρουϲ καὶ ἐποτρύνοντα μάχεϲθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱϲτάμενοϲ προϲέφη αἰϲχροῖϲ ἐπέεϲϲι·
Δύϲπαρι, εἶδοϲ ἄριϲτε, γυναιμανέϲ, ἠπεροπευτά,
ποῦ τοι Δηίφοβόϲ τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτοϲ
Ἀϲιάδηϲ τ' Ἀδάμαϲ ἠδ' Ἄϲιοϲ, Ὑρτάκου υἱόϲ;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύϲ; νῦν ὤλετο πᾶϲα κατ' ἄκρηϲ
Ἴλιοϲ αἰπεινή· νῦν τοι ϲῶϲ αἰπὺϲ ὄλεθροϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν Ἀλέξανδροϲ θεοειδήϲ·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸϲ ἀναίτιον αἰτιάαϲθαι,
ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆϲαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδέ με πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυϲὶ μάχην ἤγειραϲ ἑταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντεϲ ὁμιλέομεν Δαναοῖϲι
νωλεμέωϲ· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓϲ ϲὺ μεταλλᾷϲ.

V. L. 755 δια A. τρῴων L. πέτετο καὶ ἐπικούρων E. — 756 οἳ δ' D. οἵδ' CL. οἱ δ' ἐπὶ Mor. οἱ δ' ἐπανθοίδην H Townl. — 757 ἤκουον αὐδὴν Vrat. b. — 758 ὃ ACDGHL. — 760 ἀνα L. ὅπου ἐφεύροι H. — 762 ἐπι AD. ἐπὶ CGHL. πρύμνηϲιν omnes. — 763 κέατο: κέαται C Et. Gud. 309, 4 et 5. — 764 οἵδ' CHL. — 767 θραϲύνονθ' H. — 768 ἐπέεϲϲι ACDH. — 769 γυναικομανὲϲ L. — 771 τ' omitt. H. — 772 ὤλετο: ᾤχετο Bekk. Anecd. 937, 9. ἄκραϲ Cram. An. Ox III, 376, 3. — 773 ϲῶϲ non ϲόοϲ omnes. ϲοι αἰπὺϲ S. — 775 τοι: ϲοι Eust. 959, 18. — 776 ἐρωήϲειν Harl. πτολέμοιο G. — 777 οὐδέ με ACLS Flor.: vulgo οὐδ' ἐμὲ. — 778 ἐξοῦ G. — 779 ἐκ τοῦ δ': vulgo ἐκ τοῦδ', conf. O 69 ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι τεύχοιμι. α 212 ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυϲῆα ἐγὼν ἴδον. θ 540 ἐκ τοῦ δ' οὔ πω παύϲατ'. ἡμεῖϲ ἐνθάδε ὄντεϲ ὁμιλέομεν Et. Gud. 427, 47. — 780 δε D. κατέκταθον Lips.

A. c. 772 κατ' ἄκρηϲ: alii κατὰ κρῆϲ, conf. Schol. A τινὲϲ δὲ κρῆϲ μονοϲυλλάβωϲ, ἐπεὶ καὶ κρῆθέν φηϲιν.

οἴω Δηίφοβόϲ τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτοϲ
οἴχεϲθον μακρῇϲι τετυμμένω ἐγχείῃϲιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ ϲε κραδίη θυμόϲ τε κελεύει·
ἡμεῖϲ δ' ἐμμεμαῶτεϲ ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆϲ δευήϲεϲθαι, ὅϲη δύναμίϲ γε πάρεϲτι.
πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔϲτι, καὶ ἐϲϲύμενον, πολεμίζειν.
ὣϲ εἰπὼν παρέπειϲεν ἀδελφειοῦ φρέναϲ ἥρωϲ.
βὰν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιϲτα μάχη καὶ φύλοπιϲ ἦεν,
ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμύν τ' Ἀϲκάνιόν τε Μόρυν θ', υἷ' Ἱπποτίωνοϲ,
οἵ ῥ' ἐξ Ἀϲκανίηϲ ἐριβώλακοϲ ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺϲ ὦρϲε μάχεϲθαι.
οἳ δ' ἴϲαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆϲ πατρὸϲ Διὸϲ εἶϲι πέδον δέ,
θεϲπεϲίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίϲγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίϲβοιο θαλάϲϲηϲ,
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὣϲ Τρῶεϲ πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότεϲ, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντεϲ ἅμ' ἡγεμόνεϲϲιν ἕποντο.
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶϲοϲ Ἄρηι,
Πριαμίδηϲ· πρόϲθεν δ' ἔχεν ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην,

V. L. 781 οἴῳ DH. — 782 οἴχεϲθ' ἐν S. τετυγμένω Townl. — 783 χεῖρε HL. φόνον: φόβον Mor. — 784 ὅππῃ AE: vulgo ὅπῃ. D ὅπη. ϲε: ϲου Lips. 1. man. — 785 δὲ μεναῶτεϲ CDHS Lips. Mor. Vrat. d. ἑϲπόμεθ' L. οὐδέ τι φημὶ ACDEG (φυμὶ) HL. — 786 δευήϲεϲθε L. πάρεϲτι ACDEG. — 787 παρ ACD. πτολεμίζειν G. — 788 ὡϲ A. ἀδελφεοῦ H. — 789 βᾶν D. — 791 πολυφήτην ACDH Cant. Vrat. b. d. Townl. Harl. Lips.: πολυφοίτην GS. πολυφοίτην (η) L. — 792 πάλμύν τ' A. πάλμων τ' D ex corr. μύρον θ' L. υἷε G Flor. Rom. υἱὸν S. addit Strabo XII, 565 Μυϲῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα _ ⏑ ⏑ _ _. — 793 ἤλυθον L. — 795 οἳ δ' D. οἵδ' CHL. — 796 ἣ ῥά C. ὑπο A. διὸϲ om. L. πέδον δὲ A. πέδοντε L. πεδίονδε Lips. — 797 ἔνθα τε πολλὰ Mor. Barocc. — 798 παμφλάζοντα L. — 799 φαληρώωντα L. φαλακρυόωντα Bekk. An. 865, 32. προ CD. — 800 ὡϲ A. τρῷεϲ L. προ CH. — 803 πρόϲθεν ADHLS Syr. Cant. Barocc. Mor. Harl Vrat. b. d. A. πρὸ ἔθεν CG. πάντοϲε, ἴϲην A. πάντοϲε ἴϲην DGL Lips. ΠΑΝΤΟϹ' ΕΊϹΗΝ Syr.

A. c. 785 δ' ἐμμεμαῶτεϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ μεμαῶτεϲ Didymus. — 797 οὕτω μετὰ τοῦ δὲ ϲυνδέϲμου θεϲπεϲίῳ δ' ὁμάδῳ Didymus. — 803 πρὸ ἔθεν Schol. A (Herodianus?).

ἀλλ' ἄρα τόξοιϲιν καὶ ἐυϲτρεφεῖ οἰὸϲ ἀώτῳ
Ἴλιον εἰϲ ἅμ' ἕποντο πεποιθότεϲ, οἷϲιν ἔπειτα
ταρφέα βάλλοντεϲ Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγαϲ.
δή ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόϲθε ϲὺν ἔντεϲι δαιδαλέοιϲι
μάρναντο Τρωϲίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυϲτῇ,
οἳ δ' ὄπιθεν βάλλοντεϲ ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμηϲ
Τρῶεϲ μιμνήϲκοντο· ϲυνεκλόνεον γὰρ ὀιϲτοί.
ἔνθά κε λευγαλέωϲ νηῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων
Τρῶεϲ ἐχώρηϲαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεϲϲαν,
εἰ μὴ Πουλυδάμαϲ θραϲὺν Ἕκτορα εἶπε παραϲτάϲ·
Ἕκτορ, ἀμήχανόϲ ἐϲϲι παραῤῥητοῖϲι πιθέϲθαι.
οὕνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸϲ πολεμήια ἔργα,
τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλειϲ περιίδμεναι ἄλλων.
ἀλλ' οὔ πωϲ ἅμα πάντα δυνήϲεαι αὐτὸϲ ἑλέϲθαι.
ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸϲ πολεμήια ἔργα·
[ἄλλῳ δ' ὀρχηϲτύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·]
ἄλλῳ δ' ἐν ϲτήθεϲϲι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺϲ
ἐϲθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίϲκοντ' ἄνθρωποι,
καί τε πολέαϲ ἐϲάωϲε, μάλιϲτα δὲ καὐτὸϲ ἀνέγνω.

V. L. 716 τόξοιϲι E Strabo. ἐυϲτρεφεῖ: libri ἐυϲτρόφῳ cum Schol. Δ 90 et Strabone. εὐϲτρόφῳ HL, conf. 599. — 717 οἷϲι μάλιϲτα L Rom. — 718 τρῴων L. — 719 δὴ ῥὰ DL. δή ῥα τόθ' οἱ μὲν: οἱ μὲν γὰρ E. οἳ μὲν C. δαιδαλέοιϲι ACEG Syr. — 720 τρῳϲὶν L. τρωϲὶ D Lips. — 721 οἳ δ' DL. οἵδ' CH. ὄπιθε E. ὄπιϲθεν D Flor. ΟΥΔ' ἘΤΙ Syr. — 722 τρῷεϲ L. μημνίϲκοντο G. — 723 ἐνθά κε ACDGHL. ἄπο, καὶ G. ἄπο etiam ACHL Syr. ἀπο D. — 724 τρῷεϲ L. ποτὶ F. — 725 πουλϊδάμαϲ G. — 726 ἀμήχανοϲ ἐϲϲὶ L. παραρητοῖϲι G Syr. Townl. — 727 πέρι EGL. περϊ CDH. — 728 πέρι ἴδμεναι L. περὶ ἴδμεναι S. περιέμμεναι Mor. Barocc. περιέμμεναι ἢ περιίδμεναι E 956, 36. — 729 πάντα θεοὶ δόϲαν ἀνθρώποιϲιν Schol. Δ 320. — 730 omitt. G. ἔδωκε: δῶκε L. — 731 omitt. ACDEHS Vrat. d. Townl. 1. man. Schol. Δ 320. Schol. Pind. Ol. IX, 158. Pseudoplut. 146, 39: habent D et H in marg. man. rec. GL Lips. Vrat. A. Lucianus XXXIII, 23. Clemens Alexandr. Strom. IV, 21 § 135. — 732 τίθει S Schol. Pind. Ol. IX, 158. Pseudopl. 79, 23. τιθεῖ ἢ τίθει E. νόον τίθει Townl. — 734 πολέαϲ: πολεῖϲ CHS Lips. Harl. Vrat. A. Flor. Rom. πόλειϲ DG Pseudopl. 79, 23; 146, 39. πολεῖϲ ἢ πόλειϲ E. ἐϲάωϲεν D. δέ κ' αὐτὸϲ ACHL Schol. Υ 311. δὲ κ' αὐτὸϲ E. δεκαὐτὸϲ D. δ' ἐκ αὐτὸϲ G.

A. c. 716 ἐυϲτρεφεῖ Aristarchus, conf. ad 599. — 731 Ζηνόδοτοϲ ὁ Μαλλώτηϲ προϲτίθηϲιν Schol. V, conf. Eust. 957, 10. — 732 τιθεῖ νόον: νόον τιθεῖ. οὕτωϲ Ἀριϲτοφάνηϲ Schol. V. — 733 πολλοί: Ἀριϲτοφάνηϲ πολλὸν Didymus. — 734 πολεῖϲ Herodianus: alii πόλειϲ. restitui cum Wolfio et Bekkero formam genuinam πολέαϲ, etiam Ο 66. Υ 313. Φ 59. 131 in πολεῖϲ corruptam. δέ κ' αὐτὸϲ Aristarchus teste Schol. Υ 311, sed conf. Ariston. ad h. l. ὅτι κατὰ ϲυναλοιφὴν ἐκλη-

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
οἳ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντες κατὰ νῆας.
ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,
αἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἦ γὰρ ἐγώ γε
δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο
μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀίω.
ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων,
[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,]
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώς,

V. l. 735 ἄριστα: ἄριστον Barocc. Mor. ἄριστον ἢ ἄριστα E. — 736 libri πάντη cum Et. Mg. 253, 3: πάντῃ E Apoll. Soph. 144, 29. Athenaeus I, 18. περὶ: περϊ CDL. πέρι Et. Mg. 253, 3. δέδηε ACDEG HL Apoll. Soph. Et Mg. l. l. δέδηεν Eust. 958, 2. — 737 τρῶες L. δὲ: δὴ Rom. δ' αὖ Vrat. b. — 738 οἳ μὲν C. ἀφεστᾶσι DE Lips. Vrat. A. Flor. συν A. οἳ δὲ C. — 741 δὲ μάλα S. ἐπιφρασαίμεθα (c) C. ἐπιφρασσοίμεθα Vrat. A. — 742 ἐνι A. ἐν L. νήεσσιν D. πολϋκλῖηισϊ C. πολυκληῖσι G. πέσοιμεν E bis. — 743 ἤκ' Mor. εἴ κ' Barocc. κε θέλησι H. — 744 παρ ACD. ἔλθοιμεν CDEH. ἡ γὰρ H. ἡ γὰρ ἂν ἔγωγε L. ἔγωγε libri omnes. — 745 ἀποστήσωνται AE Townl. Rom. Apoll. Soph. 39, 11. Hesych. I, 158. Et. Mg. 725, 15. Zonar. Lex. 271. ἀποστήσονται Cram. Epim. 119, 18; 280, 16: ἀποτίσωνται CGHL Cant. Harl. Lips. Vrat. A. Flor. Schol. BV. ἀποτίσονται DS Vrat. d. ὑποστήσονται Ammon. de Diff. s. μητρεῖσθαι. — 746 παρα A. πὰρ L. ἄτος C. — 748 ὡς A. ἅδε: ἄδε DE 957, 7. G. utrumque Eust. 958, 31. — 749 omitt. AH in textu Vrat. d.: habent CDGH in marg. man. rec. LS. ἄλτο C. χαμάζε CGL. — 750 προσηῦδα (v) D. — 751 ἐρύκακε G. ἐρύρακε L. — 753 αὖθϊς C. εὖ omitt. C, in quo add. man. rec. καὶ. — 754 ῥὰ CDGHL. νεφόεντι D (ε a 2. man.).

A. c. πτέον, ἵνα διαιρῆται, μάλιστα δὲ καὶ αὐτός. G. Hermannus Opusc. IV, 21 δέ τ' αὐτός, quem secutus est Bekkerus coll. Ζ 185. conf. H. U. 286. — 751 Πουλυδάμαν Zenodotus et Chamaeleo, conf. Μ 231. Ξ 470.

κεκληγώϲ, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
οἳ δ' ἐϲ Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντεϲ ἐπεϲϲεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτοροϲ ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὁ Δηιφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτοϲ
Ἀϲιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄϲιον, Ὑρτάκου υἱόν,
φοίτα ἀνὰ προμάχουϲ διζήμενοϲ, εἴ που ἐφεύροι.
τοὺϲ δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμοναϲ οὐδ' ἀνολέθρουϲ·
ἀλλ' οἳ μὲν δὴ νηυϲὶν ἔπι πρυμνῇϲιν Ἀχαιῶν
χερϲὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰϲ ὀλέϲαντεϲ,
οἳ δ' ἐν τείχει ἔϲαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχηϲ ἐπ' ἀριϲτερὰ δακρυοέϲϲηϲ
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένηϲ πόϲιν ἠυκόμοιο,
θαρϲύνονθ' ἑτάρουϲ καὶ ἐποτρύνοντα μάχεϲθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱϲτάμενοϲ προϲέφη αἰϲχροῖϲ ἐπέεϲϲι·
Δύϲπαρι, εἶδοϲ ἄριϲτε, γυναιμανέϲ, ἠπεροπευτά,
ποῦ τοι Δηίφοβόϲ τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτοϲ
Ἀϲιάδηϲ τ' Ἀδάμαϲ ἠδ' Ἄϲιοϲ, Ὑρτάκου υἱόϲ;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύϲ; νῦν ὤλετο πᾶϲα κατ' ἄκρηϲ
Ἴλιοϲ αἰπεινή· νῦν τοι ϲῶϲ αἰπὺϲ ὄλεθροϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν Ἀλέξανδροϲ θεοειδήϲ·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸϲ ἀναίτιον αἰτιάαϲθαι,
ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆϲαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδέ με πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυϲὶ μάχην ἤγειραϲ ἑταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντεϲ ὁμιλέομεν Δαναοῖϲι
νωλεμέωϲ· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓϲ ϲὺ μεταλλᾷϲ.

V. l. 755 δια A. τρῳων L. πέτετο καὶ ἐπικούρων E. — 756 οἳ δ' D. οἵδ' CL. οἱ δ' ἐπὶ Mor. οἱ δ' ἐπανθοίδην H Townl. — 757 ἤκουον αὐδὴν Vrat. b. — 758 ὁ ACDGHL. — 760 ἀνα L. ὅπου ἐφεύροι H. — 762 ἐπι AD. ἐπὶ CGHL. πρύμνηϲιν omnes. — 763 κέατο: κέαται C Et. Gud. 309, 4 et 5. — 764 οἵδ' CHL. — 767 θραϲύνονθ' H. — 768 ἐπέεϲϲι ACDH. — 769 γυναικομανὲϲ L. — 771 τ' omitt. H. — 772 ὤλετο: ᾤχετο Bekk. Anecd. 937, 9. ἄκραϲ Cram. An. Ox III, 376, 3. — 773 ϲῶϲ non ϲόοϲ omnes. ϲοι αἰπὺϲ S. — 775 τοι: ϲοι Eust. 959, 18. — 776 ἐρωήϲειν Harl. πτολέμοιο G. — 777 οὐδέ με ACLS Flor.: vulgo οὐδ' ἐμέ. — 778 ἐξοῦ G. — 779 ἐκ τοῦ δ': vulgo ἐκ τοῦδ', conf. Ο 69 ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι τεύχοιμι. α 212 ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυϲῆα ἐγὼν ἴδον. θ 540 ἐκ τοῦ δ' οὔ πω παύϲατ'. ἡμεῖϲ ἐνθάδε ὄντεϲ ὁμιλέομεν Et. Gud. 427, 47. — 780 δε D. κατέκταθον Lips.

A. c. 772 κατ' ἄκρηϲ: alii κατὰ κρῆϲ, conf. Schol. A τινὲϲ δὲ κρῆϲ μονοϲυλλάβωϲ, ἐπεὶ καὶ κρῆθέν φηϲιν.

οἴω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
οἴχεσθον μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι.
πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσσύμενον, πολεμίζειν.
ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως.
βὰν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμύν τ' Ἀσκάνιόν τε Μόρυν θ', υἷ' Ἱπποτίωνος,
οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδον δέ,
θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηι,
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην,

V. l. 781 οἴῳ DH. — 782 οἴχεσθ' ἐν S. τετυγμένω Townl. — 783 χεῖρε HL. φόνον: φόβον Mor. — 784 ὁππῃ AE: vulgo ὅππῃ. D ὅπῃ. σε: σου Lips. 1. man. — 785 δὲ μεναῶτες CDHS Lips. Mor. Vrat. d. ἑσπόμεθ' L. οὐδέ τι φημὶ ACDEG (φυμὶ) HL. — 786 δευήσεσθε L. πάρεστι ACDEG. — 787 παρ ACD. πτολεμίζειν G. — 788 ὡς A. ἀδελφεοῦ H. — 789 βᾶν D. — 791 πολυφήτην ACDH Cant. Vrat. b. d. Townl. Harl. Lips.: πολυφοίτην GS. πολυφοίτην (η supra) L. — 792 πάλμύν τ' A. πάλμων τ' D ex corr. μύρον θ' L. υἷε G Flor. Rom. υἱὸν S. addit Strabo XII, 565 Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα _◡◡_ _. — 793 ἤλυθον L. — 795 οἳ δ' D. οἶδ' CHL. — 796 ἤ ῥά C. ὑπο A. διὸς om. L. πέδον δὲ A. πέδοντε L. πεδίονδε Lips. — 797 ἔνθα τε πολλὰ Mor. Barocc. — 798 παμφλάζοντα L. — 799 φαληρώωντα L. φαλακρυόωντα Bekk. An. 865, 32. προ CD. — 800 ὡς A. τρῷες L. προ CH. — 803 πρόσθεν ADHLS Syr. Cant. Barocc. Mor. Harl. Vrat. b. d. A. πρὸ ἕθεν CG. πάντοσε, ἴσην A. πάντοσε ἴσην DGL Lips. ΠΑΝΤΟΣ' ΕΙΣΗΝ Syr.

A. c. 785 δ' ἐμμεμαῶτες: οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ μεμαῶτες Didymus. — 797 οὕτω μετὰ τοῦ δὲ συνδέσμου θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ Didymus. — 803 πρὸ ἕθεν Schol. A (Herodianus?).

ῥινοῖϲιν πυκινήν, πολλὸϲ δ' ἐπελήλατο χαλκόϲ·
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοιϲι φαεινὴ ϲείετο πήληξ.
πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγαϲ ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἴ πωϲ οἱ εἴξειαν ὑπαϲπίδια προβιβῶντι·
ἀλλ' οὐ ϲύγχει θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν Ἀχαιῶν.
Αἴαϲ δὲ πρῶτοϲ προκαλέϲϲατο μακρὰ βιβάϲθων·
    δαιμόνιε, ϲχεδὸν ἐλθέ· τί ἢ δειδίϲϲεαι αὔτωϲ
Ἀργείουϲ; οὔ τοί τι μάχηϲ ἀδαήμονέϲ εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸϲ μάϲτιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
ἦ θήν πού τοι θυμὸϲ ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆαϲ· ἄφαρ δέ τε χεῖρεϲ ἀμύνειν εἰϲὶ καὶ ἡμῖν.
ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλιϲ ὑμὴ
χερϲὶν ὑφ' ὑμετέρῃϲιν ἁλοῦϲά τε περθομένη τε.
ϲοὶ δ' αὐτῷ φημι ϲχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
ἀρήϲῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοιϲ ἀθανάτοιϲι
θάϲϲοναϲ ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχαϲ ἵππουϲ,
οἵ ϲε πόλιν δ' οἴϲουϲι κονίοντεϲ πεδίοιο.
    ὣϲ ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸϲ ὄρνιϲ,
αἰετὸϲ ὑψιπέτηϲ· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸϲ Ἀχαιῶν
θάρϲυνοϲ οἰωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ·

V. L. 804 ῥινοῖϲι D. Lips. Vrat. A. — 805 ἀμφι D. — 806 πάντῃ AEG: ceteri πάντη cum. Syr. ἀμφι L. — 807 * εἴ πωϲ οἷ: εἴ, πώϲ, οἱ A. εἴ πωϲ οἳ D. εἴ πωϲ οἱ CG. vulgo εἴ πώϲ οἱ cum E. ΕἼΠΩϹΟΙ Syr. ὑπ' ἀϲπίδια ADHS Vrat. d. ὑπάϲπίδια G. ὑπ' ἀϲπίδι L. ὑπαϲπίδια CE. ὑπ' ἀϲπίδα Vrat. b. προβιβῶντι ACDEGHLS Syr. — 808 ἐνι A. — 809 βιβάϲκων L. ΠΡΟΚΑΛΕϹϹΑΤΟ ΦΩΝΗϹΕΝΤΕ Syr. — 810 τί ἠ AC. τιὴ E. vulgo τίη. αὔτωϲ: αὐτωϲ A. αὔτωϲ E. οὕτωϲ CGHS Syr. — 811 οὔ τοί τι EG. τι om. C. ἀδαήμονεϲ εἰμὲν L. ἐϲμὲν C. — 813 που CG. ἐέλδεται S. ἐξαλαπάξαι H Vrat. d. — 814 δέ τοι C. ΆΦΑΡΔΈΟΙ (T) Syr. ἀμύνειν omnes. — 815 ἢ καὶ HL. εὖ ναιομένη ACHLS. εὖ νεομένη G. vulgo εὐναιομένη. ὑμὴ: ὑμῖν L. ὔμμιν Mor. Barocc. Flor. — 816 ἡμετέροιϲιν Lips. ὑμετέρῃϲιν G. — 817 φημι CL: ceteri φημί. — 818 ἀθανάτοιϲι ACDGH. — 819 ἰρήκων CDG Vrat. A. Flor. Et. Mg. 443, 13. Et. Gud. 255, 55. ἱρήκων A. ἔμμεναι C Lips. Vrat. A. — 821 ώϲ A. ἄρά οἱ G. οἱ omitt. HL. — 822 ἐπι ADL. — 823 ὃ δ' D. ὅδ' CL.

A. c. 807 εἴ πωϲ οἷ, conf. H. U. 144. — 808 Ζηνόδοτοϲ ὑποτάϲϲει „λίην γάρ ϲφιν πᾶϲιν ἐκέκριτο θάρϲεϊ πολλῷ" Aristonicus. — 809 βιβάϲθων: βιβαϲθῶν Tyrannio. — 810 ἀρίϲταρχοϲ αὔτωϲ ἄλλοι δὲ οὕτωϲ Didymus. — 822 ὑψιπέτηϲ Aristarchus, non ὑψιπετήϲ cf. H. T. 372.

Αἶαν ἁμαρτοεπέϲ, βουγάιε, ποῖον ἔειπεϲ·
εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸϲ πάιϲ αἰγιόχοιο
εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ' ὡϲ τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡϲ νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοιϲι
πᾶϲι μάλ', ἐν δὲ ϲὺ τοῖϲι πεφήϲεαι, αἴ κε ταλάϲϲῃϲ
μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέειϲ κύναϲ ἠδ' οἰωνοὺϲ
δημῷ καὶ ϲάρκεϲϲι πεϲὼν ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἡγήϲατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ἠχῇ θεϲπεϲίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸϲ ὄπιϲθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο
ἀλκῆϲ, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόνταϲ ἀρίϲτουϲ.
ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸϲ αὐγάϲ.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ξ.

Νέϲτορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπηϲ,
ἀλλ' Ἀϲκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
φράζεο δῖε Μαχᾶον, ὅπωϲ ἔϲται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυϲὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενοϲ αἴθοπα οἶνον,
εἰϲ ὅ κε θερμὰ λοετρὰ ἐυπλόκαμοϲ Ἑκαμήδη

V. l. 824 ἁμαρτοεπὲϲ C. ποῖον ACDGHS Syr. οἷον EL Barócc. Rom. Et. Mg. 443, 13. ἔειπαϲ CL Rom. — 825 αἲ γὰρ CEH. αἱ A. AI Syr. γε omitt. C Lips. πάϊϲ ACDE (bis) GHS ΠΆΙϹ Syr. παῖϲ L. — 826 ἧματα D. τέκε Lips. — 828 ἠδε A. φέροι EL Cant. ἀργείοιϲι ACD EGH Syr. — 829 τοῖϲι: τοῖϲ γε L (γε 2. man. add.). αἴ κε θελήϲηϲ Lips. — 830 ὅτι χρόα H. — 831 τρῴων L. κορέειϲ ACDEHL: κορέϲειϲ G Cant. pro var. lect. Harl. Vrat. A. — 832 ἐπι A. ἐν ἄλλῳ παρανευϲιν (sic) A. — 833 ὡϲ A. — 834 ἐπι ACDL. — 835 οὐδὲ λάθοντο Townl. ceteri οὐδ' ἐλάθοντο . . . . . . ΆΘΟΝΤΟ Syr. — 836 τρῴων L.

A. c. 824 Ζηνόδοτοϲ βουγήιε διὰ τοῦ η̄, ὁ δὲ Ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ᾱ Didymus, conf. Eust. 962, 14. ἄλλοι δὲ βουκάκιε γράφουϲιν Eust. 962, 11.

V. l. 2 προϲηῦδα D. — 3 μαχάων L. μαχᾶον Lips. Vrat. A. b. — 4 παρα A. νηυϲὶ μάχη Cant. — 5 πῖνε H. — 6 εἰϲόκε libri. λουτρὰ E.

θερμήνῃ καὶ λούςῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴcομαι ἐc περιωπήν.
ὣc εἰπὼν cάκοc εἷλε τετυγμένον υἷοc ἑοῖο,
κείμενον ἐν κλιcίῃ, Θραcυμήδεοc ἱπποδάμοιο,
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀcπίδα πατρὸc ἑοῖο.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχοc, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
cτῆ δ' ἐκτὸc κλιcίηc, τάχα δ' εἴcιδεν ἔργον ἀεικέc,
τοὺc μὲν ὀρινομένουc, τοὺc δὲ κλονέονταc ὄπιcθε,
Τρῶαc ὑπερθύμουc· ἐρέριπτο δὲ τεῖχοc Ἀχαιῶν.
ὡc δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγοc μέγα κύματι κωφῷ,
ὀccόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὔτωc, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἑτέρωcε,
πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸc οὖρον,
ὣc ὁ γέρων ὥρμαινε δαϊζόμενοc κατὰ θυμὸν
διχθάδι', ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
ἦε μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάccατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην. οἳ δ' ἀλλήλουc ἐνάριζον
μαρνάμενοι· λάκε δέ cφι περὶ χροῒ χαλκὸc ἀτειρὴc
νυccομένων ξίφεcίν τε καὶ ἔγχεcιν ἀμφιγύοιcι.
Νέcτορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέεc βαcιλῆεc
πὰρ νηῶν ἀνιόντεc, ὅcοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδηc Ὀδυcεύc τε καὶ Ἀτρείδηc Ἀγαμέμνων.

V. l. 7 θερμήινηι C. λούcηδ' D om. καὶ. ἄπο AEH Rom. ἀπὸ DG. ἀπο CL. — 8 εἰc Vrat. A. — 9 ὡc A. ἑοῖο: ἑῆοc Eust. 964, 20 et 21. Rom. — 11 παμφαίνων D. ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. — 14 ὄπιcθε ACH: ceteri ὄπιcθεν. — 15 τρῷαc L. ἐρέρειπτο C. — 16 πορφύρῃ ADEGHL Apoll. Soph. 106, 12. 133, 32. Schol. Λ 269. Et. Gud. 360, 2: πορφύρει CS Lips. Vrat. A. Schol. Pind. Pyth. IV, 373. Et. Mg. 684, 13. — 18 αὔτωc ACDL. ΑΎΤΩC Syr. αὔτωc EGH Schol. Λ 269. ἄρα τε: ἄρ τε Schol. Λ 269. οὐδ' ἑτέρωcε ACDGHL Syr. Cant. Mor. Vrat. A. Flor. οὐδετέρωcε E. — 19 κεκρυμμένον L. — 20 ὡc A. ὅρμαινε D. κατα A. — 21 καθ' ὅμιλον G Flor. — 24 οἳ δ' D. οἵδ' CHL. — 25 περι A. — 26 ξίφεcι Lips. Vrat. A. ἀμφιγύοιcι AEHL. — 27 διοτροφέεc H. — 28 παρ ACD. βεβλήατο: βεβολήατο Schol. Ι 5. — 29 ὀδυcεύc C. ὀδυccεύc DG.

A. c. 16 πορφύρῃ: ἐν τῇ Ζηνοδότου πορφύρει διὰ τοῦ ει Didymus. — 18 αὔτωc, conf. H. T. 210 et Γ 220 τ' αὔτωc. Ψ 268 ἔτ' αὔτωc. ξ 151 οὐκ αὔτωc. οὕτωc οὐδ' ἄρα τε διὰ τοῦ τε αἱ ἀριcτάρχου Didymus. — 21 διχθάδι' ἢ Herodianus: alii διχθαδίῃ ἤ.

πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίον δὲ
εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρυμνῇσιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
τῶ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
ἠιόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
τῶ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀυτῆς καὶ πολέμοιο,
ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν. ὃ δὲ ξύμβλητο γεραιός,
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
δείδω μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς·
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

V. l. 30 γάρ ῥ' ACDEH: γὰρ GL Harl. Lips. Vrat. A. Flor. conf. P 403. ε 321. κ 242. φ 32. ῥ' in caesura semiternaria non opus esse docui Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 506. ἀπάνευθεν E. νῆας L. — 31 θιν" ἐφ' A. θίν' ἐφ' G. ἐφ' CEHL. πεδίον δὲ A. — 32 ἔπι A. libri πρύμνῃσιν. — 35 τῶ ACDHL: τῷ EG Apoll. Soph. 135, 26. Schol. M 258. ῥά DL. εἴρυσαν L Flor. ἔρυον Schol. M 258. Apoll. Soph. 135, 26. Et. Mg. 689, 26. — 36 ξυνεέργαθεν E. ἄκρας D. — 37 τῶ ACL. τῷ EGH Phot. Lex. 324. Suidas II, 2, 238, 15. τώ ρ D. τώ ῥ' Cram. Ep. 95, 25. — 38 ἀθρόοι AE 966, 9. σφι ACDEH Lips.: σφιν GL. — 39 ἐνι A. — 40 πτῆξε: πῆξε C post ras. G Vrat. d. ἐνι A. — 43 φθεισήνορα δεῦρ' ἱκάνεις A et in marg. φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις. δεῦρ' ἱκάνεις Flor. Rom. — 44 δείδω: δείδια L. μηδή A. μή μοι τελέσῃ (superscr. σ) C. τελέσοι Barocc. ὄμβριμος C. — 45 ὅς ποτ' C. ἐπηπείλησ' CL. ἐνι A. — 46 παρ AD. προτιΐλιον A. προτὶ libri mei, non ποτὶ. — 47 ἐνὶ πρῆσαι D. ἐμπρῆσαι L. — 48 τὼς AHL Harl. Mor. Lips. θ' ὣς DEGS. θ' ὡς C. ἐν ἄλλῳ κεῖνός γε A (i. e. γ' ὡς), conf. B 330. τὰ νῦν δὴ Barocc. Mor.

A. c. 32 πρυμνῇσιν Crates: πρύμνῃσιν Herodianus. — 36 διχῶς αἱ ἀριστάρχου μακρὸν καὶ πολλόν. Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης πολλόν Didymus. — 37 ὀψείοντες Aristarchus: ὀψαΐοντες Zenodotus (?). οὐ ψαύοντες Ptolemaeus ὁ ἐπιθέτης, conf. Eust. 966, 5. — 38 ἀθρόοι: ἄθρόοι Herodianus cum Aristarcho. — 40 ἀθετεῖται. Aristarchus πτῆξε: πῆξε Dion. Sidonius et Herodianus. — 44 δείδω: ἐν τῇ ἀριστοφάνους δείδια Didymus. — 45 ὥς ποτ': ἀριστοφάνης ὅς ποτε διὰ τοῦ ō Didymus. — 48 τὼς Ptolem. Ascalonita, conf. B 330.

ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν
ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων,
ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
ὣς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι μάχονται,
τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
ᾗ ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι,
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι
[νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς].
ᾔδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
οἶδα δὲ νῦν ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι

V. L. 49 ὢ πόποι A. ἦ ρα G. ῥὰ CL. εὐκνήμιδες DHL Lips. — 50 ἀχϊλεύς C. — 51 οὐδὲ θέλουσι Townl. ἐνὶ Mor. libri πρύμνῃσι, conf. 32. νέεσσι ACDEGH. — 53 ἤδη H. ἄλλως: ἄλλω G. — 54 παρατεκτήιναιτο C. — 55 μὲν δὴ κατήρϊπεν C. — 56 εἷλαρ C. Rom. — 57 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἔχουσι ACDG. — 58 νωλεμέως H. — 60 ἐπὶ μὶξ D ἥκει L. — 62 ῥέξει: ἄλλοι νόος γ' ἔρξει A. νόος γ' ἔρξει L. πόλεμόν δ' S. ἄμμϊ C. — 63 ἐστὶ ACDEGHL. — 65 ἐπι A. ἐπὶ CDGHL. — 67 ἔπι ACEGL Apoll. Soph. 82, 6. Cram. An. Par. III, 301, 22. ἐπὶ Cram. Ep. 192, 19. ἐπι DH.
ω
πολλὰ πάθον L. ἔλπετο δὲ θυμὸς L. — 68 νηῶν τὲ A. εἷλαρ CH. — 70 omitt. A in textu C 1. man. DL Vrat. b: habent A in marg. C in
ν
marg. man. rec. GS. νωνύμους CH. νωνύμους G. ἀπάργεος A. — 71 μὲν omitt. E. ὅτε ACDEGHL 1. man. S: ὅτι L ex corr. Et. Gud. 236, 26. Cram. An. Ox. II, 375, 10. ἐπάμυνεν D. — 72 ὅτι: ὅτε L. θεοῖσι ACDGH.

A. c. 58 γνοίης: ἀριστοφάνης χωρὶς τοῦ σ̄ γνοίη Didymus. — 60 ἐπιμὶξ Aristarchus ὀξυτόνως. — 67 διήλλατον αἱ Ἀριστάρχου οἷς ἔπι καὶ ᾗ ἔπι Didymus. — 71 οὕτως αἱ Ἀριστάρχου ὅτε διὰ τοῦ ε̄ Didymus.

κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένοϲ καὶ χεῖραϲ ἔδηϲεν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ.
νῆεϲ ὅϲαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάϲϲηϲ,
ἕλκωμεν, πάϲαϲ δὲ ἐρύϲϲομεν εἰϲ ἅλα δῖαν,
ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίϲϲομεν, εἰϲ ὅ κεν ἔλθῃ
νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόϲχωνται πολέμοιο
Τρῶεϲ· ἔπειτα δέ κεν ἐρυϲαίμεθα νῆαϲ ἁπάϲαϲ.
οὐ γάρ τιϲ νέμεϲιϲ φυγέειν κακὸν οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
βέλτερον, ὃϲ φεύγων προφύγῃ κακὸν ἠὲ ἁλώῃ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
Ἀτρεΐδη, ποῖόν ϲε ἔποϲ φύγεν ἕρκοϲ ὀδόντων.
οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλεϲ ἀεικελίου ϲτρατοῦ ἄλλου
ϲημαίνειν, μὴ δ' ἄμμιν ἀναϲϲέμεν, οἷϲιν ἄρα Ζεὺϲ
ἐκ νεότητοϲ ἔδωκε καὶ ἐϲ γῆραϲ τολυπεύειν
ἀργαλέουϲ πολέμουϲ, ὄφρα φθιόμεϲθα ἕκαϲτοϲ.
οὕτω δὴ μέμοναϲ Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλείψειν, ἧϲ εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
ϲίγα, μή τίϲ τ' ἄλλοϲ Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούϲῃ
μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ ϲτόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅϲ τιϲ ἐπίϲταιτο ᾗϲι φρεϲὶν ἄρτια βάζειν
ϲκηπτοῦχόϲ τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
τοϲϲοίδ', ὅϲϲοιϲιν ϲὺ μετ' Ἀργείοιϲιν ἀνάϲϲειϲ·

V. L. 73 κυδαίει (sic) G ex corr. [ν] κϋδαίνει H Vrat. A. ἔδηϲε D. — 74 ἐγὼ ACDEGHLS: ἐγὼν recentiores cum Wolfio et Ernestio. — 75 νῆεϲ: νῆαϲ DEGHLS Eust. 965, 34: νῆεϲ A Schol. Ξ 31. νῆεϲ C (α man. rec. supr.). — 76 πάϲαϲ δ' H. ἐρύϲομεν C Flor. — 77 ὁρμίϲομεν Barocc. Lips. Eust. 968, 34 et 43. Schol. Apoll. Rhod. II, 1282. ὁρμήϲομεν G Flor. Et. Mg. 393, 57. εἰϲ ὅ κεν Et. Mg. 4, 32: libri εἰϲόκεν. ἔλθοι CL. — 78 ἀβροτάτη D. — 79 τρῷεϲ L. — 80 ἀνα A. κακὸν οὐδ' ὑπαλύξαι Max. Tyr. Diss. XLI, 3. — 81 προφύγοι L. ἤ περ ἀλῴῃ ἢ καὶ ἄλλωϲ ἠὲ ἀλῴη Eust. 967, 55. ἀλώηι A. ἀλώῃ DG. ἀλώιη C. ἀλῴη Eust. 968, 61 Lips. Vrat. A. Flor. — 82 ἄρ A. ἀρ D. — 84 ὄφελεϲ D Lips. Vrat. A. ὤφελεϲ E. ἄλλου ϲτρατοῦ D. — 85 μὴ δ' ACDGHL. μήδ' E. ἄμμιν: ἡμῖν C. — 86 ἔδωκεν H. — 87 φθιόμεθα ἕκαϲτοι Lips. — 88 τρώων L. — 90 μή τῖϲ τ' C. τιϲ ἄλλοϲ EL edd. vett. μή τιϲ ἔτ' ἄλλοϲ Vrat. A. b. d. — 91 δια AL. ἄροιτο [γ] H. — 92 ἐπίϲταιτο: ἐπίϲταται E (bis) L Cant. Harl. pro var. lect. Townl. Vrat. b. A. Rom. conf. θ 240. ἐπίϲτατο Lips. — 94 τοϲϲοῖδ' AL. τοϲϲοὶ δ' D. τόϲϲοιδ' G. ὅϲϲοιϲι D Lips. μεταργείοιϲιν A.

A. c. 74 ἐγὼ conf. H. T. 232. — 89 αἱ Ζηνοδότου ἐκπέρϲειν οὐ καλλείψειν Didymus.

νῦν δέ ϲευ ὠνοϲάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπεϲ·
ὃϲ κέλεαι πολέμοιο ϲυνεϲταότοϲ καὶ ἀυτῆϲ
νῆας ἐυϲϲέλμουϲ ἅλα δ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωϲὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουϲί περ ἔμπηϲ,
ἡμῖν δ' αἰπὺϲ ὄλεθροϲ ἐπιῤῥέπῃ. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
ϲχήϲουϲιν πόλεμον νηῶν ἅλα δ' ἑλκομενάων,
ἀλλ' ἀποπαπτανέουϲιν, ἐρωήϲουϲι δὲ χάρμηϲ.
ἔνθά κε ϲὴ βουλὴ δηλήϲεται ὄρχαμε λαῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Ὀδυϲεῦ, μάλα πώϲ με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκονταϲ ἄνωγα
νῆας ἐυϲϲέλμουϲ ἅλα δ' ἑλκέμεν υἷαϲ Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη ὃϲ τῆϲδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίϲποι,
ἢ νέοϲ ἠὲ παλαιόϲ· ἐμοὶ δέ κεν ἀϲμένῳ εἴη.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
ἐγγὺϲ ἀνήρ, οὐ δηθὰ ματεύϲομεν, αἴ κ' ἐθέλητε
πείθεϲθαι, καὶ μή τι κότῳ ἀγάϲηϲθε ἕκαϲτοϲ,
οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατόϲ εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατρὸϲ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένοϲ εὔχομαι εἶναι,
Τυδέοϲ, ὃν Θήβῃϲι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖϲ παῖδεϲ ἀμύμονεϲ ἐξεγένοντο,

V. L. 95 ϲεῦ: ϲε Eust. 969, 11. ὠνοϲϲάμην C. ἔειπαϲ L. — 97 ἑλκέμεν: ἕλκειν Plato Leg. IV, 706 D, conf. H. T. 32. — 98 τρωϲὶ L. γένοιτο C. ἐπεὶ κρατέουϲι S. ἐελδομένοιϲί περ Plato l. l. — 99 ἐπϊῤῥέποι C Barocc. ἐπιρρέπει Lips. — 100 ϲχήϲουϲι DE Lips. ϲχήϲουϲιν πολέμου Plato. ἅλα δι' ἑλκομενάων E. — 101 ἀποπτανέουϲιν ACDEG Cant. Harl. Lips. Vrat. b. A. Apoll. Soph. 40, 5. ἀπαπτανέουϲιν H. ἀποπαπτανέουϲιν L cum Hesychio. — 102 ἔνθά κε ACDGHL. ὄρχαμε ἀνδρῶν S. δηλήϲεται οἷ' ἀγορεύειϲ Plato. — 104 πῶϲ ADL. περ Lips. Flor. — 105 ἐγὼν: ἐγὼ C Lips. Ven. B. ἀέκοντά ϲ' L. — 106 εὐϲέλμουϲ D. — 107 ὃϲ: ὅϲτϊϲ C Lips. ὅϲτιϲ δή γ' vel δέ γ' S. ὃϲ τῆϲ δε τ' Cant. ἐνίϲπῃ E Schol. Apoll. Rhod. I, 665. — 108 ἠὲ νέοϲ H. γρ. ἄϲμενοϲ Lips. — 110 αἴ κε θέλητε CDS Townl. — 111 πείθεϲθαι: ἐξείπω Apoll. Soph. 4, 33. κότῳ ἢ χόλῳ Eust. 970, 40. χόλῳ 971, 16. — 112 γενέῃφι CEG Et. Mg. 225, 35. Rhet. Gr. III, 95, 26. Pseudopl. 153, 14. νεώτεροϲ EL Rom. νεώτατοϲ εἰμὶ AD, εἰμὶ etiam L. ὔμιν D. — 113 ἐξαγαθοῦ A. — 114 κατα CDH. καλύπτει AC Harl. Lips. Ven. B Rom. Pausanias IX, 18, 2: κάλυψε DEGHL (ψεν) S Flor. γρ. κάλυψε A.

A. c. 95 ἀθετεῖται, καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ προηθέτει. asteriscus, ὀρθῶϲ P 173. ϲεῦ: ϲε Zenodotus. — 112 οὕτω νεώτατοϲ ὑπερθετικῶϲ ὡμολόγουν ἅπαϲαι Didymus. — 114 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτει, παρὰ Ἀριϲτοφάνει δὲ οὐκ ἦν Didymus. τὸ δὲ κάλυψεν Ἰακῶϲ (cod. ἰωνικῶϲ) Didymus? — 115 Πορθεῖ, conf. Πηλεῖ Ω 61. Ἀχιλλεῖ Ψ 792. Ὀδυϲεῖ ε 398. ν 35.

ᾤκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη
πλαγχθείς· ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ.
τῶ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὅν κ' ἐῢ εἴπω.
δεῦτ' ἴομεν πόλεμον δέ, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκῃ·
ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιοτῆτος
ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
οὐδ' ἀλαὸς σκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,

V. l. 116 ᾤκεον: Cram. An. Ox. III, 260, 16 Ὅμηρος μόνος ἐφυλάξατο δίφθογγον εἰπὼν „οἴκεον ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι". εἶπε δὲ Ἰακῶς οὐκ Ἀττικῶς (ex Herodiano). — 117 ante 116 collocat Strabo X, 463. δ' omitt. Apoll. Soph. 6, 18. — 118 ἐμοῖο ACDE 971, 23 GH Harl. Vrat. d. Bekk. An. 916, 27: ἐμεῖο E 970, 50 L Apoll. Dysc. de Pron. 137 C. de Synt. 164, 7. ἔξοχος ἄλλων H Barocc. Mor. Vrat. d. αὐτῶν: γρ. καὶ αὐτοῦ A. — 119 ὃ μὲν C. μεῖνε: μίμνε Townl. Schol. Ξ 117. ἐν ἄλλῳ μίμνε A. — 122 ἀφνειὸς H Vrat. d. — 123 πῦρροφόροι C. ἔσαν: ἦσαν CDG. — 125 ὡς ἐτεόν περ ACDEGHLS. ὡς ἐτεόν γε Vrat. d. — 126 τῶ AL: τῷ CDGH Schol. Λ 786. γε om. G. — 127 ἀτιμήσητε Flor. ὅν κεν εὖ EG Flor. Rom. — 128 πόλεμον δὲ AD. — 130 μή που τις ACDGHL. — 131 ὀτρυνέοντες G: ceteri ὀτρύνοντες. τοπάρος HL. — 133 ὡς A. οἵδ' GHL. οἱ δέ γε τοῦ C. τοῦ μῦθον κλύον Lips. ἠδὲ πίθοντο EL: ceteri ἠδ' ἐπίθοντο, D ἦδ'. — 134 βάν ῥ' D Barocc. Mor. ἄρά σφιν Schol. Z 367. Bekk. An. 1154. ἀρά σφιν G. vulgo ἄρα σφιν. — 135 ἀλαοσσκοπιὴν A. ἀλεοσκοπιὴν G. vulgo ἀλαοσκοπιὴν, ita etiam A in margine. εἶχεν DG. ἀργυρότοξος ἀπόλλων D 1. man. et in marg. man. rec. κρείων ἐνοσίχθων.

A. c. 118 ἐμοῖο: οὕτως ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ ἐμεῖο οὐκ ὀρθῶς Didymus, cf. H. T. 251. — 125 ἀρίσταρχος εἰ ἐτεόν περ. αἱ δὲ δημώδεις ὡς ἐτεόν περ Didymus. — 135 ἀλαὸς σκοπιὴν: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οὐδ' ἀλαὸν σκοπίὴν (sic) Aristonicus.

ἀλλὰ μετ' αὐτοὺϲ ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώϲ,
δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Ἀτρεΐδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆοϲ ὀλοὸν κῆρ
γηθεῖ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δερκομένῳ, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένεϲ οὐδ' ἠβαιαί.
ἀλλ' ὃ μὲν ὣϲ ἀπόλοιτο, θεὸϲ δέ ἑ ϲιφλώϲειε·
ϲοὶ δ' οὔ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρεϲ κοτέουϲιν,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ
εὐρὺ κονίϲουϲιν πεδίον, ϲὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸϲ
φεύγονταϲ προτὶ ἄϲτυ νεῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων.
ὣϲ εἰπὼν μέγ' ἄυϲεν ἐπεϲϲύμενοϲ πεδίοιο.
ὅϲϲόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρεϲ ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντεϲ ἄρηοϲ,
τόϲϲην ἐκ ϲτήθεϲφιν ὄπα κρείων ἐνοϲίχθων
ἧκεν· Ἀχαιοῖϲιν δὲ μέγα ϲθένοϲ ἔμβαλ' ἑκάϲτῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι.
Ἥρη δ' εἰϲεῖδε χρυϲόθρονοϲ ὀφθαλμοῖϲι
ϲτᾶϲ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
αὐτοκαϲίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·

V. l. 136 μετ A. — 137 χεῖρα H Lips. Flor. Rom. χεῖρά C. — 138 προϲηῦδα D. — 139 ἀχιλῆοϲ CD. ἀχιλέωϲ Lips. — 140 ἐνὶ A. — 141 δερκομένῳ ACDHLS Eust. 1073, 57. Schol. Π 516: δερκομένου EG Flor. Rom. οὔ οἱ: οὔ τι Cram. Ep. 363, 13. — 142 ὃ μὲν C. ὡϲ AGH. ϲιφλώϲειε ACDGHL. — 144 τρώων L. — 145 κονίϲϲουϲιν ADEGHL. κονίϲϲουϲι C Lips. κονίϲουϲι Et. Mg. 528, 46. Zonar. Lex. 1246. Cram. An. Par. IV, 75, 31. κονίϲουϲιν solus A. αὐτὸϲ ACD Lips : αὐτοὺϲ EG HLS Lips. suprascr. ἐν ἄλλῳ ϲὺ δ' ἐπόψεαι αὐτούϲ A. — 146 πρὸ τὶ H. ποτὶ Rom. — 147 hunc bis deinceps habet Venetus A. ὡϲ A. ἄϋϲϲεν D. — 148 ὅϲϲόν τ' AH. ὅϲϲον τ' CGL Schol. Ε 744. ὅϲον τ' E. ὅϲϲον δ' D. ἐννεάχιλοι A. δεκάχιλοι A. — 150 ϲτήθεϲϲιν Barocc. Mor. — 151 ἀχαιοῖϲῖ C Lips. — 152 κραδίηι CD Lips. ἄληκτον CDE Lips. Townl. Vrat. A. cum aliis. — 153 ὀφθαλμοῖϲι ACGH. — 154 ἀπὸ ῥίου DS. ἀπορρίου Townl. Vrat. A. — 155 ἀνα AD.

A. c. 136 ὅτι Ζηνόδοτοϲ ὑποτάϲϲει „ἀντιθέῳ Φοίνικι ὀπάονι Πηλείωνοϲ“ Aristonicus. — 142 περιϲϲὸϲ ὁ ϲτίχοϲ καὶ ἡ λέξιϲ νεωτέρων Schol. V. — 148 ὅϲϲόν τ': ἡ ἀριϲτοφάνουϲ διὰ του δε ὅϲϲον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον Didymus. ἐννεάχειλοι et δεκάχειλοι Aristarchus, conf. Schol. Ε 860. — 152 ἄληκτον, conf. H. U. 52.

Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἥμενον εἰςεῖδε, στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
ἐλθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἓ αὐτήν,
εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
ᾗ χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν.
ἔνθ' ἥ γ' εἰςελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμβροσίῳ ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·

V. L. 157 πολυπιδάκου H. Mor. Vrat. d. hunc et sequentem omitt. Syr. — 160 ὅπως D. ΟΠΩϹ (π superscr.) Syr. (π 2. man.). — 161 ἥδε A. κατα A. — 162 εὖ, ἐντύνασαν A. ἐντύνασάν ἑ αὐτὴν Apoll. de Pron. 102, C. ἑαυτὴν ACDEGHLS. ἙΑΥΤΗΝ Syr. conf. P 551. ρ 387. θ 396. — 163 εἴ πως libri mei et Cram. Ep. 192, 21. An. Par. III, 301, 24. ᾗ πως Apoll. Soph. 82, 8. ἐν ἄλλῳ ὅπως A (?). ἡμείραιτο G. ἱμείροιτο H. — 165 χεύει L (an χεύει'). χεῦεν S. ἐπι AD. πευκαλίμῃσι ACDG Syr. — 166 βῇ G. ΒΗΡ' ἼΜΕΝ Syr. εἰς C. — 167 ἐπῆρσε ACDGHL Syr. — 168 κληῗδι AD. τὴν δ' ACDE 974, 38 GHL Cant. Harl. Townl. Vrat. A. edd. vett. Schol. Δ 3. Cram. Epim. 27, 31. 52, 5. τὴν οὐ S. ἣν οὐ Eust. 974, 34 et 37. τὸν δ' οὐ Zonar. Lex. 224. Et. Mg. 105, 15. Cram. Ep. 330, 1. τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων τὸν δ' οὐ θεὸς ἄλλος γράφουσιν Eust. 974, 39. ἀνῷγεν: ἀνοῖγεν L. ἄνωγεν Cram. Ep. 27, 31. Et. Mg. 105, 15. ἄνωγε Cram. Ep. 52, 5. ἀνῷγε 330, 1. — 169 ἥγ' A. θύρας: γρ. καὶ πύλας Schol. V. — 170 πρῶτα S. ἀπο A. χροὸς ἀθανάτοιο Plutarchus Quaest. Conviv. VI, 9, 7, 2. — 171 λύματα: ῥύμματα Schol. Arist. Ach. 17 diserte. κάθηιρεν AC. κάθηραν Et. Gud. 376, 26. κάθηραν Et. Mg. 568, 53. πάντ' ἐκάθηρεν Lips. ἀλείψατο δὲ χρόα λευκόν Athenaeus XV, 688. — 172 ἑδανῷ: ἐδανῷ Apoll. Soph. 62, 21. ἑανῷ Athenaeus l. l. Schol. Ξ 346. τό ῥα οἱ DG. θυόμενον Apoll. Soph. l. l. ἦεν: εἶεν L.

A. c. 157 ἀρίσταρχος πολυπίδακος, ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου Didymus. H. T. 343. — 162 ἓ αὐτήν: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἑωυτήν Aristonicus. — 168 τριχῶς ἡ γραφή ἐστι, τὴν δέ τὴν κλεῖν, τὸν δέ τὸν θάλαμον, τὰς δὲ τὰς θύρας Schol. BLV. ἀνῷγεν: προπερισπαστέον. πρόσκειται δὲ τῷ ω̅ τὸ ι̅ Schol. A. — 169 ὅτι Ζηνόδοτος γράφει θύρας ἐπιθεῖσα φαεινάς Aristonicus.

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸϲ κατὰ χαλκοβατὲϲ δῶ
ἔμπηϲ ἐϲ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀυτμή.
τῷ ῥ' ἥ γε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίταϲ
πεξαμένη, χερϲὶ πλοκάμουϲ ἔπλεξε φαεινούϲ,
καλοὺϲ ἀμβροϲίουϲ, ἐκ κράατοϲ ἀθανάτοιο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόϲιον ἑανὸν ἕϲαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
ἔξυϲ' ἀϲκήϲαϲα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
χρυϲείηϲ δ' ἐνετῇϲι κατὰ ϲτῆθοϲ περονᾶτο.
ζώϲατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυϲάνοιϲ ἀραρυῖαν,
ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐυτρήτοιϲι λοβοῖϲι,
τρίγληνα μορόεντα· χάριϲ δ' ἀπελάμπετο πολλή.
κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων
καλῷ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιοϲ ὥϲ·
ποϲϲὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖϲιν ἐδήϲατο καλὰ πέδιλα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόϲμον,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεϲϲαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο φίλον τέκοϲ, ὅττί κεν εἴπω,
ἦέ κεν ἀρνήϲαιο, κοτεϲϲαμένη τό γε θυμῷ,
οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖϲι, ϲὺ δὲ Τρώεϲϲιν ἀρήγειϲ;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸϲ θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

V. L. 173 τοῦ: οὗ Athenaeus I, 17. κινημένοιο Apoll. Soph. 67, 25. κατὰ L: ποτὶ ACDEGH S Syr. Athenaeus I, 17. IX, 406. XV, 688. Apoll. Soph. 67, 25. — 174 ἐϲ: εἰϲ Athenaeus I, 17. Schol. ε 205. — 176 πλεξαμένη Lips. ἔπλεξε: ἔπεξε S. — 178 ἀμφι D. ἀρ' A. ἀρ D. ἄρ EGH. ἐανὸν H. ἔϲϲαθ' HL. — 179 ἐνι AH. ἔνι L. δαίδαλα πάντα DL Barocc. Mor. — 180 ἐν ἐτῆιϲι (sic) A. ἐν ἐτῇϲι Lips. ἐνετῇϲϊν H. ἐνε-τοῖϲϊ (ηι) C. κατα AH. — 182 ζώνην ACDEGHS Syr. (ηι) Apoll. Soph. 81, 14. Et. Mg. 414, 16: ζώνη L. ἀραρυίη L. ἀραρυῖαν A. — 182 ΕΝΔΈΟΙΕΡ-ΜΑΤΑ Syr. ἕρματα Et. Mg. 375, 46. ἐϋτρήτοιϲ λωβοῖϲιν L. λοβοῖϲι AC DEGH Et. Mg. 375, 46. 569, 11. Apoll. Soph. 76, 30. Cram. An. Ox. II, 387, 10. λωβοῖϲιν Schol. A 486 ΛΟΒΟΙϹΙΝ Syr. — 185 λευκὸν libri mei cum Schol. α 332. ἐν ἄλλῳ λαμπρὸν δ' ἦν A. ὡϲ A. — 186 ὑπο A. ὑπαὶ EGL. ἐδήϲετο Vrat. d. πέδιλλα L. — 187 libri ἐπειδή. περι A. — 188 βῆ δ' ἴμεν H. — 189 προϲ AH. μετὰ μῦθον Mor. ἔειπε D. — 190 ἤ ῥα νύ μοι τί D. νϋ H. — 191 τόγε: τῶγε L. — 192 τρῴεϲϲιν L.

A. c. 173 ἀρίϲταρχοϲ καταχαλκοβατὲϲ Didymus. — 177 ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ καλοὺϲ καὶ μεγάλουϲ Didymus. — 181 ἀρίϲταρχοϲ ζώνηι, ἄλλοι δὲ ζώνην καὶ ἀραρυῖαν Didymus, conf. Ε 857. Ψ 130. Κ 77. ϲ 67. — 183 τρίγληνα μορόεντα Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho: alii τρίγλην' ἀμορόεντα.

Ἥρη, πρέϲβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
αὔδα ὅ τι φρονέειϲ· τελέϲαι δέ με θυμὸϲ ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέϲαι γε καὶ εἰ τετελεϲμένον ἐϲτί.
τὴν δὲ δολοφρονέουϲα προϲηύδα πότνια Ἥρη·
δὸϲ νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε ϲὺ πάνταϲ
δαμνᾷ ἀθανάτουϲ ἠδὲ θνητοὺϲ ἀνθρώπουϲ.
εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίηϲ,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεϲιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ με ϲφοῖϲι δόμοιϲιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
δεξάμενοι Ῥείηϲ, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺϲ
γαίηϲ νέρθε καθεῖϲε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάϲϲηϲ.
τοὺϲ εἶμ' ὀψομένη, καί ϲφ' ἄκριτα νείκεα λύϲω·
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆϲ καὶ φιλότητοϲ, ἐπεὶ χόλοϲ ἔμπεϲε θυμῷ.
εἰ κείνω γ' ἐπέεϲϲι παραιπεπιθοῦϲα φίλον κῆρ
εἰϲ εὐνὴν ἀνέϲαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
αἰεί κέ ϲφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε φιλομμειδὴϲ Ἀφροδίτη·
οὐκ ἔϲτ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔποϲ ἀρνήϲαϲθαι·
Ζηνὸϲ γὰρ τοῦ ἀρίϲτου ἐν ἀγκοίνῃϲιν ἰαύειϲ.
ἦ, καὶ ἀπὸ ϲτήθεϲφιν ἐλύϲατο κεϲτὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·

V. l. 195 αὖδα D. ὅ, τι G. τελέϲϲαι H. ἀνώγει [εν] L. ἐν ἄλλῳ ἀνώγει A. — 196 τελέϲϲαι H. ἐϲτί CDGH Syr. Plutarchus de Adulat. et amico 22. ἐϲτίν AEL. — 197 προϲηῦδα D. — 198 δόϲ μοι νῦν CD Lips. ἐν ἄλλῳ δόϲ μοι νῦν A (?). νῦν δόϲ μοι E. ἥμερον G. — 199 δαμνᾶϲ D. δαμᾶ S. — 201 ὠκεανόνγε H. — 202 οἵ με ϲφοῖϲι ACD Lips. 1. man. Vrat. A. οἵ μ' ἐν ϲφοῖϲι A in marg. EGHLS Syr. ἐΰτρεφον ACDEGL. εὔτρεφον H. ἀτήταλλον H. — 203 ὅτε περ S. — 205 εἶμ': IM[ε]' Syr. (ε 2. man.). ϲφ': ϲφιν E. — 208 κείνω: κείνων LS Vrat. A. κείνουϲ omisso γ' E. παραὶ πεπιθοῦϲα AH. παραὶ πεπῖθουϲα C. — 209 ἀνἔϲαιμι A. ὠνέϲαιμϊ G. ΟΜΩΟΙΘΗΝΑΙ Syr. ὁμοιωθῆναι Apoll. Soph. 32, 13. φιλότητα Lips. — 211 φιλομειδὴϲ CG Lips. Vrat. A. edd. vett. — 212 γ' ἔποϲ D, γ' man. rec. add. — 214 ἀπο A. — 215 ἔνθα δέ οἱ CDEGH LS. ЄΝΘΑΔЄ Syr. τέτυκται Lips. Schol. O 322.

A. c. 199 δαμνᾷ: δάμνᾳ Aristarchus apud Schol. V. — 202 οἵ με ϲφοῖϲι: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ οἵ μ' ἐν (cod. με) ϲφοῖϲι Didymus, conf. H. T. 126. perperam Schol. V ϲὺν τῇ ἐν αἱ Ἀριϲτάρχου. — 203 Ῥείηϲ: διὰ τοῦ ᾱ ῥείαϲ αἱ ἀριϲτάρχου. οὕτω καὶ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. — 205—207 asterisci; οὐ καλῶϲ 304—306. — 208 κείνω: κείνουϲ Zenodotus et Aristophanes. — 213 ἀθετεῖται. προηθέτει καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ. — 215 ἔνθα τέ οἱ G. Hermannus ad Hymn. in Ven. 59. sed conf. ad N 21.

ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῆ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ
ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σέ φημι
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅτι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν
σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν ὄρεα νιφόεντα,
ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν·
ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.
ἔνθ' ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ θανάτοιο,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,

V. L. 216 om. Lips. ἔνι δ' ἵμερος Boisson. Anecd. IV, 450. ἐ δ'
ων
ὀαριστὺς S. — 217 φρονέόντος L. φρονέοντα Et. Mg. 546, 53. φρονέοντος Aristot. Eth. Nicom. VII, 7. — 218 ἔβαλε S. ὀνόμαζε ACDEGHL Syr. — 219 τῇ DG Suidas II, 2, 1098, 2. τεῷ δ' G. τεῷ δὲ E. ἐνικάτθεο L. — 220 ἐνὶ D. οὐδέ σε φημὶ ACDEGHL. — 221 γε, νέεσθαι A. γενέσθαι GS Apoll. Soph. 41, 3. φρεσὶν ἧισι D. — 222 ὡς A. μείδησεν: γήθησε Lips. Harl. conf. Eust. 977, 59 Ἥρα ἐγήθησε. — 223 ἑῷ: μέσωι A. μέσῳ ἢ ἑῷ E. ἐγκάτεθετο (sic) D. ἐνικάτθετο L. — 225 λίπε DE
ϊ
Lips. λεῖπεν C. — 227 σεύατ': ἐν ἄλλῳ ἔσσυτ' ἐφ' ἱπποπόλων A. τινὲς ἱππονόμων Schol. V. γράφεται ἱπποκόμων Lips. νιφόεντα: σκιόεντα LS. — 228 omittit Strabo I, 25. μάρπε HS. — 229 Ἄθωο Eust. 479, 5. ἀθόωι DH (ῳ) Syr. πόντῳ Schol. Γ 122. ἐβήσετο ACHL Lips. Harl. Vrat. b. d. Et. Mg. 347, 9: ἐβήσατο DEGS Syr ἐδύσατο Eust. 479, 5. 1830, 62. — 230 εἰς ἀφίκανε A. θείοιο ἄνακτος D 1. man. L. πόλιν θόαντος ἄνακτος Barocc. — 232 ἄρά οἱ GL. οἵ D. ὀνόμαζε D. — 233 τε omitt. D.

A. c. 216 ἐν δ': ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἡ δ' ὀαριστύς (Cod. ὁ ἀρυστύς) Didymus. — 219 τῆ: τινὲς δὲ καὶ σὺν τῷ ῑ γράφουσιν (τῇ), οὐχ ὑγιῶς Apoll. Soph. 152, 3. — 221 γε νέεσθαι Aristarchus: Demetrius γενέεσθαι ἀντὶ τοῦ γενήσεσθαι. — 223 ὁ ἀρίσταρχος μέσῳ, ἄλλοι δὲ ἑῷ Didymus. ἑῷ: οὕτως Ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ μέσῳ Schol. V. — 229 ἐπὶ: ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης ἐς πόντον ἐβήσετο καὶ μήποτε ἄμεινον Didymus.

ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα.
κοίμηϲόν μοι Ζηνὸϲ ὑπ' ὀφρύϲιν ὄϲϲε φαεινώ,
αὐτίκ' ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
δῶρα δέ τοι δώϲω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεί,
χρύϲεον· Ἥφαιϲτοϲ δέ κ' ἐμὸϲ πάιϲ ἀμφιγυήειϲ
τεύξει ἀϲκήϲαϲ, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποϲὶν ἥϲει,
τῷ κεν ἐπιϲχοίηϲ λιπαροὺϲ πόδαϲ εἰλαπινάζων.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲεφώνεε νήδυμοϲ ὕπνοϲ·
Ἥρη, πρέϲβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
ἄλλον μέν κεν ἐγώ γε θεῶν αἰειγενετάων
ῥεῖα κατευνήϲαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅϲ περ γένεϲιϲ πάντεϲϲι τέτυκται·
Ζηνὸϲ δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε Κρονίονοϲ ἄϲϲον ἱκοίμην,
οὐδὲ κατευνήϲαιμ', ὅτε μὴ αὐτόϲ γε κελεύοι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυϲϲεν ἐφετμή,

V. l. 234 ἠμὲν δή ADGH. εἰ μὲν LS Lips. et γρ. καὶ ἤ. ἢ μὲν E Mor. Townl. Vrat. A. b. d. ἦμεν C. conf. A 453. Π 236. γρ. καὶ εἰ μὲν δή ποτε, ὃ καὶ κρεῖττον Eust. 981, 30. ἐμεῦ ἔποϲ editores ante Wolfium: ἐμὸν libri mei cum Harl. Cant. Lips. Townl. Vrat. b. d. A. Flor. — 235 πείθεο ES. πεῖθε D. δέ κε τοι A. δὲ καί τοι D. ἰδέω χάριν ACDHS Syr. Ven. B. Harl. Mor. Vrat. A. d. Et. Mg. 806, 56. εἰδέω
ï
χάριν EG. χάριν εἰδέω L. ἤματα D. — 236 κοίμηϲόν H. κοίμιϲϲον L Harl. κοίμιϲον C Lips. Vrat. A. — 237 παραπλέξομαι G ex corr. παραλήξωμαι φιλότητι E. — 239 ἐμόϲ: ἐμοι S. πάϊϲ ACDEGHLS. — 240
ξ
ΤΕΥΧΕΙ Syr. ὑπο H. — 241 ἐπίϲχοιεϲ AC. ΕΠΙϹΧΟΙΑϹ Syr. — 243 θυγάτηρ L. — 244 ἔγωγε libri. — 246 post hunc apud Plutarchum de Facie in orbe lunae 24. laudatur versus ἀνδράϲιν ἠδὲ θεοῖϲ, πλείϲτην δ' ἐπὶ γαῖαν ἵηϲιν, quem Crateti tribuit. — 247 κρονίωνοϲ D. ἐγὼ Κρονίωνοϲ Et. Mg. 540, 29. Cram. Epim. 230, 30. ἄϲϲον: ἆϲϲον AD Syr.
οι
— 248 ΚΑΤ' ΕΥΝΗϹΑΙΜ' Syr. κελεύει L. κελεύει E Barocc. Lips. αὐτόϲ γε Κρονίων Apoll. Soph. 79, 8. — 249 ἄλλο, τεὴ ACH. ἄλλο τεὴ EG Cram Ep. 412, 24. Pseudopl. 105, 33. ἄλλοτε, ἢ L. ἄλλοτε ϲὴ Cant. Vrat. b. ἄλλο τεῇ . . . . . . ἐφετμῆι D. ΑΛΛΟΤΕΗ̄Ι . . . . ΕΦΕΤΜΗΙ Syr. ἄλλοτε ῇ . . . . ἐφετμῇ S Mor. Lips. Harl. Cram. Ep. 63, 18. Et. Orionis 26, 32. ἄλλοτε·ϲῇ . . . ἐφετμῇ Vrat. A. ΕΠΕΝΥϹϹΕΝ Syr.

A. c. 235 ἀρίϲταρχοϲ χάριν εἰδέω, αἱ δὲ δημώδειϲ εἰδέω χάριν Didymus. — 236 Aristarchus cum Aristophane ὑπ': ἐπ' Zenodotus. — 241 οὕτωϲ ἡρωδιανὸϲ ἐπίϲχοιεϲ Schol. A. idem Alexander Cotiaensis ἐν τῷ ι' τῶν παντοδαπῶν. τινὲϲ ἐπάγουϲιν „αὐτὰρ ἐπὴν δὴ νῶϊ κατευνηθέντε ἴδηαι, ἀγγεῖλαι τάδε πάντα Ποϲειδάωνι ἄνακτι“ Schol. V. — 242 προϲεφώνεε νήδυμοϲ, non προϲεφώνεεν ἥδυμοϲ, Aristarchus. — 249 οὕτω κατ' εὐθεῖαν ἄλλο, τεὴ καὶ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἡρωδιανὸϲ Schol. A. ita etiam Alexio. ἄλλοτε ῇ . . . ἐφετμῇ Parmeniscus. ἄλλο τεῇ . . . ἐφετμῇ Zenodotus et Ptolemaeus ὁ ἐπιθέτηϲ.

ἤματι τῷ, ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
ἤ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
ὄρσασ᾽ ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
καί μιν ἔπειτα Κόων δ᾽ ἐὺ ναιομένην ἀπένεικας,
νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ᾽ ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς, ἐμὲ δ᾽ ἔξοχα πάντων
ζήτει· καί κέ μ᾽ ἄιστον ἀπ᾽ αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
εἰ μὴ νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
τὴν ἱκόμην φεύγων, ὁ δ᾽ ἐπαύσατο χωόμενός περ.
ἅζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
νῦν αὖ τοῦτό μ᾽ ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
ὕπνε, τί ἢ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
ἢ φῂς ὣς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν᾽,
ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
ἀλλ᾽ ἴθ᾽, ἐγὼ δέ κέ τοι χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.

V. L. 250 ἤματι D. ὅτε, κεῖνος A. ὅτε κεῖνος Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. ὅτ᾽ ἐκεῖνος CDEGHLS. — 251 ἔμπλεεν H. ἰλιόθι S. τρῴων L. — 252 ἔθελξα διὸς L. — 253 νήδιμος L. — 254 ἐπι AD. — 255 κόονδ᾽ C. conf. Eust 983, 32 ἕτεροι δὲ Κόον ἔγραψαν ἐν συστολῇ. εὖ ναιομένην ACDEGL Et. Mg. 507, 57. Schol. Pind. Nem. IV, 40. Eust. 622, 2. ceteri εὐναιομένην. — 256 ὃ δ᾽ D. ὅδ᾽ CGHL. ἐπεγρόμενος ἢ ἀνεγρόμενος E. χαλέπαινε ACDEGH Syr. χαλέπηνε S. — 257 κατα A. 258 κέ μ᾽: κ᾽ ἔμ᾽ S Cant. ὑπ᾽ αἰθέρος L. — 259 δμήτειρα: δμήτηρα Et. Mg. 609, 13. τὸ δὲ δμήτειρα γράφουσί τινες μήτειρα Eust. 983, 56. conf. Et. Gud. 393, 3. ἐσάωσε — φεύγων (260) omitt. H in textu. — 260 ὃ δ᾽ D. ὅδ᾽ CGHL. ὁ δὲ παύσατο H in marg. — 261 ἅζετο: αἴδετο Eust. 680, 55. ibid. ἔρδοι. ἔρδοι: ῥέξῃ Eust. 984, 37. — 264 τί ἢ A. τιὴ E. ceteri cum Syr. τίη. μετα A. — 265 ἢ GS Schol. Ξ 355. Cram. An. Par. III, 374, 22. ὡς ACGL Syr. Cram. A. P. III, 374, 22. τρῴεσσιν L. ἀρηξέμεν ACDHLS Syr. Barocc. Mor. Lips. Harl. Mosc. 2. Vrat. b.: ἀρηγέμεν EG Schol. Ξ 355. Cram. A. P. III, 374, 22. ζῆν᾽ D ex corr. EGLS. ζῆ et 266 ν᾽ ὡς ACD 1. man. H Lips. Vrat. d. Rom. ΖΗΙ et 266 Ν᾽ ΩϹ Syr. conf. ad Θ 206. Ζῆν Schol. Ξ 355. Ζῆνα Cram. A. P. III, 374, 22. — 266 ἡρακλεῖος Townl. πέρι χώσατο GL. — 267 δὲ καί L. δὲ καί τοι χάρων (τ supra) G. — 268 ΟΠΫΙΕΜΕΝ Syr.

A. c. 255 Κόων δ᾽: Κόον δ᾽ Callistratus. — 259 οὕτως ἐν πάσαις δμήτειρα. ἀριστοφάνης καὶ ζηνόδοτος μήτειρα Didymus. perperam Schol. V αἱ πᾶσαι μήτειρα. — 265 ἤ: ἢ Ptolem. Ascalonita. Ζῆ — et 266 ν᾽ ὡς Aristarchus conf. H. U. 165. — 266 περιχώσατο: πέρι χώσατο cf. ad I, 449.

[Παϲιθέην, ἧϲ αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.]
ὣϲ φάτο, χήρατο δ' ὕπνοϲ, ἀμειβόμενοϲ δὲ προϲηύδα·
ἄγρει νῦν μοι ὄμοϲϲον ἀάατον Ϲτυγὸϲ ὕδωρ·
χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶιν ἅπαντεϲ
μάρτυροι ὦϲ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶϲ ἐόντεϲ,
ἦ μὲν ἐμοὶ δώϲειν χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Παϲιθέην, ἧϲ τ' αὐτὸϲ ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
ὄμνυε δ' ὡϲ ἐκέλευε, θεοὺϲ δ' ὀνόμηνεν ἅπανταϲ
τοὺϲ ὑποταρταρίουϲ, οἳ Τιτῆνεϲ καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοϲέν τε τελεύτηϲέν τε τὸν ὅρκον,
τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄϲτυ λιπόντε,
ἠέρα ἑϲϲαμένω, ῥίμφα πρήϲϲοντε κέλευθον.
Ἴδην δ' ἱκέϲθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρϲου
βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπο ϲείετο ὕλη.
ἔνθ' ὕπνοϲ μὲν ἔμεινε πάροϲ Διὸϲ ὄϲϲε ἰδέϲθαι,
εἰϲ ἐλάτην ἀναβὰϲ περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ

V. l. 269 omitt. AC in text. D in text. L Syr. Ven. B Harl. Lips. Townl. Vrat. A. Mosc. 2: habent C et D in marg. GHS Cant. Vrat. b. edd. vett. ἧϲ: ἣν S. αἰὲν ἱμείρεαι CGH Cant. Vrat. b. edd. vett. — 270 χήιρατο AC. προϲηῦδα D. — 271 νῦν μοι: δή μοι Et. Mg. 1, 21. ἄατον CS Vrat. A. Flor. — 272 πουλυβότειραν A. — 273 νῶϊ C. νῶϊν ἅπαντα Vrat. d. — 274 ὦϲ'ι, οἳ A. ὦϲιν ἔνερθε θεοὶ ἢ ὅϲϲοι ἔνερθε θεοὶ Eust. 984, 55. ὦϲιν ἔνερθε Rom. κρόνου S. — 275 ἠ μεν D. ἢ μὲν G. ἠμὲν Schol. A 77. ἦ μὲν Lips. suprascr. μὴν. — 276 παϲιθέην A. παϲϲιθέην Lips. ἧϲ τ' ACDGH Syr. τῆϲ τ' L. ἧϲ E. ἤματα DE. — 277 ὡϲ A. θεὰ λευκώλενοϲ: ΒΟΩΠΙϹ ΠΟΤΝΙΑ Syr. — 279 τιτᾶνεϲ Lips. Vrat. A. — 280 ὀμοϲϲέν D. — 281 λῆμνον τε καὶ ἴμβρον S. λιπόντεϲ Barocc. — 282 ἀέρα δ' Harl. — 283 ἱκέϲθην: ἵκανον Vrat. d. Strabo XIII, 543. — 284 ΛΕΚΤΟΝ Syr. ἐπι A. — 285 ὑπεϲείετο ACDEGHLS Syr. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. Flor. Rom. ὕλη: γρ. ἴδη Lips. — 286 ὕπνοϲ αἰὲν ἔμεινε (ιμνε) D. ἔμεινε A. πάροϲ [διὸϲ] ὄϲϲον ἱκέϲθαι Cant. Vrat. A. — 287 εἰϲελάτην A. ἐνίδηι A.

A. o. 274 Aristarchus μάρτυροι: μάρτυρεϲ Zenodotus, conf. Γ 280. — 276 ἧϲ τ': Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ ἔξω τοῦ τε, ἧϲ αὐτὸϲ ἐέλδομαι Didymus. — 279 ἐν δὲ τῷ „οἱ Τιτῆνεϲ καλέονται" προϲγράφουϲί τινεϲ καὶ ἕτερον ϲτίχον τοῦτον „ὤμνυε δ' ἐκ πέτρηϲ κατειβόμενον (corrige καταλειβόμενον vel quod praefero καταειβόμενον) Ϲτυγὸϲ ὕδωρ" Eust. 985, 33. — 285 ἀρίϲταρχοϲ ὑπο (sic) εἶτα ϲείετο ἰακῶϲ, οὕτωϲ καὶ Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus.

μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέροϲ αἰθέρ' ἵκανεν·
ἔνθ' ἧϲτ' ὄζοιϲιν πεπυκαϲμένοϲ εἰλατίνοιϲιν,
ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιοϲ, ἥν τ' ἐν ὄρεϲϲι
χαλκίδα κικλήϲκουϲι θεοί, ἄνδρεϲ δὲ κύμινδιν.
"Ηρη δὲ κραιπνῶϲ προϲεβήϲετο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδηϲ ὑψηλῆϲ· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύϲ.
ὡϲ δ' ἴδεν, ὥϲ μιν ἔρωϲ πυκινὰϲ φρέναϲ ἀμφεκάλυψεν,
οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμιϲγέϲθην φιλότητι
εἰϲ εὐνὴν φοιτῶντε, φίλουϲ λήθοντε τοκῆαϲ.
ϲτῆ δ' αὐτῆϲ προπάροιθεν ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"Ηρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνειϲ;
ἵπποι δ' οὐ παρέαϲι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίηϲ.
τὸν δὲ δολοφρονέουϲα προϲηύδα πότνια "Ηρη·
ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίηϲ,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεϲιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ με ϲφοῖϲι δόμοιϲιν ἐΰ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
τοὺϲ εἶμ' ὀψομένη, καί ϲφ' ἄκριτα νείκεα λύϲω.
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆϲ καὶ φιλότητοϲ, ἐπεὶ χόλοϲ ἔμπεϲε θυμῷ.

V. L. 288 μακροτάτη G Syr. ἀκροτάτη Pseudopl. 125, 33. πεφυῖα D. πεφυκυῖα Et. Gud. 237, 49. — 289 ὄζοιϲι CD Syr. Lips. πεπυκνωμένοϲ L et γρ. πεπυκαϲμένοϲ. εἰλατίνοιϲι C. — 290 ὄρεϲϲι ACDEGH Syr. Schol. N 390. — 292 προϲεβήϲατο DES Syr. Rom. προϲεφήϲετο G. — 294 ἔροϲ E non male: ceteri ἔρωϲ. πυκνὰϲ Lips. πυκινὰ S. ἀμφεκάλυψε H: — 295 οἷον: οἷοϲ L. γρ. καὶ οἷοϲ A. πρῶτόν περ ACL. πρῶτον παρεμιϲγέϲθην Harl. πρώτιϲτον DEGHS Syr. Vrat. A. Lips. Mosc. 2. μιγέϲθην D. ἐμιγέϲθην ES Vrat. A. Mosc. 2. ἐμιϲγέτην Lips. — 296 λήθοντε: λήθοντο Schol. A 609. ἐλάθοντο Schol. Theocr. XV, 64. — 297 αὐτῆϲ: αὖτιϲ S. ὀνόμαζε D Syr. — 298 πῆι A: ceteri πῇ. ποῖ ἢ τίπτε E. κατ A. — 300 προϲηύδα omitt. C. προϲηῦδα D. προϲέφη L Lips. — 303 οἵ με ACD Lips. Vrat. A. ceteri οἵ μ' ἐν. γρ. οἵ μ' ἐν ϲφοῖϲι A, ita in marg. ex correctura. ἐΰτρεφον ACDGHL. — 304 ΤΟΥϹ ΙΜ (ε supra) Syr. (ε 2. man. add.). — 306 post hunc add. Syr. ΕΙ ΚΕΙΝΩΓ' ΕΠΕΕϹϹΙ ΠΑΡΑΙΠΕΠΙΘΟΥϹΑΦΙΛΟΝ ΚΗΡ ΕΙϹΕΥΝΗΗΝΑΝΕϹΑΙΜΙΟΜΟΙΩΘΗΝΑΙ ΦΙΛΟΤΗΤΙ.

A. c. 295 πρῶτόν περ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ πρώτιϲτον Didymus. — 299 τῶν κ' ἐπιβαίηϲ: ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ· ἔξω τοῦ κε ϲυνδέϲμου τῶν ἐπιβαίηϲ Didymus. — 301 ἀθετοῦνται οἱ ϲτίχοι (301—306?) Schol. BL. — 303 οἵ με ϲφοῖϲι: οἵ μ' ἐν ϲφοῖϲι, conf. 202. — 304—306 ἀθετοῦνται. ἠθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ Schol. A. asterisci; ὀρθῶϲ 205—207.

ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
ἑϲτᾶϲ', οἵ μ' οἴϲουϲιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
νῦν δὲ ϲεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
μή πώϲ μοι μετέπειτα χολώϲεαι, αἴ κε ϲιωπῇ
οἴχωμαι πρὸϲ δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
Ἥρη, κεῖϲε μὲν ἔϲτι καὶ ὕϲτερον ὁρμηθῆναι,
νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε θεᾶϲ ἔροϲ οὐδὲ γυναικὸϲ
θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲι περιπροχυθεὶϲ ἐδάμαϲϲεν,
οὐδ' ὁπότ' ἠραϲάμην Ἰξιονίηϲ ἀλόχοιο,
ἣ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήϲτωρ' ἀτάλαντον·
οὐδ' ὅτε περ Δανάηϲ καλλιϲφύρου Ἀκριϲιώνηϲ,
ἣ τέκε Περϲῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
οὐδ' ὅτε Φοίνικοϲ κούρηϲ τηλεκλειτοῖο,
ἣ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ Σεμέληϲ οὐδ' Ἀλκμήνηϲ ἐνὶ Θήβῃ,
ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
ἣ δὲ Διώνυϲον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖϲιν·
οὐδ' ὅτε Δήμητροϲ καλλιπλοκάμοιο ἀνάϲϲηϲ,
οὐδ' ὁπότε Λητοῦϲ ἐρικυδέοϲ, οὐδὲ ϲεῦ αὐτῆϲ,

V. l. 307 πρυμνωρείηι A. πρυμνωρίῃ L 1. man. πρυμνωρείᾳ E. πολυπιδάκου ACDEHS Vrat. d.: πολυπίδακοϲ A in marg. GL Syr. Schol. Ξ 304. — 308 ϲτᾶϲ' H. οἴϲονται L. — 309 ΔΈϹΕΥ Syr. — 310 μή πωϲ μοι ACDHL. μή πώϲ μοι EG Syr. μετ' ἔπειτα A. μετόπιϲθε DS Mor. Barocc. κοτέϲϲεαι Mor. Barocc. — 311 βαθυρρόου A. — 312 νεφεληγερέτα A. Ζεῦϲ G. — 313 μέν ἐϲτι ACDHL Syr. ἐϲτὶ G. — 314 εὐνηθέντε ACGL: εὐνηθέντεϲ DEHS Syr. Barocc. Lips. Vrat. d. — 315 πῶ H. ἔροϲ: ἔρωϲ AC 1. man. DHL. — 316 ἐνι A. περιπροχυθεὶϲ A. περιχυθεὶϲ HS. ἐδάμαϲϲε G Flor. Rom. — 317 ἰξιονείηϲ L. Lips. — 319 οὐδ' ὁπότε Vrat. A. καλλιϲφύρου A. ἀκριϲεώνηϲ G. — 321 ΌΤΕΠΕΡ Syr. — 322 μίνων τε L Vrat. d. ceteri μίνω τε. μίνω καὶ Flor. Rom. ΜΙΝΩΑ Syr. — 323 καὶ ἀλκμήνηϲ D. ἐνι AG. — 325 ἣ δὲ C. διόνυϲον C. βροτοῖϲι D. — 327 οὐδ' ὅτε λητοῦϲ H.

A. c. 307 πολυπίδακοϲ Aristarchus, conf. 157. — 310 μετέπειτα: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ μετόπιϲθε Didymus. — 316 περιπροχυθεὶϲ: περιπλεχθεὶϲ Ixio. — 317—327 ἀθετοῦνται ϲτίχοι ια΄. καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ προηθέτει Schol. A. — 322 ἀρίϲταρχοϲ μίνων ϲὺν τῷ ν̄, Ζηνόδοτοϲ χωρὶϲ τοῦ ν̄ Didymus. τινὲϲ Μίνωνα Schol. V.

ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶι θεῶν αἰειγενετάων
εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγώ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτέ τιν' ἀνδρῶν
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι ἠέλιός περ,
οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
λωτόν θ' ἑρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε.

V. L. 328 ὡς σέο libri cum Apollon. de Synt. 166, 5: ὥς σεο Et. Mg. 637, 58. Et. Gud. 204, 28. Bekk. Anecd. 1145. αἱρεῖ G. αιρεῖ A. — 329 προσηῦδα D. — 330 ἔειπας C. — 332 τάδε ADL. ΤΑΔΈ Syr. — 335 οὐκ ἂν ἔπειτα Barocc θεῶν πρὸς δῶμα Lips. προς A. — 336 ἀναστᾶσα D Lips. Flor. ΕΙΗΙ Syr. — 338 ἔστι D Lips. — 341 νεφεληγερέτα (ω) A. — 342 θεῶν CDEGL Schol. Ξ 315. θεὸν H. θεὸν A Syr. Mosc. 2. Vrat. d. μήτέ ACEGH Schol Ξ 315. ΜΗΤΈΤΙΝ ᾿ΆΛΛΟΝ Syr. τιν' ἄλλον Vrat. d. τϊν' ἄλλον ἀνδρῶν H. — 343 ΑΘΑΝΑΤΟΝΤΟΙΌΝ Syr. ἐγὼν G. — 344 οὐδ' ἄρ S. ΠΕΡ' Syr. — 345 πέλει CD. — 346 ῥὰ DGL. ἔμαρψεν Eust. 1683, 11. παῖς libri cum Apoll. Soph. 5, 9. Rhet. Graec. II, 287, 21. — 347 ὑπο ACDH. ὕπο Rhet. Gr. II, 359, 14. φῦεν G. — 318 λωτὸν ἑρσήεντα ἠδὲ Apoll. Soph. 63, 1. τ' ἑρσήεντ' ἠδὲ Schol. K 75. ἠδὲ D. 1. man. Zon. Lex. 1759. — 349 ἀπο A. ἔεργε ACDEG Syr.

A. c. 340 εὔαδεν: τῇ πρώτῃ συλλαβῇ ψιλωτέον, τῇ δὲ δευτέρᾳ δασυντέον Et. Gud. 216, 51. εὐνή: Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης ἐπεὶ νύ τοι εὔαδεν εὐνήν Didymus. — 349 οὕτως ἀρίσταρχος ἔεργε Didymus. ἐν δέ τισιν ἄειρε καὶ ἔερπε· ἐν δὲ τῇ Χίᾳ ἵκανε. Ζηνόδοτος ἵν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζέσθην Didymus.

τῷ ἔνι λεξάcθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕccαντο
καλὴν χρυcείην· cτιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερcαι.
ὣc ὁ μὲν ἀτρέμαc εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείc, ἔχε δ' ἀγκὰc ἄκοιτιν·
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν νήδυμοc ὕπνοc,
ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοcιγαίῳ.
ἀγχοῦ δ' ἱcτάμενοc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
πρόφρων νῦν Δαναοῖcι Ποcείδαον ἐπάμυνε,
καί cφιν κῦδοc ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύc, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
ὣc εἰπὼν ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖcιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοιcι μέγα προθορὼν ἐκέλευcεν·
Ἀργεῖοι, καὶ δὴ αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆαc ἕλῃ καὶ κῦδοc ἄρηται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φηcὶ καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺc
νηυcὶν ἔπι γλαφυρῇcι μένει κεχολωμένοc ἦτορ·
κείνου δ' οὔ τι λίην ποθὴ ἔccεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖc ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοιcιν.

V. l. 350 ἐνι DH. δεξάcθην A et in marg. λεξαcθην· ἐπϊ H. — 351 ἀπέπτίτον L. ἔερcαι A Eust. 990, 64. 991, 28. — 352 ὡc AE ὁ μὲν C. ἀνα A. — 353 εἶχε H. — 354 ἐπι A. — 356 προcηῦδα D. — 357 πρόφρον δὴ S. πρόφρων δὴ Mor. Et. Gud. 558, 9. ποcείδαον DH Bekk. An. 1199. Ποcειδᾶον Cram. An. Ox. III, 394, 4. ποcίδαον A et in marg. ποcείδαον. ποcειδάων CGL Schol. Ξ 266. Et. Mg. 79, 4. Cram. Epim.
ε
426, 28. ΠΟCΙΔΑΩΝ Syr. (ε 2. man.). ἐπάμυνε ADEL Syr. Schol. Ξ 266: ἐπάμυνον CGHS Lips. Vrat. A. d. Bekk. An. 1199. Et. Mg. 79, 4. Cram. An. Ox. III, 394, 4. — 358 μῖνυνθά τϊ C. — 359 αὐτῷ: αὐτὸν Schol. B 2. περι ADHL. κῶμα κάλυψα ACE 991, 53. GS Schol. B 2. ἐν ἄλλῳ κῶμ' ἐκάλυψα A, ita DE 987, 30 HL Vrat. b. d. ΚΩΜΑΚΑΛΥΨΑ Syr. — 360 φυλότητι G. εὐνηθεῖcα S. — 361 ὡc A. ὁ μὲν C. — 362 δαναοῖcι D Syr. — 363 προθορῶν H Lips. ЄΚЄΛЄΥЄ Syr. — 364 δὴ αὖτε: libri δ' αὖτε, conf. H U. 281. μεθείεμεν A in t. H Vrat. A. d. μεθείομεν D.
μεν
μεθίετε S Harl. quod placet. μεθίετε Lips vulgo μεθίεμεν, quod etiam A in margine habet. — 365 κύδοc ἕλοιτο Lips — 366 ἀχϊλεὺc C. — 367 ἔπι AH. ἐπὶ CDGL. — 368 λῦην H. εἴ κέν, οἱ A. — 369 ἀλλήλοιcι D.

A. c. 351 ἀπέπιπτον: Ζηνόδοτοc ἐπέπιπτον Didymus. male Schol. V Ζηνόδοτοc γράφει ἀνέπιπτον. ἔερcαι: ἐέρcαι Ptolem. Ascalonita conf. Eust. 991, 26. ἐπάγουcι δέ τινεc „δή ῥα τότ' ὀφθαλμοῖcι Διὸc χύτο νήδυμοc ὕπνοc“ Schol. V. — 354 νήδυμοc Aristarchus. — 366 εὔχεται: ἔλπεται Zenodotus.

ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσι
κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημὶ
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.
ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
Τυδείδης Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμειβον.
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροΐ νώροπα χαλκόν,
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρά σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

V. l. 370 ἐγώ ACDGLS Syr. ἐγών H. — 371 ἀσπίδας DEGHS: ἀσπίδες ACL Syr. ἐνι A. — 372 παναίθηισιν A. παναίθῃσι DE Lips. κορύθεσσι ACEG Syr. — 373 χερσὶ D Lips. δὲ ACDEHLS Syr. Vrat. d. vulgo χερσίν τε. — 374 ΕΓῺ Syr. οὐδέ τι φημὶ DEGHLS. ΟΥΔΈΤΙ Syr. — 376 ἔχει: ἔχῃ ACDHL Syr. Cant. Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. — 377 δοτῳ H. ὃ δ' D. ὅδ' CGH. — 378 ὡς A. οἳ δ' L. οἵδ' C. ΗΔΕΠΙΘΟΝΤΟ Syr. vulgo ἠδ' ἐπίθοντο. — 379 οὐτάμενοί τε D. — 380 ὀδυσσεύς DEGH Flor. Rom. — 381 ἐπι H. — 382 μὲν ἐσθλὸν G χέρεια ACDGHS Syr. Schol. A 80. χέρῃα E. χέρηα Cram. Ep. 350, 25. χέρηι δὲ χείρονα L. δόσκεν libri cum Schol. A 80. Cram. Ep. 350, 25: δόσκον H Rom. — 383 αὐτοὶ ἐπεὶ L. ἕσαντο C. περι AH. — 384 σφιν G. δέ σφι Lips. ποσιδάων A Syr. 1. man. ποσειδάων A in marg. Syr. ex corr. — 386 ἵκελον G. ἴκελον E. ἴκελον A in marg. ceteri εἴκελον cum Et. Gud. 164, 38. Apud Zonar. 714 et Et. Orion. 63, 3 legitur εἴκελος ἀστεροπῇ. τόδ' οὐ D. — 387 ἐν δαῆι D.

A. c. 372 παναίθῃσιν Euphranor, Herodianus: παναιθῆσιν οἱ πλείους Schol. A. οὕτως ὁ Εὐφράνωρ· οἱ πλείους δὲ ὀξύνουσι τὴν τοιαύτην λέξιν ὡς ἐν τοῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡροδώρου δηλοῦται Eust. 992, 59. — 376 ἀρίσταρχος διὰ τῆς (cod. τοῦ) ει διφθόγγου ἔχει Didymus. — 376, 377 ἀθετοῦνται. Ἀριστοφάνης προηθέτει· Ζηνόδοτος οὐδὲ γράφει Schol. A. — 382 οὕτως ἀρίσταρχος δοσκον (sic) Didymus. ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων δῶκεν ἀντὶ τοῦ δόσκεν· καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον Didymus. οὕτως Ἀρίσταρχος δόσκεν· ἔν τισι δὲ δῶκεν Schol. L. τὸ δὲ „χείρονι δόσκε" δόσκον γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι. τουτέστιν ἐδίδουν οἱ βασιλεῖς Eust. 992, 44. — 387 δαῒ Herodianus: δάϊ Ptolem. Ascalonita.

Τρῶαϲ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόϲμεε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ.
δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυϲϲαν
κυανοχαῖτα Ποϲειδάων καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ,
ἤ τοι ὃ μὲν Τρώεϲϲιν, ὃ δ' Ἀργείοιϲιν ἀρήγων.
ἐκλύϲθη δὲ θάλαϲϲα ποτὶ κλιϲίαϲ τε νέαϲ τε
Ἀργείων· οἳ δὲ ξύνιϲαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὔτε θαλάϲϲηϲ κῦμα τόϲον βοάᾳ ποτὶ χέρϲον,
ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέω ἀλεγεινῇ·
οὔτε πυρὸϲ τόϲϲόϲ γε πέλει βρόμοϲ αἰθομένοιο
οὔρεοϲ ἐν βήϲϲῃϲ, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
οὔτ' ἄνεμοϲ τόϲϲόν γε περὶ δρυϲὶν ὑψικόμοιϲιν
ἠπύει, ὅϲ τε μάλιϲτα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
ὅϲϲη ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ
δεινὸν ἀυϲάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ὄρουϲαν.
Αἴαντοϲ δὲ πρῶτοϲ ἀκόντιϲε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸϲ ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ ϲτήθεϲϲι τετάϲθην,
ἤ τοι ὃ μὲν ϲάκεοϲ, ὃ δὲ φαϲγάνου ἀργυροήλου·

V. l. 388 τρῷαϲ L. δ' αὖ L Cant. ἐκόϲμεε G: ἐκόϲμει ACDEHL Syr. Cant. Mor. Lips. Vrat. b. d. conf. H. U. 97. — 389 δὴ ῥὰ L. ἐνοτάτην D. πολέμοιο E bis — 390 ποϲιδάων A Syr. ποϲειδάων A in marg. — 391 ὃ μὲν C. ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. — 392 ποτι A. προτὶ L. — 393 οἵ δὲ C. δὲ ξύμβηϲαν D. — 394 τόϲϲον D Lips. ποτϊ H. προτὶ G. — 395 πάντοθεν Cant. βορέῳ G. βορέα S. πνοιῆι ἀνέμου C. ἀνέμων Lips. — 396 τόϲϲόϲ γε DH. τόϲοϲ γε Et. Mg. 214, 36. τόϲϲοϲ τε G Flor. πέλει Et. Mg. 214, 36: ποτὶ DE bis GS Syr. Schol. N 41. ποτι AC. ποθι HL. τόϲϲοϲ γὰρ πέλεται Schol. Apoll. Rhod. III, 861. — 397 βήϲϲηιϲ' A. — 398 τόϲϲόν γε D. περὶ DLS Harl. περι A: ποτὶ CEG. ποτι H. Syr. — 399 ἐπρίει S. ὅϲ τε: ὅτε L 1. man. ὅττε L 2. man. — 400 ὅϲϲη: τόϲϲη DGHS Syr. Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. Flor. ὅϲϲη ἢ τόϲϲη E. τρῴων L. — 401 ἀϋϲϲάντων CG Vrat. A. — 403 ЄΠΙΤЄ́ΤΡΑΠΤΟ Syr. τράπετο Lips. πρὸϲ ἰθύει D. ΠϹΟϹῙΘΥΜΟΥΔ Syr. ἀφάμαρτε ACDEGHL Syr. — 404 ῥὰ L. περι AH. τέταϲθον L. πετάϲθην G. — 405 libri ἤτοι. ὃ δὲ C.

A. c. 389 οὕτω διὰ τοῦ ᾱ γραπτέον τάνυϲϲαν Didymus. — 394, 395 Zenodotus post 399 collocavit. — 396 τόϲϲοϲ Aristarchus: τοϲϲόϲ Tyrannio. — 397 ὤρετο: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων ὦρορε, καί ἐϲτιν ὅμοιον τῷ „ὦρορ' ἐπαΐξαϲ" (B 146) Didymus. — 398 οὕτω διὰ τοῦ ν̄ τόϲϲον γε Didymus. Ζηνόδοτοϲ τόϲϲοϲ γε Schol. A, conf. Schol. V ad 396. ὑψικόμοιϲιν: τὸ δὲ δρυϲὶν ὑψικόμοιϲιν Ἀγαθοκλῆϲ, ὥϲ οἱ παλαιοί φαϲιν, δρυϲὶν ἰξοφόροιϲι γράφει Eust. 994, 41. — 400 ὅϲϲη: ἔξω τοῦ τ̄ αἱ ἀριϲτάρχου. οὕτω καὶ Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus.

τώ οἱ ῥυϲάϲθην τέρενα χρόα. χώϲατο δ' Ἕκτωρ,
ὅττί ῥά οἱ βέλοϲ ὠκὺ ἐτώϲιον ἔκφυγε χειρόϲ,
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ
χερμαδίῳ, τά ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
πὰρ ποϲὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἓν ἀείραϲ
ϲτῆθοϲ βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγοϲ, ἀγχόθι δειρῆϲ,
ϲτρόμβον δ' ὣϲ ἔϲϲευε βαλών, περὶ δ' ἔδραμε πάντῃ.
ὡϲ δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆϲ πατρὸϲ Διὸϲ ἐξερίπῃ δρῦϲ
πρόρριζοϲ, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὀδμὴ
ἐξ αὐτῆϲ· τὸν δ' οὔ περ ἔχει θράϲοϲ, ὅϲ κεν ἴδηται
ἐγγὺϲ ἐών, χαλεπὸϲ δὲ Διὸϲ μεγάλοιο κεραυνόϲ,
ὣϲ ἔπεϲ' Ἕκτοροϲ ὦκα χαμαὶ μένοϲ ἐν κονίῃϲι.
χειρὸϲ δ' ἔκβαλεν ἔγχοϲ, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀϲπὶϲ ἑάφθη
καὶ κόρυϲ, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
οἳ δὲ μέγα ἰάχοντεϲ ἐπέδραμον υἷεϲ Ἀχαιῶν,
ἐλπόμενοι ἐρύεϲθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰϲ
αἰχμάϲ· ἀλλ' οὔ τιϲ ἐδυνήϲατο ποιμένα λαῶν
οὐτάϲαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβηϲαν ἄριϲτοι,
Πουλυδάμαϲ τε καὶ Αἰνείαϲ καὶ δῖοϲ Ἀγήνωρ

V. L. 406 τῶι οἱ D. ῥυϲάϲθην ACDEGHLS et libri apud Heynium. ΕΡΥϹΑϹΘΗΝ Syr. — 407 ὅττι δή E. Rom. — 409 ἐπιόντα Lips. — 410 τὰ ῥὰ L. αἴχματα D 1. man. corr. eadem man. ἔχματα. — 411 παρ ADH. — 412 βεβλήκει ACDE 995, 19; 49; 50; 56. GHLS Syr. Schol. Λ 26. ἐβεβλήκει ἢ βεβλήκει Eust. 995, 45. scriptura βεβλήκειν, quam exhibent Wolf. Bothe. Bekker. Dindorf. omni caret librorum auctoritate. — 413 ὡϲ A. περι CH. πάντῃ AEG: ceteri πάντη. — 414 ΟϹ Ambros. ὑπὸ DEH Harl. Vrat. d. Mor. Cant. Lips. ΥΠΟ Syr. ὑπαὶ CGLS Flor. Rom. πληγῆϲ AH Harl. Vrat. d. ῥιπῆϲ CDEGLS Syr. Mor. Cant. Lips. γρ. ὑποριπῆϲ A. ἐξέριπε Mor. — 415 γίγνεται L: γίνεται A Ambr. C 2. man. DEGH Syr. γίνετ' C 1. man. ΟΔΜΗΙ Ambros. — 416 οὔ περ: οὔ κεν Barocc. — 418 ΩϹΠΕϹΕΝ Ambr. ὦκα: ὠκὺ L. κονίῃϲι A Ambr. CDEG Syr. — 419 ἐπαυτῷ H. ἐάφθη CEHLS. — 420 omitt. Ambros. et A in textu, qui habet in marg. infer. man. rec. ἀμφι D. — 421 οἳ δὲ C. μέγ' Lips. — 422 ΕΡΥϹΑϹΘΑΙ Ambros. — 423 δυνήϲατο L. ἐδυνήϲετο Lips. ἐδύνατο Mor. Barocc. — 424 ἄριϲτοι: ἐν ἄλλῳ περίβηϲαν ἅπαντεϲ A. — 425 τὲ H.

A. O. 412 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ βεβλήκει Didymus. Zenodotus et Aristophanes βεβλήκειν. ν̄ paragogico opus non esse monent Ε 899. Ζ 170. Η 394. ε 112. μ 160. 242. ρ 359. vid. H. T. 195. — 416 Aristophanes τὸν (τῶν?) δ' οὔ τιν' ἔχει θράϲοϲ ὅϲ τιϲ ἴδηται. — 418 ἀρίϲταρχοϲ ὠκὺ Didymus. Massiliensis et Chia ὦκα. — 419 ἑάφθη Aristarchus, cf. ad Ν 543. ἐάφθη Ammonius, vid. Cram. Ep. 168, 15.

Cαρπηδών τ', ἀρχὸc Λυκίων, καὶ Γλαῦκοc ἀμύμων.
τῶν δ' ἄλλων οὔ τίc εὑ ἀκήδεcεν, ἀλλὰ πάροιθεν
ἀcπίδαc εὐκύκλουc cχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
χερcὶν ἀείραντεc φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππουc
ὠκέαc, οἵ οἱ ὄπιcθε μάχηc ἠδὲ πτολέμοιο
ἕcταcαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντεc·
οἳ τόν γε προτὶ ἄcτυ φέρον βαρέα cτενάχοντα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυῤῥεῖοc ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντοc, ὃν ἀθάνατοc τέκετο Ζεύc,
ἔνθά μιν ἐξ ἵππων πέλαcαν χθονί, κὰδ δέ οἱ ὕδωρ
χεῦαν· ὃ δ' ἐμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖcιν,
ἑζόμενοc δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲc αἷμ' ἀπέμεccεν.
αὖτιc δ' ἐξοπίcω πλῆτο χθονί, τὼ δέ οἱ ὄccε
νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλοc δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ' ὡc οὖν ἴδον Ἕκτορα νόcφι κιόντα,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεccι θόρον, μνήcαντο δὲ χάρμηc.
ἔνθα πολὺ πρώτιcτοc Ὀιλῆοc ταχὺc Αἴαc
Cάτνιον οὔταcε δουρὶ μετάλμενοc ὀξυόεντι
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶc ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθαc Cατνιόεντοc.

V. l. 427 οὔ τίc, εὑ A. οὔτιc εὖ EG Lexicon περὶ πνευμάτων ed. Valckenaer. pg. 241. οὔτιc cεῦ H Apoll. Soph. 20, 12. εὐακήδεcεν C. ἀκήδεcεν ADEGHS Lips. Cant. Mor. Harl. Mosc. 2. ἀκήδηcεν Townl. Vrat. b. d. Apoll. Soph. 20, 12. ἀκήδηc' L. — 428 ἐϋκύκλουc CG Flor. αρ A Ambr. ἂρ GHL. — 429 ἀείροντεc L Lips. — 431 ἔcταcαν A. — 433 ΟΤΕΔΕ Ambr. ἵξον DL. ἶξον A. ἐϋῤῥῆοc L. εὐρεῖοc S Townl. — 435 ἔνθά μιν ACDGHL. καδδέ CDGHL. — 436 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. * ἐμπνύνθη: ἀμπνύνθη libri. ὀφθαλμοῖcι D. — 437 ἱζόμενοc S. ἀπέμεccεν: ἀπέμαccεν ACDS Schol. O 11. — 438 αὖθϊc C. ἐξ ὀπίcω Et. Mg. 171, 43. τὼ δέ οἱ ACEHLS Lips. Mor. Vrat. d.: καδδέ οἱ DGS. τὼ ἢ κὰδ E. — 440 οὖν omitt. L. εἶδον H. νόcφιν ἐόντα ACS Lips. γρ. νόcφι κιόντα A. — 441 τρώεccι om. H. τρῴεccι L. θόρων C. — 444 οἰνοπίδην Barocc. Mor. Strabo XIII, 605 et 619. — 445 οἴνοπι Mor. Strabo. ὄχθη L. ὄχθαιc Strabo XIII, 605.

A. c. 427 τῶν δ': τῶν τ' Zenodotus. διήλλαττον αἱ Ἀριcτάρχου ἀκήδεcαν (ε) καὶ ἀκηδέcατο Didymus. — 434 ἀθάνατοc: ἀθάνατον Zenodotus, conf. Aristonicum ad Φ 2. — 436 ἐμπνύνθη, non ἀμπνύνθη, Aristarchum scripsisse conieci H. T. 190. — 437 ἀρίcταρχοc ἀπέμεccεν Didymus. ἀπέμαccεν Zenodotus, conf. Ariston. ad O 11. — 438 τὼ δέ οἱ: οὕτωc ἀρίcταρχοc. ἄλλοι δὲ καδδε οι οccε (sic) Didymus. — 445 ὄχθαc: Ζηνόδοτοc παρ' ὄχθηc (ὄχθῃc?) Schol. V. τινὲc δὲ Cαγγαρίοιο Schol. V.

τὸν μὲν Ὀιλιάδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
υἱὸν Ἀρηιλύκοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύσας·
οὐ μὰν αὖτ' ὀίω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ, καί μιν ὀίω
αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε,
τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
λικριφὶς ἀίξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ στόμα τε ῥῖνές τε
οὔδει πλῆντ' ἤ περ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.

V. l. 446 διλιάδης D. δουρὶ, κλυτὸς A. — 447 οὔτασε καλλαπάρην ACDHLS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. A. Mosc. 2. δδ' D. ὅδ' EGHL. ἆρ AGH. — 448 τρῷες L. ξύναγον E Rom. — 449 ἔπι HL. ἐγχέσπαλος A. — 451 ἀρηϊλύκοιο A. ἀρηϊλυκίοιο S. εὐρυλύκοιο Lips. ὄμβριμον C Flor. δόμβριμον S. — 452 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 453 δ' om. H. μακρὰ βιβάσθων AHS Harl. Vrat. d. γρ. μακρὸν ἀύσας A. — 454 οἴω E Lips. Rom. πανθοΐδαο L: ceteri πανθοίδαο. — 455 ἀπὸ ACDHL. ἄλιον D. — 456 κόμισεν DH. — 458 ὡς A. — 459 ὄρινε ACDEGHL Plutarchus Plat. Quaest. 3. — 462 πουλιδάμας G. ἀλεύσατο S. — 463 λϊκρϊφὴς C. κόμισε DE Lips. — 464 ἀρχίλοχος S. γὰρ ῥὰ DL. — 465 ὃν ἔβαλε E. τόν ῥ' ἔβαλε D Lips. κεφαλήν τε H Vrat. d. τὲ A. ἐν omitt. G. συνεχμῷ S. — 466 ἄπο CHL. τένοντε: τένοντας Lips. — 467 τοῦδε πολυ D. προτέρη ACDGHL et Heynii libri: πρότερον E Rom. στόμά τε C. ῥίνες τε D. — 468 οὐδεϊ ACDEGHL Et. Mg. 676, 47. Cram. Ep. 150, 20. πλήντ' D. γοῦνα καὶ κνῆμαι D. πεσόντα Vrat. d.

A. c. 449 ἦλθεν ἀμύντωρ conf. N 384. τινὲς ἦεν Schol. V. — 456 οὕτως κόμισε χωρὶς τοῦ ν̄ Didymus, conf. H. T. 392. — 463 λικριφὶς Aristarchus ὀξυτόνως. — 464 Ἀρχέλοχος Aristarchus. — 468 οὔδει, conf. H. U. 15.

Αἴαϲ δ' αὖτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
φράζεο Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲϲ ἐνίϲπεϲ,
ἦ ῥ' οὐχ οὗτοϲ ἀνὴρ Προθοήνοροϲ ἀντὶ πεφάϲθαι
ἄξιοϲ; οὐ μέν μοι κακὸϲ εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
ἀλλὰ καϲίγνητοϲ Ἀντήνοροϲ ἱπποδάμοιο,
ἢ παῖϲ· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιϲτα ἐῴκει.
ἦ ῥ' εὖ γιγνώϲκων, Τρῶαϲ δ' ἄχοϲ ἔλλαβε θυμόν.
ἔνθ' Ἀκάμαϲ Πρόμαχον Βοιώτιον οὔταϲε δουρὶ
ἀμφὶ καϲιγνήτῳ βεβαώϲ· ὃ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
τῷ δ' Ἀκάμαϲ ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύϲαϲ·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
οὔ θην οἴοιϲίν γε πόνοϲ τ' ἔϲεται καὶ ὀϊζὺϲ
ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτανέεϲθε καὶ ὔμμεϲ.
φράζεϲθ' ὡϲ ὑμῖν Πρόμαχοϲ δεδμημένοϲ εὕδει
ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι καϲιγνήτοιό γε ποινὴ
δηρὸν ἄτιτοϲ ἔῃ. τῶ καί τέ τιϲ εὔχεται ἀνὴρ
γνωτὸν ἐνὶ μεγάροιϲιν ἀρῆϲ ἀλκτῆρα λιπέϲθαι.
ὣϲ ἔφατ', Ἀργείοιϲι δ' ἄχοϲ γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεῳ δὲ μάλιϲτα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·

V. l. 469 αὖτ', ἐγέγωνεν A. αὖτ' ἐγέγωνεν DH Townl. Mosc. 2. Vrat. d. αὖτε γέγωνεν CGL. πουλιδάμαντι G. — 470 ἔνιϲπε CDEGHLS et Heynii libri: ἐνίϲπεϲ solus A. ἔνιϲπεϲ Cram. Ep. 290, 32. — 471 ἦ δὴ οὐχ E. οὐκ G. ἀντιπεφᾶϲθαι ACDEL. ἀντιπεφάϲθαι H. ἀντιπεφᾶπται G, conf. N 447. — 472 οὐ μέν τοι S. ἐξ H: ceteri ἔξ cum Jo. Alex. 28, 4. — 474 παῖϲ omnes praeter L, qui πάϊϲ exhibet. ἐῴκει: ἐν ἄλλῳ ἔοικεν A. — 475 γιγνώϲκων L: γινώϲκων ACDEGH. τρῷαϲ L. ἔλαβε H. θυμόν ACDHL Harl. Lips. Ven. B. Mor. Vrat. A: θυμῷ EG Flor. Rom. θυμοῦ Cant. — 477 ὃ δ' D. ὅδ' CHL. — 479 ἰόμοροι H Vrat. A. — 481 ὔμμεϲ DH. — 482 ὔμμῖν H. ὄμμιν Cant. ὑμῖν et ὑμῶν Harl. ἡμῶν Lips. — 483 ἵνα μή τοι S. ἐν ἄλλῳ ἔγχει ἐμῷ μή τοι τι A. γε: τε S. ποινῇ Vrat. d. — 484 ἔῃ: εἴη D Lips. καί τέ τϊϲ H. Vrat. d. vulgo καί κέ τιϲ. G καί κε τιϲ. Lips. omitt. κε. — 485 ἐνι A. ἐνῖμμεγάροιϲ C. μεγάροιϲ AEGHL. μεγάροιϲιν D. μεγάροιϲι S. ἄρεωϲ ADGHS et Heynii libri. ἄρε^{o}ωϲ C. ἄρεοϲ EL. λιπέϲθαι: γενέϲθαι ES Rom. γνωϲτὸν ἐνὶ μεγάροιϲιν ἄρηοϲ ἀλκτῆρα γενέϲθαι Et. Gud. 603, 29, conf. C 100.

A. c. 469 Ζηνόδοτοϲ ἀμύμονα πουλυδαμαντ (sic) Didymus. — 470 Πουλυδάμα: Πουλυδάμαν Zenodotus. — 474 ἀριϲτοφάνηϲ αὐτῷ γάρ ῥα φυὴν ἄγχιϲτα ἔοικεν Didymus. — 477 ὕφελκε h. l. libri omnes; ceteris locis plerique εἶλκε pro ἕλκε, cf. H. T. 238. — 484 ἔῃ ἄτιτοϲ Heyne. Clarke. conf. God. Herm. ad Aesch. Agam. 72. καί τέ τιϲ God. Hermannus Opusc. IV, 41 ex coniectura, quae confirmatur scriptura codd. H. Vrat. d. — 485 μεγάροιϲιν ἀρῆϲ Zenodotus: Aristarchus μεγάροιϲ ἄρεω conf. C 100. 213. H. T. 203.

ὡρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέωο ἄνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἰλιονῆα,
υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ
καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φὴ κώδειαν ἀνασχὼν
πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
εἰπέμεναί μοι Τρῶες ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,

V. l. 488 ὁ δ' D. ὅδ' GHL. — 489 πηνελέοιο CDEGHLS et Heynii libri. πηνελέωο A. πηνέλεω Cant. γρ. δὲ πηνελέωο Harl. ὁ δ' DL. ὅδ' CH. — 490 τὸν δὲ μάλιστα Mor. Barocc. — 491 τρώων L. ὄπασσε AC DH Pausan. II, 3, 4. ὄπαζε S. ὤπασεν E. — 492 ἄρ DGHL. αρ A. ὑπο ADHL. — 494 libri διαπρό. — 495 ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. πετάσας E Lips. — 496 πηνέλεος E Vrat. d. δ' ἐρυσσάμενος G Flor. Rom. — 497 χαμᾶζε ADEH: χαμάζε CGL — 498 πήλικι D. κάρην G. 2. man. ὄμβριμον CHS. — 499 ὁ δὲ φὴ AE Schol. C 253. Suidas II, 2, 1456, 2. ὁ δὴ φὴ G Schol. Nicandr. Alex. 215 ὁ δεφη Apoll. Soph. 106, 4. ὁ δ' ἔφη D. ὅδ' ἔφη CH. ὁ δ' ἔφη LS Lips. Vrat. A. b d. — 500 τρώεσσι L. ηὖδα D. — 501 τρῷες L. — 503 ἡ om. D. ἀλεγεινορίδαο L. — 505 συν A. — 506 ὑπο ACDH. τρόμος ἔλλαβε γυῖα ACEH (ἔλαβε) S (εἵλετο) Cant. Barocc. Mor. Lips. Rom. χλωρὸν δέος εἷλεν DGL. γρ. τοὺς ἄρα πάντας ὑπο χλωρὸν δέος εἷλε A.

A. c. 499 φὴ (= ὡς) Zenodotus: Aristarchus φῆ (= ἔφη), conf. Eust. 999, 25. — 500 Ἀρίσταρχος ἐκδεξάμενος τὸ ἔφη ῥῆμα ὁμοίως τῷ ἔβη δοκεῖ ἀθετεῖν τὸν δεύτερον στίχον (500), ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖον Schol. A. Ἀρίσταρχος τὸ φῆ ῥῆμα ἐκδέχεται καὶ ἀθετεῖ τὸν ἑξῆς (500) Schol. A. οὐδέποτε τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν τάσσοντος τὴν λέξιν (φράσαι) διόπερ Ἀρίσταρχος ἐν τῇ Ξ (cod. Ρ) τῆς Ἰλιάδος ἠθέτηκεν „πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος“ Apoll. Soph. 165, 9, 10 et 11 conf. Bekk. Praef. Schol. in Hom. Iliad. pg. III. Lehrs. Arist. p. 93. — 505 σὺν: ἐν Zenodotus et Aristophanes, conf. Γ 159 ἐν νηυσὶ νεέσθω. ἰέναι σὺν νηί γ 323. κ 323. ω 152. ἐλθεῖν α 182. ι 373. Ε 641. (ἐν νηὶ β 263). ἱκέσθαι γ 61. βαίνειν Δ 181. ἀλάομαι γ 302. φεύγειν Β 74. 140. γ 165 πέμπειν Α. 183. 389.

πάπτηνεν δὲ ἕκαcτοc, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
ἔcπετε νῦν μοι μοῦcαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουcαι,
ὅc τις δὴ πρῶτοc βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸc ἐννοcίγαιοc.
Αἴαc ῥα πρῶτοc Τελαμώνιοc Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυcῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχοc καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνηc δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα,
Τεῦκροc δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρείδηc δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸc ἄφυccε
δῃώcαc· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
ἔccυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ cκότοc ὄccε κάλυψε.
πλείcτουc δ' Αἴαc εἷλεν, Ὀιλῆοc ταχὺc υἱόc·
οὐ γάρ οἵ τιc ὁμοῖοc ἐπιcπέcθαι ποcὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεccάντων, ὅτε τε Ζεὺc ἐν φόβον ὄρcῃ.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε cκόλοπαc καὶ τάφρον ἔβηcαν
φεύγοντεc, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερcίν,
οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεcφιν ἐρητύοντο μένοντεc,

V. l. 507 πάπτηνε H Flor. πάπτηινεν C. ὅπῃ A Schol. O 1. ὅποι EG ceteri ὅπη cum Cram. An. Ox. II, 337, 22. φύγει D. φύγῃ Cant. Lips. — 508 ἔcπετε H. — 509 ἀνδράγρι' A. — 510 ἤιρατ' ACD. ἤρετο ἢ ἤρατο E. ἐπεί ῥ': ἐπεί περ Mor. μάχηc S. κλειτὸc C. — 511 αἴαc μὲν C. ῥὰ GL. οὖτα Lips. Flor. — 512 καρτερόθυμον S. — 513 φάλκυν Vrat. A. φάλτην Barocc. Mor. conf. N 791. ἐξενάριξε AC. — 515 ἐνήιρατο ACD. περιφήτην: πολυφήτην? cf. N 791. — 516 ἄρ ADGHL. — 517 οὖτα κατὰ λαπάρην DG. οὔταcε καλλαπάρην ACEHLS Lips. Rom. γρ. οὖτα κατὰ λαπάρην A, conf. 447. οὔταcε Schol. P 24. δια CH. διὰ τ' ἔντεα Mor. ἄφυccε ACGHL. — 518 δηϊώcαc H. — 519 ὄccε κάλυψε DHL Cant. Townl. Vrat. d. ὄcc' ἐκάλυψε ACG. — 520 ἄνδραc εἷλεν Ὀϊλῆοc ταχὺc Αἴαc Schol. K 110. — 521 γάρ οἱ τίc H. — 522 ἔμφοβον C. ὄρcῃ L Cant. ὄρcη S. ὤρcῃ G Vrat. d. Flor. ὄρcηι A. ὦρcεν CDH. ὦρcε E Lips. Townl. Rom.

A. c. 509 ἀθετοῦcι διὰ τὸ ξένον τῆc λέξεωc (ἀνδράγρια) Schol. ABL.

V. l. 2 ὑπο A. — 3 οἳ μὲν C. παρόχεcφιν D.

χλωροὶ ὑπὸ δείουϲ, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺϲ
Ἴδηϲ ἐν κορυφῇϲι παρὰ χρυϲοθρόνου Ἥρηϲ.
ϲτῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἀναΐξαϲ, ἴδε δὲ Τρῶαϲ καὶ Ἀχαιούϲ,
τοὺϲ μὲν ὀρινομένουϲ, τοὺϲ δὲ κλονέονταϲ ὄπιϲθεν
Ἀργείουϲ, μετὰ δέ ϲφι Ποϲειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ᾽ ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
εἵαθ᾽· ὃ δ᾽ ἀργαλέῳ ἔχετ᾽ ἄϲθματι κῆρ ἀπινύϲϲων,
αἷμ᾽ ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατοϲ βάλ᾽ Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέηϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
ἦ μάλα δὴ κακότεχνοϲ, ἀμήχανε, ϲὸϲ δόλοϲ, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυϲε μάχηϲ, ἐφόβηϲε δὲ λαούϲ.
οὐ μὰν οἶδ᾽, εἰ αὖτε κακορραφίηϲ ἀλεγεινῆϲ
πρώτη ἐπαύρηαι καί ϲε πληγῇϲιν ἱμάϲϲω.
ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε τ᾽ ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
ἄκμοναϲ ἧκα δύω, περὶ χερϲὶ δὲ δεϲμὸν ἴηλα
χρύϲεον ἄρρηκτον; ϲὺ δ᾽ ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃϲιν
ἐκρέμω· ἠλάϲτεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
λῦϲαι δ᾽ οὐκ ἐδύναντο παραϲταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
ῥίπταϲκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ᾽ ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ᾽ οὐδ᾽ ὧϲ θυμὸν ἀνίει

V. L. 4 ὑπὸ Lips. Et. Mg. 262, 19. Bekk. An. 1209. libri ὑπαὶ. D ὑπαι. — 5 χρυϲοθρόνου A. — 6 ἀρ ADEGH. τρῷαϲ L. — 8 ποϲιδάωνα A, in marg. ποϲειδάωνα. — 9 ἀμφι D. — 10 εἴαθ᾽ H. ὃ δ᾽ D. ὅδ᾽ CHL. — 11 ἀφαυρότεροϲ S Vrat. A. — 12 τόνδε H. — 13 προϲ CH. — 18 ἦ Schol. Λ 441. Ο 21. Ϲ 239. Φ 397. Heracl. Alleg. 40. Cram. An. Ox. IV, 379, 3. μέμνηϲ᾽ Rhet. Gr. III, 244, 23. ὅτ᾽ ἐκρέμω L post ras. Lips. Cant. Cram. An. Ox. IV, 379, 3. ὅτε ἐκρέμω Rhet. Gr. III, 244, 23. — 19 περι A. — 21 ἠλάϲτεον: ἐλάτεον S. ἠλάτεον Vrat. A. κατα A. — 23 ἀνίκηται G. — 24 ὀλιγηπελέων AHL. ὡϲ AD. θυμὸν AC 1. man. DH Lips. 1. man. Harl. Mosc. θυμὸϲ C ex corr. E ter GLS Lips. suprascr. ἀνΐει A. ἀνήει HL. ἀνῄει Cant. Vrat. d. ἀνίη Townl. οὐδ᾽ ὧϲ θυμὸϲ ἀνῆκεν Jo. Alex. 32, 2.

A. c. 4 Aristarchus et Herodianus ὑπαὶ: ὕπαι Tyrannio. — 5 προϲτιθέαϲι δὲ καὶ τὸ „ἕζετο δ᾽ ὀρθωθεὶϲ μαλακὸν δ᾽ ἔνδυνε χιτῶνα“ (Β 42) Schol. V. — 10 Herodianus εἵαθ᾽: εἴαθ᾽ Aristarchus. κῆρ ἀπινύϲϲων Aristarchus, Ptol. Ascalonita, Alexio, Herodianus: κῆρ ἀπινύϲκων Aristophanes. alii κῆρα πινύϲϲων. — 15 τινὲϲ ἐφόβηϲε δ᾽ Ἀχαιούϲ Schol. V. — 17 οὕτω διὰ τοῦ η ἐπαύρηαι Didymus. ἐπαυρῆαι Tyrannio, conf. H. T. 228. — 18 διὰ τοῦ ηι μέμνηι εἶχον πᾶϲαι Didymus. — 18—31 Ζηνόδοτοϲ οὐδὲ ὅλωϲ τὴν κόλαϲιν τῆϲ ἥραϲ γράφει Schol. A. — 22 τινὲϲ γράφουϲι „πρίν γ᾽ ὅτε (cod. πρὶν τότε) δή ϲ᾽ ἀπέλυϲα πέδων, μύδρουϲ δ᾽ ἐνὶ Τροίῃ κάββαλον, ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐϲϲομένοιϲι πυθέϲθαι“ Schol. V, conf. Eust. 1003, 13. — 23 βηλοῦ: βήλου Crates. — 24 ἀρίϲταρ-

ἀζηχὴϲ ὀδύνη Ἡρακλῆοϲ θείοιο,
τὸν cὺ ξὺν βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦϲα θυέλλαϲ
πέμψαϲ ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωϲα,
καί μιν ἔπειτα Κόων δ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικαϲ.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυϲάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτιϲ
Ἄργοϲ ἐϲ ἱππόβοτον καὶ πολλά περ ἀθλήϲαντα.
τῶν ϲ' αὖτιϲ μνήϲω, ἵν' ἀπολήξῃϲ ἀπατάων,
ὄφρα ἴδῃ, ἥν τοι χραίϲμῃ φιλότηϲ τε καὶ εὐνή,
ἣν ἐμίγηϲ ἐλθοῦϲα θεῶν ἄπο καί μ' ἀπάτηϲαϲ.
ὣϲ φάτο, ῥίγηϲεν δὲ βοῶπιϲ πότνια Ἥρη,
καί μιν φωνήϲαϲ' ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἴϲτω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸϲ εὐρὺϲ ὕπερθε
καὶ τὸ κατειβόμενον Ϲτυγὸϲ ὕδωρ, ὅϲ τε μέγιϲτοϲ
ὅρκοϲ δεινότατόϲ τε πέλει μακάρεϲϲι θεοῖϲι,
ϲή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχοϲ αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόϲαιμι·
μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων
πημαίνει Τρῶάϲ τε καὶ Ἕκτορα, τοῖϲι δ' ἀρήγει,
ἀλλά που αὐτὸν θυμὸϲ ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένουϲ δ' ἐπὶ νηυϲὶν ἰδὼν ἐλέηϲεν Ἀχαιούϲ.
αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθηϲαίμην
τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ ϲὺ κελαινεφὲϲ ἡγεμονεύῃϲ.

V. l. 26 ξυν A. ξυμβορέηι D cum Schol. Apoll. Rhod. I, 1300. — 27 μιτιόωϲα G. — 28 κόων sine δ' Lips. conf. Ξ 255. εὖ ναιομένην AC DEGLS. — 29 ἐγὼ Lips. ἔνθεν: αὖτιϲ Cant. ἐρυϲάμην D. αὖτιϲ: αὖθϊϲ C (Vrat.). — 31 αὖθϊϲ C. τῶν αὖτιϲ Cant. ἀπολήξῃϲ DE Lips. Barocc. Vrat. A. — 32 ὄφρα ἴδῃϲ ACDE bis Mor. Townl. frgm. Mosc. Vrat d. Rom. Plutarchus de Aud. poët. 4. ὄφρ' εἰδῇϲ GLS. ὄφρα ἴδοι Lips. ἥν τι EL. — 34 ὡϲ A. — 35 προϲηῦδα D. — 36 ὕπερθε ACDE frgm. Mosc. Vrat. A. Flor. Schol. O 21. Pausanias VIII, 18, 2 ὕπερθεν Schol. Θ 1. — 38 τε om. L. θεοῖϲι AGEGH. — 39 ἱερὰ D Lips. — 40 ἐγὼ ποτὲ L. — 41 ποϲιδάων A et in marg. ποϲειδάων. — 42 πημαίνειν Lips. τρῷαϲ L. — 43 omitt. frgm. Mosc. θυμὸϲ αὐτὸν L. — 45 κἀκείνῳ EG HLS. κακείνωι D. καὶ κείνῳ AC Ven. B. Cant. Harl. frgm. Mosc. Cram. Ep. 412, 28. — 46 τῇ C. ἡγεμονεύῃϲ AE Harl. frgm. Mosc. ἡγεμονεύειϲ CDHLS Cant. Barocc. Townl. Lips. Ven. B. Vrat. b. d. A. Flor. Rom. Suidas II, 2, 1098, 8. ἡγεμονεύοιϲ G.

A. c. χοϲ θυμόν, ἄλλοι δὲ θυμόϲ. ἔϲτι δὲ ὁ τῆϲ ὁμηρικῆϲ (cod. ἀριϲτάρχου) φράϲεωϲ χαρακτὴρ „οἵ ϲ' ὠτειλῆϲ αἷμ' ἀπολιχμήϲονται (Φ 122) Didymus. — 31 ἀπολήξῃϲ: διὰ τοῦ ἑτέρου λ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 32 ἴδῃ Aristarchus. cf. H. T. 285. — 33 οὔτε παρὰ Ζηνοδότῳ οὔτε παρ' Ἀριϲτοφάνει ἣν Didymus. — 44 τειρομένουϲ: κτεινομένουϲ Aristophanes, Argolica, Massiliensis, conf. Eust. 1005, 18. — 45 καὶ κείνῳ: ἐκ πλήρουϲ ἀρίϲταρχοϲ τὸν καί ϲύνδεϲμον Didymus.

ὣϲ φάτο· μείδηϲεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί μιν ἀμειβόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
εἰ μὲν δὴ ϲύ γ' ἔπειτα βοῶπι πότνια Ἥρη
ἶϲον ἐμοὶ φρονέουϲα μετ' ἀθανάτοιϲι καθίζοιϲ,
τῶ κε Ποϲειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
αἶψα μεταϲτρέψειε νόον μετὰ ϲὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέωϲ ἀγορεύειϲ,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεϲϲον
Ἶρίν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον.
ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπῃϲι Ποϲειδάωνι ἄνακτι
παυϲάμενον πολέμοιο τὰ ἃ πρὸϲ δώμαθ' ἱκέϲθαι,
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃϲι μάχην ἐϲ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων.
αὖτιϲ δ' ἐμπνεύϲῃϲι μένοϲ, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
αἳ νῦν μιν τείρουϲι κατὰ φρέναϲ, αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
αὖτιϲ ἀποϲτρέψῃϲιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρϲαϲ,
φεύγοντεϲ δ' ἐν νηυϲὶ πολυκλήιϲι πέϲωϲι
Πηλείδεω Ἀχιλῆοϲ· ὃ δ' ἀνϲτήϲει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε πολέαϲ ὀλέϲαντ' αἰζηοὺϲ
τοὺϲ ἄλλουϲ, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Ϲαρπηδόνα δῖον.

V. L. 47 ὡϲ A. μείδηϲε H Lips. — 48 καί μιν φωνήϲαϲ Vrat. b. προϲηῦδα D. — 49 βοῶπι AL: ceteri βοῶπιϲ, conf. Θ 420. Ϲ 385. 424. Ω 88. ε 87. ω 192. de productione vocalis brevis ante π conf. H. U. 65. — 50 ἴϲον D. καθίζειϲ ES Barocc. Townl. — 51 τῶι ACDHL: τῷ G. κεν G Flor. ποϲιδάων A et in marg. ποϲειδάων. γε omitt. Harl. Townl. — 52 μετατρέψειε S. μετα A. — 54 μετα A. κάλεϲον G. ἐν ἄλλῳ κέλευϲον A. — 55 κλιτότοξον G. χρυϲότοξον C (κλῦτο 2. man. add.). — 56 ἣ μὲν C. ἀχαιῶν μετὰ λαὸν C. χαλκοχιτώνων A. — 57 ποϲιδάωνι A. — 58 παυϲαμένῳ E bis Rom. πολέμϊο G. — 59 μάχην ἓϲ A. — 60 αὖθϊϲ CL. ἀμπνεύϲηϲι L. λελάθοι H frgm. Mosc. — 61 τείρουϲιν κατα D. — 62 αὖθϊϲ C. ὑποϲτρέψῃϲι Mor. — 63 πολυκλῖηϲι G. πέϲωϲι ACDEGH Schol. Ο 56: πέϲωϲιν L. — 64 ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. ἀνϲτήϲοι L. ἀνϲτήϲῃ E. ἀνϲτήϲειεν S. — 66 πολέαϲ: πολεῖϲ ADEGHS et Heynii libri Schol. N 734. πολοὺϲ C. ὀλέϲοντ' A et in marg. ὀλέϲαντ'. — 67 μετα H.

A. c. 49 ἀριϲτοφάνηϲ μετὰ τοῦ ϲ βοῶπιϲ. καὶ ἔϲτιν εὐφραδέϲτερον Didymus. — 53 οὕτω διὰ τοῦ γε ἐτεόν γε καὶ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. — 56—57 καὶ παρὰ ἀριϲτοφάνει ἠθέτηντο Didymus. — 63. 64 ἀθετοῦνται, ὅτι ψεῦδοϲ Schol. A. — 64 ἀνϲτήϲει ὃν Aristarchus: τινὲϲ ἀνϲτήϲειεν Schol. A. — 64—77 Ζηνόδοτοϲ οὐδ' ὅλωϲ ἔγραφεν Schol. A. — 66 Ἰλίου προπάροιθε conf. ad B 325.

τοῦ δὲ χολωϲάμενοϲ κτενεῖ Ἕκτορα δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερέϲ, εἰϲ ὅ κ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν Ἀθηναίηϲ διὰ βουλάϲ.
τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτέ τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖϲιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάϲω,
πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
ὥϲ οἱ ὑπέϲτην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευϲα κάρητι,
ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτιϲ ἥψατο γούνων,
λιϲϲομένη τιμῆϲαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐϲ μακρὸν Ὄλυμπον.
ὡϲ δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ νόοϲ ἀνέροϲ, ὅϲ τ' ἐπὶ πολλὴν
γαῖαν ἐληλουθὼϲ φρεϲὶ πευκαλίμῃϲι νοήϲῃ
„ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα," μενοινήῃϲί τε πολλά,
ὣϲ κραιπνῶϲ μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεϲϲι δ' ἐπῆλθεν
ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι Διὸϲ δόμῳ· οἳ δὲ ἰδόντεϲ

V. l. 68 ἀχϊλεύϲ C. — 69 ἐκ τοῦ δή τοι Cant. παλλίωξιν DH. — 70 εἰϲόκ' libri. — 71 ἕλοιεν: ἕλωϲιν C Lips. 1. man. — 72 τοπρὶν EL. οὐ γάρ H. ἄρ ADEGL. παύω AGL Harl. frgm. Mosc. παύϲω DEH Lips.
c
παύω C. οὔτέ CGL. οὐτέ H. ἄλλον ACEGHL Harl. Lips. Ven. B. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc.: ἄλλων D. — 75 πρώτωι C 1. man. — 76 ἤματι D. — 77 τιμῆϲαι: τῖϲαι Lips. ἀχιλῆα CD Lips. — 78 ὡϲ A. βοῶπιϲ πότνια ἥρη S Harl. — 79 βῆ δ' ἐξ ἰδαίων S Harl. Lips. — 80 ὅτ' ἂν ἀΐξῃ ADG Rom. Schol. Apoll. Rhod. II, 541. ὅταν ἀΐξῃ C Et. Mg. 342, 14. 606, 30. Et. Gud. 411, 46. Zonar. Lex. 1405. Cram. An. Ox. III, 22, 3. Schol. Λ 269. Υ 291. ὅτ' ἂν vel ὅταν ἀΐξῃ Ven. B. Mor. frgm. Mosc. Vrat. b. ὅτ' ἂν ἀΐξῃ ἢ ὅταν ἀΐξῃ E. ὅτ' ἀναΐξῃ HL Lips. ἀΐξει S. —
η
81 ἐληλευθὼϲ H. ἐληλυθὼϲ Lips. νοήϲει E. νοήϲει L. νοήϲοι Schol. Λ 269. — 82 εἴην ACD 1. man. (?) E Ven. B. Cram. An. Par. III, 20, 21. ἵην S. εἴη D post ras. GHL. frgm. Mosc. Vrat. d. Et. Mg. 342, 15 (ubi explicatur εἴην). Apoll. Soph. 111, 15 (ubi omitt. ἤ). ἔνθα ἵη ἢ Schol. Λ 269. εἴην, ἥην et εἴη Eust. 1007, 2. μενοινήϲειέ ACDEGHL Schol. Λ 269. Apoll. Soph. 111, 15. — 83 ὡϲ A. διέπτα Lips. — 84 ἀπῆλθεν S. — 85 οἳ δὲ C.

A. c. 69 ἡ διπλῆ ϲὺν ἀϲτερίϲκῳ (qui deest in codice), conf. Μ 71. — 71 αἰπὺ ἕλοιεν: ἀρίϲταρχοϲ ἴλιον ἐκπέρϲωϲιν Didymus. ἀθετεῖται, conf. Schol. Δ 46. Μ 115. — 72 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ϲ παύω Didymus. ἄνευ τοῦ ϲ οἱ περὶ Ἡρωδιανὸν Schol. BLV. — 78 τινὲϲ μετὰ τοῦτον γράφουϲι „Ζῆν' ὑποταρβήϲαϲα, νόοϲ δέ οἱ ἄλλα μενοίνα" Schol. V. — 79 δὲ κατ': δ' ἐξ Zenodotus conf. Θ 410. — 82 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔνθ' εἴην μετὰ τοῦ ν καὶ διὰ τῶν β' ἢ μενοινήῃϲί τε Didymus.

χλωροὶ ὑπὸ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἵαθ'· ὃ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
αἷμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
χρύσεον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸν ἀνίει

V. l. 4 ὑπὸ Lips. Et. Mg. 262, 19. Bekk. An. 1209. libri ὑπαί. D ὕπαι. — 5 χρυσοθρόνου A. — 6 ἂρ ADEGH. τρῷας L. — 8 ποσιδάωνα A, in marg. ποσειδάωνα. — 9 ἀμφι D. — 10 εἷαθ' H. ὃ δ' D. ὅδ' CHL. — 11 ἀφαυρότερος S Vrat. A. — 12 τόνδε H. — 13 προς CH. — 18 ἦ Schol. Λ 441. Ο 21. C 239. Φ 397. Heracl. Alleg. 40. Cram. An. Ox. IV, 379, 3. μέμνης' Rhet. Gr. III, 244, 23. ὅτ' ἐκρέμω L post ras. Lips. Cant. Cram. An. Ox. IV, 379, 3. ὅτε ἐκρέμω Rhet. Gr. III, 244, 23. — 19 περι A. — 21 ἠλάστεον: ἐλάτεον S. ἠλάτεον Vrat. A. κατα A. — 23 ἀνίκηται G. — 24 ὀλιγηπελέων AHL. ὡς AD. θυμὸν AC 1. man. DH Lips. 1. man. Harl. Mosc. θυμὸς C ex corr. E ter GLS Lips. suprascr. ἀνΐει A. ἀνήει HL. ἀνῄει Cant. Vrat. d. ἀνίη Townl. οὐδ' ὧς θυμὸς ἀνῆκεν Jo. Alex. 32, 2.

A. c. 4 Aristarchus et Herodianus ὑπαί: ὕπαι Tyrannio. — 5 προστιθέασι δὲ καὶ τὸ „ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα" (B 42) Schol. V. — 10 Herodianus εἵαθ': εἶαθ' Aristarchus. κῆρ ἀπινύσσων Aristarchus, Ptol. Ascalonita, Alexio, Herodianus: κῆρ ἀπινύσκων Aristophanes. alii κῆρα πινύσσων. — 15 τινὲς ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς Schol. V. — 17 οὕτω διὰ τοῦ η̄ ἐπαύρηαι Didymus. ἐπαυρῇαι Tyrannio, conf. H. T. 228. — 18 διὰ τοῦ η̄ι μέμνηι εἶχον πᾶσαι Didymus. — 18—31 Ζηνόδοτος οὐδὲ ὅλως τὴν κόλασιν τῆς ἥρας γράφει Schol. A. — 22 τινὲς γράφουσι „πρίν γ' ὅτε (cod. πρὶν τότε) δή σ' ἀπέλυσα πέδων, μύδρους δ' ἐνὶ Τροίῃ κάββαλον, ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι" Schol. V, conf. Eust. 1003, 13. — 23 βηλοῦ: βήλου Crates. — 24 ἀρίσταρ-

ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
τὸν cὺ ξὺν βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦcα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωcα,
καί μιν ἔπειτα Κόων δ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυcάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ πολλά περ ἀθλήcαντα.
τῶν c' αὖτις μνήcω, ἵν' ἀπολήξῃς ἀπατάων,
ὄφρα ἴδῃ, ἥν τοι χραίcμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἣν ἐμίγης ἐλθοῦcα θεῶν ἄπο καί μ' ἀπάτηcας.
ὣς φάτο, ῥίγηcεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί μιν φωνήcας' ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
ἴcτω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
καὶ τὸ κατειβόμενον Cτυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιcτος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεccι θεοῖcι,
cή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόcαιμι·
μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποcειδάων ἐνοcίχθων
πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖcι δ' ἀρήγει,
ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυcὶν ἰδὼν ἐλέηcεν Ἀχαιούς.
αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθηcαίμην
τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ cὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύῃς.

V. L. 26 ξυν A. ξυμβορέηι D cum Schol. Apoll. Rhod. I, 1300. — 27 μιτιόωcα G. — 28 κόων sine δ' Lips. conf. Ξ 255. εὖ ναιομένην AC DEGLS. — 29 ἐγὼ Lips. ἔνθεν: αὖτις Cant. ἐρυcάμην D. αὖτις: αὖθϊς C (Vrat.). — 31 αὖθϊς C. τῶν αὖτις Cant. ἀπολήξῃς DE Lips. Barocc. Vrat. A. — 32 ὄφρα ἴδῃς ACDE bis Mor. Townl. frgm. Mosc. Vrat d. Rom. Plutarchus de Aud. poët. 4. ὄφρ' εἰδῇς GLS. ὄφρα ἴδοι Lips. ἥν τι EL. — 34 ὥς A. — 35 προcηύδα D. — 36 ὕπερθε ACDE frgm. Mosc. Vrat. A. Flor. Schol. O 21. Pausanias VIII, 18, 2 ὕπερθεν Schol. Θ 1. — 38 τε om. L. θεοῖcι AGEGH. — 39 ἱερὰ D Lips. — 40 ἐγὼ ποτὲ L. — 41 ποcιδάων A et in marg. ποcειδάων. — 42 πημαίνειν Lips. τρῷας L. — 43 omitt. frgm. Mosc. θυμὸς αὐτὸν L. — 45 κἀκείνῳ EG HLS. κακείνωι D. καὶ κείνῳ AC Ven. B. Cant. Harl. frgm. Mosc. Cram. Ep. 412, 28. — 46 τῇ C. ἡγεμονεύῃς AE Harl. frgm. Mosc. ἡγεμονεύεις CDHLS Cant. Barocc. Townl. Lips. Ven. B. Vrat. b. d. A. Flor. Rom. Suidas II. 2. 1098, 8. ἡγεμονεύοις G.

A. c. χος θυμόν, ἄλλοι δὲ θυμός. ἔcτι δὲ ὁ τῆς ὁμηρικῆς (cod. ἀριcτάρχου) φράcεως χαρακτὴρ „οἵ c' ὠτειλῆς αἷμ' ἀπολιχμήcονται (Φ 122) Didymus. — 31 ἀπολήξῃς: διὰ τοῦ ἑτέρου λ αἱ ἀριcτάρχου Didymus. — 32 ἴδῃ Aristarchus. cf. H. T. 285. — 33 οὔτε παρὰ Ζηνοδότῳ οὔτε παρ' Ἀριcτοφάνει ἥν Didymus. — 44 τειρομένους: κτεινομένους Aristophanes, Argolica, Massiliensis, conf. Eust. 1005, 18. — 45 καὶ κείνῳ: ἐκ πλήρους ἀρίcταρχος τὸν καὶ cύνδεcμον Didymus.

ὣϲ φάτο· μείδηϲεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί μιν ἀμειβόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
εἰ μὲν δὴ ϲύ γ' ἔπειτα βοῶπι πότνια Ἥρη
ἶϲον ἐμοὶ φρονέουϲα μετ' ἀθανάτοιϲι καθίζοιϲ,
τῶ κε Ποϲειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
αἶψα μεταϲτρέψειε νόον μετὰ ϲὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέωϲ ἀγορεύειϲ,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεϲϲον
Ἶρίν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον.
ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπῃϲι Ποϲειδάωνι ἄνακτι
παυϲάμενον πολέμοιο τὰ ἃ πρὸϲ δώμαθ' ἱκέϲθαι,
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃϲι μάχην ἐϲ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων.
αὖτιϲ δ' ἐμπνεύϲῃϲι μένοϲ, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
αἳ νῦν μιν τείρουϲι κατὰ φρέναϲ, αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
αὖτιϲ ἀποϲτρέψῃϲιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρϲαϲ,
φεύγοντεϲ δ' ἐν νηυϲὶ πολυκλήιϲι πέϲωϲι
Πηλείδεω Ἀχιλῆοϲ· ὃ δ' ἀνϲτήϲει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε πολέαϲ ὀλέϲαντ' αἰζηοὺϲ
τοὺϲ ἄλλουϲ, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Ϲαρπηδόνα δῖον.

V. ι. 47 ὥϲ A. μείδηϲε H Lips. — 48 καί μιν φωνήϲαϲ Vrat. b. προϲηῦδα D. — 49 βοῶπι AL: ceteri βοῶπιϲ, conf. Θ 420. Ϲ 385. 424. Ω 88. ε 87. ω 192. de productione vocalis brevis ante π conf. H. U. 65. — 50 ἶϲον D. καθίζειϲ ES Barocc. Townl. — 51 τῶ ACDHL: τῷ G. κεν G Flor. ποϲιδάων A et in marg. ποϲειδάων. γε omitt. Harl. Townl. — 52 μετατρέψειε S. μετα A. — 54 μετα A. κάλεϲον G. ἐν ἄλλῳ κέλευϲον A. — 55 κλιτότοξον G. χρυϲότοξον C (κλῦτο 2. man. add.). — 56 ἣ μὲν C. ἀχαιῶν μετὰ λαὸν C. χαλκοχιτώνων A. — 57 ποϲιδάωνι A. — 58 παυϲαμένῳ E bis Rom. πολέμϊο G. — 59 μάχην ἒϲ A. — 60 αὖθϊϲ CL. ἀμπνεύϲῃϲι L. λελάθοι H frgm. Mosc. — 61 τείρουϲιν κατα D. — 62 αὖθϊϲ C. ὑποϲτρέψῃϲι Mor. — 63 πολυκλῖηϲι G. πέϲωϲι ACDEGH Schol. Ο 56: πέϲωϲιν L. — 64 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀνϲτήϲοι L. ἀνϲτήϲῃ E. ἀνϲτήϲειεν S. — 66 πολέαϲ: πολεῖϲ ADEGHS et Heynii libri Schol. Ν 734. πολοὺϲ C. ὀλέϲοντ' A et in marg. ὀλέϲαντ'. — 67 μετα H.

A. c. 49 ἀριϲτοφάνηϲ μετὰ τοῦ ϲ βοῶπιϲ. καὶ ἔϲτιν εὐφραδέϲτερον Didymus. — 53 οὕτω διὰ τοῦ γε ἐτεόν γε καὶ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. — 56—57 καὶ παρὰ ἀριϲτοφάνει ἠθέτηντο Didymus. — 63. 64 ἀθετοῦνται, ὅτι ψεῦδοϲ Schol. A. — 64 ἀνϲτήϲει ὃν Aristarchus: τινὲϲ ἀνϲτήϲειεν Schol. A. — 64—77 Ζηνόδοτοϲ οὐδ' ὅλωϲ ἔγραφεν Schol. A. — 66 Ἰλίου προπάροιθε conf. ad Β 325.

τοῦ δὲ χολωcάμενοc κτενεῖ Ἕκτορα δῖοc Ἀχιλλεύc.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερέc, εἰc ὅ κ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν Ἀθηναίηc διὰ βουλάc.
τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτέ τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖcιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάcω,
πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
ὥc οἱ ὑπέcτην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευcα κάρητι,
ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτιc ἥψατο γούνων,
λιccομένη τιμῆcαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcε θεὰ λευκώλενοc Ἥρη,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐc μακρὸν Ὄλυμπον.
ὡc δ' ὅτ' ἂν ἀίξῃ νόοc ἀνέροc, ὅc τ' ἐπὶ πολλὴν
γαῖαν ἐληλουθὼc φρεcὶ πευκαλίμῃcι νοήcῃ
„ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα,“ μενοινήῃcί τε πολλά,
ὣc κραιπνῶc μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεccι δ' ἐπῆλθεν
ἀθανάτοιcι θεοῖcι Διὸc δόμῳ· οἳ δὲ ἰδόντεc

V. ι. 68 ἀχϊλεύc C. — 69 ἐκ τοῦ δή τοι Cant. παλλίωξιν DH. — 70 εἰcόκ' libri. — 71 ἕλοιεν: ἕλωcιν C Lips. 1. man. — 72 τοπρὶν EL. οὐ τὰρ H. ἆρ ADEGL. παύω AGL Harl. frgm. Mosc. παύcω DEH Lips. παύ[c]ω C. οὔτέ CGL. οὐτέ H. ἄλλον ACEGHL Harl. Lips. Ven. B. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc.: ἄλλων D. — 75 πρώτωι C 1. man. — 76 ἤματι D. — 77 τιμῆcαι: τῖcαι Lips. ἀχιλῆα CD Lips. — 78 ὡc A. βοῶπιc πότνια ἥρη S Harl. — 79 βῆ δ' ἐξ ἰδαίων S Harl. Lips. — 80 ὅτ' ἂν ἀΐξῃ ADG Rom. Schol. Apoll. Rhod. II, 541. ὅταν ἀΐξῃ C Et. Mg. 342, 14. 606, 30. Et. Gud. 411, 46. Zonar. Lex. 1405. Cram. An. Ox. III, 22, 3. Schol. Λ 269. Υ 291. ὅτ' ἂν vel ὅταν ἀΐξῃ Ven. B. Mor. frgm. Mosc. Vrat. b. ὅτ' ἂν ἀΐξῃ ἢ ὅταν ἀΐξῃ E. ὅτ' ἀναΐξῃ HL Lips. ἀΐξει S. — 81 ἐληλευθὼc H. ἐληλυθὼc Lips. νοήcει E. νοή[η]cει L. νοήcοι Schol. Λ 269. — 82 εἴην ACD 1. man. (?) E Ven. B. Cram. An. Par. III, 20, 21. ἴην S. εἴη D post ras. GHL. frgm. Mosc. Vrat. d. Et. Mg. 342, 15 (ubi explicatur εἴην). Apoll. Soph. 111, 15 (ubi omitt. ἢ). ἔνθα ἴη ἢ Schol. Λ 269. εἴην, ἤην et εἴη Eust. 1007, 2. μενοινήcειέ ACDEGHL Schol. Λ 269. Apoll. Soph. 111, 15. — 83 ὡc A. διέπτα Lips. — 84 ἀπῆλθεν S. — 85 οἳ δὲ C.

A. c. 69 ἡ διπλῆ cὺν ἀcτερίcκῳ (qui deest in codice), conf. Μ 71. — 71 αἰπὺ ἕλοιεν: ἀρίcταρχοc ἴλιον ἐκπέρcωcιν Didymus. ἀθετεῖται, conf. Schol. Δ 46. Μ 115. — 72 οὕτωc ἀρίcταρχοc χωρὶc τοῦ c παύω Didymus. ἄνευ τοῦ c οἱ περὶ Ἡρωδιανὸν Schol. BLV. — 78 τινὲc μετὰ τοῦτον γράφουcι „Ζῆν' ὑποταρβήcαcα, νόοc δέ οἱ ἄλλα μενοίνα“ Schol. V. — 79 δὲ κατ': δ' ἐξ Zenodotus conf. Θ 410. — 82 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἔνθ' εἴην μετὰ τοῦ ν καὶ διὰ τῶν β' ῃ μενοινήῃcί τε Didymus.

πάντες ἀνήιξαν καὶ δεικανόωντο δέπαςςιν.
ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔαςε, Θέμιςτι δὲ καλλιπαρῄῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουςα,
καί μιν φωνήςας' ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
"Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας.
ἦ μάλα δή ςε φόβηςε Κρόνου πάις, ὅς τοι ἀκοίτης.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
μή με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρεο· οἶςθα καὶ αὐτή,
οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
ἀλλὰ cύ γ' ἄρχε θεοῖςι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐίςης·
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶςιν ἀκούςεαι ἀθανάτοιςιν,
οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύςκεται· οὐδέ τί φημι
πᾶςιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρηςέμεν, οὔτε βροτοῖςιν
οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦςα καθέζετο πότνια Ἥρη,
ὤχθηςαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δὲ γέλαςςε
χείλεςιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύςι κυανέῃςιν
ἰάνθη· πᾶςιν δὲ νεμεςςηθεῖςα μετηύδα·
νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες·
ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυςέμεν ἆςςον ἰόντες,

V. L. 86 καὶ ἐδεικανόωντο CH Vrat. d. δεπάεςςιν D Vrat. A. — 87 ἣ δ' D. ἠδ' CGHL. ἔαςςε C edd. vett. καλλιπαρῄῳ EGH. ceteri καλλιπαρήῳ. — 88 ἐναντίος L. ἦλθε φέρουςα Lips. Harl. frgm. Mosc. — 89 προςηῦδα D. — 91 ςε φόβηςε ADG: ceteri libri mei ς' ἐφόβηςε. πάϊς G: ceteri παῖς. ὅς τοι: ςός τοι Lips. ὅς τις frgm. Mosc. — 92 βοῶπις πότνια ἥρη S. ἐν ἄλλῳ βοῶπις πότνια A (?). — 93 διήρεο C. — 94 ἐκείνου ACDEGHLS Schol. O 97. οἷος θυμὸς ἐκείνου Lips. ἀπεινής Barocc. — 95 ἐνι G. — 96 μετα A. — 97 πιφάςςεται Mor. οὐδέ τι φημὶ ACDEGL. οὐδέ τε S. οὐδέ ἑ φημῖ H. γρ. ἑ Lips. — 98 θυμῷ H Vrat. b.
ε
d. κεχαρϊςαίμεν C. — 99 εἴ πέρ τις ACDEHL. ἔτι omitt. G Flor. ἐῦφρων G, an δαίνυτ' ἐΰφρων? sed conf. H. U. 96. — 100 ἣ μὲν C. ἆρ ADGHL. ὡς D. — 101 ὄχθηςαν H Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc. ὤχθηςαν libri mei praeter H, Eust. conf. A 570. ἠδ' CHL. ἡ δὲ γέλαςςε A frgm. Mosc. ἐγέλαςςε CDGL. — 102 μετώπου L. κυανέοιςιν L. — 103 πᾶςι D. μετηῦδα D. προςηύδα H Townl. — 104 Ζηνὸς Barocc.
αδ
ἀφρονέοντες A. ἀφραδέοντες C Mor. μενεαίνομεν ἰςοφαρίζειν Heracl. Alleg. 2. — 105 ἡ DG. ἠέ τι L Harl. άςςον A.

A. c. 86 δέπαςςιν Aristarchus: ἐπέεςςιν Zenodotus. ἐν ἐνίοις „κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαςτος" (ut Ψ 203) οὐκ εὖ Schol. A. — 94 ἐκείνου: κείνου Aristarchus. — 104 ἀφρονέοντες: κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ἀφρονέοντα (sic) Didymus. τινὲς ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντι Schol. V.

ἢ ἔπει ἠὲ βίῃ· ὃ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ' ὄθεται· φηςὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοιςι θεοῖςι
κάρτει τε cθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
τῷ ἔχεθ', ὅττί κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃςιν ἑκάστῳ.
ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τόν φηςιν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
χερςὶ καταπρηνέςς', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
μὴ νῦν μοι νεμεσήςετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
τίςαςθαι φόνον υἷος ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
κεῖςθαι ὁμοῦ νεκύεςςι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃςιν.
ὣς φάτο, καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύςετο παμφανόωντα·
ἔνθά κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
πὰρ Διὸς ἀθανάτοιςι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶςι περιδείςαςα θεοῖςιν
ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάαςςε.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο καὶ ςάκος ὤμων,
ἔγχος δ' ἔςτηςε ςτιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦςα
χάλκεον· ἣ δ' ἐπέεςςι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·

V. L. 106 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 107 φηςὶ CDE Lips. Vrat. A. θεοῖςι ACDGH. — 108 κάρτεῖ libri. H κράτεϊ. — 109 τῶ ACDHL: τῷ EG. ότι D. ὅττί A. ὔμμϊ H. ἄμμι ἢ ὔμμι E — 111 ἔνι ACHL Schol. O 112. ἐνι D. ἐνὶ G. — 112 τὸν φηςὶν ACDEL. εἶναι C et man. rec. γρ. ἔμμεναι. ὀμβριμος CH. — 113 ὡς A. θαλερῷ . . . . μηρῷ D Et. Mg. 441, 40. — 114 δ' ἔπος ηὔδα AE Lips. Rom.: δὲ προςηύδα CGHLS. δὲ προςηῦδα (ε supr.) D. — 115 μοι omitt. L. — 116 τίςαςθαι A. τίςεςθαι Cant. — 117 εἴπέρ μοι ACEH. Schol. Z 488. Eust. 1002, 45. εἰπέρ D. — 118 κεῖςθ' H. αἵματος L. – 119 ὡς A. κέκλετο GL Flor. — 120 ἐδύςατο CS Vrat. A. Barocc. frgm. Mosc. Lips. ἐδύςατο (ε supr.) A ἐδύςςατο E. ἐδύςςετο Rom. ἔντεα δύςετο L. παμφανόεντα Barocc. — 121 ἔνθά AC. κ' ἔτι ACH Lips. Townl. Vrat. d. κέ τι S Harl. Vrat. A. frgm. Mosc. κέ τις DEGL. — 122 παρ AD. — 123 ἀθηναίη D. περιδδείςαςα libri. — 124 δι' ἐκ ACDGHL. μὲν ἐκ ἢ δι' ἐκ E. θάαςςε ACG. θάαςε Townl. — 126 ὤμοιιν H Vrat. d. — 126 ἔςτηςεν CD. ςτηβαρῆς G. ἀπο A et supr. εκ. ἀπὸ DGH Harl. Mor. Vrat. A. ἐκ CL. ἀπὸ ἢ ἐκ E. — 127 ἥδ' CGHL. ἠδ' D. καθήπτετο Townl. 2. man.

A. c. 114 οὕτως καὶ ἡ ἀριςτάρχου καὶ πᾶςαι ἔπος ηὔδα, οὐ προςηύδα Didymus. conf. 398. — 123 περιδείςαςα, διὰ τοῦ ἑτέρου δ αἱ ἀριςτάρχου Didymus, conf. H. T. 390. — 127 ἣ δ' Aristarchus, alii ἠδ'. cf. H. T. 269.

μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὔτως
οὔατ' ἀκουέμεν ἐϲτί, νόοϲ δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώϲ.
οὐκ ἀίειϲ ἅ τέ φηϲι θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸϲ Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
ἦ ἐθέλειϲ αὐτὸϲ μὲν ἀναπλήϲαϲ κακὰ πολλὰ
ἂψ ἴμεν Οὔλυμπον δὲ καὶ ἀχνύμενόϲ περ ἀνάγκῃ,
αὐτὰρ τοῖϲ ἄλλοιϲι κακὸν μέγα πᾶϲι φυτεῦϲαι;
αὐτίκα γὰρ Τρῶαϲ μὲν ὑπερθύμουϲ καὶ Ἀχαιοὺϲ
λείψει, ὁ δ' ἡμέαϲ εἶϲι κυδοιμήϲων ἐϲ Ὄλυμπον,
μάρψει δ' ἑξείηϲ ὅϲ τ' αἴτιοϲ ὅϲ τε καὶ οὐκί.
τῶ ϲ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷοϲ ἑῆοϲ·
ἤδη γάρ τιϲ τοῦ γε βίην καὶ χεῖραϲ ἀμείνων
ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήϲεται· ἀργαλέον δὲ
πάντων ἀνθρώπων ῥῦϲθαι γενεήν τε τόκον τε.
ὣϲ εἰποῦϲ' ἵδρυϲε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέϲϲατο δώματοϲ ἐκτὸϲ
Ἶρίν θ', ἥ τε θεοῖϲι μετάγγελοϲ ἀθανάτοιϲι·
καί ϲφεαϲ φωνήϲαϲ' ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Ζεὺϲ ϲφὼ εἰϲ Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιϲτα·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διόϲ τ' εἰϲ ὦπα ἴδηϲθε,
ἔρδειν, ὅττί κε κεῖνοϲ ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

V. l. 128 μαινόμενε: δαιμόνιε Et. Mg. 68, 46. Et. Gud. 38, 36. Zonar. Lex. 140. Cram. An. Par. IV, 109, 27. ἠλὲ: ἠλεὲ D. 2. man. HL Vrat. A. Flor. Apoll. Soph. 83, 19. Schol. Υ 67. ἤ CD Lips. αὔτωϲ EGH. αύτωϲ A. — 129 δ' omitt. G. ἀπόλωλε καὶ αὐτὸϲ Barocc. Mor. — 130 ἅ, τε, φηϲὶ A. ἅτε φηϲὶ CDE (φηϲὶν) GHL. — 131 ἤδη Lips. παρ ADG. εἰληλούθει L. — 132 ἣ CDEL. ἠὲ θέλειϲ G Flor. — 133 οὔλυμπον δὲ AD. — 134 αὐτὰρ ὁ τοῖϲ G Vrat. A. Flor. μέγα πῆμα S. ἐν ἄλλῳ πῆμα φυτεῦϲαι A. — 135 τρῷαϲ L. — 136 ὁ δ' AD. ὅδ' CGHL. εἰϲ H. ἐϲόλυμπον A. — 137 ἐξείηϲ G. — 138 τῶ ACDH: τῷ GL. ἑῆοϲ ACDGL ἧοϲ Schol. Ω 528. ἑοῖο H. γρ. ἑοῖο L. — 139 τοῦ γε AL Townl. Vrat. b: τοῦδε CDEGH. — 140 πεφάϲϲεται S Vat. — 141 ῥύϲθαι D. — 142 ἔνι ACEGHL: ἐνὶ D. — 144 θ' erasum in L. μετ' ἄγγελοϲ ACLS Mor. Vrat. b. frgm. Mosc. μετάγγελοϲ DEGH. εἰ δὲ γράφεται θεοῖϲι μέτ' ἄγγελοϲ, οὐκ ἂν εἴη ἀπῳδόν Eust. 1009, 51. ἀθανάτοιϲι ACDG. — 145 προϲηῦδα D. — 146 εἰϲῖδην A. κέλεται L. ἐλθεῖν ES. — 147 τ' omitt. L. εἰϲῶπα AD. ἰδέϲθαι L. ἴδεϲθε Lips. — 148 ἔρδειν HL. ὅττί A. ὅ, ττι G. ὅτι D. κ' ἐκεῖνοϲ S Vat. Vrat. b. κἀκεῖνοϲ D. ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει DS Vat. Vrat. b. ἀνώγει H, sed ἐποτρύνῃ.

A. c. 134 κακὸν μέγα πᾶϲι Aristophanes: Zenodotus θεοῖϲ μέγα πῆμα. — 138 ἑῆοϲ: ἑοῖο Zenodotus. — 139 τοῦ γε: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ τοῦδε Didymus. — 147, 148 ἀθετοῦνται. καὶ ἀριϲτοφάνηϲ προηθέτει Schol. A.

ἣ μὲν ἄρ᾽ ὣϲ εἰποῦϲα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
ἕζετο δ᾽ εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ᾽ ἀίξαντε πετέϲθην.
Ἴδην δ᾽ ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
εὗρον δ᾽ εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφοϲ ἐϲτεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ᾽ ἐλθόντε Διὸϲ νεφεληγερέταο
ϲτήτην· οὐδέ ϲφωιν ἰδὼν ἐχολώϲατο θυμῷ,
ὅττί οἱ ὦκ᾽ ἐπέεϲϲι φίληϲ ἀλόχοιο πιθέϲθην.
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
βάϲκ᾽ ἴθι Ἶρι ταχεῖα, Ποϲειδάωνι ἄνακτι
πάντα τάδ᾽ ἀγγεῖλαι, μὴ δὲ ψευδάγγελοϲ εἶναι.
παυϲάμενόν μιν ἄνωχθι μάχηϲ ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεϲθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰϲ ἅλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεϲϲ᾽ ἐπιπείϲεται, ἀλλ᾽ ἀλογήϲει,
φραζέϲθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ᾽ οὐδὲ κρατερόϲ περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάϲϲῃ
μεῖναι, ἐπεί εὕ φημι βίῃ πολὺ φέρτεροϲ εἶναι
καὶ γενεῇ πρότεροϲ· τοῦ δ᾽ οὐκ ὅθεται φίλον ἦτορ
ἶϲον ἐμοὶ φάϲθαι, τόν τε ϲτυγέουϲι καὶ ἄλλοι.
ὣϲ ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθηϲε ποδήνεμοϲ ὠκέα Ἶριϲ,
βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων εἰϲ Ἴλιον ἱρήν.
ὡϲ δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰϲ ἠὲ χάλαζα

V. L. 149 ἣ μὲν δ C. ἂρ ADHL. — 150 ἐνὶ D. ἀναΐξαντε S. — 151 ἴδην θ᾽ Mor. πολυπῖθακα C. — 152 ἀνα A. — 153 ἀμφι D. — 155 οὐδὲ ϲφῶϊν GH. ϲφῶϊν D (acc. 2. man.) θυμῷ: θυμὸν D. — 156 ὅττί οἱ AH. ἐπέεϲϲιν D. πιθέϲθαι Lips. — 157 ἶριν D. πρότερον S. προϲηῦδα D (acc. 2. man.). — 158 ποϲιδάωνι A et in marg. ποϲειδάωνι. ΠΟϹΙΔΑΩΝΙ Syr. — 159 μὴ δὲ CDGHL. — 161 ἔρχεϲθαι: ἔρχεϲθ᾽ ἢ LS Vat. γρ. ἔρχεϲθ᾽ ἢ μεταφύλα A. — 162 ἐπέεϲϲϊν C Lips. ἐπιπείϲεται: ἐπιπείθεται Et. Mg. 69, 39. „in ed. Flor. et Aldd. erat cum codd. parte ἐπέεϲϲι πεπείϲεται“ Heyne. — 163 δ᾽ ήπειτα A. δὴπειτα H. δή ᾿πειθα E. δ᾽ ἤπειτα CDGL Townl. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc. Flor. ΔΗΠΕΙΤΑ Syr. κατα A. — 164 ΟΥ̓ΔΕ Syr. καρτερόϲ C Lips. ἐπειόντα παλάϲθαι S. — 165 ἔο φημὶ CDEGHLS. ἐπεί, εὐ φημὶ A. ἐπεὶ εὖ frgm. Mosc. ἐπεί εὔ φήμι Bekk. An. 1146. πολυφέρτεροϲ A. — 167 φᾶϲθαι ACDGHL Lips. — 168 ὡϲ A. — 169 κατ᾽ Ἰδαίων: μετ᾽ ἰδέων L. — 170 ὅτ᾽ ἂν ADGH 1. man. Lips.: ὅταν CEH 2. man. L.

A. c. 159 ἀγγεῖλαι Herodianus, non ἄγγειλαι. — 162 μοι: μου Ammonius. — 164 ταλάϲϲῃ: τινὲϲ θελήϲῃ Schol. V. — 166, 167 ἀθετοῦνται. asterisci, ὀρθῶϲ 182, 183. — 169 δὲ κατ᾽: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ἐξ ἰδαίων Aristonicus, conf. 79.

ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆϲ αἰθρηγενέοϲ βορέαο,
ὣϲ κραιπνῶϲ μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶριϲ,
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη προϲέφη κλυτὸν ἐννοϲίγαιον·
ἀγγελίην τινά τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
ἦλθον δεῦρο φέρουϲα παραὶ Διὸϲ αἰγιόχοιο.
παυϲάμενόν ϲ' ἐκέλευϲε μάχηϲ ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεϲθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰϲ ἅλα δῖαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεϲϲ' ἐπιπείϲεαι, ἀλλ' ἀλογήϲειϲ,
ἠπείλει καὶ κεῖνοϲ ἐναντίβιον πολεμίξων
ἐνθάδ' ἐλεύϲεϲθαι· ϲὲ δ' ὑπεξαλέαϲθαι ἀνώγει
χεῖραϲ, ἐπεὶ ϲέο φηϲὶ βίῃ πολὺ φέρτεροϲ εἶναι
καὶ γενεῇ πρότεροϲ· ϲὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶϲόν οἱ φάϲθαι, τόν τε ϲτυγέουϲι καὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη κλυτὸϲ ἐννοϲίγαιοϲ·
ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθόϲ περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν,
εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
τρεῖϲ γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓϲ τέκετο Ῥέα,

V. L. 171 ὑπὸ: ὑπαὶ ACDEGHLS. ΥΠΟ Syr. conf. Μ 462. Ξ 414. Τ 358. Φ 12. H. U. 62. αἰθρηγενέοϲ A. αἰθριγενέοϲ L. — 172 ὡϲ AD 1. man. — 174 κυανοχαῖτα A. — 175 παραι D. παρὰ Apoll. Soph. 7, 10. πὰρ Lips. — 176 ϲ' ἐκέλευϲε: ϲε κέλευϲε ES Syr. Cant. Townl. ϲε κέλευε Vrat. b. frgm. Mosc. γρ. κέλευε A. ϲε κέλεται AC Lips. (an κέλεταί ϲε) conf. Β 28. 65. — 177 ἔρχεϲθαι ACDHL Syr. Cant. Barocc. Harl. Lips. Townl. frgm. Mosc. Vrat. b. d. ἔρχεϲθ' ἢ GS conf. 161. — 179 καὶ κεῖνοϲ ACEHL Lips. Vrat. b. d. frgm. Mosc. Rom. ΚΑΙΚ[ΕΙΝΟϹ] Syr. κἀκεῖνοϲ GS Schol. Θ 150. κακεῖνοϲ D. πολεμίξων AL Cant. Mor. Lips. Townl. Vrat. d. A. πτολεμίξων DH: πολεμίζων ES Syr. Schol. Θ 150. πτολεμίζων CG Vrat. b. — 180 ὑπεξαλέϲθαι L. ἄνωγε DS Harl. Vat. — 181 ΒΙΗΦΙ Syr. πολὺφέρτεροϲ DG. — 182 ὤθεται C. — 183 ΙϹΟΝΕΜΟΙ Syr. οἱ ACDHL: οἷ G. φάϲθαι HL: φᾶϲθαι ACDG Lips. τόν τοι C. — 184 τήνδε GL. — 185 ὦ πόποι AGH. — 186 καθέζει G. — 187 τ' omitt. D Vrat. A. τε κρόνου Syr. Lips. Pseudopl. 126, 12. τεκρόνου H. γρ. ἐκ κρόνου Lips. τὸ δὲ τρεῖϲ γάρ τ' ἐκ Κρόνου γράφεται καὶ δίχα προθέϲεωϲ τρεῖϲ γάρ τε Κρόνου Eust. 1012, 25. τέκετο ῥέα libri mei praeter G (τέκε ῥήη) et Cant. Barocc. Harl. Townl. Vrat. d. A. τέκε Ῥεῖα Pseudopl. 126, 12. γράφεται οὓϲ τέκε Ῥέα κατά τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 1012, 34. alii τέκε Ῥείη teste Eust. 1012, 35. τέκε ῥέα frgm. Mosc. Vrat. b.

A. c. 179 καὶ κεῖνοϲ: ἐκ πλήρουϲ τὸν [καὶ] ϲύνδεϲμον ἀρίϲταρχοϲ Didymus. πολεμίξων: Ζηνόδοτοϲ διὰ τοῦ ζ Didymus. πολεμίξων δὲ διὰ τοῦ ξ. Ἀρίϲταρχοϲ δὲ διὰ τοῦ ϲ (ζ?) Schol. V, cui fidem non habeo. — 182, 183 asterisci, κακῶϲ 166, 167. — 187 τ' ἐκ Κρόνου: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ διὰ τῶν β' κ.

Ζεὺϲ καὶ ἐγώ, τρίτατοϲ δ' Ἀίδηϲ, ἐνέροιϲιν ἀνάϲϲων.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδαϲται, ἕκαϲτοϲ δ' ἔμμορε τιμῆϲ·
ἤ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ
παλλομένων, Ἀίδηϲ δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺϲ δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃϲι·
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸϲ Ὄλυμποϲ.
τῶ ῥα καὶ οὔ τι Διὸϲ βέομαι φρεϲίν, ἀλλὰ ἕκηλοϲ
καὶ κρατερόϲ περ ἐὼν μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
χερϲὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὣϲ δειδιϲϲέϲθω.
θυγατέρεϲϲιν γάρ τε καὶ υἱάϲι βέλτερον εἴη
ἐκπάγλοιϲ ἐπέεϲϲιν ἐνιϲϲέμεν, οὓϲ τέκεν αὐτόϲ,
οἵ ἑθεν ὀτρύνοντοϲ ἀκούϲονται καὶ ἀνάγκῃ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμοϲ ὠκέα Ἶριϲ·
οὕτω γὰρ δή τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἦ τι μεταϲτρέψειϲ; ϲτρεπταὶ μέν τε φρένεϲ ἐϲθλῶν.
οἶϲθ' ὡϲ πρεϲβυτέροιϲιν ἐρινύεϲ αἰὲν ἕπονται.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων·
Ἶρι θεά, μάλα τοῦτο ἔποϲ κατὰ μοῖραν ἔειπεϲ·
ἐϲθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελοϲ αἴϲιμα εἰδῇ.

V. L. 190 ἤτοι libri et Schol. O 21. — 191 παλλομένην Schol. O 21. ἔλαχεν H. 1. man. δὲ λάχεν Schol. O 21. — 192 δὲ λάχ' Schol. O 21. δ' ἔλαχεν L. ἐν omitt. G. νεφέλῃϲι ACDEG: νεφέλῃϲιν L Schol. O 21. νεφέεϲϲιν Schol. Π 365. — 193 δ' ἔτι ACEGL Schol. O 58. 189. Υ 58. ε 244. δέ τι DH Suidas II, 2, 1221, 9. Schol. O 21. δέ τοι S, alterum Schol. O 21. — 194 τῶ ACDL Syr. τῷ EGH Et. Mg. 196, 11, ibid. βείομαι. ῥὰ D 2. man. HL. — 195 ἐνι A. ἐνὶ G. μοῖρα D. μοίρᾳ L. — 196 μή τί AEHL. ὡϲ AD 1. man. δειδίϲϲεϲθαι L. ΔΕΙΔΙΞΈϹΘΩ Syr. — 197 θυγατέρεϲϲι G Lips. Flor. Cram. An. Ox. II, 331, 11. υἱάϲιν D. κέρδιον ACDGHL Syr. et Heynii libri praeter Vat. Cram. An. Ox. II, 331, 11. κέρδιον ἢ βέλτερον E. εἴη: εἶναι HL Vrat. d. — 198 αἰνιϲϲέμεν D. ΕΝΙϹ$\overset{\text{C}}{\text{Ν}}$ΕΜΕΝ Syr. (alterum c man. rec.). — 199 οἵ ἑθεν A Schol. O 258. οἱ ἕθεν D (acc. et spirit. 2. man.). οἳ ἕθεν CEGHL Schol. A 114. — 202 φέρο G. — 203 ἢ τὶ L. ΗΤΕ Syr. εἴ τι Lips. μέν τε: μέν τοι L. δή τοι S. δέ τε Stob. floril. XX, 42. δέ τοι Eust. 625, 9. 1338, 16. τρεπταὶ δέ τοι Cram. An. Par. III, 385, 9. — 204 πρεϲβυτάτοιϲιν S Vat. ἐριννύεϲ CDEGL Syr. — 205 ποϲιδάων A in textu Syr. 1. man. — 206 μᾶλα D. κατα A. νημερτὲϲ ἢ κατὰ μοῖραν E.

A. C. 192 εὐρὺν: ὅτι Ζηνόδοτοϲ αἰπύν Aristonicus. — 197 ἀρίϲταρχοϲ βέλτερον εἴη Didymus. Aristophanes κάλλιον, κέρδιον, οἱ εἰκαιότεροι. — 197 τινὲϲ υἱέϲιν Schol. V. — 207 εἰδῇ: Ζηνόδοτοϲ διὰ τοῦ π̄ εἴπῃ Didymus.

ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότ' ἂν ἰcόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴcῃ
νεικείειν ἐθέλῃcι χολωτοῖcιν ἐπέεccιν.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μέν γε νεμεccηθεὶc ὑποείξω·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήcω τό γε θυμῷ·
αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίηc ἀγελείηc,
Ἥρηc Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίcτοιο ἄνακτοc
Ἰλίου αἰπεινῆc πεφιδήcεται, οὐδ' ἐθελήcει
ἐκπέρcαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτοc Ἀργείοιcιν,
ἴcτω τοῦθ', ὅτι νῶιν ἀνήκεcτοc χόλοc ἔcται.
ὣc εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιικὸν ἐννοcίγαιοc,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεcαν δ' ἥρωεc Ἀχαιοί.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προcέφη νεφεληγερέτα Ζεύc·
ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυcτήν·
ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχοc ἐννοcίγαιοc
οἴχεται εἰc ἅλα δῖαν ἀλευάμενοc χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχηc ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵ περ νέρτεροί εἰcι θεοί, Κρόνον ἀμφὶc ἐόντεc.
ἀλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεccηθεὶc ὑπόειξε
χεῖραc ἐμάc, ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γε τελέcθη.
ἀλλὰ cύ γ' ἐν χείρεccι λάβ' αἰγίδα θυccανόεccαν,
τῇ μάλ' ἐπιccείων φοβέειν ἥρωαc Ἀχαιούc·

V. l. 209 ὁππόταν CGL Syr. Schol. Z 488. ἰcόμοιρον D Lips. Flor. 211 εἴ τι pro ἦτοι L. μέν κεν S. — 214 ΗΡΗCΘ' Syr. τὲ H. — 215 οὐδὲ θελήcει S. οὐδὲ ἐθελήcει D. — 216 δοῦναί τε S Vat. — 217 νῶϊ D. ἀνήκεcτον ἄλγοc Schol. Pind. Ol. VI, 12. — 218 ὡc A. ἀχαϊκὸν S. — 220 ἀπόλλονα G. — 221 φοῖβε omitt. H. — 223 ἀλευόμενοc H. — 224 γάρ τε ACD Cant. Townl. Flor. γάρ καὶ S. vulgo γάρ κε cum Eust. et Schol. A 399. — 225 νέρτεροί CHGS Schol. A 399. Herodianus π. μονήρ. λέξ. 45, 27. Cram. Epim. 66, 30. [ἐ] νέρτεροί A. ἐνέρτεροί DEL Mor. Cant. Townl. Lips. frgm. Mosc. Rom. — 226 πολυκέρδιον D. ἠδὲ οἱ EGHLS ἠδὲ οἳ D: vulgo ἠδὲ οἷ cum AC Apoll. de Synt. 144, 13. de Pron. 54 B. Schol. Є 64. — 227 ἔπλετο omitt. L. ὑπόειξε ACDEGH. — 228 οὔτι D pro οὔ κεν. γε τελέcθη C: ceteri γ' ἐτελέcθη. — 229 θυcανόεccαν CDEGS Lips. 1. man. Townl. frgm. Mosc. al. — 230 τῇ ADS Harl. Vrat. d. Townl. frgm. Mos. Flor. Schol. X 221. τῆ H. 1. man. L. τὴν CEGH ex corr. ἐπιcείων E Barocc. Lips. Vrat. d.

A. c. 211 ἀρίcταρχοc νῦν μέν γε, ἄλλοι δὲ νῦν μέν κε Didymus. — 212—217 ἀθετοῦνται. — 214 τινὲc Ἥρηc Ἡφαίcτου τε καὶ Ἑρμείαο Schol. A. — 225 οἵπερ νέρτεροί εἰcιν: ὅτι Ζηνόδοτοc γράφει οἵπερ νέρτατοι Aristonicus, conf. Є 893. Y 57. — 226 οἱ Ptolemaeus Ascalonita ἐγκλιτικῶc: οἷ Herodianus, conf. H. U. 141.

ϲοὶ δ᾽ αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἕκτωρ·
τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ᾽ ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήϲποντον ἵκωνται.
κεῖθεν δ᾽ αὐτὸς ἐγὼ φράϲομαι ἔργόν τε ἔπος τε,
ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύϲωϲι πόνοιο.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα πατρὸς ἀνηκούϲτηϲεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἴρηκι ἐοικὼς
ὠκέι φαϲϲοφόνῳ, ὅς τ᾽ ὤκιϲτος πετεηνῶν.
εὗρ᾽ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἥμενον, οὐδ᾽ ἔτι κεῖτο, νέον δ᾽ ἐϲαγείρετο θυμόν,
ἀμφὶ ἓ γιγνώϲκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆϲθμα καὶ ἱδρὼς
παύετ᾽, ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱϲτάμενος προϲέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ ϲὺ νόϲφιν ἀπ᾽ἄλλων
ἧϲ᾽ ὀλιγηπελέων; ἤ πού τί ϲε κῆδος ἱκάνει;
τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προϲέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
τίς δὲ ϲύ ἐϲϲι φέριϲτε θεῶν, ὅς μ᾽ εἴρεαι ἄντην;
οὐκ ἀίεις ὅ με νηυϲὶν ἔπι πρυμνῇϲιν Ἀχαιῶν
οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
χερμαδίῳ πρὸς ϲτῆθος, ἔπαυϲε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
καὶ δὴ ἐγώ γ᾽ ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ᾽ Ἀίδαο
ἤματι τῷδ᾽ ἵξεϲθαι, ἐπεὶ φίλον ἄιον ἦτορ.

V. l. 232 οὖν οἳ D. οἶ H. μέγα τόφρἂν D. — 233 ἵκονται E. — 234 ἔργόν τε H. — 235 ὥς κε A. ὥς τε E Vrat. A. Rom. αὖθϊς C. — 236 ὡς A. — 237 ἵρηκι D. ἶρηκι A. — 238 φαϲϲοφόνωι A. — 239 εὗρε δ᾽ υἱὸν L. — 240 οὐδ᾽ ἔτι: οὐδέ τι DGHL Lips. Vrat. d. Rom. ἐϲαγείρατο CDE. εἰϲαγείρατο H. ἐϲαγείρετο AGL Harl. Vat. — 241 ἀμφί ἑ D ex corr. E. γιγνώϲκων L Lips.: γινώϲκων ACDEGH. — 244 τί ἦ A: ceteri τίη. δε H. — 245 ὀλιγηπελέων A. πού τι ϲε A. ποῦ τι ϲε C. ποῦ τί ϲε D. που τί ϲε HL. — 246 ὀλιγοδρανέων A. κορυθαιόλος AD man. rec. Flor. Rom. προϲέφη ἑκάεργος ἀπόλλων D 1. man. — 247 δε H. ϲὺ ἐϲϲὶ HL. — 248 ἐπὶ ACGHL. ἐπι D. — 249 ὀλέκοντα: γρ. ϲτέλλοντα Lips. — 251 καὶ μὴν ἔγωγ᾽ H. — 252 ἥματι D. τῶδε L. ἵξεϲθαι: ὄψεϲθαι ACDEGHLS et Heynii libri.

A. c. 231—235 ἀθετοῦνται. καὶ παρὰ ἀριϲτοφάνει ἠθετοῦντο Schol. A. — 232 ὄφρ᾽ ἂν: διὰ τοῦ τ τόφρ᾽ ἂν ἀχαιοί οἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 240 οὕτως ἀρίϲταρχος διὰ τοῦ ο ἐϲαγείρετο παρατατικῶς. ἄλλοι δὲ ἐϲαγείρατο διὰ τοῦ α Didymus. — 241 ἀμφὶ ἓ Apollodorus: alii ἀμφίε Cram. Epim. 66, 30. ὀρθοτονητέον τὴν ἕ Herodianus. — 252 ἀρίϲταρχος ἵξεϲθαι, καὶ [ἔϲτιν] οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή Didymus.

τὸν δ' αὖτε προcέειπεν ἄναξ ἑκάεργοc Ἀπόλλων·
θάρcει νῦν· τοῖόν τοι ἀοccητῆρα Κρονίων
ἐξ Ἴδηc προέηκε παρεcτάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυcάορον, ὅc cε πάροc γε
ῥύομ', ὁμῶc αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νυν ἱππεῦcιν ἐπότρυνον πολέεccι
νηυcὶν ἔπι γλαφυρῇcιν ἐλαυνέμεν ὠκέαc ἵππουc·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποιcι κέλευθον
πᾶcαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωαc Ἀχαιούc.
ὣc εἰπὼν ἔμπνευcε μένοc μέγα ποιμένι λαῶν.
ὡc δ' ὅτε τιc cτατὸc ἵπποc ἀκοcτήcαc ἐπὶ φάτνῃ,
δεcμὸν ἀπορρήξαc, θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθὼc λούεcθαι ἐϋρρεῖοc ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοιc ἀΐccονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώc,
ῥίμφά ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣc Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδαc καὶ γούνατ' ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆαc, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
οἳ δ' ὥc τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
ἐccεύαντο κύνεc τε καὶ ἀνέρεc ἀγροιῶται·
τὸν μέν τ' ἠλίβατοc πέτρη καὶ δάcκιοc ὕλη
εἰρύcατ', οὐδ' ἄρα τέ cφι κιχήμεναι αἴcιμον ἦεν·

V. L. 253 ἄναξ διὸc υἱὸc C Lips. — 255 παριcτάμεναι Vrat. d. frgm. Mosc. — 256 πάροc γε CDHLS Lips. Harl. Mor. Vrat. d. frgm.
γε
Mosc. πάροcπερ A. vulgo πάροc περ, conf. ad Ν 465. — 258 ἀλλά γε Vrat. d. πολέεccι ACGH. — 259 omitt D in textu, habet in marg. 2. man. ἐπὶ CDGHL. ἔπι A. γλαφυροῖcιν D. ἐλαύνειν S Vat. — 260 προπάροιθεν ἰὼν Lips. κέλευθον: κελεύcω C et sup. man. rec. γρ. κέλευθον. — 261 ἐc μόθον διϊέναι C et sup. man. rec. γρ. πᾶcαν λειανέω. — 262 omitt. L. ὡc A. ἔπνευcε Vrat. b. A. — 263 ἔπι A. φάτνηc Et. Mg. 51, 10. — 264 δεcμὰ διαρρήξαc θείῃ πεδίονδε Et. Mg. 51, 12. θείει D. —
ει
265 ἐϋρρῆο S. ἐϋρρῆοc L. εὐρρεῖοc H. — 266 ἔχῃ Vrat. d. — 266 ὤμοιc' A. ἀγλαΐccονται S. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀγλαΐηιφι C. — 268 ῥίμφά ἑ ACDHL. — 271 οἵδ' CGHL. — 272 ἐccεύοντο ACDEGHL et Heynii libri, conf. Λ 549. — 274 τί cφι S Vat.

A. c. 265—268 ἀθετοῦνται. asterisci, ὀρθῶc Ζ 508—511. dissentit a se Aristonicus, vid. Schol. Ζ 506, ubi sex versibus asteriscos adpictos esse confirmat. Ζηνόδοτοc τοῦτον μόνον γράφει, Ἀρίcταρχοc δὲ καὶ τοὺc ἄλλουc τρεῖc Schol. V. — 272 ἀρίcταρχοc ἐccεύαντο διὰ τοῦ ᾱ, καὶ ἅπαcαι Didymus.

τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆϲ ἐφάνη λὶϲ ἠυγένειοϲ
εἰϲ ὁδόν, αἶψα δὲ πάνταϲ ἀπέτραπε καὶ μεμαῶταϲ·
ὣϲ Δαναοὶ εἵωϲ μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο
νύϲϲοντεϲ ξίφεϲίν τε καὶ ἔγχεϲιν ἀμφιγύοιϲιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον ϲτίχαϲ ἀνδρῶν,
τάρβηϲαν, πᾶϲιν δὲ παραὶ ποϲὶ κάππεϲε θυμόϲ.
τοῖϲι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόαϲ, Ἀνδραίμονοϲ υἱόϲ,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριϲτοϲ, ἐπιϲτάμενοϲ μὲν ἄκοντι,
ἐϲθλὸϲ δ' ἐν ϲταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίϲϲειαν περὶ μύθων·
ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖϲιν ὁρῶμαι·
οἷον δὴ αὖτ' ἐξαῦτιϲ ἀνέϲτη κῆραϲ ἀλύξαϲ
Ἕκτωρ. ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸϲ ἑκάϲτου
χερϲὶν ὑπ' Αἴαντοϲ θανέειν Τελαμωνιάδαο.
ἀλλά τιϲ αὖτε θεῶν ἐρρύϲατο καὶ ἐϲάωϲεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυϲεν,
ὡϲ καὶ νῦν ἔϲϲεϲθαι ὀίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸϲ ἐριγδούπου πρόμοϲ ἵϲταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆαϲ ἀνώξομεν ἀπονέεϲθαι·
αὐτοὶ δ', ὅϲϲοι ἄριϲτοι ἐνὶ ϲτρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
ϲτείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάϲαντεϲ,
δούρατ' ἀναϲχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα

V. L. 275 ὑπαὶ GL: ὑπὸ ACDEH Lips. Mor. Townl. frgm. Mosc. λῖϲ (ο supra) GS. — 276 ἀπέτρεπε Lips. — 277 ὡϲ A. — 279 ἴδων (ο supra) H. ἐπεϲϲύμενον ϲτίχαϲ Vrat. d. — 280 πᾶϲι GH Lips. Flor. παραι D. παρὰ Vrat. d. — 281 τοῖϲϲϊ H. — 283 ἑ omitt. C. Lips. — 284 ἐρίϲειαν DEH. Schol. I 443. — 285 ὅ, ϲφιν C. ὅϲ ϲφιν L Vrat. d. εὖ φρονέων CHLS Vrat. A. Lips. Flor. ceteri ἐΰφρονέων. — 286 ὦ πόποι AH. — 287 * οἷον δή: libri οἷον δ'. ἐξ αὖτιϲ D. ἐξαῦθϊϲ C. — 288 ἣ D. θή μιν G. — 288—290 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 289 θανέμεν Lips. τελαμωνίδαο G. — 290 ἐρύϲατο DL. ἐρρύϲϲατο Mor. — 291 ὅϲ δὴ D. ἕκτορα ὅϲ πολλῶν E. ὑπο ACL. — 292 ἔϲεϲθαι G Flor. — 294 ἐγὼ CDGLS frgm. Mosc. ἐγὼν AH. — 295 μέν: δὲ Et. Mg. 115, 37. Schol. Δ 287 Cram. Ep. 14, 10. προτὶ CL. — 296 ἐνι A. — 297 εἴ κε L: εἴ κεν CDEGH Vrat. A. Flor. ὥϲ κεν A Harl. pro var. lect. γρ. καὶ εἴ κεν A. — 298 ἀνεχόμενοι Lips. ὀΐω CGH Lips Rom.

A. c. 277 εἵωϲ: τείωϲ Zenodotus. — 285 ὅ ϲφιν Aristarchus. — 287 δή: conf. H. U. 281. N 633.

θυμῷ δείϲεϲθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
οἳ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἄρηι,
ὑϲμίνην ἤρτυνον, ἀριϲτῆαϲ καλέϲαντεϲ,
Ἕκτορι καὶ Τρώεϲϲιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίϲϲω
ἡ πληθὺϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶεϲ δὲ προὔτυψαν ἀολλέεϲ, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
μακρὰ βιβῶν· πρόϲθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων
εἱμένοϲ ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
δεινὴν ἀμφιδάϲειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺϲ
Ἥφαιϲτοϲ Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐϲ φόβον ἀνδρῶν·
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χείρεϲϲιν ἔχων ἡγήϲατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέεϲ, ὦρτο δ' ἀυτὴ
ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀιϲτοὶ
θρῷϲκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηιθόων αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεϲϲηγύ, πάροϲ χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵϲταντο λιλαιόμενα χροὸϲ ἆϲαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερϲὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαόϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων

V. L. 299 δείϲεϲθαι: δειδίϲϲεϲθαι DL. — 300 ὡϲ A. οἱ δ' H. οἵδ' CL. libri ἠδ' ἐπίθοντο. — 301 οἱ μὲν C. ἂρ ADGHL. αἴαντε EL Cant. Townl. Flor. Rom.: αἴαντα CDGHS. αἴαντα (ε supra) A. — 302 ἄρῃ H. — 303 ὑϲμίνῃ L. ἤρτυον Vrat. b. — 304 τρῴεϲϲιν L. — 306 τρῷεϲ L. ἀρ A. ἂρ (ῶν supra) DEGHL. — 307 βιβῶν frgm. Mosc. Vrat. b. βιβῶν LS. βιβὰϲ H. βιβὰϲ ἢ βιβῶν Eust. 1016, 58. δὲ κί': δ' ἔκι' ALS Mor. — 308 ὤμοιϲιν ACHS Vrat. b. d. A. αἰγίδα: γρ. ἀϲπίδα H man. rec. τινὲϲ ἀϲπίδα Eust. 1016, 29. — 309 ἀριπρεπέϲ D. — 311 ἂρ ADGHL. — 313 ἀπο A. ἀπαὶ L. νευρῆφι E. νευρῆφιν ὀϊϲτοί Townl. — 314 θρώιϲκον A: ceteri θρῷϲκον. δὲ δὴ δοῦρα D —.316 χρόα καλὸν G: λευκὸν ACDEHL Cant. Harl. Townl. conf. Λ 573. — 317 ἐν γαί' ἵϲτατο L. — 318 ἔχ': εἶχεν E. ἀτρέμαϲ L. — 319 πίπτε ACGHL: πῖπτε DE. — 320 κατενῶπα CEG 1. man. L Et. Mg. 344, 57. κατένῶπα AH. κατὲνώπα D (acc. et spir. 2. man.). κατ' ἐνῶπα G ex corr. Et. Mg. 496, 7.

A. c. 301 Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ αἴαντε δυϊκῶϲ Didymus. —. 302 Aristarchus Μέγην: Μεγῆν Ptolem. Ascalonita cum aliis. — 307 βιβάϲ: ἀρίϲταρχοϲ βιβῶν Didymus. Zenodotus βοῶν, conf. 686. — 314 θρῷϲκον, conf. H. U. 217. — 320 Aristarchus κατενῶπα: κατένωπα Alexio et Herodianus, conf. Eust. 1017, 60. Et. Gud. 307, 26. Cram. An. Par. III, 20, 28.

ϲεῖϲ', ἐπὶ δ' αὐτὸϲ ἄυϲε μάλα μέγα, τοῖϲι δὲ θυμὸν
ἐν ϲτήθεϲϲιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδοϲ ἀλκῆϲ.
οἳ δ', ὥϲ τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἰῶν
θῆρε δύω κλονέωϲι μελαίνηϲ νυκτὸϲ ἀμολγῷ,
ἐλθόντ' ἐξαπίνηϲ ϲημάντοροϲ οὐ παρεόντοϲ,
ὣϲ ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδεϲ· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἧκε φόβον, Τρωϲὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδοϲ ὄπαζεν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδαϲθείϲηϲ ὑϲμίνηϲ.
Ἕκτωρ μὲν Ϲτιχίον τε καὶ Ἀρκεϲίλαον ἔπεφνε,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων,
τὸν δὲ Μενεϲθῆοϲ μεγαθύμου πιϲτὸν ἑταῖρον·
Αἰνείαϲ δὲ Μέδοντα καὶ Ἴαϲον ἐξενάριξεν·
ἤ τοι ὁ μὲν νόθοϲ υἱὸϲ Ὀιλῆοϲ θείοιο
ἔϲκε Μέδων, Αἴαντοϲ ἀδελφεόϲ· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ γαίηϲ ἄπο πατρίδοϲ, ἄνδρα κατακτάϲ,
γνωτὸν μητρυιῆϲ Ἐριώπιδοϲ, ἣν ἔχ' Ὀιλεύϲ·
Ἴαϲοϲ αὖτ' ἀρχὸϲ μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸϲ δὲ Ϲφήλοιο καλέϲκετο Βουκολίδαο.
Μηκιϲτῆ δ' ἕλε Πουλυδάμαϲ, Ἐχίον δὲ Πολίτηϲ
πρώτῃ ἐν ὑϲμίνῃ, Κλονίον δ' ἕλε δῖοϲ Ἀγήνωρ.
Δηίοχον δὲ Πάριϲ βάλε νείατον ὦμον ὄπιϲθε
φεύγοντ' ἐν προμάχοιϲι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλαϲϲεν.
ὄφρ' οἳ τοὺϲ ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ ϲκολόπεϲϲιν ἐνιπλήξαντεϲ ὀρυκτῇ

V. l. 321 ἔπι AH. — 322 ἔθελξεν G. — 323 οἳ δ' D ex corr. οἵδ' CGHL. — 324 κλονέωϲι A Barocc. Harl. frgm. Mosc. κλονέουϲι CDEG HLS. — 325 ἐλθόντ' (ε supra) A. ἐξ ἀπίνηϲ E. — 326 φόβηθεν D Vrat. A. — 327 θῆκε φόβον H Vrat. d τρωϲὶ DGH Lips. Vrat. A. Flor. Rom. Schol. Ε 334. τρῳϲὶ L. ὄπαζε H. — 328 δ' omitt. L. κεδαϲθείϲηϲ (ϲ supra) D. — 329 ϲτίχιον L. ἔπεφνε ACDGH. — 330 χαλκοχιτώνων: καρτεροθύμων Vrat. b. frgm. Mosc. γρ. καρτεροθύμων A. — 333 ἤτοι libri. ὁ μὲν C. — 335 ἀπο AD ex corr. ἀπὸ D 1. man. — 337 ἴαϲοϲ μὲν αὖτ' ἀρχὸϲ D. — 339 μηκιϲτῆν G Vrat. b. Flor. μηκιϲτῆν Cant. μηκιϲτῆ (ν supra) C (ν add. 2. man.). ἰχίον S. — 340 κλόνιον GL. κλονίων D. — 341 δηΐλοχον L. ὦμον C. ὄπιϲθε ACG. — 342 διὰ πρὸ GH. διὰ δε χαλκὸν D. — 343 οἵ ACDGHL. ἀπέντεα AD. — 344 ϲκολόπεϲϲϊ H.

A. c. 333 Ὀιλῆοϲ: ὁ Ἰλῆοϲ Zenodotus.

ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
ὣς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἳ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους
ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
γίγνεται, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧσι.
τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάις ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,

V. L. 346 τρῴεσσιν L. — 347 ἐπισεύεσθαι ἐᾷν G Flor. — 348 ἐγὼ Lips. Flor. ἑτέρωθι: ἑτέρωσε Pseudopl. 117, 29. ἐθέλοντα νοήσω Pseudopl. 157, 9. Rhet. Gr. I, 276, 18, conf. Β 391. — 349 οἶ D (acc. 2. man.). μητίσσομαι DEGH Pseudopl. 157, 9. Rhet. Gr. I, 276, 19. — 351 ἀλλὰ καὶ ες ἐρύουσι A. κύνες γ' L. ἐρύσουσι Cant. — 352 ὡς A. κατ' ὠμαδὸν L. — 353 τρῴεσσι L. τρώεσσιν ἐπὶ CDES Cant. Mor. Vrat. b. d. Lips. frgm. Mosc. τρώεσσιν ἐπι H. τρώεσσι ἐπι A. στίχους D (ου 2. man.). οἳ δὲ C. — 356 βαθείῃς C. βαθείας Schol. Ξ 15. ποσὶν D ἐρίπων A Lips. Townl. ἐρίπτων Schol. Ξ 15. ποσὶ καὶ χερσὶν ἐρίπτων Et. Gud. 307, 2. — 357 μέσον Lips. 1. man. DE. κατάβαλλε L. γεφύρωσε D Lips. 1. man. — 358 ἐπι DH. — 359 γίγνεται L Syr. γίνεται ACEGH. γίνετ' D. ἧσι A Ven. B. Harl. frgm. Mosc. ἧσιν L. ἥισι D. ἧσϊ H. ῄσι Vrat. d. εἶσι Flor. C et γρ. ἥσει man. rec. ἥσει EG. ΗCΕΙ Syr. ἥσει est lapsus librariorum, non varia lectio, conf. φήσει α 168. ἀποδώσει θ 318. ποιήσει Ο 363. κινήσει Β 147, 395. Π 264, 298. φιλήσει Ι 117. ὁρμήσει Ν 64. ἐπικλώσει δ 207. ἧσι confirmatur analogia formarum φθῇσιν Ψ 805. ἧσιν Τ 202. θ 147, 163. φῇσιν α 168. δῷσι Α 129. α 379. β 144. θ 318. — 361 ἐρίτιμον: πολύτιμον D. ἔρειπε: ἔριπε AD Townl. frgm. Mosc. ἔργασε pro ἔρειπε L. — 362 παῖς ACHL Lips.: πάϊς DEGS. ΠΑΪC Syr. — 363 ποιήσει CDEGL Lips. edd. vett.: ποιήσῃ AH Cant. Barocc. Harl. Mor. frgm. Mosc. Vrat. d. Apoll. Soph. 12, 33.

A. c. 347 ἐπισσεύεσθαι: ἐπισσεύεσθον Zenodotus. — 351 Aristarchus et Herodianus ἐρύουσι: ἐρυοῦσι Alexio. — 353 κατὰ στίχας ut Λ 91. conf. Γ 326. Ε 590. Λ 343. Π 820. — 356 ποσσὶν: χερσὶν Zenodotus.

ἂψ αὖτις ϲυνέχευε ποϲὶν καὶ χερϲὶν ἀθύρων.
ὥς ῥα ϲὺ ἤιε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ ὀιζὺν
ϲύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖϲι δὲ φύζαν ἐνῶρϲας.
ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυϲὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοιϲί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶϲι θεοῖϲι
χεῖρας ἀνίϲχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαϲτος·
Νέϲτωρ αὖτε μάλιϲτα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀϲτερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεΐ περ πολυπύρῳ
ἢ βοὸς ἢ ὄιος κατὰ πίονα μηρία καίων
εὔχετο νοϲτῆϲαι, ϲὺ δ' ὑπέϲχεο καὶ κατένευϲας,
τῶν μνῆϲαι, καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ,
μὴ δ' οὕτω Τρώεϲϲιν ἔα δάμναϲθαι Ἀχαιούς.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς
ἀράων ἀίων Νηληιάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοιϲι θόρον, μνήϲαντο δὲ χάρμης.
οἱ δ', ὥς τε μέγα κῦμα θαλάϲϲης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήϲεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
ἲς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιϲτά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὣς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
ἵππους δ' εἰϲελάϲαντες ἐπὶ πρυμνῇϲι μάχοντο
ἔγχεϲιν ἀμφιγύοις αὐτοϲχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες

V. L. 364 αὖθϊς CL. ποcὶ D Lips. Vrat. A. — 365 ὣς ῥὰ GL. ὣς ἄρα ϲὺ D. — 366 φῦζαν H Syr. — 367 ὡς A. — 368 θεοῖϲι ACDGH Syr. — 370 νέϲτωρ δ' H Syr. — 372 τις τοι ACH. τις ϲοι G. εἴποτε τίς τοι L. — 373 οἰὸς H. κατα ACDGH. μετὰ πιονα L. — 375 ἦμαρ D ex corr. — 376 μὴ δ' ACDGHL. τρῴεϲϲιν L. δάμνεϲθαι Barocc. — 377
ον
ὡς A. μητιέτα L. — 379 τρῷες L. ἐπύθετο H. κτύπον libri mei cum Lips. Harl. Mor. Vat. Townl. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc. Eust. νόον Heynius cum Ernestio, nescio unde, fortasse ex interpretatione paraphrastae, qui νοῦν habet. — 381 οἵδ' CGHL. — 382 ἐπείγει EL. — 383 ἀνέμοιο D. ἢ ACDEH. ἡ γάρ ῥα Harl. — 384 ὡς A. τρῷες L.
ηϲαν
ἔβαινον AC. — 385 μάχονται Eust. 1021, 20. Schol. Π 367. — 386 ἄγχεϲιν G. ἀμφιγύοιϲιν G. οἳ μὲν C. — 387 οἵδ' CGHL. ἀπο A. ὑψιμελαινάων G. ΑΠΟΒΑΝΤΕϹ Ambros.

A. c. 365 ἧιε Crates et Herodianus: ἤιε Aristarchus, conf. Eust. 1020, 16. Et. Mg. 469, 53. Zonar. Lex. 981. — 373 ὄιος: τινὲς οἰὸς Schol. V. ita Aristarchus et Ptolem. Ascalonita, cf. ad Γ 198. — 377 ἔκτυπε: ἔκλυε Zenodotus.

μακροῖcι ξυcτοῖcι, τά ῥά cφ' ἐπὶ νηυcὶν ἔκειτο
ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ cτόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλοc δ', εἵωc μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶέc τε
τείχεοc ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλιcίῃ ἀγαπήνοροc Εὐρυπύλοιο
ἧcτό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοιc, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέcματ' ἔπαccε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχοc ἐπεccυμένουc ἐνόηcε
Τρῶαc, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβοc τε,
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
χερcὶ καταπρηνέcc', ὀλοφυρόμενοc δ' ἔποc ηὔδα·
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπηc
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκοc ὄρωρεν·
ἀλλὰ cὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγώ γε
cπεύcομαι εἰc Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίc δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ cὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφαcίc ἐcτιν ἑταίρου.
τὸν μὲν ἄρ' ὣc εἰπόντα πόδεc φέρον· αὐτὰρ Ἀχαι ο
Τρῶαc ἐπερχομένουc μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρουc περ ἐόνταc ἀπώcαcθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶεc Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγαc
ῥηξάμενοι κλιcίῃcι μιγήμεναι ἠδὲ νέεccιν.

V. L. 388 cφ': cφιν E. ἐπι A. — 389 ΙΜΕΝΑΧΑΛΚΟΝ Ambr. εἵμενα χαλκόν S. — 390 τρῷεc L. — 391 ἀμφ' ἐμάχοντο AG 2. man. H. 2. man. Syr. ΑΜΦΕΜΑΧΟΝΤΟ Ambros. — 392 ἐνι A. ἐν Vrat. A. — 394 ἀκήματ' ACGHL post ras. S Et. Mg. 47, 42. ΑΚΗΜΑΤ' Ambr. Syr. ἀκήματα E Apoll. Soph. 18, 24. ἀκέcματ' D Lips. — 395 libri ἐπειδὴ. ἐνόηcε ACEH Syr. ΕΝΟΗCΕΝ Ambr. — 396 τρῷαc L. γένετ' CDE. γίνετ' G Flor. — 397 ἂρ ADEGHL. ΑΡ Ambr. ΩΙ et ΜΗΡΩΙ Ambros. ὣ||| D post ras. — 398 καταπρηνέεcc' C Lips. Flor. δ' ἔποc ηὔδα AGL: δὲ προcηύδα CDHS (om. δὲ) Syr. Barocc. Vrat. b. d. — 400 περιμενέμεν S. — 401 cὲ μέν: cέ περ Schol. O 393. ποτὶ τέρπετο GH. ἔγωγε libri. — 402 cπεύcομ' C. ἵν' ἐποτρύνω πολεμεῖν L. — 403 οἶδεν L. — 404 παραίφαcιc ἐcτὶν CDGL. — 405 ἂρ GHL. — 406 τρῷαc L. οὐδὲ δύναντο ADGS. δύναντο etiam Eust. 1022, 39. vulgo οὐδ' ἐδύναντο. — 407 ἀμύνεcθαι παρὰ S. παρα H. — 408 οὐδέ ποτε ACHL Vrat. d. frgm. Mosc. Rom. οὔτέ ποτε DG. οὔτε ποτὲ E. τρῷεc L. — 409 ἠδέ: οὐδὲ ACDHLS. οὐδὲ νέεccιν ἢ ἠδὲ νέεccι Eust. 1022, 39. ἐν ἄλλῳ ἠδὲ νέεccιν A.

A. c. 393 ἔτερπε λόγοιc: τινὲc ἔτερπε λόων (cod. λούων conf. κ 361) Schol. V. — 394 ἔν τιcιν ἀκέcματ', οὕτω δὲ καὶ ἀρίcταρχοc, διχῶc (cod. χῶc) οὖν Didymus. — 398 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἔποc ηὔδα Didymus, conf. 114.

ἀλλ' ὥϲ τε ϲτάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνει
τέκτονοϲ ἐν παλάμῃϲι δαήμονοϲ, ὅϲ ῥά τε πάϲηϲ
εὖ εἰδῇ ϲοφίηϲ ὑποθημοϲύνῃϲιν Ἀθήνηϲ,
ὣϲ μὲν τῶν ἐπὶ ἶϲα μάχη τέτατο πτόλεμόϲ τε.
    ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃϲι μάχην ἐμάχοντο νέεϲϲιν.
Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντοϲ ἐείϲατο κυδαλίμοιο.
τὼ δὲ μιῆϲ περὶ νηὸϲ ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάϲαι καὶ ἐνιπρῆϲαι πυρὶ νῆα,
οὔθ' ὁ τὸν ἂψ ὤϲαϲθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλαϲϲέ γε δαίμων.
ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμοϲ Αἴαϲ,
πῦρ ἐϲ νῆα φέροντα, κατὰ ϲτῆθοϲ βάλε δουρί·
δούπηϲεν δὲ πεϲών, δαλὸϲ δέ οἱ ἔκπεϲε χειρόϲ.
Ἕκτωρ δ' ὡϲ ἐνόηϲεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖϲιν
ἐν κονίῃϲι πεϲόντα νεὸϲ προπάροιθε μελαίνηϲ,
Τρωϲί τε καὶ Λυκίοιϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύϲαϲ·
    Τρῶεϲ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
μὴ δή πω χάζεϲθε μάχηϲ ἐν ϲτείνεϊ τῷδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο ϲαώϲατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα ϲυλήϲωϲι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεϲόντα.
    ὣϲ εἰπὼν Αἴαντοϲ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ.
τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάϲτοροϲ υἱόν,
Αἴαντοϲ θεράποντα Κυθήριον, ὅϲ ῥα παρ' αὐτῷ
ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροιϲι ζαθέοιϲι,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατοϲ ὀξέι χαλκῷ,
ἑϲταότ' ἄγχ' Αἴαντοϲ· ὁ δ' ὕπτιοϲ ἐν κονίῃϲι
νηὸϲ ἄπο πρυμνῆϲ χαμάδιϲ πέϲε, λύντο δὲ γυῖα.

V. l. 411 δαΐμονοϲ A. — 413 ὡϲ A. — 416 τὼ δὲ ἰῆϲ Vrat. A. ἔχοντο L. οὐδὲ δύναντο ACD 1. man. ES Vrat. b. Rom. ΟΥΔΕΔΥΝΑΝΤΟ Syr. — 417 ὃ ACDGHL Eust. 1022, 41. ἐνὶ πρῆϲαι GH. νῆαϲ ACD EGHLS Syr. cum libris Heynii. — 418 ὃ ACDGHL. ἐπέλαϲϲέ ἑ S. — 419 υἷα: υἱὸν D suprascr. al. man. καλΐτορα C 1. man. καλλίτορα S. — 420 νῆαϲ D (αϲ 2. man.) L Vrat. A. — 421 δούπηϲε Lips. — 422 ὀφθαλμοῖϲι G Flor. Rom. — 423 νεὼϲ CDHL. νηὸϲ G Flor. Rom. — 424 τρωϲί L. τὲ H. — 425 τρῷεϲ L. — 426 ϲτένεϊ H 1. man. — 427 ϲαώϲετε Vrat. d. ϲαώϲομεν Schol. Ε 266. — 429 ὡϲ A. — 430 ὁ δ' D. ὅδ' CGH. μήϲτοροϲ C. — 431 ὅϲ ῥὰ L. — 432 ζαθέοιϲι ACD. — 433 ἔβαλε E Lips. ὑπερ A. — 434 ὃ δ' D 1. man. ὅδ' CD 2. man. GHL. κονίῃϲι ACDGH. — 435 ἀπὸ CD 2. man. EGHL. ἀπο A. λῦντο CDGHL. λῦτο Cant.

A. c 414 ἐκ τούτου διεϲκεύαϲται ὁ τῆϲ τειχομαχίαϲ ϲτίχοϲ (Μ 175), itaque asteriscus. — 417 ἀρίϲταρχοϲ νῆα, ἄλλοι δὲ νῆαϲ Didymus. — 419 υἷα: υἱόν, conf. H. U. 46.

Αἴαc δ' ἐῤῥίγηcε, καcίγνητον δὲ προcηύδα·
Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶιν ἀπέκτατο πιcτὸc ἑταῖροc
Μαcτορίδηc, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα
ἶcα φίλοιcι τοκεῦcιν ἐτίομεν ἐν μεγάροιcι·
τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμοc ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβοc Ἀπόλλων;
ὣc φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέcτη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεccιν ἐφίει.
καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πειcήνοροc ἀγλαὸν υἱόν,
Πουλυδάμαντοc ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,
ἡνία χερcὶν ἔχοντα· ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππουc·
τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖcται κλονέοντο φάλαγγεc,
Ἕκτορι καὶ Τρώεccι χαριζόμενοc· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τιc ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
αὐχένι γάρ οἱ ὄπιcθε πολύcτονοc ἔμπεcεν ἰόc·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώηcαν δέ οἱ ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτέοντεc. ἄναξ δ' ἐνόηcε τάχιcτα
Πουλυδάμαc, καὶ πρῶτοc ἐναντίοc ἤλυθεν ἵππων.
τοὺc μὲν ὅ γ' Ἀcτυνόῳ, Προτιάονοc υἱέι, δῶκεν,
πολλὰ δ' ἐπώτρυνε cχεδὸν ἴcχειν εἰcορόωντα
ἵππουc· αὐτὸc δ' αὖτιc ἰὼν προμάχοιcιν ἐμίχθη.

V. ι. 436 ἐρρίγηcεν H. — 439 μεγάροιcι ACDEGH. — 441 δ, τοῦ G et supra 2. man. τοί. — 442 ὥc A. — 443 παλίντονον A. — 444 ἰοδόκον A. βέλεα CDEHL Cant. Harl. Lips. Townl. Vrat. A. b. d. βέλη edd. vett. ἐφίη Barocc. ἀφίει Vrat. b. — 446 ἀγαβοῦ H. πανθοΐδαο L: ceteri πανθοίδαο. — 447 ὃ μὲν C. ἵππουc: ἵππων H Vrat. d. — 448 ῥὰ DHL. — 449 τρῴεccι L. — 450 ἱεμένων ADHS Vrat. A. Rom. ἱεμένων Townl. ἱεμένῳ CGL Lips. (suprascr. ἱεμένου). ἱεμένων περ ἢ κατὰ δοτικὴν πτῶcιν ἱεμένῳ περ Eust. 1025, 9. — 453 κεῖν' DG. — 454 πολυδάμαc G. ἐναντίοc ACS Cant. Barocc. Mor. Lips. Ven. B. frgm. Mosc. Vrat. b. ἐναντίον DGL. ἐναντίον (c supra) H. — 455 ἀcτυνόωι C. προτιάνοροc frgm. Mosc. δῶκε ACDGH. — 456 ἐπότρυνε H Vrat. d. — 457 αὐτὸc δ' αὖτ' ἐξαῦτϊc ἰὼν (om. ἵππουc) H Vrat. d. αὖθϊc C.

A. c. 439 τοκεῦcιν: τέκεccιν Zenodotus (Aristarchus teste Schol. BL). — 444 ἰοδόκον Herodianus, Alexio, Attalus: ἰόδοκον alii. — 449—451 ἀθετοῦνται. asterisci, ὀρθῶc P 291, 292. — 450 διχῶc ἀρίcταρχοc καὶ ἱεμένῳ καὶ ἱεμένων Didymus. — 451 ὄπιcθε: πρόcθε Aristophanes apud Schol. V.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥα φύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
ὅς οἱ ἐυστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
ὢ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρης, ὅ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
πρώιον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρῴσκοντας ὀιστούς.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας·
αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ
μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε δαμασσάμενοί περ ἕλοιεν
νῆας ἐυσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
ὣς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐύτυκτον ἔθηκεν
[ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.]

V. l. 459 μάχης ACEGHLS. μάχην D. ἐπϊ AH. — 461 * ὅς ῥα φύλασσεν: libri ὅς ῥ' ἐφύλασσεν. ὅς ῥ' ἐ φύλασσεν D ex corr. ὅς ῥ' ἐφύλασσεν D 1. man. — 462 αὐτὰρ D. — 463 εὐστρεφέα D. ἐΰστροφέα G. — 464 παρεπλάγχη L. — 466 δε ῥίγησε D 3. man. δ' ἐρίγησε H. — 467 ὢ πόποι AH. ἐν ἄλλῳ ὦ πέπον H. ἢ D. ἐπι ACDHL. — 468 ἡμέτερος L. — 469 ἔρρηξε CD. ἐΰστροφον S. γρ. ἐΰστροφον Lips. νεοστρεφέα Schol. Θ 328. — 470 ἂν ἔχοιτο D 3. man. L. θρώισκοντας A: θρώσκοντας ceteri. — 473 μεγήρας C. — 475 τρῴεσσι L. — 476 ἀσπουδεί CDEGHLS δαμασάμενοι Lips. — 477 ἐΰσέλμους H Lips. μνησαίμεθα Barocc. Harl. — 478 ὡς A. ὁ δὲ ACDGH et Heynii libri. vulgo ὁ δ' αὖ. ὃ δ' αὖ L. — 479 τετραθέλυμνον A. — 480 εὔτυκτον libri. — 481 omitt. AHLS Barocc. Mor. Harl. Lips. Townl. frgm. Mosc. habent CDG.

A. c. 459 Ζηνόδοτος μάχης, ἄλλοι δὲ μάχην, καὶ ἀριστοφάνης δὲ μάχην Didymus. conf. Ο 15, 250. Δ 191. Μ 389. Ρ 602. δ 35. — 467 ὢ πόποι: ὦ πέπον Zenodotus? vid. Schol. Ρ 171. — 469 νεόστροφον: εὕρομεν δὲ καὶ ἐύστροφον γεγραμμένον καὶ ἔχει τινὰ ἐπίτασιν Didymus. — 470 πρώιον: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει πρῴην Aristonicus. ἀμφότερα γράφεσθαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος Didymus.

εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωςί τε καὶ Λυκίοιςιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύςας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔςτε, φίλοι, μνήςαςθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖςιν
ἀνδρὸς ἀριςτῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράςι γίγνεται ἀλκή,
ἠμὲν ὁτέοιςιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃςιν ἀμύνειν,
ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεςθ' ἐπὶ νηυςὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὕμεων
βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίςπῃ,
τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε ςόη καὶ παῖδες ὀπίςςω,
καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται ςὺν νηυςὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάςτου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροιςιν·
αἰδὼς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέςθαι
ἠὲ ςαωθῆναι καὶ ἀπώςαςθαι κακὰ νηῶν.
ἦ ἔλπεςθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἐμβαδὸν ἵξεςθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαςτος;
ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

V. l. 484 εἶδε DE Lips. Vrat. A. Cram. Ep. 449, 11. — 485 τρῳςί L. — 486 τρῷες L. — 487 ἐςτὲ CHL. — 488 ἀνα AD. γὰρ ρ ἴδον C (ρ add. man. rec.). εἶδον D. — 490 γίγνεται L: γίνεται ACDEGH. — 491 ὁτέοιςι E Vrat. A. Et. Mg. 636, 33. ὑπέρτατον H Vrat. d. ἐγγυαλίξει CE Rom. Et. Mg. 636, 33. ἐγγυαλίζει S. — 492 ἢ δ' D. μινύθει CES Et. Mg. 636, 33. Barocc. Vrat. b. A. Rom. ΜΙΝΎΘΗΙϹΙ ΚΑΙ Syr. μινύθῃςιν Apoll. de Coni. 502, 20. μινύθῃςι Vrat. d. ἀμῦναι H 1. man. Vrat. d. — 493 ὦς D. 2. man. — 494 ἐν νηυςὶν Vrat. b. νηυςὶ διαμπερὲς Lycurgus adv. Leocr. § 103. υμμέων C cum utroque spiritu supra υ. — 495 ἐπίςπει C. — 496 περι AH. — 497 ςόη καὶ νήπια τέκνα Lycurgus, conf. Schol. BL. Eust. 1028, 56. — 498 καὶ κλῆρος καὶ οἶκος Lycurgus. — 499 οἴχονται EG Barocc. Lips. Mor. Cant. Harl. ἥκωνται, ἥικωνται, ἵκωνται, ἥικχωνται codd. Lycurgi. — 500 ὡς A. — 501 ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰςας Lips. — 504 ἢ CGH Schol. Ο 700. εἰ νῆας L. κορυθαιόλος ADE Rom. — 506 ἢ CDGHL

A. c. 491 ὁτέοιςιν Herodianus. — 494 ἡ ὑμέων ἀντωνυμία ἀπόλυτός ἐςτι καὶ οὐκ ἔχουςα ἀντιδιαςτολήν. διὸ τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν Herodianus.

Ἕκτορος, ὃϲ δὴ νῆαϲ ἐνιπρῆϲαι μενεαίνει;
οὐ μὰν ἔϲ γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεϲθαι.
ἡμῖν δ' οὔ τιϲ τοῦδε νόοϲ καὶ μῆτιϲ ἀμείνων,
ἢ αὐτοϲχεδίῃ μῖξαι χεῖράϲ τε μένοϲ τε.
βέλτερον ἢ ἀπολέϲθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι,
ἢ δηθὰ ϲτρεύγεϲθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι
ὧδ' αὔτωϲ παρὰ νηυϲὶν ὑπ' ἀνδράϲι χειροτέροιϲιν.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.
ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Ϲχεδίον, Περιμήδεοϲ υἱόν,
ἀρχὸν Φωκήων, Αἴαϲ δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνοροϲ ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμαϲ δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
τῷ δὲ Μέγηϲ ἐπόρουϲεν ἰδών· ὃ δ' ὕπαιθα λιάϲθη
Πουλυδάμαϲ. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοιϲι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὅ γε Κροίϲμου ϲτῆθοϲ μέϲον οὔταϲε δουρί.
δούπηϲεν δὲ πεϲών· ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐϲύλα.
τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουϲε Δόλοψ, αἰχμῆϲ εὖ εἰδώϲ,
Λαμπετίδηϲ, ὃν Λάμποϲ ἐγείνατο φέρτατον υἱόν,
Λαομεδοντιάδηϲ, εὖ εἰδότα θούριδοϲ ἀλκῆϲ,

V. L. 508 ΕϹΤΕΧΟΡῸΝ Syr. ἐλθεῖν Eust. 1029, 25; 60. 1030, 2. sed 1029, 9 ἐλθέμεν. — 510 αὐτοϲχεδίην Harl. μίξαι ACL. ΜΙΞΑΙ (ε supra Ι) Syr. (ε suprascr. 2. man.). — 511 ἢ βιῶναι C. — 513 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. αὔτωϲ A Syr. αὔτωϲ EGH. ὑπ': ἐν ἢ ὑπ' E. ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΙϹΙ Syr. εἰ δὲ γράφεται ἀνδράϲι παυροτέροιϲι Eust. 1029, 21. — 514 ὥϲ A. — 515 ϲχέδιον L. τινὲϲ Ϲχέδιον Eust. 1030, 10. — 516 φωκήων Lips. ΦΩΚΕΙΏΝ Syr. λαομέδοντα frgm. Mosc. — 518 ἐξενάριξε ACDGH: ἐξενάριξεν L Syr. Pausanias IX, 26, 5. — 519 ἑταῖρον C. — 520 τῷδε H. δ δ' D. ὅδ' CGHL. — 521 ἀπήβροτεν S. — 522 πάνθου: πανθόου Mor. non male. conf. Γ 146. Ρ 9. 23, 40, 59. ἐνι AD. ἐνὶ τρώεϲϲι H Vrat. d. δαμῆναι: μιγῆναι Harl. — 524 δούπηϲε H Lips. δ δ' D. ὅδ' CGHL. — 525 libri εὖ cum Schol. Λ 302. — 526 φέρτατον υἱὸν ACHL Syr. Lips. frgm. Mosc. Vrat. d. φέρτατον ἀνδρῶν S Harl. γρ. ἀνδρῶν Lips. φέρτατοϲ ἀνδρῶν DG.

A. c. 513 οὕτω γραπτέον ὧδ' αὔτωϲ (sic) Schol. A. — 516 Φωκήων: τινὲϲ ἀρχὸν Ἀθηναίων Schol. V. τὰ τοιαῦτα διχῶϲ ἐν ταῖϲ Ἀριϲτάρχου εὑρίϲκομεν καὶ διὰ τοῦ ει Φωκείων καὶ διὰ τοῦ η Φωκήων Didymus ad B 517. — 523 Κροίϲμου: Κροῖϲμον? conf. N 438 ἀτρέμαϲ ἑϲταότα ϲτῆθοϲ μέϲον οὔταϲε δουρί. Π 597 τὸν Γλαῦκοϲ ϲτῆθοϲ μέϲον οὔταϲε δουρί. H. S. 227.

ὃϲ τότε Φυλείδαο μέϲον ϲάκοϲ οὔταϲε δουρὶ
ἐγγύθεν ὁρμηθείϲ· πυκινὸϲ δέ οἱ ἤρκεϲε θώρηξ,
τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοιϲιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺϲ
ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρηϲ ποταμοῦ ἄπο Cελλήεντοϲ.
ξεῖνοϲ γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἐυφήτηϲ
ἐϲ πόλεμον φορέειν, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
ὅϲ οἱ καὶ τότε παιδὸϲ ἀπὸ χροὸϲ ἤρκεϲ' ὄλεθρον.
τοῦ δὲ Μέγηϲ κόρυθοϲ χαλκήρεοϲ ἱπποδαϲείηϲ
κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶϲ δὲ χαμᾶζε
κάππεϲεν ἐν κονίῃϲι, νέον φοίνικι φαεινόϲ.
εἷοϲ ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
τόφρα δέ οἱ Μενέλαοϲ ἀρήιοϲ ἦλθεν ἀμύντωρ,
ϲτῆ δ' εὐρὰξ ϲὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ' ὦμον ὄπιϲθεν·
αἰχμὴ δὲ ϲτέρνοιο διέϲϲυτο μαιμώωϲα,
πρόϲϲω ἱεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηνὴϲ ἐλιάϲθη.
τὼ μὲν ἐειϲάϲθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
ϲυλήϲειν· Ἕκτωρ δὲ καϲιγνήτοιϲι κέλευϲε
πᾶϲι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν,
ἴφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδαϲ βοῦϲ
βόϲκ' ἐν Περκώτῃ, δηίων ἀπὸ νόϲφιν ἐόντων·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέεϲ ἤλυθον ἀμφιέλιϲϲαι,
ἂψ εἰϲ Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεϲϲι,

V. L. 530 ὃν ἐφόρει E. — 531 ἐξεφύρηϲ A. ἀπο DHL. — 532 εὐφήτηϲ libri. — 534 ἄπο A. ἤρκεϲ': ἤρκει DHS Vrat. d. conf. N 440. — 537 χαμάζε CHL. ΧΑΜΑΖϾ Syr. — 539 * εἷοϲ ὃ: ἕωϲ ὃ ACDH 1. man. L. ϾΩCO Syr. εἵωϲ ὃ H ex corr. ἕοϲ ὅτῳ G. ἤλπετο ACDEGHLS Syr. et Heynii libri conf. 701. — 540 ἦλθεν ἀμύντωρ: ἦλθ' ἐπαμύντωρ frgm. Mosc. γρ. ἐν ἄλλῳ ἦλθ' ἐπαμύντωρ A. — 541 ϲυν A. βάλλε H. ὄπιϲθεν omitt. L. — 543 πρόϲω E. ἰ̓εμένη CD. ἱ̔εμένω H. ἱεμένῳ Vrat. d. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 544 ἐειϲάϲθη L. τὼ μὲν καὶ ἐειϲάϲθην Lips. — 545 κέλευϲε ACDEH Barocc. Lips. Vrat. d. A. Rom. κέλευε G Syr. κέλευεν Apoll. Soph. 95, 30. κέλευϲεν L. — 546 ἐνένιπεν ACGH Syr. Barocc. Mor. frgm. Mosc. Lips. Flor. Strabo XIII, 586. ἐνένιπε L. ἐνένιϲπεν Vrat. A. b. man. sec. Rom. ἐνένιϲπε E bis. ἐνένϊππεν D. ἐνένιπτεν Cant. γρ. ἐνένιπτεν G 2. man. — 547 μελάνϊπον D. ὃ δ' D. ὅδ' ACGHL. εἱλίποδαϲ G. — 548 περκώπῃ L. ἀπὸ νόϲφιν D: ἄπο νόϲφιν Vrat. b. ceteri ἀπονόϲφιν. — 550 εἰϲ omitt. E. τρώεϲϲι CDE. τρῴεϲϲιν L.

A. c. 537 χαμᾶζε veteres, H. T. 377. — 539 ἔλπετο Aristarchus? conf. Didym. ad P 603. — 540 ἦλθ' ἐπαμύντωρ Aristarchus? conf. ad N 384.

ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ. ὃ δέ μιν τίεν ἶcα τέκεccι·
τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπεν ἔποc τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
οὕτω δὴ Μελάνιππε μεθήcομεν; οὐδέ νυ coί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
οὐχ ὁράᾳc, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἕπουcιν;
ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔcτιν ἀποcταδὸν Ἀργείοιcι
μάρναcθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ κατ' ἄκρηc
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν κτάcθαι τε πολίταc.
ὣc εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕcπετο ἰcόθεοc φώc.
Ἀργείουc δ' ὤτρυνε μέγαc Τελαμώνιοc Αἴαc·
ὦ φίλοι, ἀνέρεc ἔcτε, καὶ αἰδῶ θέcθ' ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλήλουc τ' αἰδεῖcθε κατὰ κρατερὰc ὑcμίναc.
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονεc cόοι ἠὲ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέοc ὄρνυται οὔτέ τιc ἀλκή.
ὣc ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξαcθαι μενέαινον,
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔποc, φράξαντο δὲ νῆαc
ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺc Τρῶαc ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸc Μενέλαοc·
Ἀντίλοχ', οὔ τιc cεῖο νεώτεροc ἄλλοc Ἀχαιῶν,
οὔτε ποcὶν θάccων οὔτ' ἄλκιμοc ὡc cὺ μάχεcθαι·
εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενοc ἄνδρα βάλοιcθα.
ὣc εἰπὼν ὃ μὲν αὖτιc ἀπέccυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντιcε δουρὶ φαεινῷ

V. L. 551 omitt. Syr. παρ A. παρ' D. παρὰ Lips. ὃ δὲ L. τέκεccι ACDG. — 552 ΤΟΝΔ' Syr. ἐνένϊππεν D conf 546. ἐνένιcπεν Vrat. A. ὀνόμαζε AL Syr. Lips. — 553 ΠΕΡ' Syr. — 555 περϊ CDH. — 556 ἔτ' om. D. ἐcτὶν CDEH. ἀργείοιcι ACDG Syr. Eust. 1029, 12. — 557 κατὰ κτάμεν A. — 558 κτάcθαί τε A. κτάcθαι τὲ L. κτᾶcθαί τε CDG Vrat. A. — 559 ὡc A. ὃ μὲν C. ἦρχεν L. ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. — 561 ἐcτὲ CDHL. ἐνι A. — 562 omitt. D in textu S Cant. in textu Vrat. A. κατα AH. — 563 δ' omitt. D. ἢ ἐπέφανται H. — 564 οὐτὰρ H. ἀρ A. οὔτέ τιc ACDGHL. — 565 ὡc A. οἳ δὲ C. ἀλεξέμεναι H Vrat. d. — 566 δὲ βάλοντο L. δὲ ἔβάλοντο G. δ' ἐβάλλοντο Lips. — 567 ἔγχεϊ AC Lips. ἑρκεϊ et ἑρκει A in marg. ἐπι H. διὰ Eust. 1031, 18. τρῷαc ἤγειρεν L. — 568 ὤτρυνε μέγαc τελαμώνιοc αἴαc Barocc. Mor. — 570 οὐδὲ . . . . οὐδ' H. ποcὶ E Lips. — 571 τρῴων L. βάληcθα LS. βάλῃcθα E Rom. — 572 ὡc A. ὃ μὲν C. αὖθϊc C. ἐπέccυτο CS. ἀπέcτιχε L. ὀρόθυνε D.

A. c. 554 ἀνεψιόο κταμένοιο? conf. ad B 325. — 555 περὶ, non πέρι, Ptolem. Ascalonita et Herodianus. — 556 ἕπευ, conf. K 146. N 381, 465. — 563 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν: αἰδομένων ἀνδρῶν Aristarchus, conf. Є 531.

ἀμφὶ ἓ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
ἀλλ' Ἱκετάονος υἱόν, ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
νισσόμενον πόλεμον δὲ βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ ἀίξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
ὣς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηιοτῆτα.
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὣς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
ὅ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
• Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ

V. l. 574 ἀμφὶ ἑ E. παπτήνας C. ὕπο AH. τρῷες L. κελάδοντο Lips. — 575 ἀκοντίσαντος CDEL Lips. Vrat. A. δ δ' D. ὅδ' CGHL. — 577 νῖσόμενον AC. νισόμενον DH 1. man. Townl. Vrat. d. νεισόμενον Harl. frgm. Mosc. Vrat. A. νισσόμενος G. πόλεμον δὲ A. — 578 δούπησε D. ὅσσ' ἐκάλυψεν CL. πεσὼν ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ DG Harl. versum omitt. Vrat. b. d. — 579 ἀντίλοχον[c] G. ὣς ὅτ' ἐπὶ H. λέων ὣς Barocc. Mor. Harl. pro var. lect. ἐπι A. — 580 ἀΐξει CE 1030, 61. 1031, 48. L ex corr. εὐνῆφι E. — 581 ἐτύχησε: ἔτυχε G Flor. Rom. — 582 ὡς ἐπι A. — 583 οὐ λάθετ' Vrat. b. — 584 ἀντίον L. — 586 ἄρ EG. ἀλλ' δ γὰρ ACDHL Vrat. d. ἀλλὰ παρέτρεσε Mor. Barocc. ἀλλὰ παραίτρεσε Lips. ἀλλ' ὁ παρέτρεσσε Vrat. A. — 587 κύνας S Lips. ἀμφι AD. βόεσσι ACDEGL. — 589 ἐπι H. τρῷες L. — 591 μετὰ στρεφθεὶς A. — 592 τρῷες L. δὲ: δ' αὖ Harl. Lips. ὠμοφάγοισι ACDE. — 593 δὲ τέλειον H Vrat. d. — 594 ὅ, σφισιν AC. ὅς σφισιν H. ὅς φησιν E. ὅς σφιν L. — 596 βούλετο Lips. ὀρέξειν Cant.

A. c. 587 ἀμφὶ βόεσσι: ἀμφί οἱ αὐτῷ Zenodotus.

ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεύς,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
μαίνετο δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
ἔσσεσθ'. ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι.
καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
ᾗ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
ἀλλ' οὐδ' ὧς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων.
ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες ἠύτε πέτρη
ἠλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,

V. L. 598 ἐμβάλῃ ACDEGHLS et Heynii libri. θέτιος L Et. Gud. 260, 29. 474, 48. conf. Πάριος Γ 325. δ' omitt. D. — 599 ἐπικρήνειε (ειν) CH. μητιέτα L. — 602 τρώων L. ὀρέξαι A. ὀρέξειν DGLS Townl. Flor. — 603 ἐπὶ CEGHL. ἔπι AD. — 605 μαίνεται ὡς Rhet. Gr. I, 256, 7. ἐγχεσπάλος A. ἐγχεσπάλος D conf. H. T. 421. — 606 ἐν τάφρεσιν libri mei cum Cant. Mor. Lips. Flor.: editores ante Wolfium ἐνὶ. — 607 γίνετο ACDEGHL. γίγνεται Rhet. Gr. I, 256, 7. γίνεται Et. Mg. 177, 48. γίνετ' ὀδόντων Apoll. Soph. 49, 3. — 608 βλοσυροῖσιν C. — 609 σμαρδαλέον S. μαρναμένοιο: μαινομένοιο Schol. Φ 5. — 611 πλεόνεσσϊν H. — 613 ἔσσεσθαι D. ἐπώρουσε S. — 614 ἀθήνη L. ὑπο A. ὑπαὶ Lips. βίηφι ACLS. βίῃφι DGH. δαμῆναι S in marg. — 615 ἔθελε ACDE Harl. Lips. non male. στίχας ῥῆξαι (β α) C. — 616 πλεῖστον: πλεῖον E. — 617 ὡς A. — 619 ἠλίβατος: alii ἠλίβατος teste Eust. 1033, 34.

A. c. 601 ἔμελλε: ἀριστοφάνης τοῦ μέλλεν ἰακῶς Didymus, pro ἀριστοφάνης repone ἀρίσταρχος. — 606 τάρφεσιν: ταρφέσιν Tyrannio. — 607 ἀφλοισμός: ἄφλοισμος Tyrannio. — 609 μαρναμένοιο: τοῦτο ἄν τις σημειώσαιτο πρὸς τὸ „τινάσσετο μαινομένοιο". γράφουσι γάρ τινες μαρναμένοιο Schol. A ad Φ 5. — 610—614 ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ ἦσαν Schol. A.

ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
ἐν δ' ἔπεσ' ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσι
λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἣ δέ τε πᾶσα
ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
ἱστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὅ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθών,
αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεύς, οὔ πω σάφα εἰδὼς
θηρὶ μαχήσασθαι ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
ἤ τοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
βοῦν ἔδει, αἳ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ

V. L. 621 τροφέοντα A. στροφόεντα L. τροφέονται ἢ τροφόεντα. γράφεται γὰρ διχῶς Eust. 1033, 41. αὐτὴν ACD frgm. Mosc. αὐτὴν S et in marg. ἀκτήν. ἀκτῇ (ν superscr.) H. ἀκτή vel αὐτή L. ἀκτῇ Townl. αὐτῇ G Vrat. d. A. αὐτὴ Vrat. b. ἀκτὴν ἢ ἀκτῇ ἢ μᾶλλον αὐτὴν Eust. 1033, 27. — 622 ὡς AD 1. man. τρῷας L. οὐδὲ φέβοντο ACGS Townl. frgm. Mosc.: vulgo οὐδ' ἐφέβοντο. — 623 ὁ ACDGHL. — 624 ἐνὶ νηΐ GS Cant. Rhet. Gr. III, 106, 25 non male, sed conf. Π 437. ι 535. λ 115. πέσῃσι ACDEG Rhet. Gr. I, 259, 12. III, 106, 25. πέσῃσιν HL Schol. A 593. — 625 λάβρον: λαῦρον τινὲς διὰ τῆς αυ διφθόγγου Eust. 1033, 58. * ὑπό: ὑπαὶ ACDE bis GHLS et Heynii libri. Rhet. Gr. I, 259, 12. ἀνεμοτραφὲς Barocc. — 626 ἄχνη CG (cum glossa ὁ ἀφρὸς) S Et. Mg. 181, 50. ἀνέμοιό τε C Mor. Apoll. Soph. 12, 3. ἀήτη A Apoll. Soph. 12, 3: vulgo ἀήτης, ita libri fere omnes et Hesych. I, 61. Rhet. Gr. I, 259, 12. Ὅμηρος δεινὸς ἀήτη (libri ἀήτης) ὡς κλυτὸς Ἱπποδάμεια Suidas I, 1, 1231, 11. — 627 ἐβρέμεται C. — 628 ὑπ' ἐκ CEGL Stob. Flor. 59, 8. ὑπεκ A. vulgo ὑπὲκ. — 629 ὡς D 1. man. ἐνι A. — 631 εἱαμενῇ DHL. ἔλεος ADGH Lips. — 632 θηρί: χειρὶ Barocc. μαχέσασθαι ACDEG HLS et Heynii libri. ἀμφι AL. — 634 ἦτοι Eust. 1035, 22: ceteri ἤτοι. — 635 αἰέν: αἰεὶ H. ὁμοστιχάνει S. ὁ L. — 636 ὡς D 1. man.

A. c. 621 οὕτως αὐτήν μετὰ τοῦ ν̄ ἀρίσταρχος. τὴν πέτραν Didymus. — 622 ὣς Δαναοὶ Τρῶας: ἐξ ἁλός, ὣς Δαναοὶ alii teste Aristonico. — 626 ἄχνῃ: Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ῑ ἄχνη Didymus. ἀήτη: ὅτι ἀρσενικῶς δεινὸς ἀήτη, ἀλλ' οὐ δεινή, ὡς κλυτὸς Ἱπποδάμεια (B 742). ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες ποιοῦσι δεινὸς ἀήτης· ἀλλ' οὐ δεῖ γράφειν οὕτως Aristonicus, conf. H. T. 385. — 633 μαχήσασθαι Aristarchus, conf. H. T. 308.

πάντεϲ, ὃ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆοϲ φίλον υἱόν, ὃϲ Εὐρυϲθῆοϲ ἄνακτοϲ
ἀγγελίηϲ οἴχνεϲκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸϲ πολὺ χείρονοϲ υἱὸϲ ἀμείνων
παντοίαϲ ἀρετάϲ, ἠμὲν πόδαϲ ἠδὲ μάχεϲθαι,
καὶ νόον ἐν πρώτοιϲι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
ὅϲ ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδοϲ ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
ϲτρεφθεὶϲ γὰρ μετόπιϲθεν ἐν ἀϲπίδοϲ ἄντυγι πάλτο,
τὴν αὐτὸϲ φορέεϲκε ποδηνεκέ', ἕρκοϲ ἀκόντων·
τῇ ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεὶϲ πέϲεν ὕπτιοϲ, ἀμφὶ δὲ πήληξ
ϲμερδαλέον κονάβηϲε περὶ κροτάφοιϲι πεϲόντοϲ.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόηϲε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέϲτη,
ϲτήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺϲ ἑταίρων
κτεῖν'· οἳ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου
χραιϲμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδιϲαν Ἕκτορα δῖον.
εἰϲωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔϲχεθον ἄκραι
νῆεϲ, ὅϲαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρηϲαν καὶ ἀνάγκῃ
τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλιϲίῃϲιν ἔμειναν

V. l. 638 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. οἷον DG. — 639 ἄνακτοϲ: ἀέθλων H Vrat. d. frgm. Mosc. Schol. Pind. Ol. III. 50. εὐρυϲθῆοϲ ἀέθλων A in marg. διττὴ γὰρ ἐνταῦθα γραφὴ „ὃϲ Εὐρυϲθῆοϲ ἀέθλων" καὶ „ὃϲ Εὐρυϲθῆοϲ ἄνακτοϲ" Eust. 1035, 50, conf. 1035, 35. — 640 ἀγγελίηϲ H. ἴχνεϲκε L. ἡρακλείῃ G. — 641 ἀμείνων: ἀμύμων Vrat. d. — 642 παντοίην ἀρετὴν L Eust. 1050, 36. Plutarchus de Sera numinis vindicta 7. παντοίην ἀρετὴν ἢ παντοίαϲ ἀρετὰϲ Eust. 1035. 53. ἢ μὲν πόδαϲ ἢ δὲ D. — 643 μηκυναίων G. — 644 ὅϲρα A. ὃϲ ῥὰ L. ἐγγυάλιξε ACD. — 645 μετ' ὄπιϲθεν A. ἐν ἀϲπίδοϲ, non ὑπ', libri mei cum Cant. Lips. Harl. Townl. Vrat. A. frgm. Mosc. Flor.: ὑπ' Rom. πᾶλτο CE bis H Lips. — 646 ποδηνεκέ' AH 1. man. ποδηνεκὲϲ CDEGH 2. man. LS. — 647 ἐνὶ. βλαφθεὶϲ: ἐνιβλαφθεὶϲ CDEGH, conf. Z 39. — 648 ϲμαρδαλέον S. περι A. παρὰ S. κροτάφοιο Cant. — 650 ϲτήθεϲι E. — 651 οἵ δ' D. οἵδ' CGHL. — 652 μάλα δείδιϲαν ACEHL Lips. Mor. Vrat. d.: μάλ' ἐδείδιϲαν DS. μάλα ἐδείδιϲαν G. — 653 περῖ CH. — 656 πρωτέων ACL Lips. προτέρων DEGHS γρ. προτέρων Lips. γρ. πρώτων καὶ προτέρων καὶ πρωτέων A. αὐτοῦ: αὐτοὶ A. παρα H. ἔμιμνον EHL Mor. Vrat. d.

A. c. 640 ἀγγελίηϲ Aristarchus: Zenodotus ἀγγελίην. — 645 διχῶϲ δὲ τὸ ϲτρεφθεὶϲ καὶ διὰ τοῦ ᾱ καὶ διὰ τοῦ ε̄ Schol. A. πάλτο: κατ' ἔνια τῶν ἀντιγράφων χωρὶϲ τοῦ π̄ ἆλτο Didymus. — 651 περ: Ἑλλάνικοϲ δὲ Αἰολικῶϲ νομίζει τὴν περί περ' εἰρῆϲθαι Aristonicus. conf. Eust. 1036, 1. Ἄτταλοϲ δὲ ϲυγκοπήν φηϲιν, ὡϲ ἐν τῷ „πὰρ Ζηνί" (Δ 1) Schol. V. — 656 πρωτέων Aristarchum scripsisse colligo ex Schol. ad Ξ 31.

ἀθρόοι, οὐδὲ κέδαcθεν ἀνὰ cτρατόν· ἴcχε γὰρ αἰδὼc
καὶ δέοc· ἀζηχὲc γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοιcι.
Νέcτωρ αὖτε μάλιcτα Γερήνιοc, οὖροc Ἀχαιῶν,
λίccεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενοc ἄνδρα ἕκαcτον·
ὦ φίλοι, ἀνέρεc ἐcτε, καὶ αἰδῶ θέcθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήcαcθε ἕκαcτοc
παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήcιοc ἠδὲ τοκήων,
ἠμὲν ὅτεῳ ζώουcι καὶ ᾧ κατατεθνήκαcι·
τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
ἑcτάμεναι κρατερῶc· μὴ δὲ τρωπᾶcθε φόβον δέ.
ὣc εἰπὼν ὤτρυνε μένοc καὶ θυμὸν ἑκάcτου.
τοῖcι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφοc ἀχλύοc ὦcεν Ἀθήνη
θεcπέcιον· μάλα δέ cφι φόωc γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
ἠμὲν πρὸc νηῶν καὶ ὁμοιίου πολέμοιο.
Ἕκτορα δ' ἐφράccαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρουc,
ἠμὲν ὅcοι μετόπιcθεν ἀφέcταcαν οὐδὲ μάχοντο,
ἠδ' ὅccοι παρὰ νηυcὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇcιν.
οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
ἑcτάμεν, ἔνθά περ ἄλλοι ἀφέcταcαν υἷεc Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο μακρὰ βιβάcθων,
νώμα δὲ ξυcτὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃcι,

V. l. 657 αθρόοι A. οὐδὲ κέδαcθεν ACE Mor. Townl. Rom. cκέδαcθεν frgm. Mosc. vulgo οὐδ' ἐκέδαcθεν. ἀνα A. — 658 ἀλλήλοιcι ACDG. — 659 νέcτωρ δ' GH Vrat. d. edd. vett. αὖτε: γάρ τε S. — 660 τεκέων Flor. Rom. — 661 ἐcτὲ CEHL ἐνι A. — 662 ἐπϊ CDH. — 664 ἡ μὲν D. ὅτω D ex corr. H ex corr. ὅτῳ Barocc. Mor. ζώουcιν H. κατατεθνήκαcι ACDEG. κατεθνήκωcιν Vrat. d. — 665 ὕπερ ACDEGHL. — 666 ἱcτάμεναι Barocc. μὴ δὲ ACDGL. μὴ δε H. τρωπᾶcθε CDE 1036, 42. Harl. Lips. τρωπᾶcθαι (ε superscr.) A. τρωπᾶcθαι Eust. 1036, 25. 1040, 1. Townl. frgm. Mosc. Vrat. b. A. τροπάαcθε G Cant. Flor. τροπᾶcθε Vrat. d. τροπάαcθαι H. τρωπάαcθαι L. τροπώαcθαι S. φόβον δὲ A.: ceteri φόβονδε. — 667 ὡc A. ὄτρυνε A. — 669 cφιν G Flor. — 670 προc A. προ L Lips. et γρ. πὰρ. πὰρ Vrat. b. πρὸc ἢ πὰρ E. πτολέμοιο CDGH Barocc. Ven. B. — 671 δ' ἐφράccαντο ACDGHLS Schol. B 408. N 123. Δ' ЄΦΡΑCCΑΝΤΟ Ambros. δ' ἐφράcαντο E. δὲ φράccαντο Schol. O 668. ἑτέρουc E. — 672 μετ' ὀπιcθεν A. οὐδὲ μάχοντο S Townl.: οὐδ' ἐμάχοντο ceteri. — 673 omitt. Lips ἦδ' D. ἠδ' ὅccι G. ἠδ' ὁπόcοι S Cant. ΘΟΗΙCΙ Ambr. — 674 ἄρ ADGHL. ἥνδανε DH. — 675 omitt. L. ἔνθά περ ACDH. ἀφέcταcαν ADEL Lips. Cant. Harl. Townl. Vratt. Flor. Rom.: ἐφέcταcαν CGHS. ЄΦЄCΤΑCΑΝ Ambros. — 676 βιβάcκων L Cant. βιβάccων S. — 677 παλάμῃcι ACDEGH: παλάμῃcιν L Ambros. (sine accentu).

A. c. 665 ἀναcτρεπτέον τὴν πρόθεcιν Herodianus. — 668—673 ἀθετοῦνται Aristonicus.

κολλητὸν βλήτροιϲι, δυωκαιεικοϲίπηχυ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποιϲι κελητίζειν εὖ εἰδώϲ,
ὅϲ τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίϲυραϲ ϲυναείρεται ἵππουϲ,
ϲεύαϲ ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄϲτυ δίηται
λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέεϲ τέ ἑ θηήϲαντο
ἀνέρεϲ ἠδὲ γυναῖκεϲ· ὃ δ' ἔμπεδον ἀϲφαλὲϲ αἰεὶ
θρῴϲκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
ὡϲ Αἴαϲ ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
φοίτα μακρὰ βιβάϲ, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν.
αἰεὶ δὲ ϲμερδνὸν βοόων Δαναοῖϲι κέλευε
νηυϲί τε καὶ κλιϲίῃϲιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ὥϲ τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸϲ αἴθων
ἔθνοϲ ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοϲκομενάων,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
ὡϲ Ἕκτωρ ἴθυϲε νεὸϲ κυανοπρῴροιο,

V. L. 678 δύω καὶ εἰκοϲίπηχυ AC. δύω καὶ εἰκοϲίπηχυ D ex corr. GL. δυωκαιεικοϲίπηχυ D 1. man. H. — 679 ὡ δ' ὅτ' G. ἵππηϲι L. κελητίζειν A. ΚΕΛΗΘΙΖΕΙΝ Ambr. εὖ libri. — 680 ϲυναείρεται A: ϲυναγείρεται Ambros. CDGHLS et Heynii libri. ϲυναγείρεται ἢ ϲυναείρεται Eust. — 681 ϲέβαϲ δ' ἐκ L. πρὸ τὶ C. ποτὶ S. δίηται AD Cant. Lips. Townl. Vrat. b: διώκῃ Ambr. C 1. man. (?) H frgm. Mosc. διώκοι C ex corr. L. διώκει EGS Flor. Rom. γρ. διώκηι A. — 682 λαοφόρον A. τε, ἑ, θεήϲαντο A. τε ἐθεήϲαντο GLS δὲ ἐθηήϲαντο Vrat. A. Flor. — 683 ἢ δὲ D. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 684 θρώϲκων AH: ceteri θρώϲκων. οἳ δὲ C. — 685 ὡϲ A. — 686 βιβών LS. βιβῶν frgm. Mosc. γρ. βιβών A. — 687 βοάων Barocc. κέλευε ACDEGH. — 688 ἀμυνέμεν' Lips. — 690 πετεεινῶν Vrat. b. — 691 ποταμῶν S. ποταμῷ Harl. πάρα ACGH Harl. Lips. παρὰ D. παραβοϲκομενάων ELS Vrat. b. d. frgm. Mosc. Rom. conf. ad E 162. — 692 δουλιχοδούρων L. versum omitt. C. — 693 νεώϲ CDE 1038, 21. L Harl. Vrat. b. d. frgm. Mosc. νεώϲ (ο supra ω) H. κυανοπρώιροιο A.

A. c. 678 δυωκαιεικοϲίπηχυ Herodianus ὑφ' ἕν. τινὲϲ δὲ κατὰ παράθεϲιν, conf. Eust. 1037, 42. — 680 ϲυναγείρεται ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλῶν τοὺϲ ἐπιτηδείουϲ καὶ οἷον ἀρίϲτουϲ καὶ ἰϲοταχεῖϲ ϲυναγάγῃ ἐκλεξάμενοϲ. οἱ δὲ ϲυναείρεται ἀντὶ τοῦ ϲυζεύξῃ, ὡϲ τὸ „ϲὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶϲιν" (K 499) Schol. BL, conf. Porphyr. Ζητήματα Ὁμηρικὰ cap. 8. — 686 βιβάϲ: βιβῶν conf. H. T. 215. — 688 τινὲϲ ἐπιϲυνάπτουϲι τούτῳ τόνδε „ἀλλὰ πολὺ προθέεϲκε τὸ ὃν μένοϲ οὐδενὶ εἴκων" (X 459) Schol. V. — 693 κυανοπρῴροιο: κυανοπρωίρου conf. H. U. 219.

ἀντίοc ἀίξαc· τὸν δὲ Ζεὺc ὦcεν ὄπιcθε
χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
αὖτιc δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυcὶν ἐτύχθη.
φαίηc κ' ἀκμῆταc καὶ ἀτειρέαc ἀλλήλοιcιν
ἄντεcθ' ἐν πολέμῳ· ὦc ἐccυμένωc ἐμάχοντο.
τοῖcι δὲ μαρναμένοιcιν ὅδ' ἦν νόοc· ἢ τοι Ἀχαιοὶ
οὐκ ἔφαcαν φεύξεcθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεcθαι·
Τρωcὶν δ' ἔλπετο θυμὸc ἐνὶ cτήθεccιν ἑκάcτου
νῆαc ἐνιπρήcειν κτενέειν θ' ἥρωαc Ἀχαιούc.
οἳ μὲν τὰ φρονέοντεc ἐφέcταcαν ἀλλήλοιcιν·
Ἕκτωρ δὲ πρυμνῆc νεὸc ἥψατο ποντοπόροιο,
καλῆc ὠκυάλου, ἣ Πρωτεcίλαον ἔνεικεν
ἐc Τροίην, οὐδ' αὖτιc ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸc Ἀχαιοί τε Τρῶέc τε
δῄουν ἀλλήλουc αὐτοcχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
τόξων ἀικὰc ἀμφὶc μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
ἀλλ' οἵ γ' ἔγγυθεν ἱcτάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντεc,
ὀξέcι δὴ πελέκεccι καὶ ἀξίνῃcι μάχοντο
καὶ ξίφεcιν μεγάλοιcι καὶ ἔγχεcιν ἀμφιγύοιcι.
πολλὰ δὲ φάcγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδιc πέcον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων

V. L. 694 ἀντίοc libri mei. ἀίξαc: ἀΐccων AC. γρ. ἀΐξαc A. ὦcεν: ὦρcεν ACDGLS et Heynii libri praeter Vrat. d, qui consentit cum H. ὦρcεν ἢ μᾶλλον ὦcεν Eust. 1038, 27 et 1035, 12, vide 1039, 34. ὄπιcθε AG: ceteri ὄπιcθεν. ὀπίcω Eust. 1035, 12. 1038, 27. — 696 αὖθιc C. — 697 ἀλλήλοιcι D Vrat. A. — 698 ὡc ACD. — 699 libri ἤτοι. — 700 φεύξαcθαι L Lips. Vrat. b. ὑπ' ἐκ CDEGHL. ὑπεκ A. — 701 τρωcὶ DE Lips. τρῳcὶν L. ἔλπετο E Lips. ἤλπετο ACDGHLS. conf. 539. ἐνι A. — 702 κτανέειν D Barocc. δ' ἥρωαc H. — 703 οἳ μὲν CD. — 704 νεὼc CDE 1039, 10. Mor. Vrat. b. τινὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφουcι τὸ νεόc Eust. 1039, 10. ποντοπόροιο A. — 706 αὖθιc C. ἐπήγαγε H Vrat. d. — 707 τρῶεc L. — 708 δηῖουν DGL. αὐτοcχεδὸν A. — 709 ἀμφὶc, μένον A. ἠμφιεcμένον Apoll. Soph. 15, 15. — 712 ξίφεcι E Lips. μεγάλοιc Apoll. Soph. 28, 12. ἀμφιγύοιcι AC DEG. — 714 πέcον AEL: πέcεν CDGH Lips. Vrat. d. A. frgm. Mosc. Flor.

A. c. 694 ἀρίcταρχοc ὦcεν ὄπιcθε χωρὶc τοῦ ρ καὶ ἀντίοc διὰ τοῦ c Didymus. — 698 ἄντεcθ': ἀντέcθ' Tyrannio. ὦc: cτικτέον δὲ ἐπὶ τὸ πολέμῳ καὶ τὸ ἑξῆc καθ' αὐτό Nicanor, conf. Ζ 109. Ν 133. τ 442. Χ 259. — 705 ὠκυάλου Herodianus: alii ὠκυάλου, ψιλῶc. — 711 ἀθετεῖ Ἀρίcταρχοc (?) Schol. BL. — 712 ἀθετεῖται Aristonicus. Aristarcho adversatur Dionysius propter versum 713, sed conf. Ariston. ad vs. 714. — 714 οὕτω διὰ τοῦ ο πέcον Didymus.

ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρυμνῆθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει
ἄφλαςτον μετὰ χερςὶν ἔχων, Τρωςὶν δὲ κέλευεν·
οἴςετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀυτήν·
νῦν ἥμιν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦςαι
ἡμῖν πήματα πολλὰ θέςαν κακότητι γερόντων,
οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεςθαι ἐπὶ πρυμνῇςι νέεςςιν
αὐτόν τ' ἰςχανάαςκον ἐρητύοντό τε λαόν.
ἀλλ' εἰ δή ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοιςιν ὄρουςαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεςςιν·
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, διόμενος θανέεςθαι,
θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐίςης.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἑςτήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
αἰεὶ δὲ ςμερδνὸν βοόων Δαναοῖςι κέλευεν·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
ἀνέρες ἔςτε, φίλοι, μνήςαςθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοςςητῆρας ὀπίςςω,
ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράςι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μέν τι ςχεδόν ἐςτι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ᾗ κ' ἀπαμυναίμεςθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·

V. l. 716 οὐχὶ μεθίει libri cum Apollon. de Adv. 573, 6. οὔτι μεθίει Schol. Apoll. Rhod. I, 1089. — 717 μετα A. τρῳςὶν L. δ' ἐκέλευεν CD EGHLS. δὲ κέλευεν A Vrat. b. frgm. Mosc. — 718 ὤρνυτ' A. — 719 ἥμιν ACDH: vulgo ἡμῖν. ἔδωκε AEG. — 722 με θέλοντα Cram. An. Par. III, 288, 8. ἐπὶ πρύμνηςιν ἀχαιῶν Townl. — 724 δὴ ῥὰ L. τότε βλάπτε ADEL Townl. Vrat. b. d. τότε βλάπτεν H. τότ' ἔβλαπτε C. τότ' ἔβλαπτεν G Flor. Rom. τοτ' ^{ἔ}'βλαπτε S. — 726 ὥς A. οἳ δ' D. οἵδ' CHL. μᾶλλον: πάντες Vrat. d. — 729 ἐπταπόδην A. — 730 ἄρ' omitt. EL. ἄρ AGH. ἑςτήκει AL Barocc. Lips. Vrat. d. frgm. Mosc. εἱςτήκει CDGS. ἱςτήκει H. — 731 τρῷας L. φέροι: φέρει DEGL Lips. Harl. — 732 δαναοῖςιν ἐκέλευεν L. — 734 ἀνέρες ἐςτὲ CEHL. — 735 ἠέ D. τινας φαμὲν ACDEGH. τινὰς φαμὲν L. — 736 ἠέ D. ἤ ἔτι S. ἀμῦναι CDL. ἀμύνῃ H. — 737 μέν τι DH 1. man. S Townl. Vrat. d. μέν τοι L Vrat. b. μέν τις ACEGH ex corr. — 738 ἐπαμυναίμεςθ' Harl. Lips. Vrat. b. d. A. ἀ^{ε}παμυναίμεςθ' A. ἐπαμυνέμεςθ' C. ἑτεραλκέα A.

A. c. 716 οὐχὶ μεθίει: Zenodotus οὐκ ἐμεθίει, conf. ad Π 762. — 730 ἑςτήκει Aristarchus, non εἱςτήκει. — 737 οὕτως μέν τι χωρὶς τοῦ ς ἀρίςταρχος Didymus.

ἀλλ᾽ ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων
πόντῳ κεκλιμένοι ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
τῶ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
σὺν πυρὶ κηλείῳ χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ᾽ Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ·
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

ΙΛΙΑΔΟϹ Π.

Ὣς οἳ μὲν περὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ᾽ Ἀχιλῆι παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ᾽ αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεις ἠύτε κούρη
νηπίη, ἥ θ᾽ ἅμα μητρὶ θέους᾽ ἀνελέσθαι ἀνώγει,
εἱανοῦ ἁπτομένη, καί τ᾽ ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ᾽ ἀνέληται·

V. l. 739 τρῳων L. πεδίῳ: ἐν ἄλλῳ τρώων ὁμάδῳ A. — 741 τῶ ACL: τῷ DGH. τῶν Harl. μειλιχίῃ ACDEH: μειλιχίη G 1. man. LS. — 742 ἦ D. μαιμόων Lips. Vrat. A. — 743 τρῳων L. κοιλὰς ἐπὶ νῆας ἄγοιτο G Harl. Flor. ἐπὶ νηυσὶν ἄγοιτο L. — 744 κελέωι D. ὀτρύνοντος H frgm. Mosc. — 745 ὀξέϊ χαλκῷ CG Mor. Flor. ὀξέϊ δουρὶ E 1040, 13 et 39. Rom. — 746 δὲ ἢ δὴ Eust. οὖτα CGL.

A. c. 741 οὕτως ἀρίσταρχος σὺν τῷ ῑ μειλιχίῃ Didymus. μειλιχίη Dionysius Thrax, conf. Schol. AV et Eust. 1040, 36.

V. l. 1 ἐΰσέλμοιο CDE. εὐσέλμοιο Townl. Vrat. a (sic). b. — 2 ἀχιλῆι H. — 3 μελάνυδρος A. — 4 δνοφερὸν: γνοφερὸν S. χέει: χέεν Et. Mg. 27, 44. — 8 μητρὶ κλαίους᾽ Schol. Soph. Trach. 1073. — 9 εἱανοῦ D. — 10 ὄφρ᾽ ἂν ἕληται LS Vrat. b.

A. c. 5 ᾤκτειρε: θάμβησε Aristarchus. — 10 Ζηνόδοτος δακρυόεσσα δέ μιν προσδέρκεται Didymus.

τῇ ἴκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,
ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφης Πατρόκλεις ἱππεῦ·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερὸς Διομήδης,
οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀιστῷ.
τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται
ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.

V. L. 11 ἵκελος CDEGL. κατα ADGHL. — 12 ἠέ A Jo. Alex. 42, 5: ceteri ἠέ. ἢ ἔτι Cram. Ep. 193, 5. ἠέ D. ἢ ἔτι S, cf. O 736. πιφάσκεαι S Apoll. de Synt. 137, 4. ἢ A Jo. Alex. 42. 5: ceteri ἡ. — 13 ἠέ A Jo. Alex. 42, 6. ἠέ D. ceteri ἠέ. ἐξ ACH. ἐξ G Cant. Townl. Lips. Flor. ἐξέκλυες D 1. man. LS. ἐξ, ἔκλυες D (diastole 2. man. add.). — 14 μάν: μέν E. — 15 μετα A. μυρμιδόνεσσι ACDGH. — 16 τῶν καὶ D. ἀκαχή- μεθα CGL Vrat. A. τεθνηώτων CL Cant. Mor. Vrat. A. τεθνει(η)ώτων D. τεθνει(ηι)ώτων A. τεθνειώτων EGHS. — 17 ἦε A Jo. Alex. 42, 7: ceteri ἠέ. — 18 ἐπὶ CDGHL. ἐπι A. σφῆις C. — 19 ἐξαῦδα H. — 20 βαρὺ, στενάχων A. βαρυστενάχων CDEGL. δ' ἀπαμειβόμενος Rhet. Gr. III, 88, 30. προσέφη H 1. man. S Barocc. Lips. Vrat. A. d. Πατροκλῆς Vrat. d. ἱππεὺς H 1. man. S Vrat. d. ἱππεῦς Lips. γρ. τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πάτροκλος ἱππῶν (sic) G. — 21 πηλῆος L Harl. πηλέως EH Vrat. d. Πηλέως υἱὲ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν Plutarchus de Aud. poët. 13. — 23 εἰ μὲν γὰρ G. ἔσαν G. — 24 νηυσὶ CDE Lips. — 25 βέβλητο Vrat. A. — 26 ὀδυσσεὺς G. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. — 27 κατα H. — 28 μέν γ' E. μὲν ἰητροὶ L Harl. Lips. εἰητροὶ G. ἀμφεπένοντο Eust. 887, 3. — 29 ἕλκος ἀκειόμενον Apoll. Soph. 19, 11. ἀκειάμενοι ACHL Vrat. A. Rom. ἀχϊλεῦ C.

A. c. 12 ἢ ἐμοὶ Apollonius de Pron. 57 B. de Synt. 137, 4. ἤ Herodianus. — 16 διὰ τοῦ η̄ τεθνηιώτων (sic) αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 21 Πηλέως υἱέ: οὕτως Πτολεμαῖος. οἱ δὲ ὑπομνηματισάμενοι Ἰακῶς (i. e. Πηλέος) Schol. V. — 25 ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ ἄρθρου βέβληται μὲν τυδείδης Didymus.

μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν cὺ φυλάccειc,
αἰναρέτη. τί cευ ἄλλος ὀνήcεται ὀψίγονός περ,
αἴ κε μὴ Ἀργείοιcιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃc;
νηλεέc, οὐκ ἄρα coί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύc,
οὐδὲ Θέτιc μήτηρ· γλαυκὴ δέ cε τίκτε θάλαccα
πέτραι δ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόοc ἐcτὶν ἀπηνήc.
εἰ δέ τινα φρεcὶ cῇcι θεοπροπίην ἀλεείνειc,
καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸc ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλ' ἐμέ περ πρόεc ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπαccον
Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόωc Δαναοῖcι γένωμαι.
δὸc δέ μοι ὤμοιιν τὰ cὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἴ κέ με coὶ ἴcκοντεc ἀπόcχωνται πολέμοιο
Τρῶεc, ἀναπνεύcωcι δ' ἀρήιοι υἷεc Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευcιc πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτεc κεκμηόταc ἄνδραc ἀυτῇ
ὤcαιμεν προτὶ ἄcτυ νεῶν ἄπο καὶ κλιcιάων.
ὣc φάτο λιccόμενοc μέγα νήπιοc· ἦ γὰρ ἔμελλεν

V. L. 30 ἐμέ γ' AGH Vrat. b. d. Mosc. b. alii ἔμεγ'. ἐμὲ γοῦν CEL. λάβῃ Lips. φυλάccοιc C. — 31 αἰναρέτη A. αἰναρέτα Barocc. Mor. αἴν' ἀρετῇ S. ἕτεροι γράφουcιν αἴν' ἀρετῆc τίc cευ ἄλλοc ὀνήcεται. ἄλλοι δὲ αἰναρέτηc γράφουcιν κατ' εὐθεῖαν πτῶcιν Eust. 1043, 52. τίc cευ E bis G 2. man. τίc c' ὀνήcεται[β] ἄλλοc[α] L. τίc cευ . . . ὀνόccεται Apoll. Soph. 14, 15. τίc cε . . . . ὀψιγόνων Cram. An. Ox. III, 389, 21. τίc cε[η] . . . . ὀνόccεαι ὀψιγόνων Cram. An. Ox. III, 390, 14. — 32 ἀμύνοιc L. ἀμύνειc Barocc. — 33 ἄρα δή coι πατὴρ Cram. Epim. 296, 4. — 34 cε, τίκτε L. c' ἔτικτε ACDE bis. Cant. Mor. Lips. Mosc. b. Vrat. b. Rom. Hypothes. Schol. Pind. Isthm. Plutarchus de Adul. et amico 26. — 35 πέτραι τ' H bene. πέτρα δ' ἠλίβατοc Lips. ἀποινῆc L. — 36 ἀλεείνηc Eust. 1042, 16. L. ἀλεείνῃc Harl. — 37 τινά coι Eust. 1042, 16. παρ AG. παρ' D. ἐπίφραδε Vrat. A. — 39 που CL. — 40 δέ omitt. Eust. 205, 41. 977, 10. — 41 αἴ κέ με CE Mor. Lips. Mosc. b. Vrat. b. Rom αἴ κε με LS. vulgo αἴ κ' ἐμὲ. ἀπόcχονται Barocc. πτολέμοιο Flor. Rom. — 42 τρῷεc L. ἀναπνεύcουcι LS. — 43 ἀνάπνευcιc Eust. 1044, 24: ἀνάπαυcιc Eust. 1044, 38. πτολέμοιο G. — 44 δὲ κακμῆτεc L. κεκμηκόταc E. — 45 ὤcομεν S. ὤcοιμεν Vrat. A. ποτὶ ES Flor. Rom. — 46 ὡc A. ἔφατο G.

A. c. 31 αἰναρέτη Aristarchus: alii αἴν' ἀρετῆc Schol. A. conf. Cram. An. Par. III, 386, 1. Eust. 1043, 46. Et. Mg. 36, 9. Suidas I, 2, 38, 5. Zonar. Lex. 70. Cram. An. Ox. II. 6, 12. — 35 ὅτι: ὅτε Aristarchus teste Schol. V. — 41 εἴcκοντεc Aristarchus: ceteri ἴcκοντεc conf. Schol. Λ 799. — 44, 45 asterisci, οὐκ ὀρθῶc Λ 802, 803.

οἵ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ὤ μοι διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα οἶδα,
οὔτέ τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτεϊ προβεβήκῃ·
αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦ τοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀυτή τε πτόλεμός τε.
τύνη δ' ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίαται χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,

V. L. 47 οἵ τ' αὐτῷ H Mor. Vrat. b. d. Rhet. Gr. III, 103, 16. Apollon. de Pron. 58 B. οἵ τ' Vrat. A. οἱ G. λιτέσθαι: λιπέσθαι CL. λιτᾶσθαι (ε supra) S. — 48 τόνδε L. — 49 ὤμοι CH. ἔειπας C Mor. Barocc. — 50 οὔτε: οὔτι Zonar. Lex. 708. ἥντινα D. — 51 οὔτέ ACDGHL. τι μοι ACHL. παρ' D. ὑπέφραδε L. — 53 ὁππότε δὲ . . . . . ἐθέλησεν Et. Mg. 82, 3. — 54 ὅ, τε H. προβεβήκῃ AD Townl. Vrat. A: προβεβήκει (η supra) C. προβεβήκει EGHL. — 55 αἶνός G. τό: τόδε H. μοι ἐστὶν CEGHL. μοι ἔστιν A. — 56 ἐξέλον G. — 57 κτεάτισσα et κτεάτισα Eust. 1045, 33; 57. εὐτείχεον C Lips. Townl. — 58 omitt. Vrat. d. — 59 ὡς εἴ A: ceteri ὡσεί. — 60 προτετῦχθαι H. ἄρα περ G Flor. — 61 ἐνι A. — 62 καταπαυσέμεν' Lips. ὁπόταν ACEGHL. — 63 πόλεμος EGL Flor. — 64 ὤμοισι Eust. 1044, 41. ἐμὰ omitt. H. — 65 μηρμιδόνεσσι G. — 66 τρῴων L. ἀμφιβέβηκε ACDEGH. — 67 οἳ δὲ C.

A. c. 47 Herodianus λιτέσθαι: λίτεσθαι Ptolem. Ascalonita. — 50 ἀρίσταρχος εἴ τινα οἶδα διὰ τοῦ ει Didymus. — 53 δή: τις Aristarchus teste Schol. V. — 58 μ' ἕλετο Doederl. Emend. Homer. (1858) pg. 11. — 59 μετανάστην: μετανάστιν (ita Bekk. pro μεταναστεῖν) Rhianus cum Massiliensi.

Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλιϲ ἐπὶ πᾶϲα βέβηκε
θάρϲυνοϲ. οὐ γὰρ ἐμῆϲ κόρυθοϲ λεύϲϲουϲι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένηϲ· τάχα κεν φεύγοντεϲ ἐναύλουϲ
πλήϲειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ ϲτρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεοϲ ἐν παλάμῃϲι
μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·
οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸϲ ἔκλυον αὐδήϲαντοϲ
ἐχθρῆϲ ἐκ κεφαλῆϲ· ἀλλ' Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο
Τρωϲὶ κελεύοντοϲ περιάγνυται, οἳ δ' ἀλαλητῷ
πᾶν πεδίον κατέχουϲι μάχῃ νικῶντεϲ Ἀχαιούϲ.
ἀλλὰ καὶ ὣϲ Πάτροκλε νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
ἔμπεϲ' ἐπικρατέωϲ, μὴ δὴ πυρὸϲ αἰθομένοιο
νῆαϲ ἐνιπρήϲωϲι, φίλον δ' ἀπὸ νόϲτον ἕλωνται.
πείθεο δ' ὥϲ τοι ἐγὼ μύθου τέλοϲ ἐν φρεϲὶ θείω,
ὡϲ ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδοϲ ἄρηαι
πρὸϲ πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην
ἂψ ἀπονάϲϲωϲιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωϲιν.
ἐκ νηῶν ἐλάϲαϲ ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
δώῃ κῦδοϲ ἀρέϲθαι ἐρίγδουποϲ πόϲιϲ Ἥρηϲ,
μὴ ϲύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεϲθαι πολεμίζειν
Τρωϲὶ φιλοπτολέμοιϲιν· ἀτιμότερον δέ με θήϲειϲ.
μηδ' ἐπαγαλλόμενοϲ πολέμῳ καὶ δηιοτῆτι,

V. l. 69 τρῴων L. ἐπι C. βέβηκε ACDEGL: βεβήκει H Harl. Vrat. d. A. — 70 ἐπϊλεύϲουϲϊ C. λεύϲουϲι Eust. 1046, 16. L Townl. μέτωπα Schol. Z 10. — 71 κε Lips. — 72 εἴ μη L. — 74 παλάμηϲι ACDEGH Schol. I 709. — 75 μαίνετ' D. ἄπο GS. ἀπο CHL. — 76 οὐδέπω libri. — 78 τρῳϲὶ L. οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 80 ὡϲ A: ceteri ὦϲ. ἄπο DGHLS. ἀπο C. — 82 ἀπο ACDHL. — 83 ἐνὶ φρεϲὶ Lips. — 84 ἄρηαι libri mei cum Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. b. Flor.: ἄροιο E Rom. — 85 ἀτὰρ οἳ ACHL Et. Mg. 128, 18. περικαλλέα A. περικαλέα D. — 86 ἀπονάϲωϲι D. ἀπονάϲωϲιν Lips. ἀπονάϲϲωϲι προτὶ L, conf. M 64. Φ 532. X 217. πρὸϲ δ' E. — 87 δ' ἐλάϲαϲ Vrat. d. A. αὖ τοι: αὖτε DH Barocc. Mor. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. — 88 δῴη ADEG Cram. An. Ox. II, 353, 18. IV, 392, 30. δῴη H. δώῃ CL. κῦδοϲ: κύδε' ἄρεϲθαι Cram. An. Ox. II, 353, 18. — 89 ἐμοῖο G Schol. Pind. Ol. IX, 115. — 90 τρῳϲὶ L. θείῃϲ Townl. — 91 μὴ δ' CDEGH.

A. c. 71 οὕτωϲ ἐναύλουϲ διὰ τοῦ ν̄ Didymus. — 76 ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων ἔποϲ ἔκλυον Didymus. — 86 ἀπονάϲϲωϲιν: ἀποδάϲϲωϲιν Bekk. 2. ex coni. — 87 αὖ τοι Herodianus. — 89, 90 Ζηνόδοτοϲ ἦρκεν Aristonicus. — 90 δέ με Ptolem. Ascalonita: alii δ' ἐμέ. — 91 μηδ' ἐπαγαλλόμενοϲ: μὴ ϲύγ' ἀγαλλόμενοϲ Zenodotus.

Τρῶαϲ ἐναιρόμενοϲ, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
μή τιϲ ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
ἐμβήῃ· μάλα τούϲ γε φιλεῖ ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων·
ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶϲθαι, ἐπὴν φάοϲ ἐν νήεϲϲι
θήῃϲ, τοὺϲ δέ τ' ἐᾶν πεδίον κάτα δηριάαϲθαι.
αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
μήτέ τιϲ οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅϲϲοι ἔαϲι,
μήτέ τιϲ Ἀργείων, νῶιν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
ὄφρ' οἶοι Τροίηϲ ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.
ὣϲ οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον.
Αἴαϲ δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεϲϲι·
δάμνα μιν Ζηνόϲ τε νόοϲ καὶ Τρῶεϲ ἀγαυοὶ
βάλλοντεϲ· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοιϲι φαεινὴ
πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριϲτερὸν ὦμον ἔκαμνεν

V. l. 92 τρῷαϲ L. προτὶ ADHL. πρὸ τὶ C. ποτὶ EG Flor. Rom. ποτ' S. — 93 αἰεὶ γενετάων A. — 94 ἐμβήῃ AGHL Cram. Ep. 430, 23. ἐμβήῃ C Eust. 1047, 28. 1127, 58. ἐμβήῃ D Apoll. Soph. 67, 11. Eust. 1046, 43. τοῦϲγε A. — 95 πάλιν, τρωπάαϲθαι A. πάλιν τροπάαϲθαι CLS Lips. Mor. Harl. Vrat. b. A. πάλιν τρωπᾶϲθαι ἢ παλιντροπάαϲθαι E. πάλιν τρωπᾶϲθαι GH Zonar. Lex. 1753. τρωπάϲθαι D. νήεϲϲι ACDG. — 96 θήῃϲ ACDH. θήῃϲ seu θήηϲ Cant. Lips. Townl. Vrat. d. Mosc. 2. θείηϲ GL Eust. 1044, 36. 1046, 64. 1047, 37. θήηϲ antigrapha vetera teste Eust. 1047, 31. τοὺϲ δέ τ' AD. τουϲ δέ τ' C. τούϲδε τ' L Barocc. Mor. Harl. τοὺϲ δὲ δ' E. τοὺϲ δε δ' H. τούϲδε δ' ἔα G Flor. κάτα AH Mosc. 2. καταδηριάαϲθαι CDEGL. — 98 μήτέ τιϲ ACEGH. μήτε τίϲ D. τρώων L. φύγῃ Lips. ἔαϲι ACDEG. ἔαϲϲι Vrat. A. — 99 μήτέ τιϲ ACD EGL. μήτε τῖϲ H. νῶϊν: νῶϊ EL, conf. N 326. ἐκδῦμεν E bis H: ἐκδύμεν ACDG. ἐκδύμεν' Lips. ἐκδίμεν L. — 100 λύωμεν ACEGHL Mor. Barocc. Vrat. b. d. Apoll. Soph. 104, 5. Plutarchus de Aud. poët. 8. οι λύωμεν D. λύημεν S. ἕλωμεν Lips. — 101 ὥϲ A. — 102 οὐκ ἔτ' Eust. 1048, 41. Rhet. Gr. III, 117, 11. βελέεϲϲι ACDGH Rhet. Gr. III, 117, 11. — 103 δάμνα δέ μιν L. τρῷεϲ L. — 104 δεινὴν CEG Lips. Ven. B: δεινὴ ADHS Townl. Mosc. 2. δεινὸν L. περι A. — 106 καπφάλαρ' AC (et supra man. rec. γρ. καὶ) DGHL Cram. Epim. 428, 10. καμφάλαρ' S. κὰπ φάλαρ' E. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἔκαμνε A Lips. ἔκαμψεν Barocc. Mor.

A. c. 92 ὅτι Ζηνόδοτοϲ προτὶ Ἴλιον αἰπὺ δίεϲθαι Aristonicus. — 93—96 Ζηνόδοτοϲ ἦρκε. γράφει δὲ „μή ϲ' ἀπογυμνωθέντα λάβῃ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ" Aristonicus. — 94 ἐμβήῃ et 96 θήῃϲ Aristarchus, conf. H. T. 405 sqq. — 95 πάλιν τρωπᾶϲθαι Apollodorus: παλιντροπάαϲθαι Nicias. — 97—100 ἀθετοῦνται Aristonicus. Ζηνόδοτοϲ ὑπώπτευκεν Schol. V. — 104 δεινὴν Herodianus ϲὺν τῷ ν̄. — 105 βάλλετο: γράφεϲθαί φηϲιν ὁ Ἀρίϲταρχοϲ καὶ τύπτετο δ' αἰεὶ καπφάλαρ' εὐποίητα διὰ τοῦ π̄ Aristonicus. — 106 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ καί ϲυνδέϲμου καὶ φάλαρα γράφων πάντωϲ βραχὺ διέϲτελλεν ἐπὶ τὸ αἰεί Nicanor.

ἔμπεδον αἰὲν ἔχων cάκοc αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντεc βελέεccιν.
αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄcθματι, κὰδ δέ οἱ ἱδρὼc
πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺc ἔρρεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν
ἀμπνεῦcαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐcτήρικτο.
ἔcπετε νῦν μοι μοῦcαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουcαι,
ὅππωc δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεcε νηυcὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντοc δόρυ μείλινον ἄγχι παραcτὰc
πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆc παρὰ καυλὸν ὄπιcθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιοc Αἴαc
πῆλ' αὔτωc ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδιc βόμβηcε πεcοῦcα.
γνῶ δ' Αἴαc κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγηcέν τε,
ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχηc ἐπὶ μήδεα κεῖρε
Ζεὺc ὑψιβρεμέτηc, Τρώεccι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηὶ θοῇ· τῆc δ' αἶψα κατ' ἀcβέcτη κέχυτο φλόξ.
ὣc τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺc
μηρὼ πληξάμενοc Πατροκλῆα προcέειπεν·
ὄρcεο διογενὲc Πατρόκλειc, ἱπποκέλευθε·
λεύccω δὴ παρὰ νηυcὶ πυρὸc δηίοιο ἰωήν.
μὴ δὴ νῆαc ἕλωcι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·

V. L. 107 ἔχον Apoll. Soph. 67, 21. οὐδὲ δύναντο AE 1048, 21; 36. GL: οὐδ' ἐδύναντο CDH Cant. Mor. Vrat. b. d. A. — 108 τελέεccιν Barocc. Mor. — 109 καδδέ ACDGHL. — 110 ἔρρεεν: ῥέεν H. οὐδέ πῃ A Eust. 1048, 25; 47: ceteri πη. οὐδέ πω Barocc. οὐδέ τι D. — 111 ἐμπνεῦcαι S. πάντῃ ADE 1048, 19; 48. G Schol. Soph. Ai. 866. πάντη CHL Rhet. Gr. II, 254. 4. III, 117, 15. ἐcτήρικται Schol. Soph. Ai. 866. — 112 ἔcπετε H. — 113 ὅπωc Lips. — 115 αἰχμὴν Schol. Plat. Charmid. 153 A. παρα H. — 116 ἀπάρραξε C. — 117 αὔτωc EGH Apoll. Soph. 60, 7. Cram. An. Ox. III, 112, 3. αὐτωc A. αὐτὸc Schol. Υ 370. ἐν χερcὶ Barocc. — 118 χαμάδηc D. — 120 θεῶν: θεοῦ H (Vrat. d. Mosc. 2.). ἐπι ACDH. κεῖρε AC Lips. Mosc. 2. Ven. B.: κείρει A in marg. DE bis GHL Eust. 1085, 4. κήρει S. — 121 τρώεccι L. βούλετ' ἀρήγειν D Vrat. b. A. — 122 τοὶ δ': οἵδ' H. οἱ δ' Vrat. b. ἔβαλον Lips. — 123 ἄcβεcτοc S. — 124 τῆc μὲν πρύμνηc D. 1. man. Vrat. A. — 127 λεύcω C Ven. B. Lips. Townl. Schol. Ι 186. δηΐοιο πυρὸc C. ἰωὴν ACD Harl. Schol. ε 404: ἐρωὴν EGHLS Ven. B. Lips. Townl. Schol. Ι 186. — 128 οὐκ ἔτι G. πέλονται DH Vrat. b. d.

A. c. 117 κόλον Ptolem. Ascalonita et Herodianus, παροξυτόνωc. — 120 ἀρίcταρχοc κεῖρε χωρὶc τοῦ ῑ, ἄλλοι δὲ κείρει Didymus. — 123 κατ' ἀcβέcτη Aristarchus. videntur fuisse qui legerent καταcβεcτὴ vel αἶψ' ἀκαταcβέcτη. — 127 ἰωήν: ἐν τῇ μαccαλιωτικῇ ἐρωήν Didymus.

δύϲεο τεύχεα θᾶϲϲον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
ὣϲ φάτο, Πάτροκλοϲ δὲ κορύϲϲετο νώροπι χαλκῷ.
κνημῖδαϲ μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃϲιν ἔθηκε
καλὰϲ ἀργυρέοιϲιν ἐπιϲφυρίοιϲ ἀραρυίαϲ·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ ϲτήθεϲϲιν ἔδυνε
ποικίλον, ἀϲτερόεντα, ποδώκεοϲ Αἰακίδαο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιϲιν βάλετο ξίφοϲ ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα ϲάκοϲ μέγα τε ϲτιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφοϲ καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ἔγχοϲ δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονοϲ Αἰακίδαο,
βριθὺ μέγα ϲτιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλοϲ Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλά μιν οἶοϲ ἐπίϲτατο πῆλαι Ἀχιλλεύϲ,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆϲ, φόνον ἔμμεναι ἡρώεϲϲιν.
ἵππουϲ δ' Αὐτομέδοντα θοῶϲ ζευγνῦμεν ἄνωγε,
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιϲτα,
πιϲτότατοϲ δέ οἱ ἔϲκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇϲι πετέϲθην,

V. L. 129 δύϲϲεο DG edd. vett. ἀγείρω: ἐγείρω L. huic adscriptus est in margine cod. D man. rec. μυρμιδόνων ἦν που τι φ[όωϲ] δαναοῖϲι γενηα[ι], qui versus etiam in Vrat. A est additus. — 130 ὡϲ A. — 131 κνημῖδαϲ CH Lips. Vrat A. πρῶτον G Flor. Rom. ἔθηκε ACD. — 133 περι A. ἔδυνε ACDGHL. — 135 ἂρ ADGHL. ὤμοιϲι Lips. — 136 μέγά τε C. τε omitt. L. — 137 ἐΰτυκτον C: ceteri εὔτυκτον, L εὔθηκτον. ἔθηκε G. — 138 καθ' ὕπερθεν Vrat. b. A. male, nam κατανεύω ubique notionem habet adnuendi, nutu affirmandi. ἔνευε D. — 139 δοῦρε, non δοῦρα, libri mei cum Lips. Harl. Cant. Mor. Vrat. b. d. Mosc. 2. πυλάμηφίν CEG. — 140 αἰακίδαω G. πηλείδαο L. — 141 ϲτιβαρόν τε τὸ L. — 142 πᾶλαι Lips. ἀχϊλεὺϲ C. — 143 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. πόρε ACDEGL: τάμε H Cant. Vrat. b. d. Porphyrius ad Z 201. Schol. Pind. Nem. III, 55. — 145 ζευγνῦμεν: libri ζευγνύμεν cum Schol. Π 99. scriptura ζευγνῦμεν confirmatur analogia formarum τιθήμεναι Ψ 83, 247 (τιθήμενον K 34) et ῑμεναι Υ 365, conf. Buttm. Ampl. Gram. I, pg. 515. ἄνωγε ADGH. — 146 ἀχϊλῆα C. — 147 ἔνι ADHL: ἐνὶ EG. ἐνϊ C. — 148 τῷ δέ κεν Vrat. A. ὠκέαϲ omitt. D. — 149 βάλιον L: ceteri βαλίον. τὼ: τὼ δ' D.

A. c. 140 Ζηνόδοτοϲ τοῦτον ἀθετήϲαϲ τοὺϲ ἑξῆϲ τέϲϲαραϲ οὐκ ἔγραφεν Aristonicus. — 141—144 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Schol. T 387. asterisci, κακῶϲ T 388—391, ubi vide Aristonicum. — 143 διχῶϲ καὶ τάμε καὶ πόρε Didymus (?), conf. Porphyrium ad Z 201. — 144 ἀρίϲταρχοϲ ἐν κϲρυφῆιϲ διὰ τοῦ ν̄ Didymus, conf. Schol. T 391.

τοὺϲ ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἅρπυια Ποδάργη,
βοϲκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόογ Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ παρηορίῃϲιν ἀμύμονα Πήδαϲον ἵει,
τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνοϲ ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύϲ,
ὃϲ καὶ θνητὸϲ ἐὼν ἕπεθ' ἵπποιϲ ἀθανάτοιϲι.
Μυρμιδόναϲ δ' ἄρ' ἐποιχόμενοϲ θώρηξεν Ἀχιλλεὺϲ
πάνταϲ ἀνὰ κλιϲίαϲ ϲὺν τεύχεϲιν· οἳ δὲ λύκοι ὣϲ
ὠμοφάγοι, τοῖϲίν τε περὶ φρεϲὶν ἄϲπετοϲ ἀλκή,
οἵ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεϲι δῃώϲαντεϲ
δάπτουϲιν· πᾶϲιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
καί τ' ἀγεληδὸν ἴαϲιν ἀπὸ κρήνηϲ μελανύδρου
λάψοντεϲ γλώϲϲῃϲιν ἀραιῇϲιν μέλαν ὕδωρ
ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματοϲ· ἐν δέ τε θυμὸϲ
ϲτήθεϲιν ἄτρομόϲ ἐϲτι, περιϲτένεται δέ τε γαϲτήρ.
τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεοϲ Αἰακίδαο
ῥώοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖϲιν ἀρήιοϲ ἵϲτατ' Ἀχιλλεὺϲ
ὀτρύνων ἵππουϲ τε καὶ ἀνέραϲ ἀϲπιδιώταϲ.
πεντήκοντ' ἦϲαν νῆεϲ θοαί, ᾗϲιν Ἀχιλλεὺϲ
ἐϲ Τροίην ἡγεῖτο διίφιλοϲ· ἐν δὲ ἑκάϲτῃ
πεντήκοντ' ἔϲαν ἄνδρεϲ ἐπὶ κληῖϲιν ἑταῖροι·

V. l. 150 ἔτεκεν L Apoll. Soph. 43, 31. τέκετο E. ποδάργη (κ) C. ποδάρκη S. — 151 παραὶ G Rom. παρὰρρόον C. παρὰῤῥόον S. παράῤῥοον Townl. Ὠκεανοῖο: Ἠριδανοῖο multa antigrapha teste Eust. 1050, 63. — 152 ἵη Barocc. — 153 ἀχϊλεύϲ C. — 154 ἀθανάτοιϲι ACDGH. — 155 ἄρ ADGHL. ἀχϊλεύϲ C. — 156 οἳ δὲ C. ὥϲ AD. — 157 τοῖϲι L Lips. περῒ H. παρὰ S. φρέναϲ Flor. — 158 δηϊώϲαντεϲ DL Vrat. A. — 159 δάπτουϲι E. πᾶϲιν omitt. H. παρήιον L. — 160 ἰᾶϲιν G. ἰᾶϲι Vrat. b. Flor. ἴᾱϲι A et in marg. ἴαϲιν. ἰάϲϲι Et. Mg. 301, 25. ἐπὶ Vrat. A. μελανύδρου A. — 161 λάπτοντεϲ Et. Mg. 556, 51. λάμποντεϲ Et. Gud. 362, 52. γλώϲϲαιϲιν Et. Gud. 127, 37. ἀραιῇϲι EG Lips. Flor. Rom. ἄραιῇϲι Townl. duplici spiritu. — 162 ἐν δέ γε E. — 163 ἄτρομοϲ ἐϲτὶ HL. περὶ ϲτένεται A. τε omitt. G. — 165 ἀμφ': ἀφ' L. — 166 ῥώοντο D. ἀχϊλεύϲ C. — 168 πεντήκοντά τ' G. ἀχϊλεὺϲ C. — 169 διῒ φίλοϲ ACDEGHL. ἐν δὲ: ἐν δ' ἄρ' C Barocc. Vrat. b. d. A. ἐν δ' ἄρ H. ἐν δ' ἄρ ἢ ἐν δὲ Eust. — 170 ἐπι A. κληῖϲιν: κλιϲίῃϲιν S.

A. c. 150 Ποδάργη: πόδαργοϲ Zenodotus. — 156 πάνταϲ: πάντῃ Zenodotus, conf. πάντῃ ἀνὰ ϲτρατόν Α 384. κατὰ ϲτρατὸν ᾤχετο πάντῃ Ε 495. Ζ 104. Λ 212. πάντῃ ἐποιχόμενοι Ζ 81. Κ 167. — 159 παρήια αἵματι φοινά? — 160 ἴαϲιν Zenodotus (?), Apollonius, Herodianus, conf. Et. Mg. 467, 15. Cram. An. Ox. IV, 346, 18; 347, 5. — 161 λάψοντεϲ: λάψαντεϲ Zenodotus. ἀραιῇϲιν Aristarchus, vide H. T. 201.

πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήϲατο, τοῖϲ ἐπεποίθει
ϲημαίνειν· αὐτὸϲ δὲ μέγα κρατέων ἤναϲϲε.
τῆϲ μὲν ἰῆϲ ϲτιχὸϲ ἦρχε Μενέϲθιοϲ αἰολοθώρηξ,
υἱὸϲ Ϲπερχειοῖο, διιπετέοϲ ποταμοῖο·
ὃν τέκε Πηλῆοϲ θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Ϲπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖϲα,
αὐτὰρ ἐπίκληϲιν Βώρῳ, Περιήρεοϲ υἷι,
ὅϲ ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε πορὼν ἀπερείϲια ἕδνα.
τῆϲ δ' ἑτέρηϲ Ἐύδωροϲ ἀρήιοϲ ἡγεμόνευε,
παρθένιοϲ, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντοϲ θυγάτηρ· τῆϲ δὲ κρατὺϲ ἀργεϊφόντηϲ
ἠράϲατ' ὀφθαλμοῖϲιν ἰδὼν μετὰ μελπομένῃϲιν
ἐν χορῷ Ἀρτέμιδοϲ χρυϲηλακάτου κελαδεινῆϲ.
αὐτίκα δ' εἰϲ ὑπερῷ' ἀναβὰϲ παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείαϲ ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε μογοϲτόκοϲ Εἰλείθυια
ἐξάγαγε πρὸ φόωϲ δὲ καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγάϲ,
τὴν μὲν Ἐχεκλῆοϲ κρατερὸν μένοϲ Ἀκτορίδαο
ἠγάγετο πρὸϲ δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
τὸν δ' ὁ γέρων Φύλαϲ εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,

V. l. 171 ἂρ ADGHL. — 172 ἥναϲϲε ACDGHL. — 173 μὲν: δὲ Et. Gud. 512, 24. αἰολοθώρηξ A. — 174 διῒ πετέοϲ G. διϊοπετέοϲ H. υἱὸϲ Ϲπερχειοῖο, ὃν ἀθάνατοϲ τέκετο Ζεύϲ Aristonicus ad Φ 2. — 175 ὃν: τὸν DGHS. — 177 βόῤῥῳ Vrat. A. περιήρεοϲ A. υἷι ACDEGHLS et Heynii libri: υἱῷ primus Bekk. intulit. — 178 πορὼν omitt. L. πορῶν Lips. Mosc. 2. ἀπερείϲια ἄποινα Vrat. b. ἕδνα DH. — 179 ἡγεμόνευε ACDEGH. — 180 τόν ρ D. καλὴ omitt. L. — 181 φύλλαντοϲ D. κρατὺϲ: θραϲὺϲ L. κράτοϲ Vrat. A. — 182 μετα CDHL. μελπομένῃϲι E. — 183 χρυϲηλακάτου A. — 186 περὶ ACDEGHL. θέειν D. ταχὺν omitt. D 1. man. — 187 ἐπειδὴ libri. μογοϲτόκοϲ A. Εἰλήθυια Euseb. Praep. Ev. III, 1, 5. — 188 ἐξάγαγεν AC. προφόωϲ δὲ DH. πρὸ φόωϲ δὲ G. πρὸ φάοϲδε C. προφόωϲδε E. πρὸ φόωϲδε Euseb. Praep. Ev. III, 1, 5. Suidas II, 2, 1521, 15. φώωϲ δὲ A, conf. T 118. εἶδεν D. — 190 ἔδνα DGH. — 191 εὐ: libri εὖ.

A. c. 175 χωρὶϲ τοῦ τ̄ ὃν τέκε ἀρίϲταρχοϲ. οὕτωϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. — 177 υἷι Herodianus: alii υἱεῖ. — 183 ἀθετεῖται Schol. V. — 185 ἀκάκητα Aristarchus: ceteri ἀκακῆτα. — 188 οὕτωϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ φώωϲ δέ, Ζηνόδοτοϲ προφόωϲ δέ Didymus, conf. Schol. T 118.

ἀμφαγαπαζόμενος ὡς εἴ θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
στῆσεν ἐὺ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μυρμιδόνες, μή τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι
πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καί μ' ᾐτιάασθε ἕκαστος·
σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε.
ἔνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·

V. L. 192 ἀμφάγαπαζόμενος D. ὡς εἴ AD: ceteri ὡσεί. υἱὸν omitt. G. — 193 ἡγεμόνευε ACDGH. — 194 μετέπρεπεν ἡγεμόνεσσιν L. — 196 φοίνιξ D. — 197 πέμπτος L. — 198 ἀχϊλεὺς C. — 199 ἔῢ κρίνας A. εὖ κρίνας DGHL Flor. ἐϋκρίνας CE 961, 6. 1054, 27. Rom. ЄΥ Syr. ἐπι CDHL. ἔτελλε ACDH Syr. — 200 μήτις GL. — 201 ἐπι A. θοῇσϊ H. τρώεσσι ACDEG. τρώεσσιν H Syr. τρῴεσσιν L. — 202 ύπο D. — 204 παρα H. — 205 ποντοπόροισι D. — 206 αὖθϊς C. — 207 ταῦθ' ἅμ' H. ΤΑΫΘ' ΑΜ Syr. θάμ' ἐβάζετε libri cum Et. Gud. 577, 27. Cram. Epim. 448, 12. πέφαντε H. — 208 ἑῆς S. τοπρίν CL. γεράασθε H. — 209 ἔνθά τις ACDGHL. ЄΝΘΆΤΙϹ Syr. τρῴεσσι L. — 211 ἄρθεν Cram. An. Ox. II, 338, 7: libri ἄρθεν. — 212 λίθοισι A Ambr. CDEGH Rhet. Gr. II, 249, 17. Cram. An. Ox. IV, 117, 12. — 213 βίας: βίαν Cram. An. Ox. IV, 117, 13. — 214 ὣς γὰρ ἄρον E. — 215 ἂρ AEH.

A. c. 202 μ' ᾐτιάασθε: μητιάασθε Zenodotus. — 207 ταῦτά μ' Aristarchus: ταῦθ' ἅμ' Hermias Crateteus. ἀρίσταρχος ἰακῶς θαμὰ βάζετε Didymus. — 211 ἄρθεν Aristarchus.

ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθεϲ λαμπροῖϲι φάλοιϲι
νευόντων· ὣϲ πυκνοὶ ἐφέϲταϲαν ἀλλήλοιϲι.
πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήϲϲοντο,
Πάτροκλόϲ τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντεϲ,
πρόϲθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
βῆ ῥ' ἴμεν ἐϲ κλιϲίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε
καλῆϲ δαιδαλέηϲ, τήν οἱ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸϲ ἄγεϲθαι, ἐὺ πλήϲαϲα χιτώνων
χλαινάων τ' ἀνεμοϲκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
ἔνθα δέ οἱ δέπαϲ ἔϲκε τετυγμένον, οὐδέ τιϲ ἄλλοϲ
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεϲκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
οὔτέ τεῳ ϲπένδεϲκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
πρῶτον, ἔπειτα δ' ἔνιψ' ὕδατοϲ καλῇϲι ῥοῇϲι,
νίψατο δ' αὐτὸϲ χεῖραϲ, ἀφύϲϲατο δ' αἴθοπα οἶνον.
εὔχετ' ἔπειτα ϲτὰϲ μέϲῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰϲανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, Πελαϲγικέ, τηλόθι ναίων,

V. l. 216 φάλοιϲι A Ambr. CDGH Syr. Cram. An. Ox. IV, 117, 16. — 217 ὡϲ A. πυκινοὶ CL Lips. Vrat. A. Rom. ἀλλήλοιϲι A Ambr. CGH. — 218 θωρήϲϲεϲθον A Rom. γρ. θωρήϲϲοντο A, ita CDEGHLS Ambr. Cant. Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Flor. — 219 τε omitt. L. — 220 πολεμίζειν Ambr. S Vrat. A. ἀχϊλεὺϲ C. — 221 ἀπο ACD: ceteri ἀπὸ cum Schol. Δ 3. Ι 219. Et. Mg. 351, 51. Zonar. Lex. 946. ἀνέῳγε ACDG Et. Mg. 351, 51. Zonar. Lex. 946. ΑΝΕΩΓΕ Ambr. Syr. ἀνέῳγεν HL Lips. Schol. Δ 3. Ι 219. — 223 ἔϋ, πλήϲαϲα C. ἔϋ πλήϲαϲα A. ἐϋπλήϲαϲα DE 1054, 13. 1056, 19 et 54. Rom. εὐπλήϲαϲα HL. ἐμπλήϲαϲα (omisso ἐὺ) G Flor. — 224 ΧΛΑΙΝΩΝ Ambr. ἀνεμοϲκεπέων A. τὲ C. — 225 οὐδέ: ΟΥΤΕ Ambr. οὔτέ C. — 227 οὔτέ τεῳ ACEGH. οὔτε τεωι D. οὔτε τέω L. ΟΥΤΕΤΕΩΙ Syr. οὔτε τέωϲ S. θεῶν: θεῶι D. ὅτι: ὅτε CEGS Athenaeus XI, 781. — 228 τόῤῥα H Lips. Rom. τόν ῥα CS Syr. ἐκάθηιρε AC. — 229 δ' ἔνιψ' ACDE Mosc. 2 ΔΕΝΙΖ' Syr.: vulgo δὲ νίψ'. ῥοῇϲι ACDEG Syr. — 230 ἀφύϲϲετο Vrat. A. — 231 omitt. Mosc. 2 ΕΠΕΙΤ' ΑΝϹΤΑϹ Syr. ϲτὰϲ ἐν μέϲωι D. — 232 εἰϲ ἀνιδὼν A. — 233 πελαϲγικὲ: γράφεται καὶ πελαργικὲ Eust. 1057, 54.

A. c. 223 Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ θῆκ' ἐπὶ νηὸϲ ἰόντι Didymus. — 227 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ὅτι μὴ διί, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ε̄ ὅτε Didymus. — 228 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τόρα διὰ τοῦ ἑνὸϲ ρ̄ Didymus. conf. Schol. Apoll. Rhod. I, 769 οἱ δὲ Ἀριϲτάρχειοι δι' ἑτέρου ρ̄ ἔχουϲι· τὰϲ τοιαύταϲ γραφάϲ, ὡϲ Ἡρακλέων φηϲὶ ἐν τῇ π' τῆϲ Ἰλιάδοϲ τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβών. III, 87 οἱ δὲ Ἀριϲτάρχειοι [δι' ἑτέρου ρ̄] γράφουϲιν ὡϲ καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ (laud. Π 228) φηϲὶν Ἡρακλέων. — 233 Δωδωναῖε: Φηγωναῖε Zenodotus apud Steph. Byz. 247, 4 sub Δωδώνη. alii Βωδωναῖε teste eodem pg. 247, 7.

Δωδώνης μεδέων δυϲχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Ϲελλοὶ
ϲοὶ ναίουϲ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδεϲ χαμαιεῦναι.
ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔποϲ ἔκλυεϲ εὐξαμένοιο,
τίμηϲαϲ μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
αὐτὸϲ μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
ἀλλ' ἕταρον πέμπω πολέϲιν μετὰ Μυρμιδόνεϲϲι
μάρναϲθαι· τῷ κῦδοϲ ἅμα πρόεϲ εὐρύοπα Ζεῦ,
θάρϲυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεϲίν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
εἴϲεται, ἤ ῥα καὶ οἶοϲ ἐπίϲτηται πολεμίζειν
ἡμέτεροϲ θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρεϲ ἄαπτοι
μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηοϲ.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
ἀϲκηθήϲ μοι ἔπειτα θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ ἵκοιτο
τεύχεϲί τε ξὺν πᾶϲι καὶ ἀγχεμάχοιϲ ἑτάροιϲιν.
ὣϲ ἔφατ' εὐχόμενοϲ, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύϲ.
τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευϲε·
νηῶν μέν οἱ ἀπώϲαϲθαι πόλεμόν τε μάχην τε

V. l. 234 δὲ. ϲελλοὶ A: δέ ϲ' Ἑλλοί Hesych. IV, 20. γράφουϲιν ἀμφὶ δέ ϲ' Ἑλλοί Eust. 1057, 59. καὶ γὰρ οὕτω τινὲϲ λέγουϲι τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ „ἀμφὶ δὲ Ἑλλοὶ ϲοὶ ναίουϲιν" Et. Mg. 709, 31. — 235 ἀνιπτόποδεϲ. χαμαιεῦναι A. — 236 ἡ μὲν CHLS. εἰ μὲν ἢ μᾶλλον ἢ μὲν Eust. ἐμοὶ Flor. εὐχομένοιο S. — 238 ἠδ' AD 2. man. ἤδ' H. ἠδέ τι L. τόδε κρήηνον L. ἐπικρῄηνον C. ἐπικρήηνον G. — 239 ἐν ἀγῶνι νηῶν D. — 240 ἕτερον πέμψω E. πολέϲι G.. μετα A. μυρμιδόνεϲϲι ACG. — 241 πρόἐϲ A. — 242 ἐνι A. ЄΚΤΩΡ' Syr. — 243 ἤ ῥα A Townl. ἦρα D. ἢ ῥὰ C 1. man. HL. ἡ ῥὰ C ex corr. ΉΡΑ Syr. ἐπίϲτηται ACDGH Syr. Schol. Π 83: ἐπίϲταται ELS Lips. Vrat. A. Rom. — 244 ἡ οἶ D. ἢ οἶ H. — 245 μετα D. — 246 ἀπο A. ναῦφϊ μαχοίμην L. — 247 ἵκοιτο: ΪΚЄ́ϹΘΩ Syr. — 248 ξὺν, πᾶϲι A: ξυμπᾶϲι D. ϲυμπᾶϲϊ C. ΞΎΜΠΑϹΙ Syr., idem Schol. Ω 22. conf. adn. ad Z 371. K 19. Λ 87. Ϲ 213. T 251. Φ 145. δ 671. ι 199. 332. κ 42. λ 257. ξ 296. ἐγχεμάχοιϲ S. ἀγχιμάχοιϲ Barocc. Mor. ἑτάροιϲι D. — 248, 249 omitt. Vrat. A. — 249 ὡϲ A. μητιέτα L. — 250 ἔδωκεν D. δῶκε Eust. 1586, 5. δῶκε θεὸϲ Eust. 644, 9. ἑτερόνδ' G. ἀνένευϲε ACDEH Syr. Athen. VIII, 350. Rhet. Gr. III, 31, 6. ἀνένευε Mor. — 251 μέντοι C Rhet. Gr. III, 31, 7. μὲν οἱ A.

A. c. 234 δυϲχειμέρου: πολυπίδακοϲ Zenodotus. Ϲελλοί: ἡ διπλῆ πρὸϲ τὸ τῆϲ γραφῆϲ ἀμφίβολον· οἱ μὲν γὰρ Ϲελλούϲ, οἱ δὲ Ἑλλοὺϲ ἐξεδέξαντο Aristonicus. conf. Strab. VII, pg. 328. — 237 obelus cum asterisco, ὀρθῶϲ A 454. Ζηνόδοτοϲ οὐδὲ γράφει· Ἀριϲτοφάνηϲ ἀθετεῖ Schol. V. — 243 ἐπίϲτηται: ἐπιϲτέαται Zenodotus.

δῶκε, ϲόον δ' ἀνένευϲε μάχηϲ ἐξ ἀπονέεϲθαι.
ἦ τοι ὃ μὲν ϲπείϲαϲ τε καὶ εὐξάμενοϲ Διὶ πατρὶ
ἂψ κλιϲίην εἰϲῆλθε, δέπαϲ δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
ϲτῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλιϲίηϲ, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
εἰϲιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντεϲ
ἔϲτιχον, ὄφρ' ἐν Τρωϲὶ μέγα φρονέοντεϲ ὄρουϲαν.
αὐτίκα δὲ ϲφήκεϲϲιν ἐοικότεϲ ἐξεχέοντο
εἰνοδίοιϲ, οὓϲ παῖδεϲ ἐριδμαίνωϲιν ἔθοντεϲ,
αἰεὶ κερτομέοντεϲ, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχονταϲ,
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεϲϲι τιθεῖϲι.
τοὺϲ δ' εἴ περ παρά τίϲ τε κιὼν ἄνθρωποϲ ὁδίτηϲ
κινήϲῃ ἀέκων, οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντεϲ
πρόϲϲω πᾶϲ πέτεται καὶ ἀμύνει οἷϲι τέκεϲϲι.
τῶν τότε Μυρμιδόνεϲ κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντεϲ
ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄϲβεϲτοϲ ὀρώρει.
Πάτροκλοϲ δ' ἑτάροιϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύϲαϲ·
Μυρμιδόνεϲ, ἕταροι Πηληιάδεω Ἀχιλῆοϲ,
ἀνέρεϲ ἔϲτε, φίλοι, μνήϲαϲθε δὲ θούριδοϲ ἀλκῆϲ,
ὡϲ ἂν Πηλείδην τιμήϲομεν, ὃϲ μέγ' ἄριϲτοϲ
Ἀργείων παρὰ νηυϲὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντεϲ,
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων

V. l. 252 ϲῶον D. ἐξαπονέεϲθαι ACDEGHL Syr. Rhet. Gr. III, 31, 8. ἐξ ἀπονέεϲθαι Schol. Π 13. — 253 libri ἤτοι. ,τὲ H. — 254 κλιϲίηνδ' H Lips. ἐνι AD. — 255 ϲτῆ δε D. — 256 εἰϲϊδέειν A. τρῴων L. — 257 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 258 τρῳϲὶ L. φρονέοντεϲ ἔβηϲαν Vrat. b. A. — 259 ἐοικότεϲ εἰνοδίοιϲι Pseudoplut. 122, 40. — 260 παῖδαϲ D 1. man. ἐριδμαίνωϲιν libri fere omnes cum Schol. I 540. Apoll. Soph. 63, 17. Et. Mg. 319, 9: ἐριδμαίνουϲιν E Harl. ἐριδμαίρωϲιν S. ἐριδαίνουϲιν Pseudoplut. 122, 42. — 261 ἔπι ACDEGHL. οἰκοί' G. ἔχονταϲ AEHL: ἔχοντεϲ CD 1. man. S Syr. Barocc. Lips. 1. man. Mosc. 2. a pr. man. — 262 τιθεῖϲι ACDEGH Syr. — 263 δ' omitt. Syr. 1. man. παρὰ AH. πάρα D 2. man. παρα CD 1. man. L. ὁδοίτηϲ L. — 264 κινήϲῃ ADHL Syr. Cant. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. κινήϲει CEG. κινήϲει' Harl. ἀέκων A. οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 265 τέκεϲϲι ACDEGH. τεκέεϲϲι S. — 265, 266 omitt. H in textu, habet in marg man. rec. — 268 κέκλετο Townl. — 269 ἀχιλλῆοϲ E. — 270 ἐϲτὲ CEGHL. — 271 τιμήϲωμεν H Lips. — 272 ἀγχίμαχοι Vrat. A. — 273 εὐρὺ κρείων A. εὐρυκρείων C. ceteri εὐρυκρείων cum Apoll. Soph. 84, 15.

A. c. 252 διχῶϲ γράφεται καὶ ϲόον καὶ ϲάον Didymus, conf. Schol. I 681. — 254 οὕτωϲ ἀπέθηκε διὰ τοῦ ᾱ Didymus. — 261 ἀθετεῖται. ἠθέτει καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ. ἀρίϲταρχοϲ ἔχονταϲ διὰ τοῦ ᾱ καὶ ἅπαϲαι Didymus. — 272 Cέλευκοϲ ἀθετεῖ Schol. V.

ἣν ἄτην, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥῖψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν οἰμώξας, ἕταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,

V. l. 275 ὡς A. — 276 δὲ πέσον Mosc. 2. τρῷες L. ἀμφι DH. — 277 σμαρδαλέον S. — 278 τρῷες CL. — 279 συνέντεσι AD. — 281 ναῦφιν G Flor. — 282 ἀπορρῖψαι E Rhet. Gr. III, 105, 11: ἀπορρίψαι ACDGHL. — 283 πάπτῃνεν C. πάπτηνε G Flor. ὅπηι A. ceteri ὅπῃ. ὅποι E Vrat. A. φύγῃ EL. — 285 κατα ACD. μέσον G. πλεῖστοι καὶ ἄριστοι Barocc. Mor. — 286 παρα ADH. παρὰ CGL. πρύμνῃ libri. — 287 πυραίχμην A. — 288 ἐξαμυδῶνος D. εὐρὺ ῥέοντος ACDEGHLS. — 289 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. κονίῃσι ACDEG. — 290 ἀμφιφόβηθεν C Lips. ceteri ἀμφεφόβηθεν. H ἀμφ' ἐφόβηθεν. — 291 ἅπασι D. — 293 ἔλασε D Lips. κατα CDH. ἔσβεσε G. αἰθόμενον: ἐν ἄλλῳ ἀκάματον πῦρ A. — 294 δὲ φόβηθεν Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐφόβηθεν. — 295 τρῷες L. ἐφέχυντο H. — 296 ἀνα DH. — 297 οὔρεος L. — 298 κινήσῃ ADE 1060. 49 HL Cant. Harl. Vrat. d. Mosc. 2. κινήσει C Eust. 1060, 41. Schol. Π 66. κινήσειν G (an κινῆσιν?). στεροπηγερέτα A.

A. c. 281 Aristarchus ἐλπόμενοι: ἐλπόμεναι Zenodotus. — 288 conf. ad B 849. — 290 ἀρίσταρχος ἰακῶς ἀμφὶ φόβηθεν Didymus.

ἔκ τ' ἔφανεν πᾶϲαι ϲκοπιαὶ καὶ πρώονεϲ ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄϲπετοϲ αἰθήρ,
ὣϲ Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωϲάμενοι δήιον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευϲαν, πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή.
οὐ γάρ πώ τι Τρῶεϲ ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίϲταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδαϲθείϲηϲ ὑϲμίνηϲ
ἡγεμόνων. πρῶτοϲ δὲ Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱὸϲ
αὐτίκ' ἄρα ϲτρεφθέντοϲ Ἀρηιλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλαϲϲε·
ῥῆξεν δ' ὀϲτέον ἔγχοϲ, ὃ δὲ πρηνὴϲ ἐπὶ γαίῃ
κάππεϲ'. ἀτὰρ Μενέλαοϲ ἀρήιοϲ οὖτα Θόαντα
ϲτέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀϲπίδα, λῦϲε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδηϲ δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύϲαϲ
ἔφθη ὀρεξάμενοϲ πρυμνὸν ϲκέλοϲ, ἔνθα πάχιϲτοϲ
μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεοϲ αἰχμῇ
νεῦρα διεϲχίϲθη· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψε.
Νεϲτορίδαι δ' ὁ μὲν οὔταϲ' Ἀτύμνιον ὀξέι δουρὶ
Ἀντίλοχοϲ, λαπάρηϲ δὲ διήλαϲε χάλκεον ἔγχοϲ·
ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάριϲ δ' αὐτοϲχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουϲε καϲιγνήτοιο χολωθείϲ,
ϲτὰϲ πρόϲθεν νέκυοϲ· τοῦ δ' ἀντίθεοϲ Θραϲυμήδηϲ

V. l. 299 ἔφανεν AL Cant. Harl. ἔφανε D. ἤφανεν Harl. ἔφανον EG. ἔφαναν CH Lips. Ven. B. Vrat. b. Mosc. 2. conf. Θ 557. H. U. 288 sq. — 300 ἄρ' omitt. E. ἂρ ADGHL. ὑπὲρράγη G (gravis et spir. 2. man.). ἀπερράγη L. — 301 ὡϲ A. νηῶν: νηὸϲ L. — 302 πολέμῳ Lips. γίνετ' ACDEGHL Et. Mg. 380, 45. — 303 γάρ πω τι DL. πῶ C. τρῷεϲ L. — 304 φοβέοντο: ἐφέβοντο H Vrat. d. ἀπο H. — 305 ἂρ AD GHL: ἂν E. ὑποεῖκον A. — 306 ὑϲμήνηϲ G. — 308 αὐτίκα δ' ἄρα L. — 309 διὰ πρὸ GH. διὰ προ C. διαπροδε D. ἔλαϲϲε ACG. — 310 ῥῆξε G Flor. ἐπι H. γαίῃ DGHL Cant. Vrat. b. d. Flor. γαίηϲ ACES, conf. 413. 579. P 300. Φ 118. — 311 οὗτα CDL. — 315 μυιὼν AD Et. Mg. 593, 52. μυιῶν Cant. Apoll. Soph. 114, 4. μυῶν G Lips. Flor. μύων Et. Gud. 398, 50. ἀνθρώπων Apoll. Soph. 114, 4. περῖ H. αἰχμῆ: γρ. ὁρμῇ Lips. — 316 ὄϲϲε κάλυψε AD Cant. Townl. Vrat. b. d. κάλυψεν HL. ὄϲϲ' ἐκάλυψε CEG. — 317 ὃ μὲν C. — 319 μάρηϲ Barocc. Lips. Vrat. A. Mosc. 2. αὐτοϲχεδὸν G — 321 πρόϲθε DE Vrat. A. προπάροιθε νέκυοϲ Harl.

A. o. 299, 300 asterisci, οὐκ ὀρθῶϲ Θ 557, 558. — 305 ἀνθίϲταντο: alii ἂνθ' ἵϲταντο. ὑπόεικον conf. H. T. 403. — 313 ἐφορμηθέντα: ὑφορμηθέντα Aristophanes teste Schol. BL.

ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάςαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀςτέον ἄχρις ἄραξε.
δούπηςεν δὲ πεςών, κατὰ δὲ ςκότος ὄςςε κάλυψεν.
ὣς τὼ μὲν δοιοῖςι καςιγνήτοιςι δαμέντε
βήτην εἰς ἔρεβος, Cαρπηδόνος ἐςθλοὶ ἑταῖροι,
υἷες ἀκοντιςταὶ Ἀμιςωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
θρέψεν ἀμαιμακέτην πολέςιν κακὸν ἀνθρώποιςιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀιλιάδης ἐπορούςας
ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
λῦςε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, τὸν δὲ κατ' ὄςςε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ Λύκων τε ςυνέδραμον· ἔγχεςι μὲν γὰρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντιςαν ἄμφω·
τὼ δ' αὖτις ξιφέεςςι ςυνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλαςεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
φάςγανον ἐῤῥαίςθη· ὃ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴςω ἔδυ ξίφος, ἔςχεθε δ' οἶον
δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεὶς ποςὶ καρπαλίμοιςι
νύξ' ἵππων ἐπιβηςόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ ςτόμα νηλέι χαλκῷ
νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρηςε
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέαςςε δ' ἄρ' ὀςτέα λευκά·

V. L. 324 ἀπο A. μυιώνων AD Vrat. A. Mosc. 2. conf. ad 315. ἀποδ' A. ἄραξε ACD 1. man. G. — 325 δούπηςε E Lips. ὄςς' ἐκάλυψεν G. — 326 δαμέντε omnes, non δαμέντες. — 328 ἀμιςαδάρου L. ἀμυςωδάρου Harl. ὃς ῥὰ DL. — 329 ἀνθρώποιςι D. — 331 ζωὸν ἔλαβε S. κατα H. αὖθις E. — 332 λῆςε μένος G. ξίφει αὐχένα πλήξας L. — 333 πᾶς G. ὑποθερμάνθη Schol. Λ 534. κατόςςε D. — 334 ἔλαβε E. — 335 ἔγχεςι μὲν γὰρ — 337 λύκων μὲν omitt. H in textu et versus 336, 337 in margine habet scriptos man. rec. — 337 αὖθϊς C. — 338 καυλὸν: καλὸν ACDHL Cant. θάλον S. καυλῷ Mor. Barocc. — 339 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀπ' οὔατος Vrat. b. θεῖνε ACDGL Syr. — 340 ἔςχε δὲ οἶον G Flor. Rom. ἔςχε δ' οἶον H. — 342 κιχεἰς: χικεἰς G. καρπαλίμοιςι ACDGHL Syr. — 343 κατα DH. — 344 omitt. Lips. κατα DL. — 345 ἐρύβαντα S. ἐριδάμαντα L. — 346 δόρι L. ἐξεπέρηςε ACDG . . . . ЄΡΗCЄ Syr. — 347 κέαςε E Towni. κέδαςε Lips. et γρ. κέαςε. ἆρ ADEGHL. ὀςτέα χαλκά L.

A. c. 324 ἄχρις Aristarchns.

ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπληςθεν δέ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ ςτόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
πρῆςε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαςτος.
ὡς δὲ λύκοι ἄρνεςςιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοιςι
ςίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵ τ' ἐν ὄρεςςι
ποιμένος ἀφραδίῃςι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
αἶψα διαρπάζουςιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούςας·
ὣς Δαναοὶ Τρώεςςιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυςκελάδου μνήςαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυςτῇ
ἵετ' ἀκοντίςςαι· ὃ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
ἀςπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
ςκέπτετ' ὀιςτῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωςκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, ςάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴςω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ,
ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἕκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες ςὺν τεύχεςι, λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωικόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.

V. L. 348 δὲ τίναχθεν EG. — 349 ἀνα D. ῥίνας G. — 350 πρῆςςε H. ΑΜΦΕΚΑΛΥΨΕ Syr. — 351 ἄρ ADEGHL Eust. 1061, 24. ἕλεν C. ἕκαςτον Eust. 1061, 24. ΈΚΑϹΤΟΝ Syr. ἐν ἄλλῳ ἄνδρας ἀρίςτους A. — 352 ἄρνεςιν E. ἐπίχραον S. ἐρίφοιςι ACDEG Syr. — 353 ὑπ' ἐκ ACDE GHL. ΥΠ' ΕΚ Syr. ἐρεύμενοι C 1. man. ὄρεςςι ACDGL Syr. — 354 ἀφραδίῃςιν G. διέτμαγεν ACDEGHL Schol. Π 507: διέτμαγον S Syr. οἳ δὲ C. — 356 ἀπέχραον G. οἳ δὲ C. — 358 ἐφέκτορι D. ὑφ' ἕκτορι L. — 359 ἵετ' D. ἀκοντίςαι EL Vrat. A. Lips. ἀκοντί^ςαι D. ὁ δ' L. ἰδρείῃ CDH Lips. — 360 κεκαλυμμένοι Lips. — 362 ΓΙΓΝΩϹΚΕ Syr. γίνωςκε ACDEGHL. — 363 ὥς D. ὡς AG. ceteri ὧς. — 365 τείνῃ: τείνει E. τείνει^ηι D (i. e. τείνει). τείνοι Barocc. Mor. — 366 ὡς A. γένετ' CE Lips. φόφος G. — 367 κατα D. — 368 ςυν D. λῖπε L. — 369 ἔρυκε ACDGH. ΈΕΡΓΕ Syr.

A. c. 352 ἐπέχραον: ἐπέχρων Aristophanes? conf. Schol. β 50. — 353 οὕτως αἵ τε θηλυκῶς αἱ ὄϊες Didymus. — 354 οὕτως διὰ τοῦ ε̄ διέτμαγεν Didymus, conf. Aristoń. ad Π 507 et adnot. ad A 531. — 365 λαίλαπα: ἐν τοῖς ὑπομνήμαςι κατὰ δοτικὴν ἦν λαίλαπι Schol. LV.

πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυϲάρματεϲ ὠκέεϲ ἵπποι
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλοϲ δ' ἕπετο ϲφεδανὸν Δαναοῖϲι κελεύων,
Τρωϲὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάϲαϲ πλῆϲαν ὁδούϲ, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
ϲκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχεϲ ἵπποι
ἄψοῤῥον προτὶ ἄϲτυ νεῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων.
Πάτροκλοϲ δ' ᾗ πλεῖϲτον ὀρινόμενον ἴδε λαόν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήϲαϲ· ὑπὸ δ' ἄξοϲι φῶτεϲ ἔπιπτον
πρηνέεϲ ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνακυμβαλίαζον.
ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέεϲ ἵπποι
[ἄμβροτοι, οὓϲ Πηλῆι θεοὶ δόϲαν ἀγλαὰ δῶρα,]
πρόϲϲω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμόϲ·
ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέεϲ ἵπποι.
ὡϲ δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶϲα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεύϲ, ὅτε δὴ ἄνδρεϲϲι κοτεϲϲάμενοϲ χαλεπήνῃ,
οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ ϲκολιὰϲ κρίνωϲι θέμιϲταϲ,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάϲωϲι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντεϲ·
τῶν δέ τε πάντεϲ μὲν ποταμοὶ πλήθουϲι ῥέοντεϲ,
πολλὰϲ δὲ κλιτῦϲ τότ' ἀποτμήγουϲι χαράδραι,

V. L. 370 ἐρυϲάρματεϲ A. ἐρυϲάρματοι (εϲ) Lips. ὠχέεϲ G. — 373 τρῳϲὶ L. οἳ δὲ C. οἳ δ' D. οἱ δ' Lips. οἵδ' H. φόφῳ G. — 374 ἀέλλη ACD EGHLS Syr. Vrat. A. Lips. edd. vett. sed ἄελλα confirmatur analogia formae θύελλα. — 375 ὑπαὶ ACEGHLS Syr. et Heynii libri. ὑπαι D. — 376 πρὸ τὶ C. ποτὶ L. προτιάϲτυ D. ἐν ἄλλῳ ἄψορρον προτὶ ἄϲτυ ἑλιχθέντων ὑπαχαιῶν A. — 377 εἶδε CE. — 378 ὕπο L. ἄξωϲι G. — 379 πρηνέεϲ ἐξοπίϲω δίφροι H. ἐξοχέων D. ἀνακυμβαλίαζον A Syr. ἀν' ἐκυμβαλίαζον S: vulgo ἀνεκυμβαλίαζον cum Apoll. Soph. 34, 2. Zonar. Lex. 219. Et. Mg. 96, 54. Cram. An. Par. IV, 11, 6. — 380 ἀνατάφρον G. ὑπέκθορον Cant. — 381 omitt. ACDHS Syr. Vrat. d. Flor. habent EGL. — 382 ἔπι AD. κέλλετο Vrat. A. — 383 ἴετο A. ἵετο D. ὠκέαϲ G. — 384 ΩϹΔΟΘ' Syr. ὕπο A. βέβριθε: βέβρυχε Barocc. Mor. Vrat. A. — 385 ἤματ' D. ἤματι χειμερίω L. λαβρότατον Eust. 1066, 2 et libri: λαυρότατον Eust. 1065, 44 et 64 Lips. Rom. χέῃ L ex corr. — 386 δὴ ἄνδρεϲϲι CH Syr. Mosc. 2. Lips. δή ῥ' ἄνδρεϲϲι AE Rom. δή τ' ἄνδρεϲϲι GL Cant. Townl. Vrat. A. Flor. δῆ τ' D. δῆ τ' S. χαλεπήινῃ C. — 387 εἶ ἀγορῇ G. κρίνειε Et. Mg. 197, 7. — 389 τε omitt. G. — 390 κλιτῦϲ CEGL Syr. κλιτὖϲ (sic) A. κλειτῦϲ H. κλιτὺϲ D Townl.

A. c. 372 ϲφεδανὸν: οὕτωϲ ὡϲ ϲφοδρὸν προείρηται Schol. A conf. H. T. 354. — 379 ἀνακυμβαλίαζον: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἀνεκυμβαλίαζον Didymus. — 390 κλιτῦϲ: κλιτὺϲ Herodianus. χαράδραι Aristarchus, προπαροξυτόνωϲ.

ἐϲ δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα ϲτενάχουϲι ῥέουϲαι
ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὣϲ ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα ϲτενάχοντο θέουϲαι.
Πάτροκλοϲ δ' ἐπεὶ οὖν πρώταϲ ἐπέκερϲε φάλαγγαϲ,
ἂψ ἐπὶ νῆαϲ ἔεργε παλιμπετέϲ, οὐδὲ πόληοϲ
εἴα ἱεμένουϲ ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεϲηγὺ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεοϲ ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταΐϲϲων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν.
ἔνθ' ἤ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ
ϲτέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀϲπίδα, λῦϲε δὲ γυῖα·
δούπηϲεν δὲ πεϲών. ὁ δὲ Θέϲτορα, Ἤνοποϲ υἱόν,
δεύτερον ὁρμηθείϲ· ὁ μὲν εὐξέϲτῳ ἐνὶ δίφρῳ
ἧϲτο ἀλείϲ· ἐκ γὰρ πλήγη φρέναϲ, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία ἠίχθηϲαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραϲτὰϲ
γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων,
ἕλκε δὲ δουρὸϲ ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγοϲ, ὡϲ ὅτε τιϲ φὼϲ
πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενοϲ ἱερὸν ἰχθὺν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
ὣϲ ἕλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
κὰδ' δ' ἄρ' ἐπὶ ϲτόμ' ἔωϲε· πεϲόντα δέ μιν λίπε θυμόϲ.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεϲϲύμενον βάλε πέτρῳ

V. L. 391 ΕΙϹΔ' Syr. — 393 ἐξορέων AD. ἐπὶ κὰρ CEGHL Schol. B 443. Herodianus περὶ διχρόνων 283, 7. Suidas I, 2, 409, 7. Draco de Metr 36, 21. Cram. Ep. 227, 14. ἐπὶ κάρ'. Apoll. Soph. 73, 20. ἐπικάρ AD Vrat. A. Et. Mg. 360, 17. Zonar. Lex. 855. δέ τε: δέ τ' E Lips. μηνύθει δέ τοι ἔργ' ἀνδρῶν Apoll. Soph. 73, 20. — 393 ὡϲ A. τρωιαὶ AL Vrat. d. τρῳαὶ H. τρωαὶ CE Syr. τροαὶ G. τρώων D. ϲτενάχονται H. — 394 ΠΡΏΤΑΙϹΕΝΕΚΕΡϹΕΦΑΛΑΓΞΙ Syr. ἐπέκυρϲε D Townl. Lips. Vrat. d. ἀπέκερϲε Cant. δ' ἀπέκερϲε S. — 395 παλιμπετὲϲ A. παλϊπετέϲ H. — 396 ἱεμένουϲ D. ἐπιβαίνειν L. — 398 ἀπετίνυτο ADE 1067, 4 GH Barocc. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. ἀπετίννυτο CE 1066, 49 L. — 399 ἤτοι πρῶτον πρόνοον βάλε H. ἐν ἄλλῳ βάλε ποιμένα λαῶν A. — 401 ὁ δὲ C. ἴνωποϲ D. — 402 δεύτεροϲ E. ὁ μὲν C. ἐϋξέϲτωι ACD Vrat. A. εὐξένῳ G. ἐνι D. — 403 ἀλεὶϲ AEGL Lips. Townl. Vrat. A. καὶ γὰρ L. — 404 ὅδ' CGHL. — 405 δια A. ὀδόνταϲ Vrat. A. — 406 ἕλκε ACDEHL Townl. Vrat. d. Mosc. 2.: εἷλκε G. τῖϲ C. — 407 ἐπὶ ACEGHL Athenaeus VII, 284. ἔπι D. ἰχθῦν ACD Et. Mg. 468, 13; 20; 45. — 408 ἐνὶ ἤνοπι Schol. Ω 81. — 409 εἷλκ' CDGS. εἷλκεν E Lips. δίφοιο G. κεχηνότα C. — 410 καδδ' ACDGHL. ἂρ ADEGHL. — 411 ἐρύλαον D Harl. Mosc. 2. man. rec. ἐρύαλον ACGH. εὐρύλαον LS. εὐρύαλον Cant. Mor. Lips. Schol. Δ 461. ἐπεϲϲύμενον A. ἐπεϲϲύμενοϲ D. πέτρῳ ἢ πέτρῃ E.

A. c. 393 τρῳαὶ veteres, conf. H. U. 214. — 406 ἕλκε χωρὶϲ τοῦ ῑ ἀρίϲταρχοϲ, καὶ ἑξῆϲ (409) ὡϲ ἕλκ' ἐκ δίφροιο Didymus.

μέϲϲην κὰκ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶϲα κεάϲθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴϲ ἐπὶ γαίῃ
κάππεϲεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατοϲ χύτο θυμοραϊϲτήϲ.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ Ἐπάλτην
Τληπόλεμόν τε Δαμαϲτορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε
Ἰφέα τ' Εὔιππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
πάνταϲ ἐπαϲϲυτέρουϲ πέλαϲε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ϲαρπηδὼν δ' ὡϲ οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωναϲ ἑταίρουϲ
χέρϲ' ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμένταϲ,
κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοιϲι καθαπτόμενοϲ Λυκίοιϲιν·
αἰδὼϲ ὦ Λύκιοι, πόϲε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔϲτε.
ἀντήϲω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέροϲ, ὄφρα δαείω,
ὅϲ τιϲ ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶαϲ, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐϲθλῶν γούνατ' ἔλυϲεν.
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλοϲ δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
οἳ δ', ὥϲ τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχεϲ, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
ὣϲ οἳ κεκλήγοντεϲ ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ὄρουϲαν.
τοὺϲ δὲ ἰδὼν ἐλέηϲε Κρόνου πάιϲ ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προϲέειπε καϲιγνήτην ἄλοχόν τε·

V. L. 412 κακκεφαλήν ACDGH Schol. Δ 461. κὰκκεφαλήν L. ἡ δ' D. ἥδ' CGHL. — 413 ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. — 414 ἀμφι D. δέ μιν libri cum Schol. Β 2. δ 793: δέ οἱ Schol. Δ 461, conf. Ν 544. — 415 εὐρύμαντα L. — 416 ἔχιόν L: ceteri ἐχίον. πύρην G: ceteri πύριν. Lips. πύρον. — 417 ἐφέα G. πολύμηλον A. — 418 πέλαϲεν H. — 419 δ' omitt. Mor. Barocc. ὡϲ εἶδεν ἀμιτρ. Lips. ἀμιτροχίτωναϲ A. — 420 ὑπὸ CGL. ὑπο A. (οιϲι) δαμένταϲ: θανόνταϲ L. — 421 ἆρ DGHL. ἀρ A. λυκίοιϲι C. λυκίηθεν D. — 422 θοοὶ ἔϲτε AD: θοοὶ ἐϲτὲ CGHL. θοοί ἐϲτε E Plutarchus de Aud. poët. 11. — 423 δ' ἄρ' ἐγὼ Vrat. A. — 424 ὧδε D. πολλὰ κακὰ EH. ἔοργε ACDEGHL. — 425 τρῷαϲ L. ἐπὶ G. πολλῶν καὶ Barocc. — 426 ῥὰ CGHL. ἆλτο C: ceteri ἆλτο. χαμᾶζε ADEGH: χαμάζε CL. — 428 οἵδ' D. οἵδ' CGHL. Cram. Epim. 102, 27. ὡϲ δ' ὅτε αἰγυπιοὶ Barocc. — 429 κλάζονται G. κλάζοντεϲ L. μάχωνται ADL Townl. μάχονται CE GHS. μάχοντε Lips. — 430 ὡϲ ACDGHL. κεκλήγοντεϲ ACDEGH: κεκληγότεϲ LS. ἐπαλλήλοιϲιν D. ἐπ' ἀλλήλοιϲ ἐπόρουϲαν Flor. — 431 παῖϲ libri.

A. c. 415 Ἀμφοτερὸν Aristarchus, ὀξυτόνωϲ, conf. H. T. 400. — 422 θοοὶ ἔϲτε, conf. 494. — 430 κεκλήγοντεϲ: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν ἀριϲτάρχου κεκληγῶτεϲ Didymus, conf. H. T. 296.

ὤ μοι ἐγών, ὅ τέ μοι Ϲαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεϲὶν ὁρμαίνοντι,
ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχηϲ ἄπο δακρυοέϲϲηϲ
θείω ἀναρπάξαϲ Λυκίηϲ ἐν πίονι δήμῳ,
ἦ ἤδη ὑπὸ χερϲὶ Μενοιτιάδαο δαμάϲϲω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπιϲ πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεϲ.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴϲῃ,
ἂψ ἐθέλειϲ θανάτοιο δυϲηχέοϲ ἐξαναλῦϲαι;
ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντεϲ ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ' ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲιν·
αἴ κε ζὼν πέμψῃϲ Ϲαρπηδόνα δν δὲ δόμον δέ,
φράζεο μή τιϲ ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃϲι καὶ ἄλλοϲ
πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆϲ ὑϲμίνηϲ·
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄϲτυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέεϲ ἀθανάτων, τοῖϲιν κότον αἰνὸν ἐνήϲειϲ.
ἀλλ' εἴ τοι φίλοϲ ἐϲτί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
ἦ τοι μέν μιν ἔαϲον ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ
χέρϲ' ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,

V. L. 483 ὤιμοι ACE. αἲ αἲ ἐγών Plato Rep. III, 388 C. ὅτε libri. μοι: μΐν H. — 434 ὕπο A. — 435 μέμονεν H. μαίμον' ἐν φρεϲὶν S. — 436 ἢ G. ἀπὸ GHL Flor. ἄπο D. — 437 θείωι D. ἐν ACDEHL Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Cram. Ep. 110, 11: ἐνὶ G. — 438 ἠ AD: ceteri ἦ. ὑπο A. δαμάϲω D. — 440 ἔειπαϲ ἢ ἔειπεϲ E. — 442 ἐθέλοιϲ Vrat. b. — 443 ἔρδ' GL. οὔ τι L 1. man. — 444 ἐνι D. ἐν E. — 445 κεν Vrat. A. κε ζωὸν DH. κεν ζωὸν LS. κεν ζῶντα E. δν δὲ δόμον δὲ AD: ceteri ὅνδε δόμονδε. — 447 ἄπὸ A. — 449 τοῖϲι D Lips. Vrat. A. — 450 εἴ τοι: ἤτοι AE. φίλοϲ CGH: φίλον ADL Mor. Cant. Vrat. A. φίλον ἢ φίλοϲ E, conf. Ψ 548. — 451 libri ἤτοι. ἐνι AD. — 452 ὑπὸ CDEGL. ὑπο A. — 453 ἐπεὶ δὴ: ἐπειδὴ ACEH Barocc. Mor. Lips. Vrat. d. Mosc. 2. Rom. Apoll. Soph. 17, 12. vulgo ἐπὴν δὴ cum DGL. ἐν ἄλλῳ ἐπὴν δὴ τότε (sic) A. ἐπεὶ δὴ cum coniunctivo legitur Λ 478; ἐπεὶ Ο 363. 680. β 135 (?). υ 86. λίπῃ: λίπε Apoll. Soph. 17, 12. Eust. 1062, 13. ψυχή ται G. τε omitt. L.

A. c. 433 de scriptura ᾤμοι conf. H. U. 188. — 431—461 Ζηνόδοτοϲ περιγράφει τὴν ὁμιλίαν τοῦ Διὸϲ καὶ τῆϲ Ἥραϲ. — 437 de ἐν in hac sede versus conf. 514. Υ 385. ν 322. ρ 526. τ 271. Β 610. Γ 244. Ε 574. Ν 398. Ο 606. 624. Ρ 514. 753. Υ 435. Χ 426. α 51. δ 782. θ 53. ι 535. κ 290. λ 115. μ 264. ρ 157. ϲ 84. 438 ἤ, non ἦ, Herodianus. — 445 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μονοϲυλλάβωϲ ζῶν (sic). ἄλλοι δὲ ζωόν Didymus. ζών, non ζῶν, scribitur teste Herodiano ad Ε 887. — 450 ἀρίϲταρχοϲ φίλοϲ ἐϲτί, ἄλλοι δὲ φίλον ἐϲτί Didymus.

πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον,
εἰς ὅ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται,
ἔνθά ἑ ταρχύςουςι καςίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε ςτήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐςτὶ θανόντων.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθηςε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αἱματοέςςας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
φθίςειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
οἱ δ᾽ ὅτε δὴ ςχεδὸν ἦςαν ἐπ᾽ ἀλλήλοιςιν ἰόντες,
ἔνθ᾽ ἦ τοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θραςύμηλον,
ὅς ῥ᾽ ἠὺς θεράπων Cαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαςτέρα, λῦςε δὲ γυῖα.
Cαρπηδὼν δ᾽ αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
δεύτερον ὁρμηθείς, ὃ δὲ Πήδαςον οὔταςεν ἵππον
ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ᾽ ἔβραχε θυμὸν ἀίςθων.
κὰδ δ᾽ ἔπες᾽ ἐν κονίῃςι μακών, ἀπὸ δ᾽ ἔπτατο θυμός.
τὼ δὲ διαςτήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ ςφι
ςύγχυτ᾽, ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃςι.
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρὶ κλυτὸς εὕρετο τέκμωρ·
ςπαςςάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
ἀίξας ἀπέκοψε παρήορον οὐδὲ μάτηςε·

V. l. 454 θάνατόν γε L. — 455 εἰς ὅκε A: vulgo εἰςόκε. D εἰςόκεν. δὴ omitt. C. ἵκωνται: ἐν ἄλλῳ ἵκοιτο A. — 456 ἔνθά ἑ ACDGHL. ὄφρά ἑ Stob. Floril. 123, 7. ταρχύςωςι H Barocc. Lips. Vrat. b. d. A. Stobaeus. καςίγνητός G. — 458 ὡς A. — 460 ἔμελλε ACDGH. — 461 ἐνὶ L. — 462 οἵδ᾽ CGHL. — 463 πάτροκλος μὲν CG Ven. B. θραςύμηλον ACEL Barocc. Mor. θραςύδημον DHS Lips. Vrat. b. d. ἐν ἄλλῳ θραςύδημον A. θραςυμήδην G Cant. — 464 ἦεν ἄριςτος S. — 467 δεύτερον CDH. δεύτερος$^{\nu}$ A. vulgo δεύτερος. ὃ δὲ C. — 468 δὲ ξιὸν G. ὃ δ᾽ D. ὅ δ᾽ CGL. ἀΐςςων Lips. — 469 καδδ᾽ ACDG. κάδδ᾽ Cram. Ep. 218, 24. 253, 9: 18. 281, 17. καδδέπες᾽ HL. ἔπες᾽ ἐν: ἔπεςεν Vrat. d. Cram. Ep. 281, 17. ἔπεςε 253, 9 et 18. ἀπο CDHL. — 470 ζυγὸν: ζυγὸς Vrat. A. ξύλον Cram. Ep. 268, 7. ςφι ACEGHL post ras. vulgo ςφιν. — 471 παρήορος H. κονίηςι ACDEGH. — 472 δουρὶ κλυτὸς A Vrat. b. d.: ceteri δουρικλυτὸς. εὕρετο: εὕρατο C Lips. — 473 ςπαςάμενος C Vrat. A. τανάηκες Vrat. A. — 474 παρήορον H. οὐδὲ μάτηςε D. οὐδὲ μάτηςεν S. οὐδ᾽ ἐμάτηςε ACGH. οὐδ᾽ ἐμάτηςεν EL.

A. c. 454 νήδυμον Aristarchus μετὰ τοῦ ν̄. — 467 διὰ τοῦ ν̄ γραπτέον τὸ δεύτερον ὁρμηθείς Didymus. οἱ ὑπομνηματιςταὶ δεύτερον διὰ τοῦ ν̄ Schol. V. ἐν τῇ Φιλήμονος οὕτως ἐφέρετο „ὁ δὲ Πήδαςον ἤλαςεν ἵππον“ Didymus. γράφει Ἀρίςταρχος „ὁ δὲ Πήδαςον ἀγλαὸν ἵππον, τόν ῥά ποτ᾽ Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ᾽ Ἀχιλλεύς, ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ᾽ ἵπποις ἀθανάτοιςι (153, 154), τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον“ Schol. V.

τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρϲι τάνυϲθεν·
τὼ δ' αὖτιϲ ϲυνίτην ἔριδοϲ πέρι θυμοβόροιο.
ἔνθ' αὖ Ϲαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριϲτερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεοϲ, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕϲτεροϲ ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλοϲ· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλοϲ ἔκφυγε χειρόϲ,
ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένεϲ ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
ἤριπε δ' ὡϲ ὅτε τιϲ δρῦϲ ἤριπεν ἢ ἀχερωίϲ,
ἠὲ πίτυϲ βλωθρή, τήν τ' οὔρεϲι τέκτονεϲ ἄνδρεϲ
ἐξέταμον πελέκεϲϲι νεήκεϲι νήιον εἶναι·
ὣϲ ὁ πρόϲθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυϲθείϲ,
βεβρυχώϲ, κόνιοϲ δεδραγμένοϲ αἱματοέϲϲηϲ.
ἠύτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών,
αἴθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεϲϲι βόεϲϲιν,
ὤλετό τε ϲτενάχων ὑπὸ γαμφηλῇϲι λέοντοϲ,
ὣϲ ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸϲ ἀϲπιϲτάων
κτεινόμενοϲ μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολεμιϲτὰ μετ' ἀνδράϲι, νῦν ϲε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἤμεναι καὶ θαρϲαλέον πολεμιϲτήν·
νῦν τοι ἐελδέϲθω πόλεμοϲ κακόϲ, εἰ θοόϲ ἐϲϲι.
πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτοραϲ ἄνδραϲ
πάντῃ ἐποιχόμενοϲ Ϲαρπηδόνοϲ ἀμφιμάχεϲθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸϲ ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.

V. l. 475 τάνυϲθε H. — 476 αὖθϊϲ C. ξυνίτην Cant. Vrat. A. περὶ DGL Mosc. 2. Rom. — 473 ὁ δ' D. ὁδ' CGHL. — 480 ἔφυγε S. — 481 ἀμφαδινὸν D. αδινὸν A. ἀδινὸν C Hesych. I, 46. vulgo ἀδινὸν. — 482 τιϲ omitt. L. τῖϲ C. — 483 τήν τ': τὴν L. — 484 ἐξέτεμον Vrat. A. — 485 ὡϲ A. ὁ ACDHL κεῖτο omitt. G Rom. — 486 κονίηϲ Vrat. A. — 487 ἀγέληφι CEH. — 488 ἐν: ἐ$^{\pi}$ν A. ἐπ' E 1072, 12 H Mor. Barocc. Vrat. b. d. A. ἐνειλιπόδεϲϲι D. εἰλιπόδεϲϲι G Flor. βόεϲϲι A. — 489 τε omitt. L. ὑπο A. γαμφηλοῖϲι L. — 490 ὡϲ A. ὑπο AH. — 492 πέπων Mor. — 493 ἔμμεναι Lips Vrat. A. Flor. — 494 τοὶ G. θοὸϲ ἐϲϲὶ L. — 495 ὤτρυνον G Vrat. d. — 496 πάντη ADEGH. πάντη CL. ἀμφὶ μάχεϲθαι A. — 497 omitt. C. 1. man. πέρὶ A. περιμάρναο CHL.

A. c. 483 οὔρεϲι τέκτονεϲ Aristarchus: οὐρεϲιτέκτονεϲ Nicias, ὑφ' ἕν, conf. N 390. — 486 βεβρυχώϲ: τινὲϲ διὰ τοῦ κ̄, κακῶϲ Schol. V. — 488 διὰ τοῦ ν̄ ἐν εἰλιπόδεϲϲι αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 492 ἄμεινον γράφειν πάροϲ πολεμιϲτὰ ἀντὶ τοῦ πέπον Schol. V. — 494 κακόϲ: τινὲϲ θραϲύϲ γράφουϲιν Schol. BL. — 497 πέρι μάρναο: περιμάρναο Aristarchus, ὑφ' ἕν.

ϲοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδοϲ
ἔϲϲομαι ἤματα πάντα διαμπερέϲ, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
τεύχεα ϲυλήϲωϲι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεϲόντα.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶϲ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
ὣϲ ἄρα μιν εἰπόντα τέλοϲ θανάτοιο κάλυψεν
ὀφθαλμοὺϲ ῥῖνάϲ θ'. ὃ δὲ λὰξ ἐν ϲτήθεϲι βαίνων
ἐκ χροὸϲ ἕλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένεϲ αὐτῷ ἕποντο·
τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεοϲ ἐξέρυϲ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνεϲ δ' αὐτοῦ ϲχέθον ἵππουϲ φυϲιόωνταϲ,
ἱεμένουϲ φοβέεϲθαι, ἐπεὶ λίπεν ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχοϲ γένετο φθογγῆϲ ἀίοντι·
ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅ τ' οὐ δύνατο προϲαμῦναι.
χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν
ἕλκοϲ, ὃ δή μιν Τεῦκροϲ ἐπεϲϲύμενον βάλεν ἰῷ
τείχεοϲ ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἑτάροιϲιν ἀμύνων.
εὐχόμενοϲ δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
κλῦθι ἄναξ, ὅϲ που Λυκίηϲ ἐν πίονι δήμῳ
εἰϲ ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύναϲαι δὲ ϲὺ πάντοϲ' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὡϲ νῦν ἐμὲ κῆδοϲ ἱκάνει.
ἕλκοϲ μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
ὀξείῃϲ ὀδύνῃϲιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
τερϲῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὦμοϲ ὑπ' αὐτοῦ·

V. L. 498 ἐγὼ omitt. H — 499 ἤματα D. εἴ κε μ' GL. εἰ κέ μ' D. ἐν ἄλλῳ εἴ κεν ἀχαιοὶ A. — 501 ὤτρυνε G. — 502 ὡϲ A. — 503 ὀφθαλμούϲ τε Lips. Vrat. A. ῥῖνάϲ θ' C. ῥίνάϲ τε D. ὃ δὲ C. ἐν omitt. L. ϲτήθεϲϲϊ C. — 504 εἷλκε ACDEGHS. ἕλκε L. ποτὶ CDHS Lips. Vrat. A. — 505 αἰχμίν G. τε omitt. Schol. N 574. — 506 αὐτοὺϲ L. — 507 ϊεμένουϲ H. φοβέεϲθ' C. λίπεν ADH Lips. Mosc. 2. λίπον CEGL. — 509 δὲ ἡ ἦτορ G. ὅτ' libri. — 510 χειρὶ λαβὼν δ' Vrat. d. χειρὶ δ' ἔχων Cram. Ep. 291, 6. πεῖρε γὰρ H. τεῖρέ τε Vrat. A. αὐτόν: αἰνῶϲ Flor. — 511 ἐπεϲϲύμενοϲ C 1. man. — 512 ὑψυλοῖο G. ἀνὴρ ἑτάροιϲιν S. — 513 ἑκηβόλον ἀπόλλωνα Harl. — 515 εἶϲ AD: ceteri εἰϲ. ἐνι D. ἐν LS.. πάντοϲ': παντὸϲ Rhet. Gr. III, 159, 11 diserte. δέ τε πόντοϲ G. — 516 κηδομενῳ [ου] H. — 517 γὰρ omitt. HL. κρατερόν EG Lips. ἀμφι D. δέ μιν E. — 518 ὀξείαιϲ ὀδυναῖϲ E bis. — 519 βαρύθη L. βαρύθῃ Lips. ὦμοϲ ὕπερθε H Vrat. d. (ὕπερθεν).

A. ο. 504 εἷλκε: ἕλκε Aristarchus. idem ἔχοντο pro ἕποντο. — 507 διὰ τοῦ ε̄ λίπεν, ἐπειδὴ τὰ ἅρματα τῶν ἀνάκτων ἐλείφθηϲαν . . . Ζηνόδοτοϲ δὲ διὰ τοῦ ο̄ λίπον Didymus. — 508 ἀίοντι Aristarchus, προπαροξυτόνωϲ. — 515 πάντοϲ' ἀκούειν Herodianus cum Aristarcho: παντὸϲ Zenodotus.

ἔγχος δ' οὐ δύναμαι cχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεcθαι
ἐλθὼν δυcμενέεccιν. ἀνὴρ δ' ὤριcτος ὄλωλε,
Cαρπηδών, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
ἀλλὰ cύ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεccαι,
κοίμηcον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροιcι
κεκλόμενος Λυκίοιcιν ἐποτρύνω πολεμίζειν,
αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτίκα παῦc' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν τέρcηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗcιν ἐνὶ φρεcί, γήθηcέν τε,
ὅττί οἱ ὦκ' ἤκουcε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
πάντῃ ἐποιχόμενος, Cαρπηδόνος ἀμφιμάχεcθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάcθων,
Πουλυδάμαντ' ἔπι Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυcτήν.
ἀγχοῦ δ' ἱcτάμενος ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελαcμένος εἲc ἐπικούρων,
οἳ cέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
θυμὸν ἀποφθινύθουcι· cὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
κεῖται Cαρπηδών, Λυκίων ἀγὸς ἀcπιcτάων,
ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃcί τε καὶ cθένεϊ ᾧ·
τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμας' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.

V. l. 521 ἀνὴρ ὃς ἄριcτος Harl. ὄλωλε A. — 522 ὃ δ' DHL. ὅδ' C. ᾧ παιδὶ ACDEGHLS et Heynii libri. οὗ παιδὸς Schol. C 171. vide N 464. P 563. — 523 cὺ πέρ μοι C. κρατερὸν E Lips. ἕλκος: ἄλγος C Harl. ἄκεcαι C. — 524 κοίμηcον ADEH: κοίμιcον CGL 1. man. S Vrat. A. κοίμιccον L 2. man. Harl. Townl. „κοίμιcον ceteri codd. in his Lips. sicque editum erat ante Barnes.“ Heyne. ἑτάροιcι ACDGH. — 526 νέκυϊ ACDG. νέκυν κατατεθνειῶτα Lips. νέκυν κατατεθνηῶτα L. κατα-τεθνηῶτι (ει) AH. κατατεθνηῶτι Vrat. A. κατατεθνειῶτι CDEGS. — 527 ὥc A. — 528 ἄπο D. — 529 τέρcῃνε H. — 530 ἔγνῳ H. ἐνὶ AD. — 531 ὅττί οἱ A. ἄναξ θεὸς S. — 532 ὄτρυνεν A. ὄτρυνε D. ὤτρυνε CEHL Lips. λυκείων G. — 533 πάντῃ ADEGH: cet. πάντη. ἀμφὶ μάχεcθαι Lips. — 534 τρῷας L. βιβάcκων L. — 535 ἐπὶ CDGL. ἔπι A. — 538 εἶc AD: vulgo εἷc. C εἱc cum gravi et circumflexo. — 539 ἑοὶ cέθεν G. — 540 ἐπαμῦναι D Cant. Harl. Vrat. A. ἐπαμύναι Lips. — 543 ὕπο A.

A. o. 522 ᾧ παιδὶ: οὗ παιδὸς Aristarchus, conf. Schol. C 171. — 523 ἄκεccαι: ἀκέccαι Aristarchus. — 526 οὕτως διὰ τοῦ η̄ αἱ ἀριcτάρχου κατατεθνηῶτι Didymus. — 542 εἴρυτο Aristarchus: εἰρῦτο Tyrannio, vide Zon. Lex. 683.

ἀλλὰ φίλοι πάρϲτητε, νεμεϲϲήθητε δὲ θυμῷ,
μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίϲϲωϲι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνεϲ Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅϲϲοι ὄλοντο,
τοὺϲ ἐπὶ νηυϲὶ θοῇϲιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃϲιν.
ὣϲ ἔφατο, Τρῶαϲ δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθοϲ
ἄϲχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεί ϲφιϲιν ἕρμα πόληοϲ
ἔϲκε καὶ ἀλλοδαπόϲ περ ἐών· πολέεϲ γὰρ ἅμ' αὐτῷ
λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸϲ ἀριϲτεύεϲκε μάχεϲθαι.
βὰν δ' ἰθὺϲ Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα ϲφιν
Ἕκτωρ χωόμενοϲ Ϲαρπηδόνοϲ. αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
ὦρϲε Μενοιτιάδεω Πατροκλῆοϲ λάϲιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω προϲέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, νῦν ϲφῶιν ἀμύνεϲθαι φίλον ἔϲτω,
οἷοί περ πάροϲ ἦτε μετ' ἀνδράϲιν, ἢ καὶ ἀρείουϲ.
κεῖται ἀνήρ, ὃϲ πρῶτοϲ ἐϲήλατο τεῖχοϲ Ἀχαιῶν,
Ϲαρπηδών. ἀλλ' εἴ μιν ἀεικιϲϲαίμεθ' ἑλόντεϲ,
τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμαϲαίμεθα νηλέι χαλκῷ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξαϲθαι μενέαινον.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγαϲ,
Τρῶεϲ καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνεϲ καὶ Ἀχαιοί,
ϲύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεϲθαι
δεινὸν ἀΰϲαντεϲ· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.

V. l. 544 δὲ omitt. H Vratz A. — 545 ἀπο ACDHL. ἀεικίϲωϲι E
ει ι
Apoll. Soph. 10, 28. ἀικήϲϲωϲϊ H. — 547 οὓϲ E. — 548 τρῷαϲ L. κατακρῆθεν ADG Eust. 1257, 55. κατάκρῆθεν H. κατάκρηθεν Vrat. A. κατ' ἀκρῆθεν S. κατ' ἄκρηθεν C. κατάκρηθεν ἢ κατακρῆθεν E. — 549 ἐπεί ϲφιν CDL Lips. ἐπί ϲφιν Apoll. Soph. 147, 21. — 552 βᾶν C. - 554 μενοιτιάδεω ACDH Lips μενοιτιάδαο LS. μενοιτιάδαω G. — 555 αὐτῷ G. — 556 αἴαντεϲ L. φίλον ἔϲτω: ἐν ἄλλῳ μένοϲ ἔϲτω A. — 557 μετ' ἀνδρῶν L. — 558 ἐϲῆλατο A. ἐϲύλα Thomas Mag. sub v. ϲυλῶ. — 559 ἀεικιϲόμεθα E. — 560 τεύχε' ἀπ' S. ἀφελώμεθα D Vrat. b. l. man.
οἱ
d. ἀφελώμεθα H καί κέ τιν' G. — 562 ὡϲ A. οἳ δὲ C. — 563 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 565 νέκυϊ ACDG. κατατεθνηῶτι L Mor. Vrat. A. κατατεθνειῶτι ACDGHS. — 566 ἀΐϲαντεϲ G.

A. c. 548 κατὰ κρῆθεν Aristarchus; alii κατ' ἄκρηθεν teste Schol. V, conf. κατ' ἄκρηϲ N 772. O 557. X 411. Ω 728. κατὰ κρῆθεν legitur λ 588. Hymn. V, 182. Hesiod. Theog. 574. ἀπὸ κρῆθεν Hesiod. Scut. Herc. 7. — 558 Aristarchus ἐϲῆλατο: ἐ-ϲήλατο Lysanias, conf. Eust. 1075, 45. — 559 εἴ Aristarchus (λείπειν φαϲὶν αἱ ἀριϲτάρχου τὸ εὖ ἂν ἔχοι Schol. A): εὖ Rhianus.

Ζεὺϲ δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυϲε κρατερῇ ὑϲμίνῃ,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχηϲ ὀλοὸϲ πόνοϲ εἴη.
ὦϲαν δὲ πρότεροι Τρῶεϲ ἑλίκωπαϲ Ἀχαιούϲ·
βλῆτο γὰρ οὔ τι κάκιϲτοϲ ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεϲϲιν,
υἱὸϲ Ἀγακλῆοϲ μεγαθύμου, δῖοϲ Ἐπειγεύϲ,
ὅϲ ῥ' ἐν Βουδείῳ ἐὺ ναιομένῳ ἤναϲϲε
τὸ πρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐϲθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξαϲ
ἐϲ Πηλῆ' ἱκέτευϲε καὶ ἐϲ Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι πέμπον ἕπεϲθαι
Ἴλιον εἰϲ ἐύπωλον, ἵνα Τρώεϲϲι μάχοιτο.
τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυοϲ βάλε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶϲα κεάϲθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴϲ ἐπὶ νεκρῷ
κάππεϲεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατοϲ χύτο θυμοραϊϲτήϲ.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχοϲ γένετο φθιμένου ἑτάροιο,
ἴθυϲεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι ἐοικὼϲ
ὠκέι, ὅϲ τ' ἐφόβηϲε κολοιούϲ τε ψῆράϲ τε·
ὣϲ ἰθὺϲ Λυκίων Πατρόκλειϲ ἱπποκέλευθε
ἔϲϲυο καὶ Τρώων, κεχόλωϲο δὲ κῆρ ἑτάροιο·
καί ῥ' ἔβαλε Ϲθενέλαον, Ἰθαιμένεοϲ φίλον υἱόν,
αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένονταϲ.
χώρηϲαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ.
ὅϲϲη δ' αἰγανέηϲ ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενοϲ ἢ ἐν ἀέθλῳ

α α
V. ι. 567 ἐπι D. κρατερὴν ὑϲμίνην S. — 568 περὶ S. εἴῃ AH. — 569 πρότερον Barocc. Mor. τρῷεϲ L. — 570 μετα A. — 571 ἐπηγεύϲ AHS Harl. Lips. Vrat. d. — 572 εὖ, ναιομένωι A. εὖ ναιομένῳ CDHLS. vulgo εὐναιομένῳ. ἤναϲϲε ACDGH. — 573 τοπρὶν DEL. τότε γ': τό γ' L. — 574 πηλῆα D. εἰϲ Πηλῆ Schol. O 339. — 575 οἱ δ' D 1. man., nunc ὁ δ'. οἵδ' CGHL. ἀχϊλῆϊ CD. πέμπεν D. — 576 libri εὔπωλον. τρῴεϲϲι L. — 578 ἧδ' CGL. ἧδ' H. — 579 ὁ δ' D. ὃδ' CGHL. ἐπὶ γαίῃ S. — 580 ἀμφι AD. χῦτο D. θάνατοϲ κεῖτο L. θυμοραῖϲτήϲ C. — 581 ἆρ ADEGH. — 582 ἴθυϲε D. — 582 ἴρηκι DHL Schol. P 755. ἴρηκι A. — 584 ὡϲ AG. — 585 τρῴων L. κεχόλωτο G Cant. Flor. — 586 ἔβαλεϲ Lips. ἰθαιμενέοϲ Mosc. 2. Vrat. A. Flor. — 587 ἀπο D. τένοντε G. τέ-
τε
νονταϲ A, conf. Ε 307. Κ 456. Ξ 466. Ρ 721. Υ 478. Χ 396. γ 449. H. U. 168. — 5:9 τέτυκτο G. — 590 ἀφέῃ: ἀφέηκε LS. ἀφῆκε Lips. προέῃ Vrat. A.

A. c. 574 Πηλῆ': alii Πηλῆ, conf. Schol. O 339, in quo comparantur Μηκιϲτῆ et Τυδῆ Δ 384.

ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηίων ὕπο θυμοραϊςτέων,
τόςςον ἐχώρηςαν Τρῶες, ὤςαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀςπιςτάων,
ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεςςι.
τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος ςτῆθος μέςον οὔταςε δουρὶ
ςτρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
δούπηςεν δὲ πεςών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς,
ὡς ἔπες' ἐςθλὸς ἀνήρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο,
ςτὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυςτήν,
Λαόγονον, θραςὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, ςτυγερὸς δ' ἄρα μιν ςκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
ἔλπετο γὰρ τεύξεςθαι ὑπαςπίδια προβιβῶντος.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόςςω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνιςκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
[αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ᾤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον ςτιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουςεν.]

V. l. 591 ἢ E. ὑπὸ CDGL. ὕπο H. — 592 ἐχώςαντο S. τρῷες L. — 594 ἔκτεινε GL Lips. δὲ omitt. L. — 596 ὄλβωι τὲ A. μυρμιδόνεςςι ACDEGH. — 598 ἐξ ἀπίνης G. — 599 πυκινὸν: γρ. δεινὸν Lips. ἔλαβ' DH Townl. Lips. Vrat. d. — 600 τρῷες L. — 601 ἂρ ADGHL. — 603 τρῴων L. — 604 ἱερεὺς Lips. Rom. — 605 ὡς A. — 606 τόν ῥ' ἔβαλε κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος Schol. Δ 461. — 607 ἀπὸ: ἀπαὶ L. — 608 μηριόνην S. — 609 τεύξαςθαι GS Vrat. b. ὑπ' ἀςπίδια ADH. προβιβῶντος ACDEGHLS, conf. N 158. 807. — 610 ὃ μὲν C. — 611 ἐξόπιςθεν DG Lips. — 612 ἐνὶ ςκίμφη G. ἐνὶ ςκήφθη Vrat. A. ἐνιςκήφθη Schol. Δ 457. ἔπι CD. δουρίαχος L. — 613 ἀφίη Mor. Barocc. ὄμβριμος C. — 614, 615 omittunt ACD in textu EH in textu LS Lips. Harl. Townl. Vrat. d. A. habent D et H in marg. man. rec. G, conf. N 504.

A. c. 607 ἔν τιςιν ἐφέρετο „Μηριόνης δ' ἀνέπαλτο φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη Schol. V. — 613 ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριςτάρχου οὐκ ἐφέρετο καθάπαξ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὀβελος (cod. ἄλογος) αὐτῷ παρέκειτο Schol. V. vide Osaun. Anecd. Rom. pg. 246.

Αἰνείαϲ δ' ἄρα θυμὸν ἐχώϲατο φώνηϲέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν ϲε καὶ ὀρχηϲτήν περ ἐόντα
ἔγχοϲ ἐμὸν κατέπαυϲε διαμπερέϲ, εἴ ϲ' ἔβαλόν περ.
τὸν δ' αὖ Μηριόνηϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν ϲε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
πάντων ἀνθρώπων ϲβέϲϲαι μένοϲ, ὅϲ κέ ϲευ ἄντα
ἔλθῃ ἀμυνόμενοϲ· θνητὸϲ δέ νυ καὶ ϲὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγώ ϲε βάλοιμι τυχὼν μέϲον ὀξέι χαλκῷ,
αἶψά κε καὶ κρατερόϲ περ ἐὼν καὶ χερϲὶ πεποιθὼϲ
εὖχοϲ ἐμοὶ δοίηϲ, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ὣϲ φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ·
Μηριόνη, τί ϲὺ ταῦτα καὶ ἐϲθλὸϲ ἐὼν ἀγορεύειϲ;
ὦ πέπον, οὔ τοι Τρῶεϲ ὀνειδείοιϲ ἐπέεϲϲι
νεκροῦ χωρήϲουϲι· πάροϲ τινὰ γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χερϲὶ τέλοϲ πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ·
τῶ οὔ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεϲθαι.
ὣϲ εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕϲπετο ἰϲόθεοϲ φώϲ.
τῶν δ' ὥϲ τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρῃ
οὔρεοϲ ἐν βήϲϲηϲ· ἕκαθεν δέ τε γίγνετ' ἀκουή·
ὣϲ τῶν ὤρνυτο δοῦποϲ ἀπὸ χθονὸϲ εὐρυοδείηϲ

V. L. 617 τάχα μέν ϲε Mor. Barocc. — 618 ϲε βάλον περ D Vrat. A. ϲ' ἔβαλόν γε L. — 618–620 omitt. S. Vrat. d. — 619 δουρὶ κλυτὸϲ A Vrat. b. d.: ceteri δουρικλυτὸϲ. ηῦδα D. — 620 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 621 ϲβέϲαι CDE Vrat. A. ὅϲ κέ ϲευ ACD EGHL: vulgo ὅϲ κε ϲεῦ male. — 622 τέτευξαι Lips. — 623 τυχὸν D. — 624 αἶψά τε S Flor. καὶ post κε omitt. C. — 625 δοίηιϲ A. δῴηϲ G Flor. δώϲειϲ Lips. ἐν ἄλλῳ δώιηϲ A. κλυτοπώλωι C. — 626 ὡϲ A. ἐνένιϲπε HS Townl. Vrat. b. d. ἐνένειπτε G. — 628 οὔτοι ACHL Cant. Harl. Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. οὔτι DEG. τρῷεϲ L. ὀνειδίοιϲ EL. ἐπέεϲϲι ACDE. — 629 καθείξει G. — 631 τῶ ADHL: τῷ CEG. οὔτοι L. — 632 ὡϲ A. ὃ μὲν C. ἦρχεν L. ὃ δ' DL. ὅδ' CH. ἕπετο H. ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου L. — 633 ὀρυγμαδὸϲ CGH. * ὀρώρῃ: ὀρώρει ACHLS Vrat. A. ὄρωρεν DE bis G. ἔν τιϲιν ὄρωρεν A. — 634 βήϲϲηϲ' L. βήϲϲῃ E. γίγνετ' L: γίνετ' ACDEGH. — 635 ὡϲ A. ὄρνυτο DS. ἀπο H. εὐρυόδείηϲ A. εὐρυοδείηϲ C.

A. c. 633 οὕτωϲ ὀρώρει ἀρίϲταρχοϲ Didymus, cui, vel potius librario, fidem non habeo, nam plusquamperfectum in comparationibus locum non habet, quod Aristarchum fugere non potuit. ὀρώρῃ primus correxit Bekkerus, conf. adnot. ad Δ 483. — 634 ἀκουή: ἀριϲτοφάνηϲ ἀϋτμή (sic) Didymus.

χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐυποιητάων,
νυϲϲομένων ξίφεϲίν τε καὶ ἔγχεϲιν ἀμφιγύοιϲιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Ϲαρπηδόνα δῖον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεϲϲι καὶ αἵματι καὶ κονίῃϲιν
ἐκ κεφαλῆϲ εἴλυτο διαμπερὲϲ ἐϲ πόδαϲ ἄκρουϲ.
οἳ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡϲ ὅτε μυῖαι
ϲταθμῷ ἔνι βρομέωϲι περιγλαγέαϲ κατὰ πέλλαϲ
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγοϲ ἄγγεα δεύει·
ὣϲ ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, οὐδέ ποτε Ζεὺϲ
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆϲ ὑϲμίνηϲ ὄϲϲε φαεινώ,
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺϲ αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ,
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Ϲαρπηδόνι φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
χαλκῷ δῃώϲῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται,
ἦ ἔτι καὶ πλεόνεϲϲιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάϲϲατο κέρδιον εἶναι,
ὄφρ' ἠὺϲ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆοϲ
ἐξαῦτιϲ Τρῶάϲ τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυϲτὴν
ὤϲαιτο προτὶ ἄϲτυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίϲτῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῆκεν·

V. l. 636 βοῶν τ': βοῶν E 1079, 14. 679, 21. εὐποιητάων AC. εὖ ποιητάων DHL. Vrat. b. d. εὖ ποιητάων ἢ εὐποιητάων E 1079, 14 et 24. εὐποιητάων G Apoll. Soph. 52, 3. Et. Mg. 204, 2. Eust. 98, 38. 679, 21. — 639 βελέεϲϲϊν H. κονίηϲι D. — 640 εἴλυτο: εἴρυτο D. — 641 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. περι A. — 642 ἐνιβρομέωϲι ACDHL Athen. XI, 495. ἐνιβρεμέωϲι Cram. Ep. 50, 17. ἐνὶ βρομέωϲι E. ἐπὶ βρομέωϲι G. βρομέουϲι Harl. Lips. Vrat. A. περὶ γλαγέαϲ CH. ἐϋγλαγέαϲ Athen. XI, 495. πολυγλαγγέαϲ Apoll. Soph. 55, 1. κατα ACDH — 643 ἐνειαρίνηι D. — 644 ὡϲ A. — 646 ἐφράζετο S. — 647 πατροκλῆοϲ Lips. μερμερίζων G Flor. — 648 καὶ κεῖνον ACEH Lips. Vrat. d. A. Mosc. 2. κακεῖνον DG. κἀκεῖνον LS. ἐνι AD. — 649 ἐπαντιθέωι A. — 650 δηϊώϲῃ G. δηιώϲῃ L. δῃώϲει C (an δῃώϲει' et ἕλοιτο?). — 651 ἢ libri. ὀφέλειεν Lips. Vrat. A. Rom. ὀφέλλει δὴ πόνον G Flor. — 654 ἐξαῦθϊϲ C. τρῶαϲ L. — 655 προτιάϲτυ D. πρὸ τὶ C. πρωτὶ G. — 656 θυμὸν ἐνῆκεν ACDGHL Harl. Vrat. b. Mosc. 2. Flor. θυμὸν ἐνῶρϲεν Townl. Lips. suprascr. Rom. φύζαν ἐνῆκεν Lips. Vrat. b. φύζαν ἐνῶρϲεν S Cant. Mor. Barocc. Vrat. A. φύζαν ἐνῆκεν ἢ κατά τιναϲ θυμὸν ἐνῶρϲεν Eust.

A. c. 636 ἄμεινον εἶχε φηϲὶν ὁ ἀρίϲταρχοϲ εἰ ἐγέγραπτο βοῶν εὐποιητάων ἔξω τοῦ τε ϲυνδέϲμου Didymus. — 638 Ϲαρπηδόνα δῖον: ἀρίϲταρχοϲ κατὰ δοτικὴν ϲαρπηδόνι δίῳ Didymus. — 640 εἴλυτο, conf. H. T. 240. — 648 ἐκ πλήρουϲ καὶ κεῖνον αἱ ἀριϲτάρχου Didymus.

ἐϲ δίφρον δ' ἀναβὰϲ φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλουϲ
Τρῶαϲ φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸϲ ἱρὰ τάλαντα.
ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
πάντεϲ, ἐπεὶ βαϲιλῆα ἴδον, βεβλαμμένον ἦτορ,
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέεϲ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κάππεϲον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυϲϲε Κρονίων.
οἳ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Ϲαρπηδόνοϲ ἔντε' ἕλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ
δῶκε φέρειν ἑτάροιϲι Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε Φοῖβε κελαινεφὲϲ αἷμα κάθηρον
ἐλθὼν ἐκ βελέων Ϲαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λοῦϲον ποταμοῖο ῥοῇϲι
χρῖϲόν τ' ἀμβροϲίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕϲϲον·
πέμπε δέ μιν πομποῖϲιν ἅμα κραιπνοῖϲι φέρεϲθαι,
ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοϲιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
θήϲουϲ' ἐν Λυκίηϲ εὐρείηϲ πίονι δήμῳ,
ἔνθά ἑ ταρχύϲουϲι καϲίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε ϲτήλῃ τε· τὸ γὰρ γέραϲ ἐϲτὶ θανόντων.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸϲ ἀνηκούϲτηϲεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐϲ φύλοπιν αἰνήν,

V. L. 657 ἔτραπε: ἔτρεπε L Lips. Vrat. d. — 658 τρῷαϲ L. — 659 ἀλλὰ φόβηθεν DL: ceteri ἀλλ' ἐφόβηθεν. — 660 βεβλαμμένον AC. βεβλαμένον S Flor. Rom.: βεβλημμένον DG. βεβλημένον Cant. Barocc. Mor. Lips. βεβολημένον H Vrat. d. A. δεδαϊγμένον L Mosc. 2. δεδαϊγμένον ἢ βεβλημένον E. γρ. δεδαϊγμένον ἦτορ A. — 661 ἐπαυτῶι A. ἅμ' αὐτῷ Mor. Vrat. d. A. — 662 ἐτάνυϲε Lips. Townl. Vrat. d. — 663 οἳ δ' D. οἵδ' CHL. ἂρ ADE. — 664 χάλκαια A. — 666 ἀπόλλωνι D. νεφεληγερέτα A. — 667 εἴδ' CDGL. κελενεφὲϲ D Flor. κάθηρον CH. — 668 ἐκ μελέων Harl. Vrat. A. ϲαρπηδόνι L. — 669 ἀπὸ προφέρων A. ἄπο προφέρων GHLS. ἀποπροφέρων CD Syr. ἄπο προφέρων ἢ ἀπόπρο φέρων Eust. ῥοῇϲι ACDEGL Syr. — 670 χρίϲον τ' DG. ΧΡΕΙϹΘΝΤ' Syr. χρῖϲον δ' S Townl. Cant. Lips. χρῖϲόν [δ'] τ' A. ἀμβροϲίην H Vrat. d. περῒ CD. περῖ τ' H. εἷματ' ἕϲϲον D. — 672 διδυμάοϲι τοί L. οἳ ῥὰ μιν G. — 673 θήϲουϲιν λυκίηϲ DGL Vrat. b. Flor. γρ. θήϲουϲιν λυκίηϲ A. — 674 ἐνθά ACDGH. ἑ: οι H. ταρχύϲωϲι Vrat. b. Schol. O 545. ταρχήϲωϲι Vrat. A. ταρχήϲουϲι Lips. — 675 τὲ A. — 676 ὡϲ A. — 677 φύλωπιν G.

A. c. 666 Ζηνόδοτοϲ διεϲκεύακε γράφων „καὶ τότ' ἄρ' ἐξ Ἴδηϲ προϲέφη Ζεὺϲ ὃν φίλον υἱόν" Aristonicus. — 667 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτει Schol. V. — 668 ἀρίϲταρχοϲ ϲαρπηδόνι κατὰ δοτικήν Didymus. — 669 ἀπὸ πρὸ Philoxenus: ἄπο πρὸ Ptolemaeus Ascalonita. — 677 Ζηνόδοτοϲ περιῄρηκε Aristonicus.

αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Cαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων, λοῦcεν ποταμοῖο ῥοῇcι
χρῖcέν τ' ἀμβροcίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕccε·
πέμπε δέ μιν πομποῖcιν ἅμα κραιπνοῖcι φέρεcθαι,
ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοcιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
κάτθεcαν ἐν Λυκίηc εὐρείηc πίονι δήμῳ.
Πάτροκλοc δ' ἵπποιcι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύcαc
Τρῶαc καὶ Λυκίουc μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάcθη,
νήπιοc· εἰ δὲ ἔποc Πηληϊάδαο φύλαξεν,
ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανοc θανάτοιο.
ἀλλ' αἰεί τε Διὸc κρείccων νόοc ἠέ περ ἀνδρῶν·
[ὅc τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηιδίωc, ὅτε δ' αὐτὸc ἐποτρύνῃcι μάχεcθαι·]
ὅc οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ cτήθεccιν ἀνῆκεν.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕcτατον ἐξενάριξαc
Πατρόκλειc, ὅτε δή cε θεοὶ θάνατον δὲ κάλεccαν;
Ἄδρηcτον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἔχεκλον
καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίcτορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλαcον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
τοὺc ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαcτοc.

V. l. 679 ἀπὸ προφέρων AH. ἄπο προφέρων GS. ἀποπροφέρων CD Syr. ἀποπρὸ, φέρων L. ῥοῇcι ACGH Syr. — 680 χρίcέν τ' D. χρίcεν τ' G. XPEICENT Syr. χρῖcέν $\overset{δ}{τ}$' A. χρῖcεν δ' HS Cant. Townl. Vrat. d. χρίcεν δ' Lips. Flor. περϊ CD. περϊ τ' H. εἵματ' ἕccε D. ἕccε ACL Syr. — 681 κρεπνοῖcι D. — 682 omitt. Lips. διδυμάοcι τοί HL Vrat. d. — 685 τρῴαc L. μετεκείαθε H. — 686 πηληϊάδεω DHS. πηληϊάδεω ἐφύλαξεν Harl. φύλαξε D. — 687 ὑπ' ἔκφυγε D. — 688 AIEIΓE Syr. αἰεί γε Barocc. Mor. Townl. ἤ ἔπερ A. ἀνδρόc AH Syr. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. ἀνδρόc ἤ ἀνδρῶν E. γρ. ἀνδρῶν A. — 689, 690 omitt. AD Syr. ἰcτέον δὲ ὅτι ἔν τιcι τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ „κρείccων νόοc ἠέπερ ἀνδρῶν" οὐ κεῖνται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφεξῆc δύο γνωμικοὶ cτίχοι Eust. 1081, 36. — 689 ὀφείλετο G. — 690 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. ἐποτρύνει C. ἐποτρύνηcε H. — 691 ὅc οἳ G. ὅc τε καὶ D. ἔνι A. ἐπῒ C. ἐνῆκεν DGS Harl. Vrat. A. Mosc. 2. ENHKE Syr. — 693 θάνατον δὲ D. θάνατόνδ' ἐκάλεccαν CEHLS Barocc. Vrat. d. Mosc. 2. θάνατον δ' ἐκάλεccαν A. ΔΕΚΑΛΕCCAN Syr. — 694 ἀντίνοον Lips. ἔχεκλον: ὀπίτην Lips. Townl. γρ. καὶ ἔχεκλον Lips. conf. Λ 301. — 695 πέρινον Vrat. d. — 696 βούλιον S. — 697 φύγαδε μνώοντο ACDH Syr. Lips. Vrat. d. Mosc. 2. φύγαδ' ἐμνώοντο GLS.

A. c. 688 κρείccων: ὅτι τινὲc χωρὶc τοῦ ν̄ γράφουcι κρείccω Aristonicus. in his Zenodotum fuisse existimo, conf. H. T. 302. — 690 ὅτε: τότε Aristophanes P 178 teste Didymo et Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 287, 3. — 697 ἕλεν: ἕλεc Zenodotus.

ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷεϲ Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερϲί, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβοϲ ἐυδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔϲτη τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεϲϲι δ' ἀρήγων.
τρὶϲ μὲν ἐπ' ἀγκῶνοϲ βῆ τείχεοϲ ὑψηλοῖο
Πάτροκλοϲ, τρὶϲ δ' αὐτὸν ἀπεϲτυφέλιξεν Ἀπόλλων
χείρεϲϲ' ἀθανάτῃϲι φαεινὴν ἀϲπίδα νύϲϲων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ,
δεινὰ δ' ὁμοκλήϲαϲ προϲέφη ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων·
  χάζεο διογενὲϲ Πατρόκλειϲ· οὔ νύ τοι αἶϲα
ϲῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆοϲ, ὅϲ περ ϲέο πολλὸν ἀμείνων.
  ὣϲ φάτο, Πάτροκλοϲ δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίϲϲω
μῆνιν ἀλευάμενοϲ ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνοϲ.
  Ἕκτωρ δ' ἐν Ϲκαιῇϲι πύλῃϲ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ·
δίζε γὰρ ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτιϲ ἐλάϲϲαϲ,
ἦ λαοὺϲ ἐϲ τεῖχοϲ ὁμοκλήϲειεν ἀλῆναι.
ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίϲτατο Φοῖβοϲ Ἀπόλλων
ἀνέρι εἰϲάμενοϲ αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
Ἀϲίῳ, ὃϲ μήτρωϲ ἦν Ἕκτοροϲ ἱπποδάμοιο,
αὐτοκαϲίγνητοϲ Ἑκάβηϲ, υἱὸϲ δὲ Δύμαντοϲ,
ὃϲ Φρυγίῃ ναίεϲκε ῥοῇϲ ἔπι Ϲαγγαρίοιο·

V. l.. 698 ἔνθά ACDGHL. ΕΝΘΆΚΕΝ Syr. κε H. — 699 περὶ πρὸ AE bis G Schol. Π 669. περιπρο L post ras. Syr. vulgo περιπρὸ. ἔγχεϲι L. θΰιεν AH. — 702 τρεῖϲ D 1. man. ἐπ' ἢ ὑπ' E. — 703 ἀπεϲτίφέλιξεν L. — 704 χείρεϲϲ' ACDEHL Barocc. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. χείρεϲιν G. χείρεϲϲιν Flor. Rom. χείρεϲι τ' S. — 706 δεινὸν ὁμοκλήϲαϲ L. προϲέφη ἑκάεργοϲ ἀπόλλων DGLS Syr. et plerique codd. Heynii. γρ. προϲέφη ἑκάεργοϲ ἀπόλλων A. ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα ACH Cant. Vrat. d. — 707 οὐ νύ τοι CDHS. οὐ νύ τί πω L. — 708 ὕπο AH. πέρθε S. πέρϲαι Harl. τρώων L. — 709 οὐχ ὑπ' H Vrat. d. ἀχϊλῆοϲ CD. ὅ περ Lips. Vrat. A. Rom. — 710 ὡϲ A. ἀναχάζετο G. τυτθὸν ὀπίϲϲω H. ὀπίϲω (ο superscr.) D. — 711 ἀλευάμενοϲ A. ἀλευόμενοϲ GH Mor. Barocc. — 713 κατα A. αὖθιϲ C Cant. Barocc. Rom. — 714 ἀλῆναι CDEG. αλῆναι A. — 715 ἄρ οἱ S. παρέϲτη L. — 718 αὐτοκαϲίγνητοϲ A. — 719 φρυγίῃ ACDEHL Cant. Townl. Vrat. A. Mosc. 2. φρυγίην G Syr. Strabo XIII, 590. ῥοαῖϲ E. ῥοῇϲ G. ἐπὶ CDEGL. ἔπι AH.

A. c. 707 ἀρίϲταρχοϲ οὐ νύ πω αἶϲα Didymus. — 710 πολλὸν: τυτθὸν Zenodotus, conf. Schol. Ε 444. — 716 οὕτωϲ εἰϲάμενοϲ· ἐπιφέρει γοῦν τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ Didymus.

τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ προϲέφη Διὸϲ υἱὸϲ Ἀπόλλων·
"Ἕκτορ, τίπτε μάχηϲ ἀποπαύεαι; οὐδέ τί ϲε χρή.
αἴθ' ὅϲον ἥϲϲων εἰμί, τόϲον ϲέο φέρτεροϲ εἴην,
τῶ κε τάχα ϲτυγερῶϲ πολέμου ἀπερωήϲειαϲ..
ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχαϲ ἵππουϲ,
αἴ κέν πώϲ μιν ἕλῃϲ, δώῃ δέ τοι εὖχοϲ Ἀπόλλων.
ὣϲ εἰπὼν ὃ μὲν αὖτιϲ ἔβη θεὸϲ ἂμ πόνον ἀνδρῶν,
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευϲε δαΐφρονι φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
ἵππουϲ ἐϲ πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύϲεθ' ὅμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοιϲιν
ἧκε κακόν, Τρωϲὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδοϲ ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλουϲ μὲν Δαναοὺϲ ἔα οὐδ' ἐνάριζεν·
αὐτὰρ ὃ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχαϲ ἵππουϲ.
Πάτροκλοϲ δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε
ϲκαιῇ ἔγχοϲ ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
μάρμαρον ὀκριόεντα, τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
ἧκε δ' ἐρειϲάμενοϲ, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτόϲ,
οὐδ' ἁλίωϲε βέλοϲ, βάλε δ' Ἕκτοροϲ ἡνιοχῆα,
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆοϲ Πριάμοιο,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέι λᾶι.
ἀμφοτέραϲ δ' ὀφρῦϲ ϲύνελεν λίθοϲ, οὐδέ οἱ ἔϲχεν
ὀϲτέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέϲον ἐν κονίῃϲιν
αὐτοῦ πρόϲθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼϲ
κάππεϲ' ἀπ' εὐεργέοϲ δίφρου, λίπε δ' ὀϲτέα θυμόϲ.

V. l. 720 προϲεφώνεε φοῖβοϲ ἀπόλλων G: προϲέφη διὸϲ υἱὸϲ ἀπόλλων ACDHLS Syr. Cant. Barocc. Mor. Lips. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. — 721 ἝΚΤΩΡ Syr. οὐδέ τι ϲε ACDGHL. — 722 ὅϲϲον C. — 723 τῶ ACDHL. ΤΩ Syr. τῷ G. ἀπεροήϲειαϲ G. — 724 ἔφεπε: ἔπεχε L, conf. 732. — 725 κεν D. πωϲ ACDGHL. ἕλοιϲ C Barocc. Vrat. d. δώῃ AG Syr. δώιη D. δῴῃ H. δώη CL. — 726 ὡϲ A. ὃ μὲν αὖθϊϲ C. ἀμπόνον ADGHL. ἂν πόνον CE. ἀνπόνον Lips. Cant. Vrat. A. εἰϲ πόνον Flor. Rom. — 727 δὲ κέλευϲε Vrat. b. ἝΚΤΩΡ' Syr. — 728 ἐπ πόλεμον Vrat. d. — 730 τρωϲὶ C Lips. τρῳϲὶ L. — 731 omitt. S. ἐνάριξε Cant. Harl. Lips. Mosc. 2. — 732 ὃ ACDGHL. ἔπεχε GL. ἐν ἄλλῳ ἔπεχε A. ἔφεπε ACDEHS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. c. Mosc. 2. Rom. — 733 ἅλτο C. χαμάζε CL Vrat. A. χαμαζε H. — 734 ἑτέρηφι CH. — 735 ὀκριόεντα (ὀκρυόεντα Harl. Vrat. d. A.) τόν libri: recentiores ὀκριόενθ' ὅν ex coni. Bentlei. περι CDH. χεῖρ' L. ἐκάλυψε G Flor. Rom. — 736 χάζετο EH. ἅζετο AD. ἅζετο CGLS Cant. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. d. Townl. Flor. Schol. A et V. — 738 ἀγακλεῖοϲ Hesych. I, 12. ἀγακλῆοϲ μεγάθυμον C. (linea transversa in codice nomina propria notantur). — 740 ϲύνελε Lips. Vrat. A. — 742 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ὁ δ' omisso ἄρ' Et. Mg. 146, 51. ἄρ ACDEHL. ὅδ' ἄρ' νευτῆρι Vrat. A. — 743 ἀπευεργέοϲ H.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προϲέφηϲ Πατρόκλειϲ ἱππεῦ·
ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸϲ ἀνήρ, ὡϲ ῥεῖα κυβιϲτᾷ.
εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺϲ ἂν κορέϲειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
νηὸϲ ἀποθρῴϲκων, εἰ καὶ δυϲπέμφελοϲ εἴη,
ὡϲ νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιϲτᾷ.
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεϲϲι κυβιϲτητῆρεϲ ἔαϲιν.
ὣϲ εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωι βεβήκει,
οἶμα λέοντοϲ ἔχων, ὅϲ τε ϲταθμοὺϲ κεραΐζων
ἔβλητο πρὸϲ ϲτῆθοϲ, ἑή τέ μιν ὤλεϲεν ἀλκή·
ὣϲ ἐπὶ Κεβριόνῃ Πατρόκλειϲ ἆλϲο μεμαώϲ.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὣϲ δηρινθήτην,
ὥ τ' ὄρεοϲ κορυφῇϲι περὶ κταμένηϲ ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεϲθον·
ὣϲ περὶ Κεβριόναο δύω μήϲτωρεϲ ἀυτῆϲ,
Πάτροκλόϲ τε Μενοιτιάδηϲ καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ,
ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέι χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλοϲ δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδόϲ· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶεϲ καὶ Δαναοὶ ϲύναγον κρατερὴν ὑϲμίνην.
ὡϲ δ' εὖρόϲ τε νότοϲ τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν

V. l. 744 ἔπι κερτομέων G. προϲέφη Lips. Vrat. A. πατροκλῆϲ ἱππεύϲ Vrat. A. ἱππεύ (ων suprascr.) H. — 745 ὦ πόποι ADH. ὡϲ ACDEHL Harl. Mor. Vrat. b. Mosc. 2. Flor. Apoll. de Adv. 604, 12. ὣϲ Cant. Lips. ὃϲ S Jo. Alex. 42, 14. Athenaeus I, 13. Rhet. Gr. III, 98, 1. III, 206, 8. Lips. suprascr. ὁϲ G. — 747 κορέϲη S. ὅδε omitt. H. — 748 ἀποθρώιϲκων solus A: ceteri ἀποθρώϲκων. — 749 ὃϲ νῦν Mor. — 750 ῥὰ CDGL. κυβιϲτῆρεϲ L Rom., conf. C 605. δ 18. — 751 ὡϲ A. κεβρϊόνϊ C. ἥρῳ H. — 752 οἶμα C. — 753 ἑῇ L. — 754 ὡϲ A. ἐπι D. ἄλϲο C. ἄλτο Barocc. — 755 αὖ Lips. Vrat. A. ἄλτο C. χαμάζε CL. — 756 ὡϲ AG. δηρινθήτην: δηρινθῆναι κατά τιναϲ, μάλιϲτα δὲ δηριθῆναι (h. e. δηριθήτην) δίχα τοῦ ν̄ Eust. 1085, 13. — 757 περι ADHL. — 758 ἄμφω πειτάοιτε (sic) G. — 759 ὡϲ A. — 761 ϊεντ' CD. — 762 κεφαλῆφιν CDE Ambr. (sine accentu). οὐχὶ: οὔτι LS Lips. μεθείη CS. μεθείει H. — 763 ἔχε CD. — 764 τρῷεϲ L. ϲυνάγον G. — 765 νότοϲ τε C. ἀλλήλοιϲιν S Mosc. 2. Schol. V ad Ξ 394.

A. c. 748 δυϲπέμφελοϲ εἴη: δυϲπέμφελοι εἶεν Zenodotus. — 762 οὐχὶ μεθίει: Zenodotus οὐκ ἐμεθίει teste Didymo ad O 716. Aristarchus οὐχὶ poëtae abiudicavit, quid autem his duobus locis scripserit, οὐκὶ an οὔ τι, non liquet, conf. H. T. 328.

οὔρεος ἐν βήϲϲῃϲ βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
αἵ τε πρὸϲ ἀλλήλαϲ ἔβαλον τανυήκεαϲ ὄζουϲ
ἠχῇ θεϲπεϲίῃ, πάταγοϲ δέ τε ἀγνυμενάων·
ὣϲ Τρῶεϲ καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοιϲι θορόντεϲ
δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει
ἰοί τε πτερόεντεϲ ἀπὸ νευρῆφι θορόντεϲ,
πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀϲπίδαϲ ἐϲτυφέλιξαν
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν ϲτροφάλιγγι κονίηϲ
κεῖτο μέγαϲ μεγαλωϲτί, λελαϲμένοϲ ἱπποϲυνάων.
ὄφρα μὲν ἠέλιοϲ μέϲον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαόϲ·
ἦμοϲ δ' ἠέλιοϲ μετενίϲϲετο βουλυτὸν δέ,
καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶϲαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦϲαν.
ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυϲϲαν
Τρώων ἐξ ἐνοπῆϲ, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Πάτροκλοϲ δὲ Τρωϲὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουϲεν.
τρὶϲ μὲν ἔπειτ' ἐπόρουϲε θοῷ ἀτάλαντοϲ Ἄρηι,
ϲμερδαλέα ἰάχων, τρὶϲ δ' ἐννέα φῶταϲ ἔπεφνεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ,
ἔνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή.

V. l. 766 πολεμιζέμεν DL Vrat. b. — 768 τανυήκεαϲ A. ΤΑΝΑΗΚΕΑϹ Ambros. τανήκεαϲ G. τανυκέαϲ S. — 770 ὣϲ A. τρῷεϲ L. — 771 δηΐουν G Flor. οὐδέτεροι L. — 772 ἀμφοξέα D. δοῦρα πεπήγει DGL. ΔΟΥΡΑΠΕΠΗΓΕΙ Ambr. δοῦρ$\overset{\text{ἐ}}{\text{α}}$ πεπήγει A. δοῦρ' ἐπεπήγει CEHS Harl. Vrat. b. d. A. — 773 ἀπο G. νευρῆφι E bis G. — 774 ἐϲτυφέλιξαν ACHL Vrat. b. d. ἐϲτυφέλιξε DEG. ἐϲτυφέλιξεν S. — 775 ὅδ' ἐν GL. ὃ δὲ C. ὁ δὲ ADEHS Ven. B. Harl. Lips. Mor. Vrat. b. d. Mosc. 2. conf. ω 39. — 778 τόφρα μὲν AE Rom. πῖπτε EH Bekk. Anecd. 761, 3. πίπτε ACDGL. — 779 μετενίϲϲετο AEHL Barocc. Lips. Cant. Vrat. b. d. A. μετενείϲετο DG Harl. μετενῖϲετο C Townl. βουλυτὸν δὲ A. βουλυτὄν δὲ (sic) D. βουλητονδε G. — 780 ῥ' omitt. S. — 782 τρῴων L. τρώων τ' Vrat. b. A. — 783 δ' ἐν τρωϲὶ Vrat. d. κακὰ τρωϲὶν S. κακὰ τρωϲὶ Vrat. A. τρῳϲὶ L. ἐνόρουϲε ACDGH. ΕΝΟΡΟΥϹΕ Ambros. ἐπόρουϲεν L. — 784 ἐνόρουϲε Townl. Mosc. 2. — 786 τὸ omitt. H. — 787 ἀρά τοι L. πάτροκλε, φάνη C. Πάτροκλ' ἐφάνη Eust. 1086, 47; sed 1081, 50 Πάτροκλε φάνη.

A. c. 774 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ᾱ ἐϲτυφέλιξαν Didymus. — 775 ἀρίϲταρχοϲ ὁ δ' ἐν ϲτροφάλιγγι ϲὺν τῷ ν̄ Didymus. — 776 asteriscus; κακῶϲ ω 40.

ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑςμίνῃ
δεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόηςεν·
ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόληςε·
ςτῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
χειρὶ καταπρηνεῖ, ςτρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄςςε.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποςςὶν ὑφ' ἵππων
αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθηςαν δὲ ἔθειραι
αἵματι καὶ κονίῃςι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
ἱππόκομον πήληκα μιαίνεςθαι κονίῃςιν,
ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
ᾗ κεφαλῇ φορέειν, ςχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεςςιν ἄγη δολιχόςκιον ἔγχος,
βριθὺ μέγα ςτιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
ἀςπὶς ςὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέςε τερμιόεςςα.
λῦςε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
ςτῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέι δουρὶ
ὤμων μεςςηγὺς ςχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνήρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαςτο
ἔγχεϊ θ' ἱπποςύνῃ τε πόδεςςί τε καρπαλίμοιςιν·
καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐείκοςι βῆςεν ἀφ' ἵππων
πρῶτ' ἐλθὼν ςὺν ὄχεςφι, διδαςκόμενος πολέμοιο·
ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος Πατρόκλεις ἱππεῦ,

V. ι. 788 τοι omitt. D. ἐνι AD. — 789 ὃ μὲν C. κατα H. — 790 ἀντεβόληςε ACDEG. — 791 ὄπιθεν ACEHL Vrat. A. Et. Mg. 628, 10. ὄπιςθε D Lips. Flor. πλῆξε DL Lips. Flor. εὐρέα LS. — 792 ςτρεφεδίνηθεν AC. — 794 ἡ δὲ C. εἶχε D. ὑφ': ἐφ' S. — 797 μεαίνεςθαι G. — 798 χάριέν G. ΚΑΡΙΈΝ Syr. — 799 ἀχϊλῆος C. — 800 ἐν κεφαλῇ S. — 801 ἐάγη L. χείρεςς' ἐάγη Vrat. A. δολιχόςκιον A. — 803 omitt. G. ςυν D. πέςεν D. — 805 ὕπο ACHL. ΥΠΟ Syr. — 806 ὄπιθε E. ὄπιςθεν H. — 807 μεςςηγὺς ACDHL Mor. Townl. μεςςηγὺ G Syr. μεςςηγὺς ἢ μεςςηγὺ Eust. — 808 πανθοΐδης L: ceteri πανθοίδης. ΗΛΥΚΙΗΝ Syr. ἡλικίῃ Vrat. A. — 809 πόδεςςι τὲ H. καρπαλίμοιςι ACDGH Syr. καρπαλίμῃςιν L. — 810 δήποτε ACDEGS et Heynii libri. δὴ τότε HL. ΔΗΤΟΤΕ Syr. — 812 πρῶτον L.

A. c. 801 οὕτω πᾶν δέ οἱ, ἐν δέ τιςι τῷ δέ οἱ Didymus. — 807 ςχεδόθεν βάλε: ςχεδὸν οὔταςε Zenodotus, vide Schol. P 15. — 810 δὴ τότε Aristarchus: alii δή ποτε.

οὐδὲ δάμαϲϲ'· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ
ἐκ χροὸϲ ἁρπάξαϲ δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηιοτῆτι.
Πάτροκλοϲ δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμαϲθεὶϲ
ἂψ ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ' ὡϲ εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέι χαλκῷ,
ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ ϲτίχαϲ, οὖτα δὲ δουρὶ
νείατον ἐϲ κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλαϲϲε.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
ὡϲ δ' ὅτε ϲῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήϲατο χάρμῃ,
ὥ τ' ὄρεοϲ κορυφῇϲι μέγα φρονέοντε μάχεϲθον
πίδακοϲ ἀμφ' ὀλίγηϲ· ἐθέλουϲι δὲ πιέμεν ἄμφω·
πολλὰ δέ τ' ἀϲθμαίνοντα λέων ἐδάμαϲϲε βίηφιν·
ὣϲ πολέαϲ πεφνόντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδηϲ ϲχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα,
καί οἱ ἐπευχόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Πάτροκλ', ἦ που ἔφηϲθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμήν,
Τρωιάδαϲ δὲ γυναῖκαϲ ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούραϲ
ἄξειν ἐν νήεϲϲι φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
νήπιε· τάων δὲ πρόϲθ' Ἕκτοροϲ ὠκέεϲ ἵπποι
ποϲϲὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸϲ
Τρωϲὶ φιλοπτολέμοιϲι μεταπρέπω, ὅ ϲφιν ἀμύνω

V. L. 813 οὐδὲ δάμαϲϲ': οὐδ' ἐδάμαϲϲ' ACEH Cant. Vrat. A. Mosci 2. Rom. οὐδ' ἐδάμαϲ' D. ΟΥΔΕΔΑΜΑϹ Syr. ὃ μὲν C. οὐ μὲν G. αὖθH CG. — 814 ὑπέμεινε ACDEGH Syr. — 815 ἐόντα L. — 816 omitt. 1c. in textu, habet in marg. man. rec. — 817 ἂψ δ' H. ΑΨΔ' Syr. — 8 8 ΕΪΔΕ Syr. Lips. — 820 δέ οἱ H Syr. οὖτα EHL. — 821 διὰ πρὸ DG. δῖαπρο C. διαπρὸ AEHL Syr. Rom. ἔλαϲϲε ACGH Syr. — 822 δούπηϲε Eust. 1087, 56. 1123, 8. — 824 ὥ τ' ACDEHLS Syr. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Rom. τώ τ' G Flor. ὄρεοϲ ἐν L. μάχεϲθαι L Syr. — 825 ἀμφολίγηϲ D (ὑφέν 2. man.). πινέμεν G Flor. — 826 βίηφι ADHL. βίηφι CEG. ΒΙΗΦΙΝ Syr. — 827 πέφνοντα libri mei. — 828 ἔγχεϊ: ἄορι Schol. Π 117. — 829 πτερόεντα προϲηύδα ACLS Syr. Cant. Barocc. Mor. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 2. πτερόεντ' ἀγόρευε(ν) DGH et nonnulli apud Heynium. — 830 bis scriptus est in Syr. ἀμήν: ἀμήν D 1. man. EGL. αἰπὴν D sup. ἄμμιν Harl. ἀμῖν Cant. — 831 δὲ omitt. L. ἡμαρ D. — 834 ΠΟΛΕΜΙΖΈΜΕΝ Syr. — 835 τρῳϲὶ L. ὅ, ϲφιν AC. ὃ ϲφιν (ϲ supra) L. ὅϲϲφϊν H. ΌϹϹΦΙΝ Syr.

A. c. 827 πέφνοντα Aristarchus: πεφνόντα Tyrannio.

ἦμαρ ἀναγκαῖον· cὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ἆ δείλ', οὐδέ τοι ἐcθλὸc ἐὼν χραίcμηcεν Ἀχιλλεύc,
ὅc πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
μή μοι πρὶν ἰέναι Πατρόκλειc ἱπποκέλευθε
νῆαc ἔπι γλαφυράc, πρίν γ' Ἕκτοροc ἀνδροφόνοιο
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ cτήθεccι δαΐξαι.
ὥc πού cε προcέφη, coὶ δὲ φρέναc ἄφρονι πεῖθε.
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προcέφηc Πατρόκλειc ἱππεῦ·
ἤδη νῦν Ἕκτορ μεγάλ' εὔχεο· coὶ γὰρ ἔδωκε
νίκην Ζεὺc Κρονίδηc καὶ Ἀπόλλων, οἵ με δάμαccαν
ῥηιδίωc· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐείκοcιν ἀντεβόληcαν,
πάντέc κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντεc.
ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦc ἔκτανεν υἱόc,
ἀνδρῶν δ' Εὔφορβοc· cὺ δέ με τρίτοc ἐξεναρίζειc.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, cὺ δ' ἐνὶ φρεcὶ βάλλεο cῇcιν·
οὔ θην οὐδ' αὐτὸc δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέcτηκεν θάνατοc καὶ μοῖρα κραταιή,
χερcὶ δαμέντ' Ἀχιλῆοc ἀμύμονοc Αἰακίδαο.
ὣc ἄρα μιν εἰπόντα τέλοc θανάτοιο κάλυψε·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδοc δὲ βεβήκει,
ὃν πότμον γοόωcα, λιποῦc' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.

V. L. 836 ΗΜΑΡ' Syr. cέδ' ἐνθάδε L Flor. γύπεc L. ἔδωνται E. — 837 οὐδέ τι τοι D. ἀχϊλεύc C. — 838 ὅc που τοι HL. ὅc ποῦ τοι C. ὅc που coι DG Flor. ὅc που coί S. ὅc πού coι Barocc. Harl. Vrat. A. Flor. ἐπέτελλεν Cant. Harl. Vrat. A. — 840 ἐπὶ EHL Syr. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. ἐπι A. ἀνὰ DS. ἀναγλαφυρὰc G. πρίν γ' ἕκτοροc GLS Syr. et nonnulli apud Heynium: πρὶν ἕκτοροc ACDEH Barocc. Cant. Vrat. b. d. Mosc. 2. conf. C 334. ἀνδροφόνοιο: ΙΠΠΟΔΑΜΟΙΟ Syr. — 841 περι AH. — 842 ὥc που cε ACGHL. ὥc πού coι D. ΠΟΥϹΟΙ Syr. coὶ δ' οὐ φρέναc Harl. Vrat. A. πεῖθε ACGH Syr. — 843 πρὸc ἔφηc H. — 844 ἕκτωρ D. ἔδωκε ACDEGL Syr. — 845 με δάμαccαν D Townl. ΜΕΔΑΜΑϹϹΑΝ Syr. ceteri μ' ἐδάμαccαν. — 847 εἴ πέρ ADEH: vulgo εἴπερ cum Et. Mg. 112, 51. — 848 πάντέc κ' A. πάντεc ἂν Rom. αὐτόθ': αὐτίκ' Cant. Vrat. A. — 851 δέ coι L. ἐνι D. — 852 βέῃ: βαίηι C Vrat. A. — 853 παρέcτηκε CEG Syr. Lips. Flor. Rom. — 854 δαμέντι E. — 855 ώc A. κάλυψε ACG Syr. — 856 ἄϊδοc δὲ AD. ἄϊδόcδ' ἐβεβήκει HLS Vrat. A. Plut. de Aud. poët. 2. ἀιδόcδε κατῆλθεν Athenaeus XI, 507. — 857 ἀνδροτῆτα ACDEHLS Syr. Lips. Flor. Rom. et plerique Heynii libri. Plato Rep. III, 386 D. Et. Mg. 102, 56. 417, 39. Et. Gud. 45, 30. 234, 57. Hesych. I, 189. Schol. α 1. Athenaeus XI, 507. Cram. An. Par. IV, 403, 10. ἀδροτῆτα G. ἀδροτῆτα καὶ ὕβριν Plutarchus de Aud. poët. 2. ἀδροτῆτα Cant. Mor. conf. Ω 6. H. U. 8.

A. c. 842. οὕτω διὰ τοῦ ε̄, cε προcέφη Didymus.

τὸν καὶ τεθνηῶτα προϲηύδα φαίδιμοϲ Ἕκτωρ·
Πατρόκλειϲ, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίϲ δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεύϲ, Θέτιδοϲ πάιϲ ἠυκόμοιο,
φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶϲ ἀπὸ θυμὸν ὀλέϲϲαι;
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆϲ
εἴρυϲε, λὰξ προϲβάϲ, τὸν δ' ὕπτιον ὦϲ' ἀπὸ δουρόϲ.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεοϲ Αἰακίδαο·
ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέεϲ ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓϲ Πηλῆι θεοὶ δόϲαν ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ρ.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέοϲ υἱὸν ἀρηίφιλον Μενέλαον
Πάτροκλοϲ Τρώεϲϲι δαμεὶϲ ἐν δηιοτῆτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοϲ αἴθοπι χαλκῷ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥϲ τιϲ περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκοϲ κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
ὣϲ περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸϲ Μενέλαοϲ.
πρόϲθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔϲχε καὶ ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην,

V. L. 858 τεθνειῶτα ACDEGHS Syr. et Heynii libri: τεθνηῶτα L Mor. προϲηῦδα D. — 859 τί νυ μοι AGL: τί νῦν μοι D. — 860 ἀχιλλεὺϲ G. πάϊϲ CG. ΠΑΙϹ Syr. ceteri παῖϲ. — 861 φθῄη GH. φθείη S. φθαίη Cant. Harl. φθήῃ ἤγουν φθαίη Eust. ΦΘΉΗ Syr. ἐμῷ: ὑμῶν Schol. X 331. ἀπο CDGHL. — 862 ὡϲ A. — 863 προϲβάϲ: προβὰϲ CGS Lips. προβιβὰϲ Vrat. A. ἀπο L. — 864 ἐπ' ἢ μετ' Eust. — 866 ἱέμενοϲ βάλλειν E. — 867 ἄβροτοι L Townl. δϲ πηλῆϊ G.

A. c. 864 ἐκ πλήρουϲ τὸ δαμεντ (sic) ἀρίϲταρχοϲ Didymus, conf. H. T. 398. — 858 διὰ τοῦ η̄ τὸ τεθνηῶτα ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 867 τινὲϲ γράφουϲιν „ἤματι τῷ, ὅτ' ἔγημε Θέτιν λιπαροκρήδεμνον“ Schol. V.

V. L. 1 οὐδ': οὐκ L. ἀτρέωϲ Harl. ἀρηΐφιλον A. — 2 τρῴεϲϲι L. — 3 δια A. — 4 ἀμφι D. ἀρ ADEGHL Apoll. Soph. 27, 26. 133, 30. AP Ambr. βαῖνεν C. — 6 περι A. — 7 δόρατ' G. δούρατ' H. πάντοϲε ἴϲην DLS Townl. Lips. Vrat. A. πάντοϲε ἴϲην A. ΠΑΝΤΟϹΕ ΙϹΗΝ Ambr.

A. c. 7 οἱ: οὗ Zenodotus.

τὸν κτάμεναι μεμαώϲ, ὅϲ τιϲ τοῦ γ' ἀντίοϲ ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸϲ ἐυμμελίηϲ ἀμέληϲε
Πατρόκλοιο πεϲόντοϲ ἀμύμονοϲ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔϲτη, καὶ προϲέειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφέϲ, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα.
οὐ γάρ τιϲ πρότεροϲ Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην·
τῷ με ἔα κλέοϲ ἐϲθλὸν ἐνὶ Τρώεϲϲιν ἀρέϲθαι,
μή ϲε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη ξανθὸϲ Μενέλαοϲ·
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάαϲθαι.
οὔτ' οὖν παρδάλιοϲ τόϲϲον μένοϲ οὔτε λέοντοϲ
οὔτε ϲυὸϲ κάπρου ὀλοόφρονοϲ, οὗ τε μέγιϲτοϲ
θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι περὶ ϲθένεϊ βλεμεαίνει,
ὅϲϲον Πάνθου υἷεϲ ἐυμμελίαι φρονέουϲιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνοροϲ ἱπποδάμοιο
ἧϲ ἥβηϲ ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καί μ' ὑπέμεινε,
καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖϲιν ἐλέγχιϲτον πολεμιϲτὴν
ἔμμεναι· οὐδέ ἕ φημι πόδεϲϲί γε οἷϲι κιόντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούϲ τε τοκῆαϲ.
ὧϲ θην καὶ ϲὸν ἐγὼ λύϲω μένοϲ, εἴ κέ μευ ἄντα

V. l. 8 τοῦ γ': τοῦτ' S. ἔλθῃ Cant. Lips. Vrat. b. d. — 9 ἐϋμελίηϲ EG Vrat. A. ἀμέληϲε ACDGH Ambr. — 10 ἂρ AG. — 12 διϊοτροφὲϲ H. — 14 τρῴων L. κλητῶν Harl. — 15 κατα AD. — 16 τῶ ACDHL. ΤΩΙ Ambr. τῷ G. μ' ἔα H. ἐϲθλὸν omitt. C. ἐνι AD. τρῴεϲϲιν L. — 17 βαλῶν ἀπὸ μελιηδέα Lips. ἀπο CH. δὲ μελϊηδέα C. — 18 τόνδε GL. — 20 παρδάλιοϲ CGHL Townl. Vrat. A. Flor. πορδάλιοϲ A Ambr. DES Rom. Pseudoplut. 138, 3. — 21 ϲυόϲ, κάπρου τ' Pseudoplut. l. l. ὀλοόφρονοϲ C. οὔτε μάλιϲτα L Pseudoplut. l. l. — 22 ἐνι AD. ϲτήθεϲϲϊν περῖ δὲ H. περι AD. μέγα pro περὶ Lips. — 23 ἐϋμελίαι G. ΕΥΜΕΛΙΑΙ Ambr. φρονέουϲιν: φορέουϲιν L. Frgm. Mosc. Townl. Ambr. (sine accentu). φρονέουϲιν ἢ φορέουϲιν Eust. γρ. φορέουϲι Lips. — 25 ἀπόναθ' C. ὅτ' ἔμ' Vrat. b. ὑπέμεινε A Ambr. CDEG. — 27 οὐδέ ἑ φημὶ ADEGHL. οὐδέ μέ C (corr. 2. man.). γ' ἑοῖϲι Vrat. A. — 28—159 absunt a cod. D, folia duo in quaque pagina 33 versus. — 29 ὧϲ δὴ S. ὧϲ θὴν G. ceteri ὧϲ θην cum Apoll. Soph. 88, 2.

A. c. 9 Πάνθου: Πανθόου Bekk. 2. conf. Ο 522. — 20 διὰ τοῦ $\bar{α}$ αἱ ἀριϲτάρχου παρδάλιοϲ Didymus. — 27 διὰ τοῦ $\overline{τε}$ οὐδέ τε ἀρίϲταρχοϲ Didymus.

στήῃς. ἀλλά ϲ' ἐγώ γ' ἀναχωρήϲαντα κελεύω
ἐϲ πληθὺν ἰέναι, μὴ δ' ἀντίοϲ ἵϲταϲ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιοϲ ἔγνω.
ὣϲ φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενοϲ δὲ προϲηύδα·
νῦν μὲν δὴ Μενέλαε διοτρεφὲϲ ἦ μάλα τίϲειϲ
γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνεϲ, ἐπευχόμενοϲ δ' ἀγορεύειϲ,
χήρωϲαϲ δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦϲι γόον καὶ πένθοϲ ἔθηκαϲ.
ἦ κέ ϲφιν δειλοῖϲι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκαϲ
Πάνθῳ ἐν χείρεϲϲι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ.
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητοϲ πόνοϲ ἔϲται
οὐδέ τ' ἀδήριτοϲ, ἤ τ' ἀλκῆϲ ἤ τε φόβοιο.
ὣϲ εἰπὼν οὔτηϲε κατ' ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόϲ, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀϲπίδι ἐν κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτεροϲ ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδηϲ Μενέλαοϲ ἐπευξάμενοϲ Διὶ πατρί,
ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ ϲτομάχοιο θέμεθλα
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸϲ ἔρειϲε βαρείῃ χειρὶ πιθήϲαϲ·
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένοϲ ἤλυθ' ἀκωκή.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, ἀράβηϲε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

V. L. 30 ϲτήῃϲ ADGL Cram. Ep. 430, 27. ϲτήηϲ CEH. ϲτῆηϲ G. ἔγωγ' ADEHL Cant. Mor. Harl. Vrat. a. b. d. frgm. Mosc. Lips. ἔγωγε C Vrat. A Flor. ἔγω G Rom. — 31 ἐϲ: εἰϲ E 1093, 19. ἱέμεναι H. μὴ δ' ACGHL. μήδ' E. — 34 δϊοτροφὲϲ H. ἢ τάχα L. — 37 ἀρητὸν ADE Rom. Apoll. Soph. 43, 26. Et. Mg. 140, 40. ἄῤῥητον seu ἄρρητον CGH LS Lips. Mor. Vrat. A. d. Flor. ὅτι δὲ τὸ ἀρητὸν πένθοϲ ἄῤῥητόν τινεϲ γράφουϲι δῆλον Eust. 1093, 60. — 38 ἢ καί C. — 39 τε omitt. H. Lips. — 40 πάνθῳ ἐνὶ Lips. mallem πανθόῳ ἐν. — 42 οὐδ' ἔτ' Vrat. A. ἠδ' ἀλκῆϲ ἠδὲ CL Barocc. Harl. Townl. Vrat. b. A. frgm. Mosc. οὔτ' ἀλκῆϲ οὔτε EGHS Flor. Rom. — 43 πάντοϲε, ἴϲην A. πάντοϲε ἴϲην L. πάντοϲ ἐΐϲην G. — 44 ἔρρηξε EG Vrat. A. Flor. Rom. χαλκὸϲ AL. χαλκόν (ϲ) H. γράφεται οὐδ' ἔρρηξε χαλκόϲ Eust. 1094, 14. ἀνεγνάμφη HL. — 45 ἀϲπίδι ἐν ACH frgm. Mosc. ἀϲπίδι ἐνὶ S Townl. Vrat. d. Flor. Rom. vulgo ἀϲπίδ' ἐνὶ, conf. H. U. 127. ὄρνυτο Barocc. — 47 κατα A. — 49 ἀντικρὺ libri cum Apoll. Soph. 32, 6. Schol. Plat. Charmid. 153 A. Schol. P 47. δ' ἀπ' (β) αὐχένοϲ ἁπαλοῖο (α) ἤλυθ' (γ) H. — 50 δούπηϲε G Lips. Flor.

A. c. 30—32 asterisci; οὐκ ὀρθῶϲ Υ 196—198. — 34 μάλα: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων ἢ τάχα τίϲειϲ Schol. V. — 41 ἔτι: κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ π̄ ἐπὶ δηρὸν Didymus. — 42 ἀρίϲταρχοϲ ἀμφότερα διὰ τοῦ δ̄ ἠδ' ἀλκῆϲ ἠδὲ φόβοιο Didymus. — 44 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ χαλκόϲ, ἄλλοι δὲ χαλκόν Didymus, conf. ad Γ 348.

αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεςςιν ὁμοῖαι
πλοχμοί θ', οἳ χρυςῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐςφήκωντο.
οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουςι
παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος ςὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου τ' ἐξέςτρεψε καὶ ἐξετάνυςς' ἐπὶ γαίῃ·
τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐυμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρείδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐςύλα.
ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεςίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
βοςκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάςῃ, ἥ τις ἀρίςτη·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖςιν ὀδοῦςι
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύςςει
δῃῶν· ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρές τε νομῆες
πολλὰ μάλ' ἰύζουςιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουςιν
ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ ςτήθεςςιν ἐτόλμα
ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
ἔνθά κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάςςατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρςε θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀνέρι εἰςάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·

V. L. 52 πλοχμὴ θ' L. ἐςφήκοντο S Lips. Apoll. Soph. 78, 1. ἐςφήκωνται C: ceteri ἐςφήκωντο cum Schol. B 872. C 401. Et. Mg. 385, 5. Phot. Lex. 23. Suid. II, 1, 213, 7. Eust. 1393, 34. — 54 ἀναβέβρυκεν frgm. Mosc. γρ. καὶ ἀναβέβροχεν Eust. 1095, 7. — 55 τηλεθάον A. δονέουςι CEG: ceteri δονέουςιν. — 56 βρίει S. — 57 ἐλθών τ' Schol. Λ 256. δ' omitt. Cant. — 58 ἐξέςτραψε L. γαίην Schol. Λ 256. γαίῃ ἢ ἐπὶ γαίης E. — 59 ἐϋμελίην G. — 61 τε omitt. L Lips. frgm. Mosc. ὀρεςίτροφος A. ἀλκῇ C. — 62 ἁρπάςει CE Lips. — 63 ἐξ omitt. G. ἐξαυχέν' H. ὀδοῦςι ACG. — 64 πάντα omitt. H. λαφύςςῃ G. λαφύςῃ S. — 65 δηΐων L Lips. δηϊῶν H. δηϊόων S. τόν γε: τόνδε C. τ' omitt. C. ἄνδρές τε H. ἄνδρες τὲ C. — 66 ἀπὸ πρόςθεν H. οὐδὲ θέλουςιν CES Lips. — 67 ἐλθέμεναι ἐπεὶ χλωρὸν H. δριμὺς χόλος ἢ μᾶλλον χλωρὸν δέος Eust. 1095, 49. — 68 ὡς A. — 70 ἔνθά κε ACH. φέρεν Vrat. A. — 72 θοῷ: θεῷ Vrat. b.

A. c. 51 χαρίτεςςιν ὁμοῖαι: χαρίτεςςι μέλαιναι Zenodotus. — 54 ἀναβέβρυχεν: ἀναβέβροχεν Zenodotus.

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων,
ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήιος, Ἀτρέος υἱός,
Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας·
πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
κείμενον· ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίστοιο
ἀσβέστῳ· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται.
εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
αἰδεσθείς, μή πώς με περιστείωσ' ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

V. l. 75 θέεις: νοέεις Apoll. Soph. 20, 6. — 76 οἵδ' CGHL. — 77 δαμῆναι E. ἤδ' H. — 80 τρῴων L. ἔπεφνε AH Schol. P 62. — 82 ὡς A. ὃ μὲν C. ἀῦθϊς C. ἀμπόνον ACGHL. ἀνπόνον S Cant. Mor. Lips. Flor. Rom. ἂν πόνον E. — 83 ἀμφὶ μελαίνας CG. ita quaedam antigrapha teste Eust. 1096, 34. — 84 πάπτηινεν C. ἂρ EGHL. ἀρ A. κατα A. ἔγνῳ H. — 86 οὐταμένης ὠτειλῆς Cant. — 87 δια A. — 88 ἴκελος E. ἴκελος G. εἴκελος C. — 89 λάθεν: λάθ' Lips. — 91 ᾤμοι ACE. ἐγὼ Lips. κατα L. κατὰ EG. λίπω κλυτὰ H Vrat. d. — 93 μή τίς E: ceteri μήτις. — 94 τρῳσὶ L. — 95 μή πώς E: ceteri μήπως. περιστείωσ' A Ambr. EHLS Et. Mg. 449, 35. Cram. Ep. 202, 24 et Heynii libri. περισείωσ' G. περιστήωσ' C Bekk. Anecd. 761, 1. — 96 τρῷας L. κορυθαιόλος AE Rom. — 97 τί ή A: ceteri τίη.

A. c. 73 Μέντῃ: τινὲς γράφουσι Πείρῳ Schol. V. — 75 τὸ δὲ ἀκίχητά φασι Ποσειδώνιον τὸν Ἀριστάρχου ἀναγνωστὴν τοῖς ἑξῆς προσνέμειν, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀποδέχεσθαι Nicanor, conf. Eust. 1096, 14. — 89 ἀσπέτῳ Bentleius. υἷα λάθ' Barnesius ex coni. — 95 Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η̄ περιστήωσι (sic) Didymus.

ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸϲ δαίμονα φωτὶ μάχεϲθαι,
ὅν κε θεὸϲ τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίϲθη.
τῶ μ' οὔ τιϲ Δαναῶν νεμεϲήϲεται, ὅϲ κεν ἴδηται
Ἕκτορι χωρήϲαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
εἰ δέ που Αἴαντόϲ γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
ἄμφω κ' αὖτιϲ ἰόντεϲ ἐπιμνηϲαίμεθα χάρμηϲ
καὶ πρὸϲ δαίμονά περ, εἴ πωϲ ἐρυϲαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆι· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.
εἷοϲ ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων ϲτίχεϲ ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίϲω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενοϲ ὥϲ τε λὶϲ ἠυγένειοϲ,
ὅν ῥα κύνεϲ τε καὶ ἄνδρεϲ ἀπὸ ϲταθμοῖο δίωνται
ἔγχεϲι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεϲὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεϲϲαύλοιο·
ὣϲ ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸϲ Μενέλαοϲ.
ϲτῆ δὲ μεταϲτρεφθείϲ, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνοϲ ἑταίρων,
παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόηϲε μάχηϲ ἐπ' ἀριϲτερὰ πάϲηϲ
θαρϲύνονθ' ἑτάρουϲ καὶ ἐποτρύνοντα μάχεϲθαι·
θεϲπέϲιον γάρ ϲφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριϲτάμενοϲ ἔποϲ ηὔδα·
Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντοϲ

V. l. 98 ἐθέλῃ AHL Harl. Lips. Vrat. b. A. Frgm. Mosc. ἐθέλῃϲι Townl. ἐθέλει CE. ἐθέλοι G. — 99 τάχά οἱ AC. μέγα κῦμα C. ΚΥΛΙϹΘΗΙ Ambr. — 100 τῶ ACHL. ΤΩΙ Ambr. τῷ EG. — 102 Αἴαντόϲ τε Schol. Θ 249. — 103 αὖθϊϲ C. ἐπιμνηϲώμεθα Townl. — 104 εἴ πωϲ: εἴπερ C. — 105 ἀχιλῆ H. φέρτατον AL Barocc. Mor. Vrat. A. Eust. 1097, 27: φέρτερον CE 1097, 24 GHS. φόρτατον et γράφεται δὲ καὶ φέρτατον Et. Mg. 798, 47. — 106 * εἷοϲ: ἕωϲ A Ambr. CGHL. ὃ ACGHL. ὅρμαινε Vrat. A. κατα bis A. — 107 ἐπϊ CH. τρῴων L. ἂρ AGHL. — 108 ἐξοπίϲϲω L. — 109 λῖϲ EHS: ceteri λὶϲ cum Apoll. Soph. 108, 31. — 110 ὃν ῥὰ GL. ἀπο L. — 111 ἔγχεϊ Cant. ἐνὶ φρεϲὶν GHL Lips. Flor. Rom. — 112 ἀἔκων A. ἀέκον G. ἀπο AL. μεϲαύλοιο CGH Lips. Vrat. A. Flor. — 113 ὥϲ A. — 114 μετὰ ϲτρεφθεὶϲ A. μεταϲτρεφεὶϲ C. — 116 ἐπαριϲτερὰ A. — 118 φόβον omitt. L Lips. — 119 θέων S. — 120 περι HL.

A. c. 103 ἰόντεϲ: Ζηνόδοτοϲ ἰόντε δυϊκῶϲ Didymus. — 109 λὶϲ Aristarchus: λῖϲ Aeschrio, conf. H. T. 307. — 110 δίωνται: οὕτωϲ δίενται ὡϲ τίθενται μέμνηται ὁ ἡρωδιανὸϲ ἐν τῷ μ´ Schol. A. conf. Herod. ad Μ 276. — 112 ἀἔκων, conf. H. T. 418.

ϲπεύϲομεν, αἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆι προφέρωμεν
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ.
ὣϲ ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸϲ Μενέλαοϲ.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
ἕλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέι χαλκῷ,
τὸν δὲ νέκυν Τρῳῇϲιν ἐρυϲϲάμενοϲ κυϲὶ δοίη.
Αἴαϲ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων ϲάκοϲ ἠύτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐϲ ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
ἐϲ δίφρον δ' ἀνόρουϲε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ
Τρωϲὶ φέρειν προτὶ ἄϲτυ, μέγα κλέοϲ ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴαϲ δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ϲάκοϲ εὐρὺ καλύψαϲ
ἑϲτήκει ὥϲ τίϲ τε λέων περὶ οἷϲι τέκεϲϲιν,
ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι ϲυναντήϲωνται ἐν ὕλῃ
ἄνδρεϲ ἐπακτῆρεϲ· ὁ δέ τε ϲθένεϊ βλεμεαίνει·
πᾶν δέ τ' ἐπιϲκύνιον κάτω ἕλκεται ὄϲϲε καλύπτων·
ὣϲ Αἴαϲ περὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει.
Ἀτρείδηϲ δ' ἑτέρωθεν, ἀρηίφιλοϲ Μενέλαοϲ,
ἑϲτήκει μέγα πένθοϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἀέξων.
Γλαῦκοϲ δ', Ἱππολόχοιο πάιϲ, Λυκίων ἀγὸϲ ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Ἕκτορ, εἶδοϲ ἄριϲτε, μάχηϲ ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
ἦ ϲ' αὔτωϲ κλέοϲ ἐϲθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.

V. L. 121 ϲπεύϲωμεν (ο superscr.) H. ἀχϊλῆϊ CH. — 122 τάγ'||| L post ras. Lips. omisso τεύχε'. κορυθαιόλοϲ A. — 123 ώϲ A. ὄρινε ACGHL. — 124 δια A. — 125 Πατρόκλοιο Schol. P 186. — 127 ἐρυϲάμενοϲ Lips. δῴη E Rom. — 129 ἀναχάζεθ' S. — 131 τρῳϲὶ L. ἔμμεναι ἀνδρῶν Mor. — 133 ἑϲτήκει AE 1098, 40 et 51 GH 1. man. L 1. man. S Cant. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. εἱϲτήκει CE 1098, 54 H 2. man. L 2. man. Gellius XIII, 7, 4. ἑϲτήκειν nullus — 134 ϲυναντήϲωνται AGH Cant. Mor. Vrat. b. Frgm. Mosc ϲυναντήϲονται CEL Plutarchus de Amore prolis 2. — 136 καλύπτον CH Et. Mg. 364, 4. — 137 ώϲ A. — 139 ἑϲτήκει AEH 1. man. Cant. Mor. Harl. Lips. (?) Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. εἱϲτήκει CGH 2. man. LS. — 141 omitt. A in textu. ἕκτορα G. — 142 ἕκτορ: ἕκτωρ Vrat. d. ἕκτορ ὦ G. — 143 ϲ' omitt. S. αὔτωϲ GH. αὐτωϲ A.

A. c. 127 Τρῳῇϲιν veteres conf. H. U. 214. P 255. C 179. libri τρωῇϲιν. — 133 ὅτι χωρὶϲ τοῦ ῑ εἱϲτήκει Schol. A. ita Aristarchus, conf. H. T. 244. — 134—136 παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἐν τῇ Χίᾳ οὐκ ἦϲαν Didymus. — 136 καλύπτων: διὰ τοῦ ω̄ γράφεϲθαι ϲυνεφώνουν ἅπαϲαι Didymus. — 139 ἑϲτήκει: [οὕτωϲ] ἔξω τοῦ ῑ Didymus.

φράζεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἄϲτυ ϲαώϲειϲ
οἶοϲ ϲὺν λαοῖϲι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάαϲιν·
οὐ γάρ τιϲ Λυκίων γε μαχηϲόμενοϲ Δαναοῖϲιν
εἶϲι περὶ πτόλιοϲ, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τιϲ χάριϲ ἦεν
μάρναϲθαι δηίοιϲιν ἐπ' ἀνδράϲι νωλεμὲϲ αἰεί.
πῶϲ κε ϲὺ χείρονα φῶτα ϲαώϲειαϲ μεθ' ὅμιλον,
ϲχέτλι', ἐπεὶ Ϲαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον,
κάλλιπεϲ Ἀργείοιϲιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέϲθαι,
ὅϲ τοι πόλλ' ὄφελοϲ γένετο, πτόλεϊ τε καὶ αὐτῷ,
ζωὸϲ ἐών· νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύναϲ ἔτληϲ.
τῷ νῦν, εἴ τιϲ ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείϲεται ἀνδρῶν,
οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήϲεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ.
εἰ γὰρ νῦν Τρώεϲϲι μένοϲ πολυθαρϲὲϲ ἐνείη,
ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδραϲ ἐϲέρχεται, οἳ περὶ πάτρηϲ
ἀνδράϲι δυϲμενέεϲϲι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυϲαίμεθα Ἴλιον εἴϲω.
εἰ δ' οὗτοϲ προτὶ ἄϲτυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτοϲ
ἔλθοι τεθνηὼϲ καί μιν ἐρυϲαίμεθα χάρμηϲ,
αἶψά κεν Ἀργεῖοι Ϲαρπηδόνοϲ ἔντεα καλὰ
λύϲειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴϲω·
τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέροϲ, ὃϲ μέγ' ἄριϲτοϲ
Ἀργείων παρὰ νηυϲὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντεϲ.
ἀλλὰ ϲύ γ' Αἴαντοϲ μεγαλήτοροϲ οὐκ ἐτάλαϲϲαϲ

V. l. 144 ὅππωϲ καὶ C. ϲαώϲειϲ AE 1099, 65; 1100, 3. Frgm. Mosc. Cram. Ep. 31, 23. Et. Gud. 87, 19. ϲαώϲῃϲ CE 1099, 11; 42 GL Ammon. de Diff. s. v. πόλιϲ. Et. Gud. 473, 43. ϲαψϲηϲ H. — 145 οἶοϲ γάρ ϲὺν γαμβροῖϲι τοὶ H. — 146 γε omitt. C. δαναοῖϲι H. — 147 τῖϲ C. — 148 δηΐοιϲι μετ' ACEGHLS et Heynii libri, conf. I 317. — 149 πῶϲ κέν ϲοι L. ϲοὶ χείρωνα Lips. — 151 κάλλιπεϲ οἰωνοῖϲιν S Harl. Lips. κῦρμα HS. — 152 ὅϲ τιϲ Lips. πόλεΐ L Vrat. A. — 154 τῶ ACHL. τῷ EG. ἐπιπτείϲϲεται G. — 156 τρῴεϲϲι L. — 157 εἰϲέρχεται EGL Lips. Flor. Rom. οἳ omitt. C. περι A. — 158 δῆριν ἔχουϲιν Cant. Vat. Harl. Townl. Vrat. b. A. γρ. ἔθεντο Vrat. b. — 160 προτιάϲτυ D. πρὸτὶ C. ποτὶ S. — 161 ἔλθη S. ἔλθῃ Cant. Frgm. Mosc. τεθνηώϲ H Townl. Vrat. b. d. Frgm. Mosc. Cant. τεθνηιώϲ AL. τεθνειώϲ CDGS. χάρμηϲ H. χάρμῃ L Lips. χάρμη S. — 163 καί κ': καὶ δ' Apoll. Soph. 65, 6. κ' omitt. S.

A. o. 144 ϲαώϲειϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ϲαώϲῃϲ διὰ τοῦ η̄ Didymus. — 148 δηΐοιϲιν ἐπ' Aristarchus teste Didymo ad I 317. — 149 Aristarchus ὅμιλον: ὁμίλου Zenodotus. — 153 κύναϲ: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει κύον ἔτληϲ, ἄλογον δέ Aristonicus. — 161 οὕτωϲ διὰ τοῦ η̄ τεθνηιώϲ (sic) Didymus.

στήμεναι ἄντα κατ' ὄσσε ἰδὼν δηίων ἐν ἀυτῇ,
οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Γλαῦκε, τί ἢ δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
ὢ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
οὔ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων·
ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηιδίως, ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
ἤ τινα καὶ Δαναῶν ἀλκῆς, μάλα περ μεμαῶτα,
σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
ὣς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.

V. L. 168 μάχεσθαι L Lips. ἐστι ACDGH. φέρτερος ἐστὶν L. — 169 ἂρ ADGH. κορυθαιόλος ADH. — 170 τίη δε A. τί δε συ D. ἔειπας Plut. de Aud. poët. 11. — 171 ὢ πόποι A Vrat. d. Frgm. Mosc. Rom. ὦ πόποι CEG. ὢ πέπον DHLS Flor. Plutarchus de Aud. poët. 11. περῒ H. — 172 ναιετάουσι ACDEGH. — 173 δὲ σεθ L. — 174 ὃς τέ με AD EGHL. ὅς τ' ἐμὲ C Frgm. Mosc. φῂς EG. φῆις D. μ' ἔφησ H Vrat. d. — 175 οὔτι ES Harl. Vrat. A. Cram. Ep. 382, 19. ἐγὼ G Flor. Cram. Ep. 382, 19. — 176 αἰεὶ δὲ Townl. αἰγιόχοιο: ἠέ περ ἀνδρός C Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. A. γρ. ἠέ περ ἀνδρός H, conf. Π 688. ἠέ περ ἀνδρῶν Vat. — 178 ὁτὲ: ὅτε CDHL. τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων καὶ νῦν παροξυτόνως ἔχει ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει Eust. 1101, 39. ἐποτρύνει μαχέσασθαι ἢ ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι Eust. 1101, 29, conf. Π 690. μαχέεσθαι L Lips. Harl. — 181 ἤ: libri ἦ. μάλα: μέγα G et edd. vett. — 183 ὡς A. τρώεσσιν L. αΐσας G. — 184 τρῷες L. — 185 ἔστε AD: ἐστὲ CGHL. φίλοι omitt. L Lips. — 186 ὄφρ' ἂν ἐγὼ δύω κατὰ τεύχεα Πηλείωνος Et. Gud. 154, 1.

A. c. 171 ὢ πόποι: παρὰ Ζηνοδότῳ ὢ πέπον, οὐ κακῶς Didymus. — 172 τὰ τοιαῦτα εἴωθεν ἀθετεῖν ὁ Ἀρίσταρχος Schol. A. — 173 σευ: σε Zenodotus: asteriscus; οὐκ ὀρθῶς Ξ 95. — 174 με φῂς Alexio: μ' ἔφησ Ptolem. Ascalonita. — 178 ὁτὲ: παρὰ ἀριστοφάνει τότε δ' αὐτὸς Didymus.

ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ
δηίου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρουϲ
ὦκα μάλ', οὔ πω τῆλε, ποϲὶ κραιπνοῖϲι μεταϲπών,
οἳ προτὶ ἄϲτυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
ϲτὰϲ δ' ἀπάνευθε μάχηϲ πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν·
ἤ τοι ὃ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Τρωϲὶ φιλοπτολέμοιϲιν, ὃ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆοϲ, ἅ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνεϲ
πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὃ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπαϲϲε
γηράϲ· ἀλλ' οὐχ υἱὸϲ ἐν ἔντεϲι πατρὸϲ ἐγήρα.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺϲ
τεύχεϲι Πηλείδαο κορυϲϲόμενον θείοιο,
κινήϲαϲ ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήϲατο θυμόν·
ἆ δείλ', οὐδέ τί τοι θάνατοϲ καταθύμιόϲ ἐϲτιν,
ὃϲ δή τοι ϲχεδὸν εἶϲι· ϲὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνειϲ
ἀνδρὸϲ ἀριϲτῆοϲ, τόν τε τρομέουϲι καὶ ἄλλοι.
τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνεϲ ἐνηέα τε κρατερόν τε,
τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόϲμον ἀπὸ κρατόϲ τε καὶ ὤμων
εἵλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτοϲ ἐγγυαλίξω,
τῶν ποινὴν ὅ τοι οὔ τι μάχηϲ ἐκ νοϲτήϲαντι

V. L. 188 ὡϲ A. κορυθαιόλοϲ AD (?) GH Flor. Rom. — 190 μεταϲπῶν H. — 191 προτιάϲτυ D. πρὸτὶ C. ποτὶ S. πηλείδαο ACDGH et Heynii libri praeter Barocc. πηλείωνοϲ L Barocc. ἐν ἄλλῳ πηλείωνοϲ A. πηλείδαον S. — 192 πολυδακρύου AD: ceteri πολυδακρύτου. — 193 ἤτοι libri cum Apoll. Soph. 1, 12. ὃ μὲν C. ἃ, δῶκε AL. πρὸτὶ C. — 194 τρωϲὶ L. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. τεύχε' ἔδυνε G et edd. vett. τεῦχεα δῦνε ACL Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. A. Frgm. Mosc. δῦνεν DH, conf. Γ 327. 339. Ε 164. Ζ 28. Τ 12 (χ 109). ω 498. — 196 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἄρ' C. ἆρ E. ὄπαϲϲε ACDGHL. ὤπαϲϲε E Lips. — 198 ἴδε D Lips. Vrat. A. νεφεληγερέτα A. — 199 τεύχεϲι λαμπόμενον μεγαθύμου πηλείωνοϲ H Vrat. d. — 200 ῥὰ CD 2. man. GHL. ἄρα D 1. man. ποτὶ S. προτιὸν D. — 201 οὐδέ τι τοι ACDGHL. οὐκέτι τοι S Cant. — 202 ὡϲ δὴ L Lips. ϲχεδὸν εἶϲι L Lips. ϲχεδόν ἐϲτι (εἶϲι) A. ϲχεδόν ἐϲτι (η) CDEGHS. ἄβροτα Mor. δύνειϲ S. — 203 τε omitt. L Lips. τρέμουϲι S. — 204 ἐνηέά C. — 205 ἄπο H. — 206 εἷλεϲ G Vat. Flor. γε omitt. L Lips. — 207 ὅτι οὔτι GH Cant. Mor. Vat. Vrat. b. A. Flor. ἐκνοϲτήϲαντι CDEGHL Schol. Θ 187. ἐκνοϲτήϲαντα Vrat. A. νοϲτήϲαντοϲ Vrat. b.

A. o. 201 δείλ' Herodianus: δειλέ Aristarchus? conf. Λ 441. 452. — 202 ἐϲτι: ἀρίϲταρχοϲ εἶϲιν Didymus. conf. β 284. ζ 27.

δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ, δῦ δέ μιν Ἄρης
δεινὸς ἐνυάλιος, πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμῳ Πηλεΐωνι.
ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἱππόθοόν τε,
Φόρκύν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
κέκλυτε μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
λαούς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
τῶ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω,
ἠὲ σαωθήτω· ἣ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας,

V. L. 209 ἐποφρῦσϊ H. — 212 κλητοὺς H. κλύτοὺς L. — 213 ῥὰ D 2. man. HL. δέ σφιν L Lips. πᾶσι ACDEGH Lips. — 214 μεγαθύμῳ πηλείωνι A: ceteri μεγαθύμου πηλείωνος. ἕτεροι δέ φασιν ὅτι μεγαθύμῳ Πηλείωνϊ ἰνδάλλετο Eust. 1103, 1. — 215 ὤτρυνε E Vrat. A. ἐποιχόμενος: παριστάμενος Vrat. A. παριστάμενον Vrat. b. ἐπέεσσι ADGH. — 216 θερσίλοχόν: ὀρσίλοχόν S Cant. Barocc. Mor. — 217 δισήνορα D. δεισίνορα G. δηΐνορα Vrat. A. βιήνορα S .Cant. ἱππόθοόν: ἱππόνοόν Mor. — 218 φόρκύν A. χρόμιόν CDGHL. — 219 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. abest etiam a Lips. et Townl. et signo notatus est in A. — 220 ἐπῖ κούρων H. — 221 οὐδε H. — 223 τρώων L. — 224 ὑπ': ἀπ' GH Frgm. Mosc. — 225 τα H. — 227 τῶ ACDHL: τῷ EG. ἰθὺς omitt. D 1. man. — 228 ἢ ADL. ἡ GH. ἥ C. — 229 τε-
ηι
θνηῶτά H Cant. Townl. τεθνειῶτά A. τεθνεῶτά L Lips. τεθνειῶτά CD EGS. — 230 τρῷας L. ἐρύσει G Vrat. b. d. εἴξει GH Vrat. b. d. A.

A. c. 214 μεγαθύμῳ Πηλείωνι: οὕτως ἀρίσταρχος κατὰ δοτικήν. ἄλλοι δὲ (αἱ κοιναὶ ἐκδόσεις teste Schol. A) μεγαθύμου πηλείωνος Didymus. Ζηνόδοτος Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος Schol. V. — 215 ὤτρυνεν: Ζηνόδοτος (?) ὄτρυνεν Schol. A. — 229 τεθνηῶτα: διὰ τοῦ η ἀρίσταρχος Didymus.

ἥμιcυ τῷ ἐνάρων ἀποδάccομαι, ἥμιcυ δ' αὐτὸc
ἕξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέοc ἔccεται ὅccον ἐμοί περ.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἰθὺc Δαναῶν βρίcαντεc ἔβηcαν,
δούρατ' ἀναcχόμενοι· μάλα δέ cφιcιν ἔλπετο θυμὸc
νεκρὸν ὑπ' Αἴαντοc ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
νήπιοι· ἦ τε πολέccιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
καὶ τότ' ἄρ' Αἴαc εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
ὦ πέπον ὦ Μενέλαε διοτρεφέc, οὐκέτι νῶϊ
ἔλπομαι αὐτώ περ νοcτηcέμεν ἐκ πολέμοιο.
οὔ τι τόcον νέκυοc περιδείδια Πατρόκλοιο,
ὅc κε τάχα Τρώων κορέει κύναc ἠδ' οἰωνούc,
ὅccον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃcι,
καὶ cῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφοc περὶ πάντα καλύπτει,
Ἕκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺc ὄλεθροc.
ἀλλ' ἄγ' ἀριcτῆαc Δαναῶν κάλει, ἤν τιc ἀκούcῃ.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcε βοὴν ἀγαθὸc Μενέλαοc,
ἤυcεν δὲ διαπρύcιον Δαναοῖcι γεγωνώc·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεc ἠδὲ μέδοντεc,
οἵ τε παρ' Ἀτρείδῃc, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

V. l. 231 τῷ G Townl. Vrat. A. Flor. τῶν A. τῶν CDEHLS Frgm. Mosc. Rom. — 232 ἕξω: ἄξω Vrat. A. ὅcov Lips. — 233 ὡc A. οἵδ' CGHL. ἔβαν D. — 234 δέ cφιcιν ACDEG. δέ cφιν S Harl. γάρ cφιcιν H Vrat. d. γάρ cφιν L Lips. ἔλπετο ACEGLS Ven. B. Harl. Lips. ἤλπετο DH Barocc. Vrat. d. — 236 οἵ τε πολέccιν L. ἐπ A. ἀπῆρα G. — 237 ἄρ ADGHL. — 238 νῶϊν C Frgm. Mosc. — 239 αὐτῷ G. περινοcτηcαίμεν L. νοcτηcαίμεν D. νοcτήcαιμεν Lips. νοcτηcαίμεν C. — 240 οὔτοι G. περιδείδια EH Vrat. A. Rom. Schol. O 642. πέρι δείδια CDG LS. πέρι, δείδια A. — 241 τρώων L. κορέει ACDG Lips. Harl. Flor. κορέη L. κορέcει EHS Rom. κορέcῃ Mor. Barocc. ἤ δ' D. — 242 ἐμοὶ Eust. 1104, 35, sed ἐμῇ 1104, 57. περιδείδια EHL Rom. Schol. O 642. πέρι δείδια ACDG. πάθῃcι ACDEGHL. — 243 περὶ CDH. — 244 ἡμῖν δ': ἡμῖν DG Cant. Flor. δ' ἡμῖν S. ἡμῖν τ' αὖ L. — 246 ὡc A. — 247 ἤϋcε G Vrat. A. Flor. Rom. — 249 ἀτρείδῃc' L. ἀτρείδῃ D Harl. Cant. Vrat. b. A. καὶ μενελάῳ: ποιμένι λαῶν S Vrat. A.

A. c. 231 ἀρίcταρχοc κατὰ δοτικὴν ἥμιcυ τῷ ἐνάρων Didymus. — 234 ἔλπετο: οὕτωc Ἀριcτοφάνηc διὰ τοῦ ε̄· γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ η̄ Didymus. Ἀριcτοφάνηc δὲ ἔλπετο γράφει Schol. V. equidem non Aristophanem sed Aristarchum ἔλπετο scripsisse credo, conf. Schol. P 603 διὰ τοῦ ε̄ αἱ ἀριcτάρχου ἔλπετο. de Aristarchi et Aristophanis nominibus confusis conf. H. T. 25. adn. 47. — 240 περιδείδια Ptolem. Ascalonita: πέρι δείδια Aristarchus teste Schol. V, conf. H. T. 339. — 242 περιδείδια: οὐκ ἀναcτρεπτέον τὴν πρόθεcιν Herodianus.

δήμια πίνουϲιν καὶ ϲημαίνουϲιν ἕκαϲτοϲ
λαοῖϲ· ἐκ δὲ Διὸϲ τιμὴ καὶ κῦδοϲ ὀπηδεῖ.
ἀργαλέον δέ μοί ἐϲτι διαϲκοπιᾶϲθαι ἕκαϲτον
ἡγεμόνων· τόϲϲη γὰρ ἔριϲ πολέμοιο δέδηεν.
ἀλλά τιϲ αὐτὸϲ ἴτω, νεμεϲιζέϲθω δ' ἐνὶ θυμῷ
Πάτροκλον Τρῳῇϲι κυϲὶν μέλπηθρα γενέϲθαι.
ὣϲ ἔφατ', ὀξὺ δ' ἄκουϲεν Ὀϊλῆοϲ ταχὺϲ Αἴαϲ.
πρῶτοϲ δ' ἀντίοϲ ἦλθε θέων ἀνὰ δηιοτῆτα,
τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺϲ καὶ ὀπάων Ἰδομενῆοϲ,
Μηριόνηϲ, ἀτάλαντοϲ Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ.
τῶν δ' ἄλλων τίϲ κεν ᾗϲι φρεϲὶν οὐνόματ' εἴποι,
ὅϲϲοι δὴ μετόπιϲθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶεϲ δὲ προὔτυψαν ἀολλέεϲ· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇϲι διιπετέοϲ ποταμοῖο
βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
ἠιόνεϲ βοόωϲιν ἐρευγομένηϲ ἁλὸϲ ἔξω,
τόϲϲῃ ἄρα Τρῶεϲ ἰαχῇ ἴϲαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἔϲταϲαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντεϲ,
φραχθέντεϲ ϲάκεϲιν χαλκήρεϲιν. ἀμφὶ δ' ἄρά ϲφι
λαμπρῇϲιν κορύθεϲϲι Κρονίων ἠέρα πολλὴν

V. l. 250 πίνουϲι E Lips. Et. Mg. 265, 29. ἕκαϲτα Harl. ἕκαϲτοι Vrat. b. — 251 λαῶν H Vrat. d. — 252 δέ μοι ἐϲτὶ CDEHL. διαϲκοπιάαϲθαι Lips. — 254 ἐνι AD. — 255 τρωῇϲι CEL. τρωῇϲιν D. κυϲὶ E Lips. — 256 ὡϲ A. ὣϲ φάτο τοῦ δ' ἤκουϲεν H Vrat. d. οἰϊλῆοϲ G. — 257 ἀνα D. — 259 ἀνδριφόντῃ GH Townl. Vrat. d. — 260 τίϲ κεν ᾗϲιν ἐνὶ φρεϲὶν Frgm. Mosc. τίϲ κεν ἑῇϲιν ἐνὶ Vrat. d. τίϲ ἂν ᾗϲι φρεϲὶν Eust. Rom. ἐν ἄλλῳ τίϲ κ' ἠιϲιν ἐνιφρεϲίν A. εἴποι: εἴπῃ HS Vat. Mor. Frgm. Mosc. Vrat. A. — 262 τρῷεϲ L. ἂρ ADEGHL. — 263 ἐπι D. διιπετέοϲ A. — 264 βέβρυχε EG Lips. Flor. Rom. βεβρύχει L. ποτι A. ποτὶρρόον CH. ποτιρρόον D. ποτίῤῥοον Townl. Frgm. Mosc. alii. ἀμφι D. — 265 βοάουϲιν Pseudopl. 109, 14. ἰϲτέον ὅτι οὐ μόνον πληθυντικῶϲ γράφεται ἠιόνεϲ βοόωϲιν, ἀλλὰ καὶ ἐν γενικῇ ἑνικῇ ἄκραι ἠιόνοϲ Eust. 1106, 50. — 266 τρῶεϲ ἰαχῇ ἴϲαν ACD 1. man. (nunc τρώων post ras.) EHL (τρῷεϲ) S Cant. Barocc. Mor. Vat. Vrat. d. Frgm. Mosc. τρώων ἰαχὴ γένετ' G Flor. — 267 ἕϲταϲαν EL. ἑϲταϲαν A. ἀμφι D. — 268 ϲάκεϲι G Flor. Rom. ἀμφι D. ἆρά G. ϲφι ACE 1110, 7 L Lips. Vrat. A. ceteri ϲφιν. — 269 λαμπρῇϲι CDEG. πολλὴν: πουλὺν Mor. Cant. πουλὴν S. πολλὴν ἢ μᾶλλον πουλύν Eust.

A. c. 250 ἕκαϲτοϲ: ἔν τιϲι διὰ τοῦ ᾱ ἕκαϲτα Didymus. — 260, 261 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 263 διιπετέοϲ: διειπετέοϲ Zenodotus vel Zenodorus, conf. H. T. 226. — 264 βέβρυχεν: ἐν τῇ κατ' ἀριϲτοφάνουϲ βεβρύχῃ Didymus. — 268 φραχθέντεϲ: Ζηνόδοτοϲ ἀρθέντεϲ Didymus.

χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
μίσηcεν δ' ἄρα μιν δηίων κυcὶ κύρμα γενέcθαι
Τρῳῇcιν· τῶ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρcεν ἑταίρουc.
ὦcαν δὲ πρότεροι Τρῶεc ἑλίκωπαc Ἀχαιούc·
νεκρὸν δὲ προλιπόντεc ὑπέτρεcαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶεc ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεcιν ἱέμενοί περ,
ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
μέλλον ἀπέccεcθαι· μάλα γάρ cφεαc ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴαc, ὃc περὶ μὲν εἶδοc, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἴθυcεν δὲ διὰ προμάχων cυῒ εἴκελοc ἀλκὴν
καπρίῳ, ὅc τ' ἐν ὄρεccι κύναc θαλερούc τ' αἰζηοὺc
ῥηιδίωc ἐκέδαccεν ἑλιξάμενοc διὰ βήccαc·
ὣc υἱὸc Τελαμῶνοc ἀγαυοῦ, φαίδιμοc Αἴαc,
ῥεῖα μετειcάμενοc Τρώων ἐκέδαccε φάλαγγαc,
οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβαcαν, φρόνεον δὲ μάλιcτα
ἄcτυ πότι cφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδοc ἀρέcθαι.
ἤ τοι τὸν Λήθοιο Πελαcγοῦ φαίδιμοc υἱόc,
Ἱππόθοοc, ποδὸc ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑcμίνην,
δηcάμενοc τελαμῶνι παρὰ cφυρὸν ἀμφὶ τένονταc,
Ἕκτορι καὶ Τρώεccι χαριζόμενοc· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τιc ἐρύκακεν ἱεμένων περ.

V. l. 270 ἤχθαιρε ACEH Frgm. Mosc. Vrat. d. ἤχθηρε DG Rom. ἠχθηρε S. ἔχθηρε L Lips. πάροc γε omitt. C 1. man. — 272 μίcηcε G Schol. C 376. ἀρά G. κῦρμα DS. κυcὶ post γενέcθαι in D colloc. — 273 τρῳῇcιν AL. τρωῇcιν CH. τρωῇcι DE. τῶ ADHL: τῷ CEG. καί οἱ: κεν οἱ Cant. Vat. κέ οἱ S. ἐν ἄλλῳ ὦρcεν ἀχαιούc A. — 274 τρῷεc L. — 276 τρῷεc L. ἰ̓έμενοι H. — 277 abhinc usque ad vs. 577 codex A recentiore manu est scriptus: desunt scholia et signa critica. — 278 ἀπέcεcθαι G Flor. Rom. γὰρ cφέαc GH. — 279 πέρι μὲν A. περϊ δ' H. ἔργ' ἐτέτυκτο ADGH Vat. Vrat. b. d. A. — 281 ἴκελοc E Vrat. A. ἴκελοc G. — 282 ὄρεcι G. — 283 ἐκέδαcεν G Flor. ἐλιξάμενοc GH. βῆcαc G. — 285 τρῴων L. — 287 ποτὶ ACEGHL. ποτι D. — 288 libri ἤτοι. — 289 ἕλκε L Lips.: εἷλκε ACDEGHS et Heynii libri. κατα D. — 290 παρά: περὶ Et. Mg. 750, 34. τένονταc: τένοντε AHS Cant. Vrat. d. Frgm. Mosc. conf. H. U. 169. — 291 τρῴεccι L. — 292 ἱεμένων AEH ex corr. S et nonnulli apud Heynium. ἱεμένων C: ἱεμένῳ DH 1. man. L Lips. Vat. Vrat. d. ἱέμενον G. ἱέμενοc Harl.

A. c. 270 ἤχθαιρε: ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ ε̄ ἔχθαιρε Didymus, conf. Schol. Υ 306. — 292 ἱεμένων Aristarchus: alii ἱεμένῳ, conf. Didymus ad Ο 450 διχῶc ἀρίcταρχοc καὶ ἱεμένῳ καὶ ἱεμένων.

τὸν δ' υἱὸϲ Τελαμῶνοϲ ἐπαΐξαϲ δι' ὁμίλου
πλῆξ' αὐτοϲχεδίην κυνέηϲ διὰ χαλκοπαρῄου·
ἤρικε δ' ἱπποδάϲεια κόρυϲ περὶ δουρὸϲ ἀκωκῇ
πληγεῖϲ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
ἐγκέφαλοϲ δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆϲ
αἱματόειϲ· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένοϲ, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτοροϲ ἧκε χαμᾶζε
κεῖϲθαι· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέϲε πρηνὴϲ ἐπὶ νεκρῷ,
τῆλ' ἀπὸ Λαρίϲηϲ ἐριβώλακοϲ, οὐδὲ τοκεῦϲι
θρέπτρα φίλοιϲ ἀπέδωκε, μινυνθάδιοϲ δέ οἱ αἰὼν
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντοϲ μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντοϲ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοϲ
τυτθόν· ὃ δὲ Ϲχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
Φωκήων ὄχ' ἄριϲτον, ὃϲ ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
οἰκία ναιετάαϲκε πολέϲϲ' ἄνδρεϲϲιν ἀνάϲϲων,
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέϲην· διὰ δ' ἀμπερὲϲ ἄκρη
αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέϲχε.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, ἀράβηϲε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴαϲ δ' αὖ Φόρκυνα, δαΐφρονα Φαίνοποϲ υἱόν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα μέϲην κατὰ γαϲτέρα τύψε·
ῥῆξε δὲ θώρηκοϲ γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸϲ
ἤφυϲ'· ὃ δ' ἐν κονίῃϲι πεϲὼν ἕλε γαῖαν ἀγοϲτῷ.
χώρηϲαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύϲαντο δὲ νεκρούϲ,

V. l. 293 ἀπαΐξαϲ L. — 294 χαλκοπαρῄου AEHL: ceteri sine iota adscripto. — 295 ἤρϋκε C ex corr. ἔρεικε D ex corr. κόρυϲ omitt. L Lips. — 299 χαμᾶζε DE: χαμάζε ACGHL. — 300 ὃ δ' AD. ὅδ' CDHL. ἄγχ': ἄχ' G. — 301 λαρίϲϲηϲ ACEGHL: λαρίϲηϲ D Strabo XIII, 620, conf. B 841. τοκεῦϲι ACDGHL. — 302 θρέπτρα ACDEH Cant. Townl. Frgm. Mosc.: θρέπτα GLS Lips. Vrat. A. Flor. conf. Δ 478. — 304 δ' αὖ C. δ' ἄντ' Vrat. A. — 305 ὃ μὲν C. — 306 ὃ δὲ C. ϲχέδιον AL. μεγάθυμον G Flor. ἰφίτου μεγαθύμου τυδέοϲ υἱόν D (υἱόν add. man. rec.). — 307 κλητῷ Vrat. A. — 308 πολλέϲϲ' C. πόλεϲιν D. ἀνδράϲϲιν Rom. ἄνδρεϲϲιν libri mei. — 309 δια ACHL. — 310 αἰχμὴ χαλκείη H. ἀνέϲχε CGH. — 313 κατα DG. τύψε CGH. — 314 δέ οἱ θώρηκοϲ H. — 315 ὃ δ' AD. ὅδ' CGHL. — 317 μέγα: μέγ' ACDGHLS et Heynii libri. correxit Barnesius, conf. Δ 506. ἐρύοντο H. εἰρύϲατο G. ἐρρύϲαντο Vrat. A.

A. c. 302 θρέπτρα: θρεπτὰ Zenodotus, conf. Schol. Δ 478. — 307 Φωκήων: φηϲὶν Ἀπίων καὶ Ἡρόδωροϲ καὶ διὰ διφθόγγου τὴν παραλήγουϲαν τοῦ Φωκήων γράφεϲθαι, conf. Didymum ad B 517.

Φόρκύν θ' Ἱππόθοόν τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
ἔνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰςανέβηςαν ἀναλκείῃςι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶςαν
κάρτεϊ καὶ cθένεϊ cφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε δέμας Περίφαντι ἐοικώς,
κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
κηρύςςων γήραςκε, φίλα φρεςὶ μήδεα εἰδώς·
τῷ μιν ἐειςάμενος προςέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύςςαιςθε
Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
καρτεῖ τε cθένεϊ τε πεποιθότας ἠνορέῃ τε
πληθεῖ τε cφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.
ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖςι
νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄςπετον οὐδὲ μάχεςθε.
ὣς ἔφατ', Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
ἔγνω ἐς ἄντα ἰδών, μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήςας·
Ἕκτόρ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
αἰδὼς μὲν νῦν ἧδέ γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰςαναβῆναι ἀναλκείῃςι δαμέντας.
ἀλλ' ἔτι γάρ τίς φηςι θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραςτὰς
Ζῆν', ὕπατον μήςτωρα, μάχης ἐπιτάῤῥοθον εἶναι·
τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μὴ δ' οἵ γε ἕκηλοι

V. L. 318 φόρκυνά θ' L Vrat. A. φόρκυν omisso θ' A Frgm. Mosc. φόρκυν' H. — 319 ἔνθά κεν ACDGHL. τρῷες L. — 320 εἰς ἀνέβηςαν H. ἀναλκίῃςι ADH Vrat. d. ἀναλκεΐῃςι S. — 321 κε omitt. C Vrat. A. — 322 κάρτεΐ τε καὶ C. — 324 κήρυκι libri et edd. vett. cum Herodiano περὶ διχρ. 268, 4. Cram. Ep. 233, 17. Et. Mg. 511, 47. Et. Gud. 320, 37. Drac. de Metr. 28, 8. 56, 6. Schol. Κ 258. κήρυκ' Barnesius, conf. H. U. 127. Ἠπυτίδῃ κήρυκι ὅς οἱ Bothius, male. — 325 φρενὶ A. — 327 εἰρύςαιςθε EG edd. vett. εἰρύςεςθε DH Vrat. d. εἰρύςαςθε AS Vrat. b. A. ἐρύςςαιςθε Townl. — 330 πλήθει H bene. ὑπερδεᾶ C Vrat. A. Et. Mg. 778, 38, cf. δ 728. — 331 ἡμῖν: ὑμῖν ES Cant. Ζεὺς μὲν omitt. L, μὲν A. δαναοῖςι ACDG. — 333 δὲ ἑκατηβόλον AS, an δὲ ἑκηβόλον? — 334 ἐς ἄντα H: ceteri ἐςάντα. ἕκτορι Vat. Vrat. A. — 335 τ' omitt. L. τρῴων L. ἐπίκουροι L. — 336 ἠδέ γ' C. ἦδε γ' D. ἠδ' Lips. γ' omitt. L Lips. — 337 ἀναλκίῃςι ACGH. ἀναλκεΐῃςι S. — 338 τις φηςὶ CDL. — 339 ἐπιτάροθον A. — 340 τῶ CDGHL: τῷ A. μὴ δ' ACDGHL. μὴ δή γε Harl. οἵ γε: οἵ γ' L. οἵδε G Flor.

A. c. 334 ἐς ἄντα, conf. H. T. 243.

Πάτροκλον νηυϲὶν πελαϲαίατο τεθνηῶτα.
ὣϲ φάτο, καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενοϲ ἔϲτη·
οἳ δ' ἐλελίχθηϲαν καὶ ἀναντίοι ἔϲταν Ἀχαιῶν.
ἔνθ' αὖτ' Αἰνείαϲ Λειώκριτον οὔταϲε δουρί,
υἱὸν Ἀρίϲβαντοϲ, Λυκομήδεοϲ ἐϲθλὸν ἑταῖρον.
τὸν δὲ πεϲόντ' ἐλέηϲεν ἀρηίφιλοϲ Λυκομήδηϲ,
ϲτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ἰών, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἱππαϲίδην Ἀπιϲάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυϲεν,
ὅϲ ῥ' ἐκ Παιονίηϲ ἐριβώλακοϲ εἰληλούθει,
καὶ δὲ μετ' Ἀϲτεροπαῖον ἀριϲτεύεϲκε μάχεϲθαι.
τὸν δὲ πεϲόντ' ἐλέηϲεν ἀρήιοϲ Ἀϲτεροπαῖοϲ,
ἴθυϲεν δὲ καὶ ὃ πρόφρων Δαναοῖϲι μάχεϲθαι·
ἀλλ' οὔ πωϲ ἔτι εἶχε· ϲάκεϲϲι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
ἑϲταότεϲ περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴαϲ γὰρ μάλα πάνταϲ ἐπῴχετο πολλὰ κελεύων·
οὔτέ τιν' ἐξοπίϲω νεκροῦ χάζεϲθαι ἀνώγει
οὔτέ τινα προμάχεϲθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, ϲχεδόθεν δὲ μάχεϲθαι.
ὣϲ Αἴαϲ ἐπέτελλε πελώριοϲ, αἵματι δὲ χθὼν
δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιϲτῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμωτί γε μάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ

V. L. 341 νηυϲὶ ACDL Lips. τεθνηῶτα A Cant. Harl. Townl.
ηι η
τεθνειῶτα L. τεθνειῶτα S. τεθνειῶτα CDGH. — 342 ῥὰ L. προμάχων: πρὸ φίλων Lips. — 343 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἐναντίον G. — 344 λειόκριτον G edd. vett. — 346 ἀρηΐφιλοϲ μενέλαοϲ L. — 346—351 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 348 ἀπιϲάονα: ἀμυθάονα G Mor. Barocc. Vrat. b. — 349 ὑπο CD. hunc versum omitt. Vat. — 351 μετὰ ϲτεροπαῖον Vrat. d. — 353 ἴθυϲε Vrat. A. ὃ ACDGH. — 354 πάντῃ ADEG: πάντη CHL. — 355 προ CH. — 357 οὔτέ τιν' ACDEGH. οὐδέ τιν' L. νεκροῦ μάχεϲθαι L Vrat. A. — 358 οὔτέ τινα ACDEGHL. ἄλλων: ἄλλον C. — 359 ϲχεδόθεν τε CHE Harl. Townl. Vrat. d. Et. Mg. 193, 34. — 361 τοὶ: οἱ Apoll. Soph. 5, 20. ἀγχιϲτῖνοι AC post ras. D: ἀγχηϲτῖνοι C 1. man. EGHS et Heynii libri cum Apoll. Soph. 5,
η
20. ἀγχιϲτῖνοι L. conf. χ 118. ω 181. 449. Cram. An. Ox. II, 319, 19. Et. Mg. 14, 45. — 362 τρῴων L. — 363 οἳ ACDGHL. ἀναιμωτεί L Lips. ceteri ἀναιμωτί. γε μάχοντο E Mor. Townl. ceteri γ' ἐμάχοντο. — 364 φθίνιθον L. μέμνοντο L Lips. μέμνητο G. ἀεὶ H.

ἀλλήλοιϲ καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
ὣϲ οἳ μὲν μάρναντο δέμαϲ πυρόϲ, οὐδέ κε φαίηϲ
οὔτέ ποτ' ἠέλιον ϲῶν ἔμμεναι οὔτε ϲελήνην.
ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχηϲ ἐπί θ' ὅϲϲον ἄριϲτοι
ἕϲταϲαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνηῶτι.
οἱ δ' ἄλλοι Τρῶεϲ καὶ ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοὶ
εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
ἠελίου ὀξεῖα, νέφοϲ δ' οὐ φαίνετο πάϲηϲ
γαίηϲ οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντεϲ βέλεα ϲτονόεντα,
πολλὸν ἀφεϲταότεϲ. τοὶ δ' ἐν μέϲῳ ἄλγε' ἔπαϲχον
ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλέι χαλκῷ
ὅϲϲοι ἄριϲτοι ἔϲαν. δύο δ' οὔ πω φῶτε πεπύϲθην,
ἀνέρε κυδαλίμω, Θραϲυμήδηϲ Ἀντίλοχόϲ τε,
Πατρόκλοιο θανόντοϲ ἀμύμονοϲ, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεϲϲι μάχεϲθαι.
τὼ δ' ἐπιοϲϲομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόϲφιν ἐμαρνάϲθην, ἐπεὶ ὣϲ ἐπετέλλετο Νέϲτωρ

V. L. 365 καθ' ὅμιλον ACDH Harl. Cant. Mor. Vat. Vrat. b. A. ἀν' ὅμιλον GL Lips. edd. vett. ἀν' ἢ καθ' E. ἀλεξαί(ε)μεναι C. φόνον ACHLS Harl. Cant. Mor. Frgm. Mosc. πόνον EG edd. vett. χόλον αἰπύν D. — 366 οἳ μὲν C. — 367 οὔτέ ποτ' ACDGHL. ϲῶν L Lips. ϲόον ACDEGH Pseudoplut. 129. 6. οὐδὲ ϲελήνην A. — 368 μάχηϲ ἔπι E. μάχηϲ ἔπι θ' Cant. Mor. Harl. Lips. Vat. Townl. Flor. μάχηϲ ἐπί θ' AD 1. man. (?) S Ven. B. Vrat. A. Frgm. Mosc. μάχηϲ· ἐπί θ' CH ex em. μάχηϲ ἐπεί θ' Vrat. b. μάχηϲ ἔπει θ' G. μάχῃ· ἐπί θ' H 1. man. μάχῃ ἐπί θ' Vrat. d. μάχῃ ἔπι θ' L. μάχῃ | ἐπί θ' ὅϲοι D post ras. ὅϲϲον: libri ὅϲϲοι. — 369 ἔϲταϲαν DEL. κατατεθνηῶτι AGS Cant. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. κατατεθνειῶτι CDHL. — 370 τρῷεϲ L. τρῶέϲ τε καὶ εὐκνήμιδεϲ editores ante Wolfium. εὐκνήμιδεϲ ADGHL. — 371 ἔκηλοι D. πίπτατο δ' αὐγῇ G. — 373 δὲ μάχοντο GH edd. vett. ceteri δ' ἐμάχοντο. — 375 ἀφεϲταῶτεϲ D. μέϲϲω H. — 377 ὅϲοι D. δύω DH. πεπύϲθην: πυθέϲθην S Cant. — 378 κυδαλίμῳ AH. — 379 θανόντοϲ: πεϲόντοϲ CD Vrat. d. ἀλλ' ἔτ': ἀλλά τ' L Lips. — 380 ἐνὶ: ἐν L. τρώεϲϲι L. — 381 πόλεμον D et in marg. γρ. καὶ θάνατον. — 382 ἐμαρνάϲθην: μαρνάϲθην? conf. Θ 127. Ξ 406. Υ 140. Ω 281. sed etiam Η 303 ἠμὲν ἐμαρνάϲθην librorum consensus tuetur.

A. c. 368 τὸ ἑξῆϲ ἐφ' ὅϲϲον, καὶ οὐκ ἀναϲτρεπτέον· ὁ δὲ τε πλεονάζει. ἔϲτι γὰρ ὁ λόγοϲ καὶ ὁ νοῦϲ οὕτωϲ· ἐφ' ὅϲϲον οἱ ἄριϲτοι ἕϲταϲαν, ἐπὶ τοϲοῦτο ἀέρι κατείχοντο. Ζηνόδοτοϲ ἐπὶ τόϲϲον. Ἀριϲτοφάνηϲ μάχῃ ἔνι Schol. V. scholiasta igitur legebat μάχηϲ ἐπί θ' ὅϲϲον, Schol. B μάχην ἐπί θ' ὅϲϲοι, quod patet ex interpretatione eius ὅϲοι γὰρ ἄριϲτοι ἐπὶ τὴν μάχην. quid veteres scripserint, pro certo affirmari non potest, quum scholia A deficiant. μάχηϲ ὅϲϲον τ' ἐπ' ἄριϲτοι Lachmannus ex coni.

ὀτρύνων πόλεμον δὲ μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
τοῖϲ δὲ πανημερίοιϲ ἔριδοϲ μέγα νεῖκοϲ ὀρώρει
ἀργαλέηϲ· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲϲ αἰεὶ
γούνατά τε κνῆμαί τε πόδεϲ θ' ὑπένερθεν ἑκάϲτου
χεῖρέϲ τ' ὀφθαλμοί τε παλάϲϲετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεοϲ Αἰακίδαο.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸϲ μεγάλοιο βοείην
λαοῖϲιν δώῃ τανύειν, μεθύουϲαν ἀλοιφῇ·
δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαϲτάντεϲ τανύουϲι
κυκλόϲ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰϲ ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή,
πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶϲα διὰ πρό·
ὣϲ οἵ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
ἕλκεον ἀμφότεροι· μάλα δέ ϲφιϲιν ἔλπετο θυμόϲ,
Τρωϲὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖϲ
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλοϲ ὀρώρει
ἄγριοϲ· οὐδέ κ' Ἄρηϲ λαοϲϲόοϲ οὐδέ κ' Ἀθήνη
τόν γε ἰδοῦϲ' ὀνόϲαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλοϲ ἵκοι.
τοῖον Ζεὺϲ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
ἤματι τῷ ἐτάνυϲϲε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πώ τι
ᾔδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.

V. l. 383 πόλεμόνδε omnes. — 384 πανημερίου A. — 385 ἀργαλέοιϲ L. δὲ omitt. D. — 386 θ' omitt. D. — 387 παλάϲϲοντο D. μαρναμένοιϲιν C Cant. Mor. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. d. ceteri μαρναμένοιϊν, quod defendit Eustathius οἷα οὐχ ἁπλῶϲ ἐπὶ πλήθουϲ ῥηθέν, ἀλλ' ἐπὶ δυάδοϲ μερῶν τοῦ τε Τρωϊκοῦ τοῦ τε Ἀχαιικοῦ. — 388 ἀμφὶ G. — 390 λαοῖϲι ADE. δώη ACDL. δῴη EG. δοίη H Vrat. d. — 391 τανύουϲι ACDEG. — 392 δέ τε: δέ τ' CD. — 393 τανύεται D. τε omitt. CD. διὰ πρὸ G: vulgo διαπρό. — 395 εἵλκεον ACDEGHLS et Heynii libri. δέ ϲφιϲιν ACDHLS Harl. Cant. Mor. Vat. Vrat. b. d. A. δέ ϲφιν Lips. vulgo γάρ ϲφιϲιν cum G Flor. ἔλπετο CDGL Lips. Mor. Frgm. Mosc. Townl. Vrat. b. Flor. ἤλπετο AHS Rom. — 396 τρωϲὶ D. τρῳϲὶν L. μέν ῥ' ἐρύειν ACHS Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. ῥ' in caesura semiternaria et ante ἐρύειν opus non esse docent permulti loci, conf. Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 502 sqq. προτὶ: ποτὶ S ut fere semper. — 397 ἐπὶ ACDG. ἔπι L. ἀνὰ H Vat. Vrat. d. ἀνὰ ἢ ἐπὶ E. νεῖκοϲ ὀρώρει C. — 398 ἄγριον C. οὐδέ κ': οὐδ' ἂν E. — 399 τὸν δ' A. τὸν δὲ S. τόνδε Cant. τόν γ' Lips. Vrat. b. εἰδοῦϲ' Vrat. b. ἥκει L Lips. ἵκῃ D. ἥκοι Apoll. de Pron. 109 A. — 400 Ζεὺϲ περὶ D. — 401 ἤματι D. ἄρά πω A. ἄρα πῶ C. — 402 τεθνειότα CL Cant Harl. Lips. Frgm. Mosc. τεθνειῶτα D. τεθνηῶτα A. ἀχϊλεύϲ C.

A. c. 392 κυκλόϲ': κύκλοϲ Aristarchus. κύκλῳ Zenodotus, conf. Δ 212. H. S. pg. 90. — 395 εἵλκεον: ἕλκεον Aristarchus. scriptura γάρ pro δέ orta videtur ex interpretatione. ἔλπετο Aristarcho tribuo, conf. ad 234.

πολλὸν·γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
τείχει ὕπο Τρώων· τό μιν οὔ ποτε ἔλπετο θυμῷ
τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃϲιν
ἂψ ἀπονοϲτήϲειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
ἐκπέρϲειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ ϲὺν αὐτῷ·
πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸϲ.ἐπεύθετο νόϲφιν ἀκούων,
ἥ οἱ ἀπαγγέλλεϲκε Διὸϲ μεγάλοιο νόημα·
δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόϲον, ὅϲϲον ἐτύχθη,
μήτηρ, ὅττί ῥά οἱ πολὺ φίλτατοϲ ὤλεθ' ἑταῖροϲ.
οἳ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντεϲ
νωλεμὲϲ ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλουϲ ἐνάριζον·
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐυκλεὲϲ ἀπονέεϲθαι
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πᾶϲι χάνοι· τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
εἰ τοῦτον Τρώεϲϲι μεθήϲομεν ἱπποδάμοιϲιν
ἄϲτυ πότι ϲφέτερον ἐρύϲαι καὶ κῦδοϲ ἀρέϲθαι.
ὣϲ δέ τιϲ αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήϲαϲκεν·
ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάνταϲ ὁμῶϲ, μή πώ τιϲ ἐρωείτω πολέμοιο.

V. l. 403 γὰρ: γάρ ῥ' Harl. Vrat. A. Frgm. Mosc. γάρ ρ' C. γαρ ῥ' H conf. Ξ 30. ε 321. κ 242. φ 32. Annal. Gymn. Austr. 1871. pg. 506. — 404 ὑπὸ ACDGHL. τρῴων L. ὅ μιν A. τῶ μιν D. τὸ μὲν H. ἔλπετο ACDEGHLS Ven. B. Mor. Cant. Harl. Townl. Frgm Mosc. Vrat. b. d. A. θυμὸν Vrat. d. — 405 τεθνάμεν ἂν H. ἐνὶ χριμφθέντα A. ἐνιχριφθέντα Vrat. b. ἐνιχριμφέντα E Vrat. d. πύλαιϲ H. — 406 ἤλπετο H: ceteri ἔλπετο. — 407 ἐκπέρϲαι D. — 408 τό γε: τόδε AS Cant. Vat. νόϲφιν: χωρὶϲ Cant. Vat. e glossa. — 410 γ' omitt. H. οὔ οἱ: οὔ τοι L. — 411 ὅτι DH. πολυφίλτατοϲ D. ἑταίρων L. — 412 οἳ δ' A. οἵδ' CD GHL. — 413 ἐγχρίπτοντο A. ἐχρίμπτοντο D Mor. Harl. Vat. Vrat. b. A. Lips. ἐνάριζεν H. — 414 εἴπιϲκεν G. — 415 οὐ μὰν CEHL Lips. Flor. Rom. Cram. Ep. 188, 9. Bachm. Anecd. II, 66, 17. οὐ μὴν Vat. οὐκ ἂν AS. οὐ μὲν DG. ἧμιν CDEG Cram. Ep. 188, 9. Bachm. Anecd II. 66, 17. ἡμῖν HLS Lips. Vrat. d. A. εὐκλεὲϲ DHL Lips. Vrat. d. A. ἐϋπλεὲϲ G. γράφουϲι μέν τινεϲ οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεέϲ Eust. 1112, 34. — 416 ἐπὶ ACDEGHL. — 417 ἧμιν CG. ἡμιν D. ἡμῖν AEHL. πολυκέρδιον D. — 418 ἢ τοῦτον G et olim vulgo: εἰ ACDEHL Cant. Harl. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. τρῴεϲϲι L. ἱπποδάμοιϲι D. — 419 ποτὶ ACDGHL. ἐρῦϲαι ACD. ἐρύϲειν Harl. Vrat b. A. — 420 ὣϲ δέ τιϲ ACDHL Cant. Harl. Vat. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. ὧδε δέ τιϲ G Mor. — 422 μή πω τιϲ ADEGH. μή πω τῖϲ C. μή πωϲ L Lips. τῖϲ L.

A. c. 404—425 Ζηνόδοτοϲ οὐ γράφει Schol. V. — 415 et 417 ἧμιν conf. H. T. 275. — 420 Ἀρίϲταρχοϲ ἀθετεῖ Schol. V ad 404.

ὣϲ ἄρα τιϲ εἴπεϲκε, μένοϲ δ' ὄρϲαϲκεν ἑκάϲτου.
ὣϲ οἳ μὲν μάρναντο, ϲιδήρειοϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ
χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέροϲ ἀτρυγέτοιο·
ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχηϲ ἀπάνευθεν ἐόντεϲ
κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέϲθην ἡνιόχοιο
ἐν κονίῃϲι πεϲόντοϲ ὑφ' Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο.
ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεοϲ ἄλκιμοϲ υἱόϲ,
πολλὰ μὲν ἂρ μάϲτιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
πολλὰ δὲ μειλιχίοιϲι προϲηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆαϲ ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήϲποντον
ἠθελέτην ἰέναι οὔτ' ἐϲ πόλεμον μετ' Ἀχαιούϲ,
ἀλλ' ὥϲ τε ϲτήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
ἀνέροϲ ἑϲτήκῃ τεθνηότοϲ ἠὲ γυναικόϲ,
ὣϲ μένον ἀϲφαλέωϲ περικαλλέα δίφρον ἔχοντεϲ,
οὔδει ἐνιϲκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δέ ϲφι
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδιϲ ῥέε μυρομένοιϲιν
ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη
ζεύγληϲ ἐξεριποῦϲα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν ἐλέηϲε Κρονίων,
κινήϲαϲ δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήϲατο θυμόν·
ἆ δειλώ, τί ϲφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
θνητῷ, ὑμεῖϲ δ' ἐϲτὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε.
ἦ ἵνα δυϲτήνοιϲι μετ' ἀνδράϲιν ἄλγε' ἔχητον;

V. L. 423 τίϲ τ' AS. τὶϲ C. ὥρϲαϲκεν CLS Townl. ἑκάϲτου ADGH LS et Heynii libri. ἕκαϲτοϲ C. vulgo ἑταίρου cum ed. Rom. — 424 ϲιδήρεοϲ L. ὀρυγμαδὸϲ CGH. — 425 ἵκε C. — 427 ἐπειδὴ libri. — 429 αὐτομέδων γε AS Cant. Vrat. A. male, conf. 474. — 431 προϲηῦδα D: κελεύων Apoll. Soph. 42, 16. — 434 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 435 ἑϲτήκει ADHLS Cant. Mor. Lips. Vat. Vrat. b. d. Schol. α 1. εἰϲτήκει CEG. correxit G. Hermannus. τεθνηότοϲ AGHS. τεθνηότοϲ L. τεθνειότοϲ CE τεθνειῶτοϲ D Vrat. A. Schol. α 1. — 436 ἔχοντε CS Cant. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. quod non displicet. — 437 ἐνιϲκίμψαντε CE 1114, 20 H Vat. Harl. Rom. ἐνὶ ϲκίμψαντε Townl. ἐνιϲκίψαντε L Eust. 1114, 21. Frgm. Mosc. man. sec. ἔνι ϲκίψαντε AS. ἔνι ϲκήψαντε Vrat. A. ἐνιϲκήψαντε G Flor. Philemo gramm. 90, 134. ἐνιϲκίμψαντεϲ Vrat. d. ἐνιϲκήψαντεϲ D. ἐνιϲκήψαντε ἢ ἐνιϲκίμψαντε Eust. 1113, 19. — 438 μυρομένοιϊν HS Cant. Vrat. d. A. — 439 ποθῇ G Cant. Flor. δ' ἐμαίνετο HL Cant. — 440 ἀμφοτέρωθεν AS Cant. Harl. Vat. ἀμφοτέρωϲε HL Townl. Vrat. d. ἀμφοτέροϲε D. ἀμφοτέροιϲι CG et olim vulgo. ἀμφοτέροιϲιν ἢ ἀμφοτέρωθεν Eust. — 441 μυρομένῳ G. μυρομένουϲ δ' ὧδ' ἄρα τούϲγε Townl. — 442 ποτὶ AS Cant. πρὸ τὶ HL. — 445 ἢ D. ἔχητε L Lips. ἔχοιτον A.

A. c. 435 ἑϲτήκῃ conf. ad Δ 483. — 439 ποθῇ ut Iliadis proprium recepit Bekkerus, idem δ' ἐμιαίνετο.

οὐ μὲν γάρ τί πού ἐϲτιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸϲ
πάντων, ὅϲϲά τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμαϲι δαιδαλέοιϲιν
Ἕκτωρ Πριαμίδηϲ ἐποχήϲεται· οὐ γὰρ ἐάϲω.
ἦ οὐχ ἅλιϲ ὡϲ καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὔτωϲ;
ϲφῶϊν δ' ἐν γούνεϲϲι βαλῶ μένοϲ ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα ϲαώϲετον ἐκ πολέμοιο
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· ἔτι γάρ ϲφιϲι κῦδοϲ ὀρέξω,
κτείνειν, εἰϲ ὅ κε νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ ἀφίκωνται
δύῃ τ' ἠέλιοϲ καὶ ἐπὶ κνέφαϲ ἱερὸν ἔλθῃ.
ὣϲ εἰπὼν ἵπποιϲιν ἐνέπνευϲεν μένοϲ ἠύ.
τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὖδαϲ δὲ βαλόντε
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶαϲ καὶ Ἀχαιούϲ.
τοῖϲι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενόϲ περ ἑταίρου,
ἵπποιϲ ἀΐϲϲων ὥϲ τ' αἰγυπιὸϲ μετὰ χῆναϲ·
ῥέα μὲν γὰρ φεύγεϲκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαΐξαϲκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
ἀλλ' οὐχ ᾕρει φῶταϲ, ὅτε ϲεύαιτο διώκειν·
οὐ γάρ πωϲ ἦν οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ

V. L. 446 τι που ἐϲτὶν AL. τί που ἐϲτὶν DG. τι ποῦ ἐϲτϊν H. τί ποτ' ἐϲτὶν Plat. Axioch. 367 D. Stobaeus Flor. 98, 51 et 75. ὀϊζυρότερον H Vrat. d. — 447 ὅϲϲά τε CEH. ὅϲα D. ἔπι πνείει A. ἐπιπνείει CDEGHL Plat. Axioch. 367 D. Stob. Flor. 98, 51 et 75. Pseudoplut. 71, 10. Schol. X 431. Plutarchus de Amore prolis 3. Schol. Soph. Trach. 1162. — 448 γε omitt. L. — 449 ἐπωιχήϲεται A. ἐάϲϲω Vrat. A. — 450 ἢ ACDEGH. Apoll. Soph. 170, 14. idem ἀγάλλεται pro ἐπεύχεται. ἔχῃ Vrat. A. αὔτωϲ AEGH Apoll. Soph. — 451 γούναϲϲι G: ceteri γούνεϲϲι. βάλω Frgm. Mosc. ἢ δ' D. — 453 ἐπὶ ACDGHL ἀνὰ Vat. γάρ ϲφιν L Lips. — 454 εἰϲ ὅ κεν D: ceteri εἰϲόκε. εὐϲέλμουϲ D. εὐϲϲέλμουϲ H. — 455 omitt. C 1. man. Vat. ἐπι HL. ἔλθοι HS Vrat. d. — 456 ἐνέπνευϲε DG. ἐπέπνευϲε Vrat. A. — 457 οὖδαϲδε AC. οὐδαϲδε D. vulgo οὖδάϲδε. — 458 τρῷαϲ L. — 459 αὐτομέδων μεταχνύμενοϲ L Lips. — 460 μετα H. — 461 ῥέα DH Mor. Barocc. ῥεῖα ACEGL Vrat. A. ὑπ' ἐκ ADEGL. τρώων L. ὀρυγμαδοῦ CGH. — 462 ἐπαΐξεϲκε CH. — 463 ὅτε ϲεύαιτο A. ὅτ' ἐϲϲεύαιτο S Cant. ὅτ' ἐϲϲεύετο GHL Mor. Townl. Vrat. b. d. A. Flor. ὅτ' ἐϲϲεύατο Frgm. Mosc. Vat. ὅτ' ἐϲϲεύοντο C. ὅτ' ἐπεϲϲεύετο D, conf. Ψ 198. — 464 οἷον D. οἷον θ' ἱερῶι A. ἰόνθ' G Flor.

A. c. 456 ἐνέπνευϲεν μένοϲ ἠύ Aristarchus: μένοϲ πολυθαρϲὲϲ ἐνῆκεν Zenodotus, qui addit αὐτὸϲ δ' Οὔλυμπον δὲ μετ' ἀθανάτοιϲι βεβήκει Schol. V. cf. Schol. 545. μετ' ἀθανάτοιϲι βεβήκει a consuetudine poëtae abhorret, conf. A 221 Οὔλυμπον δὲ βεβήκει μετὰ δαίμοναϲ ἄλλουϲ. A 423. O 54. 161. 177. γ 366. δ 258. ζ 54. θ 294. 456. itaque corrigendum est μετ' ἀθανάτουϲ ἐβεβήκει.

ἔγχει ἐφορμᾶϲθαι καὶ ἐπίϲχειν ὠκέαϲ ἵππουϲ.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖροϲ ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖϲιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸϲ Λαέρκεοϲ Αἱμονίδαο·
ϲτῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προϲηύδα·
Αὐτόμεδον, τίϲ τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν ϲτήθεϲϲιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρέναϲ ἐϲθλάϲ;
οἷον πρὸϲ Τρῶαϲ μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
μοῦνοϲ· ἀτάρ τοι ἑταῖροϲ ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
αὐτὸϲ ἔχων ὤμοιϲιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προϲέφη, Διώρεοϲ υἱόϲ·
Ἀλκίμεδον, τίϲ γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλοϲ ὁμοῖοϲ
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆϲίν τε μένοϲ τε,
εἰ μὴ Πάτροκλοϲ, θεόφιν μήϲτωρ ἀτάλαντοϲ,
ζωὸϲ ἐών; νῦν αὖ θάνατοϲ καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν μάϲτιγα καὶ ἡνία ϲιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήϲομαι, ὄφρα μάχωμαι.
ὣϲ ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούϲαϲ
καρπαλίμωϲ μάϲτιγα καὶ ἡνία λάζετο χερϲίν,
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουϲε. νόηϲε δὲ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνείαν προϲεφώνεεν ἐγγὺϲ ἐόντα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππω τώδ' ἐνόηϲα ποδώκεοϲ Αἰακίδαο
ἐϲ πόλεμον προφανέντε ϲὺν ἡνιόχοιϲι κακοῖϲι.
τῶ κεν ἐελποίμην αἱρηϲέμεν, εἰ ϲύ γε θυμῷ
ϲῷ ἐθέλειϲ, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶι
τλαῖεν ἐναντίβιον ϲτάντεϲ μαχέϲαϲθαι ἄρηι.

V. L. 465 ἔγχεϊ C. ἐπιϲχνεῖν G. ἐπιϲχεῖν Vrat. A. — 467 αἱμονίδαο AHLS Cant. αἰμονίδαο DG. ἁρμονίδαο C Townl. Frgm. Mosc. — 468 ὄπιϲθεν D. ὄπιθε Lips. προϲηῦδα D. — 469 τοι νῦν H. — 470 ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν A. ϲτήθεϲϲι τέθεικε D. — 471 τρῷαϲ L. μάχεϲθαι L Lips. 1. man. — 473 ὤμοιϊν Vrat. A. — 474 αὖτ' omitt. A. διώρεωϲ G. — 475 τίϲ τ' ἄρ Townl. — 476 δμῆϲίν G. — 478 νῦν αὖ ACGHL Barocc. Lips. Mor. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. νῦν δ' αὖ DS. κιχάνει: κάλυψεν CDH Mor. Vrat d. A. — 480 ἀποβήϲομαι: ἐπιβήϲομαι AS conf. Ε 227. — 481 βοηθόον: βοῇ θοὸν AS Vrat. A., conf. Ν 477. — 485 τρώων L. — 487 κακοῖϲι ACDGH. — 488 τῶ CDGL. τῷ AH. τώ κεν (ἤγουν οὓϲ
οι
κεν) ES Rom. — 489 ἐθέλοιϲ CHS Frgm. Mosc. ἐθέλειϲ A, conf. Ψ 894. ἐπεὶ οὔτιν' D. νῶϊν DG Flor.

A. c. 465 ἐπίϲχειν Herodianus cum Aristarcho: ἐπιϲχεῖν Ptolem. Ascalonita. — 481 βοηθόον Aristarchus: βοῇ θοόν, οἱ ἀπὸ τῆϲ ϲχολῆϲ Schol. V.

ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcεν ἐὺc πάιc Ἀγχίcαο.
τὼ δ' ἰθὺc βήτην βοέῃc εἰλυμένω ὤμουc,
αὔῃcι cτερεῇcι· πολὺc θ' ἐπελήλατο χαλκόc.
τοῖcι δ' ἅμα Χρομίοc τε καὶ Ἄρητοc θεοειδὴc
ἤιcαν ἀμφότεροι· μάλα δέ cφιcιν ἔλπετο θυμὸc
αὐτώ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχεναc ἵππουc·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεcθαι
αὖτιc ἀπ' Αὐτομέδοντοc. ὃ δ' εὐξάμενοc Διὶ πατρὶ
ἀλκῆc καὶ cθένεοc πλῆτο φρέναc ἀμφιμελαίναc.
αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προcηύδα, πιcτὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰcχέμεν ἵππουc,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἐγώ γε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεοc cχήcεcθαι ὀίω,
πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆοc καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶι κατακτείναντα, φοβῆcαί τε cτίχαc ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἤ κ' αὐτὸc ἐνὶ πρώτοιcιν ἁλώῃ.
ὣc εἰπὼν Αἴαντε καλέccατο καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἤ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵ περ ἄριcτοι,
ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεcθαι cτίχαc ἀνδρῶν,
νῶιν δὲ ζωοῖcιν ἀμύνετε νηλεὲc ἦμαρ·
τῇδε γὰρ ἔβριcαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Ἕκτωρ Αἰνείαc θ', οἳ Τρώων εἰcὶν ἄριcτοι.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούναcι κεῖται·

V. L. 491 πάϊc: παῖc H — 492 εἰλημμένῳ G. — 493 cτερεοῖcι Lips. — 494 χρόμιόc ACDGHL. — 495 ἔλπετο DEGL Lips. Mor. Vrat. b. ἤλπετο ACHS. — 496 ἐλάαν: ἐλέειν H Vrat. d. — 497 ἂρ ADGHL. — 498 αὖθϊc CD. $\overset{\text{α}}{\text{ἔπ'}}$ D. ὃδ' ACDGHL. πατρὴ G. — 500 προcηῦδα D. — 501 ἀλκιμέδον A. ἵππω CH Harl. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. — 502 $\overset{\text{ον}}{\text{μεταφρένψ}}$ H. μετάφρενον ἢ μεταφρένῳ Eust. 1116, 12. — 503 cχήcαcθαι Barocc. μάχηc cχήcεcθαι C. — 504 πρίν κ' A. ἀχϊλῆοc C. — 505 φοβῆcαι δὲ G. — 505—510 omitt. Vrat. A. — 506 ἁλώιη A. ἀλῴη E. ἁλώη CDGS et olim vulgo. ἁλώην H. ἐνὶ τρώεccιν ἀλοίη Lips. $\overset{\text{ω}}{\text{ἀλοίη}}$ L. ἀλοίη Harl. — 509 ἤτοι libri. ὅccοι ἄριcτοι CG Flor. ὅcοι D. — 510 ἀμύναcθαι C Cant. Mor. — 511 νῶϊ D. δὲ: δ' ἐν A. ἀμύνατε Mor. Barocc. ἤμαρ D. — 512 κατὰ ADEGL. κατα H. καταδακρυόεντα C. — 513 ἕκτωρ τ' C. τρῴων L.

A. c. 494 Χρομίοc veteres, conf. H. T. 399. — 495 ἔλπετο, conf. 234. 395. 404.

ἥcω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήcει.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόcκιον ἔγχοc,
καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀcπίδα πάντοc' ἐΐcην·
ἡ δ' οὐκ ἔγχοc ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴcατο χαλκόc,
νειαίρῃ δ' ἐν γαcτρὶ διὰ ζωcτῆροc ἔλαccεν.
ὡc δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήιοc ἀνήρ,
κόψαc ἐξόπιθεν κεράων βοὸc ἀγραύλοιο,
ἶνα τάμῃ διὰ πᾶcαν, ὃ δὲ προθορὼν ἐρίπῃcιν,
ὣc ἄρ' ὅ γε προθορὼν πέcεν ὕπτιοc· ἐν δέ οἱ ἔγχοc
νηδυίοιcι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντοc ἀκόντιcε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοc·
πρόccω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνιcκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχοc πελεμίχθη
ἔγχεοc· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένοc ὄβριμοc Ἄρηc.
καί νύ κε δὴ ξιφέεcc' αὐτοcχεδὸν ὁρμηθήτην,
εἰ μή cφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταίρου κικλήcκοντοc.
τοὺc ὑποταρβήcαντεc ἐχώρηcαν πάλιν αὖτιc

V. L. 515 δίι: θεῷ E. μελήcῃ C. — 516 ῥὰ ACDGHL. — 517 παντόcε ἴcην ADLS Lips. Vrat. A. — 518 ἥδ' CDGHL. δϊὰ πρὸ H. δϊαπρο C: ceteri διαπρὸ. δεείcατο καὶ τῆc C. — 519 δϊα H. ἔλαcεν D. — 520 ὅταν ACDE (om. δ') GL Eust. 1001, 29. αἰζηὸc AG Flor. αἰζη||ὸc D. — 521 ἐξόπιcθε D. ἐξόπιcθεν Lips. — 522 ἵνα τάμῃ G. τάμεν Et. Mg 471, 15. δϊα CH. ὃ δὲ C. προθορῶν ἐρύπηcιν L. ἐρίπηιcι D. — 523 ἂρ AD GH. προθορῶν L. — 524 νηδύι D. νηδύοιcι L Lips. Vrat. A. Flor. λῦε DG. λῦcε E. λύcε Vrat. d. — 525 δ' omitt. L. — 526 ὃ μὲν C. ἀλεύατο D. — 527 ἐξόπιcθεν G Lips. Flor. Rom. ἐξόπιcθε D. — 528 ἐνιcκήμφη C. ἐνιcκήφθη Vrat. A, conf. 437. ἐπϊ H. — 529 ὄμβριμοc CD Lips. — 530 ξιφέεc' D. ξίφεc' A. ὁρμηθήτην A Vrat. d. ὡρμήθηcαν H et supra γρ. οὐτάζοντο. ceteri ὡρμηθήτην, conf. Ε 12. — 531 cφω': cφω CGLS. μὴ cφὼ A. cφώ D. cφῶι H Vrat. d. cφῶ' Frgm. Mosc. διέκρινον Schol. Κ 546. μεμαῶτε ACDGLS: μεμαῶταc H Vrat. d. — 522 οἵδ' Vrat. A. — 533 ἐχώριcαν D. αὖθϊc C.

A. c. 530 in editionibus inde a Florentina legebatur ὡρμηθήτην, quod Wolfius correxit in ὁρμηθήτην, iure, nam hae formae dualis augmento solent carere, conf. ἀψάcθην Κ 377. ἀιχθήτην Ω 97. ἀειρέcθην Ψ 501. ἀπειλήτην λ 318. ἀρνύcθην Χ 160. προcαυδήτην Λ 136. Χ 90. cυναντέcθην Η 22 cυναντήτην π 333. ἱκέcθην Λ 328. Ι 185. Ψ 215. β 150. κ 117. (exc. Ξ 283). ἵκεcθον Θ 456. ἰδέτην β 152. φ 222. ἐcιδέcθην ω 101. ἀφέτην Λ 642. ἴτην Ζ 120. Π 476. Υ 159. Ψ 814. φ 244. ἐλέτην Ε 576. Η 8. Λ 328. χ 187. ἐχέτην Ε 569. Ϲ 580. ἀγέτην γ 439. ἐπέcθην Ε 571. ἐίκτην Α 104. Φ 285. Ψ 379. δ 662. excipiuntur ἠθελέτην Κ 228. Ρ 433. ἠθέλετον Λ 782. ὠρχείcθην θ 378, quod cum cod. Q ὀρχείcθην scribi oportet.

Ἕκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομίος θεοειδής,
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ,
κείμενον· Αὐτομέδων δέ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι,
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
κῆρ ἄχεος μεθέηκα χερείονά περ καταπέφνων.
ὣς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη
ἀργαλέη πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
ἠύτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει,
ὣς ἣ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἓ αὐτὴν
δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα
ἴφθιμον Μενέλαον, ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

V. l. 534 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. ἕκτωρ τ' Barocc. Vat. Frgm. Mosc. τ' ἠδὲ omnes. χρόμιος CDGL. — 535 ἄρκτον A. ἄρρητον Lips. δέ κε Et. Mg. 140, 37. καταῦθι A. καταῦθι D. ἧτορ D. — 538 ὀλίγον τι Vrat. b. A. θανόντος: δαμέντος Harl. — 541 ἄν G. ἀνὰ D Mor. Vat. Townl. Vrat. d Frgm. Mosc. ἀνα H. ὕπερθε D. — 542 ὡς D. κατα CDH. — 547 τανύσσει CE: ceteri τανύσσῃ cum Cram. An. Par. III, 14, 18. — 548 ἐξουρανόθεν A. — 549 δυσταρπέος A. — 550 δὲ ἔπαυσεν Schol. Theocr. IV, 10. — 551 ἣ CDGHL. omitt. A. πυκάσασά Apoll. de Synt. 140, 8. πυκάσασάν Apoll. de Pron. 102 C. ἓ αὐτὴν L Lips. Mor. Flor. Schol. I 342. ἑ αὐτήν Apoll. de Pron. 102 C. de Synt. 140, 8. ἑαυτὴν ACDGH Townl Vrat. A. Frgm. Mosc. Flor. Rom. Schol. Θ 122. ἑαυτὴν ἢ μᾶλλον ἓ αὐτήν Eust. — 552 δύσσετ' L. — 553 ἀτρέως Vrat. d. ἐποτρύνουσα ACDHS Cant. Barocc. Mor. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. ἐποτρύνασα GL Lips. Flor. — 554 ὃ ACDGHL.

A. c. 531 σφω' Herodianus ad K 546 et Apollonius Dysc. de Pron. 118 C. — 534 τ' ἠδὲ: fortasse scriptum erat τε ἰδὲ, quod Δ 147. Z 479. Θ 162. K 573. M 311. Φ 351. X 469. δ 604. λ 337. ς 249. ψ 289 omnes fere libri exhibent. cf. etiam B 697. Δ 382. — 539 καταπέφνων Aristarchus, conf. Schol. Π 827. H. T. 341. — 545 Ζηνόδοτος ἀθετεῖ· τινὲς οὐδὲ γράφουσι Schol. V. — 551 ἓ αὐτὴν Herodianus ad I 342: ἑωυτήν Zenodotus, conf. Schol. Ξ 162. H. T. 252.

cοὶ μὲν δὴ Μενέλαε κατηφείη καὶ ὄνειδοc
ἔccεται, εἴ κ' Ἀχιλῆοc ἀγαυοῦ πιcτὸν ἑταῖρον
τείχει ὕπο Τρώων ταχέες κύνες ἑλκήcωcιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶc, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
τὴν δ' αὖτε προcέειπε βοὴν ἀγαθὸc Μενέλαοc·
Φοῖνιξ, ἄττα γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτοc ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῶ κεν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι παρεcτάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐcεμάccατο θυμόν·
ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸc αἰνὸν ἔχει μένοc, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηιόων· τῷ γὰρ Ζεὺc κῦδοc ὀπάζει.
ὣc φάτο, γήθηcεν δὲ θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη,
ὅττί ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήcατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοιcι καὶ ἐν γούνεccιν ἔθηκε,
καί οἱ μυίηc θάρcοc ἐνὶ cτήθεccιν ἐνῆκεν,
ἥ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸc ἀνδρομέοιο
ἰcχανάᾳ δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρcευc πλῆcε φρέναc ἀμφιμελαίναc.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντιcε δουρὶ φαεινῷ.
ἔcκε δ' ἐνὶ Τρώεccι Ποδῆc, υἱὸc Ἠετίωνοc,

V. l. 557 ἀχιλλῆοc D. — 558 τείχη Barroc. Mor. ὑπὸ CDGHL Barocc. Mor. τρῴων L. ἑλκύcουcιν AGS Cant Mor. Townl. Vrat. d. A. Flor. ἑλκύccουcιν L. ἑλκήcουcιν CDH Vrat. b. Frgm. Mosc. ἑλκήcωcι Harl. — 559 ἀλλ' ἔρχεο A. ὤτρυνε G. — 560 ἀγαθὸc διομήδηc Barocc. Mor. — 561 φοίνιξ L. γεραιὲ διογενὲc Vat. διοτρεφὲc Vrat. A. — 562 ἀπερύκει Lips. — 563 τῶ CDL: τῷ AEGH. παριcτάμεναι Vrat. A. — 564 ἐcεβάccατο D. ἐπεβάccατο AS. ἐcεμάccετο H 1. man. Barocc. Townl. Frgm. Mosc. ἐcεμάcετο Vrat. d. ἐπεμάccατο Cant. 1. man. — 569 γούναcϊν C. γούναccιν DGH et olim vulgo. γούνεcιν Flor. γούνεccιν ALS Cant. Lips. Frgm. Mosc. ἔθηκε ACDEG. — 570 μυίαc C. ἐνῆκεν ACGHS. ἐνῆκε D. ἔθηκεν L Barocc. Mor. Vrat. A. Schol. Є 2. ἔθηκε Lips. in marg. Pseudoplut. 122, 33. ἐνῆκεν ἢ ἔθηκεν Eust. — 571 εἰργομένη GL. ἐεργομένη Frgm. Mosc. an ἢ καὶ ἐεργομένη? ἀνδρομέδοιο D. — 572 λαρότατον L. λαρὸν δέ οἱ E. — 573 θάρcουc CE edd. vett. πλῆcε EL: πλῆcεν ACDGH Schol. O 4. Bekk. Anecd. 1209. φένας C. ἀμφὶ μελαίναc CL. — 575 ἔcκε δ' ἐνὶ: ἦν δέ τιc.ἐν Harl. Athenaeus VI, 236. τρῴεccι L.

A. c. 558 scripsi cum Heynio ἑλκήcωcιν, nam εἴ κε apud Homerum cum indicativo futuri nusquam iungitur, conf. Υ 181. (311). ρ 80. ο 524. — 564 ἐcεμάccατο, conf. Υ 425. — 573 θάρcευc: conf. Θ 368. λ 37. η 118. Hesiod. Op. 502. ο 533. ω 394. 398. [Ι 106. Ν 424]. Hesiod. Scut. 334. 460. Theocr. VII, 2; 46. Alcaeus Frgm. 15, 4. Hipponax Frgm. 19, 2. Nicandr. Ther. 2. 17. 592. Alexiph. 321. 366. 375. 511.

ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιϲτα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖροϲ ἔην φίλοϲ εἰλαπιναϲτήϲ·
τόν ῥα κατὰ ζωϲτῆρα βάλε ξανθὸϲ Μενέλαοϲ
ἀίξαντα φόβον δέ, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλαϲϲε·
δούπηϲεν δὲ πεϲών. ἀτὰρ Ἀτρείδηϲ Μενέλαοϲ
νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυϲεν μετὰ ἔθνοϲ ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱϲτάμενοϲ ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀϲιάδῃ ἐναλίγκιοϲ, ὅϲ οἱ ἁπάντων
ξείνων φίλτατοϲ ἔϲκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
[τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ προϲέφη ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων]
Ἕκτορ, τίϲ κέ ϲ' ἔτ' ἄλλοϲ Ἀχαιῶν ταρβήϲειεν;
οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεϲαϲ, ὃϲ τὸ πάροϲ περ
μαλθακὸϲ αἰχμητήϲ· νῦν δ' οἴχεται οἶοϲ ἀείραϲ
νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων, ϲὸν δ' ἔκτανε πιϲτὸν ἑταῖρον,
ἐϲθλὸν ἐνὶ προμάχοιϲι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνοϲ.
ὣϲ φάτο, τὸν δ' ἄχεοϲ νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοϲ αἴθοπι χαλκῷ.
καὶ τότ' ἄρα Κρονίδηϲ ἕλετ' αἰγίδα θυϲϲανόεϲϲαν
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεϲϲι κάλυψεν,
ἀϲτράψαϲ δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναξε·
νίκην δὲ Τρώεϲϲι δίδου, ἐφόβηϲε δ' Ἀχαιούϲ.
πρῶτοϲ Πηνέλεωϲ Βοιώτιοϲ ἦρχε φόβοιο.
βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ πρόϲω τετραμμένοϲ αἰεί,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀϲτέον ἄχριϲ

V. L. 576 τε omitt. A. τῖεν G. — 577 δήμω (ου superscr.) D, ου 2. man. — 578 τὸν ῥὰ DL. κατα G. ζωϲτῆρ' ἔβαλε H Vrat. d. — 579 φόβον δὲ A. διὰ πρὸ G. διάπρο C ceteri διαπρὸ. ἔλαϲϲε ACH. ἔλαϲε DG. — 580 δούπηϲε D. — 581 ὑπ' ἐκ ACDGHL. τρῴων L. ἔρυϲε D. — 583 ἀϲϲιάδῃ L. — 584 οἰκίαι A. — 585 omitt. AC 1. man. Frgm. Mosc. Townl. 1. man. προϲέφη διὸϲ υἱὸϲ ἀπόλλων H Vrat. d. — 586 ἕκτωρ Vrat. d. τίϲ κέν ϲ' ἄλλοϲ H. — 587 ὑπέτρεϲϲαϲ H. τοπάροϲ L. πάροϲ γε A, conf. N 465. O 256. — 589 ὑπ' ἐκ ACDGHL. τρῴων L. — 590 ἐνι A. προμάχοιϲιν G. ποδὴν C. — 591 ὡϲ A. ἄχεοϲ μεγάλη ἐκάλυψεν ἀχλύϲ C. — 592 δια AH. — 593 θυϲανόεϲϲαν DEGS Lips. Flor. Rom. — 594 κατα ACDGHL. — 595 * δὲ τίναξε: δ' ἐτίναξε ACDG. — 596 τρῴεϲϲι L. φόβηϲε H. — 597 πρῶτοϲ δὲ D. ἦρχε ACDEHL Harl. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. ἦρξε GS Flor. — 598 πρόϲϲω C Vrat. A. — 599 ἐπὶ λίγδην D. ἐπιλλίγδην S Caut. γράψε DE Et. Mg. 361, 50.

A. c. 582 Zenodotus Ἕκτορα δὲ φρένα δῖοϲ (θοῦροϲ?) Ἄρηϲ ὄτρυνε μετελθών Aristonicus. — 590 υἱὸν: υἷ' Bentleius ex coni. — 595 τὴν: γῆν Zenodotus.

αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὃ γάρ ῥ' ἔβαλε cχεδὸν ἐλθών.
Λήιτον αὖθ' Ἕκτωρ cχεδὸν οὔταcε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου, παῦcε δὲ χάρμηc·
τρέccε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήcεcθαι Τρώεccιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺc μετὰ Λήιτον ὁρμηθέντα
βεβλήκει θώρηκα κατὰ cτῆθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόηcαν
Τρῶεc. ὃ δ' Ἰδομενῆοc ἀκόντιcε Δευκαλίδαο
δίφρῳ ἐφεcταότος· τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν·
αὐτὰρ ὃ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅc ῥ' ἐκ Λύκτου ἐυκτιμένηc ἕπετ' αὐτῷ·
πεζὸc γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέαc ἀμφιελίccαc
ἤλυθε, καί κε Τρωcὶ μέγα κράτοc ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανοc ὦκα ποδώκεαc ἤλαcεν ἵππουc·
καὶ τῷ μὲν φάοc ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲc ἦμαρ,
αὐτὸc δ' ὤλεcε θυμὸν ὑφ' Ἕκτοροc ἀνδροφόνοιο.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατοc, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόνταc
ὦcε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶccαν τάμε μέccην.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε.
καὶ τά γε Μηριόνηc ἔλαβεν χείρεccι φίλῃcι
κύψαc ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προcηύδα·
μάcτιε νῦν, εἵωc κε θοὰc ἐπὶ νῆαc ἵκηαι·
γιγνώcκειc δὲ καὶ αὐτὸc ὅ τ' οὐκέτι κάρτοc Ἀχαιῶν.
ὣc ἔφατ', Ἰδομενεὺc δ' ἵμαcεν καλλίτριχαc ἵππουc

V. l. 600 ὃ ACDE 1120, 11 HL. ῥ' omitt. Harl. Vrat. A. Flor. ἔβαλεν C. cχεδόθεν G Flor. — 601 δ' αὖθ' C. — 603 παπτῄναc CDG. οὐκ ἔτι L. οὐκέτ' D. ἔλπετο ACDHL Lips. Townl. Vrat. b. d. A. Rom. ἤλπετο GS Flor. — 604 ἕλκοc ἔχων Cant. μαχέccαcθαι L. μαχήcαcθαι Barocc. τρῴεccιν L. — 606 κατα H. — 607 δὲ ἄγη E. τὸ δὲ ἐάγη δύναται καὶ διcυλλάβωc ἐνταῦθα γραφῆναι Eust. 1120, 18. δ' ἐφόβηθεν DG LS Cant. Mor. Harl. Vrat. A. Flor. ceteri δ' ἐβόηcαν. — 608 τρῷεc L. ὃδ' CDGHL. — 609 ἐφεcταῶτοc D. ἀπο H. μὲν ῥὰ ποτὶ τυτθὸν L. — 610 ὃ ACDGHL. θ̈' ὀπάονα D. — 611 εὐκτιμένηc DGH Vrat. A. ἔπλετ' αὐτῶ Lips. — 612 νῆαc C. — 613 καί κεν DL. τρωcὶ L. — 615 ἤλυθεν D. ἧμαρ D. — 617 βάλε G. ὑπο H. ἂρ ADEGHL. ὀδόντων Harl. — 618 δϊα H. διὰ δὲ — ὀχέων (619) omitt. D. — 619 κατα CDL. — 620 ἔλαβε DEH Lips. φίλῃcι ACDGH. — 622 ἐπι A. — 623 omitt. Vrat. d. γιγνώcκειc L: γινώcκειc ACDEGH. ὅτι Lips. κράτοc Lips. — 624 ὣc A. ἵμαcε D. καλΐτρΐχαc H.

A. c. 603 διὰ τοῦ ε̄ αἱ ἀριcτάρχου ἔλπετο Didymus. — 607 οὕτωc ἀρίcταρχοc τοίδ' ἐβόηcαν Didymus. — 623 ὅ τ': vulgo ὅτ' conf. H. S. 265.

νῆας ἔπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεύς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὢ πόποι, ἤδη μέν κε, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅς τις ἀφήῃ,
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
ἀλλ' ἄγετ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ' οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
εἴη δ' ὅς τις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα

V. l. 625 ἐπὶ ACDGH. — 627 τρώεσσ' ἐδίδου C. τρῴεσσι L. ἑτεραλκέα A. — 629 ὢ πόποι AGH. ἤδη: ἢ δὴ H Vrat. d. non male, conf. B 337. μέν κε ACDGHL Lips. Mor. Vat. Townl. Vrat. d. Frgm. Mosc. μέν γε S Flor. μὲν ἂν Eust. μάλα: μέγα Mor. Vat. ἐστι ACDEGH. νήπιος ἐστὶν L. — 630 τρῴεσσι L. αὐτὸς ἀρήγει ACDEHS Cant. Mor. Barocc. Harl. Vat. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. ἐν ἄλλῳ ἀμύνοι A. Ζεὺς κῦδος ὀπάζει GL Lips. Flor. et olim vulgo. — 631 * ἀφήῃ: ἀφείῃ D Flor. ἀφίει EHL Cant. Lips. Vrat. d. Rom. ἀφίῃ S. ἀφήει Barocc. Mor. ἐφείῃ CG Frgm. Mosc. Vrat. b. ἐφίει Vrat. A. ἐφί^{ε}ηι A et in marg. διχῶς καὶ ἀφείῃ. — 632 πάντα C. ἰθύει L Lips. — 633 αὔτως GH. αὐτως A. ἔρραζε H. — 634 αὐτοί τε Vrat. A. φραζόμεθα D. — 635 ἐρύ^{c}σομεν C. — 636 γενοίμεθα G Flor. — 637 οἵ που νῦν DH Townl. Vrat. b. d. ἤ που Harl. οὐδέ τι φασὶν ACDGS Cant. Mor. Vrat. b. οὐδέ τε L Lips — 639 μελαίνῃσι E Lips. Vrat. A. — 640 εἴη: ἴοι L. ὅς τις: ὥς τις Cant. Vat.

A. c. 631 scripsi ἀφήῃ, quam coniunctivi formam legitimam indocti librarii corruperunt in eas scripturas, quas libri exhibent. quas ut spernerem ductus sum similibus librorum scripturis B 34. Γ 436. Ζ 432. Η 72. Π 96. Τ 27. 375. Υ 64. Χ 73. 246. Ω 417. ε 378. 471. ε 394. κ 301. 341. ο 51. ψ 233, de quibus egi H. T. 405. H. U. 153. Optativum h. l. a consuetudine poëtae alienum puto,et qui loci ad eum confirmandum afferuntur, partim diversi sunt, ut Χ 348. Ψ 294. ζ 286. Aesch. Prom. 292. Arist. Th. 872. partim corrigendi, ut τ 511 ἕλῃ (ita ACKMPQS). Theogn. 689 ἥῃ. de coniunctivo cum ὅς τις iuncto conf. Α 230. 543. 554. Ν 234. Ο 491. 492. Τ 265. Υ 363. Φ 103. 347. Χ 73. α 352. 416. γ 320. ε 448. θ 148. 210. κ 39. λ 428. μ 41. 66. ν 214. ξ 106. ο 401. σ 336. υ 335. ω 286. — 637 δεῦρ': οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ οἵ που νῦν Didymus.

Πηλείδῃ, ἐπεὶ οὔ μιν ὀίομαι οὐδὲ πεπύϲθαι
λυγρῆϲ ἀγγελίηϲ, ὅτι οἱ φίλοϲ ὤλεθ' ἑταῖροϲ.
ἀλλ' οὔ πῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶϲ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ ϲὺ ῥῦϲαι ὑπ' ἠέροϲ υἷαϲ Ἀχαιῶν,
ποίηϲον δ' αἴθρην, δὸϲ δ' ὀφθαλμοῖϲιν ἰδέϲθαι·
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεϲϲον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτωϲ.
ὣϲ φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν ϲκέδαϲεν καὶ ἀπῶϲεν ὀμίχλην,
ἠέλιοϲ δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶϲα φαάνθη·
καὶ τότ' ἄρ' Αἴαϲ εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
ϲπέπτεο νῦν Μενέλαε διοτρεφέϲ, αἴ κεν ἴδηαι
ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέϲτοροϲ υἱόν,
ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι θᾶϲϲον ἰόντα
εἰπεῖν, ὅττί ῥά οἱ πολὺ φίλτατοϲ ὤλεθ' ἑταῖροϲ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ,
βῆ δ' ἰέναι ὥϲ τίϲ τε λέων ἀπὸ μεϲϲαύλοιο,
ὅϲ τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃϲι κύναϲ τ' ἄνδραϲ τ' ἐρεθίζων,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶϲι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέϲθαι
πάννυχοι ἐγρήϲϲοντεϲ· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήϲϲει· θαμέεϲ γὰρ ἄκοντεϲ
ἀντίον ἀΐϲϲουϲι θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν,

V. L. 641 οὐδὲ πυθέϲθαι Harl. Townl. — 642 ὅτί οἱ H. οἱ omitt. G. — 643 οὔ πῃ AH. ceteri οὔπῃ. οὔπω GL Lips. Mor. Barocc. Flor. — 644 ἐν ἄλλῳ ἠέρι γὰρ κεκάλυπται A. — 645 ῥύϲαι ACD. — 646 ποίηϲόν τ' Schol. Γ 280. ἰδέϲθαι: ἐν ἄλλῳ ὁρᾶϲθαι A. — 647 ὄλεϲον H. — 648 ὡϲ A. τὸν δ' ὁ πατὴρ L Mor. Barocc. Vrat. A. δάκρυ χέοντα A. ceteri δακρυχέοντα. — 649 κέδαϲεν Lips. ὀμίχλην E 1121, 42 GH: ὁμίχλην ACDE 1121, 38 L conf. Α 359. — 650 ἐπῖ CDH. ἐπὶ πᾶϲι φαάνθη Plutarchus de Primo frigido 9, 3. — 651 ἆρ CDHL. ἀρ A. — 652 ϲκέπτεο δὴ Mor. Vat. ϲκεπτέον αὖ Lips. δϊοτροφὲϲ H. — 653 μεγαθύμου ACDHLS Cant. Mor. Lips Vat. Vrat. b. Frgm. Mosc. μεγάθυμον G edd. vett. conf. 306. — 654 ὤτρυνον D. ἀχιλλῆϊ D. θάϲϲον D. — 655 ὅτι D. πολυφίλτατοϲ D. — 656 ὡϲ A. ἀπέθηϲε G. — 657 ὥϲ τῖϲ τε L. ὡϲ τίϲ τε A. ἄπο A. μεϲαύλοιο CE Vrat. A. — 658 ὅτ' ἐπεὶ G. ἆρ κεκάμῃϲι L. ceteri ἄρ κε κάμῃϲι, A κε, κάμῃϲι. κύναϲ ἄνδραϲ τ' H. — 659 οἵ τέ EGHL. πίαρ D. πεῖαρ H. — 659, 660 omitt. C in textu Mor. Barocc. — 660 παννύχιοι EG Rom. ἐκρήϲϲοντεϲ G. — 661 ἰθύνει ἢ μάλιϲτα ἰθύει E. — 662 ἀντίον DS Mor. Cant. Vat. Vrat. b. ἀντίοι ἢ ἀντίον E. ceteri ἀντίοι, conf. Λ 553. ἄπο H.

A. c. 658 κε κάμῃϲι: alii κεκάμῃϲι ὑφ' ἕν teste Aristonico, conf. Schol. Α 168. Η 5. — 662 Aristarchus ἀντίον, conf. Λ 553.

καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐccύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόcφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὣc ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸc Μενέλαοc
ἤιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηίοιcι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεcc' ἐπέτελλεν·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
νῦν τιc ἐνηείηc Πατροκλῆοc δειλοῖο
μνηcάcθω· πᾶcιν γὰρ ἐπίcτατο μείλιχοc εἶναι
ζωὸc ἐών· νῦν αὖ θάνατοc καὶ μοῖρα κιχάνει.
ὣc ἄρα φωνήcαc ἀπέβη ξανθὸc Μενέλαοc,
πάντοcε παπταίνων ὥc τ' αἰετόc, ὅν ῥά τέ φαcιν
ὀξύτατον δέρκεcθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδαc ταχὺc οὐκ ἔλαθε πτὼξ
θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενοc, ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔccυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
ὣc τότε cοὶ Μενέλαε διοτρεφὲc ὄccε φαεινὼ
πάντοcε δινείcθην πολέων κατὰ ἔθνοc ἑταίρων,
εἴ που Νέcτοροc υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιτο·
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόηcε μάχηc ἐπ' ἀριcτερὰ πάcηc
θαρcύνονθ' ἑτάρουc καὶ ἐποτρύνοντα μάχεcθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱcτάμενοc προcέφη ξανθὸc Μενέλαοc·

V. L. 664 ἀπὸ νόcφιν D: ceteri ἀπονόcφιν, conf. H. U. 88. τετιηότι θυμῷ: ἐν ἄλλῳ τετιημένοc ἦτορ A. — 665 ἀπο A. — 666 ἀἔκων A. πέρι GL. περι D. (οι above) — 667 προ ACL. λίπειεν L. λίποιε C. — 668 ἐπέτελλε D. αἰάντεccι κέλευε G Flor. Rom. — 670 πατρόκλοιο S. — 671 πᾶcι DE Lips. Apoll. Soph. 163, 28. — 672 νῦν αὖ ADEHL Barocc. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. νῦν δ' αὖ G edd. vett. νῦν γάρ C. μοῖρα κάλυψεν H. — 673 ὡc A. — 674 ὃν A. ῥά τε φαcίν ACDGHL. — 675 ὑπὸυρανίων A. πετεεινῶν DL Harl. — 679 ὡc A. τότε cὺ L Lips. cοι D. διοτρεφὲc omitt. C 1. man. δϊοτροφὲc H. — 680 δινήcθην L. δινήcθην L. $\overset{\text{ει}}{\text{δινήcθην}}$ H. — 681 ἴδοιτο ACD Barocc. Townl. Frgm. Mosc. ἴδοιο EGHS Flor. Rom. ἴδοιε L Lips. — 682 τόνδε H. αἶψα νόηcε Lips. — 683 ἑταίρουc H Lips. Flor. post hunc insertus est in H et Vrat. d. θεcπέcῖον γάρ cφϊν φόβον ἔμβαλε φοῖβοc ἀπόλλων, qui legitur P 118. — 684 ἔπεα πτερόεντα προcηῦδα Vat.

A. C. 681 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἴδοιτο, τὰ ὄccε δηλονότι Didymus. οἳ μὲν μετὰ τοῦ ν̄, οἳ δὲ χωρὶc τοῦ ν̄, οἱ δὲ ἀπὸ τῆc cχολῆc ἴδοιο γράφουcιν Schol. BL.

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ὄφρα πύθηαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
ἤδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὀίομαι εἰσορόωντα
γιγνώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν,
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆι, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰπεῖν, αἴ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ἀλλ' οὐδ' ὧς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε,
βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ,
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
οὐδ' ἄρα σοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει,

V. l. 685 εἶδ' C. αἲ δ' A. αἶδ' D. ἄρ δ' ἄγε L Lips. διοτροφὲς GH Rom. πίθηαι Eust. 1122, 66. — 686 ἣ εἰ μὴ H. ἢ μὴ Lips. — 687 μέν σε καὶ C, conf. Ζ 338. Θ 293. ζ 35. saepius pronomen personale accedente καὶ αὐτός accentum suum servat, conf. Τ 178. Ψ 80. ζ 39. 60. ρ 583. — 688 γιγνώσκειν L: γινώσκειν ACDEGH. — 689 τρῴων L. 'ὤριστος A. ἄριστος G Lips. Zon. Lex. 1574. δώριστος Vrat. d. ἄριστος et γρ. καὶ ὤριστος E, conf. H. U. 283. — 691 ἀχιλλῆι D. — 693 γυμνὸν ἐπεὶ L. κορυθαιόλος A Rom. — 694 ὡς A. — 695 ἀφασίη CDS Townl. conf. δ 704. — 696 δακρυόφιν CDEGHL. πλῆσθε C. — 697 ὡς A. ceteri ὧς. ἀμέλησε ACDGH. — 698 τάχα δὲ τεύχε' Lips. — 700 τὸν δὲ D. δακρυχέοντα omnes, etiam A. — 701 ἀχιλλῆϊ D. — 702 σοι D. δϊοτροφὲς (ὸς) H. θυμῷ S. — 703 ἀμύνειν E 1122, 47. ἀπῆλθε H. — 704 ποιλΐοισϊν (υ) H. ἐτύχθηι A. — 705 τοῖσι DG edd. vett. δῖον ἧκεν Lips. ἀνῆκεν A. ἐνῆκεν Vrat. A. — 706 αὖτ' omitt. L Lips. πάτροκλον ἥρωα Harl.

A. c. 688 κυλίνδει Aristarchus teste Herodiano et Eust. 1123, 4. vid. H. T. 299. — 689 ὤριστος Aristarchus, ni fallor, conf. Didym. ad Ι 539 ἀρίσταρχος ἀργείων ὤριστοι καὶ ἄνευ τοῦ ῑ. — 696 ad δ 705, ubi idem versus legitur, adnotavit Didymus αἱ Ἀριστάρχου ἔσκετο ἀντὶ τοῦ ἐγένετο· γέλοιοι γάρ εἰσιν οἱ γράφοντες ἔσχετο.

cτῆ δὲ παρ' Αἰάντεccι θέων, εἶθαρ δὲ προcηύδα·
κεῖνον μὲν δὴ νηυcὶν ἐπιπροέηκα θοῇcιν,
ἐλθεῖν εἰc Ἀχιλῆα πόδαc ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
νῦν ἰέναι μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
οὐ γάρ πωc ἂν γυμνὸc ἐὼν Τρώεccι μάχοιτο·
ἡμεῖc δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίcτην,
ἠμὲν ὅπωc τὸν νεκρὸν ἐρύccομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆc θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαc Τελαμώνιοc Αἴαc·
πάντα κατ' αἶcαν ἔειπεc ἀγακλεὲc ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ cὺ μὲν καὶ Μηριόνηc ὑποδύντε μάλ' ὦκα
νεκρὸν ἀείραντεc φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπιcθε
νῶι μαχηcόμεθα Τρωcίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
ἶcον θυμὸν ἔχοντεc, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάροc περ
μίμνομεν ὀξὺν ἄρηα παρ' ἀλλήλοιcι μένοντεc.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸc ἀγκάζοντο
ὕψι μάλα μεγάλωc· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸc ὄπιcθε
Τρωικόc, ὡc εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούc.
ἴθυcαν δὲ κύνεccιν ἐοικότεc, οἵ τ' ἐπὶ κάπρῳ
βλημένῳ ἀίξωcι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕωc μὲν γάρ τε θέουcι διαρραῖcαι μεμαῶτεc,
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖcιν ἑλίξεται ἀλκὶ πεποιθώc,
ἄψ τ' ἀνεχώρηcαν διά τ' ἔτρεcαν ἄλλυδιc ἄλλοc.

V. L. 707 cτῆ δ' ἄρ' ἐπ' G Flor. δὲ μετ' Vrat. A. θέων ACDGHL Cant. Mor. Harl. Lips Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. Rom. κιὼν Vrat. A. Barocc. Flor. — 708 ἐπὶ προέηκα G. — 709 ἀχϊλλῆα D. δῖω ACDL Flor. Rom. — 710 κεχολωμένον ἕκτορι δίῳ: κεχολώμενος ἀτρείωνι A in marg. — 711 τρώεccι L. — 713 ἐρύcομεν G Lips. Flor. — 714 τρώων L. φύγωμεν AEGL Lips. φύγοιμεν CDHS utrumque recte. conf. H. U. 236. — 718 ὄπιcθε AC et Heynii libri omnes (?) ὄπιcθεν DHL Lips. Vrat. A. ὀπίccω G. — 719 τρωcί DE. τρωcίν L. — 720 τοπάροc HL. — 721 μένοντεc omnes. — 722 ὡc A. οἶδ' CL. ἀπο A. — 723 ἐπϊ CD. ὄπιcθε ACD Schol. P 607: ὄπιcθεν GHL Lips. Et. Mg. 38, 17. — 724 εἰδοντὸν D ex corr. (1. man. εἰδοντο). εἶδον τὸν Et. Mg. 38, 17. εἶδον Flor. ἴδον G. αἴραντας A Harl. Vrat. d. ἄραντας Et. Mg. 38. 17. ἄραντες Eust. 1124, 34 et 36. — 725 οἵτ': οἳ E. — 726 ἀΐξουcι L Lips. προ GL. — 727 εἵωc HS, bene si μὲν omittitur. διαρράcαι H. δ' ἀῤῥαῖcαι L. — 728 ῥ' omitt. E. ὅτε δούρ' ἐν G. ἐλίξεται ACD. ἀΐξεται S Cant. ἀλκῇ G. ἀλκὴ Lips. — 729 abhinc usque ad finem codex A recentiore manu est scriptus. ἄψ τ': ἂψ ACS Cant. ἂψ δ' H non male. αἶψά τ' L Lips. διά δ' H. ἄλλοc: ἄλλοι G.

A. c. 721 ἀριcτοφάνηc δυϊκῶc μένοντε Didymus. — 724 ἄραντας Choeroboscus apud Et. Mg. 38, 17 diserte, conf. H. U. 201. — 727 ἕωc Nicanor.

ὣϲ Τρῶεϲ εἵωϲ μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο
νύϲϲοντεϲ ξίφεϲίν τε καὶ ἔγχεϲιν ἀμφιγύοιϲιν·
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ Αἴαντε μεταϲτρεφθέντε κατ᾽ αὐτοὺϲ
ϲταίηϲαν, τῶν δὲ τράπετο χρώϲ, οὐδέ τιϲ ἔτλη
πρόϲϲω ἀίξαϲ περὶ νεκροῦ δηριάαϲθαι.
ὣϲ οἵ γ᾽ ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· ἐπὶ δὲ πτόλεμοϲ τέτατό ϲφιν
ἄγριοϲ ἠύτε πῦρ, τό τ᾽ ἐπεϲϲύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὅρμενον ἐξαίφνηϲ φλεγέθει, μινύθουϲι δὲ οἶκοι
ἐν ϲέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ᾽ ἐπιβρέμει ἲϲ ἀνέμοιο.
ὣϲ μὲν τοῖϲ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
ἀζηχὴϲ ὀρυμαγδὸϲ ἐπήιεν ἐρχομένοιϲιν·
οἳ δ᾽, ὥϲ θ᾽ ἡμίονοι κρατερὸν μένοϲ ἀμφιβαλόντεϲ
ἕλκωϲ᾽ ἐξ ὄρεοϲ κατὰ παιπαλόεϲϲαν ἀταρπὸν
ἢ δοκὸν ἠὲ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸϲ
τείρεθ᾽ ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ ϲπευδόντεϲϲιν·
ὣϲ οἵ γ᾽ ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὄπιϲθεν
Αἴαντ᾽ ἰϲχανέτην, ὥϲ τε πρὼν ἰϲχάνει ὕδωρ
ὑλήειϲ, πεδίοιο διαπρύϲιον τετυχηκώϲ,
ὅϲ τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
ἴϲχει, ἄφαρ δέ· τε πᾶϲι ῥόον πεδίον δὲ τίθηϲι
πλάζων· οὐδέ τέ μιν ϲθένεϊ ῥηγνῦϲι ῥέοντεϲ·

V. l. 730 τρῷεϲ L. τρῶεϲ χ᾽ Vat. τέωϲ E 1124, 43. — 731 ξίφεϲι D. ἀμφιγύηιϲιν D. ἀμφὶ γύοιϲιν A. — 733 δ᾽ ἐτράπετο GL Flor. δὲ τρέπετο EH Rom. ceteri δὲ τράπετο. conf. φ 412. — 734 δηριάαϲθαι: δηρίϲαϲθαι CDE Mor. Barocc. Vrat. Harl. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. δουρίϲαϲθαι G. — 735 οἵ γε μεμαῶτε AGS Cant. Flor. τώγε μεμαῶτε Vat. οἵ γ᾽ ἐμμεμαῶτε DHL Lips. Rom. ἐμμεμαῶτεϲ C. — 736 ἐπὶ ACD GHL. ϲφι L Lips. — 738 ὅρμενον C. ὅρμαινον D. — 740 τὲ H. ἀνδρῶν ἀϲπιϲτάων Townl. — 741 ὀρυγμαδὸϲ CGH — 742 οἳ δ᾽ A. οἴδ᾽ DGHL. ὡϲ Schol. Ψ 111. ἡμίονεϲ A. ἡμίονι G. οἰμίονοι L. — 743 ἕλκουϲιν E. κατα H. — 744 μέγα δόρυ C Vrat. b. — 745 ϲπουδόντεϲϲι H. — 746 οἵ γ᾽ ἐμμεμαῶτε HL Lips Rom. οἵγεμμεμαῶτε C. οἵγ᾽ ἐμμεμαῶτεϲ D. τώ γ᾽ ἐμμεμαῶτε Vat. οἵγε μεμαῶτε AGS Cant. Flor. — 747 ὥϲ τε: ὥϲ περ L. — 748 τετυχηκὸϲ Lips. τετυχηὼϲ Heraclides apud Osann. Quaest. Hom. IV, pg. 21. — 750 παϲίροον A. πᾶϲῖρρόον H. τίθηϲι AC DEGL. — 751 οὐδέ τι μιν AG. οὐδέ τί E οὐδέ τε CDHL Barocc. Mor. Townl. Lips. Vrat. b. „alii οὐδ᾽ ἔτι“ Heyne. ῥήγνυϲι D.

A. c. 735 οἵ γ᾽ ἐμμεμαῶτε Aristarchus, conf. H. T. 254. — 746 ἐμμεμαῶτε: οὕτω διὰ τῶν δύο μ̄. τινὲϲ δὲ οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐμμεμαῶτε Schol. V, conf. ad 735. — 751 Ἀριϲτοφάνηϲ οὐδέ τί μιν Schol. V.

ὣϲ αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίϲϲω
Τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖϲι μάλιϲτα,
Αἰνείαϲ τ' Ἀγχιϲιάδηϲ καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ.
τῶν δ', ὥϲ τε ψαρῶν νέφοϲ ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν,
οὖλον κεκλήγοντεϲ, ὅτε προΐδωϲιν ἰόντα
κίρκον, ὅ τε ϲμικρῇϲι φόνον φέρει ὀρνίθεϲϲιν,
ὣϲ ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
οὖλον κεκλήγοντεϲ ἴϲαν, λήθοντο δὲ χάρμηϲ.
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέϲον περί τ' ἀμφί τε τάφρον
φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ϲ.

Ὣϲ οἳ μὲν μάρναντο δέμαϲ πυρὸϲ αἰθομένοιο,
Ἀντίλοχοϲ δ' Ἀχιλῆϊ πόδαϲ ταχὺϲ ἄγγελοϲ ἦλθε.
τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεϲμένα ἦεν·
ὀχθήϲαϲ δ' ἄρα εἶπε πρὸϲ ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
νηυϲὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δή μοι τελέϲωϲι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

V. l. 752 μάχην ἀνέεργον αἴαντε ὀπίϲϲω C. ἐνέργον ὀπίϲω E. — 753 τρῴων L. οἵδ' ACDGHL. — 755 ψαρῶν γένοϲ H Vrat. d. — 756 κεκλήγοντεϲ libri mei: κεκληγότεϲ Lips. Vrat. A. apud Heynium discrepantiam lectionis video nullam. — 757 ὅϲ τε DG. ὅϲ τιϲ L Lips. ϲμικροῖϲι Barocc. Cant. Mor. μικρῇϲι Townl. — 758 ἄρ ADEGH. ὑπ': ἐπ' H Vrat. d. αἰνείαν τε καὶ ἕκτορα Townl. — 759 κεκλήγοντεϲ ut supra: κεκληγότεϲ Lips. Vrat. A. ἦϲαν C. δὲ omitt. L. — 760 τε omitt. L. τάφρωι D Vat. — 761 γίγνετ' EL Rom.: γίνετ' ACDGH.

A. c. 757, 759 κεκλήγοντεϲ et κεκληγῶτεϲ Aristarchus διχῶϲ? conf. ad Μ 125. Π 430. H. T. 296.

V. l. 1 μάρναντο πυρὸϲ μένοϲ H Vrat. d. — 2 ἀχιλλῆϊ D. ἤλθε ACDEG. — 4 εἶεν C 1. man. — 5 εἶπεν D. — 6 ὤιμοι AC. ᾤμοι E 1127, 54. 1128, 4; 6; 31. τί ταρ A. τί τὰρ H. τί γὰρ Barocc. τί τ' ἄρ CDGL. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 7 ἐπικλονέονται CDEGHL. ἐπικλονέουϲι Cant. — 8 τελέῃϲι θεὸϲ E. κακὰ μήδεα HL Lips. Vrat. d. θυμοῦ Lips.

A. c. 7 νηυϲὶν ἔπι Herodianus.

ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο
χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήιον πῦρ
ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μὴ δ' Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι.
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρά οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
ὤ μοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
δμῳαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·

V. l. 9 ἔειπε ACDGH. — 11 ὑπὸ ACEGHL. τρῳων L. — 12 δὴ omitt. H. — 13 ἤ τ' D. — 14 νῆας ἐπ' ἂψ ἰέναι CDE bis L Cant. Mor. Barocc. Lips. Vat. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. Rom. νῆας ἔπ' A. νῆας ἔπ' S. lectio Aristarchea est in cod. H et fortasse in Vrat. d. μὴ δ' ACGHL: μηδ' D Schol. Π 93. μηδὲ E. — 15 * εἷος: ἕως ACDEGHL. conf. ad A 193. ὁ CDGHL. κατα A. — 16 τόφρά οἱ ACDHL. — 18 ὤιμοι AC. ᾤμοι E. πηλέως E. — 19 πεύσεται Apoll. Soph. 7. 11. — 20 κοῖται G. δὲ διαμφιμάχονται Townl. — 21 κορυθαιόλος ADEG Rom. — 24 κὰκ κεφαλῆς E: κακκεφαλῆς ACDL post ras. Vrat. A. Et. Mg. 528, 31. κάκκεφαλῆς GHL 1. man. (?). — 25 μέλαινα Lips. — 26 κονίῃ E. — 27 φίλην δέ τε χερσὶ Cant. — 28 δμῳαὶ L 1. man. δμωαὶ ceteri et L post ras. ἀχιλλεὺς DE bis G. ληΐσατο CDE bis Cant. Lips. Vrat. A. — 31 ὑπο AHL Vrat. b. — 33 ἀχιλλῆος D ex corr. ὅδ' CDGHL.

A. c. 10, 11 ἐν τῇ Ῥιανοῦ καὶ Ἀριστοφάνους οὐκ ἦσαν οἱ δύο Schol. A. — 14 ἀρίσταρχος ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν Didymus. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν Schol. AV. — 28 δμῳαὶ veteres.

δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήϲειε ϲιδήρῳ.
ϲμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουϲε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεϲϲιν ἁλὸϲ παρὰ πατρὶ γέροντι,
κώκυϲέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
πᾶϲαι, ὅϲαι κατὰ βένθοϲ ἁλὸϲ Νηρηίδεϲ ἦϲαν.
ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε
Νηϲαίη Ϲπειώ τε Θόη θ' Ἁλίη τε βοῶπιϲ,
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή,
Λωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουϲά τε Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶϲ καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτήϲ τε καὶ Ἀψευδὴϲ καὶ Καλλιάναϲϲα·
ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάναϲϲα,
Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια ἐυπλόκαμόϲ τ' Ἀμάθεια
ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθοϲ ἁλὸϲ Νηρηίδεϲ ἦϲαν.
τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο ϲπέοϲ· αἳ δ' ἅμα πᾶϲαι
ϲτήθεα πεπλήγοντο, Θέτιϲ δ' ἐξῆρχε γόοιο·
κλῦτε καϲίγνηται Νηρηίδεϲ, ὄφρ' ἐὺ πᾶϲαι
εἴδετ' ἀκούουϲαι, ὅϲ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
ὤ μοι ἐγὼ δειλή, ὤ μοι δυϲαριϲτοτόκεια,

V. L. 34 ἀπαμήϲειε Townl. ceteri ἀποτμήξειε cum Eust. 1129, 49. Cram. Ep. 106, 19. 120, 5. ἀποτμήϲειε Eust. 1129 55. ἀποτμήϲῃ Et. Mg. 260, 11. — 35 ϲμαρδαλέον S. — 36 βένθεϲιν E Lips. — 37 κώκυϲέ E. ἂρ ACDEGHL. ἀμφ' ἀγέροντο D Cant. ἀμφάγέροντο A. hunc et sequentem vs. omitt. S. — 39 ἂρ ADGH. ἔνθ' ἄρα ἦν γλαύκεια L Lips. — 42 ἀγαυὴ ACDGL. — 45 ἀγακλυτὴ L. — 46 ἀψευδῆϲ G. — 47 ἔνθα δ' ἔην ACDHLS Cant. Lips. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. ἐνθάδ' ἔην Townl. Harlei. ἔνθα δε ἦν G. ἔνθα δὲ ἦν edd. vett. — 48 εὐπλόκαμοϲ DE. ἀμάθυια ACDLS Mor. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. et codex Battavus, vid. Valcken. ad Ammon. pg 166. τινὲϲ Ἀμάθυιαν ἐτόλμηϲαν γράφειν Eust. 1130, 57. ἀμάθεια GH Eust. 1130, 2; 57. Suidas II, 1, 1269, 12. — 49 ἄλλαί θ' A. — 50 αἵδ' CDGHL. — 52 καϲίγνητοι HL Lips. εὖ libri. — 53 ἔνι EGHL. ἐνι ACD. — 54 ᾦμοι bis ACE. ὤμοι ἐγὼ Et. Mg. 261, 31. δυϲαριϲτοτόκεια A.

A. c. 34 ἀποτμήξειε: οὕτω Ζηνόδοτοϲ. ἀρίϲταρχοϲ ἀπαμήϲειε, conf. φ 301. fallitur Schol. V Ἀρίϲταρχοϲ ἀποτμήϲειε. — 39—49 ὁ τῶν Νηρεΐδων χόροϲ προηθέτηται καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ. ὁ δὲ Καλλίϲτρατοϲ οὐδὲ ἐν τῇ Ἀργολικῇ φηϲὶν αὐτοὺϲ φέρεϲθαι Schol. A. cf. Eust. 1131, 20. — 39 Γλαύκη Aristarchus βαρυτόνωϲ. Θάλεια: ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ θ ἄλεια παρὰ τὴν ἅλα Didymus. — 42 Ἀγαυή, vide Herod. ad. Ι 150. Ο 445. — 44 Δεξαμένη: τινὲϲ ὀξυτόνωϲ Schol. B. — 46 Νημερτὴϲ et Ἀψευδὴϲ Aristarchus ὀξυτόνωϲ. — 53 ἔνι: ἀριϲτοφάνηϲ ἐπικήδεα (?) Didymus.

ἥ τ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶϲοϲ·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψαϲα, φυτὸν ὣϲ γουνῷ ἀλωῆϲ,
νηυϲὶν ἐπιπροέηκα κορωνίϲιν Ἴλιον εἴϲω
Τρωϲὶ μαχηϲόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτιϲ
οἴκαδε νοϲτήϲαντα, δόμον Πηλήιον εἴϲω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάοϲ ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραιϲμῆϲαι ἰοῦϲα.
ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκοϲ, ἠδ' ἐπακούϲω,
ὅττί μιν ἵκετο πένθοϲ ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
    ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα λίπε ϲπέοϲ· αἳ δὲ ϲὺν αὐτῇ
δακρυόεϲϲαι ἴϲαν, περὶ δέ ϲφιϲι κῦμα θαλάϲϲηϲ
ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
ἀκτὴν εἰϲανέβαινον ἐπιϲχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέεϲ ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
τῷ δὲ βαρὺ ϲτενάχοντι παρίϲτατο πότνια μήτηρ,
ὀξὺ δὲ κωκύϲαϲα κάρη λάβε παιδὸϲ ἑοῖο,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
    τέκνον, τί κλαίειϲ; τί δέ ϲε φρέναϲ ἵκετο πένθοϲ;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεϲται
ἐκ Διόϲ, ὡϲ ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο χεῖραϲ ἀναϲχών,
πάνταϲ ἐπὶ πρυμνῇϲιν ἀλήμεναι υἷαϲ Ἀχαιῶν,
ϲεῦ ἐπιδευομένουϲ, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
    τὴν δὲ βαρὺ ϲτενάχων προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·

V. L. 55 ἥ τ': ἣ E. — 56 ὅδ' CDGL. — 57 ὡϲ A. ἀλωιῆϲ A: ceteri ἀλωῆϲ· — 58 κορωνῆιϲιν D. — 59 τρῳϲὶ L. αὖθϊϲ C. — 61 ζώιη C. ζώῃ Harl. Vat. Townl. ἠελίοιο D. — 62 οὐδέ τι οἱ ACDGHL. χραιϲμῆϲαι ὄλεθρον H Vrat. d. — 63 ἴδωμι AD: ἴδοιμι CELS Cant. Mor. Barocc. Harl. Vat. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. ἴδωμαι GH Vrat. d. Flor. Rom. — 64 ὅττί μιν AC. ἀπο CDS. ἄπο E Lips. Flor. Rom. Bekk. An. 931, 21. — 65 ὡϲ A. λίπεν H. αἳ δὲ C. — 66 περι D. δέ ϲφηϲι D. δέ ϲφι CS Lips. δέ ϲφιν L. — 68 εἰϲ ἀνέβαινον D. εἰϲανέβηϲαν A. γρ. εἰϲ ἀνέβηϲαν A. ἐπιϲχαιρῶ L Lips. ἐπὶ ϲχερῶ CG. ἐπὶ ϲχερῶ D. — 69 ἀχιλλῆα D. — 70 βαρὺ ϲτενάχοντι AH Frgm. Mosc. Schol. A 364. βαρυϲτενάχοντι CDEGL. — 71 ἑῆοϲ Cant. Harl. Vat. ἑοῖο D. ἑοῖο ACGHLS Pseudoplut. 144, 24. ἑοῖο ἢ μᾶλλον ἑῆοϲ Eust. 1131, 44, ὃ δαϲύνεται παρὰ πολλοῖϲ teste Eust. 1131, 45. — 72 ῥ' omitt. Vrat. d. — 73 δέ ϲευ S. — 74 ἐξαῦδα D. — 75 ᾧ ἄρα LS Harl. Vat. — 76 πρύμνηϲιν libri. ἀλήμεναι CGL Lips. — 77 τ' omitt. D. — 78 τήνδε G. βαρὺ ϲτενάχων AH Vrat. d. ceteri βαρυϲτενάχων. ἀχϊλεύϲ C.

A. c. 57 ἀλωῆϲ conf. H. U. 212. — 63 ἴδωμι, conf. H. U. 250. — 64 ἀπὸ: Ἀρίϲταρχοϲ φυλάττει τὸν τόνον Herodianus.

μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
αἴθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
ζώειν οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴ κε μὴ Ἕκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.

V. l. 80 ἦδος D Lips. ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἑταῖρον πάτροκλον Vrat. A. — 81 περῒ C. πέρι HL. τίον H Lips. — 82 ἀπώλεσσα H. — 83 δηϊώσας GH Flor. διώσας Lips. — 85 ἥματι DG. — 86 αἴθ' ACD: ὡς EG HS Apoll. de Synt. 249, 28. ὧς L. ὡς ὄφελες A in marg. ἁλίῃσι ACD GHL. — 88 εἴη libri. — 89 ἀπὸ φθιμένοιο Vrat. d. αὖθις CDG. — 90 οὐδέ με DEHS Vrat. A. οὐδὲ ἐμέ G. ἄνωγε EGLS Lips. ἀνώγει CD Barocc. Mor. Vrat. b. A. — 92 τυπεὶς: δαμεὶς L. ἀπο CHL. — 93 μενοιτιάδαο AES Cant. Rom. ἀποτίσει H Vrat. d. — 94 ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα A. κατα A. καταδακρυχέουσα C. καταδακρυχέουσα DGHL Syr. — 95 τέκνον ἔσεαι D. ἀγοράζεις Diog. Laert. VI. 2, 6. — 97 τήνδε G. ἀχϊλεύς C. τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς Aeschines adv. Timarchum § 150. — 98 ἄρ ADGHL. — 99 ὃ μὲν D. ἐπαμῦναι ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν Aeschines. — 100 ἐμοῖο G Barocc. δέ, δῆσεν A. δὲ δῆσεν CDEGL et Heynii libri fere omnes. Schol. Ξ 485. Et. Mg. 138, 2. Et. Gud. 216, 47. Eust. 1139, 12. δὲ δῆσεν H et ex corr. δ' ἔδησεν.

A. c. 88 εἴη: ἤῃ? — 92 ὑπὸ: ὕπο Herodianus. idem ἀπό. — 100 προπερισπαστέον τὸ δῆσεν. τὸ γὰρ ε̄ τοῦ δέ ἐστι Schol. V. τὸ δὲ δῆσεν δισσύλλαβον ἐκδεκτέον ποιητικόν, καὶ τὸ ε̄ τοῦ προκειμένου ἐστὶ συνδέσμου Herodianus. ἀρῆς Ptolem. Ascalonita, Herodianus, αἱ εἰκαιότεραι: Ἄρεω Aristarchus teste Didymo (ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ω̄ ἄρεω). conf. Et. Mg. 138, 2. Eust. 1133, 10. Schol. Ξ 485.

νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐc πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάοc οὐδ' ἑτάροιcι
τοῖc ἄλλοιc, οἳ δὴ πολέεc δάμεν Ἕκτορι δίῳ,
ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυcὶν ἐτώcιον ἄχθοc ἀρούρηc,
τοῖοc ἐών, οἷοc οὔ τιc Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονέc εἰcι καὶ ἄλλοι.
ὡc ἔριc ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
καὶ χόλοc, ὅc τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
ὅc τε πολὺ γλυκίων μέλιτοc καταλειβομένοιο
ἀνδρῶν ἐν cτήθεccιν ἀέξεται ἠύτε καπνόc·
ὡc ἐμὲ νῦν ἐχόλωcεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάcομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ cτήθεccι φίλον δαμάcαντεc ἀνάγκῃ.
νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίληc κεφαλῆc ὀλετῆρα κιχείω,
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺc ἐθέλῃ τελέcαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆοc φύγε κῆρα,
ὅc περ φίλτατοc ἔcκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ἀλλά ἑ μοῖρ' ἐδάμαccε καὶ ἀργαλέοc χόλοc Ἥρηc.
ὣc καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
κείcομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέοc ἐcθλὸν ἀροίμην,
καί τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
ἀμφοτέρῃcιν χερcὶ παρειάων ἁπαλάων
δάκρυ' ὀμορξαμένην ἀδινὸν cτοναχῆcαι ἐφείην·

V. l. δ' ἔδηcεν S Syr. Cant. Vrat. A. Et. Mg. 138, 17. Apoll. Soph. 62, 26. ἀρῆc CDEGHLS Syr. et Heynii libri praeter Vrat. d. Apoll. Soph. 41, 27. 62, 26. Schol. Ξ 485. Et. Mg. 138, 17. Et. Gud. 216, 47. ἄρηc Vrat. d. Eust. 1139, 12. ἄρεω Et. Mg. 138, 2. ἀρῆc^{εω} A. — 101 δ' omitt. G Flor. — 102 φόωc ἢ φάοc E. ἑτάροιcι ACDEGH Syr. — 103 οἳ δὲ G. — 104 νηυcὶ κορωνίcιν ἄχθοc Plato Apol. 28 D. — 105 οἷοc omitt. L Lips. — 106 ἀγορῇ δέ τι D. ἀμείνονεc εἰcὶ L. — 107 καὶ ἀνθρώπων Aristoteles Eth. Eud. III, 1. — 108 χαλεπῆναι H. — 111 ὣc D. — 114 Δ' IM^{ε}' Syr. (ε 2. man.). — 116 ἐθέλοι C ex corr. E. τελέccαι G Lips. ἠδ' D. τελέcαι καὶ Barocc. Mor. Vrat. A. — 117 οὐδὲ γὰρ βίη L Lips. — 118 ὅc περ: ὅc κεν Porphyrius ad Z 488. — 119 μοῖρ' ἐδάμαccε ACDEHS Barocc. Cant. Mor. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. μοῖρα δάμαccε GL Lips. Flor. Porph. ad Z 488. ΜΟΙΡΑΔΑΜΑCCΕ Syr. — 121 ἀρά^{οι}μην H. — 122 δαρδανίων L. — 123 ἀμφοτέρῃcι DEH Frgm. Mosc. — 124 δάκρυ' ACEGHL: δάκρυ D Harl. Vat. Frgm. Mosc.

A. c. 124 scripsi δάκρυ' cum plerisque, conf. Ι 433. β 81. θ 88.

γνοῖεν δ', ὡϲ δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
μηδέ μ' ἔρυκε μάχηϲ φιλέουϲά περ· οὐδέ με πείϲειϲ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακόν ἐϲτι,
τειρομένοιϲ ἑτάροιϲιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεϲϲιν ἔχονται,
χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ
αὐτὸϲ ἔχων ὤμοιϲιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἕ φημι
δηρὸν ἐπαγλαϊεῖϲθαι, ἐπεὶ φόνοϲ ἐγγύθεν αὐτῷ.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν μή πω καταδύϲεο μῶλον ἄρηοϲ,
πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦϲαν ἐν ὀφθαλμοῖϲιν ἴδηαι·
ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
τεύχεα καλὰ φέρουϲα παρ' Ἡφαίϲτοιο ἄνακτοϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα πάλιν τράπεθ' υἷοϲ ἑῆοϲ,
καὶ ϲτρεφθεῖϲ' ἁλίῃϲι καϲιγνήτῃϲι μετηύδα·
ὑμεῖϲ μὲν νῦν δῦτε θαλάϲϲηϲ εὐρέα κόλπον,
ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρόϲ,
καί οἱ πάντ' ἀγορεύϲατ'· ἐγὼ δ' ἐϲ μακρὸν Ὄλυμπον
εἶμι παρ' Ἥφαιϲτον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃϲιν

V. L. ΔΑΚΡΥ Syr. ὀμορξαμένην D. ἀδινὸν (α superscr.) A: ceteri ἀδινὸν. ϲτοναχῆϲαι ADEHLS Syr. Rom. Eust. 178, 27. 1949, 28. Et. Gud. 603, 39. ϲτοναχῖϲαι C. ϲτεναχῆϲαι G Flor. — 125 ὡϲ δηρὸν δὴ L. δὴ omitt. C. πεπαύμην S Cant. Harl. Vrat. d. A. — 126 μὴ δέ ACGH. μὴ δ' ἔμ' L. — 127 τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ Vrat. A. — 128 τοῦτο DS. ταῦτα ἢ τοῦτο E. γε omitt. D. ἐϲτι ACDEGH Syr. — 129 ἑτάροιϲ E. — 130 τρῴεϲϲιν L. — 131 κορυθαιόλοϲ A. κορυθαιόλοϲ DGH Flor. Rom. — 132 ΟΥΔΕΕ Syr. οὐδέ ἕ φημὶ ACDEHL. οὐδὲ ἑ φημὶ G. — 133 ἀπαγλαϊεῖϲθαι L Lips. φόβοϲ (ν superscr.) H. — 136 omitt. D in textu. ἠῶθι L Lips. ἠελίωι καταδύντι D. — 137 φέρουϲα ¦ D post ras. — 138 ὡϲ A. ἑῆοϲ H Vrat. d. ἑῆοϲ D Harl. Vat. ЄΗΟϹ Syr. ἑοῖο ACGLS. ἐν ἄλλῳ υἷοϲ εηοϲ A — 141 ὀψόμεναί γε D. — 143 κυκλοτέχνην S. αἴ κε θέλῃϲϊ H. αἴκε θέληϲιν L Vrat. A. αἴκε θελήϲει Vrat. b. d.

A. c. λ 530. οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἄλλοι δὲ αδινᾶι (sic) Didymus. in textu cod. A scriptum est ἀδινον (α superscr.), quum autem scripturae ἀδινὰ, ita enim pro ἀδινᾶι est legendum, alia non possit esse opposita quam ἀδινὸν vel ἀδινόν, haec est lectio Aristarchea. legitur ἀδινὰ ϲτεναχίζων Ψ 225. ω 317. ἀδινὰ ϲτενάχω Ω 123. η 274. ἀδινὸν praeter hunc locum nusquam. — 138 ἑῆοϲ: ἑοῖο fortasse Zenodotus, conf. A 393. O 138. T 342. Ω 528. 550. H. T. 233. — 142 ἀγορεύϲατ': παρὰ Ζηνοδότῳ ἀγορεῦϲαι καὶ ὑποφαίνει τὸ ὁμηρικὸν ἔθοϲ Didymus.

ἥ τ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶϲοϲ·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψαϲα, φυτὸν ὣϲ γουνῷ ἀλωῆϲ,
νηυϲὶν ἐπιπροέηκα κορωνίϲιν Ἴλιον εἴϲω
Τρωϲὶ μαχηϲόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτιϲ
οἴκαδε νοϲτήϲαντα, δόμον Πηλήιον εἴϲω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάοϲ ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραιϲμῆϲαι ἰοῦϲα.
ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκοϲ, ἠδ' ἐπακούϲω,
ὅττί μιν ἵκετο πένθοϲ ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα λίπε ϲπέοϲ· αἳ δὲ ϲὺν αὐτῇ
δακρυόεϲϲαι ἴϲαν, περὶ δέ ϲφιϲι κῦμα θαλάϲϲηϲ
ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
ἀκτὴν εἰϲανέβαινον ἐπιϲχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέεϲ ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
τῷ δὲ βαρὺ ϲτενάχοντι παρίϲτατο πότνια μήτηρ,
ὀξὺ δὲ κωκύϲαϲα κάρη λάβε παιδὸϲ ἑοῖο,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
τέκνον, τί κλαίειϲ; τί δέ ϲε φρέναϲ ἵκετο πένθοϲ;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεϲται
ἐκ Διόϲ, ὡϲ ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο χεῖραϲ ἀναϲχών,
πάνταϲ ἐπὶ πρυμνῇϲιν ἀλήμεναι υἷαϲ Ἀχαιῶν,
ϲεῦ ἐπιδευομένουϲ, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
τὴν δὲ βαρὺ ϲτενάχων προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·

V. l. 55 ἥ τ': ἢ E. — 56 ὃδ' CDGL. — 57 ὡϲ A. ἀλωιῆϲ A: ceteri ἀλωῆϲ· — 58 κορωνῆιϲιν D. — 59 τρωϲὶ L. αὖθϊϲ C. — 61 ζώιη C. ζώῃ Harl. Vat. Townl. ἠελίοιο D. — 62 οὐδέ τι οἱ ACDGHL. χραιϲμῆϲαι ὄλεθρον H Vrat. d. — 63 ἴδωμι AD: ἴδοιμι CELS Cant. Mor. Barocc. Harl. Vat. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. ἴδωμαι GH Vrat. d. Flor. Rom. — 64 ὅττί μιν AC. ἀπο CDS. ἄπο E Lips. Flor. Rom. Bekk. An. 931, 21. — 65 ὡϲ A. λίπεν H. αἳ δὲ C. — 66 περι D. δέ ϲφηϲι D. δέ ϲφι CS Lips. δέ ϲφιν L. — 68 εἰϲ ἀνέβαινον D. εἰϲανέβηϲαν A. γρ. εἰϲ ἀνέβηϲαν A. ἐπιϲχαιρῶ L Lips. ἐπὶ ϲχερῶ CG. ἐπὶ ϲχερῶ D. — 69 ἀχιλλῆα D. — 70 βαρὺ ϲτενάχοντι AH Frgm. Mosc. Schol. A 364. βαρυϲτενάχοντι CDEGL. — 71 ἑῆοϲ Cant. Harl. Vat. ἑοῖο D. ἑοῖο ACGHLS Pseudoplut. 144, 24. ἑοῖο ἢ μᾶλλον ἑῆοϲ Eust. 1131, 44, ὃ δαϲύνεται παρὰ πολλοῖϲ teste Eust. 1131, 45. — 72 ῥ' omitt. Vrat. d. — 73 δέ ϲευ S. — 74 ἐξαῦδα D. — 75 ὦ ἄρα LS Harl. Vat. — 76 πρύμνηϲιν libri. ἀλήμεναι CGL Lips. — 77 τ' omitt. D. — 78 τήνδε G. βαρὺ ϲτενάχων AH Vrat. d. ceteri βαρυϲτενάχων. ἀχϊλεύϲ C.

A. c. 57 ἀλωῆϲ conf. H. U. 212. — 63 ἴδωμι, conf. H. U. 250. — 64 ἀπὸ: Ἀρίϲταρχοϲ φυλάττει τὸν τόνον Herodianus.

μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
αἴθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
ζώειν οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴ κε μὴ Ἕκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.

V. l.. 80 ἦδος D Lips. ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἑταῖρον πάτροκλον Vrat. A. — 81 περῖ C. πέρι HL. τίον H Lips. — 82 ἀπώλεσσα H. — 83 δηϊώσας GH Flor. διώσας Lips. — 85 ἥματι DG. — 86 αἴθ' ACD: ὡς EG HS Apoll. de Synt. 249, 28. ὧς L. ὡς ὄφελες A in marg. ἁλίῃσι ACD GHL. – 88 εἴη libri. — 89 ἀπὸ φθιμένοιο Vrat. d. αὖθις CDG. — 90 οὐδέ με DEHS Vrat. A. οὐδὲ ἐμὲ G. ἄνωγε EGLS Lips. ἀνώγει CD Barocc. Mor. Vrat. b. A. — 92 τυπεὶς: δαμεὶς L. ἀπο CHL. — 93 μενοιτιάδαο AES Cant. Rom. ἀποτίσει H Vrat. d. — 94 ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα A. κατα A. καταδακρυχέουσα C. καταδακρυχέουσα DGHL Syr. — 95 τέκνον ἔσεαι D. ἀγοράζεις Diog. Laert. VI, 2, 6. — 97 τῆνδε G. ἀχϊλεύς C. τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς Aeschines adv. Timarchum § 150. — 98 ἆρ ADGHL. — 99 ὃ μὲν D. ἐπαμῦναι ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν Aeschines. — 100 ἐμοῖο G Barocc. δὲ, δῆσεν A. δὲ δῆσεν CDEGL et Heynii libri fere omnes. Schol. Ξ 485. Et. Mg. 138, 2. Et. Gud. 216, 47. Eust. 1139, 12. δὲ δῆσεν H et ex corr. δ' ἔδησεν.

A. c. 88 εἴη: ἤῃ? — 92 ὑπὸ: ὕπο Herodianus. idem ἀπό. — 100 προπερισπαστέον τὸ δῆσεν. τὸ γὰρ ε̄ τοῦ δέ ἐστι Schol. V. τὸ δὲ δῆσεν δισσύλλαβον ἐκδεκτέον ποιητικόν, καὶ τὸ ε̄ τοῦ προκειμένου ἐστὶ συνδέσμου Herodianus. ἀρῆς Ptolem. Ascalonita, Herodianus, αἱ εἰκαιότεραι: Ἄρεω Aristarchus teste Didymo (ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ω̄ ἄρεω). conf. Et. Mg. 138, 2. Eust. 1133, 10. Schol. Ξ 485.

νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος οὐδ' ἑτάροισι
τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ,
ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
τοῖος ἐών, οἷος οὔ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἠΰτε καπνός·
ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω,
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ἀλλά ἑ μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
ὣς καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
δάκρυ' ὀμορξαμένην ἁδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·

V. L. δ' ἔδησεν S Syr. Cant. Vrat. A. Et. Mg. 138, 17. Apoll. Soph. 62, 26. ἀρῆς CDEGHLS Syr. et Heynii libri praeter Vrat. d. Apoll. Soph. 41, 27. 62, 26. Schol. Ξ 485. Et. Mg. 138, 17. Et. Gud. 216, 47. ἄρης Vrat. d. Eust. 1139, 12. ἄρεω Et. Mg. 138, 2. ἀρῆς[εω] A. — 101 δ' omitt. G Flor. — 102 φόως ἢ φάος E. ἑτάροισι ACDEGH Syr. — 103 οἳ δὲ G. — 104 νηυσὶ κορωνίσιν ἄχθος Plato Apol. 28 D. — 105 οἷος omitt. L Lips. — 106 ἀγορῇ δέ τι D. ἀμείνονες εἰσὶ L. — 107 καὶ ἀνθρώπων Aristoteles Eth. Eud. III, 1. — 108 χαλεπῆναι H. — 111 ὣς D. — 114 Δ' ΙΜ'[ε] Syr. (ε 2. man.). — 116 ἐθέλοι C ex corr. E. τελέσσαι G Lips. ἠδ' D. τελέσαι καὶ Barocc. Mor. Vrat. A. — 117 οὐδὲ γὰρ βίη L Lips. — 118 ὅς περ: ὅς κεν Porphyrius ad Z 488. — 119 μοῖρ' ἐδάμασσε ACDEHS Barocc. Cant. Mor. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. μοῖρα δάμασσε GL Lips. Flor. Porph. ad Z 488. ΜΟΙΡΑΔΑΜΑϹϹΕ Syr. — 121 ἀράμην[οι] H. — 122 δαρδανίων L. — 123 ἀμφοτέρῃσι DEH Frgm. Mosc. — 124 δάκρυ' ACEGHL: δάκρυ D Harl. Vat. Frgm. Mosc.

A. c. 124 scripsi δάκρυ' cum plerisque, conf. Ι 433. β 81. θ 88.

γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
μηδέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακόν ἐστι,
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἕ φημι
δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσεο μῶλον ἄρηος,
πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι·
ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἷος ἑῆος,
καὶ στρεφθεῖσ' ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·
ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρός,
καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃσιν

V. L. ΔΑΚΡΥ Syr. ὀμορξαμένην D. ἀδινὸν (α supra ο) A: ceteri ἀδινόν. στοναχῆσαι ADEHLS Syr. Rom. Eust. 178, 27. 1949, 28. Et. Gud. 603, 39. στοναχῖσαι C. στεναχῆσαι G Flor. — 125 ὡς δηρὸν δὴ L. δὴ omitt. C. πεπαύμην S Cant. Harl. Vrat. d. A. — 126 μὴ δέ ACGH. μὴ δ' ἔμ' L. — 127 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Vrat. A. — 128 τοῦτο DS. ταῦτα ἢ τοῦτο E. γε omitt. D. ἐστι ACDEGH Syr. — 129 ἑτάροις E. — 130 τρῴεσσιν L. — 131 κορυθαιόλος A. κορυθαιόλος DGH Flor. Rom. — 132 ΟΥΔΕΈ Syr. οὐδέ ἑ φημὶ ACDEHL. οὐδὲ ἑ φημὶ G. — 133 ἀπαγλαϊεῖσθαι L Lips. φόβος (ν supra β) H. — 136 omitt. D in textu. ἠῶθι L Lips. ἠελίωι καταδύντι D. — 137 φέρουσα¦¦ D post ras. — 138 ὡς A. ἑῆος H Vrat. d. ἐῆος D Harl. Vat. ΕΗ͂ΟΣ Syr. ἑοῖο ACGLS. ἐν ἄλλῳ υἷος εηος A — 141 ὀψόμεναί γε D. — 143 κυκλοτέχνην S. αἴ κε θέλῃσϊ H. αἴκε θέλῃσιν L Vrat. A. αἴκε θελήσει Vrat. b. d.

A. c. λ 530. οὕτως ἀρίσταρχος ἄλλοι δὲ αδινᾶι (sic) Didymus. in textu cod. A scriptum est ἀδινον (α supra ο), quum autem scripturae ἀδινὰ, ita enim pro ἀδινᾶι est legendum, alia non possit esse opposita quam ἀδινὸν vel ἀδινόν, haec est lectio Aristarchea. legitur ἀδινὰ στεναχίζων Ψ 225. ω 317. ἀδινὰ στενάχω Ω 123. η 274. ἀδινὸν praeter hunc locum nusquam. — 138 ἑῆος: ἑοῖο fortasse Zenodotus, conf. Α 393. Ο 138. Τ 342. Ω 528. 550. H. T. 233. — 142 ἀγορεύσατ': παρὰ Ζηνοδότῳ ἀγορεῦσαι καὶ ὑποφαίνει τὸ ὁμηρικὸν ἔθος Didymus.

υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
ἡ δ' αὖτ' Οὔλυμπον δὲ θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
ἤιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.
τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπον δὲ πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
Ἕκτωρ τε, Πριάμοιο πάις, φλογὶ εἴκελος ἀλκήν.
τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς
ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται

V. L. 144 υἷι H, non male. παμπανόωντα H. — 145 ὡς A. αἶδ' CDGHL. ὑπο A. αὐτίκ' ἔ H, om. δυσαν. — 146 ἩΜΈΝΑΡ' Syr. ἦδ' CD GHL. οὔλυμπον δὲ A. ΟΎΛΥΜΠΟΝΔΈ Syr. — 147 ΗΙΕΙΜΕΝΟΦΡΑ Syr. ἐνείκαι ACH Syr. Cant. Lips. Vat. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. d. ἐνείκῃ L. ἐνείκῃ Barocc. Harl. Vrat. b. A. ἐνείκοι DG edd. usque ad Bekkerum. conf. φ 196. Theocr. I, 134. V, 125. eadem lectionis varietas est apud Atticos, conf. Soph. Trach. 774. Frgm. 105, 4. Eurip. Iph. Aul. 724. Rhes. 259. Arist. Eccles. 807. Plat. Phaedr. 279 A. Rep. I, 330 A. Isocr. 15, 10. Xenoph. Conv. 2, 3. Dem. 9, 76. 14. 26. 23, 28. 25. 20, ubi ἐνέγκοι est praeferendum. — 148 ἂρ AGL. οὔλυμπον δὲ A. ΟΥΛΥΜΠΟΝΔῈ Syr. οὔλυμπόν δὲ G. — 149, 150 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 149—151 omitt. Frgm. Mosc. — 150 ἑλλίσποντον G. — 151 οὐδέ κε: ἐν ἄλλῳ οὐδ' ἄρα A. εὐκνήμιδες DH. — 152 νέκυν: ἄνακτα L Lips. ἀχιλλέως D. — 153 αὖθϊς C. τόν γε: τόνδε C Townl. — 154 τὲ AC. ἵκελος G. ἴκελος E Draco de Metr. 54, 14. ῖκελος A. $\overset{\text{ε}}{\text{ἸΚΕΛΟϹ}}$ Syr. (ε add. 2. man.). — 155 μετ' ὄπισθε A. ποδὸς D. — 156 μεμαὼς ἐπῖ δὲ H. μετὰ δὲ Et. Mg. 625, 22. Zonar. 1448 τρώεσσιν L. — 157 αἴαντε DH Lips. — 158 ἀπεστυφάλιξαν C. ὅδ' CDGHL. — 159 omitt. Vrat. A. κατα H. — 160 μέγ' ἰάχων L Lips. — 161 ἀπο A.

A. σ. 154—156 Ζηνόδοτος γράφει οὕτως· „Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάις συῒ εἴκελος ἀλκήν, ὅς μιν τρὶς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ' ἀύτει, ἑλκέμεναι μεμαώς, κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ σκόλοπας οἱ ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς" Aristonicus. — 160 ἰάχων: ἀχέων Zenodotus.

ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεcθαι,
ὥc ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυcτὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξαcθαι.
καί νύ κεν εἴρυccέν τε καὶ ἄcπετον ἤρατο κῦδοc,
εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμοc ὠκέα Ἶριc
ἄγγελοc ἦλθε θέουc' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήccεcθαι,
κρύβδα Διὸc ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη.
ἀγχοῦ δ' ἱcταμένη ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
    ὄρcεο Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπιc αἰνὴ
ἕcτηκε πρὸ νεῶν. οἳ δ' ἀλλήλουc ὀλέκουcιν,
οἳ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυοc πέρι τεθνηῶτοc,
οἳ δὲ ἐρύccαcθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεccαν
Τρῶεc ἐπιθύουcι· μάλιcτα δὲ φαίδιμοc Ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸc ἀνώγει
πῆξαι ἀνὰ cκολόπεccι ταμόνθ' ἁπαλῆc ἀπὸ δειρῆc.
ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖcο· cέβαc δέ cε θυμὸν ἱκέcθω,
Πάτροκλον Τρῳῇcι κυcὶν μέλπηθρα γενέcθαι·
cοὶ λώβη, αἴ κέν τι νέκυc ᾐcχυμμένοc ἔλθῃ.

V. L. 163 ὣc ῥὰ CDGHL. κορυcταὶ HL.Lips. Vrat. A. — 164 ἀπο AG. δειδίξεcθαι D Syr. Townl. conf. Υ 432. — 165 εἴρυcεν L. εἴρυ^{c}cέν CDH Lips. εἴρυcέ E Cant. Townl. ἥρατο EH. — 167 ΟΥΛΥΜΠΟΥ Syr. θωρήcεcθαι H. θωρύccεcθαι G. — 168 ἄλλων τὲ C. προ D. — 169 προcηῦδα D. — 170 ὄρcε Lips. ЄΚΠΑΚΛΌΤΑΤ' Syr. — 171 πατρόκλῳ libri. — 172 προ H. οἳ δ' L. οἵδ' CDH. — 173 οἳ μὲν CD. περι AH. περὶ D. τεθνηῶτοc H Cant. Townl. τεθνη^{ει}ῶτοc S. τεθνει^{Η}ῶτοc A. τεθνειῶτοc C DGL Syr. Lips. edd. vett. — 174 οἳ δὲ CD. ἐρύc^{α}cεcθαι A. ἐρύcαcθαι D Lips. Vrat. A. Rom. προτὶ CDHL Syr. Lips. cum aliis. — 175 τρῷεc L. — 176 τέ ἑ A. ΤΈЄ Syr. δέ γε Cant. Harl. ἀνώγει AC Syr. ἄνωγε GHL Lips. Harl. Mor. Cant. Vat. Vrat. d. Schol. X 397. ἄνωγεν DS. ἐν ἄλλῳ ἄνωγεν A. ἀνώγει ἢ ἄνωγε E. — 177 ἀνα G. ἀπὸ C. ἐπὶ Schol. X 397. ὑπὸ δειρῆc EH. — 178 μὴ δ' ἔτι ACL. μὴ δέ τι GS Vrat. A. μηδέ τι D Frgm. Mosc. ΜΗΔΈΤΙ Syr. μηκέτι Harl. Apollon. de Coni. 500, 5. Apoll. Soph. 30, 20. θυμὸc Apoll. Soph. — 179 τρῳῇcι AL: ceteri τρωῇcι. κυcὶ E Syr. Lips. — 180 αἴ κεν τι A. κέν τοι C. ἠcχυμένοc L Lips. Vat. Vrat. A. ἔλθοι CE bis Rom. ЄΛΘΗC Syr.

A. c. 171 ἀρίcταρχοc κατὰ γενικὴν πατρόκλου Didymus. retinui dativum libros secutus, quem confirmant Z 361. Θ 414. M 369. N 465. Ξ 357. C 99. — 174 ἠνεμόεccαν: αἰπὺ θέλοντεc Zenodotus transpositis versibus 176. 177. conf. ad 154.

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἶρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
ἄλλου δ' οὔ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ γ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
ἔγχεϊ δηιόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
ἀλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
αἴ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

V. l. 181 ἀχϊλεύς C. — 182 τίς τ' ἄρ S Cant. ἧκε ACDG Syr. — 185 ΟΥΤ' . . . . . . ΟΥΤΕΤΙΣ Syr. — 186 οὔλυμπον Flor. Rom. ἀγάνιφον Vrat. A. — 187 ἀχϊλεύς C. — 188 πῶς τὰρ AC. ΤΑΡ Syr. τ' ἄρ GL. γὰρ H. πῶς δὴ ἔλθω Eust. μετὰ μόθον C. τεύχε' ἐκεῖνοι ACDEG HL Syr. et Heynii libri. τεύχεα κεῖνοι nullus. — 189 θωρήσεσθαι H. — 191 πάρ' οἰσέμεν CD Frgm. Mosc. Jo. Alex. 28, 16. Schol. B 150. I 456. C 400. Φ 588. παρ' οἰσέμεν GL Cram. An. Ox. II, 433, 8. παροισέμεν AH Syr. Townl. Vrat. A. — 192 οὔ τευ οἶδα ACEH Frgm. Mosc. Townl. Lips. Rom. ἀλλ' οὐδ' οὔτευ οἶδα L ἀλλ' οὐδ' οὔτ' εὖ οἶδα D. ἀλλ' οὐδ' οὐδέ τευ οἶδα Ven. B. ἀλλ' οὐδ' εὖ οἶδα Vrat. A. οὔ θην οἶδα GS Cant. Flor. οἶδα μὴ ἂν H. τοῦ ἂν L. — 194 ὅγ' ACDEGHLS Syr. ὅδ' Dindorfius, nescio unde. ἔλπομαι D. ἐνι AD. πρώτοισιν DE 1137, 57 GH LS Syr. τρώεσσιν AC Townl. Frgm. Mosc. ἐνὶ τρώεσσιν ἢ μάλιστα ἐνὶ πρώτοισιν Eust. 1137, 26. ὁμιλεῖν C Vrat. b. — 195 ἔγχει Flor. περι AH Syr. — 197 ἴσμεν G Flor. ὅτι CG edd. vett. ὅτι ἢ ὅ τοι Eust. τεύχεα G. — 198 αὔτως GH. αὐτως A Syr. αὐτὸς L Lips. τρώεσσι L. — 199 αἴ κεσ' D. αἴ κεν G Flor ὑποδείσαντες G: ceteri ὑποδδείσαντες. — 200 τρῶες L. ἀρΐϊ G. hunc et sequentem omitt. Syr. — 201 omitt. S Cant. Vat. Townl. Frgm. Mosc. ἀνάπνευσις: ἀνάπαυσις Harl.

A. c. 182 γάρ: τάρ altera Aristarchi, conf. H. T. 359. — 191 πάρ' οἰσέμεν Aristarchus et Herodianus. — 197 κατ' ἔνια καλὰ τεύχε' ἔχονται Schol. A. — 198 αὔτως: αὐτὸς Zenodotus et Aristophanes. — 199 ὑποδείσαντες Aristarchus, cf. H. T. 399.

ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήιοι ἀμφιμάχωνται,
οἵ τε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται ἄρηι
ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
γίγνεται ἀΐσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
αἴ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
ἔνθα στὰς ἤυς', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
ἄστυ περιπλομένων δηίων ὕπο θυμοραϊστέων,

V. l. 202 ἣ μὲν C. ἀρ A. ἂρ DGHL. ὡς AD. — 203 ἀχῖλεὺς CH. διῒ φίλος ACDGHL. ΔῚΙΦΙΛΟϹ Syr. ἀμφι D. αὐτὰρ ἀθήνη H Syr. Vrat. d. — 204 ὤμοις' H. ἰφθίμοις βάλεν Schol. O 229. θυσανόεσσαν DEGS Lips. Flor. Rom. — 205 ἀμφι D. κεφαλὴν Flor. — 206 δαῖεν Vrat. A. παμφανόωσα L. — 207 ἐξάστεος D. — 208 ἀμφιμάχονται CDEG Syr. ἀμφὶ μάχονται S. „ἀμφὶ μάχονται et ἀμφιμάχονται scribitur“ Heyne. — 209 κρίνωνται GH Syr. Vat. Vrat. d. Frgm. Mosc. — 210 καταδῦντι CL. — 211 ὑψόθι Vat. — 212 γίγνεται G Syr. γίνεται ADEHL Lips. Flor. Rom. γίνετ' C. — 213 ΚΕΜΠΩϹ (N) Syr. (N 2. man.). ἀρῆς: ἄρεως ADE 1139, 11 HL Syr. Barocc. Frgm. Mosc. ἄρεος CE 1138, 11 GS Lips. Vrat. b. Flor. Rom. τὰ παλαιὰ τῶν ἀντιγράφων ἐκτείνουσιν ἐνταῦθα τὴν λήγουσαν τοῦ ἄρεως Eust. 1139, 13: ἄρηος Vrat. A. — 214 ἀχϊλῆος CD 1. man. Lips. ἵκανε CDEGH. – 215 ἐπι A. ἐπ' ἀχαιοὺς ἢ ἐς ἀχαιοὺς Eust. — 217 δὲ omitt. G. παλὰς L. — 218 αὐτὰρ G Flor. τρῴεσσιν L. τρωσὶν ἂν Harl. ἐνάσπετον ACG. — 219 ἀριζήλῃ φωνῇ D. ὅτι Lips. — 220 ὗπο AD 1. man. ὑπὸ D 2 man. EGHL Syr. θυμοραϊστέων C. θυμοραϊστάων Lips. Vrat. A. θῦμοραϊστῶν H.

A. c. 207 οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Θρᾷκά φασιν Ἀρίσταρχον πρώτῃ ταύτῃ χρώμενον τῇ γραφῇ μεταθέσθαι καὶ γράψαι „ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται“ Didymus. — 208 ἀμφιμάχωνται, v. G. Hermannum, Op. II, 55. — 210 Ζηνόδοτος ἄστυ ποτὶ (cod. ποτὲ) σφέτερον Didymus. — 211 ἐπήτριμοι: ἐπητριμοὶ Ptol. Ascalonita, conf. Eust. 1139, 4. — 213 * ἀρῆς: ἀρίσταρχος ἄρεω Didymus, conf. ad v. 100. Eust. 1139, 14.

ὣc τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
οἳ δ' ὡc οὖν ἄιον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶcιν ὀρίνθη θυμόc· ἀτὰρ καλλίτριχεc ἵπποι
ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄccοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆc μεγαθύμου Πηλεΐωνοc
δαιόμενον· τὸ δὲ δαῖε θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη.
τρὶc μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖοc Ἀχιλλεύc,
τρὶc δὲ κυκήθηcαν Τρῶεc κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτεc ἄριcτοι
ἀμφὶ cφοῖc ὀχέεccι καὶ ἔγχεcιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀcπαcίωc Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύcαντεc
κάτθεcαν ἐν λεχέεccι· φίλοι δ' ἀμφέcταν ἑταῖροι
μυρόμενοι· μετὰ δέ cφι ποδώκηc εἵπετ' Ἀχιλλεὺc
δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴcιδε πιcτὸν ἑταῖρον
κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
τόν ῥ' ἤ τοι μὲν ἔπεμπε cὺν ἵπποιcιν καὶ ὄχεcφιν
ἐc πόλεμον, οὐδ' αὖτιc ἐδέξατο νοcτήcαντα.
  Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπιc πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰc ἀέκοντα νέεcθαι·
ἠέλιοc μὲν ἔδυ, παύcαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδοc κρατερῆc καὶ ὁμοιίου πολέμοιο.
  Τρῶεc δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆc ὑcμίνηc
χωρήcαντεc ἔλυcαν ὑφ' ἅρμαcιν ὠκέαc ἵππουc,
ἐc δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάροc δόρποιο μέδεcθαι.

V. l. 222 omitt. Barocc. Townl. οἳ δ' GL. οἶδ' CH. οὖν omitt. C. — 223 αὐτὰρ E. — 225 ἔκπληγον HS Vrat. A. — 226 ὑπερ A. — 227 τὸ δὲ δαῖε AC Vrat. d Frgm. Mosc. τὸ δ' ἔδαιε DEH. τόδ' ἔδαιε GLS. τὸν δ' ἔδαιε Lips. — 228 ὑπὲρ: ὑπ' ἐκ E. ἀπὸ Schol. C 35. ἀχϊλεύc C. — 229 δὲ κυκήθηcαν DEL Syr. Lips. Cant. Vrat. d. A. Schol. C 35. δ' ἐκυκήθηcαν ACGH Flor. τρῷεc L. κλητοί Barocc. — 231 ἀμφι D. ὀχέεccι: ἐν ἄλλῳ ξιφέεccι (cod. ξίφεccι) A. καὶ ἔντεcιν Vrat. d. — 232 ὑπ' ἐκ EGHL. ὑπὲκ AD 2. man. ὑπεκ CD 1. man. — 233 ἀμφ' ἔcταcαν A. ἀμφέcταcαν Flor. ἀφέcταν Lips. — 234 μετα AD. ἀχϊλεύc C. — 235 εἴcἶδε H. — 236 φερέτρῳ G Flor. Et. Mg. 790, 54. — 237 ἵπποιcι DL Lips. Vrat. A. ὀχεcφι D Lips. — 238 εἰc E Vrat. A. αὖθϊc C. — 239 ἐν ἄλλῳ ἠέλιον μὲν ἔπειτα A. — 240 πέμπεν A. Harlei. — 242 πτολέμοιο CDGH Syr. Flor. — 243 τρῷεc L. δ' αὖ E Vrat. A. ἀπο H. ἐν ἄλλῳ ἐπὶ θρωcμῷ πεδιοιο A. — 244 ὑφάρμαcϊν H.

A. c. 222 χάλκεον: χαλκέην Zenodotus. — 230, 231 Ζηνόδοτοc γράφει „ἔνθα δὲ κοῦροι ὄλοντο δυώδεκα πάντεc ἄριcτοι οἷcιν ἐνὶ βελέεccι“ Aristonicus. — 231 ἀμφὶ cφοῖc Apoll. de Pron. 142 A.

ὀρθῶν δ᾽ ἑϲταότων ἀγορὴ γένετ᾽, οὐδέ τιϲ ἔτλη
ἕζεϲθαι· πάνταϲ γὰρ ἔχε τρόμοϲ, οὕνεκ᾽ Ἀχιλλεὺϲ
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχηϲ ἐπέπαυτ᾽ ἀλεγεινῆϲ.
τοῖϲι δὲ Πουλυδάμαϲ πεπνυμένοϲ ἦρχ᾽ ἀγορεύειν
Πανθοΐδηϲ· ὃ γὰρ οἶοϲ ὅρα πρόϲϲω καὶ ὀπίϲϲω.
Ἕκτορι δ᾽ ἦεν ἑταῖροϲ, ἰῇ δ᾽ ἐν νυκτὶ γένοντο·
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἂρ μύθοιϲιν, ὃ δ᾽ ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπεν·
ἀμφὶ μάλα φράζεϲθε φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε
ἄϲτυ δὲ νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
ἐν πεδίῳ παρὰ νηυϲίν· ἑκὰϲ δ᾽ ἀπὸ τείχεόϲ εἰμεν.
ὄφρα μὲν οὗτοϲ ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
τόφρα δὲ ῥηίτεροι πολεμίζειν ἦϲαν Ἀχαιοί·
χαίρεϲκον γὰρ ἐγώ γε θοῇϲ ἐπὶ νηυϲὶν ἰαύων,
ἐλπόμενοϲ νῆαϲ αἱρηϲέμεν ἀμφιελίϲϲαϲ.
νῦν δ᾽ αἰνῶϲ δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
οἷοϲ κείνου θυμὸϲ ὑπέρβιοϲ, οὐκ ἐθελήϲει
μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶεϲ καὶ Ἀχαιοὶ
ἐν μέϲῳ ἀμφότεροι μένοϲ ἄρηοϲ δατέονται,
ἀλλὰ περὶ πτόλιόϲ τε μαχήϲεται ἠδὲ γυναικῶν.
ἀλλ᾽ ἴομεν προτὶ ἄϲτυ, πίθεϲθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔϲται.
νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυϲε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροϲίη· εἰ δ᾽ ἄμμε κιχήϲεται ἐνθάδ᾽ ἐόνταϲ
αὔριον ὁρμηθεὶϲ ϲὺν τεύχεϲιν, εὖ νύ τιϲ αὐτὸν
γνώϲεται· ἀϲπαϲίωϲ γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν

V. L. 247 ἔχε: ἕλε H Vrat. b. d. A. ἔχε [λ] A. ἀχϊλεύϲ C. — 248 δει[η]ρὸν H. ἀπέπαυτ᾽ G Flor. conf. Υ 43. — 250 πανθοΐδηϲ L: ceteri πανθοίδηϲ. δ ACDGHL. ὀπίϲω G. — 252 ὁ μὲν ἂν E. ὃδ᾽ D. ὅδ᾽ CGHL. — 253 ὅ, ϲφιν C. ὅ ϲφιν ADH Flor. Rom. ὅϲ ϲφιν GL. OϹϹΦΙΝ Syr. εὖ φρονέων HLS Lips. Flor. ἐΰφρονέων ACG. εὐφρονέων D. — 254 ἀμφι ACDH. φράζεϲθαι G. — 255 ἄϲτυ δὲ ADGL. — 256 ἐμπεδίῳ H. παρα A. ἀπο D. τείχεοϲ εἰμὲν CEGHL. — 257 ANHP᾽ Syr. πολεμίζεϲθ᾽ S. πολεμιζέμεν Vat. — 260 νῆαϲ γ᾽ G. νῆάϲ γ᾽ E Flor. Rom. γ᾽ abest ab omnibus fere libris. — 261 ποδόκεα G. — 262 ἐκείνου ACDEGHL Syr. οὐδ᾽ ἐθελήϲει H Vrat. d. A. — 263 τρῷεϲ L. — 264 ἄρεοϲ AC Ven. B. Harlei. — 265 μαχήϲεται: ἐν ἄλλῳ μαχέϲϲεται A. — 266 προτῖ H. προτιάϲτυ D. πίθεϲθε δέ μ᾽ ὧδε L. ὧδε γὰρ ἔϲται: γρ. ὧϲ γὰρ ἄμεινον L. — 268 οὐδ᾽ ἄμμε S. ЄONTOϹ Syr.

A. C. 247 τρόμοϲ: φόβοϲ Zenodotus, conf. T 14. — 262 κείνου Aristarchus, conf. O 94. — 265 μαχήϲεται Aristarchus, non μαχέϲϲεται. — 266 πίθεϲθε: πιθέϲθε Tyrannio teste Schol. V.

ὅϲ κε φύγῃ, πολλοὺϲ δὲ κύνεϲ καὶ γῦπεϲ ἔδονται
Τρώων· αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατοϲ ὧδε γένοιτο.
εἰ δ' ἂν ἐμοῖϲ ἐπέεϲϲι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ ϲθένοϲ ἕξομεν, ἄϲτυ δὲ πύργοι
ὑψηλαί τε πύλαι ϲανίδεϲ τ' ἐπὶ τῇϲ ἀραρυῖαι
μακραὶ ἐύξεϲτοι ἐζευγμέναι εἰρύϲϲονται.
πρῶι δ' ὑπηοῖοι ϲὺν τεύχεϲι θωρηχθέντεϲ
ϲτηϲόμεθ' ἂμ πύργουϲ· τῷ δ' ἄλγιον, αἴ κ' ἐθέλῃϲιν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεοϲ ἄμμι μάχεϲθαι.
ἂψ πάλιν εἶϲ' ἐπὶ νῆαϲ, ἐπεί κ' ἐριαύχεναϲ ἵππουϲ
παντοίου δρόμου ἄϲῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλαϲκάζων.
εἴϲω δ' οὔ μιν θυμὸϲ ἐφορμηθῆναι ἐάϲει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρϲει· πρίν μιν κύνεϲ ἀργοὶ ἔδονται.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, ϲὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύειϲ,
ὃϲ κέλεαι κατὰ ἄϲτυ ἀλήμεναι αὖτιϲ ἰόνταϲ.
ἦ οὔ πω κεκόρηϲθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπεϲ ἄνθρωποι
πάντεϲ μυθέϲκοντο πολύχρυϲον πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγαϲ ὠδύϲατο Ζεύϲ.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάιϲ ἀγκυλομήτεω

V. L. 271 φύγοι S Cant. κῦνεϲ D. γύπεϲ C. — 272 τρῴων L. γένοιντο Harl. — 273 πιθοίμεθα Harl. ἐν ἄλλῳ πιθοίμεθα A. — 275 ϹΑΝΙΔΕϹΔ' Syr. — 276 εὔξεϲτοι H. εἰρύϲονται DEG Syr. — 277 omitt. H in textu. Syr. habet lacunam. ὑπηοῖοι D 1. man. ὑπ' ἠοῖοι AEGH Ammon. de Diff. s. ὄρθροϲ. ὑπ' ἠῷοι Cant. ὑπ' ἠοῖ CL Vrat. A. ἐπ' ἠοῖ Lips. conf. ad Θ 530. — 278 ἀμπύργουϲ ACH Harl. Townl. Mor. Frgm. Mosc. ἂν πύργουϲ D ex corr. E. ἀνπύργουϲ GL Syr. Vrat. d. ἀπύργουϲ D 1. man. κε θέλῃϲιν CD̀S. ΚΈΟΕΛΗϹΙΝ Syr. — 279 ἐκ νηὸϲ Mor. — 280 ΑΨ' Syr. — 281 ἄϲει C. — 282 ἐάϲϲει C. — 283 κύνεϲ ἠδ' οἰωνοί Schol. A 29. — 284 ἄρ ADGHL. κορυθαιόλοϲ AG Flor. Rom. — 285 οὐκ ἔτ' G. — 286 κέλαι G. αὖθϊϲ C. — 287 ἠ CEGL. ἐερμένοι Vrat. b. ἐεργμένοι Barocc. Mor. Vrat. A. — 288 γὰρ omitt. H. — 290 καλά: πολλά Vat. κατά S. — 291 δὲ δὴ: ΔΈ ΚΑῚ Syr. μηϊονίην D. ΜΗΟΝΊΗΝ Syr. — 292 ἥκει GS Cant. Lips. Harl. Vrat. b. A. Flor. Rom. ὠδύϲϲατο L. — 293 νῦν δ' ὅτε δὴ L Lips. πάιϲ: παῖϲ libri.

A. c. 285 Πουλυδάμα: Πουλυδάμαν Zenodotus, conf. ad M 231. Ξ 470. — 287 ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει κεκόρηϲθον, ϲυγχέων τὸ δυϊκόν Aristonicus. — 292 ἵκει: ἥκει, conf. H. T. 287.

κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς,
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἤ περ Ἀχαιούς.
πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
ἄλγιον, αἴ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὔ μιν ἐγώ γε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἦ κε φεροίμην.
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
    ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
τοῖσι δὲ Πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,

V. l. 294 τ' ἔλσαι: τ' ἐλάσαι CG. τ' ὀλλέσ' Barocc. Mor. — 295 μή κέ τι L. νοήματα omitt. L. ἐνι D. — 296 τρώων L. ἐπὶ πείσεται A. — 297 ἐγὼ ACDGHLS Syr. et Heynii libri. recentiores ἐγὼγ. — 298 κατα D. τελέεσσι ACDGHL Syr. — 299 ἕκαστοι Lips. — 300 τρώων L. 302 τινα ACDH: τινὰ EGL. οὔ περ ἀχαιούς G. — 303 πρωῒ ἢ πρῶϊ E. ὑπηοῖοι H 1. man. Syr. Flor. ὑπ' ἠοῖοι ADEH ex corr. ὑπ' ἠῷοι Cant. ὑπ' ἠοῖ CGL Vrat. A., conf. ad 277. — 304 ἐπὶ ACEGHL Syr. ἐπι D. — 305 δ' omitt. H. παρα A. ἀχϊλεὺς C. — 306 αἴκε θέλῃσι D Vrat. A. τὸ ἔσσεται L Lips. ἔγωγε libri. — 307 πολέμου E 1143, 50. 1144, 40 L, bene. — 308 στήσομαι καί κε H. ἠὲ φεροίμην Vrat. A. ΗΚΕΦΕΡΟΙΤΟ Syr., quod Bekk. 2. recepit. — 309 καὶ τὸν κτενέοντα Lucianus 59, 10. — 310 ὡς AD 1. man. ἝΚΤΩΡ' Syr. ἀγόρευεν G Vrat. A. Flor. Rom. ἐπι D. τρῷες L. — 311 γάρ σφεων ACEH Syr. γὰρ σφέων DGL. ΦΡΕΝΑΣ ΕΞΕΛΕΤΟ ΖΕΥΣ Syr. cf. T 137. — 312 ΓᾺΡ' Syr. ἐπήνεσσαν L. ἐπῄνεσαν Lips. — 313 δ' ἆρ ADHL. γὰρ Cant. δ' ἀρ οὔτι G. ἄρ' omitt. E. — 314 κατα H. — 315 ἀναστενάχοντο G. γοῶντες: βοῶντες LS. Lips. — 316 αδινοῦ A: ceteri ἀδινοῦ. ἐξήρχε G.

A. c. 313 οὔ τις: οὔ τι Epaphroditus teste Schol. V.

χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λὶς ἠυγένειος,
ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὃ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών,
πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ·
ὣς ὃ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντά τε ληΐδος αἶσαν.
ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
τεύχεα καὶ κεφαλήν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος·
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθείς.

V. L. 317 στήθεσιν E. — 318 ΠΟΛΛᾺ ΜΆΛΑ Syr. δηθὰ μάλα Et. Mg. 263, 27. ὥς τε L: vulgo ὥστε. ὥς περ Rom. λῖς G. — 319 ὕπο AHL. ἐλαφηβόλος A. ἁρπάσει CEL. — 320 ὃ δέ τ' G. ὃ δ' ἄχνυται D. — 321 πολλά τ' L. δ' ἔτι L Lips. ἀνέρι Harl. ἀνέρ' Vrat. A. — 322 δριμὶς G. — 323 ὃ ACDGHL. βάρυ στενάχων A: βαρυστενάχων CDEGHL Syr. μετεφώνει AC. γρ. μετεφώνεε A. ΜΥΡΜΙΔΟΝΕCCΙ Syr. — 324 ὢ AD. Ὧ Syr. ἦματι G. — 325 μεγάροισι ACDEG Syr. — 326 εἰσοπόεντα A. — 327 λαχόντά τε solus A. λαχόντα δὲ L. — 329 ἐρεῦσαι: ἐρεύθειν Aeschines adv. Timarchum § 144. — 330 ἐνι AD. οὐδ' ἐμὲ ACDEHL Cant. Mor. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A: οὐδέ με GS Flor. — 332 ΜΉΤΗΡ' Syr. — 333 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν φίλ' ἑταῖρε Aeschines adv. Timarchum § 148. — 334 γ' omitt. S Vrat. A, conf. ad Π 840. ἐνείκαι D. ἐνεῖκαι (ω) S. ἐνείκω L Lips. Barocc. Harl. Aeschines l. l. — 335 σοῖο Harl. σεῖο ACDEGHLS Syr. et Heynii libri cum Aesch. adv. Tim. § 148. σοῖο primus recepit Bekkerus. φονέως (ῆο) C. — 336 προπάροιθεν D. — 337 τρῴων CL.

A. o. 317 διὰ τοῦ ͞σ ἅπασαι ἀνδροφόνους Didymus, conf. Schol. Ψ 18.

τόφρα δέ μοι παρὰ νηυςὶ κορωνίςι κείςεαι αὔτως,
ἀμφὶ δέ ςε Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
κλαύςονται νύκτάς τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουςαι,
τὰς αὐτοὶ καμόμεςθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
ὣς εἰπὼν ἑτάροιςιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
ἀμφὶ πυρὶ ςτῆςαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιςτα
Πάτροκλον λούςειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
οἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵςταςαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες·
γάςτρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφετε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέςςεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
καὶ τότε δὴ λοῦςάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ,
ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆςαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
ἐν λεχέεςςι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεςτενάχοντο γοῶντες·
Ζεὺς δ' Ἥρην προςέειπε καςιγνήτην ἄλοχόν τε·
ἔπρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπι πότνια Ἥρη,
ἀνςτήςας' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ ςεῖο

V. ι. 338 μοι omitt. E. αὔτως CDL. αύτως A. ΑΥΤΩϹ Syr. αὔτως GEH et olim vulgo. — 339 ἀμφι D. δέ ςε ACDE: vulgo δὲ ςέ. τρωιαὶ AL. ΤΡΩΪΑΙ Syr. τρῳαὶ H: vulgo τρωαί. — 340 νύκτάς τε solus A. ἥματα G. δακρυχέουςαι ACDEGHL Syr. — 341 καμόμεθα E bis. βίηφί AEH. — 342 ΠΕΡΘΟΝΤΕϹ Syr. πέρθονται D. πόλις H 1. man. nunc πόλεις ex corr. — 343 ὡς A. ἀχϊλεύς C. — 344 ςτήςαι D. — 345 ἄπο AE. ἀπὸ D. · ἀπο CGL. ΑΠΟ Syr. ἀπόβροτον H. — 346 οἳ δὲ C. λοετροχόον A. ἕςταςαν HL Lips. κηλείω H. — 347 ἂρ ADEGHL. ÁΡ' Syr. ἔχευαν EG Lips. Flor. χεῦαν L. ὑπο DHL. δαίον D. — 348 ἄφεπε D. — 349 ἐπειδὴ libri: ἐπεὶ L Lips. (om. δή). ζέςεν CEGHL Vrat. A. Lips. Flor. ζέςαν D. ἐνιήνοπι A. ἐνι D. ἐν H Harl. Vrat. d. ἐπὶ C Vat. — 351 πλῆςαν D. ἐνεώροιο L Lips. ἐννεόροιο G. — 352 ἑανῶ DH. ἑανῷ Flor. Bekk. An. 1226. — 353 ἐς omitt H. καθύπερθεν D. καθ' ὕπερθε A. — 354 ἀχιλλῆα D. — 355 ἀνεςτονάχοντο Vat. ἐςτενάχοντο S. γοώντες D. — 356 ἥρην προςέειπεν D. ἥρην ἐκάλεςςε Plutarchus Quaest. conviv. IX, 1, 2, 3. — 357 βοῶπι ACH. ΒΟΩ͂ΠΙϹ Syr. cum ceteris, conf. O 49. — 358 ἀχιλλῆα D. ἢ ῥα̃ νυ D.

A. c. 338 αὔτως: διὰ τοῦ ᾱ αύτως (sic) πᾶςαι εἶχον Didymus. αὔτως, non αὗτως scribendum, conf. τ' αὔτως Γ 20. ἔτ' αὔτος Ψ 268. οὐκ αὔτως Ξ 151. — 352 λιτὶ Aristarchus et Herodianus: alii λῖτι. — 356—368 Ζηνόδωρος πειρᾶται ἀποδεικνύναι διεςκευαςμένον τοῦτον τὸν τόπον, ἐπῶν ιγ' Porphyrius.

ἐξ αὐτῆϲ ἐγένοντο κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπιϲ πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεϲ.
καὶ μὲν δή πού τιϲ μέλλει βροτὸϲ ἀνδρὶ τελέϲϲαι,
ὅϲ περ θνητόϲ τ' ἐϲτὶ καὶ οὐ τόϲα μήδεα οἶδε·
πῶϲ δὴ ἐγώ γ', ἥ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίϲτη,
ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα ϲὴ παράκοιτιϲ
κέκλημαι, ϲὺ δὲ πᾶϲι μετ' ἀθανάτοιϲιν ἀνάϲϲειϲ,
οὐκ ὄφελον Τρώεϲϲι κοτεϲϲαμένη κακὰ ῥάψαι;
ὣϲ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον·
Ἡφαίϲτου δ' ἵκανε δόμον Θέτιϲ ἀργυρόπεζα
ἄφθιτον ἀϲτερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοιϲι,
χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸϲ ποιήϲατο κυλλοποδίων.
τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα ἑλιϲϲόμενον περὶ φύϲαϲ,
ϲπεύδοντα· τρίποδαϲ γὰρ ἐείκοϲι πάνταϲ ἔτευχεν
ἑϲτάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋϲταθέοϲ μεγάροιο,
χρύϲεα δέ ϲφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάϲτῳ πυθμένι θῆκεν,
ὄφρά οἱ αὐτόματοι θεῖον δυϲαίατ' ἀγῶνα,
ἠδ' αὖτιϲ πρὸϲ δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέϲθαι.
οἳ δ' ἤ τοι τόϲϲον μὲν ἔχον τέλοϲ, οὔατα δ' οὔ πω
δαιδάλεα προϲέκειτο· τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεϲμούϲ.

V. l. 359 ἐξαυτῆϲ C eraso spiritu D. κάρη κομόωτεϲ ADH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 361 ἔειπαϲ DH. — 362 δήπου τιϲ ADGHL. — 363 ὅϲ που E. θνητόϲ ἐϲτι ADEL Lips. τόϲϲα E. οἶδε ACDEGHL. — 364 ἔγωγ' libri. ἣ φημὶ ACD (ἥ) EGH. ἔμμεν' E. ἔμμεναι D. — 365 τὲ H. — 367 τρώεϲϲι L. ῥέξαι H Vrat. d. in H suprascr. man. rec. ῥάψαι. — 368 ὥϲ A. οἳ μὲν C. — 369 ἡφαίϲτοιο GS. ἵκανε D. ἴκανε A. — 370 μετὰ πρεπέ' A. ἀθανάτοιϲι ACDEG. — 372 ἱδρόωντα D. ἐλιϲϲόμενον CDG. φύϲϲαϲ CHL Lips. — 373 γὰρ omitt. L Lips. — 374 ἐϲτάμεναι D. τοίχον D. εὐϲταθέοϲ DH Lips. — 375 ὑπόκυκλα C — 376 ὄφρά οἱ ACL. αὐτόμαται S. δυϲαίατ' AC Frgm. Mosc. δυϲέατ' Townl. δύϲονται DGHS. Vrat. A. Flor. Rom. Apoll. Soph. 6, 5. Et. Mg. 15, 52. Cram. An. Par. IV, 87, 12, conf. H 298. δύϲωνται L Lips. δυϲαίατ' ἢ δύϲονται Eust. ἐν ἄλλῳ δύϲονται ἀγῶνα A, conf. Aristot. Polit. I, 4. — 377 ἦδ' D. ἠδ' αὖθϊϲ C. — 378 οἴδ' A. οἵδ' CL. οἳ δὴ τόϲϲον H. οἳ δή τοι Vrat. d. Et. Mg. 750, 40. οἱ δή τοι Schol. X 322. οἱ δ' ἤτοι τόϲον D. vulgo οἱ δ' ἤτοι. — 379 δεϲμὰ Barocc. Mor.

A. c. 364 ἐγώ γ': ἐγὼν Zenodotus. — 375 ὑπὸ κύκλα: alii ὑπόκυκλα teste Herodiano, conf. Schol. AB. Cram Ep. 250, 9. Et. Mg. 782, 54. Cram. An. Par. III, 288, 27. Lobeck. Paralip. 384. — 376 δυϲαίατ' ἀγῶνα: ἐν ταῖϲ εἰκαιοτέραιϲ θεῖον κατὰ δῶμα νέοιντο (A νέονται) Schol. AV Townl. apud Cram. An. Par. III, 288, 29.

ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃϲι πραπίδεϲϲι,
τόφρά οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα.
τὴν δὲ ἴδε προμολοῦϲα Χάριϲ λιπαροκρήδεμνοϲ,
καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἱκάνειϲ ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάροϲ γε μὲν οὔ τι θαμίζειϲ.
ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα πρόϲω ἄγε δῖα θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖϲεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυϲ ποϲὶν ἦεν·
κέκλετο δ' Ἥφαιϲτον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιϲτε, πρόμολ' ὧδε· Θέτιϲ νύ τι ϲεῖο χατίζει.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ·
ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸϲ ἔνδον,
ἥ μ' ἐϲάωϲ', ὅτε μ' ἄλγοϲ ἀφίκετο τῆλε πεϲόντα
μητρὸϲ ἐμῆϲ ἰότητι κυνώπιδοϲ, ἥ μ' ἐθέληϲε
κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε Θέτιϲ θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
τῇϲι παρ' εἰνάετεϲ χάλκευον δαίδαλα πολλά,
πόρπαϲ τε γναμπτάϲ θ' ἕλικαϲ κάλυκάϲ τε καὶ ὅρμουϲ
ἐν ϲπῆι γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόοϲ Ὠκεανοῖο

V. l. 380 ταυτα πονεῖτο L. εἰδυίῃϲι CH 1. man. ἰδίῃϲι S et γρ. ἰδυίῃϲι. εἰδείῃϲι Lips. ἰ̈δύηιϲιν D. πραπίδεϲϲι ACDG. — 381 omitt. A et D in textu, Papyrus ab Harrisio repertus (H. T. 446). τόφρά οἱ ACD GH. — 382 ἴδεν HL Schol. Δ 151. προμολοῦϲαν Lips. λιπαροκρήδεμνοϲ A. — 383 ὤπυε DG. περῖ κλῦτὸϲ H. — 384 ἄρά οἱ G. ἄρα οἵ D. ὀνόμαζε ACDGH. — 386 θαμίζοιϲ Vat. — 387 προτέρωι AD, conf. H. U. 186. ἵνά ϲοι H. παρ ACDGH. παρα L. παρὰ Lips. — 388 ὡϲ A. φωνήϲαϲ' ἡγήϲατο S Cant. Vat. — 389 καθῆϲεν CD. ἐπι DH. — 390 ὑπο D. θρήνυϲ DG. — 392 νύ τοι L Lips. — 394 ῥά νυ μοι G. ρα νύ μοι D. ἦ δή μοι Eust. — 396 ἐθέληϲε ACDEH libri Heynii Flor. Rom. ἐθέλεϲκε θ' G. — 398 τε omitt. L. θέτιϲ δ' A. — 399 post hunc scriptus est in D vs. 403, sed man. rec. deletus. — 400 παρεινάετεϲ CDL. πολλά: πάντα Barocc. — 401 πόρπαϲ, omisso τε, LS. πόρπακαϲ γναμπτάϲ Lips. γναπτὰϲ Townl. τ' ἕλικαϲ D. — 402 δὲρρόοϲ C.

A. c. 381 ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτοϲ εὑρέθη, ἀπέϲτραπτο δέ Schol. A. — 385 Θέτιϲ τανύπεπλοϲ ἱκάνειϲ ἡμέτερον δέ Zenodotus. — 400 πολλά: Ζηνόδοτοϲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ δαίδαλα πάντα Didymus.

ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄϲπετοϲ· οὐδέ τιϲ ἄλλοϲ
ᾔδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ Θέτιϲ τε καὶ Εὐρυνόμη ἴϲαν, αἵ με ϲάωϲαν.
ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῶ με μάλα χρεὼ
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν οἱ παράθεϲ ξεινήια καλά,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύϲαϲ ἀποθείομαι ὅπλά τε πάντα.
ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέϲτη
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
φύϲαϲ μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρόϲ, ὅπλά τε πάντα
λάρνακ' ἐϲ ἀργυρέην ϲυλλέξατο, τοῖϲ ἐπονεῖτο·
ϲπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόϲωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε ϲτιβαρὸν καὶ ϲτήθεα λαχνήεντα,
δῦ δὲ χιτῶν', ἕλε δὲ ϲκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι
χρύϲειαι, ζωῇϲι νεήνιϲιν εἰοικυῖαι.
τῇϲ ἐν μὲν νόοϲ ἐϲτὶ μετὰ φρεϲίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ ϲθένοϲ, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴϲαϲιν.

V. L. 403 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. — 405 ἔϲαν E 1149, 32 G Flor. Rom ἦϲαν S: ceteri ἴϲαν. μ' ἐϲάωϲαν libri. — 406 ἢ ACDGHL. ἵκει ACDGH Barocc. Lips. Vrat. b. d. Frgm. Mosc. ἥκει LS edd. vett. τῶ ACGHL. τώ D. τῷ E. χρεὼν C. χρὴ E Harl. Vat. — 407 θέτιν D. — 408 οἳ D. acc. man. rec. ξυνήια Harl. — 409 φύϲϲαϲ HL conf. 372. 412. 468. 470. ὅπλά τε H. ὅπλα τὲ C. — 411 ὗπο ADH. ῥώωντο L. ἀραιαί A. ἀραιαί C. ceteri ἀραιαί cum Apoll. Soph. 139, 29. Hesych. I, 269. II, 497. — 412 φύϲϲαϲ HL. ὅπλά τε CE 1150, 50. — 413 εἰϲ E. ϲυνελλέξατο H. — 414 ἀμφι ACD. πρόϲωπον ἰδ' Barocc. πρόϲωπον Vrat. A. ἀπομόργνυ ADEGH: ἀπεμόργνυ CLS Lips. Frgm. Mosc. Cram. Ep. 440, 31. conf. ρ 304. — 415 αὐχένά τε C. τὲ H. — 417 ὗπο AHL. — 418 ζωιῇϲι A. νεήνηϲιν D. νεάνιϲιν Schol. Theocr. I, 36. εἰοικυῖαι ACL Et. Mg. 350, 57. Schol. Theocr. I, 36. ἐοικυῖαι DE GH. ἔργ' εἰκυῖαι Schol. Pind. Ol. VII, 95. — 419 ἐϲτὶν ἐνὶ Vrat. b. μετα D. — 420 ἀπὸ GHL. ἀποέργα D.

A. c. 404 οὕτωϲ ᾔδεεν. γρ. δὲ καὶ ᾔδειν Didymus. — 407 μετὰ τοῦ ῑ τὸ ζῳάγρια ὁ ἀρίϲταρχοϲ Didymus, conf. H. U. 215. — 410 αἴητον Herodianus cum Ptolem. Ascalonita, προπαροξυτόνωϲ. — 411 δαϲύνεται τὸ ἀραιαί, ita Aristarchus, conf. Schol. Ε 425. — 418 ἐοικυῖα καὶ πλεοναϲμῷ τοῦ ῑ ἰλιάδοϲ ϲ' Et. Mg. 350, 57. εἰοικυῖαι similes sunt formae οἴιεϲ pro ὄϝιεϲ, οἰέτηϲ ὀλοιόϲ pro ὀϝέτηϲ ὀλοϝόϲ. ἐοικυῖα in fine versus (Θ 305) laudat Athenaeus XIV, 632 et ferri potest, ut ἀπο̄ειπών Τ 35. ἀπο̄έρϲειε Φ 329. ἄρᾱ ῷ Ρ 196. θυγατέρᾱ ἥν Ε 371. Ζ 192. Λ 226. ϲμερδαλέᾱ ἰάχων Ε 302. ἄρᾱ ἔρξαν Ξ 411.

αἳ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὃ ἔῤῥων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά,
ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆι, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὃ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν.
υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαί τε τραφέμεν τε,
ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.

V. L. 421 ποίπνυον H. δ CDGHL. — 422 ἵζε CHL. ἶζε A. — 423 ἄρά οἱ G. ὀνόμαζε ACDGL. — 425 γέ μεν A. — 426 αὖδα CD. ἄνωγε ADL Lips. ἀνώγει Barocc. Mor. ἐν ἄλλῳ ἀνώγει A conf. H. T. 194. — 427 omitt. Pap. Harris. Syr. habet H in marg. man. rec. scriptum. ἐστὶ C. ἔσται D 1. man. — 428 καταδακρυχέουσα C. καταδακρυχέουσα ADGHL Syr. — 429 ἦδ' ἄρα δή, τῖς H. εἶς' CGHL. — 430 τόσσαδ' CH. τοσσὰ δ' D. τόσσ' δ' ἐνὶ G. ἐνι D. ἀνέχετο G. — 431 ἔθηκεν EL. — 432 ἀλῖων C. — 433 αἰακῖδϊ C. — 435 ἐνι AD. ἐνϊμμεγάροις H. μεγάροισιν L ex em. — 436 γενέσθαί τε A, conf. H 199. γ 28. τε ante τραφέμεν omitt. C. — 437 ὃ δ' D. ὅδ' GHL. — 438 ὡς DG. ἀλωιῆς C. ἀλωῆς Flor. ceteri ἀλωῆς. — 439 ἔπι προέηκα AS cum Schol. C 7. ceteri ὑφ' ἕν. — 440 τρωςὶ L. ὑποδέχομαι H. αὖθις C Mor. Barocc. — 441 omitt. Papyrus Harr. — 442 ζώιη C. ζώῃ Townl. — 443 οὐδέ τι οἱ ACDHL. — 444 ἄρά οἱ L. οἳ D. acc. man. rec.

A. c. 424 Zenodotus Θέτις τανύπεπλος et ἡμέτερον δὲ ut 385. — 436 γενέσθαί τε conf. H. T. 413. 434. — 438 ἀλῳῆς, conf. H. U. 212. — 441 ἔν τισιν οὐκ ἔστι Schol. A. — 444—456 ἀθετοῦνται Aristonicus.

ἥ τοι ὃ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρυμνῇσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
εἴων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι,
αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσε,
πέμπε δέ μιν πόλεμον δέ, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος
Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
  τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι,

V. l. 446 ὃ ADGHL. ὃ omitt. C. — 447 τρῷες L. ἐπι A πρύμνῃσιν libri. — 448 δέ, λίσσοντο CL. δὲ λίσσοντο AE Syr. Flor. Rom. δ' ἐλίσσοντο DGHS Cant. Vat. δ' ἐλλίσσοντο Mor. conf. I, 574. — 450 ἠνήνατο DE 1152, 33 Flor. Rom ἠνήνατο S. ἠναίνατο G. ἠναίνετο ACE 1155, 1 HL Mor Barocc. Townl. Vrat. b. Frgm. Mosc. — 451 ὃ ACDGHL. περι AC. τεύχε' D. ἕσσε ACDHL Syr. — 452 πόλεμον δὲ AD. ΠΟΛΕΜΟΝΔΈ Syr. πολὺν δέ οἱ C. πολὺν δ' ὄγε S Barocc. Harl. Cant. Mor. ὄπασσε ACDEGHLS. — 453 ἦμαρ D. μάρνατο G. περι AD. πύλῃσι AC DEGH Syr. — 455 ῥέζοντα H 1. man. ῥέξοντα 2. man. — 456 ἐνι AD. ἐπὶ προμάχων Schol. Z 205. ἔδωκε ACDG Syr. — 457 αἴ κε θέλῃσθα A. ΑΙΚΈΘΕΛΗΣΘΑ Syr. — 458 υἱεῖ ἔμ' CDL. υἱεῖ ἐμ A. υἱεῖ ἐμ' Mor. Harl. Lips. Vrat. A. Frgm Mosc. Schol Π 177. ΫῙΕΙΕΜ' Syr. υἷι ἐμ' E. υἷ' ἐμῷ GS Flor. Rom. υἷι ἐμῷ H. υἱεῖ ἐμῷ Vrat b. A ἐμώκυμόρῳ Et. Mg. 337, 4. δόμεν' CD 2. man. GH. δόμεναι L — 459 κνημῖδας H. ἐπὶ σφυρίοις Apoll. de Synt. 91, 10. — 461 τρωσὶ L. ὃ δὲ C. ἐπι DH. — 462 ἀμφιγύεις G. — 463 μή τι D. μὴ τί τοι Lips. μή τϊ τοι C Vrat. A. μετα AD Syr. — 464 αἲ γάρ μοι Mor. Schol. Z 488. — 465 ὅτέ CH. ἱκάνει EGL Syr. Barocc. Vat. ἵκανε Lips.

A. c. 448 δὲ λίσσοντο Aristarchus, conf. H. T. 390. — 458 ἔξω τοῦ ῑ τὸ ἐμώκυμόρῳ· συνεκτέθλιπται γὰρ τῷ ω̄ῑ τὸ ῑ Didymus, conf. H. U. 282.

ὥϲ οἱ τεύχεα καλὰ παρέϲϲεται, οἷά τιϲ αὖτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάϲϲεται, ὅϲ κεν ἴδηται.
ὣϲ εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύϲαϲ·
τὰϲ δ' ἐϲ πῦρ ἔτρεψε κέλευϲέ τε ἐργάζεϲθαι.
φῦϲαι δ' ἐν χοάνοιϲιν ἐείκοϲι πᾶϲαι ἐφύϲων,
παντοίην εὔπρηϲτον ἀυτμὴν ἐξανιεῖϲαι,
ἄλλοτε μὲν ϲπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
ὅππωϲ Ἥφαιϲτόϲ τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα καϲϲίτερόν τε
καὶ χρυϲὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ῥαιϲτῆρα κρατερήν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
ποίει δὲ πρώτιϲτα ϲάκοϲ μέγα τε ϲτιβαρόν τε
πάντοϲε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινήν,
τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔϲαν ϲάκεοϲ πτύχεϲ· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

V. L. 466 ὥϲ οἳ D 2. man. (1. man. οἱ). ὡϲ οἷ H. — 467 θαυμάϲεται CGL Lips. Cant. Mor. — 468 ὡϲ A φύϲϲαϲ HL. — 469 ἐπὶ πῦρ ἔτρεψεν H Vrat. d. ἔϲτρεψε L Vrat. d. κέλευϲε δὲ L. — 470 φύϲϲαι L. φῦϲϲαι H. φύϲαι C. ἐφύϲϲων GHL Lips. χοάνεϲι πᾶϲαι ἐφύϲων ἐείκοϲι D. — 473 ὅ[π]πωϲ D. ὅπωϲ Flor. Et. Gud. 61, 47. τε θέλοι HL Vrat. d. τ' ἐθέλει Vrat. b. γ' ἐθέλοι GDS Harl. Vat. Flor. Cram. Epim. 16, 30. Et. Gud. 61, 47. τ' ἐθέλοι ACE Rom. ἄνυτο Cant. Barocc. Lips. Frgm. Mosc. Et. Gud. 61, 47. ἔργ' ἀνύοιτο Cr. Ep. 16, 30. — 474 βάλεν CD Vrat. A. βάλλε H. — 475 τιμήεντα H. — 476 ἐν: ἐπ' CS Cant. Barocc. Mor. Eust. 1150, 57. θῆκε δ' ἐπ' Apoll. Soph. 19, 22. ἐν[π] A ἐπ' ἢ ἐν Eust. 1153, 54. ἐν DGHL Syr. — 477 κρατερήν LS Syr. Cant. Barocc. Mor. Harl. Va[illegible] Vrat. A. Lips. Frgm. Mosc. Apoll Soph. 138, 12. Herodianus περὶ μον. λέξ. 16, 27. κρατερ[ο]ήν A. κρατερὴν ἢ κρατερόν Eust. 1153, 54, conf. 1154, 25. κρατερόν CDGH. ἑτέρηφι CE Zonar. Lex. 433. δέ, γέντο H. — 478 μέγά τε C. — 479 δαιδάλων G. περϊ CH. βά[λ]λε D. βάλε Lips. Flor — 480 habet H in marg. man. rec. ἐκ δ' ACDEGS Syr. ἐν δ' HL Lips. Mor. Vrat. A. — 481 ἂρ ADEGHL. ἐναυτῶι A. ἐν ἢ ἐπ' Eust.

A. c. 466 παρέϲϲεται: παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἀριϲτοφάνει παρέξομαι Didymus. — 471 διὰ τοῦ ϲ̄ εὔπρηϲτον. τινὲϲ δὲ διὰ τοῦ κ̄ εὔπρηκτον Didymus. εὔπρηϲτον ut εὐξέϲτῳ Π 402. εὔπρυμνοϲ Δ 248. εὔδμητοϲ υ 302. εὐφραδήϲ τ 352. εὐφραίνω Ο 99. Ρ 28. Ω 102. β 311. κ 465. υ 8, conf. H. U. 96. G Herm. ad Hymn. in Apoll. 36. alii ἐύπρηϲτον male. — 477 παρὰ Ζηνοδότῳ κρατερόν διὰ τοῦ ο̄ Didymus. Zenodotum sequitur Grashofus „das Hausgeräthe bei Homer" pg. 11. adn. 11. — 481 ἓν ἐϲτι τὸ αὐτοῦ Schol. A; alii igitur αὖ τοῦ.

ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃϲι πραπίδεϲϲιν.
 ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλαϲϲαν,
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα ϲελήνην τε πλήθουϲαν,
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸϲ ἐϲτεφάνωται,
Πληιάδαϲ θ' Ὑάδαϲ τε, τό τε ϲθένοϲ Ὠρίωνοϲ
ἄρκτόν θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκληϲιν καλέουϲιν,
ἥ τ' αὐτοῦ ϲτρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
οἴη δ' ἄμμορόϲ ἐϲτι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ δύω ποίηϲε πόλειϲ μερόπων ἀνθρώπων
καλάϲ. ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔϲαν εἰλαπίναι τε,
νύμφαϲ δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνὰ ἄϲτυ, πολὺϲ δ' ὑμέναιοϲ ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηϲτῆρεϲ ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖϲιν
αὐλοὶ φόρμιγγέϲ τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκεϲ
ἱϲτάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροιϲιν ἑκάϲτη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔϲαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκοϲ
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρεϲ ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆϲ
ἀνδρὸϲ ἀποφθιμένου· ὃ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι
δήμῳ πιφαύϲκων, ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέϲθαι·
ἄμφω δ' ἱέϲθην ἐπὶ ἴϲτορι πεῖραρ ἑλέϲθαι.

V. l. 482 εἰδυίηιϲϊ C Vrat. A. ΠΟΛΛΕΙΔΥΙΗΙϹΙ Syr. πόλλ' εἰδυίῃϲι Schol. Pind. Nem. IV, 95, conf. Eust. 1154, 35. πραπίδεϲιν E. — 483 ἓν μὲν . . ἐν δ' . . . ἓν δὲ A. γαῖαν τεῦξ' Vrat. b. A. τεῦξεν Eust. 1153, 60 — 485 ἐν δέ τε L Lips Harl. ἐν δέ τ' ἀτείρεα D. ceteri ἐν δὲ τὰ cum Athenaeo XI, 490. Schol. C 468. Euseb. Praep. Ev. XIII, 13, 26. Heracl. Alleg. c. 48. — 487 ἄρκτόν A. ἅμαξαν CEGHL Athenaeus XI, 490. ΚΑΛΕΟΥϹΙ Syr. — 489 ἄμμοροϲ ἐϲτὶ L. — 490 δύο Eust. 1155, 12. 1157, 5. — 491 μὲν ῥὰ GL. — 492 ὑπὸ AG Schol. Pind. Ol. IV, 3. ΥΠΟ Syr. ὑπολαμπομενάων CDEHL. — 493 ἀνὰ: κατὰ S Flor. Apoll. Soph. 82, 13. — 496 ἐπι D. — 497 ἔνθάδε D. ἔνθαγε L. — 498 δύω G. — 499 ὃ μὲν C. — 500 πιφάϲκων Vrat. A. ὃ δ' D. ὃδ' CGH. — 501 omitt. L. ἱέϲθην G. ἰ̈έϲθην A. ἵϲτορι G. ἐπιίϲτωρ πίαρ ἑλέϲθαι Apoll. Soph. 93, 2. πεῖραν ἑλέϲθαι S.

A. c. 483—608 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν ἀπὸ τούτου τοῦ ϲτίχου τὰ λοιπά, ἀρκεϲθεὶϲ τῷ κεφαλαιώδει προεκθέϲει Aristonicus. — 485 οὐρανὸϲ ἐϲτεφάνωται: Ζηνόδοτοϲ οὐρανὸν εϲτηρικη (sic! Bekk. ἐϲτήρικται). ἀρίϲταρχοϲ οὐρανὸν ἐϲτεφάνωκε Didymus. — 489 οἴη: οἷοϲ Crates apud Strab. I, 3. conf. Apoll. Soph. 29, 14. — 492 ἐκ θαλάμων: Ζηνόδοτοϲ ἐϲ θαλάμουϲ, καὶ ἔϲτιν οὐκ ἀπίθανοϲ ἡ γραφή Didymus. — 499 ἀποφθιμένου: παρὰ Ζηνοδότῳ ἀποκταμένου καὶ ἐν ταῖϲ πλείϲταιϲ. καὶ ἔϲτιν οὐκ ἀπίθανοϲ ἡ γραφή Didymus. — 501 ἑλέϲθαι: παρὰ Ζηνοδότῳ ἀρέϲθαι Didymus.

λαοὶ δ' ἀμφοτέροιϲιν ἐπήπυον, ἀμφὶϲ ἀρωγοί.
κήρυκεϲ δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντεϲ
εἵατ' ἐπὶ ξεϲτοῖϲι λίθοιϲ ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
ϲκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρϲ' ἔχον ἠεροφώνων·
τοῖϲιν ἔπειτ' ἤιϲϲον, ἀμοιβηδὶϲ δὲ δίκαζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέϲϲοιϲι δύω χρυϲοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃϲ μετὰ τοῖϲι δίκην ἰθύντατα εἴποι.
τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω ϲτρατοὶ εἵατο λαῶν
τεύχεϲι λαμπόμενοι. δίχα δέ ϲφιϲιν ἥνδανε βουλή,
ἠὲ διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάϲαϲθαι,
κτῆϲιν ὅϲην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸϲ ἐέργει.
οἳ δ' οὔ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπὸ θωρήϲϲοντο.
τεῖχοϲ μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
ῥύατ' ἐφεϲταότεϲ, μετὰ δ' ἀνέρεϲ οὓϲ ἔχε γῆραϲ.
οἳ δ' ἴϲαν· ἦρχε δ' ἄρα ϲφιν Ἄρηϲ καὶ Παλλὰϲ Ἀθήνη,
ἄμφω χρυϲείω, χρύϲεια δὲ εἵματα ἕϲθην,
καλὼ καὶ μεγάλω ϲὺν τεύχεϲιν ὥϲ τε θεώ περ,

V. L. 504 εἶατ' CD. ἐπι A λίθοιϲι D. ἐνι D. — 505 ἠεροφώνων A. — 506 τοῖϲι δ' ἔπειτ' Vrat. d. ἀμοιβηδὸν Harl. Vrat. A. δὲ δίκαζον AS Cant. δ' ἐδίκαζον CDEGHL Et. Mg. 85, 43. Apoll. Soph. 27, 13. — 507 ἂρ ADEGHL. μέϲοιϲι G Lips. δύω: δύο EHL Flor. Rom. Heynii libri excepto Cant. Et. Mg. 744, 24. Photii Lex. 416. Bachm. Anecd. I, 380, 21. Suidas II, 2, 1021, 1; 1022, 5 conf. H. U. 46. — 508 μετα A. τοῖϲιν D Flor. δίκην omitt. H. εἴποι AEH Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. d. Frgm. Mosc. εἴπῃ CDGL. — 509 ἀμφι D. δύο CEHL: δύω ADG. εἶατο CD. — 510 λαμπομένω Harl. Vat. δέ ϲφιν S Cant. Harl Jo. Alex. 33, 13. δίχα φρεϲὶν Et. Mg. 279, 53. ἥνδανε DH et C altero spiritu addito. — 512 ἐέργει CDGHS Eust. 1187, 32. ἔεργεν A. ἐέργει L. ἔεργεν E Mor. Barocc. Townl. Lips. Vrat. b. A. Rom. ἐέργοι est coniectura Bekkeri, quem secuti sunt recentiores. — 513 οἴδ' GHL. ὑπὸ θωρήϲϲοντο Vrat. d.: ὑποθωρήϲϲοντο H Frgm. Mosc. ceteri, in his ACDEGLS, ὑπεθωρήϲϲοντο cum Schol. C 509. — 514 φίλαι omitt. L Lips. — 515 μετα CH. ἀνέραϲ D. — 516 οἳ δ' D. οἴδ' CGHL. — 517 ἥϲθην D. ἧϲτο H. — 518 μεγάλῳ G. θεόϲ περ D. θεῶ' περ H.

A. c. 502 ἀμφοτέροιϲιν: παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἀριϲτοφάνει ἀμφοτέρωθεν. ἡ μαϲϲαλιωτικὴ ἀμφοτέρωθεν ἐποίπνυον (cod. ἐπίπνυον) ἀμφὶϲ ἀρωγοί Didymus. — 506 ἀμοιβηδὶϲ: ἀρίϲταρχοϲ ἀμοιβηδόν ὡϲ κλαγγηδόν, κατὰ τάξιν τῆϲ ἡλικίαϲ Didymus. — 513 ὑπὸ θωρήϲϲοντο scripsi cum librorum parte propter caesuram bucolicam, ut πολέαϲ διὰ ‖ κοιρανέοντα Δ 230. μάχηϲ ἐκ ‖ νοϲτήϲαντε Ε 137. Ρ 207. Ω 705. πολέμου κάτα ‖ κοιρανέουϲιν Ε 332. μάχηϲ ἐξ ‖ ἀποδίωμαι Ε 763. πεδίον κάτα ‖ δηιάαϲθαι Π 96. ποδῶν ὕπο ‖ ϲείετο ὕλη Ξ 285. ἕλοϲ κάτα ‖ βουκολέοντο Υ 221. πόλεμον μέτα ‖ θωρήϲϲοντο Υ 329. Κικόνων ὕπο ‖ δῃωθέντεϲ ι 66. conf. α 247. ν 377. π 424. τ 48. φ 346. ψ 290. С 492.

ἀμφὶϲ ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονεϲ ἦϲαν.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθί ϲφιϲιν εἶκε λοχῆϲαι,
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸϲ ἔην πάντεϲϲι βοτοῖϲιν,
ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τοῖϲι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω ϲκοποὶ εἵατο λαῶν,
δέγμενοι ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικαϲ βοῦϲ.
οἳ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆεϲ
τερπόμενοι ϲύριγξι· δόλον δ' οὔ τι προνόηϲαν.
οἳ μὲν τὰ προϊδόντεϲ ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλαϲ καὶ πώεα καλὰ
ἀργεννέων οἰῶν, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆραϲ.
οἳ δ' ὡϲ οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουϲὶν
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντεϲ ἀερϲιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἵκοντο.
ϲτηϲάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθαϲ,
βάλλον δ' ἀλλήλουϲ χαλκήρεϲιν ἐγχείῃϲιν.
ἐν δ' Ἔριϲ, ἐν δὲ Κυδοιμὸϲ ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κήρ,
ἄλλον ζωὸν ἔχουϲα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν·

V. L. 519 ὑπ' ὀλίζονεϲ CH Townl. Vrat. d. ὑπ' ολίζονεϲ A. ὑπολίζονεϲ DEGL cum plerisque. — 520 οἵδ' CHL. ὅθί ϲφϊϲϊν CD. ὅθι ϲφῖϲϊν H. ceteri ὅθι ϲφίϲιν, conf. H. T. 413. I 99. Λ 807. Ξ 134. Ψ 138. Ω 96. εἶκε G. εἶκε λοχῆϲαι διὰ διφθόγγου ἔχουϲι τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέϲτερα Eust. 1160, 19. — 521 βοτοῖϲι G Flor. Rom. — 522 ἵζονθ' εἰλυμένοι C. — 523 δύω ACDEG Barocc. Frgm. Mosc. δύο HLS Vrat. A. edd. ante Barnesium. — 525 οἳ δὲ C. — 526 τερπομένω Vrat. A. — 528 ἀγέλην Et. Mg. 746, 43. πώεα μήλων Apoll. Soph. 150, 14. Cram. An. Ox. III, 255, 30. — 529 * ἀργεννέων: vulgo ἀργεννῶν cum Apoll. Soph. 41, 30. ἀργενῶν D. ἀργενάων Mor. οἴων G. ἐπιμηλοβοτῆραϲ CH, conf. ἐπιβουκόλοϲ, ἐπιποιμένεϲ, ἐπιβώτωρ, ἐπίουροϲ. — 530 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. παρὰ: περὶ L Lips. Barocc. — 531 εἰράων AH man. rec. Harl. Mor. Vat. Frgm. Mosc. Et. Gud. 170, 55: ἰράων DG Lips. Et. Mg. 475, 12. Apoll. Soph. 92, 22. ἰράων CEH 1. man. LS Ven. B. Zonaras Lex. 1120. Suidas I, 2, 1067, 2. — 532 ἀερϲιπόδων A. μετεκείαθον D. ἵκοντο D. — 535 ἓν A ter. δ' ὀλοὸν κῆρ Plutarchus adv. Coloten 11, 6. — 537 τεθνηῶτα DH Cant. Mor. Barocc. Lips. Townl. Vrat. b. d. τεθνηῶτα L. τεθνειῶτα CEG Vrat. A. Schol. Ϲ 483. 535. Heracl. Alleg. c. 48. Plutarchus Plat. Quaest. 4, 1. κατα A. ἕλκε libri. ἑλκε D.

A. c. 526 τερπόμενοι: ἀριϲτοφάνηϲ δυϊκῶϲ τερπομένω Didymus. — 528 πώεα καλά: παρὰ Ζηνοδότῳ πῶυ μέγ' οἰῶν Didymus. — 529 ἀργεννέων scripsi ex coniectura, conf. ad Λ 69. — 531 ὅτι εἶραϲ λέγει τὰϲ ἀγοράϲ, ϲχηματίζων ἀπὸ τοῦ εἴρειν ὅ ἐϲτι λέγειν Aristonicus. Aristarchus igitur εἰράων scripsit. — 537 ἀρίϲταρχοϲ τεθνηιῶτα (sic) Didymus.

εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοιϲι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
ὡμίλευν δ' ὥϲ τε ζωοὶ βροτοὶ ἠδὲ μάχοντο,
νεκρούϲ τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνηῶταϲ.
ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακήν, πίειραν ἄρουραν,
εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρεϲ ἐν αὐτῇ
ζεύγεα δινεύοντεϲ ἐλάϲτρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
οἳ δ' ὁπότε ϲτρέψαντεϲ ἱκοίατο τέλϲον ἀρούρηϲ,
τοῖϲι δ' ἔπειτ' ἐν χερϲὶ δέπαϲ μελιηδέοϲ οἴνου
δόϲκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ ϲτρέψαϲκον ἀν' ὄγμουϲ
ἱέμενοι νειοῖο βαθείηϲ τέλϲον ἱκέϲθαι.
ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπιϲθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐῴκει
χρυϲείη περ ἐοῦϲα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
ἐν δ' ἐτίθει τέμενοϲ βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι
ἤμων ὀξείαϲ δρεπάναϲ ἐν χερϲὶν ἔχοντεϲ.
δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρεϲ ἐν ἐλλεδανοῖϲι δέοντο.
τρεῖϲ δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρεϲ ἐφέϲταϲαν· αὐτὰρ ὄπιϲθε

V. l. 538 εἶμα D. — 539 ὡμίλεον Harl. Frgm. Mosc. non male. ὡμίλευν D. ἦδ' D. ἠδὲ μάχοντο L: ceteri ἠδ' ἐμάχοντο. — 540 κατατεθνηῶταϲ (η supra) L. κατατεθνειῶταϲ A. κατατεθνειῶταϲ CEG. — 541 ἐν A. δὲ τίθει DE 1153, 59. 1155, 12. 1161, 11. Frgm. Mosc. Vrat. b. — 542 εὐρείαν D. — 543 ἐλάτρεον S. ἐλάϲτρευον Lips. ἐλάϲτεον Vrat. d. — 544 οἳ δ' D. οἶδ' CGHL. τρέψαντεϲ Harl. Vat. ἱκοίατο D. — 546 οἱ δὲ GLS Cant. Harl. Vrat. b. d. Flor. δὲ, ϲτρέψαϲκον C. δ' ἐϲτρέψαϲκον D. δὲ τρέψαϲκον H Harl. Vat. Vrat. d. ἀνόγμουϲ A. — 517 ἵέμενοι CD. ἵκέϲθαι D. — 548 δ' ἐμελαίνετ' S. ἀρηρεμένηι A. τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἀρηρεμένη διὰ τοῦ ε̄ Eust. 1161, 64. — 549 περι D. πέρϊ H. θαθμα τέτυκτο ACDEHLS 1. man. Vat. Vrat. b. d. A. Lips. Frgm. Mosc. θαῦμ' ἐτέτυκτο S ex corr. θαθμα ἐτέτυκτο G. — 550 ἐν A. δὲ τιθει D Eust. 1153. 59. 1155, 13. 1162, 1. Vrat. b A. βαθυλήϊον H. βαθὺ λήιον, ὃ τινεϲ ὑφ' ἓν βαθυλήϊον ἀναγινώϲκουϲιν Eust. 1162, 19. βαϲιλήϊον AC 1. man. G Ven. B. Frgm. Mosc. γρ. τέμενοϲ βαθὺ λήϊον A. ἐνθάδ' D. — 551 ἤμων GH. ὀξεῖαϲ C. — 552 πίπτον ACGL Apoll. Soph. 72, 6. πῖπτον E. πίπτεν DH (Vrat. d.). — 553 ἀμαλλοδετῆρεϲ A. εἰλεδανοῖϲι GL Lips. Flor. ἀμαλλοδετῆρεϲ ἐφέϲταϲαν αὐτὰρ ὄπιϲθε D. hunc et sequentem in unum contraxit H ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρεϲ ἐφέϲταϲαν αὐτὰρ ὄπιϲθεν. — 554 δὲ ἀμαλοδετῆρεϲ G. ὄπιϲθε ACG (D 553). τρεῖϲ γὰρ ἀμαλλοδετῆρεϲ ἐν ἠλλεδανοῖϲι (1. man. ἐλλεδανοῖϲι) δέοντο D.

A. c. 538 ἐν τῇ μαϲϲαλιωτικῇ εἵματ' ἔχε Didymus. — 540 κατατεθνηῶταϲ: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ η̄ Didymus. — 549 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τέτυκτο ἰακῶϲ Didymus. — 551 ἐν δέ τιϲιν ἐγράφετο μετὰ τὸν „ἤμων ὀξείαϲ δρεπάναϲ“, καρπὸν Ἐλευϲίνηϲ Δημήτεροϲ ἀγλαοδώρου Schol. C 483. τινὲϲ προϲγράφουϲι ϲτίχον τοῦτον „καρπὸν Ἐλευϲίνηϲ Δημήτεροϲ ἀγλαοδώρου“ Eust. 1156, 57.

παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεςςι φέροντες,
ἀςπερχὲς πάρεχον· βαςιλεὺς δ' ἐν τοῖςι ςιωπῇ
ςκῆπτρον ἔχων ἑςτήκει ἐπ' ὄγμου γηθόςυνος κῆρ.
κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο,
βοῦν δ' ἱερεύςαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
δεῖπνον ἐρίθοιςιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
ἐν δ' ἐτίθει ςταφυλῇςι μέγα βρίθουςαν ἀλῳήν,
καλὴν χρυςείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦςαν,
ἑςτήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃςιν.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλαςςε
καςςιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
τῇ νίςςοντο φορῆες, ὅτε τρυγόῳεν ἀλῳήν.
παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροιςι φέρον μελιηδέα καρπόν.
τοῖςιν δ' ἐν μέςςοιςι πάις φόρμιγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήςςοντες ἁμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε ποςὶ ςκαίροντες ἕποντο.

V. l. 555 δραγματεύοντες S Mor. ἐναγκαλῒδεςςϊ H. ἀγκαλίδεςι D. 557 ἑςτήκει ACE 1156, 57 G: εἱςτήκει E 1162, 8 HL Lips. εἰςτήκει D. ἐπόγμου D. ὄγμον G Vat. Flor. — 560 ἐρίθοιςι CEG Flor. Rom. πόλλ' ἐπάλυνον H πάλυναν D. πόλλ' ἄλφιτα λεύκ' ἐπάλυνον Frgm. Mosc. — 561 ἐν A. ἔνθ' G. δὲ τίθει D Vrat. b. d. A. E 1153, 60. 1155, 13. sed δ' ἐτίθει 1162, 54. δε τίθει H. μεταβρῖθουςαν H. ἀλῳήν AH. — 562 ἀνα ACDH. ἄρα Barocc. Mor. — 563 ἑςτήκει AEGS cum aliis: εἱςτήκει CL Frgm. Mosc. Vrat. d. Et. Mg. 487, 44. Schol. Υ 271. εἰςτήκει DH. κάμαξῃ G. ἀργυρέοιςιν CS Barocc. Harl. Frgm. Mosc. — 564 ἀμφι D. περῖ H. ἕρκος AD. ἔλαςςε ACDEG Schol. Υ 271. — 565 ἀταρπητὸς CDL. ἐπαυτῇ D. ἐπαυτῇν S. ἐπ' αὐτῇ Frgm. Mosc. adscripto ῷ. — 566 τηνήςςοντο G. νείςοντο ADL. νείςςοντο Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A. τὴν εἴςςοντο Vrat. d. νίςοντο C Frgm. Mosc. νείςςοντο H. νίςςοντο E Cram. Ep. 424, 11. ἀλῳήν AH. ἀλωήν C. vulgo ἀλωήν ut 561. — 567 παρθενικαί τε καὶ Rhet. Gr. III, 86, 6. — 568 πλεκτοῖςι ταλάροιςι Vat. conf. ι 247. — 569 τοῖςι CE in H est ἐν pro τοῖςιν. — 570 ἡμερόεν D. λῖνον G. ὕπο ADHL. ἄειδε ACDEGHL. — 571 λεπαλέηι C. λεπτείῃ Vrat. A. πρήςςοντες Harl. Vat. ἁμαρτῆι A. ἀμαρτῇ D. ὁμαρτῇ A in marg. EG. ὁμαρτῇ CHLS. — 572 ἕποντο D.

A. c. 557 ἔξω τοῦ ῑ τὸ ἑςτήκει αἱ ἀριςτάρχου Didymus. — 563 Ζηνόδοτος ἀργυρέοιςιν Didymus. — 565 ἐς αὐτήν παρὰ Ζηνοδότῳ, καὶ ἔχει λόγον ἡ γραφή Didymus. — 566 νίςςοντο, conf. H. T. 316. — 568 ἀρίςταρχος ταλάροιςι καὶ πλεκτοῖςι Didymus, an πλεκτοῖςιν ταλάροιςι? μελιηδέα κάρπον: οὕτως αἱ 'Αριςτάρχου Schol. V, quod scholium ad scripturam πλεκτοῖςιν ταλάροιςι videtur pertinere, conf. H. T. 393. — 570 λίνον Aristarchus: Zenodotus λίνος.

ἐν δ' ἀγέλην ποίηϲε βοῶν ὀρθοκραιράων·
αἱ δὲ βόεϲ χρυϲοῖο τετεύχατο καϲϲιτέρου τε,
μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεϲϲεύοντο νομόν δὲ
πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρύϲειοι δὲ νομῆεϲ ἅμ' ἐϲτιχόωντο βόεϲϲι
τέϲϲαρεϲ, ἐννέα δέ ϲφι κύνεϲ πόδαϲ ἀργοὶ ἕποντο.
ϲμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃϲι βόεϲϲι
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμυκὼϲ
ἕλκετο· τὸν δὲ κύνεϲ μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
τὼ μὲν ἀναῤῥήξαντε βοὸϲ μεγάλοιο βοείην
ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύϲϲετον· οἱ δὲ νομῆεϲ
αὔτωϲ ἐνδίεϲαν ταχέαϲ κύναϲ ὀτρύνοντεϲ.
οἳ δ' ἤ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
ἱϲτάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.
ἐν δὲ νομὸν ποίηϲε περικλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ
ἐν καλῇ βήϲϲῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
ϲταθμούϲ τε κλιϲίαϲ τε κατηρεφέαϲ ἰδὲ ϲηκούϲ.
ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ,

V. L. 573 ἐν A. ὀρθοκεράων D. — 574 χρυϲεῖο C. τετεύχαται Schol. O 187. — 575 νομὸν δὲ A Apoll. Soph. 102, 21. νομῆνδε Vrat. A. — 576 παρ D. παρὰ DEHL Townl. Vrat. d. A. Frgm. Mosc. Et. Mg. 283, 12. παραὶ CS Cant. Vat. Harl. περὶ G. παραροδανὸν A. ἐν ἄλλῳ ῥαδαλὸν A, ita Hesychius sub δόνακα et ῥαδαλόν. οἱ δὲ γράφουϲι ῥαδαλόν Eust. 1165, 19. ῥάδαλον Schol. N 458. — 577 βόεϲϲι ACDEG. — 578 ϲφϊν H. — 579 ϲμερδαλέο G. ϲμαρδαλέω S. ϲμερδαλέω τε L. δύω πρώτῃϲι L Lips. ἐν πρώτοιϲι AD 1. man. Vat. Barocc. Frgm. Mosc. Vrat. b. βόεϲϲι ACDEGHL. — 580 ἐρίγμηλον S Lips. Vrat. b. A. ἐρίμύκλον L. ἔχετον Harl. ὃ δὲ C. — 581 μετεκείαθον D. μετακίαθον Barocc. — 582 ἀναρήξαντε AD; bene. ἀναρρήξαντεϲ H. μεγάλοιο βύρϲην H Vrat. d. e glossa. — 584 αὔτωϲ EGH Schol. C 162. Ψ 475. αυτωϲ A. ἐνδίεϲαν A. ἐν δ' ἴεϲαν L Lips. ἐνδίεϲϲαν D. ὀτρύναντεϲ D Mor. Flor. Apoll. Soph. 68, 22. — 585 οἳ δ' D. οἴδ' CG. οἳ δή τοι H. οἱ δή τοι Lips. Vrat. d. Frgm. Mosc. vulgo οἱ δ' ἤτοι. — 587 ἐν A. — 589 ἰδὲ: ἠδὲ Lips. Schol. Ε 137. τε ἠ ἰδὲ Eust. — 590 ἐν A.

A. c. 576 παρὰ ῥοδανὸν Aristarchus: παρὰ ῥαδαλὸν Aristophanes. διὰ ῥαδαλὸν Zenodotus. conf. Et. Mg. 701, 52. ῥοδανὸν vel ῥαδανὸν Heracleo, conf. Et. Mg. 702, 10. alii ῥοανόν teste Schol. BV, qui Zenodoto scripturam κραδαλόν tribuit. Ζηνόδοτοϲ ῥοδανόν Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 290, 4. φηϲὶ δὲ Διονύϲιοϲ γράφεϲθαι καὶ δονακῆεν Didymus. — 579 ϲμερδαλέω δὲ λέοντε: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν ἀριϲτάρχου δύο πρώτῃϲι βοέϲϲι. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κυανέω (cod. κυάνεον) δὲ λέοντε Didymus. Ζηνόδοτοϲ κυάνεοι δὲ λέοντεϲ [ἐνὶ] Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 290, 5. — 581 τὸ δὲ ἕλκετο χωρὶϲ τοῦ ι Didymus. τὸν δὲ: παρὰ Ζηνοδότῳ τοὺϲ δέ, τοὺϲ λέονταϲ Didymus. — 584 αὔτωϲ: οὔτωϲ Zenodotus. ἐνδίεϲαν: ἐνδΐεϲαν Ptolem. Ascalonita.

τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωϲῷ εὐρείῃ
Δαίδαλοϲ ἤϲκηϲεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεϲίβοιαι
ὠρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖραϲ ἔχοντεϲ.
τῶν δ' αἳ μὲν λεπτὰϲ ὀθόναϲ ἔχον, οἳ δὲ χιτῶναϲ
εἵατ' ἐυννήτουϲ, ἦκα ϲτίλβονταϲ ἐλαίῳ·
καί ῥ' αἳ μὲν καλὰϲ ϲτεφάναϲ ἔχον, οἳ δὲ μαχαίραϲ
εἶχον χρυϲείαϲ ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἳ δ' ὁτὲ μὲν θρέξαϲκον ἐπιϲταμένοιϲι πόδεϲϲι
ῥεῖα μάλ', ὡϲ ὅτε τιϲ τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃϲιν
ἑζόμενοϲ κεραμεὺϲ πειρήϲεται, αἴ κε θέῃϲιν·
ἄλλοτε δ' αὖ θρέξαϲκον ἐπὶ ϲτίχαϲ ἀλλήλοιϲι.
πολλὸϲ δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίϲταθ' ὅμιλοϲ
τερπόμενοι· μετὰ δέ ϲφιν ἐμέλπετο θεῖοϲ ἀοιδὸϲ
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιϲτητῆρε κατ' αὐτοὺϲ
μολπῆϲ ἐξάρχοντοϲ ἐδίνευον κατὰ μέϲϲουϲ.

V. l. 591 ἴκελον CGHL. οἷον D. ἐνι A. κνωϲῷ AC: κνωϲϲῷ DEG HL Athenaeus V, 181. Rhet. Gr. III, 104, 23. Herodianus περὶ ϲχημάτων ed. Dind. 64, 13. abhinc usque ad vs. 602 ἀθετεῖ Tzetzes Alleg. 762. — 592 ἤϲκηϲε C Vrat. A. καλιπλοκάμωι CD. — 593 ἠίθεοϲ Apoll. Soph. 24, 1. ἀλφεϲίβοιαι A. — 594 ἐπι A. ἐνὶ H Vrat. d. ἔχουϲαι Athen. V, 181. — 595 αἳ μὲν C. εἶχον D. οἳ δὲ C. — 596 εἴατο GL Lips. εἶχον E Rom. ἐϋννήτουϲ ACE 1166, 57: εὐνήτουϲ DE 1165, 62 GHL Lips. Barocc. Cant. Mor. Harl. Vat. Townl. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. — 597 οἱ μὲν Schol. B 67. ϲτεφάνουϲ S. οἳ δὲ C. — 598 ἔχον H. — 599 οἵδ' CDGHL. ὅτε DE 1166, 2; 40. πόδεϲϲι ACEG. — 600 τἰϲ C. ἅρμενον CGH Flor. Et. Mg. 769, 48. ἁρμενον A — 601 θέῃϲι H Et. Mg. 769, 49. αἴ κε θέλῃϲι Vrat. d. Flor. αἴ κε θέλῃϲιν Lips. αἴκ' ἐθέλῃϲιν Harl. — 602 ἀλλήλοιϲι ADEG. — 603 πολλὸν Cant. — 604 τερπόμενοϲ Mor. Athenaeus V, 181 bis. μετὰ δέ ϲφιν — φορμίζων omittunt libri. — 605 δύω D. κυβϊϲτητῆρεϲ D. κυβιϲτῆρεϲ Townl. κυβηϲτῆρε HL. καταυτούϲ H. — 606 ἐξάρχοντεϲ ACDEGL et Heynii libri. ἐξάρχοντε H. ἐδίνεον E 1166, 8 Rom. Frgm. Mosc. κατα A.

A. c. 592 παρὰ Ζηνοδότῳ ἀριήδνῃ Didymus. — 597, 598 ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ἀριϲτοφάνει ἦϲαν Schol. A. — 604 ὁ δ' Ἀρίϲταρχοϲ οὐ μόνον εἰϲ τὸ τοῦ Μενελάου ϲυμπόϲιον ἐμβαλὼν οὓϲ οὐ προϲῆκε ϲτίχουϲ (δ 15—19) καὶ τῆϲ Λακώνων παιδείαϲ ἀλλότριον ἐποίηϲε καὶ τῆϲ τοῦ βαϲιλέωϲ ϲωφροϲύνηϲ, ἀλλὰ καὶ τοῦ κρητικοῦ χοροῦ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον „πολλὸϲ δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίϲταθ' ὅμιλοϲ τερπόμενοϲ· δοιὼ δὲ κυβιϲτητῆρε κατ' αὐτοὺϲ μολπῆϲ ἐξάρχοντεϲ ἐδίνευον κατὰ μέϲϲουϲ.“ ὥϲτ' ἀνίατον γενέϲθαι παντάπαϲι τὸ ἐξάρχοντεϲ, μηκέτι δυναμένηϲ τῆϲ ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορᾶϲ ϲώζεϲθαι Athenaeus V, 181 c. conf. V, 180 d. adn. ad δ 15—19. — 605 καθ' αὐτοὺϲ Diodorus Aristophaneus apud Athen. V, 180 e. — 606 ἐξάρχοντοϲ: ἐξάρχοντεϲ Aristarchus, cf. Athen. l. l.

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα cθένος Ὠκεανοῖο
ἄντυγα πὰρ πυμάτην cάκεος πύκα ποιητοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε cάκος μέγα τε cτιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύcεον λόφον ἧκε,
τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ καccιτέροιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας.
ἡ δ' ἴρηξ ὣς ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίcτοιο φέρουcα.

ΙΛΙΑΔΟϹ Τ.

Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοιcι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖcιν·
ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουcα.
εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱόν,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'. ἡ δ' ἐν τοῖcι παρίcτατο δῖα θεάων,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

V. l. 607 ἐν A. δὲ τίθει Eust. 1153, 60. 1155, 13; sed δ' ἐτίθει 1167, 29; 46. — 608 παρ C. παρ' D. — 609 ἐπειδὴ libri. ἐπεὶ L Lips. omisso δή. — 610 ἄρά οἱ C. οἱ D. αὐγῆς: αὐτῆς H. — 611 κυνέην βριαρὴν G Barocc. Flor. βριαρὴν omitt. L. βαρὺν Lips. — 612 ἐπϊ δὲ χρύcειον H. ἧκε ACDEG. — 613 κνημίδας H. ἑανοῦ H Flor. — 615 ἀχϊλῆος C. θῆκεν A. — 616 ἡ δ' L. ἦδ' CDGH. ἴρηξ GL Flor. male, conf. ὥς τ' ἴρηξ N 62. ὑπ' ἴρηκος Φ 494. τ' ἴρηκες ε 66. ὡς A. ἆλτο C. ἭΔ' ΟἸΡΗΞ ΩϹ ΑΛΤῸ ΚΑΤΟΥΛΥΠΟΥΝΗΦΌΕΛΠΟϹ Papyrus ab Harrisio repertus, conf. H. T. 446. — 617 τεύχεα καλὰ φέρουcα παρ' ἡφαίcτοιο ἄνακτος EH Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. Τ[ΕΥΧΕ]ΑΚΑΛ[Α]ΦΕΡΟΥϹΑ ΠᾺΡ ΗΦΑ[Ι]Ϲ[Τ]ΙΟΑΝΑΚΤΟϹ Pap. Harris. γρ. τεύχεα καλὰ φέρουcα παρ' ἡφαίcτοιο ἄνακτος A.

V. l. 1 ἀπ': ἐπ' Harl. — 2 φέρη L. φέρῃ Harl. Lips. φέρει DG. βροτοῖcι DH. — 3 ἦδ' CDGHL. πάρα ACDG: παρὰ HL. — 4 περικείμενον A. πέρι κείμενον L Apoll. de Synt. 308, 20. Bekk. Anecd. 924, 30. ceteri περικείμενον cum Schol. T 284. Jo. Alex. 26, 22. — 5 λιγαίως D. πολλοὶ E. — 6 μύροντο D. ἦδ' CDGHL. δία D. — 7 ἐν G. ὀνόμαζε ACDGHL.

τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωcῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤcκηcεν καλλιπλοκάμῳ 'Αριάδνῃ.
ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεςίβοιαι
ὠρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
τῶν δ' αἳ μὲν λεπτὰc ὀθόνας ἔχον, οἳ δὲ χιτῶνας
εἵατ' ἐυννήτους, ἦκα cτίλβοντας ἐλαίῳ·
καί ῥ' αἳ μὲν καλὰc cτεφάνας ἔχον, οἳ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυcείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἳ δ' ὁτὲ μὲν θρέξαcκον ἐπιcταμένοιcι πόδεccι
ῥεῖα μάλ', ὡc ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃcιν
ἑζόμενος κεραμεὺc πειρήcεται, αἴ κε θέῃcιν·
ἄλλοτε δ' αὖ θρέξαcκον ἐπὶ cτίχας ἀλλήλοιcι.
πολλὸc δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίcταθ' ὅμιλος
τερπόμενοι· μετὰ δέ cφιν ἐμέλπετο θεῖοc ἀοιδὸc
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιcτητῆρε κατ' αὐτοὺc
μολπῆc ἐξάρχοντοc ἐδίνευον κατὰ μέccουc.

V. L. 591 ἴκελον CGHL. οἷον D. ἐνι A. κνωcῷ AC: κνωccῷ DEG HL Athenaeus V, 181. Rhet. Gr. III, 104, 23. Herodianus περὶ cχημάτων ed. Dind. 64, 13. abhinc usque ad vs. 602 ἀθετεῖ Tzetzes Alleg. 762. — 592 ἤcκηcε C Vrat. A. καλιπλοκάμωι CD. — 593 ἠίθεος Apoll. Soph. 24, 1. ἀλφεςίβοιαι A. — 594 ἐπι A. ἐνὶ H Vrat. d. ἔχουcαι Athen. V, 181. — 595 αἳ μὲν C. εἶχον D. οἳ δὲ C. — 596 εἵατο GL Lips. εἶχον E Rom. ἐϋννήτους ACE 1166, 57: εὐνήτους DE 1165, 62 GHL Lips. Barocc. Cant. Mor. Harl. Vat. Townl. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. — 597 οἱ μὲν Schol. B 67. cτεφάνους S. οἳ δὲ C. — 598 ἔχον H. — 599 οἵδ' CDGHL. ὅτε DE 1166, 2; 40. πόδεccι ACEG. — 600 τὶc C. ἅρμενον CGH Flor. Et. Mg. 769, 48. ἁρμενον A — 601 θέῃcι H Et. Mg. 769, 49. αἴ κε θέλῃcι Vrat. d. Flor. αἴ κε θέλῃcιν Lips. αἴκ' ἐθέλῃcιν Harl. — 602 ἀλλήλοιcι ADEG. — 603 πολλὸν Cant. — 604 τερπόμενος Mor. Athenaeus V, 181 bis. μετὰ δέ cφιν — φορμίζων omittunt libri. — 605 δύω D. κυβϊcτητῆρες D. κυβιcτῆρες Townl. κυβηcτῆρε HL. κατ-αυτούc H. — 606 ἐξάρχοντες ACDEGL et Heynii libri. ἐξάρχοντε H. ἐδίνεον E 1166, 8 Rom. Frgm. Mosc. κατα A.

A. c. 592 παρὰ Ζηνοδότῳ ἀριήδνῃ Didymus. — 597, 598 ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ 'Αριcτοφάνει ἦcαν Schol. A. — 604 ὁ δ' 'Αρίcταρχος οὐ μόνον εἰc τὸ τοῦ Μενελάου cυμπόcιον ἐμβαλὼν οὖc οὐ προcῆκε cτίχουc (δ 15—19) καὶ τῆc Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίηcε καὶ τῆc τοῦ βαcιλέωc cωφροcύνηc, ἀλλὰ καὶ τοῦ κρητικοῦ χοροῦ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον „πολλὸc δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίcταθ' ὅμιλος τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυβιcτητῆρε κατ' αὐτοὺc μολπῆc ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέccουc.“ ὥcτ' ἀνίατον γενέcθαι παντάπαcι τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆc ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορᾶc cώζεcθαι Athenaeus V, 181 c, conf. V, 180 d. adn. ad δ 15—19. — 605 καθ' αὐτοὺc Diodorus Aristophaneus apud Athen. V, 180 e. — 606 ἐξάρχοντοc: ἐξάρχοντες Aristarchus, cf. Athen. l. l.

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα ϲθένοϲ Ὠκεανοῖο
ἄντυγα πὰρ πυμάτην ϲάκεοϲ πύκα ποιητοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε ϲάκοϲ μέγα τε ϲτιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸϲ αὐγῆϲ,
τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοιϲ ἀραρυῖαν,
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύϲεον λόφον ἧκε,
τεῦξε δέ οἱ κνημῖδαϲ ἑανοῦ καϲϲιτέροιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ,
μητρὸϲ Ἀχιλλῆοϲ θῆκε προπάροιθεν ἀείραϲ.
ἣ δ' ἴρηξ ὣϲ ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντοϲ
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίϲτοιο φέρουϲα.

ΙΛΙΑΔΟϹ Τ.

Ἠὼϲ μὲν κροκόπεπλοϲ ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοιϲι φόωϲ φέροι ἠδὲ βροτοῖϲιν·
ἣ δ' ἐϲ νῆαϲ ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουϲα.
εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱόν,
κλαίοντα λιγέωϲ· πολέεϲ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'. ἣ δ' ἐν τοῖϲι παρίϲτατο δῖα θεάων,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

V. l. 607 ἐν A. δὲ τίθει Eust. 1153, 60. 1155, 13; sed δ' ἐτίθει 1167, 29; 46. — 608 παρ C. παρ' D. — 609 ἐπειδὴ libri. ἐπεὶ L Lips. omisso δή. — 610 ἄρά οἱ C. οἳ D. αὐγῆϲ: αὔτηϲ H. — 611 κυνέην βριαρὴν G Barocc. Flor. βριαρὴν omitt. L. βαρὺν Lips. — 612 ἐπῒ δὲ χρύϲειον H. ἧκε ACDEG. — 613 κνημίδαϲ H. ἑανοῦ H Flor. — 615 ἀχϊλῆοϲ C. θῆκεν A. — 616 ἣ δ' L. ἠδ' CDGH. ἴρηξ GL Flor. male, conf. ὥϲ τ' ἴρηξ N 62. ὑπ' ἴρηκοϲ Φ 494. τ' ἴρηκεϲ ε 66. ὡϲ A. ἄλτο C. ἨΔ' ΟΙΡΗΞ ΩϹ ΑΛΤὸ ΚΑΤΟΥΛΥΠΟΥΝΗΦΟΈΛΠΟϹ Papyrus ab Harrisio repertus, conf. H. T. 446. — 617 τεύχεα καλὰ φέρουϲα παρ' ἡφαίϲτοιο ἄνακτοϲ EH Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. Τ[ΕΥΧΕ]ΑΚΑΛ[Α]ΦΕΡΟΥϹΑ ΠΆΡ ΗΦΑ[Ι]Ϲ[Τ]ΙΟΑΝΑΚΤΟϹ Pap. Harris. γρ. τεύχεα καλὰ φέρουϲα παρ' ἡφαίϲτοιο ἄνακτοϲ A.

V. l. 1 ἀπ': ἐπ' Harl. — 2 φέρη L. φέρῃ Harl. Lips. φέρει DG. βροτοῖϲι DH. — 3 ἠδ' CDGHL. πάρα ACDG: παρὰ HL. — 4 περικείμενον A. πέρι κείμενον L Apoll. de Synt. 308, 20. Bekk. Anecd. 924, 30. ceteri περικείμενον cum Schol. T 284. Jo. Alex. 26, 22. — 5 λιγαίωϲ D. πολλοὶ E. — 6 μύροντο D. ἠδ' CDGHL. δία D. — 7 ἐν G. ὀνόμαζε ACDGHL.

τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάϲομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖϲθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάϲθη.
τύνη δ' Ἡφαίϲτοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
καλὰ μάλ', οἷ' οὔ πώ τις ἀνὴρ ὤμοιϲι φόρηϲεν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
πρόϲθεν Ἀχιλλῆοϲ· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόναϲ δ' ἄρα πάνταϲ ἕλε τρόμοϲ, οὐδέ τιϲ ἔτλη
ἄντην εἰϲιδέειν, ἀλλ' ἔτρεϲαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ὡϲ εἶδ', ὥϲ μιν μᾶλλον ἔδυ χόλοϲ, ἐν δέ οἱ ὄϲϲε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡϲ εἰ ϲέλαϲ ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ' ἐν χείρεϲϲιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεϲὶν ᾗϲι τετάρπετο δαίδαλα λεύϲϲων,
αὐτίκα μητέρ' ἑὴν ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸϲ πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲϲ
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μὴ δὲ βροτὸν ἄνδρα τελέϲϲαι.
νῦν δ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶϲ
δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
μυῖαι καδδῦϲαι κατὰ χαλκοτύπουϲ ὠτειλὰϲ
εὐλὰϲ ἐγγείνωνται, ἀεικίϲϲωϲι δὲ νεκρόν,

V. l. 10 παρα H Frgm. Mosc. παρὰ Vrat. b. ceteri πάρα cum Schol. T 3. — 12 ὡϲ A. κατα ACDHL: καλὰ Barocc. Harl. Mor. ἔθηκε ACDEG. — 13 ἀχῖλῆοϲ C. ἀνέβραχε: ἀνέδραμε L. δαίδαλα: φαίδιμα Barocc. Mor. — 15 ἀχῖλεὺϲ C. — 16 ὡϲ ἴδεν Et. Mg. 824, 29. Et. Gud. 582, 25. Schol. Theocr. III, 42. conf. Ξ 294. Υ 424. μάλον D. — 17 οιϲ βλεφάρων A. βλεφάροιϲ Barocc. Harl. βλεφάρον G. ἐξεφάανθεν AGL Lips. Flor. ἐξεφάανθε C. ε ἐξεφαάνθη H. ἐξεφαάνθη DES Ven. B. Frgm. Mosc. Vrat. d. Rom. ἐξεφαάνθην Harl. — 18 χείρεϲιν DE. — 19 ᾗϲι τετάρπετο ACDHL ex corr. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. ᾗϲιν ἐτάρπετο GL 1. man. edd. vett. ᾗϲιν ἐτέρπετο E. ᾗϲι τ' ἐτέρπετο Cant. λεύϲων D Lips. — 20 μητέρα ἣν libri. προϲηῦδα D. — 22 μὴ δὲ CDGHL. τελέϲαι E. — 23 ἤτοι libri. — 26 ἐγγείνωνται: ἐγίνωνται D. ἐγγίγνωνται L ex corr. ἐγγίνονται Lips. ἐγγείνονται Zonar. Lex. 606. ἀεικίϲωϲι E Apoll. Soph. 62, 1.

A. c. 14 ἕλε τρόμοϲ: ἕλεν φόβοϲ Zenodotus, conf. C 247. — 17 ἐξεφάανθεν: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ ἐξεφαάνθη Didymus. — 18 τινὲϲ δὲ γράφουϲι τέρπετο δ' ὀφθαλμοῖϲιν ὁρῶν Schol. V. — 19 ᾗϲι τετάρπετο, conf. Ω 513. Ι 705. Ψ 10. 98. indicativo ἐταρπόμην poëta non utitur, sed coniunctivo ταρπώμεθα Ω 636. δ 295. ψ 255, ubi variant libri inter ταρπώμεθα, τερπώμεθα, παυϲώμεθα, quod Aristarchus Ω 636 scripserat. — 20 μητέρ' ἑήν scripsi Bekkerum secutus, conf. β 195. δ 618. — 26 ὅτι ἐν τοῖϲ (ταῖϲ?) Ζηνοδότου ἐγγίνωνται διὰ τοῦ ῑ γεγράπται, δεῖ δὲ διὰ τοῦ ε̄ (ει̅?) Aristonicus

ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα caπήῃ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεcὶ cῇcι μελόντων.
τῷ μὲν ἐγὼ πειρήcω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα,
μυίαc, αἵ ῥά τε φῶταc ἀρηιφάτουc κατέδουcιν·
ἤν περ γὰρ κῆταί γε τελεcφόρον εἰc ἐνιαυτόν,
αἰεὶ τῷ γ' ἔcται χρὼc ἔμπεδοc ἢ καὶ ἀρείων.
ἀλλὰ cύ γ' εἰc ἀγορὴν καλέcαc ἥρωαc Ἀχαιούc,
μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
αἶψα μάλ' ἐc πόλεμον θωρήccεο, δύcεο δ' ἀλκήν.
ὣc ἄρα φωνήcαcα μένοc πολυθαρcὲc ἐνῆκε,
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροcίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
cτάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼc ἔμπεδοc εἴη.
αὐτὰρ ὃ βῆ παρὰ θῖνα θαλάccηc δῖοc Ἀχιλλεὺc
cμερδαλέα ἰάχων, ὦρcεν δ' ἥρωαc Ἀχαιούc.
καί ῥ' οἵ περ τὸ πάροc γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεcκον,
οἵ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν
καὶ ταμίαι παρὰ νηυcὶν ἔcαν, cίτοιο δοτῆρεc,
καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰc ἀγορὴν ἴcαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺc
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχηc ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆc.
τὼ δὲ δύω cκάζοντε βάτην Ἄρεοc θεράποντε,
Τυδείδηc τε μενεπτόλεμοc καὶ δῖοc Ὀδυccεύc,

V. l. 27 κατα ADH. δε A. caπήῃ A Vrat. A. caπήη D. caπείῃ H. caπείη CEGL et ante Heynium vulgo. — 29 μή μοι C Frgm. Mosc. μετα A. μελλόντων A. — 30 τῷ: τῶν E. πειρήcομαι G Flor. ἀλαλκέμεν D Barocc. — 31 κατέδουcι GH Flor. Rom. — 32 εἴπερ E Harl. κῆταί A: κεῖταί CDEGHLS cum libris Heynii — 33 τῷδ' ACDEL: τῷ γ' GHS Barocc. Cant. Vat. Harl. Vrat. d. Frgm. Mosc. Flor. recte. — 34 ἀλλὰ γὰρ εἰc D. — 35 ἀπειπὼν D. — 36 εἰc D. θωρήcεο Lips. Vrat. A. — 37 ὡc A ἐνῆκε ACDGHL. — 39 κατα A. ἵνά οἱ CHL. post hunc insertus est in H Harl. Frgm. Mosc. versus ἡ μὲν ἄρ' (H ἂρ) ὣc ἔρξαc' (H ἔρξαc) ἀπέβη θέτιc ἀργυρόπεζα. — 40 ὃ ACDGHL. ἀχϊλεύc C. ἐν ἄλλῳ ποδάρκηc δῖοc ἀχιλλεύc A. — 41 cμαρδαλέα S. ὦρcε E. — 42 καί θ' H Vrat. d. τοπάροc L. γε, νεῶν AE. ἐναγῶνι D. μένεcκον: γένοντο C. — 43 καὶ οἳ ἔχον GLS Barocc. Mor. Vat. Flor. ἰήια Harl. οἴια Vat. — 44 παρα A. ἦcαν C. — 45 οἳ GHL. τότέ γ' C. ἀχϊλεὺc C. — 47 ἄρεωc ADH Townl. Herodianus περὶ cχημάτων ed. Dind. 59, 23. θεράποντεc ἄρηοc E. — 48 τὲ AH.

A. c. 27 οὕτωc ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ ῆ caπήῃ Didymus. — 30 παρὰ ἀριcτοφάνουc (sic) ἀλαλκέμεν Didymus. — 41 ἥρωαc: παρὰ ἀριcτοφάνει καὶ ῥιανῷ ἐρίηραc Didymus.

ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
αὐτὰρ ὃ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ
οὖτα Κόων Ἀντηνορίδηϲ χαλκήρεϊ δουρί.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίϲθηϲαν Ἀχαιοί,
τοῖϲι δ' ἀνιϲτάμενοϲ μετέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροιϲιν ἄρειον
ἔπλετο, ϲοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶΐ περ ἀχνυμένω κῆρ
θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρηϲ.
τὴν ὄφελ' ἐν νήεϲϲι κατακτάμεν Ἄρτεμιϲ ἰῷ,
ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνηϲϲὸν ὀλέϲϲαϲ·
τῶ κ' οὐ τόϲϲοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄϲπετον οὖδαϲ
δυϲμενέων ὑπὸ χερϲὶν ἐμεῦ ἀπομηνίϲαντοϲ.
Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωϲὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
δηρὸν ἐμῆϲ καὶ ϲῆϲ ἔριδοϲ μνήϲεϲθαι ὀίω.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάϲομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲι φίλον δαμάϲαντεϲ ἀνάγκῃ.
νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
ἀϲκελέωϲ αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶϲϲον
ὄτρυνον πόλεμον δὲ κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιούϲ,
ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήϲομαι ἀντίον ἐλθών,
αἴ κ' ἐθέλωϲ' ἐπὶ νηυϲὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω

V. L. 49 ἐρειδομένῳ G. ἄλγεα DL Barocc. Mor. γρ. ἕλκεα L. — 50 καδδὲ ACDGHL. μετα A. ἀγορᾷ E. ἵζοντο D. κιόντε L Vrat. b. A. — 51 ὃ ACDGHL. — 52 ἐνι A. — 53 οὖτα C Vrat. b d. — 54 ἐπειδὴ libri. ἀχαιῶν H. — 55 τοῖϲιν D. πόδαϲ ταχὺϲ D. ἀχϊλεύϲ C. — 56 ἢ D. ἄρ, τι E 1170, 87. 1171, 2. τόδ': τόγ' Barocc. Mor. — 58 μενεήναμεν CH. — 59 ὄφελεν νήεϲϲι H. — 60 ἤματι D. λυρνηϲϲὸν CDEH: λυρνηϲὸν AGL Flor. cf. B 690. 691. Υ 92. 191. — 61 τῶ ACHL. τῷ EG. τό D. — 62 ὑπο A. ἀπομηνίϲαντοϲ A. — 63 τρωϲὶ L. — 66 ἐνι A. — 67 δή τοι H Harl. νῦν δ' ἤδη Apoll. Soph. 168, 20. παύω μὲν ἐγὼ C. οὐδέ τι με ADGHL. οὐδ' ἔτι με Vrat b. A. οὐδέ τί ϲε Apoll. Soph. 111, 9. Et. Mg. 579, 58. — 69 πόλεμον δὲ A. κάρη κομόωνταϲ AH. — 70 τειρήϲομαι G. ἀντίον ACD Mor. Harl. Frgm. Mosc. vulgo ἀντίοϲ. ἐλθεῖν S Cant. — 71 ἐπι A. ὀΐω DHL.

A. c. 56 ἄρειον: ἄμεινον Massiliensis. ὄνειαρ Chia. — 62 ἀπομηνίϲαντοϲ Ptolem. Ascalonita et Herodianus: ἄπο μηνίϲαντοϲ Nicias. ἐπιμηνίϲαντοϲ Chamaeleo, conf. I 426. H. T. 198. — 70 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ν̄ ἀντίον Didymus.

ἀϲπαϲίωϲ αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅϲ κε φύγῃϲι
δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεοϲ ἡμετέροιο.
ὣϲ ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρηϲαν ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοὶ
μῆνιν ἀπειπόντοϲ μεγαθύμου Πηλεΐωνοϲ.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
αὐτόθεν ἐξ ἕδρηϲ, οὐδ' ἐν μέϲϲοιϲιν ἀναϲτάϲ·
ὦ φίλοι, ἥρωεϲ Δαναοί, θεράποντεϲ Ἄρηοϲ,
ἑϲταότοϲ μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν
ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπιϲταμένῳ περ ἐόντι.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶϲ κέν τιϲ ἀκούϲαι
ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύϲ περ ἐὼν ἀγορητήϲ.
Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
ϲύνθεϲθ' Ἀργεῖοι μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαϲτοϲ.
πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
καί τέ με νεικείεϲκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιόϲ εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺϲ καὶ μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτιϲ ἐρινύϲ,
οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεϲὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,

V. L. 72 αὐτὸν DS Vat. αἴ κε φύγῃϲιν L. αἴ κε ἢ ὅϲ κε Eust. φύγῃϲι ACDH. — 73 φεύγων ἐκ AC. γρ. δηΐου ἐκ πολέμοιο A. — 74 ὡϲ A. οἵδ' CDGHL. δὲ χάρηϲαν Vrat. b. conf. Γ 111. εὐκνήμιδεϲ DGHL. — 75 ἀποειπόντοϲ H. — 77 μέϲϲοιϲι παραϲτάϲ S Cant. μέϲοιϲιν Apoll. Soph. 156, 26. — 79 ἑϲταότοϲ: τινὲϲ ἑϲταότωϲ Eust. 1172, 59. μέν: γὰρ Apoll. Soph. 156, 23. ἀκούειν AE 1172, 16 Barocc. Cram. Ep. 252, 29. Apoll. Soph. 156, 23: ἀκούεμεν CDE 1171, 56 GHL Et. Gud. 656, 49. Bachm. Anecd. II, 83, 26. — 80 ὑββάλειν G. ὑβάλειν C. alii ὑββάλλειν teste Eust. 1172, 60. χαλεπὸν καὶ Bachm. Anecd. II, 49, 35. ἐπιϲτάμενόν περ ἐόντα libri cum Apoll. Soph. 156, 24. Bachm. An. II, 49, 35. — 81 ἀκούϲῃ Maxim. Tyr. Diss. XVII, 10. ἀκούϲειεν Apoll. Soph. 156, 31. — 82 βλάβεται γὰρ L Lips. βλάβεται γὰρ δὲ S. — 83 ἐγὼ A. — 85 πολλάκϊϲ CE. μῦθον ἀχαιοὶ τοῦτον H Vrat. d. — 86 καί τε με D. αἴτιοϲ εἰμὶ L. — 87 ἠεροφοῖτιϲ A. ἐρινύϲ AD Townl. Vrat. b. ἐριννύϲ CEGHL et Heynii fere omnes. — 88 οἵ τέ μοι ACEH. vulgo οἵτε μοι. L οἵ τ' ἐμοί.

A. c. 75 ἀρίϲταρχοϲ ἔξω τοῦ ō ἀπειπόντοϲ καὶ αἱ πλείουϲ Didymus. — 76 τοῖϲι δ' ἀνιϲτάμενοϲ μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Massiliensis, Chia, Zenodotus. — 77 αὐτόθεν ἐξ ἕδρηϲ. οὐδ' ἐν μέϲϲοιϲιν ἀναϲτάϲ: οὕτωϲ καὶ παρ' Ἀριϲτοφάνει Didymus. Ἀρίϲταρχοϲ παρενέθηκε τὸν „αὐτόθεν ἐξ ἕδρηϲ“ teste Alexandro Cotyaensi. Ζηνοδότοϲ τοῦτον οὐκ ἔγραφε Aristonicus. μῆνιν ἀναϲτενάχων καὶ ὑφ' ἕλκεοϲ ἄλγεα πάϲχων Chia cum Massiliensi teste Didymo. — 79 ἀκούειν: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ ἀκουέμεν Didymus, conf. ad vs. 30. — 80 ὑββάλλειν: ὑβ-βάλλειν Herodianus, ψιλῶϲ. ἐπιϲταμένῳ περ ἐόντι Aristarchus. hanc scripturam tuentur Archias et Dionysius Sidonius apud Apoll. Soph. 156, 26. — 86 παρὰ ἀριϲτοφάνει καὶ τῇ χίᾳ νεικείουϲιν Didymus. — 87 ἠεροφοῖτιϲ Herodianus: alii ἡ ἐροφοῖτιϲ.

ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆοϲ γέραϲ αὐτὸϲ ἀπηύρων.
ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸϲ διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέϲβα Διὸϲ θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάνταϲ ἀᾶται,
οὐλομένη· τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδεϲ· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
βλάπτουϲ' ἀνθρώπουϲ· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδηϲε.
καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζεὺϲ ἄϲατο, τόν περ ἄριϲτον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φαϲ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη θῆλυϲ ἐοῦϲα δολοφροϲύνῃϲ ἀπάτηϲεν
ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεϲθαι ἐυϲτεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
ἦ τοι ὅ γ' εὐχόμενοϲ μετέφη πάντεϲϲι θεοῖϲι·
κέκλυτέ μευ, πάντέϲ τε θεοὶ πᾶϲαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἀνώγει.
ϲήμερον ἄνδρα φόωϲ δὲ μογοϲτόκοϲ εἰλείθυια
ἐκφανεῖ, ὃϲ πάντεϲϲι περικτιόνεϲϲιν ἀνάξει,
τῶν ἀνδρῶν γενεῆϲ, οἵ θ' αἵματοϲ ἐξ ἐμεῦ εἰϲι.
τὸν δὲ δολοφρονέουϲα προϲηύδα πότνια Ἥρη·

V. L. 89 ἤματι D ἀχϊλῆοϲ C. — 90 δϊα CH. — 92 τῇ ACDEGHL Barocc. Vat. Townl. Frgm. Mosc. τῆϲ S edd. vett. τῆϲ Plato Conviv. 195 D. οὔδει: οὔδεοϲ Plato Conv. 195 D. Stob. Flor. 63, 36. — 93 βαίνοι G. — 94 κατα CH γ' ἐπέδηϲε ACDE Barocc. Cant. Mor. Vrat. b. d. A. γ' ἐπέδηϲεν H. γε πέδηϲε G. γε πέδηϲεν E 1174, 1 L Apoll. Soph. 96, 28. — 95 Ζεὺϲ: Ζῆν' ACDEGHLS Ven. B. Townl. Lips. Cant. Harl. Vrat. d. Frgm. Mosc. ἄϲατο: ἀάϲϲατο G Flor. Rom. — 96 φάϲ' CH. φᾶϲ' L. φαϲιν G. φαϲὶν E Rom. — 97 δολοφροϲύνῃ Vrat. b. A. Flor. δολοφροϲύνηϲ' E. δολοφροϲύνην Cant. ἠπάτηϲεν L. — 99 τεύξεϲθαι H. εὐϲτεφάνω DGH. ἐνι A. — 100 ἤτοι libri. θεοῖϲι ACDEGH. — 101 πάντέϲ τε E. πάντεϲ τὲ A. πάντεϲ θεοὶ D. — 102 ἐνι A. ϲτήθεϲϲιν ἀνώγει ACDHL Lips. Flor. Rom. ϲτήθεϲϲι κελεύει GS Cant. Vat. Vrat. b. A. Frgm. Mosc. κελεύοι A in marg. — 103 φόωϲ δὲ ADG: vulgo φόωϲδε. μογοϲτόκοϲ A. εἰλείθεια E. — 104 ἀνάξει: ἀνέξει Vrat. b. ἀέξει Vrat. A. — 105 οἵ δ' G. ἐξεμεῦ A. εἰϲί ACH Apoll. de Pron. 137 A. εἰϲι E. εἰϲίν G Apoll. de Synt. 164, 21. 165, 22. de Pron. 138 A. εἰϲιν DH. — 106 τόνδε G.

A. c. 90 κεν: κε Aristarchus, conf. H. U. 61. γράφεται κατ' ἔνια „θεοὺϲ διὰ πάντα τελευτᾷ". ἐν δέ τιϲι „θεοὺϲ διὰ πάντα τέτυκται" Didymus. Hellanicus θεόϲδια, τὰ θεόϲδοτα Schol. B. Eust. 1173, 24. — 92 τῇ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ τῆϲ μέν θ' ἁπαλοί Didymus. Ἀριϲτοφάνηϲ τῇ μέν Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 290, 9. — 94 ἀθετεῖται Aristonicus. — 95 ἀρίϲταρχοϲ Ζεὺϲ ἄϲατο Didymus. ἔν τιϲι τῶν εἰκαιοτέρων Ζῆν' Schol. A. — 96 φαϲ': φαμὲν Chia. ἀλλ' ἄρα: ἀλλά νυ Aristophanes. — 105 οἵ θ': παρὰ ἀριϲτοφάνει ἔξω τοῦ θ̄ οἳ αἵματοϲ Didymus. ἐμεῦ: πρὸϲ ἐνίων διὰ τοῦ ο̄ ἐγράφετο (ἐμοῖ') Apollonius de Pron. 137 A.

ψευςτήςεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήςεις.
εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοςςον Ὀλύμπιε καρτερὸν ὅρκον,
ἦ μὲν τὸν πάντεςςι περικτιόνεςςιν ἀνάξειν,
ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέςῃ μετὰ ποςςὶ γυναικὸς
τῶν ἀνδρῶν, οἳ ςῆς ἐξ αἵματός εἰςι γενέθλης.
ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔ τι δολοφροςύνην ἐνόηςεν,
ἀλλ' ὄμοςεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάςθη.
Ἥρη δ' ἀίξαςα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιικόν, ἔνθ' ἄρα ᾔδη
ἰφθίμην ἄλοχον Cθενέλου Περςηιάδαο.
ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὁ δ' ἕβδομος ἑςτήκει μείς·
ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωςδε καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα,
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυςε τόκον, ςχέθε δ' εἰλειθυίας.
αὐτὴ δ' ἀγγελέουςα Δία Κρονίωνα προςηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεςὶ θήςω.
ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐςθλός, ὃς Ἀργείοιςιν ἀνάξει,
Εὐρυςθεύς, Cθενέλοιο πάις Περςηιάδαο,
ςὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀναςςέμεν Ἀργείοιςιν.
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.

V. L. 107 μύθου D. — 108 εἶ δ' L. ἐν ἄλλῳ αἶ δ' ἄγε νῦν A. ἄγε δή μοι Vrat. d. κρατερὸν CGH Lips. — 109 ἣ μὲν D (accentus 2. man.). ἦ μὴν in libris meis non reperi. — 110 ὅς κεν: ὅς τις Schol. δ 477. Cram. An. Par. III, 23, 11 (ex Porphyrio). ὅς τ' Schol. P 263. μετὰ et παρὰ Schol. δ 477. — 111 αἵματος εἰςὶ DL. — 112 δολοφροςύνης Bachm. Anecd. II, 84, 17. — 113 ὄμοςε E Vrat. A. — 115 ἀχαϊκὸν GS Lips. ἤδη L. ἤδει Vrat. b. ἤδεε Vrat. A. — 116 περςϊάδαο C. περςηΐδαο D. — 117 ἡδ' CGL. δὲ κύει AD 1. man. H Vrat. d. ceteri δ' ἐκύει. ὃ δ' D. ὅδ' CGL. ἑςτήκει A Townl. Vrat. b. Lips. Frgm. Mosc. εἱςτήκει CDEGHLS. ἱςτήκει Et. Orionis 192, 29. — 118 προφόως δὲ AD Et. Gud. 242, 33. πρὸ φόωςδε E Townl. Frgm. Mosc Rom. προφόωςδε CG Apoll. Soph. 136, 8. Et. Mg. 428, 16. Schol. Π 188. προφόως Schol. T 104. ἄγαγε φόωςδε H Lips. ἤγαγε φόωςδε L. ἠλιτόμηνον A. hunc et sequentem habet H in marg. man. rec. — 119 εἰληθυίας Eust. 1175. 12; sed 1174. 21 et 1175. 45 εἰλειθυίας. 121 τί ςοι H. ἐνιφρεςὶ D. ἐνὶ φρεςὶ Lips. Flor. — 122 γέγονεν L Lips. Vrat. A. — 123 περςηΐδαο D. — 124 ἀργείοιςιν: ἀνθρώποιςιν Et. Mg. 21, 53. — 125 ἄχος βαθὺ C. κατα D.

A. c. 107 ψευςτήςεις Aristarchus: alii ψεύςτης εἶ vel εἶς. — 117 μείς: ἐν τῇ χίᾳ μῆς Didymus. forma ionica μείς legitur apud Hesiodum Op. 557. Hymn. in Merc. 11. Anacreont. Frgm. 6. 1 ed. Bergk. — 118 πρὸ φόως δέ, conf. ad Π 188. hoc loco Aristarchus πρὸ admisit et interpretatus est πρὸ τῶν μηνῶν. — 124 ἀργείοιςιν: κατ' ἐνίας τῶν ἐκδόςεων ἀνθρώποιςιν Didymus.

αὐτίκα δ' εἷλ' ἄτην κεφαλῆϲ λιπαροπλοκάμοιο
χωόμενοϲ φρεϲὶν ᾗϲι, καὶ ὤμοϲε καρτερὸν ὅρκον,
μή ποτ' ἐϲ Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀϲτερόεντα
αὖτιϲ ἐλεύϲεϲθαι ἄτην, ἣ πάνταϲ ἀᾶται.
ὣϲ εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ
χειρὶ περιϲτρέψαϲ· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ ϲτενάχεϲχ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο
ἔργον ἀεικὲϲ ἔχοντα ὑπ' Εὐρυϲθῆοϲ ἀέθλων.
ὣϲ καὶ ἐγών, ὅτε δὴ αὖτε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ
Ἀργείουϲ ὀλέκεϲκεν ἐπὶ πρυμνῇϲι νέεϲϲιν,
οὐ δυνάμην λελαθέϲθ' ἄτηϲ, ᾗ πρῶτον ἀάϲθην.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀαϲάμην, καί μευ φρέναϲ ἐξέλετο Ζεύϲ,
ἂψ ἐθέλω ἀρέϲαι, δόμεναί τ' ἀπερείϲι' ἄποινα·
ἀλλ' ὄρϲευ πόλεμον δέ, καὶ ἄλλουϲ ὄρνυθι λαούϲ.
δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παραϲχέμεν, ὅϲϲά τοι ἐλθὼν
χθιζὸϲ ἐνὶ κλιϲίῃϲιν ὑπέϲχετο δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ.
εἰ δ' ἐθέλειϲ, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενόϲ περ ἄρηοϲ·
δῶρα δέ τοι θεράποντεϲ ἐμῆϲ παρὰ νηὸϲ ἑλόντεϲ
οἴϲουϲ', ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώϲω.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·

V. L. 126 abhinc usque ad vs. 326 cod. A manu recentiore est scriptus. desunt scholia et signa critica. — 126 εἷλεν G. κεφαλῇ L. — 127 κρατερὸν AC Lips. — 129 αὖθϊϲ C. ἐλεύϲεϲθ' AD. — 131 περιτρέψαϲ Harlei. ταχέωϲ Lips. ἵκετ' L Lips. — 133 ὑπ': πρὸϲ ·AS Cant. — 134 * ὅτε δή: libri ὅτε δ'. κορυθαιόλοϲ ADG Lips. Frgm. Mosc. — 135 ὤλεϲκεν AC Vat. Townl. ὀλεϲκεν S. ὀλέϲεϲκεν Frgm. Mosc. ὀλόχεϲκεν H. ὀλέεϲκεν E et olim vulgo. ὀλέκεϲκεν D Harl. Mor. πρύμνῃϲι libri. — 136 λελαθέϲθαι ACEH. λαθέϲθ' L Lips. ᾗ: ἣ L. ἣν DE 1176, 8 Frgm. Mosc. τὴν Eust. 1174, 29 Vrat. A. τῇ Vrat. b. — 137 καί μευ: καί με DH Barocc. non male, conf. Ο 460. Π 58. Ρ 678; sed praestat altera scriptura, ut Ι 377 ἐκ γάρ εὖ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύϲ. Ϲ 311 ἐκ γάρ ϲφεων φρέναϲ εἵλετο. Hes. Scut. 89 τοῦ μὲν φρέναϲ ἐξέλετο Ζεύϲ. dativi exemplum habes Ζ 234 Γλαύκῳ φρέναϲ ἐξέλετο Ζεύϲ. — 139 πόλεμον δὲ D. ΠΟΛΕΜΟΝ ΔΈ Syr. ὄρνιθε A — 140 ἐγών: ἐγὼ Eust. 1176, 20; 22. ὅδε: ὧδε D. τάδε H 1. man. Syr. Vrat. d. παραϲχέμεν L Syr. Lips. ceteri παραϲχεῖν cum Bachm. Anecd. II, 94, 1. ὅϲϲά τοι CDH. — 141 ἐνι D. — 142 δὲ θέλειϲ AE ter S Vrat. A. — 143 παρά: ἀπὸ Syr. Vrat. A. — 144 οἴϲουϲι D. — 145 ἀχῖλεύϲ C. ΤΌΝΔ' ΗΜΕΊΒΕΤ· ΕΠΕΙΤΑΠΟΔΆΡΚΗϹ ΔΊΟϹ ΑΧΙΛΛΕΥϹ Syr.

A. c. 137 post hunc Dioscurides Isocratis discipulus legerat versum „ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί" teste Eust. 1176, 11. de quo vide adnot. ad Ι 119.

Ἀτρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μέν, αἴ κ' ἐθέληϲθα, παραϲχέμεν, ὡϲ ἐπιεικέϲ,
ἤ τ' ἐχέμεν, πάρα ϲοί. νῦν δὲ μνηϲώμεθα χάρμηϲ
αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόνταϲ
οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
ὥϲ κέ τιϲ αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοιϲιν ἴδηται
ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγαϲ.
ὧδέ τιϲ ὑμείων μεμνημένοϲ ἀνδρὶ μαχέϲθω.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
μὴ δὴ οὕτωϲ, ἀγαθόϲ περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
νήϲτιαϲ ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷαϲ Ἀχαιῶν
Τρωϲὶ μαχηϲομένουϲ, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔϲται
φύλοπιϲ, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήϲωϲι φάλαγγεϲ
ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸϲ πνεύϲῃ μένοϲ ἀμφοτέροιϲιν.
ἀλλὰ πάϲαϲθαι ἄνωχθι θοῇϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιοὺϲ
ϲίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένοϲ ἐϲτὶ καὶ ἀλκή.
οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐϲ ἠέλιον καταδύντα
ἄκμηνοϲ ϲίτοιο δυνήϲεται ἄντα μάχεϲθαι·
εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
δίψά τε καὶ λιμόϲ, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
ὃϲ δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεϲϲάμενοϲ καὶ ἐδωδῆϲ
ἀνδράϲι δυϲμενέεϲϲι πανημέριοϲ πολεμίζῃ,
θαρϲαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεϲίν, οὐδέ τι γυῖα

V. l. 147 κε θέληιϲθα D Syr. Lips. — 148 εἴ τ' ἐχέμεν CG Barocc. Harl. ἠτεχέμεν D. παρὰ ACDE 1176, 48 GHL Syr. τὸ παρὰ ϲοὶ γράφεται καὶ πάρα ϲοι Eust 1176, 57. — 149 μάλα H. κλυτοπεύειν Vat. — 151 ὥϲ κε τιϲ G. δέ τιϲ H ex corr. — 152 τρῴων CL. — 153 ὧϲ δέ τιϲ D ex corr. EH. ὡϲ δέ τιϲ D 1. man. Rom. ὧδέ τιϲ ACGL Barocc. Townl. Frgm. Mosc. ὑμέων E. μάχεϲθαι Vat. — 155 μὴ δὴ Eust. 1177, 53: libri μὴ δ'. ΘΕΟΊΚΕΛ (ε supra) Syr. (ε 2. man. add.). ἀχῖλεῦ C. ἀχιλεῦ (λ supra) D. — 156 πρὸ τὶ C. — 157 μαχηϲαμένουϲ D: ceteri libri mei μαχηϲομένουϲ cum E Barocc. Mor. Lips. Vat. Harl. Vrat. A. Frgm. Mosc. Rom. μαχηϲόμενοϲ Cant. — 159 πνεύϲει Barocc. ἀμφοτέρηϲιν Cant. — 161 ἀλκί D. — 162 ΓΑΡ' Syr. ἦμαρ D. ΗΜΑΡ' Syr. ἦμαρ καὶ εἰϲ L. — 163 ϲίτοιο: δόρποιο Suidas I, 1. 168, 2. — 164 πτολεμίζειν C. — 165 λάθρη AC. — 166 δίψά τε C. τε omitt. Eust. 1177, 35. Flor. Apoll. Soph. 51, 29. δέ οἱ Eust. 1410, 18. — 168 πολεμίζει E bis; sed 1180, 17 πολεμίζῃ. πανημέριον πολεμίζει Schol. Z 265. — 169 νύ τοι Townl. Pseudoplut. 159, 16. ΗΤΟΡ' Syr. ἐνι D.

A. c. 147 πάρα Schol. B.

πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆςαι πολέμοιο.
ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν ςκέδαςον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεςθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰςέτω ἐς μέςςην ἀγορήν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
ὀφθαλμοῖςιν ἴδωςι, ςὺ δὲ φρεςὶ ςῇςιν ἰανθῇς.
ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον ἐν Ἀργείοιςιν ἀναςτάς,
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι·
[ἣ θέμις ἐςτὶν ἄναξ ἤτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν·]
καὶ δὲ ςοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεςὶν ἵλαος ἔςτω.
αὐτὰρ ἔπειτά ςε δαιτὶ ἐνὶ κλιςίῃς ἀρεςάςθω
πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃςθα.
Ἀτρείδη, ςὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
ἔςςεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεςςητὸν βαςιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέςςαςθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
τὸν δ' αὖτε προςέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
χαίρω ςεῦ Λαερτιάδη τὸν μῦθον ἀκούςας·
ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόςαι, κέλεται δέ με θυμός,
οὐδ' ἐπιορκήςω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μιμνέτω αὐτόθι τεῖος ἐπειγόμενός περ ἄρηος·
μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρά κε δῶρα

V. L. 171 κέδαςον Harl. — 173 ἐν μέςςῃ (H μέςῃ) ἀγορῇ H Vrat. d. — 174 ὀφθαλμοῖςι A. ἴδωςιν D. φρεςὶ ςῇςιν ACDEHS Townl. Ven. B. Frgm. Mosc. φρεςὶν ᾗςιν GL Vrat. A. Flor. Rom. — 175 δέ τοι ἔργον D. δ' ὅρκον C omisso τοι. — 177 omittunt ADHL Syr. Harl. Lips. Vrat. d. Frgm. Mosc. ἡ θέμις CEGS. ἠδ' — ἠδὲ C Cant. in marg. ἤτ' — ἠδὲ S Townl. — 178 δέ ςοι H. ἐνι D. ἔςται L. — 179 ἐνι D. κλιςίης' E. κλιςίῃ Lips. — 181 ἀτρείδη omitt. A et in extremo versu addit ἔςςεαι. — 182 ἔςςεαι: ἀτρείδη A. νεμεςητὸν C. — 183 ἄνδρα παρέςςαςθαι H. ἀπαρέςαςθαι DE. ἐπαρέςςαςθαι L Vrat. A. ἐπαρέςαςθαι Lips. Vrat. b. ὅτέ τις AH. τῖς C χαλεπήνη ACH. — 186 διῖκεο πάντα D. — 187 ὁμόςαι D. — 188 πρὸς δαίμονας Vat. ἀχῖλεὺς C. — 189 * αὐτόθι τεῖος: αὖθι τέως περ ACDHS Syr. (ΠЄΡ') Townl. Vrat. d. Frgm. Mosc. Flor. τέως δὲ Vat. τέως γε EG Rom. Lips. (?). τέως γ' L. τέως Ven. B. τέως καὶ Vrat. b. A. ex Vrat. d. Heynius τέως περ et infra τέως καὶ attulit. cui fidem non habeo, nam in H, qui ex eodem autographo ortus est, τέως περ scriptum est. ΠЄΡ' bis Syr. — 190 ΑΟΛΛЄЄϹ Syr. bis omisso πάντες. ὄφρά κε CDH. ὄφρα καὶ S. ΟΦΡΑΤΑ Syr. εἰςόκε Mor.

A. c. 189 τέως: δίχα τοῦ πέρ· ἐν δὲ ταῖς εἰκαιοτέραις μετὰ τοῦ πέρ Schol. B. equidem non dubito scripturam δίχα τοῦ πέρ fuisse Aristarcheam, nam omnibus fere locis αἱ εἰκαιότεραι opponuntur Aristarchi editioni, conf. H. T. pg. 97. sed quum τέως metro repugnet, τεῖος et cum G. Hermanno αὐτόθι pro αὖθι scripsi, conf. Thiersch. Gramm. Gr. § 168, 10, not. H. U. 234.

ἐκ κλιcίης ἔλθῃcι, καὶ ὅρκια πιcτὰ τάμωμεν.
coὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
κρινάμενος κούρητας ἀριcτῆας Παναχαιῶν
δῶρα ἐμῆc παρὰ νηὸc ἐνεικέμεν, ὅcc' Ἀχιλῆι
χθιζὸν ὑπέcτημεν δώcειν, ἀγέμεν τε γυναῖκαc.
Ταλθύβιοc δέ μοι ὦκα κατὰ cτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
κάπρον ἑτοιμαcάτω, ταμέειν Διί τ' ἠελίῳ τε.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
Ἀτρεΐδη κύδιcτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεcθαι,
ὁππότε τιc μεταπαυcωλὴ πολέμοιο γένηται,
καὶ μένοc οὐ τόcον ᾖcιν ἐνὶ cτήθεccιν ἐμοῖcι.
νῦν δ' οἳ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓc ἐδάμαccεν
Ἕκτωρ Πριαμίδηc, ὅτε οἱ Ζεὺc κῦδοc ἔδωκεν,
ὑμεῖc δ' ἐc βρωτὺν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγώ γε
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷαc Ἀχαιῶν
νήcτιαc ἀκμήνουc, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
τεύξεcθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τιcαίμεθα λώβην.
πρὶν δ' οὔ πωc ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
οὐ πόcιc οὐδὲ βρῶcιc, ἑταίρου τεθνηῶτοc,

V. L. 191 ἔλθωcι Rom. libri ἔλθῃcι. — 194 ΔΩΡΑ^{Δ} Syr. (Δ 2. man.). γρ. καὶ δῶρα δ' ἐμῆc Eust. 1179, 34. δῶρα θοῆc Strabo X, 467. ἐνεικέμεν ACDG: ἐνεγκέμεν E bis HL Lips. Flor. Rom. ἐνεγκεῖν Strabo X, 467. a vero aberrat Heynius affirmans „ἐνεγκέμεν lectio est codd. et edd. Flor. Rom." ὅc' C. — 195 χθιζοὶ Strabo l. l. ἀγέμεν δὲ DE. τὲ C. — 198 ἀχϊλεύc C. ΑΧΙΛC Syr. quod perinde est. — 200 ὀφέλλεται H 1. man. ταῦτα: πάντα Barocc. γενέcθαι H Vrat. d. — 201 ὁππότέ A. τῖc C. μετὰ παυcωλὴ AL Vrat. A. — 202 τόcον ἐcτὶν L. εἶcιν Harl. Vat. Lips. ἐνι D. ἐμοῖcι ACDE Syr. — 203 ἐδάμαcεν E. — 204 ὅτέ οἱ CGL. — 205 βροτὺν L Lips. ἦτ' D. ἔγωγε libri. — 206 πολεμίζειν E Syr. Lips. Townl. Frgm. Mosc — 208 τεύξαcθαι Cant. Barocc. Mor. Harl. Ven. B. Flor. τεύξ^{α}εcθαι A. — 209 κατα CH. ἱείη DH ex corr. L Townl. Frgm Mosc. ἱείη AEG Et. Mg. 467, 44 et olim vulgo. ἰῆναι C. ἴειν H 1. man. — 210 τεθνηῶτοc AH Vrat. A. τεθνῃῶτοc L. τεθνειῶτοc CDEG Syr.

A. c. 194 ἐνεικέμεν Schol. V. — 205 ὀτρύνετον tuetur Schol. B ὑμεῖc: πρὸc Ὀδυccέα καὶ Ἀγαμέμνονα. mallem ὀτρύνετε. — 208 quid sibi velit Schol. V οἱ δὲ γράφουcι μετα, μετὰ τὸ νικῆcαι non liquet. Heynius putavit fuisse qui μετὰ pro μέγα scriberent. fortasse referendum est ad vs. 201 μετὰ παυcωλὴ πολέμοιο γένηται, conf. B 386 οὐ γὰρ παυcωλή γε μετέccεται. — 209 ἱείη, conf. Hesych. ἱείη· πορεύοιτο διὰ ψιλῆc. Schol. V ἱείη ψιλῶc· καὶ παράκειται τὸ ἱέναι ἀπαρέμφατον. Et. Mg. 467, 44 κατὰ λαιμὸν ἱείη (sic): ὡc ἀπὸ τοῦ τίθημι τιθείη, οὕτωc ἀπὸ τοῦ ἵημι ἱείη τὸ ἀπιέναι.

ὅϲ μοι ἐνὶ κλιϲίῃ δεδαϊγμένοϲ ὀξέι χαλκῷ
κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένοϲ, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μύρονται· τό μοι οὔ τι μετὰ φρεϲὶ ταῦτα μέμηλεν,
ἀλλὰ φόνοϲ τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέοϲ ϲτόνοϲ ἀνδρῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέοϲ υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
κρείϲϲων εἰϲ ἐμέθεν καὶ φέρτεροϲ οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δέ κε ϲεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
πολλόν, ἐπεὶ πρότεροϲ γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
τῶ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοιϲιν ἐμοῖϲιν.
αἶψά τε φυλόπιδοϲ πέλεται κόροϲ ἀνθρώποιϲιν,
ἧϲ τε πλείϲτην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸϲ ἔχευεν,
ἄμητοϲ δ' ὀλίγιϲτοϲ, ἐπὴν κλίνῃϲι τάλαντα
Ζεύϲ, ὅϲ τ' ἀνθρώπων ταμίηϲ πολέμοιο τέτυκται.
γαϲτέρι δ' οὔ πωϲ ἔϲτι νέκυν πενθῆϲαι Ἀχαιούϲ·
λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
πίπτουϲιν· πότε κέν τιϲ ἀναπνεύϲειε πόνοιο;
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅϲ κε θάνῃϲι,
νηλέα θυμὸν ἔχονταϲ, ἐπ' ἤματι δακρύϲανταϲ·
ὅϲϲοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ ϲτυγεροῖο λίπωνται,
μεμνῆϲθαι πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράϲι δυϲμενέεϲϲι μαχώμεθα νωλεμὲϲ αἰεί,
ἑϲϲάμενοι χροΐ χαλκὸν ἀτειρέα. μὴ δέ τιϲ ἄλλην
λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενοϲ ἰϲχαναάϲθω·

V. L. 211 ἐνι D. ΚΛΙϹΙΗΙϹ Syr. αἴθοπι χαλκῶι D. — 212 ἀνα D. προθύροιϲι S Cant. ἀμφι D. — 213 τῷ μοι Cant. Vat. οὔ τοι G. μετα D. — 214 φόνοϲ: πόνοϲ L Harl. — 216 ἀχϊλλεῦ H. πηλέοϲ ACLS Cant. Vat. Ven. B. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. πηλέωϲ DEGH Syr. πηλέωϲ υἱὲ μέγα κῦδοϲ Ἀχαιῶν Plutarchus de Aud. poët. 13. μέγα φίλτατ' Vrat. d. — 217 εἷϲ CD: vulgo εἰϲ, ita AEGHL. φέρτατοϲ Barocc. Flor. — 218 γε Syr. Harl. Lips. Townl. Vrat. A. Bachm. Anecd. II. 30, 22. κε CH Ven. B. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. d. κεν ADEGS Flor. Rom. Schol. N 355. — 220 τῶ CHL. τῷ AEG. τώ D. ΤΩ Syr. — 221 αἶψά τε: καὶ δὴ Rhet. Gr. III, 235, 11. ΑΪΨΑΔΕ Syr. ΑΝΘΡΩΠΟΙϹΙ Syr. — 223 ὀλιγοϲτὸϲ H. — 225 ἐϲτὶ ACDGHL. — 226 πολλοί τε καὶ L Lips. ἥματα D. — 227 ΠΙΠΤΟΥϹΙ Syr. πίπτουϲι E. — 228 κατθάπτειν S Townl. θάνῃϲι ACDGH Syr. Stob. Floril. 123, 8. — 229 ἥματι D. ἤμαϲι L. δακρύϲενταϲ G. — 230 περι AC Syr. — 231 ἐδυτῆοϲ L. ἐδιωδῆϲ Vrat. A. — 232 νηλεὲϲ αἰεὶ D. — 233 ἐϲϲάμενοι D. μὴ δέ ACGL. τιϲ: τι A. — 234 ὀτρΰντὴν C Vrat. A.

A. c. 218 προβαλοίμην, πολλὸν ἐπεὶ Aristocles, aequalis Strabonis cf. XIV, 655.

ἥδε γὰρ ὀτρυντὺϲ κακὸν ἔϲϲεται, ὅϲ κε λίπηται
νηυϲὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντεϲ
Τρωϲὶν ἐφ' ἱπποδάμοιϲιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
ἦ, καὶ Νέϲτοροϲ υἷαϲ ὀπάϲϲατο κυδαλίμοιο,
Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.
βὰν δ' ἴμεν ἐϲ κλιϲίην Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο.
αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθοϲ ἔην, τετέλεϲτο δὲ ἔργον·
ἑπτὰ μὲν ἐκ κλιϲίηϲ τρίποδαϲ φέρον, οὕϲ οἱ ὑπέϲτη,
αἴθωναϲ δὲ λέβηταϲ ἐείκοϲι, δώδεκα δ' ἵππουϲ·
ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκαϲ ἀμύμονα ἔργα ἰδυίαϲ
ἕπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βριϲηΐδα καλλιπάρῃον.
χρυϲοῦ δὲ ϲτήϲαϲ Ὀδυϲεὺϲ δέκα πάντα τάλαντα
ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητεϲ Ἀχαιῶν·
καὶ τὰ μὲν ἐν μέϲϲῃ ἀγορῇ θέϲαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵϲτατο· Ταλθύβιοϲ δὲ θεῷ ἐναλίγκιοϲ αὐδὴν
κάπρον ἔχων ἐν χερϲὶ παρίϲτατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρείδηϲ δὲ ἐρυϲϲάμενοϲ χείρεϲϲι μάχαιραν,
ἥ οἱ πὰρ ξίφεοϲ μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,

V. L. 235 ἠδε D: vulgo ἥδε. ἔϲϲεται: ἕϲπεται Vrat. A. ὅϲ κεν D. — 236 νηυϲὶ παρ' CL Barocc. Harl. Mor. ὁρμηϲθέντεϲ Lips. — 237 τρῳϲὶν L. ἐφιπποδάμοιϲιν D. — 239 τε μέγην τε Vat. καὶ μελάνιππον C pro μηριόνην τε. — 240 omitt. C. — 242 αὐτίκ' ἔπειτά γε μῦθοϲ Plutarchus de Se ipsum citra inv. laud. 19. μῦθον (ϲ supra) H. — 243 ἐϲ κλιϲίην Vrat. d ΟϹΟΙΫΠΕϹΤ. Syr. — 244 αἴθοναϲ A. — 245 ἀμύμονα ACH sup. LS Syr. Cant. Mor. Townl. 1. man. Frgm. Mosc. ἀμύμοναϲ DGH 1. man. et pars librorum Heynii. ἔργ' εἰδυίαϲ ACDGHL Syr. et olim vulgo. — 247 ὀδυϲϲεὺϲ DEH Syr. Flor. Rom. — 248 ἄλλα L. δῶρα omitt. L Lips. ἀχαιοὶ Vrat. d. — 249 ἀν δ' ACDHL. ἐν δ' Barocc. — 250 αὐδὴν: ἄντην Townl. — 251 χερϲὶ GL Lips. Athenaeus XIV, 660: χειρὶ CDHS Syr. Cant. Mor. Vat. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. Flor. ἐγχειρὶ A. — 252 ἐρυϲάμενοϲ Lips. ξίφεϲϲι μάχαιραν D. — 253 παρ H. μέγαν κολεὸν L. μέγαν E. ἄωρτο ACEHS Syr. Cant. Barocc. Mor. Townl. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. ἄορτο DGL. Lips. Flor.

A. c. 239 Μέγητα: Μέγην τε Zenodotus, conf. Schol. K 175. N 692. — 245 ἀμύμοναϲ Aristarchus teste Didymo ad I 128. ὅτι ἐντεῦθεν πλανηθεὶϲ Ζηνόδοτοϲ ϲυναριθμεῖϲθαι ἐν ταῖϲ ἑπτὰ καὶ τὴν Βριϲηΐδα ἔδοξε. καὶ ἐν ἄλλοιϲ γράφει „ἐκ δ' ἄγεν ἑπτὰ (sic) γυναῖκαϲ ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίαϲ, ἕξ, ἀτὰρ ἑβδομάτην Βριϲηΐδα καλλιπάρῃον“ Aristonicus ad I 131. — 246 ὅτι Ζηνόδοτοϲ ἐλέγχεται γράφων „ἕξ, ἀτὰρ ἑβδομάτην Βριϲηΐδα“. χωρὶϲ γάρ εἰϲιν αἱ ἑπτά Aristonicus ad I 638. conf. Schol. V ad T 246.

κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀναςχὼν
εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο ςιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βαςιλῆος.
εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
ἴςτω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριςτος,
γῆ τε καὶ ἠέλιος καὶ ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόςςῃ,
μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βριςηίδι χεῖρ' ἐπένεικα,
οὔτ' εὐνῆς πρόφαςιν κεχρημένος οὔτέ τευ ἄλλου·
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαςτος ἐνὶ κλιςίῃςιν ἐμῇςιν.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
πολλὰ μάλ', ὅςςα διδοῦςιν ὅ τέ ςφ' ἀλίτηται ὀμόςςας.
ἦ, καὶ ἀπὸ ςτόμαχον κάπρου τάμε νηλέι χαλκῷ·
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήςας, βόςιν ἰχθύςιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

V. l. 254 ἀπο CGH. — 255 οἱ δ' E. ΑΜΑΠΑΝΤΕϹ Syr. ἅμα πάντες Vrat. d. ὑπ' αὐτόφιν HL Lips. Vat. αὐτόφι ςιγῆι εἵατο D. εἴατο CL. — 256 κατα CD. — 259 ἐρινύες AHL 1. man. (?) Townl. Frgm. Mosc. ἐριννύες CDEGL ex corr. Syr. Schol. Θ 1. ὑπὸ γαίηι C. — 260 τίνονται H. τίνωνται Harl. Vat. τίννυνται edd. vett. Et. Gud. 654, 6. ὅςτις CGL Lips. Eust. 1183, 35. Et Gud. 654, 6. ὅς τῖς H. κ' omitt. L Lips. Eust. 1183, 35. ὀμόςςει Eust. 1183, 35. ὀμόςει 1183, 36. — 261 ἐπένεικα DH. ἐπενείκαι L. vulgo ἐπενεῖκαι cum ACEGS Syr. Lips. Harl. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. Flor. Rom. Et. Mg. 586, 26. Et. Gud. 390, 26. Eust. 1317, 6. Cram. Ep. 269, 26. ἐπενεγκεῖν Eust 809, 22. — 262 οὔτ': εἴτ' ἢ οὔτ' Eust. οὔτέ τευ ACDE 1183, 34 GL. ΟΥΤΕΤΕΥ Syr. οὔτῖ τευ H. εἴ τε ἢ οὔτέ Eust. 1183, 25. — 263 ἐνι D. ΕΜΗΙϹΙ Syr. ἐνὶ μεγάροιςιν ἐμοῖςιν Et. Gud. 94, 45. 621, 45. ἐνὶ μεγάροις Et. Mg. 133, 4. — 264 δ' ἔτι D. ἐμοὶ θεὸς ἄλγεα δοίη et in versu seq. δίδωςιν Eust. suo more, addit enim ἀλλ' Ὅμηρος πληθυντικῶς γράφει θεοὶ ἄλγεα δοῖεν ὅςςα διδοῦςι — 265 * ὅ τέ ςφ': ὅτι ςφ' CL 1. man. Townl. ὅςτις ςφ' AG Flor. ὅς τῖς ςφ' H. ΔΙΔΟΥϹΙΝΑΤΙϹΦ Syr. ceteri ὅτις ςφ'. ὀμόςας Lips. Flor. — 266 ἀπο HL. ἀπὸ ςφάραγον Pausanias V, 24, 11. — 268 ῥῖψ' AE Pausanias: ῥίψ' CDGHL Bachm. Anecd. II, 94, 14. ἴχθΰςῖν C. ἀχῖλεὺς C.

A. c. 261 ἐπένεικα restitui ex libris duobus, conf. O 41 μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποςειδάων ἐνοςίχθων πημαίνει Τρῶας, qui locus nostro est simillimus. K 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποιςιν ἀνὴρ ἐποχήςεται ἄλλος. ἐπενεῖκα (sic) editores a Stephano usque ad Ernestium: vitiosam scripturam μὴ ἐγὼ ἐπενεῖκαι primus revocavit Heynius ex edd. Flor. Rom. et libris mss. — 265 ὅ τέ ςφ', quae genuina lectio videtur esse, ad quam proxime accedit scriptura trium librorum ὅτι ςφ', restitui ut μ 40. π 228. υ 188. χ 415. ψ 66, ubi scripturae ὅ τέ ςφεας auctor est Charax apud Bekk. An. 1154, variantibus pariter libris inter ὅτι ὅτις ὅςτις conf. H. T. 413.

ἀνϲτὰϲ Ἀργείοιϲι φιλοπτολέμοιϲι μετηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλαϲ ἄταϲ ἄνδρεϲϲι διδοῖϲθα.
οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἐμοῖϲιν
Ἀτρείδηϲ ὤρινε διαμπερέϲ, οὐδέ κε κούρην
ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντοϲ ἀμήχανοϲ· ἀλλά ποθι Ζεὺϲ
ἤθελ' Ἀχαιοῖϲιν θάνατον πολέεϲϲι γενέϲθαι.
νῦν δ' ἔρχεϲθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
ὣϲ ἄρ' ἐφώνηϲεν, λῦϲεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐϲκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαϲτοϲ,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνεϲ μεγαλήτορεϲ ἀμφεπένοντο,
βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντεϲ Ἀχιλλῆοϲ θείοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλιϲίῃϲι θέϲαν, κάθιϲαν δὲ γυναῖκαϲ,
ἵππουϲ δ' εἰϲ ἀγέλην ἔλαϲαν θεράποντεϲ ἀγαυοί.
Βριϲηὶϲ δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυϲέῃ Ἀφροδίτῃ,
ὡϲ ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερϲὶ δ' ἄμυϲϲε
ϲτήθεά τ' ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόϲωπα.
εἶπε δ' ἄρα κλαίουϲα γυνὴ ἐικυῖα θεῇϲι·
Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖϲτον κεχαριϲμένε θυμῷ,
ζωὸν μέν ϲε ἔλειπον ἐγὼ κλιϲίηθεν ἰοῦϲα,

V. L. 269 ἀναϲτὰϲ C. φιλοπολέμοιϲι Lips. — 270 ἄνδρεϲι Lips. δίδοιϲθα CDLS Vrat. d. A. Flor. — 271 ἐνι D. — 272 ἀτρείδηϲ ὤτρυνε C. — 273 ἄκοντοϲ Lips. Vrat. A. — 274 ἀχαιοῖϲι DE Lips. — 276 ἂρ DGH. λύϲεν D. λῦϲε Schol. Θ 399 λῦϲαν Suidas I, 2, 70, 13. II, 2, 1051, 10. λύϲαν Zonar. Lex. 86. Apoll. Soph. 17. 20. Cram. An. Par. IV, 101, 18. libri praeter D λῦϲεν cum Hesych. I, 90. Apoll. Soph. 150, 8. Bachm. Anecd. II, 51, 16. Schol. θ 38. λαιψηραν D. λαιψηρὴν Vrat. d. ceteri αἰψηρήν cum Apoll. Soph. 17, 20. 150, 8. Suid. I, 2, 70, 13. II, 2, 1051, 10. Hesych. I, 90. Schol. Δ 182. Θ 399. θ 38. Zonar. 86. Cram. An. Par. IV, 101, 18. Bachm. Anecd. II, 51, 16. — 277 οἳ μὲν C. ἂρ ADGH. ἄρα ϲκίδναντο L. ἐϲκίδνοντο G. — 278 δῶρα G. — 279 βὰν δ' ἐπι D. ἀχῖλῆοϲ C. — 280 κάθεϲαν L Lips. — 282 ἂρ ADGHL. ἔπειθ' HLS Flor. Rom. ἄρ' ἔθ' Lips. ἰκέλη AGHLS edd. vett. χρυϲῆ ACDEGHL et Heynii libri. — 284 λίγα κώκυε L. ἄμυϲϲε ACDEGHL. — 286 θέῃϲι ACEGH. — 287 πάτροκλέ μοι libri cum Apoll. de Pron. 67, C. Bekk. An. 633, 24. 827, 5. 828, 19. 1153. Drac. de Metr. 5, 24. 152, 1. Eust. 1278, 16. πάντων κεχαριϲμένε H Vrat. d. — 288 ϲε ἔλειπον· CEG: ϲ' ἔλιπον A Townl. Lips. Vrat. d. A. Schol. Soph. El. 1127. ϲε ἔλιπον DHLS.

A. c. 276 αἰψηρήν Aristarchus testibus Hesychio I, 90 et Apoll. Soph. 17, 20. vide adn. ad β 257. — 288 ϲε ἔλειπον: Bothius, qui in hiatu insuaviore offendit, in peius mutavit ϲ' ἔλλειπον, quod idem est ac ἐνέλειπον. hiatum in hac sede iustum esse confirmatur his exemplis;

νῦν δέ cε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἂψ ἀνιοῦϲ᾽· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
ἄνδρα μέν, ᾧ ἔδοςάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ,
τρεῖς τε καςιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέςπον.
οὐδὲ μὲν οὐδέ μ᾽ ἔαςκες, ὅτ᾽ ἄνδρ᾽ ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
ἔκτεινεν, πέρςεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
κλαίειν, ἀλλά μ᾽ ἔφαςκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήςειν, ἄξειν τ᾽ ἐνὶ νηυςὶν
ἐς Φθίην,. δαίςειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεςςι.
τῷ ς᾽ ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεί.
ὣς ἔφατο κλαίους᾽, ἐπὶ δὲ ςτενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφαςιν, ςφῶν δ᾽ αὐτῶν κήδε᾽ ἑκάςτη.
αὐτὸν δ᾽ ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
λιςςόμενοι δειπνῆςαι· ὃ δ᾽ ἠρνεῖτο ςτεναχίζων·
λίςςομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ᾽ ἑταίρων,
μή με πρὶν ςίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
ἄςαςθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ᾽ ἄχος αἰνὸν ἱκάνει.
δύντα δ᾽ ἐς ἠέλιον μενέω καὶ τλήςομαι ἔμπης.

V. L. 289 cε: τε E. τεθνηῶτα AHLS Cant. Lips. Townl. Mor. Vrat. d. τεθνειῶτα CDEG edd. vett. — 292 προ AD. πόλιος G Flor. χαλκοῦ D. — 293 τοὺς: οὓς L. — 294 κηδείους θ᾽ Townl. ἦμαρ D. ἐπέςπων CHL Harl. Lips. Vrat. b. d. — 295 οὐδ᾽ ἔμ᾽ G Cram. Ep. 168, 22 et olim vulgo. correxit Heynius ex Rom. Ven. Townl. Vrat. b. A. Frgm. Mosc. quibus addo CDEHLS Strab. XIII, 584. 612. ἀχῖλεὺς C. — 296 πέρςε D. — 297 ἀλλά μ᾽ ACDEHLS Cant. Mor. Vat. Townl. Vrat. b. A. Rom. ἀλλ᾽ ἐμ᾽ G. ἀλλ᾽ ἔμ᾽ editores ante Heynium. ἀχῖλῆος C. — 298 ἄξειν δ᾽ DGHS. ἐπὶ νηυςὶν Barocc. — 299 μυρμιδόνεςςι ACEH. — 300 τῶ CDGHL. τῷ AE τεθνηότα AH. τεθνειότα CG Townl. τεθνηῶτα L Lips. τεθνειῶτα DE Vrat. A. τεθνηκότα Cant. — 301 ἐπϊ CD. δὲ ςτενάχοντο ADE 1186, 42 GLS: δ᾽ ἐςτενάχοντο CE 1185, 34 H Lips. Vrat. d. A. — 303 ἀμφι DGH. — 304 ὃ δ᾽ D Et. Gud. 652, 53. ὅδ᾽ AC GHL. ςτοναχίζων L Mor. Bachm. An. II, 84, 21. — 305 εἴ τίς μοι L. εἴ τϊς ἐμεῖο H Vrat. d. εἴ τις ἐμοὶ Lips. — 306 habet H in marg. man. rec. μήτε πρὶν L. μὴ δὲ ACDGHL. — 307 φῖλον G. — 308 δῦντα C.

A. c. βάςκ᾽ ἴθι οὖλε ὄνειρε B 8. ἠ τοιόςδε ἐὼν Γ 46. χειρὸς ἑλοῦςα ἀτὰρ Δ 542. δὸς δέ τέ μ᾽ ἄνδρα ἑλεῖν Є 118. Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν O 71 (?). θῆκε γυναῖκα ἄγεςθαι Ψ 263. ἵπποι δ᾽ αὖτε ἔαςι Ψ 480. οἳ δ᾽ εἰς ἄςτυ ἔλων Ω 696. τίς δαίς, τίς δὲ ὅμιλος α 225 (?). ὀψά τε οἷα ἔδουςι γ 480. οὐ μέν ς᾽ οὐδὲ ἐῶςι δ 805. ἀμφ᾽ Ὀδυςῆι ἐμεῖο ε 287. ἧςθαι μηδὲ ἐᾶν κ 536. ἐντύνοντο ἄριςτον π 2. τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ς 420. ἔνθ᾽ Ὀδυςῆα ἐγὼν τ 185. Ζεῦ πάτερ ἦ ῥα ἔτ᾽ ἐςτὲ ω 351.

ὣϲ εἰπὼν ἄλλουϲ μὲν ἀπεϲκέδαϲεν βαϲιλῆαϲ,
δοιὼ δ' Ἀτρείδα μενέτην καὶ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
Νέϲτωρ Ἰδομενεύϲ τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
τέρποντεϲ πυκινῶϲ ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο, πρὶν πολέμου ϲτόμα δύμεναι αἱματόεντοϲ.
μνηϲάμενοϲ δ' ἀδινῶϲ ἀνενείκατο φώνηϲέν τε·
ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ ϲὺ δυϲάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
αὐτὸϲ ἐνὶ κλιϲίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκαϲ
αἶψα καὶ ὀτραλέωϲ, ὁπότε ϲπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωϲὶν ἐφ' ἱπποδάμοιϲι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
νῦν δὲ ϲὺ μὲν κεῖϲαι δεδαϊγμένοϲ, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἄκμηνον πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ, ἔνδον ἐόντων,
ϲῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸϲ ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
ὅϲ που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
χήτει τοιοῦδ' υἷοϲ· ὃ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
εἵνεκα ῥιγεδανῆϲ Ἑλένηϲ Τρωϲὶν πολεμίζω·
ἠὲ τόν, ὃϲ Ϲκύρῳ μοι ἔνι τρέφεται φίλοϲ υἱόϲ,
εἴ που ἔτι ζώει γε Νεοπτόλεμοϲ θεοειδήϲ.
πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἐώλπει
οἶον ἐμὲ φθίϲεϲθαι ἀπ' Ἄργεοϲ ἱπποβότοιο
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ϲὲ δέ τε Φθίην δὲ νέεϲθαι,
ὡϲ ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ϲὺν νηὶ μελαίνῃ
Ϲκυρόθεν ἐξαγάγοιϲ καί οἱ δείξειαϲ ἕκαϲτα,

V. l. 310 δύω A. ἀτρείδα ACELS Harl. Cant. Mor. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Ven. B. Vrat. b. A. ἀτρείδαι G. ἀτρεῖδαι DH et olim vulgo. — 311 νέϲτωρ τ' Harl. — 312 τέρπονται D. οὐδ' ὅγε θυμῷ L. — 314 ἀνενήγκατο Zon. Lex. 216. ἀνενήκατο Apoll. Soph. 34, 28. — 315 ῥα G. μοι ποτὲ ADGHL. — 316 ἐνι D. ἐν A. ἐνὶ κλιϲίῃϲι et γρ. ἐνὶ κλιϲίῃ Eust. 1186, 49. παρα CGH. — 318 τρῳϲὶν L. — 319 ἐμοὶ κῆρ Townl. — 321 τι omitt. D. κακότερον D. — 322 πϊθοίμην C. πυθοίμϊν G. — 323 φθίηφι CE. κατα CDGHL. — 324 χήτει ACDE 1186. 24; 61; 63 GHL Vrat. A. Flor. Rom. conf. Z 463. ὃ δ' D. ὅδ' ACGHL. ἐνι D. — 325 τρωϲὶ DEH Vat. πτολεμίζω H Vat. — 326 ἔνι A Cant. Mor. Vat. Vrat. d. Bachm. Anecd. II, 160, 9. ἐνὶ H. ἐνιτρέφεται CDEGL Lips. edd. vett. — 327 ζῴη C. ζώῃ Townl. νεοπτόλεμοϲ A (abhinc 1. man.). — 328 μὲν omitt. H. ἐνι AD. — 329 ἄπ' H. — 330 ἐνι AD. ἐν S. ϲὲ δέ τι Rom. φθίην δὲ ADG. — 331 ἐνινηῖ A: ceteri ϲὺν νηῖ. γρ. ϲυννηῖ A. conf. α 182. γ 61. 302. 323. κ 332. ω 152. 427.

A. c. 327 καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ προηθέτει τὸν ϲτίχον. ὥϲ φηϲι Καλλίϲτρατοϲ. τεκμήριον δὲ τῆϲ διαϲκευῆϲ τὸ καὶ ἑτέρωϲ φέρεϲθαι τὸν ϲτίχον „εἴ που ἔτι ζώει γε Πυρῆϲ ἐμὸϲ ὃν κατέλειπον“ Didymus.

κτῆϲιν ἐμὴν δμῶάϲ τε καὶ ὑψερεφὲϲ μέγα δῶμα.
ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀίομαι ἢ κατὰ πάμπαν
τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκάχηϲθαι
γήραΐ τε ϲτυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.
ὣϲ ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ ϲτενάχοντο γέροντεϲ,
μνηϲάμενοι τὰ ἕκαϲτοϲ ἐνὶ μεγάροιϲιν ἔλειπον.
μυρομένουϲ δ' ἄρα τούϲ γε ἰδὼν ἐλέηϲε Κρονίων,
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸϲ ἑῆοϲ.
ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεϲὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύϲ;
κεῖνοϲ ὅ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
ἧϲται ὀδυρόμενοϲ ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνοϲ καὶ ἄπαϲτοϲ.
ἀλλ' ἴθι οἱ νέκτάρ τε καὶ ἀμβροϲίην ἐρατεινὴν
ϲτάξον ἐνὶ ϲτήθεϲϲ', ἵνα μή μιν λιμὸϲ ἵκηται.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε πάροϲ μεμαυῖαν Ἀθήνην·
ἣ δ' ἅρπῃ ἐικυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ
οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέροϲ. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
αὐτίκα θωρήϲϲοντο κατὰ ϲτρατόν· ἣ δ' Ἀχιλῆι
νέκταρ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι καὶ ἀμβροϲίην ἐρατεινὴν
ϲτάξ', ἵνα μή μιν λιμὸϲ ἀτερπὴϲ γούναθ' ἵκηται,

V. L. 333 ὑψηρεφὲϲ C 1. man. DG. ὑψιρεφὲϲ C ex corr. L Lips. — 334 κατα DH. — 335 τεθνάναι et ἀκαχεῖϲθαι Vrat. A. — 336 λυγρῷ Eust. 1186, 39; sed 1187, 37 et 38 ϲτυγερῷ. προτιδέγμενον D Syr. — 337 πύθηται ACDEL Syr. Cant. Mor Barocc. Harl. Lips. Vat. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. Rom. πύθοιτο GH et editores ante Heynium. — 338 ὡϲ A. ἐπι ACDH. δ' ἐϲτενάχοντο CH Vrat. A. — 339 μνηϲάμενοϲ C. ἐνι AD. ἐνῖμμεγάροιϲϊν H. ἔλειπον E Rom. ἔλειπε ACS Syr. Cant. Lips. Frgm. Mosc. ἔλιπεν DG. ceteri ἔλειπεν. — 341 προϲηῦδα D. — 342 ἑῆοϲ ACEGHL. vulgo ἑῆοϲ, ita Zonar. Lex. 620. — 343 ἡ A. οὐκ ἔτι AH. μετα AH. ἀχϊλεύϲ C. — 344 ὀρθοκραιράων A. — 345 ἧϲτο L. — 346 μετα ADH. ὃ δ' D. ὃδ' CHL. — 348 ἐνι AD. — 349 ὡϲ A. — 350 ἡδ' CGHL. ἅρπη H. τανϋπτέρῦγι H. λυγιφώνῳ E. — 351 ἐκ κατέπαλτο ACDEGHL Schol. A 497. conf. Δ 508. H 21. recentiores nonnulli ἐκ κατέπαλτο. — 352 κατα A. ἡδ' GHL. ἡδ' C. — 353 ἐνι D. — 354 ἵκηται libri omnes: editores post Wolfium ἵκοιτο. de coniunctivo conf. H. U. 292. Ι 98. Ν 649. Υ 126. 185. Β 3. Ι 494. 690. Ο 23. 598. Π 650. C 190. Χ 282.

A. c. 333 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ δμῶαϲ ἔξω τοῦ ι Didymus. — 335 ἀκάχηϲθαι: ἀκαχῆϲθαι Ptolem. Ascalonita, cf. Schol. δ 806. — 342 ἑῆοϲ: ἑοῖο Zenodotus.

αὐτὴ δὲ πρὸϲ πατρὸϲ ἐριϲθενέοϲ πυκινὸν δῶ
ᾤχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
ὡϲ δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδεϲ Διὸϲ ἐκποτέονται,
ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆϲ αἰθρηγενέοϲ βορέαο,
ὣϲ τότε ταρφειαὶ κόρυθεϲ λαμπρὸν γανόωϲαι
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀϲπίδεϲ ὀμφαλόεϲϲαι
θώρηκέϲ τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλαϲϲε δὲ πᾶϲα περὶ χθὼν
χαλκοῦ ὑπὸ ϲτεροπῆϲ· ὑπὸ δὲ κτύποϲ ὤρνυτο ποϲϲὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέϲοιϲι κορύϲϲετο δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τὼ δέ οἱ ὄϲϲε
λαμπέϲθην ὡϲ εἴ τε πυρὸϲ ϲέλαϲ, ἐν δέ οἱ ἦτορ
δῦν' ἄχοϲ ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωϲὶν μενεαίνων
δύϲετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιϲτοϲ κάμε τεύχων.
κνημῖδαϲ μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃϲιν ἔθηκε
καλάϲ, ἀργυρέοιϲιν ἐπιϲφυρίοιϲ ἀραρυίαϲ·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ ϲτήθεϲϲιν ἔδυνεν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιϲιν βάλετο ξίφοϲ ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα ϲάκοϲ μέγα τε ϲτιβαρόν τε
εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε ϲέλαϲ γένετ' ἠύτε μήνηϲ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο ϲέλαϲ ναύτῃϲι φανήῃ

V. L. 355 ἐν ἄλλῳ αὐτὴ (cod. αὐτῆι) δ' αὖ A. — 357 ἐκπετέονται Vrat. b. A. ἐκποτέωνται nullus. — 358 ὑπὸ Barocc. Mor. ΥΠΟ Syr. ὑπὸ ἡ ὑπαὶ E. ὑπαὶ ACGHLS et Heynii libri. ὑπαιριπῆϲ D. — 359 ὡϲ A. — 360 ἐκ νηῶν φορέοντο Lips. hic versus in L post 361 est collocatus. — 361 κραταιγύαλοι A. κραταιγΐαλοι C. μήλιναι C. post hunc insertus erat in codd. Barocc. Mor. Vrat. A. ἐκ νηῶν ἐχέοντο βοὴ δ' ἄϲβεϲτοϲ ὀρώρει. — 362 ἶκε A. ἵκε C. γέλαϲε Rhet. Gr. III, 232, 18. περι ACDEGH Syr. γέλαϲε δὲ χθὼν παμμήτωρ Schol. Theocr. I, 31. — 363 ὑπο A bis. ὑπ' ἀϲτεροπῆϲ D. ὄρνυτο A. ποϲὶν E. ποϲϲὶ H. — 364 ἀχϊλεύϲ C. — 366 ὡϲ εἴ τε AH: vulgo ὡϲείτε. ΗΤΟΡ' Syr. — 367 ὅδ' CGHL. τρῳϲὶν L. τρωϲὶ CDG Lips. Vrat. A. — 368 θεοῖο L Lips. οἱ omitt. D. — 369 κνημῖδαϲ H. πρώτιϲτα C. περι D. ἔθηκε ACDGH Syr. — 370 ἐπιϲφηρίοιϲ C ex corr. G. — 371 ἔδυνε A Syr. — 372 ἀμφι D. ἂρ DGHL. ὤμοιϲι D. — 373 μέγά τε C. — 375 ὅταν ACEGL. ΟΤΑΝ Syr. φανήῃ DH. φανήιηι A. φανήῃ Vrat. b. d. φανήη L Lips. Townl. ΦΑΝΗΗ Syr. φανείη CEGS et olim vulgo.

A. c. 357 Aristarchus et Ptolem. Ascalonita ταρφειαί: ταρφεῖαι Dionysius Thrax, conf. Schol. M 158. — 365—368 ἀθετοῦνται. ὁ δὲ Ϲιδώνιοϲ ἠθετηκέναι μὲν τὸ πρῶτόν φηϲιν αὐτοὺϲ τὸν Ἀρίϲταρχον, ὕϲτερον δὲ περιελεῖν τοὺϲ ὀβελούϲ, ποιητικὸν νομίϲαντα τὸ τοιοῦτο. ὁ μέντοι Ἀμμώνιοϲ ἐν τῷ περὶ τῆϲ ἐπεκδοθείϲηϲ διορθώϲεωϲ οὐδὲν τοιοῦτο λέγει Aristonicus. — 375 φανήῃ conf. H. T. 405.

καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ' ἀστὴρ ὣς ἀπέλαμπεν
ἵππουρις τρυφάλεια, περισσείοντο δ' ἔθειραι
χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος,
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.

V. L. 376 τόδε A. τό τε Townl. ὄρεσφι ACDGHL Syr. — 377 οἰοπόλωι A. οὔκε θέλλοντας D. — 378 φέρουσι D. φέρωσι Vrat. d. — 379 ὑπ' S. ἀχῖλῆος C Lips. σάκεος: ΚΕΦΑΛΗΣ Syr. ἵκανε CDGH Syr. — 380 δαιδαλαίου C. — 381 βριαρὰν H. ἣδ' CGHL. ὡς G. — 382 περισείοντο EG Lips. Vrat. A. — 383 χρυσείαι CH. ἵει A. ἄμφι H. ἀμφῖ CD. — 384 δ' ἕο αὐτοῦ ACDEHL Syr.: δέ οἱ αὐτοῦ GS Cant. Townl. Flor. ἀχῖλεὺς C. — 385 εἴ οἱ CDEGHL. ἐφαρμόσειε CGH Lips. Vrat. A. ἐντρέχει Barocc. γυῖα ACDE Syr. Harl. Townl. Frgm. Mosc. Rom. δῶρα GHLS Lips. Cant. Vrat. d. Flor. — 386 εὖτε CDEL Syr. Lips. Townl. Vat. Frgm. Mosc. Ven. B. Vrat. b. Schol. Γ 10. Ε 453. Et. Mg. 398, 50. ηὖτε AS. ἠὖτε GH Flor. αὖτε Townl. ἦτε Vrat. A. γίγνετ' EL Syr. Rom. γίνετ' ACDGH Et. Mg. 398, 50. γίνετο Schol. Ε 453. γίνεται Schol. Γ 10. — 387 ἐσπάσετ' H. πατρώϊον ἔγχος ἔρυσσεν Apoll. Soph. 147, 6. — 389 ἀχῖλεύς C. — 390 πόρε L Syr. Lips. τάμε ACDGHS Schol. Pind. Nem. III, 55. — 391 ἐκ κορυφῆς A.

A. C. 376 ἀρίσταρχος τό τε καίεται Didymus. — 384 οὕτως ἕο αὐτοῦ αἱ ἀριστάρχου· Ζηνόδοτος ἑοῦ αὐτοῦ Didymus. δὲ οἷ αὐτοῦ Ptolem. Ascalonita teste Herodiano. — 386 εὖτε Aristarchus: ὥστε Aristophanes. αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων, „τῶν δ' αὖτε". πρότερον γράφων ὁ Ἀρίσταρχος „τῷ δ' εὖτε" μετέγραψεν ὕστερον „τῷ δ' αὖτε", ἐμφαντικώτερον νομίσας εἶναι ὑπακουομένου τοῦ ὡς Didymus. — 388—391 ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες. ἐνταῦθα μὲν αὐτοὺς Ζηνόδοτος καταλέλοιπεν, ἐπὶ δὲ τοῦ Πατρόκλου (Π 141—144) ἠθέτηκεν Aristonicus. in cod. A quinque versus (387—391) obelis sunt notati, adscripto scholio Didymi οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἦσαν οἱ ἀθετούμενοι. — 390 καὶ πόρε χείρων A in marg. utrumque Aristarchus teste Didymo ad Π 143. — 391 ἐκ κορυφῆς: οὕτως πληθυντικῶς αἱ ἀριστάρχου Didymus.

ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἕϲαν, ἐν δὲ χαλινοὺϲ
γαμφηλῆϲ ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίϲϲω
κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὃ δὲ μάϲτιγα φαεινὴν
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουϲεν,
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυϲϲάμενοϲ βῆ Ἀχιλλεύϲ,
τεύχεϲι παμφαίνων ὥϲ τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
ϲμερδαλέον δ' ἵπποιϲιν ἐκέκλετο πατρὸϲ ἑοῖο·
Ξάνθέ τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργηϲ,
ἄλλωϲ δὴ φράζεϲθε ϲαωϲέμεν ἡνιοχῆα
ἂψ Δαναῶν ἐϲ ὅμιλον, ἐπεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο,
μὴ δ' ὡϲ Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.
τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφι προϲέφη πόδαϲ αἰόλοϲ ἵπποϲ
Ξάνθοϲ, ἄφαρ δ' ἤμυϲε καρήατι· πᾶϲα δέ χαίτη
ζεύγληϲ ἐξεριποῦϲα παρὰ ζυγὸν οὖδαϲ ἵκανεν·

V. l. 392 τε καί: ἠδ' Rhet. Gr. III, 106, 13. ἀμφιέποντε C. — 393 ζεύγνυϲαν G et olim vulgo. restituit Heynius ζεύγνυον ex Barocc. Lips. Mor. Harl. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. A. b. d. Rom., quibus addo ACDEHLS Syr. ἀμφι D. λέπαδνα L. ἔϲαν AC: ἕϲαν DEGHL. supra ἕϲαν glossa est in A περιέβαλον. — 394 γαμφηλῆϲ' GH. κατα CL. τεῖνεν C. — 395 ΠΡΟΤΙ Syr. ἐπὶ Harl. δ δὲ C. ὅδ' ἄρα G Flor. — 396 ἵπποιϲιν C Harl. — 397 ὀπιϲθεν D Lips. ἀχϊλεύϲ C. — 398 τεύχεϲι λαμπόμενοϲ DS Cant. Vat. — 399 ϲμαρδαλέον S. — 400 ξάνθέ τε ACD. βάλιε Apoll. Soph. 43, 35. — 401 ἡνιοχῆα ACEH Rom. ἡνιοχῆαϲ DGLS Syr. Lips. Flor. εἰ δὲ γράφει ϲαωϲέμεν ἡνιοχῆαϲ Eust. 1190, 15. — 402 ἂψ δαναῶν: ἐν ἄλλῳ ἂψ λαῶν A. χ' ἑῶμεν ACE 1190, 14; 18 G Flor. Rom. Et. Mg. 16, 43. 307, 37. 403, 3. Et. Gud. 286, 25. Et. Or. 59, 2. Χ' ЄΩΜЄΝ Syr.
ο
χ' ἕωμεν S. χ' ἕωμεν H. χ' ἕομεν L. χ' ἑõμεν Lips. χέωμεν D. ἕωμεν A in marg. κ' ἐῶμεν Vrat. A. Et. Gud. 224, 4. 624, 43. Cram. Ep. 216, 33. Apoll. Soph. 80, 28. ἐῶμεν Lips. in marg. κ' ἕωμεν Schol. BL ad B 432. ἐπεὶ κεῶμεν Et. Or. 105, 17. κ' ἕομεν Et. Gud. 8, 23. γρ. ἐπεὶ κ' ἕομεν C in marg. man. rec. Hesychii cod. (II, 140 ed. M. Schmidt.) ἐπείχεομεν. τὸ δὲ ἕομεν γράφεται μάλιϲτα ἑῶμεν Eust. 1190, 17. — 403 μὴ δ' CDGHL. αὐτοῦ AGL Syr. Lips. αὐτόθι CDEH. γρ. λίπετ' αὐτόθι A. αὐτόθι editores usque ad Wolfium, qui αὐτοῦ induxit. εἴπετ' αὐτόθι τεθνειῶτι Schol. Θ 18. τεθνηῶτα HLS Lips. Cant. Mor. Vrat. d.
η
τεθνειῶτα A. τεθνειῶτα CDEG edd. vett. ΤЄΘΝЄΙΩ . . Syr. — 404 ἂρ ADEGHL. ὑπο EH. ζυγόφιν CDEGHL, vide H. U. 45. αἴολοϲ L. — 406 παρά: περὶ E.

A. c. 393 οὕτωϲ διὰ τοῦ ō ζεύγνυον Didymus. — 400 Βαλία Bentleius, quem secutus est Bothe. de ε̄ ante τ̄ producto vide O 478. Φ 474. H. U. 66. — 402 δαϲυντέον τὸ ἑῶμεν Schol. A. τινὲϲ χέομεν Schol. V.

αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
καὶ λίην ϲ' ἔτι νῦν γε ϲαώϲομεν ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖϲ
αἴτιοι, ἀλλὰ θεόϲ τε μέγαϲ καὶ μοῖρα κραταιή.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
Τρῶεϲ ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὤριϲτοϲ, ὃν ἠύκομοϲ τέκε Λητώ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοιϲι καὶ Ἕκτορι κῦδοϲ ἔδωκε.
νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
ἥν περ ἐλαφροτάτην φάϲ' ἔμμεναι· ἀλλὰ ϲοὶ αὐτῷ
μόρϲιμόν ἐϲτι θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαντοϲ ἐρινύεϲ ἔϲχεθον αὐδήν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί ϲε χρή.
εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτόϲ, ὅ μοι μόροϲ ἐνθάδ' ὀλέϲθαι,
νόϲφι φίλου πατρὸϲ καὶ μητέροϲ· ἀλλὰ καὶ ἔμπηϲ·
οὐ λήξω πρὶν Τρῶαϲ ἅδην ἐλάϲαι πολέμοιο.
ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοιϲ ἰάχων ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ.

ΙΛΙΑΔΟϹ Υ.

Ὣϲ οἳ μὲν παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲι θωρήϲϲοντο
ἀμφὶ ϲὲ Πηλέοϲ υἱὲ μάχηϲ ἀκόρητον Ἀχαιοί,

V. L. 408 ὄμβριμ' CHL. ἀχϊλεῦ C. — 409 ἀλλ' ἤ τοι L Lips. ἦμαρ ἐγγύθεν G. ὀλέθριον ἀλλ' οὔτοι ἡμεῖϲ H. οὐδέ τοι ACDES Cant. Harl. Vat. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. οὐδέ τι GL Lips. Flor. et olim vulgo. — 410 θεόϲ τίϲ L. — 411 τε ante νωχελίῃ omitt. L Lips. Vrat. A. — 412 τρῷεϲ L. πάτροκλον Eust. — 413 ὤριϲτοϲ AE Rom. ἄριϲτοϲ G. — 414 ἐνι AD. ἔδωκε CDEG Syr. — 415 θέοιμεν (ω supra) A. θέωμεν C. — 416 ΤΗΝΠΕΡ Syr. τόνπερ ἐλαφρότατόν φαϲ' Schol. Apoll. Rhod. II, 276. φᾶϲ' L. ἀλλά ϲοι GH. — 417 τε omitt. L Lips. — 418 ὡϲ A. ἐρινύεϲ ADH Townl. Vrat. d. Schol. T 407. ἐριννύεϲ CEGL edd. vett. ἔϲχεδον L. — 419 τόνδε G. ἀχϊλεύϲ C. — 420 οὐδέ τι ϲε ACDGHL. τι ϲὲ E. — 422 μητρὸϲ L. — 423 τρῷαϲ L. τρωϲὶν Barocc. ἄδην G Townl. ᾄδην C. ἀδην A. ἐλάϲω ἢ μᾶλλον ἐλάϲαι Eust. — 424 ῥὰ CGL.

A. c. 407 ἀθετεῖται, conf. Schol. T 418. — 416, 417 ἀθετοῦνται Aristonicus.

V. L. 1 Ὡϲ A. οἳ μὲν C. παρα H. — 2 omitt. Schol. K 167. πηλέωϲ E Mor. Apoll. Soph. 20, 22. Schol. N 621. ἀκόρητοι H Vrat. A. Townl. pro var. lect. Flor. Pseudoplut. 117, 35.

A. c. 2 ἐὰν πληθυντικῶϲ γράφηται ἀκόρητοι, ϲυνάψομεν τῇ τελευταίᾳ λέξει ὡϲ ἂν ἐπιθετικὸν ἐκείνηϲ· ἐὰν δὲ ἑνικῶϲ, βραχὺ διαϲτελοῦμεν Nicanor.

Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρῳσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορὴν δὲ καλέσσαι
κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἣ δ' ἄρα πάντῃ
φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
οὔτέ τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὠκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
ὣς οἳ μὲν Διὸς ἔνθον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
τίπτ' αὖτ' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορὴν δὲ κάλεσσας;
ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,

V. l. 3 τρῳες L. δ' αὖ L. ἐπι D. θρωισμῶι A: ceteri θρωσμῷ. post hunc insertus est in C man. rec. versus ἕκτορϊ θωρήσσοντο μετὰ πρώτοισϊν ἐόντϊ. — 4 θέμιστι GS Townl. Cant. Flor. Schol. Λ 807. ζεὺς δ' ἐκέλευσε θέμιστι Lips. θέμιστ' ἐκέλευσε Pseudoplut. 132, 36. κέλευσε ADEGHLS Schol. Λ 807. Apoll. Soph. 86, 34. Cram. An. Ox. III, 232, 8. κέλευε C. ἀγορὴν δὲ AD. — 5 ἦδ' CHL. πάντῃ AEGH Syr. ceteri πάντη. — 7 οὔτέ τις AC. τῖς H. — 8 αἵ τ' ACD Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 2. ταί τ' EGHLS Syr. — 9 πίσεα ADE Rom. Et. Mg. 673, 16. Et. Gud. 529, 52. Cram. Ep. 63, 25. πήσεα L. πείσσεα H. πίσσεα Harl. πείσσεα Vrat. d. πείσεα CG Syr. Lips. Cant. Vrat. A. Mosc. 2. Flor. Plutarchus de Defectu oracul. 11. Apoll. Soph. 129, 21, conf. Ζ 124. πιήεντα L Et. Mg. 673, 16. — 10 νεφεληγερέταο A. — 11 αἰθούσσῃσιν A Syr. ἐνίζανον AC: ceteri ἐφίζανον. ἔνιοι ἐφίζανον A in marg. — 12 ποίησεν ἰδυίῃσι ADEGLS Hesych. s. v. Ἥφαιστος. ἰδυίῃσιν Lips. ἰδυίοισϊ H. εἰδυίῃισι C. ΠΟΙΗΣ' ΕΙΔΥΙΗΙΣΙ Syr. conf. ad Α 608. — 13 οἳ μὲν C. ἔνδον omitt. Syr. ΑΓΗΓΕΡΑΟ Syr. — 15 ἶζε CDGHL. ἷζε A. ἀρ A, ἂρ DGHL. ἐξήρετο CL Barocc. Mor. Lips. — 16 αὖτ' libri mei praeter G, Barocc. Lips. Mor. Harl. Vat. αὖ EG Flor. Rom. ἀγορὴν δὲ AD. κάλεσας E Lips. ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας GH Flor. Pseudoplut. 132, 37. ita editores usque ad Heynium, qui ἀγορήνδε κάλεσσας reduxit. — 17 ἤ EGL. τί L. τρῴων L. — 18 ΤΩΓΑΡ Syr. δέδηε ACGL Syr. δέδῃε H. — 20 ἐνὶ EL Lips.

A. c. 11 ἐνίζανον: ἐφίζανον Zenodotus. — 12 οὕτως διὰ τοῦ ῑ τὸ ἰδυίῃσι καὶ τέλειον τὸ ποίησε[ν] Didymus, conf. Eust. 1193, 25.

ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουϲί μοι ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
ἥμενοϲ, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεϲθ', ὄφρ' ἂν ἵκηϲθε μετὰ Τρῶαϲ καὶ Ἀχαιούϲ,
ἀμφοτέροιϲι δ' ἀρήγεθ', ὅπῃ νόοϲ ἐϲτὶν ἑκάϲτου.
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺϲ οἶοϲ ἐπὶ Τρώεϲϲι μαχεῖται,
οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουϲι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόϲθεν ὑποτρομέεϲκον ὁρῶντεϲ·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶϲ,
δείδω μὴ καὶ τεῖχοϲ ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
ὣϲ ἔφατο Κρονίδηϲ, πόλεμον δ' ἀλίαϲτον ἔγειρε.
βὰν δ' ἴμεναι πόλεμον δὲ θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντεϲ·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰϲ Ἀθήνη
ἠδὲ Ποϲειδάων γαιήοχοϲ ἠδ' ἐριούνηϲ
Ἑρμείαϲ, ὃϲ ἐπὶ φρεϲὶ πευκαλίμῃϲι κέκαϲται·
Ἥφαιϲτοϲ δ' ἅμα τοῖϲι κίε ϲθένεϊ βλεμεαίνων,
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί·
ἐϲ δὲ Τρῶαϲ Ἄρηϲ κορυθαίολοϲ, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβοϲ ἀκερϲεκόμηϲ ἠδ' Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα
Λητώ τε Ξάνθόϲ τε φιλομμειδήϲ τ' Ἀφροδίτη.

V. l. 21 μέλλουϲί C. — 24 ὄφραν D. μετα A. τρῷαϲ L. — 25 ὅπῃ AE 1193, 41 Schol. Θ 5. Ο 234. ὅπη CDE 1194, 3 GHL Syr. — 26 ἀχῖλεὺϲ C. ἐπι A. ἐνὶ Vrat. b. A. τρῴεϲϲι L. μάχηται C 1. man. — 28 δέ τε μιν DH. δέ τι S. — 30 ὑπὲρ μόρον ACGHL Schol. Υ 125. Cram. Ep. 423, 16. ὑπερμόρον D. ΥΠΕΡΜΟΡΟΝ Syr. ὑπέρμορον ES Cant. Rom. — 31 ὡϲ A. κρονῖδηϲ πόλεμόνδε θεοὶ δῖ H. ἔγειρε ACDGL Syr. ἄγειρε Vrat. d. ὄρωρε Vat. — 32 πόλεμον δὲ AD. ΠΟΛΕΜΟΝΔῈ Syr. — 33 παλὰϲ L. — 34 ποϲιδάων A Syr. ποϲειδ A in marg. ἡ δὲ — ἦδ' H. — 35 ἐπι A. ἐνὶ GHLS. ἐνι D. πευκαλίμοιϲι L. κέκαϲται HL Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. Flor. Rom. κέκαϲτο ACDEGS Syr. — 36 ἅμα: ἄρα Cant. — 37 ὑπο ADH. ἀραιαί A: ceteri ἀραιαί. — 38 τρῷαϲ L. κορυθαιόλοϲ A. κορυθαιόλοϲ DEGH Flor. Rom. ΑΥΤᾺΡ' Syr. — 39 ἠδ' Apoll. Soph. 19, 26. — 40 ξάνθόϲ τε ACD. ξανθόϲ τε H. φιλομειδήϲ EGL Townl. Lips. edd. vett.

A. c. 28 ἀρίϲταρχοϲ καὶ δέ τι μιν διὰ τοῦ ῑ Didymus. — 30 ὑπέρμορον Aristarchus, Aristophanes, Ptolem. Ascalonita cum plerisque: ὑπὲρ μόρον Heliodorus, conf. Schol. B 155. Apoll. Soph. 160, 18. Cram. Epim. 442, 32. Eust. 1193, 57. τινὲϲ γράφουϲιν „οὐ μέντοι μοῖρ' ἐϲτὶν ἔτι ζωοῦ Ἀχιλῆοϲ Ἰλίου ἐκπέρθαι εὐναιόμενον πτολίεθρον. πέρϲει δουράτεοϲ ἵπποϲ καὶ μῆτιϲ Ἐπειοῦ" Schol. V. — 35 ἀρίϲταρχοϲ κέκαϲται, οὐ διὰ τοῦ ō κέκαϲτο Didymus.

εἵως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔϲαν ἀνδρῶν,
τεῖοϲ Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺϲ
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχηϲ ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆϲ·
Τρῶαϲ δὲ τρόμοϲ αἰνὸϲ ὑπήλυθε γυῖα ἕκαϲτον,
δειδιόταϲ, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
τεύχεϲι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶϲον Ἄρηι.
αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
ὦρτο δ' Ἔριϲ κρατερὴ λαοϲϲόοϲ, αὖε δ' Ἀθήνη,
ϲτᾶϲ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεο ἐκτόϲ,
ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀύτει.
αὖε δ' Ἄρηϲ ἑτέρωθεν ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶϲοϲ
ὀξύ, κατ' ἀκροτάτηϲ πόλιοϲ Τρώεϲϲι κελεύων,
ἄλλοτε πὰρ Ϲιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
ὣϲ τοὺϲ ἀμφοτέρουϲ μάκαρεϲ θεοὶ ὀτρύναντεϲ
ϲύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖϲ ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
δεινὸν δὲ βρόντηϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑψόθεν· αὐτὰρ νέρθε Ποϲειδάων ἐτίναξε
γαῖαν ἀπειρεϲίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
πάντεϲ δ' ἐϲϲείοντο πόδεϲ πολυπίδακοϲ Ἴδηϲ
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλιϲ καὶ νῆεϲ Ἀχαιῶν.

V. l. 41 ἕωϲ G. — 42 * τεῖοϲ: τέωϲ CDHL et Heynii omnes. ΤΕΙΩϹ Syr. τέωϲ δ' AGS. ἐν ἄλλῳ τόφρα δ' ἀχαιοὶ μέν μέγ' ἐκύδανον A. μέγ' ἐκύδανον ADGHS. μέγα κύδανον CEL Lips. Harl. Vrat. b. A. ἀχῖλεύϲ C. — 43 ΑΠΕΠΑΥΤ' Syr. conf. Ϲ 248. — 44 τρῷαϲ L. τρόμοϲ δεινὸϲ L Lips. ἐπήλυθε C Mosc. 2. — 44—46 omitt. Syr. add. 2. man. in marg. — 48 λαοϲϲόοϲ A. — 49 ὅτε AC 1. man. G Syr. ὅτὲ H. ἐντόϲ Barocc. — 50 ἐριγδούπων Lips. — 51 ὦρτο δ' Ἄρηϲ Strabo XIII, 597. — 52 πόλεωϲ DES Rom. τρῳεϲϲι L. — 53 παρ DH. θεῶν ADL Ven. B. Harl. Hesych. II, 312. Suidas II, 1, 43, 13: θέων CH Syr. θέον G. θέων ἢ θεῶν Eust. 1195, 26. τὸ δὲ θεῶν ἐπὶ καλλικολώνῃ γράφεται καὶ θέων ἤτοι τρέχων Eust. 1195, 39. καλλικολώνηι A. — 54 ὡϲ A. μάκαροι S. ὀτρύναντεϲ CD. ὀτρύναντεϲ A. ceteri ὀτρύνοντεϲ. — 56 δὲ βρόντηϲε A Syr. Vrat. b. δ' ἐβρόντηϲε CEGHLS. ἐβρόντηϲε D. ΠΑΤΗΡ' Syr. — 57 ΝΕΡΘΕ Syr. ἔνερθε ceteri. ποϲιδάων A Syr. ποϲειδ A in marg. ἐτίναξε ACDEG Syr. — 58 ἐπεινὰ L Lips. — 59 πολυπίδακοϲ A. πολυπίδακοϲ CL Syr. Lips. Ven. B. Townl. Bekk. An. 738, 25: πολυπιδάκου DEGHS edd. vett. Rhet. Gr. III, 192, 7. 228, 10. 246, 15. — 60 τρῴων L. πόλειϲ A Vrat. b. sed A in marg. πόλιϲ. καὶ τεῖχοϲ S Cant.

A. c. 42 τεῖοϲ. conf. H. U. 234. — 53 θεῶν Aristarchus: Herodianus θέων. — 57 ἔνερθε: ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ αὐτὰρ νέρθε Didymus. — 59 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ πολυπίδακοϲ, ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου Didymus.

ἔδειcεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύc,
δείcαc δ' ἐκ θρόνου ἆλτο καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθε
γαῖαν ἀναῤῥήξειε Ποcειδάων ἐνοcίχθων,
οἰκία δὲ θνητοῖcι καὶ ἀθανάτοιcι φανείη
cμερδαλέ' εὐρώεντα, τά τε cτυγέουcι θεοί περ.
τόccοc ἄρα κτύποc ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
ἤ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποcειδάωνοc ἄνακτοc
ἵcτατ' Ἀπόλλων Φοῖβοc ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντέcτη χρυcηλάκατοc κελαδεινὴ
Ἄρτεμιc ἰοχέαιρα, καcιγνήτη ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέcτη cῶκοc ἐριούνιοc Ἑρμῆc,
ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίcτοιο μέγαc ποταμὸc βαθυδίνηc,
ὃν Ξάνθον καλέουcι θεοί, ἄνδρεc δὲ Cκάμανδρον.
ὣc οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴcαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺc
Ἕκτοροc ἄντα μάλιcτα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιcτά ἑ θυμὸc ἀνώγει
αἵματοc ἆcαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιcτήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺc λαοccόοc ὦρcεν Ἀπόλλων
ἀντία Πηλείωνοc, ἐνῆκε δέ οἱ μένοc ἠύ·
υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴcατο φωνήν·
τῷ μιν ἐειcάμενοc προcέφη Διὸc υἱὸc Ἀπόλλων·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,

V. l. 61 ἔδδειcεν libri. ἔδδειcε E. ἄναξ ἀνέρων L. — 62 ἆλτο C. οἱ omitt. D. μή οἱ ἔπειτα Rhet. Gr. I, 254, 21. ὕπερθε ACDGH Syr. — 63 ποcιδάων A Syr. ποcειδ A in marg. — 64 φανείη CEG Plato Rep. III, 386 D: φανήηι D. φανήῃ H Townl. φανήη L Syr. Lips. Mosc. 2. φανήῃ Harl. φανήῃ Vrat. b. d. φανήιηι A. — 65 ΠΕΡ' Syr — 66 cυνιόντων E. — 67 ποcιδάωνοc A Syr. ποcειδ A in marg. — 69 ἐνυάλοιο L. — 70 ἀντέcτη χρυcηλάκατοc A. — 71 ἄρτεμιc ἀγροτέρη Apoll. Soph. 97. 31, conf. Φ 471. ἑκάτη τε D, corr. eadem manus ἑκάτοιο. — 72 ἀντέcτη A. — 73 ἂρ HL. — 74 κάμανδρον L Harlei. — 75 ὣc A. οἳ μὲν C. ΑΥΤᾺΡ' Syr. ἀχϊλεὺc C. — 77 πριαμίδου Vrat. A. γὰρ ῥὰ L. μάλιcτά ἑ C Ven. B. Mosc. 2. μάλιcτά γε ADEGHLS Syr. — 79 λαοccόοc A. — 80 ἐνῆκε A. — 81 υἱέϊ CDGHLS, conf. Γ 174. Φ 141. δ 10. Ξ 115. Ω 61. — 83 τρῴων L.

A. o. 62 ἆλτο: ἐν ἄλλῳ ἐκ θρόνου ὦρτο, οὕτωc καὶ ἡ μαccαλιωτική Didymus. — 72 cῶκοc: cωκὸc Tyrannio. — 77 ἀρίcταρχοc μάλιcτά ἑ, μάλιcτα αὐτόν Didymus.

ἃϲ Τρώων βαϲιλεῦϲιν ὑπίϲχεο οἰνοποτάζων,
Πηλείδεω Ἀχιλῆοϲ ἐναντίβιον πολεμίξειν;
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείαϲ ἀπαμειβόμενοϲ προϲέειπε·
Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύειϲ,
ἀντία Πηλείωνοϲ ὑπερθύμοιο μάχεϲθαι;
οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεοϲ ἄντ' Ἀχιλῆοϲ
ϲτήϲομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβηϲεν
ἐξ Ἴδηϲ, ὅτε βουϲὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃϲι,
πέρϲε δὲ Λυρνηϲϲὸν καὶ Πήδαϲον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺϲ
εἰρύϲαθ', ὅϲ μοι ἐπῶρϲε μένοϲ λαιψηρά τε γοῦνα.
ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερϲὶν Ἀχιλλῆοϲ καὶ Ἀθήνηϲ,
ἥ οἱ πρόϲθεν ἰοῦϲα τίθει φάοϲ ἠδὲ κέλευεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγαϲ καὶ Τρῶαϲ ἐναίρειν.
τῶ οὐκ ἔϲτ' Ἀχιλῆοϲ ἐναντίον ἄνδρα μάχεϲθαι·
αἰεὶ γὰρ πάρα εἷϲ γε θεῶν, ὃϲ λοιγὸν ἀμύνει.
καὶ δ' ἄλλωϲ τοῦ γ' ἰθὺ βέλοϲ πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
πρὶν χροὸϲ ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεόϲ περ
ἶϲον τείνειεν πολέμου τέλοϲ, οὔ με μάλα ῥέα
νικήϲει, οὐδ' εἰ παγχάλκεοϲ εὔχεται εἶναι.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ Διὸϲ υἱὸϲ Ἀπόλλων·
ἥρωϲ, ἀλλ' ἄγε καὶ ϲὺ θεοῖϲ αἰειγενέτῃϲιν

V. l.. 84 ἃϲ ACDGHLS Caut. Barocc. Mor. Ven. B. Vat. Vrat. b. d. A. Suidas II, 2, 292, 21. τὰϲ E Syr. edd. vett. correxit Heynius. τρώων L. ὑπίϲχεο ACDH ex corr. Townl. Mosc. 2. Ven. B. Vrat. d. ὑπέϲχεο EGLS Syr. Suidas l. l. conf. Ψ 195. — 85 * πολεμίξειν: libri πολεμίζειν, conf. B 328. K 451. N 644. O 179. Ω 667. — 86 προϲέειπε ACDGH Syr. — 87 τί με omitt. L. — 89 νῦν omitt. S. γὰρ δὴ DG Flor. πρῶτον C. ἀχιλλῆοϲ E. — 91 ἡμετέρῃϲι CDE Syr. — 92 λυρνηϲὸν L. πήδαϲϲον C. — 93 ἐνῶρϲε Townl. τε omitt. C. γούνατα L. — 94 ἦ κε δάμην H. ἀχῖλῆοϲ C. — 95 φάοϲ εἶδ' G. ἦδε κέλευεν H. ΗΔΕΚΕΛΕΥΕΝ Syr. vulgo ἠδ' ἐκέλευεν. ἐκέλευϲεν D Mor. Mosc. 2. — 96 λέλεξαϲ L. τρῷαϲ L. — 97 τῶ ACDHL Syr. τῷ G. ἀχιλλῆοϲ E. — 98 omitt. D. — 99 δ' ἄλλων G. τοῦδ' C Schol. Φ 169. ἰθὺ DEHL: ἰθὺϲ CG Syr. edd. vett. Schol. Φ 169 (Aristonici). an τοῦ ἰθὺϲ πέτεται βέλοϲ? ἐν ἄλλῳ ἰθὺ χωρὶϲ τοῦ ϲ̄ A. — 100 διελθέμεν DEHLS Lips. edd. vett. διελθεῖν ACG. γρ. διελθέμεν A. — 101 τείνειε CDE Syr. Lips. Flor. Rom. οὔ κε AC Harl. Townl. οὔ με καὶ μάλα L Lips. ῥεῖα GL Lips. Rom. — 102 νικήϲει: νικήϲῃ Vat. Bentleius νικήϲει'. — 103 ΑΝΑΞ ΑΝΔΡΩΝΑΓΑΜΕΜΝΟΝ Syr. suprascr. 2. man. ΕΚΑΕΡΓΟϹΑΠΟΛΛΩΝ. — 104 ἀλλά γε CDH et olim vulgo. ἀλλ' ἄγε AEGL Rom. Harlei. αἰειγενέτοιϲιν L.

A. c. 84 οὕτωϲ διὰ τοῦ ι ὑπίϲχεο Didymus.

εὔχεο· καὶ δὲ cέ φαcι Διὸc κούρηc Ἀφροδίτηc
ἐκγεγάμεν, κεῖνοc δὲ χερείονοc ἐκ θεοῦ ἐcτιν.
ἡ μὲν γὰρ Διόc ἐcθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντοc.
ἀλλ' ἰθὺc φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ cε πάμπαν
λευγαλέοιc ἐπέεccιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
ὣc εἰπὼν ἔμπνευcε μένοc μέγα ποιμένι λαῶν,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοc αἴθοπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίcαο πάιc λευκώλενον Ἥρην
ἀντία Πηλείωνοc ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
ἡ δ' ἄμυδιc cτήcαcα θεοὺc μετὰ μῦθον ἔειπε·
φράζεcθον δὴ cφῶι, Ποcείδαον καὶ Ἀθήνη,
ἐν φρεcὶν ὑμετέρῃcιν, ὅπωc ἔcται τάδε ἔργα.
Αἰνείαc ὅδ' ἔβη κεκορυθμένοc αἴθοπι χαλκῷ
ἀντία Πηλείωνοc, ἀνῆκε δὲ Φοῖβοc Ἀπόλλων·
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖc πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίccω
αὐτόθεν· ἤ τιc ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆι
παρcταίη, δοίη δὲ κράτοc μέγα, μηδέ τι θυμῷ
δευέcθω, ἵνα εἰδῇ ὅ μιν φιλέουcιν ἄριcτοι
ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάροc περ
Τρωcὶν ἀμύνουcιν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.
πάντεc δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντεc
τῆcδε μάχηc, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεccι πάθῃcι
cήμερον· ὕcτερον αὖτε τὰ πείcεται ἅccά οἱ αἶcα·
γεινομένῳ ἐπένηcε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

V. L. 105 δέ cε φαcί CGHL. δὲ cὲ φαcί ADE. — 106 ἐcτιν CDHL. ἐcτίν AG. ἔcτιν E. — 107 ἡ μὲν C. ἔcθ' ADE: ceteri ἐcθ'. ἡδ' CGL. — 108 μὴ δέ CHL Et. Mg. 139, 25. — 110 ώc A. — 111 δια A — 113 ἐλθὼν pro ἰὼν H. ἀναουλαμόν D. — 114 ἡ δ' D. ἡδ' CGHL. καλέcαcα ACDGHLS Syr. et Heynii omnes. μετα CDH Syr. ἔειπε ACDGH Syr. — 115 ποcίδαον A Syr. ποcείδ A in marg. ποcειδάων L Cant. Harl. — 116 ἡμετέρῃcιν E. — 119 ἀποτροπῶμεν G. ἀποτροπόωμεν S Cant. —
η
120 εἴ τιc S. εἴτιc Cant. Vat. ἀχιλλῆϊ D. — 121 παρcταίηι A. μὴ δέ CL. — 123 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. τοπάροc DL. ΠΕΡ' Syr. — 124 τρωcὶν L. ἀμύνουcι D Lips. — 126 τῆc δὲ G. πάθῃcι ACDEG. ΠΑΘΗϹΙ Syr. πάθῃ τε Lips. ἵνα μὴ — cήμερον (127) omitt. L. — 127 ἅccά οἱ CDG. ὅccά L. — 128 γεινομένῳ libri, Bachm. Anecd. II, 107, 16. Euseb. Praep. Ev. VI, 8, 2; 5. Plutarchus Consol. ad Apoll. 31. γεινομένου Schol. Theocr. I, 129. conf. K 71. Ψ 79. Ω 210. δ 208. η 198.

V. L. 105 δὲ cέ Ptolem. Ascalonita. — 114 ἀρίcταρχοc ἄμυδιc cτήcαcα Didymus. Zenodotus ἡ δ' ἄμυδιc καλέcαcα θεοὺc ῥεῖα ζώονταc teste Didymo et Aristonico. ἡ δ' Aristarchus et Herodianus. ἄμυδιc Herodianus, ψιλῶc. — 125—128 ἀθετοῦνται cτίχοι τέccαρεc Aristonicus. — 128 asteriscus; ὀρθῶc Ω 210.

εἰ δ' Ἀχιλεὺϲ οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύϲεται ὀμφῆϲ,
δείϲετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τιϲ ἐναντίβιον θεὸϲ ἔλθῃ
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεϲθαι ἐναργεῖϲ.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων·
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί ϲε χρή.
οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι θεοὺϲ ἔριδι ξυνελάϲϲαι
[ἡμέαϲ τοὺϲ ἄλλουϲ, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν]·
ἀλλ' ἡμεῖϲ μὲν ἔπειτα καθεζώμεϲθα κιόντεϲ
ἐκ πάτου ἐϲ ϲκοπιήν, πόλεμοϲ δ' ἄνδρεϲϲι μελήϲει.
εἰ δέ κ' Ἄρηϲ ἄρχωϲι μάχηϲ ἢ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλῆ' ἴϲχωϲι καὶ οὐκ εἰῶϲι μάχεϲθαι,
αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκοϲ ὀρεῖται
φυλόπιδοϲ· μάλα δ' ὦκα διακρινθένταϲ ὀΐω
ἂψ ἴμεν Οὔλυμπον δὲ θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
ἡμετέρηϲ ὑπὸ χερϲὶν ἀναγκαίηφι δαμένταϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἡγήϲατο κυανοχαίτηϲ
τεῖχοϲ ἐϲ ἀμφίχυτον Ἡρακλῆοϲ θείοιο,
ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶεϲ καὶ Παλλὰϲ Ἀθήνη
ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτοϲ ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,

V. l.. 130 ἔλθοι L Lips. — 131 χαλεπὸν D. φαίνεϲθ' C. — 132 ποϲιδάων A Syr. — 133 πάρεκ G Flor. παρεκ CDL. παρέκνοον S Cant. οὐδέ τι ϲε ACDGL. οὐδέ τέ ϲε E. — 134 ξυνελάϲαι Vrat. A. edd. vett. — 135 omitt. CD in textu EL Vat. Townl. Vrat. b. d. Lips. in t. Cant. in t. Harl. in t.: habent AGHS Syr. Mor. Barocc. Mosc. 2. Flor. et in margine D Lips. Cant. Harl. in G et Flor. adscriptum est νόθοϲ. ἐπειὴ A. ЄΠЄÌΗ Syr. ἦμεν edd. εἶμεν Barocc. — 136 καθεζώμεθα EG. — 137 ἐϲκοπιήν (ϲ supra) L. — 138 ἠδέ κ' L. ἄρχωϲι CDEHS Syr. Rom. Herodianus περὶ ϲχημάτων 61, 13 ed. Dind. Lesbonax π. ϲχημ. 180. Schol. Theocr. VI, 1. Schol. Є 162. 774. C 514. Rhet. Gr. III, 101, 27. Eust. 1160, 2. ἄρχωιϲι A. ἄρχηϲι A in marg. LS Cant. Harl. Flor. Tzetzes Alleg 330. ἤ: ἰδὲ S Cant. — 139 ἀχιλῆ D. — 140 παραυτόφι AD. παρ' αὐτόθι C. ὄρηται ἢ ὀρεῖται E. libri ὀρεῖται cum Et. Mg. 633, 13. γράφεται καὶ ἐτύχθη Paris. — 141 διακριθένταϲ CDL Cant. Mor. Lips. Rom. Eust. 1200, 48; sed 1200, 56 διακρινθήμεναι ὀΐω. — 142 οὔλυμπον δὲ AD. — 143 ὕπο A. ἀνάγκῃ ἶφι ACDGLS Syr. ἀνάγκηϲ ἶφι Harl. ἀνάγκῃ ἦφι Flor. ἶφι E, omisso ἀνάγκῃ. γρ. ἀναγκαίηφι A, ita H Vrat. d. δαμένττεϲ D. — 144 κυανοχαίτηϲ A. — 145 ἠρακλεῖοϲ L. — 146 τρῷεϲ L. — 147 ἀλέαιτο AHLS Syr. Lips. Vat. ἀλέοιτο DG edd. vett. Schol. Pind. Nem. I, 96. Plutarchus Plat. Quaest. 3, 4. ἀλέϲαιτο ἢ ἀλέοιτο Eust. ἀλέηται Barocc. Mor. ἀλέατο C.

A. c. 138 ἀρίϲταρχοϲ προκρίνει τὴν διὰ τοῦ ω̄ γραφήν· γράφεϲθαι ※ φηϲι καὶ διὰ τοῦ η̄ ἄρχηϲι Didymus. ἄρχηϲι Zenodotus. τινὲϲ δὲ γράφουϲιν ἄρχηϲι Eust. 1200, 55. ἢ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων· οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ. γράφεται εἰ δέ κεν ὣϲ ἄρχωϲιν Ἄρηϲ καὶ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων Schol. V.

ὁππότε μιν ϲεύαιτο ἀπ' ἠιόνοϲ πεδίον δέ.
ἔνθα Ποϲειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοιϲιν ἕϲαντο·
οἳ δ' ἑτέρωϲε καθῖζον ἐπ' ὀφρύϲι Καλλικολώνηϲ
ἀμφὶ ϲέ ἤϊε Φοῖβε καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
ὣϲ οἳ μέν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντεϲ
βουλάϲ· ἀρχέμεναι δὲ δυϲηλεγέοϲ πολέμοιο
ὤκνεον ἀμφότηροι, Ζεὺϲ δ' ἥμενοϲ ὕψι κέλευε.
τῶν δ' ἅπαν ἐπλήϲθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεϲϲιν
ὀρνυμένων ἄμυδιϲ. δύο δ' ἀνέρεϲ ἔξοχ' ἄριϲτοι
ἐϲ μέϲον ἀμφοτέρων ϲυνίτην μεμαῶτε μάχεϲθαι,
Αἰνείαϲ τ' Ἀγχιϲιάδηϲ καὶ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
Αἰνείαϲ δὲ πρῶτοϲ ἀπειλήϲαϲ ἐβεβήκει,
νευϲτάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀϲπίδα θοῦριν
πρόϲθεν ἔχε ϲτέρνοιο, τίναϲϲε δὲ χάλκεον ἔγχοϲ.
Πηλείδηϲ δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο λέων ὥϲ,
ϲίντηϲ, ὅν τε καὶ ἄνδρεϲ ἀποκτάμεναι μεμάαϲιν
ἀγρόμενοι πᾶϲ δῆμοϲ· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τιϲ ἀρηιθόων αἰζηῶν

V. L. 148 ϲεύετο D. ϲεύατο Vat. ϲεύοιτο Harl. Vrat. A. πεδίον δέ A. — 149 ποϲιδάων A Syr. ἀρ A. ἄρ GL. καταρέζετο CD. ΚΑΤΑΡΕΖΕΤΟ Syr. — 150 ἀμφι D. ἄρ ADGL. πάντεϲ δὲ ἄῤῥηκτον E. — 151 οἵδ' CGL. κάθιζον CDEGL. ἑτέρωϲ ἐκάθιζον Schol. Υ 53. καλλικολώνηϲ AC. — 152 ἀμφι A. — 153 ὡϲ AD 1. man. μέν ῥ' ἀπάνευθε S Cant. Vrat. d. καθήατο LS Barocc. Mor. Lips. — 155 ὄκνεον Townl. κέλευε ACDGL Syr. — 156 καὶ ἐλάμπετο ACDEGLS. ΕΛΑΜΠ . . . Syr. — 158 δύω (o) C. δύω D. γράφεται καὶ ἄμυδιϲ δὲ δύ' ἀνέρεϲ Paris. — 159 ἀμφοτέρω G. — 160 versus, quem omitt. Barocc., in Syr. et Cant. ante 159 est collocatus. τ' omitt. L. ἀχϊλεύϲ C. δῖοϲ ὀδυϲϲεύϲ D. — 162 κόρυθα βριαρὴν Zonar. Lex. 1409. ΑΤΑΡ' Syr. αὐτὰρ C. — 163 γραφεται καὶ τινάϲϲων Paris. — 164 ὡϲ A. — 165 μεμάαϲι D. — 166 ἀγρόμενοϲ Eust. 28, 46. ὁ δὲ κρειῶν (κρεῖον Lips.) ἐρατίζων L Lips. — 167 ἀρκιθόων G.

A. c. 152 ἧϊε Aristarchus: ἤϊε Crates et Herodianus, cf. H. T. 274. — 155 κατ' ἔνια διὰ τοῦ ō ὄκνεον Didymus. — 156 ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ λάμπετω Didymus, conf. Ζ 319. Θ 494. Ξ 35. Ψ 163. δ 659. Β 510. Ν 260. sed plerumque in hac sede post καὶ augmentum non solet omitti, conf. Λ 106. Ν 609. Ψ 617. Ω 571. β 106. ζ 9. 10. η 61. ν 206. ρ 367. 412. τ 151. ω 141. 444. H. U. 86. — 166 ἀγρόμενοι Aristarchus.

δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανών, περί τ' ἀφρὸϲ ὀδόνταϲ
γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ ϲτένει ἄλκιμον ἦτορ,
οὐρῇ δὲ πλευράϲ τε καὶ ἰϲχία ἀμφοτέρωθεν
μαϲτίεται, ἑὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέϲαϲθαι,
γλαυκιόων δ' ἰθὺϲ φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸϲ φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
ὣϲ Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτοροϲ Αἰνείαο.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
τὸν πρότεροϲ προϲέειπε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
Αἰνεία, τί ϲὺ τόϲϲον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
ἔϲτηϲ; ἦ ϲέ γε θυμὸϲ ἐμοὶ μαχέϲαϲθαι ἀνώγει
ἐλπόμενον Τρώεϲϲιν ἀνάξειν ἱπποδάμοιϲι
τιμῆϲ τῆϲ Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃϲ,
οὔ τοι τοὔνεκά γε Πρίαμοϲ γέραϲ ἐν χερὶ θήϲει·
εἰϲὶν γάρ οἱ παῖδεϲ, ὁ δ' ἔμπεδοϲ οὐδ' ἀεϲίφρων.
ἦ νύ τί τοι Τρῶεϲ τέμενοϲ τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆϲ καὶ ἀρούρηϲ, ὄφρα νέμηαι,
αἴ κεν ἐμὲ κτείνῃϲ; χαλεπῶϲ δέ ϲ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.

V. l. 168 ἑάλη G. ἐάλη τὲ C. — 169 γίγνεται L Syr. γίνεται ACDEGH Lips. Rom. ἒν δέ τε A. ΟΒΡΙΜΟΝΗ͂ΤΟΡ' Syr. — 170 οὐρῇ τὲ L. πλευρὰϲ καὶ L Cram. An. Ox. III, 111, 22. ἰϲχίον Rhet. Gr. I, 264, 27. — 171 μαϲτίεται αἰὲ δ' αὐτὸν D. μαϲτίετ' αἰὲν δ' S Cant. αἰεὶ δ' Vrat. A. ἓε L Et. Mg. 66. 6. 642, 6. Apollon. de Pron. 58 B. 103 A. 107 A. Cram. Ep. 301, 26. αἰεὶ δ' αὐτὸν Schol. Nicand. Ther. 123. ἐπὶ δ' αὐτὸν Cram. An. Ox. III, 111, 23. μαχέεϲθαι CL Lips. Harl. Barocc. μάχεϲθαι S. ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει Bachm. Anecd. II, 70, 5. — 174 ὡϲ AD 1. man. ἀχιλῆ D Schol. O 339. — 176 οἷδ' CGL. — 177 ἀχϊλεύϲ C. — 178 τί ϲυ A. τί νυ Lips. τόϲον G. ἀπελθὼν L Harl. Vat. ἐπελθὼν (α supra ε) A. — 179 ἢ CEGL. μάχεϲθαι S. — 180 τρώεϲϲιν L. ἱπποδάμοιϲι CD. ἱπποδάμοιϲι A. — 181 εἴ περ E. εἴ κεν μ' ἐξεναρίζῃϲ Vrat. A. ἐξεναρίξειϲ ES Cant. Barocc. Mor. — 182 τοὔνεκά ϲε L. χειρὶ C. χερϲὶ DEG Vrat. A. Flor. Rom. — 183 εἰϲὶν ACLS Cant. Mor. Barocc. Vat. Lips. Townl. εἰϲὶ DEGH edd. vett. γὰρ οἳ H. ὃ δ' D. ὅδ' CGH Vrat. A. ἀεϲϲίφρων C. — 184 ἧ E. νύ τι τοι ACG. νύ τι ϲοι L. τρῶεϲ L. — 185 καλὸν: ἐϲθλὸν AC Barocc. Mor. γρ. καλὸν A. — 186 κτείνειϲ D. τὸ ῥέξαι H (αι 2. man.). τόδ' ἔρδειν L. τόδ' ἔρξειν Barocc. τόδε ῥέξειν Lips.

A. c. 170 γρ. ἀμφοτέρωϲε ἔν τιϲιν οὐ φαυλῶϲ Didymus. — 174 'Ἀχιλῆ': alii Ἀχιλῆ, conf. Schol. O 339. — 180—186 ἀθετοῦνται Aristonicus.

ἤδη μὲν cέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆcαι.
ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ cε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα
cεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεccι πόδεccι
καρπαλίμωc; τότε δ' οὔ τι μετατροπαλίζεο φεύγων.
ἔνθεν δ' ἐc Λυρνηccὸν ὑπέκφυγεc· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
πέρcα μεθορμηθεὶc cὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
ληιάδαc δὲ γυναῖκαc ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούραc
ἦγον· ἀτὰρ cὲ Ζεὺc ἐρρύcατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ἀλλ' οὐ νῦν cε ῥύεcθαι ὀίομαι, ὡc ἐνὶ θυμῷ
βάλλεαι· ἀλλά c' ἐγώ γ' ἀναχωρήcαντα κελεύω
ἐc πληθὺν ἰέναι, μὴ δ' ἀντίοc ἵcταc' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιοc ἔγνω.
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείαc ἀπαμείβετο φώνηcέν τε·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεccί γε νηπύτιον ὣc
ἔλπεο δειδίξεcθαι, ἐπεὶ cάφα οἶδα καὶ αὐτὸc
ἠμὲν κερτομίαc ἠδ' αἴcυλα μυθήcαcθαι.
ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆαc,
πρόκλυτ' ἀκούοντεc ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω cὺ ἐμοὺc ἴδεc οὔτ' ἄρ' ἐγὼ cούc·
φαcὶ cὲ μὲν Πηλῆοc ἀμύμονοc ἔκγονον εἶναι,
μητρὸc δ' ἐκ Θέτιδοc καλλιπλοκάμου ἁλοcύδνηc·
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸc μεγαλήτοροc Ἀγχίcαο

V. l. 187 μέν cέ γε φημὶ AH. μέν cε γε φημὶ C. 2. man. (1. man. omitt. γε) L. φημὴ G. vulgo μὲν cέ γε φημί. φοβῆcαι DHLS Cant. Harl. Vat. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. A. φόβηcα ACE bis G edd. vett. — 188 ἢ CDEGHL. ὅτϊ H. ἀπὸ L. — 189 πόδεccι ACDEG Strabo XIII, 607. πόδεcι H. — 190 τότε δ': πρὶν δ' Et. Mg. 345, 36. Et. Or. 62. 28. μετετροπαλίζεο CDGS Cant. Harl. Mosc. 2. Flor. hunc versum omittit Strabo XIII, 607. — 191 ἔνθεν: κεῖθεν Strabo l. l. λυρνηcὸν L Lips. λυρνη^{c}cὸν C. — 193 ἦμαρ D. — 194 ἐρρύcατο omnes, conf. ad B 859. — 195 cε ῥύεcθαι ACEGHL Barocc. Harl. Townl. Vrat. A. c' ἐρύεcθ' D. νῦν ἐρύεcθαι S. ἐνι D. — 196 ἀναχορήcαντα G. κελεύω: κέλομαι E Rom. — 197 μὴ δ' CDHL. ἐμοῖο E ter Vrat. b. — 200 μ' omitt. S Cant. ὡ^{α}c A. — 201 δειδίξεcθαι A. — 202 ἠ μὲν A. ἠμὲν H. — 205 οὐτάρ D. ο^{ϊ}ἶδα^{εc}c C. ἄρ ἐγὼ ADEGHL. hunc versum omitt. Pseudoplut. 61, 35. — 206 πηλεῖοc G. εὔγονοc G. — 207 μητρόc τ' ACL Mor.

A. c. 188 ἡ ῥιανοῦ καὶ ἀριcτοφάνουc βοῶν ἔπι οὐκ ἀχαρίτωc Didymus. ἐν τῇ Χίᾳ δὲ βοῶν ἔπι Schol. AB. ἄπο Herodianus: alii ἀπὸ. — 195 cε ῥύεcθαι: οὕτωc ἀρίcταρχοc ἐρύεcθαι χωρὶc τοῦ cε Didymus. — 195—198 ἀθετοῦνται. asterisci; ὀρθῶc P 30—33. — 205—209 ἀθετοῦνται cτίχοι πέντε Aristonicus.

εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐϲτ' Ἀφροδίτη·
τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύϲονται
ϲήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεϲϲί γε νηπυτίοιϲιν
ὧδε διακρινθέντε μάχηϲ ἐξ ἀπονέεϲθαι.
εἰ δ' ἐθέλειϲ, καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ εἰδῇϲ
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρεϲ ἴϲαϲι·
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύϲ,
κτίϲϲε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔ πω Ἴλιοϲ ἱρὴ
ἐν πεδίῳ πεπόλιϲτο, πόλιϲ μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείαϲ ᾤκεον πολυπίδακοϲ Ἴδηϲ.
Δάρδανοϲ αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βαϲιλῆα,
ὃϲ δὴ ἀφνειότατοϲ γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τοῦ τριϲχίλιαι ἵπποι ἕλοϲ κάτα βουκολέοντο
θήλειαι, πώλοιϲιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇϲι.
τάων καὶ βορέηϲ ἠράϲϲατο βοϲκομενάων,
ἵππῳ δ' εἰϲάμενοϲ παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
αἳ δ' ὑποκυϲάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλουϲ.

V. l. 209 δέ μοι ἔϲτ' CGHL. — 210 ἕταροί γε CD. — 211 γὰρ φήμ' D. ἐπέεϲϲί τε Barocc. — 212 διακριθέντε CEG Barocc. Rom. διακριθέντεϲ HL. διακρινθέντεϲ Lips. ἐξαπονέεϲθαι ACDEGHLS. — 214 ἴϲαϲι D. — 215 αὖ: ἄρ LS Cant. Lips. Vrat. d. ἀ^ρ^ῦ A. τέκετο: τέτοκεν Tzetzes Alleg. 378. νεφεληγερέτα A. — 216 κτίϲε E Vrat. A. Flor. κτίζε G. — 218 ἀλλ' ἴθ' G. αἵ ῥά θ' ὑπωρείαϲ Apoll. Soph. 160, 16. ᾤκεον libri mei, Strabo XIII, 592. Apoll. Soph. ᾤκουν E Plato Legg. III, 681 E. πολυπίδακοϲ AL Mor. Harl. Lips. πολυπίδάκ^ου^οϲ C (ου 2. man. add.): πολυπιδάκου DEGHS edd. vett. Apoll. Soph. 160, 16. Plato l. l. Strabo XIII, 592. Pseudoplut. 61, 41. γρ. πολυπιδάκου A. — 221 τριϲχίλιοι Maximus Tyrius Diss. XXXIX, 1. κάτα ADG: καταβουκολέοντο CE HL Vrat. A. Mor. Rom. Max. Tyr. l. l. — 222 ἀταλῇϲι ACDE. ἀταλῇϲιν H. ἀταλοῖϲιν L Barocc. Lips. Vrat. b. ἀπαλῇϲι G. ἀπαλοῖϲιν Vrat A. — 223 ἠρά^ϲ^ϲατο L ἠράϲατο Lips. ἠρήϲατο S. — 224 huic subiunctus est in C man. rec. S in marg. versus ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεϲιν εἰαρινοῖϲιν, quem codd. Cant. Harlei. post 223 habent. — 225 αἳ δ' ADH. αἵδ' CGL. ὑποκυϲϲάμενοι CGLS Lips. edd. vett. ὑποκυϲάμενοι ADEH. δύοκαίδεκα A. δυοκαίδεκα CL.

A. c. 213 εἰ δ' ἐθέλειϲ, καὶ ταῦτα δαήμεναι Aristarchus (ἀπαρέμφατον ἀντὶ προϲτακτικοῦ Aristonicus), vide Nicanorem ad Z 150. Aristarchus εἰδῇϲ: εἴδηϲ Tyrannio, conf. Schol. Z 150. α 174. — 218 πολυπίδακοϲ Aristarchus, cf. H. T. 343. — 221 κάτα Herodianus. — 224 τινὲϲ γράφουϲιν „ἵππῳ δ' εἰϲάμενοϲ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ" Schol. A. altera scriptura est Aristarchi. — 225 δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus, conf. H. T. 228.

αἳ δ' ὅτε μὲν ϲκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ ϲκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ,
ἄκρον ἔπι ῥηγμῖνοϲ ἁλὸϲ πολιοῖο θέεϲκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιοϲ τέκετο Τρώεϲϲιν ἄνακτα·
Τρωὸϲ δ' αὖ τρεῖϲ παῖδεϲ ἀμύμονεϲ ἐξεγένοντο,
Ἶλόϲ τ' Ἀϲϲάρακόϲ τε καὶ ἀντίθεοϲ Γανυμήδηϲ,
ὃϲ δὴ κάλλιϲτοϲ γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν
κάλλεοϲ εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοιϲι μετείη.
Ἶλοϲ δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε
Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηοϲ.
Ἀϲϲάρακοϲ δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίϲην τέκε παῖδα·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίϲηϲ, Πρίαμοϲ δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
ταύτηϲ τοι γενεῆϲ τε καὶ αἵματοϲ εὔχομαι εἶναι.
Ζεὺϲ δ' ἀρετὴν ἄνδρεϲϲιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
ὅππωϲ κεν ἐθέληϲιν· ὁ γὰρ κάρτιϲτοϲ ἁπάντων.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥϲ,
ἑϲταότ' ἐν μέϲϲῃ ὑϲμίνῃ δηιοτῆτοϲ.
ἔϲτι γὰρ ἀμφοτέροιϲιν ὀνείδεα μυθήϲαϲθαι

V. l. 226 αἳ δ' D. αἴδ' CGHL. ἀλλ' ὅτε δὴ Rhet. Gr. III, 221, 25.
δη
ὅτε μὲν A. αἰδ' ὅτε δὴ Schol. Apoll. Rhod. I, 184. ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ D et in marg. man. rec. γράφεται καὶ ἐπὶ ζήδ ἄρουραν. — 227 καρπῶν S Flor. — 229 * ἔπι: libri ἐπὶ. — 230 τρῷα L. ἐριχθώνιοϲ D. τρῴεϲϲιν L. — 231 τρῳὸϲ L. τρωΐ Et. Gud. 537, 10. Cram. Ep. 404, 29. ἀμύμονεϲ ACDEGS edd. vett. Et. Gud. 537, 10. Cram. Ep. 404. 29: ἀμύμονοϲ HL Vrat. b. A. Mosc. 2. conf. Λ 692. Ξ 115. — 232 ἶλλοϲ GS Lips. Cant. Vrat. d. Flor. — 233 δὴ καὶ κάλλιϲτοϲ H. — 234 τὸν libri, Apollon. de Pron. 60 A. Schol. Apoll. Rhod. III, 114. ὃν καὶ Apoll. de Synt. 153, 1. Euseb. Praep. Ev. VIII, 14, 7. ἀνηρείψαντο A. — 235 οὕνεκα E. μετείῃ G. — 236 ἶλλοϲ GS Lips. Cant. Vrat. d. Flor. — 238 λάμπόν τε A. κλύτιόν L. κλυτίον τ' Lips. — 239 ὃ δ' DL. ὅδ' CH. ἄρ ADEGHL. ἀγχίϲιν A. — 240 δὲ τέχ' Vrat. d. — 242 δ' ἄνδρεϲϲιν D. ἄνδρεϲιν Lips. — 243 ὅπωϲ E. ὁ ACDGHL Orionis Anthologignomicum V, 13 (ed. Meinecke. pg. 256). κράτιϲτοϲ DH. κ' ὄχ' ἄριϲτοϲ AC. ἐν ἄλλῳ ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριϲτοϲ ἁπάντων A ut in textu. — 244 ἀλλά γε DL.

A. c. 228 ἀρίϲταρχοϲ ἀλλ' ὅτε δέ, ἄλλοι δὲ ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ τοῦ η̄ Didymus. — 234 κατ' ἔνια τὸν μὲν ἀνηρείψαντο Didymus. ἀνηρείψαντο Aristarchus: ἂν ἠρείψαντο Apollonius Theonis. — 235 asteriscus; οὐκ ὀρθῶϲ ο 251.

πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦϲ ἑκατόζυγοϲ ἄχθοϲ ἄροιτο.
ϲτρεπτὴ δὲ γλῶϲϲ' ἐϲτὶ βροτῶν, πολέεϲ δ' ἔνι μῦθοι
παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺϲ νομὸϲ ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὁπποῖόν κ' εἴπηϲθα ἔποϲ, τοῖόν κ' ἐπακούϲαιϲ.
ἀλλὰ τί ἦ ἔριδαϲ καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοιϲιν ἐναντίον, ὥϲ τε γυναῖκαϲ,
αἵ τε χολωϲάμεναι ἔριδοϲ πέρι θυμοβόροιο
νεικεῦϲ' ἀλλήλῃϲι μέϲην ἐϲ ἄγυιαν ἰοῦϲαι,
πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλοϲ δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
ἀλκῆϲ δ' οὔ μ' ἐπέεϲϲιν ἀποτρέψειϲ μεμαῶτα
πρὶν χαλκῷ μαχέϲαϲθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶϲϲον
γευϲόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεϲιν ἐγχείῃϲιν.
ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ ϲάκει ἤλαϲεν ὄβριμον ἔγχοϲ,
ϲμερδαλέῳ· μέγα δ' ἀμφὶ ϲάκοϲ μύκε δουρὸϲ ἀκωκῇ.

V. L. 247 οὐδ' αὖ D. ἑκατόζυγοϲ A. ἑκατόζυγοϲ CDEGHS Townl. Vrat. d. A. Flor. Rom. ἑκατόνζυγοϲ L Lips. Schol. Pind. Pyth. IV, 501. ἄροιτεο G. — 248 τρεπτὴ H Vrat. d. δέ τε γλῶϲϲ' D. ἐνι D. ἐνὶ Pseudoplut. 151, 51. — 250 ὁποῖον EL Lips. ἐπακούϲηϲ Pseudoplut. 151, 51. Eust. 1312, 43. — 251 τί ἡ A. τιὴ E: κατὰ δέ τινα τῶν ἀντιγράφων γράφεται ἀλλὰ τίη Eust. 1206, 57. καὶ νείκεα: ἐν ἄλλῳ καὶ ὀνείδεα A. ἀνάγκῃ AG. — 252 γυναῖκεϲ Vrat. A. — 253 περὶ EL. περι D. θυμοβόροιο C. — 254 ἀγυιὰν CL. — 255 πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί A in marg. C post ras. DEGHLS et Heynii libri. πολλὰ τά τε καὶ οὐκὶ A Ven. B et fortasse C 1. man. χόλοϲ δὲ καὶ C. κατακελεύει D pro καὶ τὰ κελεύει. — 256 ἐπέεϲϲι μεταϲτρέψειϲ AC. γρ. ἀποϲτρέψειϲ A, ita E Cant. Vat. Mosc. 2. ἀποτρέψῃϲ Vrat. A. ἀποτρέψειϲ μεμαῶτα ἐπέεϲϲιν D. — 257 μαχέεϲθαι Harl. ἀλλά γε D. θάϲϲον G. — 259 ῥὰ CDGHL. δινῶι A. ἤλαϲε χάλκεον DL Lips. edd. vett. ἤλαϲεν ὄβριμον AEGHS Cant. Mor. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. ὄμβριμον C Cram. An. Par. III, 26, 32. — 260 ϲμερδαλέον (ον) G Cant. Vrat. A. Flor. ϲμερδαλέῳ H. ϲμαρδαλέον S. ἀμφι D. μῦκε G. ἀκωκὴ EGLS.

A. c. 251—255 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 251 τί ἦ: ὁ ἦ τῷ μὲν τί ὑποταϲϲόμενοϲ ὀξύνεται, τῷ δὲ ἐπεὶ περιϲπᾶται Cram. An. Par. III, 291, 8. conf. Schol. A. — 255 πολλὰ τά τε καὶ οὐκί: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ πολλά τ'ε ἐόντα ταδ' οὐκί (sic) Didymus. οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ πολλὰ τά τε καὶ οὐκί, τά τε ταῖϲ ἀληθείαιϲ ὄντα καὶ μή. τὰ δὲ φαυλότερα τῶν ἀντιγράφων „ἐτεά“ ἔχει, τουτέϲτιν ἀληθῆ Schol. A. τὰ δὲ εἰκαιότερα τῶν ἀντιγράφων πόλλ' ἐτεά τοι Cram. An. Par. III, 291, 10. ἐν δὲ τῷ πολλὰ „ἐτεά τε καὶ οὐκί“ γράφουϲιν οἱ παλαιοί, ὅτι τὰ τῶν ἀντιγράφων εἰκαιότερα ἔχουϲι τὴν τοιαύτην γραφήν, τὰ δὲ ἀκριβέϲτερα οὐχ οὕτωϲ, ἀλλ' ὅτι „πολλά τε ὄντα καὶ οὐκί“, ὅ ἐϲτι πολλὰ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ Eust. 1206, 64. πολλά τε ὄντα καὶ οὐκί: οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου, ἀντὶ τοῦ τά τε τῆϲ ἀληθείαϲ ὄντα καὶ οὔ Schol. V, cui fides est nulla. — 259 δεινῷ ϲάκεϊ ἔλαϲ' Aristarchus teste Didymo. conf. Cram. An. Par. III, 291, 11. Eust. 1207, 7.

Πηλείδης δὲ cάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
ἔcχετο ταρβήcαc· φάτο γὰρ δολιχόcκιον ἔγχος
ῥέα διελεύcεcθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
νήπιος, οὐδ' ἐνόηcε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὡς οὐ ῥηίδι' ἐcτὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
ἀνδράcι γε θνητοῖcι δαμήμεναι οὐδ' ὑποείκειν.
οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ῥῆξε cάκος· χρυcὸc γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
ἀλλὰ δύω μὲν ἔλαccε διὰ πτύχας, αἳ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖc
ἦcαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλαcε κυλλοποδίων,
τὰc δύο χαλκείαc, δύο δ' ἔνδοθι καccιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυcέην· τῇ ῥ' ἔcχετο μείλινον ἔγχος.
δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺc προΐει δολιχόcκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀcπίδα πάντοc' ἐίcην,
ἄντυγ' ὕπο πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκόc,
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸc βοόc· ἣ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰc ἤιξεν μελίη, λάκε δ' ἀcπὶc ὑπ' αὐτῆc.
Αἰνείαc δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀcπίδ' ἀνέcχε
δείcαc· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔcτη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρουc ἕλε κύκλουc

V. L. 261 πηλείδηc μὲν cάκος ἀπὸ ἕο D. — 262 δολιχόcκιον A. — 263 ῥεῖα δ' ἐλεύcεcθαι ACDGH. ῥεῖα διελεύcεcθαι S Townl. Schol. Λ 439. ῥέα δι' ἐλεύcεcθαι Lips. ῥέα διελεύcεcθαι L. — 264 καταφρένα D. — 267 ὄμβριμον CHL Lips. — 269 δύο E bis S Lips. Schol. Φ 165. Cram. An. Par. III, 26, 35. ἔλαcε E Vrat. A. δια AH. αἵ δ' D. αἵδ' CGH. ἆρ ADEG. αἳ γὰρ L. τινὲc γράφουcι δύο μὲν θλάcε (sic) Eust. 1208, 9. — 270 ἐπὶ G. — 272 χρυcῆν ACDEGHL Schol. Δ 138. Υ 271. χρυcέην Heyne. μείλινον ACEH Vrat. A. Mosc. 2. Rom. Porphyrius ad Υ 271. χάλκεον DGL cum aliis. Aristoteles Poët. 25. — 273 ἀχιλλεὺc D Rom. δολιχόcκιον A. — 274 πάντοcε ἴcην DEGLS Lips. Vrat. A. πάντοcε, ἴcην A. — 275 ὑπὸ CDEGHL. ὕπο A. — 276 ἣ δὲ CG. διὰ πρὸ G Schol. Π 669. Υ 323. vulgo διαπρὸ, ita ACDEHL Rom. — 277 ἤιξε DEGL 1. man. Lips. Flor. — 278 ἐάλη L. ἀπὸ: ὑπὸ Bekk. Anecd. 1146. ἀνέcχε ACEGL. — 279 ἆρ ACDEGHL. ὕπερ A. ἔνι AD. — 280 ἱεμένη D. δια CDL.

A. c. 261 ἕο: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀπὸ οὗ Aristonicus, conf. Apoll. de Pron. 97 A. de Synt. 163, 10. 164, 3. — 263 ἀρίcταρχος ἔξω τοῦ ῑ ῥέα Didymus, conf. N 144. — 265 δῶρα: ἔν τιcιν ἔργα Schol. A. — 269 δύω μὲν θλάccε Autochthon grammaticus teste Eust. 1207, 49. — 269—272 ἀθετοῦνται cτίχοι τέccαρεc Aristonicus. προηθετοῦντο παρ' ἐνίοιc τῶν cοφιcτῶν. ἐν ἐνίοιc δὲ οὐδὲ ἐφέροντο Schol. V. conf. Schol. Φ 165. 594. — 273 Ζηνόδοτος μετεποίηcεν „Ἀχιλεὺc μελίην ἰθυπτίωνα ἀcπίδα νύξ' ἐc χαλκὸν ἀμύμονος Αἰνείαο Aristonicus, conf. Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 291, 14 Ζηνόδοτος δεύτερον αὖτ' Ἀχιλεὺc μελίην ἰθυπτίονα ἔπειτα νύξε χαλκὸν ἀμύμονος Αἰνείαο.

ἀϲπίδοϲ ἀμφιβρότηϲ· ὃ δ' ἀλευάμενοϲ δόρυ μακρὸν
ἔϲτη, κὰδ δ' ἄχοϲ οἱ χύτο μύριον ὀφθαλμοῖϲι,
ταρβήϲαϲ ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλοϲ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ἐμμεμαὼϲ ἐπόρουϲεν ἐρυϲϲάμενοϲ ξίφοϲ ὀξύ,
ϲμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείαϲ, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰϲ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶοϲ.
ἔνθά κεν Αἰνείαϲ μὲν ἐπεϲϲύμενον βάλε πέτρῳ
ἢ κόρυθ' ἠὲ ϲάκοϲ, τό οἱ ἤρκεϲε λυγρὸν ὄλεθρον,
τὸν δέ κε Πηλείδηϲ ϲχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηϲε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοιϲι θεοῖϲ μετὰ μῦθον ἔειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχοϲ μεγαλήτοροϲ Αἰνείαο,
ὃϲ τάχα Πηλείωνι δαμεὶϲ Ἄϊδοϲ δὲ κάτειϲι,
πειθόμενοϲ μύθοιϲιν Ἀπόλλωνοϲ ἑκάτοιο,
νήπιοϲ, οὐδέ τί οἱ χραιϲμήϲει λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτοϲ ἀναίτιοϲ ἄλγεα πάϲχει,
μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων; κεχαριϲμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖϲι δίδωϲι, τοί οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουϲιν.
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖϲ πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
μή πωϲ καὶ Κρονίδηϲ κεχολώϲεται, αἴ κεν Ἀχιλλεὺϲ
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἵ ἐϲτ' ἀλέαϲθαι,
ὄφρα μὴ ἄϲπερμοϲ γενεὴ καὶ ἄφαντοϲ ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδηϲ περὶ πάντων φίλατο παίδων,
οἳ ἕθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων.

V. L. 281 δ͂ δ' D. ὃδ' CGHL. — 282 καδδ' ACDGHL. οἷ L. ὀφθαλμοῖϲι ACDG. — 283 οἷ οἱ ἄγχι G. ἀχῖλεὺϲ C. — 284 ἀπόρουϲεν H Vrat. d. ἐρυϲάμενοϲ E. ξῦφοϲ H. — 285 ὃ δὲ C. — 286 δύω ἄνδρε Barocc. ἄνδρεϲ Lips. — 287 habet A in margine. νυν A. τῶν οἱ νῦν βροτοί εἰϲι Pseudoplut. 115, 49. βροτοί εἰϲὶ D. ὃδέ C. — 288 ἔνθά κεν ACDHL. ἐπεϲϲύμενοϲ S ex corr. Cant. — 291 ἀρ A. ἂρ CDGHL. — 292 μετα C. κατα S. μετᾰ θέ ων ἔειπεν (sic) H. — 293 ὦ AD. ἦ μοι D. — 294 ἄϊδοϲ δὲ AD. κάτειϲι ACDEG. — 295 habet Cant. in margine. — 296 οὐδέ τι οἱ CGHL. οὐδέ τιϲ οἱ S. — 297 τί ἡ A. τιὴ ἢ τίη Eust. — 299 ἔχουϲι D Vrat. A. — 300 ὑπ' ἐκ ACDEGL. ὕπεκ H. — 301 εἴ κεν D. εἴ περ Mor. ἀχῖλεὺϲ C. — 302 μόριμον E Rom. μόρϲιμον ACDGHLS Lips. Flor. cum libris Heynii. δέ οἱ ἔϲτ' CDGHL. δέ οἱ ἔϲτιν E. — 303 ὥϲ κε μὴ ἄϲπερμοϲ γενεὴ μετόπιϲθεν ὄληται Maximus Tyr. Diss. XXVI, 9. — 304 πέρι L. — 305 οἷ ἑθεν A. οἱ ἕθεν DH. οἳ ἕθεν CEL.

A. c. 282 κὰδ δ' ἀχλὺϲ χύτο Bentleius, conf. 321. Ε 696. Π 344. κὰδ δ' ἄρ' ἄχοϲ χύτο Hermannus. — 303 ἄϲπερμοϲ γενεὴ καὶ ἄφαντοϲ: ἄφαντοϲ γενεὴ δμηθέντοϲ Aristarchus.

ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεccιν ἀνάξει
καὶ παίδων παῖδεc, τοί κεν μετόπιcθε γένωνται.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπιc πότνια Ἥρη·
ἐννοcίγαι', αὐτὸc cὺ μετὰ φρεcὶ cῇcι νόηcον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύccεαι, ἤ κεν ἐάcῃc
[Πηλείδῃ Ἀχιλῆι δαμήμεναι ἐcθλὸν ἐόντα].
ἤ τοι μὲν γὰρ νῶι πολέαc ὠμόccαμεν ὅρκουc
πᾶcι μετ' ἀθανάτοιcιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰc Ἀθήνη,
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεccιν ἀλεξήcειν κακὸν ἦμαρ,
μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶcα δάηται
δαιομένη, δαίωcι δ' ἀρήιοι υἷεc Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουcε Ποcειδάων ἐνοcίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
ἷξε δ' ὅθ' Αἰνείαc ἠδ' ὁ κλυτὸc ἦεν Ἀχιλλεύc.
αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆι· ὃ δὲ μελίην εὔχαλκον
ἀcπίδοc ἐξέρυcεν μεγαλήτοροc Αἰνείαο·

V. ι. 307 δὲ omitt. Et. Mg. 608, 53. Bekk. An. 769, 27. Cram. An. Ox. III, 356, 8. δὴ omitt. Et. Gud. 412, 38. βίῃ GL. τρῴεccιν L. — 308 παίδων παῖδεc ACD ex corr. E Syr. Mor. Barocc. Vrat. b. Mosc. 2. Strabo XIII, 608: παῖδεc παίδων D 1. man. GHLS Lips. Flor. Bekk. An. 769, 28. τοὶ καὶ μετόπιcθε Mosc. 2. μετόπιcθεν E. ΜΕΤΟΠΙCΘΕΛΙΠΩΝΤΑΙ Syr. μετόπιcθεν ἔcονται Bekk. An. 769, 28. — 309 ἤρηι D. — 310 μετα DH. φρεcῖ cοῖcῖ H. — 311 εἴ κεν μιν Harl. ἐρύcεαι C.
ει
ἐάcειc ADEHS Syr. Lips. ἐάcηc C. ἐάcῃc GL Vrat. A. Mosc. 2. — 312 omittunt AC 1. man. DEHLS Syr. Lips. Mosc. 2. Vrat. b. habent GC 2. man. Vrat. d. in marg. — 313 ἤτοι libri. * πολέαc: πολεῖc ACDEG HLS Syr. ὠμόcαμεν G Flor. — 314 μεταθανάτοιcιν A. — 315 ἔπι D. τρῴεccιν L. — 316 μὴδ' CDGHL. ὁπότ' ἂν H 1. man. ὁπότ' αν A. ὁπόταν CDEGH ex corr. L. hunc et sequentem vers. omitt. Syr. sed
κ κ
videntur 2. man. in margine additi. — 317 δαιομένη· δαίωcι A. δαίουcι
ε
E bis. ἀρῄϊοι H. — 318 ποcιδάων A et in marg. ποcείδ. ΠΟCΙΔΑΩΝ Syr. ε 2. man. add. — 319 βῆ δ' E. ἀνα D. — 320 ἶξε A. ἴξε CDGH. ἠδὲ κλυτὸc L Lips. ἀχϊλεύc C post ras. — 321 τῶ D. τωι C. ὀφθαλμὸν D. — 322 ὃ δὲ C. ἐΰχαλκον L, ceteri εὔχαλκον. — 323 ἐξέρυcε CD Syr. Flor. Rom.

A. c. 306 παρὰ ἀριcτοφάνει ἤχθαιρε Didymus. Aristarchus fortasse ἔχθηρε conf. Schol. P 270. — 307 τινὲc γράφουcιν Αἰνείαο γένοc πάντεccιν ἀνάξει Eust. 1209, 16. τινὲc δὲ γράφουcιν Αἰνείαο γένοc πάντεccιν ἀνάξει, καὶ παῖδεc παίδων, τοὺc Ῥωμαίουc λέγοντεc Strabo XIII, 608. μεταγράφουcί τινεc Αἰνείω γενεὴ πάντεccιν ἀνάξει Schol. AB. — 308 γένωνται: αἱ διὰ τῶν πόλεων λίπωνται εἶχον Didymus.

καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆοϲ ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἔϲϲευεν ἀπὸ χθονὸϲ ὑψόϲ' ἀείραϲ.
πολλὰϲ δὲ ϲτίχαϲ ἡρώων, πολλὰϲ δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείαϲ ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸϲ ὀρούϲαϲ,
ἷξε δ' ἐπ' ἐϲχατιὴν πολυάικοϲ πολέμοιο,
ἔνθά τε Καύκωνεϲ πόλεμον μέτα θωρήϲϲοντο.
τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων,
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Αἰνεία, τίϲ ϲ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
ἀντία Πηλείωνοϲ ὑπερθύμοιο μάχεϲθαι,
ὃϲ ϲεῦ ἅμα κρείϲϲων καὶ φίλτεροϲ ἀθανάτοιϲιν;
ἀλλ' ἀναχωρῆϲαι, ὅτε κεν ϲυμβλήϲεαι αὐτῷ,
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδοϲ εἰϲαφίκηαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺϲ θάνατον καὶ πότμον ἐπίϲπῃ,
θαρϲήϲαϲ δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοιϲι μάχεϲθαι·
οὐ μὲν γάρ τίϲ ϲ' ἄλλοϲ Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
ὣϲ εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.

V. l. 324 προπάροιθεν E Lips. — 325 δ' ἔϲϲευεν ACDHS Syr. Barocc. Harl. Cant. Mor. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Eust. 1209, 49. ἔϲευεν 1210, 45. δ' ἐπέϲευεν G Flor. et olim vulgo. δαπέϲϲευεν L. ἀπο A. ὕψοϲ Lips. — 327 ΫΠΈΡΑΛΤΟ Syr. ἄπὸ A. ἀπο G. — 328 ἵξε A. ἵξε DGH. — 329 ἔνθα δὲ CDL Syr. et olim vulgo. ἐνθάδε Cram. An. Par. III, 27, 5. ἔνθα κε S Cant. Harl. μέτα AH. μέγαν Cram. An. Par. III, 27, 5. μεταθωρήϲϲοντο CDGL Syr. conf. N 301. — 330 ΠΟϹΙΔΑΩΝ Syr. — 332 τίϲ ὧδε Apoll. Soph. 46, 4. ἀτέοντα ACDEHS Syr. χατέοντα L Lips. Mor. Harl. Barocc. θεῶν ἀέκητι G. γρ. ἀέκητι C man. rec. ἀέκοντα Cant. — 333 ἀντία πηλείωνοϲ ὑπερθύμοιο μάχεϲθαι AE Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. ἀντί' ἀχιλλῆοϲ (ἀχιλῆοϲ CDS) πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι CDGHLS Syr. editores ante Wolfium. ἐν ἄλλῳ ἀντὶ τοῦ (sic) ἀχιλῆοϲ πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι A. — 335 ὅτε κεν: ὅτε δὴ CD. ϲυμβλήϲεαι AG. ϲυμβλήϲεται Lips. ξυμβλήϲεαι CDEHL Townl. Vrat. A. Mosc. 2. ϲυμβήϲεαι S. ξυμβήϲεαι Mor. — 336 ὑπερ AD. ἐξαφίκειε C 1. man. — 337 ἀχιλλεὺϲ EG Rom. — 338 θαῤῥήϲαϲ Harl. δ' ἤπειτα CDGHL Vrat. A. Lips. δ' ήπειτα A. δή' πειτα E. δήπειτα Vrat. b. d. ΔΗΠΕΙΤΑ Syr. „in codd. plerisque scriptum est δ' ἤπειτα, etiam in edd. excepta Romana, e qua defendit Barnes δὴ "πειτα" Heyne. μετὰ τρώεϲϲι Syr. Mor. Barocc. Townl. — 339 τῖϲ ϲ' C. ϲ' omitt. DHL Lips. Syr., in quo ϲ̄ man. rec. additum videtur. ἄλλων C. — 340 ὡϲ A.

A. c. 322—324 ἀθετοῦνται ϲτίχοι τρεῖϲ Aristonicus. — 331 παρὰ Ζηνοδότῳ καί μιν νεικείων, παρὰ ῥιανῷ τὸν καὶ νεικείων Didymus, conf. Cram. An. Par. III, 291, 17. — 332 ἀτέοντα οὕτωϲ ἐν πάϲαιϲ Didymus, conf. Apoll. Soph. 46, 4. Et. Mg. 168, 28. Schol. ABV. Eust. 1210, 60. — 334 ϲεῦ, non ϲευ, Herodianus.

αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν ϲκέδαϲ' ἀχλὺν
θεϲπεϲίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖϲιν,
ὀχθήϲαϲ δ' ἄρα εἶπε πρὸϲ ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖϲιν ὁρῶμαι.
ἔγχοϲ μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονόϲ, οὐδέ τι φῶτα
λεύϲϲω, τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
ἦ ῥα καὶ Αἰνείαϲ φίλοϲ ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν
ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτωϲ εὐχετάαϲθαι.
ἐῤῥέτω· οὔ οἱ θυμὸϲ ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
ἔϲϲεται, ὃϲ καὶ νῦν φύγεν ἄϲμενοϲ ἐκ θανάτοιο.
ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖϲι φιλοπτολέμοιϲι κελεύϲαϲ
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήϲομαι ἀντίοϲ ἐλθών.
ἦ, καὶ ἐπὶ ϲτίχαϲ ἆλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάϲτῳ·
μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰϲ ἕϲτατε δῖοι Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸϲ ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεϲθαι.
ἀργαλέον δέ μοί ἐϲτι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι
τοϲϲοῦϲδ' ἀνθρώπουϲ ἐφέπειν καὶ πᾶϲι μάχεϲθαι·
οὐδέ κ' Ἄρηϲ, ὅϲ περ θεὸϲ ἄμβροτοϲ, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τοϲϲῆϲδ' ὑϲμίνηϲ ἐφέποι ϲτόμα καὶ πονέοιτο·
ἀλλ' ὅϲϲον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερϲίν τε ποϲίν τε
καὶ ϲθένει, οὔ μέ τί φημι μεθηϲέμεν οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλὰ μάλα ϲτιχὸϲ εἶμι διαμπερέϲ, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήϲειν, ὅϲ τιϲ ϲχεδὸν ἔγχεοϲ ἔλθῃ.

V. l. 341 ἀπ': ἐπ' H Lips. ΕϹΚΕΔΑϹ' Syr. ἐκέδαϲ' A. — 342 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 344 ὢ A. Ω̃ Syr. ἦ D. — 345 ἔπι AD. χθονὶ Barocc. οὐδ' ἔτι Barocc. — 347 ἦ ῥὰ CDGHL. θεοῖϲι CD Syr. — 348 αὔτωϲ EGH. ΕΥΧΕΤΑΑϹΘΕ Syr. — 350 ὡϲ καὶ Harl. ἄϲμενοϲ φύγεν ἐκ D. — 351 ἀλλά γε H. — 352 τρῴων L. ἀντία L. — 353 ἆλτο C. — 354 μὴ κέ τι AG. τρώιων CL. τρῶαϲ D. — 355 ἀλλά γ' H Vrat. d. A. ΑΝΗΡ' Syr. ἄ[α]ντ' A. — 356 δέ μοι ἐϲτὶ ACDEGHL. — 357 τόϲϲουϲδ' ACD. τόϲϲουϲ H Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. ἀνθρώπων Harl. — 358 ὥϲπερ Tzetzes Alleg. 440. ἄβροτοϲ Mor. — 359 τόϲϲηϲ δ' ACDGH Vrat. A. ΤΟϹϹΗϹ Syr. τόϲϲηϲ Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. τοϲϲῆϲ δ' EL. ἐφέποι τόγε vel τόδε L. — 360 ὅϲον D. μὲν omitt. C. χερϲί τε ποϲί τε E. — 361 οὔ μ' ἔτι φημὶ ACDGHLS et Heynii libri. ΜΈΤΙΦΗΜῚ Syr. μέ[κεν] τι φημὶ E Rom. — 362 ὀΐω DGL. — 363 τρῴων L. ὅϲ κεν L. ὅϲτιϲ A. ὅϲτϊϲ κεν C. ἔγχεοϲ: ἀντίοϲ L. ἔλθοι L Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 2. ἔλθ[ο]ηι A.

A. c. 357 τοϲϲοῦϲδ' Ptolem. Ascalonita: τόϲϲουϲδ' Aristarchus.

ὣϲ φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεϲϲι δὲ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
κέκλεθ' ὁμοκλήϲαϲ, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆοϲ·
Τρῶεϲ ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλεΐωνα.
καί κεν ἐγὼν ἐπέεϲϲι καὶ ἀθανάτοιϲι μαχοίμην·
ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰϲιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺϲ πάντεϲϲι τέλοϲ μύθοιϲ ἐπιθήϲει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεϲϲηγὺ κολούει.
τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίοϲ εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖραϲ ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖραϲ ἔοικε, μένοϲ δ' αἴθωνι ϲιδήρῳ.
ὣϲ φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶεϲ· τῶν δ' ἄμυδιϲ μίχθη μένοϲ, ὦρτο δ' ἀυτή.
καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραϲτὰϲ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆι προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίϲβοιο δέδεξο,
μή πώϲ ϲ' ἠὲ βάλῃ ἠὲ ϲχεδὸν ἄορι τύψῃ.
ὣϲ ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτιϲ ἐδύϲετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
ταρβήϲαϲ, ὅτ' ἄκουϲε θεοῦ ὄπα φωνήϲαντοϲ.
ἐν δ' Ἀχιλεὺϲ Τρώεϲϲι θόρε φρεϲὶν εἱμένοϲ ἀλκήν,
ϲμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα,
ἐϲθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη τέκε νηὶϲ Ὀτρυντῆι πτολιπόρθῳ·
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδηϲ ἐν πίονι δήμῳ.

V. L. 364 ὡϲ A. τρῳεϲϲι L. — 365 ἴμεναι CDEGHL post ras. S Syr. conf. ad Π 145. ἴμμεναι Heyne, quem omnes fere recentiores secuti sunt. — 366 τρῷεϲ L. δείδητε C 1. man. — 367 ἐγὼ H. — 368 ἐπεὶ ἦ D. ἐπειὴ A Rom. ἐπεὶ ἡ C: ceteri ἐπειή. πολυφέρτεροι G. πολυφέρτεροϲ ἐϲτὶν D. — 369 μύθοιϲι τέλοϲ πάντεϲϲ' L. — 370 μεϲηγὺ D. κολήει G. κολούϲει Townl. — 371 τοῦ C man. rec. DE ter GHS Syr. Heynii libri. Athenaeus VII, 298. Herodianus π. ϲχημάτων 56, 14 (ed. Dind.). Schol. Theocr. IX, 2. Pseudoplut. 111, 50. Rhet. Gr. II, 336, 30; 433, 29. III, 20, 3; 71, 14; 97, 1. τῷ AC 1. man. L. ἐν ἄλλῳ τοῦ δ' ἐγὼ A. ЄΟΙΚЄ Syr. — 373 ὡϲ A. οἷδ' CGH. ἔγχε' ἄειραν: γρ. ἔϲταν ἀχαιῶν A. — 374 τρῷεϲ L. — 375 ἂρ ADGHL. ἕκτορι[α] S. — 376 ἀχιλῆϊ CG Syr. — 377 κατα AD. — 378 μή πωϲ ϲ' ACDEGL Syr. μήπωϲ H Vrat. A omisso ϲ'. τύψει Townl. — 379 ὡϲ A. αὖθϊϲ CH. ἐδύϲετο ADE Vrat A. ἐδύϲϲετο L Lips. ἐδύϲατο CGHS Syr. — 381 ἓν δ' A. ЄΝΘ' Syr. ἀχιλλεὺϲ E Lips. τρῳεϲϲι L. — 383 ὀτρυντΐδην C Lips. — 385 ὑπὸ ACDGH Syr. ὕπο E. ὑπαὶ L. Ὕληϲ Vrat. A. Schol. B 500.

A. c. 371 τοῦ, conf. B 185. Є 256. 301. H 98. 160. Λ 219. 594. P 8. 31. 69. Υ 197. X 113. — 384 ὃν: ἔν τιϲι τῶν φαύλων ἀντιγράφων τόν διὰ τοῦ τ̄ Schol. A. — 385 Ὕδηϲ: οὕτωϲ ὕδηϲ διὰ τοῦ δ̄, τῆϲ λυδίαϲ Didymus, conf. Apoll. Soph. 157, 15. Strabo IX, 407.

τὸν δ' ἰθὺϲ μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
μέϲϲην κὰκ κεφαλήν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶϲα κεάϲθη.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
κεῖϲαι Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
ἐνθάδε τοι θάνατοϲ, γενεὴ δέ τοί ἐϲτ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενοϲ πατρώϊόν ἐϲτιν,
Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
ὣϲ ἔφατ' εὐχόμενοϲ, τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψε.
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπιϲϲώτροιϲ δατέοντο
πρώτῃ ἐν ὑϲμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
ἐϲθλὸν ἀλεξητῆρα μάχηϲ, Ἀντήνοροϲ υἱόν,
νύξε κατὰ κρόταφον κυνέηϲ διὰ χαλκοπαρῄου.
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυϲ ἔϲχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆϲ
αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀϲτέον, ἐγκέφαλοϲ δὲ
ἔνδον ἅπαϲ πεπάλακτο· δάμαϲϲε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα,
πρόϲθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔταϲε δουρί.
αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἄιϲθε καὶ ἤρυγεν, ὡϲ ὅτε ταῦροϲ
ἤρυγεν ἑλκόμενοϲ Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖϲ ἐνοϲίχθων·

V. l. 386 τόν ῥ' G. τόνδε θὺϲ μεμαῶτα H. ἀχϊλεύϲ C. — 387 κακκεφαλήν ACDGL. κἀκκεφαλήν H. ἣ δ' D. ἧδ' CGHL. — 388 δούπηϲε EG. ὃ δ' DL. ὅδ' CH. ἀχϊλεύϲ C. — 389 ΚΕΙϹ' Syr. ὀτρυντίδη C Lips. ὀτρυντείδηι A. — 390 ἔνθα δέ τοι H Schol. I 398. ἐνθα δέ τοι D. ΕΝΘΑΔΕΤΟΙ Syr. ἐνεὴ G. δέ τοι ἔϲτ' ADEGHL. δέ οἵ ἐϲτ' Schol. Δ 60. δ' ἔϲτ' C omisso τοι. — 391 ΕϹΤΙ Syr. πατρώϊον ἐϲτὶν GL. — 392 δηνήεντι G. — 393 ὡϲ A. φάτ' ἐπευχόμενοϲ Heyne. Clarke. nescio unde. ἔφατ' εὐχόμενοϲ libri mei. ὄϲϲε κάλυψε ACG Syr. κάλυψεν DH. ὄϲϲ' ἐκάλυψε S Vrat. A. Lips. Flor. Rom. ὄϲϲ' ἐκάλυψεν L. — 394 ὀπιϲϲώτροιϲ A Syr. ἐπὶ ϲώτροιϲ D. ἐπιϲϲώτροιϲι Rom., quod ferri potest, si δατεῦντο scribitur ut Ψ 121. α 112. — 395 ὃ δ' D 2. man. ὅδ' CGHL. ἐπαυτῶι D. δημολόεντα Mosc. 2. — 396 omitt. D. — 397 νῦξε G. κατα A. δια DH. χαλκοπαρήου HL: ceteri χαλκοπαρῄου. — 399 ἱεμένη DG Townl. Vrat. d. — 400 δάμαϲε E. — 401 δ' ἔπειτα omitt. L Lips. ἀΐξαντα ACL Lips. Vrat. b. Mosc. 2. ἀΐϲϲοντα DGHS. γρ. ἀΐϲϲοντα A. — 402 πρόϲθεν ἔνθεν D. — 403 ὃ ACDGHL Et. Mg. 43. 23. — 404 ἑλικώνιον ἀμφιάνακτα D. ἀμφι, άνακτα A. — 405 δέ γε Et. Mg. 221, 17. δὲ τοῖϲ L Lips.

A. c. 390 ἐνθάδε Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. ἔνθα δέ Schol. A ad I 398. — 395 δημολέοντα: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ· τινὲϲ δὲ δηϊλέοντα Didymus, conf. Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 291, 23.

ὣϲ ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀϲτέα θυμὸϲ ἀγήνωρ.
αὐτὰρ ὁ βῆ ϲὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην. τὸν δ' οὔ τι πατὴρ εἴαϲκε μάχεϲθαι,
οὕνεκά οἱ μετὰ παιϲὶ νεώτατοϲ ἔϲκε γόνοιο,
καί οἱ φίλτατοϲ ἔϲκε, πόδεϲϲι δὲ πάνταϲ ἐνίκα·
δὴ τότε νηπιέῃϲι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων
θῦνε διὰ προμάχων, εἵωϲ φίλον ὤλεϲε θυμόν.
τὸν βάλε μέϲϲον ἄκοντι ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
νῶτα παραΐϲϲοντοϲ, ὅθι ζωϲτῆροϲ ὀχῆεϲ
χρύϲειοι ϲύνεχον καὶ διπλόοϲ ἤντετο θώρηξ·
ἀντικρὺ δὲ διέϲχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεοϲ αἰχμή,
γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξαϲ, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
κυανέη, προτὶ οἷ δὲ λάβ' ἔντερα χερϲὶ λιαϲθείϲ.
Ἕκτωρ δ' ὡϲ ἐνόηϲε καϲίγνητον Πολύδωρον
ἔντερα χερϲὶν ἔχοντα, λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ,
κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύϲ· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δηρὸν ἑκὰϲ ϲτρωφᾶϲθ', ἀλλ' ἀντίοϲ ἦλθ' Ἀχιλῆι
ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελοϲ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ὡϲ εἶδ', ὣϲ ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενοϲ ἔποϲ ηὔδα·
ἐγγὺϲ ἀνήρ, ὃϲ ἐμόν γε μάλιϲτ' ἐϲεμάϲϲατο θυμόν,
ὅϲ μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
ἀλλήλουϲ πτώϲϲοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύραϲ.

V. l. 406 ὡϲ AD 1. man. — 407 δ CDGHL. ϲυν A. — 409 μετα D. παιϲὶ ACEL Syr. Vrat. A. Flor. Rom. πᾶϲι DGH. τρωϲὶ Cant. — 410 πάντεϲ L. — 412 θύνε H. δια A. — 413 μέϲον DE Lips. ἀχῖλεύϲ C. — 414 παραΐϲϲοντα EH Townl. Vrat. A. Mosc. 2. παραΐϲϲοντ' Vrat. b. — 417 ἀμφ' ἐκάλυψε A. ἀμφεκάλυψε CDGH. ἐπεκάλυψεν ἢ μᾶλλον ἀμφεκάλυψε E. — 418 προτιὸι D. ποτὶ CH. δὲ, λάβ' L. δὲ λάβ' Vrat. b. ΔΕΛΑΒ Syr. ceteri δ' ἔλαβ'. ἔντερα: ἔντεα Schol. A 368. — 420 δῖαζόμενον G. ποτὶ ACGHLS. ποτι D. ΠΡΟΤῚ Syr. ποτὶ γαίην Zonar. Lex. 119. — 421 καρ, ρά A. κὰρ ῥά C. καῤῥά GH. κὰρ ῥά L apostropho post ρ eraso. ΚΕΧΥΤΟΧΛΟΌΣ Syr. κέχυτο χλοὸϲ Lips. κέχυτο χόλοϲ Harl. ἀρ A. ἆρ DL. ἔτ' omitt. L Lips. — 422 δηλὸν ἑκὰϲ H. ἀχιλῆϊ ACGL Syr. Flor. Rom. ἀχιλῆοϲ DHS Cant. Harl. Townl. Lips. Vrat. A. Mosc. 2. ἀχιλλέωϲ E. — 423 δόρυ omitt. C. ἴκελοϲ E 1214, 40 G. ἴκελοϲ E 1215, 17. ΪΚΕΛΟΣ Syr. ἀχιλεὺϲ C. — 424 ὡϲ bis ACDEGHL. ὡϲ ἴδεν Hesych. IV, 336. ὡϲ ἴδεν ἤγουν ὡϲ εἶδ' E. — 425, 426 omitt. Syr. relicta lacuna. — 425 ἐπεμαϲϲάτο Mor. Schol. Nicand. Alex. 137. — 426 οὐδ' ἆρ ACDEGHS. οὐδ' ἂν L Harl. — 427 ἀλλήλῳ G. πτώϲϲιμεν G. ἀνα ADG.

A. c. 414 οὕτωϲ κατὰ γενικὴν παραΐϲϲοντοϲ Didymus, conf. H. S. pg. 226 *. — 426 ἀρίϲταρχοϲ οὐδ' ἂν ἔτι δὴν διὰ τοῦ αν Didymus.

ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προϲεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
ἆϲϲον ἴθ', ὥϲ κεν θᾶϲϲον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
τὸν δ' οὐ ταρβήϲαϲ προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεϲϲί γε νηπύτιον ὣϲ
ἔλπεο δειδίξεϲθαι, ἐπεὶ ϲάφα οἶδα καὶ αὐτὸϲ
ἠμὲν κερτομίαϲ ἠδ' αἴϲυλα μυθήϲαϲθαι.
οἶδα δ' ὅτι ϲὺ μὲν ἐϲθλόϲ, ἐγὼ δὲ ϲέθεν πολὺ χείρων.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούναϲι κεῖται,
αἴ κέ ϲε χειρότερόϲ περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι
δουρὶ βαλών, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλοϲ ὀξὺ πάροιθεν.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη
πνοιῇ Ἀχιλλῆοϲ πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
ἦκα μάλα ψύξαϲα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέϲεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ἐμμεμαὼϲ ἐπόρουϲε κατακτάμεναι μενεαίνων,
ϲμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ' ὥϲ τε θεόϲ, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
τρὶϲ μὲν ἔπειτ' ἐπόρουϲε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶϲ δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ,
δεινὰ δ' ὁμοκλήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἐξ αὖ νῦν ἔφυγεϲ θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ ϲ' ἐρύϲατο Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλειϲ εὔχεϲθαι ἰὼν ἐϲ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν ϲ' ἐξανύω γε καὶ ὕϲτερον ἀντιβολήϲαϲ,

V. l. 429 ἄϲϲον AD. ἄϲϲον ἤ̈θ' C. κε G Flor. — 430 κορυθαιόλοϲ AD (?) G Flor. Rom. — 131 ὡϲ A. — 432 δειδίξαϲθαι H 1. man. Syr. — 435 libri ἤτοι. ἐπὶ γούναϲι Mor. Barocc. κεῖνται Lips. — 436 αἴ κε ϲε DGH. αἴ κε ϲὲ L. ἀπο AD. — 437 ἐπεὶ ἡ D. ἐπεὶ ἡ C spiritu deleto. ἐπειὴ A. πάροιθε Lips. — 438 ἦ ῥά CD 2. man. GHL. ἤρα A. — 439 ἀχιλῆοϲ CG. — 440 ἧκα Et. Gud. 239, 6; 18. ξύϲαϲα C et man. rec. γρ. ψύξαϲα. — 441 ἀχϊλεὺϲ C. — 442 ἀπόρουϲε S Cant. — 443 ἐξήρπαξ D. ἐξήρπαϲεν L. — 444 ἆρ ACDEGHL. πολλῇ omitt. H. — 445 ἀχϊλεύϲ C. — 447 omittunt D 1. man. EHLS Syr. Lips. Townl. Rom. habent A (adscripto signo) CD in marg. 3. man. G Flor. — 449 ἐξ αὖδα νῦν H. αὖ δὴ νῦν ἔφυγεϲ Vrat. d. — 450 ἦλθε versui praecedenti additum in D. αὖτε γ' L. ἐρύϲατο CDEGHLS Townl. Vrat. b. d. ἐρύϲϲατο A et γρ. ἐρύϲατο. ЄΡ . . . . . . Syr. conf. Β 859. Є 344. Λ 363. Ο 290. Υ 194. α 6. ξ 279. χ 372.

A. c. 451 ἐν ἄλλοιϲ οὗτοϲ ὁ ϲτίχοϲ οὐ κεῖται Schol. ap. Bekk. — 452 ἤ Herodianus.

εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
ὣς εἰπὼν Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἠύν τε μέγαν τε,
κὰγ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε, τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν.
αὐτὰρ ὃ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλών, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὃ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
εἴ πως εὖ πεφίδοιτο, λαβών, καὶ ζωὸν ἀφείη,
μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὃ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
ἱέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·
ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε

V. L. 453 εἴ που τις ACDGL. εἴ που τῖς H. ἔμοιγε libri. θεὸς E. ἐπιτάρροθος ἐστὶ G. ἐστι ACD Syr. εἴη L Lips. Vrat. b. A. — 454 αὖ τοὺς ἄλλους Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. τοὺς ἄλλους E. δ' ἄλλους τρώων ACDGH Syr. δ' ἄλλους τρῶας L. δ' ἄλλους τρῶας S. γρ. νῦν αὐτους ἄλλους A. ΚΙΧΕΙΩΙ Syr. — 455 ὡς A. οὗτα L. — 456 ὃ δὲ C. ἔασε AC DL Syr. ἔασσε G edd. vett. — 457 δὴ μοῦχον G. φιλοντορίδην Vrat. A. — 458 καγγόνυ ACG. κ' ἀγγόνΰ H. κὰκ γόνυ L. κακγόνυ D Syr. Lips. Harl. Mosc. 2. ἐρύκατε G. — 459 οὔταζον D. — 460 ὃ ACDHL. λαόγονον προπαροξύνεται ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων teste Eust. 1213, 42. — 461 ἐξίππων D. χαμᾶζε AD Syr. χαμάζε CGHL. — 463 τρῷα L. ὃ μὲν C. ἦλθε C. — 464 εἴ πως εὖ ACDGHS Apoll. Soph. 78, 21. εἴ πώς εὑ Eust. 1217, 34. Apoll. de Pron. 97 B. εἴ πως εὖ ἢ εἴ πώς εὑ Eust. 1217, 12. ΕΙΠΩϹΕΥ Syr. εἴ πως οἱ L Harl. Lips. πεφίειδοιτο D. ἀφίη C. τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἀφῄη Eust. 1217, 37. — 465 μὴ δὲ CGHL. — 466 ΗΔΗ Syr. ᾔδη L. οὐ omitt. C. — 467 οὐ γάρ τοι L. οὐ γάρ τις καὶ οὐ γὰρ ἔτι A in marg. ΑΝΗΡ' Syr. — 468 ὃ μὲν C. χερσὶ E. — 469 ἱέμενος D Townl. ὃ δὲ C. οὗτα CDL. καθῆπαρ A. ἩΠΑΡ' Syr. — 470 ἧπαρ ἦλθεν ἀτὰρ H. — 471 ἐνέπρησεν H Vrat. d. Townl. ἐνέπλησεν (ρ supra λ) A. ἐνέπλησε G Lips. Flor. Rom. ὄσσε κάλυψε ACE 1213, 31 GH Syr. κάλυψεν D. ὄσσ' ἐκάλυψε E 1213, 57 Lips. Townl. ἐκάλυψεν L.

A. c. 454 ὅν κε κιχείω Aristarchus. — 464 εἴ πώς εὑ Ptolemaeus Ascalonita: εἴ πως εὑ Herodianus. scribendum est εὖ, conf. H. U. 141. — 471 ἐνέπλησεν: ἐνέπρησεν Aristarchus et Philoxenus, conf. Schol. B 415.

θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὖτα παραςτὰς
δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
αἰχμὴ χαλκείη. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
μέςςην κὰκ κεφαλὴν ξίφει ἤλαςε κωπήεντι,
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄςςε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουςι τένοντες
ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
πρόςθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φαςγάνῳ αὐχένα θείνας
τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε
ςφονδυλίων ἔκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυςθείς.
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱόν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρῄκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
τὸν βάλε μέςςον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύι χαλκός,
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηίθοον θεράποντα

V. L. 472 οὖτα CL. — 473 κατ' DGHLS Syr.: παρ' AC. γρ. καὶ κατ' οὖς A. ἑτάροιο D. — 474 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 475 μέςςον H. κακκεφαλὴν ACDGHL Syr. κωπήεντι G. — 476 τόνδε G. — 478 τένοντες D ς 2. man. addito. τένοντε Vrat. b. A. — 479 ΜΕϹΗϹΔΙΑ ΧΕΙΡΟϹ ΕΛΑϹϹΕΝ Syr. δϊα H. — 480 αἰχμῇ χαλκείῃ libri mei cum Eust. ΑΙΧΜΗΧΑΛΚΕΙΗ Syr. dativum restituit Wolfius adversus Heynium adnotantem „est αἰχμῇ χαλκείῃ in Mosc. 2. alludunt et alii cum un. Vindob.“ qui si Eustathium inspexisset, scriptum reperisset pg. 1217, 50 Δευκαλίωνα φίλης διὰ χειρὸς ὁ Ἀχιλλεὺς ἔπειρεν αἰχμῇ χαλκείῃ. ὁ δέ: οἱ δὲ G. — 482 μήλϊκι G. — 483 ςπονδυλίων G. ὃ δ' D. ὅδ' CHL. — 484 ὃ ACDGHL. ῥ' omitt. L. βῆ τ' ἰέναι Lips. ῥ' ἴεμεναι H. πείρεω libri. — 485 θράκης Harl. — 486 ἐν: ἐνὶ S Cant. Vat. Vrat. b. A. νηδύϊ DGHLS Cant. Vat. edd. vett. πνεύμονι AC Syr. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. A. ἐν ἄλλῳ ἐν νηδύϊ χαλκός A. — 487 ὃ δ' DH. ὅδ' CGL. ἀρηΐθοον D in quo accent. 2. man. add.

A. C. 480 αἰχμῇ χαλκείῃ est vera scriptura, nam πείρω non dicitur de hasta, sed de pugnatore ut Π 405. conf. πεῖράν τ' ὀβελοῖςιν Η 317. Ω 623. τ 422. περὶ δουρὶ πεπαρμένη Φ 577, coll. Α 465. Β 428. γ 462. μ 365. ξ 430. — 481 πρόςθ' ὁρόων: Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ θ πρός' ὁρόων (an πρόςςω ὁρῶν?) Schol. V. — 484 οὕτω πείρεω ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς πείρεως Didymus, conf. Schol. C 100. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Πείρεως υἱόν Aristonicus. — 486 ἐν νηδύϊ scribendum est, nam in medio corpore h. e. in ventre Rigmus erat vulneratus, conf. Ν 397 δουρὶ μέςον περόνηςε, μέςῃ δ' ἐν γαςτέρι πῆξεν. Υ 413 sqq. τὸν βάλε μέςςον ἄκοντι . . . . . ἀντικρὺ δὲ διέςχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή. Δ 528 βάλε δουρὶ ςτερνὸν ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός. scripturam νηδύϊ etiam Grashofus postulat in libello „das Fuhrwerk bei Homer“ pg. 28, not. 23. νηδύϊ in editionibus ferebatur usque ad Wolfium, qui motus auctoritate meliorum librorum scripturam πνεύμονι intulit. hunc secuti sunt editores recentiores.

ἂψ ἵππους ϲτρέψαντα μετάφρενον ὀξέι δουρὶ
νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦϲε· κυκήθηϲαν δέ οἱ ἵπποι.
ὡϲ δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεϲπιδαὲϲ πῦρ
οὔρεοϲ ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
πάντῃ τε κλονέων ἄνεμοϲ φλόγα εἰλυφάζει,
ὣϲ ὅ γε πάντῃ θῦνε ϲὺν ἔγχεϊ δαίμονι ἶϲοϲ,
κτεινομένουϲ ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
ὡϲ δ' ὅτε τιϲ ζεύξῃ βόαϲ ἄρϲεναϲ εὐρυμετώπουϲ
τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
ῥίμφά τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόϲϲ' ἐριμύκων,
ὣϲ ὑπ' Ἀχιλλῆοϲ μεγαθύμου μώνυχεϲ ἵπποι
ϲτεῖβον ὁμοῦ νέκυάϲ τε καὶ ἀϲπίδαϲ· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπαϲ πεπάλακτο καὶ ἄντυγεϲ αἱ περὶ δίφρον,
ἃϲ ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγεϲ ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπιϲϲώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδοϲ ἀρέϲθαι
Πηλεΐδηϲ, λύθρῳ δὲ παλάϲϲετο χεῖραϲ ἀάπτουϲ.

ΙΛΙΑΔΟϹ Φ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐυρρεῖοϲ ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντοϲ, ὃν ἀθάνατοϲ τέκετο Ζεύϲ,
ἔνθα διατμήξαϲ τοὺϲ μὲν πεδίον δὲ δίωκε

V. L. 488 τρέψαντα E. — 489 ἀπο DH. — 490 ἄγγεα C. — 491 ἐζαλέοιο G. καίται G. — 492 πάντη AEG: ceteri πάντῃ. — 493 ὡϲ AD 1. man. πάντη AEG: ceteri πάντῃ. — 494 ἐφ' ἔπων A. — 495 τῖϲ C. ζεύξει C. ἄρρεναϲ H Vrat. d. εὐρυμετώπουϲ A. — 496 ἐϋκτιμένῃ ACD GLS Lips. Townl. Vrat. d. Flor. Rom. εὐκτιμένῃ H. ἐϋτροχάλῳ Vrat. b. ΕΥΤΡΟΧΑΛΩΙ Syr. ἐϋκτιμένῃ ἢ ἐϋτροχάλῳ Eust. 1218, 18 et 25. γρ. ἐϋτροχάλωι ἐν ἀλωιῆι A. ἀλωῇ libri. ἀλωῇ Vrat. b. d. — 497 ῥίμφά τε ACD. — 498 ὡϲ AD 1. man. ἀχϊλῆοϲ C Flor. ἀχιλλέωϲ E. — 499 ϹΤΙΒΟΝ Syr. — 500 αἲ A. περι AD. — 501 ἂρ DGL. ὀπλέων L. ὁπλέων omitt. H. — 502 ΟΠΙϹϹΏΤΡΩΝ Syr. ὃ δὲ C. ἵετο CD. — 503 δ' ἐπαλάϲϲετο G.

A. c. 502 ἀπ' ἐπιϲϲώτρων Aristarchus, conf. ad Λ 537.

V. L. 1 ἷξον D Ven. B. Et. Mg. 683, 6. ἶξον A. ἐϋρρῖοϲ L Lips. — 3 πεδίονδε δίωκε E 1219, 63 G Harl. Vrat. b. Lips. δίωκεν E 1219, 59 L Schol. Π 394. πεδίονδ' ἐδίωκε ACDS Ven. B. ἐδίωκεν H. ΠΕΔΊΟΝΔΕΔΙΩΚΕ Syr. πεδίονδε ἐδίωκε Eust. 1219, 35.

A. c. 1 πόρον: ῥόον Aristophanes. — 2 ἀθάνατοϲ: ἀθάνατον Zenodotus, conf. B 741. Π 174.

πρὸς πόλιν, ᾗ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
τῇ ῥ᾽ οἵ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ᾽ Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
ἐν δ᾽ ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ᾽ αἰπὰ ῥέεθρα,
ὄχθαι δ᾽ ἀμφὶ περὶ μεγάλ᾽ ἴαχον· οἱ δ᾽ ἀλαλητῷ
ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλισσόμενοι περὶ δίνας.
ὡς δ᾽ ὅθ᾽ ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
φευγέμεναι ποταμὸν δέ· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ᾽ ὕδωρ·
ὣς ὑπ᾽ Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ᾽ ὄχθῃ
κεκλιμένον μυρίκῃσιν, ὃ δ᾽ ἔσθορε δαίμονι ἶσος,
φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα,
τύπτε δ᾽ ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ᾽ ἀεικὴς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ᾽ αἵματι ὕδωρ.

V. l. 4 ἀχαιοὶ ADG Syr. οἱ ἄλλοι CHLS Ven. B. Lips. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. ἀχαιοὶ ἢ κατά τινας οἱ ἄλλοι Eust. 1219, 37. γρ. ἥιπερ οἱ ἄλλοι A. — 5 ἥματι DH. ὅτ᾽ ἐμαίνετο ACE Ven. B. Flor. Rom. Schol. β 1. ΟΤΕΜΑΙΝΕΤΟ Syr. — 6 πεφυγότες Tzetzes Alleg. 13. — 7 πρόσθεν H. πρός τε L. — 8 εἰλεῦντο EL Vrat. b. — 9 ἒν δ᾽ A. — 10 ἀμφι περὶ A. ἀμφιπερι DL. ἀμφὶ περι CH. οἵ δ᾽ D. οἴδ᾽ CGHL. — 11 ἔνεον H. ἐλισσόμενοι ACGHL. περὶ ACG Ven. B. κατὰ DELS Lips. κατα H Syr. γρ. κατὰ δίνας A. — 12 ὑπὸ ADH Syr. Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. ὑπαὶ CGLS. ὑπὸ ἢ ὑπαὶ Eust. ἠερέθοντο L Lips. — 13 ποταμὸν δὲ AD. ΠΟΤΑΜΟΝΔΈ [με] Syr. — 14 ὅρμενον CD. ὅρμονον H. — 15 ὡς A. ἀχϊλῆος C. βαθυδινήεντος A. ὑπὸ δινήεντος D. — 16 κελάδον [ω] H. ἵππων τὲ ACH. — 17 ὃ ACDGHL Et. Mg. 645, 20. ΕΝΌΧΘΗ Syr. ἐπ᾽ ὄχθαις G Flor. ἐπ᾽ ὄχθῃ ACDEHLS Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Vrat. A. Mosc. 2. Et. Mg. 645, 20. — 18 κεκλϋμένον H. ὃ δ᾽ D. ὅδ᾽ CGHL. ἔσθορε ACHLS Syr. Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Townl. Vrat. A. ἔνθορε D. γρ. καὶ ἔνθορε A. ἔσθορεν ἢ ἔνθορε Eust. 1221, 4. ἔκθορε G Flor. γρ. καὶ ἔκθορε Townl. — 20 ἐπιστροφάδην C. ὄρνυτ᾽ E. — 21 conf. ad K 484.

A. c. 11 ἔννεον: ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις νήχοντ᾽ Didymus. — 12 ὑπὸ, conf. H. U. 62. — 18 ὃ δ᾽: ὁδ᾽ Pythocles. ἔσθορε δαίμονι ἶσος: ἐν ἐνίαις δ᾽ αἶψ᾽ ἐσόρουσεν Schol. A. ἔνιοι δὲ γράφουσιν αὐτὸς δ᾽ αἶψ᾽ ἐπόρουσεν, quod Bekkerus ad vs. 33 rettulit. Heynius suspicatur scriptum fuisse αὐτὸς δ᾽ αἶψ᾽ ἐσόρουσεν Ἀχιλλεὺς δαίμονι ἶσος.

ὡϲ δ' ὑπὸ δελφῖνοϲ μεγακήτεοϲ ἰχθύεϲ ἄλλοι
φεύγοντεϲ πιμπλᾶϲι μυχοὺϲ λιμένοϲ εὐόρμου,
δειδιότεϲ· μάλα γάρ τε κατεϲθίει ὅν κε λάβῃϲιν·
ὣϲ Τρῶεϲ ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
πτῶϲϲον ὑπὸ κρημνούϲ. ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖραϲ ἐναίρων,
ζωοὺϲ ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρουϲ
ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντοϲ.
τοὺϲ ἐξῆγε θύραζε τεθηπόταϲ ἠύτε νεβρούϲ,
δῆϲε δ' ὀπίϲϲω χεῖραϲ ἐυτμήτοιϲιν ἱμᾶϲι,
τοὺϲ αὐτοὶ φορέεϲκον ἐπὶ ϲτρεπτοῖϲι χιτῶϲι,
δῶκε δ' ἑταίροιϲιν κατάγειν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουϲε δαϊζέμεναι μενεαίνων.
ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο ϲυνήντετο Δαρδανίδαο
ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι, τόν ῥά ποτ' αὐτὸϲ
ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸϲ ἀλωῆϲ οὐκ ἐθέλοντα,
ἐννύχιοϲ προμολών· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξέι χαλκῷ
τάμνε νέουϲ ὅρπηκαϲ, ἵν' ἅρματοϲ ἄντυγεϲ εἶεν·
τῷ δ' ἄρ' ἀνώιϲτον κακὸν ἤλυθε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐυκτιμένην ἐπέραϲϲε
νηυϲὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸϲ Ἰήϲονοϲ ὦνον ἔδωκε·
κεῖθεν δὲ ξεῖνόϲ μιν ἐλύϲατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,

V. L. 22 ΩϹΥΠῸ Syr. ὑπο ΑΗ. μεγακήτεοϲ A. ἰχθῦεϲ C. — 23 πίπλᾶϲι (μ suprascr.) L. ἐπιπλᾶϲι Townl. εὐόρμουϲ Barocc. — 24 γάρ κε Barocc. Mor. γάρ τι Eust. 1221, 37. κατέϲθει Vrat. A. ὅν τε Townl. ηνκε λάβηϲιν G. λάβηϲι Lips. Townl. — 25 ὡϲ A. τρῷεϲ L. κατα D. δινοῖο AD HS Vrat. b. d. τινὲϲ τὸ δεινοῖο δι' ἰῶτα γράφουϲι Eust. 1221, 40. — 27 δυώδεκα L. — 28 πεινὴν (οι suprascr.) H. — 29 τοὺϲ δ' E. τούϲδ' Harl. θήραζε L. — 30 εὐτμηϲϊν H. ἱμᾶϲι CEG. ϊμᾶϲι A. ΙΜΑ͂ϹΙ Syr. ἱμᾶϲιν D. — 31 χιτῶϲι ACDEGH Syr. — 32 ἑταίροιϲι DEH Vrat. A. Flor. Rom. ἐπϊ H. — 33 ὃ CDGHL. δαϊξέμεναι Vrat. d. γρ. καταϰτάμεναι A. — 34 υἷι S Cant. non male, conf. B 791. H. U. 46. δαρδανίδεω D. — 35 τὸν ῥὰ L. — 36 ἀλωιῆϲ AD. ἀλωιῆϲ C. ἀλωῆϲ L. ἀλῳῆϲ E. — 37 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 38 τάμνε, νέουϲ A. ὅρπηκαϲ E 1221, 61. Apoll. Soph. 150, 13. εἶεν: ἦεν GL Vrat. A. — 39 ἄρ ADEGL. ἀνώϊϲτον A. ἀχϊλεύϲ C. — 40 μιν omitt. L. εὐκτιμένην H. ἐπέραϲϲε ACD Syr. ἐπέραϲϲεν EHL Vrat. A. ἐπέρηϲε G. ἐπέραϲε Flor. Rom. — 41 ἔδωκε ACDGH Syr. — 42 ἔδωκε D. πολλά δε δῶκεν G.

A. c. 33 δαϊζέμεναι Aristarchus. — 38 ὅρπηκαϲ Herodianus cum Ptol. Ascalonita et paradosi: τινὲϲ ἠθέληϲαν δαϲύνειν Schol. A.

γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
ἤ τοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέι δουρί·
νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀίω
σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.
ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε·
νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο μηδ' ἀγόρευε·
πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ,
τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον ἠδὲ πέρασσα·

V. l. 85 λαοδόκη Vrat. b. ΘΥΓΑΤΗΡ' Syr. — 86 ἄλταο C. ἄλταω G. ἄνασσε LS Syr. Lips. — 87 πήδασσον EG Flor. Rom. ἐπὶ: ὑπο AH Syr. ὑπὸ CDEGLS. — 88 ἔσχε H. — 89 τῆς δὲ ACG: ceteri τῆσδε. — 90 μετα H. δάμασας E Flor. — 91 ὀξέϊ χαλκῷ Harl. pro var. lect. — 92 ἐνθάδ' ἐμοὶ ACH: ἐνθάδε μοι E bis GLS Lips. ἔνθα δέ μοι D. ΕΝΘΑΔΕΜΟΙ Syr. ἔσσεαι L Lips. ἐν ἄλλῳ κακὸν ἔσσεαι A. — 93 ἐπέλασσε με Vrat. A. — 94 ἐνι AD. σῇσι ACDH Syr. — 96 omitt. Vrat. b. ὅς τις Cant. ἐνηέά τε C. addit post hunc Syr. ΩΙ ϹΥΜΑΛΙϹΤΑΧΟΛΩΑΙ ΕΝΙ ΦΡΕϹΙΝ ΟΙΔΑΚΑΙ ΑΥΤΟϹ. — 97 ὡς A. — 98 ἄκουσε ACDEGHL Syr. — 99 μή μοι ταῦτα ἢ μή μοι ἄποινα E. πιφάσκεο G. μὴ δ' ACD GL. — 100 αἴσιμον ACDEHLS Syr. Cant. Lips. Ven. B. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. Flor. Rom. μόρσιμον G. ἦμαρ D. ἮΜΑΡ' Syr. — 101 τόφρα δέ μοι H Vrat. d. ἐν ἄλλῳ τόφρα δέ μοι A. ἐνι AD. ἦεν: ἮΕ Syr. — 102 τρῴων L. ἠδ' H. ἠδ' D, acc. 2. man. ἐπέρασσα CDGHLS. ἐπέρασα AE. ΗΔΕΠΕΡΑϹϹΑ Syr. ἐν ἄλλῳ ἠδε περασσα A.

A. c. 86 ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις ἄνασσε Didymus. — 87 ἐπὶ Strabo XIII, 605 et 619. γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ ὑπὸ Σατνιόεντι, ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστὶν ὄρος ἐνταῦθα Σατνιόεις προσαγορευόμενον. ἀλλὰ ποταμός, ἐφ' ᾧ ἵδρυται ἡ πόλις Strabo XIII, 605. conf. Schol. V ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς φαμεν κεῖσθαι τὰς πόλεις. Eust. 1225, 48 λέγει δὲ (ὁ γεωγράφος) καὶ ὅτι γράφουσί τινες Πήδασον ὑποσατνιόεντα, unde apparet, Eustathium verba Strabonis non plane intellexisse. — 88 ἐν τῇ μασσαλιωτικῇ πολλῶν τε καὶ ἄλλων Didymus. — 95 οὐχ ὁμογάστριος: Zenodotus οὐκ ἰογάστριος, conf. Aristonicum ad Ω 47.

νῦν δ' οὐκ ἔϲθ' ὅϲ τιϲ θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεόϲ γε
Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῇϲ ἐν χερϲὶ βάλῃϲι,
καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
ἀλλὰ φίλοϲ θάνε καὶ ϲύ· τί ἦ ὀλοφύρεαι οὕτωϲ;
κάτθανε καὶ Πάτροκλοϲ, ὅ περ ϲέο πολλὸν ἀμείνων.
οὐχ ὁράᾳϲ οἷοϲ καὶ ἐγὼ καλόϲ τε μέγαϲ τε;
πατρὸϲ δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατοϲ καὶ μοῖρα κραταιή.
ἔϲϲεται ἢ ἠὼϲ ἢ δείλη ἢ μέϲον ἦμαρ,
ὁππότε τιϲ καὶ ἐμεῖο ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἕληται
ἢ ὅ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊϲτῷ.
ὣϲ φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
ἔγχοϲ μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάϲϲαϲ
ἀμφοτέραϲ. Ἀχιλεὺϲ δὲ ἐρυϲϲάμενοϲ ξίφοϲ ὀξὺ
τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἴϲω
δῦ ξίφοϲ ἄμφηκεϲ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴϲ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείϲ, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν δ' Ἀχιλεὺϲ ποταμὸν δὲ λαβὼν ποδὸϲ ἧκε φέρεϲθαι,

V. L. 103 ὅϲ τιϲ: ὅϲ γε C. ὅϲ κεν E Rom. φύγῃ ACEGHLS Lips. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. d. Mosc. 2. φύγοι DS Syr. Vrat. A. θοόϲ γε G. — 104 ἐν: ἐνὶ Vrat. A. βάλῃϲι ACDEGHL Syr. — 105 καὶ πάντων ACDHLS Syr. Mor. Barocc. Harl. Townl. Flor. Rom. καὶ πάντων ἢ ϲυμπάντων E. ϲυμπάντων G. γρ. καὶ ϲυμπάντων A. τρῴων L. περὶ CL Syr. περι A. alii πέρι. — 106 τί ἡ A: ceteri τίη. οὕτωϲ: αὔτωϲ EG Flor. Rom. Diog. Laert. IX, 11, 6. — 107 ἀμείνω D. — 108 ΚΑΙЄΓῺ Syr.: καγὼ AD. κἀγὼ CEHLS Schol. Є 256. N 769. Eust. 546, 11. 959, 29. Rhet. Gr. II, 558, 12. III, 4, 12. Et. Mg. 637, 43. κᾀγὼ G. — 109 εἶμ' CDEGH. εἶμ' A. με γείνατο ACDELS Syr. Cant. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 2. μ' ἐγείνατο GH edd. vett. ΜΗΤΗΡ' Syr. — 110 ἐπὶ ACEG. ἐπεὶ DL. ἐπὶ ϲοὶ Harl. ἔπι H. κἀμοὶ G: ceteri καὶ ἐμοί. — 111 ἠὼϲ Apoll. Soph. 85, 23. δείλη CDG Ven. B. Mor. Vrat. A. Schol. Z 201. H 433. Θ 66. Phot. Lex. 62. Cram. Ep. 175, 12. δείληϲ AE 1226, 29 HLS Syr. Lips. Townl. Apoll. Soph. 85, 23. Et. Mg. 261, 24. Schol. K 252 bis. Suidas I, 2, 866, 3. δείλῃ, κατὰ δέ τιναϲ δείληϲ E 1225, 35. ΗΜΑΡ' Syr. — 112 ὁππότέ τιϲ G. τῖϲ C. ἐμοῖο C. ἄρῃ ACDH Ven. B. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. ἄρη S. ἄρηϲ G Flor. ἄρει L Syr. Eust. 1225, 36. 1226, 32. utrumque Eust. 1226, 33. — 113 ἀπο H. νευρῆιφῖν C. — 114 ὡϲ A. ΗΤΟΡ' Syr. — 115 ὁ δ' D. ὃδ' CGHL. πετάϲαϲ E. — 116 ἀχιλλεὺϲ GH Lips. Rom. δὲ: δ' CH. ἐρυϲάμενοϲ CG Lips. — 117 κατα D. κληῖδα CDGH. παραυχένα A. — 118 ὁ δ' D. ὃδ' CGHL. ἀμφὶ γαίῃ L Lips. — 119 γαῖα L. — 120 ἀχιλλεὺϲ Lips. Rom. ποταμὸν δὲ AD. ΠΟΤΑΜΟΝΔЄ̀ Syr.

A. c. 106 οὕτω διὰ τοῦ ō ἅπαϲαι οὕτωϲ Didymus. — 110 ἔπι Nicias cum Aristarcho: alii ἐπί. — 111 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ c̄ δείλη Didymus. — 112 ἄρῃ conf. Є 757. 909. Φ 431.

καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
ἐνταυθοῖ νῦν κεῖϲο μετ' ἰχθύϲιν, οἵ ϲ' ὠτειλὴν
αἷμ' ἀπολιχμήϲονται ἀκηδέεϲ· οὐδέ ϲε μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεϲϲι γοήϲεται, ἀλλὰ Ϲκάμανδροϲ
οἴϲει δινήειϲ εἴϲω ἁλὸϲ εὐρέα κόλπον.
θρῴϲκων τιϲ κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει
ἰχθύϲ, ὅϲ κε φάγῃϲι Λυκάονοϲ ἀργέτα δημόν.
φθείρεϲθ', εἰϲ ὅ κεν ἄϲτυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆϲ,
ὑμεῖϲ μὲν φεύγοντεϲ, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων.
οὐδ' ὑμῖν ποταμόϲ περ ἐύρροοϲ ἀργυροδίνηϲ
ἀρκέϲει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέαϲ ἱερεύετε ταύρουϲ,
ζωοὺϲ δ' ἐν δίνῃϲι καθίετε μώνυχαϲ ἵππουϲ.

V. L. 121 πτερόεντα προϲηύδα Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 2. γρ. ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα A. — 122 ἰχθῦϲιν C. ὠτειλὴν AD Schol. O 24. Ζ 224: ὠτειλῆϲ CEGHL Syr. Ven. B. Lips. Schol. Φ 126. Ξ 178. — 123 ἀπολικμήϲονται Vrat. A. Schol. O 24. ΜΉΤΗΡ' Syr. — 124 λεχέεϲι D. κάμανδροϲ L Harl. γοήϲεται ἥ τὸ πάροϲ περ γείνατο κοῦρον ἐόντα [καὶ ἔτρεφεν] ἀλλὰ ϲκάμανδροϲ C, in quo est lacuna post ἐόντα. — 125 ἀλὸϲ εἴϲω Vrat. A. εὐρέα πόντον C. — 126 θρῴϲκων AE: ceteri θρώϲκων. τῖϲ C. τὶϲ L. κατα AD. μέλαινα S. φρῖχ' (κ) A. ὑπαΐξει ACGL Mor. Cant. Ven. B Lips. Flor. φρῖχ' ὑπαλύξει DHS Rom. Schol. Z 459. Ψ 692. ὑπαλύξει ἢ ὑπαΐξει Eust. 1227, 5 et 6. ὑπαλύξαϲ Apoll. Soph. 165, 16. ἄλλοι δὲ ὑπαΐξει γράφουϲιν Eust. 1227, 14. — 127 ἰχθῦϲ AC 1. man. D. ὥϲ κε L Lips. Eust. 1227, 17. ἔνια δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸ ὥϲ κε διὰ τοῦ ō μικροῦ γράφουϲιν Eust. 1227, 8. λυκάωνοϲ G. — 128 εἰϲ ὅ κεν A: ceteri εἰϲόκεν. — 129 ὄπιϲθε D. — 130 εὔροοϲ G. ἐΰρροϲ H. ἐΰροοϲ E. — 131 πολεῖϲ ADEGHLS Syr. Lips. πολλοὺϲ C. ἱερεύεται G. — 132 καθείετε G.

A. c. 122 ἐνταυθοῖ: ἐνταῦθοι Dionysius Thrax, Timarchus, Aristoteles (?) Schol. apud Cram. An. Par. III, 291, 27. διχῶϲ κεῖϲο καὶ ἧϲο Didymus (?) conf. Schol. B. οὕτωϲ διὰ τοῦ ν̄ ὠτειλήν ἅπαϲαι Didymus. — 126 ὑπαΐξει: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ὑπαλύξει Didymus. — φρῖχ' ὑπαλύξει Philetas et Callistratus teste Aristonico, conf. etiam Schol. Z 459. οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου „μέλαιναν φρῖκ' ἐπαΐξει“. ἡ δὲ Χία „μελαίνη φρῖχ' (μελαίνῃ φρίχ' ?) ὑπαΐξει.“ οὕτω δὲ αὐτὸϲ Ἀρίϲταρχοϲ ἐξηγήϲατο Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 292, 4. ὁ μὲν Ἀρίϲταρχοϲ φρῖκ' ἐπαΐξει, οἱ δὲ ἄλλοι ὑπαΐξει Schol. B. Aristarchum ὑπαΐξει scripsisse tradiderunt Didymus et Aristonicus, idque confirmat Porphyrius, qui Aristophanem quoque ita legisse testatur (Ἀριϲτοφάνηϲ βούλεται τὸν ἰχθὺν θρώϲκειν κατὰ κῦμα καὶ ὑπαΐϲϲειν τὴν φρῖκα); itaque Schol. B. et Townl. fides nulla est habenda. de Philetae scriptura ὑπαλύξει in scholiis nulla est discrepantia. quid in Chia scriptum fuerit, non liquet. — 127 ὅϲ Aristarchus: ὥϲ Aristophanes. — 130—135 Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτηκεν Schol. V. μήποτε μέντοι καὶ ὁ Ἀρίϲταρχοϲ ϲυγκατέθετο τῇ ἀθετήϲει, μηδὲν ἀντειπὼν τῷ Ἀριϲτοφάνει Didymus. — 131 Ἀρίϲταρχοϲ πολέαϲ· ἔνιοι δὲ πολεῖϲ Didymus, conf. Schol. A 559.

ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεcθε κακὸν μόρον, εἰς ὅ κε πάντες
τίcετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
οὓς ἐπὶ νηυcὶ θοῇcιν ἐπέφνετε νόcφιν ἐμεῖο.
ὣc ἄρ' ἔφη, ποταμὸc δὲ χολώcατο κηρόθι μᾶλλον,
ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπωc παύcειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεccι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
τόφρα δὲ Πηλέοc υἱὸc ἔχων δολιχόcκιον ἔγχοc
Ἀcτεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
υἱέι Πηλεγόνοc· τὸν δ' Ἀξιὸc εὐρυρέεθροc
γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεccαμενοῖο θυγατρῶν
πρεcβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸc βαθυδίνηc.
τῷ ῥ' Ἀχιλεὺc ἐπόρουcεν, ὃ δ' ἀντίοc ἐκ ποταμοῖο
ἔcτη ἔχων δύο δοῦρε· μένοc δέ οἱ ἐν φρεcὶ θῆκε
Ξάνθοc, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
τοὺc Ἀχιλεὺc ἐδάιζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
οἳ δ' ὅτε δὴ cχεδὸν ἦcαν ἐπ' ἀλλήλοιcιν ἰόντεc,
τὸν πρότεροc προcέειπε ποδάρκηc δῖοc Ἀχιλλεύc·
τίc πόθεν εἰc ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτληc ἀντίοc ἐλθεῖν;
δυcτήνων δέ τε παῖδεc ἐμῷ μένει ἀντιόωcι.
τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοc προcεφώνεε φαίδιμοc υἱόc·
Πηλείδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεείνειc;

V. L. 133 ὧc A Ven. B.: ceteri ὣc. ὀλέεcθαι D. εἰc ὅ κε A. — 135 ἐπι AG. ἐπέφνετο H. — 136 ὡc A. ἂρ G. δ' ἐχολώcατο L Tzetzes Alleg. 31. — 137 ὥρμηνεν CH Tzetzes All. 32. ἀνα D. πόνοιο: ΦΟΝΟΙΟ Syr. conf. 249, ita Ven. B. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 138 ἀχῖλῆα C. τρώεccι L. θυμὸν ἀλάλκοι L Lips. λοιγὸν ἀμύνῃ E Rom. — 139 δολιχόcκιον A. — 140 ἐπάλτο G. — 141 ἄξιοc CDES. εὐρυ̊ρέεθροc (sic) D. — 142 ἀκεcαμενοῖο G. ἀκεccαμένοιο Lips. ἀκαccαμενοῖο Vrat. A. θυγάτηρ S. — 143 γὰρ ῥὰ L. ῥα μίγη: ἐν ἄλλωι τῆι γάρ ῥ' ἐμίγη A. — 144 τῷ ῥ' C Lips. Barocc. Vrat. b. Mosc. 2. τῶ ῥ' AL Syr. τῷ δ' DEGHS. ἀχῖλλεὺc H Rom. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 145 δύω D. ἐμφρεcὶ A. ἐνὶ φρεcὶ D. θῆκε ACDEGH Syr. — 146 δαῖ κταμένων CH. — 147 ἐδάϊζε ACDEGHS Syr. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Flor. ἐδάϊξε L Rom. καταρρόον C. κατἄρρόον D (sic). κατὰῤῥόον H. — 148 omitt. Syr. οἳ δ' L. οἵδ' CH. — 149 πρότερον προcέφη Mosc. 2. προcέειπεν omisso ποδάρκηc H. ἀχῖλεύc C. — 150 εἰc A: ceteri εἷc. ἀντίοc (ν supra) A. ἀντίον Mosc. 2. ἐλθὼν D. — 151 ἀντιόωcι ACDG Plutarchus de Se ips. citra invid. laud. 16. — 152 προcεφώνει C. — 153 τί ἠ A: ceteri τίη.

A. c. 137 πόνοιο: φόνοιο, conf. ad 249. — 141 Πηλεγόνοc Herodianus cum Ptol. Ascalonita. — 142 Ἀκεccαμενοῖο Herodianus, conf. Eust. 1228, 20. — 146 δαῖ κταμένων, conf. ad 301. — 150 εἰc veteres, conf. H. T. 241.

εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούϲης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
ἠὼϲ ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐϲ Ἴλιον εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντοϲ,
[Ἀξιοῦ, ὃϲ κάλλιϲτον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵηϲιν,]
ὃϲ τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φαϲι
γείναϲθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
ὣϲ φάτ' ἀπειλήϲαϲ, ὃ δ' ἀνέϲχετο δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἁμαρτῇ δούραϲιν ἀμφὶϲ
ἥρωϲ Ἀϲτεροπαῖοϲ, ἐπεὶ περιδέξιοϲ ἦεν·
καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ ϲάκοϲ βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
ῥῆξε ϲάκοϲ· χρυϲὸϲ γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸϲ
δεξιτερῆϲ, ϲύτο δ' αἷμα κελαινεφέϲ· ἣ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαίῃ ἐνεϲτήρικτο λιλαιομένη χροὸϲ ἆϲαι.
δεύτεροϲ αὖτ' Ἀχιλεὺϲ μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀϲτεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,

V. L. 154 εἴμ' A. εἶμ' CEG. — 155 ἔχων AC. ἄνδραϲ ἄγων A in marg. δολιχεγχέαϲ A. ἥδε AD: ceteri ἧδε. — 156 ἐνδεκάτη D. ἐϲ: εἰϲ EGL Lips. Flor. Rom. — 157 ἐμὴ γενεὴ Vrat. A. Mosc. 2. ἀξίου CDES. ἐξαξίου A. εὐρὺ ῥέοντοϲ ACDEGHL. — 158 omitt. ADH in t. Syr. Lips. in t. Townl. Vrat. d.: habent CEGH in marg. 2. man. L Lips. in marg. ἀξίου CES. ὃϲ: οὗ C. ἐπὶ γαῖαν ἵηϲι GH, ceteri ἵηϲιν: ἐπικίδναται αἶαν C Ven. B. — 159 δέ με ACE Ven. B. Vrat. A. Mosc. 2. Rom. δ' ἐμὲ DGHL Vrat. b. d. Flor. φαϲὶ ACDEGHL. ΦΑϹΙ Syr. — 160 γείνεϲθαι AC Ven. B. γείναϲθαι A in marg. νῦν δ' Harl. ἀχϊλεῦ C. — 161 ὡϲ A. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 162 ὃ δ' D. ὅδ' CGH. ἁμαρτῇ ADE Rom. Apoll. Soph. 24, 29. ἁμαρτῆ GL Cant. Harl. Mor. Vrat b. A. Lips. Flor. ἀμαρτῆ C. ὁμαρτῆ HS. ΟΜΑΡΤΗ Syr. ἁμαρτῆ et ἀμφὶ Et. Gud. 42, 31. — 163 περιδέξιοϲ A. — 164 διὰ πρὸ DG: ceteri διαπρὸ. — 166 ἐπιγραύδην L Lips. Vrat. b. ἐπιγραύδων Vrat. A. ἐπιγράμβδην Apoll. Soph. 72, 27. — 167 ϲύτο: χύτο Vrat. A. ἡ δ' L. ἧδ' C. — 168 ἐν ἐϲτήρικτο L. ἐνϲτήρικτο CH. — 169 ἀχιλλεὺϲ D Flor. — 170 ἐφέηκε D. — 171 ῥ' omitt. E. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL.

A. c. 158 φέρει καὶ τὸ ἔποϲ καὶ Εὔδοξοϲ δίχα τοῦ ν̄ „Ἀξιοῦ [οὗ] κάλλιϲτον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶα“ Schol. B. idem Schol. λ 239. conf. adnot. ad B 850. — 159 δ' ἐμέ: δέ με Ptol. Ascalonita. — 162 ἁμαρτῇ Herodianus cum Ptol. Ascalonita: ἁμαρτῆ Aristarchus, conf. Schol. Ε 556. Eust. 1229, 18. Zonar. Lex. 164. Cram. An. Par. III, 292, 7. ἀμφὶϲ: ἄμφω Massiliensis. — 163 περιδέξιοϲ Herodianus: πέρι δέξιοϲ Ptolemaeus Pindarion. — 169 ἰθυπτίωνα Aristarchus teste Aristonico, qui hanc scripturam tuetur allato Υ 99 τοῦ γ' ἰθὺ βέλοϲ πέτετ'. Zenodotus ἰθυκτίωνα. erravit Eustathius 1229, 42, qui cum Schol. B Aristarcho scripturam Zenodoti tribuit. sed conf. ad Υ 273.

μεϲϲοπαλὲϲ δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθηϲ μείλινον ἔγχοϲ.
Πηλείδηϲ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυϲϲάμενοϲ παρὰ μηροῦ
ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώϲ· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆοϲ
οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύϲϲαι χειρὶ παχείῃ·
τρὶϲ μέν μιν πελέμιξεν ἐρύϲϲεϲθαι μενεαίνων,
τρὶϲ δὲ μεθῆκε βίηϲ· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
ἆξαι ἐπιγνάμψαϲ δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺϲ ϲχεδόν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
γαϲτέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶϲαι
χύντο χαμαὶ χολάδεϲ: τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψεν
ἀϲθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺϲ δ' ἄρ' ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὀρούϲαϲ
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενοϲ ἔποϲ ηὔδα·
    κεῖϲ' οὕτω· χαλεπόν τοι ἐριϲθενέοϲ Κρονίωνοϲ
παιϲὶν ἐριζέμεναι ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
φῆϲθα ϲὺ μὲν ποταμοῦ γένοϲ ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντοϲ,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸϲ εὔχομαι εἶναι.
τίκτέ μ' ἀνὴρ πολλοῖϲιν ἀνάϲϲων Μυρμιδόνεϲϲι,

V. L. 172 μεϲϲοπαλὲϲ A. μεϲϲοπαλὲϲ C Syr. Ven. B. Mosc. 2. pr. man. Apoll. Soph. 111, 28. Hesychius III, 94: ceteri μεϲϲοπαγὲϲ cum Schol. Φ 10. ἆρ DEGL. — 173 ἐρυϲάμενοϲ DE. — 174 ἄλτ' C. ἆλτο L. ἐπί οἱ ACDHL: ἐπὶ οἷ G Lips. Schol. A 368. ὃ δ' AD. ὃδ' CGHL. — 175 ἐρύϲαι EGL 1. man. Lips. Flor. — 176 ἐρύϲϲεϲθαι ACL 2. man. Syr. ἐρύϲεϲθαι ES Barocc. Cant. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. ἐρύϲϲαϲθαι DH. ἐρύϲαϲθαι GL 1. man. Lips. Flor. Rom. — 177 * βίηϲ (Lips.?): βίῃ AC EHS Syr. Ven. B. Rom. βίη DGL Cant. Harl. Flor. τέταρτον CD Lips. Flor. — 178 ἄξαι ACDEGHL Syr. ἐπιγνάψαϲ L. — 179 ἀλλά ἑ πρὶν S Cant. ἀχιλλεὺϲ DE Lips. — 180 γαϲτέρι Mosc. 2. πᾶϲαι sequenti versui additum est in D. — 181 χύντο AEHL Syr. χῦντο CDG Ven. B. ΚΑΛΥΨΕ Syr. ὄϲϲ' ἐκάλυψεν L Lips. Vrat. A. — 182 ἆρ ADGHL. γὰρ Barocc. δ' ἐνὶ C omisso ἄρ'. ἐνι AD. ϲτήθεϲιν G. ὀρούϲαϲ CG Syr. Ven. B. ὀρούων (ων) DHL Lips. Vrat. A. ὀρούϲαϲ A. — 184 οὔτω ADEGHL Lips. Ven. B. edd. vett. Tzetzes Alleg 49. οὕτωϲ C. in Syr. est lacuna usque ad τοι. χαλεπόν τι L. — 185 ΠΕΡ' Syr. ἐκγεγαῶτι ACDEHL Syr. Ven. B: ἐκγεγαῶτα GL Lips. — 186 φῆϲθα ACDG Syr. φῇϲθα HL. φῆϲθαι E. εὐρὺ ῥέοντοϲ ACDEGHL. ΕΥΡΥΡΕΌΝΤΟϹ Syr. — 188 τίκτέ μ' ADH. ΑΝΗΡ' Syr. μυρμιδόνεϲϲι ACDG Syr.

A. C. 172 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μεϲϲοπαλέϲ Didymus. — 174 ἐπί οἱ Herodianus, conf. Lehrs. Quaest. Ep. 119. — 177 βίηϲ, quod φ 126 libri praeter unum omnes exhibent, hoc loco restituit Bekkerus, nam μεθίημι ubique genetivo iungitur. — 183 ἐξενάριξε: ἐν ἐνίαιϲ διὰ τοῦ ζ ἐξενάριζε Didymus. — 185 οὕτωϲ κατὰ δοτικὴν ἐκγεγαῶτι αἱ Ἀριϲτάρχου Didymus. — 186 φῆϲθα: φῇϲθα Tyrannio.

Πηλεὺϲ Αἰακίδηϲ· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸϲ ἐκ Διὸϲ ἦεν.
τῶ κρείϲϲων μὲν Ζεὺϲ ποταμῶν ἁλιμυρηέντων,
κρείϲϲων αὖτε Διὸϲ γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ ϲοὶ ποταμόϲ γε πάρα μέγαϲ, εἰ δύναταί τι
χραιϲμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔϲτι Διὶ Κρονίωνι μάχεϲθαι,
τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώιοϲ ἰϲοφαρίζει,
οὔτε βαθυῤῥείταο μέγα ϲθένοϲ Ὠκεανοῖο,
ἐξ οὗ περ πάντεϲ ποταμοὶ καὶ πᾶϲα θάλαϲϲα
καὶ πᾶϲαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουϲιν·
ἀλλὰ καὶ δϲ δείδοικε Διὸϲ μεγάλοιο κεραυνὸν
δεινήν τε βροντήν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν ϲμαραγήϲῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύϲϲατο χάλκεον ἔγχοϲ,
τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοιϲι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυέϲ τε καὶ ἰχθύεϲ ἀμφεπένοντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντεϲ.
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίοναϲ ἱπποκορυϲτάϲ,
οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,

V. l. 189 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἂρ ADEHL. διὸϲ εἶναι L. ἦν E. — 190 τῶ ACL. τῷ DEGH. in Syr. est lacuna. ἁλιμυρηέντων A. ἁλῖμοιρηέντων C Ven. B. Mosc. 2. ἁλιμυρϊέντων G. ἁλὶ μυριέντων Et. Gud. 400, 10. — 191 δ' αὖτε ACDEHLS Ven. B. Lips. ΔΑΫΤΕ Syr. — 192 γάρ ϲοι DEHL Tzetzes Alleg. 71. γε omitt. C. μέγαϲ πάρα G. δύναταί τοι S Cant. δύναταί τιϲ Vrat. d. — 194 οὐδὲ ACDEGHS Syr. Cant. Mor. Townl. Vrat. b. Ven. B. Cram. Ep. 306, 27. Et. Mg. 181, 14. Schol. Ξ 431. δ' οὐδὲ Vrat. A. Apoll. de Synt. 90, 13: οὔτε HL Lips. — 195 οὔτε L Lips. οὐδὲ (τ supra) A: ceteri οὐδὲ. — 196 πᾶϲαί τε θάλαϲϲαι Vrat. A. — 197 φρέατα D. νάουϲι CD. νέουϲι Cant. — 198 δϲ δείδοικε libri praeter D cum Apoll. de Pron. 5 A. Cram. Epim. 359, 8. Et. Mg. 635, 16. Zonar. Lex. 1473. ὡϲ δείδοικε D. ὅϲ γε δέδοικε Tzetzes Alleg. 77. — 199 ἀπ' omitt. G Flor. ϲμαραγήϲει CES Cant. Mor. Barocc. Vrat. A. ϲυρραγήϲῃ Tzetzes Alleg. 78. — 200 ἦ ῥὰ CGHL. ἐρύϲατο G Lips. ὄμβριμον ἔγχοϲ L. — 201 καταυτόθι G Syr. Flor. λίπεν D. λεῖπε Lips. — 202 ΔΙΑΙΝΕΙ Ambr. ΎΔΩΡ' Syr. φίλον ἦτορ C et in marg. man. rec. γρ. μέλαν ὕδωρ. — 203 ἂρ ADGHL. ἀμφ' ἐπένοντο H Syr. — 204 ΕΠΕΙΝΕΦΡΊΔΙΟΝ Syr. κείραντεϲ (ον supra) L. — 205 ὃ ACDGHL. βῆ ῥ' CDGH Syr. βῆ A Ambr. L Lips. Ven. B. — 206 παρ AD.

A. c. 190 ἁλιμυρηέντων Aristarchus. — 191 ἀρίϲταρχοϲ ἔξω τοῦ δὲ κρείϲϲων αὖτε Didymus. — 195 οὐδὲ: ἀρίϲταρχοϲ οὔτε βαθυρρείταο Didymus. Ζηνόδοτοϲ αὐτὸν οὐκ ἔγραφε Aristonicus.

ὡϲ εἶδον τὸν ἄριϲτον ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ
χέρϲ' ὕπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
ἔνθ' ἕλε Θερϲίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀϲτύπυλόν τε
Μνῆϲόν τε Θραϲίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέϲτην·
καί νύ κ' ἔτι πλέοναϲ κτάνε Παίοναϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ,
εἰ μὴ χωϲάμενοϲ προϲέφη ποταμὸϲ βαθυδίνηϲ,
ἀνέρι εἰϲάμενοϲ, βαθέηϲ δ' ἐκ φθέγξατο δίνηϲ·
ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέειϲ, περὶ δ' αἴϲυλα ῥέζειϲ
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουϲιν θεοὶ αὐτοί.
εἴ τοι Τρῶαϲ ἔδωκε Κρόνου παῖϲ πάνταϲ ὀλέϲϲαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάϲαϲ πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰϲ ἅλα δῖαν
ϲτεινόμενοϲ νεκύεϲϲι, ϲὺ δὲ κτείνειϲ ἀιδήλωϲ.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔαϲον· ἄγη μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
ἔϲται ταῦτα Ϲκάμανδρε διοτρεφέϲ, ὡϲ ϲὺ κελεύειϲ.
Τρῶαϲ δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλουϲ ἐναρίζων,
πρὶν ἔλϲαι κατὰ ἄϲτυ καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάϲϲεται, ἦ κεν ἐγὼ τόν.
ὣϲ εἰπὼν Τρώεϲϲιν ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ.

V. l. 207 ἴ̈δον C. ἐνι AD. ὑϲμένηι H. — 208 ὑπὸ ACDL. ὕπο H Syr. — 209 ἕλετ' ὀρϲίλοχον Vrat. b. — 210 θράϲιόν GL. θραϲίων D. ἠδ' H. — 211 νύ κέ τι D. ἔκτανε AC. ἀχιλεὺϲ C. — 212 ΠΡΟϹΈΦΗ ΞΑΝΘΟϹ Syr. suprascr. 2. man. ποταμοϲ. — 213 ЄΙΔΟΜЄΝΟϹ Ambr. γρ. καὶ εἰδόμενοϲ A. βαθείηϲ ἐκφέγξατο L. δ' ἐφθέγξατο ACDGHS Ven. B. Lips. Tzetz. Alleg. 86. ΔЄΦΘΈΓΞΑΤΟ Syr. „ἐκφθέγξατο edidit Barnesius ex emendatione Isaaci Casauboni" Clarke. — 214 περϊ μὲν CD. πέρῐ μὲν H (sic) πέρι bis GL Flor. Rhet. Gr. III, 374, 10. πέρι δ' H. — 215 ἀμύνουϲι CDEGHL Vrat. A. Flor. Rom. — 216 εἴ ϲοι EG. τρῷαϲ L. — 217 κατα DL. κατὰ H. ῥέζειν D Rom. ῥέζειν ἤγουν ῥέζε E. ῥέξε H 1. man. nunc ῥέξαι. — 218 αἰπεινὰ ῥέεθρα Vrat. A. ῥέεθρον (α supra) H. — 219 οὐδέ τι πη ADGH. οὐδέ τι πη CL. οὐδέ τί πη E. οὐδέ τί πῃ Schol. Π 71. οὐδέ τι πῆ Rhet. Gr. III, 374, 16. — 220 δεινόμενοϲ Vrat. d. — 221 ἔαϲϲον C. — 222 ἀχϊλεύϲ C. — 223 κάμανδρε L Harl. — 224 τρῷαϲ L. — 225 ἕλϲαι CH. ἐλάϲαι S Cant. Harl. ἕλϲαι, ὅ ἐϲτιν ἐλάϲαι ϲυγκλεῖϲαι E, conf. adnot. ad ε 132. η 250. — 226 εἴ κέν με D. — 227 ὡϲ A. τρῴεϲϲιν L.

A. l. 213 τὸ δὲ βαθέηϲ χωρὶϲ τοῦ δ Schol. A. — 217 οὕτω διὰ τοῦ γε ἐμέθεν γ' ἐλάϲαϲ Didymus. τινὲϲ πελάϲαϲ Schol. V. — 221 ἔαϲον: alii ἔαϲον teste Schol. V.

καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προϲέφη ποταμὸϲ βαθυδίνηϲ·
ὢ πόποι ἀργυρότοξε, Διὸϲ τέκοϲ, οὐ ϲύ γε βουλὰϲ
εἰρύϲαο Κρονίωνοϲ, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
Τρωϲὶ παρεϲτάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰϲ ὅ κεν ἔλθῃ
δείελοϲ ὀψὲ δύων, ϲκιάϲῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺϲ μὲν δουρὶ κλυτὸϲ ἔνθορε μέϲϲῳ
κρημνοῦ ἀπαΐξαϲ· ὃ δ' ἐπέϲϲυτο οἴδματι θύων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενοϲ, ὦϲε δὲ νεκροὺϲ
πολλούϲ, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλιϲ ἔϲαν, οὓϲ κτάν' Ἀχιλλεύϲ·
τοὺϲ ἔκβαλλε θύραζε μεμυκὼϲ ἠύτε ταῦροϲ,
χέρϲον δέ· ζωοὺϲ δὲ ϲάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃϲι βαθείῃϲιν μεγάλῃϲι.
δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵϲτατο κῦμα,
ὤθει δ' ἐν ϲάκεϊ πίπτων ῥόοϲ, οὐδὲ πόδεϲϲιν
εἶχε ϲτηρίξαϲθαι. ὃ δὲ πτελέην ἕλε χερϲὶν
εὐφυέα μεγάλην· ἣ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦϲα
κρημνὸν ἅπαντα διῶϲεν, ἐπέϲχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄζοιϲιν πυκινοῖϲι, γεφύρωϲεν δέ μιν αὐτὸν
εἴϲω πᾶϲ' ἐριποῦϲ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνηϲ ἀνορούϲαϲ

V. L. 229 ὦ πόποι ADH. ὦ πόϲοι G. βουλὴν E. — 230 ὅ, τι L. ὅτϊ H Lips. ἐπέτελλε ACDEGL Syr. — 231 τρῳϲὶ L. παριϲτάμεναι ACG Ven. B. εἰϲ ὅ κεν A Et. Mg. 33, 48. ἔλθοι C Vrat. A. — 232 ϲκιάϲει D. — 233 ἀχῖλεὺϲ C. δουρὶ κλυτὸϲ ADEH Rom. — 234 ἀ[ε]παῖξαϲ A. ἐπαΐξαϲ S Mor. Barocc. ὑπαΐξαϲ L Lips. Harl. ἀπαΐϲϲων G Flor. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. θύιων A. — 236 οἳ ῥὰ L ἅλιϲ D ex corr. ἦϲαν C. ἔϲαν ἅλιϲ E Harl. Mosc. 2. ἀχιλεύϲ C. — 237 ἔκβαλε CE Vrat. A. ἐν ἄλλῳ τοὺϲ ἐξῆγε A. — 238 χέρϲον δέ ADG. δὲ, ϲάω H. δὲ ante ϲάω omitt. D 1. man. δὲ ϲάω ACD 2. man. E Syr. Ven. B. Lips. Townl. Harl. Vrat. d. A. Rom. Cram. An. Par. III, 28, 6. δ' ἐϲάω GLS Schol. Φ 343. κατα[ω] AH. — 239 omitt. C. κρύπτον H. βαθείῃϲι ADE Vrat. A. Schol. λ 243. μεγάλῃϲι ADEGH Syr. — 240 ἵϲτατο ῥεῦμα S Cant. — 241 ὤθει C ex corr., 1. man. ὅθϊ. — 242 εἶχε: εἶα L Lips. ϲτηρίζεϲθαι Dion. Halic. de Comp. verb. XVI. ὃ δὲ CH. ἕλε H 1. man. ἔχε 2. man. εἶλε C. — 243 ἦδ' CGHL. * ῥιζέων: ῥιζῶν libri. — 245 ὄζοιϲι EG Lips. Flor. Rom. ὄξοιϲι H. γεφύρωϲε CDEH Lips. Flor. Rom. ἐν ἄλλῳ γεφύρωϲεν δὲ κέλευθον A, conf. O 357. — 246 ἐρϊποῦϲα H. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἂρ ADEGHL. ἐκ λίμνηϲ DEHL Lips. Ven. B. γρ. καὶ ἐκ δίνηϲ E 1235, 26, ita AC Syr. Harl. Mor. Mosc. 2. ἐν δίνῃϲ Vrat. A.

A. c. 232 τὸ ὀψὲ δύων ἐν δυϲὶ μέρεϲι λόγου Herodianus, conf. Eust. 1235, 4. — 243 ῥιζέων, conf. ad Λ 69. — 246 ἀρίϲταρχοϲ ἐν δίνηϲ (sic), ἄλλοι ἐκ λίμνηϲ Didymus. ὅτι διχῶϲ γράφεται ἐκ λίμνηϲ καὶ ἐκ δίνηϲ Aristonicus? ἐκ λίμνηϲ: οὕτωϲ ἡ γραφή· οἱ δὲ ἐκ δίνηϲ. τινὲϲ δὲ καὶ ῥιπῆϲ γράφουϲιν Schol. V.

ἤιξεν πεδίοιο ποcὶ κραιπνοῖcι πέτεcθαι,
δείcαc. οὐδέ τ' ἔληγε θεὸc μέγαc, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύcειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεccι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδηc δ' ἀπόρουcεν ὅcον τ' ἐπὶ δουρὸc ἐρωή,
αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανοc, τοῦ θηρητῆροc,
ὅc θ' ἅμα κάρτιcτόc τε καὶ ὤκιcτοc πετεηνῶν·
τῷ εἰκὼc ἤιξεν, ἐπὶ cτήθεccι δὲ χαλκὸc
cμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιαcθεὶc
φεῦγ', ὃ δ' ὄπιcθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
ὡc δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸc ἀπὸ κρήνηc μελανύδρου
ἂμ φυτὰ καὶ κήπουc ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύῃ
χερcὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρηc ἐξ ἔχματα βάλλων·

V. L. 247 ἤϊξε CDE. πέτεcθαι: ἐν ἄλλῳ φέρεcθαι A. — 248 θεὸc μέγαc ACDEH Syr. Ven. B. Vrat. b d. μέγαc θεὸc GL Lips. edd. vett. ἐπ' αὐτῷ ACDGHL Ven. B. Lips. Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. ἐπ' αὐτὸν E Syr. Rom., quod editores receperunt praeter Hoffmannum. ὦρτο δ' ἐπ' αὐτούc legitur Ε 590. Λ 343; sed usitatior est dativus, conf. Ε 629. Μ 293. Ξ 401. Ο 579. 726. Ρ 677. 725. κ 214. χ 80. Annal. Gymn. Austr. 1870, pg. 90 et 105. — 219 ἀκροκελαινιόων A. πόνοιο libri cum Apoll. Soph. 20, 4. Cram. An. Ox. III, 261, 23: ΦΟΝΟΙΟ Syr. — 250 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. scr. ἀχῖλῆα C. τρῴεccι L. — 251 ἐπι D. ἐρωή: ἐρωήν ADG. ἐρωὴν ἢ ἐρωὴ Eust. 1235, 31. — 252 ΟἼΜΆΤ' Syr. — 253 ὦcθ H. — 254 ἐπι AD. cτήθεcφι D. cτήθεcι E. — 256 ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. ὀρυγμαδῷ G 1. man. H. μεγάλω ἀλαλητῶ C. — 257 ΑΝῊΡ' Syr. — 258 ἀμφυτὰ ACDEG Syr. Et. Mg. 77, 14. ἂμ φυτὰ L. ἀνφυτὰ H. ἂν φυτὰ Cant Vrat. A. ὕδατι ACDEH Ven. B. Barocc. Harl Townl. ὕδατοc GLS Syr. Et Mg. 77, 15. ἡγεμονεύῃ AD EH Syr. Harl. Vrat. d. Mosc. 2. ἡγεμονεύει CGLS Lips. Et. Mg. 77, 15. ἡγεμονεύοι Vrat. A. — 259 ἀμάρηc A. ἐξ omitt. C. ἐξέχματα H. ΔΕΞ Syr. δ' omitt. ACDEGHLS Ven. B. Lips. Cant. Mor. Mosc. 2. Flor. Rom. Apoll. Soph. 25, 23. 80, 21. Et. Mg. 77, 15. Eust. 904, 2. δ' receperunt. Barnes. Clarke. Heyne. eiecit Wolfius.

A. c. 247 πεδίοιο Aristarchus: alii πεδίον δέ. — 249 οὕτωc πόνοιο αἱ Ἀριcτάρχου διὰ τοῦ π̄. Ἀριcτοφάνηc φόνοιο, καὶ λόγον ἔχει Didymus. — 251 ἐρωή: conf. ὅcον τ' ἐπὶ δουρὸc ἐρωὴ γίγνεται Ο 358. ὅccόν τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται Κ 351. ἕcτηκε ξύλον ὅcον τ' ὄργυια Ψ 327. ἐρωήν defendi non potest analogia locorum ι 325 ὅcον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα. κ 167 πεῖcμα δ' ὅcον τ' ὄργυιαν πλεξάμενοc. κ 113 γυναῖκα εὗρον ὅcην τ' ὄρεοc κορυφήν. ι 321 τὸ μὲν ἄμμεc ἐίcκομεν εἰcορόωντεc ὅccόν θ' ἱcτὸν νηόc. — 252 οἴματ' Aristarchus: ὄμματ' Philetas, conf. Ariston. ad Χ 308. Eust. 1235, 39. μέλανοc τοῦ Herodianus: μελανόc του Aristarchus. μελανόcτου Aristoteles, conf. Eust. 1235, 41. τινὲc δὲ γράφουcι μελανόccου Schol. D. Cram. An. Par. III, 27, 21, conf. Eust. 1235, 43.

τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
χώρῳ ἔνι προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὃ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίη δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
Πηλείδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
ἄλλος δ' οὔ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιώνων,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
τῶ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε.
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι

V. l.: 260 μέν τοι H. προρέοντος AG. ὑπο CDEGHL Syr. ψηφίδες CDGHL. — 262 ἐνι AD. ἐνὶ CEGHL. τε omitt. Vrat. A. Flor. — 263 ὡς AD 1. man. ἀεὶ H. ΚΥΜΑ Syr. — 265 ὡρμήσειε C. ἀχῖλεὺς C. — 267 τοῖ A. ἔχουσι ACDEG Syr. — 269 καθῦπερθεν A. καθ' ὕπερθεν D. ὃ δ' D. ὅδ' CGL. — 270 ὑπο ADGH Syr. — 271 ὑπέριπτε L Lips. γρ. καὶ ὑπέρεπτεν (ὑπέριπτε?) ἀντὶ τοῦ ὑφήρπαζεν Schol. Paris. — 273 ΠΆΤΕΡ' Syr. — 277 τρώων L. ὑπο H. — 279 κτεῖν' D, apostr. add. 2. man. γ' ἔτραφ' AD Mor. τέτραφ' A in marg. CEGHLS Lips. Schol. Ψ 348. τ' ἐτράφ' Townl. ἐν ἄλλῳ ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος A. ΕΝΘΑΔΕ ΤΕΤΡΑΦ Syr. — 280 τῶ ACDGHL. ΤΩ Syr. τῷ E. ἀγαθὸν μὲν E bis. ἔπεφν D. ἔπεφνεν L. ἀγαθὸς δέ κεν E bis. ἐξενάριξε ACDEG Syr. — 281 εἵμαρτο D. εἵμαρτο ὀλέσθαι H Vrat. d.

A. c. 260 τὸ προρέοντος οὐ διπλασιάζει τὸ ρ̄. ἔνια δὲ τῶν ἀντιγράφων Ἀττικῶς διπλάζοντα τοῦτο συνίζησιν ποιοῦσι τῶν μετ' αὐτὸ δύο συλλαβῶν Eust. 1235, 63. — 262 οὕτω φθάνει διὰ τοῦ ἑτέρου ε̄, οὐ φθανέει Didymus. Zenodotus φθανέει teste Schol. V. conf. Ariston. ad Ι 506. — 265 γράφεται καὶ οἱμήσειε· προκρίνει δὲ τὴν διὰ τοῦ ρ̄ γραφὴν Ἀρίσταρχος Didymus. — 279 γ' ἔτραφ' scribendum est notione intransitiva ut Β 661. Ε 555. Η 199. Ζ 486. γ 28. Herodianus γ' ἐτράφ' (= ἐτράφη). οἱ πολλοὶ τέτραφ' ἄριστος ἀπὸ τοῦ τ̄ ποιοῦντες τὴν ἀρχὴν Herodianus. — 281 ὀλέσθαι Demetrius Ixion in eodem versu ε 312.

ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα cυφορβόν,
ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρcῃ χειμῶνι περῶντα.
ὣς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποcειδάων καὶ Ἀθήνη
cτήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεccιν ἐίκτην,
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιcτώcαντ' ἐπέεccι.
τοῖcι δὲ μύθων ἦρχε Ποcειδάων ἐνοcίχθων·
Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτέ τι τάρβει·
τοίω γάρ τοι νῶι θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμέν,
Ζηνὸς ἐπαινήcαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ὡς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴcιμόν ἐcτιν.
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήcει, cὺ δὲ εἴcεαι αὐτός·
αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθηcόμεθ', αἴ κε πίθηαι·
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιίου πολέμοιο,
πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλcαι
Τρωικόν, ὅς κε φύγῃcι. cὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέcθαι.
τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή,
ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν

V. l. 283 ἀποέρcῃ AE 1236, 65 S Syr. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. ἀπὸ ἔρcῃ D, spir. man. rec. ἀποἕρcῃ H. ἀποέρcει CE 1236, 26 GL Et. Mg. 377, 42. Schol. Z 348. ἀποερcεῖ Lips. πἕρώντα G. περόωντα S. — 284 ὡς A. τὼ δὲ C. ποcιδάων A Syr. ποcειδ A in marg. — 285 ἰόντες G Flor. ἔϊκτον Vrat. b. — 286 ἐπέεccι ACDGH Syr. — 287 ποcιδάων A Syr., A in marg. ποcειδ. — 288 μήμ ἄρτι G. ἄρ, τι A. ἄρ, τι H. μήτέ τι ACDE 1237, 29 H Et. Gud. 653, 5. μὴ τέ τι G. μήτ' ἔτι L. μηδέ τι Eust. 1237, 13. — 289 τοίω γάρ τι (οι) D. ἐπιτάρροθοί εἰμεν D Vrat. A. — 291 αἴcιμον ἐcτὶν L. — 292 cὺ δ' C. — 293 αὐτάρ τοι EHL Lips. edd. vett. αὐτάρ τοι G. αὐτάρ τοι (c) A. αὐτάρ τοι col D. αὐτάρ coι C Ven. B. Syr. ὑποθήcομαι D. πῖθηαι (co) C, co add. 2. man. — 294 παύcεω S. ψαύειν L Lips. πτολέμοιο DGH. — 295 ΙΛΙΌΦΙ Syr. ἰλιόφιν ACDEGHL edd. vett. — 296 τρωϊκὸν L. ἀπηύρας Harl. — 297 ἐπι D. νῆας ἴναι L Lips. — 298 ἂρ ADGHL. ὡς AD. — 299 ὃ ACDGHL. μέγα: ΜΑΛΑ Syr. γάρ ῥὰ L. — 300 κεχυμένοιο C. — 301 δαΐ, κταμένων A. δαΐ κταμένων CH.

A. c. 282 ψιλωτέον τὸ ἐρχθέντ' Schol. A. εἰρχθέντ' ed. Massiliensis. — 290 ἀθετεῖται Aristonicus. — 293 τοι: αὐτάρ coi Bekk. 2. Dindorf. — 297 ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, conf. C 14. — 301 δαΐ κταμένων: ἄμεινων κατὰ διάλυcιν, ὡς ἄρηϊ κταμένῳ (X 72)· οὐδὲν γὰρ πλέον ἐκ τῆς cυνθέcεως Herodianus, cf. H. T. 312.

πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόϲε γούνατ' ἐπήδα
πρὸϲ ῥόον ἀίϲϲοντοϲ ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴϲχεν
εὐρὺ ῥέων ποταμόϲ· μέγα γὰρ cθένοϲ ἔμβαλ' Ἀθήνη.
οὐδὲ Ϲκάμανδροϲ ἔληγε τὸ ὃν μένοϲ, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
χώετο Πηλείωνι, κόρυϲϲε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόϲ' ἀειρόμενοϲ, Ϲιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀύϲαϲ·
φίλε καϲίγνητε, ϲθένοϲ ἀνέροϲ ἀμφότεροί περ
ϲχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄϲτυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτοϲ
ἐκπέρϲει, Τρῶεϲ δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουϲιν.
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιϲτα, καὶ ἐμπίμπληθι ῥέεθρα
ὕδατοϲ ἐκ πηγέων, πάνταϲ δ' ὀρόθυνον ἐναύλουϲ,
ἵϲτη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύϲομεν ἄγριον ἄνδρα,
ὃϲ δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ γε ἶϲα θεοῖϲι.
φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραιϲμηϲέμεν οὔτέ τι εἶδοϲ,
οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τά που μάλα νειόθι λίμνηϲ
κείϲεθ' ὑπ' ἰλῦοϲ κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
εἰλύϲω ψαμάθοιϲιν ἅλιϲ, χέραδοϲ περιχεύαϲ
μυρίον, οὐδέ οἱ ὀϲτέ' ἐπιϲτήϲονται Ἀχαιοὶ
ἀλλέξαι· τόϲϲην οἱ ἄϲιν καθύπερθε καλύψω.

V. L. 303 ἀνιθύν D. ἔϲχε G Syr. Lips. ἴϲχεν S. — 304 εὐρὺ ῥέων ACDEGL.· μέγα δὲ S. — 305 κάμανδροϲ L Harl. τεὸν μένοϲ G Schol.
ει
N 424. — 308 φῖλε AL Syr. — 310 ἐκπέρϲαι H. ἐκπέρϲαι Vrat. d. τρῶεϲ L. κατα A. ΜΕΝΕΟΥϹΙ Syr. — 311 ΕΠΑΜΥΝΑΙ Syr. ἐκπίμπληθῑ C. ἐμπῖπληθει H. ΕΜΠΙΠΛΗΘΕΙ Syr. ἐπίπληθε L. ceteri ἐμπίπληθι, quod correxi, poëta enim forma πίπλημι non utitur, conf. A 104. I 679. Φ 23. δ 662. κ 248. υ 349. de μ̄ in libris mss. omisso conf. A 569. B 572. Ε 662. H 188. 259. 272. O 521. P 413. 427. 465. Φ 178. Ψ 334. 338 et quae exempla congessi H. U. 224, sq. — 313 δὲ omitt. H. ὀρυγμαδὸν CGH Flor. — 314 παύϲωμεν DH. παύϲομαι G. — 315 μέμονε E. μέμηνε L. μέμηνεν Lips. ἴϲα D. θεοῖϲι ACDE Syr. — 316 οὔτέ τι ACHL. — 317 τὰ omitt. CH. — 318 ἰλῦοϲ ADL Ven. B. ἰλύοϲ CEGH Et. Mg. 477, 18. Et. Gud. 283, 25. ΕΙΛΎΟϹ Syr. καδδέ ACDGHL Syr. κὰδ δέ E Apoll. de Pron. 47 A. 102 B. de Synt. 142, 10. de Adv. 550, 31. —
η
319 εἰλύϲω L. εἰλύϲϲω Harl. ἅλιϲ, χέραδοϲ A. χεράδοϲ H. — 320 ὅϲτε' D. — 321 ἀλέξαι H. ἅϲην L Lips. edd. vett. καθ' ὕπερθε C. ἐφύπερθε Cram. Ep. 225, 8.

A. c. 303 ἔϲχεν libri: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ῑ ἴϲχεν Didymus. — 308 φῖλε, conf. ad Δ 155. Ε 359. — 319 διχῶϲ ἡ γραφή (εἰλύϲω et ἰλύϲω) Schol. V, conf. Eust. 1238, 4. χέραδοϲ Aristarchus, non χεράδοϲ. — 321 ἀρίϲταρχοϲ ἀνλέξαι διὰ τοῦ ν̄ Didymus.

αὐτοῦ οἱ καὶ cῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεὼ
ἔcται τυμβοχόηc, ὅτε μιν θάπτωcιν Ἀχαιοί.
ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆι κυκώμενοc, ὑψόcε θύων,
μορμύρων ἀφρῷ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεccιν.
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέοc ποταμοῖο
ἵcτατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλεΐωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄυcε περιδείcαc' Ἀχιλῆι,
μή μιν ἀποέρcειε μέγαc ποταμὸc βαθυδίνηc.
αὐτίκα δ' Ἥφαιcτον προcεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
ὄρcεο κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκοc· ἄντα cέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐcκομεν εἶναι·
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιcτα, πιφαύcκεο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεcτᾶο νότοιο
εἴcομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρcουcα θύελλαν,
ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰc καὶ τεύχεα κῆαι
φλέγμα κακὸν φορέουcα. cὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθαc
δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μὴ δέ cε πάμπαν
μειλιχίοιc ἐπέεccιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
μὴ δὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένοc, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ

V. l. 322 cῆμα: μοῖρα Et. Mg. 169, 18. οὐδέ τι μιν ACDHL. — 323 θυμβοχοῆc CDEGHLS Syr. edd. vett. τυμβοχοῆc' A. θάπτουcιν CEL Lips. Harl. Mosc. 2. — 324 θύιων A. — 325 νεκύεccι ACDE Syr. — 327 ἀειράμενον D. κατα CDL. ἥρρεε D. ᾕρεε H. ἤρεε L. ἥρει Lips. — 328 δὲ: δ' αὖ Tzetzes Alleg. 140. περιδείcαc' Lips. περιδείcαc L: ceteri περιδδείcαc'. ἀχιλλῆϊ E. ἀχῖλῆοc C. — 330 ἥφαιcτοc προcεφώνεε φίλον G. προcεφώνεε D Flor. Rom. προcεφώνει Tzetzes Alleg. 141. — 331 κυλλοποδίον D ex corr. Lips. — 332 μάχην D. ἐΐcκομεν H. ἠΐcκομαι S. ἠΐcκομεν ἢ ἐΐcκομεν E 1238, 29. — 333 πιcαύcκεο G. — 334 ἀργεcτᾶο ACDEGHL Mosc. 2. Rom. Strabo I, 29. ἀργέcταο Lips. Flor. — 335 ἴcομαι Et. Mg. 306, 14. Zonar. Lex. 634. ἐξαλόθεν AD. ὀρέουcα θύελλαν Pseudoplut. 129, 14. — 336 ἀπο C. τρώων L. ΚΉΑΙ Syr. κῆαι G Ven. B. Lips. κῆαι E. κῆαι ADH. κῆαι L. κῆαι C. κῆε Townl. κῆε Vrat. b. — 338 ἒν A. ἵει A. μὴ δέ AEGH. — 339 ἀποτρεπέτῳ G. — 340 μὴ δὲ ACDEGHL Ven. B. Lips. ΜῊΔΕ Syr. ὁπότ' ἂν ADEH Vrat. b. d. ὁπόταν CGL Syr.

A. a. 323 τυμβοχόηc Crates: τυμβοχοῆc' Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus cum plerisque, conf. Zonar. Lex. 1757. Eust. 1238, 18. Lobeck. ad Phryn. 498. H. S. 249. — 331 ἀθετεῖται Aristonicus. τὸ δὲ κυλλοπόδιον Ἀρίcταρχοc προπαροξύνει, ᾧ καὶ ἐπείcθημεν Herodianus. — 335 ὄρcουcα: ὄρcαcα Zenodotus. — 336 ἥ κεν: ἤ κεν Zenodotus teste Aristonico ad vs. 335. προπεριcπαcτέον τὸ κῆαι· ἔcτι γὰρ ἀπαρέμφατον Herodianus.

φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουϲα, τότε ϲχεῖν ἀκάματον πῦρ.
ὣϲ ἔφαθ', Ἥφαιϲτοϲ δὲ τιτύϲκετο θεϲπιδαὲϲ πῦρ.
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺϲ
πολλούϲ, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλιϲ ἔϲαν, οὓϲ κτάν' Ἀχιλλεύϲ.
πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, ϲχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
ὡϲ δ' ὅτ' ὀπωρινὸϲ βορέηϲ νεοαρδέ' ἀλῳὴν
αἶψ' ἀνξηράνῃ· χαίρει δέ μιν ὅϲ τιϲ ἐθείρῃ·
ὣϲ ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκροὺϲ
κῆεν· ὁ δ' ἐϲ ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωϲαν.
καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι,
καίετο δὲ λωτόϲ τε ἰδὲ θρύνον ἠδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλιϲ ποταμοῖο πεφύκει·
τείροντ' ἐγχέλυέϲ τε καὶ ἰχθύεϲ οἱ κατὰ δίναϲ,
οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίϲτων ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιοϲ Ἡφαίϲτοιο.
καίετο δ' ἲϲ ποταμοῖο ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥφαιϲτ', οὔ τιϲ ϲοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,

V. L. 342 omitt. Barocc. ὡϲ A. — 343 καίετο Vrat. A. καῖε ἢ δαῖε E. δαῖε Vrat. b. A. Mosc. 2. — 344 οἵ ῥὰ DL. κατ' αὐτὸν ADEG HLS Syr. et Heynii libri. κατ' αὐτὸ|| C post ras. ἧϲαν C. ἀχϊλεύϲ C. — 345 ΥΔΩΡ' Syr. — 346 ἀλψὴν AE. ἀλωιὴν C. ἀλωὴν Vrat. b. ceteri ἀλωήν. — 347 ἀν, ξηράνηι A. ἂν ξηράνῃ DEG Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. Flor. Rom. ἀνξηράνη HLS. ΑΝΞΗΡΑΝΗΙ Syr. ἀνξηράνει C. αἶψα ξηραίνῃ Vrat. A. ἐθείρῃ ACGH Syr. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. Apoll. Soph. 63, 10. ἐθείρει D ex corr. eiusdem man. EL Lips. — 348 ὡϲ A. καδδάρα A Syr. καδδ' ἄρα CDGHL. — 349 κῆεν GHL. κῆε E. ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀνποταμὸν H. τρέψεν A Syr. Vrat. A. — 350 est lacuna in Syr. αἱ δὲ μυρῖκαι L. αἵδε μυρῖκαι Lips. μυρίκαι CE GL. — 351 δὴ λωτόϲ τε G. τε ἰδὲ ACDHL Flor. Rom. Heracl. Alleg. c. 11. τε ἠδὲ EG. ἰδὲ Schol. Nicandr. Theriac. 200. κύπερον D. — 352 περι D. — 353 ϲείροντ' G. οἳ CDE 1239, 63 GL Ven. B. Lips. κατα D. — 354 κατα D. — 356 ὀνόμαζε DH. — 357 ἰϲοφαρίζειν Harl. Mosc. 2. ἀντιφερίζειν ἢ ἰϲοφαρίζειν Eust. 1240, 39.

A. c. 344 κατ' αὐτὸν dedi ex libris et recepissem αὐτὸ ex cod. C, si poëta hac forma esset usus. recentiores fere omnes ex coniectura Wolfii κατ' αὐτόθι scripserunt, quibus assentiri non possum; nam ubi κατ' αὐτόθι legitur, κατά cum verbo (λείπειν, ἕζεϲθαι, μένειν) est iungendum, conf. H. U. 246. Heynius, quem secuti sunt Bothe, Hoffmann, Düntzer, hunc versum ex vs. 236 interpolatum esse putat. — 346 ἔνιοι δὲ νεοαλδέα διὰ τοῦ λ̄, νεοαύξητον Apoll. Soph. 116, 5. — 347 ἀρίϲταρχοϲ αἶψ' ἀνξηράνῃ Didymus. ἐξαυαίνῃ Aristophanes. — 351 τε ἰδὲ: τ' ἠδὲ, conf. ad P 534. 351 κύπειρον: αἱ ἐκ τῶν πόλεων κύπαιρον (cod. κύπαρον) εἶχον Didymus, conf. Eust. 1239, 62. Cram. Epim. 112, 8. — 355 οὕτωϲ πνοιῇ, ἔν τιϲι δὲ ῥιπῇ Didymus. — 356 καίετο δ' ἴϲ: καί ἑ τόδ' ἴϲ Ptolemaeus Pindarion.

οὐδ' ἂν ἐγὼ ϲοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ' ἔριδοϲ, Τρῶαϲ δὲ καὶ αὐτίκα δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
ἄϲτεοϲ ἐξελάϲειε· τί μοι ἔριδοϲ καὶ ἀρωγῆϲ;
φῆ πυρὶ καιόμενοϲ, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
ὡϲ δὲ λέβηϲ ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενοϲ πυρὶ πολλῷ,
κνίϲην μελδόμενοϲ ἁπαλοτρεφέοϲ ϲιάλοιο
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
ὣϲ τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴϲχετο· τεῖρε δ' ἀυτμὴ
Ἡφαίϲτοιο βίηφι πολύφρονοϲ. αὐτὰρ ὅ γ' Ἥρην
πολλὰ λιϲϲόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Ἥρη, τίπτε ϲὸϲ υἱὸϲ ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόϲον αἴτιόϲ εἰμι,
ὅϲϲον οἱ ἄλλοι πάντεϲ, ὅϲοι Τρώεϲϲιν ἀρωγοί.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύϲομαι, εἰ ϲὺ κελεύειϲ,
παυέϲθω δὲ καὶ οὗτοϲ. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεϲϲιν ἀλεξήϲειν κακὸν ἦμαρ,
μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶϲα δάηται
καιομένη, καίωϲι δ' ἀρήιοι υἷεϲ Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουϲε θεά λευκώλενοϲ Ἥρη,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιϲτον προϲεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιϲτε, ϲχέο, τέκνον ἀγακλεέϲ· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα ϲτυφελίζειν.

V. l. 358 ϲοὶ δ' D. πυριφλεγέθοντι CDL. — 359 τρῷαϲ L. ἀχϊλεὺϲ C. — 360 ΚΑῚ ΑΫ́ΤΗϹ Syr. — 361 ἀνα ACDGL. ΑΝᾺ ΔΕΦΛΥΕ Syr. δ' ἔφλυνε Zonar. Lex. 1524. ἂν δ' ἔφλυε Vrat. b. — 363 κνίϲην ACD. κνίϲϲην G Syr. κνίϲϲῃ E bis edd. vett. Macrob. Sat. V, 11, 23. Eust. 1312, 27. κνίϲϲη LS Lips. κνῖϲη H Suidas II, 1, 760, 17. κνίϲῃ Apoll. Soph. 110, 32. Athenaeus I, 25. ἀπαλοτρεφέοϲ A. ἀπαλητρεφέοϲ L. — 364 ὑπο AL Syr. — 365 ὡϲ A. Ύ́ΔΩΡ' Syr. — 366 ἠδ' ἔθελε L. οὐδ' ἐθέλει Schol. Arist. Av. 582. Suidas II, 1, 1207, 18. προχέειν Harl. Mosc. 2. — 368 post πολλὰ 2. man. add. τε in L. — 370 ἐξάλλων D. — 371 τρώεϲϲιν L. — 372 ἐγὼ E. ἀποπαύομαι L Lips. — 373 ἐπι C Syr. ἐπὶ τοῦτο ὀμοῦμαι L. ἐπὶ τόδ' ὀμοῦμαι Lips. — 374 ΕΠΙ Syr. τρώεϲϲιν L. ἡμαρ D. — 375 μὴ δ' ACDGHL. ὀπότ' ἂν ADH. ὁπόταν CEGL Syr. τροίηι D. — 376 καιομένη ADEGHLS Syr. δαιομένη C Ven. B. Harl. Mosc. 2. καίωϲι ADEGHLS Syr. δαίωϲι Ven. B. Harl. Mosc. 2. δαίουϲι C, conf. Υ 317. — 378 ἂρ ADGHL. — 380 ὧδε omitt. C. ϲτυφελίξειν HS Cant. Vrat. d. A.

A. c. 363 κνίϲην: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ· ἄλλοι δὲ κνίϲηϲ Didymus. Ἑρμογένηϲ ἐν τῷ περὶ τῶν προβλημάτων γράφει κνίϲῃ μελδόμενοϲ (μελδομένου V) Schol. BV.

ὣc ἔφαθ', Ἥφαιcτοc δὲ κατέcβεcε θεcπιδαὲc πῦρ,
ἄψοῤῥον δ' ἄρα κῦμα κατέccυτο καλὰ ῥέεθρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένοc, οἳ μὲν ἔπειτα
παυcάcθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
ἐν δ' ἄλλοιcι θεοῖcιν ἔριc πέcε βεβριθυῖα
ἀργαλέη, δίχα δέ cφιν ἐνὶ φρεcὶ θυμὸc ἄητο·
cὺν δ' ἔπεcον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δὲ cάλπιγξεν μέγαc οὐρανόc. ἄιε δὲ Ζεὺc
ἥμενοc Οὐλύμπῳ· ἐγέλαccε δέ οἱ φίλον ἦτορ
γηθοcύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺc ἔριδι ξυνιόνταc.
ἔνθ' οἵ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέcταcαν· ἦρχε γὰρ Ἄρηc
ῥινοτόροc, καὶ πρῶτοc Ἀθηναίῃ ἐπόρουcε
χάλκεον ἔγχοc ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
τίπτ' αὖτ' ὦ κυνάμυια θεοὺc ἔριθι ξυνελαύνειc
θάρcοc ἄητον ἔχουcα, μέγαc δέ cε θυμὸc ἀνῆκεν;
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκαc
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχοc ἑλοῦcα
ἰθὺc ἐμεῦ ὦcαc, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψαc;
τῶ c' αὖ νῦν ὀίω ἀποτιcέμεν, ὅccά μ' ἔοργαc.
ὣc εἰπὼν οὔτηcε κατ' αἰγίδα θυccανόεccαν

V. l.. 381 ώc A. — 383 post ΑΥΤΑΡ est lacuna in Syr. οἵ μὲν C. — 385 ἓν A. πέcεν D. — 386 δέ cφιcιν CG Flor. ἐνι AD. — 387 cυν D. ΔΕΠΕCΟΝ Syr. conf. H 256. πατάγῳ ACH Syr. Barocc. Mor. Vrat. b. A. ὁμάδῳ DGLS Lips. Ven. B. Eust. 1195, 56. γρ. ὁμάδω A. πατάγῳ ἢ ὁμάδῳ Eust. 1242, 16, — 388 ἀμφι C Syr. δὲ cάλπιγξεν ACDGHS Apoll. Soph. 16, 1. ΔΕCΑΛΠΙΓΞΕΝ Syr. δ' ἐcάλπιγξεν L Vrat. A. Rom. Rhet. Gr. I, 254, 19. II, 361, 8. δ' ἐcάλπιγξε Eust. 1195, 56. 1242, 17. Tzetzes Alleg. 152. οὐρανὸc οὔλυμπόc τε Rhet. Gr. I, 254, 19. — 390 ὁρᾶιτο A. ὁρῶτο G. ὁρῷτο Flor. Vrat. b. 1. man. — 391 οὗτοι pro οἵ γ' C. ἦρχε δὲ Vrat. A. — 392 ῥηνοτόροc L. ἐπόρουcε CDEG Syr. Tzetz. Alleg. 156. — 393 ΟΝΙΔΕΙΟΝ Ambros. ὀνείδιον EHS Syr. Mor. Vrat. d. φᾶτο D. — 394 αὖτ': αὖ CGH Ven. B. Tzetzes Alleg. 158. ὦ omitt. H Rom. κυνάμυια ἢ κατά τιναc κυνόμυια E. ἕτεροι δὲ διὰ τοῦ ῑ γράφουcι (κινάμυια) Eust. 1243, 25. θεοὺc: θεὰ L. — 395 ἀνῆκε H. ΘΥΜΟCΑΝΩΓΕΙ Syr. — 396 ἢ οὐ CDEG. ΜΕΜΝΗ Ambros. — 397 δὲ omitt. L. πανόψιον A. — 398 ὦcαc C. δια D. — 399 τῶ ACDGHL. ΤΩ Ambros. τῷ E. οἴω CD. ἀποτινέμεν Vrat. b. ὅccά μ' AL. ΟCCΑΕΟΡΓΑC Ambros. addito μ' man. rec. — 400 ώc A. οὔτιcε D. αἰγίδα GH. ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ Ambros. ἀcπίδα CDELS Tzetzes Alleg. 164. καταcπίδα A. γρ. κατ' αἰγίδα AS. κατ' αἰγίδα τινὲc γράφουcιν Eust. 1243, 50. θυcανόεccαν Tzetzes Alleg. 164.

A. c. 390 ὅθ': ὅ θ'? conf. Θ 78. λ 540. ὁρᾶτο, conf. A 56. 198. — 397 οὕτωc ἀρίcταρχοc πανόψιον Didymus. Antimachus ὑπονόcφιον teste Schol. B. conf. Eust. 1243, 40.

cμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸc δάμνηcι κεραυνόc·
τῇ μιν Ἄρηc οὔτηcε μιαιφόνοc ἔγχεϊ μακρῷ.
ἣ δ' ἀναχαccαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
τόν ῥ' ἄνδρεc πρότεροι θέcαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρηc·
τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦcε δὲ γυῖα.
ἑπτὰ δ' ἐπέcχε πέλεθρα πεcών, ἐκόνιcε δὲ χαίταc,
τεύχεά τ' ἀμφαράβηcε· γέλαccε δὲ Παλλὰc Ἀθήνη,
καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράcω, ὅccον ἀρείων
εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένοc ἰcοφαρίζειc.
οὕτω κεν τῆc μητρὸc ἐρινύαc ἐξαποτίνοιc,
ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺc
κάλλιπεc, αὐτὰρ Τρωcὶν ὑπερφιάλοιcιν ἀμύνειc.
ὣc ἄρα φωνήcαcα πάλιν τρέπεν ὄccε φαεινώ.
τὸν δ' ἄγε χειρὸc ἑλοῦcα Διὸc θυγάτηρ Ἀφροδίτη
πυκνὰ μάλα cτενάχοντα· μόγιc δ' ἐcαγείρετο θυμόν.
τὴν δ' ὡc οὖν ἐνόηcε θεὰ λευκώλενοc Ἥρη,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸc τέκοc, ἀτρυτώνη,
καὶ δὴ αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα

V. l. 401 τὴν Vrat. A. Schol. O 229. δάμνηιcι A Ambr. D. δάμνηcι
ε η
E: ceteri δάμνηcι. — 402 μιν A. οὔταcε C. — 403 ἣδ' CGHL. χειρὶ παχείῃ: ΠΑΛΛΑCΑΘΗΝΗ Ambr. ἐν ἄλλῳ παλλὰc ἀθήνη A. — 405 τὸν δ' Apoll. Soph. 125, 4. ΡΑΝΔΡΕC Ambr. πρότερον Apoll. Soph. 125, 4. Tzetzes Alleg. 169. — 406 καταυχένα Ambr. H. λῆcε G. — 407 μέλαθρα Lips.
πελε
μέλαθρα L. ἐπέλεθρα G. ἐκόνιcε ADE bis HL Mosc. 2. Flor. Heracl. Alleg. cap. 52. ἐκόνιccε CGS. ЄΚΟΝЄΙCЄ Ambr. — 408 ΔΑΜΦΑΡΑΒΗCΕ Ambr. ἀμφ' ἀράβηcε AC. — 409 καί μιν A Mor. Vrat A. γρ. καί οἱ A. — 410 νυ D. πω CG. ἀρείον G. — 411 ἰcοφαρίζειc A Barocc. Mor. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. ἰcοφαρίζει Cram. An. Ox. I, 329, 24. ἀντιφερίζειc CDGLS. ἀντιφερίζει H. ἰcοφαρίζειc ἢ ἀντιφερίζειc E. ἐν ἄλλῳ ἀντιφαρίζειc (sic) A. — 412 ἐρινύαc ACDH Townl. Vrat. A. Flor.: ἐριννύαc EGL Lips. ἐξαποτίcοιc E. — 414 τρῳcὶν L. ἀμύνειc: γρ. καὶ ἀρήγειc A, ita Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 415 ὡc A. τράπεν CGHS edd. vett. τρέπεν ADEL Lips. Harl. Mor. Vrat. A. — 416 γρ. φιλομμειδὴc ἀφροδίτη A, ita Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 417 μόγιc: μόλιc H. ἐcαγείρετο A Townl.: ἐcαγείρατο CE bis GHLS Lips. Ven. B. Schol. A 593. Tzetzes Alleg. 244. ἐc ἀγείρατο D. — 420 ὤ AD. — 421 δή: libri δ'. δ' αὖ Schol. B 381. κυνόμυια L Lips. conf. 394. γρ. τὴν κυναμυιαν A.

A. c. 401 δάμνηcι Aristarchus? conf. ad Є 746. H. T. 221

δηίου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
ὣϲ φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέϲϲυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
καί ῥ' ἐπιειϲαμένη πρὸϲ ϲτήθεα χειρὶ παχείῃ
ἤλαϲε· τῆϲ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
ἣ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
τοιοῦτοι νῦν πάντεϲ, ὅϲοι Τρώεϲϲιν ἀρωγοί,
εἶεν, ὅτ' Ἀργείοιϲι μαχοίατο θωρηκτῇϲιν,
ὧδέ τε θαρϲαλέοι καὶ τλήμονεϲ, ὡϲ Ἀφροδίτη
ἦλθεν Ἄρῃ ἐπίκουροϲ, ἐμῷ μένει ἀντιόωϲα·
τῶ κεν δὴ πάλαι ἄμμεϲ ἐπαυϲάμεθα πτολέμοιο
Ἰλίου ἐκπέρϲαντεϲ ἐυκτίμενον πτολίεθρον.
[ὣϲ φάτο, μείδηϲεν δὲ θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη.]
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προϲέφη κρείων ἐνοϲίχθων·
Φοῖβε, τί ἢ δὴ νῶι διέϲταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴϲχιον, αἴ κ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὔλυμπον δὲ Διὸϲ ποτὶ χαλκοβατὲϲ δῶ.
ἄρχε· ϲὺ γὰρ γενεῆφι νεώτεροϲ· οὐ γὰρ ἐμοί γε
καλόν, ἐπεὶ πρότεροϲ γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
νηπύτι', ὡϲ ἄνοον κραδίην ἔχεϲ· οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνηαι, ὅϲα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ

V. L. 422 κατα D. μετέλθε G. — 423 ὡϲ A. ἔφατ' H. — 425 τῆϲδ' H, add. ϲ 2, man. τὴν δ' Vrat. b. — 426 ἂρ DEGHL. κεῖτο C. ἐπὶ EG Barocc. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. Heracl. Alleg. c. 54. ἐπι A: ποτὶ CHLS Lips. Ven. B. ποτι D. γρ. ποτιχθονὶ A. πολϋβοτείρη H. — 427 ἣδ' CGHL. ἂρ ADG. ἀγόρευε CG: ceteri ἀγόρευεν. γρ. πτερόεντα προϲηύδα A, ita Lips. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 428 τρῴεϲϲιν L. — 429 omitt. Vrat. b. 1. man. θωρηκτοῖϲιν S Mor. Barocc. edd. vett. — 430 ὧιδέ A. ὁδέ τε H. — 431 ἄρηι A Harl. Townl. Mosc 2. ἄρηΐ S. ἄρη H Schol. H 453. ἄρη DL Vrat. b. d. ἄρη' Lips. ἄρηα G, conf. 112. ἄρει C. ἐν ἄλλῳ ἦλθεν ἐπίουροϲ A. — 432 τῶ ACDGHL. τῷ E. κε G Flor. ἐπαύμεθα πολέμοιο E. πολέμοιο Lips. Flor. Rom. — 433 γρ. ἴλιον A, ita L. εὐκτῖμενον H. — 434 omitt. ACDH in textu Ven. B. Harl. Vrat. b. d. Mosc. 2. habent GH in marg. LS Lips. Cant. Townl. ὣϲ ἔφαθ' ἡ δ' ἐγέλαϲε HS. ὣϲ ἔφαθ' ἡδ' ἐγέλαϲϲε Cant. Townl. μείδηϲε G. μήδηϲε Flor. Rom. — 436 τί ἡ A. τίη D, gravi supra ῆ eraso. ceteri τίη. δὴ omitt. L. γρ. ἀφέϲταμεν Vrat. b. — 438 οὔλυμπον δὲ AD. ποτι AD. — 439 γενεῆφι CEH. ἔμοιγε libri. — 440 πρῶτοϲ Townl. — 441 ἔϲχεϲ G Flor. — 442 κακὰ πάθομεν C Ven. B. ἀμφι D. ἀμφὶϲ Cant. Townl.

A. c. 433 Ἴλιον Aristarchea lectio videtur, conf. Schol. B 133. — 442 οὕτωϲ ἐνταῦθα μέμνηαι, διπλῆ γὰρ ἡ χρῆϲιϲ Didymus, conf. μέμνηϲαι Ψ 648. ceteris locis μέμνῃ legitur O 18. Υ 188. Φ 396. ω 115, vide Didym. ad O 18.

μοῦνοι νῶι θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
πὰρ Διὸϲ ἐλθόντεϲ θητεύϲαμεν εἰϲ ἐνιαυτὸν
μιϲθῷ ἔπι ῥητῷ· ὃ δὲ ϲημαίνων ἐπέτελλεν.
ἤ τοι ἐγὼ Τρώεϲϲι πόλιν πέρι τεῖχοϲ ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄῤῥηκτοϲ πόλιϲ εἴη·
Φοῖβε, ϲὺ δ' εἰλίποδαϲ ἕλικαϲ βοῦϲ βουκολέεϲκεϲ
Ἴδηϲ ἐν κνημοῖϲι πολυπτύχου ὑληέϲϲηϲ.
ἀλλ' ὅτε δὴ μιϲθοῖο τέλοϲ πολυγηθέεϲ ὧραι
ἐξέφερον, τότε νῶι βιήϲατο μιϲθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλοϲ, ἀπειλήϲαϲ δ' ἀπέπεμπε.
ϲὺν μὲν ὅ γ' ἠπείληϲε πόδαϲ καὶ χεῖραϲ ὕπερθε
δήϲειν, καὶ περάαν νήϲων ἔπι τηλεδαπάων·
ϲτεῦτο δ' ὅ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὔατα χαλκῷ.
νῶι δέ τ' ἄψοῤῥοι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
μιϲθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποϲτὰϲ οὐκ ἐτέλεϲϲε.
τοῦ δὴ νῦν λαοῖϲι φέρειϲ χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾷ ὥϲ κε Τρῶεϲ ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
πρόχνυ κακῶϲ ϲὺν παιϲὶ καὶ αἰδοίῃϲ ἀλόχοιϲι.

V. L. 443 μοῦνοι νῦν G. νῶι omitt. C. — 444 παρ D. — 445 ἐπι A. ἐπὶ CEGL. ἐπιρρητῶι D. ἐπϊῤῥητῷ H. ἐπιῤῥητῷ Townl. ἐπί ῥ' ῥητῷ Cant. ἐπιρητῷ Vrat. d. ὃ δὲ C. — 446 τρώεϲϲι L. πόλει H Vrat. d. πόλιν καὶ E Rom. περι AH. περὶ CDL Vrat. b. A. Mosc. 2. Ven. B. Flor. πέρι GS Cant. Mor. Harl. Flor. — 448 εἰλίποδαϲ L. βουκόλεεϲ H. βουκολέεϲκε D. — 450 πολυγηθέοϲ Vrat. b. τινὲϲ δὲ πολυγηθέοϲ γράφουϲιν Eust. 1246, 8. — 451 τῶτε A. ἐβιάϲατο E 1245, 32. 1246, 15; sed 1246, 17 βιήϲατο. — 452 ἀπέπεμπε ACDEGHL: ἀπέπεμψεν Vrat. b. A. — 453 ϲὺν μὲν AC 1. man. L Lips. Harl. Townl. Mosc. 2. Ven, B. ϲὺ|¦ μὲν D post ras. ϲοὶ μὲν EGHS Vrat. b. edd. vett. ὅδ' Vrat. b. ὕπερθε ACEG: ceteri ὕπερθεν. — 454 νήϲω H. ἐπι ADH. ἐπὶ CEGL Tzetzes Alleg. 309. θηλυτεράων Et. Mg. 451, 6. — 455 ἀποκόψειν A Barocc. ἀποκοψέμεν CDGHS et Heynii libri. Tzetzes Alleg. 310. ἀπολεψέμεν L Lips. ἀποκοψέμεν ἢ ἀπολεψέμεν Eust. 1245, 38. γρ. ἀπολεψέμεν οὔατα A. τὸ δὲ ἀποκοψέμεν τινὲϲ ἀπολεψέμεν γράφουϲιν Eust. 1246, 26. τινὲϲ ἀπολεψέμεν ἔγραψαν· ἄλλοι δὲ ἀπολουϲέμεν, ἤτοι κολοβώϲειν Eust. 1246, 37. — 456 νῶϊ δ' ἄψοῤῥοι DL. νῶϊ δὲ ἄψορροι Lips. καὶ κοτϊότϊ H. — 457 ἐτέλεϲϲε ACDG. ἐτέλεϲε E bis. Tzetzes Alleg. 312. — 459 πειρᾷϲ L Lips. Harl. Vrat. b. A. κεν ACDEGH, conf. Δ 66. 71. 95. K 282. τρῷεϲ L. ἀπώλονται H. — 460 ἀλόχοιϲι ACDEGH.

A c. 446 γρ. πόλει, ὡϲ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. περὶ Herodianus. — 454 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τηλεδαπάων· αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων θηλυτεράων Didymus. — 455 ὅτι καταχρηϲτικῶϲ ἀπολεψέμεν ἀντὶ τοῦ ἀποκόψειν Aristonicus. Aristarchus igitur ἀπολεψέμεν scripsit et interpretatus est ἀποκόψειν. ex hac interpretatione ortae sunt scripturae ἀποκόψειν et ἀποκοψέμεν, quod non raro factum esse docent exempla, quae attuli in Proleg. ad Hom. Odyss. XXVII.

τὸν δ' αὖτε προcέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ἐννοcίγαι', οὐκ ἄν με cαόφρονα μυθήcαιο
ἔμμεναι, εἰ δὴ cοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίξω
δειλῶν, οἳ φύλλοιcιν ἐοικότες ἄλλοτε μέν τε
ζαφλεγέες τελέθουcιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
ἄλλοτε δὲ φθινύθουcιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιcτα
παυcώμεcθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάcθων.
ὣc ἄρα φωνήcας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
πατροκαcιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃcι.
τὸν δὲ καcιγνήτη μάλα νείκεcε, πότνια θηρῶν,
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
φεύγεις δὴ ἑκάεργε, Ποcειδάωνι δὲ νίκην
πᾶcαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας.
νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
μή cευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροιcιν ἀκούcω
εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοιcι θεοῖcιν,
ἄντα Ποcειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
ὣc φάτο, τὴν δ' οὔ τι προcέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἀλλὰ χολωcαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις
[νείκεcεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεccι]·
πῶς δὲ cὺ νῦν μέμονας κύον ἀδδεὲc ἀντί' ἐμεῖο

V. L. 461 ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων C Ven. B. — 463 δή cοι C omisso γε. πτολεμίξω ADEHS Cant. Townl. πολεμίξω Barocc. Vrat. d. Flor. πολεμίζω G. de εἰ δή cum ind. fut. iuncto conf. A 61. 294. N 375. Ω 57. φ 170. ω 434; de futuro πολεμίξω B 828. K 451. N 644. O 179. Ω 667. — 466 δὲ ACL Syr. Lips. Ven. B. Mor. Stob. Floril. 98, 62. δ' αὖ DEGHS. γρ. ἀλλˣ ὅτε δ' αὖ A. ἀκήριοι οὐδέ τις ἀλκή Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Stob Floril. l. l. τάχιcτα omitt. H. — 467 παυcώμεcθα AGL Syr. Ven. B. Rom. παυcώμεθα E Vrat. d. παυώμεcθα CD Cant. Lips. Mor. Townl. Vrat. A. παυόμεθα Flor. παυώμεθα H. οἱ δ' H. οἵδ' CGL. — 468 ὡς A. γὰρ ῥὰ L. — 469 παλάμῃcι ACDG Syr. παλάμῃ H. — 471 ἄρτεμις ἰοχέαιρα Vrat. b. ΟΝΕΙΔΙΟΝ Syr. idem E. conf. 393. — 472 ποcιδάωνι A Syr. ποcειδ A in marg. — 473 δέ οἱ καῦχος L. — 474 αὔτως EGH. αὐτως A. ΑΥΤΩϹ Syr. — 475 ἐνι AD — 476 τοπρὶν L. θεοῖcι D. — 477 ποcιδάωνος AD. ποcειδ A in marg. πτολεμίξειν D. πολεμίξειν Flor. — 478 ὡς A. τηνδ' D. ΤῸΝΔ Syr. οὔτοι L. — 479 αἰδοίη: κυδρὴ E Rom. — 480 omitt. ACDEL Syr. Ven. B. Lips. Harl. Townl. Rom. habent GHS Vrat. b. d. A. Flor. νοίκεcεν G. ὀνειδίοις G Vrat. b. d. A. — 481 δὲ omitt. C. νῦν omitt. Syr. ἀντίον C.

A. c. 469 μιγήμεναι: τινὲς γράφουcι δαμήμεναι Schol. V. — 471 ἀθετεῖται ὅτι περιccός Aristonicus. ὀνείδειον, ὡς τέλειον καὶ ὄρειον Schol. AV. — 475—477 ἀθετοῦνται cτίχοι τρεῖc Aristonicus. — 480 aberat ab editione Aristarchi teste Aristonico ad vs. 479.

στήϲεϲθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένοϲ ἀντιφέρεϲθαι
τοξοφόρῳ περ ἐούϲῃ, ἐπεί ϲε λέοντα γυναιξὶ
Ζεὺϲ θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἥν κ' ἐθέληϲθα.
ἦ τοι βέλτερόν ἐϲτι κατ' οὔρεα θῆραϲ ἐναίρειν
ἀγροτέραϲ τ' ἐλάφουϲ ἢ κρείϲϲοϲιν ἶφι μάχεϲθαι.
εἰ δ' ἐθέλειϲ, πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' ἐῢ εἰδῇϲ,
ὅϲϲον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένοϲ ἀντιφερίζειϲ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέραϲ ἐπὶ καρπῷ χεῖραϲ ἔμαρπτε
ϲκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα,
αὐτοῖϲιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωϲα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέεϲ δ' ἔκπιπτον ὀιϲτοί.
δακρυόεϲϲα δ' ὕπαιθα θεὰ φύγεν ὥϲ τε πέλεια,
ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκοϲ κοίλην εἰϲέπτατο πέτρην,
χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴϲιμον ἦεν·
ὣϲ ἡ δακρυόεϲϲα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προϲέειπε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ·
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μαχήϲομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτίζεϲθ' ἀλόχοιϲι Διὸϲ νεφεληγερέταο·
ἀλλὰ μάλα πρόφραϲϲα μετ' ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν
εὔχεϲθαι ἐμὲ νικῆϲαι κρατερῆφι βίηφιν.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, Λητὼ δὲ ϲυναίνυτο καμπύλα τόξα

V. L. 482 ϲτήϲαϲθαι Eust. 1248, 10, sed 1247, 42 ϲτήϲεϲθαι. ἀντιφερίζειν Vrat. b. d. A. Eust. 1248, 10. ἀντιφέρεϲθαι ἢ ἀντιφερίζειν 1247, 44. — 483 γυναιξὶ ACDEGL Syr. — 484 θῆκε C Flor. Rom. ἔδω H. ἔδωκεν D. κατακτάμεν' E. ἦν κ' ἐθέληϲθα Harl. ΚΕΘΕΛΗϹΘΑ Syr. — 485 ἤτοι libri. βέλτερον ἐϲτὶ L. — 486 ἢ κρεῖϲϲον D. — 487 δὲ θέλειϲ E 1247, 58; sed 1248, 25 et 27 δ' ἐθέλειϲ. ἐθέλειϲ. πολέμοιο A. ἐθέλειϲ, πολέμοιο Ven. B. — 488 φέρτεροϲ Vrat. A. εἶμ' A. εἶμ' DL. ΌΤΙΜΕΝΟϹΜΟΙ Syr. — 489 ἢ ῥὰ CDGL. ἐπι D. ἔμαρπτε ACDEG Syr. — 490 ἆρ ADEGHL. — 491 αὐτοῖϲι EG Flor. Rom. ἆρ ADEGHL. παρούατα D. — 492 ἐντροπαλιζομένη S Syr. Cant. Harl. Townl. Mosc. 2. ταχέωϲ E. — 493 ἀκρυόεϲϲα δ' ἔπειτα A in marg. ἔπειτα E. — 495 ἀλώμεναι L. αλώμεναι A. — 496 ἣ ACDGHL. λίπεν δ' H. λίπεν αὐτόθι D. — 498 δέ τι Bekk. Anecd. 1246. μαχέϲϲομαι Harl. Mosc. 2. μαχέϲομαι Bekk. An. 1246. ἀργαλέον γὰρ A Mor. Vrat. A. Schol. Φ 468. ΓΑΡ' Syr. γρ. ἀργαλέον δὲ A. — 500 πρόφραϲα L Lips. Flor. μεταθανάτοιϲϊ H. — 501 νικήϲειν C Ven. B. κρατερῆφι CEH. βίηφι ADL. βίηφι CEH Syr. βήηφι G. — 502 ὡϲ A. ἆρ DGL. λητῶ G. ϲυναίνοιτο C. ἐξαίνυτο Et. Mg. 36, 40. Et. Gud. 18, 49.

A. c. 487 ἐθέλειϲ, πολέμοιο δαήμεναι Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι ἀντὶ τοῦ δάηθι προϲτακτικοῦ et Nicanorem, vide Υ 213. — 492 οὕτω τὸ ἐντροπαλιζομένην διὰ τοῦ ν̄ Didymus.

πεπτεῶτ' ἄλλυδιϲ ἄλλα μετὰ ϲτροφάλιγγι κονίηϲ.
ἣ μὲν τόξα λαβοῦϲα πάλιν κίε θυγατέροϲ ἧϲ·
ἣ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε Διὸϲ ποτὶ χαλκοβατὲϲ δῶ,
δακρυόεϲϲα δὲ πατρὸϲ ἐφέζετο γούναϲι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόϲιοϲ ἑανὸϲ τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
εἷλε πατὴρ Κρονίδηϲ, καὶ ἀνείρετο ἡδὺ γελάϲϲαϲ·
τίϲ νύ ϲε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκοϲ Οὐρανιώνων
[μαψιδίωϲ, ὡϲ εἴ τι κακὸν ῥέζουϲαν ἐνωπῇ];
τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν ἐυϲτέφανοϲ κελαδεινή·
ϲή μ' ἄλοχοϲ ϲτυφέλιξε πάτερ, λευκώλενοϲ Ἥρη,
ἐξ ἧϲ ἀθανάτοιϲιν ἔριϲ καὶ νεῖκοϲ ἐφῆπται.
ὣϲ οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον.
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβοϲ ἐδύϲετο Ἴλιον ἱρήν·
μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχοϲ ἐυδμήτοιο πόληοϲ,
μὴ Δαναοὶ πέρϲειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸϲ Ὄλυμπον ἴϲαν θεοὶ αἰὲν ἐόντεϲ,
οἳ μὲν χωόμενοι, οἳ δὲ μέγα κυδιόωντεϲ·
κὰδ δ' ἷζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
Τρῶαϲ ὁμῶϲ αὐτούϲ τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχαϲ ἵππουϲ.
ὡϲ δ' ὅτε καπνὸϲ ἰὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται

V. L. 503 πεπτῶτ' L Lips. Vrat. A. γρ. καὶ πεπτῶτα A. πεπτεότ' CS. πεπτεότα E. πεπταῶτ' Mosc. 2. πεπτηῶτ' Vrat. b. πεπτεῶτ' AD GHS Syr. Harl. μετά: ἐν E. μετα CL. — 504 ἣ μὲν C. ἧε pro ἧϲ L. — 505 ἣδ' CGHL. ἀρ ADGHL. οὔλυμπον C Syr. — 507 ἀμφι AD. ἄρ DE GHL. προτὶ οἷ libri omnes, conf. ω 347, ubi libri meliores in hac scriptura consentiunt. mallem ποτὶ, conf. H. U. 255. — 508 ἀνήρετο CEGL: ceteri ἀνείρετο cum Harl. Cant. Vrat. b. d. A. γελάϲαϲ E Flor. Rom. — 510 omitt. ACD in textu EHL Syr. Lips. Harl. Vrat. b. d. Mosc. 2. Ven. B. habent D in marg. man. rec. G Townl. Vrat. A. ὡϲ εἴ τι G Townl. ἐνωπὶ Vrat. A. — 511 εὐϲτέφανοϲ DH. — 513 εξῆϲ D. — 514 ὡϲ AD 1. man. οἳ μὲν C. — 515 ἐδύϲϲετο C. δύϲϲετο S. — 516 εὐδμήτοιο H. — 517 ὑπερμόρον AD Lips. ὑπέρμορον S Cant. Mor. ΥΠΕΡΜΟΡΟΝ Syr. ἥματι D. — 519 οἳ δὲ C. — 520 καδδ' ACDGH Syr. κὰδδ' L. ἵζον CH Lips. Ven. B. ἷζον D. παρ A. ζηνὶ A Mor. παρὰ πατρὶ CD GHLS Syr. ὅτι παρα πατρὶ A in marg. ἀχϊλεὺϲ C. — 521 τρῶαϲ L. θ' ὁμῶϲ C. αὐτόϲ τ' Vrat. b. — 522 ἱκάνει ACDEGHLS Syr. et Heynii libri. γρ. ἵκηται A. conf. C 207, ubi omnes libri ἵκηται habent, quod etiam Aristarchus scripsit.

A. C. 503 πεπτεῶτ': conf. πεπτεῶταϲ χ 384. ἑϲτεῶθ' ψ 46. ἑϲτεῶτ' ω 204. — 513 πληθυντικῶϲ νείκεα αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 517 ὑπὲρ μόρον, conf. H. T. 370. — 520 haud scio an παρὰ πατρὶ genuina sit lectio et ζηνὶ glossema.

ἄϲτεοϲ αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνιϲ ἀνῆκε,
πᾶϲι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖϲι δὲ κήδε' ἐφῆκεν,
ὣϲ Ἀχιλεὺϲ Τρώεϲϲι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
ἑϲτήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμοϲ θείου ἐπὶ πύργου,
ἐϲ δ' ἐνόηϲ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶεϲ ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότεϲ, οὐδέ τιϲ ἀλκὴ
γίγνεθ'· ὃ δ' οἰμώξαϲ ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὀτρύνων παρὰ τεῖχοϲ ἀγακλειτοὺϲ πυλαωρούϲ·
πεπταμέναϲ ἐν χερϲὶ πύλαϲ ἔχετ', εἰϲ ὅ κε λαοὶ
ἔλθωϲι προτὶ ἄϲτυ πεφυζότεϲ· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ἐγγὺϲ ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔϲεϲθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐϲ τεῖχοϲ ἀναπνεύϲωϲιν ἀλέντεϲ,
αὖτιϲ ἐπανθέμεναι ϲανίδαϲ πυκινῶϲ ἀραρυίαϲ·
δείδια γὰρ μὴ οὖλοϲ ἀνὴρ ἐϲ τεῖχοϲ ἅληται.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄνεϲάν τε πύλαϲ καὶ ἀπῶϲαν ὀχῆαϲ·
αἳ δὲ πεταϲθεῖϲαι τεῦξαν φάοϲ. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίοϲ ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
οἳ δ' ἰθὺϲ πόλιοϲ καὶ τείχεοϲ ὑψηλοῖο
δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο,

V. L. 523 θεοῦ E. ἀνῆκε ACEG Syr. — 524 omitt. L. πᾶϲϊν C. δὲ θῆκε Lips. ἐφῆκε G. ЄΦΗΚЄ Syr. — 525 post 526 collocatus in Syr. omitt. Townl. 1. man. ἀχιλλεὺϲ EH Lips. τρῴεϲϲι L. πόνον: φόνον A Harl. Mor. πολύϲτονα κήδεα θῆκεν L Lips. κήδε' ἔφηκεν (sic) H. γρ. ἔτευξεν A. — 526 εἱϲτήκει CDEGHL. ΙϹΤΗΚЄΙ Syr. conf. Μ 446. Χ 36. ἑϲτήκει soli A Vrat. A. ἐπι D. — 528 τρῷεϲ L. δ' ἄφαρ C. — 529 γίγνεθ' L: γίνεθ' ACDGH Syr. γίνεται E. ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. χαμᾶζε ADEG: χαμάζε CHL. ΧΑΜΑΖЄ Syr. — 530 ὀτρύνων AD: ὀτρυνέων CEGHLS Syr. παρα A. ἀγακλυτοὺϲ L. — 531 εἰϲ ὅ κε A: ceteri εἰϲόκε cum Schol. Μ 122. — 532 ἔλθωϲι libri: ἔλθωϲιν Schol. Μ 122. προτιάϲτυ AD. ΓΑΡ' Syr. ἀχϊλεὺϲ C. — 533 ὧδε D. ὅδὲ G. κλονέει C Ven. B. Vrat. A. ὀΐω G. ὀΐω ἦ οἴω E. — 534 εἰϲ E. ἀλέντεϲ GL Flor. Schol. Μ 122. αλέντεϲ A. — 535 αὖθϊϲ C. ἔπ' ἂψ A. ἐπ' ἂψ CDEG. ἐπὰψ HLS. ЄΠΑΨ' Syr. et θέμεναι omnes. ἐν ἄλλῳ ἐπανθέμεναι A. ἐπιθέμεναι Schol. Μ 122. — 536 ἅληται AC. ἀληται D. ceteri ἅληται. — 537 ὡϲ A. οἳδ' CGHL. — 538 αἳ δὲ C. — 539 ὣϲ pro ἀντίοϲ H. τρῴων L.
οι η
ἀλάλκη L. ἀμύναι CS Cant. Townl. Vrat. d. Ven. B. ἀμύναι H. ἐν ἄλλῳ λοιγὸν ἀμύναι A. — 540 οἳ δ' D. οἳδ' CH. εὐθὺϲ H. πόληοϲ D. — 541 δίψει Barocc. Vrat. A. καρφαλέοι. G Vrat. A. Flor. Rom. ΚЄΚΟΝΙΜΜЄΝΟΙ Syr. κεκονημένοι C.

A. c. 530 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔξω τοῦ ε̄ ὀτρύνων· ἄλλοι δὲ ὀτρυνέων Didymus. — 535 οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ ἐπανθέμεναι διὰ τοῦ ν̄, οἷον ἀναθεῖναι. τινὲϲ δὲ τῶν κατὰ πόλειϲ ἐπ' ἂψ θέμεναι Didymus. — 536 ψιλῶϲ τὸ ἅληται Schol. B. conf. Λ 192. — 538 ὅτι Ζηνόδοτοϲ τοὺϲ [β'] ϲτίχουϲ (538, 539) ἠθέτηκε Aristonicus.

φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
αὐτὰρ ὅ γ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών· εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
αἱρήσει με καὶ ὧς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει.
εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήιον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημοὺς κατά τε ῥωπήια δύω·
ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
ἱδρῶ ἀποψυχθείς, προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

V. L. 542 ὃ δὲ C. σφεδανῶν AL Syr. Townl. 1. man. Ven. B. σφεδανῶς C, ὀν suprascr. 2. man. ceteri σφεδανὸν. ἐπ' pro ἔφεπ' L. — 544 ἔνθά κεν ACDL. — 545 ἀνῆκε ACDGH Syr. — 547 ἓν A. θράσος EH παρ D. — 548 κῆρας AE: χεῖρας CDGHLS Syr. — 548—550 omitt. Townl. 1. man. — 549 ἂρ ADGHL. — 550 ἀχιλῆα CG. Flor. Rom. — 551 πόρφυρε κιόντι Barocc. Schol. Λ 269, conf. δ 427. 572. κ 309. — 552 ἂρ L. προσὸν D. — 553 ὤιμοι AC. ᾤμοι E. ὑπο H. ἀπὸ G. — 554 τοίπερ οἱ C. κλονέονται AG Syr. Mor. Barocc.: φοβέονται CDHLS Ven. B. φοβέοντο Lips. γρ. φοβέονται A. φοβέονται ἢ κλονέονται E. — 555 ὧς D. ὡς A. ceteri ὧς. καὶ ὧς omitt. H. — 557 ποσσὶ E. ποσὶ Flor. Rom. ἀπο AH. τῦχεος H. — 559 ἴδης τὲ ACH. — 560 ἂν: ἄρ D. ἄρ' Vrat. A. — 561 ἱδρῶτα Cram. An. Ox. II, 425, 16. προτὶ AEHLS Syr. Ven. B. Lips. προτιίλιον D. ποτὶ CG Flor. — 562 τί ἤ A. ceteri τίη. τί E. θυμῶι D.

A. c. 542 οὕτω σφεδαν̀ (sic) Didymus. ὅτι σφεδανῶν σφοδρῶς διώκων Aristonicus. ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ σφεδανῶς. οἱ δὲ σφεδανῶν γράφουσιν, ἵν' ᾖ μετοχή Schol. B. Ἡρόδωρος καὶ Ἀπίων ἐκτείνουσι τὸ σφεδανῶν ὡς μετοχήν, λέγοντες εἰλῆφθαι τὴν λέξιν ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς διώκων Eust. 1250, 56. conf. H. T. 354. — 550 πτολίπορθον: τινὲς δὲ Ἀχιλλέα Πηλείωνα ποιοῦσι ξενισθέντες πρὸς τὸ ἐπίθετον Schol. AV. — 558 Ἰλήιον Aristarchus: Crates Ἰδήιον.

μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίον δὲ νοήϲῃ,
καί με μεταΐξαϲ μάρψῃ ταχέεϲϲι πόδεϲϲιν.
οὐκέτ' ἔπειτ' ἔϲται θάνατον καὶ κῆραϲ ἀλύξαι·
λίην γὰρ κρατερὸϲ περὶ πάντων ἔϲτ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλιοϲ κατεναντίον ἔλθω·
καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸϲ χρὼϲ ὀξέι χαλκῷ,
ἐν δὲ ἴα ψυχή, θνητὸν δέ ἑ φαϲ' ἄνθρωποι
ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδηϲ Ζεὺϲ κῦδοϲ ὀπάζει.
ὣϲ εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεὶϲ μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι.
ἠύτε πάρδαλιϲ εἶϲι βαθείηϲ ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸϲ θηρητῆροϲ ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούϲῃ·
εἴ περ γὰρ φθάμενόϲ μιν ἢ οὐτάϲῃ ἠὲ βάλῃϲιν,
ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
ἀλκῆϲ, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·

V. l. 563 ἀπαειρόμενσν (α supra) A. πόληοϲ D. 1. man. πόλεωϲ E 1261, 9; sed 1251, 12 πόλιοϲ. πεδίον δὲ ADGH. ΠΕΔΙΟΝΔΈ Syr. — 564 μάρψει S. πόδεϲϲι D. — 565 οὐκ ἔτι G. ἔϲεται Barocc. κῦραϲ H. — 566 κρατερῶϲ L. πέρι L. περϊ C. — 567 δέ κεν οἱ ACDE: ceteri δέ κέν οἱ. H εἰ δ' αὐτω. πόλιοϲ ACDEH Syr. Ven. B. Vrat. A. edd. vett. πόλεοϲ L. πόληοϲ G Lips. conf. B 811. κατ' ἐναντίον ES. κατεναντίοϲ L Lips. πεδίον δὲ νοήϲηι D et in marg. κατ' ἐναντί' ἔλθω. — 568 γὰρ δὴ E. γάρ τ' ἦν Schol. Δ 510. — 569 ἓν A. δέ ἑ φαϲ' CGH. δέ ἑ φαϲ̀' A. δέ ἑ φὰϲ D. δέ ἑ φάϲ' E. ΔΈ ΕΦΑϹ' Syr. — 571 ὢϲ A. ἀλεὶϲ G. ΑΛΙϹ Syr. ῞ΗΤΟΡ' Syr. — 572 πολεμίζειν S Syr. Townl. Flor. — 573 πάρδαλιϲ GHL Lips. πόρδαλιϲ ACDES Syr. Harl. Townl. Vrat. d. A. Mosc. 2. Flor. Rom. — 576 κτάμενόϲ Vrat. b. ἢ omitt. Syr. οὐτάϲει C. — 577 ΟΥΚ' Syr.

A. c. 567 κεν ante οἱ libris invitis non mutavi, quamquam ceteris locis excepto Ψ 540 scriptura κε praevalet, conf. Ζ 281. Ι 155. 157. γ 258 (GINV κεν). δ 174. ι 458. δαΐέ οἱ Ε 4. — 569 de hiatu ἐν δὲ ἴα conf. Ι 319 ἐν δὲ ἰῇ (sed Λ 174 τῇ δέ τ' ἰῇ. Π 173 τῆϲ μὲν ἰῆϲ). Α 533 Ζεὺϲ δὲ ἑὸν (ἐϝὸν, non ϝεὸν). Β 165. 181 μηδὲ ἔα. Θ 428 νῶϊ ἐῶ. Ι 420. 687 χεῖρα ἑὴν. Ρ 16 τῶ με ἔα. Τ 194 δῶρα ἐμῆϲ. Χ 339 μή με ἔα. Ψ 278 πατρὶ ἐμῷ (sed ϲ 140 πατρί τ' ἐμῷ). Ω 335 ἀνδρὶ ἑταιρίϲϲαι. θ 524 ὅϲ τε ἑῆϲ. ν 133 πάγχυ ἐπεὶ. itaque causa non est, cur cum Heynio μία aut ἐν δέ τ' ἴα scribamus. — 570 ἀθετεῖται Aristonicus. — 573 διὰ τοῦ ᾱ πάρδαλιϲ εἶχον αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 575 Ἀρίϲταρχόϲ τινάϲ φηϲι γράφειν κυνυλαγμόν. οὕτω καὶ Ζηνόδοτοϲ. καὶ Ϲτηϲίχοροϲ δὲ ἔοικεν οὕτωϲ ἀνεγνωκέναι· φηϲὶ γοῦν ἀπειρεϲίοιο κυνυλαγμοῖο (ἀπειρεϲίου κυνυλαγμοῦ Eust. 1251, 61) Schol. BV. — 576 αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων φθάμενόϲ τιϲ Schol. V.

ὣϲ Ἀντήνοροϲ υἱὸϲ ἀγαυοῦ, δῖοϲ Ἀγήνωρ,
οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήϲαιτ' Ἀχιλῆοϲ,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀϲπίδα μὲν πρόϲθ' ἔϲχετο πάντοϲ' ἐίϲην,
ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύϲκετο, καὶ μέγ' ἀύτει·
ἦ δή που μάλ' ἔολπαϲ ἐνὶ φρεϲὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
ἤματι τῷδε πόλιν πέρϲειν Τρώων ἀγερώχων,
νηπύτι', ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
ἐν γάρ οἱ πολέεϲ τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρεϲ εἰμέν,
οἳ καὶ πρόϲθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ἴλιον εἰρυόμεϲθα· ϲὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψειϲ,
ὧδ' ἔκπαγλοϲ ἐὼν καὶ θαρϲαλέοϲ πολεμιϲτήϲ.
ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείηϲ χειρὸϲ ἀφῆκε,
καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατοϲ οὐδ' ἀφάμαρτεν.
ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶϲ νεοτεύκτου καϲϲιτέροιο

V. l. 579 ὡϲ A. — 580 ἔθελε E Syr. Flor. Rom. φυγέειν Ven. B. πειρήϲετ' H. πειρῆϲαι Vrat. b. — 581 ὃ γὰρ ACDGHLS. ΟΓÀΡ Syr. ὅγ' ἄρ Lips. πρόϲθε ϲχέτο Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. πάντοϲε, ἴϲην A. πάντοϲε ἴϲην DGLS. ΠΑΝΤΟϹ' ЄΊϹΗΝ Syr. — 583, 584 absunt a Syr. relicta lacuna. — 583 ἦ δή: γρ. ἤδη A. ἦ δή που ἢ ἤδη που E. (β΄ α΄) ἐνι AD. ἀχϊλεῦ C. — 584 ἤματι D. τῷ δὲ G. τρώων πόλιν πέρϲειν D. πέρϲαι Vrat. A. τρῴων L. — 585 ἦ μάλα A Harl. γρ. ἤ τέ τι πολλὰ A. ἤ τέ τι L Lips. ΗΤЄΤΙ Syr. ἦτ' ἔτι H. τετεύξεαι HL Lips. Harl. Vrat. d. ἐπαυτῆι A. αὐτῆϲ Lips. ἔτ' αὐτῇ Vrat. b. — 586 γάρ οἱ AD 1. man. EGL Syr. γάρ ρ' οἱ C. γὰρ ῥ' οἱ Ven. B. γάρ ῥ' οἱ Mosc. 2. γάρ τοι D ex corr. HS Townl. Lips. Vrat. d. ἄνδρεϲ εἰμὲν L Lips. ἐν ἄλλῳ ἄνδρεϲ ἔνειμεν (cod. ἔνειμαν) A. — 587 οἵ κε AD Syr. οἵ κεν CGHLS. οἱ πρόϲθεν E. οἳ καὶ nullus. τεκέων Lips. τὲ H. τὸ τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν ἔν τιϲιν ἀντιγράφοιϲ μετὰ τὸ ἀλόχων ἔχει κείμενον τὸ τοκέων Eust. 1252, 18. — 588 εὐρυϲόμεϲθα CG Ven. B. Flor. εὐρυόμεϲθα ἢ εὐρυϲόμεθα (sic) E. — 589 ἔπαγλϲϲ G. — 590 ἦ ῥὰ CDGHL. βαρείηϲ: παχείηϲ CD Harl. Vrat. b. Mosc. 2. γρ. παχείηϲ χειρὸϲ A. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων παχείηϲ χειρὸϲ γράφουϲιν Eust. 1252, 20. ἀφῆκε ACEGH Syr. — 591 ἀφάμαρτε L Syr. — 592 ἀμφι CDG. δέ μιν: δέ οἱ H Vrat. d.

A. c. 583 τινὲϲ τὸ ἤδη χρονικὸν ἐκδέχονται καὶ παροξύνουϲιν, οὐκ εὖ· ἄμεινον γὰρ περιϲπᾶν Herodianus. — 586 ἀνέρεϲ εἰμέν: ἐν ταῖϲ πλείοϲιν οὕτωϲ ἐφέρετο ἄνδρεϲ ἔνειμεν, καὶ μήποτε οὐ καλῶϲ Didymus, conf Β 131. Є 477. — 587 οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου οἳ καὶ πρόϲθε· ἔν τιϲι δὲ τῶν εἰκαιοτέρων οἵ κε πρόϲθε Schol. B. — 588 ἐφέψειϲ: Νικίαϲ ἀναϲτρέφει τὴν πρόθεϲιν, οὐκ εὖ Herodianus. — 592 δέ οἱ dedi ex libris duobus, quum accusativum exemplis firmatum non viderem, sed dativum, ut Μ 396. Ν 181. Ξ 420 ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα. Ν 805 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοιϲι φαεινὴ ϲείετο πήληξ. C 205 ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέφοϲ ἔϲτεφε. his valde dissimiles sunt loci quibus accusativus legitur ut Ζ 117 ἀμφὶ δέ μιν ϲφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν. Π 414. 580 ἀμφὶ δέ μιν (δέ οἱ Ν 544) θάνατοϲ χύτο. Ω 588 ἀμφὶ δέ μιν φᾶροϲ καλὸν βάλεν. γ 467. θ 455. κ 365. 452. ν 434. 436. ξ 320. 342. ψ 155. Ο 158.

ϲμερδαλέον κονάβηϲε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸϲ ὄρουϲε
βλημένου, οὐδ' ἐπέρηϲε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλείδηϲ δ' ὡρμήϲατ' Ἀγήνοροϲ ἀντιθέοιο
δεύτεροϲ· οὐδέ τ' ἔαϲεν Ἀπόλλων κῦδοϲ ἀρέϲθαι,
ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
ἡϲύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεϲθαι.
αὐτὰρ ὃ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
αὐτῷ γὰρ ἑκάεργοϲ Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼϲ
ἔϲτη πρόϲθε ποδῶν· ὃ δ' ἐπέϲϲυτο ποϲϲὶ διώκειν.
εἷοϲ ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
τρέψαϲ πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Ϲκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
ὡϲ αἰεὶ ἔλποιτο κιχήϲεϲθαι ποϲὶν οἷϲι·
τόφρ' ἄλλοι Τρῶεϲ πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
ἀϲπάϲιοι προτὶ ἄϲτυ, πόλιϲ δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιοϲ καὶ τείχεοϲ ἐκτὸϲ
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλουϲ, καὶ γνώμεναι, ὅϲ τε πεφεύγοι
ὅϲ τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐϲϲυμένωϲ ἐϲέχυντο
ἐϲ πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδεϲ καὶ γοῦνα ϲαώϲαι.

V. l. 593 κονάβιζε D. ἀπο CDH Syr. ὄρουϲε ACDEGH Syr. — 594 omitt. A in textu. ΟΥΔΕΠΕΡΗϹΕ Syr. δὲ ἐρύκακε L. δ' ἐρύκακε Lips. — 596 οὐδ' ἔτ' Vrat. A. ἔαϲϲεν E Rom. ἐν ἄλλῳ ἔαϲεν ἄναξ διὸϲ υἱὸϲ ἀπόλλων A. — 597 κάλυψε δ' ἄρ': γρ. καὶ καλύψαϲ A. ἂρ ADEG HL. πολλῆ H. — 598 omittit L. ἔκπεμπε ACDGHS. ΕΚΠΕΜΠΕ Syr. ἐξέπεμπε E bis. — 599 ὃ CDGHL. λαῷ L Lips. — 600 γὰρ ACDL Syr. Lips. Vrat. A. Ven. B. γάρ ῥ' EGHS edd. vett. — 601 ὃ δ' DGL. ὅδ' CH. διώκων Vrat. b. — 602 * εἷοϲ: libri ἕωϲ. ὃ ACDGHL. — 603 τρέψαϲ libri praeter G, in quo est ϲτρέψαϲ, quod in Ald. 2. transiit. παρ DH. πὰρ' A. κάμανδρον L Harl. — 604 δόλῳ γὰρ GH Flor. Schol. X 15.
ε
ἂρ ADEL. — 605 ὣϲ D. ἐέλποιτο S. ἔλποτο H. ποϲϲὶν ἑοῖϲιν G. οἷϲι AC. — 606 ἄλλοι πάντεϲ C Ven. B. τρῷεϲ L. — 607 πρὸ τὶ C. προτιάϲτυ D. πόλιϲ: γρ. πύλαι A. δ' ἔμπληϲτο Lips. Mor. Barocc. δ' ἔπληϲτο L. ἀλέντων G. — 608 ἂρ τοί γ' L. — 609 μεῖναι ἐπαλλήλουϲ H Vrat. b. d. μεῖναί τ' ἀλλήλουϲ Schol. Λ 171. γνῶναι E. ὅϲ τέ περ φεύγει Schol. Λ 171. πεφεύγει D. — 610 ἐϲϲυμένωϲ A Barocc. Mor. ἀϲπαϲίωϲ CDEGHL Syr. Lips. Ven. B. edd. vett. γρ. ἀϲπαϲίωϲ A. ἐπέχυντο Vrat. A. — 611 εἰϲ Eust. 1253, 7; sed 1253, 9 ἐϲ. γε omitt. L Lips. γοῦνα ϲάωϲαν ACEGHLS Syr. Lips. Ven. B. edd. vett. γοῦν' ἐϲάωϲαν D.

A. c. 600 γὰρ ἑκάεργοϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ αὐτῷ γάρ ῥ' ἐκ Didymus. — 607 πόλιϲ δ' ἔμπλητο: παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Ῥιανῷ πύλαι δ' ἔμπληντο Didymus. — 611 ἀρίϲταρχοϲ εὐκτικῶϲ ϲαώϲαι ἀντὶ τοῦ ϲαώϲειαν Didymus.

ΙΛΙΑΔΟϹ Χ.

Ὧϲ οἳ μὲν κατὰ ἄϲτυ πεφυζότεϲ ἠύτε νεβροὶ
ἱδρῶ ἀπεψύχοντο πίον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῆϲιν ἐπάλξεϲιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεοϲ ἆϲϲον ἴϲαν ϲάκε' ὤμοιϲι κλίναντεϲ.
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ μοῖρα πέδηϲεν,
Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Ϲκαιάων.
αὐτὰρ Πηλείωνα προϲηύδα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
τίπτέ με Πηλέοϲ υἱὲ ποϲὶν ταχέεϲϲι διώκειϲ,
αὐτὸϲ θνητὸϲ ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωϲ ὡϲ θεόϲ εἰμι, ϲὺ δ' ἀϲπερχὲϲ μενεαίνειϲ.
ἦ νύ τοι οὔ τι μέλει Τρώων πόνοϲ, οὓϲ ἐφόβηϲαϲ,
οἳ δή τοι εἰϲ ἄϲτυ ἄλεν, ϲὺ δὲ δεῦρο λιάϲθηϲ.
οὐ μέν με κτενέειϲ, ἐπεὶ οὔ τοι μόρϲιμόϲ εἰμι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
ἔβλαψάϲ μ' ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν τρέψαϲ ἀπὸ τείχεοϲ· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδὰξ εἷλον πρὶν Ἴλιον εἰϲαφικέϲθαι.

V. L. 1 ὡϲ A. κατα A. — 2 ἱδρῷ G. ἀπεψύχοντο (ν superscr.) A. ἀνεψύχοντο Vrat. A. γρ. καὶ ἀνεψύχοντο Lips. — 3 καλοῖϲιν L. — 4 ἄϲϲον AD. — 5 μείναι G. ὀλοιὴ AG. ὀλο|||ὴ D post ras. ΟΛΟΗ Ambros. Syr. ὀλοὴ CEHL Townl. Lips. Harl. Ven. B. Paris. B. edd. vett. ὀλωὴ Vrat. A. ὀλωῆ Paris. GI. ὀλοῆ Par. A. * μοῖρα πέδηϲεν: libri μοῖρ' ἐπέδηϲεν. — 6 τὲ C. — 7 αὐτὰρ ὃ H. ΑΥΤΑΡ Ο Ambr. ΑΥΤÀΡ Ό Syr. προϲηῦδα D. — 8 τίπτέ με ACDL Tzetzes Alleg. 9. ποϲϲὶ E. — 9 ἄβροτον Barocc. νυ πῶ με CG. νυ πώ με DHL. ΝΥΤΩΜΕ Syr. — 10 θεὸϲ εἰμὶ L. subiungit huic Syr. versum ῙΛΙΌΥ ἘΞΑΛΆΠΑΞΑΙ ΕΥΚΤΙΜΕΝΟΝ ΠΤΟΛΙΈΘΡΟΝ, qui legitur Δ 33. Θ 288. — 11 ἤ C. 2. man. DL Schol. Z 465. νύ τι D. ἐνούτοι οὔτϊ H. superscr. 2. man. ἦ νυ. μέλλει DG. τρώων L. — 12 ΟΙΔ' ΉΤΟΙ Syr. ἅλεν G. ἀλεν C utroque spiritu. ἄλεν ceteri cum Et. Mg. 59, 4 (ψιλοῦται). δεῦρο λιάϲθηϲ CDEG Syr. Ven. B. δεῦρ' ἐλιάϲθηϲ AHLS Lips. Vrat. A. Rom. „ed. Rom. cum plerisque codd." Heyne. conf. Ω 106 δεῦρο κάλεϲϲα. — 13 γάρ με Rom. κτανέειϲ G. οὔ τϊ H. — 14 ἀχϊλεύϲ C. — 15 ὀλοώτατε: alii δολοώτατε teste Eust. 1254, 31. — 16 ἔνθα δὲ Schol. Ι 398. ἀπο H. ἦ κέ τι DH. — 17 ἕλον C. προτι pro πρὶν D. εἰϲ ἀφικέϲθαι A.

A. c. 2 διχῶϲ ἀνεψύχοντο καὶ ἀπεψύχοντο· χαριεϲτέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ ν̄ Didymus, conf. Ε 795. Λ 621. Φ 561. — 12 ἄλεν, vide Herod. ad Λ 192. — 15 τινὲϲ δὲ δολιώτατε Schol. B.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ ϲάωϲαϲ
ῥηιδίωϲ, ἐπεὶ οὔ τι τίϲιν γ' ἔδειϲαϲ ὀπίϲϲω.
ἦ ϲ' ἂν τιϲαίμην, εἴ μοι δύναμίϲ γε παρείη.
ὣϲ εἰπὼν προτὶ ἄϲτυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ϲευάμενοϲ ὥϲ θ' ἵπποϲ ἀεθλοφόροϲ ϲὺν ὄχεϲφιν,
ὅϲ ῥά τε ῥεῖα θέῃϲι τιταινόμενοϲ πεδίοιο·
ὣϲ Ἀχιλεὺϲ λαιψηρὰ πόδαϲ καὶ γούνατ' ἐνώμα.
τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμοϲ πρῶτοϲ ἴδεν ὀφθαλμοῖϲι,
παμφαίνονθ' ὥϲ τ' ἀϲτέρ', ἐπεϲϲύμενον πεδίοιο,
ὅϲ ῥά τ' ὀπώρηϲ εἶϲιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
φαίνονται πολλοῖϲι μετ' ἀϲτράϲι νυκτὸϲ ἀμολγῷ·
ὅν τε κύν' Ὠρίωνοϲ ἐπίκληϲιν καλέουϲι.
λαμπρότατοϲ μὲν ὅ γ' ἐϲτί, κακὸν δέ τε ϲῆμα τέτυκται,
καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖϲι βροτοῖϲιν·
ὣϲ τοῦ χαλκὸϲ ἔλαμπε περὶ ϲτήθεϲϲι θέοντοϲ.
ᾤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χερϲὶν
ὑψόϲ' ἀναϲχόμενοϲ, μέγα δ' οἰμώξαϲ ἐγεγώνει,
λιϲϲόμενοϲ φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
ἑϲτήκει, ἄμοτον μεμαὼϲ Ἀχιλῆι μάχεϲθαι.

V. l. 18 ΑΦΕΙΛΑΟ Ambros. δὲ ϲάωϲαϲ Paris. C: ceteri δ' ἐϲάωϲαϲ. — 19 ΕΔΔΕΙϹΑΝ Ambr. ceteri ἔδδειϲαϲ. ὀπίϲω G Flor. — 20 εἴ μοι: εἰ μὴ D. ΠΑΡΕΙΗΙ Ambr. Syr. — 21 ὡϲ A. προτιάϲτυ D. — 22 ϲευόμενοϲ H. ἀεθλοφόροϲ A. ὄχεϲφι C. — 23 ῥά omitt. D. ΘΕΗϹΙ Ambr. — 24 ὡϲ A. ἀχιλλεὺϲ E. λαιψηρὰ χεῖραϲ C. — 25 εἶδεν CE. ἰδὼν H. ὀφθαλμοῖϲι A Ambr. CDE Syr. ὀφθαλμῆϲιν H. — 27 ὀπώρῃ H. ΙϹΙΝ Syr. ε add. 2. man. — 28 ἄϲτραϲι E bis Et. Gud. 458, 46. — 29 καλέουϲι ACE: ceteri καλέουϲιν. καλέονται Et. Mg. 549, 42. — 30 λαμπρότεροϲ Et. Mg. 484, 44. ὅγ' CD ex corr. EGS Syr. Ven. B. Lips. Pseudoplut. 158, 32. Et. Mg. 484, 44. μέν οἱ D 1. man. ὅδ' AHL Barocc. Harl. Vrat. b. Mosc. 2. Paris. B. F. H. τε omitt. C. — 31 πουλὺν Paris. D. Schol. Λ 62. — 32 ὡϲ A. ἔλαμπεν ἐνι D. περι A. — 33 ὅγ' ἐκόψατο Vrat A. ὅ γε λάζετο L Lips. Paris. A. C. ΧΕΡϹΙ Syr. — 34 ὕψοϲ L Lips. — 35 ὃ δὲ C. — 36 ἑϲτήκει A Harl. Vrat. b. εἱϲτήκει CDEGHLS Lips. Ven. B. ΙϹΤΗΚΕΙ Syr. conf. Φ 526.

A. c. 28 Aristarchus ἀϲτράϲι: ἄϲτραϲι Philoxenus et Herodianus cum plerisque. — 29 κύν' Ὠρίωνοϲ: κυνωρίωνοϲ Dion. Sidonius ὑφ' ἕν. — 36 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἑϲτήκει ἄνευ τοῦ ῑ Didymus. ἑϲτήκει editores ante Bekkerum, qui scripturam ἑϲτήκειν intulit, quam recentiores receperunt. ν̄ paragogico opus non esse in caesura semiternaria confirmant cum multi loci, quos enumeravi in Annal. Gymn. Austr. 1871. pg. 498, tum haec exempla: ἑϲτήκει Ρ 133. ϲ 344. βεβλήκει χ 258. 275. Ε 661 (βεβλήκειν Aristarchus ut Ψ 691 ἑϲτήκειν). vide Bekk. Hom. Bl. pg. 29. H. T. 194.

τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προϲηύδα χεῖραϲ ὀρεγνύϲ·
"Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκοϲ, ἀνέρα τοῦτον
οἶοϲ ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίϲπῃϲ
Πηλείωνι δαμείϲ, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόϲ ἐϲτι,
ϲχέτλιοϲ· αἴθε θεοῖϲι φίλοϲ τοϲϲόνδε γένοιτο
ὅϲϲον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνεϲ καὶ γῦπεϲ ἔδοιεν
κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχοϲ ἔλθοι·
ὅϲ μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐϲθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
κτείνων καὶ περνὰϲ νήϲων ἔπι τηλεδαπάων.
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰϲ ἄϲτυ ἀλέντων,
τούϲ μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουϲα γυναικῶν.
ἀλλ' εἰ μὲν ζώουϲι μετὰ ϲτρατῷ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
χαλκοῦ τε χρυϲοῦ τ' ἀπολυϲόμεθ'· ἔϲτι γὰρ ἔνδον·
πολλὰ γὰρ ὤπαϲε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτοϲ Ἄλτηϲ.
εἰ δ' ἤδη τεθνᾶϲι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοιϲιν,
ἄλγοϲ ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεϲθα·
λαοῖϲιν δ' ἄλλοιϲι μινυνθαδιώτερον ἄλγοϲ
ἔϲϲεται, ἢν μὴ καὶ ϲὺ θάνῃϲ Ἀχιλῆι δαμαϲθείϲ.
ἀλλ' εἰϲέρχεο τεῖχοϲ ἐμὸν τέκοϲ, ὄφρα ϲαώϲῃϲ
Τρῶαϲ καὶ Τρῳάϲ, μὴ δὲ μέγα κῦδοϲ ὀρέξῃϲ

V. L. 38 ἕκτωρ Lips. μί μοι D. — 39 ἄνευ L. — 40 ἐπεὶ ἤ A: ceteri ἐπειή. πολυφέρτερόϲ D. ἐϲτι ACDEH Syr. φέρτεροϲ ἐϲτὶν L. — 41 θεοῖϲ G Flor. — 42 ἔδονται ADEGHLS Syr. Lips. Ven. B. et Heynii libri. ἔδονται (ω superscr.) C. ἔδωνται Paris. B. — 43 ἤ κεν C. ἔλθῃ Harl. Vrat. d. Mosc. 2. — 44 ἔθηκε ACEG Syr. — 45 ἐπὶ CDEGHL Et. Mg. 36, 42. Et. Gud. 18, 51. Zonar. Lex. 92. Cram. An. Par. IV, 102, 35. ἔπι A Cram. Ep. 72, 32. ἐπ' ἀλλοδαπάων Eust. 1222, 27. — 47 τρώιυν L. ἀλέντων G. — 48 οὕϲ μοι D Vrat. A.: ceteri τούϲ. λαοθέη Barocc. λαοδόκη Paris. G. — 49 ϲτρατῷ ἢ ϲτρατὸν E. ἢ τὰν A. — 50 τε ἀπολυϲόμεθα G. ἐν ἄλλῳ ἀπολύϲομεν A. ΓΑΡ' Syr. — 51 ὀνομάκλυτοϲ AC. ὄνομα κλυτὸϲ L. — 52 καὶν ἀΐδαο H. — 54 λαοῖϲϊ H Flor. Rom. — 55 ἔϲται E. — 57 τρῷαϲ L. τρωιὰϲ ACL. τρωϊὰϲ H. τρῳὰϲ Townl. ceteri τρωάϲ. τροιάϲ Vrat. d. ΤΡΩΑϹ bis Syr. μὴ δὲ ACDGHL Lips. Ven. B.

A. c. 42 ἔδονται: ἀρίϲταρχοϲ ἔδοιεν Didymus. τάχα κεν omnibus fere locis cum optativo iungitur, conf. Α 205. Β 373. Δ 290. Η 158. Λ 654. Π 71. 723. β 76. μ 387. ο 536. ρ 164. τ 310. φ 374. χ 78. 134. excipiuntur Ν 676. Π 617. Ψ 606. ψ 23, ubi indicativo aoristi est adpositum. — 45 τηλεδαπάων: τινὲϲ θηλυτεράων Schol. V, conf. ad Φ 454. — 48 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ τ̄, ἄλλοι δὲ οὕϲ μοι Didymus. — 51 γέρων: αἱ ἀπὸ τῶν πολέων παιδὶ φίλῳ Didymus. Aristarchus ὀνομάκλυτοϲ, ὑφ' ἕν.

Πηλείδῃ, αὐτὸϲ δὲ φίλης αἰῶνοϲ ἀμερθῇϲ.
πρὸϲ δ' ἐμὲ τὸν δύϲτηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέηϲον,
δύϲμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδηϲ ἐπὶ γήραοϲ οὐδῷ
αἴϲῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίϲει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
υἷάϲ τ' ὀλλυμένουϲ ἑλκηθείϲαϲ τε θύγατραϲ,
καὶ θαλάμουϲ κεραϊζομένουϲ, καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
ἑλκομέναϲ τε νυοὺϲ ὀλοῇϲ ὑπὸ χερϲὶν Ἀχαιῶν.
αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνεϲ πρώτῃϲι θύρῃϲιν
ὠμηϲταὶ ἐρύουϲιν, ἐπεί κέ τιϲ ὀξέι χαλκῷ
τύψαϲ ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
οὒϲ τρέφον ἐν μεγάροιϲι τραπεζῆαϲ θυραωρούϲ,
οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντεϲ, ἀλύϲϲοντεϲ περὶ θυμῷ,
κείϲοντ' ἐν προθύροιϲι. νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
ἀρηικταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέι χαλκῷ
κεῖϲθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντί περ, ὅττι φανήῃ·

V. L. 59 δ' ἐμὲ ADH Syr. Bachm. Anecd. II, 425, 24. Draco de Metr. 140, 11. „sicque legunt optimus quisque“ Heyne. δέ με ἢ δ' ἐμὲ Eust 1255, 60. δέ με CGLS Lips. Bachm. Anecd. II, 183, 24. Plutarchus Cons. ad Apoll. 24. φρονέων L Lips. Paris A. C. in marg. ἐλέηϲον ADEGH Harl. Townl. Vrat. A. Mosc. 2. sex Paris. Plutarchus l. l. ἐλέαιρε CLS Lips. et olim vulgo. Bachm. Anecd. II, 183, 24; 425, 25. — 60 ὃν ῥὰ G. — 61 νούϲῳ ἐν Pseudoplut. 119, 6. δύῃ ἐν Stobaeus Flor. 104, 1. ἐναργαλέῃ H. — 61 ἐπ' ιδόντα A. — 62 ἑλκῦθείϲάϲ τε C. ἑλκυθεῖϲαι Vrat. A. ἑλκυθείϲαϲ H Rom. ἑλκηϲθείϲαϲ Cant. Mosc. 2. ἑλκυϲθείϲαϲ Flor. — 64 βαλλώμενα H. ποτὶ GHS Flor. ποτι D. προτὶ ἄϲτυ Stobaeus l. l. — 65 ὑπο AGH. — 66 αὐτὸν τ' (sic) D. πύματόν τε Townl. — 67 ἐρύϲουϲιν L. ἐρύϲουϲι Lips. Vrat. A. Paris. B. C. ἐρύϲωϲιν Plutarchus Consol. ad Apoll. 24. ἐπεὶ εἴ κε τιϲ D. ἐπεί με τιϲ Barocc. — 69 ἐνι D. ΘΥΡΑΩΡΟΥϹ Syr. πυλαωρούϲ ACDEGHLS. τὸ δὲ πυλαωροὺϲ θυραωροὺϲ οἱ πλείονεϲ γράφουϲι Eust. 1257, 36. — 70, 71 omitt. D in textu, adscripsit margini man. 3. — 70 πίνοντεϲ ἢ πιόντεϲ E. περι A. — 71 κείϲονται H. προθύρῃϲι S. — 72 ἄρηϊ κταμένῳ ACGLS. ἀρηικταμένων D. ἀρΐηκταμένψ H. ἄρηϊ κταμένψ ἢ ϲυνθέτωϲ ἀρηικταμένψ E. ἄρει κτεινομένψ Barocc. ceteri ἀρηΐκταμένψ. — 73 φανήηι A. φανήη D Lips. Vrat. d. Mosc. 2. Paris. A. φανή(ει)η Paris. L. φανήῃ Townl. Ven. B. φανῆη H. φανείη CE bis GLS. in Syr. excidit verbum.

A. c. 59 ἐμέ: οὕτωϲ ὀρθοτονητέον Schol. A. τινὲϲ ἔτι ζώοντ' ἐλέηϲον Schol. V. — 67 ὠμηϲταὶ Aristarchus et Herodianus: ὠμῆϲται Tyrannio. ἐρύουϲιν Aristarchus: Alexio ἐρυοῦϲιν, conf. ad Λ 454. — 69 ἀρίϲταρχοϲ θυραωρούϲ, θυροφύλακαϲ Didymus, idem Herodianus teste Schol. B. — 72 ἄρηϊ κταμένψ Herodianus ad Φ 301, conf. Φ 112 ὀππότε τιϲ καὶ ἐμεῖο ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἕληται· quod quamquam ex duabus integris dictionibus constat, tamen sub uno accentu protulimus, ut ἀρηίφιλοϲ, ἀρηίθοοϲ, ἀρηίφατοϲ. — 73 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ φανήῃ διὰ τῶν δύο η̅ Didymus.

ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
αἰδῶ τ' αἰϲχύνωϲι κύνεϲ κταμένοιο γέροντοϲ,
τοῦτο δὴ οἴκτιϲτον πέλεται δειλοῖϲι βροτοῖϲιν.
ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰϲ δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχαϲ ἕλκετο χερϲὶ
τίλλων ἐκ κεφαλῆϲ· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουϲα,
κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέϲχε·
καί μιν δάκρυ χέουϲ' ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
"Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέηϲον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέϲχον.
τῶν μνῆϲαι φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
τείχεοϲ ἐντὸϲ ἐών, μὴ δὲ πρόμοϲ ἵϲταϲο τούτῳ.
ϲχέτλιοϲ· εἴ περ γάρ ϲε κατακτάνῃ, οὔ ϲ' ἔτ' ἐγώ γε
κλαύϲομαι ἐν λεχέεϲϲι φίλον θάλοϲ, ὃν τέκον αὐτή,
οὐδ' ἄλοχοϲ πολύδωροϲ· ἄνευθε δέ ϲε μέγα νῶιν
Ἀργείων παρὰ νηυϲὶ κύνεϲ ταχέεϲ κατέδονται.
ὣϲ τώ γε κλαίοντε προϲαυδήτην φίλον υἱόν,
πολλὰ λιϲϲομένω· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ' ὅ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆϲϲον ἰόντα.
ὡϲ δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέϲτεροϲ ἄνδρα μένῃϲι,
βεβρωκὼϲ κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλοϲ αἰνόϲ·

V. L. 75 αἰδῷ G. αἰϲχύνουϲι CS Cant. Vrat. A. Ven. B. Paris. D. κύνεϲ: παῖδεϲ C. — 76 οἴκτιϲτον G. — 77 ἂρ AGL. δἄρ D. ἄρ' omitt. CEH. Vrat. A. ἀνα AD. χερϲὶ AEGL Syr. χειρὶ Par. B. — 78 ἔπειθε ACEGHL Syr. — 79 δακρυχέουϲα A. ceteri δακρυχέουϲα. δάκρυα λείβων Paris. G. — 80 ἀνἱεμένη A. ἑτέρηφι CDEH Apoll. Soph. 34, 33. Schol. β 300. ΕΤΕΡΗΙΦΙ Syr. ἀνέϲχε ACDEGL Syr. Schol. β 300. — 81 δακρυχέουϲ' A. ceteri δακρυχέουϲ'. — 82 τάδ' αἴδεο C. τάδέ τ' L. — 83 εἴ ποτέ τι L. λαθικηδέα A. — 83 ἐπέϲχον: οὕτω γὰρ δεῖ γράφειν, οὐ μὴν ἀνέϲχον, ὥϲ τινα τῶν ἀντιγράφων βούλονται Eust. 1258, 61. — 84 φίλον τέκνον G Lips. Rom. Vrat. A. Paris. A. B. C. E. — 85 ἐὼν AC Ven. B. Barocc. Mor. Harl. ἰὼν DEGHLS Syr. Lips. edd. vett. μὴ δὲ ACDE bis GHL Lips. Vrat. A. Flor. Rom — 86 γὰρ omitt. Syr. κατακτείνῃ CE. κατακτενεῖ Harl. κατακτάνοι Paris. H. ϲέ τ' EGL Syr. οὔ ϲε τ' D Lips. οὔτε ϲ' Paris. C. οὔ ϲ' ἔτ' ACH Vrat. A. libri ἔγωγε. — 87 φίλον τέκοϲ A Townl. Paris. G. I. γρ. φίλον θάλοϲ A. — 88 νῶϊ C. — 90 ὡϲ AD 1. man. τόγε A. προϲηυδήτην Paris. B. male. — 91 λιϲϲομένῳ G. — 92 ἀχιλλῆα E. ἄϲϲον AD. — 93 μένῃϲι ACDEGHL Syr. — 94 δέ τε μιν ACDL. δέ omitt. H.

A. c. 83 οὕτωϲ διὰ τοῦ τ̃ εἴ ποτέ τοι Didymus. — 85 ἐών: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἰών Didymus. — 93 ἔν τιϲι τῶν ἀπὸ τῶν πόλεων ὀρέϲτερον ἄνδρα δοκεύοι (alt. Schol. δοκεύῃ) Didymus.

cμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλιccόμενος περὶ χειῇ·
ὣc Ἕκτωρ ἄcβεcτον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀcπίδ' ἐρείcαc.
ὀχθήcαc δ' ἄρα εἶπε πρὸc ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κε πύλαc καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμαc μοι πρῶτοc ἐλεγχείην ἀναθήcει,
ὅc μ' ἐκέλευε Τρωcὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήcαcθαι
νύχθ' ὕπο τῆνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖοc Ἀχιλλεύc.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεcα λαὸν ἀταcθαλίῃcιν ἐμῇcιν,
αἰδέομαι Τρῶαc καὶ Τρῳάδαc ἑλκεcιπέπλουc,
μή ποτέ τιc εἴπῃcι κακώτεροc ἄλλοc ἐμεῖο·
Ἕκτῶρ ἧφι βίηφι πιθήcαc ὤλεcε λαόν.
ὣc ἐρέουcιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεcθαι,
ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέcθαι ἐυκλειῶc πρὸ πόληοc.
εἰ δέ κεν ἀcπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεccαν
καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸc τεῖχοc ἐρείcαc
αὐτὸc ἰὼν Ἀχιλῆοc ἀμύμονοc ἀντίοc ἔλθω,

V. L. 95 CΜΕΡΔΑΛΕΟC Syr. ἑλιccόμενοc CDL. — 96 ΟΥΧ' Syr. οὐχ' Eust. 176, 29. — 97 ἐπι D. ἐπὶ CE bis GHL. — 98 προc A. προcὸν D. — 99 ὤιμοι AD. ᾤμοι E. τῦχεα H. — 100 πολυδάμαc E. μοι omitt. C. πρῶτοc ἢ πρῶτον E. μοι ἔπειτα Et. Gud. 159, 1. μέν μοι ἔπειτ' Cram. Ep. 143, 7. ἀναθήcει Eust. 1260, 45 cum libris. καταχεύει Eust. 1260, 50. καταχεύει ἢ ἀναθήcει 1260, 26. — 101 τρῳcὶ L. τρωcὶν D. ποτι AD Syr. προτὶ L Lips. ἡγήcεcθαι E. — 102 ὑπὸ ACDE bis GHL Syr. τῆνδ' A, ceteri τήνδ'. D τήν. νύχθ' ὑπὸ λυγαίην (= cκοτεινήν) Et. Mg. 571, 22 diserte. ἀχϊλεύc C. — 103 πειθόμην D. πολυκέρδιον CDG. — 104 ἀμῇcιν G. — 105 τρῷαc L. τρωιάδαc A Vrat. A. τρωϊάδαc CDGHL Lips. Vrat. b. d. Paris. C. Flor. τρωάδαc E bis Syr. Cicero ad Atticum II, 5, 1. conf. ad Z 442. ἑλκεcιπέπλουc AL. — 106 κακότεροc C. ἐμοῖο Barocc. — 107 ἧφι G. ἧι D. ἧφι βίηφι CEH Syr. Et. Gud. 411, 13. Cram. Epim. 293, 19. ἶφι βίηφι Apoll. Soph. 87, 8. — 108 πολυκέρδιον CDG. — 109 κατακτείναντι E Harl. Mosc. 2. Rom. — 110 αὐτῷ ACDEGH Syr. Ven. B. αὐτὸν L Lips. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. εὐκλειῶc H. προ AD Syr. — 111 μὲν omitt. GL Lips. Flor. καταθείωμαι G Flor. ὀμφαλόεccαν: ΟΠΛΆΤΕ ΠΑΝΤΑ Syr. — 112 ἐρύcαc L Lips. — 113 ἀντίοc: ἀντίον C Ven. B. Vrat. A. Paris. B. F.

A. c. 108 κέρδιον: αἱ κατὰ ἄνδρα πολὺ κάλλιον Didymus. — 109 διχῶc καὶ κατακτείναντι Didymus. — 110 αὐτῷ Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι ὁ κὲν περιccόc. καὶ ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἐμοὶ αὐτῷ ὀλέcθαι, ἢ καθ' Ὁμηρικὴν cυνήθειαν ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀλέcθαι.

καί οἱ ὑπόϲχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
πάντα μάλ' ὅϲϲά τ' Ἀλέξανδροϲ κοίληϲ ἐνὶ νηυϲὶν
ἠγάγετο Τροίην δ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεοϲ ἀρχή,
δωϲέμεν Ἀτρείδῃϲιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶϲ Ἀχαιοῖϲ
ἀλλ' ἀποδάϲϲεϲθαι, ὅϲα τε πτόλιϲ ἥδε κέκευθε·
Τρωϲὶν δ' αὖ μετόπιϲθε γερούϲιον ὅρκον ἕλωμαι
μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάϲαϲθαι·
[κτῆϲιν ὅϲην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸϲ ἐέργει·]
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλοϲ διελέξατο θυμόϲ;
μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήϲει
οὐδέ τί μ' αἰδέϲεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα
αὔτωϲ ὥϲ τε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
οὐ μέν πωϲ νῦν ἔϲτιν ἀπὸ δρυὸϲ οὐδ' ἀπὸ πέτρηϲ
τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένοϲ ἠίθεόϲ τε,
παρθένοϲ ἠίθεόϲ τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν.
βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιϲτα·
εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιοϲ εὖχοϲ ὀρέξῃ.
ὣϲ ὥρμαινε μένων, ὁ δέ οἱ ϲχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺϲ
ἶϲοϲ Ἐνυαλίῳ, κορυθάϊκι πτολεμιϲτῇ,
ϲείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸϲ ἐλάμπετο εἴκελοϲ αὐγῇ

V. l. 115 ὅϲϲά τ' ACG. ὅϲϲ' L Lips. ἐπὶ A. (ἐνὶ superscr. ν) ἐπὶ D. — 116 τροίην δ': τροίην L Lips., quod placet. — 117 ἅμα τ' DEHS Ven. B. Lips. ἅμα δ' (τ' superscr.) L. — 118 ἀποδάϲϲαϲθαι ADGS Harl. Flor. ἀποδάϲαϲθαι HL Lips. Vrat. A. ἀποδάϲεϲθαι E. ἀποδάϲϲεϲθαι C Ven. B. ὅϲϲα πτόλιϲ AELS Ven. B. Lips. Townl. Leid. ὅϲά τε DH. τε omitt. C. γρ. ὅϲα τε πτόλιϲ A, ita Vrat. b. d. A. κέκευθε ACDGH. — 119 τρωϲὶν L. τρωϲὶ CEH. ἕλωμαι: γρ. ὀμοῦμαι A. — 121 omitt. ADH: habent CEGL Lips. Ven. B. Vrat. b. ἔεργε Vrat. b. — 122 τί ή A: ceteri τίη. — 123 ἐγώ μιν D. μὲν omitt. L Lips. ὃ δέ G. — 124 οὐδέ τι μ' ACDEGL. αἰδήϲεται G. κτανέει Apoll. Soph. 15, 5. — 125 αὔτωϲ EG Ven. B. 2. man. Schol. K 167. α 1. ἄπο ACDHL. — 126 ἐϲτὶν L Et. Mg. 123, 22. ἐϲτιν CDGH. ἀποδρυόϲ G. ἀποπέτρηϲ A. — 128 ἀλλήλοιϊν AG Harl. Vrat. A. Leid. Paris H. ἀλλήλοιϲιν EHLS Rhet. Gr. III, 243, 5. ἀλλήλοιϲι CD Ven. B Lips. — 129 ὅττι τάχιϲτα: ἐν ἄλλῳ ὄφρα τάχιϲτα A. — 130 ὀρέξοι L Lips. Paris. A. C. E. H. ὀρέξει E 1260, 60. 1261, 8. Harl. — 131 ὡϲ A. ὁ L. ἀχϊλεύϲ C. — 132 εἶϲοϲ H. κορυθάϊκι A. πολεμιϲτῆι C Flor. — 133 κατα A. — 134 ἀμφι D. ἴκελοϲ E Vrat. A. Rom. Flor. Rhet. Gr. III, 225, 13. εἴκελοϲ (ϊ superscr.) C. ἴκελοϲ G.

A. c. 118 ἀρίϲταρχοϲ ἀλλ' ἀποδάϲϲεϲθαι διὰ τοῦ ε̄ Didymus — 122 οὕτω χωρὶϲ τοῦ δ̄ ἀλλα τιη μοι Didymus. — 123 ἵκωμαι: τινὲϲ ὡϲ φιλῶμαι ἀναγινώϲκουϲιν Herodianus.

ἢ πυρὸϲ αἰθομένου ἢ ἠελίου ἀνιόντοϲ.
Ἕκτορα δ', ὡϲ ἐνόηϲεν, ἕλε τρόμοϲ· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὖθι μένειν, ὀπίϲω δὲ πύλαϲ λίπε, βῆ δὲ φοβηθείϲ.
Πηλείδηϲ δ' ἐπόρουϲε ποϲὶ κραιπνοῖϲι πεποιθώϲ.
ἠύτε κίρκοϲ ὄρεϲφιν, ἐλαφρότατοϲ πετεηνῶν,
ῥηιδίωϲ οἴμηϲε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
ἣ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼϲ
ταρφέ' ἐπαΐϲϲει, ἑλέειν τέ ἑ θυμὸϲ ἀνώγει·
ὣϲ ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαὼϲ ἰθὺϲ πέτετο, τρέϲε δ' Ἕκτωρ
τεῖχοϲ ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
οἳ δὲ παρὰ ϲκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
τείχεοϲ αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐϲϲεύοντο,
κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω· ἔνθα δὲ πηγαὶ
δοιαὶ ἀναΐϲϲουϲι Ϲκαμάνδρου δινήεντοϲ.
ἣ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸϲ
γίγνεται ἐξ αὐτῆϲ ὡϲ εἰ πυρὸϲ αἰθομένοιο·
ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει ἐικυῖα χαλάζῃ,
ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατοϲ κρυϲτάλλῳ.
ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέεϲ ἐγγὺϲ ἔαϲι,
καλοὶ λαΐνεοι, ὅθι εἵματα ϲιγαλόεντα
πλύνεϲκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρεϲ
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνηϲ, πρὶν ἐλθεῖν υἷαϲ Ἀχαιῶν.
τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὄπιϲθε διώκων·

V. L. 135 αἰθομένου ACDEGHS Cant. Harl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Ven. B. novem Paris.: αἰθομένοιο L Lips. — 136 ἂρ DEGHL. ἔτ' omitt. C Vrat. A. οὐδ' ἄρα γ' ἔτλη Pseudoplut. 136, 28. — 137 μένων L. ὀπίϲϲω L Lips. — 139 πετεηνῶν G. πετεεινῶν S Cant. — 140 ῥηδίωϲ G. ἤμϊϲε C. — 141 ὃ δ' D. ὅδ' ACGHL. ὀξὺ κεκληγὼϲ Paris. F. — 143 ὡϲ AD 1. man. ἂρ ADGHL. ὅγε μεμαὼϲ S. οἵ γ' ἐμμεμαὼϲ D. πέτατο Paris. J. L. τρέπετο Par. C. τρέϲε: τρέε Mor. — 144 τεῖχοϲ DEGHLS Lips.
ει
τείχει C Ven. B. Paris. F. τεῖχοϲ A. τείχη Mor. Barocc. τείχεοϲ Vrat. b. ὑπὸ ACDE bis GHL. τρῳων L. λαιθηρὰ GH. — 145 οἵ δὲ C. παρα
ϲϲαν
A. ἠνεμόεντα A. — 146 ἄϲτεοϲ Schol. O 4. ὑπ' ἐκ EHL Lexicon περὶ πνευμάτων ed. Valck. pg. 211. ὑπὲκ' A. ὕπεκ C. ὑπεκ D. ὑπὲκ G Schol. O 4. ὑπὲρ G Flor. καταμαξιτὸν L. — 147 κρουῷ . . . . καλιῤῥόῳ G Townl. Paris. H. ἔνθα δὲ ADEGLS Porphyrius. ἐνθάδε CH. ἔνθα τε nullus. — 148 δοιαὶ ἀΐϲϲουϲι E. καμάνδρου L Harl. — 149 ἣ μὲν C. χλιαρῷ L Lips. Paris. A. H. ἄμφι AD. — 150 γίγνεται L Athenaeus II, 41. γίνεται ACDEGH. ὡϲει DG. ceteri ὡϲεί. — 151 ἣ Apoll. Soph. 82, 8. προῤέει G. — 153 ἔαϲι ACDEG. — 154 εἷματα D (acc. et spir. add. 2. man.). — 155 τρῴων L. — 156 τοπρὶν L. — 157 ῥὰ H. παραδραμέτην libri. ὃ δ' DL. ὅδ' CH.

πρόϲθε μὲν ἐϲθλὸϲ ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
καρπαλίμωϲ, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοείην
ἀρνύϲθην, ἅ τε ποϲϲὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῆϲ θέον Ἕκτοροϲ ἱπποδάμοιο.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχεϲ ἵπποι
ῥίμφα μάλα τρωχῶϲι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
ἢ τρίποϲ ἠὲ γυνή, ἀνδρὸϲ κατατεθνηῶτοϲ·
ὣϲ τὼ τρὶϲ Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
καρπαλίμοιϲι πόδεϲϲι· θεοὶ δ' ἐϲ πάντεϲ ὁρῶντο.
τοῖϲι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
    ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχοϲ
ὀφθαλμοῖϲιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτοροϲ, ὅϲ μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν
Ἴδηϲ ἐν κορυφῇϲι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
ἄϲτυ πέρι Πριάμοιο ποϲὶν ταχέεϲϲι διώκει.
ἀλλ' ἄγετε φράζεϲθε θεοὶ καὶ μητιάαϲθε,
ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο ϲαώϲομεν, ἦέ μιν ἤδη
Πηλείδῃ Ἀχιλῆι δαμάϲϲομεν ἐϲθλὸν ἐόντα.
    τὸν δ' αὖτε προϲέειπε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·

V. L. 158 δίωκε[ν] δὲ μέγ' L. — 159 οὐχ' E Flor. Rom. ἱρήϊον Vrat. b. ἱερήτιον L. — 160 ἅ, τε A. ὅτε D. ποϲὶν Vrat. A. Flor. Rom. γίγνεται L: γίνεται ACDEGH. — 162 ὡϲ δέ τ' Schol. X 190. ἀεθλοφόροι H. ἀεθλοφόρϊ G. περι AD. τέρμαϲϊ C (Medic apud Heynium, quem librum eundem esse puto). — 163 τὸ δὴ κεῖται μέγ' ἄεθλον L Lips. (τὸ δὲ). — 164 τρίπουϲ H Schol. ρ 222. κατατεθνηῶτοϲ HS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. Paris. A. C. G. J. κατατεθνηῶτοϲ L. κατατεθνειῶτοϲ[η] A. κατατεθνειῶτοϲ CDEG. — 165 τῷ G. τρεῖϲ L Lips. Tzetzes Alleg. 32. πέρι Cant. Mor. Harl. Vrat. b. περὶ A. περιδινηθήτην CDEGHL Lips. Ven. B. Tzetzes Alleg. 32. — 166 δ' ἔϲ A. δ' ἐϲ S Vrat. b. A. Par. C. G. K. δέ ἑ Vrat. d. δὲ (omisso τε) DHL. δέ τε CG Ven. B. — 168 ὦ πόποι ADG. περὶ τεῖχοϲ: περὶ ἄϲτυ Plato Rep. III, 388 C. — 170 ἐπι D. — 171 ἴδηϲ ἐν κνημοῖϲι D. κορυφοῖϲι L. — 172 ἑ omitt. A. ἀχϊλεὺϲ C. — 173 περὶ ACDGHL. ποϲϲὶν D. ποϲὶ Vrat. A. Flor. διώκειν L. — 174 ἀλλ' ἄγε D. — 175 ἤ ἔμιν A. — 176 δαμάϲομεν D. — 177 προϲέειπεν D.

A. c. 158 ἐν ἐνίοιϲ δὲ φέρεται ϲτίχοϲ ὑπὸ τοῦτον εὐτελήϲ „φεῦγ' υἱὸϲ Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ" Aristonicus. — 166 δέ τε pro genuina lectione non habeo, quia τε in libris melioribus omittitur; itaque recepi ex optimo codice δ' ἐϲ, quod sententia postulat; nam simplex ὁρᾶν est videre, ἐϲορᾶν spectare. conf. Δ 4. 9. Ω 23. Θ 341.

ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴςῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυςηχέος ἐξαναλῦςαι;
ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
θάρςει τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
ἔρξον, ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, μὴ δέ τ' ἐρώει.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξαςα.
Ἕκτορα δ' ἀςπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεςφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
ὄρςας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήςςας·
τὸν δ' εἴ πέρ τε λάθῃςι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρά κεν εὕρῃ·
ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
ὁςςάκι δ' ὁρμήςειε πυλάων Δαρδανιάων
ἀντίον ἀίξαςθαι ἐυδμήτους ὑπὸ πύργους,
εἴ πως οἷ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεςςι,
τοςςάκι μιν προπάροιθεν ἀποςτρέψαςκε παραφθὰς
πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.

V. L. 178 ἔειπας D. — 180 ἐξαλῦςαι H. — 181 ἀτ' ἄρ L. „οὔτι multi pro οὔτοι" Heyne. libri mei οὔτοι. — 182 νεφεληγερέτα A. — 183 τριπτογένεια G. τριττογένεια Flor. Rom. οὐ νύ CDEH. νύ τοι GHL. — 184 ἠπῖος H. — 185 ἔρξον C. ὅπῃ AEH: ὅπη CDGL. μὴ δέ τ' ACDGHL Ven. B. — 186 ὡς A. ὤτρυνεν D. ὅτρυνε Vrat. d. — 187 δε κατουλύμποιο A. ὀλύμποιο H. — 188 ἀχῖλεύς C. — 188 ἔφεπ' — 189 κύων omitt. H in textu — 190 ὄρςας' G. διαβήςςας D. — 191 εἴ πέρ τε ACDE. εἰ πέρ τε G Syr. ὑπο AH Syr. — 192 ἐξϊχνεύων H. ὄφρά κεν CDE. εὕροι L Lips. Vrat. b. Paris. A. — 193 ὡς A. — 194 ὁςςάκις ὁρμήςειε E. ὁρμήςαιτο L Lips. Paris. A. — 195 ἀντίος H Vrat. d. ἀΐξεςθαι D. εὐδμήτους H. ὑπὸ AD Syr. Mor. Harl. Vrat. d. A. Paris. G. H. J. ὑπο H: ἐπὶ CEGLS Lips. — 196 εἴ πως οἷ G: εἴ πως οἱ CDL. vulgo εἴ πώς οἱ. βελέεςςι ACDG Syr. — 197 ἀποτρέψαςκε H Syr. παραςτὰς GL Lips. Paris. A. C. L. ΠΑΡΑΦΘΙϹ Syr. — 198 πεδίον γ' G: ceteri πεδίον cum Lips. Vrat. A. Flor. Rom. ποτι A. προτι D. ΠЄΤΑΤ Syr.

A. c. 183, 184 asterisci: οὐκ ὀρθῶς Θ 39, 40. ὁ νοῦς ἀςαφής, ὅντινα ἀγνοήςαντες ἠθέτηςαν τὰ ἔπη Porphyrius. — 196 εἴ πως οἷ, conf. H. U. 144. — 197 ἀποςτρέψαςκε: καὶ παραςτρέψαςκε διχῶς Schol. A. — 198 οὕτως διὰ τοῦ ε̄ πέτετο Didymus.

ὡϲ δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
οὔτ' ἄρ' ὃ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὃ διώκειν·
ὣϲ ὃ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποϲίν, οὐδ' ὃϲ ἀλύξαι.
πῶϲ δέ κεν Ἕκτωρ κῆραϲ ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕϲτατον ἤντετ' Ἀπόλλων
ἐγγύθεν, ὅϲ οἱ ἐπῶρϲε μένοϲ λαιψηρά τε γοῦνα;
λαοῖϲιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μή τιϲ κῦδοϲ ἄροιτο βαλών, ὃ δὲ δεύτεροϲ ἔλθοι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺϲ ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύϲεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέοϲ θανάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆοϲ, τὴν δ' Ἕκτοροϲ ἱπποδάμοιο,
ἕλκε δὲ μέϲϲα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτοροϲ αἴϲιμον ἦμαρ,
ᾤχετο δ' εἰϲ Ἀίδαο, λίπεν δέ ἑ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη,
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
νῦν δὴ νῶΐ γ' ἔολπα διίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
οἴϲεϲθαι μέγα κῦδοϲ Ἀχαιοῖϲι προτὶ νῆαϲ,
Ἕκτορα δῃώϲαντε μάχηϲ ἆτόν περ ἐόντα.

V. L. 200 ἄρ ACEGHL. οὔταρ D. ὃ ACDHL. ΤΟΝΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ Syr. οὔθ' ὃ ACDGHL. — 201 ὡϲ A. ὃ DGHL Lips. ῥα ACE Ven. B. Vrat. b. Paris. B. F. G. J. ΩϹΡΑ Syr. ἐν ἄλλῳ ὡϲ ὁ τὸν A. δύναται L. — 202 ὑπεξέφυγε E bis Vrat. A. Flor. Rom. ΥΠΕΞΈΦΕΡΕ Syr. — 203 μή οἷ Tzetzes Alleg. 86. — 204 ὥϲ οἱ Tzetzes Alleg. 87. — 205 λαοῖϲιν CGH supra 2. man. Ven. B. λαοῖϲι Flor. Rom. ἄλλοιϲιν ADH 1. man. L Syr. Barocc. Harl. Mor. Vrat. d. Paris. A. G. J. Mosc. 2. pro var. lect. ἄλλοιϲιν ἢ μάλιϲτα λαοῖϲι Eust. ἀνένευϲε H Vrat. d. ἀχϊλεύϲ C. — 206 εἴα G. ἱέμεναι D. ϊέμεναι A. ἕμεναι E. — 207 ἄροιτο ἑλὼν S Cant. ἔλθῃ Vrat. b. — 209 omittit H in textu, habet in marg. man. rec. ἐτίτανε G. — 210 ἓν D. δὲ τίθει S Mosc. 2. Ven. B. ΔΕΤΙΘΕΙ Syr. γανηλεγέοϲ A. — 211 ἀχϊλῆοϲ CE. ἀνδροφόνοιο Maximus Tyr. Diss. X, 8. — 212 habet A in marg. ἕλκε omnes. δ' αἴϲιμον ἕκτοροϲ H Vrat. d. ΗΜΑΡ Syr. — 213 λίπεν δ' G. — 216 διῒ φίλε ACDEGHL Syr. ἀχϊλεῦ C. — 217 ἀχαιοῖϲι προτὶ EGL Lips. Ven. B. προτι AD. ΑΧΑΙΟΊϹΙΝ ΠΡΟΤῚ Syr. ἀχαιοῖϲιν ποτὶ HS Cant. — 218 δηϊώϲαντε CEG edd. vett. δῃώϲαντα L Lips. ἄτον C. ἄατον Barocc. Mor. Vrat. b.

A. c. 199—201 ἀθετοῦνται ϲτίχοι τρεῖϲ Aristonicus. — 202 ὑπεξέφυγεν: ἀρίϲταρχοϲ ὑπεξέφερεν Didymus. — 212 μέϲϲα: Χρύϲιπποϲ ῥῦμα γράφει, τὴν γὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυγοῦ ῥῦμα καλεῖϲθαι Schol. V. — 216 νῶϊ γ': ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει νῶϊν Aristonicus.

οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔϲτι πεφυγμένον ἄμμε γενέϲθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενοϲ πατρὸϲ Διὸϲ αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν ϲτῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
οἰχομένη πεπιθήϲω ἐναντίβιον μαχέϲαϲθαι.
ὣϲ φάτ' Ἀθηναίη, ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
ϲτῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίηϲ χαλκογλώχινοϲ ἐρειϲθείϲ.
ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήϲατο δ' Ἕκτορα δῖον
Δηιφόβῳ ἐικυῖα δέμαϲ καὶ ἀτειρέα φωνήν·
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἠθεῖ', ἦ μάλα δή ϲε βιάζεται ὠκὺϲ Ἀχιλλεὺϲ
ἄϲτυ πέρι Πριάμοιο ποϲὶν ταχέεϲϲι διώκων·
ἀλλ' ἄγε δὴ ϲτέωμεν καὶ ἀλεξώμεϲθα μένοντεϲ.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάροϲ πολὺ φίλτατοϲ ἦϲθα
γνωτῶν, οὓϲ Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμοϲ τέκε παῖδαϲ·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεϲὶ τιμήϲαϲθαι,
ὃϲ ἔτληϲ ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδεϲ ὀφθαλμοῖϲι,
τείχεοϲ ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοϲθε μένουϲι.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·

V. ι. 219 οὔ οἱ: οὔ τοι H Vrat. d. ἐϲτὶ ACDEGHL. ἄμμε EGH Syr. Ven. B. Townl. ἄμμι ACDLS Lips. Cant. Mor. Vrat. b. d. Paris. A. C. F. — 220 πάθοι· CE 1267, 30 S Syr. Ven. B. πάθοι (ει) A. πάθῃ DHL Lips. Barocc. Mor. Vrat. d. Mosc. 2. Paris. A. B. C. F. — 221 προπροκυλινδόμενοϲ A. προκυλινδδόμενοϲ S Lips. διόϲ ἀντϊόχοιο H. 1. man. — 222 τονδέδ' C. τόνδετ' D Syr. τὸν δέ τ' Vrat. A. τόνδ' ἐγώ L. — 224 ὥϲ A. ὁ δ' G. ὅδ' CDH. δὲ, πείθετο L. δὲ πείθετο Lips. Paris. A. C. ΟΔΕ ΠΕΙΘΕΤΟ Syr. — 225 ἆρ ADEGHL. χαλκογλώχινοϲ A. ἐριϲθεὶϲ AG. — 226 ἤδ' CHL. ἔλιπε DHL. — 227 ΔΗΪΦΟΒΩΙΔ Syr. — 229 ἠθεῖοϲ μάλα Et. Gud. 238, 20. ἤ D. βιάζετο L Lips. Cant. ἀχϊλεύϲ C. — 230 περὶ ACDHL. περι G. — 231 ϲτέωμεν ADEGH Syr. Schol. O 297. Et. Mg. 727, 28. ϲταίωμεν Vrat. A.: ϲτέομεν CL Lips. Ven. B. Harl. Mosc. 2. Vrat. b. Paris. A. B. C. F. H. conf. Λ 348. ἀλεξώμεθα EGH. — 232 τὸν δ' DS Vrat. A. κορυθαιόλοϲ A. κορυθαιόλοϲ DH Flor. Rom. — 233 τοπάροϲ L. πολυφίλτατοϲ D Syr. — 235 νῦν δέ τι Ven. B. τιμήϲεϲθαι E Rom. — 236 ὃϲ: ὧϲ E Rom. ὡϲ C Townl. Ven. B. ὥϲ (ο) H. εἶδεϲ D. ὀφθαλμοῖϲι ACDG. — 237 ἔντοϲθί L. μένουϲι ACDG Syr. — 238 προϲέειπεν D.

A. c. 231 in eodem versu Λ 348 Zenodotum μένοντε scripsisse traditum est, conf. ad Λ 348. — 236 de productione syllabae ὅϲ in arsi primi pedis conf. quae ad Ι 5 adnotavimus.

ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
λίϲϲονθ' ἑξείηϲ γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουϲιν ἅπαντεϲ·
ἀλλ' ἐμὸϲ ἔνδοθι θυμὸϲ ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
νῦν δ' ἰθὺϲ μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
ἔϲτω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, ἤ κεν Ἀχιλλεὺϲ
νῶι κατακτείναϲ ἔναρα βροτόεντα φέρηται
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ, ἦ κεν ϲῷ δουρὶ δαμείη.
ὣϲ φαμένη καὶ κερδοϲύνῃ ἡγήϲατ' Ἀθήνη.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
τὸν πρότεροϲ προϲέειπε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
οὔ ϲ' ἔτι Πηλέοϲ υἱὲ φοβήϲομαι, ὡϲ τὸ πάροϲ περ
τρὶϲ περὶ ἄϲτυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸϲ ἀνῆκε
ϲτήμεναι ἀντία ϲεῖο· ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺϲ ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριϲτοι
μάρτυροι ἔϲϲονται καὶ ἐπίϲκοποι ἁρμονιάων·
οὐ γὰρ ἐγώ ϲ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺϲ
δώῃ καμμονίην, ϲὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ ϲε ϲυλήϲω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλεῦ,

V. l. 240 λίϲονθ' D. — 243 μαχόμεθα G. μή δέ τι G. ΜΗΔΕΤΙ Syr. μὴ δ' ἔτι CDE. ceteri μηδέ τι. „Codd. et edd. in μηδέ τι consentiunt" Heyne. — 244 εἴδωμεν D. * ἤ κεν: libri εἴ κεν. ἀχῖλεὺϲ C. — 246 ἐπὶ ACDGHL Syr. * ἦ κεν: libri ἤ κεν. C εἴ κεν. δαμείη CDGLS Syr. Ven. B. δαμείηι A. δαμείῃ H. δαμήῃ Lips. (?) — 247 ὡϲ A. κερ-
c
δοϲύνηι A. — 248 οἳ δ' L. οἵδ' CH. — 249 προϲέειπεν D. κορυθαιόλοϲ A. κορυθαιόλοϲ D Flor. Rom. — 250 πηλέωϲ Cant. Barocc. τοπάροϲ L. — 251 πρϊάμοιο H. δῖον GH Lips. Vrat. A. — 252 νῦν δ' αὖτε Vrat. b. ἀνῆκε A. ἀνῆκε CEG Syr. — 253 ϲτῆναι Vrat. b. ἀλοίμην L Lips. ἀλοί-
βω
μην Flor. — 254 ἐπιδωϲόμεθ' οἳ γὰρ H. ἐπιδωϲόμεθ' οἱ Vrat. d. τοιγὰρ G. — 255 ἔϲονται CE Flor. Rom. — 256 ΕΚΠΑΓΚΛΟΝ Syr. ἀεικιῶ H. — 257 δώιηι A. δώηι D. δώῃ Cram. Epim. 430, 31. δώη CGL Lips. ΔΩΗΙ Syr. δώϲει H Vrat. d. δῴη E bis. — 258 ἀχϊλεῦ C.

A. c. 246 δαμείη editum erat usque ad Wolfium, qui scripturam δαμήῃ intulit. hunc secuti sunt recentiores. sed nihil cogit a scriptura consensu librorum firmata recedere; nam optativus quoque in enuntiationibus interrogativis admittitur, sicut ο 300 ὁρμαίνων ἤ κεν θάνατον φύγοι ἦ κεν ἁλώῃ· C 307 ἀλλὰ μάλ' ἄντην ϲτήϲομαι, ἤ κε φέρῃϲι μέγα κράτοϲ, ἦ κε φεροίμην. vide H. U. 236. — 247 τινὲϲ πληθυντικῶϲ κερδοϲύνῃϲ Schol. A. — 251 γρ. καὶ δίεϲ, καὶ οὕτωϲ εἶχον αἱ χαριέϲτεραι Didymus. — 255 μάρτυροι: μάρτυρεϲ Zenodotus, vide Β 302. Γ 280.

νεκρὸν Ἀχαιοῖϲιν δώϲω πάλιν· ὣϲ δὲ ϲὺ ῥέζειν.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ
Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαϲτε, ϲυνημοϲύναϲ ἀγόρευε.
ὡϲ οὐκ ἔϲτι λέουϲι καὶ ἀνδράϲιν ὅρκια πιϲτά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνεϲ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουϲιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουϲι διαμπερὲϲ ἀλλήλοιϲιν,
ὣϲ οὐκ ἔϲτ' ἐμὲ καὶ ϲὲ φιλήμεναι, οὔτέ τι νῶιν
ὅρκια ἔϲϲονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεϲόντα
αἵματοϲ ἆϲαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιϲτήν.
παντοίηϲ ἀρετῆϲ μιμνήϲκεο· νῦν ϲε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρϲαλέον πολεμιϲτήν.
οὔ τοι ἔτ' ἔϲθ' ὑπάλυξιϲ, ἄφαρ δέ ϲε Παλλὰϲ Ἀθήνη
ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίϲειϲ
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓϲ ἔκτανεϲ ἔγχεϊ θύων.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόϲκιον ἔγχοϲ.
καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ·
ἕζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχοϲ,
ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπαϲε Παλλὰϲ Ἀθήνη,

V. l. 259 ἀχαιοῖϲι DE Flor. Rom. ὡϲ AC. ῥέξειν S Lips. Barocc. Mor. Vrat. b. A. Paris. A. B. C. D. L. ῥέξῃϲ Paris. F. ῥέζε Paris. H. — 260 ἂρ ACDGHL. ἀχῖλεύϲ C. — 261 ἕκτωρ Apoll. Soph. 147, 10. ϲυνήμοϲύναϲ A. ϲυνημοϲύναϲ τ' DS Cant. (τε) Apoll. Soph. 147, 10. μεθημοϲύναϲ Vrat. A. — 262 καὶ ἄρναϲιν Plato Phaedr. 241 D. — 263 καὶ ἄνδρεϲ C 1. man. (nunc ἄρδ||εϲ) Barocc. Mor. Schol. Aristoph. Pac. 1076. — 265 ὡϲ HL. οὔτε τι EGHS Syr. Ven. B. οὖτέ τε C. οὔτε τι A. οὐδέ τι DL Lips. Barocc. Vrat. d. Paris. C. D. οὐδ' ἔτι Vrat. b. — 266 ὅρκια γ' D. ἔϲονται CDE. πρίν γ': πρὶν E. ΠΡΙΝΗ Syr. (γ add. 2. man.) — 269 ἔμμεναι D Lips. θαρραλέον D. — 270 ἔτ' omitt. CGL Lips. Ven. B. Flor. „vulgg. edd. Flor. Aldd. et hinc ductae cum parte Codd. sine ἔτ'" Heyne. — 271 δαμάᾳ: δαμάϲῃ Barocc. Mor. νῦν δ': νῦν Barocc. Paris. C. — 272 omittit Paris. L. θύιων A Harl. — 273 ῥὰ CD GHL. — 274 ἀλεύατο D. — 275 ἕζετο: ἄζετο Cant. ἐν ἄλλῳ μείλινον ἔγχοϲ A. — 276 ἀνα CDH. ἥρπαϲε D.

A. c. 261 ϲυνήμοϲύναϲ Herodianus. — 266 Heynius turpi hiatu ὅρκια ἔϲϲονται laesus coniecit ὅρκιον ἐϲϲεῖται. sed idem turpis hiatus in eadem sede persaepe recurrit, conf. Α 532 εἰϲ ἅλα ἆλτο. Ε 90 οὔτ' ἄρα ἕρκεα. Ι 247 ἀλλ' ἄνα εἰ. Ξ 182 ἐν δ' ἄρα ἕρματα. Π 404 ἡνία ἠίχθηϲαν. Ε 723 χάλκεα ὀκτάκνημα. Ο 227 ἔπλετο ὅττι. Ψ 71 θάπτέ με ὅττι. γ 480 ὀψά τε οἷα. δ 543 μηκέτι Ἀτρέοϲ. η 217 ἔπλετο ἤ. ο 327 ἔπλετο ἤ. ϲ 323 παῖδα δὲ ὣϲ. τ Ι. 51. υ 1 αὐτὰρ ὃ ἐν. Α 333. 393. Β 105. 107. 152. Γ 349. 379. Ε 142. Ζ 123. Θ 271. 423. 446. Ν 399. Ο 247. 365. Π 309. 583. Ρ 45. 583. Υ 152. Φ 33. Ω 387. γ 160. ζ 224. η 230. θ 547. ι 261. κ 246. ξ 1. ρ 5. 443. τ 231. φ 72.

ἕϲπεροϲ, ὃϲ κάλλιϲτοϲ ἐν οὐρανῷ ἵϲταται ἀϲτήρ,
ὣϲ αἰχμῆϲ ἀπέλαμπ' εὐήκεοϲ, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺϲ
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
εἰϲορόων χρόα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιϲτα.
τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόϲον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχεα,
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάϲ·
φαίνετο δ', ᾗ κληῖδεϲ ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουϲι
λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆϲ ὤκιϲτοϲ ὄλεθροϲ·
τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλαϲ' ἔγχεϊ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένοϲ ἤλυθ' ἀκωκή·
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀϲφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρά τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενοϲ ἐπέεϲϲιν.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃϲ· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφηϲ Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
ϲῶϲ ἔϲϲεϲθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόϲφιν ἐόντα,

V. l. 319 ώϲ D 1. man. ἀπέλαμπεν EHL Lips. ἔλαμπ' C. ἂρ ADE ἀχϊλεὺϲ C. — 320 πάλεν D. — 321 ὅπη AE: ceteri ὅπῃ. — 322 τοῦδε A. τεύχεα Vrat. b.: τεύχη ACDEGHLS Syr. conf. Η 207. ω 534. Ω 7. — 323 ἐξενάριξε DL Lips. — 324 φαίνετο omnes. δ' ἣ C. κληῖδεϲ C. ἀπώμων D. ἔχουϲι ACEG Syr. ἔχουϲαι D. — 325 λαυκανίην A Syr. Mor. Barocc. Par. D. λαυκανίηϲ C 1. man. DGHL Ven. B. Lips. Townl. Rom. λαυκανίαϲ E. λευκανίηϲ C post ras. S Cant. Vrat. b. A. Mosc. 2. Pari. E. Flor. Et. Orionis 92, 20. λευκανίη Hesychius III, 28. — 326 ἐπὶ οἱ AD. ἐπί οἱ CGH. μεμαῶτ': μεμαὼϲ GHS. ἔλαϲ' ἕκτορα D. ἀχϊλεὺϲ C. — 328 ἂρ CDEGHL. ἂρ ἀποϲφάραγον Apoll. Soph. 147, 29. τινὲϲ τῶν παλαιῶν ἀπὸ ϲφάραγον Eust. 1272, 9. μελίῃ τάμε χαλκοβαρείῃ Et. Mg. 160, 50. — 329 ὄφρά Et. Mg. 160, 51. προτιεῖποι D (spir. 2. man. προτὶ εἶποι H. ceteri προτιείποι cum Et. Mg. 160, 51. Apoll. Soph. 147, 32. ποτιείποι S. προτιείπῃ Vrat. A. Mosc. 2. Paris. C. ἐπέεϲϲι H Et. Mg. 160, 51. — 330 κονίῃϲ' AHL Lips. κονίῃϲιν C. ὃ δ' A. ὃ χε CGHL. ἐπεύξατο A. ἀχϊλεύϲ C. — 331 ἔφηϲ libri cum Flor. Rom. ἔφηϲθα edd. ab Ald. 2. usque ad Clarkium. πατροκλῆϊ ξεναρίζων H. ἐξεναρίζων A. — 332 ἔϲεϲθ' DG Lips. Vrat. A. ἔϲεϲθαι E. „Multi ἔϲεϲθαι" Heyn.

A. c. 324 ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων φαῖνεν δ' ᾗ (cod. δὲ) κληῖδεϲ, ἵν ᾗ ἐπὶ τῶν τευχέων· τὰ τεύχη οὐκ ἐκάλυπτε τὴν λαυκανίην, ἀλλ' ἐποίει φαίνεϲθαι Didymus. ἔν τιϲι φαῖνον δ' ᾗ κληῖδεϲ (cod. κληῖδεϲιν) Schol. V. τὸ μὲν ἄλλο ϲῶμα ἐϲκέπτειο. ἐκεῖνοϲ δὲ ὁ τόποϲ ἐφαίνετο ὅπου αἱ κληῖδεϲ τῆϲ λαυκανίηϲ τὸν αὐχένα ϲυνέχουϲιν Schol. B. erant igitur tres scripturae: 1. φαίνετο λαυκανίην (Aristarchea?); 2. φαίνετο λαυκανίηϲ (ἡ κοινή); 3. φαῖνεν (vel φαῖνον) λαυκανίην (in commentariis Aristarchi), quam Bekkerus in editione altera recepit. conf. H. 19. Hoffmann. XXI. u. XXII. Buch der Ilias pg. 199 sqq. — 326 ὀρθοτονητέον τὴν οἷ Schol. V. — 329 ἀθετεῖται Aristonicus.

νήπιε· τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοςςητὴρ μέγ' ἀμείνων
νηυςὶν ἔπι γλαφυρῇςιν ἐγὼ μετόπιςθε λελείμμην,
ὅς τοι γούνατ' ἔλυςα. cὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
ἑλκήςους' ἀικῶς, τὸν δὲ κτεριοῦςιν Ἀχαιοί.
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προςέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
λίςςομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων cῶν τε τοκήων,
μή με ἔα παρὰ νηυςὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ cὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις χρυςόν τε δέδεξο
δῶρα, τά τοι δώςουςι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
cῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωςι θανόντα.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προςέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μή με κύον γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκήων·
αἴ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
ὣς οὐκ ἔςθ' ὃς cῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοςινήριτ' ἄποινα
cτήςως' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόςχωνται δὲ καὶ ἄλλα·

V. l. 333 ἀοςςοτὴρ H. — 334 ἐπὶ ACDGHL. μετ' ὄπιςθε H. μετόπιςθεν E. λελείμην Lips. — 335 ΩCΤΟΙ Syr. cε A. — 336 ἑλκύςους' CHS Mor. Barocc. Vrat. A. octo Pariss. ἀεικῶς EH Syr. Barocc. Mor. Vrat. d A. τὸ ἀεικῶς ἐνταῦθα φέρεται διὰ μόνου τοῦ ῑ κατὰ τὴν παραλήγουςαν ἔν τιςιν ἀντιγράφοις Eust. 1172, 25. κτερεοῦςιν L. — 337 ὀλιγοδρανέων A. κορυθαιόλος D Flor. Rom. — 339 μή μ' C Paris. C. παρα A. ἀχαιῶν omitt. H. — 340 ΧΡΥCΟΝΤΕΑΛΙC ΧΑΛΚΟΝΤΕ Syr. τε δέχεςθαι H. — 341 τά cοι L Lips. Paris. A. B. — 343 τρῶιες καὶ τριώιων CL. — 344 τὸν δὲ καὶ ὑπόδρα H. ἄρ ACDGL. ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἀπαμειβόμενος A. ἀχῖλεύς C. — 345 κύων D Mor. Barocc. Vrat. d. Leid. μὴ δὲ ACDHL. μὴ δε Ven. B. — 346 γὰρ (acc. 2. man.) πῶς D. ἀνείη CD EGHL Lips. Townl. ΑΝΕΊΗΙ Syr. ἀνήηι A. ἀνήη Harl. Mosc. 2. Vrat. A. Paris. F. J. γρ. καὶ διὰ τοῦ η̄ Eust. 1273, 28. — 347 ὦμ' E Vrat. b. d. Mosc. 2. Rom. ἀποτεμνόμενον D Mor. Barocc. Lips. ὅςςα μ' ἔοργας H Vrat. d. — 348 ὡς CD 1. man. ES. — 349 εἰκοςινήριτ' A. — 350 cτήςοντ' Paris. F. ὑπόςχονται E Barocc. Vrat. A.

A. c. 336 οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον ἑλκήςουςι κακῶς Didymus. — 339 de hiatu μή με ἔα, qui Heynio vitiosus videtur, conf. Ρ 16 τῶ με ἔα. Β 165. 181 μὴ δὲ ἔα. Θ 428 νῶϊ ἐῶ. [Ψ 73 ποταμοῖο ἐῶςιν. δ 805 οὐδὲ ἐῶςι. κ 536 μηδὲ ἐᾶν. ξ 420 ξεῖνον δὲ ἐῶμεν.] Α 533 Ζεὺς δὲ ἐϜὸν. Ι 319 ἐν δὲ ἰῇ. Ι 420. 687 χεῖρα ἐϜὴν. Τ 194 δῶρα ἐμῆς. Φ 569 ἐν δὲ ἴα. Ψ 278 πατρὶ ἐμῷ. Ω 335 ἀνδρὶ ἑταιρίςςαι. θ 524 ὅς τε ἐϜῆς. ν 133 πάγχυ ἐπεὶ. ξ 69 πρόχνυ ἐπεὶ. — 348 Ἀρίςταρχος ὡς χωρὶς τῆς βαρείας Schol. Paris. βέλτιον πρὸ τούτου ςτίζειν καὶ τὸ ὡς εἰς τὸ οὕτω μεταλαμβάνειν Nicanor. — 349 τὸ εἰκοςινήριτ' ὑφ' ἓν ἀναγνωςτέον Schol. B.

οὐδ' εἴ κέν c' αὐτὸν χρυcῷ ἐρύcαcθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς cέ γε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεccι γοήcεται, ὃν τέκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνες cε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάcονται.
τὸν δὲ καταθνήcκων προcέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
ἦ c' εὖ γιγνώcκων προτιόccομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πείcειν· ἦ γὰρ coί γε cιδήρεος ἐν φρεcὶ θυμός.
φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
ἤματι τῷ, ὅτε κέν cε Πάριc καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐcθλὸν ἐόντ' ὀλέcωcιν ἐνὶ Cκαιῇcι πύλῃcιν.
ὣc ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει,
ὃν πότμον γοόωcα, λιποῦc' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προcηύδα δῖος Ἀχιλλεύc·
τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺc ἐθέλῃ τελέcαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύccατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐcύλα
αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷεc Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήcαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν

V. L. 351 εἴ κέν c' αὐτὸν ACE Ven. B Bachm. Anecd. II, 62, 12. εἴ κεν c' αὐτὸν Apoll. de Pron. 57 C. εἴ κεν cαυτὸν GHL Lips. Schol. Θ 233. cαυτῶι D. ἐρίcαcθαι Lips. Vrat. b. ἀνώγῃ L Lips. Paris. A. ἀνώγει Vrat. d. Paris. D. E. F. H. K. Rom. — 352 ὡc AD: ceteri ὧc. — 354 τὲ H. κατα ACDGH Syr. — 355 καταθνήιcκων A. τὸν δ' ὀλιγοδρανέων H. τόccα δ' ὀλιγοδρανέων Vrat. d. κορυθαίολος A. κορυθαιόλος D Flor. Rom. — 356 γιγνώcκων L: γινώcκων ACDEGH Syr. οὐδ' ἄρ ACDEGL. οὐ γὰρ H Vrat. d. — 357 ἐν φρεcὶ ACDGHL Syr. Barocc. Mor. Lips. Vrat. b. d. Ven. B. Paris. A. C. F. ἔνδοθι E ter S edd. vett. conf. Χ 242. τ 377. Α 243. β 315. θ 577. — 358 μή τοι τι DHL. μή τί τοι C. μή τί τοι θεοῦ E. τι omitt. G. — 359 ἤματι D. — 360 ἐνι AD Syr. ἐπὶ Schol. Pind. Nem. VII, 58. — 361 κάλυψε CEG. — 362 ἄϊδος δὲ AD. — 363 omitt. D in textu, habet in marg. 3. man. ἂν δροτῆτα H. ΑΝΔΡΟΤΗ͂ΤΑ Syr. ἀνδροτῆτα ceteri, conf. Π 857. — 364 τεθνηῶτα LS Lips. Cant. Mor. sex Paris. τεθνειῶτα A. τεθνειῶτα (η) CDGH Syr. προcηῦδα D. ἀχῖλεύc C. — 365 δέξομαι: τεύξομαι Paris. L. — 366 ἐθέλει Vrat. A. Paris. J. ἐθέλοι Paris. K. — 367 ῥά CGHL. ἐρύcατο C Vrat. A. Lips. — 368 καὶ τόδ' L Lips. Mosc. 2. ἜΘΗΚ' Syr. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀπ': ἄρ ἀπ' C. — 369 δε D. — 370 οἵ κέ (Ven. B. κε) ἐ θηήcαντο C Ven. B. ita G. Hermannus Opusc. IV, 24 ex coniectura. οἳ καὶ ἐθηήcαντο Schol. Ο 265. ceteri οἳ καὶ θηήcαντο cum Schol. Λ 1.

A. c. 356 τὸν ἦ cύνδεcμον περιcπαcτέον Herodianus.

Ἕκτοροϲ· οὐδ᾽ ἄρα οἵ τιϲ ἀνουτητί γε παρέϲτη.
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν ἰδὼν ἐϲ πληϲίον ἄλλον·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτεροϲ ἀμφαφάαϲθαι
Ἕκτωρ ἢ ὅτε νῆαϲ ἐνέπρηϲεν πυρὶ κηλέῳ.
ὣϲ ἄρα τιϲ εἴπεϲκε καὶ οὐτήϲαϲκε παραϲτάϲ.
τὸν δ᾽ ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
ϲτὰϲ ἐν Ἀχαιοῖϲιν ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
ἐπεὶ δὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάϲαϲθαι ἔδωκαν,
ὃϲ κακὰ πόλλ᾽ ἔρδεϲκεν, ὅϲ᾽ οὐ ϲύμπαντεϲ οἱ ἄλλοι,
εἰ δ᾽ ἄγετ᾽ ἀμφὶ πόλιν ϲὺν τεύχεϲι πειρηθέωμεν,
ὄφρά κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅν τιν᾽ ἔχουϲιν,
ἢ καταλείψουϲιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεϲόντοϲ,
ἦε μένειν μεμάαϲι καὶ Ἕκτοροϲ οὐκέτ᾽ ἐόντοϲ.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλοϲ διελέξατο θυμόϲ;
κεῖται πὰρ νήεϲϲι νέκυϲ ἄκλαυτοϲ, ἄθαπτοϲ,
Πάτροκλοϲ· τοῦ δ᾽ οὐκ ἐπιλήϲομαι, ὄφρ᾽ ἂν ἐγώ γε
ζωοῖϲιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ᾽ ὀρώρῃ.

V. l. 371 ἀρά C. οἱ τίϲ CDG. οἵ τίϲ H. ἄρα γέ τιϲ Paris. F. — 372 ἄλλων D. — 373 ὤ πόποι AD. — 374 ἐνέπρηϲε EGH Flor. Rom. ἐνέπρηϲεν (θ) A. ἐνέπρηθεν Barocc. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. Paris. G. H. J. K. — 375 ὡϲ A. τῖϲ C. — 376 ἐξενάρηξε G. ἀχῖλεὺϲ C. — 377 ἀγόρευεν libri mei: πτερόεντα προϲηύδα Mor. — 378 ὦ φίλοι ἥρωεϲ· δαναοί· θεράποντεϲ ἄρηοϲ C. idem Flor. Rom. Ald. 1. — 379 ἔπει D, omisso δή. δαμάαϲθαι Cant. — 380 ἔρρεξεν A. Mor. Barocc. Harl. ἔρρεξεν ἢ ἔρδεϲκεν Eust. 1274. 45. ἔρδεϲκεν CDE 1274, 53 GHLS Lips. Ven. B. γρ. ἔρδεϲκεν A. δϲ οὐ D. οἱ omitt. C. — 381 εἶδ᾽ CGL. ϲυν D. * πειρηθέωμεν: libri πειρηθῶμεν. — 382 ὄφρά A. κ᾽ ἔτι ALS Cant. Mor. Lips. Ven. B. ὄφρα ἔτι E. ceteri κέ τι· τρῴων L. — 383 καταλείψουϲι DE Vrat. A. Lips. καταλείψωϲιν H Vrat. d. — 384 ἦε A: ceteri ἠὲ. — 385 τί ἤ A: ceteri τίη. τί μοι D. — 386 παρ AD. παρὰ G Flor. ἄκλαυτοϲ ADEL Lips. Vrat. d. Rom. ἄκλαυϲτοϲ CGHS Ven. B. Flor. conf. δ 494. λ 54. 72. — 387 ὄφραν D. ἔγωγε libri. — 388 ζωὸϲ ἐν ἀργείοιϲι φιλοπτολέμοιϲι μετείω C Ven. B (φιλοπολέμοιϲι). Vrat. b. A. ὅτι ζωὸϲ ἐν ἀργείοιϲι φιλοπτολέμοιϲι μετείω A. ζωὸϲ ἐν ἀργείοιϲι φιλοπτολέμοιϲι μετείω ἢ καθ᾽ ἑτέραν γραφὴν ζωοῖϲι μετέω καί μοι φίλα γούνατ᾽ ὀρώρῃ Eust. 1274. 65. ὀρώρει DS Paris. G. H. J.

A. c. 375 ἀθετεῖται Victor. in margine. expunxit Senacherim conf. Schol. Leid. — 378 Zenodotus Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν. — 379 ὅτι ϲπανίωϲ Ὅμηροϲ κακομέτρουϲ ποιεῖ Aristonicus, qui affert Ψ 2. μ 423. conf. ad Ι 6. — 381 πειρηθέωμεν scripsit Bekk. 2. ex coniectura, quod analogia cogit: conf. ϲτέωμεν Λ 348. Χ 231. φθέωμεν π 383. κτέωμεν χ 216. θέωμεν ω 485. νεμεϲϲηθέωμεν Ω 53 (ita Aristarchus; libri ὦμεν). excipitur δαῶμεν Β 299. μεθῶμεν Κ 449, quod Bekkerus non tetigit, mutandum est in μεθέωμεν. ἀφῶμεν Hymn. VII, 22 in medio relinquo. — 388 scriptura in textum recepta Aristarchea

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήϲομ' ἑταίρου.
νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντεϲ παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἤράμεθα μέγα κῦδοϲ· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
ᾧ Τρῶεϲ κατὰ ἄϲτυ θεῷ ὣϲ εὐχετόωντο.
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα.
ἀμφοτέρων μετόπιϲθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐϲ ϲφυρὸν ἐκ πτέρνηϲ, βοέουϲ δ' ἐξῆπτεν ἱμάνταϲ,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδηϲε, κάρη δ' ἕλκεϲθαι ἔαϲεν·
ἐϲ δίφρον δ' ἀναβάϲ, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείραϲ,
μάϲτιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην.
τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίϲαλοϲ, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃϲι
κεῖτο πάροϲ χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺϲ δυϲμενέεϲϲι
δῶκεν ἀεικίϲϲαϲθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
ὣϲ τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόϲε, κώκυϲεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐϲιδοῦϲα.

V. L. 389 καταλήθοιτ' Vrat. d. καταλήθη Schol. X 52. — 390 καὶ κεῖθι ACELS Cant. Harl. Lips. Ven B. Paris. F. H. editores ante Heynium κἀκεῖθι. κἀκεῖθι DGH Plutarchus Non posse suaviter vivi s. E. — 392 ἐπὶ ACEGHL. ἐπι D. τὸν δέ δ' D. τὸν δέ τ' H. — 393 ἠράμεθα ACG. κῆδοϲ G. — 394 τρῷεϲ L. ὡϲ AD. Tzetzes Alleg. 162. — 395 ῥὰ CGHL. μήϲατο D. — 396 ἀμφοτέρω L Lips. Paris. C. τένονταϲ DH Vrat. d. Dion. Halicarn. de Comp. Verb. XVIII. — 397 ἐκ ϲφυρῶν C Ven. B. ἐϲφύρὸν (ϲ supra) L. βοΐουϲ Cant. δ' omitt. Harl. — 398 ἔαϲεν: ἔϲϲευεν Paris. E. — 399 aberat a Paris. B. ἀνα D. — 400 μάϲτιζεν Paris. D. ῥ' ACL Lips. Ven. B. Paris. F. J. K. δ' EGHS Vrat. A. δελάαν D. ἀέκοντε Harl. Mor. Cant. Paris. K. Dion. Halic. l. l. οὐκάκοντε D. ceteri ἀκοντε. — 401 κονίϲϲαλοϲ ELS. ἀμφι D. — 402 πίτναντο LS Lips. Townl. Paris. C. πίλναντο AC Ven. B. Vrat. b. πίπναντο G. πίμπλαντο E 1276, 27. DH Vrat. d. A. Paris. E. F. L. Flor. Rom. πίμπλαντο ἢ πίλναντο Eust. 1276, 12. ἔν τιϲι πίμπλαντο A πίπλαντο Dion. Halic. l. l. κονίῃϲι ACDEGH. — 403 δυϲμενέεϲϲι ACDEGHL. ἐν ἄλλῳ τερπικέραυνοϲ A. — 404 ἀϊκίϲϲαϲθαι αἰεὶ ἐν D. ἀεικῖϲαϲθαι H Vrat. A. Apoll. de Synt. 157, 25. — 405 ὡϲ AD 1. man. κεκόνϊϲτο H Vrat. d. κεκονίατο D. — 406 καλύπτραν L Lips. — 407 κώκυϲε E Vrat. A. ἐϲ ἰδοῦϲα D.

A. c. videtur et pro ὅτι in Schol. A reponendum est οὕτωϲ, ut sit Didymi. ὅτι et οὕτωϲ in Schol. A haud raro permutata sunt, ut B 347. Γ 306. 368. Δ 170. Ε 684. Θ 428. Κ 18. 226. 445. Λ 307. 348. Ρ 125. Φ 246. Χ 26. vide Lehrs. Arist. pg. 14 * * (ed. II.) H. T. 131. — 393, 394 ἀθετοῦνται ϲτίχοι δύο Aristonicus.

ᾤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄςτυ.
τῷ δὲ μάλιςτ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπαςα
Ἴλιος ὀφρυόεςςα πυρὶ ςμύχοιτο κατ' ἄκρης.
λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀςχαλόωντα,
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαςτον·
ςχέςθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάςατε, κηδόμενοί περ,
ἐξελθόντα πόληος ἱκέςθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
λίςςωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάςθαλον ὀβριμοεργόν,
ἤν πως ἡλικίην αἰδέςςεται ἠδ' ἐλεήςῃ
γῆρας. καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόςδε τέτυκται,
Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέςθαι
Τρωςί· μάλιςτα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
τόςςους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·

V. l.. 408 ᾤμωξε E Vrat. A. ἀμφι D. — 409 εἴχοντο: ὤχοντο Mor. οἰμογῇ G. — 410 ἄρ ADEGH. μάλιςτ' αἰεὶ (ἀεὶ Lips.) ἐναλίγκιον L Lips. ὡcεὶ (ι) DEGL. — 411 πυρῃ C. ςμήχοιτο DG Flor. Paris. A. K. μύχοιτο Vrat. b. κατάκρῃς E Vrat. b. Rom. — 412 μὲν ῥὰ GL. μόγις AG Mor. Vrat. b. Paris. G. H. J. μόλις CDEHLS Lips. Ven. B. conf. Φ 417. γ 119 τ 189. — 414 δὲ λιτάνευε Vrat. b. δ' ἐλιτάνευε DEHLS Lips. Cant. Townl. Vrat. d. ἐλιτάνευςε Vrat. A. conf. η 145. κατα AD. — 416 ςχέθε C. κηδόμενοί EGHL Lips. κηδόμενόν ACD Ven. B. Vrat. A. Maxim. Tyrius Diss. VI, 7. „est lectio codd. omnium meliorum" Heyne. — 417 πόλιος C Ven. B. — 418 λίςςωμ' ACDL Lips. λίςςομ' GH Vrat. b. d. A. ex corr. Flor. Rom. quinque Paris. λίςςομαι E ter S. Vrat. A. 1. man. λίςςομαι ἀνέρα τοῦτον ἢ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων λίςςωμ' ἀνέρα Eust. 1277, 55. ὀμβριμοεργὸν CL Lips. Mor. Barocc. Paris. C. D. F. καὶ βριμοεργὸν S. — 419 ἠδ' D, acc. man. rec. — 420 τῷ γε DHE Vrat. b. d. τῶι γε A. ceteri τῷδε (δ). — 422 τρωςὶ L. μάλιςθα G. πέρι L. ἄλγε' ἔθηκε ADE 1277, 30; 35; 37. GL. ἔθηκεν H. ἄλγεα θῆκε C Ven. B. Townl. ἄλγεα θῆκεν ἢ ἄλγε' ἔθηκε Eust. 1277, 23. — 423 ἀπέκτεινε CG Flor. Rom. ἐπέκτανε E.

A. c. 410 τινὲς περιεργῶς διὰ μόνου τοῦ ῑ γράφοντες (ὡς ἵ) ἀποδιδόαςιν ὡς αὐτὴ ἅπαςα Schol. A. — 411 ςμύχοιτο: οὕτως ἀρίςταρχος ςμύχοιτο (vel ςμώχοιτο, nam scriptura vocalis mediae est ambigua) Didymus. Ἀρίςταρχος ςμώχοιτο ἀντὶ τοῦ ςμύχοιτο Schol. B, quod scholium in Veneto B. non exstat, conf. Hoffmann. XXI. u. XXII. Buch der Ilias pg. 158. Aristarchum ςμύχοιτο scripsisse confirmatur apposito οὕτως, quo scholiasta non utitur, nisi in textu ipsa Aristarchi lectio fertur (H. T. 125) et confirmatur schol. I 653 οὕτως ςμύξαι Ἀρίςταρχος. — 414 δὲ λιτάνευε conf. H. U. 51. — 416 ἀρίςταρχος πληθυντικῶς κηδόμενοί περ Didymus.

τῶν πάντων οὐ τόccον ὀδύρομαι ἀχνύμενόc περ,
ὡc ἑνόc, οὗ μ' ἄχοc ὀξὺ κατοίcεται Ἄϊδοc εἴcω,
Ἕκτοροc· ὡc ὄφελεν θανέειν ἐν χερcὶν ἐμῇcι·
τῶ κε κορεccάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυcάμμοροc, ἠδ' ἐγὼ αὐτόc.
ὣc ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ cτενάχοντο πολῖται·
Τρῳῇcιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦcα,
cεῦ ἀποτεθνηῶτοc; ὅ μοι νύκτάc τε καὶ ἦμαρ
εὐχωλὴ κατὰ ἄcτυ πελέcκεο, πᾶcί τ' ὄνειαρ,
Τρωcί τε καὶ Τρῳῇcι κατὰ πτόλιν, οἵ cε θεὸν ὣc
δειδέχατ'· ἦ γὰρ καί cφι μάλα μέγα κῦδοc ἔηcθα
ζωὸc ἐών· νῦν αὖ θάνατοc καὶ μοῖρα κιχάνει.

V. L. 425 ὧc D. κατοΐcετει D. κατ' οἴcεται H. ἄϊδόcδε C. ἄιδοc δὲ Ven. B. — 426 ὄφελε G Vrat. A. ὤφελε E. ὄφελλε Rom. ἐμῇcι A[1] DE Vrat. A. — 427 τῶ ACGHL. τῷ E. τώ D. — 428 θ' omitt. D. — 429 ὡc AD 1. man. φάτο D. ἐπι AD. δε D. δ' ἐcτενάχοντο EH Lips. Vrat. A. γυναῖκεc D et man rec. γρ. καὶ πολίται. γρ. γέροντεc A. πολίται G. — 430 τρωιῄιcιν A. τρῳῇcιν L. αδινοῦ A. — 431 ἕκτορ ἐγὼ Et. Mg. 198, 8. ἕκτορ τέκνον ἐμόν, τί νυ βείομαι Et. Mg. 496, 17. ἕκτωρ ἐγώ, τὸ γὰρ βέω corrupte Et. Gud. 109, 27. βείομαι ACEGI Ven. B. Lips. Paris. C. 1. man. D. J. Et. Mg. 198, 8. 496, 17. Schol. Π 852. βῖομαι H, ει add. man. rec. Paris. E. βίομαι D Cant. Mor. Vrat. d. A. Paris. A. C. man. sec. schol. ε 299. παθοῦcα libri. — 432 ἀποτεθνηῶτοc Vrat. b. Paris. A. B. C. F. J. ἀποτεθνηῶτοc L. ἀποτεθνηῶτοc A. ἀποτεθνειῶτοc CDE bis GH. νύκτάc τε A. ἦμαρ D. — 433 πελέcκετο C. — 434 τρῳcὶ L. τρωιῄιcι AL. κατα AD. πόλιν D. ὡc A. — 435 γὰρ καί DL Lips. Barocc. Mor. Paris. A. ceteri γάρ κέ, inepte. ἔηιcθα A. — 436 νῦν δ' αὖ L Lips. Vrat. A. Paris. A C.

A. c. 430 ἀδινοῦ: Ἀρίcταρχοc ἀθρόου Schol. V, cui fidem non habeo. ἀθρόου est glossa, conf. Schol. A ad Ψ 17 ἀδινοῦ: ἀθρόου. οἰκτροῦ. Apoll. Soph. 9, 4 ἀδινοῖο γόοιο, τοῦ ἀθρόωc ἐκχεομένου. Et. Mg. 17, 36. Suidas I, 1, 105, 7. — 431 ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ η βήομαι. βιώcομαι (cod. βηωcομαι) Didymus. τὸ δὲ βείομαι Ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ ἰῶτα γράφει, ἵν ᾖ πῶc βιώcομαι καὶ ζήcομαι cοῦ θανόντοc. τὸ δὲ αἰνὰ παθοῦcα τεκοῦcα γράφει Schol. BV. non adducor ut credam Aristarchum βείομαι scripsisse, obstant enim testimonia scholiorum, et si βείομαι scripsisset scholio A additum fuisset οὕτωc, i. e. sicut in textu restant scripturae βίομαι et βήομαι; hanc Aristarcho tribuo, qui in formis huic similibus ε non in ει sed in η producere solebat, conf. περιcτήωc' P 95. μιγήηc, ἀνήῃ, φανήῃ (H. U. 153 sq.) ἔκηα λ 76. ν 24 τεθνηώc (H. T. 282). de βίομαι dubito an genuina sit lectio, nam forma primitiva βέομαι O 194 (βέῃ Π 852. Ω 131) facere non potest βίομαι sed βείομαι vel βήομαι. nec βιόμεcθα (quod Wolfius in βεόμεcθα mutavit) Hymn. in Apoll. Pyth. 350. in auxilium vocari potest, habet enim ῐ correptum, quum nostro loco ῑ sit productum. βείομαι Aristarcho addixit Hoffmannus, βίομαι Heynius, βήομαι vel βίομαι Bekkerus.

ὣϲ ἔφατο κλαίουϲ', ἄλοχοϲ δ' οὔ πώ τι πέπυϲτο
Ἕκτοροϲ· οὐ γάρ οἵ τιϲ ἐτήτυμοϲ ἄγγελοϲ ἐλθὼν
ἤγγειλ' ὅττί ῥά οἱ πόϲιϲ ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
ἀλλ' ἥ γ' ἱϲτὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπαϲϲε.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοιϲιν ἐυπλοκάμοιϲ κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ ϲτῆϲαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχηϲ ἐκ νοϲτήϲαντι,
νηπίη, οὐδ' ἐνόηϲεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
χερϲὶν Ἀχιλλῆοϲ δάμαϲε γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἤκουϲε καὶ οἰμωγῆϲ ἀπὸ πύργου·
τῆϲ δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεϲε κερκίϲ.
ἣ δ' αὖτιϲ δμῳῇϲιν ἐυπλοκάμοιϲι μετηύδα·
δεῦτε, δύω μοι ἕπεϲθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
αἰδοίηϲ ἑκυρῆϲ ὀπὸϲ ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
ϲτήθεϲι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ ϲτόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
πήγνυται· ἐγγὺϲ δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεϲϲιν.

V. L. 437 ὡϲ AD 1. man. φάτο D ut 429. — 438 οἱ τῖϲ C. οἱ τϊϲ H. γάρ πωϲ ἐτήτυμον ἄγγελον ηλθεν (inscriptis ε in η et ω in ε ut sit ἐλθών) D. — 440 ἥφαινε G. — 441 πορφυρέην ACDELS Lips. Ven. B. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. octo Pariss. μαρμαρέην GH edd. vett. γράφεται καὶ μαρμαρέην Vict. θρόνα: θρόα CLS Ven. B. Paris. L. 1. man. ἔπαϲϲε ACDEGL. — 442 εὐπλοκάμοιϲ H. ἐϋπλοκάμοιϲι L. κατα AD 1. man. δῶμα: δῶ H. — 443 ἀμφι AD 1. man. πυρὴν Mosc. 2. πέλοι H. — 444 ἐκνοϲτήϲαντι ACDGHL: ἒκ νοϲτήϲαντι nullus. conf. Ε 157. Ρ 207. Ω 705. μάχηϲ in A post νοϲτήϲαντι collocatum correxit librarius suprascriptis numeris I et II. — 446 ἀχϊλῆοϲ CD. δάμαϲεν GHL. — 449 ἧδ' CGL. αὖθϊϲ C. αὖτϊ H. δμωιῆιϲιν solus A. εὐπλοκάμοιϲι DH. — 450 ὅτιν' ACEGH Ven. B. Townl. 1. man. ὅτι DL Lips. Vrat. A. Paris. B. ὅτινα Paris. F. ἅτιν' Vrat. b. Paris. E. — 451 αἰδοίνηϲ G. ἐν δέ μοι ACDEGHS. ἐν δ' ἐμοὶ L Lips. — 452 ϲτήθεϲϲι C. ἀνα D. δὲ omitt. L.

A. c. 450 pro ὅτιν' ἔργα Hoffmannus olim (Quaest. Hom. § 201, 9) scribendum esse coniecerat τίνα ἔργα, nunc scripturam ὅτι ἔργα potiorem habet, quam defendit analogia locorum κ 44 ὅττι τάδ' ἐϲτίν. Ϲ 128 ταῦτα ἐτήτυμον (qui locus est aliter explicandus). Χ 73 πάντα, ὅττι. cui assentirer, si substantivo ἔργα pronomen esset additum ὅτι τάδ' ἔργα τέτυκται, ut explicandum sit „quaenam sit haec res“; sed ut nunc est, sententia postulat pronomen relativum „videbo, quae res acciderint“. ceterum hoc loco non solum in ἔργα sed etiam in ἴδωμι neglectum est digammum. — 451 pro δέ μοι αὐτῇ recentiores editores ex deterioribus libris receperunt δ' ἐμοί, qua forma non opus esse docent haec exempla: οὐδέ μοι αὐτῇ ε 190. ἀλλά μοι αὐτῷ ο 371. δέ μοι αὐτῷ ψ 281. Ζ 338. αὐτῷ μοι ἐπέϲϲυτο Ε 459. 884. μή τί μοι αὐτῷ ε 179. κ 374. plura exempla congessimus H. U. pg. 136 sqq.

αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω, μὴ δή μοι θραςὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίον δὲ δίηται,
καὶ δή μιν καταπαύςῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
ἥ μιν ἔχεςκ', ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεςκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
ὣς φαμένη μεγάροιο διέςςυτο μαινάδι ἴςη,
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργόν τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
ἔςτη παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόηςεν
ἑλκόμενον πρόςθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἕλκον ἀκηδέςτως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν,
ἤριπε δ' ἐξοπίςω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυςςε.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέςματα ςιγαλόεντα,
ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέςμην
κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυςέη Ἀφροδίτη
ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα.
ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις ἔςταν,

V. ι. 454 εἴη ἔπος ἐμεῦ Vrat. b. — 455 ἀχῖλεὺς C. — **456 πεδίον** δὲ AG. πεδίοιο Vrat. d. — 457 καταπαύςει EL Vrat. A. — **458 ἐνι** AD ex corr. ἐν D 1. man. πληθύϊ ACDE ter GH. πλήθει S Cant. Mor. μένεν CELS Ven. B. μένε D. μέν' AH Flor. μὲν G. — **459 ἀλλα** A. τεὸν μένος DH. — 460 ὡς A. ἴςηι ADL. — 461 κραδίη D. κραδίῃ Mosc. 2. conf. παλλόμεναι κραδίην Quint. Smyrn. XIII, 115. ἐκ πλήγη φρένας N 394. Π 403. κατεπλήγη φίλον ἦτορ Γ 31. ἄχεϊ βεβολημένος ἦτορ Ι 9. — 462 πύργόν τε AC. πύργων D. ἵξεν DH. ἶξεν A. — 463 παπτήινας' C. δ' ἐνόηςεν libri. — 464 habet H in marg. man. rec. πρόςθε DE. — 465 κοῖλας D. ἐπῑ H. — 466 τήνδε G. ἐκάλυψε A Vrat. A. — **467 ἀπο** H. ἐκάπυςςε AEGL. — 468 ἀπο A. βάλε L Lips. Paris. A. C. χέε ACD EGH Ven. B cχέε S. — 469 τε ἰδὲ ACDHL Lips. Ven. B. Harl. Flor. Rom. Apoll. Soph. 25, 7 et 33. 2. „vitiose ubique legitur τε ἰδὲ cum hiatu" Heyne. τε ἠδὲ EG. τ' ἠδὲ Schol. Pind. Olymp. V, 15. VII, 118. — 470 τε ὁ ῥά D. ὃ ῥά οἱ C. χρυςῆ ACEGHLS. χρυςὴ D. — **471 ἤματι** D. ὅτέ μιν H. κορυθαιόλος A. κορυθαιόλος DH. — **472 ἕδνα** CG. **ἔδνα** D. — 473 ἀμφι D. γαλόων τε D. γρ. ἅλις ἦςαν A. ita Flor. Rom. Paris. L. ἔςαν E Vrat. d. A.

A. c. 458 πληθυῖ bisyllabum est ut λ 514 ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν. π 105 με πληθυῖ θαμαςαίατο, ubi octo libri πληθύι. conf. θρήνυι ρ 504. ὀρχηςτυῖ ρ 605 (ὀρχηςτύι quinque). ἰξυῖ ε 231. κ 544. πλήθει legitur Ρ 330. Ψ 639. — 468 ἀρίςταρχος βάλε δέςματα, αἱ δὲ κοιναὶ χέε Didymus. — 470 θ': ἐκ πλήρους ὁ τε cύνδεςμος κρήδεμνόν τε, οὕτως ἅπαςαι Didymus. — 473 γαλόῳ veteres, non γάλοῳ.

αἵ ἑ μετὰ cφίcιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέcθαι.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἔμπνυτο καὶ ἐc φρένα θυμὸc ἀγέρθη,
ἀμβλήδην γοόωcα μετὰ Τρῳῇcιν ἔειπεν·
"Ἕκτορ, ἐγὼ δύcτηνοc· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴcῃ
ἀμφότεροι, cὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃcιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέccῃ
ἐν δόμῳ Ἠετίωνοc, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦcαν,
δύcμοροc αἰνόμορον· ὡc μὴ ὤφελλε τεκέcθαι.
νῦν δὲ cὺ μὲν Ἀίδαο δόμουc ὑπὸ κεύθεcι γαίηc
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ cτυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπειc
χήρην ἐν μεγάροιcι. πάιc δ' ἔτι νήπιοc αὔτωc,
ὃν τέκομεν cύ τ' ἐγώ τε δυcάμμοροι· οὔτε cὺ τούτῳ
ἔccεαι Ἕκτορ ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνεc, οὔτε cοὶ οὗτοc.
ἤν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
αἰεί τοι τούτῳ γε πόνοc καὶ κήδε' ὀπίccω
ἔccοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίccουcιν ἀρούραc.

V. L. 474 μετα D. μετά cφιcϊν H. μεταcφῆc' ἔχον L. μετά cφῆc' ἔχον Lips. cφῆcιν C. ἀτυζομένηc L. ἀπολέcθαι ἢ ὀλέεcθαι E. — 475 ἡ δ' D acc. man. rec. ἠδ' CGL. ἐπείῤ' Apoll. Soph. 8, 22. ἀλλ' ἐπεὶ H Vrat. d. * ἔμπνυτο: libri ἄμπνυτο. θυμὸν Schol. X 468. Flor. Rom. ἄγερθεν L. — 476 τρωιῄιcιν A: ceteri τρωῇcιν. μετα D. δμωῇcιν DL Lips. Paris. A. C. Dion. Halic. de Comp. Verb. XV. Apoll. Soph. 26, 28. — 477 γεινόμεθ' ACE Lips. Ven. B. Strabo XIII, 585. γινόμεθ' G Vrat. A. Schol. Z 422. γεινάμεθ' Paris. E. ἂρ ἐγεινόμεθ' H. ἀρὰ νυκτὶ γεινόμεcθα D conf. K 71. Y 128. Ψ 79. Ω 210. δ 208. η 198. — 478 κατα D. — 479 θήβηφι L. ὑποπλάκῳ CDEHL. — 480 ὅ μ' D 1. man. cum plerisque. ὅc μ' D ex corr. H. με τρέφε Lips. Paris. A. C. ἐόντα C. — 481 δύcμορον Mosc. 2. Harl. ὤφελε D. ὤφειλε Paris. A. ὡc μὴ ὄφελεν τεκέεcθαι Paris. E. — 482 πῶc δὲ cὺ H. μέν: μέν ῥ' C Ven. B. Harl. Mor. Mosc. 2. quattuor Pariss. ὑπο A. κεύθεccϊ C. — 483 ἐνι AD. ἐν Vrat. A. Flor. — 484 παῖc D. δέ τι DH. δέ τε S Cant. Paris. D. δέ γε Paris. C. αὔτωc AEGH Ven. B. ex corr. — 485 τε omitt. L Lips. τοῦτο ‖ D. — 486 οὕτωc D. — 487 ἦν γὰρ δὴ AH ex corr. ἤν περ γὰρ δὴ Paris K. ceteri ἤν περ γὰρ. γρ. ἤν περ γὰρ A. πόλεμόν τε Lips. (?) Vrat. d. Paris. A. G. J. K. Rom. πολέμου φύγῃ D ex corr. φύγοι Barocc. Mor. — 488 τοι omitt. H. Flor. αἰεὶ δὴ Paris. E. ἐν ἄλλῳ ἀλλ' ἤτοι τούτῳ A. — 489 ἀπουρίccουcιν AEGHL Schol. A 356. Hesychius I, 262 et plerique Heynii libri. ἀπουρίcουcιν DS Vrat. A. Apoll. Soph. 39, 3. ἀπουρήcουcιν C Ven. B. Harl. Mosc. 2. Paris. B. H.

A. c. 475 διὰ τοῦ ε̄ Ἀρίcταρχοc ἔμπνυτο Didymus, conf. Ε 697. ε 458. — 478 κατὰ δῶμα: αἱ κοινότεραι πριάμου ἐνὶ οἴκῳ Didymus. — 480 ὅτι ἀντὶ τοῦ τυτθὴν καὶ ὅτι τὸ ὅ ἀντὶ τοῦ ὅc Aristonicus. ὅ μ' est igitur lectio Aristarchea, conf. H. T. 326. Didym. ad α 300. — 487—499 ἀθετοῦνται cτίχοι ιγ' Aristonicus, conf. Apoll. Soph. 159, 3.

ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθηcι·
πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
δευόμενος δέ τ' ἄνειcι πάϊc ἐc πατρὸc ἑταίρουc,
ἄλλον μὲν χλαίνηc ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνοc·
τῶν δ' ἐλεηcάντων κοτύλην τιc τυτθὸν ἐπέcχε,
χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.
τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴc ἐκ δαιτύοc ἐcτυφέλιξε,
χερcὶν πεπληγὼc καὶ ὀνειδείοιcιν ἐνίccων·
ἔρρ' οὕτωc· οὐ cόc γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.
δακρυόειc δέ τ' ἄνειcι πάϊc ἐc μητέρα χήρην,
Ἀcτυάναξ, ὃc πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούναcι πατρὸc
μυελὸν οἶον ἔδεcκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
αὐτὰρ ὅθ' ὕπνοc ἕλοι, παύcαιτό τε νηπιαχεύων,
εὕδεcκ' ἐν λέκτροιcιν, ἐν ἀγκαλίδεccι τιθήνηc,
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπληcάμενοc κῆρ.
νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃcι φίλου ἀπὸ πατρὸc ἁμαρτών,
Ἀcτυάναξ, ὃν Τρῶεc ἐπίκληcιν καλέουcιν·
οἶοc γάρ cφιν ἔρυcο πύλαc καὶ τείχεα μακρά.
νῦν δὲ cὲ μὲν παρὰ νηυcὶ κορωνίcι νόcφι τοκήων
αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνεc κορέcωνται,
γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροιcι κέονται

V. l. 490 ἧμαρ D. παναφήλικα A. τίθηcι ACDEGH. — 491 ὑπεμνήμυκε libri cum Apoll. Soph. 67, 18. 159, 4. Hesych. IV, 202. Et. Mg. 777, 47. ὑπομνήμυκε Harl. Mosc. 2. Paris. H. δεδάκρυντο Apoll. Soph. 159, 6. παρειά C Ven. B. Harl. Mosc. 2. Paris. H. — 494 τῖc CD. τυτθὸν omitt. D. ἐπέcχε ACDEGH. — 495 μέν τε δίηνε D 1. man. et δίην' ex corr. τε δίην' Vrat. d. τ' ἐδίηνεν L Lips. τ' ἐδίῃν' C Maxim. Tyr. Diss. V, 5. ἐδίηνε ADE. ἐδίῃνε CGH. ἐδίῃνεν Maxim. Tyr. l. l. — 496 ἀμφιθαλῆc G. ἐcτυφέλιξε ACDEGHL. — 497 χερcὶ DEGL Lips. ὀνειδείοιc H. ὀνειδίοιc E Lips. ὀνειδίοιcιν Harl. ἐνίccων D. 1. man. cum plerisque. ἐνίcπων D ex corr. S Cant. Vrat. b. A. — 498 οὕτωc: οὗτοc CDH. „nusquam reperio ἔρρ' οὗτοc" Heyne, quod non miror. μετὰ δαίνυται A Vrat. d. — 499 ἐc: πρὸc Vrat. A. — 500 ἀcτυάναξ A. ἐπι DH. γούνατα H Vrat. d.
τα αι
γούναcι A. — 502 παύcετό C. νήπι' ἀχεύων Paris. G. J. — 503 εὕδεcκεν λέκτροιcιν Mosc. 2. εὕδεcκεν ἐν E. ἐναγκαλίδεccι D. — 504 ἐνι AD. ἐνὶ CEGHL. — 505 ἀπο AC. — 506 ἀcτυάναξ A. τρῶεc L. ὃν πάντεc Mor. Barocc. γρ. τρῶεc Barocc. — 507 γάρ μιν D. ἔρῡcο C. — 508 δέ cε G. παρα A. — 509 omitt. Lips. in textu, habet in marg. man. rec. κορέcωνται AEGH. κορέccωνται D. κορέcονται C Harl. Lips. Vrat. d. Mosc. 2. Ven. B. sex Pariss. κορέccονται L. — 510' ἀτάρ μοι Pseudoplut. 155, 49. ἐνι AD. κεοντο H.

A. c. 491 ἀρίcταρχοc οὐδετέρωc παρειά Didymus, conf. H. T. 332.

λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερcὶ γυναικῶν.
ἀλλ' ἤ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
οὐδὲν coί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείcεαι αὐτοῖc,
ἀλλὰ πρὸc Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέοc εἶναι.
ὣc ἔφατο κλαίουc', ἐπὶ δὲ cτενάχοντο γυναῖκεc.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ψ.

Ὣc οἳ μὲν cτενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπεὶ δὴ νῆάc τε καὶ Ἑλλήcποντον ἵκοντο,
οἳ μὲν ἄρ' ἐcκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαcτοc.
Μυρμιδόναc δ' οὐκ εἴα ἀποcκίδναcθαι Ἀχιλλεύc,
ἀλλ' ὅ γε οἷc ἑτάροιcι φιλοπτολέμοιcι μετηύδα·
Μυρμιδόνεc ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρεc ἑταῖροι,
μὴ δή πω ὑπ' ὄχεcφι λυώμεθα μώνυχαc ἵππουc,
ἀλλ' αὐτοῖc ἵπποιcι καὶ ἅρμαcιν ἆccον ἰόντεc
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέραc ἐcτὶ θανόντων.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεcθα γόοιο,
ἵππουc λυcάμενοι δορπήcομεν ἐνθάδε πάντεc.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ᾤμωξαν ἀολλέεc, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύc.
οἳ δὲ τρὶc περὶ νεκρὸν ἐΰτριχαc ἤλαcαν ἵππουc
μυρόμενοι· μετὰ δέ cφι Θέτιc γόου ἵμερον ὦρcε.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυcι· τοῖον γὰρ πόθεον μήcτωρα φόβοιο.
τοῖcι δὲ Πηλεΐδηc ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖραc ἐπ' ἀνδροφόνουc θέμενοc cτήθεccιν ἑταίρου·

V. L. 512 ἤτοι libri. κηλεῷ CG. κηλειῶ H. — 513 οὐδέ coι ὄφελοc D. ὄφελοc τ' Ven. B. addito τ' man. rec. — 514 προc A. τρώων L. — 515 ώc AD 1. man. φάτο D, ut 429, 437. κλαίουcα C. ἐπι DHL. δ' ἐcτενάχοντο E 1277, 28 H Lips. Vrat. A. γΰναικῶν H.

V. L. 1 Ὥc A. — 2 ἐπεὶ δὴ Pseudoplut. 173, 42. libri ἐπειδή. ἐππειδή S. — 3 οἵ μὲν C. ἄρ ADGHL. ἐπι AD. — 4 ἀχϊλεὺc C. — 7 omittunt H Vrat. d. μηδέπω Bekk. An. 1147. ὑπόχεcφι D. — 8 ἄccον AD. — 9 κλαίομεν D. δ ACDEGHL. — 10 ἐπεὶ τ' L. τεταρπώμεθα AC. τεταρπώμεcθα (c supra) D. — 12 ὡc A. οἳ δ' D. οἵδ' C. ἀχϊλεύc C. — 13 οἳ δὲ C. περι A. εὔτρϊχαc H. — 14 μετα AD. γόου θέτϊc C. ὦρcε ACDEGH. — 17 αδινοῦ A, ceteri ἀδινοῦ. — 18 ἐπ': ἀπ' G.

A. c. 18 οὕτωc ἀρίcταρχοc cὺν τῷ ̄c ἐπ' ἀνδροφόνουc Didymus.

χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοιϲι·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέϲτην,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύϲαϲ δώϲειν κυϲὶν ὠμὰ δάϲαϲθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆϲ ἀποδειροτομήϲειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, ϲέθεν κταμένοιο χολωθείϲ.
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
πρηνέα πὰρ λεχέεϲϲι Μενοιτιάδαο τανύϲϲαϲ
ἐν κονίῃϲ. οἳ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαϲτοϲ
χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέαϲ ἵππουϲ,
κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηὶ ποδώκεοϲ Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὃ τοῖϲι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόεϲ ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ ϲιδήρῳ
ϲφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄιεϲ καὶ μηκάδεϲ αἶγεϲ·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντεϲ ὕεϲ, θαλέθοντεϲ ἀλοιφῇ,
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸϲ Ἡφαίϲτοιο·
πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰϲ Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βαϲιλῆεϲ Ἀχαιῶν,
ϲπουδῇ παρπεπιθόντεϲ ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλιϲίην Ἀγαμέμνονοϲ ἷξον ἰόντεϲ,
αὐτίκα κηρύκεϲϲι λιγυφθόγγοιϲι κέλευϲαν
ἀμφὶ πυρὶ ϲτῆϲαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν

V. L. 19 δόμοιϲι ACDEG. — 20 ϲοι G Flor. τελέω (ϲω superscr.) H. τά, πάροιθεν L. προπάροιθεν Lips. ὑπέϲτη D. — 22 ἀποδειροτομήϲω Vrat. d. — 23 τρώων L. ϲέθε H 1. man. — 24 ῥὰ GHL. — 25 παρ D. παρελεχέεϲϲι H. τανύϲαϲ E Lips. Vrat. A. — 26 κονίηϲι E. κονίηϲ' GL. οἵδ' CGL. ἕκαϲτοϲ: ἕκαϲτοι GS Cant. Harl. Townl. Vrat. A. Flor. γρ. ἕκαϲτοι A. — 27 λύοντο δὲ μώνυχαϲ ἵππουϲ GS Cant. Mor. Barocc. Townl. Vrat. A. Flor. γρ. λύοντο δὲ μώνυχαϲ ἵππουϲ A. ὑψιχέαϲ D. — 28 καδδ' AC DHL. καδδίζον G. ἵζον A. ἰζον D. ἷζον CHL. παρα A. — 29 ὃ ACDGHL. δαῖνυ D 1. man. G. — 30 ἀργοὶ omitt. D. ἀμφι A. — 32 ἀργειόδοντεϲ ὕεϲ C. — 33 ευόμενοι A. δια A. — 34 πάντῃ AE Athenaeus XI, 478. ceteri πάντη· ἀμφι A. κοτυλήρυτον A. κοτυλήρυτον EH Apoll. Soph. 103, 21. Cram. An. Ox. III, 122, 14. Athenaeus. κοτυλήρρυτον DL C 1. man. (?) Lips. Vrat. A. Ven. B. κοτυλῖρρῦτον C post ras. κοτυλύρυτον G. ἔρρεεν: ῥέεν D. — 37 παρπεπίθοντεϲ C. — 38 οἳ δ' L. οἷδ' C. ἷξον A. ἵξον CL post ras. ἷζον D. ἷζον G. — 39 κέλευϲαν ACS Harl. Cant. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. Ven. B. κέλευϲεν EGHL Flor. Rom. κέλευϲε D. — 40 ἀμφι AD.

A. c. 30 τινὲϲ ἀθετοῦϲιν Schol. V. — 34 κοτυλήρυτον Aristarchus, non κοτυλήρρυτον. — 39 ἀρίϲταρχοϲ κέλευϲαν πληθυντικῶϲ Didymus. ἐκέλευϲαν πληθυντικῶϲ, οἱ βαϲιλεῖϲ, ὡϲ Ἡρωδιανόϲ Schol. B.

Πηλείδην λούςαςθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὅ γ' ἠρνεῖτο ςτερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοςςεν·
οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τίς τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριςτος,
οὐ θέμις ἐςτὶ λοετρὰ καρήατος ἆςςον ἱκέςθαι,
πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ ςῆμά τε χεῦαι
κείραςθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖςι μετείω.
ἀλλ' ἤ τοι νῦν μὲν ςτυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
ἠῶθεν δ' ὄτρυνον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε ςχεῖν, ὅςς' ἐπιεικὲς
νεκρὸν ἔχοντα νέεςθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ὄφρ' ἤ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
θᾶςςον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
ὣς ἔφαθ, οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
ἐςςυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίςςαντες ἕκαςτοι
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίςης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόςιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλιςίην δὲ ἕκαςτος,
Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίςβοιο θαλάςςης
κεῖτο βαρὺ ςτενάχων, πολέςιν μετὰ Μυρμιδόνεςςιν,
ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεςκον.
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ,

V. l. 41 ἄπὸ H. ἀπὸ E. ἀπὸ CDGL. — 42 αὐτὰρ ὃ D Vrat. b. d. ἐπῒ CDH. ὀρκον D. ὤμοςεν E. — 43 οὖ ACEHL. οὖ μα D. μα A. ὃς τῖς C: ceteri ὅςτις. τε omitt. EL. — 44 ἄςςον AD. — 45 ἐνι AD. πυρὶ omitt. H. χεῦαι ADS Cant. Harl. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. Rom. τ' εχεῦαι H. χεῦςαι CGL. — 46 κείρεςθαί H Vrat. d. οὐδέ με δεύτερον H Vrat. d. ἐν ἄλλῳ ἐπεὶ οὔ τι με A. — 47 εἶξετ' E. μετϊείω H. — 48 ἀλλάγε δὴ νῦν μὲν D. μὲν νῦν G: ceteri νῦν μὲν cum Barocc. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. d. — 50 ὅςς' AC. ὅς' D post. ras. ὡς EGHLS Schol. Ψ 139 et Heynii libri; ita editores usque ad Bekkerum. — 51 ὕπο A. — 52 ἤτοι libri. ἐπιφλέγει Barocc. Townl. — 53 ἐπι D. ἐπιέργα A. — 54 ὡς AD 1. man. οἳ δ' L. οἶδ' C. ἠδ' ἐπίθοντο libri. — 55 ἐφοπλίςαντες CEG. ἐφοπλίςαντο D. ἐφωπλίςαντο Eust. 1285, 42. ἐφοπλίςςαντο Bentleius versu sequenti eiecto. — 56 οὐδ' ἔτι A. — 57 ἐξέρον DH. ἔντο DL Syr ἕντο Flor. Rom. — 58 κλιςίην δὲ AG. ΚΛΙϹΙΗΝΔΈ Syr. κλιςίην δ' L. οἶκονδε D. — 59 ἐπι A. — 60 βαρὺ ςτενάχων AE: βαρυςτενάχων CDGHL Syr. πολέςι G Flor. Rom. πολλοῖςι D. μετα AD. — 61 ὅτι δὴ κύματ' D. ΟΘΙΔῊ Syr. ἐπ' ἠϊόνας Vrat. b. d. ἀπ' ἠϊόνος Vrat. A. κλύζεςκεν C Eust. 1287, 26 Harl. ἐκλύζεςκον Lips. κλύζεςκ$\overset{\text{ε}}{\text{ο}}$ν A, adscripto in margine διχ[ῶς]. ceteri κλύζεςκον cum Eust. 1287, 30.

A. c. 48 οὕτως πειθώμεθα, οὐ τερπώμεθα Didymus.

νήδυμος ἀμφιχυθείς, μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐικυῖα,
καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροΐ εἵματα ἕστο·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
θάπτέ με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀίδαο περήσω.
τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων,
οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν,
ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
νίσομαι ἐξ Ἀίδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχετε.
οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ λάχε γεινόμενόν περ·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

V. l. 63 κήδυμος G. — 64 προτιΐλιον D. ποτὶ L Lips. — 65 ἐπῖ H. ψυχῆ D ex corr. L. — 66 καλλ' G. καλά οἰκυῖα H. — 67 τοῖος L. περι D. — 68 omittunt H Vrat. d. στῆι A. ἆρ ADEGL. ὑπερ A. προς C. — 69 ἐμοῖο Barocc. Vrat. b. ἀχϊλεῦ C. — 70 μέν με C. ἐκήδεις L. — 71 θάπτέ με ὅτι A. θάπτε ὅττι με G. περῆσαι G Flor. — 72 με εἴργουσι ACDEGL Pseudoplut. 133, 39. Schol. β 183. εἴργουσιν H. μ' ἐέργουσι Dindorfius. ψυχαὶ καὶ εἴδωλα S. — 73 οὐδέ με ACDGHL. πω ACDEH LS Syr. Schol. ω 187. πως G. Heynius ex solo Harl. πω laudat. μίγεσθαι H μίσγεσθ' D. — 74 αὔτως EGH Schol. Κ 167. αύτως A. ἀνευρυπυλὲς A. — 75 εἴ μοι δὸς H. αὖθϊς CL. — 76 νίσομαι ACDEH ex corr. Towni. Vrat. b. d. A. νίσσομαι GH ex corr. LS. ΝΕΙϹϹΟΜΑΙ Syr. conf. Eust. 1288, 55. νείομαι Harl. Mosc. 2. ἐπεί Vrat. A. λελάχηται D Vrat. d. $\overset{\text{αι}}{\text{λελάχητε}}$ H, αι 2. man. add. — 77 ΟΎ Syr. μὲν γάρ: γὰρ ἔτι Aeschines contra Timarchum § 149. Rhet. Gr. II, 450, 29. γρ. οὐ γὰρ ἔτι A. — 79 ἀμφ' ἔχανε C. ΑΜΦ' ΈΧΑΝΕ Syr. ἐμφέχανε H. ἀμφέλαχε Townl. γεινόμενον omnes. — 80 δε AD. δέ σοι H. $\overset{\text{ε}}{\text{ΕΠΙΙΚΕΛ'}}$ Syr., add. ε 2. man. ἀχϊλεῦ C. — 81 τείχε' L. τείχη D. ὑπὸ ACDGHL. ὕπο Schol. Ζ 488. 518. τρῴων L. εὐηγενέων libri omnes cum Schol. Ζ 488. 518. Λ 786. Et. Mg. 390, 34. Aeschin. l. l.

A. c. 63 Aristarchus νήδυμος. — 73 οὐδέ με, non οὐδ' ἐμὲ Herodianus. — 76 νίσομαι conf. H. T. 316. 317. — 77 μὲν γάρ: ἔν τισι τῶν πολιτικῶν οὐ γὰρ ἔτι Didymus. — 81 εὐηγενέων: εὐηφενέων Aristophanes et Rhianus.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήcομαι, αἴ κε πίθηαι.
μὴ ἐμὰ cῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀcτέ' Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ, ὡc τράφομέν περ ἐν ὑμετέροιcι δόμοιcιν,
εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιοc ἐξ Ὀπόεντοc
ἤγαγεν ὑμέτερον δ' ἀνδροκταcίηc ὕπο λυγρῆc,
ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντοc,
νήπιοc, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀcτραγάλοιcι χολωθείc·
ἔνθά με δεξάμενοc ἐν δώμαcιν ἱππότα Πηλεὺc
ἔτραφέ τ' ἐνδυκέωc καὶ cὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
ὣc δὲ καὶ ὀcτέα νῶιν ὁμὴ cορὸc ἀμφικαλύπτοι
χρύcεοc ἀμφιφορεύc, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
τίπτέ μοι ἠθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθαc,
καί μοι ταῦτα ἕκαcτ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείcομαι, ὡc cὺ κελεύειc.
ἀλλά μοι ἆccον cτῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλουc ὀλοοῖο τεταρπώμεcθα γόοιο.

V. L. 82 καὶ ἐφήcομαι, αἴ κε πίθηαι: cὺ δ' ἐνὶ φρεcὶ βάλλεο cῇcιν Aeschines. — 83 τιθείμεναι L Lips. cum Eust. 1289, 41. τιθήμεν' C. ὄcτε' D. ἀχῖλεῦ C. — 84 ἐτράφην περ ADHS Townl. Cant. Vrat. d. A. Lucianus 48, 47. Bekk. Anecd. 948, 27. ὡc οὐ τράφην περ Cram. Epim. 28, 6. ἐτράφημεν CEGL Lips. Syr. Plato Phaedon. 72 C. Suidas II, 1, 1116, 3. Phot. Lex. 244. γρ. ἐτράφημεν A. ἐν: ἐφ' Plato. ἡμετέροιcι Phot. Lex. δόμοιcι D Syr. ἀλλ' ἵνα πέρ cε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ χρυcέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πορε πότνια μήτηρ, ὡc ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροιcι δόμοιcιν Aeschines. — 85 ἐξοπόεντοc D. — 86 ὑμέτερον δ' A. ἡμέτερον δ' D. ὑμέτερον δῶ Vrat. A. ὑπὸ ACDGHL Syr. — 87 ἤματι D. ὅτϊ H. ἐφιδάμαντοc Harl. — 88 νήπιον D Vrat. d. — 89 ἐνθά με AC. ἐνθά με H. δεξάμενον L Lips. δόμοιcιν D Lips. — 90 ἔτραφέ: ἔτρεφέ GLS Aeschines. ἔτρεφ' C. ὀνόμηνεν H. ΟΝΟΜΗΝΕ Syr. — 91 ὡc
οι
ACDGHL. ἀμφικαλύπτει L. — 93 ἀχῖλεύc C. — 94 τίπτέ μοι AC Et. Mg. 422, 10. τῦπτέ H. ἠλήλουθαc E. — 95 ταῦτ' L Lips. ἐγώ cοι Vrat. A. — 96 ὥc με L. ἐν ἄλλῳ ὥc με κελεύειc A. — 97 ἄccον A. ἅccον D. ἀμφιβαλόντε ADE 1288, 19 GH Syr. ἀμφιβαλόντεc CLS Lips. Eust. 1290, 32 Harl. Cant. Townl. Mosc. 2. Vrat. d. — 98 ὀλοοῖο: ἐν ἄλλῳ κρυεροῖο A. τεταρπώμεθα Eust. 1288, 19. ὀλοοῖό τε ταρπώμεθα Eust. 1290, 32.

A. c. 84 scripsi ὡc τράφομέν περ ex coniectura, nam περ in optimis libris legitur, et ε augmenti in verbo τρέφειν nusquam apud Homerum corripitur. accedit quod numerus singularis ἐτράφην sententiae parum convenit, et ἔτραφον notione intransitiva etiam aliis locis (B 661. Φ 279) a librariis parum eruditis depravatum est, vide adnot. ad B 661. Φ 279. — 92 ἀθετεῖται Aristonicus. ἐν πάcαιc (sc. exemplaribus recensionis Aristarcheae) οὐκ ἦν ὁ cτίχοc Schol. V. — 94 ἠθείη: Χαμαιλέων γράφει ὦ θείη κεφαλή Aristonicus, conf. Eust. 1290, 29.

ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ὠρέξατο χερϲὶ φίληϲιν,
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸϲ ἠύτε καπνὸϲ
ᾤχετο τετριγυῖα. ταφὼν δ' ἀνόρουϲεν Ἀχιλλεὺϲ
χερϲί τε ϲυμπλατάγηϲεν, ἔποϲ δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
ὢ πόποι, ἦ ῥά τίϲ ἐϲτι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοιϲι
ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένεϲ οὐκ ἔνι πάμπαν.
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆοϲ δειλοῖο
ψυχὴ ἐφεϲτήκει γοόωϲά τε μυρομένη τε,
καί μοι ἕκαϲτ' ἐπέτελλεν, ἔικτο δὲ θέϲκελον αὐτῷ.
ὣϲ φάτο, τοῖϲι δὲ πᾶϲιν ὑφ' ἵμερον ὦρϲε γόοιο.
μυρομένοιϲι δὲ τοῖϲι φάνη ῥοδοδάκτυλοϲ ἠὼϲ
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐρῆάϲ τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέραϲ ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλιϲιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐϲθλὸϲ ὀρώρει,
Μηριόνηϲ, θεράπων ἀγαπήνοροϲ Ἰδομενῆοϲ.
οἳ δ' ἴϲαν ὑλοτόμουϲ πελέκεαϲ ἐν χερϲὶν ἔχοντεϲ
ϲειράϲ τ' εὐπλέκτουϲ· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆεϲ κίον αὐτῶν·
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺϲ προϲέβαν πολυπίδακοϲ Ἴδηϲ,
αὐτίκ' ἄρα δρῦϲ ὑψικόμουϲ ταναήκεϊ χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουϲαι

V. L. 99 ὡϲ AD 1. man. φίληιϲι D Syr. — 100 ΟΥΔΕΛΑΒΕ Syr. κατα D Syr. — 101 ἀχϊλεύϲ C. — 102 ϲυμπατάγηϲεν S Cant. Lips. Mor. Vrat. b. A. ἔποϲ τ' D. ὀλοφυδρὸν Lips. — 103 ὢ πόποι ADH. ῥά τιϲ ἐϲτὶ ACD (ἐϲτι) E. ρα τὶϲ ἐϲτὶ G. ρα τῖϲ ἐϲτϊ H. ῥά τι ἐϲτὶ L Lips. Vrat. A. εἰναΐδαο A. δόμοιϲι ACDG Syr. — 104 αὐτὰρ C. — 106 ἐφεϲτήκει Eust. 1290, 55: ἐφειϲτήκει ACE 1288, 13 GHL. ἐφείϲτηκε D. ΕΦ' ΙϹΤΗΚΕΙ Syr. conf. Μ 446. Φ 526. Χ 36. — 107 ἑκὰϲ D. ἔεικτο H. εἶητο D (dare volebat εἶκτο). — 108 ὡϲ A. ὑφίμερον DG. ἐφ' ἵμερον E. ἳμερον A. — 109 τοῖϲι μέλαϲ ἐπὶ ἕϲπεροϲ ἦλθε Plutarchus Consol. ad Apoll. 26. — 110 ἀμφι A. αὐτὰρ C, conf 104. — 111 ἐξέμεν G. ἀξέμεν' Vrat. A. Lips. — 112 κλιϲιῶν CL Syr. κλιϲέων AS. κλιϲιέων EGH. κλιϲίεων D. ἐπι D. — 114 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. — 115 τ' omitt. H. ἐϋπλέκτουϲ CDG Flor. προ CD. ἂρ ADEGHL. — 117 προϲέβηϲαν C. πολυπίδακοϲ ACEGHL Syr. πολυπιδάκου DS Townl. — 118 παναϊκέϊ L.

A. c. 104 ἐνϲέϲειϲται ἐκ τῆϲ Ὀδυϲϲείαϲ ὁ ϲτίχοϲ, ἐκεῖ γὰρ τὰϲ ψυχὰϲ εἴδωλα ϲκιώδη, φρονήϲεωϲ ἀμέτοχα, ὑπέθετο . . . . . οὕτωϲ Ἀριϲτοφάνηϲ ὁ γραμματικόϲ Schol. A, conf. κ 494, 495. λ 222. — 106 ὁ ἀρίϲταρχοϲ ἐφεϲτήκει χωρὶϲ τοῦ ῑ Didymus. — 111 κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων οὐρῆαϲ ὤτρυνεν ἔξω τοῦ τέ Schol. A. productio syllabae αϲ in caesura semiternaria facta est ut Ζ 240. 366. Υ 45. conf. Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 502. — 117 πολυπίδακοϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου Didymus.

πῖπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ
ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
κὰδ δ' ἄρ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον ἠδὲ οἷ αὐτῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
ἵππους· οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον
κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἄϊδος δέ.

V. L. 120 πῖπτον AE: πίπτον CDHL. τίπτον G. διαπλήσσοντες ACDEHL Apoll. Soph. 58, 18. Schol. Θ 507. διαπλήσοντες G ...... ΠΛΙССΟΝΤΕС Syr. ἕτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ διαπλήσσοντες διαῤῥήσσοντες γράφουσιν Eust. 1291, 53. — 121 ἡμιόνους D. ται δὲ L. χθόνια G. ποσὶ DEH. — 122 ἐλδόμεναι L. ελδόμεναι A. ελκόμεναι D, κ post ras. διαρ-ϊ ρωπήϊα Apoll. Soph. 139, 25. — 123 φῦτροὺς L. ὡς AD. — 125 καδδ' ACDHL. ἂρ ADEGHL. βάλον CL. ΕΠΙСΧΕΡΩΙ Syr. ἐπὶ σχερῶ C. ἂρ ADGL. ἀχϊλεὺς C. — 126 οἷ omitt. G. ἠδέ οἱ DHL. — 127 πάντῃ AEG: ceteri πάντη. παρακάββαλον ACDEL. παρακάββϊλον H. παρακάμβαλον GS Syr. Cant. Harl. Mosc. 2. περικάμβαλον Vrat. A. — 128 εἶατ' C. εἰατ' D. ἂρ ACDGHL. ἀχϊλεὺς C. — 129 κέλευσε ADEGL Syr. κέλευσεν H. κέλευε C Mor. Barocc. μετηύδα Vrat. b. — 130 χαλκὸν ἢ χαλκῷ Eust. χαλκῷ Vrat. A. conf. ad Ε 857. ζεῦξαί θ' CHS Syr. Cant. ζεῦξαί θ' (δ') A. ὑπόχεσφιν DH. — 131 οἳ δ' DL. οἵδ' CH. οἱ δ' ὄτρυνον Lips. καί γ' ἐν τεύχεσιν H. τεύχεσιν E Flor. Rom. — 132 ἀν CDGH. ἐν L. ἀνδίφροισι D. παραβάται L Lips. Mosc. 2. — 133 μετα A. — 134 μύρϊοι G. — 135 δ' ἐπὶ πάντα H. καταεῖνυον A. καταείνυον CDE bis GHLS Syr. et Heynii libri. Apoll. Soph. 97, 4. Et. Mg. 494, 54. Schol. Θ 58. Υ 387. Eust. 1871, 37. καταείλυον Vrat. A. — 136 ὄπισθεν D. ὄπισθεν G Flor. ὄπιθε Lips. ἔχε: σχέθε S Cant. Townl. ἀχϊλεύς C. — 137 ἄϊδος δέ AD: ceteri ἄϊδόσδε. ἄϊδος δῶ H Syr. Vrat. b. d.

A. o. 120 διαπλήσσοντες: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διαπλίσσοντες διὰ τοῦ ῑ Didymus. — 135 καταείνυον: ἔν τισι δὲ καταείλυον, τουτέστιν εἵλουν· Ἀρίσταρχος δὲ καταείνυσαν Didymus. — 137 ἄϊδος δέ: οὕτως ἡρωδιανός, ἄλλοι δὲ ἄϊδος δῶ Schol. A, conf. Σ 385.

οἳ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὅθί ϲφιϲι πέφραδ' Ἀχιλλεύϲ,
κάτθεϲαν, αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόηϲε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
ϲτὰϲ ἀπάνευθε πυρῆϲ ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τήν ῥα Ϲπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωϲαν·
ὀχθήϲαϲ δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Ϲπερχεί', ἄλλωϲ ϲοί γε πατὴρ ἠρήϲατο Πηλεύϲ,
κεῖϲέ με νοϲτήϲαντα φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν
ϲοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύϲειν
ἐϲ πηγάϲ, ὅθι τοι τέμενοϲ βωμόϲ τε θυήειϲ.
ὣϲ ἠρᾶθ' ὁ γέρων, ϲὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεϲϲαϲ.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάϲαιμι φέρεϲθαι.
ὣϲ εἰπὼν ἐν χερϲὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
θῆκεν, τοῖϲι δὲ πᾶϲιν ὑφ' ἵμερον ὦρϲε γόοιο.
καί νύ κ' ὀδυρομένοιϲιν ἔδυ φάοϲ ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺϲ αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραϲτάϲ·
Ἀτρείδη, ϲοὶ γάρ τε μάλιϲτά γε λαὸϲ Ἀχαιῶν
πείϲονται μύθοιϲι, γόοιο μὲν ἔϲτι καὶ ἆϲαι.
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆϲ ϲκέδαϲον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεϲθαι· τάδε δ' ἀμφιπονηϲόμεθ' οἷϲι μάλιϲτα
κήδεόϲ ἐϲτι νέκυϲ· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

V. L. 138 οἳ δ' D, acc. 2. man. οἵδ' CGHL. ὅτε δὴ χῶρον C. ἵκοντο AH Vrat. d. γρ. ἵκανον A, conf. C 520. ὅθί ϲφιϲι AD ex corr. H Schol. Z 367: vulgo ὅθι ϲφίϲι. ἀχϊλεὺϲ C. — 139 νήνεον E. — 140 ἀχϊλεύϲ C. — 141 ἀπεχείρατο G. — 142 τὴν ῥὰ L. — 143 ΟΧΗϹΑϹ Syr. ἐπι D. εἶπε πρὸϲ ὃν μεγαλήτορα θυμὸν Vrat. b. — 146 κορέειν C. — 147 παρ' αὐτόθι ACEGH Syr. Schol. Theocr. III, 4. Et. Mg. 344, 34. παρ' αὐτόφι LS Lips. Townl. παρ' αὖθι Vrat. b. παρ' αὐτίκα D. ἐν ἄλλῳ παραυτίκα A. — 148 ὅθΐ τοι H. — 149 ὡϲ D 1. man. — 152 ὡϲ A. versum omittunt D 1. man. et Lips. in textu; habet uterque in margine. — 153 θῆκε E. ὑφίμερον D. ἐφ' ἵμερον H Vrat. d. — 154 ἔδυ φάοϲ ἠελίοιο D post ras. man. rec. — 155 ἀχϊλεὺϲ C. — 156 ϲοὶ γάρ τε: ϲοὶ μέν τε CEHL Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. μέν γε D. — 157 habet H in marg. man. rec. πείϲωνται Vrat. A. μέν ἐϲτι ACDGL. — 158 ἀπο A. πυρκαΐὴν C. — 159 τὰ δέ τ' G. — 160 κΰδεόϲ L. παρα CD. οἵ, ταγοὶ A. οἱ ταγοὶ DE Mor. Mosc. 2. Rom. vulgo οἵ τ' ἀγοὶ. — 161 τόδ' Vrat. A.

A. c. 147 παρ' αὐτόφι legitur M 302. N 42. Υ 140. Ψ 640. — 160 οἱ ταγοὶ Aristarchus: οἵ τ' ἀγοὶ Dionysius (Sidonius?).

αὐτίκα λαὸν μὲν cκέδαcεν κατὰ νῆαc ἐίcαc,
κηδεμόνεc δὲ παρ' αὖθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
ποίηcαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέcαν ἀχνύμενοι κῆρ.
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδαc ἕλικαc βοῦc
πρόcθε πυρῆc ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμοc Ἀχιλλεὺc
ἐc πόδαc ἐκ κεφαλῆc, περὶ δὲ δρατὰ cώματα νήει.
ἐν δ' ἐτίθει μέλιτοc καὶ ἀλείφατοc ἀμφιφορῆαc,
πρὸc λέχεα κλίνων· πίcυραc δ' ἐριαύχεναc ἵππουc
ἐccυμένωc ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα cτεναχίζων.
ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆεc κύνεc ἦcαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήcαc,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέαc ἐcθλοὺc
χαλκῷ δηιόων· κακὰ δὲ φρεcὶ μήδετο ἔργα.
ἐν δὲ πυρὸc μένοc ἧκε cιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοιcι·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέcτην.
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέαc ἐcθλούc,
τοὺc ἅμα coὶ πάνταc πῦρ ἐcθίει· Ἕκτορα δ' οὔ τι
δώcω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεccιν.

V. l. 163 ἡγεμόνεc Vrat. A. παραῦθι ADL. — 164 ἑκατόμποδον ELS Cant. man. rec. ἑκατόμπεδον (ο superscr.) H Lips. ἑκατόμπεδον A. ἑκατόμπεδον CDG Syr. — 165 ἓν A. ΚΗΡ' Syr. — 166 εἰλίποδαc EGL. ΚΑΙΕΛΙΚΑϹ Syr. — 167 πρόcθε bis legitur in H omisso πυρῆc. ἄμφενον H. — 168 ἀχϊλεύc C. — 169 περὶ: παρὰ Zonar. Lex. 572. cώματ' ἀνήει Vrat. b. νήει omitt. H. — 170 δ' ἐτίθει ACDEH Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Rom. ΔΕΤΙΘΕΙ Syr. δὲ τίθει GLS Lips. conf. C 541. 561. 607. ἀμφιφορεῖc H ex corr. — 172 ἐνέβαλε EG. πυρὶ CLS Vrat. b. d. cτοναχίζων CD post ras. EL: cτεναχίζων AGHS Cant. Mor. Vrat. d. — 173, 174 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. — 174 καὶ τούτων E. τῶν ἐννέα βάλε πυρὶ Vrat. A. πυρὶ CL. — 175 τρῳων L. — 178 ἄρ ADGHL. φίλον τ' CD. — 179 εἰναΐδαο AD. δόμοιcι ACDEGHLS. — 180 τοι omitt. L Lips. Vrat. A. τελέω τὰ (ἃ E) πάροιθεν: τετελεcμένα ὥcπερ S Syr. (ΠΕΡ') Cant. Townl. ἐν ἄλλῳ τετελεcμένα ὥcπερ ὑπέcτην A. — 181 τρῳων L. — 182 coι DGH. οὔ τι: οὔτοι C. — 183 πρϊαμΐδῃ (ν superscr.) H, ν 2. man.

A. c. 169 δρατά: τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ε̄ δρετά Didymus.

ὣc φάτ' ἀπειλήcαc· τὸν δ' οὐ κύνεc ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύναc μὲν ἄλαλκε Διὸc θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἤματα καὶ νύκταc, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροcίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυcτάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφοc ἤγαγε Φοῖβοc Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίον δέ, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
ὅccον ἐπεῖχε νέκυc, μὴ πρὶν μένοc ἠελίοιο
cκήλει' ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεcιν ἠδὲ μέλεccιν.
οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτοc.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόηcε ποδάρκηc δῖοc Ἀχιλλεύc·
cτὰc ἀπάνευθε πυρῆc δοιοῖc ἠρᾶτ' ἀνέμοιcι,
βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίcχετο ἱερὰ καλά·
πολλὰ δὲ καὶ cπένδων χρυcέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθεῖν, ὄφρα τάχιcτα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκροί,
ὕλη τε cεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἶριc
ἀράων ἀίουcα μετάγγελοc ἦλθ' ἀνέμοιcιν.

V. l. 184 ΑΜΦ' ЄΠЄ́ΝΟΝΤΟ Syr. ἀμφιέποντο Tzetzes Alleg. 29. — 186 δὲ χρῖεν ADEL Apoll. Soph. 139, 11. Schol. Ξ 172. δὲ χρίεν CGS. δὲ χρεῖcεν H. δ' ἔχριεν Athenaeus XV, 688. — 187 ἑλκυcτάζων L. — 188 ἐπι DG. — 189 πεδίον δὲ A. κάλυψεν δ' ἄρα χῶρον D. — 190 ὅcον E. — 191 cκήλει' A. cκήλει D Syr. Townl. cκήλη' H. cκήλη E Plutarchus Quaest. conv. III, 10, 2, 3. cκήλη CGLS Et. Mg. 716, 39. cκλήλῃ Lips. ἀμφι DG. περι ADG. μέλεcιν D. — 192 πυρὶ GL. πυρὴ D. η post ras. ἐκαίετο ADH Syr. Barocc. Mor. καίετο CEGLS Townl. Vrat. A.
η
τεθνηῶτοc LS Lips. Cant. τεθνειῶτοc A. τεθνειῶτοc CDGH Syr. — 193 ἀχῖλεύc C. — 194 cτᾶc D. ἀνέμοιcι ACDEG. — 195 βορέῃ ACDEG HL Syr. conf. ad I 5. ὑπίcχετο ACL Lips. ὑπέcχετο ἢ ὑπίcχετο Eust. ceteri ὑπέcχετο. — 196 δέπαϊ, λατάνευεν C. ἐλιτάνευεν D. ἐλλιτάνευεν H, sed in utroque δέπαϊ, conf. κ 316, ubi ACDEHIKLMNQRV δέπαϊ ὄφρα πίοιμι exhibent. — 197 ἐλθέμεν ADGHL Syr. ἐλθεῖν CE bis Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. γρ. ἐλθεῖν A. νεκροὶ ADH: νεκρὸν CE GL Syr. Heynius νεκροὶ ex solo Veneto A laudat. — 198 τε cεύαιτο E Flor. τ' ἐccεύαιτο AGS Townl. ΤЄCЄΎΑΙΤΟ Syr. τ' ἐccεύατο C Vrat.
οι
d. τ' ἐcεύατο H. τ' ἐccεύετο D 2. man. L. τ' ἐccεύατο Mosc. 2. τ' ἐccεύοιτο Rom. τ' ἐccεύοντο D 1. man. ἐν ἄλλῳ ὕλη τὲ cεύαιτο A. — 199 μετ' ἄγγελοc A. μετ' ἄγγελοc CDHS Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. Tzetzes Alleg. 64. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐν δυcὶ μέρεcι λόγου ἔχει τὸ μετ' ἄγγελοc Eust. 1296, 8. conf. 1009, 49. ἦλθεν L.

A. c. 195 ὑπίcχετο, conf. ad Υ 84. ubi Aristarchus ὑπίcχεο scripsit. — 197 ἐλθεῖν scripsi ut 209, ubi libri in eo consentiunt. — 198 οὕτω δὲ (τε cεύαιτο?) καὶ ἔξω τοῦ ν̄ ὕλη Didymus. χωρὶc δὲ τοῦ ν̄ τὸ ὕλη. οἱ δὲ ὕλην τ' ἐccεύοντο (?) ἀντὶ τοῦ ὁρμήcειαν οἱ ἄνεμοι καίειν τὴν ὕλην Schol. AV. de scriptura τε cεύαιτο conf. P 463. haec Aristarchi fuit, quia sola cum ὕλη convenit.

οἳ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυϲαέοϲ ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουϲα δὲ Ἶριϲ ἐπέϲτη
βηλῷ ἔπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὡϲ ἴδον ὀφθαλμοῖϲι,
πάντεϲ ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰϲ ἓ ἕκαϲτοϲ·
ἣ δ' αὖθ' ἕζεϲθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
οὐχ ἕδοϲ· εἶμι γὰρ αὖτιϲ ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐϲ γαῖαν, ὅθι ῥέζουϲ' ἑκατόμβαϲ
ἀθανάτοιϲ, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίϲομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺϲ βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίϲχεται ἱερὰ καλά,
ὄφρα πυρὴν ὄρϲητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλοϲ, τὸν πάντεϲ ἀναϲτενάχουϲιν Ἀχαιοί.
ἣ μὲν ἄρ' ὣϲ εἰποῦϲ' ἀπεβήϲετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
ἠχῇ θεϲπεϲίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κῦμα
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέϲθην,
ἐν δὲ πυρῇ πεϲέτην, μέγα δ' ἴαχε θεϲπιδαὲϲ πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆϲ ἄμυδιϲ φλόγ' ἔβαλλον
φυϲῶντεϲ λιγέωϲ· ὁ δὲ πάννυχοϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεὺϲ
χρυϲέου ἐκ κρητῆροϲ, ἑλὼν δέπαϲ ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυϲϲόμενοϲ χαμάδιϲ χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,

V. L. 200 Ζεφύρου H. — 200—202 omitt. Vrat. b. — 201 ὑπέϲτη HS Vrat. d. — 202 ἐπὶ ACDEGL Et. Mg. 186, 19. Et. Gud. 102, 41. Zonar. Lex. 373. ἐπι H Syr. οὐδῷ ἐπὶ Et. Mg. 196, 30. εἶδον D. ὀφθαλμοῖϲι ACDEG. Syr. — 203 κάλεόν τέ libri mei cum Townl. Vrat. d. Apoll. Soph. 61, 19. Apollon. de Pron. 53 A. κάλεον δέ Et. Mg. 294, 37. εἰϲ ἑ G. ἓ ἕ[α]καϲτοϲ A. εἶϲ ἕκαϲτοϲ D. ἓ omitt. DL Syr. — 204 ἠδ' CD. 2. man. L. ΑΥ Syr. ἀνήνατο ACE 1295, 61 H. εἶπε τὲ L. τε S Syr. Townl. Vrat. A. — 205 ΟΥΧ' Syr. ΓΑΡ' Syr. αὖθιϲ CG. αὖθι AH Vrat. d. γρ. αὖτιϲ A. ἐπ': ἀπ' G. ῥέεθρα: ῥεέθρων Apoll. Soph. 62, 18. ῥοάων C. — 206 ῥέξουϲ' Mosc. 2. — 208 ἀχϊλλεὺϲ H. — 209 ὑπίϲχηται D. ὑπίϲχετο Lips. — 210 ὄρϲῃ τε G. ἐνὶ DL. ἐνϊ H. — 212 ἡ μὲν C. ἂρ ADGHL. ὣϲ omitt. H. ὡϲ AD. ἀπεβήϲατο D Barocc. Harl. Lips. 1. man. Vrat. b. ἀνεβήϲατο S. οἰδ' E Pseudoplut. 129, 18. ἐρέοντο H. — 213 πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ νέφεα κλονέοντεϲ ὄπιϲθεν Pseudoplut. 129, 18 — 215 ὑπὸ ACDEGL. ὑπο H Syr. — 216 πυρῇ AD ex corr. EGHL Mor. Cant. Rom. πυρὶ CD 1 man. S Syr. Vrat. A. ΠΥΡ' Syr. — 217 habet H in marg. man. rec. scr. — 218 φυϲϲῶντεϲ L Lips. ὃ δὲ C ἀχϊλεὺϲ C. — 219 ἑλὼν ACDGH Barocc. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. d. ἔχων ELS Lips. ἐν ἄλλῳ ἔχων A. — 220 ἀφυϲϲόμενοϲ DG. ἀφυϲϲά[ο]μενοϲ A. ceteri ἀφυϲϲάμενοϲ cum Harl. Mosc. 2. Vrat. d. χαμᾶδιϲ D. χέε: χεῦε G. Flor.

A. O. 206 γρ. ἐϲ δῆμον, ὡϲ αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων Didymus. — 220 ἀφυϲϲόμενοϲ, conf. Γ 295 οἶνον δ' ἐκ κρητῆροϲ ἀφυϲϲόμενοι (ita

ψυχὴν κικλήϲκων Πατροκλῆοϲ δειλοῖο.
ὡϲ δὲ πατὴρ οὗ παιδὸϲ ὀδύρεται ὀϲτέα καίων,
νυμφίου, ὅϲ τε θανὼν δειλοὺϲ ἀκάχηϲε τοκῆαϲ,
ὣϲ Ἀχιλεὺϲ ἑτάροιο ὀδύρετο ὀϲτέα καίων,
ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ ϲτεναχίζων.
ἦμοϲ δ' ἑωϲφόροϲ εἶϲι φόωϲ ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
ὅν τε μέτα κροκόπεπλοϲ ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώϲ,
τῆμοϲ πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύϲατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτιϲ ἔβαν οἶκον δὲ νέεϲθαι
Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔϲτενεν οἴδματι θύων.
Πηλείδηϲ δ' ἀπὸ πυρκαϊῆϲ ἑτέρωϲε λιαϲθεὶϲ
κλίνθη κεκμηώϲ, ἐπὶ δὲ γλυκὺϲ ὕπνοϲ ὄρουϲεν.
οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέεϲ ἠγερέθοντο·
τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδοϲ καὶ δοῦποϲ ἔγειρεν.
ἕζετο δ' ὀρθωθεὶϲ καί ϲφεαϲ πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ κυρκαϊὴν ϲβέϲατ' αἴθοπι οἴνῳ
πᾶϲαν, ὁπόϲϲον ἐπέϲχε πυρὸϲ μένοϲ· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀϲτέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν
εὖ διαγιγνώϲκοντεϲ· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
ἐν μέϲϲῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
ἐϲχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρεϲ.
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυϲέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ

V. l. 221 πατροκλοῖο E. — 222—228 maximam partem mutilos habet Syr. ut 113—122. — 223 ὥϲτε D. addit Plutarchus Consol. ad Apoll. 30. ἄρρητον δὲ τοκεῦϲι γόον καὶ πένθοϲ ἔθηκε. — 224 ὡϲ A. ἀχιλλεὺϲ E Lips. ὀδύρετο ἑτάροιο C. — 225 ἑρπῖζων H. παρα A. αδινὰ A: ceteri ἀδινὰ. ϲτοναχίζων CEL Rom. — 226 δ' omitt. Schol. Θ 1. ἑωϲφόροϲ D, spir. 2. man. — 227 μέτα Schol. Θ 1. β 1. μετὰ ACEL. μετα DGH. ὑπειράλα D. ὑπειρ A. κίδνατο Schol. Θ 1. β 1. — 228 πυρκαϊῆ D. ΦΛΟΞ' Syr. — 229 αὖθιϲ CE. οἶκον δὲ A. ΟΙΚΟΝΔΈ Syr. οἶκονδε CDL. νέεϲθαι: ἕκαϲτοϲ Barocc. Mor. — 230 κατα (μετα) A. ὁ δ' D. ὃδ' CGHL. ἔϲταινεν L. θύιων A. — 231 ἀπο A. ἑτέρωθι Eust. 1296, 60, sed 1296, 61 ἑτέρωϲε. — 232 ἐπι A. κεκμηκὼϲ Harl. Mor. Vrat. A. — 233 οἳδ' GHL. — 234 ὁμαδοϲ D, acc. et spir. 2. man. δοῦποϲ ὄρωρεν C. ἔγερθεν et γρ. ἔγειρεν Vrat. A. — 235 καὶ ϲφέαϲ HL. — 236 ἀτρεῖδαι Harl. Mosc. 2. conf. 272. 658. Α 17. Η 327. 385. τὲ H. παναχαιῶν A. — 237 κατα ACH. ϲφέϲατ' G. αἴθοπα οἶνον D. — 239 λέγομεν H. — 240 διαγιγνώϲκοντεϲ AEL Syr. διαγινώϲκοντεϲ CDGH. — 241 οἱ δ' Eust. 1294, 6. — 242 ἐπὶ μὶξ G. τὲ καὶ ACH. καὶ omitt. G.

A. c. Aristarchus) δεπάεϲϲιν ἔκχεον. Κ 579 ἀπὸ δὲ κρητῆροϲ Ἀθήνῃ πλείου ἀφυϲϲόμενοι (οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ) λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

θείομεν, εἰς ὅ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.
τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήισι λίπησθε.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμείλιά τε προβάλοντο
ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον.
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον,

V. L. 244 εἰς ὅ κεν A: ceteri εἰσόκεν. ἐγὼ CEL Vrat. A. ἐν ἄλλῳ αὐτὸς ἰὼν A. κεύθωμαι CDEGHLS Syr. Cant. Mor. Barocc. Harl. Townl. Mosc. 2. κεύθομαι Zonar. Lex. 1200. κλεύθωμαι A. κλεύθομαι Et. Mg. 517, 45. conf. Hesych. II, 491. — 247 ἐμοῖο G Barocc. Vrat. d. — 248 δεύτερον D Eust. 1298, 2; sed 1298, 9 δεύτεροι. ἐν omitt. H. πολῦκληῖσῖ H. πολυκληῖσι G. λῖπεσθε H Vrat. d. — 249 ὡς A. οἶδ' CGHL. ΔΕΠΙΘΟΝΤΟ Syr. ἐπείθοντο H. — 250 κατα AC Syr. — 251 ἐπι ACDEGHL post ras. Syr. βαθεία τε D. δὲ (τ supra) A. ἐν ἄλλῳ κάππεσεν ὕλη A. — 252 κλαίοντος L. — 253 σύλλεγον Mor. ἐς omitt. H. χρύσην A. χρυσὴν D. χρυσίην L. — 254 κλισίῃ EHL. ἐς κλισίην Vrat. A. δ' ἐνθέντες L Lips. ἑανῷ L Lips. Flor. εανωι D. — 255 τόρνωσάν τε Et. Mg. 762, 26. θεμείλια δὲ (τ supra) A. προβάλλοντο DH. — 256 ἀμφι AD. ἐπι DH. ἔχευσαν Lips. 1. man. — 257 χεύανδες A. ἀχῖλεὺς C. — 261 εὐζώνους H. — 262 ἱππεῦσι DEH Flor. ἀγλὰ DH. ἀγλαὰ C. — 263 ἔργ' εἰδυῖαν ACDGHL Syr. ἔργα εἰδυῖαν E bis. — 264 ὠτόεντα D Lips. δύω καὶ εἰκοσίμετρον A. δύω καὶ εἰκοσίμετρον CD (δύο) EGHL. τινὲς προάγουσιν ὑφ' ἓν ὡς μίαν

A. c. 244 ὅτι κατὰ συγκοπὴν κλεύθωμαι ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, οἷον πορεύομαι Aristonicus. ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, πορεύομαι. τινὲς δὲ κεύθωμαι, οὐκ εὖ Schol. V. — 254 λιτὶ Aristarchus. — 259—261 obelos habent adpictos in A, ad quos excidit scholium Aristonici. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθέτηται τοῦτο Schol. V. — 262 ἱππεῦσιν: τινὲς ἵπποισι Schol. V. — 264 οὐατόεντα Heynius coniecit non male, comparato θὴρ οὐατόεις, quo Callimachus usus est teste Eustathio. δυωκαιεικοσίμετρον: ὑφ' ἓν ὡς

τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
ἑξέτε' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίην δὲ φεροίμην.
ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοὺς
πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο,
ἠπίου, ὅ σφωιν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν

V. L. λέξιν δυωκαιεικοσίμετρον Eust. 1299, 39. — 265 αὐτὰρ τῶι C. αὐτὰρ H Lips. — 266 ἑξετέ' A. ceteri ἑξέτε'. — 267 ΑΠΥΡΩΤΟΝ Syr. ex 270. — 268 αὔτως G. αὐτως A. — 269 δύο CE Syr. Et. Mg. 744, 45. Philemon gramm. 149, 217. Eust. 699, 17. — 270 ἔθηκε ACE. — 272 ΑΤΡΕΙΔΑΊ Syr. ἀτρείδα Lips. τε omitt. D. τὲ H. ἀριστῆες παναχαιῶν D Cant. Mosc. 2. Vrat. b. γρ. καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν A. εὐκνήμιδες HL. — 273 omittit Syr. τά τ' H. — 274 μέν νϋν C. — 275 ταπρῶτα H. κλισίην δὲ A. ΚΛΙΣΙΗΝΔῈ Syr. — 277 ΓΆΡ' ΕΙΣΙ Syr. ποσιδάων A Syr. ποσειδ A in marg. δὲ πόρ' DH Schol. Π 867. ΔΕΠΟΡ Syr. ceteri δ' ἔπορ'. conf. B 35 δὲ λίπ' αὐτοῦ. αὐτῷ Schol. Π 867. — 278 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 279 μώνϋχες H. — 280 κλέος ACH Mor. Barocc. σθένος DGLS Syr. σθένος ἢ κλέος E. γρ. τοίου γὰρ σθένος A. — 281 ὅς σφωιν A. ΟΣΣΦΩΙΝ Syr. ὅς σφῶϊν EGL. ὃ σφῶϊ (σ superscr.) D, gravis et σ̄ add. 2. man. ὅς φῶϊν H. — 283 ἑσταῶτες E. ἑσταῶτε Lips. Mosc. 2. πενθήετον Mor. Harl. Mosc. 2. ποθείετον Townl. σφι AC. — 283, 284 omittit Syr. in textu, margini adscripsit man. rec.

A. c. τὸ δυωκαιεικοσίπηχυ (O 678) Schol. V. — 266 ἑξετέ' Herodianus cum paradosi: ἑξέτε' Ptolem. Ascalonita, conf. Eust. 1299, 41. — 273 διχῶς Ἀρίσταρχος δεδεγμένα καὶ δεδεχμένα Didymus, conf. H. T. 224. — 281 ὅ σφωιν: οὕτως καὶ δι' ἑνὸς σ̄, ὡς τὸ ὅ σφιν ἐΰφρονέων ἀγορήσατο (A 73) Didymus. conf. H. T. 326. ἐγκλιτικῶς τὴν σφωϊν ἀντωνυμίαν ἀναγνωστέον Herodianus. — 283 vera scriptura est πενθείετον, quod factum est a πενθείω, ut τελείεται (ξ 160, τ 305. 561), τελείει (ζ 234. ψ 161) a τελείω, νεικείειν (B 277. O 210), νεικείῃσι (A 579), πλείειν (ο 34), πνείει (P 447, ς 131), ἐγχείῃ (ι 10) a

χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕϲτατον ἀχνυμένω κῆρ.
ἄλλοι δὲ ϲτέλλεϲθε κατὰ ϲτρατόν, ὅϲ τιϲ Ἀχαιῶν
ἵπποιϲίν τε πέποιθε καὶ ἅρμαϲι κολλητοῖϲιν.
ὣϲ φάτο Πηλείδηϲ, ταχέεϲ δ' ἱππῆεϲ ἄγερθεν.
ὦρτο πολὺ πρῶτοϲ μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλοϲ,
Ἀδμήτου φίλοϲ υἱόϲ, ὃϲ ἱπποϲύνῃ ἐκέκαϲτο·
τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδηϲ ὦρτο κρατερὸϲ Διομήδηϲ,
ἵππουϲ δὲ Τρῳοὺϲ ὕπαγε ζυγόν, οὕϲ ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεϲάωϲεν Ἀπόλλων.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδηϲ ὦρτο ξανθὸϲ Μενέλαοϲ
διογενήϲ, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχιϲιάδηϲ Ἐχέπωλοϲ
δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεϲϲαν,
ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺϲ ἄφενοϲ, ναῖεν δ' ὅ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Ϲικυῶνι·
τὴν ὅ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε, μέγα δρόμου ἰϲχανόωϲαν.
Ἀντίλοχοϲ δὲ τέταρτοϲ ἐύτριχαϲ ὡπλίϲαθ' ἵππουϲ,
Νέϲτοροϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ, ὑπερθύμοιο ἄνακτοϲ,
τοῦ Νηληιάδαο· Πυλοιγενέεϲ δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδεϲ φέρον ἅρμα. πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραϲτὰϲ
μυθεῖτ' εἰϲ ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
Ἀντίλοχ', ἦ τοι μέν ϲε νέον περ ἐόντα φίληϲαν

V. L. 284 ἐρηρέαται L Lips. ἕϲτατον DH. ἑϲτατον A. — 285 ἀλλ' ἄγε δὴ ϲτέλλεϲθε L Lips. κατα AD. — 286 ἵπποιϲι D. κολλητοῖϲι H. — 287 ὡϲ A. ἄγερθεν ACDEHS Syr. Vrat. A. Rom. Schol. Δ 182. Θ 399. Ψ 30. ἔγερθεν GL Mor. Harl. Townl. Lips. Flor. — 288 πολυπρῶτοϲ D. πρότεροϲ C. ΑΝΑΞ' Syr. — 289 ἀδρήϲτου φίλοϲ D. — 290 ἐπι CD. — 291 τρωιοὺϲ AL. τρωϊοὺϲ H. τρωῖουϲ Townl. τρωοὺϲ CDEG Syr. Cram. Epim. 407, 15. — 292 αὐτὰρ E. — 293 ἀρ DGHL. ἐπατρείδηϲ G. — 295 τονεὸν D. — 296 τήν: ἣν E. ἐγχεϲιάδηϲ L. — 297 ὑποΐλιον D. — 298 ἔδωκε ACDEG Syr. — 299 ἄφενον L Lips. ναῖε D. — 300 τὴν πόθ' G. ἐν ἄλλῳ τὴν τόθ' A. μετὰ δρόμου H. ἰχανόωϲαν AD Syr. quod scribi iubet G. Hermannus ad Aesch. Suppl. 816. — 303 πυλοιγενέεϲ A. πυλοιγενέεϲ EH Syr. Vrat. d. πυληγενέεϲ CDGLS Lips. Flor. et Heynii libri. γρ. καὶ παλαιγενέεϲ Schol. V. — 304 φέρον omitt. Syr. 1. man. — 306 ἐόντα, φίληϲαν D, diastole 2. man. add. ceteri ἐόντ' ἐφίληϲαν. EH ἐφίληϲε.

A. c. νεικείω, πλείω, πνείω, ἐγχείω, quorum ε in ει producitur. — 287 ἄγερθεν: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἔγερθεν Didymus. male alterum Schol. A. οὕτωϲ ἔγερθεν διὰ τοῦ ε αἱ Ἀριϲτάρχου. — 291 τρῳοὺϲ: ὡϲ πολλοὺϲ ἀνεγνώϲθη Herodianus. de iota adscripto conf. H. U. 214. Ε 461. Π 393. Ρ 127. 255. Ϲ 179.

Ζεύϲ τε Ποϲειδάων τε, καὶ ἱπποϲύναϲ ἐδίδαξαν
παντοίαϲ· τῶ καί ϲε διδαϲκέμεν οὔ τι μάλα χρεώ·
οἶϲθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλιϲϲέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
βάρδιϲτοι θείειν· τῶ τ' οἴω λοίγι' ἔϲεϲθαι.
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔαϲιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ἴϲαϲιν ϲέθεν αὐτοῦ μητίϲαϲθαι.
ἀλλ' ἄγε δὴ ϲὺ φίλοϲ μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίην, ἵνα μή ϲε παρεκπροφύγῃϲιν ἄεθλα.
μήτι τοι δρυτόμοϲ μέγ' ἀμείνων ἠὲ βίηφι·
μήτι δ' αὖτε κυβερνήτηϲ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοιϲι·
μήτι δ' ἡνίοχοϲ περιγίγνεται ἡνιόχοιο.
ἀλλ' ὃϲ μέν θ' ἵπποιϲι καὶ ἅρμαϲιν οἷϲι πεποιθὼϲ
ἀφραδέωϲ ἐπὶ πολλὸν ἑλίϲϲεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίϲχει·
ὃϲ δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥϲϲοναϲ ἵππουϲ,
αἰεὶ τέρμ' ὁρόων ϲτρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει,
ὅππωϲ τὸ πρῶτον τανύϲῃ βοέοιϲιν ἱμᾶϲιν,

V. L. 307 ΠΟϹΙΔΑΩΝ Syr. ceteri ποϲειδάων, etiam A. ἐδίδαξεν A: ceteri ἐδίδαξαν. — 308 τῶ ACDHLS Syr. τῷ EG. καί ϲε ACDEL Syr. Harl. Lips. Townl. Mosc 2. Vrat. b. A. κέν ϲε G Flor. κέ ϲε HS. χρεών Cant. Vrat. A. — 309 περι A. τέρμαθ' ἑλιϲϲέμεν AD, apostr. et spir. 2. man. add. τέρματ' ἑλιϲϲέμεν CHLS Townl. Vrat. b. d. ΤΕΡΜΑΤ Syr. — 310 βάρδυϲτοι L. τῶ ACHL Syr. τῷ DEG. τώ Townl. κ' οἴω L Lips. Harl. Mosc. 2. τ' ὀΐω G. Γ' ΟΙΏ Syr. — 311 οὐδέ μεν C. — 312 ἴϲαϲι DEGL Lips. Vrat. A. Flor. Rom. ΙϹϹΑϹΙΝ Syr. ἴϲϲαϲϊν H. ΜΗΤΊϹΑϹΘΑΙ (ϲ superscr.) Syr. altero ϲ̄ 2. man. addito. — 314 ΠΑΡΕΚΠΡΟΦΥΓΟΙϹΙΝ Syr. — 315 βίηφι ACDGHL. βίῃφι E Rhet. Graec. III, 107, 27. 242, 2. ΒΙΗΙΦΙ Syr — 316 ἐνι D. ἐπὶ Vrat. A. — 317 ἐρεχθομένην: ϲπερχομένην Orionis Anthol I, 23 (ed. Meinecke. pg 251). ἀνέμοιϲι ACDEG. ἀνέμοιϲιν L Syr Rhet. Gr. III, 107, 28. — 318 περιγίγνεται L Syr. περιγίνεται ACDEGH Rhet Gr. III, 107, 29. Orionis Anthol. I, 23. Herodianus π. διχρόνων 282, 10. Bekk. Anecd. 1227. Et. Gud. 260, 27. Eust. 1742, 35. παραγίνεται Eust. 348, 36. — 319 ᾽ΑΛΛΟϹ Syr. ΆΡΜΑϹΙ Syr. omisso οἷϲι quod add. man. rec. πεποιθώϲ: πέποιθε κατά τιναϲ Eust. 1303, 15 et 24. — 320 ἀφραδέοϲ G. ἐπι A. ἐλίϲϲεται ACDHL. — 321 ἀνα AD. κατὰ δρόμον C. — 323 ἐγγύθι S. — 324 ὅπωϲ DE Flor. Rom. τοπρῶτον L. τὸν πρῶτον C Barocc. τοι πρῶτον Mosc. 2. τανύϲει E.

A. c. 307 ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ἐδίδαξαν, Ἀρίϲταρχοϲ δὲ ἑνικῶϲ ἐδίδαξεν ἐπὶ τοῦ Ποϲειδῶνοϲ· ἵππειοϲ γάρ Aristonicus. — 310 οὕτωϲ θείϲον (em. θείειν) A in marg. — 317 ἐρεχθομένην Aristarchus: ἐριχθομένην Apio, conf. Et. Mg. 371, 24. — 319 ἀλλ' ὃϲ Ptolem. Ascalonita: ἄλλοϲ (cod. ἄλλωϲ) Antigonus.

ἀλλ' ἔχει ἀϲφαλέωϲ καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
ϲῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδέϲ, οὐδέ ϲε λήϲει.
ἕϲτηκε ξύλον αὖον, ὅϲον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴηϲ,
ἢ δρυὸϲ ἢ πεύκηϲ. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ
ἐν ξυνοχῇϲιν ὁδοῦ, λεῖοϲ δ' ἱππόδρομοϲ ἀμφίϲ,
ἤ τευ ϲῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτοϲ,
ἢ τό γε νύϲϲα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
τῷ ϲὺ μάλ' ἐγχρίμψαϲ ἐλάαν ϲχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππουϲ,
αὐτὸϲ δὲ κλινθῆναι ἐυπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
ἦκ' ἐπ' ἀριϲτερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένϲαι ὁμοκλήϲαϲ, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερϲίν.
ἐν νύϲϲῃ δέ τοι ἵπποϲ ἀριϲτερὸϲ ἐγχριμφθήτω,
ὡϲ ἄν τοι πλήμνη γε δοάϲϲεται ἄκρον ἱκέϲθαι
κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέαϲθαι ἐπαυρεῖν,
μή πωϲ ἵππουϲ τε τρώϲῃϲ κατά θ' ἅρματα ἄξῃϲ·
χάρμα δὲ τοῖϲ ἄλλοιϲιν, ἐλεγχείη δὲ ϲοὶ αὐτῷ
ἔϲϲεται. ἀλλὰ φίλοϲ φρονέων πεφυλαγμένοϲ εἶναι.
εἰ γάρ κ' ἐν νύϲϲῃ γε παρεξελάϲῃϲθα διώκων,
οὐκ ἔϲθ' ὅϲ κέ ϲ' ἕλῃϲι μετάλμενοϲ, οὐδὲ παρέλθῃ,

V. ʟ. 326 omitt. Vrat. b. — 327 ἐϲτηκε H. ὅϲόν τ' AH. γαίηϲ D. — 329 τοῦδ' L. ἑκάτερθε L. — 331 ἤ τε D. κατατεθνῆωτοϲ L Lips. Cant. Mor. Vrat. A. κατατεθνειῶτοϲ (η supra) A. κατατεθνειῶτοϲ CDEGH. — 332 ἐπι AD. — 333 τέρμ' C. ποδώκηϲ S Cant. ἀχῖλεύϲ C. — 334 ᾧ E. ἐγχρίψαϲ DS Cant. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. A. ἐγχριμφθεὶϲ L Lips. — 335 εὐπλέκτω HL. ἐϋξέϲτωι ἐ|ι (ἐπὶ?) D. ἐνϊ H. κλινθῆναι δὲ καὶ αὐτὸϲ ἐϋξέϲτῳ Plato Ion 537 A. B. ἐϋξέϲτου ἐπὶ δίφρου Xenophon Conviv. IV, 6. — 336 ἐπαριϲτερὰ E. — 337 τε οἱ E. — 338 νύϲηι D. ἐγχριφθήτω DL Vrat. b. A. Lips. Flor. Rom. — 339 ὡϲ μή τοι Plato l. l. πλήμη L Lips. δοάϲϲεται: διόϲϲεται E. — 341 πωϲ omitt H. τὲ H. τρόϲῃϲ G. τρώϲειϲ Vrat. d. κατα D. — 342 ἐλεγχείη: ἀεικίη Apoll. Soph. 10, 30. δέ ϲοι HL. δε ϲοι D. — 343 ἔϲϲεται ἢ ἔϲϲεαι E. ἔϲται Apoll. Soph. 10, 30. — 344 εἴ περ νύϲϲη E. κεν νύϲϲηι CD. παρὲξ ἐλάϲηϲθα C. — 345 ὅϲ χ' ἕληϲι C. ἕλληϲι L. παρέλθοι ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. παρέλθῃ iam a principio editum erat fortasse ex coniectura.

A. c. 327 δαϲυντέον καὶ προπεριϲπαϲτέον τὸ αὖον Herodianus, conf. Eust. 1304, 2. ἔν τιϲιν ὄργυι' ἐνὶ γαίῃ Didymus. — 332, 333 ἠὲ (ἤ τόγε E) ϲκίροϲ ἔην. νῦν αὖ θέτο τέρματ' ἀχιλλεύϲ Aristarchus teste Schol. V et Eust. 1304, 25.

οὐδ’ εἴ κεν μετόπιϲθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήϲτου ταχὺν ἵππον, ὃϲ ἐκ θεόφιν γένοϲ ἦεν,
ἢ τοὺϲ Λαομέδοντοϲ, οἳ ἐνθάδε γ’ ἔτραφεν ἐϲθλοί.
ὣϲ εἰπὼν Νέϲτωρ Νηλήιοϲ ἂψ ἐνὶ χώρῃ
ἕζετ’, ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάϲτου πείρατ’ ἔειπε.
Μηριόνηϲ δ’ ἄρα πέμπτοϲ ἐΰτριχαϲ ὡπλίϲαθ’ ἵππουϲ.
ἂν δ’ ἔβαν ἐϲ δίφρουϲ, ἐν δὲ κλήρουϲ ἐβάλοντο·
πάλλ’ Ἀχιλεύϲ, ἐκ δὲ κλῆροϲ θόρε Νεϲτορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Εὔμηλοϲ·
τῷ δ’ ἄρ’ ἐπ’ Ἀτρείδηϲ, δουρὶ κλειτὸϲ Μενέλαοϲ·
τῷ δ’ ἐπὶ Μηριόνηϲ λάχ’ ἐλαυνέμεν· ὕϲτατοϲ αὖτε
Τυδείδηϲ ὄχ’ ἄριϲτοϲ ἐὼν λάχ’ ἐλαυνέμεν ἵππουϲ.
ϲτὰν δὲ μεταϲτοιχί, ϲήμηνε δὲ τέρματ’ Ἀχιλλεὺϲ
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ ϲκοπὸν εἷϲεν
ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸϲ ἑοῖο,
ὡϲ μεμνέῳτο δρόμουϲ καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
οἳ δ’ ἅμα πάντεϲ ἐφ’ ἵπποιιν μάϲτιγαϲ ἄειραν,

V. L. 346 ἀρίονα AHL Lips. Vrat. d. ceteri ἀρείονα. ἔν τιϲι τῶν ἀντιγράφων τὸν Ἀρείονα διὰ τοῦ ῑ καὶ ō μικροῦ γράφουϲιν, ὁμοίωϲ τῷ Ἰξίων Ἰξίονοϲ, οἱ μέντοι πλείουϲ καὶ ἀκριβέϲτεροι διὰ τῆϲ ει̅ διφθόγγου τὸν τοιοῦτον Ἀρείονα τυποῦϲιν Eust. 1304, 63. — 348 γ’ ἔτραφεν A Barocc. Mor. τέτραφεν DEGS. τε τράφεν Townl. γε τράφεν L. ἐνθάδέ γ’ ἔτρεφεν (α supra) C. ἐνθάδε τέφεν (ρ supra) H. ἔνθαδ’ ἔτραφεν Vrat. A. conf. Φ 279. — 349 ὡϲ A. ἐνι AD. — 350 ἔειπε ACDGH. — 351 εὔτρϊχαϲ H. — 352 ἀν CHL. ἒν A. ἐβάλλοντο EL.. — 352—357 absunt a Vrat. b. — 353 πάλ’ D. ἀχιλλεὺϲ DG. — 354 τόνδε λάχε L post ras. Lips. Townl. ceteri τὸν δ’ ἔλαχε. ἐΰμηλοϲ G. — 355 ἆρ AGL. ἀρ H. δουρὶ κλυτὸϲ A. δουρικλυτὸϲ CDGL. δουρεικλειτὸϲ H. — 356 ἐπι DH. μυριόνηϲ G. ὕϲτατον C. ὕϲτατοϲ — ἐλαυνέμεν (357) omitt. H. — 358 μεταϲτοιχεὶ CE quater GHLS Lips. Schol. A 535. B 777. μεταϲτοιχὸν D. ϲήμηνε CGH. ϲήμηϲε S. ϲήμαινε Townl. Vrat. b. A. ἀχϊλεύϲ C. — 359 παρα DH. εἶϲε H. — 361 μεμνέωτο (οἳ supra) H, οἳ add. man. rec. δρόμουϲ Et. Mg. 578, 54: libri δρόμου. ἀποείπῃ Mosc. 2. — 362 οἳ δ’ L. οἵδ’ CH. ἄρα ACDH Harl. Townl. Mor. Mosc. 2. Vrat. d. γρ. οἱ δ’ ἅμα A, ita EGL Lips. edd. vett. ἵπποιϊν ACEGH Harl. Mor. Townl. Mosc. 2. Rom. ἐφίπποιϊν D. ἀφίπποιϲί L. ἐφίπποιϲι Et. Gud. 40, 45. ἵπποιϲι S Vrat. A. Eust. 878. 16.

A. c. 346 non opus est scriptura Ἀρείονα, nam Ἀρίονα solo ῑ scriptum firmatur analogia nominum Νομίονοϲ B 871. Δολοπίονοϲ Ε 77. Κρονίονοϲ Ξ 247. λ 620. Ὑπερίονοϲ Θ 480. α 8. 24. Μολίονε Λ (322) 709. 750. Ἀμφίων Ν 692. λ 262. 283. Ἄμφῖοϲ B 830. Ε 612. — 358 asteriscus: οὐκ ὀρθῶϲ 757. — 361 μεμνέῳτο Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. δρόμουϲ πληθυντικῶϲ Ἀρίϲταρχοϲ Didymus, conf. H. S. 167.

πέπληγόν θ' ἱμᾶcιν, ὁμόκληcάν τ' ἐπέεccιν
ἐccυμένωc· οἳ δ' ὦκα διέπρηccον πεδίοιο
νόcφι νεῶν ταχέωc· ὑπὸ δὲ cτέρνοιcι κονίη
ἵcτατ' ἀειρομένη ὥc τε νέφοc ἠὲ θύελλα,
χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῇc ἀνέμοιο.
ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,
ἄλλοτε δ' ἀΐξαcκε μετήορα. τοὶ δ' ἐλατῆρεc
ἕcταcαν ἐν δίφροιcι, πάταccε δὲ θυμὸc ἑκάcτου
νίκηc ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷcιν ἕκαcτοc
ἵπποιc, οἳ δ' ἐπέτοντο κονίοντεc πεδίοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέεc ἵπποι
ἂψ ἐφ' ἁλὸc πολιῆc, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάcτου
φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποιcι τάθη δρόμοc· ὦκα δ' ἔπειτα
αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεεc ἔκφερον ἵπποι·
τὰc δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεοc ἄρcενεc ἵπποι,
Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔcαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύc·
αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβηcομένοιcιν ἐίκτην,
πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰc καταθέντε πετέcθην.
καί νύ κεν ἢ παρέλαcc', ἢ ἀμφήριcτον ἔθηκεν,
εἰ μὴ Τυδέοc υἷι κοτέccατο Φοῖβοc Ἀπόλλων,
ὅc ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάcτιγα φαεινήν.
τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο·

V. L. 363 πεπληγόθ' C. — 364 οἵδ' CGHL. διέπρηcον CDGL Lips. Vrat. A. — 365 ὑπο A. — 367 ἐρώωντο Eust. δὲ ῥώοντο Apoll. Soph. 139, 29. — 368 πολυβοτείρῃ D Vrat. A. — 369 μετῆορα E bis. τοῖδ' A. — 370 ἕcταcαν DEL Rom. ἕcταν S. δίφροιc H. δὲ omitt. L. — 371 ἱεμένων D. κέκλετο C. — 372 οἳ δ' D. οἵδ' CGH. δὲ, πέτοντο L. δὲ πέτοντο Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐπέτοντο, conf. 449. — 373 πύματον δρόμον ἔτρεχον C. — 374 ἐφαλὸc D. ἐφ' [α] A. ἀφ' Eust. 1306, 1. ἐφ' ἢ ἀφ' 1305, 45. ἀρετή τε Vrat. b. γ' ἑκάcτου H. — 376 αἱ omitt. H. — 377 omittit L. μετεξέφερον CDEGH. — 378 τρῴϊοι L. οὐδ' ἔτι Townl. Vrat. b. ἀπάνευθεν ἦcαν E. — 379 δίφρου [ωι] A. ἐπι βηcομένοιcιν A. ἐπϊβηcομένηcϊν H. — 381 καταθέντε, πετέcθην D. — 382 παρέλαccεν H Lips. Vrat. A. Flor. Rom. maior pars librorum παρέλαcc', quod recepi, conf. A 27. 151. Θ 514. Κ 505. C 511. Χ 135. 152. α 162. 296. β 29. 317. δ 283. λ 120. 415. 459. ξ 330. 384. ο 306. τ 192. 299. υ 130. 340. ψ 136. ω 300. 405, ubi ἤ in eadem sede ante vocalem non corripitur. — 383 ὑἱ D. — 384 ὅc ῥά οἱ C. βάλε D. ἔβαλε H Lips.

A. C. 374 αἱ πλείουc ἀφ' ἁλὸc, καὶ μήποτε λόγον ἔχει Didymus. ἐφ' ἁλὸc: οὕτωc Ἀρίcταρχοc. οἱ δὲ πλείουc ἀφ' ἁλὸc Schol. V.

οὕνεκα τὰϲ μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούϲαϲ,
οἳ δέ οἱ ἐβλάφθηϲαν ἄνευ κέντροιο θέοντεϲ.
οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενοϲ λάθ' Ἀπόλλων
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέϲϲυτο ποιμένα λαῶν,
δῶκε δέ οἱ μάϲτιγα, μένοϲ δ' ἵπποιϲιν ἐνῆκεν.
ἣ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουϲα βεβήκει,
ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
ἀμφὶϲ ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸϲ δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύϲθη.
αὐτὸϲ δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίϲθη,
ἀγκῶνάϲ τε περιδρύφθη ϲτόμα τε ῥῖνάϲ τε,
θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύϲι· τὼ δέ οἱ ὄϲϲε
δακρυόφι πλῆϲθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔϲχετο φωνή.
Τυδείδηϲ δὲ παρατρέψαϲ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ,
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενοϲ· ἐν γὰρ Ἀθήνη
ἵπποιϲ ἧκε μένοϲ καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδοϲ ἔθηκε.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδηϲ εἶχε ξανθὸϲ Μενέλαοϲ.
Ἀντίλοχοϲ δ' ἵπποιϲιν ἐκέκλετο πατρὸϲ ἑοῖο·
ἔμβητον καὶ ϲφῶι· τιταίνετον ὅττι τάχιϲτα.
ἤ τοι μὲν κείνοιϲιν ἐριζέμεν οὔ τι κελεύω
Τυδείδεω ἵπποιϲι δαΐφρονοϲ, οἷϲιν Ἀθήνη
νῦν ὤρεξε τάχοϲ καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδοϲ ἔθηκεν.
ἵππουϲ δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μὴ δὲ λίπηϲθον,
καρπαλίμωϲ, μὴ ϲφῶιν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἴθη θῆλυϲ ἐοῦϲα· τί ἦ λείπεϲθε φέριϲτοι;

V. L. 386 ὅρ' ἔτϊ H. — 387 ἐβλάβηϲαν CGL Lips. ἐμβλάφθηϲαν H. θέουϲαι Schol. Pind. Olymp. I, 33. — 368 ἄρ ADH. — 389 διέϲϲυτο D. — 390 omitt. H. ἵπποιϊν E. ἐνῆικεν A. — 391 ἣ δὲ C. ἡ δὲ κατ' Mor. κοτέουϲα βεβήκει DHS Cant. Harl. Mosc. 2. Vrat. b. d A. γρ. κοτέουϲα βεβήκει A. — 392 δέ οἱ ῥῆξε Vrat. A. — 393 ἐπι D. ἐλύθη C Vrat. b. — 394 παρα AD. — 395 ϲτόμά τε CD. ῥῖνάϲ τε C. — 396 θρυλίχθη libri mei cum Cant. Vrat. A. Flor. Apoll. Soph. 88, 21. θρυλλίχθη E Rom. Et. Mg. 456, 46. ταῦτα ἡ πλείων χρῆϲιϲ δι' ἑνὸϲ λ̄ οἶδε προφέρειν Eust. 1307, 46. πρόϲωπον Apoll. Soph. 88, 21. τῶ A. — 397 δακρυόφιν CDEGHL, conf. P 696. — 398 παρὰ τρέψαϲ H. — 399 ἓν A. — 400 ἔθηκε ADG. ἔδωκε C Lips. ἔδωκεν L. — 401 ἄρ ADGHL. ἔχε GL Lips. Flor. — 402 D 1. man. ἑῆοϲ, nunc ἑοῖο. — 403 ϲφῶϊν H. — 404 μὲν γὰρ κείνοιϲιν L Vrat. A. Flor κίνοιϲιν D. — 406 ἔθηκε D. ἔδωκεν CL. — 407 κιχάνετον H Vrat. A. μὴ δὲ ACDGHL. — 408 καταθείῃ Harl. — 409 τί ἡ A: ceteri τίη. λίπεϲθε EG.

A. c. 387 δέ οἱ Aristarchus: δ' ἑοὶ Ptolem. Ascalonita. — 391 κοτέουϲα βεβήκει, cf. H. U. 75. — 397 de Aristarchi scriptura ἔϲκετο conf. ad P 696. — 405, 406 ἀθετοῦνται οἱ δύο Aristonicus.

ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεϲμένον ἔϲται·
οὐ ϲφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέϲτορι, ποιμένι λαῶν,
ἔϲϲεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέι χαλκῷ,
αἴ κ' ἀποκηδήϲαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ ϲπεύδετον ὅττι τάχιϲτα.
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸϲ τεχνήϲομαι ἠδὲ νοήϲω,
ϲτεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήϲει.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ ἄνακτοϲ ὑποδείϲαντεϲ ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
ϲτεῖνοϲ ὁδοῦ κοίληϲ ἴδεν Ἀντίλοχοϲ μενεχάρμηϲ.
ῥωχμὸϲ ἔην γαίηϲ, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαοϲ ἁματροχιὰϲ ἀλεείνων.
Ἀντίλοχοϲ δὲ παρατρέψαϲ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ
ἐκτὸϲ ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίναϲ ἐδίωκεν.
Ἀτρείδηϲ δ' ἔδειϲε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
Ἀντίλοχ', ἀφραδέωϲ ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππουϲ·

V. l. 410 καί μιν D. — 411 οὔ ϲφωϊν D. κομιδῆ L. παρα A. περὶ Lips. — 412 ὔμμε DGH. κατακτεινεῖ H. κατακτανεῖ Vrat. A. Flor. E 1308, 29; sed 1307, 60 κατακτενεῖ. — 413 ἀποκηδήϲαντεϲ Vrat. A. Flor. — 416 ἐνοδῶι D. οὐδὲ μελήϲει Townl. — 417 ὡϲ A. οἵδ' ἄνακτοϲ ὁμοκλήϲαντεϲ ἀπειλὴν C. ὑποδείϲαντεϲ GS Lips. („multi“ Heyne). ὑποδδείϲαντεϲ ADEHL. — 418 ἐπεδραμέτην D: ἐπιδραμέτην ACEGHLS. — 419 κείληϲ G. — 420 ῥωχμὸϲ libri cum Etym. Or. 140, 7. Et. Mg. 706, 4. Philem. gramm. 114, 175. Zonar. Lex. 1624. Suid. II, 2 633, 12. ῥωγμὸϲ Apoll. Soph. 139, 27. Et. Gud. 70, 17. Suidas II, 2, 629, 15. ἀλὲν CDE Schol. Λ 192. Cram. An. Ox. II, 336, 15. αλὲν A. ἁλὲν GHL Et. Mg. 97, 29. — 422 εἶχε E Lips. ἔχε Schol. N 326. ἔϲχε Et. Mg. 143, 17. ἁματροχιὰϲ A. ἁματροχίαϲ S. — 423 ἀντίλοχον G. — 424 παρεκλίναϲ Lips. ἐν ἄλλῳ παρακλινθεὶϲ A. — 425 ἔδδειϲεν H: ceteri ἔδδειϲε.

A. c. 414 ἐφομαρτεῖτον: διχῶϲ ἀλλ' ἐφαμαρτεῖτον Didymus, conf. H. T. 189. — 417 διὰ τοῦ ἑτέρου δ̄ τὸ ὑποδδείϲαντεϲ Didymus (Schol. V). — 418 ἐπεδραμέτην Aristarchus. conf. ad K 354. nunc Aristarcheam scripturam reicio. formae enim dualis, praesertim in verbis compositis, augmentum spernunt, conf. διαϲτήτην A 6. Π 470. προϲαυδήτην Λ 136. X 90. ϲυναντέϲθην H 22. ϲυναντήτην π 333. καταπτήτην Θ 136. ἐϲιδέτην φ 222. ἐκγεγάτην κ 138. ἐϲιδέϲθην ω 101. ϲυνίτην Z 120. Π 476. Υ 159. Ψ 814. ἀνϲτήτην A 305. καππεϲέτην Ε 560. καδδραθέτην ο 494. ξυμβλήτην φ 15. κατθέϲθην χ 141. παραδραμέτην X 157. ἐπιδραμέτην Ψ 433. 447. K 354, ubi idem est restituendum. vide ad P 530. excipitur ἀπεβήτην Φ 298. — 419 ϲτεῖνοϲ Herodianus. — 420 ῥωχμόϲ: ῥωγμὸϲ Herodianus. — 421 ἅπαντα: ἔνερθεν Aristophanes. — 422 τῇ: ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ῑ ἧι ῥ' εἶχεν Didymus.

στεινωπὸc γὰρ ὁδόc, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάccειc,
μή πωc ἀμφοτέρουc δηλήcεαι ἅρματι κύρcαc.
ὣc ἔφατ', Ἀντίλοχοc δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
κέντρῳ ἐπιcπέρχων, ὡc οὐκ ἀίοντι ἐοικώc.
ὅcca δὲ δίcκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
ὅν τ' αἰζηὸc ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενοc ἥβηc,
τόccον ἐπιδραμέτην· αἳ δ' ἠρώηcαν ὀπίccω
Ἀτρείδεω· αὐτὸc γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μή πωc cυγκύρcειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχεc ἵπποι,
δίφρουc τ' ἀνcτρέψειαν ἐυπλεκέαc, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίῃcι πέcοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκηc.
τὸν καὶ νεικείων προcέφη ξανθὸc Μενέλαοc·
Ἀντίλοχ', οὔ τιc cεῖο βροτῶν ὀλοώτεροc ἄλλοc·
ἔρρ', ἐπεὶ οὔ c' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦcθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὣc ἄτερ ὅρκου οἴcῃ ἄεθλον.
ὣc εἰπὼν ἵπποιcιν ἐκέκλετο φώνηcέν τε·
μή μοι ἐρύκεcθον μηδ' ἕcτατον ἀχνυμένω κῆρ.
φθήcονται τούτοιcι πόδεc καὶ γοῦνα καμόντα
ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητοc.
ὣc ἔφαθ', οἳ δὲ ἄνακτοc ὑποδείcαντεc ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ cφιcιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰcορόωντο
ἵππουc· τοὶ δ' ἐπέτοντο κονίοντεc πεδίοιο.
πρῶτοc δ' Ἰδομενεύc, Κρητῶν ἀγόc, ἐφράcαθ' ἵππουc·

V. l. 427 τάχα δευτέρῃ H. παρελάccῃc Mor. παρελάccαιc Lips. παρελάcειc E. πελάccειc Townl. — 428 δειλήcεαι D. — 429 ὡc A. ἔλαυνε ACDGHL. ἤλαυνε E. — 431 κατ' ὠμαδίοιο A. κατομάδϊοι C 1. man. — 432 αἰζηιὸc A. — 433 ἐπιδραμέτην ACDEGHLS. αἳ δ' D, acc. 2. man. Apoll. Soph. 84, 33. αἶδ' CL. ὀπίcω E. — 434 ἀτρείδεῳ H. — 435 cυγκέρcειαν G. ἐνι D. ἐνὶ GH. — 436 ἀνατρέψειαν Vrat. A. κατα CD. — 440 γε φάμεν ACDEG. γε φαμὲν HL. scripturam γ' ἔφαμεν Dindorfius intulit. πεπνύcθαι ACDEGL. — 441 ὡc A. ceteri ὣc. οἴcει L. mallem οἴcεαι. hunc habet H in marg. man. rec. scr. — 442 ὡc A. — 443 μὴ δ' C. ἔcτατον L. — 444 φθίcονται DHLS Lips. Vrat. b. Flor. φθίccονται Vrat. A. — 446 ὡc A. οἴδ' C. ὑποδείcαντεc G. ceteri ὑποδδείcαντεc. 447 ἐπιδραμέτην ACDEGHLS. cφϊcϊ H. δέ cφιν LS. cφι Lips. ἄγχ' ἐγένοντο D. — 449 οἴδ' H. οἵδ' D. ἐπέτοντο CDEH Vrat. A. δὲ πέτοντο ceteri. δὲ, πέτοντο L. οἱ δὲ πέτοντο Barocc. Vrat. b. d. conf. 372.

A. c. 427 εὐρυτέρῃ παρελάccαι Schol. V diserte. — 440 γε φάμεν Herodianus.

ἧϲτο γὰρ ἐκτὸϲ ἀγῶνοϲ ὑπέρτατοϲ ἐν περιωπῇ·
τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντοϲ ὁμοκλητῆροϲ ἀκούϲαϲ
ἔγνω, φράϲϲατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
ὃϲ τὸ μὲν ἄλλο τόϲον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν ϲῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠύτε μήνη.
ϲτῆ δ' ὀρθὸϲ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔειπεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
οἶοϲ ἐγὼν ἵππουϲ αὐγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖϲ;
ἄλλοι μοι δοκέουϲι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλοϲ δ' ἡνίοχοϲ ἰνδάλλεται· αἳ δέ που αὐτοῦ
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖϲέ γε φέρτεραι ἦϲαν.
ἦ τοι γὰρ τὰϲ πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούϲαϲ,
νῦν δ' οὔ πῃ δύναμαι ἰδέειν· πάντῃ δέ μοι ὄϲϲε
Τρωικὸν ἂμ πεδίον παπταίνετον εἰϲορόωντι.
ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάϲθη
εὖ ϲχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχηϲεν ἑλίξαϲ;
ἔνθά μιν ἐκπεϲέειν ὀίω ϲύν θ' ἅρματα ἆξαι,
αἳ δ' ἐξηρώηϲαν, ἐπεὶ μένοϲ ἔλλαβε θυμόν.

V. l. 452 ἰόντοϲ D. — 453 φράϲατο E Lips. — 454 τόϲϲον D Lips. ἄλλο δέμαϲ Apoll. Soph. 164, 29. φοίνιξ H. — 455 ϲῆμα G. ϲῆμα τέτυκτο E Harl. Mosc. 2. Vrat. A. ceteri ϲῆμ' ἐτέτυκτο cum Apoll. Soph. 164. 30. Schol. C 309. μήνηϲ Vrat. d. — 456 ϲτῆι A. — 458 οἷοϲ C. — 459 μοι omitt. C. παυρότεροι D. — 460 αἱ — αὐταὶ Mosc. 2. οἱ — αὐτοὶ Vrat A. — 461 γε omitt C. ΦΕΡΤΕΡΟΙ Syr. — 462 ὅϲοι γὰρ τὰϲ πρώταϲ H. γὰρ ϲτὰϲ πρῶτα δ' Lips. τὰ πρῶτα G. πρῶτον LS Vrat. A. περι DH. μολούϲαϲ Vrat. A. — 463 οὔπη DEL Harl. Townl. Mosc. 2. Lips.
ηι
Rom. οὔπω A. οὔπω CGHS Syr. πάντῃ AEG: ceteri πάντη. — 464 ἀμπεδίον ACDEGHL. ΑΝΠΕΔΙΟΝ Syr. εἰϲορόωντε Vrat A. 2. man. — 465 φύγεν A Barocc. Vrat. d. οὐδὲ δυνάϲθη ACDEGHS. ΟΥΔΕ ΔΥΝΑϹΘΗ Syr. οὐδ' ἐδυνάϲθη L Lips. Townl. receptum a Bekk. 1. — 466 ϲχεθέην G. περι AD. ἐλίξαϲ ACDH. — 467 ἔνθά μιν ACDH. οἴω CDH. ϲύν θ' ACDGL Syr. ϲϋν θ' H. κατά θ' ES Harl. Townl. Mosc. 2. γρ. κατα θ' ἁρματα A. ἄξαι ACDEGHL. — 468 omitt. H. in Vrat. d. ante vers. 467 est collocatus. αἳ δ' D, acc. 2. man. add. αἴδ' C. ἐξεριώηϲαν C. ἔλαβε G.

A. c. 455 οὕτωϲ ἰακῶϲ τέτυκτο ὁ Ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 459 παροίτεροι Aristarchus. — 461 κεῖϲε: Ζηνόδοτοϲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ κεῖθι, καὶ ἔϲτιν ἀναλογώτερον Didymus. — 463 οὕτωϲ διὰ τοῦ η̄ (cod. N) νῦν δ' οὔπηι ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. — 464 αἱ ἀριϲτάρχου παπταίνετ (sic) Didymus. Ἀρίϲταρχοϲ παπταίνεται Schol. V, quod verum habeo; nam si Aristarchus παπταίνετον scripsisset scholio Didymi in cod. A praefixum esset οὕτωϲ (i. e. sicuti in textu, in quo est παπταίνετον). — 465 φύγον Aristarchum scripsisse puto ut Θ 137. Λ 128. conf. H. T. 383 sq.

ἀλλὰ ἴδεcθε καὶ ὔμμες ἀναcταδόν· οὐ γὰρ ἐγώ γε
εὖ διαγιγνώcκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸc γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοιcιν ἀνάccει,
Τυδέοc ἱπποδάμου υἱόc, κρατερὸc Διομήδηc.
τὸν δ' αἰcχρῶc ἐνένιπεν Ὀιλῆοc ταχὺc Αἴαc·
Ἰδομενεῦ, τί πάροc λαβρεύεαι; αἳ δέ τ' ἄνευθεν
ἵπποι ἀερcίποδεc πολέοc πεδίοιο δίενται.
οὔτε νεώτατόc ἐccι μετ' Ἀργείοιcι τοcοῦτον,
οὔτέ τοι ὀξύτατον κεφαλῆc ἐκ δέρκεται ὄccε·
ἀλλ' αἰεὶ μύθοιc λαβρεύεαι. οὐδέ τί cε χρὴ
λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονεc ἄλλοι.
ἵπποι δ' αὖτε ἔαcι παροίτεραι, αἳ τὸ πάροc περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸc ἔχων εὔληρα βέβηκε.
τὸν δὲ χολωcάμενοc Κρητῶν ἀγὸc ἀντίον ηὔδα·
Αἶαν, νεῖκοc ἄριcτε, κακοφραδέc, ἄλλά τε πάντα
δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόοc ἐcτὶν ἀπηνήc.

V. L. 469 ὔμμεc DGH Townl. ἔγωγε libri. — 470 διαγιγνώcκω L. διαγινώcκω ACDEGH Syr. ΑΝῊΡ' Syr. — 471 μετ' ἀργείοιcιν D. — 472 ἱππομάχου Vrat. A. ἱπποδάμοιο παῖc L Lips. — 473 ἐνένιπεν ADE GH Vrat. b. d. ἐνένιcπεν CLS Syr. Lips. ἐνένιπτεν Cant. ἐνέειπεν Townl. Vrat. A. — 474 αἱ δ' ἔτ' Townl. — 475 πόλεωc Schol. C 162. δίενται (ω) A. δίωνται S Cant. ceteri δίενται cum Et Mg. 280, 38. Zonar. Lex. 555. Schol. C 162. δίωνται legitur P 110. — 476 νεώτατοc ἐcὶ GL. — 477 οὔτέ τοι ACD ex corr. E. Apoll. de Synt. 291, 12 οὔτέ τι H. οὐδέ τοι Bachm. Anecd. II, 314, 17 ἐκδέρκεται ACDEGHL Syr. Eust. 1259, 60. ἐκδέρκετον Lips. Apoll. de Synt. 291, 12. καταδέρκεται Bachm. An. II, 314, 17. — 478 μύθοιcι D. οὐδέ τι cε ACDHL — 479 ΛΑΒΡ' ΑΓΟΡΗΝ Syr. ἔμμεναι C Flor. παρα D. — 480 δ' αὖτε CDES Mosc. 2. αὖται A Vrat. b. αὖται Mor. αὖται Lips. αὖται Vrat. A. αὐταὶ GL Townl. παροίτεροι AS. οἳ S. τοπάροc L. ΠΕΡ' Syr. — 481 βέβηκε ADG. βεβήκει Vrat. b. A. Zonar. Lex. 917. — 482 τόνδε. — 483 νεῖκοc L Syr. Barocc. Mor. Lips. Vrat. A. νείκει ACDEGHS Plutarchus de Aud. poët. 13. νείκη Harl. Mosc. 2. ἄλλά τε ACH. — 484 ἐcτιν A. ἀποινήc L.

A. C. 471 ἀθετεῖται Aristonicus. — 475 δίενται Herodianus. — 479 ἀθετεῖται Aristonicus. πάρα Herodianus. — 480 αὖτε editum erat, donec Heynius ex libris nonnullis αὐταὶ deprompsit, eumque secuti sunt recentiores. ego ad pristinam scripturam redii, nam αὐταὶ pro αἱ αὐταὶ dici non potest. et hiatus, quem offendisse neminem Heynius miratur, in hac sede est legitimus, quod exemplis firmavi in adnotatione ad T 288. accedit quod in omnibus fere libris syllaba αυ accentum habet et in nullo legitur αὐτοί, quod respondit scripturae παροίτεροι. — 483 ἀρίcταρχοc νίκοc (sic) ἄριcτε ὡc εἶδοc ἄριcτε Didymus.

δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος·
ἵϲτορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὁππότεραι πρόϲθ' ἵπποι, ἵνα γνώῃϲ ἀποτίνων.
ὣϲ ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀιλῆοϲ ταχὺϲ Αἴαϲ
χωόμενοϲ χαλεποῖϲιν ἀμείψαϲθαι ἐπέεϲϲι.
καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔριϲ γένετ' ἀμφοτέροιϲιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺϲ αὐτὸϲ ἀνίϲτατο καὶ φάτο μῦθον·
μηκέτι νῦν χαλεποῖϲιν ἀμείβεϲθον ἐπέεϲϲιν,
Αἶαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖϲ, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
καὶ δ' ἄλλῳ νεμεϲᾶτον, ὅτιϲ τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλ' ὑμεῖϲ ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰϲοράαϲθε
ἵππουϲ· οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκηϲ
ἐνθάδ' ἐλεύϲονται· τότε δὲ γνώϲεϲθε ἕκαϲτοϲ
ἵππουϲ Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἵ τε πάροιθεν.
ὣϲ φάτο, Τυδείδηϲ δὲ μάλα ϲχεδὸν ἦλθε διώκων,
μάϲτι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
ὑψόϲ' ἀειρέϲθην ῥίμφα πρήϲϲοντε κέλευθον.
αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίηϲ ῥαθάμιγγεϲ ἔβαλλον,

V. L. 485 εἰ δ' ἄγε νῦν Phot. Lex. 305. δεῦρό γε νῦν Schol. Aristoph. Acharn. 771. Equit. 788. νῦν AC. νῦν EH. περιδώμεθον A. περιδώμεθον CDEGHS Syr. Suidas II, 2, 201, 8 (unus cod. περιδώμεθα). Eust. 792, 16. 1339, 5. Phot. Lex. 305. περιδώμεθα L Barocc. Harl. Townl. Schol. Arist. Acharn. 771. Equit. 788. Hesychius I. 477. Et. Mg. 663, 50. — 486 ἵϲτορα CL. — 487 ὁππότεροι Vrat. d. γνῴηϲ Barocc. Vrat. d. γνώῃϲ' H. γνοίηϲ ACDEGLS Syr. ἀπὸ τίνων E bis. — 488 ὡϲ A. ὤρνυτ' ὀϊλῆοϲ αὐτίκα L Lips. — 489 ἐπέεϲϲι AEG. — 490 καί νύ κ' ἔτι Schol. I 192. προτέρῳ AH. ἔτ' omitt. E. — 491 ἀχϊλεὺϲ C. αὐτὸϲ omitt. C. Flor. Rom. φᾶτο D. ἐν ἄλλῳ καὶ κατέρυκε A. — 492 ἀμείψαϲθαι D. ἀμείβεϲθ' E. — 493 κακῶϲ Vrat. A. ἔοικε ACDEGH. ἔοικεν L Syr. — 494 ὅϲτιϲ CDL. γε omitt. L Lips. ῥέζῃ H ῥέξοι S Cant. Flor. — 495 εἰϲοράαϲθον L Lips. — 496 οἳ δὲ C. — 497 τότε δὴ L. δὲ omitt. D. ἕκαϲτοι Vrat. A. — 498 οἳ τοπάροιθεν G. τὸ πάροιθεν Flor. — 499 ὡϲ A. — 500 μάϲτιγι ELS Townl. Vrat. A. cum aliis. μάϲτιγα C. μάϲτι ADGH Syr. Bekk. Anecd. 1227. Zonar. Lex. 1333. τὸ δὲ μάϲτιγι μάϲτι τινὲϲ γράφουϲι διϲυλλάβωϲ Eust. 1312. 55. μάϲτι, ὡϲ Θέτι (Σ 407) Schol. A. αἱ δέ οἱ Vrat. A. — 501 πρήϲοντε CD. κέλευθα Vrat. A. — 502 ῥαθ μιγγεϲ G.

A. c. 485 νυν Herodianus, conf. Schol. K 105. Φ 428. Bekk. An. 1147. Eust. 792, 16. H. T. 318. haud scio an περιδώμεθα genuina sit lectio, hiatus enim in caesura bucolica est nullus, et formae dualis in μεθον terminatae sunt rarissimae (Soph. Elect. 950. Phil. 1079. Athen. III, 98 a). defendit περιδώμεθον G. Hermannus ad Soph. El. 938. — 490 de scriptura προτέρῳ conf. H. U. 186. Schol. V ad I 192. — 500 οἱ δέ οἱ, conf. ad 387.

ἅρματα δὲ χρυςῷ πεπυκαςμένα καςςιτέρῳ τε
ἵπποις ὠκυπόδεςςιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλὴ
γίγνετ' ἐπιςςώτρων ἁρματροχιὴ κατόπιςθεν
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ ςπεύδοντε πετέςθην.
ςτῆ δὲ μέςῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ ςτέρνοιο χαμᾶζε.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
κλῖνε δ' ἄρα μάςτιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτηςεν
ἴφθιμος Cθένελος, ἀλλ' ἐςςυμένως λάβ' ἄεθλον,
δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροιςιν ὑπερθύμοιςι γυναῖκα
καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὃ δὲ λῦεν ὑφ' ἵππους.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήιος ἤλαςεν ἵππους,
κέρδεςιν, οὔ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον.
ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
ὅςςον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίςταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
ἕλκῃςιν πεδίοιο τιταινόμενος ςὺν ὄχεςφι·
τοῦ μέν τε ψαύουςιν ἐπιςςώτρου τρίχες ἄκραι
οὐραῖαι· ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
χώρη μεςςηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
τόςςον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίςκουρα λέλειπτο.

V. l. 503 ἅρματα δ' αὖ χαλκῷ Plutarchus Quaest. conv. IX, 15, 1, 5. ἅρματά τε Vrat. b. — 504 οὐδέ τε G. ceteri οὐδέ τι. Vrat. b. d. οὐδ' ἔτι. — 505 γίγνετ' AL: γίνετ' CDEGH Syr. Et. Mg. 145, 20. Schol. Ψ 422. Apoll. Soph. 43, 16. Ammon. de Diff. s. ἁρματροχία. ἐπιςώτρων H Vrat. A. Apoll. Soph. 43, 16. Et. Mg. 145, 20. ὀπιςςώτρων D. ἁρματροχιὴ C. ἁρματροχίη Lips. Ammonius. ἁρμοτροχιὴ Eust. 1312, 52. — 506 πετέςθην: ἐν ἄλλῳ πέτεςθον A. — 508 ἄπο HL. χαμᾶζε ADEG: χαμάζε CHL. ΧΑΜΑΖΕ Syr. — 509 ΧΑΜΕ Ambr. παμφανόεντος Lips. — 510 ΚΛΕΙΝΕ Ambr. ποτι AD. οὐδὲ μάτηςεν ACD 1. man. GS Syr. οὐδ' ἐμάτηςεν D ex corr. EH Mosc. 2. Vrat. A. Rom. — 512 ὑπερθύμοιςιν D. — 513 ὠτόεντα D. ὃ δ' D. ὅδ' CG. ὃ δὲ λῦεν H. δὲ λῦεν L ceteri δ' ἔλυεν. — 514 ἂρ ADGHL. — 515 τάχει τε H. — 515, 516 omitt. Vrat. b. — 516 ὡς A. — 517 ὅςςόν τε H. ῥα ἄνακτα E. — 518 ΕΛΚΗCΙΝ Ambr. ἕλκῃςι DE. ςυνόχεςφι D Syr. ὄχεςφι C. ceteri ὄχεςφιν. — 519 ὀπιςςώτρου A. — 520 ὃ δέ τ' G. οὐδέ τε E. — 521 μεςςηγὺ H Vrat. b. (d?). — 522 δή: ΔΕ Ambr. — 523 ταπρῶτα L. δίςκου οὖρα S. δίςκ' οὖρα antigrapha quaedam teste Eust. 1309, 35. δίςκουρα ἢ δίςκ' οὖρα Eust. 1313, 65. δίςκουρα A.

A. c. 504 ἐπέτρεχον: οὕτω δὲ διὰ τοῦ ō Didymus. ὅτι τὰ ἅρματα ἐπέτρεχον, καὶ οὐκ ἐπέτρεχεν Aristonicus. — 523 Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus δίςκουρα, κατὰ ςύνθεςιν: alii δίςκου οὖρα, ut supra 431.

ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὺ
ἵππου τῆϲ Ἀγαμεμνονέηϲ, καλλίτριχοϲ Αἴθηϲ.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμοϲ ἀμφοτέροιϲι,
τῶ κέν μιν παρέλαϲϲ', οὐδ' ἀμφήριϲτον ἔθηκεν.
αὐτὰρ Μηριόνηϲ, θεράπων ἐὺϲ Ἰδομενῆοϲ,
λείπετ' ἀγακλῆοϲ Μενελάου δουρὸϲ ἐρωήν·
βάρδιϲτοι μὲν γάρ οἱ ἔϲαν καλλίτριχεϲ ἵπποι,
ἥκιϲτοϲ δ' ἦν αὐτὸϲ ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι.
υἱὸϲ δ' Ἀδμήτοιο πανύϲτατοϲ ἤλυθεν ἄλλων,
ἕλκων ἅρματα καλά, ἐλαύνων πρόϲϲοθεν ἵππουϲ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
ϲτὰϲ δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοιϲ ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
λοῖϲθοϲ ἀνὴρ ὤριϲτοϲ ἐλαύνει μώνυχαϲ ἵππουϲ.
ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡϲ ἐπιεικέϲ,
δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέϲθω Τυδέοϲ υἱόϲ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἐπήνεον ὡϲ ἐκέλευε.
καί νύ κέ οἱ πόρεν ἵππον, ἐπῄνηϲαν γὰρ Ἀχαιοί,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχοϲ, μεγαθύμου Νέϲτοροϲ υἱόϲ,
Πηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναϲτάϲ·
ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώϲομαι, αἴ κε τελέϲϲῃϲ
τοῦτο ἔποϲ· μέλλειϲ γὰρ ἀφαιρήϲεϲθαι ἄεθλον,
τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω
αὐτόϲ τ' ἐϲθλὸϲ ἐών. ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοιϲιν

V. L. 526 εἴ περ ἔτι E. προτέρωι A. προτέρῳ G. γῖνετο H. ἀμφοτέροιϲι ACDEGHL Syr. — 527 τῶ ACDHL. ΤΩ Syr. τῷ G. καί μιν H Vrat. d. Barocc. Lips. κέ μιν D Rom. κεν ACGLS Syr. — 528 ἀτὰρ D. — 530 βάρδιϲται Syr. Vrat. A. μὲν: τὴν G. γάρ οἵ H. — 531 ἤκιϲτοϲ AD Lips. ἥκιϲτοϲ CEGHL Apoll. Soph. 83, 7. Et. Mg. 424, 28. ἐναγῶνι A. — 533 πρόϲϲωθ' E Lips. Rom. — 534 ἀχῖλεύϲ C. — 535 ϲτὰϲ δ' ἐν CG Flor. ἀργείοιϲιν G Syr. Flor. ἂρ AHL. ἀγόρευε CGL. ἀγόρευεν AS post ras. Syr. πτερόεντα προϲηύδα DH Townl. Vrat. b. d. — 536 ὥριϲτοϲ AE. — 537 ἀλλά γε DH. — 539 ὡϲ A. οἵδ' CL. ἐκέλευε CEG. ἠδ' ἐκέλευον H Vrat. A. ὡϲ ἐκέλευον Vrat. d. ΗΔΕΚΕΛΕΥΟΝ Syr. ἐν ἄλλῳ ἠδὲ κέλευον A. — 540 κέ οἱ A Harl. κέν οἱ CDGHL in Syr. est lacuna. κε δὴ Vrat. A. ἐπήινεϲαν D. Lips. cum aliis. ἐπῄνεον Vrat. A. ἐν ἄλλῳ ἐπήνηϲαν γὰρ οἱ ἄλλοι A. — 541 ἂρ ADEGHL. — 542 ΗΧΙΛΗ̃Α Syr. ἠμείψατο D. — 543 μάλά τοι D. τελέϲειϲ D. ταλάϲϲῃϲ Vrat. d. — 545 ΑΡΜΑΚΑΙ Syr. ἵππῳ G.

A. c. 527 παρέλαϲϲ' οὐδ' Aristarchus: παρέλαϲϲεν ἢ Zenodotus. — 531 ἥκιϲτοϲ, non ἤκιϲτοϲ, Aristarchus. — 533 Aristarchus πρόϲϲοθεν: ὠκέαϲ Zenodotus. — 538 ὅτι ἔν τιϲιν ὑποτάϲϲονται τούτῳ „τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχοϲ, τέτρατα ξανθὸϲ Μενέλαοϲ, πέμπτα δὲ Μηριόνηϲ, θεράπων ἐὺϲ Ἰδομενῆοϲ“ Aristonicus. — 540 κέ οἱ conf. ad Φ 567.

εὔχεϲθαι· τῶ κ' οὔ τι πανύϲτατοϲ ἦλθε διώκων.
εἰ δέ μιν οἰκτείρειϲ καί τοι φίλοϲ ἔπλετο θυμῷ,
ἔϲτι τοι ἐν κλιϲίῃ χρυϲὸϲ πολύϲ, ἔϲτι δὲ χαλκὸϲ
καὶ πρόβατ', εἰϲὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχεϲ ἵπποι·
τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα ϲ' αἰνήϲωϲιν Ἀχαιοί.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώϲω· περὶ δ' αὐτῆϲ πειρηθήτω
ἀνδρῶν ὅϲ κ' ἐθέλῃϲιν ἐμοὶ χείρεϲϲι μάχεϲθαι.
ὣϲ φάτο, μείδηϲεν δὲ ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλοϲ ἦεν ἑταῖροϲ·
καί μιν ἀμειβόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύειϲ οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέϲϲω.
δώϲω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀϲτεροπαῖον ἀπηύρων,
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ καϲϲιτέροιο
ἀμφιδεδίνηται· πολέοϲ δέ οἱ ἄξιοϲ ἔϲται.
ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευϲεν ἑταίρῳ
οἰϲέμεναι κλιϲίηθεν· ὃ δ' ᾤχετο καί οἱ ἔνεικε.

V. L. 547 εὔχεϲθαι versui antecedenti additum est in L. * τῶ κ': τῶ κεν L. τῷ κεν S Lips. Mosc. 2. τῶ κεν C (ο superscr.): ceteri τό κεν. ἤλυθεν ἄλλων D. — 548 οἰκτείρῃϲ Vrat. A. φίλοϲ AGE Harl. Townl. φίλουϲ' C (sic). φίλον DHLS. — 549 ἐϲτί τοι A. ἒν A. ἐνὶ G Flor. χρυϲὸϲ ἔϲτι δὲ πολὺϲ χαλκὸϲ A. — 550 εἰϲὶ δέ οἱ D. δὲ H, omisso οἱ. δμωιαὶ A: ceteri δμωαί. δμωαὶ καὶ μεῖζον ἄεθλον G. — 551 τῶν οἳ D, gravem add. 2. man. — 553 περϊ H. — 554 ὅϲ κε θέληϲιν D. ὃϲ ϲκεθέληϲιν L. — 555 ὡϲ A. μείδηϲε H. ἀχϊλεύϲ C. — 557 πτερόεντ' ἀγόρευεν Mosc. 2. — 559 κε omitt. G. τελέϲω A (ϲ superscr.). τελέϲω E Flor. Rom. — 560 δώϲω οἱ C. θώρακα L. ὃν E 1314, 49. ἀπηῦρον G Cant. — 561 περι ADGH. περὶ CEL. — 562 δέ τοι C Mosc. 2. ἄξιον ACDS Cant. Mor. Vrat. d. — 563 ῥὰ CGHL. — 564 κλϊϲῖοθεν H. ὃ δ' D, acc. man. rec. ὅδ' CGL. ἔνεικε ACD Syr. Vrat. A. Flor.

547 τῶ κ', ad quod deducit scriptura τῶ κεν in quinque libris, reposui; τό enim significat eam ob causam (διὰ τοῦτο) et idcirco κεν adsumere non potest, τῶ significat ita, tunc, τῶ κεν tunc sane (οὕτωϲ ἄν), conf. ϲ 402 αἴθ' ὤφελλ' ὁ ξεῖνοϲ ἀλώμενοϲ ἄλλοθ' ὀλέϲθαι, πρὶν ἐλθεῖν· τῶ κ' (quod si accidisset) οὔ τι τόϲον κέλαδον μετέθηκε. Β 250. Τ 61. α 239. γ 224. 258. ε 311. θ 467. ι 468. λ 502. ξ 369. ο 181. 537. ρ 164. 244. ϲ 375. 379. τ 310. υ 273. φ 374. χ 78. 134. ψ 23. ω 32. 285. 381. — 548 οὕτωϲ διὰ τοῦ ϲ̄ φίλοϲ πᾶϲαι εἶχον Didymus, conf. ad Π 450. — 551 μεῖζον ἄεθλον Aristarchus, teste Apoll. Soph. 11, 14. — 561 εἰϲὶν οἱ ἀνέϲτρεψαν τὴν περί. ὁ μέντοι Ἀϲκαλωνίτηϲ καὶ οἱ πλείουϲ κατὰ παρολκὴν ἐξεδέξαντο κεῖϲθαι διὰ τὸ ἀμφιδεδίνηται· διὸ οὐκ ἀναϲτρέφουϲιν Herodianus.

[Εὐμήλῳ δ' ἐν χερcὶ τίθει· ὃ δὲ δέξατο χαίρων.]
τοῖcι δὲ καὶ Μενέλαοc ἀνίcτατο θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένοc· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χειρὶ cκῆπτρον ἔθηκε, cιωπῆcαί τε κέλευcεν
Ἀργείουc· ὃ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰcόθεοc φώc·
Ἀντίλοχε, πρόcθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξαc.
ᾔcχυναc μὲν ἐμὴν ἀρετήν, βλάψαc δέ μοι ἵππουc,
τοὺc cοὺc πρόcθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονεc ἦcαν.
ἀλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἡγήτορεc ἠδὲ μέδοντεc
ἐc μέcον ἀμφοτέροιcι δικάccατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
μή ποτέ τιc εἴπῃcιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἀντίλοχον ψεύδεccι βιηcάμενοc Μενέλαοc
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονεc ἦcαν
ἵπποι, αὐτὸc δὲ κρείccων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸc δικάcω, καί μ' οὔ τινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔcται.
Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφέc, ἣ θέμιc ἐcτί,
cτὰc ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματοc, αὐτὰρ ἱμάcθλην
χερcὶν ἔχε ῥαδινήν, ᾗ περ τὸ πρόcθεν ἔλαυνεc,

V. L. 565 omitt. ACH Syr. Townl. Vrat. b. A. εὐμήλου S. δὲ χερcὶ D. χειρὶ L. ὃδ' G. δέ, δεξατο L. δὲ δέξατο DES Mosc. 2. — 566 ἐν τοῖcï δὲ H. — 567 ΚΉΡΥΞ' Syr. κῆρυξ E. κῆρυξ ACDGHL. — 568 χειρὶ ACHL Barocc. Mor. Lips. Ven. B. χερcὶ DEGS Syr. γρ. χερcὶ A. τε κέλευcεν D Syr. τ' ἐκέλευεν L Barocc. Lips. ceteri τ' ἐκέλευcεν. — 569 ὃδ' CGHL. — 570 πρόcθε E bis. — 571 ἴcχϋναc H. — 572 πολοὶ (λ) H. ΧΕΙΡΟΝΕϹ ΕΙϹΙΝ Syr. — 574 μέccον H. ἀμφοτέρων S. δικάccετε D Vrat. A. δικάcετε Lips Flor. δικάcατε Eust. 1316, 55; sed 1316', 19 δικάccατε. μὴ δ' CDE 1316, 27 GHL. μηδ' AE 1316, 19 et 55. μὴ Lips. ἐπαρωγῇ D Vrat. A. — 577 ὅττι C. — 579 οὔτινα φημὶ ACDEGHL. — 580 μᾶλλον H. ΓΑΡ' Syr. — 581 αἴδ' CDE Townl. Rom. ceteri εἰ δ'. δύναται μὲν γραφῆναι Ἀντίλοχ' εἶδ' ἄγε, τὰ δὲ πλείω καὶ ἀκριβέcτερα τῶν ἀντιγράφων αἱ δ' ἄγε φαcίν Eust. 1316, 41. ἡ θέμιc AD. Η Syr. ἣ E 1316, 63. ᾗ E bis G. ἢ CHLS. ἐcτὶ ACDEHL Syr. — 582 πρὸ πάροιθε H. — 583 ἔχε ACDGHLS Syr. Lips. Vrat. A. Flor. Rom. et Heynii libri. ἔχεν Vrat. d. ἔχων Eust. 1316, 34. 1317, 1. ῥᾳδινὴν E. τοπρόcθεν L. ἤλαυνεc H.

A. c. 568 χειρὶ conf. β 37. κ 389. c 103. — 581 ἀθετεῖται Aristonicus. — 583 ἔχων Eustathium ex coniectura dedisse puto, quum libri omnes ἔχε exhibeant. retinui ἔχε cum Heynio contra editores recentiores, qui Eustathii coniecturam receperunt. Heynius αὐτὰρ ἱμάcθλην — ἔλαυνεc in medio interpositum esse censet, sed non opus est hac interpretatione, nam δεῦρο loco imperativi positum est ut Ρ 685. Ψ 485. θ 145. ι 517. λ 561.

ἵππων ἁψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον
ὄμνυθι μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγώ γε νεώτερός εἰμι
cεῖο ἄναξ Μενέλαε, cὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
οἶcθ' οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουcι·
κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
τῶ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
δώcω, τὴν ἀρόμην. εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήcειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ coί γε διοτρεφὲς ἤματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεcέειν καὶ δαίμοcιν εἶναι ἀλιτρός.
ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
ἐν χείρεccι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
ἰάνθη, ὡς εἴ τε περὶ σταχύεccιν ἐέρcη
ληίου ἀλδήcκοντος, ὅτε φρίccουcιν ἄρουραι·
ὣς ἄρα coὶ Μενέλαε μετὰ φρεcὶ θυμὸς ἰάνθη.
καί μιν φωνήcας ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
χωόμενος, ἐπεὶ οὔ τι παρήορος οὐδ' ἀεcίφρων
ἦcθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκηcε νεοίη.
δεύτερον αὖτ' ἀλέαcθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπειcεν Ἀχαιῶν·
ἀλλὰ cὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγηcας

V. L. 584 ἵππων δ' Vrat. A. — 585 μὴ μὲν: μηδὲν Pausanias, VII, 21, 8. τὸ 'μὸν ἅρμα δόλω L. ἅρμα δόλω D. δόλῳ omitt. C. — 586 αὖ L Lips. — 587 ἄνcχεο: ἐν ἄλλῳ ἴcχεο A. νεώτερος εἰμὶ L. — 589 οἶcθ' οἵου D. οἷα E 1317, 23. τελέθουcι ACDEGH. τελέθουcιν L Syr. Flor. — 591 τῶ ACDHL. τῷ EG. — 592 ἀράμην H. — 593 ἀπαιτήcειας ἢ μᾶλλον ἐπαιτήcειας E. ἄφαρ καί τοι C. — 596 ῥὰ CGHL. — 598 ὡς εἴ τε ACH Rom.: ceteri ὡcείτε. περι AH. ἐέρcη CE Schol. Apoll. Rhod. III, 1020. — 599 φρύccουcιν L. φρίccωcιν Townl. Vrat. b. — 600 ὡς D 1. man. coι DGL. $\overset{\tau}{c}$οι A. μετα AD. — 602 μέν coι L. ἐγὼ L Lips. — 604 πᾶρος D.— 560 βέλτερον αὖτ' GLS Lips. Flor. γρ. ὕcτερον A. ἄμυμονος Vrat. b. — 607 cὺ omitt. H. πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγηcας libri.

A. c. 585 μὴ μέν: μή τι Bekk. 2. propter digammum vocis ἑκών. Heynius μὴ cὺ suspicatur. miror nemini in mentem venisse μή με conicere, ut sit cχῆμα καθ' ὅλον καὶ μέρος. — 604 νεοίη Aristarchus: αἱ περὶ ἀντίμαχον νόημα γράφουcι Didymus. — 607 scripsi πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγηcας quae videtur Aristarchea lectio fuisse, conf. Didym. ad I 492.

cóc τε πατὴρ ἀγαθὸc καὶ ἀδελφεὸc εἵνεκ' ἐμεῖο·
τῶ τοι λιccομένῳ ἐπιπείcομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
δώcω ἐμήν περ ἐοῦcαν, ἵνα γνώωcι καὶ οἵδε,
ὡc ἐμὸc οὔ ποτε θυμὸc ὑπερφίαλοc καὶ ἀπηνήc.
ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνηc δ' ἀνάειρε δύω χρυcοῖο τάλαντα
τέτρατοc, ὡc ἔλαcεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
ἀμφίθετοc φιάλη· τὴν Νέcτορι δῶκεν Ἀχιλλεὺc
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραcτάc·
τῆ νῦν, καὶ cοὶ τοῦτο γέρον κειμήλιον ἔcτω,
Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
ὄψῃ ἐν Ἀργείοιcι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
αὔτωc· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήcεαι, οὐδὲ παλαίcειc,
οὐδέ τ' ἀκοντιcτὺν ἐcδύcεαι, οὐδὲ πόδεccι
θεύcεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆραc ἐπείγει.
ὣc εἰπὼν ἐν χερcὶ τίθει· ὃ δὲ δέξατο χαίρων,
καί μιν φωνήcαc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκοc κατὰ μοῖραν ἔειπεc·
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα φίλοc, πόδεc, οὐδέ τι χεῖρεc
ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐccονται ἐλαφραί.

V. l. 608 ἐμοῖο E. — 609 τῶ ACDHL. τῷ EG. ἐπιπείθομαι Townl. Vrat. b. — 610 οἶδε A. οἶδε D. ceteri οἵδε. — 612 ῥὰ CGHL. — 613 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. εἶλε C. — 614 δύο CDEGH. — 615 ἔλαcε E Vrat. A. ὑπελῖπετ' C. — 616 ἀχϊλεύc C. — 617 ἀναγῶνα D. φέρον C. — 618 τῆι D. καί cοι E. — 619 ἔμεναι D. οὐ γὰρ εἶ H, omisso ἔτ' αὐτόν. αὖ τὸν Townl. — 620 ὄψηι AD: ceteri ὄψει. mallem ὄψεαι. τοι omitt. C. δέ cοι Plutarchus Quaest. conviv. II, 5, 1, 6. δ' ἄεθλον omitt. H. — 621 αὔτωc (ε supra) G Flor. αὐτωc A. οὕτωc H. μαχεcεαι (sic) C. μεμαχήcεαι E. — 622 ἀκοντιcτὴν H. ἐcδύcεαι CS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Mosc. 2. Vrat. A. ἐcδύccεαι EL. ἐνδύcεαι AGH Plutarchus l. l. ὑποδύcεαι D. πόδεccι ACDEG. — 623 κατα DH. ἐπείγει ADE 1320, 29 et 51 H Rom. ἱκάνει CGL Barocc. Mor. Lips. Flor. ἔπειcιν S Cant. Harl. Mosc. 2. Vrat. A. γρ. καὶ ὀπάζει καὶ ἱκάνει et 2. man. καὶ ἔπειcι A. — 624 ὡc A. ὅδ' CDGHL. δὲ δέξατο S Cant. Mor. Townl. Vrat. b. vulgo δ' ἐδέξατο, conf. 565. 797. A 446. ο 130. — 625 πτερόεντ' ἀγόρευε Barocc. Mor. — 626 κατα AH. — 627 φίλοι C Vrat. d. οὐδέ τι ACDGHLS Lips Harl. Ven. B. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. Flor. οὐδ' ἔτι Barocc. οὐδέ τε E Rom. — 628 ὦμον G. ἀπαΐccονται L. ἀπαΐccονται ἢ ἐπαΐccονται E.

A. c. 622 ἀρίcταρχοc ἐcδύcεαι Didymus. — 623 ἐπείγει, ὀπάζει, ἱκάνει, ἔπειcιν, conf. Schol. Δ 321. Θ 103. — 627 φίλοc Nicanor.

εἴθ' ὣϲ ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδοϲ εἴη,
ὡϲ ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βουπραϲίῳ, παῖδεϲ δὲ θέϲαν βαϲιλῆοϲ ἄεθλα.
ἔνθ' οὔ τίϲ μοι ὁμοῖοϲ ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
πὺξ μὲν ἐνίκηϲα Κλυτομήδεα, Ἤνοποϲ υἱόν,
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅϲ μοι ἀνέϲτη·
Ἴφικλον δὲ πόδεϲϲι παρέδραμον ἐϲθλὸν ἐόντα,
δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
οἴοιϲίν μ' ἵπποιϲι παρήλαϲαν Ἀκτορίωνε,
πλήθει πρόϲθε βαλόντεϲ, ἀγαϲϲάμενοι περὶ νίκηϲ,
οὕνεκα δὴ τὰ μέγιϲτα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
οἳ δ' ἄρ' ἔϲαν δίδυμοι· ὃ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὃ δ' ἄρα μάϲτιγι κέλευεν.
ὥϲ ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
πείθεϲθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεϲϲιν.
ἀλλ' ἴθι καὶ ϲὸν ἑταῖρον ἀέθλοιϲι κτερέιζε.
τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
ὥϲ μευ ἀεὶ μέμνηϲαι ἐνηέοϲ, οὐδέ ϲε λήθω
τιμῆϲ, ἧϲ τέ μ' ἔοικε τετιμῆϲθαι μετ' Ἀχαιοῖϲ.
ϲοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
    ὣϲ φάτο, Πηλείδηϲ δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
αὐτὰρ ὃ πυγμαχίηϲ ἀλεγεινῆϲ θῆκεν ἄεθλα·

V. l. 629 ὡϲ A. — 630 ὣϲ ἡμπότε κρείωντ' H. — 631 δὲ θέϲαν HL Vrat. d. ceteri δ' ἔθεϲαν. — 632 οὔ τίϲ μοι A: ceteri οὔτιϲ μοι. ἆρ ACEGL. οὐ γὰρ ἐπειῶν DH. — 634 νίκηϲα Townl. οἴνοποϲ CL Barocc. Mor. Townl. Plutarchus Quaest. conv. II, 5, 1, 7. Φαίνοποϲ Rhet. Gr. III, 191, 8. — 635 πάλην Vrat. d. Rhet. Gr. III, 191. 9. πάλῃν H (sic). — 637 ὑπερέβαλον DGH Flor. — 639 βαλόντε Schol. Є 856. Cram. An. Par. III, 119, 25. — 640 παρ' αὐτόθι CL Lips. Mor. Barocc. Mosc. 2. — 641 οἳ δ' DL. οἵδ' CH. ἆρ ADEGHL. — 642 omitt. Lips. ἡνϊόχευεν C. ὃδ' CGL. — 643 ὡϲ D 1. man. νῦν δ' Mosc. 2. αὖ C. — 646 ἀέθλοιϲῑν C. — 648 ὡϲ μεῦ D 2. man. H. μ' αει S. — 649 ἧτε Et. Mg. 748, 43. ἀχαιοὺϲ G Flor. Apoll. Soph. 152, 35. — 650 θεὸϲ . . . δοίη E suo more. ἀντϊ C. ἀντίχαριν L. — 651 ὡϲ A. — 653 ὃ ACDGHL. ἄεθλον CHL Barocc. Mor. Harl. Mosc. 2. Vrat. d. Flor.

A. c. 635 ἀρίϲταρχοϲ ϲὺν τῷ ν̄ πάλην Didymus. — 639 ἀγαϲϲάμενοι: ἔν τιϲι διὰ τοῦ ω̄ ἀγαϲϲαμένω Didymus. — 640 οὕτωϲ δὲ παρ' αὐτόφι διὰ τοῦ φ̄ ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτοῖϲ Didymus. — 648 μέμνηϲαι Aristarchus, conf. ad Φ 442.

ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδηϲ' ἐν ἀγῶνι
ἑξέτε' ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίϲτη δαμάϲαϲθαι·
τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπαϲ ἀμφικύπελλον.
ϲτῆ δ' ὀρθὸϲ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί,
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίϲτω,
πὺξ μάλ' ἀναϲχομένω πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
δώῃ καμμονίην, γνώωϲι δὲ πάντεϲ Ἀχαιοί,
ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλιϲίην δὲ νεέϲθω·
αὐτὰρ ὁ νικηθεὶϲ δέπαϲ οἴϲεται ἀμφικύπελλον.
ὣϲ ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠύϲ τε μέγαϲ τε
εἰδὼϲ πυγμαχίηϲ, υἱὸϲ Πανοπῆοϲ Ἐπειόϲ·
ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνηϲέν τε·
ἆϲϲον ἴτω, ὅϲ τιϲ δέπαϲ οἴϲεται ἀμφικύπελλον·
ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
πυγμῇ νικήϲαντ', ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριϲτοϲ.
ἦ οὐχ ἅλιϲ ὅττι μάχηϲ ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πωϲ ἦν
ἐν πάντεϲϲ' ἔργοιϲι δαήμονα φῶτα γενέϲθαι.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται·
ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω ϲύν τ' ὀϲτέ' ἀράξω.
κηδεμόνεϲ δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέεϲ αὖθι μενόντων,
οἵ κέ μιν ἐξοίϲουϲιν ἐμῆϲ ὑπὸ χερϲὶ δαμέντα.

V. L. 654 ἄγων omitt. C. κατέθηκεν ἀγῶνι D. κατέδυϲεν ἀγῶνι Vrat. d. — 655 ἑξετέ' S. ἀδμήτιν G Vrat. d. Flor. ἀλγήϲτη G. δαμάϲϲαϲθαι G Vrat. d. — 658 ΑΤΡΕΙΔΑΙ Syr. ἀτρείδη Vrat A. Flor. Rom. εὐκνήμιδεϲ HL. ἀριϲτῆεϲ παναχαιῶν D. — 659 κελεύομαι Barocc. ὥϲπερ A. ΠΕΡ' Syr. ἀρίϲτῳ G. — 660 κ' omitt. G. — 661 ΔΩΗΙ Syr. δώιη A. δώη CDHL. δῴη E Cram. An. Par. I, 165, 18. — 662 κλιϲίην δὲ AG. ΚΛΙϹΙΗΝΔῈ Syr. κλιϲῖηθεν C. νεέϲθω EGL Flor. Rom. φερέϲθω ACDHS Syr. Cant. Townl. Vrat. b. d. ἐν ἄλλῳ νεέϲθω A. — 664 ὡϲ A. ὣϲ οὔφατ' G. ὄρνυτο Vrat. A ΑΝΗΡ' Syr. — 666 ἅψατο libri cum Apoll. Soph. 85, 19. Cram. Ep. 310, 25. An. Ox. IV, 418, 31. An. Par. IV, 220, 6. Et. Mg. 23, 48. Et. Gud. 429, 16. Zonar. Lex. 58. ἥψατο Schol. Π 9. conf. Β 171. Κ 377. Ο 127. ἡμιόνων Et. Mg. 23, 48. Cram. An. Ox. IV, 418, 31. Cram. Ep. 310, 25, ubi etiam ταλαεργῶν. — 667 ἄϲϲον AD. — 668 οὐ AH. φημι τίν' D. ἀξέμεν' Townl. — 669 ΕΠΙΕΥΧΟΜΑΙ (ε superscr.) Syr. ε add. 2. man. εἶναι — 670 ἐπιδεύομαι et ἦν omitt. H. — 670 ἦ CDE. — 672 ᾧδε G. ΓᾺΡ' Syr. τὸ δὲ καί: καὶ μὴν Syr. Townl. Vrat. b. καί μιν D. γρ. καὶ μὴν τετελεϲμένον ἔϲται A. — 673 χρόαϲ τε H. ῥήξει Plutarchus de Se ipsum citra inv. laud. 13. ϲυν δ' D. — 674 ἀολέεϲ D. αὖθι omitt. C. — 675 οἵ καί μιν D. ὑπο A.

ὣϲ ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ.
Εὐρύαλοϲ δέ οἱ οἶοϲ ἀνίϲτατο, ἰϲόθεοϲ φώϲ,
Μηκιϲτέοϲ υἱὸϲ Ταλαϊονίδαο ἄνακτοϲ,
ὅϲ ποτε Θήβαϲ δ᾽ ἦλθε δεδουπότοϲ Οἰδιπόδαο
ἐϲ τάφον· ἔνθα δὲ πάνταϲ ἐνίκα Καδμείωναϲ.
τὸν μὲν Τυδείδηϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἀμφεπονεῖτο,
θαρϲύνων ἔπεϲιν, μέγα δ᾽ αὐτῷ βούλετο νίκην.
ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάνταϲ ἐυτμήτουϲ βοὸϲ ἀγραύλοιο.
τὼ δὲ ζωϲαμένω βήτην ἐϲ μέϲϲον ἀγῶνα,
ἄντα δ᾽ ἀναϲχομένω χερϲὶ ϲτιβαρῇϲιν ἅμ᾽ ἄμφω
ϲύν ῥ᾽ ἔπεϲον, ϲὺν δέ ϲφι βαρεῖαι χεῖρεϲ ἔμιχθεν.
δεινὸϲ δὲ χρόμαδοϲ γενύων γένετ᾽, ἔρρεε δ᾽ ἱδρὼϲ
πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ᾽ ὤρνυτο δῖοϲ Ἐπειόϲ,
κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν
ἑϲτήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
ὡϲ δ᾽ ὅθ᾽ ὑπὸ φρικὸϲ βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺϲ
θίν᾽ ἐν φυκιόεντι, μέλαν τέ ἑ κῦμα κάλυψεν,

V. L. 676 ὡϲ A. οἵδ᾽ CDGL. — 677 ἀνίϲταται Vrat. d. — 678 μηκιϲτέοϲ ACL Townl. Vrat. b. μηκιϲτέωϲ DGH Syr. Schol. λ 275. ταλαονίδαο H Flor. ταλαϊναΐδαο D. — 679 θήβαϲ δ᾽ ACGHLS Syr. Harl. Lips. Mosc. 2. Ven. B. Vrat. b. d. A. Flor. θῆβαϲ DE Rom. Schol. Ψ 679. λ 275. — 680 ἔνθά κε D. ἔνθάδε H. — 681 δουρὶ κλυτὸϲ A: ceteri δουρικλυτὸϲ. ἀμφ᾽ επονεῖτο A Syr. — 682 ἔπεϲι D Lips. — 683 παρακάμβαλεν DGHS Syr. Cant. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. — 684 θῆκεν Et. Mg. 414, 28. εὐδμήτουϲ D Vrat. A. Flor. ἐϋδμήτουϲ Barocc. Vrat. A. — 685 τῶ H. ζωϲαμένῳ G. μέϲον CDEH Lips. — 686 ἀναϲχομένῳ G. — 687 ϲυν AD. — 688 ΕΡΡΕΔ᾽ Syr. — 689 ἔπι CD. ὄρνυτο G. ΘΕΙΟϹ Syr. θεῖοϲ ἢ δῖοϲ E. — 690 παπτήιναντα CD. παπτήνατα G. ἄρ ADEGL. — 691 ἑϲτήκειν AL Syr. Barocc. Vrat. b. d. εἱϲτήκειν CGS et vulgo. εἱϲτήκει D. εἱϲτήκει H. ἑϲτήκει Vrat. A. εἱϲτήκει ἢ ἑϲτήκειν Eust. 1324, 2. τὸ δὲ ἑϲτήκειν δύναται μὲν καὶ δίχα τοῦ ν̄ κοινῶϲ γράφεϲθαι, ἡ δὲ ἀκρίβεια τῆϲ ἀντιγραφῆϲ μετὰ τοῦ ν̄ γράφει Eust. 1324, 40. — 692 ὑπο AH. ἰχθῦϲ AC. — 693 θῖν᾽ DEL Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. θίν᾽ A. ἐν ACDGL Syr. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. ἐπὶ E. ἔπι H. ἐνὶ S Cant. φοικιόεντι D. φυκιόεντα H. θινὶ ἔπι φρικόεντι Schol. Φ 126. μέλαν τέ ἑ DHL Townl. Mosc. 2. Vrat. b. Schol. Γ 197. Φ 126. μέλαν δέ ἑ CEGLS Syr. Schol. Ε 83. γ 6. μέγα δέ ἑ A Vrat. d. γρ. μέλαν τέ ἑ A. κῦμα κάλυψεν GH Syr. Schol. Γ 197. Ε 83. κῦμ᾽ ἐκάλυψεν ACDELS ex corr. Cant. Mor. Mosc. 3. Vrat. d. A. Rom. Schol. Φ 126. γ 6.

A. c. 678 μηκιϲτῆοϲ? conf. A 489. Π 21. Τ 216. λ 478. Schol. V ad Π 21. — 679 οὕτωϲ θήβαϲ δὲ, εἰϲ θήβαϲ Didymus. — 691 οὕτωϲ ἔξω τοῦ ῑ ἑϲτήκειν, ἔϲτι δὲ ἰωνικόν Didymus. sufficit ἑϲτήκει in caesura semiternaria ut Ρ 133. Χ 36. — 693 τὸ τέλειον ἐπὶ θινί Schol. V.

ὣϲ πληγεὶϲ ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάθυμοϲ Ἐπειὸϲ
χερϲὶ λαβὼν ὤρθωϲε· φίλοι δ' ἀμφέϲταν ἑταῖροι,
οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνοϲ ἐφελκομένοιϲι πόδεϲϲιν,
αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωϲε·
κὰδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ ϲφίϲιν εἷϲαν ἄγοντεϲ,
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμιϲαν δέπαϲ ἀμφικύπελλον.
  Πηλείδηϲ δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
δεικνύμενοϲ Δαναοῖϲι, παλαιμοϲύνηϲ ἀλεγεινῆϲ·
τῷ μὲν νικήϲαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ ϲφίϲι τῖον Ἀχαιοί·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐϲ μέϲϲον ἔθηκε,
πολλὰ δ' ἐπίϲτατο ἔργα, τίον δέ ἑ τεϲϲαράβοιον.
ϲτῆ δ' ὀρθὸϲ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔειπεν·
  ὄρνυϲθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήϲεϲθον.
ὣϲ ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
ἂν δ' Ὀδυϲεὺϲ πολύμητιϲ ἀνίϲτατο, κέρδεα εἰδώϲ.
ζωϲαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐϲ μέϲϲον ἀγῶνα,
ἀγκὰϲ δ' ἀλλήλων λαβέτην χερϲὶ ϲτιβαρῇϲιν
ὡϲ ὅτ' ἀμείβοντεϲ, τούϲ τε κλυτὸϲ ἤραρε τέκτων,
δώματοϲ ὑψηλοῖο, βίαϲ ἀνέμων ἀλεείνων.
τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν
ἑλκόμενα ϲτερεῶϲ· κατὰ δὲ νότιοϲ ῥέεν ἱδρώϲ·
πυκναὶ δὲ ϲμώδιγγεϲ ἀνὰ πλευράϲ τε καὶ ὤμουϲ
αἵματι φοινικόεϲϲαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ

V. L. 694 ἀνέπαλτο ἀτὰρ E 1324, 4 L. ἀνέπαλτ' ἀτὰρ D. ceteri ἀνέπαλτ' αὐτάρ. — 695 δὲ ἀφέϲταν L. ἀφέϲταϲαν Lips. ἀμφέϲταϲαν CD. — 697 βάλονθ' CD Vrat. A. Lips. ἐν ἄλλῳ βᾱλόνθ A. — 698 καδδ' AC DGL Syr. Vrat. A. καδδαλλοφρονέοντα H. ἀλλοφρονέοντα A. μετα A. — 700 κατα CGL. — 701 δαναοῖϲι et suprascr. λαοῖϲι A. παλαιϲμοϲύνηϲ libri. — 702 ἐμπυριβήτην AC. — 703 δυωδεκάβοιον AC. ἐνι A. ἐν ϲφίϲιν Apoll. Soph. 147, 19. τίον CDH. — 704 μέϲον CDEG Flor. Rom. ἔθηκε ACDEH Syr. ἔθηκαν Harl. Mosc. 2. Vrat. d. — 705 τεϲϲαράβοιον A. — 707 ὄρνυθ' S πειρήϲεϲθε CEL Rom. — 708 ὡϲ A. — 709 ἀν CDGHL. ὀδυϲϲεὺϲ DGH Syr. Flor. Rom. ἀνίϲτατο ἰϲόθεοϲ φῶϲ D. — 710. βήτην D. μέϲον CDEH Lips. Flor. Rom. — 711 δ' omitt. Apoll. Soph. 5, 8. Schol. Ψ 635. ϲτιβαρῇϲι DE. — 712 ὡϲ δ' ὅτ' CDES Flor. Rom. et Heynii libri. ὡϲ ὅτ' AGHL Lips. ἀμείβονταϲ D. τούϲ τε omitt. D. τε omitt. L. τούϲ γε G Flor. κλητὸϲ G. — 715 κατα C. νώτιοϲ D. — 716 ὀμώδιγγεϲ G. ἀνα A. — 717 οἳ δὲ C.

A. c. 694 ἀνέπαλτο ἀτὰρ unica vera est lectio et a Bekkero recepta, conf. ad Δ 542. — 701 παλαιμοϲύνηϲ Aristarchus apud Eust. 1587, 40. conf. 1325, 1. — 712 ὡϲ ὅτ' Nicanor diserte.

νίκης ἱέcθην τρίποδοϲ πέρι ποιητοῖο.
οὔτ' Ὀδυcεὺc δύνατο cφῆλαι οὖδει τε πελάccαι,
οὔτ' Αἴαc δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἲc Ὀδυcῆοc.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐυκνήμιδαc Ἀχαιούc,
δὴ τότε μιν προcέειπε μέγαc Τελαμώνιοc Αἴαc·
διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυccεῦ,
ἤ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ cέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήcει.
ὣc εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυccεύc·
κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυcε δὲ γυῖα·
κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίcω· ἐπὶ δὲ cτήθεccιν Ὀδυccεὺc
κάππεcε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβηcάν τε.
δεύτεροc αὖτ' ἀνάειρε πολύτλαc δῖοc Ὀδυccεύc,
κίνηcεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονόc, οὐδέ τ' ἄειρεν,
ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεcον ἄμφω
πληcίοι ἀλλήλοιcι, μιάνθηcαν δὲ κονίῃ.
καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτιc ἀναΐξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺc αὐτὸc ἀνίcτατο καὶ κατέρυκε·
μηκέτ' ἐρείδεcθον, μηδὲ τρίβεcθε κακοῖcι·
νίκη δ' ἀμφοτέροιcιν· ἀέθλια δ' ἶc' ἀνελόντεc
ἔρχεcθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωcιν Ἀχαιοί.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,

V. L. 718 ἱέcθην DL. ϊέcθην A. περι ADHL. περὶ C. — 719 οὖθ' ὀδυcεὺc C. ὀδυccεὺc DEH Syr. ΟΥΔΕΙΔΕ Syr. πελάcαι D. — 721 εὐκνήμιδεc ἀχαιοὶ DE Syr. (omiss. acc.) Rom. ἐϋκνήμιδαc ἀχαιοὺc ACGHLS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Mosc. 2. Vrat. b. 1. man. A. Ven. B. Flor. Eust. 1326, 46. — 722 τότέ L. προcέειπεν D. — 724 ἀνάειρε G Flor. ἐγώ cε CD. τὰ δὲ αὖ G. — 725 ὡc A. — 726 κόμψ (α ε) ὄπιθεν H. ὄπιcθε D. — 727 καδδ' ACDGH Syr. ἔπεc' A Vrat. d. γρ. καδ' ἔβαλ' A. — 728 θαύμαcάν τε Vrat. A. — 729 δεύτεροc δ' E. — 730 ἄπο A. οὐδ' ἔτ' H. ἄειρε G. — 731 κάμψεν D. γνάψεν L. ἐπι D. κάππεcαν C Flor. — 732 πληcίον D. μιάνθη L. — 733 αὖθϊc C. ἀναΐξαντε πάλαιον H Syr. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. ἀναΐξαντεc πάλαιον G Flor. ceteri ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον. — 734 ἀχϊλεὺc C. κατέρυκε ACEGHL Syr. — 735 μή κέ τ' ACD. ἐρῖδεcθον C Ven. B. ἐρίζεcθον GS Cant. Flor. μὴ δὲ CD ex corr. HL. μήδε G. κακοῖcι ACDGH Syr. — 736 Δ' ΕΙϹΑΝΕΛΟΝΤΕϹ Syr. — 737 ἀεθλεύcωcιν DL Townl. Vrat. b. d. — 738 ὡc A. οἳ δ' L. οἵδ' CH. ἠδὲ πίθοντο H. ἤδε πίθοντο D. ceteri ἠδ' ἐπίθοντο.

A. c. 718, πέρι Herodianus: περὶ Ptolem. Ascalonita. — 721 ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰc ἀνίαν ἦγον καὶ ἐχρόνιζον. τοῦτο δὲ μὴ νοήcαντεc μετέγραψαν ἐϋκήμιδεc Ἀχαιοί Aristonicus. — 724 ἤμ' (= ἢ ἔμ') Habron apud Apoll. de Synt. 126, 4. conf. de Pron. 51 A. — 731 ἐν: ἓν Leptines.

καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύϲαντο χιτῶναϲ.
Πηλεΐδηϲ δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτοϲ ἄεθλα,
ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶϲαν ἐπ' αἶαν
πολλόν, ἐπεὶ Ϲιδόνεϲ πολυδαίδαλοι εὖ ἤϲκηϲαν,
Φοίνικεϲ δ' ἄγον ἄνδρεϲ ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
ϲτῆϲαν δ' ἐν λιμένεϲϲι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
υἷοϲ δὲ Πριάμοιο Λυκάονοϲ ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰηϲονίδηϲ Εὔνηοϲ.
καὶ τὸν Ἀχιλλεὺϲ θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἑτάροιο,
ὅϲ τιϲ ἐλαφρότατοϲ ποϲϲὶ κραιπνοῖϲι πέλοιτο·
δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ,
ἡμιτάλαντον δὲ χρυϲοῦ λοιϲθήι' ἔθηκεν.
ϲτῆ δ' ὀρθὸϲ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔειπεν·
    ὄρνυϲθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήϲεϲθε.
ὣϲ ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀιλῆοϲ ταχὺϲ Αἴαϲ,
ἂν δ' Ὀδυϲεὺϲ πολύμητιϲ, ἔπειτα δὲ Νέϲτοροϲ υἱόϲ,
Ἀντίλοχοϲ· ὃ γὰρ αὖτε νέουϲ ποϲὶ πάνταϲ ἐνίκα.
ϲτὰν δὲ μεταϲτοιχί· ϲήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύϲ.
τοῖϲι δ' ἀπὸ νύϲϲηϲ τέτατο δρόμοϲ· ὦκα δ' ἔπειτα
ἔκφερ' Ὀιλιάδηϲ· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ

V. l. 739 ἀπομορξάμενοι D Townl. Vrat. b. 1. man. A. λύϲαντο Vrat. b. λύϲωϲι Townl. χιτῶνα D. — 741 κρατῆρα EL Lips. — 742 ἐπαῖαν D. — 744 ἐπ': ἐϲ S Cant. — 746 omitt. Syr. add. 2. man. in marg. ἔδωκε ACDEGH. — 747 εὐνῆοϲ C. — 748 ἀχϊλεὺϲ C. — 749 ἐλαφρότατόϲ γε ποϲὶ H. ποϲὶ D Syr. — 750 μέγα D 1. man. πίονι L. ἐν ἄλλῳ καταπίονα A. — 751 λοιϲθήϊ' A. λοιϲθῆϊ A in marg CDGHLS. λοιϲθῆι E Syr. λοιϲθή' Mosc. 2. ἔθηκε ACDEGH Syr. — 753 πειρήϲεϲθαι G. D ex corr. πειρήϲεϲθε. — 754 ὡϲ A. — 755 ἀν CDHL. ὀδυϲεὺϲ C. ὀδυϲϲεὺϲ H Syr. conf. 709. 719. — 756 ὁ ACDHL. ΓΑΡ' Syr. — 757 μεταϲτοιχὶ A Townl. Syr. μεταϲτοιχεὶ CDEGLS. μεταϲτοίχει H. ἀχϊλεύϲ C. — 758 ἀπαὶ L. — 759 ἔκφερ' ὀϊλῆοϲ L Lips. ὀϊληιάδηϲ E. ὁ ἰλιάδηϲ D ex corr. man. rec. ὀϊλιάδηϲ 1. man. ἐπι D. ὄρνυτο Vrat. b. Rhet. Gr. III, 106, 28.

A. c. 751 λοιϲθήι' i. e. λοιϲθήια dictum est ut πρῶτα, δεύτερα (275. 538), conf. 785 λοιϲθήιον ἔκφερ' ἄεθλον. Schol. V ita restituendum esse puto λοιϲθήι': ἡ ϲυνήθεια [προπαροξύνει ὡϲ τὸ] „λοιϲθήιον ἔκφερ' ἄεθλον" (785)· οὐ γὰρ κλίνει λοιϲθεύϲ, ὥϲ τινεϲ. — 753 πειρήϲεϲθον Zenodotus, conf. 707. — 757 obelus cum asterisco: ὀρθῶϲ 358. — 759 ἔκφερ': παρὰ Ζηνοδότῳ ἔκθορ' ὁ Ἰλιάδηϲ Didymus.

ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζώνοιο
στήθεός ἐστι κανών, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
στήθεος· ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν
ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀυτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς
αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
κλῦθι θεά, ἀγαθή μοι ἐπίῤῥοθος ἐλθὲ ποδοῖιν.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε ῥῖνάς τε.
κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὡς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας.
στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
μήτηρ ὣς Ὀδυσῆι παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.

V. L. 760 τις H. τε omitt. DL. — 761 στήθεος ἐστὶ HL. χερσὶ ADEGH Syr. χειρὶ CLS Barocc. Rhet. Gr. III, 106, 30. τανύσσει C. τανύσει Barocc. — 762 παρεκ ACHL. παρέκμιτον D. — 763 ὡς A Syr. ὀδυσεὺς C. ὀδυσσεὺς EH. — 764 ἀμφὶ χυθῆναι D ex corr. 2. man. — 765 καδδ' ACDGL Syr. κάδδ' H. ἄρα ἐκ A et in marg. γρ. καδδάρα οἱ κεφαλῆς. ΚΕΦΑΛΗ Ambr. χέεν C. χέε D. — 766 ἀεὶ E. ἐπι DGL Syr. ΕΠΕΙ Ambr. δ' ἐν πάντες H. — 767 ἱεμένω C. ἱέμενοι D. ΙΕΜΕΝΟΙ Ambr. ἱέμενοι L Lips. Vrat. b. d. A. ἱεμένῳ ἢ ἱεμένων Eust. 1328, 40. ἐν ἄλλῳ ἱέμενοι A. δὲ omitt. D. — 769 ΑΘΗΝΑΙΗ Ambr. κατα AD. — 773 ἐπαΐξασθαι A Ambr. CD Syr. Vrat. b. d. A. ἐπαΐξεσθαι EGHL. — 774 βλάψαι D. βλάψε E. — 775 ῥὰ L. ἔχυτ' D. — 776 ἐπι AG. πέφνε CE. ἀχῖλεύς C. — 777 ἒν A. ἐνδ' H. ἐνθ' G Cant. Mor. στόμά τε C. ῥῖνές τε Syr. Harl. ῥίνάς τε C. — 779 εἷλε C. — 780 ἀγραύλιο G. — 781 ὄνθον ἢ ὄνθου Eust. — 782 ὢ πόποι ADH. ἤ μ' Schol. Ψ 405. τοπάρος DHL Syr. ΠΕΡ' Syr. — 783 ΜΗΤΗΡ' Syr. ὡς A. ὀδυσῆϊ C. ὀδυσσῆς G. — 784 ὡς A. οἶδ' CL. γέλασαν DE.

A. c. 772 obelus cum asterisco: ὀρθῶς Ε 122, conf. Schol. Ν 61.

Ἀντίλοχοϲ δ' ἄρα δὴ λοιϲθήιον ἔκφερ' ἄεθλον
μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔειπεν·
εἰδόϲιν ὔμμ' ἐρέω πᾶϲιν φίλοι, ὡϲ ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶϲι παλαιοτέρουϲ ἀνθρώπουϲ.
Αἴαϲ μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέϲτερόϲ ἐϲτιν,
οὗτοϲ δὲ προτέρηϲ γενεῆϲ προτέρων τ' ἀνθρώπων·
ὠμογέροντα δέ μίν φαϲ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποϲϲὶν ἐριδήϲαϲθαι Ἀχαιοῖϲ, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
ὣϲ φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
τὸν δ' Ἀχιλεὺϲ μύθοιϲιν ἀμειβόμενοϲ προϲέειπεν·
Ἀντίλοχ', οὐ μέν τοι μέλεοϲ εἰρήϲεται αἶνοϲ,
ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυϲοῦ ἐπιθήϲω.
ὣϲ εἰπὼν ἐν χερϲὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων.
αὐτὰρ Πηλείδηϲ κατὰ μὲν δολιχόϲκιον ἔγχοϲ
θῆκ' ἐϲ ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀϲπίδα καὶ τρυφάλειαν,
τεύχεα Ϲαρπήδοντοϲ, ἅ μιν Πάτροκλοϲ ἀπηύρα.
ϲτῆ δ' ὀρθὸϲ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔειπεν·
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίϲτω,
τεύχεα ἑϲϲαμένω, ταμεϲίχροα χαλκὸν ἑλόντε.
[ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.]

V. L. 785 Δ' ÁΡΑΟΙ Syr. δ' ἄρα οἱ Vrat. A. δὴ omitt. E. — 786 ἐναργείοιϲιν D. — 787 ὔμμ' DH. πᾶϲι CE. — 789 * ἐμεῦ: ἐμοῖ' H. ceteri ἐμεῖ', conf. ad Z 454. προγενέϲτεροϲ ἐϲτὶν HL. — 790 πρότεροϲ γενεῇ προτέρων δ' Schol. N 470. τ' omitt. D. — 791 δέ μιν φάϲ' CEH. δέ μιν φὰϲ' A. φὰϲ D. — 792 πᾶϲιν ἐριδήϲαϲθαι H. ἐριδδήϲαϲθαι ES edd. vett. ἐριδδήϲαϲθε G. εριδδήϲεϲθαι D. ἐριδείϲαϲθαι Vrat. d. ἀχαιοὺϲ Zonar. Lex. 1472. ἀχϊλεῖ C. — 793 ὡϲ AD 1. man. κύδηνε EL Lips. κύδηινε C. — 794 ἀχιλλεὺϲ H. — 797 ὡϲ A. δδ' CGH. δὲ, δέξατο L. δὲ δέξατο Lips. Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐδέξατο. — 798 κατα AL. δολιχόϲκιον A. — 799 κατα DL. κατ' G Flor. ἠδ' ἀϲπίδα Mor. — 801 ἐναργείοιϲιν A. — 802 περι A. — 803 ἑλόντων D: ceteri ἑλόντε. Flor. ἑλόντεϲ. — 804 omittunt D Vrat. A. A habet in margine adposito asterisco. ἀλλή-ων λουϲ A. ἀλλήλω Vrat. b.

A. c. 792 ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων γράφεται ἐριζήϲαϲθαι Schol. V. — 804 ϲυναπτέον πάντα μέχρι τοῦ χαλκὸν ἑλόντεϲ, οὐ λείποντοϲ τοῦ μάχεϲθαι ἤ τινοϲ τοιούτου, καὶ γὰρ μόνον αὐτὸ κελεύειν εἴωθε τιθέναι καθ' ἑαυτὸ ὁ ποιητήϲ (laud. φ 175. Ω 90). καὶ μετ' ὀλίγον ἀφ' ἑτέραϲ ἀρχῆϲ ἀναγνωϲτέον ὁππότερόϲ κε φθῇϲιν Nicanor, unde apparet Nicanorem versum 804. non legisse, quod etiam Bekkerus vidit. non recte de hoc loco iudicasse Friedlaenderum, qui putavit epitomatorem omisisse, quod de versu 804. dixerit Nicanor, infinitivum pro imperativo esse accipiendum, etiam ex eo perspicitur, quod A et D versum omittunt.

ὁππότερός κε φθῇϲιν ὀρεξάμενοϲ χρόα καλόν,
ψαύϲῃ δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
τῷ μὲν ἐγὼ δώϲω τόδε φάϲγανον ἀργυρόηλον,
καλὸν Θρηίκιον, τὸ μὲν Ἀϲτεροπαῖον ἀπηύρων·
τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήια ταῦτα φερέϲθων·
καί ϲφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήϲομεν ἐν κλιϲίῃϲιν.
ὣϲ ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
ἂν δ' ἄρα Τυδείδηϲ ὦρτο, κρατερὸϲ Διομήδηϲ.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθηϲαν,
ἐϲ μέϲον ἀμφοτέρω ϲυνίτην μεμαῶτε μάχεϲθαι,
δεινὸν δερκομένω· θάμβοϲ δ' ἔχε πάνταϲ Ἀχαιούϲ.
ἀλλ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
τρὶϲ μὲν ἐπήιξαν, τρὶϲ δὲ ϲχεδὸν ὡρμήθηϲαν.
ἔνθ' Αἴαϲ μὲν ἔπειτα κατ' ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην
νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδείδηϲ δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ ϲάκεοϲ μεγάλοιο
αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸϲ ἀκωκῇ.
καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδείϲαντεϲ Ἀχαιοὶ
παυϲαμένουϲ ἐκέλευϲαν ἀέθλια ἶϲ' ἀνελέϲθαι.
αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάϲγανον ἥρωϲ
ϲὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι.

V. l. 805 κεν C. Vrat. A. Schol. Ψ 824. φθήῃ Cram. Epim. 430, 21. — 806 ψαύϲει A. ψαύει Et. Orion. 52, 16. ἐνδίνων A. δια D. — 807 τὼ μὲν C. — 808 ἀπηῦρον G. ἀπηύρα D. — 810 παραθήϲομεν AC DGH Townl. Vrat. b. A. Flor. παραθήϲομαι ELS Lips. Rom. κλιϲίῃϲι D. — 811 ὡϲ A. — 812 ἀν δ' ACDGHL. ἐν δ' S Cant. — 813 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 814 ἀμφοτέρω AG Mor. Rom. ἀμφοτέρων CDEHLS Vrat. A. Lips. Flor. — 815 δερκόμενοι D Harl. Mosc. 2. Vrat. d. A. Townl. ἔχεν εἰϲορόωνταϲ Townl. ἐν ἄλλῳ δεινὸν δερκόμενοι θάμβοϲ δ' ἔχεν εἰϲορόωνταϲ A. — 816 ἦϲαν ἢ ἶϲαν E. ἰόντε H. — 817 ἐπάιξαν H. — 818 ἔπειτα omitt. C. πάντοϲε, ἴϲην A. πάντοϲε ἴϲην DEGL. — 819 θώραξ L. — 820 ἂρ DEGHL. δὰρ A. — 821 ὑπ' αὐχένι Vrat. A. ἐπ' αὐχένι κύρϲε Vrat. d. ἀκωκῇ D ex corr. EG Et. Mg. 548, 39. ἀκωκήν ACD 1. man. L Lips. Townl. Ven. B. Vrat. d. A. ἀκωκὴ H Vrat. b. — 822 περιδείϲαντεϲ E 1331, 36; sed 1331, 25 περιδδείϲαντεϲ cum ceteris. περίδδείϲαντεϲ D, grav. add. 2. man. — 823 ἶϲ' ἀνάγοντεϲ D. — 824 δῶκε CD Vrat. A. Lips. Flor. — 825 κουλεῶι D. ἐΰδμήτῳ edd. vett.

A. o. 806 ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῆϲ Δωλωνείαϲ (K 298) μετάκειται Aristonicus, vide ad K 298. Ἀριϲτοφάνηϲ δὲ οὕτω γράφει (μεταγράφει οὕτωϲ E) „ὁππότερόϲ κεν πρόϲθεν (πρῶτοϲ E) ἐπιγράψαϲ χρόα καλὸν φθήῃ ἐπευξάμενοϲ διά τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρόϲ (Schol. V ἀνδρῶν) Schol. V Eust. 1331, 5. — 810 ἀθετεῖται Aristonicus. — 816 conf. E 630. Z 121. — 824, 825 ἀθετεῖ Ἀρίϲταρχοϲ Schol. V. προηθετοῦντο δὲ παρὰ Ἀριϲτοφάνει Didymus.

αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν ϲόλον αὐτοχόωνον,
ὃν πρὶν μὲν ῥίπταϲκε μέγα ϲθένοϲ Ἠετίωνοϲ·
ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεϲϲι ϲὺν ἄλλοιϲι κτεάτεϲϲι.
ϲτῆ δ' ὀρθὸϲ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔειπεν·
ὄρνυϲθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήϲεϲθε·
εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονεϲ ἀγροί,
ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένουϲ ἐνιαυτοὺϲ
χρεώμενοϲ· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενόϲ γε ϲιδήρου
ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶϲ' ἐϲ πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
ὣϲ ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμοϲ Πολυποίτηϲ,
ἂν δὲ Λεοντῆοϲ κρατερὸν μένοϲ ἀντιθέοιο,
ἂν δ' Αἴαϲ Τελαμωνιάδηϲ καὶ δῖοϲ Ἐπειόϲ.
ἑξείηϲ δ' ἵϲταντο, ϲόλον δ' ἕλε δῖοϲ Ἐπειόϲ,
ἧκε δὲ δινήϲαϲ· γέλαϲαν δ' ἐπὶ πάντεϲ Ἀχαιοί.
δεύτεροϲ αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεύϲ, ὄζοϲ Ἄρηοϲ·
τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ
χειρὸϲ ἄπο ϲτιβαρῆϲ, καὶ ὑπέρβαλε ϲήματα πάντων.
ἀλλ' ὅτε δὴ ϲόλον εἷλε μενεπτόλεμοϲ Πολυποίτηϲ,
ὅϲϲόν τίϲ τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλοϲ ἀνήρ·
ἡ δέ θ' ἑλιϲϲομένη πέτεται διὰ βοῦϲ ἀγελαίαϲ·
τόϲϲον παντὸϲ ἀγῶνοϲ ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόηϲαν.
ἀνϲτάντεϲ δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆαϲ ἔπι γλαφυρὰϲ ἔφερον βαϲιλῆοϲ ἄεθλον.
αὐτὰρ ὃ τοξευτῇϲι τίθει ἰόεντα ϲίδηρον,

V. L. 826 θῆκε CD Vrat. A. αὐτοχόωνον A. — 827 τὸν πρὶν E Townl. ὃν περὶ μὲν H. — 828 πέφνε L Mor. ἀχϊλεύϲ C. — 829 δ' ἄγαγ' S Harl. κτεάτεϲϲι ACDEGH. — 831 πειρήϲαιϲθε D. — 835 παρέξαϲ H. — 836 ὡϲ A. — 837 ἀν CDH. καρτερὸν E 1332, 29; sed 1332, 38 κρατερὸν. — 838 ἀν CDH. — 841 δεύτερον Vrat. d. A. ἐφέηκε Vrat. b. — 842 δ' αὖ E. ἔριψε A Lips. — 843 ἀπὸ DEGHL. πάντα GL. Lips. Flor. πάντα ἢ (δὴ) πάντων E. — 844 ὅτε μὲν A. ὅτε μὲν Vrat. b. ἔλλαβε pro εἷλε L. — 845 ὅϲϲόν τιϲ ἔρριψε A. ἔριψε Lips. versum omitt. Vrat. d. — 846 ἡ δέ τ' ἑλιϲϲομένη HL. ἡ δέ ἑλιϲϲομένη C. ἠδέ τελιϲϲομένη D. ἡ δέ θ' ἑλιϲϲομένη A. δια D. — 847 τοίδε βόηϲαν H: ceteri τοὶ δ' ἐβόηϲαν. — 848 πολυπύτοιο C. πολυποίτοιο S Cant. Vrat. d. — 849 ἐπὶ ACHL. ἔπι DG. — 850 ὃ ACDGHL. ἰόντα ϲίδηρον G.

A. c. 843 ἀθετεῖται. μετενήνεκται ἐκ τῆϲ Ὀδυϲϲείαϲ (θ 192) Aristonicus.

κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγει
τοξεύειν. ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἶκον δὲ φερέσθω·
ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτών,
ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος, ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
ἧκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε· μέγηρε γάρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων·
αὐτὰρ ὃ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀιστός.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἤιξε πρὸς οὐρανόν, ἡ δὲ παρείθη
μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
τόξον· ἀτὰρ δὴ ὀιστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.

V. l. 851 καδδ' ACDGH. καδδετίθει L. πελέκεις G. πέλεκα H. πελεκέα et ἡμιπελεκέα Vrat. A. — 852 δὲ στῆσεν L Lips. δ' ἔστησε E Vrat. A. κυανοπρῴιροιο A. — 853 ἐπι A. ὑπὸ D. ψαμάθης S. ψαμάθης Cant. ceteri ψαμάθοις cum Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. d. A. ἐκ A. — 854 δῆσε EL Vrat. A. ἧς: ἣν CD Harl. ἂρ CDG. ὡς ἄρ' Vrat. d. ὣς γὰρ L. ἐν ἄλλῳ ἧς γὰρ ἀνώγει A. hunc et sequentem in textu man. rec. scriptos habet H. — 855 κε λάβῃ C. — 856 οἶκον δὲ AH. οἶκονδε CD. οἶκόν δε (?) Barocc. Mor. Vrat. b. d. ΚΛΙΣΙΗΝΔΈ Syr. κλισίηνδε EGL et ceteri Heynii libri. κλυσίηνδε S. φέρεσθαι D. φέρεσθαι ἢ φερέσθω E. ἐν ἄλλῳ κλισίην δὲ φερέσθω A. — 857 τύχοι D. ἁμαρτῶν H. — 858 δὴ omitt. C. ὅδ' CDGHL. ἡμιπέλεκα DH Vrat. A. — 859 ὡς A. — 860 ἀν CDGHL. — 861 πάλον D. βάλλον (cod. βάλλων) Apoll. Soph. 100, 1. conf. Γ 316. κ 206. — 864 omitt. D Syr. Townl. „est translatus ex Il. Δ 102. et habet manifesta vestigia imitationis" Heyne. κλειτὴν: ἱερὴν S. — 865 μέγηιρε C. μέγειρε D. οἱ τότ' D Vrat. A Schol. Ξ 171. Barocc. — 866 ὃ AC 2. man. DGHL. βάλλε C 2. man. παρ A. παρ' πόδας D. versum omitt. C 1. man. — 867 ἀπο CD. — 868 ἣ μὲν C. ἣ δὲ C. — 869 ΠΡΟΤΙ Syr. αὐτὰρ GL Lips. Flor. — 871 αὐτὰρ L Lips. ἔχε DE Vrat. A.

A. c. 854 γράφεται καὶ ὣς γάρ. κατ' ἔνια δὲ δῆσεν πόδα Didymus. — 858 ὃ δ', non ὅδ' Herodianus. — 870, 871 Massiliensis σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπεθήκατ' ὀϊστὸν τόξῳ· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν (πᾶσιν ἔχε

αὐτίκα δ' ἠπείληcεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
τῇ ῥ' ὅ γε δινεύουcαν ὑπὸ πτέρυγοc βάλε μέccην,
ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλοc· τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ
πρόcθεν Μηριόναο πάγη ποδόc· αὐτὰρ ἡ ὄρνιc
ἱcτῷ ἐφεζομένη νηὸc κυανοπρῴροιο
αὐχέν' ἀπεκρέμαcεν, cὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίαccεν.
ὠκὺc δ' ἐκ μελέων θυμὸc πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
κάππεcε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβηcάν τε.
ἂν δ' ἄρα Μηριόνηc πελέκεαc δέκα πάνταc ἄειρε,
Τεῦκροc δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλαc ἐπὶ νῆαc.
αὐτὰρ Πηλείδηc κατὰ μὲν δολιχόcκιον ἔγχοc,
κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸc ἄξιον, ἀνθεμόεντα
θῆκ' ἐc ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονεc ἄνδρεc ἀνέcταν·
ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρείδηc εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνηc, θεράπων ἐὺc Ἰδομενῆοc.
τοῖcι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκηc δῖοc Ἀχιλλεύc·
Ἀτρείδη· ἴδμεν γὰρ ὅcον προβέβηκαc ἁπάντων
ἠδ' ὅccον δυνάμει τε καὶ ἥμαcιν ἔπλευ ἄριcτοc·
ἀλλὰ cὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλαc ἐπὶ νῆαc

V. l. 874 ὕψει (ϊ) C. ΥΠΟ Syr. ὑπο H. ὑπαὶ ACELS Mor. Barocc. Townl. Cram. Ep. 418, 24. ὑπαι DG. ἴδε Lips. ἴδετο S Syr. Cant. Mor. Vrat. d. A. Flor. — 875 τήν ῥ' DGH Flor. τῆρ' ACELS Syr. Cant. Mor. Harl. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. A. Rom. ὑπο AH. πτερύγοc E. ΛΆΒΕ pro βάλε Syr. μέccηc C Harl. Mosc. 2. μέcην D. μέccαν H. μέccον Barocc. Mor. μέccηc ἢ μέccην E 1333, 59. μέcηc 1334, 26. — 876 ΑΨ' Syr. — 877 πρόcθε D. ΑΥΤΑΡ' Syr. ἡ omitt. C. — 878 κυανοπρώροιο A. — 879 ἀπεκρέμαcε C. ἐπεκρέμαcεν L Lips. ὑπεκρέμαcε E 1333, 60; sed 1334, 29 ἀπεκρέμαcεν. λίαccεν D: ceteri λίαcθεν. — 880 ἔπτατο Townl. τῆλε: ἦδε Vrat. d. — 881 κάπεcεν D — .882 ἀν CDGHL. ἄειρε ACGHL Syr. ἀείραc D. — 883 ἡμιπέλεκαc D. ἡμιπέλεκα G. φέρε CD. — 884 κατα L. δολιχόcκιον A. — 885 καδδὲ ACDGHL. ΚΑΔΔΕ Syr. — 886 ἥμων' ἄνδρ' ἀνέcταν D. — 887 ἀν CDG. ἄρ' omitt. D. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 888 ἀν CDG. — 889 ἀχϊλεύc C. — 890 ὅccον G. προβέβηκαc ἀχαιῶν D. — 891 ὅcον D Rom. ἤμαcιν D.

A. c. Schol. A. χείρεccιν ἔχεν Schol. V) πάλαι, ὡc ἴθυνεν. Antimachus cπερχόμενοc δ' ἄρα Μηριόνηc ἐξείλετο τόξον χερcίν (ἐξείρυcε Τεύκρου τόξον· χερcὶ δ' οἰcτὸν E Schol. V) Schol. AV. Eust. 1334, 6. — 879 ἀρίcταρχοc λίαccεν Didymus. οὕτωc Ἀρίcταρχοc διὰ τῶν δύο c̄. ἡ δὲ Μαccαλιωτικὴ λιάcθη Schol. A. — 886 ἥμονεc Herodianus cum Aristarcho: alii ῥήμονεc.

ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωι πόρωμεν,
εἰ ϲύ γε ϲῷ θυμῷ ἐθέλειϲ· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρωϲ
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲϲ ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ω.

Λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ ἕκαϲτοι
ἐϲκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
κλαῖε φίλου ἑτάρου μεμνημένοϲ, οὐδέ μιν ὕπνοϲ
ᾕρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐϲτρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένοϲ ἠΰ,
ἠδ' ὁπόϲα τολύπευϲε ϲὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα,
ἀνδρῶν τε πτολέμουϲ ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
τῶν μιμνηϲκόμενοϲ θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰϲ κατακείμενοϲ, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὕπτιοϲ, ἄλλοτε δὲ πρηνήϲ· τοτὲ δ' ὀρθὸϲ ἀναϲτὰϲ
δινεύεϲκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλόϲ. οὐδέ μιν ἠὼϲ

V. L. 893 πόρωμεν ἥρω D. — 894 ἐθέλοιϲ AGHL. ἐθέλειϲ CDES Syr. Cant. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. Rom. conf. Ρ 489. ἐθέλῃ Lips. ἔγωγε libri. — 895 ὡϲ A. — 897 περικαλὲϲ H.

V. L. 1 Λῦτο libri mei, Et. Mg. 15, 50. 572. 10. Zonar. Lex. 18. Suidas II, 1, 650, 14. Cram. An. Par. IV, 87, 8. Eust. 108, 4. λύτο S Apoll. Soph. 6, 6. Schol. C 376. — 3 ὕπνου τὲ C. γλυκεροῖο E. ἀχῖλεὺϲ C. — 4 οὐδέ κεν L. οὐδὲ μὲν Lips. — 5 πανδαμάτωρ A. ἔϲτρεφ' S. — 6 ἀνδροτῆτα ACDEGL Syr. Townl. Lips. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. A. Eust. 353, 37. 641, 39. Rom. Bachm. Anecd. II, 124, 25. Draco de Metr. 137, 23. ἁδροτῆτα H, conf. ad Π 857. Χ 363. τε: γε Barocc. — 7 τολύπευε Harl. Mosc. 2. τολύπευϲεν ἐν C. τολύπευϲεν αὐτῶ D. ϲυναυτῶι A. ἄλγεα ACDEGHL Syr. ἄλγη Dindorfius. — 8 ἀνδρῶν τὲ A. πολέμουϲ CD Lips. ἀλγεινά S Harl. πείρων: περνῶν Lips. — 9 κατα ACDH. εἶβε L Lips. εἴβει Apoll. Soph. 63, 21 (?). — 10 ἐπι AH. πλεῦραϲ HS. — 11 δὲ omitt. D. ΔῊ Syr. δ' αὖ Vrat. d. τότε DES. — 12 δινεύαϲκ' S. δυνεύεϲκ' Eust. 654, 55. πλωΐζοντ' ἀλύοντ' ἐπὶ θῖν' ἁλὸϲ ἀτρυγέτοιο Plato Rep. III, 388 A.

A. c. 6—9 ἀθετοῦνται Aristonicus. προηθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει Didymus. — 7 αἱ δημώδειϲ καὶ πάθεν ἔργα Schol. V. — 8 πείρων Aristarchus: πειρῶν Pamphilus. — 12 ψιλῶϲ τὸ ἀλύων Herodianus.

φαινομένη λήθεϲκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠιόνας τε,
ἀλλ' ὅ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμαϲιν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
Ἕκτορα δ' ἕλκεϲθαι δηϲάϲκετο δίφρου ὄπιϲθε.
τρὶϲ δ' ἐρύϲαϲ περὶ ϲῆμα Μενοιτιάδαο θανόντοϲ
αὖτιϲ ἐνὶ κλιϲίῃ παυέϲκετο, τὸν δέ τ' ἔαϲκεν
ἐν κόνι ἐκτανύϲαϲ προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶϲαν ἀεικείην ἄπεχε χροῒ φῶτ' ἐλεαίρων,
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
χρυϲείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυϲτάζων.
ὣϲ ὃ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ' ἐλεαίρεϲκον μάκαρεϲ θεοὶ εἰϲορόωντεϲ,
κλέψαι δ' ὀτρύνεϲκον ἐΰϲκοπον ἀργεϊφόντην.
ἔνθ' ἄλλοιϲ μὲν πᾶϲιν ἑήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ
οὐδὲ Ποϲειδάων' οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ,
ἀλλ' ἔχον, ὥϲ ϲφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιοϲ ἱρὴ
καὶ Πρίαμοϲ καὶ λαὸϲ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτηϲ,

V. L. 13 ὑπειρ AD. τ' omitt. Bekk. An. 928, 14 et 33. — 14 ἀλλά τ' ἐπιζεύξειεν D. ὅτ' ἐπιζεύξειεν Vrat. ЄΠΙΖЄΥΞЄΙЄΝ Syr. — 15 ὄπιϲθε H: ceteri ὄπιϲθεν. — 16 περι A. — 17 αὖθϊϲ C. αὖτιϲ δ' D. ἐνι AH. ἐν G Flor. Rom. τὸν δὲ δ' S. ΤΟΝΔЄΤ Syr. ceteri τόνδε δ' cum Schol. Є 256. — 18 ἐν A. κόνι AEC post rasur. sed suprascr. ει man. rec. Rom. κόνι' G Flor. κόνει HS. κονίῃ D. κονίῃ τανύϲαϲ L Lips. πρηνέα L. — 19 ἀεικίην Schol. Π 545. Apoll. Soph. 10, 7. conf. ad υ 308. Eust. 1893, 24. χρωτὶ Apoll. Soph. 10, 7. — 20 τεθνειότα A. τεθνειότα EG HL Syr. τεθνειότά C. τεθνειῶτα D. τεθνηότα S Cant. Vrat. d. A. Mosc. 2. περι D. κάλυπτε ACDEGH. ΚΑΛΥΠΤЄΝ Syr. καλύπτει S Cant. καλύπτων L Lips. κάλυψε Schol. Θ 43. ἐν ἄλλῳ κάλυψε A. — 22 ὡϲ ὁ μεν A. ἀείκιζε CDE Vrat. A. Lips. — 23—30 obelos habent praefixos in C. — 24 ἱέναι ὀτρύνεϲκον D. ὀτρύνεϲκον libri mei cum Harl. Mosc. 2. Lips. Vrat. d. A. ὠτρύνεϲκον ES Flor. Rom. cum aliis. — 25 ἐήνδανεν AGHL Flor. ἐφήνδανεν D. — 26 ποϲειδάωνι DE Lips. ποϲειδάων' A. — 28 εἵνεκ' DG Lips. Flor. ἐν ἄλλῳ ἕνεκ' ἀρχῆϲ A, ita est in Vrat. A.

A. c. 17 τόνδε δ' Herodianus, qui confert Є 238. ο 546. τόνδε δ' hoc loco ferri non posse nemo non videt; itaque scripsi cum Bekkero τὸν δέ τ' ut δ 387 τὸν δέ τ' ἐμόν φαϲιν πατέρ' ἔμμεναι. ο 546 τὸν δέ τ' ἐγὼ κομιῶ. Ν 733 τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίϲκοντ' ἄνθρωποι, conf. H. T. 362 sqq. — 20, 21 ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Eust. 1337, 37. οὕτωϲ αἰγίδα χρυϲείην αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 23 ἀπὸ τούτου ὀκτὼ (—30) ἀθετοῦϲι, καὶ τοὺϲ μὲν ἓξ οὐκ ἀλόγωϲ, ὁ δὲ πρῶτοϲ ἐμοὶ δοκεῖ δεόντωϲ κεχρῆϲθαι, ὥϲτε τὴν ϲυναφὴν εἶναι „τὸν δ' ἐλεαίρεϲκον μάκαρεϲ θεοὶ εἰϲοροῶντεϲ· ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο“ Schol. BCMV. — 24—30 οἱ ἑπτὰ δεόντωϲ ἀθετοῦνται, ὡϲ Ἀρίϲταρχοϲ Schol. BMV. — 25—30 ἀθετοῦνται ϲτίχοι ἓξ Aristonicus, conf. Eust. 1337, 19. Tzetzes Alleg. 36. — 28 ἕνεκ' ἄτηϲ: οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ Schol. V. conf. ad Γ 100. Eust. 423, 19.

ὃϲ νείκεϲϲε θεάϲ, ὅτε οἱ μέϲϲαυλον ἵκοντο,
τὴν δ' ᾔνηϲ', ἥ οἱ πόρε μαχλοϲύνην ἀλεγεινήν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώϲ,
καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοιϲι μετηύδα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
ϲχέτλιοί ἐϲτε θεοί, δηλήμονεϲ· οὔ νύ ποθ' ὕμιν
Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα ϲαῶϲαι
ᾗ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖϲί τε, τοί κέ μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίϲαιεν.
ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆι θεοὶ βούλεϲθ' ἐπαρήγειν,
ᾧ οὔτ' ἂρ φρένεϲ εἰϲὶν ἐναίϲιμοι οὔτε νόημα
γναμπτὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲι, λέων δ' ὣϲ ἄγρια οἶδεν,
ὅϲ τ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
εἴξαϲ εἶϲ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃϲιν·
ὣϲ Ἀχιλεὺϲ ἔλεον μὲν ἀπώλεϲεν, οὐδέ οἱ αἰδὼϲ
γίγνεται, ἥ τ' ἄνδραϲ μέγα ϲίνεται ἠδ' ὀνίνηϲι.
μέλλει μέν πού τιϲ καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέϲϲαι,
ἠὲ καϲίγνητον ὁμογάϲτριον ἠὲ καὶ υἱόν·
ἀλλ' ἤ τοι κλαύϲαϲ καὶ ὀδυράμενοϲ μεθέηκε·

V. l. 29 ὅτέ οἱ C. μέϲαυλον DEH. — 30 ἤινεϲ' CD. ᾖνεϲϲ' Mosc. 2. γρ. ἥ οἱ κεχαριϲμένα δῶρ' ὀνόμηνεν A, conf. Eust. 1337, 35. — 31 δυωδεκάτη C. — 32 ἂρ ACDGL. — 33 ϲχέτλιϲι ἐϲτὲ DGHL. οὐδέποθ' A Vrat. d. ὖμιν A. ὔμμιν H Cant. Harl. Tzetz. Alleg. 40. ὑμμῖν S. γρ. οὔ νύ ποθ' ὔμιν A. — 35 τῷ νῦν GL (τῶ) Vrat. d. Mosc. 2. — 36 μητρὶ L. — 37 πατρὶ S Vrat. d. λαοῖϲι τὲ H. — 38 πυρῆ κῆεν D. κήϲαιεν Lips. ἔπι ADGHL. κτερίϲειαν DS Flor. κτερίϲαιεν ACGHL Lips. Townl. Mor. Vrat. d. A. Rom. — 39 ἀχιλλῆϊ DH. βούλεϲθ' ὡϲ παρήγειν (ε) H. — 40 οὔτε φρένεϲ L Lips. Vrat. A. — 41 γαμπτὸν CL. γναπτὸν Lips. ἔνι A. δ' omitt. S. εἶδεν Lips. — 44 ἀχιλλεὺϲ D. μὲν ἀπῶϲεν D. αἰδῶ L. αἰδὼ Lips. — 45 γίγνεται AL Lips. γίνεται CDEGH. ἄνδρα C. ὀνίνηϲι ADGH. — 46 μέν που τιϲ ACDH Cant. Lips. Mor. Harl. Vrat. A. Flor. Rom. γάρ που τιϲ G Vrat. d. γάρ που μέν τιϲ Vrat. b. Mosc. 2. ὀλέϲαι D Flor. — 47 ἢ καὶ καϲίγνητον E. — 48 ἤται libri. ὀδυρόμενοϲ E. γράφεται καὶ ὀδυρόμενοϲ A. μεθέηκε ACDEGH.

A. c. 29, 30 ἠθέτηνται, conf. Pseudoplut. 102, 37. — 30 ἀθετεῖ Ἀρίϲταρχοϲ Schol. A. Eust. 1337, 32. παρ' Ἀριϲτοφάνει καί τιϲι τῶν πολιτικῶν, ἥ οἱ κεχαριϲμένα δῶρ' ὀνόμηνε Didymus. — 33 ὔμιν Herodianus ἐγκλιτικῶϲ. — 38 οὕτω διὰ τοῦ ᾱ ἡ παραλήγουϲα κτερίϲαιεν Didymus. — 42 ὁ ἐπεὶ ϲύνδεϲμοϲ περιϲϲεύει. μή ποτε διὰ τοῦ η̄ ἐγέγραπτο εἴξῃ Nicanor. — 45 ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡϲιόδου (Op. 316) μετενήνεκται Aristonicus. ἠδ' Herodianus: alii ἤ δ'.

τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέϲαν ἀνθρώποιϲιν.
αὐτὰρ ὅ γ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
ἵππων ἐξάπτων περὶ ϲῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει· οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεϲϲηθέωμέν οἱ ἡμεῖϲ·
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
τὸν δὲ χολωϲαμένη προϲέφη λευκώλενοϲ Ἥρη·
εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔποϲ ἀργυρότοξε,
εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆι καὶ Ἕκτορι θήϲετε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητόϲ τε γυναῖκά τε θήϲατο μαζόν·
αὐτὰρ Ἀχιλλεύϲ ἐϲτι θεᾶϲ γόνοϲ, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
θρέψά τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν,
Πηλεῖ, ὃϲ περὶ κῆρι φίλοϲ γένετ' ἀθανάτοιϲι.
πάντεϲ δ' ἀντιάαϲθε θεοὶ γάμου· ἐν δὲ ϲὺ τοῖϲι
δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιϲτε.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποϲκύδμαινε θεοῖϲιν·
οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔϲϲεται· ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ
φίλτατοϲ ἔϲκε θεοῖϲι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰϲίν·
ὣϲ γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὔ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ,
λοιβῆϲ τε κνίϲηϲ τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέραϲ ἡμεῖϲ.

V. l. 49 ἀνθρώποιϲι DH. — 50 ἐπὶ φίλον H. — 51 φίλοιο omitt. C. — 52 οὐ μὴν οὐ S. μὴν οἶ L. οὐδ' ἔτ' L. — 53 νεμεϲϲηθῶμέν libri. οἱ καὶ ἡμεῖϲ A. — 54 δή omitt. CD. βαῖαν (γ) H. μενιαίνων (ε) H. — 55 χολωϲάμένοϲ (η) H. — 57 ἀχιλλῆϊ τε καὶ D. — 58 μὲν γὰρ D. γὰρ Athenaeus IX, 396. μαϲτὸν Et. Mg. 24, 45. — 59 ἀχϊλεὺϲ, ἔϲτι C. ἐϲτὶ E. θεοῖϲ γόνοϲ Lips. — 60 θρέψά τε ACDL. θρέψα τὲ G. ἀτίταλα Harl. Mosc. 2. — 61 πηλεῖ ACDEHLS. περι D. ἀθανάτοιϲι ACDEGHL. — 62 ἀντιάϲεϲθε Vrat. b. γάμου θεοὶ Schol. Pind. Pyth. III, 165. τοῖϲι ACEGHL. — 63 δαίνυϲ' Mor. conf. δαίνυϲαι φ 290. ἵϲταϲο Λ 314. Ρ 179. ἔϲϲυο Π 585. ι 447. μάρναο Ο 475. Π 497. ἐμάρναο χ 228. — 64 τήνδε H. νεφεληγερέτα A. — 65 μὴ δὲ H. μὴ δὴ πάντα Cram. An. Par. III, 149, 21. — 67 εἰϲὶ D. — 68 ὡϲ H. ἔμοιγε L. — 69 μοι ποτὲ GHL. βωμόϲ ποτε δεύετο D. εἶϲϲηϲ CL Lips. — 70 κνίϲϲηϲ CDGHL. γέραϲ ἡμῖν Vrat. d.

A. c. 53 ἀθετεῖται Schol. BC. ἀρίϲταρχοϲ νεμεϲϲηθέωμεν διὰ τοῦ θε Didymus. — 59 ἀντὶ τοῦ γόνοϲ τινὲϲ γράφουϲι πάϊϲ Schol. V. — 64 τινὲϲ τὴν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ Schol. V, conf. 138.

ἀλλ᾽ ἦ τοι κλέψαι μὲν ἐάϲομεν, οὐδέ πῃ ἔϲτι
λάθρῃ Ἀχιλλῆοϲ, θραϲὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶϲ νύκτάϲ τε καὶ ἦμαρ.
ἀλλ᾽ εἴ τιϲ καλέϲειε θεῶν Θέτιν ἆϲϲον ἐμεῖο,
ὄφρά τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔποϲ, ὥϲ κεν Ἀχιλλεὺϲ
δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ᾽ Ἕκτορα λύϲῃ.
ὣϲ ἔφατ᾽, ὦρτο δὲ Ἶριϲ ἀελλόποϲ ἀγγελέουϲα,
μεϲϲηγὺϲ δὲ Ϲάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέϲϲηϲ
ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεϲτονάχηϲε δὲ λίμνη.
ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐϲ βυϲϲὸν ὄρουϲεν,
ἥ τε κατ᾽ ἀγραύλοιο βοὸϲ κέραϲ ἐμβεβαυῖα
ἔρχεται ὠμηϲτῇϲιν ἐπ᾽ ἰχθύϲι κῆρα φέρουϲα.
εὗρε δ᾽ ἐνὶ ϲπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ᾽ ἄλλαι
εἵαθ᾽ ὁμηγερέεϲ ἅλιαι θεαί· ἡ δ᾽ ἐνὶ μέϲϲῃϲ
κλαῖε μόρον οὗ παιδὸϲ ἀμύμονοϲ, ὅϲ οἱ ἔμελλε
φθίϲεϲθ᾽ ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρηϲ.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱϲταμένη προϲέφη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ·
ὄρϲο Θέτι· καλέει Ζεὺϲ ἄφθιτα μήδεα εἰδώϲ.

V. l. 71 ἤτοι μὲν κλέψαι Vrat. d. πηι A: ceteri πη. ἔϲτι A. ἐϲτὶ CDEGH. ἐϲτὶν L. — 72 λάθρη E. ἀχϊλῆοϲ C. ἡ γάρ D. — 73 παρβέμβλωκεν L Lips. νύκτωρ Vrat. d. νύκτάϲ τε A. νύκταϲ τὲ C. ἦμαρ DH. — 74 ἤ τιϲ Cant. καλέϲειεν H. ἄϲϲον A. ἄϲϲον D. ἐμοῖο Vrat. d. — 75 ὄφρά τι A. ὄφρα τῇ S. ἀχϊλεὺϲ C. — 76 δῶρον H. ἀπο D. — 77 ὡϲ A. — 78 μεϲηγύϲδε D. μεϲϲηγῆϲ H. μεϲϲηγὺ ϲάμου τε Schol. Ζ 133. ϲάμουτε (οιο) A. ϲάμοιο καὶ Vrat. d. τε ϲάμοιο καὶ Strabo VIII, 339. X, 457. — 79 ἐπεϲτενάχηϲε AS Cant. Harl. Townl. Vrat. d. ἐπεϲτενάχιϲε H. ἐπεϲτενάχιζε D. ἐπεϲτονάχηϲε G edd. vett. ἐπεϲτενάχηϲε ἢ ἐπεϲτονάχηϲε Eust. 1340, 22. ἐπεϲτονάχιϲε CL Lips. Barocc. conf. C 124. — 80 ἰκέλη DGHL Apoll. Soph. 113, 19. ἐϲ βυθὸν DHL Vrat. d. A. βηθὸν S. βυϲϲὸν ἵκανεν Plato Ion. 538 D. — 81 ἐμμεμαυῖα D Plato l. l. ἐμβεβαυῖααϲ G. ἐν ἄλλῳ ἐμμεμαυῖα A. — 82 ἐπιχθῦϲι D. ἰχθῦϲι C. ὠμηϲτῇϲι μετ᾽ ἰχθύϲι πῆμα Plato l. l. — 83 ἐνι A. εὗρεν δ᾽ ἐν C. ἐν Bekk. An. 1227. τέτιν G. ἀμφι ACD. δ᾽ ἄρ AC. δ᾽ ἄρ᾽ Vrat. d. γρ. ἀμφι δέ τ᾽ A. — 84 εἵαθ᾽ D Schol. O 10. ἧδ᾽ CDGHL. ἐνι A. ἐν E. μέϲϲαιϲ GHL Lips. Barocc. Flor. μέϲϲῃϲ᾽ E. — 85 ἔμελλε ACE. — 86 φθήϲεϲθ᾽ G. φείϲεϲθ᾽ H 1. man. φθίϲθαι S Cant. ἐνὶ LS Cant. Lips. — 88 ὄρϲεο S Cant. θέτιϲ Mor.

A. c. 71 κλέψαι μὲν ἀμήχανον Antimachus. — 71—73 ἀθετοῦνται τρεῖϲ Aristonicus. — 72 θραϲὺν Ἕκτορα: ἄμεινον γράφειν νέκυν Ἕκτοροϲ Schol. V, conf. Ariston. ad 108. ἦ Herodianus: ἡ alii. γράφεται δὲ κατ᾽ ἔνια εὖ γάρ οἱ αἰεὶ ἀντὶ τοῦ ἦ γάρ οἱ αἰεί Didymus. — 80 βυϲϲόν Herodianus ὀξυτόνωϲ. — 82 κῆρα: ἔνιαι τῶν κατὰ πόλειϲ πῆμα φέρουϲα. ἄτοπον γὰρ ἐπ᾽ ἰχθύων κῆρα λέγειν Didymus. ὠμηϲτῇϲιν Aristarchus: ὠμήϲτηϲιν Tyrannio, conf. Λ 454. Χ 67. — 84 εἵαθ᾽ Aristophanes: Aristarchus εἴαθ᾽ conf. Schol. O 10. — 85 ἐν τῇ κατὰ ῥιανὸν ὃϲ τάχ᾽ ἔμελλε Didymus. — 86 ἀθετεῖται Aristonicus.

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
τίπτέ με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
εἶμι μέν, οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται, ὅττί κεν εἴπῃ.
ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
κυάνεον, τοῦ δ' οὔ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ἤλυθες Οὔλυμπον δὲ θεὰ Θέτι κηδομένη περ,
πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ·
κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐύσκοπον ἀργεϊφόντην·
αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπτω,
αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.

V. L. 90 τίπτέ με AC Cram. An. Par. III, 161, 2. μ' ἐκεῖνος Suidas I, 2, 131, 21. — 92 ἔπως οὔσσεται G. ὅττί κεν A. εἴποι G. — 93 ὡς A. κάλυμ' D. — 94 ἔθος pro ἔσθος H. — 96 ἀμφι D. ἄρά σφι A. δέ σφι E. λάζετο D. — 97 εἰς ἀναβᾶσαι AL. εἰσαναβᾶσαι CEGHS conf. Γ 68. ἀνηχθήτην L Lips. ἠϊχθήτην Aristonicus ad 104. — 98 εὗρεν Vrat. A. περι D. — 100 ἦδ' CHL. παρ D. — 101 χειρὶ D. χερσὶ Lips. τίθει L. θῆκε ACEGH. — 102 εὔφρην' CG. ὤρεξ' ἐπιοῦσα L Lips. — 104 οὔλυμπον δὲ AD. — 105 μετα AD. — 106 ὡς ADG: ceteri ὣς. τοῦ γ' D. κάλεσα G. — 108 ἀμφι D. νέκυϊ ACDEGH. ἀχιλῆϊ CD. — 109 ὀτρύνεσκον C Lips. Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. ὠτρύνεσκον ELS Schol. A 132. conf. 24. — 110 ἀχιλῆϊ C Flor. προτιάπτω A. προϊάπτω Mor. Vrat. A. Mosc. 2. Cram. Ep. 369, 12. γράφεται κατά τινα τῶν ἀντιγράφων προϊάπτω Eust. 1341, 42. — 111 μετ' ὄπισθε A.

A. c. 94 ἔσθος Herodianus ψιλῶς. — 96 ἄρά σφι, conf. Ξ 134. θ 480. κ 415. τ 464. υ 348. H. T. 413. — 97 ἀρίσταρχος ἐξαναβᾶσαι καὶ αἱ πλείους Didymus. — 109 ἡ Μασσαλιωτικὴ ὀτρύνουσιν. οὕτως καὶ ἡ Χία Didymus. — 110 προτιάπτω Apollodorus, Aretades, Neoteles, Dionysius Thrax: προϊάπτω Zenodotus et Aristarchus. ἐν τῷ Ἀχιλλῆϊ προϊάπτω ἀμφίβολος ἡ γραφή, εἰ προϊάπτω εἴτε προτιάπτω Cram. Ep. 369, 12.

αἶψα μάλ' ἐc στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱέι cῷ ἐπίτειλον.
cκύζεcθαί οἱ εἰπὲ θεούc, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶcθαι, ὅτι φρεcὶ μαινομένῃcιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυcὶ κορωνίcιν, οὐδ' ἀπέλυcεν,
αἴ κέν πωc ἐμέ τε δείcῃ ἀπό θ' Ἕκτορα λύcῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήcω
λύcαcθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcε θεὰ Θέτιc ἀργυρόπεζα,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξαcα.
ἷξεν δ' ἐc κλιcίην οὗ υἱέοc· ἔνθ' ἄρα τόν γε
εὗρ' ἁδινὰ cτενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἐccυμένωc ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριcτον·
τοῖcι δ' ὄιc λάcιοc μέγαc ἐν κλιcίῃ ἱέρευτο.
ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔποc τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τέκνον ἐμόν, τέο μέχριc ὀδυρόμενοc καὶ ἀχεύων
cὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένοc οὔτέ τι cίτου
οὔτ' εὐνῆc; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
μίcγεcθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέcτηκεν θάνατοc καὶ μοῖρα κραταιή.
ἀλλ' ἐμέθεν ξύνεc ὦκα, Διὸc δέ τοι ἄγγελόc εἰμι.
cκύζεcθαι cοί φηcι θεούc, ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶcθαι, ὅτι φρεcὶ μαινομένῃcιν

V. l. 113 εἶπε D. — 114 μαινομένηcι DH Vrat. A. μαρναμένῃcιν Lips. — 115 ἀπέλυcε H. — 116 αἴ κεν πωc G. ἀπο θ' D. ἀπο δ' L. — 117 ἐγὼ omitt. D. — 119 ἀχιλῆϊ CD. ἰείνη H. — 120 ὡc A. — 121 omitt. Vrat. b. — 122 ἐν δ' CLS editores usque ad Wolfium. γρ. ἐν δ' ἄρα τόνγε A. εὗρε δεινά H. αδινὰ A. ἀμφ' αὐτῷ L Lips. — 124 ἐπαίνοντο H. ἐτύνοντο H. τε πένοντο Athenaeus I, 11. ἐντύναντο Schol. Θ 53. — 125 ἱέρατο L. ἱερᾶτο Lips. — 126 ἣ δὲ C. ἠδ' ἐμάλλ' H (sic). — 127 ὀνόμαζε ACGHL. — 129 ἔδαιε A. αἴδεαι C 1. man. οὔτέ τι CEH. οὔτε τι D Harl. Townl. Vrat. A. Mosc. 2. Rom. οὐδέ τι AGLS Lips. Flor. ϹΕΙΤΟΥ Pap. 1. man. — 130 οὐδ' D. καλὸν δὲ Vrat. A. δὲ omitt. L Lips. — 131 βαίῃ CL. — 132 παρέcτηκε CEG Lips. Vrat. A. Flor. — 133 ἄγγελοc εἰμὶ L. — 134 cκύζεcθαί cοι φηcὶ ACDEGHL. ἕε L. — 135 μαινομένηιcι D.

A. c. 125 τοῖcιν δ' οἷc Ptolemaeus Ascalonita? conf. Herod. ad Γ 198. Cram. Ep. 321, 15. οὕτωc ἀρίcταρχοc ἑνικῶc ἐν κλιcίῃ Didymus. — 130—132 ἀθετοῦνται cτίχοι τρεῖc Aristonicus. — 134 ἕε Callistratus et Aristarchus δαcέωc.

Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυςὶ κορωνίςιν, οὐδ' ἀπέλυςας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦςον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τῇδ' εἴη· ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
ὣς οἵ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δ' ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
βάςκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα· λιποῦς' ἕδος Οὐλύμποιο
ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴςω
λύςαςθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄςτυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεςὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάςςομεν ἀργεϊφόντην,
ὃς ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάςςῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃςιν ἔςω κλιςίην Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐςτ' ἄφρων οὔτ' ἄςκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,

V. L. 136 παρα A. — 137 ἀλλά γε E 1341, 63; sed 1342, 40 ἀλλ' ἄγε. δὲ, δέξαι L. ΔΕΞΕ Pap. 1. man. — 138 τήνδὲ H. ἀχϊλεύς C. — 139 πῆ δ' εἴη L Lips. τῇ εἴη Schol. δ 229. ἐν ἄλλῳ τῆι εἴη ὃς δῶρα φέρει A. εἴη ὃς omitt. H. φέροι omitt. L. φέρει H Schol. δ 229. ἄροιτο S Flor. — 140 ἀνώγοι (?) D. — 141 ὡς A. ΑΓΥΡΙ Pap. 1. man. μήτηρ τὲ A. — 142 ἀγόρευεν D. — 143 εἰς omitt. L. — 144 ἔδος CD. — 145 ἄγγελον H et in marg. man. rec. ἀγγελίην. εἴςῳ G. — 146 ἐπι A. — 147 ἀχϊλῆϊ CD. ΧΕ pro κε Pap. 1. man. — 148 οἷον GH. μὴ δέ AC EG. — 149 κήρυξ EL. τις οἱ G. ϹΟΙ Pap. 1. man. ἰθύνει DG Lips. Harl. Vrat. A. ἰθύνῃ E. ἰθύνη H. ἰθύνειν Rom. — 150 ἅμαξαν CEGH. ἡ δὲ A. ἥ κε D Townl. γρ. ἥ κε A. αὖθις CL Lips. — 151 προτιάςτυ D. προτι A. ἀχϊλεύς C. — 152 τι ante οἱ omitt. Pap. μὴ δέ τι CG. τι οἱ DL. μὴ δέ τι τάρβος AG. — 153 ὀπόςςομεν G. — 154 ὅςς' ἄξει D. ὃν (c superscr.) ἄξει H. ΑΧΙΛΛΗΙ Pap. πελάςῃ DH. — 156 ἀπο τ' D. ἐρύξοι H. — 157 ΓΑ Pap. 1. man.

A. c. 148 οὕτως διὰ τοῦ ν̄ οἷον Didymus. οἷον δὲ γραπτέον, οὐχ οἷος Schol. V. — 154 ὅς Ϝ' ἄξει primo scriptum fuisse colligo ex v. 183 ὅς ς' ἄξει.

ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήcεται ἀνδρός.
ὣc ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶριc ἀελλόποc ἀγγελέουcα.
ἶξεν δ' ἐc Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
παῖδεc μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆc
δάκρυcιν εἵματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέccοιcι γεραιὸc
ἐντυπὰc ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένοc· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
κόπροc ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντοc,
τήν ῥα κυλινδόμενοc καταμήcατο χερcὶν ἑῇcι.
θυγατέρεc δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο
τῶν μιμνηcκόμεναι, οἳ δὴ πολέεc τε καὶ ἐcθλοὶ
χερcὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰc ὀλέcαντεc.
cτῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸc ἄγγελοc, ηὐδὲ προcηύδα
τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμοc ἔλλαβε γυῖα·
θάρcει Δαρδανίδη Πρίαμε φρεcί, μὴ δέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀccομένη τόδ' ἱκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουcα· Διὸc δέ τοι ἄγγελόc εἰμι,
ὅc cευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
λύcαcθαί c' ἐκέλευcεν Ὀλύμπιοc Ἕκτορα δῖον,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μὴ δέ τιc ἄλλοc ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.

V. L. 158 ἐνδικέωc H Lips. — 159 ὡc A. φάτο L. ἔφατο G. δ' ἶριc L Lips. — 160 ἷξεν A. ἵξεν H. δὲ πριάμοιο D. κίχέν τ' L. — 161 ἀμφι ACDEHL. ἄμφι G Vrat A. ἔνδοθεν ταύτηc H et in marg. αὐλῆc. — 162 ἔφερον L Lips. ὅδ' CGHL. μέcοιcι E. — 164 κεφαλήν τε καὶ αὐχένα Townl. — 165 TH Pap. 1. man. ῥὰ L. κατεμήcατο S Pap. Cant. Mor. Vrat. d. Lips. Flor. Apoll. Soph. 97, 5. κατεμόcατο G. καταμέcατο H. conf. ε 482. ἑῆcι ACE. ἐῆcι GH. γρ. φίληιcι A. — 166 ἀνα DH. οἱ δὲ νυοὶ D. ἠδὲ νυοὶ CG Vrat. A. ὀδύροντο C. — 167 τῶν: τῆν G. — 168 ὑπαργείων A. — 169 παρα A. παρ C Flor. — 170 ΦΘΕΝΞΑΜΕΝΗ Pap. τόνδε DG. ἐν δὲ L. ἔλαβε CD Lips. Flor. — 171 μὴ δέ A. τάρβοιc H, c add. 2. man. — 172 γάρ τε S. ἐγὼν L. — 173 δέ τι H. ἄγγελοc
ε
εἰμί HL. — 174 ὃc cεῦ AH. — 175 λύcacθαί A. λύcεcθαι Vrat. A. cε κέλευcεν AHLS Cant. Lips. Vrat. A. γρ. c' ἐκέλευcεν A. c' ἐκέλευεν Townl. Vrat. d. — 176 ἀχϊλῆϊ C Flor. Rom. τά κεν D. — 177 οἷοc G Flor. οἶον H. μὴ δέ τιc CGL. τρῴων L.

A. c. 163 τινὲc γράφουcιν ἧ χλαίνῃ, καὶ ἄμεινον Schol. V. — 175 asteriscus: οὐκ ὀρθῶc B 27, 64 — 192 ἀρίcταρχοc κεδάνδει (sic) Schol. A. οὕτωc ἀρίcταρχοc κεχάνδη διὰ τοῦ η̄ ἀντὶ τοῦ κεχάνδε (sic) ἡ δὲ μαccαλιωτικὴ πολλὰ κεκεύθει Didymus. ex scholio interiecto, quod non ab οὕτωc incipit, patet Aristarchi lectionem diversam fuisse ab ea quae est in textu cod. Veneti A. itaque non assentior Heynio, qui Aristarcho κεχάνδει tribuit, sed κεχάνδη eum scripsisse puto, ut ἤδη.

κῆρύξ τίc τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅc κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καί αὖτις
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄςτυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεcὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται ἀργεϊφόντης,
ὅc c' ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάccῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃcιν ἔcω κλιcίην Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐcτ' ἄφρων οὔτ' ἄcκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήcεται ἀνδρός.
ἣ μὲν ἄρ' ὣc εἰποῦc' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις,
αὐτὰρ ὅ γ' υἷας ἅμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
ὁπλίcαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆcαι ἐπ' αὐτῆc.
αὐτὸc δ' ἐc θάλαμον κατεβήcετο κηώεντα,
κέδρινον, ὑψόροφον, ὃc γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
ἐc δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέccατο φώνηcέν τε·
δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
λύcαcθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεcὶν εἴδεται εἶναι;
αἰνῶc γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγε
κεῖc' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔcω cτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ὣc φάτο, κώκυcεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

V. l. 178 κήρυξ DL. ὅc κεν G Vrat. d. ЄΙΘΥΝΟΙ Pap. — 179 ἅμαξαν CGH. ἠδὲ (κ superscr.) A. ἧκε D Townl. HЄ Pap. αὖθις C conf. 150. — 180 προτιάcτυ AD. ἀχϊλεύς C. — 181 μηδέ τι τοι ADGHL. τοι omitt. Pap. 1. man. μὴ δέ τι τάρβος C. τάρβει Vrat. A. — 183 ὃc ἄξει DH. ὥc κεν D. εἵως μὲν H. ἀχιλλῆι H. πελάccει Vrat. d. — 184 ἔcω: ἔξω C 1. man. — 185 ἀπο τ' D. — 186 γὰρ ἔcτ' ACDG. — 187 ἐνδικέως Lips. ἱκέτεο πεφίcεται G. — 188 ἦ μέν C. ἆρ ADGHL. — 189 ὅγ': ΟC Pap. 1. man. ἄμαξαν CEGH. ἡμιονίην G Vrat. A. Lips. — 190 ΩΠΛΙCΑΙ Pap. ὁπλίccαι D Flor. ἠνώχει H. ἀπ' αὐτῆc Barocc. — 191 κατεβήcατο D. κατεδύccετο L. κατεδύcατο Lips. Vrat. A. κατεβήcετο ζώεντα H. — 192 ὑψίροφον Apoll. Soph. 154, 29. ὑψόρροφον D. γλῆνα H. πολλὰ κεχάνδει ADEG HLS Pap. 1. man. Apoll. Soph. 54, 32. 154, 29. Schol. N 340. Ξ 183. α 44. κεχάνδη C Pap 2. man. Harl. Mosc. 2. ἐκεχάνδει Apoll. Soph. 65, 21. — 193 ЄΚΑΒΗ Pap. — 194 ἦλθε ACDGH. — 195 ἐπι A. — 196 ἀχϊλῆϊ C. — 198 γὰρ μ' D. ἀνώγει ACDEGHLS. — 200 ὥc A.

A. c. 198 ἀρίcταρχος ἄνωγεν ἔξω τοῦ ῑ Didymus. Aristarchum ἄνωγε, non ἄνωγεν scripsisse docui H. U. 162. — 200 ἀρίcταρχος ἀνήρετο μύθῳ Didymus.

ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένεϲ οἴχονθ', ᾗϲ τὸ πάροϲ περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπουϲ ξείνουϲ ἠδ' οἷϲιν ἀνάϲϲειϲ;
πῶϲ ἐθέλειϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶοϲ,
ἀνδρὸϲ ἐϲ ὀφθαλμούϲ, ὅϲ τοι πολέαϲ τε καὶ ἐϲθλοὺϲ
υἱέαϲ ἐξενάριξε· ϲιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
εἰ γάρ ϲ' αἱρήϲει καὶ ἐϲόψεται ὀφθαλμοῖϲιν
ὠμηϲτὴϲ καὶ ἄπιϲτοϲ ἀνὴρ ὅ γε, οὔ ϲ' ἐλεήϲει,
οὐδέ τί ϲ' αἰδέϲεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥϲ ποθι μοῖρα κραταιὴ
γεινομένῳ ἐπένηϲε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
ἀργίποδαϲ κύναϲ ἆϲαι ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέϲον ἧπαρ ἔχοιμι
ἐϲθέμεναι προϲφῦϲα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
παιδὸϲ ἐμοῦ, ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων
ἑϲταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆϲ.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε γέρων Πρίαμοϲ θεοειδήϲ·
μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ

V. l. 201 ὤμοι ACDE. πῆ ADG: ceteri πῇ. ΟΙΧΟΝΤ Pap. ᾤχοντ' Mosc. 2. ὡϲ τὸ πάροϲ H. τοπάροϲ L. πάροϲ περ (γε) A. — 202 ἔκλε' (ο) A. ἔκλε' CDGH. ἔκλεο E bis. ἔκλετ' L Lips. ἔκλυ' Vrat. A. ξένουϲ D. ἀνάϲειϲ D. — 204 ὅϲ τιϲ S Cant. τὲ C. — 205 ἐξενάριξεν ϲιδήρειοϲ δέ οἱ D. — 206 ἐϲόψεαι Vrat. A. ὀφθαλμοῖϲι D. — 207 ὅγε DG Pap. Townl. Barocc. Vrat. d. A. Mosc. 2. Flor. ceteri ὅδε. ΟΥΚΕΛΕΗϹΕΙ Pap. 2. man. — 208 οὐδέ τι ϲ' ACEGH. οὐδέ τιϲ DL Lips. αἰδέϲϲεται G Lips. κλαίομεν L Lips. Vrat. A. — 210 γεινομένψ omnes. ὅτέ L. — 211 ἀργείποδαϲ D. ΕΩΝ Pap., acc. 2. man. add. ἐῶν EH. ἐῶν G. — 212 παρα AH. παρὰ DEG Schol. A 25. — 213 πρὸϲ φῦϲα D. ἄντιτα ACDELS. ἂν τιτὰ GH. — 214 ἙΟΥ Pap. 2. man. ΕΠΙΟΥΤΙ Pap. 1. man. — 215 πρὸ ACEGH. πρὸϲ DL Lips. Vrat. d. ΠΡΟϹ Pap. εἰ γράφεται πρὸϲ τρώων, φέρεται γὰρ καὶ τοιαύτη γραφή, δηλοῖ τὸ ἔμπροϲθεν Eust. 1346, 9. τρῴων L. — 217 προϲέειπεν D. — 218 κατερύκακε D ex corr. S Cant. Lips. Vrat. A. μὴ δέ μοι CDGL. μηδέ τι Vrat. A.

A. c. 202 ἔκλε' Herodianus: ἐκλέ' Ptolem. Ascalonita. in formis mediis verborum contractorum in $\overline{εω}$, in quibus alterum $\overline{ε}$ excidit, accentus est incertus, conf. ἀποαίρεο A 275. μύθεαι β 202. πώλεαι δ 811. — 205 ὅτι ὑποτάϲϲουϲι ϲτίχον „ἀθάνατοι ποίηϲαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ" Aristonicus. τινὲϲ ἐξήνεξε, τῆϲ ἀρχῆϲ ἐξέβαλε Schol. V. — 210 asteriscus: οὐ καλῶϲ Υ 128. — 213 Ptolem. Ascalonita cum plerisque ἄντιτα: ἂν τιτὰ Apollodorus et Callistratus, conf. ρ 51. 60. παλίντιτα ἔργα α 379. β 144. — 214 οὕτωϲ ἐπεὶ οὗ ἕ, αἱ δὲ κοιναὶ ἐπεὶ οὔτι Didymus. αἱ κοιναὶ ἤγουν αἱ πλείουϲ ἐκδόϲειϲ γράφουϲιν ἐπεὶ οὔτι Eust. 1346, 6. — 215 πρό: οὕτω χωρὶϲ τοῦ $\overline{ϲ}$ Didymus.

ὄρνιϲ ἐνὶ μεγάροιϲι κακὸϲ πέλευ· οὐδέ με πείϲειϲ.
εἰ μὲν γάρ τίϲ μ' ἄλλοϲ ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
ἢ οἳ μάντιέϲ εἰϲι, θυοϲκόοι ἢ ἱερῆεϲ,
ψεῦδόϲ κεν φαῖμεν καὶ νοϲφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ', αὐτὸϲ γὰρ ἄκουϲα θεοῦ καὶ ἐϲέδρακον ἄντην,
εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ἔποϲ ἔϲϲεται. εἰ δέ μοι αἶϲα
τεθνάμεναι παρὰ νηυϲὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺϲ
ἀγκὰϲ ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν,
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέαϲ ἔξελε πέπλουϲ,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδαϲ χλαίναϲ, τόϲϲουϲ δὲ τάπηταϲ,
τόϲϲα δὲ φάρεα καλά, τόϲουϲ δ' ἐπὶ τοῖϲι χιτῶναϲ.
χρυϲοῦ δὲ ϲτήϲαϲ ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
ἐκ δὲ δύ' αἴθωναϲ τρίποδαϲ, πίϲυραϲ δὲ λέβηταϲ,
ἐκ δὲ δέπαϲ περικαλλέϲ, ὅ οἱ Θρῆκεϲ πόρον ἄνδρεϲ
ἐξεϲίην ἐλθόντι, μέγα κτέραϲ· οὐδέ νυ τοῦ περ
φείϲατ' ἐνὶ μεγάροιϲ ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
λύϲαϲθαι φίλον υἱόν. ὃ δὲ Τρῶαϲ μὲν ἅπανταϲ
αἰθούϲηϲ ἀπέεργεν ἔπεϲϲ' αἰϲχροῖϲιν ἐνίϲϲων·

V. L. 219 ἐνι A. ἐν E. ἐνὶμμεγάροιϲϊ C. ЄΝΙΜΜЄΓΑΡΟΙϹΙ Pap. κακὸϲ (v suprascr.) A. κακὴ Harl. Mosc. 2. — 220 γάρ τιϲ μ' ADGL. ἐκέλευε D. ἐκέλευϲεν H Vrat. d. — 221 ἢ εἰ et in marg. οἷοι L. οἷοι μᾶλλον δὲ ἢ οἳ Eust. θυοϲκόοι A. — 222 κε et κεν E. — 224 οὐχ' ἅλιον ἔποϲ ἔϲϲεται ἢ οὐχ' ἀλίη ὁδὸϲ ἔϲϲεται Eust. 1346, 22. — 225 ΧΑΛΚΟΚΙΤΩΝΩΝ Pap. — 226 κατακτείνειν L. ἀχϊλεύϲ C. — 227 εἵην DGH Lips. Flor. ἔην L. — 228 ἧκεν H. ἐπιθύματα L Lips. ἀνέωιγε D Vrat. A. — 231 λευκὰ ACHL Pap. Townl. Vrat. b. καλὰ DEGS cum aliis. conf. ω 277. B 43. Ω 588. γ 467. ψ 155. φάρεϊ λευκῷ C 353. ἐπι A. τῆϲι C. ΚΙΤΩΝΑϹ Pap. 1. man. — 232 δ' ἔϲτηϲαϲ H 1. man. ἔφερε D. δέκα omitt. L Lips. — 233 αἴθωναϲ λέβηταϲ πίϲυραϲ δὲ τρίποδαϲ D. — 234 ΤΟ pro ὅ Pap. θρήϊκεϲ CG Townl. — 235 ἐξέϲίην AC. ἐξεϲίηνδ' Lips. Mosc. 2 ἐξεϲίηνδ' ἢ ἐξεϲίην E. ἐξ ἀϲίηϲ ἐλθόντι D. — 236 ἐνι A. ἐνῖμμεγάροιϲ (ιν suprascr.) C, ιν add. 2. man. μεγάροιϲ' E. μεγάροιϲ ὠμογέρων L. περι DL. — 237 τρῷαϲ L. — 238 αἰθούϲϲηϲ A Pap. ἐπέεργεν L. ἀπέργεν ἢ ἀνέργεν Eust. 1347, 53. ἐνίϲπων S Cant. Vrat. d. ἐνίπτων Eust. 1347, 53 et 56. γράφεται καὶ ἐνίϲϲων Eust. 1347, 57. αἰϲχροῖϲι β[άλλ]ων D.

A. c. 222 asteriscus: οὐκ ὀρθῶϲ B 81. — 228 φωριαμῶν Aristarchus. Ἡρωδιανὸϲ περὶ Ἀττικῶν προϲῳδιῶν, τρίτη ἀπὸ τέλουϲ ἡ ὀξεῖα (φωρίαμοϲ), οὐχ ὡϲ ἀνάλογον ἀλλ' ὡϲ Ἀττικόν. ἡ μέντοι ϲυνήθεια ὀξυνόμενον ἔχει Et. Mg. 804, 20. — 235 ἐξέϲίην Aristarchus et Nicias: ἐξέϲίην Neoptolemus Parianus.

ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες.
ῥηίτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγώ γε,
πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
νεικείων Ἕλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην
Δηίφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν·
ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι·
ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρώιλον ἱππιοχάρμην,

V. c. 239 ΥΜΕΙΝ Pap. — 240 οἴκοι ἐστὶ HL Lips. Plutarchus de Cohibenda ira 14. — 241 οὔνεσθ' ACDEGHL. ἤ τ' οὔνεσθ' S. ἦ τ' οὔνεσθε Cant. ὄνεσθ' Schol. P 399. ὀνόσασθε Apoll. Soph. 124. ... ΗΟΥΝΕCΘΟΤΕ Pap. 1. man. Η'ΟΝΟCΕCΘ' ŌΤΙ 2. man. ἔδωκε CEGH ἔδωκε (θη) A. ἔδωκεν DL Pap. ἔθηκε Townl. Vrat. A. — 242 ὔμμες GH ὔμες Lips. ὔμμε Vrat. A. — 243 ἀχαιοῖσι DEH Lips. ΔΗCΕCΘΑΙ (η) Pap. 1. man. — 244 τεθνειῶτος CDEG Pap. (sine acc.) τεθνειῶτος A. ... E. — 245 ἀλαπαξαμένην L Lips. — 247 οἶδ' CDGHL. ἔζω G. — ... ὃδ' CDGHL. — 250 ἄντιφόν τε D. ἈΜΦΙΦΟΝΟΝ Pap. 1. man. — 251 δῖον ἀγαυόν HL, ita ut Ἀγαυόν sit nomen proprium, conf. Et. Gud. ... 56. — 252 ἐκέλευε ACDGH. ἐκέλευσε Ambr. (sine acc. et spir.) Townl. Vrat. d. Lips. ἐκέλευσεν L Pap. (sine acc. et spir.). — 253 κατηφέες D. — 254 ΩCΩΦΕΛ Pap. 1. man. ΩΦΕΛΛΕΤ' 2. man. ὀφέλλετ' C. ... C. πεφᾶσθαι CG. — 255 ὤμοι ACE. πανάποτμος A. — 256 οὔτινα φη- ADEGHL. ΛΕΛΕΙΠΤΑΙ Pap. 1. man. — 257 ἱππιοχάρμην A. μενεχάρμην D.

A. c. 239 ἐλεγχέες Aristarchus, conf. Schol. Ε 787 et ad Δ 242. — 241 ἀρίσταρχος ἢ ὀνόσασθ' Didymus. οὔνεσθε schol. Aristonici. — 247 δίεπ' (δασέως) Ἀρίσταρχος καὶ οἱ πλείους Herodianus. — ... ἄδηλον, πότερόν ἐστι τὸ κύριον ὁ Δῖος ἢ ὁ Ἀγαυός Aristonicus. Φερεκύδης τὸν Δῖον νόθον υἱὸν Πριάμου φησὶν Schol. V. — 253 Aristarchus κατφηόνες: κατηφέες Crates.

Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔςκε μετ' ἀνδράςιν, οὐδὲ ἐῴκει
ἀνδρός γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
ψεῦςταί τ' ὀρχηςταί τε, χοροιτυπίῃςιν ἄριςτοι,
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίςςαιτε τάχιςτα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήςςωμεν ὁδοῖο;
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείςαντες ὁμοκλὴν
ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐύτροχον ἡμιονείην,
καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆςαν ἐπ' αὐτῆς,
κὰδ δ' ἀπὸ παςςαλόφι ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον,
πύξινον ὀμφαλόεν, εὖ οἰήκεςςιν ἀρηρός·
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεςμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐυξέςτῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕςτορι βάλλον,
τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδηςαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἑξείης κατέδηςαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν.

V. L. 258 ΤΕΟϹ Pap. 1. man. Τ' ΟϹ 2. man. pro θ' ὅς. ΟΥΤΕ Pap. 1. man. — 259 θνητοῖο D. παῖς L Lips. ΕΜΜΕΝΕ Pap. 1. man. — 261 τ' omitt. L. χορητυπίηςιν D. — 262 ἀνδρῶν ἠδ' L. — 263 ἅμαξαν CDEGH. ἐφοπλίςητε C Lips. ἐφοπλίςςητε HL. ἐφοπλίςετε D. ἐφοπλίςαιτε G edd. vett. ἐφοπλίςητε ἢ ἐφοπλίςαιτε E. ΕΦΩΠΛΙϹϹΕΙΤΕ Pap. 1. man. — 264 ΕΠΙΤΕΙΘΕ Pap. 1. man. ἐπιθῆτε H Vrat. d. οἱ δὲ γράφοντες ἐπιθῆτε διὰ τοῦ η̄ ποιοῦςιν οὕτω πρὸς ἀκολουθίαν τοῦ ἐφοπλίςςητε Eust. 1349, 28. πρήςωμεν CG Vrat. A. — 265 ὡς A. ΕΦΑΤ Pap. οἳ δ' D. οἵδ' CL. ὑποδείςαντες D. ὑποδείςαντες C. ceteri ὑποδδείςαντες. — 266 ἐκ A. ἅμαξαν CDEGH Vrat. A. εὔτροχον D. ἡμιονίην G. — 267 πρωτοπαγέα ADEHL Pap. 1. man. Lips. Rom. Apoll. Soph. 135, 7. πρωτοπαγῆ CGS Pap. 2. man. Barocc. Harl. Mor. Townl. Vrat. d. δεῖςαν D. δ' ἔδηςαν L. — 268 καδδ' ACDGH. καδδαπὸ L. παςςαλόφιν CDEGHL. conf. H. U. 45. ἤρεον C. — 269 ὀμφαλόεντ' DGS Lips. Vrat. A. Flor. et vulgo ante Wolfium. ὀμφαλόεν habent ACEHL Harl. οἰήκεςιν D. ἀρηρότα L Lips. καθαρὸς ἐν τέλει δάκτυλος L in marg. — 270 δὲ φερον H. ζυγόδεςμον A. ἐννεάπηχυν CG Vrat. A. Flor. — 271 εὐξέςτω D. — 272 ἐπὶ πρώτῃ CDEGHL: ἔπι A Cram. Ep. 339, 10. 368, 18. ἐπι δέ A. ἕςτορι: τινὲς δὲ γράφουςιν ἕκτορι Et. Mg. 383, 25. βάλον DH Lips. — 273 ΕΚΑΤΕΡΘΕ Pap. 1. man. — 274 ἔδηςαν D (om. κατ). ὑπο

V. L. 264 ἐπιθεῖτε ὡς διακρινθεῖντε τάχιςτα (Γ 102) Schol. V. — 269 οὐκ ἦν παρὰ Ζηνοδότῳ οὗτος ὁ ςτίχος Didymus. — 272 ἕςτορι Herodianus: τινὲς δὲ γράφουςιν ἕκτορι. οἷον ἐχέτορι Schol. D. — 274 ἔκαμψαν Schol. V: ἔγναμψαν Schol. BM. ἔγναμψαν ferri non potest, nam ante γν nusquam, neque in medio neque in extremo vocabulo vocalis corripitur, conf. H. U. 5 et 17. Bekker. Hom. Bl. pg. 36. Thiersch. Gr. Graec. § 146, 7. not.

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐυξέςτης ἐπ' ἀπήνης
νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείςι' ἄποινα,
ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεςιεργούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυςοὶ δόςαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέςτῃ ἐπὶ φάτνῃ.
τὼ μὲν ζευγνύςθην ἐν δώμαςιν ὑψηλοῖςι
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεςὶ μήδε' ἔχοντες·
ἀγχίμολον δέ ςφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ
οἶνον ἔχους' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
χρυςέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
ςτῆ δ' ἵππων προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῆ, ςπεῖςον Διὶ πατρί, καὶ εὔχεο οἴκαδ' ἱκέςθαι
ἂψ ἐκ δυςμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ ςέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούςης.

V. L. DH. ΓΛΩΧΕΙΝΑ Pap. ἔκαμψαν D Pap. Harl. Townl. Mosc. 2. ἔκαμψαν (γν) A. ἔγναμψαν CGLS et olim vulgo. ἔγναμψαν ἤγουν ἔκαμψαν E. ἔγλαψαν (ν) H. ἔγναψαν Vrat. d. A — 275 ἐϋξέςτης ACEGHLS Townl. Mosc. 2. Vrat. d. εὐξέςτης D Vrat. A. ante Heynium legebatur ἐϋξέςτου, conf. 280. — 276 νήνεον Mosc. 2. ἑκτορίης S. — 277 ζεῦξάν θ' C. ἐντεςιεργοὺς A. ἐντεςιουργοὺς GS Cant. Mor. Harl. Mosc. 2. Flor. — 278 τοὺς ῥά C. δῶςαν G. — 279 ἵππους δὲ τρωοὺς C. τρωΐους Vrat. d. ut Ψ 291. ζυγῷ DL. — 280 ἐϋξέςτῃ ACEGL Barocc. Mor. Cant. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. d. Flor. ἐϋξέςτῳ HS Eust. 722, 1. Lips. Rom. εὐξέςτω D. ἔπι A. — 281 ὑψηλοῖςι AGH. κήρυξ DEL. πυκνὰ Townl. Apoll. Soph. 166, 25. ἔχοντες libri mei cum Pap. ἔχοντι Apoll. Soph. 166, 25. Bekk. 2. in adnot. ἔχοντε affert, deceptus ab Heynio; qui illud ex Ven. A laudat. — 283 ἦλθεν L Lips. τετυκότι θυμῷ H. — 284 χερςὶ H. δεξιτερῆφι ADGH. δεξιτερῆφι CEL. — 285 ὄφρ' ἀλείψαντε G. — 286 προπάροιθ' C. τ' post ἔπος omitt. Pap. 1. man. ΕΠΟϹΤΕΜΙΝΑΝΤΙΟΝΗΥΔΑ Syr. ὀνόμαζε ACDGH. — 287 ΤΗ͂Ι Pap. 2. man. ΤΗ 1. man. τῇ G. — 288 ἈΨ' Syr. δυςμενέων ἐχθρῶν L. — 289 ΟΤΡΥΝΕΙϹ Pap. 1. man.

A. c. 285 δέπαϊ ὄφρα offendit Clarkium; sed hiatus caesura tollitur et syllaba anceps in hac sede producitur, sicut Ὀδυςςῆι ἔθεςαν ζ 248. Ἡρακλῆι οὔτ' θ 224. ὕδατι ἐπὶ κ 520. λ 28. add. ἔτεϊ ἐς π 206. τ 484. φ 208. ψ 102. 170. ω 322. φρέατι ὅθεν Hymn. V, 99. παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος V, 101. πυρὶ ἔνι V, 248. ςάκεϊ ἔλας' Υ 259. de ὄφρα λείψαντε conf. ἀπολείψας Hesiod. Theog. 793. ἐπιλείβων Apoll. Rhod. I, 1133. H. U. 53. o 149 ubi versus noster iteratur, libri meliores ἐν δέπαϊ χρυςέῳ exhibent.

ἀλλ' εὔχεο cύ γ' ἔπειτα κελαινεφέι Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅc τε Τροίην κατὰ πᾶcαν ὁρᾶται,
αἴτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅc τέ οἱ αὐτῷ
φίλτατοc οἰωνῶν, καί εὑ κράτοc ἐcτὶ μέγιcτον,
δεξιόν, ὄφρά μιν αὐτὸc ἐν ὀφθαλμοῖcι νοήcαc
τῷ πίcυνοc ἐπὶ νῆαc ἴῃc Δαναῶν ταχυπώλων.
εἰ δέ τοι οὐ δώcει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεύc,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ c' ἔπειτα ἐποτρύνουcα κελοίμην
νῆαc ἐπ' Ἀργείων ἰέναι μάλα περ μεμαῶτα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη Πρίαμοc θεοειδήc·
ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήcω·
ἐcθλὸν γὰρ Διὶ χεῖραc ἀναcχέμεν, αἴ κ' ἐλεήcῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸc
χερcὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέcτη
χέρνιβον ἀμφίπολοc πρόχοόν θ' ἅμα χερcὶν ἔχουcα.
νιψάμενοc δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧc ἀλόχοιο·
εὔχετ' ἔπειτα cτὰc μέcῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰcανιδών, καὶ φωνήcαc ἔποc ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιcτε μέγιcτε,
δόc μ' ἐc Ἀχιλλῆοc φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν,
πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅc τε cοὶ αὐτῷ

V. l. 290 omitt. Syr. in textu, add. 2. man. in marg. εὔχεο ACDHL Pap. Harl. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. A. Schol. Ε 422. εὔχευ ἢ εὔχεο E. εὔχευ GS Cant. Rom. εὔχου Flor. Et. Mg. 547, 29. ΚΕΛΑΙΝΕΦΕΕΙ Pap. κελενεφέϊ G. — 291 τροίῃ H. κατα A. — 292 ταχὺν A et suprascr., τεον. ἑὸν Pap. Apoll. de Pron. 60 B. de Synt. 155, 27. ἐν ἄλλῳ ἑὸν ἄγγελον A. ὅc τέ οἱ ACDGL. vulgo ὅcτε οἱ. — 293 καὶ εὖ DE 1350, 56. GL Apoll. Soph. 78, 22. καὶ ἐΰκρατοc H. καί οἱ εὖ S. καὶ εὖ Townl. καί οἱ Mor. Harl. Mosc. 2. γρ. καὶ καί εὑ Eust. 1351, 47. ἐcτὶ μάλιcτα AC Vrat. A. γρ. μέγιcτον A. — 294 ὄφρά μιν ADHL. — 295 πίcυνον (c suprascr.) H. γρ. χαίρων ἐνὶ θυμῶι A. — 296 CΟΙ Pap. δέ τι L Barocc. Rom. τεὸν C. ἄγγελον ἑὸν D. — 297 ἔγωγέ libri. — 298 ἐπαργείων A. — 300 μέν τι Lips. τόδ' (γ suprascr.) A. τόγ' H Townl. τάδ' C. ΑΦΕΙΕΜΕΝ ΟΥ̓Δ' Pap. 1. man. ΕΦΙΕΜΕΝΗΙ ΑΠΙΘΗCΩ Pap. 2. man. in marg. — 301 ἀνεcχέμεν L. — 302 ῥὰ CDL. ὄτρυν' Vrat. A. — 303 ΥΔΩΡ' Syr. ἐπιχεῦcαι Vrat. A. Athen. IX, 408. ἡ δὲ C. — 304 ἅμα φέρουcα D et ab ead. man. in marg. χερcὶν ἔχουcα. — 305 δέξατο Townl. Vrat. b. — 306 ἕρκει G. — 307 φωνήcαc. ἔποc A. φωνήcαc, ἔποc C. — 309 ἀχϊλῆοc C Syr. (sine acc. et spir.). — 310 ἐν ἄλλῳ ἑὸν ἄγγελον A.

A. c. 292 οἱ Herodianus, ἐγκλιτικῶc. — 293 εὑ Herodianus ad Ο 165: οὗ Zenodotus. — 304 ἀθετεῖται Aristonicus. πρόχοόν θ' ἅμα: ταμίῃ μετὰ Massiliensis.

φίλτατος οἰωνῶν, καί εὑ κράτος ἐςτὶ μέγιςτον,
δεξιόν, ὄφρά μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖςι νοήςας
τῷ πίςυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
μόρφνον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουςιν.
ὅςςη δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐυκλήϊς ἀραρυῖα,
τόςς' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔςαν πτερά· εἴςατο δέ ςφι
δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄςτεος. οἳ δὲ ἰδόντες
γήθηςαν, καὶ πᾶςιν ἐνὶ φρεςὶ θυμὸς ἰάνθη.
ςπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεςτοῦ ἐπεβήςετο δίφρου,
ἐκ δ' ἔλαςε προθύροιο καὶ αἰθούςης ἐριδούπου.
πρόςθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπιςθεν
ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάςτιγι κέλευε
καρπαλίμως κατὰ ἄςτυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥς εἰ θάνατον δὲ κιόντα.

V. L. 311 καὶ εὖ GL. καὶ εὔκρατος H. εὐ C et man. rec. γρ. οἱ. καί οἱ εὖ S. καί οἱ Barocc. Harl. Vrat. b. ΜΕΓΙϹΤΟϹ Pap. 1. man. μάλιςτα A et γρ. μέγιςτον. — 312 ὄφρά μιν ACDHL. versum omitt. Mosc. 2. — 314 ὡς A. — 315 πετεεινῶν Harl. — 316 μορφνὸν S. θηρητὴν Vrat. A. — 318 ἀφνειοῦ καὶ εὖ κληῖς' Vrat. A. ἐϋκλήϊς AE. εὐκλῄϊς S. ἐϋκληῖς CGH Apoll. Soph. 100, 11. εὐκληῖς D. ΕΥΚΛΗῚϹ Syr. εὐκλεϊῄς L. ΕΥΚΛΕΙΗϹ Pap. ἐυκληεὶς Lips. ἐυκλῄης Townl. — 319 τός' D. ἜϹΑΝΤΕ ΠΥΡΟϹΕΊΑΤΟ Syr. add. τε 2. man. ςφι CHL Syr. Vrat. A. Lips. — 320 ὑπὲρ ACDGHL. ΥΠΕΡ' Syr. ΔΙΑ Pap. δι' ἄςτεος S Cant. Mosc. 2. Vrat. b. A. Flor. Rom. γρ. διαςτεος A. οἳ δὲ C. — 321 ἐνι A. — 323 γέρων ξεςτοῦ CDGHLS Syr. Pap. edd. vett. γεραιὸς ἑοῦ A Mor. γρ. ὁ γέρων ξεςτοῦ ἐπεβίςετο A. ξεςτοῦ erat etiam in Eust. codice, conf. 1352, 50. γεραιὸς ἑοῦ primus recepit Wolfius. ἐπεβήςατο G Lips. Vrat. d. Flor. — 323 ἘΛΑϹΕΝ Syr. δέλαςε πρὸ θύροιο H. αἰθούςςης A Pap. ἐριδούπου A. ἐριγδούπου L Lips. — 324 πρόςθεν H. — 325 τὰς δ' Vrat. A. [Ο]Π[Ι]ϹΘΕ Pap. — 326 τὰς ὁ Vrat. d. κέλευε ACDGH. — 327 ποτὶ ἄςτυ S Cant. — 328 οἴκτρ' ὀλοφυρόμενοι Vrat. d. ὡς εἰ A. vulgo ὡςεὶ. ὡς εἰς DS Cant. θάνατον δὲ A. ΘΑΝΑΤΟΝΤΕ Syr. Δ add. 2. man. θάνατόν γε GS Cant. Vrat. b. Flor.

A. c. 316 περκνὸν ἡ παράδοςις: πέρκνον Aristarchus apud Eust. 1352, 20. — 318 ἐϋκλήϊς Aristarchus. Ptolem. Ascalonita, Herodianus: ἐὺ κληῖς' Trypho.

οἳ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιοϲ κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
οἳ μὲν ἄρ' ἄψοῤῥοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
παῖδεϲ καὶ γαμβροί, τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν'
ἐϲ πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέηϲε γέροντα.
αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία· ϲοὶ γάρ τε μάλιϲτά γε φίλτατόν ἐϲτιν
ἀνδρὶ ἑταιρίϲϲαι, καί τ' ἔκλυεϲ, ᾧ κ' ἐθέληϲθα·
βάϲκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
ὣϲ ἄγαγ', ὡϲ μήτ' ἄρ τιϲ ἴδῃ μήτ' ἄρ τε νοήϲῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνα δ' ἱκέϲθαι.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποϲϲὶν ἐδήϲατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόϲια χρύϲεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇϲ ἀνέμοιο·
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὧν ἐθέλει, τοὺϲ δ' αὖτε καὶ ὑπνώονταϲ ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερϲὶν ἔχων πέτετο κρατὺϲ ἀργεϊφόντηϲ.
αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήϲποντον ἵκανε,

V. L. 329 οἵδ' CDGL., ἐπεὶ ἐκ Schol. Ε 26. conf. ω 205. πόλεοϲ A. — 330 οἵ μὲν C. ἄρ AD. ἄψορρον L. ΑΨΟΡΡΟΝ Ambr. ποτὶ AG
μβ α
edd. vett. — 331 γαυροὶ H. ζῆν' DEGL. ΖΗΝ' Ambr. ζην H. ΖΗΝ Pap. 1. man. ζῆ AC Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. Rom. ΖΗ Syr. Pap. 2. man. — 332 ν' ἐϲ AC Barocc. Mor. Harl. Townl Vrat. d. Rom. Syr. Pap. 2. man. — 333 ἄρ ACDGL. ἑρμείην S Cant. φίλον υἱὸν C. — 334 γάρ omitt Syr. μάλιϲτά τε A. μάλιϲτα δὲ Tzetz. Alleg. 176. φίλτατον ἐϲτὶν L. ἐϲτὶ D. — 335 ἑταιρίϲαι DGHL 1. man. Lips. Flor. Eust. 941, 62. ΕΤΑΡΙϹϹΑΙ Pap. τ' omitt. Syr. ΕΘΕΛΗϹΘΑ Ambr. κε θέληϲθα C. — 336 κοίλαϲ omitt. L Lips. — 337 ὡϲ bis A. τιϲ ἤδῃ G. τι ἴδῃ Vrat. d. τι νοήϲῃ Cant. γε νοήϲῃ L. — 338 πηλείωνα δ' ACDH. — 339 ὡϲ A. — 340 ΑΥΤΙΚΑΔ' ΕΠΕΙΘ Syr. ΕΠΕΙΤ Pap. ὑπο A. ΠΕΔΕΙΛΑ Ambr. Pap. Syr. (cum acc.). πέδιλλα HL. — 341 ΜΕΝ Pap. 1. man. ΜΙΝ 2. man. — 342 ἦδ' ἐπ' L. ἐϲ S. πνοῆϲ G. — 343 ῥαβδον G. ῥᾴβδον E. alii ῥᾷβδον teste Eust. 1353, 39. cf. H. U. 220. ἧ τ' Schol. κ 329. — 344 omitt. Pap. 1. man., add. man. rec. in marg. ὡν εθελει τουϲ δ' αῦτε καὶ υπν ονταϲ εγειρει. ἐθέλῃ A Syr. Cant. τοὺϲ αὖ Harl. Mosc. 2. — 345 πέτατο Vrat. A. — 346 ἄρ' ἐϲ τροίην CDH (ἄρ) S Cant. Harl. Vrat. d. Mosc. 2. ἐν ἄλλῳ αἶψα δ' ἄρ ἐϲ τροίην A. ἵκανε ACDGH Syr.

A. c. 331, 332 ζην'-ἐϲ: ζῆ-ν' ἐϲ Aristarchus, conf. Θ 206. Ξ 265. — 332 προφανέντε: ἐν τῆι χίαι καταβάντε Didymus. — 341, 342 asteriscus: οὐκ ὀρθῶϲ α 97, 98. — 341 οὕτωϲ διὰ τοῦ ο̄ φέρον Didymus. — 344 ἐθέλει: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ε̄, αἱ δὲ κοιναὶ διὰ τοῦ η̄ ἐθέλῃ Didymus.

βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰϲυμνητῆρι ἐοικώϲ,
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεϲτάτη ἥβη.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα ϲῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλαϲϲαν,
ϲτῆϲαν ἄρ' ἡμιόνουϲ τε καὶ ἵππουϲ, ὄφρα πίοιεν,
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφαϲ ἤλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράϲϲατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνηϲέν τε·
φράζεο Δαρδανίδη· φραδέοϲ νόου ἔργα τέτυκται.
ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίϲεϲθαι ὀίω.
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἤ μιν ἔπειτα
γούνων ἁψάμενοι λιτανεύϲομεν, αἴ κ' ἐλεήϲῃ.
ὣϲ φάτο, ϲὺν δὲ γέροντι νόοϲ χύτο, δείδιε δ' αἰνῶϲ,
ὀρθαὶ δὲ τρίχεϲ ἔϲταν ἐνὶ γναμπτοῖϲι μέλεϲϲι,
ϲτῆ δὲ ταφών· αὐτὸϲ δ' ἐριούνιοϲ ἐγγύθεν ἐλθών,
χεῖρα γέροντοϲ ἑλών, ἐξείρετο καὶ προϲέειπε·
πῇ πάτερ ὧδ' ἵππουϲ τε καὶ ἡμιόνουϲ ἰθύνειϲ
νύκτα δι' ἀμβροϲίην, ὅτε θ' εὕδουϲι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδὲ ϲύ γ' ἔδειϲαϲ μένεα πνείονταϲ Ἀχαιούϲ,
οἵ τοι δυϲμενέεϲ καὶ ἀνάρϲιοι ἐγγὺϲ ἔαϲι;
τῶν εἴ τίϲ ϲε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν

V. L. 347 αἰϲυητῆρι AEGL Syr. Lips. Vrat. A. edd. vett. Hesychius I, 87. Apoll. Soph. 16, 8. αἰϲυμνητῆρι CDHS Barocc. Cant. Mo. Townl. Vrat. b. Ven. B. Tzetzes Alleg. 347. αἰϲιμνητῆρι Vrat. d. AICYIHTOPI Pap. 1. man. AICYMHTHP' 2. man. — 348 πρώτῳ S. ὑπηνήτην οὗ περ Apoll. Soph. 16, 8. οὗπερ Eust. 840, 39. — 349 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. ЄΠΙ Pap. 1. man. παρεξ D. πάρεξ G. ἴλλοιο H. Ἰλίο^{o} C. ἰλίοιο Lips. ἔλαϲαν DE Lips. ЄΛΑCCЄN Pap. 1. man. — 350 ἄρ DGL. — 351 ἐπι CL. ἤλθε E. — 352 ἐφράϲατο DEH Lips. κήρυξ L. — 353 ποτι D. — 354 ἀφραδέοϲ L Lips. NYOY Pap. 1. man. — 355 ἄνδρα ὁρῶ E. AMMA Pap. ἄμμε H. ἄν D 1. man. pro ἄμμε. διαρραίϲεϲθ' D. — 356 ἀλλάγε H. — 357 ἐλεήϲει Vrat. d. — 358 ὡϲ A. ϲυν D. δεῖδε δ' G. ΔЄΙΔΙΑ Pap. 1. man. — 359 ἐνι GL. ἐπὶ$^{\nu}$ A. ἐπὶ Townl. Vrat. b. γναπτοῖϲι L Barocc. Vrat. d. A. μέλεϲϲι ACDEH. — 360 ЄΡΙΟΥΝΟϹ Pap. 1. man. — 361 ἑλὼν omitt. Pap. 1. man. ἐξήρετο C Harl. Vrat. d. Mosc. 2. προϲέειπε ACDHL. προϲέειπεν G Pap. Syr. μετέειπε E. — 362 πῇ ADE. ποῖ L. ceteri πῆ. ΠΑΤЄΡ' Syr. ЄΙΘΥΝЄΙC Pap. 1. man. ἰθύνοιϲ D. — 363 TЄΥΔΟΥCΙΝ Pap. εὕδουϲιν D Syr. — 364 ἔδδειϲαϲ libri. — 365 OYTOI Syr. ἔαϲι ACDH Vrat. A. ἔαϲιν EGL Syr. — 366 τιϲ ϲε DGHL. CЄΙΔΟΙΤΟ Syr.

A. c. 347 ἀρίϲταρχοϲ αἰϲυμνητῆρι (cod. ἐϲυμνητῆρι) τουτέϲτι βαϲιλικῷ Didymus, conf. Eust. 1353, 55. αἰϲυητῆρι Apio apud Hesych. I. 87. Apoll. Soph. 16, 19.

τοϲϲάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίϲ ἂν δή τοι νόοϲ εἴη;
οὔτ' αὐτὸϲ νέοϲ ἐϲϲί, γέρων δέ τοι οὗτοϲ ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύναϲθαι, ὅτε τιϲ πρότεροϲ χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν ϲε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
ϲεῦ ἀπαλεξήϲαιμι· φίλῳ δέ ϲε πατρὶ ἐίϲκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμοϲ θεοειδήϲ·
οὕτω πῃ τάδε γ' ἐϲτὶ φίλον τέκοϲ, ὡϲ ἀγορεύειϲ.
ἀλλ' ἔτι τιϲ καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέϲχεθε χεῖρα,
ὅϲ μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆϲαι,
αἴϲιον, οἷοϲ δὴ ϲὺ δέμαϲ καὶ εἶδοϲ ἀγητόϲ,
πέπνυϲαί τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξ ἐϲϲι τοκήων.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπεϲ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέωϲ κατάλεξον,
ἠέ πῃ ἐκπέμπειϲ κειμήλια πολλὰ καὶ ἐϲθλὰ
ἄνδραϲ ἐϲ ἀλλοδαπούϲ, ἵνα περ τάδε τοι ϲόα μίμνῃ,

V. L. 367 τόϲϲαδε ἢ τοϲϲάδ' E. ἔχοντα Vrat. d. Eust. 1403, 9. ἄγοντα ἢ ἔχοντα E 1354, 49. ЄΙΗΙ Syr. — 368 γέρων δὴ τοιοῦτοϲ H. τοιοῦτοϲ Vrat. d. — 369 ἐπαμῦναϲθαι L Pap. 2. man. Harl. Cant. Lips. ἐπαμύναϲθαι (α supra) A. ἐπαμύνεϲθαι S Vrat. d. A. ἀπαμύνεϲθαι Mosc. 2. Cicero ad Attic. II, 9, 3. conf. π 72. φ 133. ὅτέ τϊϲ C. ὅτε τι H. χαλεπήνῃ GL. ΧΑΛЄΠΑΙΝΗ Pap. 1. man. χαλεπαίνῃ H. — 370 οὐδ' ἄν ϲε C Vrat. A. κακὸν CDEHLS Pap. 2. man. Lips. Vrat. d. A. Mosc. 2. Flor. Rom. Apoll. de Pron. 63 C. Apoll. Soph. 94, 18. γρ. κακον A. ἠδέ κεν H Mor. Barocc. ΙΔЄΚЄΝ Syr. ἠδὲ ἢ καὶ δέ E 1354, 53. γρ. εἰδέ κεν A. κακὸν ἀλλὰ καὶ ἄλλον Eust. 1354, 65. κακά AG Pap. 1. man. — 373 ΟΫΤΩΔΗ Syr. οὕτω δή πῃ L Lips. πη AG. vulgo πῃ. — 374 ἀλλ' εἴ τιϲ ACL Lips. Vrat. A. Mosc. 2. γρ. ἀλλ' ἔτι τιϲ A. ἐμοῖο G. χεῖραϲ D. — 375 τοῖονδ' G. — 376 ΑΪϹΙΟϹ Pap. οἷον δὴ Vrat. d. ΜЄΓΑϹ pro δέμαϲ Pap. δέμαϲ καὶ ἀτειρέα φωνήν CL Lips. — 377 πέπνυϲαι δὲ Pseudoplut. 140, 15. ἔξ ἐϲϲι E: ἔξεϲϲι ACDGHLS Syr. Flor. — 379 κατα D. ἔειπαϲ CG Pap. Flor. ἔειπεϲ ADHL S Syr. Cant. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. Rom. — 381 ἢ ἐπηι A. ἠέ πῃ ceteri. καλὰ καὶ C. — 382 ἵνα τοι τάδε περ S Syr. Barocc. Cant. Mor. conf. ν 364. τάδέ τοι G. τάδε ϲῶα L Lips. Vrat. A. μίμνει H.

A. c. 367 ἄγοντα Aristarchus. — 370 ἡ διπλῆ ὅτι τὸ δεν παρέλκεται Aristonicus, unde patet Aristarchum οὐδέν pro οὐ accepisse sicut Α 244. 412. Π 274, et legisse κακά. librarii, qui non animadverterunt οὐδέν pro οὐ positum esse, loco adiectivi acceperunt et antiquam scripturam κακά in κακόν mutaverunt. quos erroris coarguit καὶ δέ κεν, quod omnes fere libri exhibent. κακὰ ῥέζειν legitur Γ 354. Δ 31. β 72. υ 314. κακόν ϲ 157. — 373 οὕτω διὰ τοῦ π οὕτω πηι, ἐν δέ τιϲι διὰ τοῦ δ οὕτω δή Didymus.

ἢ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλε,
cὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
τίς δὲ cύ ἐcci φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐcci τοκήων;
ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης·
πειρᾷ ἐμεῖο γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον.
τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖcιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυcὶν ἐλάσσας
Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξέι χαλκῷ.
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
εἴα μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξειμι, πατὴρ δέ μοί ἐστι Πολύκτωρ.
ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρων δὲ δὴ ὡς σύ περ ὧδε,
ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἕβδομός εἰμι·
τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι.
νῦν δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Ἀχαιοί.

ψ

V. l. 383 καταλείπετε A. κατελείπετε C. καταλείπεται D. — 384 ΓΑΡ' ΑΝΗΡ' Syr. 'ὤριστος A. ὥριστος Mosc. 2. ὄλωλε ACEH. ΟΛΩΛΕΝ Pap. Syr. ὄλωλεν DGL. — 385 παῖς ACE. πάϊς CDHL Syr. Lips. γάρ πω D. ἐπεδεύετ' AEGS Syr. ἐπιδεύετ' CDHL Barocc. Vrat. d. Ven. B. — 387 ΤΙΔΈ Syr. cὺ ἐccὶ HL. τίνων S. ἔξ ἐcci E: ἔξεcci ACDGHLS Syr. ἔξ εἰcι Cram. Ep. 148, 10. ἔξ ἐcci Schol. Nicand. Alex. 2. — 388 ὥς μοι ACDEG Syr. 2. man. Townl. Vrat. A. Ven. B. Rom. Cram. Ep. 246, 5. 448, 31 (diserte). An. Ox. II, 472, 19. Et. Gud. 581, 46. ὅς μοι HLS Syr. 1. man. Lips. Flor. ΕΝΊCΠΕC Syr. ἔνιcπε H. ἐνίcποις Cram. Ep. 448, 31. Et. Gud. 581, 47. — 390 ΠΕΙΡΕ Pap. 1. man. ΠΕΙΡΑΙ 2. man. ἤρεο ἕκτορα C. — 391 μάλα πολλὰ omitt. L. ΠΑΓΧΥ pro πολλὰ Pap. ἐνι AD. ἐνὶ CEGHL. — 392 omitt. L Lips. ΟΠΩΠΩ Pap. 1. man. ΝΗΥCΙ ΠΕΛΑCCΑC Pap. — 393 δαΐξων Rom. — 394 ΓΑΡ' Syr. ἀχιλεὺς C. — 396 ΤΟΫΜÈΝ Pap. ἐγὼν G. ΝΗ͂ΫC Syr. νηὺς D. — 397 ἔξειμι ACDGHLS Syr. ἔξ εἰμι E Cram. Ep. 148, 8. Schol. ν 130. δέ μοι ἐστι CEGHL. — 398 $\overset{\gamma}{\text{ὅδ'}}$ A. ὅδ' DGS Syr. ὅγ' CEHL Harl. Townl. Mosc. 2. γέρων δέ μοι G. — 399 γρ. ἓξ δὲ τῶι A. ἔαccιν G Flor. ἐγὼ δέ τοι DE Flor. δέ τι G Rom. ἕβδομος εἰμὶ HL. — 400 τῶν μέτα AC Townl. μετα-παλλόμενος DEGHLS. μετὰ Vrat. A. $\overset{\text{ους}}{\text{κλήρας}}$ H. ΑΠΕCΘΑΙ Pap. ἰκέσθαι L Lips. — 401 ΓΑΡ' Syr. — 402 περι A. ΜΑΧΗ Pap. 1. man.

A. c. 400 οὕτως τῶν μέτα Schol. A. ἀναστρέφουcι τὴν πρόθεcιν· ἐστὶ γὰρ μετὰ τῶν Herodianus.

ἀϲχαλόωϲι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἴϲχειν ἐϲϲυμένουϲ πολέμου βαϲιλῆεϲ Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμοϲ θεοειδήϲ·
εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆοϲ
εἴϲ, ἄγε δή μοι πᾶϲαν ἀληθείην κατάλεξον,
ἢ ἔτι πὰρ νήεϲϲιν ἐμὸϲ πάιϲ, ἦέ μιν ἤδη
ᾗϲι κυϲὶν μελεϊϲτὶ ταμὼν προὔθηκεν Ἀχιλλεύϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ·
ὦ γέρον, οὔ πω τόν γε κύνεϲ φάγον οὐδ' οἰωνοί,
ἀλλ' ἔτι κεῖνοϲ κεῖται Ἀχιλλῆοϲ παρὰ νηὶ
αὔτωϲ ἐν κλιϲίῃϲι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼϲ
κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρὼϲ ϲήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
ἔϲθουϲ', αἵ ῥά τε φῶταϲ ἀρηιφάτουϲ κατέδουϲιν.
ἦ μέν μιν περὶ ϲῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει ἀκηδέϲτωϲ, ἠὼϲ ὅτε δῖα φανήῃ·
οὐδέ μιν αἰϲχύνει. θηοῖό κεν αὐτὸϲ ἐπελθών,
οἷον ἐερϲήειϲ κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
οὐδέ ποθι μιαρόϲ· ϲὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
ὅϲϲ' ἐτύπη· πολέεϲ γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλαϲϲαν.

V. l. 403 ἀϲχαλώοϲι G. οἶδε AD. οἵδε CHL Syr. Harl. Vrat. b. Mosc. 2. οἵγε EGS Pap. Ven. A in marg. supra οἶδε Flor. Rom. — 404 πολέμουϲ H. βαϲιλεῖϲ υἷαϲ ἀχαιῶν L. βαϲιλῆεϲ υἷεϲ ἀχαιῶν Lips. — 405 abhinc usque ad 504 cod. A manu recentiore est scriptus. — 406
ή
ἀχιλλῆοϲ G. — 407 εἷϲ C. εἶϲ H. ceteri εἴϲ. — 408 εἰ ἔτι A. εἰ ἔτι S. ἢ ἔτι C. παρὰ AH Lips. παρ D. πάϊϲ libri. — 409 κυϲὶ DEH Syr. Lips. ἀχῖλεύϲ C. — 410 προϲέειπεν D. — 411 οὔτοι τόνγε D. τόνδε G. τόνγε ACDEHLS Syr. Townl. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. φάγον κύνεϲ E Vrat. d. — 412 ἀχῖλῆοϲ CD. — 413 αὔτωϲ AGH. αὖτωϲ CDL Townl. Vrat.
Η
b. οὕτωϲ ἢ αὔτωϲ E. οὕτωϲ Vrat. d. ἐνι D. ΔΥΩΔΕΚΑΤΟΙ ΔΕΤΟΙ ΗΔΗ Pap. 1. man. δέ οἱ ἦδε D. ἠὼϲ ἢ ἦδε Eust. — 414 οὐδέ τι οἱ ADL. οἱ omitt. G. — 415 ἀριηφάτουϲ H. ΚΑΤΗΔΟΥϹΙ Pap. — 416 ἢ μὲν D. ἢ δή μιν Vrat. A. — 417 ἠὼϲ D. φανήηι D Syr. ΦΑΝΗΗ Pap. φανήη
ει
Towni. Rom. φανῇ Schol. Ω 16. φανείη CEGHLS et olim vulgo. φανήη Vrat. d. τὸ δὲ φανείη ἐν πολλοῖϲ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ η̄ ϲυνήθωϲ ἔχει τὴν παραλήγουϲαν μετὰ καὶ προϲγραφῆϲ τοῦ ι̅ (sc. φανήῃ) Eust. 1356, 44. — 418 αἰϲχύνη H. θείοιό ACDH. θείοιο S Townl. θηοῖό EGL. Schol. Ω 20. ΑΠΕΛΘΩΝ Pap. 1. man. — 419 ἐρϲήειϲ AHLS Vrat. A. ἐρϲήειϲ E bis. ἐερϲήειϲ C. ἐερϲείηϲ G. ἐερϲήειϲ D Apoll. Soph. 63, 1. Schol. Ω 20. — 420 ϲυνδ' D. μέμυκε D. — 421 πολλέεϲ Cant. Harl. Lips. ἐν AGLS Harl. Vrat. b. A. Flor. ἐπ' CDEH Pap. Syr. Rom. ἐπ' αὐτὸν Vrat. d. ἔλαϲαν E.

A. c. 419 ἐερϲήειϲ Herodianus, vide H. T. 232.

ὥϲ τοι κήδονται μάκαρεϲ θεοὶ υἷοϲ ἑῆοϲ,
καὶ νέκυόϲ περ ἐόντοϲ, ἐπεί ϲφι φίλοϲ περὶ κῆρι.
ὣϲ φάτο, γήθηϲεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
ὦ τέκοϲ, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίϲιμα δῶρα διδοῦναι
ἀθανάτοιϲ, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸϲ πάιϲ, εἴ ποτ' ἔην γε,
λήθετ' ἐνὶ μεγάροιϲι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲι·
τῶ οἱ ἀπεμνήϲαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴϲῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειϲον,
αὐτόν τε ῥῦϲαι, πέμψον δέ με ϲύν γε θεοῖϲιν,
ὄφρά κεν ἐϲ κλιϲίην Πηληιάδεω ἀφίκωμαι.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ·
πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ νεωτέρου, οὐδέ με πείϲειϲ,
ὅϲ με κέλεαι ϲέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεϲθαι.

V. L. 422 ἑῆοϲ CGL. ἐῆοϲ ADH. ЄΗΟϹ Pap. 1. man. Syr. 'ЄΟΙΟ Pap. in marg. 2. man. — 423 ἐπειϲφιλοϲ H. ἐπεί ϲφιϲι L. — 425 καὶ αἰνέϲιμα A. κ' αἰνέϲιμα L. διδόναι DE Vrat. A. Rom. δοῦναι Flor. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐτόλμηϲαν γράψαι διδοῦναι Eust. 1357, 22. — 426 ἀθανάτοιϲ γ' AS. πάϊϲ ACDEGHL. ΠΑΙϹ Syr. — 427 ЄΝΙΜΜЄΓΑΡΟΙϹΙ Pap. 2. man. ἐνὶμμεγάροιϲϊ C. ЄΝΜΜЄΓΑΡΟΙϹΙ Pap. 1. man. ἐνι D. ἔχουϲι ACDGH Syr. — 428 τῶ οἱ DL. τῷ AEG. τῶν οἱ, CH Syr. Ven. B. ἀπεμνήϲαντο CDE 1357, 26 HL Lips. alii. ΑΠΟΜΝΗϹΑΝΤΟ Pap. ἐπεμνήϲαντο AE 1357, 14 GS Syr. Mosc. 2. Vrat. b. A. Flor. Rom. τὸ δὲ ἀπεμνήϲαντο γράφεται καὶ ἐπεμνήϲαντο. ἀκριβέϲτερον δὲ τὸ ἀπεμνήϲαντο Eust. 1357, 26. ЄΝΘΑΔЄΤΟΙΟ Pap. 1. man. pro ἐν θανάτοιο. — 429 δὴ καὶ τόδε A. δέξο Lips. πάρα ACEH. παρὰ L. παρα D Syr. — 430 omitt. Townl. 1. man. ΑΥΤΟΝ ΔЄ Pap. 1. man. ΓЄΜЄϹΥΝΔЄ Pap. 1. man. δή με D. θεοῖϲι DH. — 431 ὄφρά κεν CH. ἀφίκομαι L. — 433 ΠЄΙΡΑΙ Pap. 1. man. νεώτερον Vrat. d. — 434 κέλῃ AE GLS Syr. Eust. 1355, 48. κέλη DH. κέκλη C. ϲεῖο A. πάρεξ AL. παρεξ D. ΑΧΙΛΛΗΛ Pap. 1. man. ΑΧΙΛΛΗΙ 2. man. ἀχιλῆοϲ AS Rom. ἀχιλλῆοϲ ἔχεϲθαι G. ἀχιλῆοϲ ἔχεϲθαι Flor. ἀχιλῆα δέχεϲθαι CDHL Syr. Lips. Townl. Vrat. A. Ven. B. Eust. 1353, 62. idem legebat Eust. in codice suo, nam interpretatur 1357, 44 παρὲξ Ἀχιλλέα δέξαϲθαι.

A. c. 423 ἀθετεῖται ὡϲ περιϲϲόϲ Schol. V. — 425 διδοῦναι, quod Bothio insolenter dictum videtur pro διδόναι, confirmatur analogia formae τιθήμεναι Ψ 83. 247. et διδοῦν apud Theognidem 1329. alii διδῶναι teste Herodiano περὶ μον. λέξ. 25, 4. δυϲχεραίνων δὲ ὁ Ἀριϲτοφάνηϲ τὸ (τῷ?) διδώϲομεν γράφει παρέξομεν. καὶ τὸ ἐν Ἰλιάδι διδοῦναι παρέκοπτε (libri διδόναι προέκοπτε) Schol. CHQ ad ν 328. quid Aristophanes pro διδοῦναι scripserit incertum est: alii alia coniecerunt. ceterum ō productum in διδόναι non magis vitiosum est quam in ὄφιϲ Μ 208. βορέηϲ Ι 5. τό ῥα Π 228. ὃϲ ἔτληϲ Χ 236. τό οἱ Χ 307; ᾱ in καταν̄εύων ι 490. ἀπονέεϲθαι, ἀπονέοντο Β 113. 288. Γ 313. Ἀπόλλωνοϲ Α 14. 21. 36: ε̄ in ἐπίτονοϲ μ 423. ἐπεὶ ψ 2; ῑ in πιφαύϲκω Κ 478. 502. Ϲ 500. ἐπιτέλλω ψ 361. ἐριδήϲαϲθαι Ψ 792. — 428 τῶ οἱ: τινὲϲ τῶν οἱ γράφουϲι, τουτέϲτι τῶν θυϲιῶν αὐτοῦ ἐμνήϲθηϲαν Schol. M. — 434 παρὲξ Ἀχιλῆα Schol. BM.

τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
ϲυλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπιϲθε γένηται.
ϲοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸϲ καί κε κλυτὸν Ἄργοϲ ἱκοίμην,
ἐνδυκέωϲ ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸϲ ὁμαρτέων·
οὐκ ἄν τίϲ τοι πομπὸν ὀνοϲϲάμενοϲ μαχέϲαιτο.
ἦ, καὶ ἀναΐξαϲ ἐριούνιοϲ ἅρμα καὶ ἵππουϲ
καρπαλίμωϲ μάϲτιγα καὶ ἡνία λάζετο χερϲίν,
ἐν δ' ἔπνευϲ' ἵπποιϲι καὶ ἡμιόνοιϲ μένοϲ ἠύ.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύργουϲ τε νεῶν καί τάφρον ἵκοντο,
οἱ δέ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρεϲ πονέοντο,
τοῖϲι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ
πᾶϲιν, ἄφαρ δ' ὤιξε πύλαϲ καὶ ἀπῶϲεν ὀχῆαϲ,
ἐϲ δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνηϲ.
ἀλλ' ὅτε δὴ κλιϲίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνεϲ ποίηϲαν ἄνακτι
δοῦρ' ἐλάτηϲ κέρϲαντεϲ· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήϲαντεϲ·
ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίηϲαν ἄνακτι
ϲταυροῖϲιν πυκινοῖϲι· θύρην δ' ἔχε μοῦνοϲ ἐπιβλὴϲ
εἰλάτινοϲ, τὸν τρεῖϲ μὲν ἐπιρρήϲϲεϲκον Ἀχαιοί,

V. L. 435 omitt. L Lips. πέρι A. περι H. ΠΕΡῚ Syr. cum ceteris. — 436 ΜΩΜΕΎΕΙΝ Pap. pro ϲυλεύειν. μή μοι τι DH. μήτι μοι A. τι omitt. G. μετόπιϲθεν E Flor. γένοιτο DE Pap. — 438 ϹΟῚ ΜΈΝ Pap. ΚΑῚ ΚΕ Syr. κε omitt. L Lips. — 439 οὐκ ἄν τίϲ ACE. ἄν τιϲ GH. οὔκουν τίϲ L. ΟΥ̓ΚΕΝ Pap. 1. man. ΟΥΚΈΝ Syr. οὐ κέν τιϲ D. ὀνηϲάμενοϲ Lips. μαχέϲϲαιτο C. — 440 ἀναΐξαϲ ACGHS Cant. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. Ven. B. ἐπαΐξαϲ DEL Syr. ΕΝΑΙΞΑϹ Syr. — 441 ΜΑϹΤΕΙΓΑ Pap. 1. man. ΜΑϹΤΙΓΓΑ 2. man. χειρί L. — 442 ἔπνευϲ' H. ἵπποιϲ τε καὶ D. ἡμιόνοιϲιν L. — 443 τὲ H. — 444 οἳ L. περι H. — 445 τοῖϲιν δ' ὕπνον Vrat. A. ἔχευε: ὄρουϲε A Cant. ὄρεϲε S. — 446 ὀχῆα• Townl. — 447 ἐϲ δ' ἄγε Lips Flor. δῶρ' ἐπήνηϲεν (pro ἐπένηϲεν) Vrat. A. — 448 κλιϲίη L. — 449 ὑψηλῆ L. — 450 ἔρρεψαν D. — 451 λειμωνόϲε Schol. Ω 165. — 452 ἀμφι D. ποίηϲαν ἐρυμνην D. — 453 ϲταυροῖϲι H Lips. εἶχε A. μοῦνοϲ δ' ἔχε θύραϲ Apoll. Soph. 72, 17. — 454 ΕΠΙΡΡΗϹϹΕϹΚΟΝ Syr. ἐπιρρήϲϲεϲκον D. ἐπιρρήϲεϲκον ACEGHS Vrat. A. Flor. Rom. et Heynii fere omnes. ἐπειρήϲεϲκον L. ἐπιρήϲεϲκον Vrat. d. ΕΠΕΡΗϹΕϹΚΟΝ Pap. 1. man. ΕΠΕΙΡΗϹΕϹΚΟΝ 2. man.

A. c. 440 ἀναΐξαϲ Schol. BM. — 451 ὄροφον: τινὲϲ ὀξυτόνωϲ Schol. V. — 453 τὸ ἐπιβλῆϲ ὡϲ τὸ προβλήϲ ὀξύνεται Schol. BCM. τὸ ἐπιβλῆϲ βαρύνει Ἀρίϲταρχοϲ Eust. 1359, 8.

τρεῖϲ δ' ἀναοίγεϲκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺϲ δ' ἄρ' ἐπιῤῥήϲϲεϲκε καὶ οἶοϲ·
δή ῥα τόθ' Ἑρμείαϲ ἐριούνιοϲ ᾦξε γέροντι,
ἐϲ δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνηϲέν τε·
ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸϲ ἄμβροτοϲ εἰλήλουθα,
Ἑρμείαϲ· ϲοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπαϲϲεν.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴϲομαι, οὐδ' Ἀχιλῆοϲ
ὀφθαλμοὺϲ εἴϲειμι· νεμεϲϲητὸν δέ κεν εἴη
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺϲ ἀγαπαζέμεν ἄντην·
τύνη δ' εἰϲελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνοϲ,
καί μιν ὑπὲρ πατρὸϲ καὶ μητέροϲ ἠυκόμοιο
λίϲϲεο καὶ τέκεοϲ, ἵνα οἱ ϲὺν θυμὸν ὀρίνηϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη πρὸϲ μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείαϲ· Πρίαμοϲ δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων
ἵππουϲ ἡμιόνουϲ τε· γέρων δ' ἰθὺϲ κίεν οἴκου,
τῇ ῥ' Ἀχιλεὺϲ ἵζεϲκε διίφιλοϲ. ἐν δέ μιν αὐτὸν
εὗρ', ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τὼ δὲ δύ' οἴω,
ἥρωϲ Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμοϲ, ὄζοϲ Ἄρηοϲ,
ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆϲ,

V. L. 455 ΤΡΙϹ Pap. 2. man. ut 454. ΤΡΙϹ (Ε supra) Syr. add. ε 2. man. κληῖδα G. κληῗδα A. — 456 ἀχιλλεὺϲ DG. ἄρ' omitt. A. ἂρ CDEHL. ἐπιρρήϲϲεϲκε D. ЄΠΙΡΡΗϹϹЄϹΚЄ Syr. ЄΠЄΙΡΗϹЄϹΚЄ Pap. ἐπειρήϲεϲκε L. ἐπιῤῥήϲεϲκε CEGHS. — 457 ῥὰ D 2. man. L. ὤιïξε D. ὤïξε G Vrat. A. — 458 ποδώκει G. — 459 δ' omitt. Syr. 1. man. ἐπι D. χθονὶ editores fere omnes: χθόνα libri. — 460 ἄβροτοϲ Mor. — 461 ΠΑΤῊΡ' Syr. ΟΠΑϹϹЄ Pap. Syr. (cum acc.). — 462 ἀχιλλῆοϲ H. — 463 εἴϲην (ει supra) H pro εἴϲειμι. νεμεϲητὸν E. ЄΙΗΙ Syr. conf. Ξ 336. Χ 20. 346. Ω 367. — 466 μητρὸϲ E. μητρόϲ τ' L. καί τε μητέροϲ Lips. — 467 ἵνά οἱ CL. ϲυν D. ΟΡЄΙΝΗϹ Pap. 1. man. — 469 ЄΞ Pap. 1. man. ΑΦ 2. man. ἆλτο C. ἄλτο A. χαμάζε ACHL. χαμᾶζε DG Apoll. Soph. 69, 31. ΧΑΜΑΖЄ Syr. — 470 καταῦθι ADS Syr. conf. P 535. ὅδ' ἔμιμνεν CD (δ δ') L. ΟΔ' ЄΜΙΜΝЄΝ Syr. — 471 ἵππουϲ θ' C Syr. ЄΙΘΥϹ Pap. — 472 τῇ ῥ': ἔνθ' E. ἀχιλλεὺϲ EGH. διῒ φίλοϲ ACDEGHL. ΔΙΙΦΙΛΟϹ Syr. ἐν: ΑΝ Pap. — 473 ἕτεροι δὲ Vrat. d. ἀπάνευθεν AD. καθήατο CE. τὼ ACDHS Vrat. A. Flor. ΤΩ Syr. τῷ GL Harl. Vrat. d. Lips. Mosc. 2. Rom. δύω τε L, omisso οἴω. οἴῳ CG. — 474 τε omitt. L. ΥἹῸϹ Pap. 1. man. pro ὄζοϲ. — 475 παρεόντεϲ L. ΑΠΗΛΗΓЄΝ Pap. 1. man.

A. c. 469 ἆλτο: ἄμεινον βαῖνε γράφειν ἐπὶ τοῦ γέροντοϲ Schol. V.

ἔϲθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
τοὺϲ δ' ἔλαθ' εἰϲελθὼν Πρίαμοϲ μέγαϲ, ἄγχι δ' ἄρα ϲτὰϲ
χερϲὶν Ἀχιλλῆοϲ λάβε γούνατα καὶ κύϲε χεῖραϲ
δεινὰϲ ἀνδροφόνουϲ, αἵ οἱ πολέαϲ κτάνον υἷαϲ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅϲ τ' ἐνὶ πάτρῃ
φῶτα κατακτείναϲ ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
ἀνδρὸϲ ἐϲ ἀφνειοῦ, θάμβοϲ δ' ἔχει εἰϲορόωνταϲ,
ὣϲ Ἀχιλεὺϲ θάμβηϲεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
θάμβηϲαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐϲ ἀλλήλουϲ δὲ ἴδοντο.
τὸν καὶ λιϲϲόμενοϲ Πρίαμοϲ πρὸϲ μῦθον ἔειπε·
μνῆϲαι πατρὸϲ ϲοῖο θεοῖϲ ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τηλίκου, ὥϲ περ ἐγών, ὀλοῷ ἐπὶ γήραοϲ οὐδῷ.
καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶϲ ἐόντεϲ
τείρουϲ', οὐδέ τιϲ ἔϲτιν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἀλλ' ἤ τοι κεῖνόϲ γε ϲέθεν ζώοντοϲ ἀκούων
χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
ὄψεϲθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμοϲ, ἐπεὶ τέκον υἷαϲ ἀρίϲτουϲ
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι.
πεντήκοντά μοι ἦϲαν, ὅτ' ἤλυθον υἷεϲ Ἀχαιῶν·

V. l. 476 ἔτι γὰρ Mor. — 477 ἄγχι παραϲτὰϲ Vrat. A. — 478 ἀχϊλῆοϲ CD. κῦϲε DH. — 479 ΠΑΙΔΟΦΌΝΟΥϹ Pap. πολῖαϲ H. — 480 ὅταν CEGHL. ΟΤΑΝ Syr. ὅτ' (αν) A. ὅτ' Vrat. A. ἐπιπάτρῃι D. — 481 ἄλλων ACDHS Syr. Cant. Mor. Barocc. Townl. Vrat. d. A. ἄλλον EGL Lips. edd. vett. conf. ο 228. 238. π 382. υ 219. ЄΞ' ῙΚЄΤΟ Syr. ЄΞЄΙΚЄΤΟ Pap. 1. man. — 482 ἜΧЄΝ Pap. ЄΧЄΝЄΙϹΟΡΟΌΩΝΤΑ Syr. δέχ' εἰϲορόωνταϲ D. ἔχεν Flor. Rom. — 483 ἀχιλλεὺϲ E. θεοειδῆ C Vrat. d. — 484 ἐϲαλλήλουϲ D. ἐπ' ἀλλήλουϲ L. — 485 ἔειπε AC. ЄЄΙΠЄΝ Pap. cum ceteris. — 486 μνήϲαιο Apoll. Soph. 140, 34. ϲοῖο ADH. Apoll. Soph. 143, 30. Ammon. de Diff. s. ἐμεῖο et ϲοῖο. ϲεῖο CEGLS Hesych. IV, 16. Apollon. de Pron. 137 C. de Synt. 164, 6. Rhet. Gr. I, 399, 3. Schol. Ω 371. α 413. Polybius περὶ ϲολοικιϲμοῦ in Boissonadii Anecd. III, 233. ἀχϊλεῦ CD. — 487 ϲτηλίκου G. οἷοϲ ἐγὼν Heracl. Alleg. c. 59. ἐγὼ L. ἐπι D. — 488 που: περ Vrat. A. περιναέται L Lips. — 489 οὐδέ τιϲ ἐϲτὶν ACD (ἔϲτιν) EGHL. ἀνὴρ pro ἀρὴν H. — 491 τ' ἐνὶ C. ЄΠЄΙ Pap. ἔλπει Vrat. A. ἧματα D. — 492 ἀπο AD. τροίηθεν ἰόντα CDE bis GHL. τροίηθεν μολόντα A. τροίηθεν μολοῦντα S. τροίηθε (?) μολόντα Barocc. Cant. Mor. conf. H. U. 44. — 494 οὔτινα φημὶ ADEGHL.

A. c. 476 ἀθετεῖται Schol. V. — 486 ϲοῖο: Ζηνόδοτοϲ ϲεῖο κακῶϲ Schol. V. conf. Ariston. ad α 413. Apollon. de Pron. 137 C. — 488 ἐόντεϲ: τινὲϲ ἐόντοϲ Schol. B.

ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆϲ ἐκ νηδύοϲ ἦϲαν,
τοὺϲ δ' ἄλλουϲ μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροιϲι γυναῖκεϲ.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦροϲ Ἄρηϲ ὑπὸ γούνατ' ἔλυϲεν·
ὃϲ δέ μοι οἶοϲ ἔην, εἴρυτο δὲ ἄϲτυ καὶ αὐτούϲ,
τὸν ϲὺ πρῴην κτεῖναϲ ἀμυνόμενον περὶ πάτρηϲ,
Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆαϲ Ἀχαιῶν
λυϲόμενοϲ παρὰ ϲεῖο, φέρω δ' ἀπερείϲι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺϲ Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέηϲον,
μνηϲάμενοϲ ϲοῦ πατρόϲ· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερόϲ περ,
ἔτλην δ' οἷ' οὔ πώ τιϲ ἐπιχθόνιοϲ βροτὸϲ ἄλλοϲ,
ἀνδρὸϲ παιδοφόνοιο ποτὶ ϲτόμα χεῖρ' ὀρέγεϲθαι.
    ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸϲ ὑφ' ἵμερον ὦρϲε γόοιο·
ἁψάμενοϲ δ' ἄρα χειρὸϲ ἀπώϲατο ἦκα γέροντα.
τὼ δὲ μνηϲαμένω, ὃ μὲν Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο
κλαῖ' ἁδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆοϲ ἐλυϲθείϲ,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ ϲτοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμεροϲ ἠδ' ἀπὸ γυίων,
αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸϲ ἀνίϲτη,
οἰκτείρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
    ἆ δείλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνϲχεο ϲὸν κατὰ θυμόν.

V. L. 496 ἐννεακαίδεκα CL. ἐννέα καίδεκα G. ἐννέα καὶ δέκα H. μοι omitt. C. — 497 ἐνὶμμεγάροιϲϊ C. ἐνιμεγάροιϲιν D. — 498 ἐπϊγουνατ' C. ἀπόγούνατ' ἔλεϲϲεν H. — 499 ὃϲ δέ μοϲ G. ὃϲ δὲ μὲν Vrat. d. δὲ καὶ ἄϲτυ S. αὐτούϲ: αὐτόϲ L Lips. — 500 πρῴην E: ceteri πρώην conf. ad Ε 832. κτείναϲ D. ΚΤΕΙΝΕϹ Pap. — 501 εἵνεκ' D. — 502 ϲοῖο H. φέρων τ' D. — 503 αἰδοῖο H. αἴδοιο Vrat. A. αἰδεῖο φέριϲτε θεοὺϲ Barocc. (omisso ἀχιλεῦ) ex ι 269. ἀχιλλεῦ EH. ἀχιλλεὺ G. — 504 ἐλεεινόϲ L. — 505 τῖϲ L. ΓΕΝΕΤΑΛΛΟϹ Pap. 1. man. — 506 ποτι D. ποτὶ ϲτόμα omitt. L Lips. χεῖραϲ ὀρέξαι ἢ χεῖρ' ὀρέγεϲθαι E. — 507 ὡϲ A. ὑφίμερον D. ΕΙΜΕΡΟΝ Pap. 1. man. — 509 ὃ μὲν C. — 510 ἀδινὰ libri. ἐλυϲθείϲ omitt. Pap. ἑλυϲθείϲ C. λιαϲθείϲ L. ἑλκυϲθείϲ Lips. — 511 ἀχῖλεὺϲ C. κλαῖεν αἰὲν πατέρ' L. — 512 κατα AD — 513 ἐπεὶ ῥὰ L. ἀχῖλεὺϲ C. — 514 ἀπο bis A. γύων E bis. — 515 ἀνέϲτη H. ΑΝΕϹΤΗ Pap. ἀνιϲτᾷ Vrat. d. — 518 ὦ δεῖλ' CL Lips. ἆ δεῖλ' D. ἤδη D. ἦ μάλα πολλὰ H. ἀνέχεο Lips. ἀνάϲχεο C Vrat. A. ϲὸν omitt. L Lips.

A. c. 496 ἐννεακαίδεκα Herodianus: ἐννέα καὶ δέκα Pamphilus. — 512 ϲτοναχή: ϲτεναχὴ Zenodotus. — 514 ἀθετεῖται Aristonicus. ἀθετεῖ ὁ Θρᾷξ Schol. V. — 518 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ κάκ' ἄνϲχεο Didymus.

πῶϲ ἔτληϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶοϲ,
ἀνδρὸϲ ἐϲ ὀφθαλμούϲ, ὅϲ τοι πολέαϲ τε καὶ ἐϲθλοὺϲ
υἱέαϲ ἐξενάριξα; ϲιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπηϲ
ἐν θυμῷ κατακεῖϲθαι ἐάϲομεν ἀχνύμενοί περ.
οὐ γάρ τιϲ πρῆξιϲ πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
ὣϲ γὰρ ἐπεκλώϲαντο θεοὶ δειλοῖϲι βροτοῖϲι,
ζώειν ἀχνυμένοιϲ· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέεϲ εἰϲί.
δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸϲ οὔδει
δώρων οἷα δίδωϲι, κακῶν, ἕτεροϲ δὲ ἑάων.
ᾧ μέν κ' ἀμμίξαϲ δώῃ Ζεὺϲ τερπικέραυνοϲ,
ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐϲθλῷ·
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
καί ἑ κακὴ βούβρωϲτιϲ ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖϲι τετιμένοϲ οὔτε βροτοῖϲιν.
ὣϲ μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόϲαν ἀγλαὰ δῶρα
ἐκ γενετῆϲ· πάνταϲ γὰρ ἐπ' ἀνθρώπουϲ ἐκέκαϲτο
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄναϲϲε δὲ Μυρμιδόνεϲϲι,

V. L. 521 υἷαϲ Vrat. A. υἱοὺϲ E. ἐξενάριξε LS Cant. Pap, 1. man. ϲιδήρειον δέ οἱ D. — 522 κατὰρ AC. κατά ῥ' E. κατ' ἆρ GH. καταρέζευ D. καταῥάζει L. ΑΛΛΑΓΕ pro ἄλγεα Pap. 1. man. δ' omitt. H. — 523 θυμοῦ L. — 524 οὐ γάρ τίϲ τ' ἄνυϲιϲ ἐν ἄλλῳ A. — 525 ὡϲ AD 1. man. βροτοῖϲι ACDEGHL Et. Mg. 198, 3. Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Stobaeus Flor. LXLVIII, 50 et 75. CXXIV, 14. βροτοῖϲιν Plato Axioch. 367 D. — 526 ἀχνυμένοιϲ ACDGHL Townl. Lips. Plato Axioch. 367 D. Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Stobaeus Flor. LXLVIII 50 et 75: ἀχνυμένουϲ ES edd. vett. Et. Mg. 198, 3. Stob. Floril. CXXIV, 14. εἰϲὶ ADGHL. — 527 ΚΑΤΑΚΕΙΑΘΕ Pap. — 528 δὲ: δ' L. ἑάων CDEGHL Schol. Γ 65. εάων A. ἐάων Plutarchus Cons. ad Apoll. 6. Schol. Pind. Pyth. III, 141. κηρῶν ἔμπλειοι, ὁ μὲν ἐϲθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν Plato Rep. II, 379 D. Eusebius Praep. Evang. XIII, 3, 12. totus versus aberat a Townl. — 529 κ' ἀμμίξαϲ AG. alludit Plato l. l. ᾧ μὲν ἂν μίξαϲ ὁ Ζεὺϲ δῷ. κ' ἀμύξαϲ L. ΑΜΜΕΙΞΑϹ Pap. καμμίξαϲ CDEHS Plutarchus l. l. Schol. Pind. Pyth. III, 141. ita editores usque ad Wolfium, qui κ' ἀμμίξαϲ restituit. δώηι AD. δώῃ Schol. Pind. Pyth. III, 141. δώη CGHL. διῴη E Plutarchus Cons. ad Apoll. 6. δῴη editum erat: δοίη Wolfius ex coni. scripsit, eumque secuti sunt Bekk. 1. Bothe. Spitzner. Crusius. Dindorf. conf. 581. — 530 κακῷ ἐπιμίϲγεται Schol. Pind. Pyth. III, 141. — 531 δώηι A. δώη CHL. δῴη EG Plutarchus. δοίη D. ἔθηκε ACEGH. — 532 τὸν δὲ κακὴ Plato Rep. II, 379 D. βούβρωϲιϲ G Flor. ἐπι AD. — 533 ΤΕΤΕΙΜΕΝΟϹ Pap. βροτοῖϲι D. — 534 ὡϲ ACD 1. man. — 535 ΕΠ Pap. 2. man. ΕϹ 1. man. — 536 μυρμιδόνεϲϲι ACDEGHL.

A. c. 522 κατ' ἄρ' ἕζευ, non ἵζευ, Aristarchus.

καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίηϲαν ἄκοιτιν.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸϲ κακόν, ὅττί οἱ οὔ τι
παίδων ἐν μεγάροιϲι γονὴ γένετο κρειόντων,
ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
γηράϲκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρηϲ
ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ ϲέ τε κήδων ἠδὲ ϲὰ τέκνα.
καὶ ϲὲ γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὅϲϲον Λέϲβοϲ ἄνω, Μάκαροϲ ἕδοϲ, ἐντὸϲ ἐέργει
καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ Ἑλλήϲποντοϲ ἀπείρων,
τῶν ϲε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάϲι φαϲὶ κεκάϲθαι.
αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνεϲ,
αἰεί τοι περὶ ἄϲτυ μάχαι τ' ἀνδροκταϲίαι τε.
ἄνϲχεο, μὴ δ' ἀλίαϲτον ὀδύρεο ϲὸν κατὰ θυμόν·
οὐ γάρ τι πρήξειϲ ἀκαχήμενοϲ υἷοϲ ἑῆοϲ,
οὐδέ μιν ἀνϲτήϲειϲ, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθηϲθα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμοϲ θεοειδήϲ·
μή πώ μ' ἐϲ θρόνον ἵζε διοτρεφέϲ, ὄφρά κεν Ἕκτωρ
κῆται ἐνὶ κλιϲίῃϲιν ἀκηδήϲ, ἀλλὰ τάχιϲτα
λῦϲον, ἵν' ὀφθαλμοῖϲιν ἴδω· ϲὺ δὲ δέξαι ἄποινα

V. L. 538 ἔπι A. ἐπι D. ὅττί οἱ A. ὅτι οἱ E. οὔτοι Vrat. d. — 540 παῖδ' ἔτεκε Lips. παῖδ' ἔτεκεν Apoll. Soph. 127, 13. τέκε C. παναώριον A. τόνδε Lips. — 542 εἶμαι Schol. O 10. ἐνι AD. ЄΝЄΙ Pap. 1. man. ЄΝΙ 2. man. — 543 τοπρῖν C. — 544 ὅϲοϲ S. λέϲβου L. ἄνω omitt. L. μακάρων Lips. Suidas I, 1, 456, 12. Dio Chrysost. Or. XXIII. Plutarchus de Exilio 10. ΜΑΚΑΡΟϹ (ΩΝ superscr.) Pap. (ων 2. man.) μάκαροϲ πόλιϲ Strabo XIII, 586. — 545 φρυγίηϲ Vrat. A. ЄΛΛΗϹΠΟΝΤΟΝ (Ϲ superscr.) Pap. Ϲ 2. man. add. ἑλλίϲποντοϲ L. — 546 τῶ AD. ΤΩ Pap. τῷ Mor. Lips. Townl. Eust. 866, 70. τῶν ἢ τῷ E. τῶν γε γερόντων L. ϲὲ E. τὲ καὶ A. υἱᾶϲι φαϲὶ κεκᾶϲθαι D. — 547 ἐπί τοι G. — 549 ἴϲχεο Vrat. A. Stobaeus Floril. CXXIV, 1. μήδ' CDEGH. κατα AD. — 550 γάρ τοι H. γάρ τοι πρήξειϲ L. τι add. Pap. 2. man. ΠΡΉΞЄΙϹ Pap. ἑῆοϲ CDEGH Schol. Ω 528. υἱέοϲ αἰνῶϲ Stobaeus l. l. — 551 ΑΝϹΤΉϹЄΙϹ Pap. — 553 μή πω μ' A. Schol. Υ 464. Cram. Epim. 308, 20: vulgo μή μέ πω. μή με πω DH Pap. μὴ δέ πω L. ἵζεο διοτροφὲϲ H. ἵζε E. ὄφρά κεν AC. ÖΦΡΆΚЄΝ Pap. — 554 κῆται A Pap. κεῖται CDEGHLS et Heynii libri. ἐνι A. ἐνικλιϲίηϲ' D. — 555 ϲὺ δὲ — φέρομεν (556) omitt. Lips.

A. c. 540 παναώριον ἐδαϲύνετο παρά τιϲι Eust. 1364, 26. οἳ μὲν ἐδάϲυναν, οἳ δὲ ἐψίλωϲαν Herodianus. — 546 ἀρίϲταρχοϲ ϲὺν τῷ ν τῶν ϲε Didymus. — 550 ἑῆοϲ: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ἑοῖο Aristonicus, conf. Schol. A 393. Ω 528. — 553 μή πω μ' laudat Herodianus ad Υ 464 idque recepi ex optimo codice.

πολλά, τά τοι φέρομεν· cὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
cὴν ἐc πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔαcαc
[αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάοc ἠελίοιο].
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸc
Ἕκτορά τοι λῦcαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελοc ἦλθε
μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντοc.
καὶ δέ cε γιγνώcκω Πρίαμε φρεcίν, οὐδέ με λήθειc,
ὅττι θεῶν τίc c' ἦγε θοὰc ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κε τλαίη βροτὸc ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
ἐc cτρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺc λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
ῥεῖα μετοχλίccειε θυράων ἡμετεράων.
τῶ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεcι θυμὸν ὀρίνῃc,

V. l. 556 φέρομαι ἢ φέρομεν Eust. 1364, 57. φέρομαι Mor. cὺ δ' ἀπόναιο L. ἔλθῃc Townl. Vrat. A. — 557 πρῶτοc Eust. 1365, 53. Mor. πρῶτοc ἢ πρῶτον E 1364, 58. ἕαcαc A, addito altero spiritu. ἕαcαc Et. Mg. 307, 6. 398, 6. ἧcαc Et. Gud. 188, 5. apud Zonar. 598 et 904 editum est ἕαcαc sed legendum ἕαcαc. — 558 omitt. DE Pap. 1. man. Townl. Lips. Vrat. d. in margine Pap. scriptum est κατω et in ima columna ΑΥΤΟΝΤΕΖΩΕΙΝ ΚΑΙ ΟΡᾸΙΝ ΦΑΟϹ ΗΕΛΊΟΙΟ. in A versui signum est adpictum, quo insiticius esse declaratur, conf. Ρ 219. adscripsit librarius οὗτοc ὁ cτίχοc οὐχ εὑρέθη ἐν τῷ παλαιῷ (i. e. in archetypo). αὐτόν τε ζώειν omitt. Vrat. A. — 559 ἂρ CDEGH. δὰρ A. ἀχϊλεύc C. — 560 μὴ κέτι A. μηκέτι μή μ' L. γέρων H. — 561 ἦλθε ACDEGH Plutarchus de Aud. poët. 11. — 562 ἔτεκε D. ἔτικτε C. — 563 δὲ cὲ A. γινώcκω ACDEGHL Vrat. A. ΓΕΙΝΩϹΚΩ Pap. — 564 τῒc c' C. θεῶν ˆcε τιc L. θεόc cε τιc Cant. θεόc Vrat. A. c' omitt. GS edd. vett. — 565 κε AH: κεν CDEGLS Pap. τλαίηι A. — 566 ἐcτρατὸν D. οὐδε γαρ A et in marg. ἐν ἄλλῳ οὔτε γὰρ ἄν. φυλακοὺc ADEGLS Pap. 2. man. Et. Mg. 802, 3. φύλακαc CH Pap. 1. man. λάθῃ Et. Mg. 802, 3 cum Vrat. A. οὐδέ τ' (κ supra) A. ὀχῆα A Townl. Vrat. b. d. ὀχεῖα L. ὀχῆαc CDEGHS conf. 466. — 567 μετ' ὀχλίccειε A. μετοχλίcειε E bis G et plerique Heynii libri. μετοχλήcειε D. μετοχλίccει S. — 568 τῶ ACDHL. τῷ G. ἐν omitt. L. γρ. ἐνιφρεcὶ A. ΟΡΕΙΝΟΙϹ Pap. 1. man. ΝΗϹ in marg.

A. c. 556, 557 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 557 ἕαcαc Trypho et Herodianus: ἕαcαc Didymus et Hermappias. πρῶτ' ἐλέηcαc Dion. Sidonius. — 558 hunc veteribus grammaticis incognitum fuisse confirmant interpretationes verbi ἐάcαc. additus est ab interpolatore Herodiani aevo recentiore, cui sententia non satis perspicua videbatur, quod factum videmus etiam Β 206. Θ 183. Υ 312. conf. Θ 235. Κ 531. Ν 316. Ξ 269. Π 381. Ψ 565. Ω 693; et ab interpolatoribus veteris aevi Γ 352. Ε 808. Θ 528. Ι 44. 416. Κ 497. Λ 705. Μ 450. Ξ 114. Ο 33. Π 261. Τ 77. 94. 327. — 565 ἔξω τοῦ ν̄ ὁ κε cύνδεcμοc Didymus. — 566 φυλακούc Aristarchus, conf. Schol. Aristonici, Herodiani. Eust. 1365, 44. Et. Mg. 802, 3. ὀχῆα, non ὀχῆαc, Aristarchus.

μή ϲε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλιϲίῃϲιν ἐάϲω
καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸϲ δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάϲ.
ὣϲ ἔφατ', ἔδειϲεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδηϲ δ' οἴκοιο λέων ὣϲ ἆλτο θύραζε,
οὐκ οἶοϲ, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντεϲ ἕποντο,
ἥρωϲ Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμοϲ, οὕϲ ῥα μάλιϲτα
τῖ' Ἀχιλεὺϲ ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα,
οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππουϲ ἡμιόνουϲ τε,
ἐϲ δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντοϲ,
κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἷϲαν· ἐυϲϲώτρου δ' ἀπ' ἀπήνηϲ
ᾕρεον Ἑκτορέηϲ κεφαλῆϲ ἀπερείϲι' ἄποινα.
κὰδ' δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐυννητόν τε χιτῶνα,
ὄφρα νέκυν πυκάϲαϲ δοίη οἶκον δὲ φέρεϲθαι.
δμῳὰϲ δ' ἐκκαλέϲαϲ λοῦϲαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
νόϲφιν ἀειράϲαϲ, ὡϲ μὴ Πρίαμοϲ ἴδοι υἱόν,
μὴ ὃ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύϲαιτο
παῖδα ἰδών, Ἀχιλῆι δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
καί ἑ κατακτείνειε, Διὸϲ δ' ἀλίτηται ἐφετμάϲ.

V. L. 569 γέρον libri: γέρων Plutarchus de Aud. poët. 11. ϲῠ in caesura semiternaria producitur Δ 27. Κ 7. Λ 474. Ν 558. Ϲ 238. 591. Χ 198. β 41. δ 531. ε 266. λ 602. ο 104. 123. ρ 35. υ 374. φ 224.
ην
χ 499. ἐνι AD. — 570 ἱκέτιϲ H. δ' omitt. AC. — 571 ὡϲ A. ἔδειϲεν E. ἔδδειϲε GL Flor. vulgo ἔδδειϲεν. μαθεῖν H 1. man. pro μύθῳ. — 572 ὡϲ AD. ἆλτο C. χαμάζε L. — 573 θεράποντε S Cant. θεράποντεϲ δύ' ἕποντο D. — 574 αὐτομέδων τε καὶ L (om. καὶ) S et olim vulgo. αὐτομέδων ἠδ' ACDGH Barocc. Townl. Vrat. b. οὓϲ ῥὰ GL. τούϲ ῥα D. — 575 τί' ADG. μετα A. — 576 ὑπο A. ἀπὸ Vrat. A. λύων D 1. man. ἵππουϲ θ' Townl. — 578 καδδ' ACDL. ἐπι AD. ἐϋϲϲώτρου D Pap. Townl.
c
Vrat. b. ἐϋϲώτρου Vrat. A. ἐϲωτέρου Lips. εἷϲαν δυϲώτρου δ' ἀπήνηϲ L. γρ. ἐϋϲϲώτρου A. vulgo ἐϋξέϲτου. ἀπ' omitt. GH. ЄΠ Pap. hunc et sequentem omitt. H 1. man. — 579 ἤρεον C. — 580 καδδ' ACDGHL. ἐϋνητόν EG. ἐΰνητον S Flor. Rom. εὔνητόν L. εὔνητον Lips. Vrat. A.
οι
ΓΙΤΩΝΑ Pap. 1. man. — 581 δώιη A. δοίη Pap. Vrat. d. δῴη DES. δώη CHL. οἶκον δὲ AG. οἶκον δὲ D. οἶκονδε CH. οἶκονδε L. — 582 δμωιὰϲ A. ceteri δμωὰϲ. δμῶαϲ S. ἀμφι D. — 583 ἴδη CL. ἴδῃ Lips. Cant. Barocc. Mor. Townl. — 584 ΑΧΝΥΜЄΝΟΙ Pap. 1. man. ἀχνυμένην δίηχόλον H. οὐ κατερύξῃ L. κατερύξει Lips. — 585 ἀχιλλῆϊ G.

A. c. 569 μή ϲε Herodianus, ἐγκλιτικῶϲ. — 579 ἥρεον Herodianus, δαϲέωϲ. — 584 χόλον: Ἡρωδιανὸϲ γόον γράφει Schol. B. Ῥιανὸϲ χόλον (cod. κόλον). οἳ δὲ κότον (cod. κόπον)· ἄμεινον δὲ γόον Schol. V. ἔν τιϲι κότον κατερύκοι· ἄμεινον δὲ χόλον Schol. A.

τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦϲαν καὶ χρῖϲαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶροϲ καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
αὐτὸϲ τόν γ' Ἀχιλεὺϲ λεχέων ἐπέθηκεν ἀείραϲ,
ϲὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐυξέϲτην ἐπ' ἀπήνην.
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
μή μοι Πάτροκλε ϲκυδμαινέμεν, αἴ κε πύθηαι
εἰν Ἄϊδόϲ περ ἐὼν ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυϲα
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
ϲοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάϲϲομαι, ὅϲϲ' ἐπέοικεν.
ἦ ῥα, καὶ ἐϲ κλιϲίην πάλιν ἤιε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
ἕζετο δ' ἐν κλιϲμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέϲτη,
τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
υἱὸϲ μὲν δή τοι λέλυται γέρον, ὡϲ ἐκέλευεϲ,
κεῖται δ' ἐν λεχέεϲϲ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ὄψεαι αὐτὸϲ ἄγων· νῦν δὲ μνηϲώμεθα δόρπου.
καὶ γάρ τ' ἠύκομοϲ Νιόβη ἐμνήϲατο ϲίτου,
τῇ περ δώδεκα παῖδεϲ ἐνὶ μεγάροιϲιν ὄλοντο,
ἓξ μὲν θυγατέρεϲ, ἓξ δ' υἱέεϲ ἡβώοντεϲ.
τοὺϲ μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
χωόμενοϲ Νιόβῃ, τὰϲ δ' Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα,
οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰϲάϲκετο καλλιπαρῄῳ.
φῆ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούϲ·
τὼ δ' ἄρα καὶ δοιώ περ ἐόντ' ἀπὸ πάνταϲ ὄλεϲϲαν.

V. L. 587 δμωιαί solus A. XPEICAN Pap. 1. man. χρίϲαν CEG. — 588 ἀμφι D. φάροϲ GH. — 589 ἀχιλλεὺϲ EG. ἀείραϲ ἐπέθηκεν D. — 590 ϲυν D. ἄειρον Vrat. A. ἔπ' (α supra) A. ἀπηνην (ι supra) A. — 591 ᾤμοξεν L. ἂρ CD EGL. ἂν H pro ἄρ'. φίλον τ' E Mor. — 595 ϲοὶ δ' ἂν ἐγὼ S Cant. ἀποδάϲομαι DG Vrat. A. edd. vett. ὅϲϲ': ΩϹ Pap. 1. man. ἐπέοικε E. — 596 ῥά CGL. ἀχῖλεύϲ C. — 597 ἵζετο Lips. δ' ἐ H pro δ' ἐν. — 598 ποτι D. — 599 ὡϲ ἐκέλευεϲ AEGHS. ὡϲ ϲὺ κελεύειϲ CDL Lips. ὡϲ ἐκέλευϲαϲ Townl. Barocc. γρ. ὡϲ ἐκέλευϲαϲ A. — 600 λεχέεϲϲιν ἠοῖ δ' ἅμα L. λεχέεϲϲιν Lips. φαινομένηφι CDGHL Pap. φαινομένῃφι AE Vrat. A. — 602 ϹΕΙΤΟΥ Pap. 1. man. δόρπου C. — 603 τῇ καὶ Apoll. Soph. 152, 5. τῆϲ περ Vrat. d. ἐνι AD. ἐνὶμμεγάροιϲῖν C. ΕΝΙΜΜΕΓΑΡΟΙϹΙΝ Pap. μεγάροιϲι H. μεγάροιϲιν λίποντο Apoll. Soph. 152, 5. — 604 δ' omitt. D. ἡβώωντεϲ ES Stobaeus Floril. CXXIV, 4. — 605 ἀπαργυρέοιο D. ἐπ' L. — 607 οὕνεκά οἱ Tzetzes Alleg. 272. δή τοι pro λητοῖ D. ΕΪϹΑϹΚΕΤΟ Pap. εἰϲάϲκετο L. ἰϲάϲαιτο H. — 608 δ' οἴω D. ἣ δ' L. τέκετο πολλούϲ D. — 609 καὶ δῖω G. ἐόντε D. ἀπο AD. ὄλεϲαν DE.

A. c. 594, 595 ἀθετοῦνται **Aristonicus**. — 604 υἱέεϲ: γράφεται καὶ υἱεῖϲ· διχῶϲ οὖν **Didymus** (?).

οἳ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίηςε Κρονίων·
τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
ἣ δ' ἄρα cίτου μνήcατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουcα.
νῦν δέ που ἐν πέτρῃcιν, ἐν οὔρεcιν οἰοπόλοιcιν,
ἐν Cιπύλῳ, ὅθι φαcὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰc
νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐῤῥώcαντο,
ἔνθα λίθοc περ ἐοῦcα θεῶν ἐκ κήδεα πέccει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα δῖε γεραιὲ
cίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοιcθα,
Ἴλιον εἰcαγαγών· πολυδάκρυτοc δέ τοι ἔcται.
ἦ, καὶ ἀναΐξαc ὄιν ἄργυφον ὠκὺc Ἀχιλλεὺc
cφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόcμον,
μίcτυλλόν τ' ἄρ' ἐπιcταμένωc πεῖράν τ' ὀβελοῖcιν,
ὤπτηcάν τε περιφραδέωc ἐρύcαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα cῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖc ἐν κανέοιcιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύc.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖραc ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόcιοc καὶ ἐδητύοc ἐξ ἔρον ἕντο,
ἤ τοι Δαρδανίδηc Πρίαμοc θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
ὅccοc ἔην οἷόc τε· θεοῖcι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
αὐτὰρ ὃ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύc,
εἰcορόων ὄψίν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.

V. l. 610 οἵ μὲν C. ἄρ ACDEGHL. ἐννῆμαρ L. κέατο H. — 611 ΚΑΘΘΑΨΑΙ Pap. 1. man. Vrat. A. ΚΡΟΝΕΙΩΝ Pap. 1. man. — 613 ἦδ' CGL. CΕΙΤΟΥ Pap. 1. man. δάκρυ χέουcα A. ceteri δακρυχέουcα. — 614 ἐνούρεcιν D. ἐούρεcιν L. οἰοπόλοιcιν A. — 615 φαcὶ τυφώεοc (ἤ) Schol. Soph. El. 151, conf. B 783. ΕΜΜΕΝΕ Pap. — 616 ἀχελωΐον A. τινὲc ἀχιλήιον γράφουcι Eust. 1367, 62. ἐῤῥύcαντο Vrat. d. — 618 ΔΕΙΕ Pap. 1. man. — 619 CΕΙΤΟΥ Pap. 1. man. κλαίηcθα Eust. 1367, 15; sed 1368, 28 κλαίοιcθα. — 620 δέ τι G. — 621 ὠκὺc ἄργυφον G. ἀχϊλεὺc C. — 622 cφάζ' L Lips. δὲ δέρον DL. — 623 ἄρ ACDEGHL. ὀβελοῖcι C Pap. (sine acc. et spir.). — 625 CΕΙΤΟΝ Pap. 1. man. — 626 καλλοῖc H. ἀχϊλεύc C. — 627 οἵ δ' D. οἵδ' CGL. ΠΡΟΚΕΙΜΕΘΑ Pap. — 628 ἐξέρον D. ἕντο DGH Flor. ἔντο L. — 629 ἀχιλλῆα H. — 631 ὃ ACD. ὃ omitt. GHL edd. vett. ὁ Heynius laudat ex Cant. Mor. θαύμαζ' L Lips. ἀχϊλεύc C. — 632 τ' ὄψιν ἀγαθὴν L. μύθων Flor.

A. c. 614—617 ἀθετοῦνται Aristonicus. προηθετοῦντο καὶ παρ' Ἀριcτοφάνει Didymus. — 616 Ἀχελώιον: ἢ διὰ τοῦ η Ἀχελήιον Schol. ABD. τινὲc ἀμφ' Ἀχελήcιον Schol. V.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπηcαν ἐc ἀλλήλουc ὁρόωντεc,
τὸν πρότεροc προcέειπε γέρων Πρίαμοc θεοειδήc·
λέξον νῦν με τάχιcτα διοτρεφέc, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντεc·
οὐ γάρ πω μύcαν ὄccε ὑπὸ βλεφάροιcιν ἐμοῖcιν,
ἐξ οὗ cῇc ὑπὸ χερcὶν ἐμὸc πάιc ὤλεcε θυμόν,
ἀλλ' αἰεὶ cτενάχω καὶ κήδεα μυρία πέccω
αὐλῆc ἐν χόρτοιcι κυλινδόμενοc κατὰ κόπρον.
νῦν δὴ καὶ cίτου παcάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
λαυκανίηc καθέηκα· πάροc γε μὲν οὔ τι πεπάcμην.
ἦ ῥ', Ἀχιλεὺc δ' ἑτάροιcιν ἰδὲ δμῳῇcι κέλευcε
δέμνι' ὑπ' αἰθούcῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, cτορέcαι τ' ἐφύπερθε τάπηταc,
χλαίναc τ' ἐνθέμεναι οὔλαc καθύπερθεν ἕcαcθαι.
αἳ δ' ἴcαν ἐκ μεγάροιο δάοc μετὰ χερcὶν ἔχουcαι,
αἶψα δ' ἄρ' ἐcτόρεcαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουcαι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
ἐκτὸc μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μή τιc Ἀχαιῶν

V. l. 634 προcέειπεν D. — 635 λέξον δή μοι C. νῦν μοι H Lips. ὄφρά C. καὶ ADEGL Pap. Lips. Vrat. A. κεν CHS conf. δ 294. ψ 254.
ταρπ
— 636 ὕπο A. ὑπὸ CDEGHL. παυcώμεθα L Lips. Vrat. A. παυcώμεθα A. ταρπόμεθα H. κοιμηθέντε D Pap. — 637 γάρ που Lips. μῦcαν CH. ὄcc' A. ὕπο A. ἐπὶ C. — 638 ὕπο A. πάϊc ACDEGHL. — 639 πέccω:
ε
γρ. πάcχω Vrat. b. — 640 περὶ κόπρον D. — 642 λαυκανίηc C Pap. λευκανίηc DS Cant. Mor. Harl. Vrat. A. conf. X 325. μεθέηκα C. καθίηκα H. γε μὴν H. — 643 ἀχιλλεὺc GH. ἠδὲ D. δμώιηιcι A. δμωῖcι L. κέλευcε ACGH. κέλευε E Lips. Rom. — 644 δαίμνι' D. αἰθούccηι A.
c
αἰθούcηι D. — 645 ΕΝΒΑΛΕΕΙΝ Pap. ἐcβαλέειν H. cτορέcαί τ' D. τ' ἐφύπερθεν ἕcαcθαι H omisso versu 646. τάπητα Vrat. A. — 646 οὔλαc τ' ἐφύπερθεν L Lips. καθ' ὕπερθεν D. — 647 αἳ δ' D. αἴδ' CGL. δάδαc L Lips. conf. ad δ 300. μετα A. — 648 ἄρ ἐcτόρεcαν CDHLS. ita editum erat usque ad Heynium, conf. δ 301. ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεcε O 586. οἳ μὲν ἄρ' ἐcκίδναντο T 277. Ψ 3. β 258. οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον Ω 722 (?). ἄρα cτόρεcαν AG Townl. ΕΝΚΟΝΕΟΥϹΑΙ Pap. — 649 ἀχῖλεύc C. — 650 μέν τοι L. δὴ omitt. Lips. λέξον DG Vrat. A Flor. λέξω H. λέξεο S.

A. c. 636 παυcώμεθα: οὕτωc ἀρίcταρχοc ἀντὶ τοῦ ἀναπαυcώμεθα. ἀπρεπὲc γὰρ τὸ λέγειν τὸν πρίαμον ταρπώμεθα Didymus, conf. 633. — 648 ἄρα cτόρεcαν δοιὼ λέχε': οὕτωc ἀρίcταρχοc cτόρεcαν δυϊκῶc Didymus. reponendum videtur cτόρεcαν ἰακῶc, vel quod veri similius est, cτόρεcαν δοιὼ λέχε' δυϊκῶc (non πυκινὸν λέχοc ut η 340. ψ 291).

ἐνθάδ' ἐπέλθῃϲιν βουληφόροϲ, οἵ τέ μοι αἰεὶ
βουλὰϲ βουλεύουϲι παρήμενοι, ἣ θέμιϲ ἐϲτι·
τῶν εἴ τίϲ ϲε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι 'Αγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
καί κεν ἀνάβληϲιϲ λύϲιοϲ νεκροῖο γένηται.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέωϲ κατάλεξον,
ποϲϲῆμαρ μέμοναϲ κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,
ὄφρα τέωϲ αὐτόϲ τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμοϲ θεοειδήϲ·
εἰ μὲν δή μ' ἐθέλειϲ τελέϲαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
ὧδέ κέ μοι ῥέζων 'Αχιλεῦ κεχαριϲμένα θείηϲ.
οἶϲθα γὰρ ὡϲ κατὰ ἄϲτυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἀξέμεν ἐξ ὄρεοϲ· μάλα δὲ Τρῶεϲ δεδίαϲιν.
ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροιϲ γοάοιμεν,
τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινῦτό τε λαόϲ,
ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήϲαιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴ περ ἀνάγκη.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε ποδάρκηϲ δῖοϲ 'Αχιλλεύϲ·
ἔϲται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ', ὡϲ ϲὺ κελεύειϲ·

V. L. 651 ἐπέλθῃϲι EGH Cram. Epim. 332, 24. ἀπέλθῃϲιν Bachm. Anecd. II, 87, 7. οἵ τέ μοι ACEGL Bachm. Anecd. II, 87, 7. Et. Gud. 654, 12. Cram. Ep. 332, 24. — 652 ή A. ἡ D. ῇ E. ἡ CGHLS. ἐϲτὶ ACD. — 653 εἴ τϊϲ ϲε CDH εἴδοιτο E. δια A. — 654 ΑΥΤΙΚΑΔ Pap. 1. man. ΑΥΤΙΚ' ΑΝ in marg. — 655 νεκροῖο λύϲιοϲ ἐϲεῖται C. γένοιτο DES. — 656 κατάλεξον: ἀγόρευϲον H Barocc. Mor. Vrat. d. — 657 ποϲϲῆμαρ A. πόϲϲ' ἦμαρ D. — 658 αὐτὸϲ μενέω Apoll. Soph. 151, 34. μένω omitt. L Lips. — 659 γέρον (ω supra) H. — 660 μ' omitt. L-Lips. με θέλειϲ H. — 661 ὧδέ C. κε μοι CGH. ῥέξαϲ Lips. ῥέξαϲ ἢ ῥέζων E. ἀχιλλεῦ EH. θήϲειϲ Vrat. A. — 662 ΥΛΗΝ Pap. 1. man. — 663 ἐξορέοϲ A. μάλα γὰρ HLS Cant. Barocc. Mor. Lips. Vrat. d. A. τρῷεϲ L. — 664 μέν γ' C κ' omitt. E. ἐνι A. μεγάροιϲι D. ἐνὶμμεγάροιϲ C. ΕΝΙΜΜΕΓΑΡΟΙϹ ΓΟΟΩΜΕΝ Pap. — 665 δὲ καὶ θάπτοιμεν G. δαινῦτό AH. δαινυτο D. δαίνῡτό C. δαίνυτό EGLS Lips. Towni. Vrat. d. A. edd. vett. — 666 ἐνδεκάτῃ EL. — 667 δυωδεκάτηι C. ΠΤΟΛΕΜΊΞΟΜΕΝ Pap. πολεμίζομεν H Harl. πτολεμίζομεν Vrat. A. ἀνάγκηι A. — 668 προϲέειπεν D. ἀχϊλεύϲ C. — 669 ἔϲταί τοι C. πρίαμε C.

A. c. 657 ποϲϲῆμαρ Herodianus, ὑφ' ἕν. — 663 ἀρίϲταρχοϲ μάλα γάρ, οὐ μάλα δέ Didymus. Δίδυμοϲ μάλα γάρ, οὐ δέ Schol. V. poteiat scriptura γάρ orta esse ex interpretatione Aristarchea τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. — 665 δαινῦτο Herodianus cum Philoxeno, conf. λελῦτο c 238 φθῖτο λ 330. φθίμην κ 51. ἐκδῦμεν Π 99. δύη ι 377. c 348. υ 286.

σχήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερήν, μή πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης ἐυπήκτου·
τῷ δὲ Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ.
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκπέμψειε λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὕδεις
ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴ κ' Ἀγαμέμνων
γνώῃ σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε,

V. l. 670 πόλεμον τόσσον χρόνον CDHLS Pap. Cant. Barocc. Mor. Townl. Lips. Vrat. b. τόσσον πόλεμον χρόνον A (sic). τόσσον πόλεμον χρόνον EG edd. vett. ὡς σὺ ἄνωγας ἢ ὅσσον ἄνωγας E. — 671 ὡς A. ἐπι AD. — 672 ἔλαβε GH Vrat. A. Flor. ΔΕΞΙΤΕΡΗΙ Pap. I add. 2. man. δείσῃ EG. δείσῃ CHLS. δείσει D. δήσει Vrat. b. ἐνι A. — 673 τὼ μὲν C. ἂρ ADGL. αὐτόθι: ΑΥ̓ΤΟΥ̃ Pap. κοιμίσαντο Eust. 1369, 28; sed 1371, 5 κοιμήσαντο. — 674 κήρυξ EL. πυκνὰ S. — 675 ἀχϊλεὺς C. εὗδε omitt. C. ἐϋπήκτου CGL: ceteri εὐπήκτου. — 676 τὼ δὲ C. τῷδε S. τῷ δ' ἄρα A Barocc. Mor. δ' ἂρ Rom. τῶ δε βρ A in marg. — 677 μὲν ῥὰ L. — 679 ἑρμείην G Flor. ceteri ἑρμείαν. ἔμαρπτεν ὕπνος H. — 682 ἂρ ACDGHL. ὑπερ A. — 683 οὐ CE. οὔ νυ τί σύγε H. οὔ νύ τί σοι μέλλει Townl. — 684 ἀχϊλεὺς C. — 686 κεν ACDEGHL Pap. κε Lips. — 687 παῖδές τοι CD. τοι H. παῖδές τε Vrat. d. ἐγκλιτικῶς γράφουσι παῖδές τοι Eust. 1371, 31. μετ' ὄπισθε A. ΛΕΛΙΜΜΕΝΟΙ Pap. — 688 γνώη DHL Pap. Vrat. A. γνῴη Lips. Townl. γνοίη A. γνοίῃ CGS. γνοίῃσι E. — 689 ὡς A. ἔδδεισε L Lips. — 690 τοῖσιν δ' ACDHLS Harl. Townl. Vrat. A. τοῖσι δ' G Lips. Flor. τοῖσι δ' ἂρ Rom.

A. c. 672 δείσῃ editum erat, donec Wolfius ex Veneto A δείσει' revocavit. de coniunctivo praecedente aoristo conf. ad T 354. H. U. 292. — 677 ἄλλοι: conf. ad B 1. K 1. — 687 παῖδες τοὶ λελειμμένοι. conf. Z 201 πεδίον τὸ ἀλήιον. N 794 ἠοῖ τῇ προτέρῃ. I 219. Ξ 213. Π 858. μ 252. ξ 61.

ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸϲ ἔλαυνε κατὰ ϲτρατόν, οὐδέ τιϲ ἔγνω.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυῤῥεῖοϲ ποταμοῖο,
[Ξάνθου δινήεντοϲ, ὃν ἀθάνατοϲ τέκετο Ζεύϲ,]
Ἑρμείαϲ μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸϲ μακρὸν Ὄλυμπον,
ἠὼϲ δὲ κροκόπεπλοϲ ἐκίδνατο πᾶϲαν ἐπ' αἶαν.
οἳ δ' εἰϲ ἄϲτυ ἔλων οἰμωγῇ τε ϲτοναχῇ τε
ἵππουϲ, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τιϲ ἄλλοϲ
ἔγνω πρόϲθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
ἀλλ' ἄρα Καϲϲάνδρη, ἰκέλη χρυϲέῃ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰϲαναβᾶϲα φίλον πατέρ' εἰϲενόηϲεν
ἑϲταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀϲτυβοώτην·
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεϲϲι·
κώκυϲέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄϲτυ·
ὄψεϲθε Τρῶεϲ καὶ Τρῳάδεϲ Ἕκτορ' ἰόντεϲ,
εἴ ποτε καὶ ζώοντι μάχηϲ ἐκ νοϲτήϲαντι
χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδέ τιϲ αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ
οὐδὲ γυνή· πάνταϲ γὰρ ἀάϲχετον ἵκετο πένθοϲ·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
πρῶται τόν γ' ἄλοχόϲ τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
τιλλέϲθην, ἐπ' ἄμαξαν ἐύτροχον ἀίξαϲαι,
ἁπτόμεναι κεφαλῆϲ· κλαίων δ' ἀμφίϲταθ' ὅμιλοϲ.
καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐϲ ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δάκρυ χέοντεϲ ὀδύροντο πρὸ πυλάων,

V. L. 691 ἂρ ADGHL. κατα D. — 692 ἵξον GL. ἷξον A. — 693 omitt. AD Pap. Harl. habent CGHL. — 696 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἔλων A. ἕλον Vrat. A. 1. man. et ἔχον ex corr. man. rec. ЄΤЄΝΑΧΗ Pap. 1. man. ϹΤЄΝΑΧΗΙ 2. man. — 697 ἄγον AL Lips. γρ. φέρον A. — 699 ἱκέλη CDGHL. χρυϲῇ ACEGHLS. χρυϲὴ D. ΑΦΡΟΔЄΙΤΗ Pap. 1. man. — 700 εἰϲ ἀναβᾶϲα AH. εἰϲ ἐνόηϲεν A. ЄΙϹЄΝΟΗϹЄ Pap. — 701 ἐϲτεῶτ' D. ἀϲτυβοώτην A. — 702 ἂρ CDGHL. ἐφημιόνων D. λεχέεϲϲι ACDEGH. — 703 κώκυϲε Lips ἄρ ACDEGHL. γέγωνεν πᾶν L Lips. — 704 τρῷεϲ L. τρωϊάδεϲ ACDGL Cant. Harl. Townl. Lips. Flor. τρωϊάδεϲ ἢ τρῳάδεϲ E. conf. Ζ 442. Η 297. Χ 105. — 705 ΖΩΟΝΤЄ Pap. ἐκνοϲτήϲαντι ACDEGHL. — 706 πόλι L. — 707 ὢϲ A. αὐτῷ ἐνὶ S. ἐνι AD. αὐτόθι εἰνὶ πόλει G Flor ἐνὶ πόλει L Vrat. A. πτόλϊϊ H. πόλεϊ Townl. λείπετ' C. λείπετο EL Vrat. A. Rom. — 709 ΞΥΝΒΛΗΝΤΟ Pap. — 710 τῶν γ' Townl. τῷ δ' Harl. — 711 ἐφ' ἅμαξαν CH Lips ἀΐξαϲα D. — 712 ΑΝΦΙϹΤΑΘ Pap. ΟΜЄΙΛΟϹ Pap. 1. man. ὅμιλον Lips. — 713 καταδῦντα DL. καταδῦναι Lips. — 714 δακρυχέοντεϲ omnes. προ ADL.

A. c. 701 ἀρίϲταρχοϲ ἑϲτεῶτ' Didymus.

εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖϲι μετηύδα·
εἴξατέ μοι οὐρεῦϲι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄϲεϲθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμον δέ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ διέϲτηϲαν καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
οἳ δ' ἐπεὶ εἰϲάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
τρητοῖϲ ἐν λεχέεϲϲι θέϲαν, παρὰ δ' εἷϲαν ἀοιδούϲ,
θρήνων ἐξάρχουϲ, οἵ τε ϲτονόεϲϲαν ἀοιδὴν
οἳ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ ϲτενάχοντο γυναῖκεϲ.
τῇϲιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενοϲ ἦρχε γόοιο,
Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερϲὶν ἔχουϲα·
ἆνερ, ἀπ' αἰῶνοϲ νέοϲ ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
λείπειϲ ἐν μεγάροιϲι· πάιϲ δ' ἔτι νήπιοϲ αὔτωϲ,
ὃν τέκομεν ϲύ τ' ἐγώ τε δυϲάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
ἥβην ἵξεϲθαι· πρὶν γὰρ πόλιϲ ἥδε κατ' ἄκρηϲ
πέρϲεται· ἦ γὰρ ὄλωλαϲ ἐπίϲκοποϲ, ὅϲ τέ μιν αὐτὴν
ῥύϲκευ, ἔχεϲ δ' ἀλόχουϲ κεδνὰϲ καὶ νήπια τέκνα.

V. l. 715 ἆρ DGH. — 716 ΙΞΑΤΕ Pap. 1. man. διεθέμεν G. — 717 ἄϲεϲθε CDEGLS. ἄϲϲεϲθε Harl. Vrat. A. ΑϹΕϹΘΑΙ Pap. ἄϲαϲθε (ε superscr.) A. ἄϲαϲθε H Vrat. d. ἀγάγωμι ADG Et. Mg. 54, 43. Cram. Epim. 76, 8. ἀγάγωμαι Lips. ἀγάγοιμι CEHLS conf. H. U. 250. δόμον δέ A. δόμον δε̃ (sic) D. πόλιν Et. Mg. 54, 43. Cram. Ep. 76, 8. γρ. πόλιν δέ A. — 718 ὥϲ A. οἳ δὲ C. διέϲταϲαν L. — 719 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ΕΠΙ Pap. 1. man. ἀλλ' ἐπεὶ Barocc. Mor. κλειτὰ H. — 720 ἒν A. — 721 θρήνων CEGHS Bekk. An. 752, 21. Pseudoplut. 144, 13. θρήνουϲ ADL Pap. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. d. A. θρήνων· ἐξάρχουϲ' οἵ τε H. ἐξάρχουϲ' CGHLS. ἐξάρχουϲ' (ι superscr.) A. post ἀοιδήν est distinctio in A. — 722 οἵ μὲν C. ἆρ EH. μὲν δὴ θρήνεον DL Lips. ἐν ἄλλῳ οἱ με̃ν δὴ θρήνεον A. vulgo οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον. ἐπῒ C. δ' ἐϲτενάχοντο E Vrat. A Rom. — 723 τῇϲιν: ἐν ἄλλῳ τοῖϲιν A. ita Lips. ἀνδρομάχηι A. — 724 ἱπποδάμοιο DL Pap. Vrat. b. A. μετα A. — 725 ἄνερ CHS. καδδ' ἐμε A (sic). καδδέμε CGHL. — 726 ἐνὶ μεγάροιϲιν D. μεγάροιϲ L. παῖϲ L. δέ τε ACHS Cant. Mor. Lips. Vrat. A. ἐν ἄλλῳ πάϊϲ δ' ἔτι A. αὔτωϲ AEGH. — 727 ϲοὶ L Lips. τε omitt. L Lips. δΐω HL. — 728 ἧδε A: ceteri ἥδε. κατάκρηϲ H. — 729 ὅϲ τέ μιν CEH: ceteri ὅϲτε μιν. — 730 ῥύϲκεν E. ῥύϲαϲκεϲ οὐδ' ἀλόχουϲ L. ἐρύϲαϲκ' οὐδ' ἀλόχουϲ Lips. ἔχειϲ D. ΕϹ pro ἔχεϲ Pap.

A. c. 721, 722 corruptissimum hunc locum non tetigi, nisi quod cum Bekkero 2. οἳ μὲν δὴ θρήνεον scripsi. valde dolendum est excidisse Aristarchi explicationem, nam versui 721. in cod. A diple pura est adpicta. ea scriptura, quae firmatur optimorum librorum auctoritate „ἀοιδοὺϲ θρηνούϲ (= θρηνῳδούϲ), ἐξάρχουϲ' οἵ τε ϲτονόεϲϲαν ἀοιδήν. οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον" tantis difficultatibus laborat, ut praeter Düntzerum nemo eam ausus sit recipere. alii versum 721. pro spurio habuerunt. — 724 ἀνδροφόνοιο conf. Α 242. Ζ 498. Ι 351. Π 77. 840. Ρ 428. 616. 638. Ϲ 149. Ω 509. ἱπποδάμοιο Η 38. Π 717. Χ 161. 211. Ω 804. — 725 Ζηνόδοτοϲ νέον ὤλεο Didymus.

αἳ δή-τοι τάχα νηυϲὶν ὀχήϲονται γλαφυρῇϲι,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇϲι· ϲὺ δ' αὖ τέκοϲ ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
ἕψεαι, ἔνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
ἀθλεύων πρὸ ἄνακτοϲ ἀμειλίχου· ἤ τιϲ Ἀχαιῶν
ῥίψει χειρὸϲ ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
χωόμενοϲ, ᾧ δή που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ
ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτοροϲ ἐν παλάμῃϲιν ὀδὰξ ἕλον ἄϲπετον οὖδαϲ.
οὐ γὰρ μείλιχοϲ ἔϲκε πατὴρ τεὸϲ ἐν δαῒ λυγρῇ·
τῶ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄϲτυ,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦϲι γόον καὶ πένθοϲ ἔθηκαϲ,
Ἕκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιϲτα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
οὐ γάρ μοι θνῄϲκων λεχέων ἐκ χεῖραϲ ὄρεξαϲ,
οὐδέ τί μοι εἶπεϲ πυκινὸν ἔποϲ, οὗ τέ κεν αἰεὶ
μεμνήμην νύκτάϲ τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουϲα.
ὣϲ ἔφατο κλαίουϲ', ἐπὶ δὲ ϲτενάχοντο γυναῖκεϲ.
τῇϲιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
ἦ μέν μοι ζωόϲ περ ἐὼν φίλοϲ ἦϲθα θεοῖϲιν·
οἳ δ' ἄρα ϲεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴϲῃ.

V. ι. 731 τοι omitt. G. οἰχήϲονται CE Ven. B. γλαφυρῇϲι CDEGH. γλαφυρῇϲιν AL Pap. — 732 καὶ δὴ ἐγὼ G Flor. καὶ μὲν ἐγὼ ACDEH LS Cant. Mor. Harl. Lips. Barocc. Townl. Vrat. b. d. ἢ ἐμῇ C. — 733 ἔνθά κεν ACDH. ἐνθά κεν G. — 734 ἀθλεύων ADLS Cant. Lips. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Hesychius I, 64. Suidas II, 2, 414, 6. ἀεθλεύων CEGH edd. vett. Schol. X 183. προ AD. ἀμειλίκτου Lips. Schol. X 183. — 735 ἑλών: ἔχων Schol. T 126. ἀπο A. — 736 ΧΩΜΕΝΟϹ Pap. 2. man. ᾧ δή: ᾧτινι δή DEGLS Mor. Barocc. Lips. edd. vett. χωόμενοϲ ultimam ante vocalem producit ut A 244. I 107. Ψ 603. θ 238. λ 103. ν 343. εἰδόμενοϲ Ε 462. ϲειάμενοϲ X 22. ἀχνύμενοϲ Ψ 137. πλαζόμενοϲ π 64. θερϲόμενοϲ τ 507. — 737 Η pro ἠὲ Pap. idem ΗΚΑΙ pro ἐπεί. — 738 ΠΑΛΑ Pap. 1. man. ΜΗΙϹΙΝ add. 2. man. — 740 τῶ ACDHLS. τῷ EG. κεν pro καὶ C. μὲν omitt. EG Flor. κατὰ: ΠΕΡΙ Pap. — 741 ἄῤῥητον CHLS Cant. Barocc. Mor. Vrat. b. d. A. conf. ad P 37. τοκεῦϲιν H. — 742 μάλα γε λελείψεται L. — 743 γάρ μι G. θνήιϲκων A: ceteri θνήϲκων. — 744 οὐδέ τι μοι ADGHL Plutarchus Consol. ad Apoll. 30. εἶπαϲ Lips. Barocc. ceteri cum Plutarcho εἶπεϲ. οὔτε κεν E. — 745 μεμνήμην A. μεμνοίμην L Lips. νύκτάϲ τε A. ἤματα DGH. δακρυχέουϲα omnes. — 746 ὡϲ A. φάτο D. ἐπι CD. δε C. δ' ἐϲτενάχοντο Lips. Rom. conf. 722. — 747 τοῖϲι D Lips. τοῖϲιν L. δ' αὖ L. αδινοῦ A. ceteri ἀδινοῦ. βόοιο G. — 748 ἕκτωρ Lips. ΟΜΟΙ pro ἐμῷ Pap. 1. man. περι φίλτατε D. — 749 θεοῖϲι G Pap. — 750 οἵδ' CHL. ΗΔ' pro οἳ δ' Pap. κήδονται D.

A. c. 743 θνῄϲκων conf. H. Ψ. 216. — 749 περιϲπαϲτέον τὸν ἦ Schol. V.

ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
πέρνασχ᾽, ὅν τιν᾽ ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
ἐς Σάμον ἔς τ᾽ Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
σεῦ δ᾽ ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,
πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ᾽ ἑτάροιο,
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ᾽ ὥς.
νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὅν τ᾽ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ᾽ ἀλίαστον ὄρινε.
τῇσι δ᾽ ἔπειθ᾽ Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
ὅς μ᾽ ἄγαγε Τροίην δ᾽· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδ᾽ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστίν,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
ἀλλ᾽ οὔ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ᾽ ἀσύφηλον·
ἀλλ᾽ εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι

V. l. 751 ἀχῖλεὺς C. — 752 ΕΛΕΚΕ Pap. 1. man. ἐν ἄλλῳ ὅντιν᾽ ἕλῃσι A. ὅν κε λάβοι Strabo X, 457. ἥν τινα ἢ ὅντινα E. — 753 ὀμιχθαλόεσσαν L — 754 ΕΠΙ Pap. — 755 ῥυτάζεσκεν L Lips. — 756 ἀνέστησε CDEG Vrat. A. edd. vett. ὡς A ceteri ὥς. — 757 ἑρσήεις ACGHL. ἐῤῥωεῖς Vrat. A. μεγάροισι ACDEH. — 758 ἴκελος DGHL. ὅτ᾽ pro ὅν τ᾽ D. — 759 ἀγάνοῖσι βέλεσσιν LS Pap. βέλεσσιν Vrat. A. ἀποιχόμενος κατεπέφνηεν G. ΚΑΤΑΠΕΦΝΗ Pap. καταπέφνει L. καταπέφνει S. ἐν ἄλλῳ οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσι ἐποιχόμενος καταπέφνη A. — 760 ὡς A. ὄρινε ACGH. ὄρινεν E 1372, 23 L ἔγειρε D Pap. Mor. Barocc. Vrat. A. conf. Υ 31. — 761 τοῖσι L. δ᾽ αὖθ᾽ HS Cant. Harl. — 762 πολυφίλτατε D. — 764 μ᾽ ἄγε E. τροίην omisso δ᾽ D. ἄγαγ᾽ ἐς τροίην C. ἐς τροίηνδ᾽ Harl. ὅς Lips. ὤφελον C. ὤφελον H. ὄφελον L. ὠφέλλ᾽ ἀπολέσθαι A in marg. DGS Cant. Vrat. d. A. edd. vett. ὤφελλον ὀλέσθαι ἢ ὄφελλ᾽ ἀπολέσθαι Eust. 1374, 30. ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι ἀκριβέστερον τοῦ ὤφελλ᾽ ἀπολέσθαι Eust. 1374, 44 — 765 τόδε εἰκοστὸν CDGHLS alii. τόδ᾽ ἐεικοστὸν AE Vrat. d. Flor. Rom. — 767 ΟΥΠΩϹ Pap. — 768 εἴ τις μοι L. ἐνι A. ἐνῖμμεγάροισϊν C. ἐνίπποι D Lips. ἐνίσποι GLS Cant. Barocc. Mor. Townl Vrat. A. Flor. γρ. ἐνισσοι A.

A. c. 753 ἀμιχθαλόεσσαν: Ἀντίμαχος μιχθαλόεσσαν Schol. V. alii fortasse ὀμιχλήεσσαν, conf. Schol. AD ἔνιοι δὲ οὐχ οὕτως ἀλλὰ τὴν ὀμιχλώδη ἀπέδοσαν. — 764 ὤφελλ᾽ ἀπολέσθαι: ὄφελον (sic) ὀλέσθαι οὕτως, ἵν᾽ ᾖ ὅμοιον τῷ „ὥς μ᾽ ὄφελ᾽ ἤματι τῷ“ (Z 345) Schol. V. in A versui diple est adposita, sed intercidit scholium Aristonici, quod haud dubie ad hanc scripturam pertinebat.

δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων,
ἢ ἑκυρή, ἑκυρὸϲ δὲ πατὴρ ὣϲ ἤπιοϲ αἰεί,
ἀλλὰ cὺ τόν γ' ἐπέεϲϲι παραιφάμενοϲ κατέρυκεϲ
ϲῇ τ' ἀγανοφροϲύνῃ καὶ ϲοῖϲ ἀγανοῖϲ ἐπέεϲϲι.
τῶ ϲέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γάρ τίϲ μοι ἔτ' ἄλλοϲ ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἤπιοϲ οὐδὲ φίλοϲ, πάντεϲ δέ με πεφρίκαϲιν.
 ὣϲ ἔφατο κλαίουϲ', ἐπὶ δ' ἔϲτενε δῆμοϲ ἀπείριων.
λαοῖϲιν δ' ὁ γέρων Πρίαμοϲ μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 ἄξετε νῦν Τρῶεϲ ξύλα ἄϲτυ δέ, μηδέ τι θυμῷ
δείϲητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺϲ
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώϲ.
 ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ὑπ' ἀμάξῃϲιν βόαϲ ἡμιόνουϲ τε
ζεύγνυϲαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄϲτεοϲ ἠγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἄγίνεον ἄϲπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεϲίμβροτοϲ ἠώϲ,
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θραϲὺν Ἕκτορα δάκρυ χέοντεϲ,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέϲαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 ἦμοϲ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλοϲ ἠώϲ,
 τῆμοϲ ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτοροϲ ἤγρετο λαόϲ.

V. l. 769 ἡ δαέρων Townl. ἐϋπέπλων CGHL. εὐπέπλων ADE Vrat. A Lips. — 770 ἑκυρ[illegible]δὲ A. αἰεί: πατὴρ L. ΗΕΝ Pap. 2. man. in marg. γρ. εἶεν (ἦεν?) A. — 771 τοί γ' ἐπέεϲϲι παρεφάμενοϲ H. — 772 ἐπέεϲϲι ACDEH. ἐπέεϲϲιν GL Pap. Flor. — 773 τῶ ACHL. τώ D. τῷ EG. ϲε θ' C. ϲε μάλα κλαίω L Lips. — 774 γάρ τῖϲ μοι CH. ΜΟΙΤΙϹ Pap. ἐνι A. — 775 φίλιοϲ D. πεφρίκαϲι AD. ΠΕΦΡΕΙΚΑϹΙΝ Pap. — 776 ὡϲ A. ἐπι CL. δὲ ϲτένε A. — 777 λαοῖϲι D Lips. μετα ACD. ἔειπε D Lips. — 778 ἄξατε Harl. τρῷεϲ L. ἄϲτυ δὲ AH. μὴ δέ τι CG. — 779 λόχον omitt. L. ἀχϊλεὺϲ C. — 780 ὧδε, πέτελλε L. ἀπο A. — 782 ὡϲ A. οἵδ' CDGL. ὑφ' ἀμάξῃϲι CDG Mor. Barocc. Vrat. b. d. A. Flor. ὑφ' ἀμάξῃϲιν H. ἀμάξῃϲι E Lips. ἀπ' ἀμάξῃϲιν S. — 783 ζεύγνυον Mor. Townl. Vrat. d. προάϲτεοϲ A. προ D. ἠγερέθεντο H. — 784 μὲν τόγ' D. ΔΗϹΦΙΝ Pap. 1. man. ΤΟΙΓΕ 2. man. ἀγήνεον CDH. $\overset{\text{η}}{\text{ἀγίνεον}}$ L. ἀγείνεον Townl. Apoll. Soph. 6, 8. — 785 φάνη DL Vrat. A. φρένη Lips. φαεϲίμβροτοϲ A. ῥοδοδάκτυλοϲ Vrat. A. ἐν ἄλλῳ ῥοδοδάκτυλοϲ ἠώϲ A, conf. Ζ 175. — 786 ἄρ CDEGHL. ἄρ' A. δάκρυ χέοντεϲ A: ceteri δακρυχέοντεϲ. — 787 ἓν A. ἐν δ' ἔβαλον πῦρ: ἐν ἄλλῳ ἀχνύμενοι κῆρ A, conf. Ψ 165. — 789 τῆμοϲ δ' D. ἄρ DGHL. ΠΥΡΗ Pap. ΚΛΥΤΟΝ Pap. 2. man. ΚΡΙΤΟϹ 1. man. * ἤγρετο: libri ἔγρετο, conf. Η 434. versus abest a Townl.

A. c. 773 ἔμ' ἄμμορον: οἳ δὲ γράφουϲιν ἐμὸν μόρον Schol. V. conf. Ζ 408.

[αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,]
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν cβέcαν αἴθοπι οἴνῳ
πᾶcαν, ὁπόccον ἐπέcχε πυρὸc μένοc· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀcτέα λευκὰ λέγοντο καcίγνητοί θ' ἕταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τά γε χρυcείην ἐc λάρνακα θῆκαν ἑλόντεc,
πορφυρέοιc πέπλοιcι καλύψαντεc μαλακοῖcιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐc κοίλην κάπετον θέcαν, αὐτὰρ ὕπερθε
πυκνοῖcιν λάεccι κατεcτόρεcαν μεγάλοιcι·
ῥίμφα δὲ cῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ cκοποὶ εἵατο πάντῃ,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐυκνήμιδεc Ἀχαιοί.
χεύαντεc δὲ τὸ cῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ cυναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμαcιν ἐν Πριάμοιο, διοτρεφέοc βαcιλῆοc.
ὣc οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτοροc ἱπποδάμοιο.

V. l. 790 omitt. AELS Pap. Lips. Townl. Vrat. d. A. Flor. habent CDGH. ὁμυγερέεc G. — 791 κατα ACD. πυρκαϊὰν Lips. — 792 ἐπεῖχε Vrat. d. Flor. conf. Ψ 238. — 793 θ' omitt. DEHS edd. vett. habent ACGL Townl. conf. Δ 441 καcιγνήτη ἑτάρη τε. — 795 χρυcέην L. — 797 ἂρ ADEGHL. ὕπερθε AEH: ceteri ὕπερθεν. — 798 πυκϊνοῖcϊ CH. πυκνοῖcι Vrat. A. πυκνοῖcι (πυκινοῖcιν L) μεγαλοῖcι κατεcτόρεcαν λάεccι L Lips. ΚΑΤΑCΤΌΡΕCΑΝ Pap. μεγάλοιcι ACEH. — 799 ἔχευαν S Barocc. ἔχεον Townl. παντη AEG: ceteri πάντῃ. — 800 ἐφορμήcειαν L Lips. ЄΥΚΝΗΜЄΙΔЄC Pap. 1. man. — 802 cυναγειρ$\overset{α}{ό}$μενοι A. cυναγειράμενοι GL Lips. edd. vett. εὖ τ' ἀναγειράμενοι Harl. Cant. Mor. cυναγυρόμενοι Vrat. d. διαγειρόμενοι S Barocc. ΔΑΙΝΥΝ ΠЄΡΙΚΥΔЄΑ Pap. 1. man. correxit man. 2. — 803 διοτροφέοc H. — 804 ώc A.

A. c. 793 ὀcτέα Herodianus: alii ὄcτεα. — 795 τά γέ χρυcείην conf. H. U. 41. — 796 καλύψαντεc: τινὲc καθάψαντεc Schol. V. — 804 τινὲc γράφουcιν „ὣc οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτοροc· ἦλθε δ' Ἀμαζών, Ἄρηοc θυγάτηρ μεγαλήτοροc ἀνδροφόνοιο" Schol. V.

41